

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

X245.4

X 204/8

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,
 ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ ΠΟΙΗΜΑ. ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΑ-
 θίσατον εἰς ἀντὶ τῶ Ισακίου τοῦ
 Τζιτζου ἐκνήμια.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA,

sive Cassandra: poema quidem obscurum etiam doctis appel-
 latum, sed ita eruditissimis ISACII TZETZIS Grammatici
 Cómmentarijs (quæ & doctissimo cuiq; uehementer deside-
 rata sunt hætenus, & simul nunc primùm in lucem eduntur)
 illustratum atq; explicatum, ut tam historiarum & fabularum,
 quàm aliarum quoque reconditarum scituq; dignarum rerum
 studiosi, horum editione magno se thesauro ditatos,
 agnoscere meritò possint.

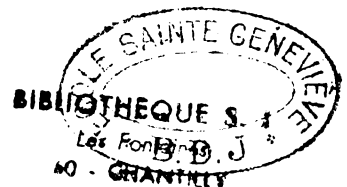
ADIECTVS QVOQVE EST

Ioannis Tzetæ Variarum

HISTORIARVM LIBER, VERSIBVS PO-
 liticis ab eodem Græcè conscriptus, & PAVLI LACISII
 Veronensis opera ad uerbum Latine conuersus,
 nec unquam antea editus.

M. J. Chavignac

Cum gratia & priuilegio Imp. ad
 quinquennium.

B A S I L E A E.

Ex officina Ioannis Oporini, anno 1546.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

AMPLISSIMO ILLVSTRISSI

moq; D. Benedicto Accolto, Cardinali Rauennæ, &c.

Arnoldus Arlenius Peraxylus S.

MAGNA cum apud omnes esset opinio, Accolte clarissime, de studijs, de ingenij lumine, de eloquentia, de literis tuis interioribus, iudicaui præclare cum illis agi, quibus liceret uel usu familiaritatis, uel officijs aliquibus tibi cōiungi, qui à tātis ornamētis commendationē duceres. Quamobrem & ego quoq; incensus studio tum uidendi, tum cognoscendi te, ante annos, si rectē memini, duos, Bononia Ferrariam diuertens, nullam non mihi uel arripiendam etiam occasionem putaui, ut id quod institueram, cuiusq; desiderio summopere tenebar, aliquando consequi possim. Commodum itaq; in Octauium Pantagathum, quocum mihi admodum adolescentulo in Gallijs intercesserat familiaritas, incideram. Is enim, cum uel propter flagrans studium, doctrinam eximiam, exquisitarum literarum disciplinam, uel quod potissimum est, propter incredibilem fidem, integritatem, & perpetuam suam erga te obseruantia, unus ex multis dignus semper habitus fuisset, quem in tractandis studijs grauioribus tanquam socium adhiberes, facilem mihi ad te dedit aditum. Atq; ubi multa iam ultro citroq; de communibus studijs latius cōtulissemus, diuturni desiderij nostri expectationem omnem ita expleueras, ut etiam quam apud doctos passim de iudicij disciplinæq; laude concitasti opinionem, eam ipsam te non modò sustinere ac tueri posse, sed etiam superare ac uincere nobis uisus sis. Cum enim frequēs in eo sermone, qui de recta studiorum ineunda ratione haberi solet, esses, tum acerbè grauiusq; quorundam intemperāter abutentium otio & literis improbabas institutum, qui ueterum doctrina postposita, ac propè neglecta, omnem curam & cogitationem in stultis nescio quibus, & inconditis ac ineptis effundendis libellis ponunt: inter quos nonnulli dum certatim suos abortus obtrudunt, nihil aliud moliri tibi uidebantur, quàm ut præstantissimos quosq; ac multa iam secula probatos auctores de manibus iuuenū excuterent, & magnas in literarum studia calamitates importarent. Nam adoleſcentes qui per ætatem rectē iudicare nequeunt, recentis huius lasciuie flosculis capti, delentiq; genus illud scribendi fluens, dissipatum, ac planè petulans, utpo-

te iuuenilibus ingenijs & gratius & propius, amant, & eruditum esse credunt. Ad quam uitiosam consuetudinem conuiendum non cēsebas, sed corruptum hunc morem seueriore quadam ratione emendandum, & usu puriore corrigendum: claudendam planè incultam & syluestrem illorum hominū uiam, & ueterum clarissimorum scriptorum amœnissimū & pulcherrimum iter aperiendum. Ad cuius rationem & splendorem cum posteriores isti parum respicerent, nec totum conatum, quoad fieri poterat, suumq; scribēdi genus reuocarent, minus perfectam laudem eiusmodi scriptionis consecuti sunt. Quorum hominū studium, si unquam aliās, hoc ipso certè tempore indignius tibi ferendum uidebatur: quod interim multa, & ea quidem præclara, per incuriam quandam nostram, & dilationem nimiam, uetustate quodammodo deformata, in puluere & situ delitescunt: ad quæ uel expolienda, uel in lucem proferenda, atq; à tineis & blattis uindicanda, si manus admouissent, multo præclarius operam suam posuissent, & ad rem magis utilē diligentiam contulissent, quam hisce præsertim temporibus, & in hac tum temporū tum literarū inclinatione, non tam ad ornāda, quàm ad tuenda nostra studia requirebas. Hoc itaq; considerationi ac fideliori consilio tuo, quo nihil potest esse laudabilius, partim excitatus, partim confirmatus, in id omni studio ac labore incumbendū mihi putauī, quod à tam limato & polito iudicio (in quo libenter acquiescimus) laudaretur: ac nominis splendorem aliquē acquirendum ab eo, quod & inuidiæ minus haberet, & celebre ac illustre tam graui sapientiæ tua sententia probaretur. Factum est igitur, ut superioribus mensibus hic apud Saluatoris collegium bibliothecam excutiens, nactus fuerim nonnulla, digna mihi uisa, quæ ex situ & tenebris extracta conspiciantur, & à studiosis hominibus legantur: ex quibus alia quidem aliās, nunc Lycophronis Chalcidensis poëtæ tragici Cassandram, siue ut ipse uocare maluit, Alexandram damus. Atq; id eo fecimus libentius, quod hæc unica superesset, quæ tanti scriptoris memoriā retineret, cum hunc ipsum auctorem uaria literarū & ingenij sui monumenta posteris reliquisset, literis proditum sit. Nam in ijs collectaneis quæ ex diuersis scriptorib. coaceruarat Sudas, inuenimus hūc nostrum. Lycophronē multas docuisse fabulas: uiginti recēsentur ibidem. Ex Athenæi Naucratis δ' *Ἀπυροφισωρ* septimo, octauo, & ter-tiodesimo, cognoscimus eundem libros multos edidisse *πῶς καὶ καὶ μὴ*. In decimo idem Athenæus testimonia assumit ex Lycophronis

phronis Satyris, quas etiam agnoscit Diogenes Laërtius. Adhuc Scholiastes hic noster asserit, hunc Ptolemæo Philadelpho non tam ob poësim, atq; ob ἀναγραμματισμὸν fuisse charum, à quo dictus ἀπὸ τοῦ μέλιτος μεταγραμματιζόμενος, Arsinoë uerò ἱοῦ ἡρας ab eodem uocari solebat. Hanc, quam in manibus habemus Tragœdiam, appellant σκοτφνὸν ποίημα, ob eam certè causam, quod & magnam cum in uerbis, tum in rebus ipsis adferat obscuritatem, & multis sit obstructum difficultatibus, ac quasi crassis quibusdam occultatum & circumfufum tenebris. Quam etiam ob causam Stadius Papinius in Syluis, Latebras Lycophronis atris, dixisse uidetur. Et Græcorum Epigrammata, nunc huius πολυγνάμψους λαβυρίνθους, nunc Cassandram ipsam λοξοτρόχιον nominant. Et cum ex Pleiadibus poëtis hic noster unus à scriptoribus recenseatur, aptè conuenienterq; obscuriori conferri potest stelle. Nam ut hic reliquis poëtis obscurior, ita ex Pleiadibus ipsis, quæ numero septem sunt, una cognomento Merope, maioribus occultatur tenebris, quod ipsum simul, & causam cur ita sit, Ouidius in Fastis indicat, in hunc modum post alia canens:

Septima mortali Merope tibi Sysiphe nup sit,

Pœnitet, & facti sola pudore latet.

Sive quòd Electra Troiæ spectare ruinas

Non tulit, ante oculos opposuitq; manum.

Sed iam hæc cum ita se habeant, tantâq; sit huius argumenti difficultas, facile potuisset quispiam nostri poëtæ carmen ita multis inuolutum tenebris, tanquam inutile rejcere, nisi Isaacius Zezes interpretandi faces adhibuisset: cuius explanatione factum est, ut non solum quicquid erat in Lycophrone uel obscurum, uel ambiguum, iam sit illustratum & explicatum: sed ut passim apud alios quoq; præstantes scriptores, locos infinitos ferè inuolutiores, huius uiri diligentia & opera habeamus apertos, & magis perspicuos factos. Vtilitates præterea non paruas adferre poterunt hi commentarij, & ad linguam & ad doctrinam. Continent enim accuratam quandam uerborum, fabularum, rerumq; difficultum explicationem, et præcepta philosophorum multa atq; præclara: historiam habent etiam uariarum & insignium rerum, & alias huius generis commoditates, quæ uel expectari à diligenti interprete, uel à docto uiro præstari solent, cuiusq; proprium officium sit, rationibus in hac parte, commodisq; studiofori consultum uelle. Quod ipsum interpretandi munus hic Isaacius Zezes,

ut magna tum sedulitate, tum cura melius assequeretur & exple-
ret, Ioannem fratrem quotiescunq; dignus uindice nodus incidere-
ret, in consilium & laborum suorum partē adhibere solet, ac ad-
mittere. Vterq; enim eruditissimi semper habiti sunt grāmatici.
Quāta uerò in literis praeſtātia fuerit Ioānes Zezes (cuius Variā
historiam nunc etiam damus) facile ni fallor ostendunt cū aliæ
lucubrationes plurimę, tum in primis explanationes illæ quibus
Homeri & Hesiodi poëmatibus lucē attulit. In his enim primus
quorundam ueterum errores & opiniones parum ueras indica-
uit ac fregit, & Procli Diadochi quasdam interpretationes tan-
quam uanas ac falsas labefactauit, quas mirificè pro ueris & in-
geniosis erant amplexati posteriores. Sunt qui hunc nō Zezen,
sed Cecum appellant: inter quos Theodorus Gaza in cōmenta-
rio de Mensibus, & Leonicus Thomæus in libris Variarum hi-
storiarum. Nam qui Tzetzen scribunt, asperam uastamq; pro-
nunciationem, ac sonum planè barbarum nimis mihi probare ui-
dentur. Iam uerò cum de utriusque Zezis scriptis edendis cogi-
tarem, optimum factu ratus sum, si quantum labore & diligentia
nostra perficere possim, id totū in hanc rem conferrem, ut emen-
datiora in lucem prodiret. Sed in suum ea nitorē restituere, suęq;
quasi dignitati reddere, in argumento præsertim tam uario, cum
immediatū cuiusdam operis esse uiderem, quęcunq; ad hoc institu-
tum adiumento esse potuerunt, omnia mihi & conquirenda &
asciscenda putaui. Lycophronem itaq; ad exemplar eruditissimi
uiri M. Antonij Antimachi recognouimus, è cuius sanè collatio-
ne magnam factam accessionem studiosi (opinor) libèter agno-
scent, & beneficiū hoc qualecunq; plenius iam ac cumulatius ad
se redundasse, grati profitebuntur. Hoc inquam exemplar præ-
stantissimus uir ille tanta benignitate & humanitate suppedita-
uit, ut uel hoc solo argumento facile declararet, quā & hoc no-
strum probaret institutum, & quā ipse animo propenso ad iu-
uandas literas foret. Verū mirum nihil, huius generis officia
nobis ab Antimacho nostro exhibita, cū idem ipse sit doctissi-
mus, et literas semper ornauerit, semperq; maximifecerit. In quo
tamen laudando, ne quis me propterea quòd illo usus sim & fa-
miliari, & præceptore, beneuolentię magis quā ueritatis dare
testimonium suspicetur, cogor esse restrictior. Sed cui quæso uel
me tacente non est cognitus Antimachus? cuius tanta est in lite-
ris tractādīs, tantāq; in omni scriptionis genere, tum dexteritas,
tum facilitas dicam an foelicitas, ut hanc laudem plerisq; ueterum
Græco-

Græcorum eripuerit, & eandem cum præstantissimis Latino-
 rum communem iam habeat. Historiam uero Ioannis Zezis ita
 damus, ut eam nobis sua manu descriptam reliquit peritissimus uir
 Raphael Regius, qui patrum ac nostra propemodum ætate Pa-
 tauij tanta cum laude latinas & græcas docuit literas, ut facile
 Marci Musuri discipulum possis agnoscere. Hanc itaq; Variam
 historiam inuētū rarissimam (post multas enim excussas biblio-
 thecas aliam hactenus uidere non potuimus) excellens omni lite-
 rarum genere uir Nicolaus Gerbelius, in locis non paucis, quæ
 uel inuersa, uel mendis confusa circumferebantur, ita in suum or-
 dinem & nitore restituit, ut ad ueram præstruendam lectionem,
 nullum laborem, nullamq; diligentiam prætermisisse uideatur.
 Quamobrem nos quoq; huic ornatissimo uiro si grati esse uolu-
 mus, & præconium magnæ probitatis libenter tribuere, & am-
 plum testimonium acrioris iudicij, raræq; cuiusdam eruditionis
 impertiri debemus. Nec interim sua debita laude defraudandus
 Ioannes Oporinus, quippe qui ea munera, quæ coram solita sunt
 & suscipi & præstari gnauiter obeundo (uterq; enim nostrum
 cum liber ex impressione representaretur, satis magnis locorum
 interuallis abfuimus) summa diligentia cauit, ne uel Gerbelij, uel
 meus hac in re insumptus labor, quasi irritus haberet. Hic enim,
 si quisquam alius, nobis uisus est hoc efficere potuisse, cū & Græ-
 cas literas apud suos Basilienses fideliter aliquandiu docuisset, &
 suam industriam cū in alijs multis, tum præsertim Theophra-
 sto, Diodoroq; Siculo nuper editis, iam omnibus probauisset.
 Hos itaq; libros Accolte, summorum antistitum decus, nunc ad
 te mittere, ac sub tuo nomine exire uolui, adductus nō solum hu-
 manitate ac benignitate tua, plurimis quidem & amplissimis offi-
 cijs perspecta studiosis omnibus, uerū etiam, ut antè diximus,
 opinione quæ apud me est de studio, et egregia tua ad literas pro-
 mouendas uoluntate. Quid? quod nemini aptius huiuscemodi
 scripta mitti possunt, quàm ei qui ita illa semper amauit & exco-
 luit, ut in his ipsis uel tractandis, uel iudicandis longè omnibus
 præstet, ac perfectissimus habeatur, quiq; eos iam dudum in lite-
 ris progressus fecit, ut sermonis puritate, ornatu, copia, uel ipsam
 antiquitatem prouocare possit. Si requirendus est literarum pa-
 tronus, quis hoc tēpore, ex uestro præsertim ordine, citius com-
 parandus, apud quem tanquam portum ipsæ contra barbariem,
 opem & patrociniū inueniant. Nec certè quicquam habet (mihi
 crede) uel fortuna tua illustrius, uel amplitudo maius, uel etiam
 animi

animi uis sapientius, quàm egregiam erga literas hasc nostras uoluntatē, ad quam tibi natura dux extitit, ipsæ in te literæ mirificè auxerunt, & in qua etiā animi tui moderatio te confirmauit. Accessit etiā in perseuerando tanta constantia, ut cum uariè & iniquè potentiorum nescio quorum uoluntates, uel incensæ cupiditates potius, multa te perpeti incommoda, duriorèq; cōflictari fortuna coëgissent, eaq; in te moliri cōpissent, quibus uel auctoritas labefactaretur tua, uel imminueretur omnium nostrū dignitas, nunquam tamen intermittere literarum studia uoluisti, nec unquā distrahi te à tua Philologia passus es, sed commentando, scribendo, huiusce casus ac inuidiæ aliorumq; iniuriæ dolorem leuauisti: & cum in sapientiæ studio, quasi tabernaculo uitæ tuæ collocato semper uersareris, ostendisti plus à uirtute tibi datum esse, quàm fuisset à fortuna ablatū. Id cum ita sit, quis quæso tam inusitatam inauditamq; constantiam, tantam in priuatis ac domesticis ærumnis perpetiendis facilitatem non admiraretur? quis tantam animi æquitatem non suspiceret? quis tam incredibilem sapientiam, ac penè diuinam non exoscularetur? quis deniq; tanta dicendi aut scribendi uis ac copia se instructum profiteri audebit, qui enarrare poterit, quàm in omni re quæ ad uirum constantem, magnanimum, inuictum pertineat, præbueris te admirabilem: quàm etiam omnibus laudibus quibus homo sapiens decorari solet, te dignum præstiteris? Ex his ego & plurimis alijs quæ in te elucet uirtutibus, in eam opinionem adductus sum, ut arbitrer ob eam potissimū causam à Deo te Opt. Max. nobis datum: primum ut tui sis, cuius ductu omnes bonæ literæ reuiuiscant, & quodammodo in antiquam illam dignitatem restituantur: deinde, cuius exemplo cæteris amplissimis collegis uestris demonstraretur, quas uirtutes in primis colere in hac temporum inclinata & propè iacente conditione debeant: cuius deniq; uel consilio reliqui omnes iuuarentur, uel ope subleuarentur, uel auctoritate saltem defenderentur. Sed quod ab initio mihi scribenti fuit propositum, hoc est, ut tibi gratiam habeam literarum nomine, quas, cum interim à nimium multis uestri ordinis hominibus eas contemni uideamus, non solum finis in tua amplitudine atq; dignitate patrocinium habere, sed proprijs etiam laboribus ac præmijs propositis exornare uolueris. Deinde ut adhorter (tametsi opus non sit) ut hanc uoluntatem, quæ ad tam multas & præclaras uirtutes propagandas, magnas uires obtinet, nunquā deponas. Sed quid inquam deponas? cum

id ipsum

idipsum ut fiat, uel animi tui magnitudo, uel constantia & fides, uel iudicium nunquam pateretur. Est igitur cur optimo iure tibi gratuler, literis læter, Deumq; rogem, ut & tibi hanc dignitatem, & studiosis omnibus hanc uoluptatem ad suam gloriam & ad publicas utilitates diu conseruet, & Accoltorum familiæ præcipuum iam lumen & decus constituat. Multos enim habuit illa uiros magnos, & doctrina præstantes: & inter hos, eximios, tibi cognominem patrum tuum, cuius laus in historia conscribenda enituit: & Franciscum gentilem tuum, cuius in reb. difficilioribus explicandis industriam & foelicitatem, in ambiguis discernendis consiliū & iudicium iureconsulti celebrarunt. Hic ut iuris æquabiliorem teneret rationem, prudentioremq; in controuersijs diiudicandis se gereret, harum quoq; nostrarum literarum cognitionem & præsidium sibi comparandum putauit. in quibus sanè literis tantum profecerat, ut cum alios quidem auctores multos, tum diui Ioannis Chrysostomi cōciones, & cōmentarios quàm plurimos, quibus uir ille sacras literas, & sincerioris theologiæ disciplinam explicauerat, & benè de Græcis conuerteret, & foelicitè Latine repræsentaret. Hunc si posteriores legum interpretes secuti fuissent, non tam foedam barbariem, non tot tantasq; calamitates passa esset iurisprudētia, quibus eam nunc afflictam & obrutam uidemus. Verum hac de re aliàs plura. Nunc uerò Accolte, præsulum decus, hoc nostrum studium, nostrosq; qualescunq; labores, qui tam corruptis ueterū libris, tantāq; βιβλιοτάφωρ inuidia ac malignitate sese opponente, maximè utiles habendi, & necessario quodammodo suscipiendi sunt, à tua amplitudine admitti cupimus. Quod si consecuti fuerimus, & satis iam uberes nos fructus percepisse putabimus, & alacriores erimus ad multa etiā alia maiora hoc in genere instituenda & perficienda, præsertim ad egregios quosdam sanctissimæ religionis nostræ auctores in publicum edēdos. Sed iam de nobis ipsis

prolixè polliceri nolumus. Aliquando enim Lycophronem ipsum, & Isaacium interpretem, mox Ioannem Zezen audiamus loquentes.

Bononiæ. Idibus Augusti. Anno

M. D. XLII.

NICOLAUS GERBELI

us Studioſo Lectori S.

Oporinus ſummus amicus noſter, cum doctiſſ. hos Ioannis, ſive Iſaacij Tzetziſ commentarios in Lycophrone excudiſſet, meroga- uit, ut eos percurrerem: atq; ſi quid compoſitorum incuria irrepiſſet, illud annotarem. Precibus itaq; uiri optimi obtemperaui. quæcunq; momenti alicuius eſſe putauī, aut quæ perperam poſita animaduerti, ea ex autho- rum ſententia caſtigauī. Quod ſi manu non ineleganter ſcriptum exem- plar habuiſſemus, potuiſſent loca nonnulla melius reſtitui. Si quando ta- men mutilū aliquid, aut deprauatum eſſe deprehēdimus, etiam idipſum indicauimus. De inuerſis punctis, quorum magnus eſt numerus, non fui ſolicitus: niſi quoties ſententiam omnino interpolabant, etiam illud uno atq; altero uerbo admonuimus. Quicquid id laboris fuit, in gratiam do- ctiſſimi ſcriptoris Tzetziſ, & Oporini mei, libenter pertuli.

Catalogum Authorum, quos in hiſ erudiſſimis commentarijs citat Tzetzes, quoniam inter eos multi fuerunt nobis haſtenus incogniti, Ca- ſtigationibus noſtris ſubiecimus, ut ſi qui fortē adhuc paſſim in bibliothe- cis deliteſcunt, à Βιβλιοθηράτοις poſſint inueſtigari. Vale Lector, & hoc pulcherrimo theſauro ſœlix utere.

Prior numerus paginam, ſecundus uerſum ſignificat.

Πανόσις 1.21

οἶα δὲ 1.33

μῦθος 2.10

τόδ' ὁμυρος 2.15

παλλαδῆς fortē legendum 2.19

αὐτομήδης 2.30 ſic Lilius legit.

Ἰθακήσιος 2.30

ἔτι γὰρ καὶ ἑτέροις ὁμυρος, ὅσοι ἐγὼ, &c. μετα-
τρέχωσιρ εἰς αὐτόν, &c. Haec omnia per pa-
tentheſin legēda ſunt, ut illud, ὁ ἀνδρομάχῃς,
cum priorē ὁμυρος ὁ νῆος, &c. cobra creat. 3.2
Nam iunior ille Homerus Byzantiuſ,
grammaticuſ fuit, & tragicuſ, ſeptē Pleia-
dibus adnumeratuſ. cuiuſ tamen μῆ τραγῳ-
δίας, Tzetzeſ noſter vſuſſe uoluit. Verū
in numeris apud Græcoſ lubricuſ &
facillimuſ eſt lapſuſ, μῆ in ν, & in ſ.

τρέχων 3.33. nunciuſ appellat, παρὰ τὸ τρέ-
χειν, quem poſtea 133.14. τρέχων uocat, quaſi
ſit propriuſ, quod etiam Tzetzeſ ſub ſi-
nem 108.29. indicat.

ἴνα 4.22

Δάφνιου πάγων 5.15. Sic Coeliuſ legit, Δαφνι-
φάγων Tzetzeſ, Δαφνιφάγων Alduſ.

τετράπων 5.45. τέπων ibidem.

χρησμοδοτήμα 6.22

Διὰ τί ἢ τὸ τοῦ μέλλει ποιῆν; per interrogatio-
nem legendum. 7.3

ἱμυθόσαντο 9.33

Διὰ τὸν 10.22

ἔφρουξε 11.4

συμείωσι 12.42. Hic præpone, καὶ πρόδιδε.
alioqui neſcitur de quo ſubinferat canonem.
ποδαρχίω 13.41

φλόγω 13.45

Homeri uerſuſ ex libro Iliadoſ 14.29. ita
legendi,

Τλῆ δ' ἤρη ὅτε μῆν κρατερὸς παῖſ ἀμφοτέρωνοſ
Διέτ' ὁρὸν λατὰ μάζον ὀϊστὴν εἰργλάχινι
Βεβλήκει. τότε κοῦ μῆν ἀνήγειρον ἔλαβον ἄλγυſ.
Poſt πορθέας, 14.40. pone diſtinctionem.
Λοκκαῖανὸſ 15.23

τρώων τῶνδεſ, ſubijcienda diſtinctio, quæ te-
xtuſ indicet.

Pagina 17. uerſu 45. locuſ mendoſuſ eſt, &
nonnulla deſunt, uel ex hoc ſcripto, uel alio
exemplari emendanda. Videntur autē poſt
ἀπείδωνι, deſſe uerba textuſ, ταῖſ τ' αἰανέ-
οιſ χόροι.)

Poſt περιάμν 19.20. ſubſtitue ἡμῶν τῶν, &c.
αὐτῶ 19.38. legunt aliq.

μᾶ προ μᾶ 20.9. legat.

ρίαν προ Δείαν 20.30

καὶ τῇ νοῖ 22.35

σχοινωτίαν 24.9

Διὰ γράμμα. Hic ſubijce diſtinctionem 10
xtuſ. 24.28

ἀνόροσε 26.10

Poſt ὄργατν 26.29. depone punctuſ diſtin-
ctioniſ.

αὐτόν

αὐτὸν πρὸ τοῦ legendum πρὸ 27.2
 πάλιν 33.34
 Post ἰλονίῳ 33.41. fac colon punctum.
 ὠλχός 34.25
 θεοποιός 34.30
 ἢ δὲ πρὸ ἐξ αὐτοῖς 34.35. *¶* eadem pagina
 45. ὑπεθεῖ.
 μεσολύλυ 35.1
 ὀυβοῖαν 35.44. Similiter inferius 63.1.2. πρὸ
 ὀυβοῖα, ὀυβοῖαν inuenies.
 μήδεαν legendum, ut πρὸ, 36.5
 Post αἰανὸν depone καὶ 37.25
 φορωνσὺς 38.1
 οὐ σὺν τῇ νήσῳ substituendum πρὸ δίδωκεν,
 uel simile 39.25
 μυκλίου 39.33. Hic distinctio post πέμπυ-
 σι deponenda.
 Post ἀνέμοις ἐπὶ pone colon 40.15
 λῖν 40.19. πρὸ ηῦ
 λῆν 43.23
 φανθήεις ἢ λέγειν post φανθήεις depone
) signum
 μυκτλίου 44.39
 Post μυκτλίου ἰοσα pone colon 44.34
 λαλόμενος Aldus habet. 44.47. Et paulo
 πρὸς, ὅς τις ἀνέχων οἷος ἀτρεῖς ἀλ-
 κας. Atq; ibi depone αἰνῶ. nihil enim πρὸς
 ἔπος.
 μόνιπος 45.38
 ἐν αἰσὶ γὰρ ἔρπον, *¶* c. Hoc totum per paren-
 thesim legendum 46.6
 Locus 46.6. mendosus *¶* mutilus, cum scri-
 pto, aut alio exemplari conferendus.
 ἀκροῶν 49.36
 θυμράϊς 50.37
 ὅμι 52.27
 μόνιπος 55.42. Hunc inferius μόνιτον νο-
 cat, atq; id saepe, 79.36
 ἐπ' ἀνθρώπου 56.26. fortè legendum
 Post λαῶσι fac comma, post ὅτω colon, ut
 stet sententia 57.1
 τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα, depone punctum post
 ἀμυδρὸν 57.44
 τὸ ἢ ἐξ 58.30
 Post γῆρας 58.33. colo expuncto, fac comma.
 οὐβοῖα 63.1. ut supra monuimus.
 λαμρῖα 64.21. Et in eadem pagina 16. λα-
 οῖθρα, quam inferius 157.24. λαοισθρα
 vocat
 πατὴρ ἐμὸν, ἢ δὲ αἰὸν ἐμὲ λαοισθεῖο γένων 68.
 42. Sic alij legunt.
 τῇ πιδόμῳ ibid. 43. *¶* uersu 44. συνγράφας
 δὲ ἐπικύλιν, *¶* c.

ἰφίσταται cod. uersu. Et uersu 46. ἐπαῖνον
 legunt alij. *¶* uersu. 47. μοι. Sedenimin-
 tegros poëta uersus omnes reperies libro
 Iliados nono, paulo post medium libri.
 Locus 70.17. corruptus *¶* mutilus appa-
 ret, ex alio exemplari restituendus.
 Post μοσούνας distingue textum à scholio
 70.19
 λαλόμενα πρὸ λαλόμενα legendum passim, ut
 paulo πρὸς admonēbimus. 70.25
 Πρὸ ἐγγύλα 70.45. legendum uidetur αἰ
 γγγύλα
 Post ἀλμυαῖνος depone comma, *¶* adijce
 ἀδελφῖς. Nam ex Amphiarao *¶* Eriph-
 yē, nam sunt Amphilocheus *¶* Alcmaeon fra-
 tres. Quòd si παυλὸς deposueris, clarior e-
 rit sententia. Oiclem enim Amphiarai pa-
 trem, uatem fuisse, nondum comperio.
 θράκη 72.35
 μόνιτον 72.35. Hunc superius 55.48. nomi-
 nauit μόνιπον. Non enim in nomine tan-
 tū, sed et tota historia uariat Lycophrō,
 ut annotatum est à doctissimo Τζετζε.
 λυγνός 72.43. Eodem modo legendum 82.6.
¶ uersus 85.28.46. Deinde 86. pagina bis
 rectè, bis perperam. quare amplius non mo-
 nebo.
 Homeri uersus 74.15. ita legendi sunt, ex li-
 bro octauo Iliados,
 αἰς ἄρα φωνήσας δῶκεν ξίφος ἀργυρόπλοον
 σὺν καλῶτε φέρων, καὶ ἐν τμήτῳ τσλαμῶνι,
 αἰας ἢ σωγῆρα δίδς φόνιν φαιδόν, *¶* c.
 Hunc uersiculum eodem modo leges infe-
 rius 75.17
 θεάνειραν 76.2
 Apollonij Rhodij uersus 76.31. ita legēdus,
 ἀλλ' ὅγε πατὴρ ἰοῖο λακλὸ τίσις κε ἀμοιβλῶ.
 Et eadem pagina, uersu 33. οὐ ἄρτοι.
 λιμῖος 76.9. Et eadem pagina, uersu 10.
 αἰγέλω, bis.
 Locus 78.13.14. mendosus *¶* mutilus uidetur.
 λιβώτιον 80.11
 κλῖνγξ 81.22
 Stasini uersus 82.28. ita legendi,
 αἰψα ἢ λυγνὸς τὸν γέγονε προσέβαιναι, *¶* c.
 nam integri ponūt in Gracia nostra, ubi
 de Peloponneso egimus.
 παρὰ θεοῖς legendum 84.9. quemadmodum
 85.7. legitur.
 ἐς ἄρτων 84.21
 Historiam 82.17. paulo aliter narrat Ho-
 meri Scholastes lib.3. Iliados, non longè à
 fine. atq; ibi passim λυγνός, non λυγνός, ut
 β 2 etiam

etiam antea docuimus.
 δίδου μοι γὰρ ἰγόνοντο. Hæc per parentem best
 legas 86.34
 βυραίοισι 89.32
 ἔρατο δένος 89.36
 Versum Callimachi 89.37. sic lege,
 βύρατι δεξαμονοῖο βοότατι δινιαδία.
 τὸδε ἱξὺς ὅτως 90.18
 οἰκῶσι ἢ ταῦτα, fortassis legendum 91.6
 ἀπὸ λωρ 91.11. non ἀπολύωρ. Et eodem versu,
 πιδικῆλοι, ut Plinius: siue ποιδικῆλοι, ut
 Strabo
 Pro μισκὺν 91.13. Strabo habet μισακία,
 in Aldino codice 125.48
 βόρυνωος 91.17. ex Plutarcho
 τῶν fortè legendum 92.28
 αἰθαιος 93.1. Vel hic, mel superius 90.
 47. locus sit corruptus
 χρυσὺ 93.32
 γυμνασίαι, non γυμνήσιοι 94.1
 πόλεις 95.3
 τέγγυρα 95.3. Hanc υπο γ τέγγυρα Stepha-
 nus legit
 ἀλβία 95.11. Ὡς ἀλβίας, sequenti versu, ex sen-
 tentia Stephani
 λγυστινὰς 95.13. Hic subiunge colon.
 ἀβύλη καὶ κάλπη 95.22. secundum Strabo-
 nem Ὡς alios
 σκόπελον υπο λ 95.45
 γέφρος, non γέφος 96.1
 καὶ ὅπως fortè legendum 97.44
 φίλῳ 98.20
 οἰκῶσι legerem 101.3
 Versus Homeri 101.29. ita restituedi. Post
 παλῶν subiunge, καὶ πάλιν αὐτὸς ἢ, Ὡς.
 Pagina 101. vers. 38. pro ἀλφαῖς pone ἀλῶν-
 ος. Aloë enim, non Alphæ filij fuere Otus
 et Ephialtes, ut apud Homerū lib. Odys. λ.
 Deinde Homeri versum 101.39. sic lege,
 ὅσων ἐπ' ὀλύμπῳ μιμάσαν, αὐτὰρ ἐπ' ὄσῳ
 Post τὸ βαρὺ 101.47. deesse aliquid uidetur.
 Post αὐρον 102.35. pone comma, non colon.
 ἐπιδράγωνας fortè legendum 102.43
 Homerici versus caudam 103.6. ὅπως προ-
 pone sequenti versui, ita uidelicet, ὅπως δει-
 νότατος τι. tunc carmen rectius ibi
 τίμμος, ut ruo, 105.28. Sic enim superius cum
 citauit, 92.11
 Homeri versus 106.4. ab alijs ita legitur,
 ἢ μὲν παυμένοναι ἢ δ' ἔρποναι ὅρ' κ' ἰδέναι.
 In Homeri versu 106.18. alij legunt ἐλέγ-
 χισι προ ἐλέχισι
 Mox sequentem versum ita emendato,

ἔρ' ἐπεί ἄρα θύοισι μὲν πεχόμενος τόδ' ἰδέναι.
 θεινακίαν 106.27
 In Homeri versu 106.31. ἐτάρας alij legunt.
 αὐτὸς pro αὐτῷ, eadem pagina, 34
 πόλεωρ si legas, pro πόλεις 106.46. ἀρεττιοῖ
 erit sensus
 κυδῶνα 106.47
 τοῖς 107.41. ἀργοναύταις
 καμυλῶν mallet legere 108.20. quid enim ca-
 melis cum Calypsus insula?
 σόρτυγι 108.46. quemadmodum paulo post
 109.10. sed malè per i.
 ἀρχιλόχῳ fortassis legendum. Quis enim ἀρ-
 χιδὸς ποῦτα fuerit, nondū comperi. Neq̃
 illius meminisse Lilius in historia poetarum,
 homo diligentissimus.
 Post θανόντι 110.6. pone distinctionē textus.
 βομβύλιος 110.45
 Post οὐ τῇ τραμπύχῃ ὀδυσσεὺς 112.44. substi-
 tue signum textus.
 βρετάνων 113.40
 κίμμερις 116.32
 ἐλπίωρος 116.36.42
 Post ἐτέρως pone colon 117.2
 ἀναδινόντων 117.14. fortassis legendum
 Locus 119.35.36. mutilus Ὡς corruptus esse
 uidetur, atq̃ nonnihil deesse.
 καομικίας 120.2
 Post πήγας 121.45. pone signum textus.
 καλαβρίδι legit Stephanus 123.27.30. Hoc
 mendum ita irrepsit passim, ut καλαυρία pro
 καλαβρία, Ὡς rursum καλαβρία pro καλαυ-
 ρία legatur: cum tamen distinctè καλαβρία
 regionem, καλαυρία insulam significet. Eum
 in modum apud Strabonem pro καλαυρία
 insula, posita est καλαβρία regio. Idem ma-
 nifestè inuenies Ὡς apud Suidam. Ioannes
 Franciscus Picus in commentarijs suis in-
 sulam Calauriam Ὡς Calabria dici scribit,
 mendo forum codicum (ut opinor) deceptus
 errore. Est autem Calauria insula, Demo-
 sthenis morte nobilitata, de qua in Insulis
 nostris copiosius.
 τέμισαν 123.37
 κειμόν 124.20. fortè legendum.
 πῖλια, non πῖλια 124.34
 πρότωνος legerem 125.4
 Post ὅτως 125.47. pone colon.
 θυγάτηρ, non θυγατῆρος 126.1
 Ibidem πείδας, non Pelei, qui Aeaci Ὡς En-
 deidis filius fuit.
 ἰδρωτῆς forsan legendum 126.17. quid enim
 sordibus sudoribusq̃ cum idiotis?
 τιταρία.

τ. ταρῶνιορ legit Stephanus 126.45. Et mox
 τιταρῶνιορ per i
 Post αὐτιστροφῶς ἐπὶ, pone signum textus
 126.45
 οἱ οὐ βιωτῖα, ex Homeri ὁ Apollonij in-
 terpretibus 126.42. Minyas enim in Boe-
 otiam irrumpeus, Thebis confine Orcho-
 menon condidit, à quo ὁ Minyæum ap-
 pellatum Homero.
 Eodem versu lege πολύμυδος. Nam alterum
 Orchomenon, quod in Arcadia est, πολὺ
 μυλον à pecorum abundantia, ab Homero
 dicitur. Nisi quis à lana πολὺμαλλον, ut a-
 pud Pindarum χρυσόμαλλον, legere malue-
 rit, cum eo sanè non maximo perere contende-
 rim. Attamen Homericum πολύμυλον mihi
 videtur suavius, ὅ μιν ἐκινώτορον. Poetae
 Scholiastes etiam tertium Orchomenon ad-
 ἵκτε, quod est in Thessalia.
 λήμων 128.15
 Post σὺνθαι 128.32. depone comma.
 ἄγκυρος 128.45
 ἀπολιθωθῆκα 130.3
 κίνηρον 130.5
 μέγνης 130.6
 Locū 130.40. ita leges, αὐτιστράβα αὐτῶ τὸν
 ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν τοξόουσαν πρῶτον,
 ὅς.
 τάφω 131.4. pro τάντης legerem.
 Post ἐσέφορτο 131.6. pone colon.
 χρύσεα, non χρύσεια 131.27
 ὕδρον 131.32
 τηλεβόας 134.6
 Pagina 136. versu primo ὁ secundo quæ le-
 guntur, mutila ὁ depravata mihi videtur,
 ex alio exemplari castiganda.
 λιέλχας 133.26
 Post κλαῖν ὁ πιπρῶ 140.26. depone puncta.
 πολῶν, non πολλῶν lege 142.3
 διαλεβοὶ 144.16
 ἀλλὰ 145.8. atq; ibi deesse aliquid videtur.
 τίμεσαν 145.39
 γυρίας 150.21
 πάλως 154.41
 γυροκαλλῆ 155.1
 οἰδαποδείαν 156.31. superius posuit.
 κλεισιθέραις 157.28. Hanc superius 64.16.
 κλεισιθέραις πομπηαί.
 λῦκος τῆ τάλῳ 157.21. Sic etiam legitur su-
 perius 70.12. ὁ 147.17. λῦνον τὸν τῆ τέ-
 λῳ, ὅς.
 ὅς ὁ ποσειδῶνιορ 158.30. Hæc statim post

εἶτα ἀπὸ ἰταλῶ, versu 28. ponenda esse credi-
 derim.
 Post σίλβιορ 158.48. pone comma.
 Et eadem pagina, versu 47. ἐγκύς ὅς τις τῆς
 γυναικὸς, ὅς. ὁ 159.17. ἐγκυος. Sic enim
 ὁ apud Herodotum legitur, ἐπὶ ὅς ἡ μάστις
 ἐγκυος ἐνθα, ὅς.
 μαξούτιορ 159.1
 ῥῆμορ lege, non ἄριμονα 159.17
 ἀλμωνία 159.47. Sic enim textus habet, ὁ
 paulò antea Τζετζες 158.24
 ταυρόκρανος 160.8
 ἀδοριγίνης legerem 161.5. ὁ statim ἀδοριγίνης.
 Locus ἡμος οἱ ἀχμηταὶ 161.34. corruptus
 est, ὁ mutilus.
 κατὰ γὰρ forte legendū, ut stet versus 161.48
 πλαγκτὰς lege 163.25. ex Strabone, ὁ alijs
 Geographis.
 χαλκιδόνος 163.29. ὁ χαλκιδόνι, versu 37.
 sequenti.
 ἀλλήλας 163.34
 μαϊώτιδα 164.13. ut stet versus.
 χιμέτλων 164.16
 μέμφεις 164.45
 δίκτε Strabo ὁ Stephanus habent 165.11.
 Nisi suo more Lycobron immetat ὁ
 hunc moneam.
 λήτης 166.4
 λιλχίδι 166.13
 λωρινθίωρ legerem 167.6
 οὐρυδέως 167.37
 συγγενῆς 170.38
 λιανδαῖος 174.38. Superius pag. 57. 9. λιαν-
 δῶν appellatur.
 καὶ ὁ οὐ θεοκαλῖα ὀνόχωνος 175.33. Sic legen-
 dus hic locus, ex 7. libro Herodoti, qui Po-
 lytmia inscribitur.
 νάξορ 176.20
 Secundus versus οἱ αὐτοὶ τῶν Pythia Athenien-
 sibus dati 175.15. in hunc modū legendus est,
 Μῆνον ἀπόρρητον τελέθειν, τὸ, τὸ πῶς ὀνόμα-
 ὅς.
 Et statim versu 16. μὴ ὅς ὁ γ' ἰκπραινέτω το
 μόνον, ὅς.
 σφύμονος 177.39
 λιανασφῶν 178.27
 Post τῶν πορρωῶν, pone colon 178.29
 νυμῶν 178.41
 Desunt πομπηαί 179.11
 μεταγραφίας 180.2
 Post τὸς λόγους 180.5. pone colon.

SEQUITUR CATALOGVS AVTHO. rum citatorum à Tzetze.

Acesander	Cheris	Iosephus	Phrynichus poëta
Achæus	Clearchus	Istrus	Pindarus
Acusilaus	Corinna		Pirander
Aeschylus	Cratinus	Leonides	Pisander poëta
Aeschines	Crato	Lesches	Pythænetus
Aeschrius		Libanius	Plato poëta
Agamestor	Demetrius Phalera-	Lycophron	Plato philosophus
Agathias	us	Lycus	Plutarchus
Agathosthenes	Democritus	Lysias	Polyidas poëta
Alcæus	Demodocus poëta		Posides
Alcman	Demosthenes	Melampus	Proclus poëta
Alexander Aetolus	Dictys	Menander	Procopius
Anacreon	Diodorus	Menecles	
Ananias poëta	Dion Cocciarius	Menecrates	Quintus
Androcles	Dionysij II.	Methodius	
Andron	Duris	Metrodorus	Sappho
Androtion		Mimnermus	Scholiographi
Anticlidus	Epicharmus		Sibylla
Antimachus	Epimenides	Nicander	Symmachus
Antinous	Eratosthenes		Simonides
Apollodorus	Eumelus	Oppianus	Sotion
Apollonius	Eumolpus	Orion	Sophocles
Aratus	Euphorion	Orpheus	Sophon
Archilochus	Euphronius		Sotas
Arion poëta	Eupolis	Palladas poëta	Soterichus
Aristides	Euripides	Phalaris	Stasius
Aristophanes		Phanodemus histor.	Stephanus
Aristoteles	Hegesander	Phemius poëta	Stesichorus
Artemidorus	Heliadus	Pherecydes	
Artemon historicus	Helius	Pherecrates poëta	Thales
Asclepiades	Hellanicus	Philalius	Theagenes
Asius philosophus	Hermioneus poëta	Philemon poëta	Theocritus
Athenæus poëta	Herodotus	Philarchus	Theopompus
Anthoepus.	Hesigonus	Philetas poëta elegia	Theseus, qui Corin-
	Hesiodus	cus	thiaca
Bacchilides	Hipponax	Philicus poëta	Thucydides
Birgidius	Homerus senior	Philistion poëta	Timius
	Homerus iunior	Philogenes	Tryphodorus
Callimachus		Philostephanus	
Callisthenes	Ibycus poëta	Philostratus	Xenagoras de insulis
Charax	Ioan. Antiochenus	Philoxenus poëta	Xenion
Charon Lapsacenus	Ion poëta	Phileas, qui Naxica	Xenophon.

F I N I S.

AD LIBRVM LYCOPHRO-
nis, explicatum ab Isaacio Zetse,
Tetraslichon.

Βίβλ' μὲν τελίβησα λυκόφρον' ἄσματος κόμπος
Ἦν ἅλαός προπάροιθεν, ἀδέρκεα δὲ ῥυματ' ἔχουσα,
Νῦν δέ με δορυκαλὶα ἱρμῶν θήκαρ τεχνη,
Ζέης Ἰσαάκι' ἑὺσροφα πείσματα λύσας.

ΩΣ ΑΡΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Λυκόφρον'.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτῳις λαβυρίνθοις
Ρηϊδίως προμόλῃς ἐς φά' αἴκε τύχης.
Τοίους γὰρ πρῖα μὲς κασάνδρῃ φοίβασε μύθους,
Ἀγγελ' ὅς βασιλεὶ ἔφρασε λοξοτρόχῃς.
Εἰ δέ σε φίλατο καλλιόπῃ, λάβε μ' ἐς χείρας. ἢ μὲν δὲ
Νῆϊς ἔφυς μουστέωρ, χερσὶ βάρ' φορέῃς.

ΕΙΣ ΕΡΑΙΝΟΝ ΙΣΑΚΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῷ τζέτζε, τῷ λυκόφρονι Ἰηγητῷ, καὶ τῷ πλὴν βίβλων ἐκ-

δόντι ὁ πωρινῶ, πρὸς αὐτὸν ἐνταυξομένους

ἀναγνώσας.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Πανρίλιω ποθέεις διδασχὴν ὅσις, λάβε χερσὶ
 Βίβλων τιλίδε τεῆς, καὶ μάλα προφρονίως.
 Κρείσσονας εὐρήσας πάντη λυδῶν βασιλῆϊ
 Θησαυροὺς, οὓς σοι θῆκε προχφροτάτους
 Τζέτζης, ὃς δυοφερλιῶγε λυκόφρονι οἷον ὁμίχλῳ
 Εσκίδας, ἦν τε φάσιν πᾶν νίφον αἰλίου.
 Τῶ κάματι λογιόισιν ὑπέρφυνις ἴσας τ' ὄντας,
 Λείρια πανθ' ἀπαπῆς μαιομύοις σοφίης.
 Αὐτὰρ χαλκοτύποις σελίδεσσιν ὁ πωρινὸς ἰσθλὸς
 Τζέτζε, χ' ὕμνα γόρου, ξυνὸν ἔτενξε πόνον.
 Ξυνὸν ἄπασιν, ὅσοις μεσάων ἔργα μέμνη
 Περιδωμ, ραβίου πληκτρά τε ληβίδου.
 Χρὴ γοῦν ἀσπασίως ἀσπασίους ἄμμιγα πάντας
 Θεωρεσὶ πολλὰς ἀνδρὶ δ' ἔχον χάριτας.

ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ

ΘΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

10

ΟΙΣ Τ' ποιητικῶν βιβλίων κατὰρχαδὶ μέλλουσιν
διδόναι πρῶτον, τὰς τ' ποιητῶν διαφορὰς,
εἰθ' οὕτως ταῖς βίβλοις ἐκέναν ἐσθάλλειν, ἵν' ἐ-
διδῶν ὁποῖα εἶδος τ' ποιητικῶν μετέρχονται βι-
βλίων. τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπὸς διωρεῖως λεγόμε-
νον, γυνικὸν ὅστις ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἶδη δια-
εῖς μὲν πλείονα, εἰς τὸν κατ' ἄρχην καὶ ἀπὸς δι-
ωρεῖως λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν ποιη-
τὴν, εἰς διθυραμβικόν, εἰς ἱαμβογράφον, τραγι-
κόν, σατυρικόν, κωμικόν, εἰς ἐλεγιογράφον, εἰς
ὠδηγράμματογράφον, τὸ καὶ ἀναθεματικόν, εἰς ὑμνογράφον, εἰς ἀσματογράφον,
τὸν καὶ αἰοδόν, εἰς ὠθηλααμογράφον, εἰς μονωδόν, καὶ εἰς μυρία ἔτι ἄλλα, εἰς
ἀπὸ μακροῦ ὅστις λέγεται καὶ ὀχληρὸν, καὶ ἀπὸ ἀκριβοῦς ὠδὸς αἰοδόν. λεκτίον δὲ
μοι τὰ τῶν ῥηθῆντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηριστικά. τῶν μὲν οὖν
ἀπὸς διωρεῖως καὶ κατ' ἄρχην ποιητῶν καλεσμένων, τίς αὖτε ταῦτα τυγχί-
ναι γνωρίσματα μίτρον ἡρωϊκόν, μῦθον ἄλπορικόν, ἰσοπέδιον, καὶ ποῖα λείπει.
20 ὦν χαρεῖς, ἐποποιεῖς λέγονται. γίνονται δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταί, πρῶτον ὁ μίτρον,
ἰσοπέδιον, πάνσις, αὐτίμαχον, καὶ πείσανδρον. νῆα δὲ, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄν-
θια γίνονται ἀπὸ λυρικῶν ἢ γνωρίσματα, τὸ πᾶν λύρα καὶ τῶν ἄλλων ἀδιδόναι μέλη,
καὶ χορὸς ἐσὶς λυρικῶν, ἀνδρῶν ἔχον πρῶτον, οἱ καὶ ὁδοὺν ταύρου
ἐλάμβανον. καὶ διθυραμβικοὶ δὲ ὅσοι λινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν λυρικῶν
ἔχον τι πλεον, τὸ πᾶν δινόντων παλυστόφους πλέκον ὅν ὕμνος, καὶ τρίποδα
ἐλάμβανον, διὸ καὶ διθυραμβοὶ ἀπὸ τῶν δινόντων ἐλέγοντο, τῶν δὲ δινόντων
βάντον, ὅτι τε γαστρός τῶν σιμῆλης, καὶ τῶν μικρῶν τῶν δινόντων. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοί,
σείκα· σισίχρον, βακχυνίδης, ἱβυκος, ἀνακρέων, πίνδαρος, σιμωνίδης, ἄλ-
κμαν, ἄλκαϊος, σάπφω, καὶ ὁρίννα. διθυραμβικοὶ δὲ, δισύχρον, ποιητὴς, ὅτι
30 λόγον ὁ λυρικός, ὁ δὲ διθυραμβικός, ἢ τοὶ λυρικός χορὸν γὰρ ἐκείνῳ πρῶτον ὡ-
σπον· ἀπὸ ὁ μὲν λυρικός, δινόντων δὲ, λῆσος, λαβρινός, ἐρμινός. ἱαμβο-
γράφου δὲ ποιητῶν γνωρίσματα, λινόν, διὸ καὶ ἱαμβοὶ κατὰρχαδὶ δὲ καὶ δινόντων
ἐσὶς οἰσδὶν πινόν μίτρον. ἀπὸς πρῶτον δὲ ἱαμβογράφοι, τρεῖς ἀνάνιας, ἀρχίλο-
χος, ἱππώναξ. τραγικῶν δὲ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν, λινόν μὲν,
τὸ τε τραγῶν μὲν ἔχον ἱαμβόν, τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τραγῶν, ἢ τραγί-
α, τρεῖς οἶνον νέον, καὶ μινωτὴς γὰρ τῇ θυμῶν τὰ τῶν δινόντων δινόμενα λεγόμενα
τε καὶ δινόμενα. διαφορὸν δὲ αὐτοῖς, τὸ τῶν κωμικῶν ἔχον καὶ σκώμματα, καὶ
καὶ χορὸν. τῶν δὲ τραγῶν, ὅτι ὅν σατύρως ἐπίσης μὲν ἔχον χορὸν καὶ ἱα-
διαφορὸν δὲ πᾶν ἀλλήλως, ὅτι ἢ μὲν τραγῶν, δινόντων μόνον ἔχει, καὶ οἶμα-
40 γὰρ ἢ δὲ σατυρικῶν, συγκρινῶν ταῖς ὁλοφύρεσι μὲν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ διακρίσεων
εἰς χαρὰν καταντῶν εἶθε. διαφορὰ δὲ τραγῶν καὶ κωμικῶν καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ἢ μὲν
τραγῶν λυρὸν καὶ βίαν, ἢ δὲ κωμικῶν σιωπῆσι. κωμικῶν δὲ ἐκείνη,
ὅτι ἢ τῶν καλῶν τῶν καλῶν, ἢ τοὶ τῶν ὕπνου ἐκείνη, ὅτι γὰρ ταῖς κώμαις,
τρεῖς γὰρ ταῖς σκωπτικαῖς, ἢ γὰρ ταῖς κώμαις, τρεῖς γὰρ ταῖς μεγίστοις χαλαροῖς,
ἢ ὅτι γὰρ ταῖς κώμαις καὶ πόσις τῶν δινόντων ἐκείνη. ἢ δὲ τραγῶν, ἀπὸ τῶν
γὰρ, ἢ τῶν γὰρ, τρεῖς οἶνον νέον λαμβάνειν ἢ ἀπὸ τῶν τῶν γὰρ χρίσθαι τὰ πρῶτον.
Α πη

πα καταρχάς ἢ ὅτι τε τραγῳδαίς ἴσαντο ἢ ἀπὸ τοῦ τραχέως ὡδῶς ἔχον πύξ
 θρῆνους, τραγωδία καὶ τραγωδία. ἢ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν ἐν
 ρόντων αὐτῶν, ἢ τοὶ γεωγράφοι καὶ οὐτε λῶν ἀνθρώπων. τραγωδία ἡ ποιητοῦ,
 αἰχὺλῶ, σοφοκλῆς, δῖριπίδης, ἀρίων, δέσσις, φρυγίχῶ, ἰών, ἀχαιὸς, καὶ ἑτε
 ροὶ μύριοι. ὡμομοδί προήομοι, ἀριστοφάνης, λερατίνῶ, πλάτων, δῦπολις, φε
 ρικράτης, καὶ ἑτοροὶ καὶ νιοί, μέλανδρῶ, Φιλήμων, Φιλισίωμ, καὶ πλῆθος πο
 λὺ. σατυρικοὶ δὲ, πρατίνες, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ ὡ
 μομῶν ποιητῶν. ἐλεγιογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πῶς αὐτὸν τεθνηκό
 τας οἴκτους γεγραφέαι, καὶ ὁλοφύσεις γὰρ ἐλεγίῳ ὅλ' ἐμπερὶ λυγρῶς καταρχῇ
 εἰκὸς δὲ, καὶ ἑτορῶς. ἐλεγίῳ δὲ ποιητοῦ, καλλιμάχῶ, μινδρμῶ, καὶ Φιλι
 τᾶς. ὡδηγραμματῶν δὲ γνωρίσματα, τῶν καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγρα
 φῆναι εἰς ἀνδριάντας ὡδηγράμματα, καὶ εἰς τὰ γὰρ ναοὺς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἑτε
 ρα τοιαῦτα πινά. ὡς ὁμοῦ ἑποίησεν ὡδὶ τῇ δούλει τῶν Φιλίππῳ πρὸς τῶν μῶ
 στω ἡμῶν, καὶ ἀνέβῃ ὅλ' γὰρ διελθοῖς ἀπὸ πολλῶν, ὡδηγράψας οὕτως,

φοῖβε ἀναξιδωρον τοι ἐλῶν, ὁμοῦ ἑδωκα,

ἥσιμ ὡδηφροσυναις, σὺ δὲ μοι ἐλπίος ἐδλὼν ὁπάρεις.

ὡδηγραμματῶν δὲ ποιητοῦ, σιμωνίδης ὁ παλαιός, οὗ ἡρόδοτος μίμνηται.
 ἀλκίαιος ὁ τῆς, ὅς καὶ ὡδὶ οὐτασσιανῶ τοῦ ῥωμαίου καὶ τίτυ. ἀθλῶναιῶ, πρέ
 κλῶ, παλλαδῶ, ἀγαθίας, καὶ ἑτοροὶ μύριοι. ὕμνογράφοι ἡ ποιητοῦ, οἱ εἰς θεοὺς
 γράφοντες ὕμνους, ὡσαύτῃ ὁ παλαιὸς ἐκείνος ὁρφεύς, ἑμπερὶ, ἡσίοδῶ, καὶ ἄσ
 κληπίδης, καὶ ἑτοροὶ. γράφει γὰρ ὁ ὁρφεύς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ ἐπε
 δικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν ἑτορῶν, καὶ ὕμνους εἰς δία, καὶ αὐτὸν λοιπὸς, οὕτως,

Ζεὺς πρῶτῶ γῆνι, Ζεὺς ὕσατῶ, ἀργικρόαντῶ,

Ζεὺς κεφαλῇ, Ζεὺς μέσῃ, Διὸς δὲ ἐκ πάντων τέτυκται. καὶ ὁμοῦ,

μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι ἀπὸ πολλῶν ἑκάστιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἑτορῶν
 πλεονόντων ἄσματῶν γράφων, τῶν καὶ αἰσιδῶν γνωρίσματα, τὸ ἄσματῶν καὶ ὡδῶς
 γράφειν, πῶς μυσικῶν καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ λιθάραν, καὶ παῦ ὅρ
 γανον μυσικῶς χολομένην, οἱ τοὶ πρὸς ἡμᾶς ποιητοῦ, ὡς ὁ φαληρεὺς Δημήτριῶ
 γράφει, αὐτομόδης, καὶ Δημόδοκος, καὶ χαῖρις, οἱ ἑδρνεῖοι, καὶ ἰθάκιῶ φῆ
 μιος, καὶ οἱ λοιποὶ, οὗς ὁ φαληρεὺς Δημήτριῶ γράφει. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ.
 ὡδὲ καλὰ μοι γράφοι δὲ ποιητοῦ, ὅσοι πῶς αὐτὸν νυμφίους γὰρ γάμοις ἐγκώμια ἑ
 γραφον. οἷος καὶ Ἀγαμέμνων ὁ φαρσάλιῶ, καὶ ἑτοροὶ, καὶ ἡσίοδῶ αὐτὸς γρά
 ψας ὡδὲ ἀλάμια εἰς πηλῖα καὶ διέτιμ.

τρεῖς μάκαρ ἀγκίστη, καὶ τε τράκεις ὅλβιε πηλῶν,

ὅς τοις δὲ γὰρ μεγάροις ἰδρὸν λείχῶ εἰσαναβαίνεις.

μονοῖοι ἡ ποιητοῦ λέγονται, οἱ μονοπῶσῶπως γεγραφότων ὡδῶν ὡδῶς.
 καταρχῇ καὶ ἡ, καὶ οἱ μονοπῶσῶπως ὅλβιαι ὑπόθεσιμ ἀφηνεῖοι, ὡσαύτῃ νυμ
 γὰρ τῇδε τῇ ἀλεξανδρῶ ὁ λυκόφρων. πρὶς γὰρ τὴν θοράποντα μόνον, ὅλβιαι τῇ
 ὑπόθεσιμ ἀφηνεῖοι. ἀλλὰ καὶ γὰρ οὗτῶ ὁ λυκόφρων, τραγικὸς ὅστις, ἐστὶ ἡ
 με, τραγωδία δὲ δράματα γεγραφῶς. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ πρὶς αὐτὸν ποιητὰς διηγερά
 σμαίνετε καὶ περὶ ὡσάμην, λέγετε δὲ ἀνέμοδιον, καὶ πρὶς τῇ μονοῖοι τὸ
 το λυκόφρων.

ΓΕΝΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Λυκόφρων οὐ ποσὶ, ὅλ' ἡ γῆνι καὶ χαλκιδιῶν, ὅς σὺ κλέπτῃ, ἡ
 λυκὸς τὸ ἰσοειογράψας, κατὰ ἴσας, ἢν δὲ εἰς τὴν πρὸς ποιητῶν, οἱ
 ἴσας ὡς τὴν πρὸς αὐτὸν, ὅλ' πλεῖστοις ἐλέγοντο. ὡν τὰ ὀνόματα, διό
 κλειτῶ ὁ τὰ βουκολικά, ἀργεῖτῶ ὁ τὰ φαινόμενα γράψας, ὅ
 ἑτορῶ.

ἑτέρα. νίκωνδρῳ, αἰαντίδης, ἢ ἀρρλώνιῳ· ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Φίλιπῳ, ὁμ-
 ρῳ· ὁ νειῳ· τραγικός. ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρῳ ὁμῆρῳ, ὅπου ἔγν' ὅτι ἡσίοδου νομί-
 ζω ἰσόχρονον, ἴαντ' ὅτι τὰ τῶ παλαιῷ ὁμῆρῳ μετατρέχουσιν εἰς αὐτὸν. ὁ αὐδρα-
 μάχῃς βυζάντιῳ, δρᾶματα ποιήσας νζ'. καὶ ὅτ' ὁ λυκοφρῶν, ἴαν' ἑτέροι
 μὴ εἰδότες, ἄλλως φασίμειναι ὅτι πλειάδῳ. ἦσαν δὲ ὅτι γ' χρόνοις πάλαια
 τῷ Φιλαδέλφῳ, καὶ Βορσνίκῳ. οἱ πῦλιδος ἦσαν ἀμφοτέρω πτολεμαῖς τῷ λα-
 γῶν, καὶ Βορσνίκῳ ὅτι ἀντιγόνη θυγατρός. διδοκίμει δὲ τότε λυκοφρῶν,
 ὁ τοσούτου ὅτι τῷ ποιήσῃ, ὅσον ὅτι τὸ λέγειν ἀναγραμματισμὸς. οἶον, ὅτι πτο-
 λεμαῖῳ, ἢ κ' μέλιτ' ὅτι λέγει μεταγραμματιζόμενον. ἀρσινόῃ δὲ, ἴον ἦρας, καὶ
 10 ὁμοία θιᾶται. ὅτος ὁ λυκοφρῶν τοῖς Φιλαναγνωσῶσι τῶν ἰών χειρίζομεν, τὸ
 παρὸν βιβλίον δ' ἐξέδωκε, ἰσοειδὼν τυχαῖον ἀνάμεσον. τὰ γὰρ ἀφ' ἡρακλίου
 καὶ τῶν τρωϊκῶν, μέχρι ἀλεξάνδρου τὸ μακρόν, καὶ κατὰ τὰ σιωπηλῶν,
 πάντα γράφει. καὶ ποδὶ τὸ τέλ' ὅτι βιβλίου ἀνὰ τρεῖς, καὶ κατ' ὑπόθεσιν
 λέγει καὶ τῷ ἀρπαγῶν ὅτι ἴδω, τῷ παρὰ τῶν φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος γ' ὁδρᾶ
 γη βαρβάρους καὶ ἑλλήνων, ἢ δὲ ὑπόθεσις ὅτι τοιαύτη.

Περίανθ' ὁ λυκοφρῶν καὶ λαομίδοντ' ὅτι ἐκείνης ὅτι λυμάντ' ἢ ὅτι
 λυσίως θυγατρός, διδύμους πύδρας γυνᾶ, ἱκασάνδραν, τῷ καὶ ἀλεξάν-
 δραν, καὶ ἑλγῶν. ὅς γ' ὅτι τῷ θυμῶν νᾶν ἡλίο ἀπολλωνῶν ἐκόμισαν, καὶ
 τὰ τῶν ἐτέλων γυνέθλια. συμποσιάσαντων δὲ καὶ κομᾶσαντες πᾶντες.
 20 ὅτις γ' ὅτι νᾶν, ποδὶ ἱαπὼν πῶς τῷ πόλιν καὶ τὰ ἀνὰ κτορεῖς ὑπεχώρη-
 σαν, λῆθη κατὰ πινος ἱαπὼντες ὅς πύδρας γ' ὅτι νᾶν. κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκῶν
 γυνῶν ὅτις δὲ ἑλγῶν ἱαπὼντες ὅτις πινος. ἐκ πινος γὰρ συμβαινόντων, ἐπεγί-
 κωσκον ὁ ποῖος πινος ἱαπὼν οἱ πύδρας. ὅτις γ' καὶ οἱ ποδὶ περίαμον, ποδὶ
 αὐτὸς ἐρημνύς ὅτις πινος. τῷ ἐπ' αὐτοῖς δὲ ὅτι νᾶν πῶς ἑλγῶντες, ὅφεις ἱαπὼν
 μῆλ' ὅτις πινος ὑπὸν, καὶ τὰ αἰδωνέλια τῶν καβαίροντες, μῆλ' δὲ λυ-
 μαινομένους αὐτὸς. ἀπολλων δὲ τις χρῆσι μολόγ' καὶ μάντις ὑπάρχων, γ' ὅτι
 ῥηθ' ὅτι ἰδρῶ τῷ ἡλίο, μαντικὸς ὅτις γ' ἡλίο αὐτὸς πύδρας, ὅς καὶ αὐτὸν λαβόν-
 τας, ἐδίδοσκε τῷ μαντικῷ. ὑπὸν γ' ὅτι τῷ κασάνδρῳ, εἰ συγγενεῖσι τοῦ
 πῶ, αἰετοῦ εἰς τῷ μάντι πῶσαι. μὴ πῶσαι δὲ ἐκείνης ὅτις πῶσαι, ἐκ
 30 εὐφ' ὅτι χρῆσι μολόγ' ἐκείν' ἀπολλων, ὡς ὁ μάντις ὅτις ἡ κασάνδρα, μαν-
 τῶν δὲ καὶ παρὰ φρονεῖ φ' ἡλίο. ὅθεν ὁ πατὴρ δὲ πετρώροφον οἰκῶν κα-
 θέρξας αὐτῷ, ἵνα μὴ δοκῇ τῶς τρωσὶ μάντιν καὶ ὅτις πῶσαι, πῶσαι τῶ
 πινᾶ τῶν, ἢ τοῖς ἡλίο, ἐσώτα, καὶ ἀκροάμενον ταύτης, αὐτῷ ἀπαγγέ-
 λειν. ὅς ἡλίο μονοφθῶν καὶ μονοφθῶν τῶ πῶσαι κατὰ λῆθη
 τὸ λαλῶν τῷ κασάνδρῳ, πῶσαι φησὶν, λέγων αὐτῷ. λῆθη σοι ὅτι πῶσαι
 με ἀλλῶς ποδὶ πάντων τῶ λαλῶν τῷ κασάνδρῳ, ὅσον τῶς αὐτὸς μνη-
 μονόω, καὶ ὅτι ἀρδῶ ἀκροῖ με τῷ μνήμῳ. ἢ ὅτις τὰ πάντα ὅτι πῶσαι
 ποδὶ ὅτι ὅτις ἵνα σοι εἴπω, λῆθη ὅτι αὐτῷ πρώτῳ λόγῳ, ἀφ' ὅτι ἡρξάτο ἡ κασ-
 σάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ δὲ εἰς μῆκ' ὁ λόγ' ἔλθῃ, ἢ τοῖς ἐὰν μακρὸς γέ-
 40 νῇται ὁ λόγ' ὅτις, μὴ ἀρδῶ ἀκροῖς ἀκροῖ, καὶ ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις, ἀλλὰ συγγενεῖσι
 νῇ, ἢ τοῖς μακροῦς ὅτις ὅτις πολυλογῶν μοι. διότι ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις, ἀλλὰ συγγενεῖσι
 σάνδρα τὸ σῶμα αὐτῷ ἡσύχως, ὅτις καὶ νῷ ὅτις ὅτις ὅτις, ἀλλὰ συγγενεῖσι
 γένοντων καὶ μελλόντων γυνέσθαι, ἐκ τῶν λαμῶν αὐτῷ τῶ μαντικῷ δὲ φησιν.
 ἐκ τῶν πάντων ὅτις εἴπω ἡ κασάνδρα, ὅτις πῶσαι τῷ τῶν καὶ ἡ κασ-
 μνημονόω, ἀκροῖ. ἀνὰ διδῶν καὶ ὅτις βασιλῶν, ἀνὰ φησὶν δὲ ταῦτα γ' ὅτι
 λογισμῶν, μετῶν ὅτις διδῶντες λόγους τῶ μαντικῶν ὅτις κασάνδρας,
 ἀνὰ φησὶν ὅτις ὅτις καὶ τῶν καὶ ἀλλῶν καὶ φησὶν ὅτις. πολλὰ γὰρ εἴπω
 Α 2 μῆλ'

μή ἡσυχάζετε. καὶ διὸ οὐ μὴ ἀκρεῖ, ἐγὼ δ' ἀπαίρομαι λέγειν. ἢ μὴ ἀν-
ρα ἡδὴ ὑπογράφει, ὅς ὡς κενὸν ἀνατέλλετε. οἱ ναῦται δὲ οἱ μετ' ἀλεξάνδρου
λύσαντες τὰ ἀπὸ γὰρ, καὶ ἀναπαύσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πωτάσαντες τὰ
ἰσία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἐπληθύνον. ἐφόρον δὲ πλείοντες ἀρπικῶς πνιόν-
τες αὐτοὺς. ἐκείθεν τὴν καλυδινῶν, ἀπὸρ εἰσι τρωϊκὰ νηυσὶν εἰσα-
δρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ πετρωοῦς αὐτῇ θαλάμῃ τὰ ἤϊ τρωϊαν ἀπάρχειται θρη-
νησάμεν ὅπως. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἀρκούντως ἐρρήνη. λείψμεν δὲ καὶ πόδι φησὶ ἐπι-
γραφή. ὅσα τί λυκὸς φρονεῖ ἀλεξάνδρα ὑπὲρ γράφει τὸ παρὸν ποίημα; πῶς αὖ-
τις ἰσολύει τὴν λοιπὴν τοῦ λυκὸς φρονεῖ συγγραμμάτων. εἶπον γάρ, ὅτι φησὶ, ἢ
μὰ θραγαδῶν ἐποίησε δράματα. καὶ καὶ ἀνδρῶν (10)
ἐχθρὸν τ' ἐχθρὰς. αἰολικῶς δὲ γράφεται ὅσα δι' οὐσ'. ἀλεξάνδρα δὲ, πῶς τὸ ἀλνύει
καὶ ἐκφυγὲν τὴν ἀνδρῶν σωτηρίαν. ἢ πῶς τὸ ἀλεξέμεν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν,
ἢ τοῖς ἀνθρώποις, ὅσα τὴν χρυσῶν. ταῦτα δὲ καὶ ὑποχρῶν εἰσιν, ὅμως διὰ τι-
νας τὴν μωρῶν τὴν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαυτάντων, γραφῆται καὶ ταῦτα. ὡς καὶ
τὸ διότι λέγεται λυκὸς φρονεῖ, ὅσα τὸ ἀνιγματοειδὲς καὶ πανόργως λέγειν. καὶ
γὰρ οἱ λυκοὶ πανόργοι. πόδεῖται τὸ ποίημα χρυσῶς, καὶ τὴν ἀφ' ἧς ἀκρίβει-
ισοείας, μέχρι φησὶ τὴν ῥωμαίων ἀρχῆς, ἐξωθεν πῶς ἐμπερικυμῶντος, καὶ ἄλλης ποιικίλης
ισοείας. νοητέον ἡτ' ἐκ τῆς ὑποθέσεως, τὴν πρῶτον ἡρώτικον καὶ τὴν ἀγγελοῦ πρὸς
ὧν ἢ καὶ ἀνδρῶν ἀπεφθίγγει. τὴν δὲ αὐτὴν διηγούμεθα ἀπαντα. πελοργί(20)
ὅτι περίαμθ' ἐμφαίνεται, ἐκβάλλει δὲ παρὰ τοῖς τὸ πελοοίμιον. ὅδε γὰρ φαίνεται ὅς
αὐτὴν ὁ περίαμθ'. ἢ δὲ ἰσοεία τοιαύτη. ἀπὸ πολλῶν ἰσοείων καὶ ἀνδρῶν, ἐδῶ-
πην αὐτῇ. αὐτὴ δὲ ὑπὸ αὐτῷ καταλαμβάνομεν, ἥτις ἔσται ἡ καὶ αὐτῇ τῇ μαν-
τικῇ, ὑποχρυσῶν καὶ τὴν γάμον. τὴν δὲ πῶς ἀχόντες, οὗ γάμος αὐτῷ διδύμῳ,
ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεός, τῇ μαντικῇ ὡς θεῶν ὅσαν δίδωμεν, ἀπ' αὐτῇ ἐκ ἀφείλ-
ἐπιστάς ἡ αὐτῇ ἐποίησεν, μαντικῶν μὲν τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαντικῶν ἡ γῆρας.

Λέγω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅμ' ἰσορείς, ἀρχὴς ἀπ' ἀκρης, ἡμ δὲ μνημονὴ λόγῳ,

λέγω.) ὅσον τὸ χῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρὰ πηγεῖ καλῶτα,
ὅτι ὁ αὐτὸς ἐκ ἐμφαίνεται, δείκνυται παρὰ πηγεῖ καλῶτα ἐκ φησὶ καὶ μνημονὴ γὰρ 30
φῆς. οἷον ὁ περίαμθ' ἐν ταῦτα μὴ ὅ φαινεται ἐρωτῶν, ἐκ δὲ τοῦ λέγω δηλοῦται
λοιπὸν ὅτι πελοργίτησεν. ὅτι ὁ τρόπος, ὡς ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὸ χῆμα παρὰ πηγεῖ
λέγεται. οἱ δὲ τὸ πελοοίμιον ὀβελίζω πελοοίμιον, δοκῶσι μοι καὶ οὗ ποιητικῶς
τρόπος ἡ γνοσκῆται. τὰ πάντα.) ποῖα ταῦτα; ἀκούσας ἐκ φησὶ καὶ ἀνδρῶν
ἐν μνήμῃ φέρω. νητρεκῶς.) ἀληθῶς, παρὰ τὸ νῆ εὐρηστικὸν μόριον, καὶ τὸ τρε-
κῶ, τὸ φοβεῖμαι. οἱ γὰρ τ' ἀληθῆ λέγοντες, ὅ φησὶ καὶ τῶν ὡς, ὡς οἱ ὑποδῶ-
μενοι. ἅμ' ἰσορείς.) τοιοῦτος λέγει, ἅμ' ἰσορείς, τὸ δὲ με ἀντίπῳσις ἀντὶ τοῦ
μοι. καὶ τὰ εἰς φωνήεντα δὲ μακρὰ ἐκφύλασιν οἱ ποιηταὶ καὶ ἱ ἔν καὶ ὕ, καὶ
ἐτόρα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ πῶς ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσὶν. σωτῆρας 40
γὰρ ὡς ἐφ' ἡμῶν τοιοῦτος, ἅμ' ἰσορείς. ἢ τοῖς ἀνδράσιν, ἢ ἀμ' ἰσορείς ἡτ' σωτῆρας
φῆν. ἢ δὲ εἰς εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἐτόρας ἀρχῆς λέγειν, τὸ, ἀλλ' ἰσορείς, ἢ
τοῖς ἰσορῶν ἔκ τῶν μανθάνει. ἅμ' ἰσορείς. τοῖα μὲν εἰδὴ σωτῆρας φῆς ἀπλά, ἔν
δὲ σωτῆρας. ἀπλά μὲν, ἐκβλήψις, ἐκβάλλει, καὶ σωτῆρας εἰς σωτῆρας, ἐκβλήψις
καὶ ἐκβάλλει, ἐκβλήψις καὶ σωτῆρας, ἐκβάλλει καὶ σωτῆρας, καὶ ἐκβλήψις ἐκβάλλει
σωτῆρας. ἀπλά μὲν ἐκβλήψις, ὡς τὸ ὅχι ὅπως, ὅχι ὅπως. ἐκβάλλει δὲ, ὡς τὸ ἐποίη-
σαι ἐποίησα. ἔν σωτῆρας, ὡς τὸ πῶς πῶς. σωτῆρας δὲ, οἷον ἐκβλήψις καὶ ἐκ-
βάλλει, ὡς τὸ ἐγὼ, καὶ ἐγὼ. ἐκβλήψις ἔν σωτῆρας, ὡς τὸ ἐμ' ὅπως. ἐκβάλλει δὲ
καὶ σωτῆρας, ὡς τὸ ὅπως, ἀντὶ τοῦ ὅπως. ἐκβλήψις δὲ καὶ ἐκβάλλει, ὡς
τὸ ἐγὼ

το ἄξιον ἡμῶν, ὅτι ὅποιοι ἀντὶ τοῦ οἱ ἀπὸ τοῦ. μακρῶν μακρῶν.
βῆ, καὶ ἰσχυρῶς μακρῶν, καὶ ἐκβλήψαι τοῦ ῥ' αἰολικῶς μακρῶν.

σύγνωνδι δ' ἴσποτι· οὐ γὰρ ἦσαν χ⁹ κῆρη,
 ἔλυσε χερσὶ μὲν ὡς περὶ αἰόλου σόμα,
 ἀλλ' ἄσπερον χῆασα παμμιγῇ βοῶν,
 διαφρηφάγωρ φοῖβαζεν ἐκ λαμῶν ὅπα.

[illegible]

σφιγγὸς κελαινῆς γῆραι ἰμμιμουμένη
τῆν ἄσσαν θυμῶν καὶ σῆξ' ἀμύμητος ἔχω
κλύοις ἀν' οὐ νᾶξ, καὶ ἀπαμειπάζω φρενί.

40 σελίγγος λελαυνῆς.) σκοτῆνῆς, ὅσα αὖθις φόνους, ἢ τὰ αἰνίγματα. ἤ δὲ σελίγγα
 λίγιστον ἔχειν ἑλπίθ' ἔμπροσθεν μὴ λείοντο, ὅτι πρὶν δὲ αὐθιγὰς, χρυπὸς οὖν
 40 χρεῖς, πῆρυγας ἀντὶ τοῦ, ὅτι ταῦτα τὸ ἀντίσταν. τὸ δ' ἀλκίδης ὅπως ἔχει. αὐτὴ λαρεῖς
 ὡς παρὰ τὴν μοῖαν ἡ γυνὴ λυθῆναι, καὶ τὸ λειομ' ὅρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν
 τας. ὅς δ' αὖ ἐπὶ τὸ ταύτας αἰνίγμα, ὅσον ἢ λυθῆναι. παρὰ τὸν γὰρ δὲ ὅτι καὶ πα
 ριστὸν ἔλγειν καὶ τὸ αἰνίγμα, ὡς πασιδολον. εἰ δὲ ὅσον θύλας τις μαθεῖν μὴ γο
 νώσκειν, ἔστι τὸδε. ἔστι δὲ πρὶν ὕψι γῆς καὶ τετραπόδι, ὅς μίαν μαρμαρῆ, καὶ τείπον.
 ἀλκίδης δὲ βολῶ μόνον, ὅς ὕψι γαῖαν ἔρπει τὰ γίγναται, αὐτὰ αὐθιγὰ καὶ ἤλ
 πόντον. ἀλλ' ὅπου τὰ πλάσεις οὖν ἐπεγομῆδ' ἡ ποσὶ βαίνει, ἥ δὲ τὰ τὰ γίγναται
 ἀφανέστατον πῆλιν αὐτῶν. ἔμπροσθεν τοῦ γὰρ αὐτῶν λείαναι, ὅσα τὸ φονι
 κόν. οὖν χρεῖς χρυπὸς ἔχειν, ὅσα τὸ ἀρπακτικόν, πῆρυγας ἀντὶ τοῦ, ὅσα τὸ αὖθις αὐ

τῇ λησθούσῃ, πάντα γὰρ ποδὶ τρέχει σιωτόμως, καὶ αὐαυρῶν ὅδ' ὁδύοντα.
ταύτῃ τῷ οἰδίπῳ αὐαίλῃ, αὐαίλῳ μὲν ἑτόρῳ, ὡς δὴ θῆναι χηζῶν συλλαβόμεν
αὐτῇ. καὶ τὸ σῶμα αὐτῇ ὄνῃ θείῃ, κατὰ γὰρ ὅν' ἔθῃας, καὶ εἰσφέρει τοῖς θεαί-
οις, καὶ δίδωρ ἐλπίει τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητρόα γυναικα, ὡς ἀγνοῶν.

ἄσα.] καὶ ἄτῃ, αὐτῇ τῷ ἄπνα, δύο μὲν λόγου, διασωμέντου. ἄτῃ δὲ
αὐτῇ τῷ πινά, λέγουσι ὅτι ψιλῶνται. ἐμοὶ δὲ καὶ ὅτ' διασωμένον δοκεῖ. τὸ δὲ ἄτ-
τα αὐτῇ τῷ τροφῷ, λέγω ψιλῶνται. θυμῶν.] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἶμα, θύ-
αμεθ', καὶ θυμῶν. ἐλπίοις.] αὐτῇ τῷ ἐλπίοι, ἄτῃ κῆρ. τὸ δὲ κῆρ αὐτῇ πῶ
πακῆκῶ. ὡναξ.] ὡ ἄναξ, θωρεκῶς, ὁφύνεται. τὸ γὰρ ἄ, οἱ θωρεῖς εἰς ὡ
πρίπτοι, τὸ ἄνθρωπον ἄνθρωπον λέγοντες, ὡ τὰ ὅμοια. ἔτω κὴ τὸ ἄναξ, ὡναξ. 10
εἰ δὲ ἔστιν ἄτῃ κῆρ σιωπῶν ὡ τῇ τῷ ὡ ἄναξ, ποδὶ αὐαίτῃ ὡ τὸ ὡ τῇ ἐλπί-
κῆρ. ἔχει δὲ καὶ μακρὰ ὁφείαν τῷ ἄναξ, καὶ εἰς τὸ ὡ ψιλῶν, τῷ ἐλπίοι γνῶντ' ἄ.
πῶμα πῶμα.] ἐλπίοις τὸ κῆρ πῶμα, πῶμα μετρεῖν. νῦν δὲ τὸ πῶμα
ζῶν, αὐτῇ τῷ ἀναλογίζομεν ὡ καίτοι.

πυκνῇ διοίχυνει δυσφάβους ἀνιγμάτων
οἶμας τυλίσσωρ ἢ πῶρ εὐμαθὴς τρεῖς,
ὁρθῇ κελεύθῳ τὰρ σκότῳ ποδὶ γετῇ.

ἐγὼ δ' ἄκρην βαλβίδα μέρεινθου οχλοῦσας.

Φρονί πῶμα.] φρονίμοι πάντες. διοίχυνει.] ποδὶ, διοίχυνει. τροπικῇ δὲ ἢ 20
λέγει, ἔστι γὰρ αὐτῇ τῷ νόε. δυσφάβους.] δυσφάβους, θωρεῖς. ἀνιγμά-
των.] ἀνιγμάτα καλεῖ, τὰ χρησιμοδότηματα τῇ καοσάνδρας. οἶμας τυ-
λίσσωρ.] ὁδὸς ἀνδρῶν, ἐκ τῶν τροπικῶν. οἶμας καὶ ὁδὸς λέγω τὴν ὁρ-
μὴν τῶν λόγων τῇ τῇ καοσάνδρας, ἢ οἶμας τὰς ὁδὸς. οἶμα γὰρ ἢ ὁδὸς, οἶμα
δὲ ἢ ὁδὸς. ἢ πῶρ εὐμαθὴς τρεῖς.] ῥητορικῶς πάντῃ τὴν τροπικῇ ἐφύλα-
ξεν, καὶ ὡς μὲν ὁδὸς λέγω ποδὶσιν, τρεῖς καὶ ποδὶσιν τὴν ἀνδρῶν σιν
καὶ μάθωρ τῇ τῇ καοσάνδρας. εὐμαθὴς τρεῖς.] πασιγνῶσθ-
ῶδης. ὁρθῇ κελεύθῳ.] ἀπλανῇ πορείᾳ. τὰρ σκότῳ ποδὶ γετῇ.] φα-
νερῇ καὶ σαφῶς τὰς δεινὰ καὶ διανοήματα. ἐγὼ δ' ἄκρην βαλβίδα.]
ἐπ' ἄλλῃ τροπικῇ μεταβέβηκε θωρεκῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων, καὶ φασὶν ἐγὼ 30
δὲ τὴν ἄκρην, ἢ τοῖς τὴν πρῶτῃ βαλβίδα τὴν ἀφεικτεῖαν τὸ ἀγγεῖον οχ-
λοῦσας, καὶ αὐαίτῃς ὡ τῇ μέρεινθου, ἢ τοῖς τῷ οχλοῖν, ἀνδρῶν καὶ εἰς τὰς διεξόδους
ὁδὸς τῇ λοφῶν λογιῶν τῇ καοσάνδρας.

πρῶτῃ ἀράξας νύσαν, ὡς πῶμα δρομῶν,

ἀνέμῳ λοφῶν ὅτ' διεξόδους ἐπῶρ.

ἢ ὡς μὲν ἀπὸν ἄρτι φηγίς πάγοι.

πρῶτῃ ἀράξας νύσαν.] τὴν πρῶτῃ νύσαν καὶ ἐκασιν καὶ ἀπῶρ καὶ
καὶ τὸ πῶμα ἀράξας, ἀνέμῳ τῶν λόγων, ὡς πῶμα καὶ ταχὺς δρομῶν. νύσαν 40
λέγεται καὶ ἢ ἀφεικτεῖα, καὶ ἢ ἀπῶρ τῷ δρομῶν, παρὰ τὸ νύσαν, τὸ διεξέρω
καὶ πῶμα. γὰρ γὰρ τῇ ἀφεικτεῖα τῇ ἱππικῶν ὅτ' μὲν ἱππῶν ἐκ τῶν οἱ πα-
ρεσθῶν σιδηροῖς ἐκ τῶν, ὡς αὐτῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν πῶμα. ὅτ' δὲ πε-
ζῶν, λόγοις νύσαν καὶ πῶμα. καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἐκ τῶν νύσαν εἰς δρομῶν.
ὅτ' δὲ μὲν ἢ ἀφεικτεῖα νύσαν καλεῖται. ὁ δὲ γὰρ καμπῆρ νύσαν λέγει, πῶμα τὸ
νύσαν νύσαν, νύσαν ὅτ' νύσαν. νύσαν γὰρ πῶμα τὸ καμπῆρ, καὶ καμπῆρ. ἀνέ-
μῳ λοφῶν.] τῶν ἐκ τῶν καμπῆρ καὶ ἀπῶρ λέγει, τὰ λοφῶν ταύτης χρησιμῶς
τῶν. ὅτ' δὲ τὸ γῆμα ῥητορικῶς ὅτ', καλεῖται τὸ πῶμα ἀφεικτεῖα καὶ ἀφεικτεῖς,
καὶ πῶμα

καὶ πθοκατάσσει καὶ πθοκατάσσει, καὶ πθοχὴ καὶ πθοδίησι. πθο-
ναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπογίνεται καὶ πθοκατασκαύει, ὅτι λοξὸς καὶ ἀνιγματο-
πλὴς καὶ συσκόλος μίλλας γράφει τὰ ἐν διγνήσι τοῦ ποιήματος. ὅσα πὶ δὲ
ῥῶν μίλλας ποιεῖν, ἢ μίμμηα ἐν ἱεροσάνθους, ὡσαύτ' ἐκείνη λοξὸς ἐλάλει καὶ
σκολιῶς. οἱ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀρμιμείδου τὰ ἤθη τῶν πθοκαμνίων
πθοσώπων, καὶ μὴ ἀνυθίσκοντες τῶν, καθὰ πρὸ οὐραπίδους Φιλοβόρους ἐπα-
γών ὥστε βαρεῖα γυναικας, καὶ δούλους διασώτας τραχύνει ἀντι-
γοντας, καὶ βασιλεῖς πθοσαυῶτας μετὰ σωρείδων, ἢ πῆρας, ὅπως οὐκ
αὐ γήνοιο. τίς γὰρ οὐκ αἰσθίσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθάρισις,
10 σωρείδια κατέχειν, καὶ ἄρτους ἵναι; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ αὐτὸς οὕτως ἐκσάντα,
πάλιν ἐτίμωσεν; πθοσάμ' ἐκείνη τυχὼ σκοπῶν; τὰ αὐτὰ γὰρ πολλὰ φησὶ
οὐραπίδους, διότι μίμμηας ὅστις γὰρ τῶν, ὡς μὴ τῶν ἡδὼν τῶν κατὰσσει. καὶ
ἢ μίμμη, ὅτι καὶ ὡς αὐτὰ πολλὰ ἐκείνη λέγει. ἢ ὡς μίμμη.] γὰρ οὐδὲν ἀπαρ-
χεται τῆς διγνήσεως, καὶ φησὶν, ἢ ἐμὸς μίμμη ἡδὴ τὸ φησὶν ὅτι τοῦ ὡκεανῶ
ὑπορεπείτω, ἐποχμνίω τῶν πηγάσων ἵππων, τὸν σὺν ἀδελφόν τῶν ὡκεανῶν κα-
ταλιπῶσα πῆρα τῶν ἑρηνῶν, ἢ τίς ὅστις ἡδὴ ὡκεανίτις. ἢ ὡς.] χηματίξω
τὸν ἀπὸ πρῶτης μέχρι τοῦ γόμας καὶ λαοῦ, τῶν ὅλων ἐμὸν, καὶ ὑπο νυκτὸς
καὶ ἐμὸς διώσκει, ὡς γὰρ τῶν, ἢ ὡς οἱ μοι ὅστις. ἢ δὲ συσκαύει, ὅτι οὐκ ἔστι
ἐλάλει. καὶ καθολικατέρως αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἡδὴ καὶ ἐμὸς, ὅπως οἱ
20 μυθογράφοι σωματρειῶν διὰ τὸν, ὡς ἡδὴ τῶν ὡς ἀπὸ λεγίων. καὶ τὸ, ἀπὸ
ἀπὸ τῶν μίμμη μισμνείας τοῦ ἡλίου διώσκει, ὡς τὸ ἐφθὰ δὲ ἡδὴ, καὶ ἀπὸ
ἵδρου ἡμῶν. φησὶν.] ὅτι πῆρα τὸν ὡκεανόν, φησὶν, ἢ τοῦ ὡς ἔχει. τὸ δὲ
φησὶν ἢ ὡς, πῆρα τὸ φησὶν. πθο γὰρ ἐνείσας ἄρτος, βαλαῖας καὶ ἀκρόβους,
ταῖς τῶν ὡς, ἡδὴ οἱ ἀνθρώποι. πάγων.] τὸ ἀκρόβους.

κρηπνοῖς ὑπερποτᾶ πηγὰς πῆροις,

τιθωνόρην κοίτησι τ' ἐρηνῶν πέλαις.

κρηπνόν.] τὸ παχύν, πῆρα τὸ ἐφ' ὅτι καὶ ἐς ἑρηνῶν πνέειν. ὑπερποτᾶ
πο.] ὑπορεπείτω. πηγὰς πῆροις.] πηγάσων ὅμοι-
30 ρος. πανσφώς καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γράφειν, ἵππους ἐμὸς φησὶ,
λάμπειν καὶ φαίνεται. οἱ γὰρ νῆοι, τῶν πηγὰς ἐποχμνίω αὐτῶν ἐσάγουσι μυθι-
πλὴς, ὡσαύτ' οὐκ ἄνυσαν. ἔχει τὸ καὶ ῥῶν ἀλληγορίας, ἡδὴ μετὰ τῶν μυθικῶν ἱσο-
ρίαν ὅτι. ὁ πῆρας οὗτος ὁ μυθολογικός ἵππος, λέγει τὸ γηθηθῆναι τοῦ ὡς
καλὸς ὁ πῆρας ὡς τῶν γοργόνων, πθοσάμ' ἐν ἑρηνῶν, τῶν ὡς μίμμη καὶ τῶν
δύναται ἀθανάτους οὕτως πῆρα ὡς. καρατομῆς γὰρ μίμμη, ἐκ τῶν τῶν
χάλας δὲ ταύτης, ὅτι πῆρας οὗτος ἵππος ἀνέθωρον, ὑποπῆρα ὡς, καὶ ὁ
χρυσὸς ἀνθρώπων, χρυσῶν ὡς κρηπνόν. βελδροφόντος δὲ ὁ ἐρηνῶν, ὁ καὶ
ἵππον καλοῦνται, ἀνὰ ὑπερπῶν φεγγίς, ἀπὸ αὐτῶν ἡδὴ ἐρηνῶν
βελδρον, ἢ τὸν ἵδρου ἀδελφόν διελιάδων, ἢ πηγάσων, ἢ ἀκμνίω, ἑρηνῶν
40 εἰς ἄρτους, πθοτὸν καθάριται. ἄντα δὲ, ἢ καὶ ὡς ἐρηνῶν γυνὴ πθοίτου, ὅπως
ἡδὴ ἐπὶ μίμμη βελδροφόντος. ὡς δὲ οὐκ ἐπὶ δὴ συγχρῆται αὐτῇ, ὅπως ἐλ-
ται πῆρα αὐτῆς πθοίτω, ὡς πῆρα αὐτῇ. πθοίτω δὲ αὐτοχρεία ὅτι αὐτῇ
λαῖν οὐκ ἐλθῆναι, κατὰ τὴν παλαιὰν ἑρηνῶν ὑπερπῶν, τὸ μὴ αὐτῇ συμφορόντας
ἐκείνους ποτὶ πῆρα ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μὴ πον ῥῶν ἀκρυσίας συμβῇ. ὅσα
ῥῶν καὶ πθοίτω βελδροφόντῳ ἀνελθὼν οὐκ ἐλθῆναι. πῆρας δὲ αὐτῇ δὴ
κίαν, πῆρας ἐρηνῶν τὸ πῆρα, γράμματα δὴ αὐτῇ κατ' αὐτῇ, πῆρας ὡς
τῇ ἐν αὐτῇ διαβολῇ. καὶ ὁ ἐρηνῶν δὲ ὅμοιος γένεα ἐμὸς αὐτῇ σωμα-
εἰσῶν, γὰρ τῇ δὴ τῇ τῇ γράμματα δὴ ἐρηνῶν, ἐπὶ μὴ δὲ αὐτῇ ἔχειν αὐτῇ
ἀνελθῆναι.

ἀνελὼν ὅτε τὸ συμφαγῆν μετ' αὐτῷ, λελοῦσε ὅσον ἀπ' ἐλλείψεως καὶ πολυμῆσας
 χιμαίρας, εἴτα ὀλύνους, εἴτα ἀμαζόνισι. οἱ δὲ τότε ἐπὶ ὀρωμῆν ἵππον, ὃν
 φασὶ πῆγασον, ἀπὲς ἀλκασιν. ὃν ἐποχθεῖς, τῇ χιμαίρᾳ ἀνέειλε, μάλιστα δὲ
 αὐτῷ δόρατι ὑπὸ τοῖς, καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκένως πῶρ πικρὸν δόματι, ὃν οὐ πω-
 ρὸς ὁ μόλις δὲ σιωπῆ καὶ, ἐκένων ἀπέκτανε. ἢ γὰρ πῶρ δίδντα ἰνὰ τὸ πῶρ
 χιμαίρας φυλάτταται, λαθὰ φησι λυσίας ὁ δὲ τῶς μυθικῶς. οὐτὼ γοῦν ἐκένων
 αὐτῷ. αὐτὸ δὲ πολύμης καὶ τὰς ἀμαζόνους, πολέμῳ. ὡς πρὸς ἐφοντα δὲ ἐνέδρα
 λυκίῳ ἐμύλα καὶ τὸν ἀνελὼν. ὡς δὲ καὶ αὐτὸν ἐνέδρας ἀνέειλεν, ἰοδαίτης αὐτὸν
 γαμβρόν ἐχον ὑπὸ Ὀιδονοῦ τῇ θυγατρὶ, καὶ πελοπύρῳ αὐτῷ. ὃ τὴν βασιλείαν
 καταλαμβάνει. Βελλεροφόντης δ', ὡς φασὶ, ἐπὶ τοῖς καταρθάμασι, ἠβέλ-
 σε καὶ τὸν ἔρανον τῷ πηγασῶ πῶρ πολυδύσαι. ζεύς δ' οἷστρον τῷ ἵππῳ τότε
 βαλὼν, ἐπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποφαιρίσαι τὴν αὐτῷ νύκτα, καὶ κατα-
 βαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γλῶ. καὶ οὐ πῶρ τὸ ἀλγίον πεδίον καταγρυχθῆναι Βελλε-
 ροφόντης, καὶ πῶρ πελοπύρῳ τυφλοῦ ἀπ' ἐλπίσεως, ὃ πηγασῶ αὐτὸν πῶρ
 πολὺ τοῦ κακὰ ταῦ. ἢ γοῦν ἡμῶρα πῶρ διὸς τοῦτον αὐτῷ, ὡς αὐτὸν ἐποχμῆν
 αὐτῷ τὸν ἡμῶρσιον ἐν κλῶν βαδίσει. ταῦτα εἰς τὰ ληρώδην καὶ μυθουργήματα.
 ὁμοῦ δὲ ἵππος ἡμῶρας φησὶ, λαμπρὸν καὶ φαίδοντα. ἵππῳ δὲ ὅσον ἡμῶρα,
 ἢ πῶρ φάρασε αὐτῷ ὅσον τῷ ἔρανον ἐνέσει, ἐφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ
 ταῦτα μὲν τὰ ὁμοῦ. πῶρ δ' ἡμῶρας, καὶ γοργόνου, καὶ πηγασῶς λεκτέον.
 πρὸς τὸν ἡμῶρα δὲ, καὶ ὅσον ἐνέσει τῷ ἔρανον ἐνέσει. ἀλλὰ δὲ, ὃ ἀπὸ καὶ ἢ
 ἀνθυμίας εἰς ἐνέσει τὸν οὐρανόν. ὃ ἀνθυμίας εἰς τὸν ἐνέσει, κατὰ ἴαντα.
 πρὸς τὸν ἡμῶρα δὲ ἀπὸ τῶν πηγασῶς ὅσον ἐνέσει. ὃ ἀπὸ τῶν ἀνθυμίας ἀνθυμίας
 εἰς αὐτῇ, πηγασῶς τὰς γοργόνους, ἢ τὴν τὴν δάλασσαν. ὃ τὸ σύστημα τῇ ὑ-
 γρῶν, γοργόνα λεγομένη ὅσον τὴν ταύτην κατὰ πηγῆν, γοργόνου γὰρ, τὸ κατα-
 πλῆκτον. πηγασῶ δὲ ὅσον, ἀνελὼν τὴν μέλαιναν, τὴν λεπτομέρην οὐ-
 σίαν, ὡς δὲ ἰσομελὴν αὐτῇ. καὶ γὰρ ἢ πῶρ δάλασσα ἀπορροῖς ὅσον. τὸ δὲ λε-
 πτότρον αὐτῇ, εἰς ἀπὸ μεταβάλλει. ὃ γοῦν πρὸς τὸν ἡμῶρα οὐτὼ ἐνέσει τῇ
 οὐρανίῳ φάρα, τὴν μὲν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν θυρεάλασαν, ἢ τὸν δὲ πηγῶν καὶ ἡμῶρα
 καὶ πηγῶν τῇ δάλασσος ἐκτεταμένην οὐκ ἀναιρεῖ, ἢ γὰρ οὐ μετατρέπεται, ὃ δὲ
 ἀνιμάται, ὡς ἀνιμάται, καὶ μὴ μετατρέπεται πηγῶν δάλασσαν. τὴν δὲ μέλαιναν
 μόνον ὡς δὲ πηγῶν ἀνιμάται, πηγῶν τῇ ξίφει ἢ τῇ τῇ βασιλικῶτατον καὶ λε-
 πτῶν, τῇ ὅσον ἐνέσει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμάται. τῇ δὲ κατατομία ἐκένως, ἐκ τῇ
 πηγῶν ὅσον ὅσον χρυσάου καὶ πηγασῶ. ἀνιμάται γὰρ τῇ ἡμῶρα καὶ τῇ ἀπὸ
 τῇ λεφαλαιδόδον, ὡς ἐφω, καὶ τὸ λεπτότρον καὶ ἀπὸ δὲ, συμβαίνει τὸ βα-
 ρύτρον ἀναφρόμενον, πάλιν κατὰ πηγῶν καὶ χιμαίρας, ὃ καὶ πηγῶν ὡς
 μῆκας, ὅσον τὸ καταφρόντες. καταφρόντες γὰρ τὰ ἄλλα. τὸ δὲ λεπτομέρην εἰς
 τὸ ἀνθροπίνον, καὶ εἰς τὸ πηγῶν μεταβάλλει, ἀπὸ καὶ χρυσάου καὶ
 κλήκας. τότε γοῦν τῇ δὲ ὕδατος πηγῶν ἀναφρόμενον τῇ ἐνέσει τὸ οὐ-
 ρανόν, καὶ τῇ ἡμῶρα ἀνιμάται ἐποχμῆν, σιωπῶν φάρα καὶ ἡμῶρα. σφαιροειδὲς
 γὰρ ὅσον ὁ οὐρανός, καὶ ἐνέσει τῇ ἀναφρόν ὑπὸ δις μῶς, συμπεριφρόν αὐ-
 τῇ τὸν ἡμῶρα, οὐ πῶρ ἡμῶρα πηγῶν ἐνέσει τῇ ὡς τὸ ὡς γλῶ ἡμῶρα φάρα, γί-
 νεται νύξ. ἀπὸ δὲ τῇ ὡς δάλασσαν καὶ γλῶ εἰς τὸ ὡς ἀνθροπίνον τῇ ἡμῶρα
 εἰς, ὅσον καὶ αὐτὸν λεχθῆναι πηγῶς ἀπὸ ἀνιμάται, ἡμῶρα ὅσον ἐνέσει.
 οὕτως ἡμῶρα καὶ τῇ τζετζοῖς ἔχει ταῦτα τὰ μυθουργήματα. τὰτα τῇ πηγῶν
 γὰρ εἰς ὅπου τις ἐπὶ ὀρωμῆν ἵππον ἐνέσει, ἀλλὰ πῶρ ἐνέσει τῇ πηγῶν
 τυγχάνει τὰ λαίφνη. πηγασῶ δὲ ἢ ἐνέσει, ὡς ὅσον τῇ πηγῶν ὡς δάλασσαν
 νηρομῶν, τὴν χιμαίραν ἀνιμάται, τὴν τρικέφαλον καὶ περὶ πῶν, ὅσον ἡμῶρα
 γοργῶν

γορεῖται ῥητορικῶς. ἡ χίμαιρα γὰρ ὡς γυνή, θυγάτηρ ἀμισσοῦ, πῶς τόπου λυ-
κίας τοπαρχῶς. αὐτὴ ἀδελφὸς ἔχκει δύναιοντα καὶ δικάωντα, οἱ καὶ τὰς ῥ-
λυκίας ἐσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἀνδρῶν αὐτοῦ παριόντας. ὅρα
γὰρ τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τοιαύτου θηρίου τὸς ἐκείνους. ὅρα ὅτι τὸ πολυμύητον
καὶ δραστικόν, πνεῦμα. τότε γὰρ βελλιδρόντης ἡ πόλις, μοιβεῖται ἐμβαλ-
λει τοῖς αὐτῶν σώμασι, ταῖς χαλινῶν δαλῶν. πρόδωκε δὲ ὁ λίων ἐπολιεῖται, ἐκ
τοῦ ὁπιδίου ὁ δικάων. ἡ δὲ μέση δὲ ὡς ἡ χίμαιρα, ὡς ἐκείνη ἀδυνάτοισι ἢ καὶ
ἄλλως· τὴν χίμαιραν νοκτεῖον, ὡς ὁμοῦ ὡς φαίνεται μικρὸν, αὐτὸν σολύμενος ἐν ὅ-
μαχίμον, ὅς ἐκείνη καὶ λείοντι, ὅρα τὸ ἡδὲ πρόσωπον γυναικώτατα μοιχεύει τὰς
10 ἀμαζόνας, ἃς ἐκείνη χιμαίρα, ἢ τοὶ αἰγί, ὅρα τὸ ἐρημονοῦσθαι αὐτὰς δίκην αἰγῶν,
καὶ γὰρ ἐρημονοῖς κατὰ κεῖν. τὴν δὲ γυναικῶν τῶν λυκίων τὴν κατ' αὐτὸν, ὡς ὅρα τὸ
λαθραῖον ὡς ἐκείνη, πηγᾶς πηδίοις, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπο γλῶσσης
ὑπὸ τοῦ ἡμισφαίρου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθον ἢ ἡμέρα ἐκ τῶν μόρων τοῦ ἡλίου ἀκτανῶν,
πηγᾶς πηδίοις ἐπ' αὐτῇ. ἢ δὲ τοῦ βελλιδρόντος ἀναπόθεν ἐκ τοῦ πηγᾶς ἀρσφά-
ρισις, τὰ τὸ ὅσον ἐπαρθεῖς τοῦ ἀνδραγαθῆμασι, οἷς τῷ πλοῦς ἐκείνῳ ἐργάσασθαι,
ἐδίδκει τις ἐκείνη εἶναι, καὶ ὑφ' ἡλίου τὸ αἰετῶν ἐφρονεῖ. ἀντιπνευστῶν δὲ
τῷ εἰμαρμένῳ αὐτῷ, ὡς ὁμοῦ δὲ φασί, αἰφνης ὁ δύναιος ἐκείνῳ ὁ τροπαῖς
χθρῶ, δυνάμεισθαι κατὰ φαίνετο. ἀρβαλὼν γὰρ αὐτὸν πᾶσι δαίμονας, καὶ ὡς πόρ-
φυρος γεγονῶς, πνεῦμα πᾶσι τὴν ἐρημίαν τῆς λυκίας διήγην, ἢ τῆς ἀλκίῳ ἀρ τῆς
20 ἐκείνῳ ἄλλῃ, ἢ τοὶ πλάνης ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φρενῶν ἀρβαλὼν, καὶ τὸν νῦν τυφλω-
θεῖς, ὅτω δεινῶς πλανώμενος. ἡ δὲ γὰρ ἐπίχαρμον, νῶς ὅρα, καὶ νῶς ἀκτανῶν τὰ δὲ
ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ λωφά. πιδνὸν γὰρ κροῖταισι.) ἡ δὲ τὸ μυθικὸν ὡς τὴν
ἰσορίαν, ὁ πιδνὸς ἀδελφὸς ὡς περὶ αὐτὸν ἀμυμνέται. ὁ μὲν γὰρ περὶ αὐτὸν ὡς
λιδνὸς πιδνῶν. ὁ δὲ πιδνὸς ὡς σφυγῶν, ἢ ῥοῖς τῷ σκαμνῶν θυγατρός ἡδὲ. ἀμφό-
τεροι δὲ πατρός λαομέδοντες. φασὶ γὰρ, ὅτι τὸν πιδνὸν ὅσον, σὺν δύνῳ ἔχον ἢ
ἡμέρα, ὅς ὁ γυνὴ μέμονα καὶ ἡμαθίονα. ἀθάνατον δὲ τὸν πιδνὸν ποιοῦσιν,
ἐπελάττω ποιεῖσαι καὶ ἀγνοῦν. γρηῶσαντες δὲ ποσὸν, ὡς γὰρ ταλαίῳ καὶ
λιδνῶν αὐτὸν πιδνέφουλον δίκην βρεφύλιον καθύδινον, εἰς τέλη γὰρ μετέβα-
λε. ὅρα ὅσον γὰρ καὶ ὅτι φασὶ γὰρ τὴν κροῖται κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν ἡμέραν.
30 ταῦτα μὲν μυθικῶς τῶν λιδνῶν. ῥητορικῶς δὲ, πρότερον λιδνῶν καὶ ἄλλῃ
γορεῖται. ὁ πιδνὸς ὅτι παρὰ τὴν ἡμέραν τὰ ἐκείνη ὡς γαμινέουσαι, πᾶσι δαί-
μονι ἔχον πιδνέφουλον, πιδνέφουλον. ἡ δὲ γὰρ, ὡς ὅσον γὰρ ὅσον ὅσον
πιδνέφουλον ταλαίῳ καθύδινον. ἐμπεδύσαντο γὰρ, ὅτι ἡ ἡμέρα, ταῖς ἡμέ-
ραις τῶν ἡμέρων μόρων, καὶ σὺν δύνῳ ὅσον ἔχον, καὶ ἀθάνατον ἐποίησαν. ἢ ἡμέρα
τὸ φῶς ὅσον ἡγάπησε, ὅρα τὸ ὑπογῆσον, ὡς ἐφ' αὐτὸν γεγονῆναι. ὅσον καὶ εἰς
τέλη γὰρ φασὶ αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ γὰρ τέλη γὰρ, ὡς πόρ καὶ οἱ ὅσον γεγε-
νότι ἀρβαλὼν τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἡλκιστικῶς ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ
ἡδὲ λιδνῶν. ὡς τὸ πιδνὸν κατὰ τὴν πιδνῶν, πιδνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν
ὅτι πιδνῶν τὰ ὄντα, ὡς τὰ ἐργα χωρῶν οἱ ἐργαζόμενοι. ὅσον ὡς ἡμέρας αὐτῶν,
40 ὅτι τὰ ἀνδρῶν καὶ ἐργατικὰ γὰρ αὐτῶν γίνονται, ὅσον ὡς πόρ γὰρ τὴν νυκτὶ, τὰ δὲ
λυπρεπῆ καὶ αὐτοῖς. ὅτω μὲν ὅσον, ὡς ἐφ' αὐτὸν, πιδνὸς ὅσον ἢ ἡμέρα. μᾶλλον δὲ, ἐ-
κείνῳ τὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν πιδνῶν, ὅποτε τὰ ὄντα πιδνέφουλον, καὶ αἱ ἀγνοῖαι ἴσαν-
ται. ὅτι δὲ μυθικῶς ἐπὶ τὸν πιδνὸν, πιδνῶν καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν. ἰσορί-
ας γὰρ καὶ μύθοις μόνον φροντίζει, δέλεον αὐτὸν νῦν βελόμην. κροῖταισι.)
κροῖταισι. ἰωνικῶς δὲ ἐπὶ τὸν αὐτὸν εἰς ἡ, καὶ μύθοις τὸ ἰδὲ πιδνῶν γεγενημένον.
ἰωνικῶς.) νῦν ὡς ἀκτανῶν, ὅσον ὡς ἡλίου δὲ καὶ ἀνὰ τὴν αὐτὴν, τὸ ἀμυμνέ-
ται ὡς ῥητορικῶς.

λιπῶσα ἔν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιμ.
οἶδ' ἔσα γρώνης ἐν γάλῃνα χόρμαδι
ναῦται λιαξορ καπὸ γῆς ἐσχάροσαν
ὑπὸ ληγας· αἱ δὲ παρθενόκτονον θέτιμ

ἔσα.) τὰ σχοινία. παρὰ τὸ οἶω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰωνικῶς ἔσα. ἢ τὰ ἀπ' οἰ-
σῶν φυτόν, ἢ τοὶ λύγες. πρότερον γὰρ ἀπ' οἰσῶν σχοινίους ἐποίησεν, πρὸ ἐνείσεως τῆς
λαυνάβωος. γρώνης.) κοίτης πύτρας. ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω καὶ σείω. δύγα-
λῃνα.) τὰ γαλλωϊᾶν ἐμποιοῦντα τὴν ναῦν ἐλυσιδωνιζομένην, ὅποτε δεῖν καὶ ἐν
εὐχῇ ταῖς ἀγκύραις. χόρμας.) κυρίως ἡ μικρὰ πύτρα, ὡς δὴ δυνάται τις τῇ 10
χειρὶ μάσσαι, καὶ ὑπὸ λαβείναι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν με-
γάλῃν πύτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμνίου, πρὸς τὴν ἀφ' ἧς τὰς ἑνὸς ἀπὸ τοῦ σχοι-
νός. λιαξορ.) ἔλυον, τροπὴ τοῦ διχρόνους εἰς διχρονον, ὡς τὸ βίβλῃ βύβλῃ,
ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ, τετραδίον τετράδιον, καὶ τὰ ὅμοια. ἡ δὲ γῆς ὄνχας
ζοσαν ὑπὸ ληγας.) ἀπ' οἰσῶν ἀναπαύσανται τὰς ἀγκύρας. ὅτε γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπ' οἰ-
σῶν ἀναπαύσονται ταύτας. τὸ δὲ ὄνχας ζοσαν, χαλδαϊκόν, ἢ τοὶ τῇ ἀθηναίᾳ ὁμοίως
πλεῖν. ὑπὸ ληγας δὲ καὶ ὑπερῆς, κυρίως δὲ μάστιγι, ἐκ χοιρίων τευχῶν συμπεπλε-
γμένη. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσι μάστιγι, καὶ τὸ βόσκοντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας
ἔτῃ λέγει. αἱ δὲ παρθενόκτονον.) μέχει τὸ αἰ φάλακρῳ αἱ κῆραι σὺν τὰς
σέταις ὅτω, καθ' ὧν ὁμοίως τάξις τὸ α καὶ β, καὶ ἦν λοιπὸν σοικῶν. 20

παρθενόκτονον.) ἀδάμας ὁ αἰόλος τοῦ ἑλλῶ, ἐκ νεφέλης γηναῖ ἑλλῶ καὶ
φρίξου. εἴτα ἰνὸν γῆμας, γηναῖ ἐλίσσεται, τὸν παρὰ πρὸς ἑλίσσεται, καὶ παλαιμόνα,
τὸν καὶ μελικόρτην. ἰνὸς δὲ φρυγῶν τὸν πυρὸς ὅς τ' ἂν μὴ ἀναφύειν, καὶ ὑπο-
θεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν ἀδάμαντι, ὅς τ' ἂν σίτον μὴ φύειν, μηδὲ τὰ λοιπὰ
ἦν ἀπορέω, ὅτι ἦν τῇ νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς γῆν τυβύλαι, ἀναγκα-
στὴς ὁ ἀδάμας, φρίξου παρὲς σε τρεῖς βωμῶν, σφραγίσαι βυλόμην. νεφέλη δὲ
καὶ φρίξου, καὶ τὴν ἑλλῶ ἀρπάζει. ἢ δὲ παρ' ἐρεμῶ λαβῶσα χρυσόμαλον λείον,
ἑλίσσεται. ὑφ' ὅς φρυγῶν ὅς τ' ἂν τοῦ ἀδρῶ, σωίειν τὴν ἑλλῶ εἰς τὸ ὑποκείμενον
καταπύειν πύλας, καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ
ἄβν καὶ παρθενόκτονον θέτιμ, καὶ θάλασσαν ἔτῃ τὸ ἑλλῶ ὀνόματι ἐκάλεσε πύ- 30
λας. φρίξου δὲ ἡκν εἰς κοίτης, καὶ θύει ἐκ τῆς ἐλλῶ καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ καὶ ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ
ἀλγῆς γν' ἀπ' ὅς ἀλλοι καθήκοντες πρὸς τὸν ὅς, ὁ μὲν δύνει φυλάττειν τὸν ὅς, ὁ δὲ
παρ' ἐρεμῶ λαβῶν χαλκίοπλῳ τὴν αἰήτην, γηναῖ ἀργῶν, μελίαν, ἑλίσσεται, φρόν-
την, σφῶν, καὶ ἑλλῶ. ὑσφῶν δὲ ἀδάμας μὲν ἰδίᾳ ἦρας, ὅτι τὸν δύνουσιν ὡς κῶν
ἀνέτρεφε, λαβῶν παρ' ἐρεμῶ, καὶ ἦν ὅς ἰνὸς ἐσφῶν τοῦ παίδων. αὐτὸς γὰρ μανίς,
λίσσεται τρεῖς ἰνὸν δὲ σὺν παλαιμόνι, τρεῖς καὶ μελικόρτην, ἡλῶ εἰς θάλασ-
σαν. ἀδάμας δ' ἐκ τῶν βοιωτίας, χρυσόμην ἑλίσσεται, ἐκ τῆς καποικίης, ὅπως ζώεις
ἀγροῖς ἐξιδῆ. λῦκος δὲ πρὸς τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἐλλῶ ἑλίσσεται ἀδαμαντίαν ἰδύντες αὐ-
τὸν, ἐφυγον, καὶ κατεπύοντο τὰς ἐλλῶς ἦν πύλας, ἀπὸρ κατὰ διον. ἐκ τῆς δὲ γῆ- 40
μας θεμιστὴν τὴν ὑφ' ὅς, γηναῖ λῶν, ἐρυθρον, σχοινία, τίθητον. καὶ τὰ μὲν
λοιπὰ πάντα τῆς ἰσορίας ἀληθεύουσιν. τὰ δὲ πρὸς τὴν ἐλλῶ μεμνηθὲς γίνονται. ὁ
γὰρ ἐλλῶς ἀνθρώπων ὡν, ἐλλῶ τῇ ἐλλῶ φρίξου, γνὸς τὴν ὑπὸ ἐλλῶ τὴν κατ'
αὐτῇ, ἐμῶς εἰς πλοῖον μετὰ τῶν ἐλλῶ φρίξου. καὶ ἡ μὲν ἐλλῶ πρὸς τὸν ἐλλῶ
τοῦ, ἢ νοσῶν, ἢ πύλας τὸ πλοῖον τελευτᾷ. ἔπειτα δὲ ἀφ' οὗ τοῦ πρὸς κοίτης, καὶ
χρυσόσαντον ἐλλῶ δόρυμα, τὸν μὲν ἐλλῶ δύνει δι', τὸ δὲ δόρυμα τῆς ἀνθρώπων
ἐλλῶ ἐφύλαττει καὶ ἄλλως. ἀδάμας ὁ αἰόλος τοῦ ἑλλῶ πᾶσι, βασιλεὺς δὲ
θεῶν, γῆμας ἰνὸν τὴν ἐλλῶ, πᾶσι δὲ ἐλλῶ, ἐλλῶ τὸν παρὰ πρὸς λίσσεται,
καὶ παλαιμόνα τὸν καὶ μελικόρτην. ἡ δὲ ἦρας δὲ πρὸς πύλας, ἀπ' ἐκ τῆς ἐλλῶ
τὴν

90 τὴν ἰνὸν, καὶ ὑπὸ γάμας νεφέλῃς, ἔχον ἐν αὐτῇ δύο πᾶσαις, ἕλλην τε
 καὶ φρίξον. μὴ γινώσκοντες δὲ αὐτὸν λαθρεὰ τῇ ἰνοῖ, καταπύδουσαν ἢ νεφέλην ὅ-
 χον. πολλοὶ δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατέισαν ἢ ἰνὸν, ἐπεβλῆδυσεν τοῖς τῆς νεφέ-
 λης πασι. ἐν ῥῶσσι δὲ πῖνα μηχανῶν, ἐφείβη τὸν πυρὸν ὅσῃ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι.
 καὶ διὰ πολλῆς ὕψους ἀκαρπίας γὰρ τῇ χώρᾳ, ἐπέμψαν οἱ ἀβλῶται διοφροσύνας εἰς
 πυρὸν, ἢ δὲ ἰνὸν ὑπὸ βροχῇ τοῖς μάλιστα ποιεῖν πῖνα χρυσὸν καὶ τὸ φρίξον λίγην
 ἀθάμματα, ὥς ὅσῃ ὅσῃ σίτου μὴ φύνεσθαι, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῇ ἀπορίᾳ, ὅτι τῇ
 νεφέλῃς πᾶσι χρῆμα τοῖς θεοῖς γὰρ τυθῆναι. πυρὸς δὲ ἐν πυρὶ τῷ διοφροσύνης
 ὁ ἀθάμματος τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκαδίως, μεταπέμπεται ἐκ τῇ ἀγρῶν τὸν φρίξον,
 10 σφραγίσσαι βολόμην. ὁ φρίξον δὲ χεῖρ ἐκείλδυσεν αὐτὸν ἄγην, ὅτι κάλλιστον
 πρὸς τοὺς γὰρ τοῖς θρύμμασι εἰς ἰδρυγίας ὑπάρχει. μυθολογῶν δὲ, ὅτι παρὰ γὰρ
 μὴν τῷ φρίξον, μετὰ τῇ ἀδελφῇ καταπύνα δαίμων. ὑπὸ φάνειαν, ἀνθρώπων
 βοῇ λαλῆσαι τὸν κελὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῇ τὴν ὑπὸ βροχῇ ἀναγκάσαι. ἐκείλδυσεν
 τε αὐτὸν μετὰ τῇ ἀδελφῇ, πρὸς καθίσαι τὰ νοῦτα, ὅπως τὸ ὑπὸ κελῶν κινῶν
 ἐκφυγεῖν δυναθῶσι. ἔτορος δὲ λίγιστον, ὅτι νεφέλην φρίξον καὶ τὴν ἕλλην ἀρπάξει,
 καὶ παρὰ ἑρμὸν λαβῶσιν χρυσόμαλον κελὸν ἰδρυγίαν. ἐφ' ὃ φρομνῶν ὅσῃ τὸ ἀέριον
 μετὰ πολλῆς τῇ βίας, σωθῆναι τὴν ἕλλην μὴ δυναθῆναι ἀντίχειρ. καὶ τὰ λοιπὰ
 τῇ ἰσορίας ταῦτα ζητεῖ εἰς τὴν ἑτορῶν ἰσορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὥς ὅπως ἐφ' ὃ.
 20 ἀρχὰς ἐφάνη ἢ ἑρμῶν, καὶ γέγονε τὸ παντὸς ἢ ὀνησμία,
 21

ἰαλοπείροι θένον ἐν ὧπες, ἀπάθαις
 πελαργοχρωτὲς αἱ φαλακροῦναι κόραι
 ἔσθ'· καλυνδινῶν λεικὰ φάινοντα, τίλλαι
 ἄφλασα καὶ φώσωνας ὠργυνωμένους
 ἀπαρκετῖαις πρησῆσθ' αἰθῶν' ὧν ὠναις

ἰελΘ·) σκώληξ πολὺ πρὸς μικρὸς πρὸς τοῖχος ἀνδρὶ χόμην Θ· ὃ παρῆλθε τὰς
ἀλεφαύδους ναῦς, ὅτε τὰς κώπας· ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν ἀλεφαύδους· καὶ βαρβα-
ρικῶν πλοιάριον γν· ἐκὰς τὴν καὶ μόνος στρατιώτης ἔχον, ἐπιδύσων εἰς ἑλλάδα· ἰε-
30 λΘ· δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸ σκώληκα ἄσπον, τὴν δὲ ἀνέστην τὴν γυναικα, τὴν συστρε-
φίαν τῶν τευχῶν, καὶ τὴν ὕμνον· ὡς φησὶν ἑρατοδωγῆς γν· ἐρεμῇ, ἡ χόρνη πρὸς ἑλθῶ
ἐφ' ὅψιλλος πυλίων Θ·, διανοῦταις ἐχέουσι καλὰς ὄψεις ἰόλους, πῆξα·) πρὸς,
παρὰ τὸ πῆσιν. δύω πρὸς·) δύω φθαλμοί, ὅτε τὰς ὀπας, ὅθον γν· ἔρ· πλὴν λυνῶσι
τὰς κώπας. ἀπάσαι·) κώπαις. πελαργοχρῶτες·) λυκοχρῶται, ὅτε τὰ λείφει.
φαλακρεῖαι·) ἰδιῶται, ἀπὸ τοῦ πορίοντος Θ·, τὸ πρὸς χόμῳ. τέσσαρα γὰρ ἀ-
πρωτίαι ἰσθμῶν, φαλάκρα, λεκτὸν, γάργαραν ὅτε πύργον. πῆξα δὲ ἐκείθιν, ἡ γυν-
ὴ τὴν φαλάκρας, λέγουσι τὴν κωμῶν τὰ φύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν ἀλεφαύδων
πλοίων· ἐκ τότε δὲ ἄσπον τὸ ὄρε· ψιλῶς φαλάκρα λυκῶναι. λῶρας δὲ φαλά-
κρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τὴν τὴν φαλάκρας φύλων ναυπηγῶντα. καλύνει·)
40 νῆσοι τροίαις, ἀπὸ πινος καλυσίν·. λυκαὶ πῆλα·) τὰς κώπας, ὅτι ὡς αὐτὴ λυ-
καίνει τὴν ὕδωρ πλῆκτῳ μῶν. πῆλα τὰ πῆρα, πρὸς τὸ γν· τῶν πῆρα τῶν πῆρα καὶ
κώπῃν τὴν ἄερα. ἀπλάσα·) ἀσπιδετον, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πρὸς ὅτε ἀπλάσα. ἀπλάσα δὲ
λέγει τὴν, αἰ πρῶναι, ὅτι αἰ πρῶναι τὴν πλοίων τὴν βαρβαρικῶν καὶ στρατιωτικῶν διὰ
γυμναστικῶν ἔχον, αἰ οὐ δι' ὁσέβαν ἐκ αὐτῶν ἔκαστε. τὰ ἡ τὴν λειπῶν πλοίων ἀπλά-
σα τις εἶποι, οἰονεὶ δύφλασα καὶ ὀκαυτα· εἰ γὰρ ἡς πρὸς αὐτοῖς ὡς ἑλθῶν, σωτῆ-
ρως καυθῆσε του, ὅτε τὸ εἶναι πεπιστωμένους. φώσωνας·) τὰ λαίφει τὰ ἄρμυνα,
παρὰ τὸ φῶν, τὸ λαμπρύνει· λυκαὶ γὰρ ἡ παρὰ τὸ φῶσιν αὐτὰ ὡς αὐτῶν, φῶσιν
νδρ καὶ φῶσιν νδρ. ὡργισμένους·) ἐκτεταμένους, ἐπλωμένους· ἡ ἀπὸ τοῦ ὄργου,

τρίτων^Θ ἡμάλαφε καθ' ἄρ^Θ κύων.

ἔμπνους δὲ διατρός ἡπάτωρ φλοιδύμν^Θ,

τρεῖσιν^Θ λείοντ^Θ.) ὅτε ἀμειτρώων ὑπὸ ταλιόας ἐσφάτουν, ἐκδικῶσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ἀλκμύνης καὶ τῶ ταύτης πατρὸς, ζυνὸς τρεῖς ἰσώρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, στυγερὰ δὲ τῇ ἀλκμύνῃ. ἡ δὲ τῶ αὐτῷ ἰσώραν καὶ ἀμειτρώων παλινοςήσας, συγκαθίδου τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμης παύσας γυνῆ. ἐκ δὲ αἰδός, ἡρακλῆα. ἐκ δὲ ἀμειτρώων^Θ, ἰφικλῆ. ὅσα δὲ τρεῖσιν^Θ αὐτῶν λέγει. τὰς δ' ἄλληγορίας εἰμὲν πρὸς ἀναγκαίους, ὅσα τὸ πλῆθος τῶν ἰσοειδῶν ἐατέον, ὅτι εἰς πρῶτον δὲ ἄλληγορῶν γίνονται. ὅτ^Θ γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. τὸ μὲν πρῶτον τῶν τρεῖν^Θ ἰσώρων ὅτ^Θ πρὸς φάσκωσι. ἐγὼ δὲ τρεῖσιν^Θ αὐτῶν τὸν ἡρακλῆα λέγω καλεῖν τὸν λυκόφρονα, ὅσα τὸ γὰρ ἑκάστης τρεῖς ἡμόρας ποιεῖν, ὡς ἰσώρας καλεῖ ὅσα τὸ ἀφώτισον^Θ σκοτεινῶν ἐν τῷ γαστρί τῷ θυεῖ. τὸ δὲ ποῦ τῷ αἰδός ὅτ^Θ πρὸς νοστήει, ὅτι τὸ βασιλεὺς τρεῖς ἡμόρας στυγερὰ καὶ στυγερὰ δὲ ἀλκμύνη, ἐκδομέντ^Θ ἀμειτρώων^Θ. ἐπεὶ δὲ τὸ καθύδου μετὰ γυναικὶν νυκτὸς ὄργον δὲ, ἐμυθόσαντο ὅτι τρεῖς ἡμόρας μίαν ἰσώραν ἐποίησε. λείοντ^Θ.) λείοντα δὲ τὸν καλεῖ ὅσα τῶν ἀλκμύν, καὶ ὅτι τὸν ἀτρώων λείοντος ἐλ νικίαις στυγερὰς, οἱ κείας χόρσιμ, ὅπλων καὶ σκεπασμῶν ἐχρήσθητο τῶν δόρματι τῶν, ὡς ὄντα ἀτρώων. τρεῖτων.) λυρῶν ὅς ποσειδῶν^Θ καὶ ἀμειτρώων, τὰ μὲν αὐτῶν καὶ ὁμφαλὸς ἀνθρώπων, τὰ δὲ ὁμφαλὸς μέγας καὶ δὲ ραῖς δελφίς. καὶ οἷον ἐπ' αὐτῶν, ὡς πρὸς ἰχθυοσύνταρ^Θ. νῦν δὲ τρίτωνα τὸν ποσειδῶνα καλεῖ, τρίτων^Θ δὲ τὸ κῆτος κῆτος. ἡ δὲ ἰσορία αὐτῶν. τῶν δὲ βυθολογῶν διῶσαι τὸν δία, γυνὸς δὲ ὅς ἐκ ἐλ διέτιδ^Θ, αὐτὸ μὲν ἄλλας διῶς ἐτίσει, ποσειδῶνα δὲ σὺν ἀπόλλωνι ὅργῃ θητῶσαι τῶν λαομείδων, καὶ πυργῶσαι τῶν ἰλίων ἀπ' ἐσελθόν. ὅς ἐν λαομείδων τὸν μὲν ἀπόλλωνα ἰδρύοις ἐτίμησε. ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτῶν μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν ἐλ λατρείας μισθὸν ἐκ ἐσέξατο, ἀγανακτῶν ἡλ λαομείδων^Θ ἐπεμφέλει^Θ δεινότατον, ὅπου καὶ τῶν χώρων κατέκλυζεν ἡ πῦρ τῶν δάλασσαν. ἐκ χρησμῶν δὲ λαομείδων ἀναγκαίους, ἡσιόνων τῶν θυγατέρας κοσμήσας βασιλικῶς, ὡς πρὸς θυγατέρα τῶν κῆτος ἐξέβη. διδορῶν^Θ δὲ ἡρακλῆς, καὶ ὑποχρεῖς παρὰ λαομείδων^Θ ἀδανάτας ἰππὺς λαβεῖν, οἱ ἐδῶσαν αὐτῶν, αὐτίποινον παρὰ τῷ αἰδός τὸν γαυνομένην ἀρπάσαντ^Θ, ἀδελφῶν ὄντα τῷ λαομείδων^Θ, χωρὶς τῶν ποιμένων, καὶ εἰς ὅπλα μὲν^Θ ποῦ τὸ σῶμιον, ὡς ἐκ τῶν ὅς ἐπ' αὐτῶν, ἀθρόως τῶν τῶν ἐμπεπνῶσιν^Θ σῶμα. τρεῖς δὲ ἡμέρας ἐνδοθῶν κατακόπῃ αὐτῶν, ἐξ ἡλθῶν ἀρεβληκῶς καὶ τῶν ἐλ αὐτῶν κεφαλῆς τρεῖσιν^Θ. καὶ δὲ ξαμν^Θ δὲ παρὰ λαομείδων^Θ τὰ ὑποδχημένα, ἐξ ἡνίας αὐτῶν ἐκ ἐλ ἐλάσθ^Θ πληρώσας, παραγινοντὸς πάλιν πορβεῖ τῶν ἰλίων, τελαμῶν^Θ πρῶτον τὸ τεῖχος ἐρήξαντ^Θ καὶ εἰσβάντ^Θ καὶ λαομείδωντα μετὰ τῶν ἐκέντ^Θ ὑφ' αὐτῶν ἡρακλῆς, πλῶν ποδάρκων, τῶ καὶ περιώμεν καλαμῶν, καὶ ἡσιόνων τῶν πάλιν πιμπρῶ. ἡσιόνων δὲ γέρας δίδωσι τελαμῶνι, ὡς ἀειδύσαντι. ἐξ ἡνίας ὑπόρου τελαμῶν τὸν τῶν γυνῆ. τότε δὲ ἡρακλῆς καὶ τῇ ἡσιόνῃ χαίρει. ἐξ ἡνίας αὐτῶν αὐτῶν ποδάρκων ἐπείρατο, ὅθιν ἐκλήθη καὶ περιώμ^Θ. ἡμῶν^Θ φων.) ἐκρυψέ. λυρῶν δὲ τὸ ἐβίεισιν. ἀμάλα γὰρ λέγεται τὸ χροῖσθ^Θ τῶν ἀσχυρῶν. ἀμαλάτῃ, ἐξ ἡνίας ἡμῶν^Θ. κατ' ἄρ^Θ.) ὅς ἐξ ὑπόσας λύνων, νῦν δὲ τὸ κῆτος. κατ' ἄρ^Θ, ὅς ἐκ ἡρακλῆος ἐχων αὐτὸν ὁδύτης, ἡνίας ἐκρυπνός. φλοιδύμνος.) φλογισμῶν. γίνετ^Θ ἡ ἀπ' ἡ φλόγος οἰδέμνος, φλογισμῶν καὶ φλοιδύμν^Θ.

τινὸς λείοντ^Θ ἀφλόγοις ἐπ' ἰσώρας

σμήριγας ἐσάλαφε κωδείας πῶν

ὁ τεκνοραΐσης ὁ λυμεὼν ἰμῆς πατήρας.

πινθῶ.) ὅθι λύνει καὶ χωρέματι, παρὰ τὸ πίνω, τὸ ἀρδίδωμι. καὶ τὸ θά, τὸ πίνω, πινῶδες καὶ πινός, παῦ χώρημα καὶ ἡ γαστήρ, πῶς ἡ τένομι καὶ ἀρπ-
θιμεδα. λείβεται.) τὸ λύνει λέγει, καὶ ἀφλόγους ἐχάραξε, τὴν γὰρ ἀπλάγχοις
ἔμφυτον τοῦ λύντος διέφυλιν. σμῆρυγας.) τείχεας, παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, με-
ριγῆ καὶ μῆρυγῆ. εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίδισαν αἱ τείχεες, καὶ πλεονασ-
μῶ τοῦ σ' σμῆρυγῆ. κώσσεια.) ἡ κεφαλή, παρὰ τὸ κῆσσει γὰρ αὐτὴ τὰ δύνοντα.
τὸ γὰρ λογιστικὸν γὰρ αὐτῆς, ἡ δὲ ἑτέρου ποδὶ τὴν καρδίαν φασί, ὅτω λέγεται κώ-
σεια ἢ ἀρ' ὁμοίωται τῇ τῆς καρδίης βοτάνης, ἥ τις καρδίᾳ λέγεται, ὅτι κώματι 10
καὶ ὑπὸν δύνει αὐτὴν ταύτῃ φασί. ὑπὸν πικρὸν γὰρ τὸ φυτὸν. πείθει.) νῦν
γὰρ τῇ γαστρὶ τοῦ λύντος. ὁ τεκνοραΐσης.) ἡρακλῆς μετὰ τὴν κορβίαν ἀναγωγῇ
δὲ πῆχας ἐλθὼν εἰς λύνον βασιλεύοντα, ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ γῆμας βαζέουλον
μεγάρην τὴν ἑριαντῶ θυγατέρα, γυναικὰ δὲ ἡρακλῆως, ὁ ἡρακλῆς τοφύβους
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. μανία δὲ ὅσα ὅσων συχεθεὶς ἐπὶ ἡρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυ-
ναῖκα ταύτῃ μεγάρην, καὶ αὐτὴν τίσας πῦδας αὐτὴν τοφύβους αὐτοῦ, ὀνί-
τῃ, θοείμαχον, διμοκῶντα, καὶ ἑριοντιωδῶν. ὁ δὲ πίνουσα ὅπως λέγει
πῦδας μεγάρης καὶ ἡρακλῆος, αὐτὴν ἀναρεθγῆναι αὐτῷ, ἑτέροι καὶ δύνει ὅς ἐστι
κλῆος τοῦ ἀδελφοῦ, σὺ τοῖς ἐπὶ μεγάρης πασι λέγασιν ἀνελῆν. λυμεὼν.) ἡ
ρι φλοεὺς καὶ πορθητής. ἐρρέθη δὲ πάτρας ἰωνικόν.

20

ὁ δευτέρᾳμ τεκῶσαμ ἄτρωτον βαρεῖ

τύχας ἀτράκτω σόρνον, γῆν' αὐλῶ μίσω

πατρός παλαισῶ χορσίμ ὀχμασας δέμας,

διδυτῶν τεκῶσαν.) τὴν ἦραν, ἢ ὡς μητρογὰν αὐτῷ, γυνὴ γὰρ ἡ τοῦ διός. ἢ
ὅτι αὐτὴ ἐβήλασεν, ὄντα παιδίον ὅσα τ' ἐκλῆπε γνήγκαμλιν, περὶ δὲ τῇ ἀβλῶ.
ἔλως. διδυτῶν τεκῶσαν τὴν ἦραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὴν ὅσα τοῦ ἐκλῆπε ἦνεγκον,
ὡς πικτῶσα ἐπὶ τεκνοποιεμένη, καὶ ὅτι αὐτὴ ἐβήλασε περὶ δὲ τῇ ἀβλῶ ἐλύπη
σιν αὐτῷ. ἢ ὡς μητρογὰν αὐτῷ, γυνὴ γὰρ ἡ τοῦ διός. ὅθι αὐτὴν ὀνειδίζει, ὡς μὴ
φεισάμενη ἐπὶ δολαμὸν. καὶ ὁμηρῶ. τῇ δ' ἦρα ὅτι μὴ ἡρατὸς πῶς ἀμει-
πνύων. δεξιτέρου ἢ μαζῶν οἰσῶν τριγλώχινι βέβληκε τότε λίμιν ἀνέκισον 30
ἄλλος ἐλαχον. ἄτρωτον.) τὴν ἦραν ὡς θεῶν, μὴ πτωσθευμένη. ὅτι γὰρ ἦρα
κλῆς ἐπολέμει σὴ πόλει ἐπὶ πατρὶ νῆσορ. νηλεῖ, ὅσα τὸ μὴ λαθεῖν αὐτὴν τῷ
φόντι τοῦ ἰδίῳ, συμμαχῶσαν καὶ τὴν ἦραν νηλεῖ ἢ δεξιῇ τοφύβους μαζῶν, οἰσῶ
τριγλώχινι, κατὰ φασί ὁμηρῶ. ὅσα δ' ἢ ἢ ὁμηρῶ καλλίσως ἀλυσθῶν ὅθι
κε. νῦν δὲ παιδιδόδεσ καίτοι, καὶ μυθικόν. βαρεῖ ἀτράκτω.) δεινὸν βέλει.
εἰνον.) τὸ σῆθι, πρὸς τὸ εἰρῶν τοῦ νῶ ἐπὶ γῆναι. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ἴω
ἴκον, ὅθι ὁ νῶς τῆς διωκτικῆς ἀρῆς. γῆν' αὐλῶ μίσω.) γῆν' αὐλῶν τε τῷ δολιχῶ
καὶ τῷ σαλίῳ. πατρός παλαισῶ.) ἡρακλῆς καταπολεμήσας αὐγείαν τῇ βασι-
λείᾳ τῇ ἡλιδος, ἡλὶς ἢ πῦδας καὶ ἰφιδόης, ὅσα τὸ μὴ λαθεῖν τὸν μιδόν τ' ἐπὶ κατὰ
σεως τ' ἐκλῆπε τ' βοδῶν, καὶ τῇ ἡλιν πορθητῆς ἐκ τῇ λαφυρῶν, ἐκείσε ἀγῶνα τῷ ὀλυμ 40
πῶν δὲ σωεσῆσαν, καὶ ὀλύμπιον ὅσων ἐκάλισεν. ἐπελῶν ἢ ὁ ἀγῶν, ἢ πέντα
ετηρία, ἢ τὸ σφαιροδρόμ φάσαι, ἢ μῦθας πορθητῆς. ἡ γωνίζοντο ἢ ὁ ἀβλῶν
πένταθλον, καὶ τῶν ἀβλῶν. ὁ ἢ πένταθλος ἡ, πυγμῇ, δρόμῳ, δίαλμα, δίσκος,
καὶ πάλαι. γὰρ τῇ ἀβλῶν καὶ τῷ τεθῆναι πρῶτον ἀγῶνι, ἡρακλῆς πεικαλῶν εἰς πᾶ-
λιν τῇ βαλῶν. ὁ δὲ ἢ ὅλμων, ὁ ζῶν παλαισῶν ἐκείσε, συνίμεν ἡρακλῆ.
καὶ μίχρι πολλὰ τῇ πάλαις ἰσοπαλῶς γηρομῶν, ὁ ζῶν φανδροῖ ἰαυτὴν τῷ παιδί. τὰ ἢ
ὀλύμπια πρῶτον ἡμῶν ἐπελῶν, ἀπὸ τῇ σελῶνς μίχρι ὅλμων. πειγυμνάζον
το ἢ πρῶτον, ἡμῶν δ'. ὀχμασας.) ὡπλοθῶν, ἡρατῶν, ἐκ τῷ ὀχῶ, καὶ πλεο-
νασμῶ

νάσμων ὄχμῳ, καὶ ὅζ' αὐτῷ ὀκμάζω τὸ ἐπίκειμαι. δέμας.) τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδεδωκεν καὶ σωωσικόν. δέμας τὸ τεθνηκός, παρὰ τὸ διαμῶ, τὸ διαμάζω, τὸ διαμαδόν καὶ λυθόν. καὶ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκός, παρὰ τὸ σμῆον εἶναι τῷ ποτὲ ζῶντι. οἱ δὲ λέγοντες δαφίρεσιν σῶμα καὶ δέμας, ληρῶσιν.

κρόντ παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενῆς

ἵππων ταρακτής ἐσιρ' ἰοχίνου τάφῳ.

10 κρόντ.) ὄχθῳ ἢ ὀλυμπῳ. πρῶτον γὰρ κρόντῳ λόφῳ ἐλέγῳ. γηγενῆς.) τῷ γίγαντι, ἐρεμὸν καὶ ἰσθμὸν ὅς γίγας. γίγαντι δὲ ὅς ἰχθύν. λιμὸν δὲ γεροντόν, ἐδῶκεν χρῆστος, μὴ αὖ ἄλλως λυθῶναι τὸν λιμόν, εἰ μὴ τῶν θυγχεῶν τυθῆ τις. πάντων τοίνυν ἀρρεμελίων, ἢ ἑλκῶν ὁ ἰχθύν τυθῶναι. ὃ καὶ τυθῆν τῳ, ὃ τάφῳ δέκνυται ποδὶ τὸν καλὸν κρόντιον λόφον, πλησίον τῷ καμπτῷ ῥῳ. ὅλ' ὀλύμπτ. καὶ πῶς πλείους αὐτὸν ἐπὶ τῶν, καὶ δ' ἰὼν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας σωίστων. λέγεται ἢ αὐτὸν ταραξίππον, ἐπειδὴ ὅδε ταρασσὼν καὶ δορυδὼν αὐτῷ ἵππῳ ἀγωνίζομενος. ἢ ἀρρήτω πινὶ καὶ ἀλλῇ διωάμῃ. ἢ δαφνὸς ἐσώσης ποδὶ τὸν τάφον, καὶ σειομένης αὐτῇ ταρασσέσθαι αὐτὸν ἵππον τῇ σκιᾷ τῶν φύλων. καλῶσι δὲ αὐτὸν ταραξίππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνίζομενοι ἵπποι, ὅταν γῆνυνται ἐκῶσε, ταρασσύνται.

20 ὁ τὴν θαλάττης αἰσονίτιδ' ὀμυχῆς,

σῆνους ὀπιπῶϊ εἰνούσαν ἀγρίαν κύνα.

αἰσονίτις.) ἰταλική, ἀπὸ αἰσονῶ τῷ ὀδυσσέῳ καὶ λέρκῃ παιδὶ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἐτόρου αἰσονῶ εἶπον. αἰσονία δὲ λυγρία, ὡς δίδωμι γράφει ληκκιανός, ἢ τῶν αὐτοῦ γῆμων γῆ μόνῃ λέγεται, μίση λαμπανδὸν ὁλοκῶν παρὰ δαλασσαν κερμίν, συγκαὶ δὲ κῆ μέχει τῷ λατῆ αἰσονίαν εἶναι γνόμεσαν, ὡς τε καὶ πᾶσαν ἰταλίαν ἀπ' αὐτῇ. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτὴν γραικὸς τραγικὸν ἑλλῶας αἰσοντας λέγοντες, αὐτὴν πικρὰ δαίαν, καὶ ὁ ποιητικὸν αὐτῶν ποιῶσι. ὀμυχῆς.) παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

ὀπιπῶϊ εἰνούσαν.) ὠπτηρῶσαν, βλέπωνσαν. ἐκ τῷ ὀπῶ, τὸ βλέπω, παραγωγῆς. ὀπῶν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὀπιπῶν. ἀγρίαν κύνα.) τὴν σκύλλαν φασὶν θυγατέρα φόρκου, θυρομυγῆ, κατεδίδοσαν πινὰς πρὸς ἀπλεόντων τὸ σικελικὸν πέλαγῳ. καὶ δὴ καὶ ἡρακλῆς τὰς γηρυονέας βῆς ἐλαύνων ὅζ' ἐρυθείας, ὡς ἐρῶν ἢ τὸν πορθιόν τὸν μεταξὺ ἰταλίας καὶ σικελίας, ἀρπάζει τῶν ταύρων πινὰς ἢ ῥηθεία σκύλλα, καὶ ἀνελθεῖ, καὶ αὐτὴν ὑφ' ἡρακλῆος ἀναρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατήρ φόρκος, καύρας καὶ ἀφελήσας λαμπάσιμ, ἐζώοποιον. ἡ δὲ ὡς φασὶν πρῶτον ἢ σκύλλα γυνὴ δύπρεπης. ποσειδῶνι δὲ σωθεῖσα, ἀμεινίτις ζήλοτυπικῆς, καὶ φάρμακα ἐμβαλόντες τῇ πηγῇ ἐφ' ἢ εἰώθει λείπειν, ἀπεθνήκει. λείαναν δὲ αὐτὴν εἶπε, ὅζ' τὸ φοβόρον. ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ' ἀληθὲς ὅτως ἔχει. ἢ σκύλλα ποδὶ τὸ ῥήγιον τῇ σικελίας δὴν ἀκρωτήριον, ὅζ' ἐχρὺς δαλασσαν, ὃ ἐκείνην πῶσαι πολλὰ καὶ μεγάλα ἐχθροὶ καὶ 40 λας τόπους καὶ ἀπάλαια, γνᾶς καταμύουσι θηρία θαλάσσια. τῶν ἢ πλοίων γνᾶς πῶσαι ἀκροντιζομένων ἐκ τῷ τῇ χαρὺς δέως ὕδατος, καὶ συγκαλονμένων αὐτῶν ἀνδρῶν ἐδίδου. ἢ χαρὺς δὲ καὶ ἢ σκύλλα πλησίον εἶσιν. ἢ μὲν γὰρ χαρὺς ποδὶ μολύβῳ δὴν, ἢ δὲ σκύλλα ποδὶ τὸ ῥήγιον, ὡς ἐφύω. τὸ δὲ ῥήγιον, ἰσθμὸς ἐκ τῶν αἰόλων, ὡς φησι καλλιμάχῳ. ῥήγιον αὖτις λιπὼν ἰσθμὸς αἰολίδας.

ἡρακλῆς σὺν σοφάτατ' ὦν, καὶ στρατηγικός, ὡς περὶ πλείων τούτους τοὺς τόπους μετὰ τῶν γηρυόνων βοῶν, ἀπώλυσεν αὐτῷ πινὰς ὅζ' αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον πρὸς μηχαναῖς, ὅδον ἐμυδύσαντο τὴν σκύλλαν αὐτὸν ἀνελθόν. φόρκος δὲ, ἢ τοῖς ἢ δαλασσαν, ὁ ταύτης πατήρ. ἢ γὰρ δαλασσα διουχρῆς ταύτῃ

ταύτῳ ἐπίσ. λαμπάσι πάλιν αὐτῷ ἀνέζωσεν, ἥ γὰρ ἡλὶς λινῆσι ἢ χρόνῳ
πάλιν τῷ ὑφ' ἡραλίε^Θ ἀνακάθαρσιν, καὶ τὸ μηχανημα ἢ δάλασσα χίασα, μι-
τίστρεψι ταύτῳ εἰς τῷ ἀρχαίαν συχθρεαν.

κτανὼρ ὑπὲρ σπῆλυγ^Θ ἰχθυωμένῳ,
ταυροσφάγοι λίσσαν, ἢ αὐθὶς πατὴρ
σάρκας καταίβωρ λοφνίσι δομήσα^Θ.

σπῆλυγ.) σπῆλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπῆλαιον, παρὰ τὸ ἰσπασμὲν^Θ
λάας εἶν. καὶ ὑποκεισικόν, σπῆλυγ, ἢ ἰσπασμὲν λάϊξ, ἢ τε λιθίς. ὅθεν καὶ ἄ. 10
μεινον γραφιδά. ὅσα τῷ ἰδῶτα. προση^Θ δὲ τῷ διχρόνῳ εἰς διχρόνον ὅσα τῷ ὑ σπῆ-
λυγ γραφιδά. ἰχθυωμένῳ.) ἰχθύας κρατῶσαν, ἢ δίκην ἰχθῦ^Θ πλίσσαν.
μυθικῶς γὰρ τὰ τῷ λυκόφρον^Θ νοεῖται. ταυροσφάγοι.) ὡς φαγῶσαν ἐκ
τῶν κτηνῶν ταύρων, αὐτῷ ἐπὶ γ. λίσσαν, ὅσα τὸ φονικόν. ταυροσφάγοι δὲ, ὅ
ὃ ταυροσφάγοι. οἱ γὰρ ἰωνοὶ ὕτω μετὰ τῷ σ λέγουσι, θεοσφάγοι, ὅτι θεοσφάγοι,
καὶ τὰ ὅμοια. οἱ ἄλλοι δ' ἀρχαῖοι σ. κοινῶς δὲ ταυροσφάγοι λέγεται,
ὁ σφάγων ταύρας. ταυροσφάγοι δὲ, ὁ τρώγων ταύρας, σάρκας καταίβων, ἐξέριθ.
λοφνίς.) ἡ μεγάλη λαμπάς, λιοφανὴς τις ὅσα, ἢ λίαν, τῷ εἶσι μεγάλα φαί-
νησα, καὶ συγκροτῆ αἰολικῇ λοφνίς. δομήσατο.) προση^Θ ἢ λείξι, ἀπ' τῶν τε-
κτόνων καὶ δομητόρων, αὐτῷ τῷ ἀνέζωσεν, ἀνέγειν. τὸ δὲ δομησατο, ἐμοὶ μὲ 20
κρὸν ἀρίσκει γραφιδά. τὸ γὰρ μ' ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομνησὶς ἀφροδίτη.
ἡ μὲν ἡμῶν πινόν ἐδιπλασίασαν τὸ μ', ὅσα τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰσφέρειν τὰ μέτρα. εἰ
δὲ μέγα τις ὅσα γραφιδά, ἡμῶν ἀγνοῖ μανθάνειν, ὅτι ἄλλῃ ἐκτάσει γραφιδά μὴ
γὰ, ὡς τὸ δώτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια.

λίπῃνιμ οὐ τρέμουσαμ, οὐ δαίμαρ θεῶν,
ἐκνάρειξερ ὅμ ποτ' ἀξίφω δόλω,
νέκυς τὸν ἄδῃμ δεξιόμνον παλαιο.

λίπῃνιμ.) ἢ τῷ ψυχῷ, παρὰ τὸ λελεπῆνιμὲν καὶ ἀδράσθαι εἶναι. λί-
γῳ δὲ τῷ σκύλλῳ αὐτῷ, ὅσα μίερες τὸ παῦν. ἢ λίπῃνιμ τῷ πόρσεφόνῳ, ἢτοι 30
τῷ μοίρῳ καὶ τῷ θάνατον, παρὰ τὸ λεπῃνιμ καὶ λόνιμ ποιεῖν τὰ σώματα τῶν
ἀκθνησκόντων. ἀνέσκει δὲ φόρκῳ τῷ μὴ φοβεμνῷ ἐκτοτε τῷ πόρσεφόνῳ.
δαίμαρ θεῶν.) τῷ πόρσεφόνῳ, ὅμ ποτ' ἐξ ἡλικίας ἡρακλῆος ὁ νέκυς, ὁ νῆ-
σ^Θ, δεξιόμν^Θ καὶ φιλοποισιάμν^Θ πάλιν τῷ ἄδῃ. ὅσα τῷ θάνατον δῖ-
θεν τῷ ἡρακλῆος. ἢ δεξιόμν^Θ, ἢν ἢ ἀνέλγῳ ὁ νεκρὸς νῆσ^Θ τῷ ἡρακλῆα, τῷ δε-
ξιόμνον καὶ φίλον σθέντα πάλαι τῷ ἄδῃ, ὅτι κατῆλθεν ἀνάξαι τῷ ἡρόδε-
ρον. ἢ δὲ πόδι τῷ νῆσ^Θ ἰσορία τοιαύτη. ἡρακλῆος ἀχελῶν καταπαλάσσεσθαι
καλυπτόν, καὶ τὸ δεξιόν αὐτῷ δραύσας λείρας, καὶ δὲ πάλιν ὅσα αὐτῷ, ἔλα-
βε παρ' αὐτοῦ τὸ πῆς ἀμαλθείας λείρας, φιλῶνιμ δὲ δυατρός, καὶ δεικνύειν τῷ
οἰνῶς αὐτ' ἀχελῶς λαμβάνει γυναικα. τελευτῶν δὲ τῶν γάμων, ὅσα τῶν συγγι- 40
νῶν οἰνῶς γνόνμον, τῷ ἀρχιτέλῳ, πλῆξας πορδύλῳ, αὐαρεῖ παροινίας, ἢ χε-
ρὸς αὐτῷ φιλικῶς πλῆξαντα. φυγῆν δὲ εἰλ^Θ εἰς τραχίνα, πῆς λίμνα. ὅσα πο-
ρδύμν^Θ δὲ πόδι τῷ δύνον ποταμὸν τῷ νῆσ^Θ ἡγνταύρῳ, πῆσ^Θ αὐτῷ ὅσα
πορδύμν^Θ. ὡς δὲ γν' τῷ ὅσα πορδύμν^Θ ὁ νῆσ^Θ καὶ τῷ δεικνύειν ἐπιχέρει
βιάζειν αὐτῷ, τῷ δὲ τῷ ἡρακλῆος. εἰδῶς δὲ ὅτι πελοπταῖ, ἀφικτα γὰρ
τὰ βέλῃ τῷ ἡρακλῆος, ὡς λειχισμῶν τῷ φιλῶνιμ ἡρῶν. βαλὼν εἰς ἀγχοῦν τὸ κα-
τάρειον ἐκ τῷ τρώματ^Θ αἶμα, δεικνύει τῷ δεικνύειν, ἀπατῆσας αὐτῷ, καὶ εἰ-
πὼν ὅτι ἐγὼ μὲν ὅσα σὲ πελοπταῖ ὅσα δὲ σοι χερσίζομαι, φιλίαν ὑπὸ αὐτῷ δυνά-
μνον.

πλὴν. ἔπειθ' ἡρακλῆα νοήσας ἐτόρας πῶθεν καταχρῆντα, ὑπὸ χεῖρεσι τότε αὐ-
 τοῦ τέ ἱμάτια, καὶ πῶς σε πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. ὅτε τὸ ἄγγον ἡ δεινὰν
 εἶχε, ὡς ὑπόρου ἡκιστον ἡρακλῆα τὴν οἰχαλίαν περὶβάσαντα, καὶ τὴν δύρυν-
 τε θυγάτηρα ἰόλῳ καλῶν ὅσαν ἄγοντα, καὶ αὐτὴν κρατῆσαι ἔφ' ἔρωτι, ὑπὸ
 χεῖρεσσι τότε ἔφ' αἵματι τὰ τοῦ ἡρακλῆος ἱμάτια, μετὰ τοῦ θοράκον τὸ λίγα
 ταῦτα ἀπέσειλιν. πρὶν δὲ τὸ κλῖσθαι, δύβοιός οἱ ἀκρωτήριον, δύω δὲ ἡρακλῆος
 δι' ἡλκιστεία, ἐοικεῖται τὸν πεφραγμένον ὅτε χιτῶνα. ὅφ' ὃ καὶ ἰνισμῶ
 κρατυθεὶς πυρῶσι καὶ δρακύνῳ, τελευτᾷ. γὰρ ἔφ' πηλοῖον ποταμῶν, ὃς ὃ
 γεγονόσι αἱ θόρυβοι, πρὶν ἂν τῆς πύργου τὸν λίαν εἶπας, καὶ αὐτῶν
 10 γὰρ ἔφ' πηλοῖον ποταμῶν. τὰ δὲ πότα αὐτοῦ ἡρακλῆος ἔφ' ὀλοκτῆς καταλιμ-
 πάνει, ὡς τοῦ πατρὸς φιλοκτῆς ποῖαν τὸν τελευτῆ αὐτοῦ ὑπεργήσαντ' ὃ.
 τὰ δὲ πότα ταῦτα, ὡς ὁ λυκόφρων ὅτ' ὃ φασί, παρὰ τελευτῆς σκύθης βασιλῆα τοῦ
 ἀμφιτρύων ὃ ἔχοντος ἡρακλῆος, ὅς τις τὸν τῶν καὶ περὶ ὅτε ὅτε ἔφ' ἰδία.
 ἄλλοι δὲ δύρυν φασί ὅτε διδῶναι τὴν ποικίλῳ. οἱ δὲ, φασὶ ἀμάνθῳ τὸν κερ-
 τα, πατρὸς ἐκείνου γυρόμενον. μετὰ γὰρ θάνατον ἀμφιτρύων ὃ φασὶ ἀμάνθῳ
 αὐτῶν ἰδίον ἀδελφόν, φυγὼν ἐκ ἐκείνου, καὶ γὰρ ἀπαλῆα φασὶ βοιωτίας ἐλθόν, γα-
 μὲ τὴν ἀκμῶν, ὃ ἡρακλῆς διδῶναι τὴν ποικίλῳ. φασὶ ὅτι ἀφίκα δὴ, καὶ
 ἔπειθ' ἔφ' φασὶ καὶ φασὶ ὅτε ὅτε, αὐτῶν ὁ νῆος τὸν ἡρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμε-
 νον τὸν ἔλιν, καὶ ὁμοῦ τὸν τὸν ἀφίκα γὰρ τοῖσι τελευτῆ ὃ καὶ οἷος.

20

λεῦσσε τλῆμον δέυτορον πυρουμένην,

λεῦσσε τλῆμον δέυτορον πυρουμένην.) πρῶτον μὲν γὰρ ὅφ' ἡρακλῆος
 περὶ θῆκε, πρὶν παρὲς οὐκ. καὶ νῦν μέλεις λαυθῶναι τοῖς αἰακείοις χόρσι,
 ἔπειθ' ὅτε ὅτε νεοπτόλῃ. αἰακὸς γὰρ δέυτορος ἐκγονοὶ καὶ ἀμφότορος, ὡς μα-
 θῆκε. τότε οἱ ὅτε φασὶ μέλεις λαυθῶναι, καὶ τοῖς ὅτε οἱ τοῖς πῶτε οἱ τοῖς
 τοῖς πρὶν τὴν λαίτριναν πόλιν ἡλιδ' ὃ δὲ πῶτε ὅτε ταντάλῳ καὶ δύρυναν ὅτε
 οἱ τὸν πατρὸς. τὰς δὲ σιωπῆς ὃ δὲ γράφειν, ἀλλὰ φασὶ γράμματα ἄλλα
 βήτα, καὶ λοιπὰ, ταῦτα φασὶ γράφω. μᾶλλον δὲ μόνος ἐκείνος τὰς πόλιν νομῆ-
 νας, καὶ δεινὰς.

30

ταῖς τ' αἰακείοις χόρσι, τῖς τε ταντάλου
 λαίτριναν οἰκουρῶσι λαίτριοις πυρός.

αἰακείοις χόρσι.) αἰακὸς καὶ γυρόμενος πηλοῖος καὶ τελαμῶν. ἐκ φασὶ
 δὲ φασὶ φασὶ. πηλοῖος καὶ δέυτορος, ἀχιλλεύς. ἀχιλλεύς καὶ δεινὰς
 μέλεις φασὶ λυκομήδους θυγάτηρ, πρὶν ὃ, καὶ νεοπτόλῃ. τελαμῶν δὲ καὶ
 πόλιν, αἰας. ἐκ δὲ ἡλιδ' ὅτε οἱ, αἰαντ' ὃ καὶ λυσιδίκης φασὶ κορώνη, φασὶ
 λιδ' ὃ καὶ τελαμῶν δὲ τῆς ἀχμαλώτου, εὐρυστάτης. φασὶ πάλιν καὶ ἀσείρας,
 κείρας ὃ καὶ πανοπίος. πανοπίος δὲ, ὃ ἐπείος, ὃ τὸν δέυτορον ἵππον κατασκόφ-
 σας, δὲ ὃ καὶ τὸ ἴλιον ἐπορῆθη. ὃ ἀδμῆτος ὃ καὶ γυναικὶ ἐρύθειαν, λυ καὶ συ-
 40 νῆα τελευτῆσαι. καὶ δὲ τὸν κείρας φασὶ τελευτῆς ὃ γυρόμενος ὃ ἡρακλῆος παρὰ
 τοῦ ἀδμῆτος. μετὰ δὲ τὴν τελευτῆς τῆς εὐρυστάτης, καὶ πηλοῖος ἐκείνου
 νος, μία φασὶ δέυτορος πρὶν αὐτῶν καὶ ἔπειθ', ὃ δὲ πηλοῖος φασὶ ὃ δὲ, φασὶ τὸν
 γυναικὶ τοῦ ἀδμῆτος τελευτῆσαι. ὃ δὲ ἐπεί, πρὶν τῆς πῶτε, καὶ παρακαθίσας
 ὑπὸ τοῦ μνήματος, καὶ ἐλθόντ' ὃ δὲ ἀφίκα ὃ φασὶ φασὶ φασὶ φασὶ φασὶ φασὶ φασὶ
 τὸν σφοδρῶς, μέλεις αὐτῶν γυναικὶ ἀπέδωκε, τὰς τὸν νεοπτόλῃ χόρσι καὶ
 τοῖς ὅτε φασὶ τὸν δέυτορον ἵππον. κατὰ γὰρ τὸ γὰρ ὃ ἐπείος ἀφ' αἰακῶ. ταν-
 τάλῳ πατρός.) τὸ ὅτε τὸν ταντάλῳ πῶτε φασὶ. λαίτριναν οἰκουρῶσι.) τοῖς
 λαίτριοις ὅτε οἱ πρὶν τὴν λαίτριναν. ἐπεί δὲ ἡ λαίτριναν πόλιν ἡλιδ' ὃ γκαίται
 C δ' ὅφ'

δι' ὃν ταύτη τὰ τοῦ πύλοπ' ὅσα, ἃ ἐδύλω ὁ χρῆσμός ἀρκῆσαι. καὶ τὰ ἑκα-
κλῆες τόξα, ἃ πόρ Φιλοκτέτης εἶχε εἰς τὴν ἑλλὰδα, καὶ νεοπτόλεμος τὸν ἀχιλ-
λέως ὕμ. εἰ μὴ γὰρ ἔτω γήθηται, ἔκ αὖ πορευθεὶς τὸ ἴλιον. λεύκωνος πυρός.)
ἃ πόρ ἀτέλειται τὸ πῦρ, ὅσα λεύκωνα λέγεται πυρός.

παυλὸς κατὰ βροχθίντ', αἰδάλω δέμας,
τοῖς τούταρ κείοις βουκόλου πῆδρῳμασι,
τὰ πάντα πρὸς φῶς ἢ βαρύζηλ' δώμαρ,
σεύλασα κῆρομ' ἔρκατῆγορομ' χθονός
ἄξει πατρός μομφαῖσι μὴ γριομένη,
λείκτρομ' θ' ἔκατι τῶν τ' ἐπεισάκτωμ' γαίμων.
αὐτὴ δὲ φαρμακρυγὸς οὐκ ἰασιμομ'
ἔλκ' δρακῶσα τοῖς ξυκευνέρι λυγρόμ'
γίγαντοραῖσις ἄρδισι τετρωμένου.

κατὰ βροχθίντ'.) κατὰ ποθγίντ' δηλόνον τὸ πύλοπ' ὃν τῇ αἰδάλῃ
καὶ τῇ ποδιᾷ, ὅποτε πῶς δύω χίαν τῶν διδρ' ἐφάνη. τοῖς τούταρ κείοις.) λέ-
πει τὸ πύ, ἢ τὸις τε τούταρ πῆδρῳμασι, ἢ τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. πῆς δ' ὁ
τούταρ, πῶς πομ. τὰ πάντα πῶς φῶς ἔξει, ἢ τοῖς φανερῶσι ἢ βαρύμυις γυ-
νὴ τοῦ ἀλέξανδρου, ἢ οἰνῶν, ἢ πῆς λῶ. θυγάτηρ λυβριῶ, ἢ οἰνίως. ταύτῃ γὰρ
πῶς ἐλγῆς εἶχον ἀλέξανδρ'. δὲ ἢς καὶ ὕος αὐτοῦ κέρυθ', ὃν κέρυθον ὀνειδί-
μην παρὰ τὸ παῖος αὐτοῦ, καὶ ὅσα αὐτὸ ἐλγῆς γάμος ἐπεισάκτως ἐπεμύγν,
ἐγνοσόμενον τῶς ἑλλήσι τοῦ ὕδι τρώαν πλῆ. αὐτὴ δὲ φαρμακρυγός.) τετρω-
μῶν δὲ τὸν ἀλέξανδρον, θόρα πύσαι βελονὴν ἢ οἰνῶν, ἐκωλύθη παρὰ τὸ
ταύτης πατρός. τελευτήσαντ' δὲ ἐκένε, ἐπειδὴ ὕδρον πῶς γνηγῶσα τὰ
φαρμακα εὐρεν ἢ δὴ ἐκ πεπνυκῶτα, καὶ αὐτῷ συναναιρεῖ. ἢ καὶ κῆρον, αὐ-
τῷ ἐμβαλῶσα εἰς τὴν ἀλέξανδρου πυρὰν ἢ καὶ τὸ δίκτυον βρόχαις ἀπαγχεῖται.
ἢ καὶ τὸν δὲ τὸ λυκόφρον, κατὰ πύσαι τὸ πυρὶ. ἔκ ἰασιμομ' δὲ τὸ ἔλκ', ἢ ὅτε
πεθνηκὼς λῶ ὁ ἀλέξανδρ', καὶ ἰαθῆναι ἔκ ἰασιμομ' ἢ ὅτε λειχισμῶν λῶ τὰ
βέλη Φιλοκτέτης, αἷς ἀλέξανδρ' ἐρξέσθην, ὅρ' ἰῶν τὸ ὕδρον. ἢ ὅτε πῶς φθόν.
τ' τὸ τρώματ', ἰωθήκει τὰ φάρμακα. ἢ γὰρ οἰνῶν, ἰατρικῶν καὶ μυστικῶν
ἥσκει. γίγαντοραῖσις.) ἢ γῆ καὶ πταίνωμ' ἀγανκτέσσα, ὃν φλέγεις τὸ πύλ
λίμης γῆν ἃ δρακοντόπαιδας, καὶ βαθυγῆτες, καὶ βαθυχάτας γίγαντας, οἱ
πύτρες καὶ δροῦς πεπυρακτωμῆς ἢ κῆρον πύσαι πῶς τὸν ἔρανον. ὡμ' πρῶτοι, πορ-
φυρίων καὶ ἀλκιονέως, οἱ καὶ ἀδάναντι ἥσαν, ἔς τ' αὖ γῆν ἢ ἐγμνήθησαν ἐμά-
χον. συμμαχῶντος δὲ ἑρακλῆος διί, καὶ τότε κατὰ τῶν δύνοντος, ἀνερῆθησαν. πρῶ-
τον μὲν ἐν τῶν δύνοντος, ὅς πύσαι ὕδι γλῶ, μᾶλλον αὐτῶν πύσαι. ἀθηνᾶς ἢ βυ-
λῆ πύσαι ἢ ἀγαγῶν, ὅσον αὐτῶν. πορφυρίων ἢ ζεύς ἑρας ὡς θυμῶν ἐμβαλ-
λῆ. ὅσον ἑρακλῆς γῆν ὅρ' κατὰ τῶν γνέμ' ἑρας αὐτῶν πύσαι τῶν δύνοντος, καὶ τὸ διός
δρακοντὸς πύσαι ἀναερεῖ. καὶ αὐτὸς τῶν δὲ ὁμοίως, πύσαι ὀλίγων, σὺν διί ἀνα-
ερεῖ. ἀρδῆς.) τὸ βέλ', παρὰ τὸ ἀρὰς καὶ βλάδας διδόναι. τετρωμῶν.)
κατὰ χησικῶς ἐπὶ γν, αὐτῇ τὸ βελονὴν. καὶ τετρωμῶν καλῶς ἔχειτε, τρωμέ-
νῳ μὲν τὸ ἀλέξανδρ' τετρωμῶν δὲ, τὸ ἔλκ'. λυγρόμ'.) τὸ χαλεπὸν, πα-
ρὰ τὸ λίαν ὕγρον εἶναι, τῶν δὲ ὀλίγειον. ἐκ γὰρ τῶν ὕγρων ὡς γίνονται τὰ δεινότε-
ρα τῶν νοσημάτων, ὡς πόρ αὐτῶν ἀρ' ὅρ' ὁρμῶν τὰ καλῶ.

πρὸς ἀνθοπλίτου, ξυνὸν ὀγχήσει μόρον
πύργων ἀπ' ἀκρω πρὸς νεόδηκτον νίκυν,

βοιζέσθαι

ὅποια πόρκῳ ἰς ριεύς τετρασκελὴς
 ἀσκῶ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
 ῥεθυμνιάτης κέπφῳ ὥς ἐνήξατο,
 ῥήρινον ἀντρομ τῆς κυνοσφανῶς θεᾶς.

πόρκος.) ζῶν δὲ παρὰ τὸν ἴσρον ποταμόν, τὸν καὶ δαίνουσι καλὸν μύλον, τετρασκελὴς, λεπτὴν ποδὶν χόμλον δόρματι, ὃ φυσῶ μύλον γίνεται ὡς ἀσπὴς, καὶ νύχεται ὡς λεπτὴν θῆ. ὁ ζῆρεται δ' ὡδὶ τὴν γλῶ, καὶ νύμεται, καὶ οὐθὲν τὴν γόμλον ἀρθνήσκει. μονήρη δὲ ἔπει τὸν δαέρδανον, ὅτι τὸ μακρὸν αὐτὸν λειροῖται γὰρ τῇ χειρὶ. τὸ δὲ ὁ ζῆς ὡς πόρκῳ τῷ ἰσρίῳ δέματι κατὰ πόρ ἀσκῶ ὡδὶ σκεπάζας τὸ σῶμα νύχεται, ὅτῳ καὶ ὁ δαέρδανον ὡδὶ τὴν χειρὶν ἐπλῶσε, τίσας αὐτὸν λίθους ἔχων καὶ σκεπάζων αὐτὸν τὸ σῶμα κατὰ πόρ πόρκῳ. ῥεθυμνία.) πόλις ῥεθύτης. κέπφῳ.) θαλάσσιον ὄρεον, λαροειδὲς, ὁ πόρ ἀφ' ὃ θρηδισμ οἱ πᾶσι δὲ τῶν ἀλίων. ῥήρινον ἀντρομ.) θρακικὸν ἀπὸ λαίου. ἀντρομ τὸ ἀπὸ λαίου. παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι, ἡ γὰρ πετρὸν πηλὸν εἶναι. τὸ θρακικὸν κατὰ τὴν πῶν ἀπὸ λαίου τῇ ῥίαις, ἢ τῇ ἐκάτης, ὁ δαέρδανον. καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥία λέγεται ἐπὶ χερσὶν, καὶ ἡ ἐκάτη ἐξνοφῶνς ὅσα, φοβεραὶ. θύσσι δὲ αὐταῖς λιῶας, ὡς φησὶ σὺ φρεων γὰρ μίμοις. ὁ γὰρ λιῶν βαύξας λῦσι τὰ φάσματ᾽, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, ἔτε τι τοιοῦτον.

λιπῶν ἱερμυδὸν κτίσμα κυρβαντῶν σάου,
 ὅτ' ἡμάθυε πᾶσαν ὁμβρήσας χθόνα,
 ῥηνὸς καχλάζων νασμός, οἱ δὲ πρὸς πείδιον
 πύργοι κατηρείποντο, γὰρ δὲ λοιιδίαν
 νύχοντο μοῖραν πρὸς μμάτων δειδορῆτες,
 φηγόρδι καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυον

σάου.) ὄνομα ὄρεος θρακικῆς, ὃ μένεται νίκανδρον, ὅτῳ πᾶς λέγων γὰρ θρακικοῖς, ἢ σάος, ἢ ἐμοσύχλας. τὸ σάου ἀπὸ λαίου θρακικὸν, ἀπὸ λαίου τῆς ῥίαις, ἢ τῆς ἐκάτης, τῆς δεξιῆς εἰς δυσίαν αὐτὸν λιῶας. οἱ κορύβαντον, οἱ πινδὲ εἰς δαίμανον, πᾶσι τὴν δρίαν ἰδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν ἐξέρχοντο, δαυαῖσιν δὲ νύμφης ῥεθύσης καὶ ἀπὸ λαίου πᾶσι δὲ οἱ κορύβαντον, θαλαίης καὶ ἀπὸ λαίου. ἡμὰς θυνον.) ἄμμοι ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμβλῳ δὲ δὲ γνὸς μὲν γράφεται, ἐκ τῆς ἀμῆτης καὶ ἀμῆτρης εἶναι ἐτυμολογεμένη. καὶ ἄμῳ κατ' ἀρκοπῶν γνόμενον δὲ γνὸς μὲν γράφεται. μόνοι δὲ ὅτῳ οἱ αἰολεῖς διπλασιάζουσιν, ὡς ἐπὶ τὰ λοιπά. καχλάζων.) ἡ γὰρ φορόμελῳ. νασμός.) κατακλυσμός, ἐκ τῆς νᾶς ῥήματῳ, ὁδὸν καὶ ναύτης. τοὶ δὲ.) ἐπιπῶς, αὐτὸ τὸ οἱ ἀνθρώποι. φηγόν.) τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγόν καὶ φηγόν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶσι τὸν σῖτον εὐρεῖν, βαλανὸς ἡδίου, καὶ ὁπώρας. δρύκαρπα.) πᾶσαν ὁπώραν, ὡς περ φησὶν γὰρ ταῖς διωδεκαντησίῳ ὀρφεύς, βαλλειν δρύνα τέ πάντα, τὰ τε δρύος ἄκρα λέγεται.

φαλλαί τε καὶ διελφίνες αἵτ' ἐπ' ἀρσένων
 φέροντο φῶναι λέντρα θουρῶσαι βροτῶν,
 λεύσω θιόντα γρουνὸν ἐπὶ δρωμένον.

φάλασσα.) ζῶντιον δὲ ταῖς λυχνίαις ὡδὶ πειτόμενον, ὃ καὶ πυρραυστόμορον, καὶ ψυχῆς ψάρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλασσα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἀλλεῖσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς γραφόμενον, καὶ δὲ γνὸς ἢ δὲ γράφεται. τὰ γὰρ ὄνομα τὰ τῶν

τα τῶν θημάτων βραχύτορα, ὥς τὸ θάλασσαν ἀγγέλλω ἀγγελῶ, καὶ ποδὶ
μὴν τῇ φαλαίνης τῷ χορσαίῳ ζῶντι, ὃ καὶ λιανδύλοσβεστειαν ἰδιωτικῶς φασὶν
ἔπομεν, ἔστι καὶ φάλασσα λιανδύλου ἰχθύς. καὶ ἀποκρίνω γὰρ φάλας ἔπην.

αὐτ' ἐπ' ἀρσένων.) αἱ φάλας τε αἱ θυρεοῖς, καὶ ὀρωπικῶς ὀρωπῶσαι ὑδὶ τὰ λε-
πτοῦ τῶν ἀρσένων βρωτῶν. ἢ φάλας θαλάσσιον κῆτος· ὅστις, χορσαίῳ βοί, ἢ μάλλον
βεδάλας, παρῳμοίον. ἔρα δὲ σιωπασίας ἀνδρῶν. ἔστι δὲ καὶ πῶς μαγείαν ὑπὸ τῇ
λειομ. λιανδύλοσβεστειαν γυνόμ.) τὸν λόγον ποδὶ ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γάρ,
ὅτι ἀποδίδοντα τὸν ἀλεξάνδρου θυρεὸς ποδὶ τῷ ἀρπαγῶ τῇ ἐλγίνης. γυνὸς
δὲ λέγεται καὶ ὁ θυρεός. καὶ ὁμοῦ, γυνὸν μὲν δίδοντα μέγας δὲ ἡφαιστῶ αὐ-
10 σεν. νῦν ἡ γυνὸν, ἢ τὸ πλοῖον τῷ ἀλεξάνδρου λέγει, ὅτι τὸ ἐκ τῷ ξύλῳ πεποιηθῆς.
ἐπὶ ὀρωπικῶν δὲ ὅτι τὰ ἀρῶνα παρ' ὅσον τῇ πορείᾳ δι' αὐτὴ ποιεῖται καὶ μετω-
νυμίαν. ἢ γυνὸν τὴν ἀλεξάνδρου αὐτῇ, ὅτι τὸ ὄναρ ὃ εἰδὼν ἐκείνη, ὅτι διαλὸν ἔτεκε
διαλόμενον, ὃς τις κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν γυνὴν ἰδίᾳ ὕλῳ. ὅτε τὸ γυν-
πνιον ἀποσαντὸν οἱ μάντιες, καὶ οἱ ποδὶ αὐτῶν ὀνόματι δεινοί, εἴπομεν τὸ τεχνισμῶν
παιδίον οὐθὺν εἰσθῆναι. τεχνισμῶν δὲ τὸν ἀλεξάνδρου, ὃς ἐβόητο γυνὴ τῇ ἰδίᾳ. ὅν
ποιμῶν ἰσραηλῶν σφόδρα δύει δεισάτωρ, ἀνελόμενον ἀνέβρεψεν. ἐπὶ ὀρωπικῶν δὲ,
ὅτι τὸ μὲν πλοῖον πορεύεται.

τρίτωνος εἰς ἀρπαγμα πεφναίᾳς κυνός,
20 ἢ τὸ γυνὸν ὑγρόφοιτος ἐκλογεύεται,
κελυφάνω σφόδρον ὡς ακνωμίνην,
καὶ δὴ σε ναύτην ἀχόρουσία τρέβεται.

πρώτων εἰς ἀρπαγμα.) εἰς τὴν ἀρπαγῶν τῇ λαγνιστάτης τρέτωνος, ἢ τοῦ
ποδιστοῦ, τῇ ἀφίᾳς φονδύθηναι λιανός, ἢ ἀπὸ τῆς λακωνικῆς, ἢ τῆς δειλῆς καὶ τῆς
χέας καὶ λαποφῶν (οἰκῶν γὰρ ἀφροδίτη τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνος πολλοῖς.
λέγει δὲ τὴν ἐλγίνην, ἐπεὶ καὶ τὸν ἀλεξάνδρου αὐτῶν ἔκαστον ὑδὶ τῷ ἀρπαγῶν
ἐπειγόμενον. τρίτωνος δὲ αὐτῶν, ὅτι τὸ λάνον καλῶ. καὶ γὰρ ἡ ποδιστοῦ μόνη
τῇ πῶν δὲ δι' ὅλου ἔτος ὀκείται, καὶ νεοτῆς ποιεῖ. ὅθεν ἀρχὴ φησι, πάντες
30 φεσιν ἐπὶ τῷ. καὶ λιανός, ὅτι τὸ αὐαδῆς, καὶ τὸν ὁμοῦ, ὡς ἐκείνη λιανός λιανός
μοχλῆς. τρίτωνος.) ὁ γυνὴν λιανός. νῦν δὲ τὸν λιανόν λέγει. ἔλαβε δὲ ζῶον
αὐτῇ ζῶον. ζῶον γὰρ ὁμοιωθεὶς λιανόν, μίγνυται νεμέσει τῇ ὀκείαν θυγατρὶ, εἰς
χλῶα ὡς ληροῦν αὐτῇ μεταβαλέσθαι. ἢ δὲ τεκῶσα ὡν, γυνὴ ἔλαβε ὡς κατέλει-
πε. ποιμῶν δὲ ἐν τῇ, τῇ λήσῃ καμίζει. ἢ δὲ λάρνακα διμῆν, ἐφύλαττε. γυνὸν δὲ
τῇ καθύκοντα, ἐλγίνην γυνᾶται ἐκ τῷ ὡν, ὡς ἰδίᾳ πᾶσι δὲ ἡ λήσῃ αὐτῇ τρεφε-
τίνες δὲ ἐκ λάρνακα πολυδύκην ἐκ τῷ αὐτῷ φασὶν ὡς γυνήθηναι. ἀλλοῖς δὲ
πισμὴν ἐν τῇ ἰσοεικοῖς, ὅτι ὁ ζῶν ἀστὴρ ἐκαστοῖς, καὶ μίγνυται λήσῃ, λάρνακα καὶ πο-
λυδύκην γυνᾶ. ὡς ὅσον ἡ ἔτος, ὡς ἐφημῶν, τὴν ἐλγίνην. ἔτρωσι ἡ πάλιν φασὶν,
ὅτι λιανόν ὁμοιωθεὶς, τῇ λήσῃ ἐμίγνυται. καὶ τὴν αὐτῇ νύκτα καὶ ὁ τιωσάμενος. ἢ
40 δὲ, ἐκ μὲν διὸς πολυδύκην καὶ ἐλγίνην γυνᾶ, ἐκ τιωσάμενος δὲ λάρνακα. ὅθεν
καὶ θνητὸς ὡς ὁ λάρνακα, ὁ δὲ ἐπὶ τῷ ἀδάνατος. τῇ δὲ τῷ ἀδελφῷ παρακλήσει
ἀδάνατος καὶ αὐτὸς ἐμίσθη, λάρνακα φησι καὶ ὁ πίνδατος. τὰς δὲ ἀλληγοῖας
ἐκ τῶν, ὡς ἐφύλα. ἐπεὶ δὲ ποθεῖται καὶ ταύτας μαθῶν, ἀκούει. δίας οἱ παλαιοὶ
πάντων ἐκαστῶν αὐτῶν βασιλῆς. τίς γοῦν βασιλεὺς τῇ λήσῃ ἐμίγνυται μοιχικῶς
ποδὶ τὸν δούρειον ποταμόν, ἢ τίς ὅστις αὐτῷ ἐγγὺς γυνόμην, μίγνυται τῇ πᾶ-
σις γυνᾶ, λάρνακα, πολυδύκην, καὶ ἐλγίνην. ὡς γοῦν παρὲν καὶ τὴν γαστέρα
αὐτῆς, καὶ ὅτι γυνὴ αὐτῇ σιωπῶν ἐγγυθῆναι, ὁ δειρμα καὶ φυλακτικῶν αὐ-
τοῖς ἐποίησαν. εἰς λιανόν δὲ λέγει τὸν δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς

ἐμὴν αὐτῇ, ἀλλ' ὅτι παρ' ἡμῶν πόποις, καὶ δ' ἀπόροις κύνου. (κελυφάνω.) νῦν δὲ
 λείπει. πάντα γὰρ τὰ λείπει κελύφανα λέγεται. κυρίως δὲ κελύφανον λέγειται,
 τὸ ἐσθλὸν τὸ ὁσρέακον, τὸ ὡς λεπτότατον δόρυμα. σφάβλου. (σπογγύλως, σπογγ
 γυλοειδὲς. ὡς σκαμνίω.) (ἔρ' ὁσρέακον τὸ ὡς ὄνυκα σκαμνίω. λέγει δὲ τὸ
 ὄνυ, ὅτι ἢ ἐμὸν ἐρ' τιμω δάρεω δίδωκεν. ὁ δὲ τῇ λήθῃ, ὅς ἢ ἐλγνῇ. (ἔ
 δὴ σε ναύτω.) ἀκροφὴ τὸ γῆμα. νῦν γὰρ πῶς ἀλέξανδρον ἀπείρεται τὸν λό-
 γον. καὶ φησὶ καὶ δὴ σε ὡς ἀλέξανδρον, ἢ ἀχόρυσια καταβάτης τρεῖς. (ἔξωσε-
 ται. ἀχόρυσια δὲ τρεῖς, ἢ ὁ ἄλως, ὅτι ὅσα τῶν ἐλγνῶν μέλλεις ἀρθανεῖν, ἢ τὸ ταῖ
 ναρ ἐλ λακωνικῆς, αὐτῇ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ἐς λακεδαίμονα ἀφίξει, ὅς ἢ ὅτι ἢ ἀχόρ-
 ρυσια τρεῖς. δέκνυνσι δὲ ὅσα τὰτα, ὅτι ἐκ ταύτης ἐλ πεφάσθαι ἀφίξει ὡς ἀλέξαν- 10
 δρον ἐς ἄλως. ἐστὶν γὰρ τὸ ταῖναρ ἐλ λακωνικῆς νόμος, ὅθεν καὶ ἄλως καθόδου αὐτῷ
 λέγεται, ὡς καὶ μέλανδρος φησὶ, πύλη τις ὅτι ταῖναρ πῶς ὄνυχαίς.

καταβάτης πύγαργον οὐ πατρός κήρυος,

σεῖβοντα δ' ἀκτωρ βουςαβμωρ ξενώσεται,

ὡς πρόδιε κάλινος τὸν θυρήτην τριπλάως.

(καταβάτης.) κάτω φέρει. πύγαργον.) δειλόν, ἢ αἰσχρόν, ἢ ἄρπαγα.
 εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον, εἰδὴ αἰτῶν κατ' ἀρχίλοχον, ἀφ' οὗ ἄρπαξ πύ-
 γαργ. ὁ δὲ αἰσχρός καὶ σαυσιαστικός πύγαργος λέγεται, κατ' ἀντιφράσιν, ὅ
 μὴ ἀργῶν ἔχων τὴν πυγῇ, ἀλλὰ λιγὴν αὐτῇ ὅτι ἔρ' σωσάξω. ὁ δὲ δειλός 20
 πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λυγρὴν ἔχων τὴν πυγῇ, ἐκ τοῦ γινώσκοντος τὴν πα-
 ροιμίαν τῇ λεγούσῃ, ὅπως μελαμπύγων τετύχκας. ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γυν-
 ναῖοι, καὶ δ' ἀπόροις ἡρακλῆς, οἱ λυγροὶ πάντως ἀδύνατοι, καὶ δειλοὶ, καὶ ἀνα-
 δροὶ. θάλα δὲ ἡ ὠκεανὸς τοῖς ἰδίοις ὅσον πωσιμὴν εἶπε πῶς ἡρακλῆς, ὅπως μελαμπύ-
 γων γνῶντε τυχεύει. πατρός κήρυος.) ἐπαύλης, μάνδρας. ῥακτῶν βυ-
 σάβμων.) τραχεῶν βυσασίω. κάλινος θυρήτης.) τραπέζις, ἀργυρογνώ-
 μονα. νῦν δὲ κελύφανα ἡρας, καὶ ἄλως, καὶ ἀφροδίτης. ἐκείνη γὰρ αὐτὰς ἀλέξαν-
 δρος, ὅτι καὶ τὸ μέλου. ὅτι γὰρ ἐρ' ἐλ δειλὸς γάμων, ἐλ δειλὸς μέλου χρυσῶν
 ἀναμίσσων τῇ διδωρὶ φάσκει, ὡς γὰρ μελάνω ὅπως, τῇ καλῇ τὸ μέλου, ἡρα, ἀδύ-
 να τε, καὶ ἀφροδίτη, πῶς ἀλλήλας κελύφον ὡς ἐρ' λαβὼν ὅσον. ὁ δὲ ζῆλος ἐρμῆ πα- 30
 ραδὸς αὐτὰς, πῶς πῶς ἀλέξανδρον, ὡς τε κελύφει αὐτὰς. ὅς λαβὼν τὸ μέλου,
 τὴν ἀφροδίτην ἐκείνη. ταύτης δὲ ὡς ταῖς ναυπηγήσαντο αὐτῇ ναὺς ἀρμο-
 νίως, ἢ δὲ πῶς φέρειλον, ἢ ληθὲν ἐς λακεδαίμονα. ὅτι τὴν ἐλγνῶν ὁφθαλ-
 μοβολύσας, βληθεῖσαν καὶ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἀρπάξει. δειλὸν δὲ ὁ ἀλέ-
 ξανδρος γνῶντων αὐτῇ πῶς τὸν αἰγιαλὸν δύσιν νεώσι ταῖς βάκχαις, καὶ τῇ οἰ-
 νῇ, ἀρπάξας αὐτῇ, εἰς αἰγυπτὸν παρεγγύει, καὶ αὐτῇ σιωπῇ. θυμὸς δὲ
 τραπέζης, ἢ τὰ δύν καὶ θυμαμπα ὡς ἔρα, καὶ φυλάττει. ὅς δὲ καὶ θυμὸς
 ὁ τραπέζης εἶναι.

ἀλλ' ὁ σεῖμωρ μὲν ἀντί, γαμφηλὰς ὄνου,

καὶ λαμωδρήσεις, ἀντί δι' ἐν χείλου ἡγάπης,

καὶ μιλιαβμωρ, ἡ δὲ χόρσας πλάτης

τράμπις σ' ὀχέσει καὶ φέρειλοι πόδες

διδῶν σελάμβας καπὶ γυθίου πλάτης,

ὅτι αἰσι πρὸς κύνουρα καμπύλου σχάσας,

ἀλλ' ὁ σεῖμωρ.) ὅρσι εἰσὶν τριάς. γαμφηλὰς ὄνυ.) τὰς σιαγόνας τὸ ὄνυ.

λέγεται δὲ τὸν καλὴν ἀκρωτήριον πελοποννήσου, ὅσα τὸ ἐοικέναι σιαγόνῃ ὄνυ.
 λαῶν.) πῶς λακεδαίμονος, ὡς ὅμως λαῶν φησὶ. δὴ καὶ λαῶν
 πῶς.)

πρὸς.) ὅτι ἀνθρώπου φαίνεται. ἢ ὅτι καλὰ χεῖρα ἐχέσῃς, ὡς ἐρεῖλλον ὄντων τῶ
ποιμνικῷ βίῳ, τῶ ἀρπακτικῷ καὶ μαχίμῳ. μετὰ τὸν μῦθον.) μανδρῶν τῶν πε-
βάτων, ἀπὸ τῆς. χόρσας πλάτης.) πῦρ, ἢ ὅτι καλαῦροπ. ἢ δὲ καλαῦ-
ρω, ῥάβδου δὲ ποιμνικῆς, μικρὸν ἐκ τῶν ὀνύχων ὑπόσταμα, ὡς ἐπὶ τῶν ὀνύχων
τὰ ὅτι ἀγέλης ἀρσενίων τῶντα. πλάτης.) κυρίως τὸ πλάτος ὅτι καὶ πῦρ.

τραμπίς.) βαρεβαρὶκὸν πλοῖον. ὀχύσις.) βαρέφει, κομίσαι, ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν ἵππων. φορέκλις πόδιον.) ὁ φορέκλις, ποδιφραστικὸς. ἢ αἰ νῆδον
αἰς ὁ φορέκλις εἰργάσατο. ὅτι γὰρ κατασκευάσας τὸν ἀλεξάνδρου ναῦν, πῶς
τὸν ἐλάσσει κατὰ δύστην. δισσὰς σαλάμβας.) δύο εἰσὶν ἄκρα γὰρ λακωνικῆς,
10 δυοῖσι δὲ λεγόμεναι. σαλάμβαι δὲ αἰ δύραι λεγόνται, παρὰ τὸ γὰρ σάλα βαίνειν.
ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν αὐτὰς βαίνοντας. (αλάμβαι δὲ οἱ φανόπαι, ἥτοι οἱ
φεγγῆται ἰδιωτικῶς, παρὰ τὸ σέλας εἰς αὐτὰς βαίνειν. γύθιον.) ἀκρωτήριον
λακωνικῆς. πλάκας.) τόπος νῆος. γὰρ αἰσι.) πλάξιν, ἥτοι τόποις.

πῶς καὶ τῶν.) παρὰ τὰς τραχείας πέτρας. σχίσας.) καταβαλὼν.

πεύκης ὁδόντας ἐκτορας πλεμμευρίδι

σκαρβμῶν ἰαύσεις ἵνα φώσωνα σόλον.

καὶ τὴν ἀνυμφορὴν ὥρτιμ ἀρπάσας λύνει

δυοῖν πελείαιμ ὥφρανισμένην γοναῖς

καὶ δούτορᾶν εἰς ἄρκυμ ὀθνείωμ βρόχων

ληϊτικὴν ἐμπαίσασαμ ἐξούτῃ πῶρῳ

θύσκειμ ἄρμοι μηλάτων ἀπάργματα,

φλέγονταμ γὰρ κρόνησι καὶ βύνη θεᾷ

θρέψας ὑποδ' σιγὰν δ' ἄρμ' αἰγίλου τ' ἄρκυμ,

αἰθωμ ἐπακτὴν καρχάλωμ ἀγρεύματι.

νέσω δ' ἐνὶ δράκωντι ἐκχίας πόθομ,

ἄκτῃς διμόρφου γηγενὸς σκηπτοχίας.

30 πύκης ὁδόντας.) τὰς ἀγκύρας. αὐτοὶ γὰρ ἐκτορῶν καὶ φύλακτον εἰσὶ τῶν
θαλάσσης σάλας, καὶ ὅτι πλεμμευρίδι. ἐκτορας πλεμμευρίδι.) καλυπτικῶς
τῶν λιμμάτων. σκαρβμῶν ἰαύσεις.) τῶν λιμνῶν παύσεις. ἵνα φώσωνα
σόλον.) τὸν γυναικῆρα, ἢ τὸν μοναρχῆρα. ἢ διὰ φώσωνα σόλον, τῷ τῷ ἄρ-
τῶν λιμμάτων ἰαύσεις καὶ παύσεις, εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν σόλον, καὶ τὴν πορείαν
σε τὴν φώσωνα, ἥτοι τὴν τῶν δὲ ἀρμῶν. καὶ τὴν ἀνυμφορὴν πόρτιμ.) καὶ
τὴν πολυάνδρου δάμαλιν. ἀρπάσας σὺ δὲ λύνει.) ἥτοι ἀρπάξ. δυοῖν
πελείαιμ.) ὁφρανὶ καὶ ὀφρανὶ τὸν γόνυ τῶν δύο ποδιδῶν, ἥτοι ἰσχυ-
νείας, ὡς ἔχον ἐκ θησιῶς, ὡς φησι δῖος ὁ σάμιος, καὶ ἐρμῶν, ὡς ἐκ μενελάα.

40 γῆρας. ἐπὶ τῇ γὰρ ταύτῃ θησιῶς πρῶτον ἀρπάσας, μετὰ τὸ περὶ αὐτῆς
ἰσχυρίσας, ἀφῆκεν αὐτὴν. δούτορᾶν ὁ ἀλεξάνδρου γόνυ καὶ αὐτῇ ποδὶ τὸν αἰ-
γιαλόν. δυοῖν αὐτῇ νεωσὶ ταῖς βάκχαις, καὶ τῇ ἰνοσί, ἀρπάσας αὐτὴν, εἰς αἶγυ
πῶν ὡχρ, ἀπὸ αὐτῇ συνεγέρ. δούτορᾶν ἀρκυμ.) εἰς δούτορᾶν δι-
κτυομ. ἀρκυς δὲ κυρίως, δικτυομ πῶς ἀρκῶν θῆραν ἀρμόδιον. ὀθνείωμ βρό-
χων.) ἐξ ὧν ἀρμῶν. τροπικαὶ εἰσὶν αὐτὰ αἰ λείες. ἀρκυς ἢ, ὅθιν' ἐφ' ἡν λεί-
γόντῃ. βρόχῳ δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηροῖσι περὶ δίκας καὶ ὄρεσις ἐπὶ τῷ. ληϊτικὴν
ἐμπαίσασαμ.) αἰχμαλωτὴν ἐγκράτῃ. ἐξούτῃ πῶρῳ.) τῇ ταχυτῇ τῇ τῷ ἀλε-
ξάνδρου, ἢ τῷ πλοῖον. θύσκειμ.) ταῖς βάκχαις, πρὸς τῷ θύω, τὸ ὀρμῶ, θύσας λεγο-
μῶναι. ἀρμοί.) νεωσὶ, ταχέως, ἀπὸ τῶν ἀρμῶν, ἀρμοί. καὶ αἰχμῶν γὰρ περὶ τῶν ἀρμῶν
πεπαιμα

πείπαμαι ὅς ἐμὲς θρῆναι πόνους. **μυλᾶτωρ ἀπέρηματι.**) ἀπαρχὰς καὶ
 δυσίας πωδᾶτωρ. μῆλον δὲ τὸ πρόβατον, αἰτωλικὸς παρὰ τὸ μέλλω, τὸ φροντί-
 ζω λεγόμενον. ποιμνικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζωρ βίον οἱ παλαιοί. **κρόκησι.**)
 κρόκας, αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἅρ τῷ κίρῳ, τὸ κίρῳ, κρόκη
 καὶ κρόκη, πῶς ὡς θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. **βυῖν.**) τῇ δυνάμει,
 λυκοθία τῇ ἰνῷ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἔποροι φασίμ. ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ
 βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς καὶ βυῖν. **ἡ δὲ φλὶνὸς ἰσορία τοιαύτη·** πῶς δὲ
 μετὰ τῷ πωδῶς αὐτῷ παλαίμων ὁ εἰς θάλασσαν, ὅς τὸ δῶκεται ἰσὶ ἀτάμαν
 τῷ, ἀπεπνίγη. ἔζηκθι δὲ πῶς κερνθὸν πῶς χοινοσυντῆαν ἔπο δελφίνῳ. **ἄμψι**
μαχῷ δὲ καὶ θνακίνῳ, ἀνελώμενοι τὰ σώματα, ἄγασιν εἰς κερνθόν. **οἰσυφῷ** 10
 δὲ ἀδελφὸς ὡς ἀτάμαντ ὁ, βασιλίδιον κερνθίον, ἄγασιν καὶ δυσίαν ἐπ' αὐτῷ
 ἐτριοῖς ἐκίλδουσι γηέδα. ὅθεν καὶ θεὸς αὐτῶν κεκλήκασι, καὶ λυκοθίαν ἅρ τῷ
 φλὶ θάλασσης ἄφρῳ, τὴν ἰνῶ. ὡς δὲ ἰνὸς θυγάτηρ ἐρύκλεια. **θρέξας.**) κυρίως
 θρέξας, τὸ συμπῆψαι γάλα πῶς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. **νῦν δὲ αὐτῷ τῷ πωδῶ**
σιν, ἡ ἄξας. **σκανόδισα.**) πῶς ἡ λυκοθία. **αἰγιαλὸς ἄκραν.**) πωλοποιή-
 σαι ἄκρωτηριον. **αἰθῶν ἐπακτής.**) διάπυρ, ὅθεν ἡ λυκοθία. **λαγχαλῶν**
ἄχρῶματα.) τῇ θήρᾳ χρίσιν. λέγει δὲ ἄχρῶμα, τὴν ἐλγίαν. **νῆσῳ δ' ὅνι**
δράκοντ ὁ.) νῆσῳ δράκοντος τὴν σαλαμίνα λέγει. τὴν γὰρ σαλαμίνα πρῶτον
 δράκων κατέχον, ἡ θηρίον, ἡ λυκοθία ὄνομα βασιλείας, ἡ ἀσπῶς κατὰ πινος ἐκ
 θρεῖν ἐλθῶν. **λυκοθία δὲ ὁ ποσειδῶνος καὶ σαλαμῖνος ὅς, ὡς φησὶν ὀφιοῦς, αὐτῷ** 20
λε τὸν δράκοντα, καὶ τὴν σαλαμῖν ὁ βασιλείαν κατέχον. ὅταν γὰρ τὴν σαλαμῖ-
 να δράκοντος εἰρήκει νῆσῳ, γν' ἡ φησὶν, ἡ τοι γν' τῇ ἀπικῇ. **ἐκχέας τὸν πῶδον.**)
 ἡ τοι μὲν μετὰ τῇ ἐλγίᾳ, τὴν ἑλγῶν καὶ χθονὶν τὴν λυκοθία, καὶ σιωπῶν ἐκ
 ὅς ὁ δυνάτωρ. **ἄπαξ γὰρ αὐτῇ γν' τῇ ἀπικῇ σιωπῶν.** ἄπαξ δὲ αὐτῷ, ἐκ
 δυνάτος εἰς τὴν τροίαν ἀπεπλῶσιν, ἀλλὰ δυνάτωρ ὅς τῇ λακεδαιμονίῳ δυνά-
 τει, ὡς τὴν αἰγυπῶν ἐπλῶσιν, ἔνθα ὅς πρῶτος αὐτῷ ἀνέβη. ὁ δὲ ἀλλῷ
 φανερὸς λαβῶν αὐτῷ ἐπλῶσιν, ὡς τὴν τροίαν εἰς ἡλθῶν. τὴν δὲ σιωπῶν βλεπέ
 εἰς τὸ διαγράμμα, ἀκτὴς φλὶ ἀπικῇ τῇ ἀπικῇ. ἀκτὴ δὲ λέγεται αἰ ἀπικῇ, ὅτι
 ἀκτὴς αὐτῷ ἐβασίλδουσιν, ἡ ὅτι ἀκτὴ ὅς, τῶς πῶς βλεπῶν καὶ λαμῖν τὸ
 πῶς μὲν ὁ εἰς θάλασσαν. φλὶ ἀπικῇ δὲ νῆσῳ ἡ λαλαμῖς. **διμόρφῳ γηγε-** 30
νὸς σκηπτοχίας.) ἡ ἀπικῇ γὰρ βασιλείᾳ ὡς τῷ κίρῳ. ἐλθῶν γὰρ ἅρ τῷ
 λειῶς αἰγυπῶς τῇ ἀπικῇ σιωπῶν. ὅς δὲ κατ' αἰγυπῶς ἡ ἀπικῇ λέγει, ὡς
 φησὶ χρίσας. **διμόρφῳ δὲ λέγεται, καὶ διφυῇ τὸν κίρῳ, ἡ ὅς τὸ ἐκ τῇ τῷ δρά-**
κοντος ὁδῶν τῷ ἐλθῶν. ὅτ' δὲ ὡς βασιλεὺς ἀπικῇ. ἡ ὅς τὸ δυνάτωρ αὐτῷ
 φυλῇ καὶ μεγέθῳ ἔχειν. ἡ ὅς τὸ δυνάτωρ φωνῆς ἐπίσταται, αἰγυπῶν καὶ ἐλθῶν
 δια. ἡ ὡς ληρῶσι, ὅτι τὰ αὐτῷ ἀνθρώπῳ, τὰ δὲ κατὰ δράκοντος ἔχειν. ὁ δὲ ἀπικῇ
 ὁ δυνάτωρ φησὶν, ὅτι τὴν ἀπικῇ ὅμοι ὅς τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δὲ γὰρ τὴν
 φροντισίμ. ἐγὼ δὲ ὅς ἀπικῇ, ὅτι ἀπικῇ βασιλεὺς γηγεῖν, πῶς δὲ θηρίον
 δια. ἐλθῶν ὅς τῷ ἀπικῇ, ὡς μίαν σύμπτωσιν πάντας ἔχειν, αὐτῷ καὶ ἀπικῇ
 ἡ γηγεῖν καὶ αὐτῷ κῶστα. ὅς τῷ γὰρ αὐτῷ λέγεται διφυῇ. ἡ ὡς εὐρὺ γν' 40
 ἡ αὐτῷ ἀπικῇ, ὅτι πῶς τῷ κατὰ γηγεῖν θηρίον, ὡς τῷ τὰ
 ἄλλῳ, καὶ ὅς τῷ συζυγίαν ἐμίνωσιν. οἱ γὰρ πῶς τότε μονοφύεις ἦσαν. **μυτῶν**
γὰρ μόνῳ, πατῶν δ' ὅς ἐπ' ἐμίνωσιν. βασιλίδιος δ' ὁ κίρῳ τῇ ἀπικῇ,
κατὰ πῶς τὸ θηρίον φλὶ μίξας, καὶ αὐτῷ νομίμως ἐποίησε τῇ γηγε-
κας σιωπῶν. ἐπ' αὐτῷ ἐκ τῶς οἱ πῶς πατῶν καὶ μυτῶν ἐγνώρισαν,
ὅς αὐτῷ αὐτῷ φλὶ γηγεῖν, δυνάτωρ τυχεύοντες φύσιν, διφυῇ καὶ ὁ κίρῳ
ἐκλήθη, ὡς ὅς τῷ πῶς αὐτῷ. γηγεῖν.) ὅτι ὁ ἐκλήθη ὅς τῷ γηγεῖν, ὡς φη-
 σὶν, ἀνέβη. ἀπικῇ γὰρ ἐλθῶν πῶς ἡ φωνῆς γηγεῖν ὅπλῳ κατὰ σκῶν, ἐκ-
 δῶς

δι᾽ ἡφαισθ' ἰδίωκε. καταλαβὼν δέ, ὡς αὐτὴ πιπῆν αὐτῷ πῶδε σὺν μαρτῶν αὐ-
 ρῇ ἀπασσόμενον. ἢ δὲ μυσταχθεῖσα, ἐλθεῖν εἰς γλῶττον γόνου ἀπὲρ ἔρριπν. αὐτὸ δὲ
 δὲ δ' ἐρχθόνι. ἀπ' τοῦ ἐλθεῖν λελυθεῖς, καὶ τῇ χθονός, ὅθεν πάντας ἀβλυαίους γηγε-
 νῆς φάσκεισιν ἀπ' τούτου. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι λυπρόγεως ἢ ἀπὸ τῆς, καὶ εὐδίοτε
 ὑφ' ἐτόρμων ἐβνῶν ὀζυλάθησαν οἱ γὰρ αὐτῇ, ὅσα τὸ ἀζύλον τῇ αὐτῇ χώρας, ὅθεν αὐ-
 σὺν αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. καὶ τὸ πῶδε ἀβλυαῖς καὶ ἡφαίστῃ εὐτὼς ὅστις.
 ἀβλυαῖ πινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ βυλωνίῃ λεγομένη, θυγατρὶ δὲ βροντῆς ὑπαρχούσῃ,
 ἡφαισθ' γὰρ μὴ μυγείς, γῆν' αὖ ἐρχθόνιον, ὅς ἐβασίλευσεν ἀπὸ τῆς. πολλὰ γὰρ ἦσαν
 καὶ ἀβλυαῖ, ὧς ἀφροδίτῃ, καὶ ὧς μία. ὅθεν δὲ μυθικόν, ὡς ὧς τὰ λοιπὰ τῇ ὀνομασίᾳ.

10

τὴν δολυτόραμ ἴωλον οὐκ ὄφει κύωριμ,
 ψυχρὸν παραγκάλισμα καὶ ὀνδράτωμ
 κενάσις ἀφάσων ὠλγύασι δέμνια.
 ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο φλεγραίας πόσις,
 συνγὸς τορώνης ὧ γέλως ἀπέχθεται.

ψυχρὸν παραγκάλισμα.) ὅσα ψυχρὰν πόδι πλοκῇ καὶ ὀνδράτωμ, ματαίαις
 ὠλγύασις ἀφάσων καὶ ψυλαφῶν τὴν κοίτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι διόρυχον ἀλεξάν-
 δρῳ διὰ αἰγυπῆς, ὡς πρωτεύς ἐλγύλῳ ἀφελόμενον, εἰσώλον ἐλγύλῳ αὐτῷ διείδω
 κεν, ὡς φησὶ σισύροθ'· τρώδῃ οἱ τὸ τ' ἴσαν ἐλγύλῳ εἰσώλον ἐχοντόν. φλε-
 γραίας.) θρακικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γίγαντες ἐφλέχθησαν. πόσις συνγὸς τρω-
 νης.) αὐτὴ κατὰ φῆς, καὶ ἀγέλας τῇ τρώωνης. ἢ τρώωνι δὲ, γυνὴ πρωτεύς. ἢ δὲ
 σωπάτῃς, καὶ ὑποδράτῃ, ἀπ' τοῦ, ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο, μίχῃ τῷ, λίποντα
 κῶσις ἐκβαλὼν πωλεῖσθαι. σωπαχθῆσεται δὲ τῷ ὅσα γράμματι. ὧ γέ-
 λως ἀπέχθεται ὧ δάκρυ.) ὧ πινὶ πρωτῇ καὶ ὧ γέλως μισέται, καὶ τὸ δάκρυον.

30

καὶ δάκρυ νῆσι δὲ δὲ καὶ τῇ τῶμν
 ἀμφοῖμ, ὁ θρήνης ἔκωστ' εἰς ἐπακτίαμ
 τείτων ἐκβολαῖσιρ ἡλωμισμῆν
 χείρομ πωδῶσας οὐχὶ ναυατῇ σόλῳ,
 ἀλλ' ἀσίβητον οἶμον οἶον τις σιφνεὺς
 κευθμῶν ἐν σήραγγι τετρήνας μυχῆς,

νῆσι.) ἀπὸ τῆς δὲ καὶ τῇ τῶμν καὶ ἀσεισκόμνῳ ἀμφοῖμ, ἢ τῇ γέλω-
 τῷ καὶ δάκρυν. ὁ θρήνης ἔκωστ'.) ὁ ἐκ τῇ θράκης πωδῶσας ποτὶ εἰς τὴν
 ἐπακτίαν, καὶ αὐφανομένην. χείρομ.) λέγει δὲ τὴν αἰγυπῆν. αὐξέται γὰρ
 ὑπὸ τῇ κατασυρομένης ἰλὺς τῷ νεύον. τείτων ἐκβολαῖσι.) τῷ νεύον
 ταῖς ἐκχύσει, καὶ ταῖς ἀναβάσει. τείτων ὁ νεύθ'· ὅτι τρεῖς μετωνομάδῃ.
 πρῶτόν τ' ὡς κενὸς ἀν' ἐκαλεῖτο δολυτόρον ἀπὸ τῆς, ὅτι ὅξιος ἐπὶ ἔρριπν. τείτων
 αἰγυπῆς. τὸ δὲ νεύθ' νεὸν εἶναι, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ νεῖος κατὰ γένῃ ἰλὺν,
 καὶ χόρσθ' τὸ πῆλαγθ'. ἡλωμισμῆν.) οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδουομένην εἶπον.
 40 ἐγὼ δὲ γαιεμνίλῳ καὶ χόρσθ' μνίλῳ, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῇ κατασυρομένης ἰλὺς. ἢ
 γὰρ αἰγυπῆς, ὡς φησὶ διόδοτος, καὶ ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πῆλαγθ' ἰλὺν. ὅ-
 τω δὲ ἐχόρσθῃ, καὶ χόρσθ' ταῖς ἐκβολαῖς τῇ ἰλὺς. εὐτὼ ἐγὼ τὸ ἡλωμισμῆν
 λέγω, αὐτῇ τῇ γαιεμνίλῳ. ἄλλ' γὰρ ἢ αὐλαξ, ἢ πινὶ ἢ γῆ. εὐχὶ ναυατῇ σόλῳ.) ὅ-
 τῃ πλοῖον πρεῖα. ἀλλ' ἀσίβητον οἶμον.) ἀλλ' ὅς τις δίδωσιν καὶ ἐπορεύθῃ,
 ἀπραπὲς καὶ ὁδός. κευθμῶν ἐν σήραγγι τετρήνας μυχῆς.) γὰρ τῷ
 λευκῷ καὶ λευκώτῳ τύπῃ, σήραγγι καὶ κοίλῃ τύπῃ τῇ πῆλῃς ἀπὸ τῆς.

D

εὐδίοτε

νέρθην θαλάσσης ἀτραπούς διηνύσας
 τέκνων ἀλύξας τὰς ξυνοκτόνους πάλας,
 καὶ πατεὶ τίμῃας τὰς ἐπικρούς λιτὰς,
 σῆσαι παλίμπωον εἰς πάτραν ὅθεν πλαάνης
 παλληνίαμ ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν
 κἔνθ' σε γουνεὺς ὥσπερ ἐργάτης δίκης

νέρθην θαλάσσης.) ἥτοι ὑπὸ κάτωθεν, εἴτα θαυμαστικῶν ἀτίθαρτον οἶμον οἶσθαι σφηνεὺς, ὥσπερ τις ἀσπάλαι, ὁποῦ δὲ ζῶον ὁμοίον μυῖ, ἀνορέσει δὲ τὴν γλῶσσαν, καὶ κοιτᾷ αὐτῷ. τὸ δὲ νερεθε χωρεῖ τὸ ὦ δὲ γράφειν, καὶ τὸ κανόνα ὅν πρῶτον ἐδιδάξαν. δὲ δὲ κοινὴ συλλαβή, καὶ λέγεται μακρόν. ἀλύξας.) ἐκφυγῶν τὰς ξυνοκτόνας παλαίστας τῶν αὐτῶν τέκνων. ἡ δὲ ἰσορῖα ὅτι αὐτῇ. πρωτεύς ποσειδῶνθ' ἦος, τῷ γῆρ' αἰγυπῆθ', εἰς φλίγαν τὴν παλλωνίαν ἐκ θαλάσσης ἐλθὼν ἐξ αἰγυπῆς τορῶν γαμῆ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, τμῦλθ' καὶ τηλέγονθ', οἱ καταπαλαίοντο οὗτον ἐξ ἧς ἀνέστη. ὡν τὴν ξυνοκτονίαν μὴ φέρων πρωτεύς, ἔβρα τοῦ αὐτοῦ πατεὶ ποσειδῶνι, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αἰγυπῆν. ὁ δὲ ὑποκῆσας αὐτῷ, ἀπὸ αἰαί, ἐκ τοῦ χάσματ' τὴν παλλωνίαν ποιήσας ὑποκάτω τὴν θαλάσσης, ὅπως διήγαγον αὐτὸν ἀβρόχως μέχρι αἰγυπῆς. ἀρακλῆς δὲ ποτὶ θαλάσῃ διὸρ χέμενθ', καὶ καταπαλαίει, αὐτῷ τὸν τμῦλον καὶ τὸν τηλέγονον. ὁποῦ μαθὼν ὁ πρωτεύς ὁ τότε πατήρ, ὅτι γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδον ἦσαν αὐτῶν ὅτι δὲ ξυνοκτόνοι, ὅ δὲ δάκρυει. τὸ δὲ ἀληθεῖς ὅπως ἔχει. μὴ φέρων ὁ πρωτεύς τὰς ξυνοκτονίας αὐτῶν, ἐβρίβην αὐτὸν κατὰ τὸ χάσμα τὴν παλλωνίαν, καὶ ἀναίρειθ' ὅτε διακρύει, ὅτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐχρηδιάδισαν. πατεὶ τίμῃας τὰς ἐπικρούς λιτὰς.) τοῦ ποσειδῶνι τίμῃας τὰς δίκας, ὥς ἐπὶ κῆρ, τὸ σῆσαι αὐτὸν παλίμπωον καὶ ὁ πιδορμικὸν εἰς πάτραν, ἥτοι τὴν αἰγυπῆν, ὅθεν ἀπὸ τὴν αἰγυπῆς πρῶτον πλαάνης καὶ πλαάνωνθ' ἐπῆλθεν εἰς τὴν παλλωνίαν, καὶ εἰς τὴν παλλωνίαν τὴν τροφὴν τῶν γιγάντων, ὥς εἶπον. κἔνθ' ὁ γανδύς.) τὸ ὅτι ὅπως ἐκείνθ' ὁ πρωτεύς, ὥσπερ ὁ δὲ δίκης ἐργάτης, γενεὺς σφόνσι σε τῶν γάμων τὴν συλλέκτης ἐλγῆς. ὁ δὲ γενεὺς ὅτθ', ἀρα τὴν τῷ γῆρ' αἰαί, πᾶν δικαστὴς δικαιοσύνη, καὶ οὗτον ἀρπακτῆρας μισθὸν καὶ πμωρῶν, ὅς τις ὅσα δικαιοσύνην σκεπάζοντες ποτὶ οὗτον βαβυλωνίους καὶ φοινίκας, ἐλθὼν μετήλλαξεν αὐτοῦ, σκεπάζει ὑπὸ σμιράμιθ'. τότε γὰρ τῷ γενεῖ ἐνόστησαν παρεικάξει τὸν πρωτῆα, ὥς δὲ καίως τὴν ἐλγῆν ἀφελόμενον ἀπὸ ἀλεξάνδρου.

τῆς θ' ἡλίου θυγατρὸς ἰχναίας βραβεὺς
 ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιῖ γάμων
 λίπνοντα ἡγάσας ἐβαλὼν πελειῶνθ',
 ὅς οὗτον λύκον τὴν καὶ χιμαιρίως τάφους
 χρῆσμοισι κυδαιώνοντας οὐκ αἰδούμενθ',
 οὐδ' ἀνθρώπων ἔρωτας, οὐδ' ἔρ' ξυνοίς

ἰχναίας.) ἡ θεὸς ἡλίου θυγάτηρ. διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορεῖ, καὶ πάντων ἐπακῶς, ὅθεν ἰχναία, ὅσα τὸ λατῆνθ' καὶ καὶ τὸ πόδας τῶν γιγάντων ἐπιδρα, καὶ λάμπειν δὲ καὶ ἡλίου. ἡ δὲ ὅσα τὸ λαμπρύνειν οὗτον αὐτῷ ἐκτεμνόμενος, διότι εἰς γλῶσσαν ἀνέδωκεν. λίπνοντα.) ὑπὸ θυμῶντα. ἐλπίσας ἐκβαλὼν πελειῶνθ'. τὴν πόρνης χωρήσας σε πόδες ὁρᾷς. λέγει δὲ τὴν ἐλγῆς, ἐπὶ ὧν ἄνω ὅτι δικαίως ἀφ' ἑλθὼ τὴν ἐλγῆν ὁ πρωτεύς παρ' ἀλεξάνδρου. νῦν λέγει τὴν ἀδίκαν τὴν ἀλεξάνδρου, καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτεμνόμενθ' οὗτον λάκωνας οὗτον πμύσαντας καὶ χρῆσμον οὗτον τὰς

τάφους ἦν συγγενῶν ἡμῶν, λύκος τε καὶ χιμαιρείως. ὃ δὲ τοὶ ἀντίως αὐτῶν ἔρωτας, ὅτι
 νῦν ἀνελὼν, διδοῦσθαι ἑαυτῷ τοὶ μνηστῆρες. ὃ δὲ τὸν ἀλέξανδρον τὸν ξηνοῖς σπώδει-
 πνον ἐκαρτέρησας γὰρ τῇ δίκῃ ἦν διῶν ἀμαρτέων, καὶ τὴν ἐλπίω αἶρε πιστάδα.
 λέγει δὲ δίκῃ ἦν μυθολογῶν διδῶν, ἥρας, ἀβλυῆς, ἀφροδίτης, ὅλα τὰ μῆλον. ἡ δὲ
 ἰσοεῖα ἔστιν ὅτως. αὐτὸν λύκου τε καὶ χιμαιρείως.) ὅτοι παῖδον ἦσαν φησὶ ἄτ-
 λαντὸς θυγατρὸς λευγῆς, καὶ πρυμνῆς. ἐκείνη δὲ γὰρ τῇ τροίᾳ. λοιμὸς δὲ λα-
 τάρχοντὸς λακεδαιμονίης, καὶ μαντδομῶν αὐτῶν, ἔχουσιν ὁ ἀπὸ λῶν διός, μὴ
 παυθῆναι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ δύστηνος λακεδαιμονίων ἀπελθὼν γὰρ τῇ τροίᾳ δύσει τοῖς
 τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέσειλαν μνηστῆρας ἐκτελεῖσαι τὰ τοῦ χρημοῦ. ἀπελθόντῃ
 10 δὲ καὶ δύνοντῃ τοὶ μνηστῆρες, ὅλκωσθαι ἀλέξανδρον. ἀκροῖως δὲ ἀλέξανδρον πλῆ-
 ξας παρῆναι, καὶ ἀνελὼν ἀνθεα ὠραῖον, ὅσον δὲ αὐτὴν ὁρᾷ, ὃ ἡν ἔρῃ ἀλέξαν-
 δρον αὐτὸς καὶ δειφῶν, καὶ φοβηθείς, ἀπαίρει μετὰ μνηστῆρας εἰς τὴν πατρί-
 τιν, καὶ συμφάγων αὐτῶν τὸν νομισμῶν ἄλλα παρατίθειται ταῖς ξηνοῖς τρα-
 πέζαις, ἀρπάσας τὴν ἐλπίω μετὰ καὶ τριῶν τελευτῶν χρημάτων, καὶ πῶν τε
 θαλαμικῶν γυναικῶν, ὧν μία ἡν αἰθρα ἡ μήτηρ θνητοῦ, ὅλα σιδῶν καὶ
 αἰγυπῆς ποιησάμεν τὸν ἀπόπλην, ὁλοκλήρως ὅλκωσθαι εἰς τὴν τροίαν ἀπῆ-
 ρον. ὁνομάζει δὲ ἀλέξανδρον, ὡς αὐτὴ φησὶ δύσργουρίας λακὰς ὅλα πρᾶξάμενον ὅλ-
 κωσθαι. ἄλλα δὲ ἐπὶ τὸν οἱ παλαιοὶ γὰρ ταῖς ἦν ξηνοῖς καταπραΰνας συμβολικῶς
 ἐπαυρόμενοι, ὡς πορὶ ἄλλοις ἐκ δύο φύσεων φησὶ ὁ διατάσσας καὶ γενεῶς, εἰς μίαν φύ-
 20 σιν ἐπάγει τὴν τὸ ἀλός, ὅτι παρῆναι καὶ τὸν εἰς μίαν ὁμοίαν.

σύνδορον αἰγαίων ἀγνίτην πάγον,

ἔτλης, θεῶν ἀλοιτὸς ἐκθῆναι δίκην,

λάξας τράπεζαν κἄνακν ὑπώσας θέμιμ

ἄρκτε τιθήνης ἐκ μεμαγμένης τρόπους,

αἰγαίων.) τοὶ ποσειδῶν, ἀπὸ τοῦ γὰρ αἰγῶν πόλις φησὶ ἀρχαῖος, καὶ γὰρ ὅλ-
 κωσθαι πελάγει πηγάς. αἰγῶν δὲ τὸ πᾶσι φησὶ ἐκλήθη, ὅτι δίκῃ αἰγῶν ἀλμα-
 τῶν κυματῶν. ἀγνίτην πάγον.) τὸν ἄλλα, ὅλα τὸ πᾶσι φησὶ ἀρχαῖος ἦν ξε-
 νίδω, καὶ ἀγνίτην, καὶ καθαίρειν αὐτὸν περὶ μῆλον. ἡ ὅτι τὸ ἀλκῶν καὶ θαλάσσιον
 30 ὕδαρ καταπραΰνον φύσιν ἦν γλυκίω, καὶ ἀπὸ ἄλλοις δὲ καὶ ἐκ ἐμοί-
 γε. ἡ ὅλα τὸ ἀφανίζειν τὴν παροιμίαν, θάλασσα κλύει πάντα τὰ ἀνθρώπων λακὰ.
 πάγον δὲ, ὅλα τὸ πεπῆσθαι ἐκ ὕδατος. ὁ γὰρ ποσειδῶν ὅλκωσθαι φησὶ θαλάσσης ἔφο-
 ρον, ἥς πεινυμῆς οἱ ἄλλοι γίνονται, ὅθεν ὁ πάγον. ἔτλης θεῶν.) ἐγὼ μὲν
 ὅτι φημι, ὅς τις σὺ ἐκ αἰεθροῦ αὐτῶν τιμῶντας αὐτὸν τάφους λύκος καὶ χιμαιρείως.
 λέγει δὲ μνηστῆρας καὶ αὐτὸν μετὰ αὐτῷ λάκωνας, ὅτι αὐτῶν ἔρωτας, καὶ τὸ δὲ
 καὶ τὸ δὲ, ἔτλης, ἐπὶ μῆλον ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρτωλός, ἐκβῆναι καὶ πατῆσαι τὴν
 δίκην ἦν θεῶν, ἥ γὰρ ἡ δίκην τὸν μνηστῆρα τοῦ καταράντα σε τὸ φόνος, καὶ
 ξηνοῦσθαι, ἀφελόμεν τὴν ἐκείνῃ γυναικί. οἱ δὲ λοιποὶ, δίκην χωρὶς τοῦ ἵππου
 40 φασί, λέγοντες ὅτι, ὅς τὸ δὲ καὶ τὸ δὲ ποιήσας, ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρ-
 τωλός, ὅτι παρὰ κένον γινώσκει γὰρ τῇ δίκῃ ἦν θεῶν, ἥρας διδῶν, ἀφροδίτης
 καὶ ἀβλυῆς. αὐτὸν δὲ ἐνόησας ἀνήμερον. μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν γὰρ τοῖς θεοῖς μνηστῆρας,
 ἐκ ἐκείνῃ ἀλέξανδρον τὰς θεῶς, ἄλλα πρότορον. λάξας τράπεζαν.) λα-
 κτίσας ὡς ὄν τὴν παρὰ τὴν τὸν μνηστῆρα, τὸν τὴν καταφρονήσας ἦν νομῶν
 ἦν κενῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἀπῆλόντων μὴ καταπραΰναι αὐτὸν ὁμοτραπέζης, καὶ σινε-
 πτης. σὺ γὰρ ξηνοῖς καὶ συμφάγων αὐτῶν, ἀφείλε καὶ τὴν γυναικί. κα-
 ἵνα κενῶν θέμιμ.) καὶ ἀνατρεψας τὸ δίκαιον, ἦν τὸ μυθικόν, ἡ δὲ μίς θεῶν δι-
 καιοσύνης ἔφορον. ἄρκτε τιθήνης.) τρόπος ἄρκτε θηλαζούσης ἀναμαρτά-
 μεν, ὅτι λαβὼν, ὅτι γὰρ θηλαζούσιν τὰ θηρία, φυλακῇ ἦν τέκνων ἀγχιώσθαι
 D 2 γίνονται.

γίνονται. ἢ ὅτω, ᾧ ἄρκτο ᾧ θηλασάσης σελαβῶν αὐτὸν τρόπον, ταῖσι θηρω-
δης, καὶ ἄδικτο φανείσιν ποδὶ τὸν μινέλαον. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸν φανγίτα ὄνα
ρου τῇ ἐκάβη ποδὶ ἀλέξανδρου, ἀρχελάω οἰκίτην περίαμτο διδωσιν ἐκθέβαι τὸν
ἀλέξανδρου γν' ἰδίη. πόντε δὲ ἡ μόρας αὐτὸν ἄρκτο ἐθέλαζον ἐγκέμνον. ἔτα
πάλιν ὁ ἀρχελάω αὐτὸν ἀνέλωμεν ὡδὶ τῷ χωρίω, ὡς ἰδίον ἐτρεφε, πάλιν κα
πονομάζας. ὅσορον δὲ ποιμνίους ἀλεξήσας ἀπ' ἡρώων, ἀλέξανδρο ἐκλήθη.

τριγὰρ, φαλαξίδες εἰς κενὸν νυδίας κτύπον,
ἄσιτα κἀδῶρητα φορμίζωρ μέλη.
κλαίωρ δέ, πάτρων τῶν πῶρ ἡδαιλωμένην,
ἴην χόροισιν εἰδῶλον ἡγκαλισμένη
ᾧ πονταλέκτρον θυάδιτο πλδρυωνίας.

πιγὰρ, φαλάξεις.) ὅσα αὐτὸν, τριγὰρ ὅσα τὸ ἄδικον γημεῖσθαι σε, εἰς κενὸν κα
λάξεις καὶ κινῆσεις. νυδίας κτύπον.) ταῖσι τὸ μόριον. ἔσι δὲ τὸ γῆμα σεμ-
νοτόρον. λέγεται δὲ ὡδὶ παροιμία, λιθαρείων ἀσίτως καὶ ἀδῶρης λιθαρίζον-
των, ἥτις ὅσον αὐτὴν, εἰς κενὸν κέραις τὰς χορδαίς. κλαίωρ δὲ ἴην.) καὶ παρὰ
γῆμσιν εἰς τὴν πατρίδα σε τροίαν, τὴν πῶρ ὅφ' ἡρακλῆος λαυθῶσαν γνέκην ᾧ
ὑποχέσεως, καὶ ᾧ ἀπάτης τῷ ἴππῳ τοῦ λαομίδοντο. χόροισιν εἰδῶλον ἡγ
καλισμένη.) γν' ταῖς χορδαῖς κατέχων τὸ εἰδῶλον ᾧ ἐλγής, ὃ ὁ πρωτόν σοι 20
δὸς, τὴν ἐλγὴν κατὰ γῆ. πονταλέκτρον τὴν θυάδα.) ἥτοι τὴν βασιλῆα,
τὴν ἐλγὴν καλῇ. πόντε γὰρ ταύτῃ ἐγχεῖν ἄνδρῳ. πῶρτο θηκὺς ἐπῆε-
τῇ ταύτῃ ἀρπάξας, κατὰ φησι δίδεις ὁ σάμιτο. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῇ γν' τῷ ἡτῆ
θῶαι ὑπὸ πολυδούκῃ καὶ κωσσοῦ τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ, γν' ὡδὶ αἰεὶ ποδὶ λιχ-
νίῳ τῷ ἀθλῶδῳ, γῆμνῆσαν ἰφιγῆειαν, ἡ ἰφιγῆειαν καὶ διττὴν πῶρτα ἡ κλυ-
τομνῆσρα ποιεῖται. εἰς μὲν δὲ νυμφίον ἐλγής, ὡς ἐφημεν, ὁ θασεύς. δούτορ
μινέλατο, νομίμως ταύτῃ ἐκ κλήρας λαβῶν. τῷ αὐτῷ ἀλέξανδρο, ἀρπάξας αὐ-
τῇ. τέταρτο μετὰ θάνατον ἀλεξάνδρου, δεικνύει, ὁ αὐτὸς ἀδελφός, ἀρπάζει-
ας ἡτ' ὁλίγον, καὶ ταύτῃ ὡς ἀρπάζει κατὰ πινὰς λαβῶν, ἡ βία, κατ' ὅριον πῶ-
ρτα. πῶρτο ἡ κλυτός, πῶρ δεικνύει ὁ αὐτὸς ταύτῃ μιγείας, ὡς ληρῶσι. ἔθρο- 30
χοι οἱ παλαιοί, ὡς καὶ καλλίμαχο ἰσορεῖ, μετὰ λιθάρων ποδὶ αὐτῷ ἄλλας ἰγῆαι,
καὶ αὐτὸν καὶ ἐγκωμιάζων. θυάδιτο βάρκης.) παρὰ τὸ δύνω, τὸ ὀρμῶ. αἱ
δὲ βάρκαι γυναικὸς ἦσαν ἰσθμῶ, πρὸ πῶρτα διονύσου. αἱ πινὰς ποδὶ τῷ ὄρῳ σὺν
αὐτῷ ἀσπριόμηναι, ποδὶ πῶρτα οἰκείας χορδαῖς λείοντες, καὶ ἔτρεφε θηρία, καὶ
ὡμὰ ταῦτα ἡδίων, καὶ νάρθητι τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς πῶρτας παύσαι. ὅποτε διττὴν
γν' γὰρ καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίησεν ἀναβλύζειν. δεικνύει δὲ ποδὶ τὰς κόμας
ἔχον ἰσχυρομένους. πλδρυωνίας.) αὐτὴ τὸ πικρὸν τῆς ἀργείας. πλδρυὼν γὰρ
πῶρτα πῶρτα πονήσας, καὶ δούρα πῶρτα οἰκείας. ὅθεν ὀρφεὺς καὶ τρυφίωδορ, δούρα
πῶρτα καλῶσι τῇ ἐλγὴν. ὅτος δὲ ὁ λυκόφρων πλδρυωνίαν, ὃ δὲ ὀρμῶς ἀργείαν.

γυαὶ γὰρ εὐναςῆρας ἄμναμοι τριπλῆς,
πῶρτα κατεκλώσανθ' ὀρμῶς ἄλως,
νυμφεῖα πονταγάμβρα διαίσταται γαμῶν.

γυαὶ γὰρ.) αἱ χολαί, ἡ κατ' ἐμὲ, αἱ χολοποιοί, ἡ βλαπτικαὶ μοῖραι. αἱ ἄμνα
μοι καὶ ἀπόγονοι ᾧ τῇ θύτῃ, ἡτοι ᾧ θαλάσσης, γν' τοῖς τριπλῇ ἀτράκτις κατέ-
κλωσαν. καὶ ἐπεμύρασσαν αὐτὸν εὐναςῆρας τῷ τῆς ἐλγῆς γάμῳ, πονταγάμβρα
νυμφόματα μετὰ δίδω. ἄμναμοι δὲ αἱ ἀπόγονοι, κλυταίκαδς, κλυταί δὲ ἄμνα-
μοι, οἱ τῷ ἄμνῳ ἀπόγονοι. θαλάσσης δὲ κόρας τὰς μοῖρας λέγουσιν, ὅσα τὸ ἄγριον ἡ
ἀμετά.

ἀμετάτρεπτον. νυκτὸς γὰρ πᾶσι δὴ αὐτοῖς, καὶ δ' ἰσίοσθι. καὶ ὅθ' δὲ ὁμοιορ, ὅθ' αὖ
 τὸ ἀοράτως ἐπὶ ὀρχεῖται τὰ εἰμαρμύνα. τρεῖς δὲ εἰσιν αἱ μοῖραι, λελασθῶ, λάχθῶις,
 καὶ ἄτροπθ. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πῆπλάσαι, ἀπ' τοῦ ὡσανεῖ ὡπικλωσ-
 μένῳ εἶναι, τὸ λαχέω ὅθ' εἰμαρμύνης μέλλου τινί, καὶ ἀπ' τοῦ ἄτροπον καὶ ἀμετά-
 τρεπτον εἶναι. πῶσαις.) ἀτράκτοις, νόμασι, παρὰ τὸ πῆπαι, τὸ γῆργα. πίννα
 δὲ τὸ ἰδῶν, παρὰ τὸ πῆπαι, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. δῖωσιον.) τὸ πολυχρόνιον,
 καὶ ὅθ' αὐτὸ δῖωσιος καὶ δῖωσιος. πολυχρόνιον δὲ καὶ παλαιὸν τὴν θάλασσαν
 λέγει, ὅθ' αὖ τὸ πρῶτον εἶναι σοιχεῖον καὶ φέρεκύνδην καὶ θαλῆν.

10 Διοῖω μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι λύνους,
 πῆπῶνους τριόρχας αἰετῶν ὀφθαλμίας.

Διοῖω μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι, καὶ ἰδῶν λύνους. ἀπ' κοινῆ δὲ τὸ λατρεκλώ-
 σαντο, λέγει θηρία, καὶ ἀλῆξανδρον. ἀρπαγας δὲ λύνους καὶ πῆπῶνους, ἀπ' οὗ
 τριόρχας ὀφθαλμίας καὶ ὀφθαλμίας τοῦ αὐτοῦ λέγει. μινύει δὲ τὰ αἰ-
 κτα, λύνους ἀπ' οὗ πῆπῶνους λέγων, κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης λαοσάν-
 δρας. πῆπῶνους.) ὅτι μετὰ πλοῖον αὐτῶν ἀρπάσαντες ἐφυγον. πῆπῶν δὲ τῶν
 πλοίων, τὰ λαίφη. τριόρχας.) καὶ τριόρχης, καὶ μόρφονθ, καὶ μελανόσης, ἢ
 μέλας, καὶ ἀλῆαίετθ, καὶ πόρκνός, εἰδη αἰετῶν. ὀφθαλμίας.) τὸ τῆσι
 τὸ ὀφθαλμίας καὶ ὀφθαλμίας. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀπ' οὗ πῆπῶν τὰς ἡλίας
 20 ἀκτίνες αὐτοβλῆπτον. ἢ ἀρπαγας τῶν ὀφθαλμίας, ἢ τοὶ δύο φθάλας ἐλγίνης. εἰ
 μὲν ὡς τῶν αἰετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δῖωσιον τὴν ὀφθαλμίας αὐτῶν. λέγουσι
 γὰρ τὸς νεοσσὸς αὐτῶν ὅτως δοκίμαζεν. εἰ μὲν γὰρ πῆπῶν τὸν ἡλιον ἀφορῶσιν ὀφ-
 θερκῶντες, τότε δὲ οἰκίους ἑλάναντο. ὡς δ' ὅθ' ὀφθαλμίας, τότε τὰ
 χεῖρ πῆπῶν ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ὡς τῶν ἐλγίνης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀφθαλμίας, καὶ
 πῆπῶν λαγνείαν ἀφορῶσαν. πρῶτος δὲ τῶν νομίμων τοῦ ἀρπαγας εἶπεν, ὃ πῆπῶν
 νῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ῥητορικῆς διενότητθ μετὰ οὗ, ὡς μέλλω τὰ τέττω πα-
 ραδραμῆν. ἐμβραδῶναι δὲ τῶν νομίμων νῦν ὡς ἔπειτα, ὡς πῆπῶν καὶ ἐφορθ
 ὁ ἰσορικός καὶ ὁ δῖωσιον ποιῶν, ἀπ' οὗ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον καὶ παραδρομῶν
 ἀρξάμενοι γράφειν, γὰρ δὲ τοῖς ἑλληνικοῖς ὕσθρον τὴν ἰσορίαν πλατύνοντες.

30 τὸν ἐκ πλυνῶντε κατὰ καρικῶν ποτῶν
 βλασύντα ῥίχης ἡμικρῶντα βαρβαρομ
 ἐπειὸν δὲ ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.

τὸν δ' ἐκ πλυνῶν.) τὸν μενέλιον τε τὸν γυννιθῶντα ἐκ τῶν ῥίχης τῶν ἀνθρώπων
 ἐκείνων, οἱ πνῶν ὡς πῆπῶν πόλεως λιβύνης, καὶ οἱ πνῶν ὡς πῆπῶν ἀπ' οὗ
 λαρικῶν ποτῶν, τῶν τῆς λακεδαιμονίας. λαρικῶν γὰρ ποταμὸς καὶ τόπθ
 λακωνικῆς. ὁ μενέλιος δὲ καὶ λιβύς καὶ λάκων λῶ. ὅτως, πλυνῶν πῶν λι-
 βύνης, ὅθ' ἐκ λῶ ἀτλῆς. πλυνῶν καὶ ἀτλῆς ἐπὶ ἀνγατῶν, ὡς μ' αὖ καὶ ἡ τε-
 40 ρόπη, σφόδρης καὶ ὡς ὀρχῆς, ἢ ἀρπίνης τῶν ἀσωπῶν ἀνγατῶν καὶ ἀρπῆθ, οἰνομαθ.
 οἰνομάς δὲ, ἰπποδῶναις. ἢ καὶ πῆπῶν, ἀτρεῖς, ὅς γ' ἐκ λακωνικῆς κατὰ πῆπῶν.
 ἀτρεῖς καὶ ἀδρόπης, ἀγαμῆνων καὶ μενέλιος. ἢ δὲ ἀδρόπη ἀνγατῆρ λῶ καὶ
 τρεῖς τῶν ἑρπῶν. ὅθ' ἐκ τῶν μενέλιον ἡμικρῶντα εἶπε. βαρβαρομ.) ὅτι ὁ πῆπῶν
 λατὰ πῆπῶν μὲν λυδῶν, λατὰ πῆπῶν δὲ παφλαγῶν. βαρβαροί δὲ, οἵ τε λυδοὶ
 καὶ οἱ παφλαγῶν. ἐπειὸν δὲ ἀργεῖον.) ἐγὼ μὲν ὅτω φημι τὸν ἐπειὸν ὃ πῆπῶν
 ἡλῆτον, τὸν δὲ ἀκραιφνῆ καὶ λατὰ ἀργεῖον. ἐπειὸν γὰρ οἱ ἡλῆτοι, ἀπὸ πῆπῶν ἐπειὸν
 παλαιάτα. ἄλλοι δὲ ὅτω φασὶ τὸν ἐπειὸν, ἢ τοὶ ἡλῆτοι, τὸν δὲ ἀκραιφνῆ ἀκραιφνῆ
 γὰρ ταῖς γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ τὸ γῆμα τῶν ἀπ' οὗ κοινῆ, ὅθ' ἐκ δὲ ἀπ' οὗ κοινῆ. ἀλλὰ συ-

λαὺ τὴν τὴν ἐκένυς γαστέρα. καὶ ἐτύμβουσε δίχρα τὸ ὦ, καὶ ἐστὶ μακρόν, ὡς λήγον
 ὡς μέρεθ' λόγῳ. καὶ νῦν γὰρ ὅδε συλλαβή. τὸν ὠλφνίτῳ.) τὸν τῆς ὠμοπλατῆς
 χόνδρου. γινώσκων.) ἥτοι φαγῶσα. χόνδρ' ὁ δὲ ὅσον ὅστις μὲν νύμφου δὲ
 εὐφρα, νύμφη δὲ ὅσον δὲ τὸν.

ὁ μ δὲ δις ἡβάσαντα, καὶ βαρὺν πόθομ
 φυγόντα ναυμέδοντ' ἄρπακτῆριον.

- δμ.) ὅτι πῖνα πῖλα πα, δις ἀκμάσαντα καὶ φυγόντα τὸν ἄρπακτικόν πόθομ
 τὸ ναυμέδοντ', ἥτοι τὸ ποσειδῶντ', τὸ τῶν νεδμ μέδοντ'. ἡδμ πινδ μ: τα
 10 γρὰ Φικὰν πῖλασμα λαυμέδοντ' ἔχουσιν, ἐσέλην ὁ ἐρεχθίδες ὁ ζεύς, ἢ ὁ ποσειδῶν,
 παρὰ τὸ ἐρεχθῶ καὶ λινδ λεγόμεν', ἐσελε πῶ ὅτ' αὐτὸ λαυτεῖναι, ἢ τὰς λαυτεῖ
 ναίας γῆρας, ἥτοι αὐτὸ τὸ πῖνα καὶ τὰ χωράδια, ὡς τε πολυεῖσαι καὶ νικῆσαι καὶ
 φθῆραι τὸν γαυροκτόνον οἰνόμαον. δις δὲ ἡβῶσαι φησὶ τὸν πῖλα πα, ἐπεὶ πρὸ
 τῶν ἡκμασε τὴν φυσικῶν ἡλικίαν. διδύτρου δὲ λατακοπῆς καὶ τυθείς, ὡς φησὶ
 τοῖς θεοῖς, ἀφ' ἡνίκη καὶ ἡκμασεν. ἡράδην δὲ τότε μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν ὁ ποσει
 δῶν, παρ' ὃ ὁ πῖλας ἡπῶν αὐτὸ λαβὼν σὺν τῷ ὀχλήματι, ἀπελθὼν εἰς ἡ
 λιν, νικᾷ τὸν μνηστῆροκτόνον οἰνόμαον, καὶ ἀναρῆς τὸν ἰβ' πρότορον νυμφῶν ἀν
 ρηκότα. ὅτω δὲ ὅσον ἀναρῆς, ἢ ἰπποδῶμεια ἢ οἰνόμας θυγατρὸς, καὶ θυρὸς τῆς
 δαυαδ θυγατρὸς, ἢ καὶ παρὰ τὸ ἰδίον πατρός ἐρωμένη, καὶ ὅσα ὅσον μὴ ἐκδιδ
 20 μὴν πῖλα γάμον, λαβὼς οἱ ἀκείβητοροι τῶν ἰσοεικῶν γρὰ φησιν, ἡρᾶν καὶ παρὰ
 μυρτίλῳ τὸ ἡνιοχόντ' ὅτ' ταύτης πατερί, ὅτ' δὲ τυγχάνοντ' ἐρεμῶ, καὶ ἡλιο
 βῆλῳ φιλῶν, ἢ ἀπὸ θυγατρὸς. αὐτὴ τὸν πῖλα πα ὡς αὐτὸ ἰδίον μετὰ τὴν
 τῶν ἰβ' νυμφῶν ἀναρῶν, ἔρωτι τότε λατῆρ', καὶ τῷ μυρτίλῳ φησὶ σιωρ
 γῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν ἡλ' πατρός νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοιρινίσιν τῶν τροχῶν αὐ
 ἡλῶς ἐκ ἐβαλὼν, ἐποίησε τὸν οἰνόμαον γν' ὅτ' πρὶν εἶναι καὶ αὐαρεθῆ
 ναι παρὰ τὸ πῖλα πα, ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἢ ὡς πινὸς λέγουσιν. αὐτὴ σιλη
 ρῶν ἡλῶν ἐμβαλὼν τῷ ἄφονι τὸ ἄρματ' ἀκείνους, καὶ ὅτω ἡτῆσε πῖλα
 οἰνόμαον. ἐδίδῃ γὰρ ὁ οἰνόμας τοῖς μνηστῆροι τὴν ἰπποδῶμειαν ὡς τῶν οἰκείων
 30 ἔχειν ἀρμάτων, δέος πῖλας τὸ δρόμον, ὅτ' ἐπαθλὸν τὸ γάμα, τὸν κρείντην ἰδιόμον,
 εἰ δὲ μνηστῆρ' ἀκείβηται μέχρι τότε. αὐτὸς δὲ ὁ πινὸς ἐλαύνων μετὰ δρόματ', λα
 ταλαμβάνων αὐτὸς αὐτὸς, τότε δὲ ὅτω νικηθεὶς δόλοισι, καὶ ἀναρῶν μὲν λατῆ
 ρᾶσιν τῷ μυρτίλῳ, γνὸς τὴν ὡδὸν ἡλῶν, ἵνα ὅτ' πῖλα πα ἀπόλλυται, ὁ καὶ
 γέγονεν ὕδατον. λαβὼν γὰρ πῖλας ἰπποδῶμειαν, καὶ διδύχον μὲν γν' ὅτ' πῖλα
 νι, διψώσης αὐτῇ, ἀνέχεσθον ἵνα ὕδατος αὐτῇ κομίσι. ἀναχωρήσαντος δὲ τὸ πῖ
 λα πα, μυρτίλ' ἐπεχερεὶ βιάζων ἰπποδῶμειαν. ἐλθόντ' δὲ πῖλα πα, καὶ
 ὅσα ἐλθόντες παρ' ἰπποδῶμειας ὡς βιάζων αὐτὴν, ἢ ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ περὶ αὐτῶν
 αὐτὴν, εἰς τῆς παρὰ πῖλα πα πῖλα γόραιοι ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν, ἀρᾶς
 ἀρᾶται τοῖς πῖλα πα δεινὰς, αἱ καὶ πεπληρωμέναι ὕδατον, γρῶν θείας μᾶλ
 λον καὶ φιλῶν χρυσῆς ἀρνός, ἐρεμῶ βαλῶν τὸ μυρτίλ' πατρός, γν' τοῖς ἀπὸ τῶν
 40 μνῆσι, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγωδίας ἐπῆ. ἢ δὲ γόραιοις ἀκρωτήριοντ' ἐκείν' τὸ
 μυρτίλ'ον, μυρτῶν πῖλα πα ὠνομαδῶν. ὁ δὲ πῖλα πα εἰς ἀκείνους ἐλθὼν, καὶ ἡ
 φάισον ἀγνιδίαι, λαβὼν πῖλα πα τὴν οἰνομαδὸν βασιλείαν, καὶ τὴν ἀπῖαν πε
 λασγίαν λεγομένην, πῖλα πα ὠνομασε. πῖλα δὲ τὸ, ὅτι ὁ ποσειδῶν ἡράδην
 πῖλα πα μετὰ τὴν ἀφ' ἡνίκη, ὅτω μυθικῶς καὶ ὁ πῖλα πα φησὶ, τὸ, γαι
 ἡσυχ' ἐράσαστο ποσειδῶν, ἐπείνιν λατῆρ' ἡλῶν, ὅτ' ἡλῶν ἡλῶν, ἐλῶ
 φαντι φαίδιμον ὡμον λεκαδαιμόν. καὶ πάλιν, ὡς ἀπ' τὸ πῖλα πα λέγει,
 ἐμὲ δ' ὡς τὰ χυτῶν πόρῳσιν ἀρμάτων, ὅτ' ἄλλιν. λατῆρ' δὲ πῖλα πα.
 ἐπεὶ τρεῖς τε, καὶ δὲ αὐτῶν ὅστις μνηστῆρας, ἀναβαλῶνται γάμον θυ
 γατρὸς,

τόνους ὡς δέχονται. τὰ μὲν γὰρ ὀργητικὰ τὸν παρεξύττονα, οἷον τὸ γαμβροκτόνον, ὃ
 ἐτάνω αὐτὸ γαμβρὸς. τὰ δὲ παθητικὰ τὸν πρὸ παρεξύττονα, οἷον τὸ γαμβρόκτο-
 νον, ὃ ἐταυθεῖς ὑπὸ γαμβρῶ. (κασιμίλ.) ὁ ἐρμῆς βοιωτικῆς, ὃ καὶ ἑλαιοῦ
 λου ἦος, ὃ μυρτίλ. ὁ οἰνομάς ἀνίσχ. ἤρτυσε, κατεσκόνασε. τὴν ἰσορίαν ὅπ-
 διον εἰς πλᾶτον ἔειπον. τὸν δὲ λυίδου ἐκπιὼν σκύφοι. καὶ τὸ ποτήριον τοῦ
 νηρέως. ἢ τὸν δὲ λυίδου ἐκπιὼν σκύφοι, ἰδὺν καὶ ἐκλύμβουσι εἰς αὐτὸ τὰ φέ-
 ρειας, αὐτὸ φόρων ὕμνος. ἢ τοῖς εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μυρτώου πείλαγρον, ὡς ἐφ' ἑλ-
 τὸ δὲ χῆμα, χρεὶν πτομός ὄσα, καὶ ἀσπισμός. ὃ δὲ νηριὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ὄντι
 θεός, ὃ καὶ διωρίδ. ὃ ὅπως ἀνδρῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ χρεὶας δὲ νηριὺς, ὃ
 10 θαλάσσιον, παρὰ τὸ νήχω. πᾶσι λυέθου καλίστα. καὶ ὅσον ἐξέβη, ὅτι ῥιπῆ-
 μιν εἰς τὸ πείλαγρον, κατεκράτεον τῷ γῆρας ὃ ἰπποδαμείας. δούξας. καὶ
 αἷως συνείδας, νῦν δὲ κατὰ πρῶτον ἀμύνει.

ὁ τὴν πείλαγρον φύλακα ἡνίοστροφῶν,
 καὶ τὴν ὀπλῆς ἀρπιννα μ' ἀρπινίας ἴσην.
 τὸν δ' αὖ τίταρρον αὐθόμαιμον ὀφείτῃ
 κίρκου καταρξάκτῃ, ὅμ τε συγγόνου
 τὰ δούτορ ἔα ὃ δαίσοφάλην πάλης.

10 φύλακα καὶ ἀρπιννα. ἰπποὶ οἰνομάς, ὡς ἡνίοστροφῶν. ὀπλῆς.)
 ταῖς ὀνυξίαι. ἴσην ἀρπινίας. καὶ ὡς εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ χῆμα. ποσὶ γὰρ ὀφεί-
 λων ἐπ' αὐτῷ, ἴσοις ἀρπινίας ὀπλῆς ἔειπεν. ἀρπινίας δὲ μυθικῶς δαίμονες τινες. τὰ δ'
 ὀνόματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπὶ τῇ, καὶ ἑλαιοῦ, ἰδὺν καὶ ἀδελφῶν, ἀνδρῶν
 θαύματον, καὶ ἡλικίας, ὃ ὅπως ἀνδρῶν ἀνδρῶν. ἀρπινίας δὲ λέγονται καὶ ὄντας
 πινὰ ἀρπακτικὰ, ὅθην ἐμυθόσαντο καὶ τὰς τοῦ νηριὺς ἀνδρῶν ἐράσαν καὶ
 ἀρπύριαν, ὄντας εἶναι, ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν τὴν τροφὴν ἀπ' τοῦ σώματος ἔχουσιν.
 ἀρπινίας δὲ ἀλλοτριῶς οἱ ἀνέμοι, ὡς καὶ νῦν, πᾶσι τὸ γὰρ αἶμα πείτῃ. ἴσην δὲ,
 τὸ ἴδιον, ἀλλὰ καὶ μὲν μακρόν, νῦν δὲ βραχὺ ὄντι. καὶ μακρόν δὲ δεχθῆναι, ὅτι ἔστι
 ἰπποδαμείας ὁ σῆμα, ἀλλ' ἔχει πᾶσι τὸν λεγόμενον χαλίσταμον. τὸ γὰρ ἰαμβι-
 30 κὸ μέτρον, ὡς καὶ τὸ ἥρωον, εἰς ἡμῶν διάφορα. τὸν δ' αὖ τίταρρον. τὸν δὲ
 τίταρρον νυμφίον ὀφείτῃ τὸν αὐθόμαιμον καὶ ἀδελφῶν, τὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱέρα-
 κος τὸ κατὰρξάκτῃ καὶ ἀναιρετικῷ ἔκτορ. λέγει δὲ τὸν δαίσοφον, ὅτι πινὰ
 ἡνίοστροφῶν καὶ ὀπλῆς λαβόντα τὰ δούτορ ἔα ὃ δαίσοφάλην παλαίστρας. καὶ
 οἱ μὲν δαίσοφαλ τὸν πάλιν τὴν ἐλγίαν λέγουσι, αὐτὴ τὸ ἥν ὡς πολλοὶς σφά-
 λμασι καὶ ἀτυχίμασι πρὸς τὸν πόλεμον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαιλόμην καὶ μετὰ πῆλποντα, πα-
 λίσματα τὸ πολέμου, οἷον αὐτὴ τὸ ὅτι πινὰ τὸν δαίσοφον ἡνίοστροφῶν τὰ δούτο-
 ρῶν ἔχουσιν ὡς πολέμου παλαίστρας μετὰ τὸν ἔκτορα. καὶ ὅσον δὲ ὀπλῆς
 τὸ ποικῆ. μετὰ γὰρ τὸν ἔκτορα τρωίλ. ὁ ἔκτορ. ἀδελφός, καὶ ἔχ' ὁ δαίσο-
 40 β. ὅτι τοῖς πολέμοις ἰδὺν ἀνδρῶν. ἢ ὅπως, ἄγχι δούτορ αὐτὸς γαμῆ τὴν
 ἐλγίαν μετὰ τὸν ἀλέξανδρον. ἢ ὅπως καὶ δαίσοφαλ τὸν πάλιν, καλῶς ἔχει λέγειν
 τὴν ἐλγίαν, κίρκου δὲ κατὰρξάκτῃ καὶ ἀρπαγὸν τὸν ἀλέξανδρον μετὰ γὰρ τὸ
 ἀχθῆναι ὀλοκτῆτιν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ φευνθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ, ὃ ἀναιρεθῆναι τὸν ἀλέ-
 ξανδρον, δαίσοφον τὴν ἐλγίαν ἔχουσιν, ἢ καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐπαθλοῦ διωλόν
 ὃ ἀνδρῶν ἀνδρῶν καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς, ὡς ἀνδρῶν, κατὰρξά-
 κτῃ φασι, ἡ μόνον αὐτὴν ἀφ' ἐλγίαν, ὡς δὲ πρὸς τὸν γὰρ τρωάσι φασι. βία δ'
 ὁ λαός μ' ὅτ' ἀρπαγὸς πόσις. δαίσοφον ἀλοχὸν ἔχον ἀκόντων φευνθῆναι.
 ὅσον δὲ ὡς ἰσοφῆτος. οἱ μὲν γὰρ φασι, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ ἀχιλλεύς μετὰ τὴν ἐλ-
 γῃ, ἰδὺν αὐτὴν ἐπὶ ὀπλῆς ἔχουσιν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφισσιν ἰδὺν ὡς
 Ε τὸ τῶν.

τὸ τέχνη. πεδινόντων οὖν οἱ πρῶτον, πρὸς ἄλλους ὡς τὸ τέχνη. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν, ὡς πλείων ἔρωτι διετέθη. οἱ δὲ ὅπως, ὅτι ἰδὼν αὐτὸν πρῶτον ὡς τὸ τέχνη, ἔρωτι σωεχέθη, καὶ ἠξίωσε τὴν μητρόα αὐτοῦ συμπράξει αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ σωεχέσθαι, καὶ ὅπως παρρησιάζετο.

λαβόντα κηρύξουσιν, ὃν δὲ δεμνίοις
τὸν ἐξ ὀνείρων πῶς ἐμπίθω ἐσροβημνόν,
εἰδωλοπλάσῃ πρὸς καταξάνει ῥίθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην κυταϊκῆς,

ὃν δὲ δεμνίοις.) τὸν πῶς ἐμπίθω εἰδωλοπλάσῃ πρὸς καταξάνει ῥίθει καὶ σῶ. 10
ματι, ὃς ὀνείρων ἐσροβημνόν. τρεῖς, ποιεῖ αὐτὸν ὃν ὀνείροις φάσμα αὐτῷ βλι-
ποντα, λινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι, ὡς πρὸς σωεχέσθαι αὐτῇ. λέγει δὲ τὸν
ἀχιλλεῖα. εἰδωλοπλάσῃ.) τὸν δὲ ὀνείρων ἔρωτι, καὶ τὸν εἰδωλοπλάσῃ καλ-
λει αὐτῷ πρὸς κενόδοξον αὐτῷ. ῥίθει.) νῦν μὲν τὸν ὅλον σῶματι. λινεῖσθαι
δὲ μόνον τὸν πρὸς σῶμα, παρὰ τὸ ῥᾶον τὰ ἦδη τῆς ψυχῆς δὲ αὐτοῦ φαίνεται.

τὸ μελλόνυμφον.) τὸν ἀχιλλεῖα, τὸν ὃν ἔσθαι γῆμαι μέλλοντα τὴν μέλαιναν. μυ-
θολογία γάρ, ὅτι ὃν ἔσθαι μακάρεσσιν ἐννοεῖται αὐτῷ ἐγκυβν. θυγατὸρα ἔσαν αὐτῷ
καὶ εἰς τὴν αὐτῇ ὡς καὶ θυγατρός. ἐνταῦθα δὲ πόλις κολχίδος, ὅθεν αὐτῷ ἐνταῖς
κίλιν. οἱ δὲ κολχοὶ, ἰνδοὶ σκύβαλ ἐσὶν, οἱ καὶ λαοὶ καλεῖσθαι, πλησίον οἱ
κόντον. αὐτῷ τῷ πρὸς μασσαγέται, ὡς κολχῶν τὰ φάρμακα αὐτῷ κόντον οὐκ
ῥῶσιν. εἰς δὲ κολχὸς αἰνῆτης ἀλκίνοιο, ὡς μὴ ἀρεδαίς τῇ τῆς κορινθίας βασιλείας. αἰ-
νῆτης γὰρ καὶ ἀλκίνοιο ἡλίας παῖδες, καὶ πόρως τῷ ἀλκίνοιο θυγατρός. διείλε δὲ ἡ
λίος τοῖς παῶσι τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μὲν ἀρκαδίαν ἀλκίνοιο δίδωκε, τὴν δὲ κῶ
κορινθίαν αἰνῆτης. αἰνῆτης δὲ μὴ ἀρεδαίς τῇ κορινθίᾳ, παρὲς τὴν φυλάττειν βα-
σιν, ἔρωτ καὶ νύμφης ἦν. αὐτὸς δ' εἰς κολχὸς ἀλκίνοιο, ὃν ἐλάμβανεν βασιλὴν φυ-
λάττειν τὴν τῇ κορινθίᾳ βασιλείαν, ὡς ὃν αὐτὸς, ἢ τις τῷ ὃς αὐτοῦ ἴκοντο. ὃν κολ-
χοις δὲ αὐτὸς γῆμας εἰσῆλθαι τὴν ἀλκίνοιο θυγατὸρα ὃν ἐνταῖς πόλις, μέλαιναν
καὶ ἀφύρτον γῆμας. ἀδελφαὶ δὲ αἰνῆτης καὶ ἀλκίνοιο, ἢ ἡλίας θυγατὸρα, λίρκη
καὶ πασιφάη, καὶ ἑτέρας καὶ καλυπτο. πόρι δὲ τῷ ἡλίας βασιλείας τῷ εἰς αὐτὸν παῖ-
δας αἰνῆτης καὶ ἀλκίνοιο διαμερίσεως, διότι ἐμπίθω ὁ χιθὼν δὲ κορινθίᾳ ἰσορ- 30
κῶ ποικίλῃ μέμνηται λέγοντες. ἀλλ' ὅτε δ' αἰνῆτης καὶ ἀλκίνοιο ὃς ἐλθόντες, ἡ-
λίας τὴν καὶ ἀντίοπης, τότε δ' αὐτῷ διαχώρῳ δίδωσιν πασι τῷ οἷς ἐπερίοντο
ἀγλαὸς ἦος. ὡς μὲν γῆμας ἀσώπης, τὴν πόρι δὲ ἡλίας ἀλκίνοιο. ὡς δ' ἐφύρην λιτῶ-
πος αἰνῆτης δίδωσιν ἀσώπης. αἰνῆτης δ' ἔσθαι ἐκὼν βασιλὴν παρὲς δίδωκε φυλάττειν.
εἰς ὃ καὶ αὐτὸς αὐτῷ εἰς ὕδρον αὐτῷ ἴκοντο, ἢ ὃς αὐτοῖς τίς ὁ δ' ὡς, κολχίδας
γαῖαν. σημειώσαι δὲ ὅτι, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῷ ἰσορῶν πόρως καὶ ἡλίας παῖδας
φασὶ τὸν αἰνῆτης καὶ ἀλκίνοιο. ὁ δὲ δὲ κορινθίᾳ ὅτι αὐτῷ πασι καὶ ἡλίας.

τῷ ξυνοβαλῆχης, ὅμ ποτ' οἰνώνης φυγάς.

ξυνοβαλῆχης.) τῷ κορινθίᾳ, ὅτι ξυνοβαλῆχης καὶ ξυνοβαλῆχης, 40
καὶ ὅτι τὸν αὐτῷ ἔρωτι, καὶ ἀφύρτον κατέτεμε μελλόντων τὸν αὐτῷ ἀδελφόν. ἢ
δὲ ἰσορία παρὰ ἀρκαδίων τῷ ῥοδίῳ κείνῃ. μέμνηται καὶ πόρι δὲ λέγων. δι-
σφαρὴν ὡς πλείων ὃς ἀγαθὸν θνητὸν ἀεολιδῶν, χεῖρεσιν ἢ βασιλῆς ἀκνάμποις.
τὸ δὲ πλεονάζει τῷ ἰσορίας καὶ πόρι δὲ καὶ ἑτέρας, ὅπως ἔχει. ἀλκίνοιο καὶ
ἀλκίνοιο θυγατὸρα ἐπερίοντο, παρὰ λινεῖσθαι τρεφομένη, τῷ σελμωνίῳ ἀ-
δελφῷ. ταῦτα μίγναι πασι δίδωκε, διδύμους παῖδας γῆμας, πλείων καὶ νηλίας, ὃς
ἢ μὲν ἐκτίθησιν ἰπποφορέοις. τρεφομένη δὲ αὐτῷ τῷ μητρί, καὶ τὴν καὶ
τῆς μητρὸς ἐκτίθησιν ἰπποφορέοις, καὶ πόρι φυγάς ὃν τῷ τῷ ἡλίας τε μίγναι, νηλίας
δὲ κα-

δὲ επιστάσας μετὰ πελίας ἦκον εἰς μολύνω, καὶ ἐπίζει πύλον. πελίας δὲ γὰρ διαστα-
 λία οἰκῶν, ὅζ' ἀναξιβίας φησὶ βίαντο, ἢ φιλομάχης φησὶ ἀμύλιον, ἔχον ἀκασον,
 πρὸς δὲ κίλιν, πελοπίαν, ἱπποβόλιν, ἀλκυσιν. ἐκρηθὺς ἡ ἐπίστασις ἰωλκῶν, ἐκ τυρρῶς
 φησὶ αὐτὸ ἀδελφισθῆς, γῆν' αἰσσαν, ἀμυθάνον, φέρουσα. μετὰ δὲ ἐκρηθῆς, πελίας
 ἐβασίλδουσιν ἰωλκῶν, ὃν χρῆσμός μιν, ὑπὸ τινος τῆν ὅζ' αἰόλιν θανῶν, ὡς εἰς τὴν καὶ
 ἰάσων, πᾶσι αἰσσαν ὑπάρχων, καὶ πολυμήδους τῆς αὐτολύνος, ὡς γὰρ πάντας
 αὐτῆς αὐτοῦ αἰολίδας ὁ πελίας, ἐμῆλιν δὲ καὶ τὸν ἰάσσαν ἐπὶ βρέφῳ ὄντα, ὡς αἰο-
 λίδην ἀνελῶν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τότε σωτηρῆσαντο συγγενῆς, σωρῶν ἄσσαν
 10 βαλόντο μετὰ διακρύων, ὅζ' αἰγυσιν ὡς δὴ θῶν θανόντα. ἀπαγαγόντο δὲ εἰς
 τὸ χέροντο ἄντρον, δεδιώκασιν αὐτὸν ἀνατρίφειναι ἐπὶ πᾶσι δύνειναι, λαθὰς
 καὶ ἄσσαν πίνδαρος λέγει. αὐτῶν δὲ λαβὼν ἡλικίας, λατῆλιν ἐκ τοῦ ἄντρον, καὶ
 ἡτ' μὲν ἀρχαῖον καὶ λοιπὸν, πᾶσι τὸν ἀναυρον ἡροτεία ποταμόν. ὁ δὲ πελίας ἐπὶ
 πάλιν χρῆσμός λαβὼν, ἡκασον, ἀπὸ μονοπεδίλου φυλάττειναι, λαθὰ καὶ πίνδα-
 ρος ἔλεγε, τὸν μονοκρήπιδα πάντας γὰρ φυλακῆς χεῖρ' ἐμὴν ἐμὴν αἰας. ἄσσαν γὰρ
 μαθὼν τὸν χρῆσμός, δύσας τῶν ποσειδῶνι, πάντας ὡς τὴν θυσίαν λαλῆσαι, εἰ-
 δὲ τὸν ἰάσσαν μονοκρήπιδα. Ἰσχυρῶς μὲν γὰρ τὸν ἀναυρον ποταμόν, ἄλλο
 μὲν ὅζ' αἰσσαν ὑπὸ ἰλίου, ἄλλο δὲ γῆρ' ἐκ κελίπιν αὐτῆς πείδιλον, γῆρ' ἡρόμηνον
 πρὸς χεῖρ' ἐκ ἀπὸ φησὶν ἀρχαῖον. ἰδὼν γὰρ ὁ πελίας αὐτὸν μονοπεδίλον,
 ἡρ' ὅς, σὺ τί αὐτὸ ἐποίησας, εἰς τὴν χρῆσμός ὑπὸ τινος ἀνατρίφειναι. ὁ δὲ, βυλῆ
 20 τ' ἡρας φησὶν, ὡς τὸ ἀγαγῶν τὸ χρῆσμός λαβὼν δόρας ἐσεῖλα αὐτὸν. τὸ ἡρ' ἡρ' ἡρ' ἡρ'
 λαβὼν ἄσσαν δόρας τὴν τοῦ λείον, ὅς τ' ἐφείρον εἰς κολχίδα διεπύρην μολύνειν. ἐκ δὲ ἄσσαν
 ὡς φασὶν ἐβύσε φησὶν δὴ, καὶ γὰρ ἀπὸ ἄλλων πρὸς τὴν ἀσσαν ἄσσαν ἀπεκρίμα-
 σον. ἐφύλαττει δὲ ἄσσαν δόρας, ὅς τ' ὡς τὴν ἀσσαν πρὸς τὴν ἀσσαν πρὸς τὴν ἀσσαν
 φησὶ πίνδαρος. λατῆ γὰρ τὴν αὐτὴν λείον ὁ πελίας κελίπιν αὐτὸν τὸν ἰάσσαν
 ἀπελθῶν, καὶ νομίσας τὸ δόρας αὐτὸ. ὁ δὲ φησὶν ὡς τὴν ἀσσαν, ἢ τις λαλῆσά τινι
 ἐκ τὴν τροπὴν ἐκ τὴν διωδιωναίας δόρας ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῇ ἐτῶς αὐ-
 δόρας μὲν λαβὼν, ὡς εἶναι αὐτὸν πάντας ἡ, λατῆ πλύνειν εἰς τὴν κολχίδα, καὶ
 παρὲν αὐτῇ δόρας αὐτῇ τὸ δόρας. ὁ δὲ ἐφ' ἡρ' αὐτῇ, αὐτὸν ἡφαιστῆος πρὸς
 πνύος χαλκὸς ποδὶς ἡρ' αὐτῇ, καὶ ἀπὸ αὐτῇ δόρας αὐτῇ ὅδον αὐτῇ ὡς εἶχον αὐ-
 30 τῇ ὁ αὐτῇ, τῇς αὐτῇ δόρας αὐτῇ μὲν ἐκ τῆν γὰρ θάλασσαν ἀπὸ αὐτῇ τῇ
 καὶ δόρας. μὲν δὲ ἡ αὐτῇ δόρας αὐτῇ, ἐραδιῶσα ἰάσσαν, φαρμάκους αὐτῇ χεῖρ'
 σα, καὶ τὸ πρὸς τῇ τῇ αὐτῇ διεφύλαξε, καὶ νυκτὶ πρὸς τὸ δόρας ἄσσαν ἀπὸ
 γει, καὶ γοκτῶσας τὸν δόρας αὐτῇ, ἄσσαν ἀφείλατο, καὶ τῇς ἀργοναύταις σιωπῇ
 πείπλυνε, λαβὼν μὲν αὐτῇ καὶ τὸν αὐτῇ ἀδελφὸν ἄσσαν. δὴ τῇ δὲ
 αὐτῇ, μελῆδὸν τὸν ἄσσαν τέμνεσθαι, ἐφ' ἡρ' αὐτῇ εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ
 ὁ αὐτῇ τὰ τὸ πᾶσι μίλιν, τῇς δὴ τῇς ὑπὸ τῇς, εἰτα καὶ ἡρ' ἀπὸ τῇς εἰς
 δὴ τῇς αὐτῇ. αὐτῇ δὲ ἡρ' αὐτῇ καὶ σὺρπιδας νῆσους καὶ σὺρπιδας παρὲν πλύν-
 σαι, ὅρ' αὐτῇ λυθῶν τῇ. αὐτῇ δὲ μόνον ὅζ' ἡλθι πρὸς αὐτῇ, μετὰ σὺρπιδας
 παραπλύνειν χαίρυνδιν, σκύλλαν, λυανίας, πλαγκτῆς πείπιδας. θίπιδας δὲ αὐτῇ
 40 διεβίβασον, ἡρας παρακλῆσαι. θεινακίαν δὲ παραπλύνσαντο, ἔχουσαν βόας
 ἡλθι, εἰς φαιακίαν ἡλθον πρὸς ἀλκίνοον βασιλῆα. τὴν δὲ διωκόντων αὐτῇ καὶ ἡρ'
 οἱ μὲν γὰρ τῇς ἡρ' αὐτῇ ὅρ' αὐτῇ παρὲν κῆσαν, οἱ δὲ εἰς τὴν ἡλθι καὶ τῇς ἀπὸ τῇς
 δὴ τῇς νῆσους, πνῆς δὲ εἰς φαιακίαν. ἀρῆτη δὲ ἰάσσαν ἐπὶ μὲν δὴ σιωπῇ, καὶ ἐβ'
 θόρα πεινῆς αὐτῇ παρὲν κῆσαν. οἱ δὲ ἐκ τῇς παραπλύνσαντο, αἰγίαν, θύοι-
 αν, καὶ λοκίδια, εἰς ἡλθον ἡλθον, τὸν πάντα πρὸς δὴ σιωπῇ μῆσιν αὐτῇ αὐτῇ.
 πελίας ἀπὸ γνοῦν τὴν ἀπὸ τῇς ἀργοναυτῶν, αἰσσαν ἀνελῶν ἡλθον. ὁ δὲ θύ-
 ων, τῇς αὐτῇ πᾶσι, ἀπὸ τῇς αὐτῇ. ἡ δὲ ἡλθον μῆσιν αὐτῇ αὐτῇ, ἡπιομ

παῖδια πρόμαχον ἀρχλιπῶσα. καὶ τότες δὲ πελίας αὐεῖλον, ὃ δὲ ἰάσωρ τὸ δόρα
 δις, εἰς τὸν ἰδμὸν πλῦσας, ποσειδῶνι τὴν ἀργὴν ἰδρῶι. μῆδισαν δὲ παρακα-
 λῆι μετελθεῖν πελίαν, γνέκην τὸ φόνος ἦν αὐτῷ συγγενῶν. ἡ δὲ λείον ἀφελῆσα (α.
 ἀρνα ποιῆ, κῆ αἰ τοι πελίας θυγατρὸς ὁμοίως ἀφελῆσαι διλῶσαι τὸν πελίας,
 αὐεῖλον αὐτὸν. ἄκας θ' δὲ δῶκε ἰωλκῶ μῆδισα καὶ ἰάσωνα, καὶ δέκα χρόνος γῆ
 κορίνθου διτετεῖον. ἰάσωρ δὲ λαβὼν γλαύκῳ τὴν λείοντα, ὃ μικρῶς τὴν μῆ-
 δισαν ἐλὺπνισεν. ἡ φαρμάκῳ γλαύκῳ ἀνελθεῖ καὶ λείοντα, καὶ οὗτος ἰδὺς παῖ-
 δας, μόρμωρον καὶ φέρετα ξίφει διαχρησαμένη, ἐφ' ἄρματ' ὁρακόντων πῆδρω-
 τῶν εἰς ἀθλῶας ἀρχομένη, καὶ σωοικησα (α αὐγῆ τῷ πανδίων, γῆνᾳ μῆδην.
 ὕσδρον δὲ τῷ θησὶ ὑπὸ βαλδύδα, ἐκβάλλεται πατρίδι θ' μετὰ τὸ παῖδος, 19
 ὃς βαρεῖαν ἑρατῆας τὴν ἰὼ αὐτὸν μῆδισαν ἐκάλειν, καὶ στρατῶσας ἰνδῶς
 τελδύτα. μῆδισα δὲ ἄγνωσθ' εἰς κόλχους ἦκε, καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δι-
 δωσι πάλιν, πέρσιον ἀνελθεῖ, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνους, τ' αὐτὸν ἐκβαλόντα τῷ βασι-
 λείας. ὅτω μὲν οἱ πολλοὶ τῷ ἰσορικῶν, τὸν τῷ ἀργοναυτῶν ἀπὸ πλοῦν εἰς κόλχους
 γυνέσθαι φασί, τὸ ἰάσον θ' ἐπόντ' πελίας, ὅτι εἰ ἔγνω τὸν ἐμὲ μέλλοντα λα-
 βῆν, ἀπέσταλκα αὐτὸν αὐτὸν τὸ χρυσῶν δόρατος ἀρκομίσει μοι, καὶ τὸ πελίας κατὰ
 τὴν αὐτὴν λείον αὐτῷ ὑπὸ τῷ φαντ' ἔδω ἀρκομίσει. ὃ δὲ πίνδαρ' φησὶν,
 ὅτι κατελθὼν ὁ ἰάσωρ ἀπὸ τῶν χείρων ἀντρου, καὶ γνωροθεῖς τῷ πατρὶ, καὶ
 τοῖς συγγένεσιν, ἀεισοποιεῖται καὶ σωδυωχεῖται αὐτοῖς. ἔτα πῶς πελίαν ἀ-
 πελθὼν, τραχέως μετὰ ὄχλου πολλοῦ τὴν τῷ περγόνου βασιλείαν ἀπῆται. ὃ δὲ 20
 πελίας ὑπὸ χερσὶ δουῶν αὐτῷ, πρῶτον ἐπὶ πῶν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς κολχίδια, καὶ
 τὴν φρίξον ψυχῇ ἀνακαλέσθαι τρεῖς ἡτ' τὸν νόμον. ἔφη γάρ, ὑποδευγμάτων νυ-
 κτερινῶν θορυβεῖσθαι ὅσα τὸν φρίξον. εἰ γὰρ ἀπέλθης φησὶ, καὶ ὅτω ποιήσεις, καὶ
 τὸ δόρατος κομίσεις (νέθ' γὰρ εἰ, ἐγὼ δὲ γόρων) δίδωμι σοι τὴν βασιλείαν. ἔδω δὲ
 ἔπην, ὡς ἀπελθὼν ἀναίρεθ' ὑπὸ τὸν δρόκοντα. τὰ δὲ τὸ πινδάρ' ἐν τῷ ὅτῳ
 ἔχουσιν ἐσθλὴν γνώμας ἀταρεῖς ἀκτοῖς περὶ ὁμῶν, γῆ ἀγορᾷ πῆλθοντα ὄχλου. ἔ-
 μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν ὃ πρίπον νῶϊν χαλκοτόροις ξίφισιν, ὃ δ' ἀκόντεσσι
 μεγάλαν περγόνου τιμᾶν δυνάσθαι. οἰνώνης φυγᾶς.) ὃ πηλεὺς. αἰακῶ γὰρ
 καὶ διπῶν παῖδων, τελαμών καὶ πηλεὺς, καὶ φῶκ' ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ ψα-
 μάθου μῆδ' ἦν εἰρηνῶν, ὃν φῶκον γῆ γυμνασίᾳ πηλεὺς δίσκῳ πλήθει, τελαμῶν 30
 δὲ τὸ μετὰ φερον πλήθας ξίφει, αὐεῖλον αὐτὸν, ὃθ' ἐν παρ' αἰακῶ δισκόντου τῷ αἰ-
 γίνης. καὶ ὁ μὲν τελαμῶν τὴν ἀλαμῖνα νῆσον οἰκῆ. λεγχεὺς δὲ ὁ ποσειδῶν
 καὶ ἀλαμῖν' τῷ ἀσώπῳ, λέτεινας ὅτι τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐκασίλδυσον
 αὐτῷ, ἄποις δὲ τελδύτων, τὴν βασιλείαν τελαμῶνι κατέλειπε, φυγόντι πῶς
 αὐτὸν. ὃ δὲ πηλεὺς ἡτ' φέρει κύδῳ, καθαίρεται ὑπὸ δούρῳ τὸ ἀκτορ', ὃ θυγα-
 τῶρα ἀντιγόνῳ λαμβάνει. ἀναρτηθεὶς δὲ ἐκείνης ὥχ' εἰς φθίαν, καὶ διέτιν
 ἄγων ὕψι τῷ ἵππῳ ἦκε γῆ φαργᾶ καὶ διεπείω, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς διεπείθ' ἡ
 πόλις. ἡτ' μὲν Ὀδυσσεύς, ὅτι ὁ πηλεὺς τὰ ὅπλα ἐφυγε πῶς τὸν ἡφαιστον,
 μὴ πληρώσας (ἔδω τὸν ἔρωτα. πληγῆς τὸν πόδα ὑπ' αὐτῷ σφύρα, γῆ διεπεί-
 λια ἰατ' γῆ τῷ αὐτῷ ἐληθῆντι διεπείω. ἡτ' δὲ δούρι πείδῳ, ὅτι διωκομένη 40
 διέπης ὑπὸ πηλεὺς, μετῆλα τῆν ἑαυτῷ, ὡς ὁ πρῶτος, εἰς ἀφῶρος εἰδέας. ἐκῆ
 δὲ κατέχον αὐτὴν γῆ σπηλίας μορφῆς, καὶ ἐμήν αὐτῇ, ὃθ' ἐν σπηλίας χωρὶς μα-
 γησίας διεπείδῳ. ὅτω γῆ φυγᾶ δὲ διεπείδῳ οἰνώνης, ἥτοι αἰγίνης, τὸν πη-
 λία φησὶν. ἡ δὲ αἰγίνα πρότορον οἰνώνης ἐλέγ' ἀπὸ οἰνώνης τῷ βοῦδίων' θυγα-
 τῶς, κατὰ φησι πηλεὺς τῷ γῆ πρῶτῳ τῷ αἰγινῶν. αἰγίνα δὲ μετεκλή-
 θη, ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ αἰγίνης τῷ ἀσώπῳ, ὅσα τὸν φόνον φῶκε. καὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τῷ ψαμάθῳ λυκομῆγαν ἐποίησεν ἀφῶρεν οὗτος βόας πηλεὺς, ὃν πάλιν αὐ-
 τῷ ἀσώ

10

20

ἡ δ' ὑποκονσάμενὴ τέκνη αἰακὸν καὶ ἱππιοχάρμην,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἦδ' ἐς πολυκέρως ἵκετο μέτρον,
 μὲν θ' ἐὼν ἤγαλλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ὅσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτ' ἔφθονε νῆσσι,
 αὖθ' ἀνδρας ποίεισε, βαθυζώνους τε γυναικας.

καὶ τοῦτο μὲν εἰσὶ τὰ λήρα καὶ μυθικά. διαγρήψας δὲ ὁ ἰσορικός γν' ἑρ' πρὸς αἰγί-
νης φησὶν, ὁλιγαυθροπύους τῆς νήσου αὐτῇ γν' ἀσπυλαίοις οἰκῆιν, ἀκπαταχέ-
τους ὄντας. καὶ αὐτὸ μὲν γεωργμυλὺς λαρπύς, γν' τοῖς ἀσπυλαίοις πῖθεσθαι. τὴν δ' ἐκ-
τῷ τῶν ὀρυζομυλῶν γλῶ, εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπάρχοντα τῆς νήσου το-
λῶσης, καὶ μᾶλλον ὡς τῶν πεδινῶν. τὸ δ' ἀλκιδίς ὅπως. αἰακὸς δὲ ἐλθὼν μετὰ τι-
νων ἐκ πελοποννήσου, καὶ οἰκίσας τὴν νήσον, ἐξημέρωσεν αὐτὴν, πάντα διδιδά-
ξας τὰ πῦθ πόλεμον, καὶ ἀπλὸς ἐπ' αἶν ὅσοις ἀνθρώποι λέχοντο. θῆν ἐμυθό-
σαντο, ὅτι αἰακῶ χειρίζομαι. ὁ ζεὺς, αὐτῷ αἰγίνης νήσου μύρμηκος ἀνθρώπους
ἐποίησε. τῷ τέσμι, ἢ εἰμαρμένη καὶ ὁ νῶς αἰακῶ. ζεὺς γὰρ καὶ ἡ εἰμαρμένη. ὁ νῶς

40

αἰγιάλεια ἢ χάρα. φορονεὺς δὴ αὖτε δὴ αὖτε πωλοποιήσας, ἐκ πωλοδικῆς νύμφης γῆ
 νᾶ ἄπιν καὶ νύβω. ἄπιν δὲ τυραννικῶς ζῶν, αὐαρεῖται ὑπὸ διελξίον. ὁ τε
 χῖν, ἄφ' ὃ καὶ ἢ χάρα ἄπια ἢ τῆς πωλοποιήσας. νύβης τῆς ἄπιδι. ἀδελφῆς,
 καὶ διός, ἀργ, ἄφ' ὃ ἢ χάρα. ἡ δὲ ἀκροσίου, καὶ πωλασγός σὺν ἀργῶ, ἄφ' ὃ ἢ
 ἀπὲ πωλοποιήσας χάρα, ἢ καὶ ἄπια λεγομένη, μέλει φαρσάλιας καὶ λαρείσσης,
 πωλασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ ἀχιλλία πωλασγικὸν ἐκάλουν, ὡς φαρσάλιον.

τυφῶν.) δαίμων ἐκατογυκίφαλ, πολυμυθεὶς καὶ δορυμυθεὶς τῷ διί,
 ὡς φασι μυθικῶς. πίνδαρ, μὴ λέγει, ἐκατογυκίφαλον τυφῶν, ὁμείμω. αἰ- 10
 γύλ, δὲ πάλιν ποδὶ τότῃ φησὶ δεινῶσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ὃ ὁμ-
 μάτωρ δὲ ἡστραπὴ γοργωπὸν σέλας. ἀλλὰ γορεῖται δὲ ψυχικῶς. τυφῶν δὲ τὸ τὸ
 φ, καὶ ἢ ἡγοσθῆς, ἐκατὸν λεφαλάς, τὰ τέστι πολλὰς τῶν πτερυγίων ἐχέουσα.
 δορυμυθεῖται δὲ καὶ πωλοποιήσας καὶ καταβάλλεται τῷ διί, ἡτοι τῷ σώφρονι λο-
 γισμῶ. ἢ τυφῶν δὲ στοιχειακῶς ἢ μετὰ τὴν τὸ χάρα καὶ τὸ ἐρίβας διὰ λυσιν σφο-
 δρᾶ λυήσας τῷ πωλοποιήσας, καὶ ἢ ἐκπύρωσις, ἢ τῆς ἐπεχέθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ
 διός, ἡτοι τὸ δύκρᾶτε ἀδρ, καὶ τὸ ἐρανθ. μετὰ γὰρ τὸ δύκρᾶτε πωλοποιήσας καὶ συ-
 στώμα τὸν ἐρανθὸν εὐρυθυμον, ἐπεχέθη τὰ τυφῶν καὶ πωλοποιήσας πωλοποιήσας.
 ἐπεὶ δὲ γὰρ τοῖς κούροις καὶ λυσιπύροις τόποις, ὃ αὐρεῖται δὲ γὰρ τῇ σκελίᾳ ἡμέρας
 μὴ λαπνός φαίνεται, ἡ δὲ τὸν λαπνὸν τῆς νυκτὸς πύρ, τὰς τὸ ἔρος πύρρας
 ἐργονοῦ καὶ λυλίου εἰς θαλάσσαν, ἐμυθόσαντο, ὅτι γὰρ σκελίᾳ ζεὺς τὸν τυφῶνα 20
 κατεπαρτάρασεν. οἱ δὲ γὰρ λυλίου, ἄλλοι γὰρ λυλίου, καὶ ἔτοροι γὰρ φρυγία, καὶ γὰρ
 βοιωτῆς λέγουσι ἔτορον ὄντων καὶ ἄλγᾶτα πωλοποιήσας. ἀργῶν γὰρ ὁ ἰσοεικὸς φησιν, ὡς
 πύρ γὰρ, ὅτι πᾶν ἔρ, πύρρος ἐχέον ἀνάδοσιμ, καὶ ἀνάδοσιμ ὑπὸ τυφῶν καίεται, εἰς
 ὁ πᾶντων οἱ λόγοι σωτηρίως τῷ μυθικῶς γὰρ ἀφ᾽ ὅροις τόποις λεγόντων παρ-
 τρωθῆναι τὸ τυφῶνα. πωλοποιήσας γὰρ τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδοσιμ πωλοποιήσας,
 τὸν ἀχιλλία καλεῖ. ἄφ' ἐπὶ πᾶσι δαίμονι.) ὁ μὲν λυσιπύρρος τὸν οἶδ' ὅθεν
 εὐρώμ, ἢ ὑδωδωρῶν, ἐπὶ πᾶσι δαίμονι ἀργῶν λέγει τὴν δαίμονι ἐκ πωλοποιήσας τε-
 κείν, καὶ ὅς μὲν ἔξ, εἰς πύρ βάλλουσα, ἀνέλκον, ὡς μὴ ἡ δὲ φύσιν αὐτῆς ὄντας, ὡς
 ἀνάδοσιμ πᾶσι δαίμονι. ὡς δὲ τὸ ἀχιλλίως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. πίνδαρ, δὲ
 λέγει, ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα καὶ δία ποδὶ τὸ γάμος τῷ διί, τῷ διί, εἰσαί. 30
 λυθῆναι γὰρ αὐτῶν, κατὰ τινες τῷ ἰσοεικῶν, ὑπὸ δειμῶν. ἡ δὲ αἰγύλην, ὑπὸ πῶ
 μυθίως. φησὶ γὰρ, ἢ τέξεται γὰρ πᾶσι δαίμονι φέρτορον πατρός. ἀρχαῖος δὲ δία
 καὶ ποσειδῶνα μόνους φησὶν εἰσαί ποδὶ γάμος τῷ διί, τῷ διί. δαίμονι δὲ ὡς τραφε-
 σαν ὑφ' ἡρας, μὴ δαίμονι δαίμονι σωληθῆν. ὅθεν ἀργῶν τὰ τὸν δία, δαίμονι συζύξας
 αὐτῶν. χέρον δὲ βυλαῖς ὁ πωλοποιήσας κατέχον αὐτῶν εἰς παντοίας μορφὰς με-
 ταβάλλουσα, καὶ ἐμύγει αὐτῇ γὰρ εἰς οὐπίας, καὶ γίνεται ὁ γάμος γὰρ πωλοποιήσας. καὶ
 οἱ δαίμονι δαίμονι δαίμονι, ποσειδῶν ἵππος ξάνθου καὶ βαλλίαν, ἡφαιστος δὲ μάχαιραν,
 καὶ οἱ λοιποὶ ἔτορα. γημνήσας δὲ ἢ δαίμονι τὸ πᾶν ἡ δὲ ἀρχαῖος δαίμονι λιγύρωνα κα-
 λῶν, ὅσορον δὲ ἀχιλλία μετακλήθη, ὅθεν τὸ δαίμονι αὐτῶν χέρονι, καὶ δαίμονι
 πωλοποιήσας, ἡ γὰρ τροφῆς ἀνατρίφεται, ἡ γὰρ μὲν αὐτῶν εἰς πύρ ἔβαλλον ἡμῖ 40
 ρα δὲ ἐχέον ἀμφοτέρω, ὡς ἀθανάτῃσι δαίμονι ἐβέλα. ἡ δὲ τῷ πωλοποιήσας τὴν
 δαίμονι βαλλίαν. αὐτῶν εἰς τὸ πύρ, ὁ βοήσαντος, σωλῆν τὰ τὴν πῶς τὰς νηκῆ-
 δας ὑποχωρήσας. ὁ δὲ πωλοποιήσας τῷ χέρονι τὸν πᾶσι δαίμονι δαίμονι αὐτρίφειν.
 καὶ τὰ τὰ μὲν φησιν ἀρχαῖος δαίμονι. ἀγαμέμνων δὲ ὁ φαρσάλι, πωλοποιήσας πῶ-
 τόρον λέγει τὸν ἀχιλλία ἐκλήθη, γὰρ τὸ τῷ διί, τῷ διί, ὡς θαλάμῳ. εἴτα ποιεῖται
 τῶν αὐτῶν ἀχιλλία ἐκλήθη, ὡς τὸ τὰ ἐπὶ δαίμονι πωλοποιήσας. πωλοποιήσας δὲ ἢ
 νομα δαίμονι πωλοποιήσας, ἀλλ' ἀχιλλία πωλοποιήσας ἐκλήθη χέρονι. εἴνεκα δὲ μιν,
 ἐμύγειν εἰνὶ κῆνι πωλοποιήσας γὰρ πύρ ἀπάμαρσι, χέρονι αὐτομύγειν ἀπὸ φάτως
 ἔτορα.

ἔτορσ. ὁ δ' οὐραπίδης ἄπαφ' φησὶ μυλῶαι πυλῖα τῇ διέπιδι, γὰρ τῇ σιπιάδι,
καὶ ἔτορσ σὺν αὐτῷ. φεψάλω.) πυρκαϊκῶ, λυφύγει τις φάσμα, καὶ πῶ
σεγγίζω. ποσειδωνίου.) ἀλλαχὲ πιπρωμένω, νῦν δὲ φλεγόμενῳ. πο-
σειδων.) ἀλλαχὲ σακτῶν, νῦν δὲ τῶν πυρκαϊῶν καὶ καύσιν.

χ' ὥμῶν παλιμπύρδουρμ ἵξεται τείβορ,
σφῆκας διαφοινούς χηραμῶν ἀρυειρύσας
ὅποια κῆρΘ διῶμα κινήσας κατωνῶ.

οἱ δ' αὖ προγεννήτηραν οὐλαμωνύμυ.

- 10 χ' ὥμῶν.) καὶ ὁ μὲν ἀλέξανδρΘ ἀρπάσας τῶν ἐλγῶν, ὑπερβίβει πάλιν
πῶς τῶν τροίαν, ὡς πῶρ τις πᾶσι λιμήσας λαπνῶ φονικῶν σφηκῶν λαποικίαν,
καὶ παροτρύνει αὐτῶν. χ' ὥμῶν ἀπικὴ στωλοφῆ, καὶ ὁ μὲν. τὸ αὖ καὶ ὁ εἰς
ὦ μίγα. τὸ δὲ ἰδῶτα θζεβλήθη, καὶ ἐτίθη ἄνω. σφῆκας διαφοινούς.) φονικῶς.
λέγει δὲ αὐτὸ ἐλλῶας. χῶ τὸ χωρῶ, θζ ὁ χηραμὸς ὁ φωλῖος, καὶ ἡ λατάδυσος θῶ
ὄφειω καὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν, καὶ εἰ πᾶλλο ποιδῶν θζιζῶν, οἶον ἀπαλάφ.

- οἱ δ' αὖ προγεννήτηραν.) οἱ ὠμῆσαι ἐλλῶν τοῖς βύκτοις καὶ αὐτίμοις θυσιᾷ
ζοσι τῶν ἱφιγνέων, τῶν προγεννέτερων, ἥτοι μνηστῶν τῶν πῶρ θζ θυσιᾶς αὐτῶν
γεννήσασιν, ὅν ἐλαμώνυμον νεοπτόλεμον, ἢ τῶν πρόγονον ἐλαδωνύμω, τοτῆ-
σιν ἀλέξανδρΘ. ἐλας γὰρ ἡ κελεύθ. ὁ δὲ ἀλέξανδρΘ γὰρ πῶρ, φασὶν, αὐτοπράφω,
20 ὅθην ἐλαδωνύμου αὐτῶν φασὶ καλεῖν. αὐτῶν δὲ λῆρΘ ὅτι. πῆρωνύμω γὰρ λοιπὸν
ὠφελον εἰπῆν, ἢ σακκωνύμω, ὃ μὲν ἐλαδωνύμω. οἱ γὰρ ποιμῶνδ' γὰρ πῶρ αὐ-
τῶν ἐκτεθῆντα εἶρον. προγεννέτερων.) λατὰ τινος θζ ἱφιγνέας καὶ ἀχιλ-
λέως ἐγεννήθη ὁ νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ τῶν ἐπ' οὐρίπῳ ἱφιγνέας θυσιᾶν, ὡς φθ
σι πίνδαρΘ. ἱφιγνέαν ἐπ' οὐρίπῳ σφαχθεῖσαν παρέβη. καὶ ὡς ἴνδ' φασὶν,
ἀχιλλεύς τῳ πῶρσιν διήδια μέγα γὰρ σκῆρῳ τῇ νήσῳ. τρυφιδώδωρΘ δὲ καὶ οἱ λοι-
ποὶ πάντων, διήδια μέγα θζ λυκομήδης θυγατρὸς καὶ ἀχιλλέως πῶρσιν τῳ νεο-
πτόλεμον ἴσασιν. φησὶ δὲ ὁ τρυφιδώδωρΘ ὅτ' ὡς ἀχιλλῆος καὶ ἐπὶ πῶρσιν διήδια
μείν. τῶν δὲ ἱφιγνέαν καὶ αὐτὸν ἀκριβῆς θῶν ἰσοεικῶν, ὃ γυναικῶν ἐχρησεν ἀχιλ-
λέως, ἀλλὰ λαταχρησῶν θῶν αὐτίμων, γὰρ τῷ διαγῆν αὐτὸν ἐλλῶας γὰρ αὐτίδω,
30 θζεβλήθω μνῆλαΘ ἢ ἀγαμέμνων ὡδὶ λυπηγῆσιον, καὶ πρῶσας ἐλαφορ, μεγαλαυ-
χῆσας, ἐφθίγανθ ὅτ' ὡς ὅδε ἢ ἀρτέμης. χολοθέσας δὲ ὡδὶ αὐτῶν ἢ θεός, αὐτὸν αὐτίμω
λατέχων. ἐδῶκε δὲ χρυσός, ὡς εἰ μὴ τυθῆ ἱφιγνέας, ἐκ αὐτῶν ἄλλως τοῖς ὡδὶ τῶν
τροίαν φέρουσιν αὐτίμοις γντῆχωσιν. οἱ δὲ ἐλλῶνδ' ἐμπροσθ, εἰς μεκῶν λυ ἀφε-
λῶσαι πῶρ θυσιᾶν τῶν ἱφιγνέων. ἐρομένης δὲ τῆς ἑλυταμνήσας τῆς ἢ χρεῖας
αὐτῶν, ἐφασαν, ἀχιλλεὺς μέλλοσι σπῶν ἄφαι αὐτῶν. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι, οἱ ἀχιλ-
λέας ταύτῳ λυμῶνδ' αὐτῶν αὐτίδω. εἰ δὲ τὸ συμβαῖν πῶρ αὐτίμω, ἐμῶν αὐ-
τῶν θυσιᾶν. ἢ δὲ ἀρτέμης αὐτῶν ἐλεήσασα, καὶ φανόσιν τῳ ἰσοεικῶν, εἰς ἀρτῶν
μετίβαλε. καὶ δὲ νίκανδρον, εἰς ταῦρον. λαβ' ἐτόρσ, εἰς χρῶν. καὶ ἄλλως, εἰς ἐλα-
φορ. ταῦτα δὲ πάντα λῆρΘ μυθικός ὅτι. τὸ δ' ἀλλῶς ὅτ' ὡς ἔχει. παραστάσης
40 ἱφιγνέας τῇ θυσιᾷ, καὶ μέλλουσιν θύειν, ἀρτῶν, ἢ ταῦρΘ, ἢ χρῶν, ἢ ἐλα-
φΘ διέδραμ' ἐμῶν τῷ θῶν ἐλλῶν σρατῶ, καὶ πῶρσιν τῷ μαντεως, τὸ δι-
ελθὼν ἐκείνο αὐαρεῖται. ἢ δὲ ἱφιγνέας σπῶν, φθίγανθ πῶρ σκνῆαν, καὶ νηοπό-
λΘ ἀρτέμειδΘ γίνεται, καὶ αὐτίμω πᾶντας ἐκείσε αὐτὸν θζε ἐλλῶν ἀφικόμε-
νως. τινὲς δὲ τῶν ἱφιγνέων ταύτῳ, ὡς πῶρ καὶ ὁ δίδως, ἐκ ἀγαμέμνωνΘ θυγα-
τῶρ λέγουσιν, ἀλλὰ θεσῶς, θζε ἐλγῆς γεννηθεῖσαν, ὑπὸ ἡ ἑλυταμνήσας θυγα-
τροβητῆθεῖσαν, ὡς πῶρ καὶ πρότορον ἐφῶν. ἔτορσ δὲ ἡ ὅτε ἐλγῆς, ὅτε ἑλυ-
ταμνήσας λέγουσι τῶν ἱφιγνέων. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς χρυσῆς διέδραμ' ἀσόνους καὶ
ἀγαμέμνωνΘ γίνονται πῶρσιν, χρύσης καὶ ἡ ἐκείσε ἱφιγνέας. μετὰ δὲ τῶν
ἰλῶ

ἰλὺς πόρνευσιν, γὰρ ἔφ' ἥν' ἑλλώωμ ἀπόπλη. χρύσης μὲν γὰρ τῇ λεγομένη χρυσόπο-
 λει τοῦ δὲ ξένου τελευτᾷ. τὴν δ' ἰφιγρέειαν τὴν αὐτὴν ἀδελφὴν ταυροσκύθαι
 αἰχμαλωτίσαντο, ἰέρεαν δ' ἀρτέμιδι, ἥτοι σεληνῆς ἐποίησαν. ἐκ ἀπεικῆς
 δὲ τὸ θυσιάζειν δ' ἰφιγρέας σφαδραμῶν ἔλαφον, καὶ ταύτην αὖτ' ἑλλώας ἀνέ-
 λαβη, τὴν δὲ κέρων ἐσάσαι. καὶ γὰρ καὶ ἰσλίαν λουπέρειαν ῥωμαίαν, ἀπὸς ὅπως
 ἔσωσε. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῇ καταπῆρας, ἀπὸ τοῦ ἰδρὸς δὴ μὲν τὸ ξίφος ἀρπά-
 ζει, καὶ παρδία μαλιν ὑπὲρ ῥίππει, πλησίον τοῦ νεῶ νεομυλῶν, ὡς καὶ ἐθυσιάσαν
 αὐτ' αὐτῇ. ἐκ ἀγνοῆς δὲ καὶ τὸν αὐτὴν ἰσάκ κελὸν γὰρ φυτῶ σαβίκα δεδεμένον, ἥν'
 τὴν θείαν γραφὴν.

10

βύνταισι χόρνι-φουσιμ ὠμῆσαι πόρξιμ,
 τοῖς σκυρίου δρᾶκοντ' ἐντοκὸν λεχῶ,
 ἥμ' ὁ ξύνδυν' σαλμυδισίας ἄλως.

βύνταισι.) βύνταις τοῖς σφοδρῶς ἀνέμοις, τοῖς βύνσι καὶ λευπῆσι καὶ βυ-
 θίζουσι τὰ σκάφη. νυνὶ δὲ ἀπὸ τῶν ἀνέμων ἐπεὶ χόρνι-φουσι, σφαγιασσοῦσι, δύσασιν,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ χόρνι-φουσι καθάπερ οἱ καὶ χείρας, καὶ τὴν θυσίαν χερνίβα ἐ-
 πὶν ὡς καθάπερ οἱ. ὠμῆσαι.) βύνταις οἱ ὠμὰ ἐδιδόντο. πόρξιμ.) δάμα-
 λιν. λέγει δὲ τὴν ἰφιγρέειαν. σφαδραμῶν δὲ γὰρ ἔλαφον. πόρξις γὰρ ἡ, καὶ τροπῇ
 τοῦ τ' εἰς ε', πόρξις. ἐπ' δὲ ὁ λυκόφρων ἀσεία ὁ ποικιλικὸς, ἀλλὰ μωρία τοιαύ-
 τη ποιεῖ, καὶ τοιοῦτε καὶ μετὰ τῇ δύνῳ εἰς ἀπῆας. ὡς ὁ σίχθ. τοῖς γὰρ ἰαμβικῶ
 ὅστις καὶ τὸ πᾶν, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. σκυρίως δρᾶκοντ'.) τὸ νεο-
 πηλῆες, σφαδραμῶν τὸ φονικὸν αἰμοχαρές. γὰρ σκύρ καταπῆρας μόνον ἀνιτράφει
 ὁ νεοπῆλες. κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγενήθη ἐκ διωδισμῆς τῆς λυκομῆδους θυγα-
 τρός. ἡ δὲ σκύρ νῆος ὅστις μία τῇ λυκαλδίῳ. ὡς ὁ ξύνδυν.) ὁ νῆος
 ἐπ' δὲ. ὡς ὁ σύγκριτος (ἐπὶ τῶν ἀχιλλεύς ἐσώθη τοῦ δὲ ξένου πόντος. λέγει δὲ τὴν μα-
 νομένην καρατόμον καὶ φονήτειαν τῇ ἑλλώωμ ὡς πολὺν χρόνον καταπῆσει εἰς
 τὴν λουκίαν νῆσον, τὴν καλαμυλῆν καὶ σπῆλον. αὐτὴ δὲ ἡ νῆος ὅστις πῆς ταῖς ἐκ
 βολαῖς τῇ λιμναίῳ ποτῶν, τῆς κελτικῆς λίμνης. ποτῶν τὴν γαμετῶν, ἥν ποτε
 ἔλαφ' ἐκ τῇ ξιφῶν ῥύσεται. πολὺς δὲ δρόμ' ἐρημ' τὸ νυμφίον ἐκλήθησε.
 τοῖς, ἥτοι τὸ ἀχιλλεύς, γὰρ τὸ πᾶν ἐκείνου ὅν διήλθε πρὸς τῶν ἐρημῶν δὲ λέγει,
 ἐπὶ δὲ κατὰ τὴν σφαδραμῶν. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀρπαγῶν τὴν ἰφιγρέειαν τὸ ἀρ-
 τέμιδι, ἀκούσας ἀχιλλεύς ὅτι γὰρ σκυθία ὅστις, ὡς κίσει ἐπὶ τῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ἐν-
 ρῶν, ὡς κίσει πρὸς τὴν λουκίαν νῆσον, ἡ ὅστις γὰρ τῇ δὲ ξένου πόντος. σαλμυδισίας δὲ
 ποταμὸς θράκης, εἰς βάλλων εἰς τὴν δὲ ξένου πόντον. ὅθεν καὶ πᾶσι σαλμυ-
 δισίον, τὸ ἀπὸ σαμάλως, μέχει καὶ ὁ δὲ ξένος.

30

ἐνὸς ματδύνω, ἑλλωδί' καρατόμον,
 διαρὸν φαληριῶσαν οἰκίσει σπῆλον,
 κίλιν πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίῳ ποτῶν.
 πρὸς δὲ δολμαρτὰ τῆν ποτ' ἐν σφαγῶνς κίμας,
 λαμὸν προθεῖσε φασηγῶν ἐκ ῥύσεται,
 βαθὺς δ' ἔσω ξηγμῶν αὐδινθήσεται,
 ἐρημ' ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμ'.

40

ματδύνω.) ματδύνω, ἑλλωδί' κατ' αἰολικῶν ἐκλήθησε τὸ σ. ἑλλω-
 δι' καρατόμον.) ἔφη καὶ πρόσθεν, ὅτι τὰ πᾶν πάντα, δύνῳ τὸντος ὡς δὲ
 χονται. τὰ μὲν γὰρ γηινὰ τὸν παροξύνον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν πρὸς παροξύνον-
 τον. οἷον τὸς ὁ κρῆσις, τὸμ' δὲ ὁ κρῆσις. καρατόμ' ἑλλωδί', ἡ ὡς ἑλλώωμ
 καρα-

καρπατομυθίωαι μέλαρα. ἢ καρπατόμῳ ἐλλοδίῳ, ἢ γὰρ σκυθία οὗ ἐλλωας ἀναε-
 ρῆτα, ἢ τὴν γὰρ ταύροις ὑπὸ αὐτῆς γημομένην ξυνοκτονίαν ὅτω τὰ τοιαῦτα οὗ
 εἴς τοιους ὑποδέχονται, ἢ τὴν πεπαρεφύρνον μετὰ τὰ παθητικά, τὴν δὲ πεπο-
 σωμένην τὰ γόργητικά. οἷον βδπηγόν, οἷ πληγμῶν ὑπὸ βοῶν βδπηγόν, ἢ
 οἷ πλησόντων βοας. φαλακρεῶσαν.) τὴν λουκίω νῆσον τῷ δύνειν, ἢ τὴν λου-
 καινομένην ἐκ τοῦ ἀφρεῖ τῆν ἐκμάτῳ, ἢ τῇ δόονσιν τὴν πεδωγνῆτιν, ὅσα λουκαῖ
 πολλαῖς δα ταύτῃ κερικαῖ, λάραι, λύνκοι, καὶ πελαργοί. αὐίλων.) αὐιλῶ-
 δια νῆσον. ἐλληρος.) ὄνομα λίμνης. εἰς βαλλῶσις πῶδι τὴν δύνεινον πόντον.

Βαθύς δ' ἔσω ῥηγμῖνῳ.) γὰρ σκυθία ὅσην αἰγιαλὸς εἰς μῆκῳ δῆκων χιλίῳ
 10 σαλίῳ, ὃς καλεῖται ἀχιλλεῖῳ δρόμῳ, ἐπειδὴ μόνῳ ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκείνῳ
 διέβη, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸν σῶντῳ ἄτας, καὶ ἐκείνῳ ναυκληρίαν, καὶ τὴν ἄφαντον
 εἰδίῳ ἡλαιομυθίῳ, ἐξήρθη ταῦτα εἰς τὴν ἡλαιοῖν ἰαλγῆσαι. νῦν δὲ εἰς γράϊας φη-
 σὶν αὐτὴν ἀλαγῶναι.

σῶντῳ ἄτας καὶ κνήμην ναυκληρίαν,
 καὶ τὴν ἄφαντον εἰδίῳ ἡλαιομυθίῳ
 γράϊαν, σφαγείῳ ἢ δὲ χόρνιβῳ πείλας,
 ἄδου τὴν παφλάζοντῳ ἐκ βυθῶν φλογί,
 κρατῆρῳ, ὃν μέλαινα πορφύρε φθιτῶν
 20 σάρκας λεβητίζουσα διαταλουργία.

σῶντῳ.) πόδε καὶ πόδε πείλας τῇ σφαγιασμένην, καὶ τῇ χόρνιβῳ καὶ θυ-
 τρεῖν, πείλας τὴν τοῦ ἐρατῆρῳ τῷ ἄδου τῷ παφλάζοντῳ ἐκ βυθῶν φλογί, ὃν
 πῖνα ἐρατῆρα ἢ μέλαινα, ἢ τοῖς ἢ πόρσε φόνον, ἢ ἰαλγῆσαι, πορφύρε καὶ φουσίσει, λε-
 βητίζουσα, καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας τῇ φθιτῶν, ἢ τοῖς ἀνθρώπων, γὰρ διαταλουργία
 καὶ μαγειρικὴ τέχνη. ἐρατῆρα δὲ ἄδου τὴν λείβουσα καλεῖ, εἰς ὃν ἰαλγῆσαι οὗ ἀναε-
 ρομῶν γνέδαλλε. ἄλλοι δὲ φασὶ χάσμα εἶναι γὰρ ταύροις, ὃς ὁ φλογα φορέτωτα,
 εἰς ὃ οὗ ξγῆς ἀναερεμένης ἐξήρθη ἢ ἰαλγῆσαι.

χ' ὦμῳ πατήσῃ χῶρον αἰαζῶν σκύθημ
 30 εἰς πῶντε τὴν πλῆθυνας ἰμεῖρῳ λείχους.
 οἷ δ' ἀμφὶ βωμόν τῷ προμαύτιῳ κρόνου,
 ἰὼν μῆτερ τέκνων νηπίῳ κρεανόμον,
 ὄρκων τὸ δόδυτῳ ἄρσαντῳ ζυγόν,
 σόρξῳ γνοπλίσουσιν ὠλγῆαις πλάτυμ,

χ' ὦμῳ πατήσῃ χῶρον αἰαζῶν σκύθημ.) καὶ ὁ μὲν ἀχιλλεὺς πῶντε ἔτι εἰς
 σκυθίαν θρῶνῳ ἀταίψῃ, ἰμεῖρῳ τῷ λείχῳ τῇ ἰαλγῆσαι. περὶ γνηνῆτα τῷ
 πάριδι ἢ ἰαλγῆσαι, τὰ τῇ περὶ γνόν, ὡς πόρ εἰς περὶ γνηνῆσαν αἰγίδα λεί-
 40 γῃ τὴν χρυσόθεμι, τὴν ἐκ περὶ γνόν ἀνδρῶν γγνηνῆσαν τῇ ἐλυταμνῆσαι.

οἷ δ' ἀμφὶ βωμόν.) οἷ δὲ ἐλλωδῶν φασὶν γὰρ αὐλίδι πῶδι τὸν βωμόν τῷ δῖος
 ἰδόντων τὴν δρῶντα, τὴν οὗ σφῶντα φαγόντα καὶ τὴν μῆτερ, ὅρκους ἀλλήλοις
 δόντων, πλόνουσιν ὑπὸ τὴν προίαν. πῖνες δὲ τὸ κρόνου νῦν αὐτὴ τῷ κρονίδῃ εἰ-
 40 πομ, ἢ τοῖς τῷ δῖος. οἷ δὲ αὐτὴ τῷ κρόνῳ. καὶ φασὶν ὅτι τὸ γὰρ δελφοῖς μαντεύειν πρό-
 τῶν τῷ κρόνῳ ἰὼν, γῶντα ἐλαβὼν τὴν χρυσόμῳ οἷ ἐλλωδῶν, ὅτι τῷ δὲ κατὰ ἔτι τὴν
 ἴλιον πορβῶσι. τὸ δὲ ἐξῆς ὅτως, οἷ ἐλλωδῶν ἀμφὶ τὸν βωμόν τῷ προμαύτως
 κρόνῳ ἢ κρονίδῃ, ἐκ τῷ κρεανόμῳ τῇ νηπίῳ σὺν τῇ μῆτερ, ἢ πῖναι τῷ δρῶν-
 τῳ τῷ φαγόντῳ οὗ σφῶντα καὶ τὴν αὐτῇ μῆτερ, ἄρσαντῳ καὶ ἀρκῶσαν.

F τῶν, καὶ

τόν, καὶ ποίησαν τὸν διδυτὸρον ζυγὸν τῶν ὄρκων, τρεῖς διδυτὸρες ὄρκους ποιήσαντες, καὶ ποίησαν τὸν διδυτὸρον ζυγὸν τῶν ὄρκων, τρεῖς διδυτὸρες ὄρκους ποιήσαντες, καὶ ποίησαν τὸν διδυτὸρον ζυγὸν τῶν ὄρκων, τρεῖς διδυτὸρες ὄρκους ποιήσαντες.

- σωτήρα βάκχορ τῶν πάροιθε τημάτων
 ν. 207 σφάλτην ἀνευάζοντες ὡς ποτ' ἐν μυχοῖς
 διελφινίου παρ' ἄντρα κερδαῖον θεῶ
 ν. 208 ταύρω κρυφαίας χερνίβας κατάρξεται
 ν. 210 ὁ χιλίαρχος τοι πολὺ ῥαῖς σου στρατῷ.

σωτήρα βάκχορ.) τὸν διόνυσον φησὶν, ὅς τις αὐτῷ ἔσωσε τὸ πᾶν ἐν μουσίᾳ. ὑπὸ τῆλεφου μέλλοντας ἀπόλλυδαι, ἀνὰ δὲ αὐτομάτῃ ἀμπελον, καὶ σφάλτας τὸν τῆλεφον διὰ αὐτῆς, ὅθεν καὶ σφάλτης ἐκλήθη. ἢ ἀνὰ δὲ αὐτῆς φησὶν ἀμπελον μὴ θῶ. ὅτι. τὸ δὲ ἀμπελον μὴ ὅπως ἔχει. ἢ λέγουσιν ὅτι ὁ τῆλεφος, ἢ ἀμπελον λεγόμενος ὑπὸ τῆλεφου, πτωχόσκειται ὑπὸ ἀχλὺς ἐν λαίᾳ ποταμῷ μουσίας, ὡς φησὶ πίνδαρος. τίς γὰρ ἐδιδούμην τῆλεφον τρωσὶν ἐν δαίᾳ λαίᾳ παρ' ὄρκους.

τῶν πάροιθε τημάτων.) ἐπεὶ καὶ πρῶτον πλούσαντων οἱ ἑλλήνων, καὶ ἀνεχθόντων εἰς μουσίαν, ἐδιδούμην ὑπὸ τῆλεφου. καὶ πάλιν ὑπὸ τῆλεφου εἰς τὴν ἐλλαδίαν. ὁ δὲ τῆλεφος πᾶσι τῶν ἑλλήνων καὶ αὐτῶν φησὶν ἀλλὰ θυγατρός, τὴν γὰρ τὴν καὶ νεαίας, ἢ τις αὐτῆς τὸν βρέφος ἐν τῷ πελάγει φησὶν ἀλλὰ εἰς τὸν λαίαν. λαίαν δὲ λέγουσιν ὅτι γένος ἄλλο. τὸν βρέφος, εἰς τὸν πελάγινον ἔρπει. δηλαδὲ δὲ αὐτῷ ἐλαφός. ποιμὴν δὲ ἐνδόντων, τῆλεφον ἐκάλουν. τὴν δὲ αὐτῶν ναύπλιον. ὁ ποσειδῶν λεγόμενος ἀλλὰ ἀπεμπολεῖ τὸν θάλασσαν τῷ τότε μουσίας δυνάμει, ὅς ἐχον αὐτῶν γυναικά. αὐτῶν (οντων.) ἤγαγον ἀναφικνούντων.

ὡς ποτ' ἐν μυχοῖς.) ὡς πᾶσι ποτὶ ταύρω, ἢ τοὺς ταυρομόρφους διόνυσος, κατάρξεται καὶ δύσει κρυφαίας καὶ μουσικὰς χερνίβας ἐν μυχοῖς τοῦ διελφινίου τόπου, ἢ τοὺς φησὶν οἱ, ποτὶ τὰ ἄντρα. ἀπὸ τῆς αὐτῆς διδύμου διδύμου, ἢ τοὺς ἀπόλλωνος. τίς δὲ δύσει τὰς θυσίας; ὁ ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τοῦ πολὺ ῥαῖς σου στρατῷ, τρεῖς ὁ χιλίων νηῶν ἀρχὸν στρατῷ, φέρειν τὸν πόλεον. τὰς δὲ ῥεῖς αὐτῶν παρέλασε, τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μόνον χρησάμενος ἀεὶ μὴ. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν ἐλλήνων ἀρπες. διελφινίος.) φησὶν οἱ, τὸν ἀπόλλωνος. καὶ χρυσὸν γὰρ ὁ ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν διελφοῖς, ἐν τῷ ἀπόλλωνος ἰδὼν ἔβουσε διόνυσον. διελφινίος ἐν καὶ διελφίος. διός ἀπόλλωνος. διελφινίος μὲν, ἢ ὅτι τὸν πᾶσι διελφινίαν δρᾶσκοντα τοξόνοσας αὐτῶν, λητὴν βιάζοντα, ὡς φησὶν ἡλιάδης. ὁ ποτὶ τὴν τῆλεφον ὑπὸ διελφίαν παρεννοεῖται, διελφίνῃ τῶν τῶν πειλῶν ὅθεν διελφίος. ἢ ὅτι κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων σκευὴν, ὁ ἀπόλλων, ἢ ὅτι διελφίνος ὁ χερνίβας, ἢ διελφίνος ὁμοιωθεὶς, περὶ τὸν φησὶν ὅτι νῆος ὡς τὸν λεωσάμενος κώπη. καὶ τῆς φησὶν οἱ. πᾶσι δὲ φησὶν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτῶν εἰσελθὼν ἐν εἰς διελφίνος, καὶ τῶν αὐτῶν τὸν τόπον συνοδύσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος διελφίος, καὶ ὁ ἀπόλλωνος διελφίνος. διελφίος δὲ, ὅτι ἡ χρυσὸν τὰ συμφύροντα καὶ ὑπὸ διελφίαν δεικνύσιν. παρ' ἄντρα.) παρὰ αὐτῶν δυνάτῃ τῶν τῶν νῆων. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ διόνυσος ἐν διελφοῖς σὺν ἀπόλλωνι ὅπως οἱ τιτᾶνες τὰ διόνυσος μέλη, ἢ ἑσπερίαν, ἀπόλλωνι ἀδελφῶν ὄντι αὐτῶν παρελθόντες, ἐμβαλόντων εἰς λείβητα. ὁ δὲ παρὰ τῶν τῶν τῶν τῶν, ὡς φησὶν καλλιμαχός. καὶ δύφωρος λέγει. ἐμπνευθεὶς ἀπὸ τοῦ διελφίνος ἐβλήθη. ἄλλοι δὲ φησὶν διελφίος ἐβλήθη, ἀπὸ διελφίος

ἀπ' ἀλεφῶς ὅς ποσειδῶνος κ' ἡμελαινῶς τ' ἀδουκαλίων θ' οὐγατρός. ταύρω.)
 ἔρ' διονύσου, ὅτι ἡδρατφόρου αὐτ' ἡράφου, ὡς καὶ οὐρεπίδης γ' ἀκχαις, καὶ
 πρόδ' ἐ μὲν ταύρω ἡγεῖσθαι δοκεῖ. σασιμβροτον δέ, καὶ διονύσου αὐτὸν καλεῖ, ὅτι
 ἡδρατφόρος ἐξελθὼν, τὸν δῖος μηρὸν γῆνεν. (λευφαίας χορνήδας.) ὅτι γ' πα
 ραβύτῳ τὰ μυσθεῖα ἔρ' διονύσου ἐτελεῖτο.

ὦ θυμάτωρ πρόσπαιον ἐκτίνωρ χάλειρ
 δαίμων γνῶρχης φιγαλεὺς φανσῆρι
 λείοντα βοῖνης ἰχνῶ ἐμπλέξας λύγοις.

10 οἱ ἑλλώδ' ἦλ' τροίαις ἀρπυιῶν γένεες, πρὸς ὧν κελαν τῇ μυσθῶν ὡς τῇ τροίᾳ.
 γῆτα τήλεφ' βασιλεὺς ἦν μυσθῶν ἐξελθὼν, πολλὰς ἦν ἑλλώων ἀνείχεν. ὁ δὲ
 δῖονυσος δέλωρ ἀρπυιῶν δὲ χερσὶν ἐλθὼν ἄγαμέμνονι αὐτῇ ἦλ' εἰς αὐτὸν θυ
 σίας, πεποιήκε τ' τήλεφον σμυπλακῶναι ὑπὸ ἦν ἡλάδωρ ἦλ' ἀμπέλ' τὸν πό
 δια, ἡ γ' ὑπὸ ἀχιλλεὺς τραπῆναι. ἐδῶθ' δὲ αὐτῷ ἡλ' χρυσός, ὡς ἂν ἄλλως ἰαθῆσεν,
 εἰ μὴ ὁ τρώας ἰάσεται. δῖος καὶ ἰαθεῖς ὑπὸ ἀχιλλεὺς, δεικνύει τοῖς ἑλλῶσι τ' ὡδὶ
 τῶν τροίαν πλῆρ' ἢ δὲ σωτήρις ὅπως. ἀμειβομένη δὲ δῖονυσος αὐτῇ ἦν θυμά
 τωρ πρόσφατον χάλειρ, χήσει τὸν τήλεφον τῷ μὴ ἐκείζωσιν ἢ ἀφανίσαι αὐτὸν ἑλ
 λωας, τίμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτὸν ὡς πόρ σάχυν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρῆκασε
 λείοντι, ἡλαδῶς εἰπὼν ὁδύνει καὶ γνάθοις. (θυμάτωρ.) ὦ τινι ἀγαμέμνονι πρό
 20 σπαιον καὶ νεαράν τῶν χάλειρ ἦν θυμάτωρ ἀναδιδῶς ὁ δῖονυσος, συμποδῶσι τὸν
 τήλεφον ἀμπέλ' ἡλ' ἡμῶν, ὡς τε μὴ ἀνελθῇ πάντας αὐτὸν ἑλλώας. ἡλαδῶν δὲ
 τῇ τροπῇ ἡχρήσατο. λείοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν τήλεφον, ὡφείλει αὐτὸν ἑλλώας
 βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν, ὁ δὲ σάχυν εἰπὼν αὐτὸν. ἔσθ' γὰρ ἀκατάλητον, λέγων γὰρ
 σάχυν ὅτι ἐδίει. (δαίμων γνῶρχης.) ὁ δῖονυσος, παρὰ λαοβόις, φασὶ γὰρ δῖος
 ἀδελφὸς συμμηγῆτας, δυνῆτω καὶ δαιτῶν, ἐξ ὧν τε κεῖν πᾶσι δα γνῶρχην ἡλαδῶ
 μιν, ὡς ναὸν ἰδρυσάμενος δῖονυσος, ἀπ' τοῦ ἰδρὸς ὀνόματι αὐτ' ἐκάλειν. ἢ γνῶρ
 χης λέγεται, ὅτι μετ' ἀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυσθεῖα ἰχθῶ. ἢ ὅτι γνῶρχος ἡ φυτοῖς
 δῖονυσος. οἱ δὲ αἰσχροὶ ἵνα ἰσορίαν φασὶ, δῖονυσον γὰρ λέγουσι ψιλαφᾶν τῶν μυτῶ
 30 ρα, μετὰ τὸ δρᾶν ὡς ἡναι αὐτῶν. πολύνυνος δὲ τις νεανίας ἐφη δῖονυσος τῷ
 ταύτῳ ὁδὸν εἰ συγχγνοῖται αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπερχῶ ἔσθ' ποιήσας, εἰ πρῶτον εὐρήσει
 τῶν μυτῶν. καὶ δὲ βαλαῖς πολύνυνος ἡλαδῶν εἰς τὸν ἄδω, ἐκ τ' ἡδρῆς πε
 γῆς ἀνάγει αὐτῶν. τελευτήσαντος δὲ πολύνυνος, δῖονυσος δέλωρ πληρώσας
 τῶν ὑπερχῶν, σύκινα ἀδῶν πρὸς ἡναι αὐτῷ, καὶ φαλὰς δόρματινας ἐλά
 φων, ὅθ' ὡς φασὶ καὶ γνῶρχης λέγεται. ἀλλ' ὅτι καὶ ποδὶ τῶν ἰσορίαν ληρῶν, ἢ
 τῶν ἡλαδῶν ὅτι ἴσασιν, ἔχει δὲ ἢ ἰσορία πρῶτον ὅπως ὅπως, ὁ καὶ δῖονυσος,
 βασιλεὺς ὑπάρχων αἰγυπῆς, ὑπὸ τυφῶν τῷ ἀδελφῷ καὶ ἦν σωμαμοτῶν, με
 ληδὸν ἡλαδῶν τεκνῶν, καὶ ἐξέτεθ' ὡς ἡλαδῶν. ἴσις δὲ ἢ, καὶ δῖονυσος, γυνὴ δῖονυσος
 μετὰ ὧν τῷ ἡναι τὸν τυφῶν καὶ πάντας αὐτὸν σὺν ἡναι φονεῖς αὐαῖς. τὰ δὲ τ'
 40 δῖονυσος μίση καὶ μόρια συλλέξας, ἐκάστω ναὸν καὶ ἰδρᾶ ὡκοδόμησεν. γ' φήλαις
 δὲ πόλιν αἰγυπῆς τὸ μέγιστον ἦν ἰδρῶν, ὅς τ' ἐμὲ γὰς ὄρεθ' ὡς αἰγυπῆσις ἐτὶ γ
 χαν, καὶ τὸν γ' φήλαις ὅπως λέγουσιν. πάντ' ὅν ἐν ἡναι τὰ μόρια, ὡς ἐφω, καὶ
 δειμαμένη πᾶσι ναῖς. τὰ παιδὸν γὰρ δὲ μὴ εὐρῶσιν, αὐτὸν δόρματινας φαλὰς ἐπι
 νόησε ἡρεμαννύειν κασὼν αὐτῷ, καὶ σὺν τῷ τοῖς ἀρχαῖς. καὶ τὰ μὲν ἦλ' ἰσορίας
 ταύτῃ. τὸ δὲ συμβολικῶς τὸν ἡναι δῖονυσος. ὅτι ὁ οἶν ὡς γ' ἐν τῇ τὰ μόρια, ὅθ' ὡς τ'
 50 οἶνον καὶ νῆον καὶ γέροντα γράφει, πῶς τῶν πόσι τῷ οἶν, τῷ μετρίῳ καὶ ἀμε
 τρῳ. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφει τὸ τῷ ἀνελθῆν, ὅτι οἱ οἶν ὡς γ' τὸν τὰ τῷ
 λογισμῷ ἀπ' ὄρεθ' ἐκφαίνεσθαι. ὅθ' ὡς τ' ὁ ἀλκαῖος φησὶν οἶνον γὰρ ἀνθρώποις
 δῖονυσος, καὶ ἄλλα μυθία πᾶσι τῷ δῖονυσος, ἢ τοῖς τῷ οἶνον συμβολικῶς τῶν τε

καὶ δὲ ἰππὸν ἀφ' οὗ ἔσθ' ἡ βραχὺ πρῶτον ἰάμβω ἐβόησεν· μαῖαν παῖδ' αὖτε κυκλίνης
παλμῶν καὶ σιμωνίδης, μαλαδίθ' ὀρέεις ἑλικοβλεφάρων κατὰ λυγρῶν, τὰ χ' ἑρ-
μῶν. ἑρμῆς δ' ἐκ τῆς ῥηθείης ἰσθῆς πρύλιν γῆν' αἶ, τέταρτον αὐτὸν δὲ ἄτλαντ'
ἔπην. ἄτλας γάρ, ὃ μαῖα, ὡς ἔφημ' ἐν. ἡς ἑρμῆς, ὃ πρύλιν. ἀθλίου δὲ τὸν ἄτλαντα
λέγει, ὅτι τὸν πρύλιν συγγενὴ αὐτῷ ὄντα, αὐτὸν ἰδὼς πεθιδνῆναι συγγενῆς. αὐ-
θομαίμων μὲν, ἦν συγγενὴς τρώων. τόμαρτι μάλιστα, πῶς τὰ λῶσα καὶ βέλπια διε-
λονότι τὰ ἑλληνικά, νημορτέεσσι, ἢ τοὶ ἀληθεύετε. τόμαρτ' δὲ ὁ μάλιστα, ὃ τὸ μὴ
ὄν ὁρᾶν, ἢ τοὶ ὃ τὸ μὴ πῶ γεγονός βλεπῶν. λῶσον γὰρ παρὰ τὸ λῶν, τὸ δέλω. νη-
μορτῆς πρὸς τὸ νῆ σόρηπτον μόριον, καὶ τὸ ἀμαρτάνω. ἦ γὰρ ὁ μὴ ἀμαρτάνων τῷ
10 ἀληθεύει, κατὰ συγκοπὴν ἔπει τὸν ἀσπιδιμον. κασπιδίθ' γὰρ ἡ, ὡς πρὸς τὰς γαμ-
ψιδας γαμψας.

μηδ' αἰσασκείωρ οὐ μὸς ὥφλε πατὴρ
χρησμάων ἀπώσαι νυκτίφοιτα δειμάτα,
μῖα δὲ κρύψαι σὺν διπλᾶς ὑπερ' πάτρας
μοίρας, τεφρώσας γυνῖα λημναίῳ πυνεῖ,
οὐκ ἄν ῥωδῶνδε κύμ' ἐπέκλυσε κακῶν,
καὶ δὴ παλαίμων δίρκεται βρεφοντόνθ'
20 ζέουσιν αὐβύνῃσι πλεκτανοςόλοις
γρεῦσιν ξύνευνον ὠγόνου τιτηνίδας,
καὶ δὴ διπλᾶ (ὡς) πατρὶ θάσσεται τέκνα
σερρῶν τυφόντα κλειδίας εὐαρχον μύλω.

μηδ' αἰσασκείωρ.) ὥφλε δὲ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ τὰ νυκτίφοιτα δειμάτα, ἢ
τοὶ αὐτὸν δυνάμεις τῆς ἐκάτης, ἀπώσαι καὶ ἐκτὸς θῶναι ἦν χρησμάτων καὶ πῶσα γυμνάτων
τῷ αἰσάσκει. ὥφλε δὲ ὑπερ' τῆς πατρίδος, ὅτι μῖα ἡμέρα, ἢ τοὶ ὅτι θανάτων, κρύ-
ψαι σὺν διπλᾶς, πῶς τε ἐκάθην καὶ τὸν ἀλ' ἄνδρου. τὰ γῆα, καὶ τὰ μέλη τῶν
τεφρώσας καὶ λαύσας, τῷ γ' ἡμῶν καθ' ἑλάνικον εὐρέθηντι πυνεῖ. ὅτι αὐτὸ
σῶνδε.) ἡλκιστικῶς ἔπην. ὥφλε γὰρ εἰπεῖν ἐάν τὰ ταῦτα ἐγρήγορ, ὅτι αὐτὸ τὸ
30 συμφορῶν λῦμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην κατακλυσμῶ δὲ ἐχέυθη, καὶ ἐπλημύνησε,
καὶ ἡμᾶς κατεπόντωσεν. αἰσασκ' ὅς ὡς ὡς πείρασ καὶ ἀείσεως τῆς μόρτοθ' ὀ-
γα πρὸς, μάλιστα ἀείσεθ' ὅς ὅσον ἀπὸ πονεῖν, δρῶν δὲ θανάτων πῶς αὐτῷ γαμ-
πῶ μόρτοπ' ὡς κλειδίας. πείρασ δὲ δύντ' ἀείσεθ' ὡς τῶν, καὶ γῆμαν-
τ' ὡς ἐκάθην, ὡς σπυρῆν αὐτῶν ἡτ' ἡσπρὸς ἔχουσιν τὸν ἀλ' ἄνδρου. ἰδίῃ τὸν
πῶς τῷ λαλῶ ὄνειρον, ἐκείνην ὁ ῥηθεὶς αἰσασκ', ὅτι ἐγρηνάθη ἀλ' ἄνδρου. αὐτὸ
δύο ἀναιρεθῆναι, ἢ τοὶ τὸ τεχθῆναι καὶ πῶς τεκῶσιν, εἰπὼν, ὅτι τὸ σῆμ' ὄν τεχθῆναι
καὶ πῶς τεκῶσιν καὶ ἀνελθῆναι. ὁ δὲ πείρασ αὐτῷ τῶν ἀνελθῆναι, ἐκ δυμῶν
τῷ κρυφαίῳ γάμῳ τότε γῆν' ἡλκιστικῶς μύνηπτον. ὥφλε τὸ λῆ, ὅτι τὰ ὅμοια τοιαῦ-
τα κριναὶ συλλαβαὶ εἰσιν, ὅθεν καὶ διχα τὸ ὦ μακρῶν εἰσιν. γῆα.) κυρτῶς αἰ-
40 χεῖρες, παρὰ τὸ γῶν, τὸ χωρὶ καὶ ὑποδίσχομαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέ-
ρη τῷ σώματι γῆα καλῶνται. λημναίῳ πυνεῖ.) ἀπ' ἡδονῆς ὁρᾶν ὅτι
ὅτι ἡλκιστικῶς χωρῆς, ὅτι λήμνην πρόσθεν εὐρέθην τότε πῶς, καὶ αἰ ὀπληρῆσαι,
καθὼς γ' ἔσθ' ὅτι χιτ' ὑπὸ τῶν ἡλκιστικῶν ἰσορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πᾶντ' ὡς ἰσο-
ρεῖαν ἐπιφύραζώμεθα. καὶ δὴ παλαίμων.) ὁ μελικίρτης ὁ πῶς ἵνδ' ὅς,
ἔτ' ὁ σφοδρὰ ἐτιμᾶτο γ' τῇ τῆς ἰδίας, ὅθεν καὶ βρεφὸν αὐτῷ ἰδυσίαζον. ἢ δὲ
ἰσορεῖ ὁ πῶς ἐγρηνάθη. ἀδάμας γὰρ τρέφω τὸν δόνυσον, ἥρας ὅρμη μανείας, τὸν
παῖδα κλειστρον ἀναιρεῖ. εἴτα καὶ ἢ ἵν' αὐτὸς μανείας, ἐφ' ἡνίκα αὐτὸν εἰς ζῶντα λεί-
τα. σωφρονήσας δὲ ἰδὼν τὸν πατέρα τὸν ἀδάμαντ', ὅτι αὐτὸν μετὰ τῷ ἔτῳ αὐ-

ὅτι παλὸς μελικοῦτε ἀναριθμῶναι. φθόνου δὲ ὅτι ὅτι γοδανέας ὄρεαι μεγαλειῶς,
 ἀπὸ ὅτι μολεῖσθαι πῆτρας ἐξέρχεται ἐαυτὶ μετὰ τῷ παιδὸς μελικοῦτε, τὸ καὶ
 παλαίμων, εἰς τὴν δάλασαν. ἡγεῖσθαι δὲ ὅτι γοδανέας ὄρεαι μεγαλειῶς, εἰς
 φῶς, εἰς πῆλιν τῷ παιδὸς ἄγειν τὰ ἰδιώματα. ἐπὶ τοῖς δὲ φασί, ὅτι ἀδάμας ἐμὴ
 λαβὼν καὶ τὸν παλαίμωνα εἰς λίθον, καὶ ἐλπίσας ἡ μήτηρ ἰνὸν ὄρεον ἐφυγεν.
 οἱ δὲ κομίσαντο γὰρ κρεῖνται τὸ τὸ σῶμα σὺν φῶς ἀπὸ ὅτι γοδανέας. ἐκείσε γὰρ
 ἐξέρχεται ἐκ ὅτι δαλάσας. δελφίνου αὐτὸ ἐκβαλόντου, ἀμειμαχου καὶ δνακίνου
 ἐκβαλόντου. ὁ δὲ σίσυφου, ἀδελφὸς τῷ ἀδάμαντι τῷ παλαίμωνι πατρὸς,
 βασιλεὺς κρεῖνται, ὅθεν καὶ ἐορτῇ τὰ ἰδιώματα σιωπῆσαι. ἐπὶ αὐτὸ δὲ, ὡς ἐφικν
 ὁ παλαίμων καὶ γὰρ τῇ τῆς δαλάσας. καὶ δὴ παλαίμων, αὐτὸ τῷ εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ
 τῆς δαλάσας, ἀναβράσει καὶ σφωθῆσέ τοι ἔσθ' ἡλπίει ἥν' ἑλλωικῶν ὀλκῶν
 δὴ εἰπε. καὶ δὴ ὁ παλαίμων ὁ βρεφοκτόνου, ἀδελφὸς τοῦ βλεῖπει τὴν γράαν
 σὺν κρητὸν τῷ ὄργῳ καὶ ὠκεανῷ, ἥτοι τὴν τῆς δαλάσας, τῆς δὲ τὴν δάλασαν τὴν
 τῆς δαλάσας, τὴν δὲ μίαν ἥν' πταῖων, ἥν' παῖδων ὄρεον καὶ γῆς, δόρυκεται, τί
 πᾶχοςαν; (Ζεῦσαν.) καὶ ἀναβράσει τῶν αἰθῆρας, τῶν ὡς οὐρανὸς
 γὰρ ἐνέως, ὄρεα δαλάσας. καὶ δὴ διπλῶν.) ἐκύνου ὁ σκαμανδρόδικος καὶ
 ποσειδῶν, λαβράϊως τεχθεῖς, ἐξέρχεται πλησίον δαλάσας. ἐκύνου δὲ πῶς αὐτὸν
 κατὰ πᾶν τὰ ἰδόντου πῆλιν αἰθῆρας, ἀνέλθοντο ὄρεον, καὶ ἐκύνου ὠνόμασαν. ὅς αὐ
 δὴ οὐραῖας, ἐγχεῖ προκλείαν τὴν λαομίδου, καὶ γῆρας τῆς καὶ ἡμιθέων. ἀπ
 δαλάσας δὲ τὸ πωκλείας, ἐπὶ γῆρας ὁ ἐκύνου φυλονόμιον τὴν τραγῶν, ἡ πῆρ
 δαλάσας τῷ τῆς, καὶ μὴ τυχεῖσθαι ἐλπίδου, κατὰ γοδανέας αὐτὸ πῶς τὸν πατ
 ρα, ὡς βιαδῶν αὐτὸ, συμφωνεῖν αὐτὸ καὶ αὐτὸ τὸν μόλπον. ὁ δὲ ὄρ
 γῶν, εἰς λαράνα καὶ βαλὼν τῆς καὶ ἡμιθέων, ἀφῆκεν εἰς δάλασαν. ὅτι δὲ λα
 ρα καὶ πωσγελθείσης τῇ τότε λυκοφρεῦν ἡσῶν, καὶ δὲ ἀπὸ τῆς τῆς τῆς
 καλῶν, ἰδόντου καὶ οἱ τῆς ἡσῶν τὸ συμβαῖν, καὶ μαθόντες τὸ δόμα, βασιλείας
 ἐαυτῶν τὸν τῆς ἐποίησαν, καὶ τὴν ἡσῶν ἀπ' ἐκείνης τῆς τῆς πωσγελθείσης.
 γῆρας δὲ ὁ ἐκύνου τὸ ἀλκίδας, ἀνέλε μὲν τὴν ἐκύνου. αὐτὸς δὲ ἐλθὼν σιωπῆσαι
 σε τοῖς πατρὶν, γὰρ τῆς δαλάσας. ἀχιλλεύς δὲ ὡς στρατὸς τῆς τῆς, ἀνέλε τὸν ἐκ
 κύνου καὶ τῆς, τὸν λόγον ὅς ἐκύνου, ὄργῳ δὲ ἀπὸ τῆς. ἡ δὲ ἡμιθέας δὴ οὐρανὸς
 αὐτὸ, φθόνου τὴν μίσην, εἰς γῆν κατεπέσθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνέλε ἀχιλλείας ἐκ
 κύνου καὶ τῆς, ἀνέλε καὶ τὸν μνήμονα, ὅς πῆρ ἡ δὲ τῆς σιωπῆσαι ἀχιλλείας
 ἐκύνου, ὡς οὐρανὸς αὐτὸν αὐτὸν, μὴ ἀνέλε ἀπὸ τῆς πᾶσι. εἰμαρμένη γὰρ
 τῆς, ἀπὸ τῆς ἀχιλλείας, ὅποτε ἀνέλε πᾶσι ἀπὸ τῆς. ὁ δὲ τῆς, ὡς ἐκύνου, ὅς
 τῆς ἀπὸ τῆς. καὶ δὴ διπλῶν, καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ τῆς καὶ ἡμιθέας, ῥαίει
 καὶ φθέρωνται, αὐτὸ τὸ φθέρωνται σὺν ἔσθ' πατρί αὐτῶν ἐκύνου, γὰρ ἐξέρχεται
 μύλον καὶ λίθον τὸ καλῶς ἀρχόντου ἀχιλλείας, τυπνῶν καὶ πληγνῶν τὰς ἐκύνου
 δαλάσας καὶ τὸν ὄρεον. καὶ ὄρεον δὲ ἐκύνου ὁ λυκοφρεῦν. ὁ γὰρ ἡσῶν τὸν ὄρεον, ἀλλὰ
 τῆς ἐκύνου πληγῆς ὁ ἐκύνου ἀνέλε. φασί γὰρ, ὅτι ἀπὸ τῆς τῆς τὸν ὄρεον σῶ
 μα πῆλιν ἐκύνου. ὄρεον ἡ μύθου ὅς. πῶς δὲ τῆς γὰρ ὡς στρατὸς ὁ ἐκύνου,
 καὶ ἐκύνου σιωπῆσαι γὰρ πολέμου, ὡς μὴ δὲ ποτε τῶν τῆς, ὡς οὐρανὸς
 τῶν μύθους, ὅτι ἀπὸ τῆς ὄρεον. ἐπὶ δὲ πληγῆς αὐτὸ ἀχιλλείας πῶς τὴν ἐκύνου
 ἀνέλε, ἐκύνου ἀπὸ τῆς τῆς πῆλιν μόνος ἐκύνου ἐκύνου.

τὰ πρὸ τῆς αὐτῆς ἐκύνου ἐκύνου
 ἐκύνου φήμας λαρυνακοφθῶντος ῥιφῶς,
 ὡς δὴ πῶς σιωπῆσαι σιωπῆσαι ἄρταμῳ τῆς
 αὐτῆς πῶς πορεῖαμῳ λυγαρείτης.

ἐκύνου

κρηθμοῖσι καὶ ξαυβοῖσι νφείταις φίλθ
 χηλῶ κατεδύφραξε διπύχους γοναῖς.
 (ὡν ρῖς δ' ὁ τλήμων μητρὸς ἔφρασας θεᾶς
 μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληιδέργω σφαλεῖς,
 πρηνὴς θανεῖται, σέρνον ἔταδεις ξίφει,
 καὶ δὴ σγίνει μύρινα καὶ παρὰ κτιοί.

- τὰ πρόδιν αὐλητῆρ(θ.) ἔτω δὲ σωτάσων, τὰ πρόδιν ἐκπεφυγόντα
 10 τὰς λαρνακοφόρους ξίφας τοῖς γν' ὑδρᾶσι καὶ γν' ὑδρῶσι φήμαις τῷ αὐλητῆ-
 ρος ἢ τοι τῷ μόλπῃ. λαίπει δὲ τὸ γηρομύνας. λαρνακοφόρος ξίφας, τὰς μελῶσας
 φθεῖραι αὐτὰ γν' τῇ λάρνακι. λαρνακοφόρος δὲ, τὰς φορομύνας ὅσῃ θάλασσαν γν'
 λάρνακι. ἡμ' γὰρ λαρνακοφόρον εἶπες, ἔκ' ἐστιν ἐπῆαισμιλ(θ.) ὁ σίχ(θ.), ἀλλ' ὁρθῶς
 καὶ ὅτως ἔχει, ἡμ' ἴσως καὶ ὁ λυκοφρῶν ὅσο ἠγνόησε. τὸ γὰρ διασύν σύμφωνον
 διώαται ἐκτείνειν. ὡς τὸ, τρωδὸν δ' ἐβρίγισαν ἐπὶ ἴδην αἰόλον ὄλιν. εἰ δὲ καὶ σὺ
 ὅσο μέτρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοί, ἄκρῳ ἐπὶ πῶνακτ(θ.), ἢ μ' αὐτῶν ὅτις ταύτην κή-
 μιου διακνῶ, ἵδου τὸ ὅτις τὸ ὁ μακρὸν ἐσέχθη, καὶ ἔτορα τοιαῦτα μυρία εὐρηκεῖ ὁ
 πολυμαθὴς μετρίως. ὦ δὴν.) ὦ πνι μόλπῃ πεσίδεις ὁ λύνκ(θ.), ὁ συγνός καὶ
 20 συγνός ἀπταμ(θ.) καὶ φονεύς τῶν τέκνων. ὁ αἰθυόθρεπ(θ.), εἰ δ(θ.) εἶπεν αὐτὶ τῷ
 εἰδῶς, αὐτὶ τῷ ὁ λύνκ(θ.), ὁ λινὰ γρέτης, καὶ ἀγρόθυς γν' λίνους καὶ γν' δι-
 κτύοις τῶν πορεῖων καὶ ἀλίων, ὁ φίλ(θ.) καὶ ἡ γαπημύλ(θ.) τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὁ-
 σφείοις τοῖς ξαυβοῖς καὶ λοφοῖς νειείταις καὶ κοχλιδίοις, γν' χηλῶ καὶ γν' λιβῶτι λα-
 τεδύφραξε, αὐτὶ τῷ ἡσφάλισε τὰς διπύχους γοναῖς, ἢ τοι σὺ δὴ δύο παύσας αὐτῷ,
 τγύλῳ καὶ ἡμῖθιαν. δρυφρακτα καὶ δρυφρακτα λυεῖως λέγεται, τὰ ἐκ δρυῶν πε-
 ριφράγματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῇ ἰσορείας γν' τῇ αὐωτόρῳ ἰσορείᾳ ἐβρύθυσαν, ὡς καὶ τὸ
 τῷ μνήμων(θ.). σὺν ρῖς δ(θ.). σὺν λύνκῳ καὶ ρῖς ἐκένε παισίμ. καὶ ὁ τλή-
 μων, καὶ ὁ ἀαρτερικὸς μνήμων θανεῖται πρηνὴς, τὸ σέρνον καὶ τὸ σῆθ(θ.) ἔταδεις
 30 ξίφει τ' μητρὸς ἀχιλλεύς τῇ θεᾶς, ἔφρασας, καὶ ἔκ' ἐπὶ τὰς γν' τολὰς, ἀλλ' γν' λη-
 ιδέργω καὶ γν' ληίδε σφαλεῖς. καὶ δὴ σγίνει μύρινα.) ἡ μὲν γνῶναι ὅτως ἔχει.
 30 ἐπὶ αὐωτόρῳ, ὅτι βλεπὼ συσροφίῳ πλοῖον συρομύλῳ γν' τῇ θαλάσῃ, ὅτι ὡς
 ἐβόσαν τῇ πατρίδ' ἐκ τροίας, τόδε καὶ τόδε νῆμι φησι, καὶ δὴ σγίνει ἡ μύρινα
 πολίχην τροίας, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῇ χρεμίσμων τῇ ἴππῳ ἀκόσασαι, ὅταν ὁ ἀ-
 χιλλεύς ὑσώρον ἀπάντων ἐλλῶνων πηδύσας ἐκ τῇ νεῶς εἰς τὴν γλῶ, ὑσώρ ἐκ τῇ
 βίας τῷ πηδύματ(θ.) ἀναδύσῃ, καὶ συμβολὴ πηδύμα γημίστω, σαρπισάν-
 των τῇ σαρπίγγῳ τῇ γν' κογχύλῃ. πεσορὶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ πᾶσης τῆς
 τρωϊκῆς γῆς τὴν πώρθησιν, καὶ ρῖς ὡς ἐκ ἀφομοιω καὶ ἐκάζω σὺ σφραγῆς τῇ
 τρωϊκῇ γυναικῇ, ὅσῃ τὰς ἐπερχομύνας αὐταῖς, ἀλλ' ἐπαλλήλως συμφορῶς.
 ἀλλ' ἡ μὲν γνῶναι ὅτι αὐτῇ. σωτάξιος δὲ γν' ταῦτα χρεῖαν ἔκ' ἐχρῆν, ὅσῃ τὸ σα-
 φές. τὰς δὲ ἰσορείας γραπῆον. μύρινα δὲ πολίχην τροίας δῖον, ὅπως παρὰ τῶν
 40 οἱ τρωδὸν ἀκόσαντο τὴν τῇ ἐλλῶνων πλοῖον ἐπέλδυσιν, παρὰ πολίτη τῷ
 πελάμῃ ἢ ὅς τις σκοπὸς τῇ τρωῶν ἰσῆρχε, θαρρῶν ταχυτῇ πηδύμα, ὡς φησι καὶ
 ὁ μῆρ(θ.). ἐπὶ δὲ τις πόλις αἰπεία κολῶν, γν' πεδίον ἀπένδυνε παρὰ δρυμ(θ.) γν-
 ὅτα καὶ γν' τα, τὴν ἢ τοι αὐδρὸν βαλῆαν λιπλίσκασιν. ἀτάνατοι δὲ τε σῆμα πο-
 λυκαρῆμοιο μύρινης, γν' τα τότε τρωδὸν τε διεκρίβιν καὶ ἐπὶ κεραι. μύρινα δὲ ἡ
 πολίχην ἐκλήθη, ὅτι μία τῇ ἀμαζόνων μύρινα λαλῶμένη ἐκεί τε λυδῶν, ὅτι καὶ
 τῇ τροίας ἐσφάτλυσιν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῇ ἀμαζόνων εἰς λιμὴν ἐκένε τὴν πόλιν ἀ-
 νήγειραν. πῆδᾶλοι.) ἡνῶν. ἔκ' εἶδον σὺ τῇ τροίας αἰγιαλός. ἡ μὲν γὰρ κρημνὸς
 δῖος καὶ πετρώδεις ἐστί, καλῶς εἶπεν ἡνῶν καὶ αἰγιαλοὶ πῆδᾶλοι, ἢ τοι πετρώδεις.
 εἰ δ' ἔκ'

τότῳ λαλῶν. ὁμοῖο γὰρ ἀρχαῖ τῶν τότε γηρόμενῶ περὶ κατακρίσιν ἱγῶν,
οἷδε σάλπιγγι χρωμένους αὐτὸν ἑλλώας, λέγων·
ὥς δ' ὅτ' ἀειζήλων φωνῇ, ὅτ' ἐτ' ἴαχε σάλπιγγι.

ἀπασα διεχθὼν προῦμμάτων δινίουμην
κεῖται, πείφρικαν δ' ὥς τε ληϊίου γυνῆαι
λόγχαῖς ἀποσίλβοντες, οἰμωγὴν δέ μοι
ἐν ὥσιν πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται.

δινίουμην.) ὥς τὸ ἵκοντο, ἢ πρὸς γεγραμμένον καὶ ἀνεκφώνητον, ἢ ἐκφωνή-
10 μινον διχα πρὸς γεγραμμένης. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίζομεν. πείφρικαν.) πε-
φρίκασι, αὐτὴ τῶ πεπύκωνται. τὸ ἢ πείφρικαν, αὐτὴ τῶ πεφρίκασι, καὶ τὰ ὅμοια,
χαλκιδικῆς, ἢ τοῖς ἀπικῆς ὁμοίως. καὶ τὸ ἐχάροσιν, καὶ ἐπιοσιν, καὶ τὰ ὅμοια.
ὅπως οἶμαι καὶ τὸ λῶ αὐτὴ τῶ ἡς, ὡς αὐτίως τῶ κανόνι. ὁ γὰρ κανὼν ἦν εἰς τὸ λη-
γόντων μετὰ τὸν ὁμοίως τὰς τρεῖς πρόσωπα τὴν πληθυντικὴν ἰσοσύλλα-
βα ποιεῖ τοῖς ἰδίους πρώτοις πληθυντικοῖς. ἦν δὲ καὶ ὅπως, ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τὰ
γ πληθυντικὰ. ἐπομ τὸ αὐτὸν ἐπὶ τὸ γ πληθυντικόν. τὸ δὲ ἐπιοσιν ὡς αὐ-
τίως, ὁμοίως καὶ ἐχάρο. τὸ δὲ ἐχάροσιν ὡς αὐτίως ὡς καὶ τὴν χαλκιδικῆς ὁμοί-
ως. ἢ δὲ σωταῖς ὅπως πείφρικαν δὲ καὶ πείφρικασιν, καὶ πεπύκωνται αὐ-
γῆαι, καὶ αὐτὴν πεπύκωνται, ὡς πρὸς ληϊίαν, ἢ τοῖς ὡς πεπύκωνται αὐτὴν γῆαι τῶ ληϊίαν, ὡς
20 χωρὰς ἐν εἰσῶσιν. πεπύκωνται δὲ αὐτὴν γῆαι ἐν λόγχαῖς ἀπασα πρὸς τὸν
πύργων ἐξ ἄκρων.) ἐκ τῶν ὑψιγῶν. ἰνδάλλεται.) ἀπεικάζεται, ὁμοί-
ως, καταχρηστικῶς. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς λέγομεν τὸ ἰνδάλλαι.

πρὸς αἰθέρῃ κυρῶσα νηνέμεος ἰδρας,
γῶν γυναικῶν καὶ καταρξάγας πείλων,
ἀλλήν ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένῶν.
ἐκείνο σ' ὡ τάλαινα καρδίᾳ κακόν,
ἐκείνο διαψεύει πημάτων ὑπερταρῶν,
30 εὐτ' ἂν λαβράζων πόρνους ἀχμητῆς χάριων
πῆδρῶσι χίρσον αἰετὸς διαγραφῶν.

αἰθέρῃ νηνέμεος ἰδρας.) καθεῖδρας ἀπανέμεος. αἰθέρῃ, ποσειδωνικῶς τὸν
αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ πίνδαρος, ἰερόμεν δὲ αἰθέρῃ. γὼ γὰρ τῶ αἰετὶ σωτὶς αὐτῶν
ἢ αἰετὶς αὐτῶν, καὶ αὐτῶν σοφῶς, τὰ τε νίκη καὶ αὐτῶν γινώσκου, καὶ τὰ πᾶσι
ματὰ. ὁ δὲ αἰθέρ, ὁρῶν τὸν τῶν ἀπάντων λαβρῶν, ὅθεν νηνέμεον ἐπὶ αὐ-
τόν. ἄλλῃ ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.) οἷον εἰπεῖν, νυνὶ μὲν ἀκροσῶν
τῶν τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν πανδάρου συμφορὰν καὶ τὴν θανάτου, εἴτα σαρπηδὸν
40 νῆς, εἴπειτα ἐκτρεῖ, καὶ ὅσα ὅσα γυναικῶν καὶ ἰσχυρῶν τὰ ἰμάτια. ἐκεί-
νο σ' ὡ τάλαινα.) πρὸς αὐτὴν ἢ καὶ αὐτὴν τῶν ταφῶν, ἀφ' ὧν ὁρῶν τὴν
πρὸς τελευτῶν, καὶ λέγει, ὅτι ὡ τάλαινα καρδίᾳ ἐκείνο σε πλείον ἢ ἄλλων
βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ ἀχιλλεύς ἀνελὼν τὸν ἑκτρεῖ ἐφ' ἑματῇ ἑλκῇ, μισέ-
νων τὴν γῆν τῶ ἐκείνους αἵματι. ἢ δὲ σωταῖς ὅπως, ἐκείνο σε ὡ τάλαινα καρδίᾳ
διαψεύει καὶ λυπήσει, ἐκείνο τὸ ὑπερταρῶν τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, ὅτ' αὐ-
τὸν πόρνους καὶ λυπητικῶς αἰετὸς ὁ χάριων ὁ ἀχμητῆς, ἢ τοῖς ἀχιλλεύς χραῖνη καὶ
μισῶν τὰ ἑγχωρὰ καὶ γνῶντα τίς καὶ ἄλλος, καὶ τὸ πείδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῶ
φόνῳ καὶ αἵματι ἀρπάζει μετὰ τὸν γνῶντα, τὸν ὅτι τὸν σε τρώει καὶ
ἀδελφόν αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν καὶ ὁμογενῶν τῶ πᾶσι καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερταρῶν
πατρῶς, καὶ ἄλλο τί ποιῶν, αἰμάσων τε τὸ ἐκείνους δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς καὶ

σπαγός, λαβράζωμ καὶ ἄχδω γν' τοῖς πῆροῖς, ἡλωζωμ τὴ καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγί-
 εἰω καὶ φοβερὰν βοῶν γν' ἔρ' σόματι, τί ποῖωμ, γατομῶμ καὶ ἀροτειδῶμ ὁ βοῶτης
 δι' αὐλακῶ, καὶ γῆς λδουῆς καὶ πλατείας, χόρσον καὶ ξηρὰν τόρμαν καὶ αὐλα-
 κα δ' αὐλάφωμ τυπωτῶν καὶ λεχθαργμῶν γν' ῥαῖβῶ καὶ ῥαβῆ καὶ σκολιᾷ καὶ
 ἀγκύλῃ βῶσει, αὐτὶ τῷ τῆδε λακείσῃ πῶδισφιφωμ τὸ ἄρμα, ὡς πῶρ ἀροτειδῶμ. τὸ
 δὲ ῥαῖβῶ, αὐτὶ τῷ ῥαῖβῃ θηλυκῶς, ἀπινὸν ὄσιν. ἢ ὅτως εἶπῃ. δ' αὐλάφωμ γν' ῥαῖβῶ
 ἀρότρῳ τυπωτῶν καὶ λεχθαργμῶν ἡλεπικῶς γν' ἀγκύλῃ βῶσει ἀσωδῆ-
 τως εἶπην, ὡς καὶ τὸ χόρσον. δ' αὐτῇ. δ' αὐκῇ, λυπῆσαι. λαβράζωμ.) ἄχδω
 τοῖς πῆροῖς. πορνός.) λιωκηγῆκος.

10

ῥαῖβῶ τυπωτῶν τόρμαν ἀγκύλῃ βῶσει,
 ἡλωζωμ τ' ἄμικτον σόματι ῥιγίστην βοῆν
 ἢμ' εἰλτατόμ σου τῶν ἀγασόρωμ τρέφωμ
 πῶν τὴ πατρὸς ἀρπάσας μετάρσιον
 ὄνυξι, γαμφῆλῃσι θ' αἰμαλῶσιν δέμας,

τόρμαν.) λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα, τὸ ἄρ' τῷ προχθ. ῥαῖβῶ δὲ τῇ ὑδκαμπῇ. τὸ
 δὲ ἡλωζωμ ἄμικτον, ἢ ὅτι μόνῳ ὁ αἰτὸς, ἢ τοι ἀχιλλεύς ἐπολιέμει λεχθαργμῶν
 τῶν ἐλλῶν, ὡς φησὶν ὁμηρῶ. πῶν τὴ πατρὸς.) ἐκσίχρῳ γὰρ καὶ δύφα-
 εἰωμ καὶ ἀλέξανδρῳ ὁ αὐτωλὸς ποιητὴς, φασὶ τὸν ἑκτορα ὑμνῶν τῷ ἀπόλλωνι. 20
 πῶν δὲ ὁ ἀπόλλων ὅτω λέγεται. λητοὶ γν' δ' αὐτῶν γηρύσῃ ἀρτεμῖν καὶ ἀπόλλω-
 να, σὺς μέγας ἄγει ἑφάνη. ἰδοῦσα δὲ ἰδοῦν ἐπὶ σῶν, καὶ πῶν ἐκλήθη, ὁμοίως
 δὲ καὶ ἡ ἀρτεμῖς, καὶ ὁ ἀπόλλων πῶν.

ἔγχωρα τίφῃ καὶ πείδιον χραῖν φόνῳ
 λευρᾶς βοῶτης γατομῶν δι' αὐλακῶ.
 λαβῶν δὲ ταύρου τῷ πεφασμῆνον δαύῳ,
 σκεθρῶ ταλαύτῳ τρυταίνης ὑρῆτημῆνον,
 αὐτὶς τὸν ἀντίποινον ἐκχίας ἴσμον
 πακτώλιον σαθμοῖσι τηλαυγῇ μύσθον
 κρατῆρα βάκχου δύσεται κεκλαισμένῳ.

30

λδουῆς.) λείας, οὐρείας. λαβῶν δὲ ταύρος τῷ πεφασμῆνον.) ταύρου δὲ
 τὸν ἑκτορα λαλεῖ, ὡς θυμικόν καὶ ἀνδρείον. πεφασμῆνον.) τῷ πεφονδευμένῳ
 καὶ ἀνερπημένῳ. δαύῳ νῦν τὸ δίδρον. φασὶν οἱ πολλοί, ὅτι ἀχιλλεύς ἐραδὶς πολυ-
 ξήνης φησὶ θυγατρὸς περιάμῃ, ἐδῆλωσε ἔρ' περιάμῃ, συμμαχήσειμ αὐτῇ εἰ λα-
 βῶν τῷ κέρει. ὁ δὲ σωῖνθ' ὀδῶναι, καὶ ἐλθόντων γν' τῷ τῷ θυμβάει ἀπόλλωνι
 ναῶ, ἀλέξανδρῳ λαβῶν πεφύει τὸν ἀχιλλεῖα, καὶ ὅτω σωῖνθ' ἀφθανεῖν τὸν ἡ-
 ρωα. λαβόντα δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ, οἱ τρώες ἠσφαλίσαντο, ὅς πρὸ τῶν διώσειμ ἐ-
 παγγελάμενοι περὶ αὐτὸ δῶρα λαβῶσιν ὅσον ἴσῳ, ἢ περιάμῳ ὥστε ἑκτορῶ 40
 δίδωκον, ὁ καὶ γέγονεν. λέγει δὲ, τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσμον ἔρ' σαθμῶν δῖος ὁ
 ἀχιλλεύς, παφίσεται παρὰ τοῖς ἔλλοσι. σκεθρῶ, ὁμηρῶ μὲν ἀπλῶς δῖος φησὶ
 ἔρ' ἀχιλλεῖ δὲ βῶναι ὥστε ἑκτορῶ. λυγρόφωμ δὲ καὶ ἄλλοι πνῖς, ζυγοσαθμῆν-
 τα αὐτὸν ἴσμον χρυσὸν δὲ βῶναι τῷ βάρεσι. τάλαυγῃ.) νῦν τὸ πλατὺ καὶ πε-
 ταλωδὸν τῷ ζυγῷ, γν' ὅτι τίθεται τὰ σαθμῆναι. τρυταίνῃ καὶ σαχάιν λεγο-
 νη. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥαβδὸς τῷ ζυγῷ, ἢς ἐκατέρωθεν τὰ τάλαντα καὶ αἱ
 πλάστιγγες. λυγρίως δὲ τρυταίνῃ, ἢ γλωσσὶς φησὶ ῥαβδὸς τῷ ζυγῷ. αὐτὶς τὸν ἀν-
 τίποινον.) τὸν ὥστε τῷ μὲν πεινηλαπθῆναι τὸν ἑκτορα δὲ βῶναι. ἴσμον.) καὶ
 μακρόν

μακρόν καὶ βραχὺν δεξιὰ μὲν ὁ ἰ, ὅχ' εὖρες τὸν σίχον ἐπ' αἰσμηδόν, ὡς ἐδιδά-
ξαν. μύθηρον.) λυγρὸς τὸν πεπυρακτωμένον σίδερον, παρὰ τὸ μύρεσθαι. νύ
δὲ τὸν χρυσὸν συμαίνει, ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτὸν πακτώλιον. ὁ γὰρ πακτωλὸς ποταμὸς σέ-
δεω χρυσῷ τὴν περὶ εἶχε ψάμμοι, ἐκ τοῦ ποδικομένου ὄρου τοῦ τμώλε κατα-
ρίσαν ἐς αὐτὸν, καὶ ψάμματα, καὶ μεταλλα, ὅς ὃν τὸν χρυσὸν ποιῶσι, καὶ νύ
ὕλον καταγαί. (λεπτήρα βακχ.) ἐς τὸν χρυσὸν ἀμειφορία τοῦ διονύσου, ὅν
ἐχρεῖσται τῇ διέπιδι, φρυγῶν πῶς αὐτῷ, καὶ σωθεῖς, ὅτε ὑπὸ λυκέρου μετὰ τῷ
βακχῷ ἐδιδάκτο, ἐς ὃν μετὰ τοῦ πατροκλῆ καὶ ἀχιλλεύς καὶ ἀντιλόχου εἶνται
ὁσᾶ. ἡ δὲ ἰσοεία τοιαύτη. διόνου ὁ καὶ διὸς καὶ σιμείλης πάς, γὰρ φρυγία ὑπὸ
10 φ' ἱεῖας τυχῶν λαβαρεῖ, καὶ λαβῶν παῖσαν παρὰ φ' ἱεῖας τὴν ἡσασκύνω, αὐτὰ
παῖσαν ἐφ' ἑρ. τὴν γλῶ. παραγνόμεν ὁ καὶ ἐς θρακίαν, λυκοῦ ὕρ. ὁ τοῦ
δρῶντος ὁ μύνη αὐτὸν ἐλαύνει τὴν γλῶ, καὶ καταπνέται αὐτὸ καὶ τῷ πη-
νῶν. ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ διὸς ἐς τὴν δαίλασαν καταδύει, καὶ ὑπὸ φ' ἱεῖας διέ-
χεται. ὁ δὲ, τῇ διέπιδι διδωσι χρυσὸν ἀμειφορία, ἐς ὃν τὰ τοῦ ἀχιλλεύς καὶ πα-
τροκλῆ ὁ ἀντιλόχου ὁσᾶ γὰρ ἐπὶ ὁ, ὅν καὶ ὁμνη ὁ λέγει. διονύσιου δὲ δῶρον φά-
σις ἐμμεν, ὅργον δὲ ποδικοῦ ὁ φαίσι. (λεκλαυσμὲν ὁ.) θρῶνθεις ταῖς
μόσας.

νύμφαισι μ' αἰ φέλουρ βηφύρου γαῖν ὁ,
20 λειβηθέρμ θ' ὑποδρεβι μιμπλείας σκοπήμ.

αἰ φέλουρ.) αἰ πινὸν ἀγάπησαν. βηφύρ γαῖν ὁ.) βήφυρ ὁ ποταμὸς
μακεδονίας. τὸ δὲ γαῖν ὁ, ὕδωρ. μιμπλεία.) πόλις καὶ ἐρῶν καὶ ὅς ὁ μακε-
δονίας, ὡς μὲν κταται καλλιμαχ ὁ γὰρ ὕμνοις λέγων,
ὡς μὲσαι τὴν αἰσθῶν μὴ μὴ πῖμπλει ὁ αἰσθ' ἐχθεσι. καὶ ὁρφύς,
νύμ δ' ἄγε μοι ἑρὸν μιμπλείας γῆνι πε μὲσαι.
καὶ αἰ μὲν λείβεις ὅτως ἔχουσιν. ἡ δὲ γῆνοια τοιαύτη ὅς, ὅτι λαβῶν ὁ ἀχιλλεύς τὰ
ὑπὲρ ἐκτορ ὁ λύτρεα, καὶ πάλιν ἀντιδιδοῖς ἰσοσάθμικα, ταφῆσται γὰρ τῇ ἡρο-
σῶ τῇ δόθεισιν τῇ διέπιδι παρὰ διονύσου, θρῶνθεις ταῖς νύμφαις, ἡ τοι ταῖς μέ-
σαις, αἰ πινὸν παρὰ τὴν μιμπλείαν καὶ λειβηθέρμ καὶ τὸν βήφυρον οἰκῶσι, ὁ
30 παρὰ τὸν ἐλικῶνα καὶ τὴν μακεδονίαν εἰσὶν. ἀλλ' ὁ μὲν λυκοφρῶν, καὶ ἐτόροι ζυ-
γοσθμῶναι ἰσοσάθμικα χρυσὸν τὸν ἐκτορ λέγει, καὶ ὅτω παρὰ τοῦ ἀχιλλεύς δόθει
ναί τῳ περὶ αὐτῶν, νομίζοντες ὅτι πλεον ὅς, τὸ ζυγοσθμῶναι αὐτὸν τῷ ὅν ὅν φρ
σίμ ὁμνη ὁ χρημάτω. ὅκ' ἐστὶ δὲ ὅς. ὑποδρεβίντσι γὰρ τὰ δέκα τέλαιντα, ὁ πόρ
φισίμ ὁμνη ὁ, χωρὶς τῷ λοιπῶν, τὸν σαθμὸν τοῦ βάρους τοῦ ἐκτορ ὁ. λέγουσι δὲ θα-
νόντα τὸν ἀχιλλεῖα θρῶνθῶναι ταῖς μέσαις, ὡς πόρ φισίμ ὁμνη ὁ, καὶ ταῖς νη-
ρησίμ. ἀλλ' ἐκείν ὁ μὲν πάντα πανσφῶς γράφει, καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι με-
τὰ τῷ μωσικῶν ὁργάνων ἡ ἀχιλλεύς ἐγγόνει ἐκδοία. νηρησίμ δὲ λέγει θρῶνθῶσαι
αὐτὸν, ὅτι συνέβη καὶ τὸν λαίρην φ' αὐτὸν πελδύτης μυκήσασθαι μὲν πρῶτον τὴν
δαίλασαν, ὡς πόρ ὁδινρομνίλιν, εἴτα μέχρι τοῦ βουτῆς ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ὅς, ἐλ-
40 θῶσαν φοβῆσαι μὲν αὐτὸν ἐλλῶας ὁ μικρῶς, εἴτα πάλιν ὑποσφραφῶναι. καὶ τοιαῦ-
τα μὲν ὁ φισίμ ὁμνη ὁ. οἱ δὲ νεώτεροι μέσας τὰς διακρυβῶσαι εἰσάγουσι, καὶ τὰς
ἐκείνων γινώσκουσι καταποιίας, ὅπ' εἰσὶ ἐξοίον ποταμῶν ἀπερύνονται ὕδατα.
μιμπλείας καὶ λειβηθέρμ λέγοντες, καὶ ποταμὸν μοι τὸν βήφυρον, καὶ ὅς δὲ ἀλ-
ληγορηθεῖται. ἐπ' ἐπὶ ὁρφύς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑποσφραγῶν τῷ ποιητῶν, κατακα-
ποει τὸν ἐλικῶνα, καὶ τὸ λειβηθέρμ ἐμυθεγῆναι, ὡς αἰ μέσαι ποδὶ αὐτὸν ἐκείσι τό-
πους οἰκοῦσιν.

ὁ νεκροπύρνας ὁς προδερμαίνωμ ῥότμοι,

G 2 καὶ δῆλιν

καὶ θήλω ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
 δῶμαι, παρ' ἰσοῖς κούρησι φεύσας κρότωρ,
 καὶ λυῖσθαι ἔσθ' γλῶν δυσμενῶν ῥήϊας πόδια.

ὁ νεκροπόρνας.) ὁ ἀχιλλεύς, ὅτι προσηκόντως παρὰ τὸν ἑκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρασεν. ἐκ τοῦ πόρνημι δὲ γίνεται ὥρ, ὁ ὄντως πόρνης, τὸ πέπρασεν, καὶ ὅζ' αὐτὸ πόρνημι, ὡς ἰσθ', ἰσμία. ἢ μὲν γὰρ ὁ πόρνης, καὶ ὁ ἰσθ', ὅς τις ἀχιλλεύς δεδουκώς τὸν θάνατον, καὶ γυναικίᾳ ἐνδουσιῇ, καὶ ἰσογύμνῃ ὡς γυνή, καὶ ὡς ῥ' ἀπ' αὐτῶν ἐλλῶν ἀρπυιδάσει φη' νεώς, εἰς τὴν γλῶν τῶν τρώων τὸ σὸν δόρυ δεδωώς. ἰσορεῖται γὰρ τοῖς νεοτόμοις, ὅτι ἀχιλλεύς ἀπὸ τῶν ἑκτορα ἀνδράσων, καὶ φοβηθεὶς, ὑπεκρίθη κῆρ ἐῖναι, καὶ ἐλθὼν ἐν σκύρῳ ἔκει μετὰ τῶν λυκομήδους παρὰ δῶμα, ὅθ' αὖ καὶ τῇ δειδιαμείᾳ συνηλθον. ὁ δὲ λυκομήδης δὲ σαλὲς ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἀτροκτενὲς καὶ ἀλακτάς καὶ ὅσα τικῶτα γυναικῶν ἐργαλῆα, ἔτι δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα καὶ ἰδὲ ῥήϊας πῶ τὸ παρβγνῶν τὸ λυκομήδους, ἐπὶ γένυ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἔλθον ἡγαγῃ, αἱ γὰρ γυναικῶν τὰ γυναικῶν ἐπέλεγοντο. ἀχιλλεύς δὲ ξίφη λαβὼν, ἐπερᾶτο λινὴν δεξιῶς, ἢ ὅπως ἠλέγχθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πεπλάσται καὶ μεμυθολόγηται. τὸ δὲ ἀλκίδες ὅπως ἔχει, ἀρτι λαβὼν πῶς γὰρ ὁ ἀχιλλεύς δειδιάμευσ τὴν θυγατέρα λυκομήδους, συωδιέτερεν ἐν τοῖς θαλάμοις ἢ παρβγνῶσι, πόθ' αὖ νεογαμίας. ὅθ' αὖ ἐμυθόυσαντο, ὅτι γυναικίᾳ ὑπὸ διν. ἀγγελίαν δὲ φη' ἐκ στρατίας καταγγέλλοντο τὸ ὁδυσσεύς, πῶς θύμους ὑπέκτισε, καὶ ὅζ' ὡς μισε πῶς τὸν πόλεμον, καὶ πόρ μανθάνων ἀπὸ χρυσῶν βραχυχρόνιον εἶναι, εἰ πῶς τὴν τροίαν ἐκπύσει, τὴν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρυσῶν φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτροκτενὲς ὅζ' ἔδω. ὅτι γὰρ ὅκ' ἐδελιάσθη ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ πῶς θύμους πῶς τὸν πόλεμον ὡρμησεν, ὡς ὁμοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' ῥαφιδίᾳ, τὸν νεορα παρειαλῶν πῶς τὸν πάτροκλον λείγοντα ἤλθοι ἐγὼ καὶ δίδω ὁδυσσεύς, λαὸν ἀγείροντες κατ' ἀχαιΐδα ἡλαττωμένα. καὶ μετ' ὀλίγα φησὶν, ἤρχον ἐγὼ μύθοιο λελύων ὑμ' αἶμ' ἐπέδω, σφδ δὲ μάλ' ἠθέλγω. ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορεῖται. ὁ δὲ λυκοφρων ὅτ' αὖ μυθικῶς ὅπως ἐπιδείχεται, διὸ καὶ φορτικώτερόν μοι δεκτὸν ἐν ἀλληγορεμῶν, ὡς πολλὰ κίς ἐφω, ἀλληγορεῖν. καὶ λυῖσθαι ἔσθ' γλῶν.) εἰ πορ τὴν ἰσορίαν, καὶ πάλιν ἐρῶ. εἰμαρτο ὅθ' πρῶτον φη' νεώς ἀρβαντι ἀρβαντῆμ, ὁ καὶ πέπονθεν ὁ πρωτεσίλαος, διὸ πόρ ἀχιλλεύς ὑδρόν ὅζ' ἤλθον.

τὸ σὸν ξύναιμε καὶ ὑπὸ πῆρας δόρυ,
 ὦ δαῖμον οἶον κίον αἰσώσεις δόμων,
 ἔρισμα πάτρας δυσυχῆς ὑποσάσας,
 ὃ μὴν ἀνατείγ' ἐν δὲ ἀνδρὶ μόχθωρ πικρῶν,
 πρῶτους θ' ὁ λησῆς διωρεῖς γελᾷ στρατῶς,
 ἐπεγναχάζωρ τὸν διεδουπότ' ὁ μῶρ.

ὁ δαῖμον.) ὁ τύχη, ὁ εἰμαρμένη, ὁ ποῖον κίονα τ' οἰκέων ἀφανίσεις, τὸ ἔρισμα 4ῶ
 ἢ σῆμα τ' δυσυχῆς πατρίδος καταβαλὼν, ὃ μὲν ἀνδρὶ βλάβης ἢ τιμωρίας, ὃ ἢ
 χρεῖς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πρῶτος ὁ λησῆς ἐλλῶνικὸς γελᾷ στρατῶς,
 ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπρωμένου ἑκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν ἑκτορα,
 ὡς καὶ πίνδαρος λέγει· τίς γὰρ ἑκτορ ἰσφαλεῖ τροίας ἀμαρὴν ἀσραβῆ κίονα.
 κίονα δὲ καλεῖ τὸν ἑκτορα, ὡς μὴ μόνον τὸν περὶ αὐτὸν οἶκον συνιέοντα καὶ βασίλειον
 τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν τροίαν. ὁ δαῖμον. ὁ σῖχ' ὅτ' αὖ τῇ
 δ' ἡρώα πόδια ἀνὰ πους αὐτοῦ ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικός τραγικός. διωρεῖς στρα-
 τῶς, ὁ ἐλλῶνικός, ἀπὸ δῶρος τοῦ ἐλλῶντος παυλός, ὡς φησὶν ἡσίοσις ἐν τῇ ἡρώα
 γηματογία,

γῆμαλογία, ἑλλῶν δ' ἐγγύοντο θεμιστόπου βασιλῆος,
 δωδὸς τε, ξυθός τε, καὶ αἰολος ἱπποχάρμης. αἰολίδαι δ' ἐγγύοντο θεμιστόποιοι.
 πρύμναις, πόντικας, πόντικας, ταῖς ναυσὶν. ἀρ' τὸ ποιῶντας τὸ ποιῶν γν'. πρύμνη
 δέ, τὸ ἴσχατον καὶ ὁ πτόδιον μέρ' ἐλ νείας, παρὰ τὸ εἰς πύρας καὶ τὸ τελευταίην
 μέρ' ἐλ μύλων. πρῶτα δέ, τὸ ἐμπρόδιον, παρὰ τὸ πρῶτως τὸ ῥέοντο, ἥτοι τὸ
 ὕδατος ἃ πῆδα. τὸ δέ ἐξ ἡς ὅτως, ὃ μὲν ἔκτωρ διωρεῖται ἀφ' ἀνείτα, καὶ οἱ ἑλ-
 λῶν δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῷ γελᾶσθαι ἀνδρ' ἐπισημαίνει καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ φυγόν-
 τος ποδὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεγέσονται ταῖς ναυσί. μεταφορῶς δέ τινι παρ'
 ὁμηρον ἑλλῶνικῶν ναυμαχίαν, γν' ἢ φαίνεται ὁ ἔκτωρ διώξας αὐτὸν ἑλλῶνας, καὶ
 10. κατακαύσας τὴν ναῦν τὸ πρωτεσιλάτ.

ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανσώτην δ'ραμὼν
 πεύκαις βίου βαλβίδια, συμφλεχθήσεται,
 καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλείσα φύξιον δία
 πορθομενίοισι κῆρας ἀρκίαι πικρὰς,
 τότε ὅτε τέφρ' ἐλ, ὅτε ναυλόχων σαβμῶν
 πρόσβλημα καὶ σαυροῖσι κρησώτη πτόρυξ.

καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλείσα.) τὴν φυγῆς αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ γῆμαλον δία, πορθο-
 20. μείοις αὐτοῖς ὥστε τῶν πρώτων ἀφ' ἡδύφαι τὴν θάνατον. ἢ καλῶν δία φύξιον, τὸ δι-
 νάμενον ποιῆσαι φυγῆν τὴν λίνδιον. φύξι' δέ ὁ ζεύς, καὶ ἑλίου καὶ ἑτοροῖ',
 καὶ ὁμόγνι', καὶ ἐφίσι', καὶ ἄλλα μυρία λέγεται, πῶς τὰ συμβαίνοντα καὶ
 γινόμενα μετρημαζόμενα. φόβῳ γὰρ τίς, φύξιον δία ὑπὸ καλεῖται. γὰρ δὲ
 πάλιν ποῖων, γαμήλιον δία. συμβεβηλὸς δέ, βαλβίαν. καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως.
 τότε ὅτε τέφρ' ἐλ.) τότε ὃ βοκλήσας τοῖς ἑλλῶσιν. ὅτε ὁ τέφρ' ἐλ, καὶ τ' ὅρ-
 30. γμα, ὅτε τῶν πλοῖων τὰ πτοπύργια, καὶ ἢ γν' σαυροῖς καὶ σαβωροῖς τοῖς πεπλημέ-
 νοις ἐκείθην τῆς τέφρ' ἐλ, καὶ τὸ πτοπύργια τὸ δία τὴν κρησώτην ἐπ' ἐχρον γν'
 τῇ τέφρῳ. ἢ τὸ δία τὴν κρησώτην καὶ κλίμακα, τὸ τῆς τὸ κλίμακα τὸν πεπλημέ-
 40. νοι. ὅτε τὰ γῆσσι καὶ αἰετφοῖται, ἥτοι οἱ κρησώται. ἀλλ' ὅτε ἐπ' ἀλφει, ἥτοι αἰετ-
 σεις τῶν πύργων, γν' αἰετφοῖται οἱ πολέμισαι, ὡν ἀνωθεν εἰσὶν αἰετφοῖται, ἥτοι οἱ
 πτομαχῶν, καὶ τὰ διεσπῶντα τὸ τέχης, ὃ οἶον εἰπεῖν οἱ ὁδοῦν. ταῦτα πάντα
 τότε ἐκ ὁφελήσας τοῖς ἑλλῶσι, παρὰ τὰς ναῦς διωχθήσιν ὥστε τὸ ἔκτωρ. ὅπ-
 δέ ἐκπσαν ὥστε τὸ τέχ' οἱ ἑλλῶν, ὃ μὴ ὁφελῆσαι αὐτοῖς, ὃ λυκόφρων λέγει
 νῦν, γν' τῇ ὁ ῥαφωδία αὐτῷ ὁμηρ' διδάσκει τὴν ἐπίσημ' αὐτῷ. γν' δέ τῇ μ,
 τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ τὴν τότε καταλόγον. ἄλλως πτόρυγα εἶπε τὸ τέ-
 χης, τὴν παρὰ τῶν ἐλ οἰκοδομῆς, οἶον τὴν ὑψηλῶν, παρὰ τὸ κρησώσας αὐτὸν ἐγεί-
 ρεσθαι. τὸ δὲ κρησώσας μὲν πύργων ἔκτον, ὃ κλίμακα οἶδεν. ὃ δὲ λέγει, ὅτι κατέ-
 λαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ἦσαν πνίξ φύλοι ὑπὸ τροχὸν κλίμακας ἐχθροῖς ἄνω,
 40. προμαχοῖ, ἐφ' αἷς οἱ πολέμοι ἐφ' ἐσθλὸν ἐμάχοντο τοῖς ὑπὸ τῷ τέχῳ. ἐστὶν ὅτως
 τὰς κρησώσας ὑπὸ τῷ τέχῳ ὄρνυ, καὶ κατέβαλον τὰς ἐπ' ἀλφει. σαυροῖς, ἢ ἐκατέ-
 ρωθεν οἰκοδομῇ τῷ τέχῳ ὁδοῖς φύλοις διειλημμένῃ, ἃ πτόρ σαυρὸς ἐκκλῆκε, ὥστε
 τὴν ἐπίσημ' ἢ αὐτὸ τὸ τέχ' ἐλ, ὥστε τὸ πλοῖον.

ἐγείρει χερσὶν ὁμοῦσιν, οὐδ' ἐπ' ἀλφει,
 ἀλλ' ὥς μέλιτος σὺμπεφυρμέναι καπνῶ,
 καὶ λιγνύ' ἐπ' αἰσὶ καὶ γρυνῶν βολαῖς
 ἀφλασα καὶ κρησώσας καὶ κλησίδι θρόνους

πυκνοὶ κυβισκτῆρες ἐξ ἰδωλίων
 πηδῶντες αἰμαλξουσιν ὀθνεῖαν κόνιν.
 πολλοὺς δ' ἄριστεις πρωτόλεια θ' ἔλλαδ' ἰθ',
 αἰχμῇ φέροντας καὶ ποροῦς ὠγκωμγῆρους,
 αἰ σὰι καταξανθοσιν ὀμβριμοὶ χεῖρες,
 φόνου βρύσσαι, καὶ τιμαιμῶσαι μάχης,

ἀλλ' ὡς μέλισσαι.) δίκην δὲ μελισσῶν, λαπτῶν δυντοπισμῶν καὶ βοαῖς
 κορυμῶν, ὅτ' αὖ καὶ ὅτ' αὖ ἐκτορῶν πρᾶγνόντων, πηδῶντων ἐς τὴν ξυλὴν γλῶ, 19
 ἐκ τῆν καθεδρῶν, καὶ πρῦνας καὶ πρῶρας τῆν κῶν, καὶ τὴν πρωϊκὴν γλῶ μολυ
 νῶσι τῶν αὐτῶν αἵματι, γν' τῶν πηδῶν ὁμοιόμηναι ὀγκωμγῆρας. ἀφλασα.) καλῶ
 ται τὰ ἄκρα τῆν κῶν, κατ' ὀγκωμγῆρας τὰ δύδλασα. καὶ κορυμῶν.) τὸ αὐτὸ
 δηλῶσι. ἀφῆρες δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἀφλασα πρῦνῆσαι, τὰ δὲ κορυμῶν πρῶνῆ
 σαι. πολλὰς δ' ἄριστεις.) δυνάμεις ἔλλωας, αὐτὰ λαμβάνοντας πρωτόλεια, αὐτὰ
 τὰ πρῶτα τῆν λῆας καὶ πρῶτῳ αἰχμαλωσίᾳ, καὶ πρόκρυσαι ἐκ τῆν ἔλλαδ' ἰθ'
 φερόντας γν' τῶν αὐτῶν ὀγκωμγῆρας, καὶ τῆν αὐτῶν, καὶ ταῖς ποροῦς, καὶ δυνάμεις
 ὑψωμῶν. αἰ σὰι χεῖρες, ἥτοι σὺν καταξανθῶν καὶ ἀνέλγας. λέγει δὲ αὐτὸ πᾶσι το
 κλον καὶ πωλῆων καὶ ἀσκάλαρον τῶν ἀρκυλῶν, καὶ αὐτὸ λοιπὸν. πρωτόλεια
 δὲ αἰσι, τὰ τῆς λῆας καὶ τῆν λαφύρων τῶν πολέμων πρῶτα καὶ ἀνέλγας, ἅπαν 20
 εἰσὶν οἱ αἰετοὶ λαμβάνειν, ὡς ἀγαμέμνων τὴν χρυσίδα ἀνωμόλῳ, ἀχιλλεύς
 δὲ τὴν βελονίδα ἰπποδάμειαν, αἷας δὲ τὴν τέκνησαν.

ἐγὼ δὲ πρῶτον οὐχὶ μῆτιν οἶσομαι
 τὰς σὰς σφύουσαι, καὶ δι' αἰδῶν ταφῶς.
 οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κῆν' ἐπ' ἔομαι φάθ',
 καὶ πημῶντων ὑψιστον ὦν κραντῆς χροῖον
 μήνης ἐλίσσων κύκλον ἀνδρὶν ἔσεται.
 αἰ αἰ σφωλζω καὶ σὸν εὐγλαγον δάλ',
 ὦ σκύμνε τὸρπνὸν ἐναγχεῖσμα συγγόνων,
 ὅς τ' ἄγριον δρῶν κοντὰ πυρφόρῳ βαλῶν.

ἐγὼ δὲ.) λυπηθῆσμαι ὁ μικρῶς, αἰωνίως τὴν σὺν ταφῇ καὶ τῇ δάνατον
 σφάξουσαι. αἰδῶν δὲ λέγεται καὶ ὁ χρόνος τῆν ἐκάστου ζωῆς. ἀβλῶς γὰρ ὁ ἔομαι ἐκά
 νῳ τὴν τῆν σῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὑψιστον καὶ ὑπερέχουσαν τῆν δλίφειν, ὦν
 πινῶν δλίφειν κραντῆς καὶ τελειωτῆς ἀνδρὶν ἔσεται νῦν, αὐτὸ τὸ λέγεται ὁ χρό
 νος, ὁ ἐλίσσων καὶ συσφύων καὶ πληρῶν τῶν κύκλων αὐτῶν τῶν τῆν σελήνης καὶ
 νήσεως καὶ πρυφοῦς. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ καὶ τῆν σελήνῳ αὐτὸ μῶν ἐπ' ἔλγουν, τῶν
 δὲ τῆν μῶν ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς τῆς. αἰ αἰ σφωλζω.) φῶς φῶς σφωλζω, καὶ 40
 τὴν σὺν θαλάρῳ καὶ δυνάστροφον ἡλικίαν, ὦ ἀδελφεῖ με πρωϊλῆ. ὦ σκύ
 μνε, καὶ βασιλικῶν τῶν γήνημα, τὸρπνὸν πρυποκῆ τῆν ἀδελφῶν, ὅς τρώσας
 τῶν ἀχιλλῆα τῶν ἐρωτικῶν τῶν καλῶν σὺ βίλει, ἥτοι θελξας αὐτῶν, ὡς τε ἐραδιῶναι
 σὺ. σὺ δὲ μὴ ἐραδιῶναι αὐτῶν, καρατομῆς καὶ ἐκτμῆς τὴν κεφαλῇ γν' τῶν τύμ
 βῶ καὶ νῶν τῶν ἀπὸ τῶν τῶν ἐραδιῶν τῶν ἀχιλλῆας, καὶ γν' τῆν καρατομῆς
 αἰμαῖς τῶν νῶν. φασὶ γὰρ, ὅτι ἀχιλλεύς ἐραδιῶν τρώϊον τῶν πασιδὸς ἐκάβης τῶν
 πρυματῶν γν' λόγοις, ἐργῶν δὲ πασιδὸς ἀπὸ τῶν τῶν, καὶ δῶκον αὐτῶν, ἔμελλε λατῶ
 λαμβάνειν αὐτῶν. πρυποκῆ δὲ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν τῶν, ἀχιλλεύς
 ἐβίβη

εἰάξην αὐτὸν ὀφειλῆν. ὡς δ' ἐκίπεσθε, πῦρ σελῶν ἀνέλκον αὐτὸν γὰρ ἔρδ' βαμῶν,
 ὃ φασὶ καὶ τιμωρῶν ὁ ἀπὸ πᾶσιν αὐτῷ παρὸν κύνεσσιν ἀνακρεθῆναι τὸν ἀχιλλεῖα. ὅ
 ὅποι μὲν ἔτῳ ληρῶσι ποδὶ τρωίλῳ. ἐγὼ δὲ ῥῶσιν τὸν τρωίλον καὶ βαθείαν ἔχοντα
 τὴν ἑλάνω, καὶ μελαγγχεῖν ἐπίσταμαι. ἐκ οἷδα δὲ ὅθ' οὐδ' ἀχιλλεὺς ὅπως
 ἔρωτι κῶς ἴω, ὡς καὶ βαθυγχεῖον καὶ γόραιοτόφῳ πολὺν τότῳ ἐρᾶν. νῆϑ' μὲν γὰρ
 ἴω ὁ τρωίλῳ, καὶ ὠραῖῳ. μελαγγχεῖς δὲ καὶ διασυγχεῖσθαι, καὶ ἀχιλλεὺς ἔρωτῳ
 ἀνὰ ξίῳ. μετὰ δὲ τὴν αὐαῖσιν μίμονθ', ὀφειλῶν ἐκ τῆς τρωίας συμβάλλει ἔρδ'
 ἀχιλλεῖ, καὶ ἀνακρεῖται ὑπὸ αὐτῷ, καὶ ἐργῶσθαι αὐτὸν γὰρ τῇ τρωίᾳ πρὸν πο-
 λὺ, οἷον ὑφ' ἐκπρεσθαι.

10

ἵνγυι τόξῳ τὸν τυπγνῆτα δ' ἐν βρόχοις
 μάστιγας ἀφύκνεις βαυὸν ἀσδρῶν χρόνον,
 πρὸς τῷ διαμγνῆσθαι αὐτὸς δ' τετρωμγνῆσθαι
 καρτερμυθεῖς τύμβον αἰμολέξας πατρὸς.

οἷμοι διυσαίω, καὶ διπλᾶς ἀκρόνους,
 καὶ σὸν τέλῳα πτόμοι αἰαλῶ σκύλαξ,
 ὡς τὴν μὲν αὐτόπρεμνον καὶ ῥυαὶς κόνις
 χανῶσα κεθμῶ χεῖσεται διασφάγῃ

20

λαδύσουσιν ἄτῃν ἀγχίπουρ σφραγμάτων,
 ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμδινάδῃ μοροί.
 ῥῆ λαβρονύμφου ῥέρετι μεμιγμγνοί
 σκύμνω κέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γαῖᾳ
 πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσω.

πυρφόρῳ ἵνγυι τόξῳ.) νῦν αὐτὴ τῷ πυρφόρῳ βίβει. λέγει δὲ ἔρδ' ἔρωτι.
 ἵνγυι δὲ λυρῶς ἔρεον δῖον, αἰεὶ σῆον τὴν ἔραν, ἀγωγὸν ἔρωτων. ἐστὶ δὲ ποικίλη
 τῇ τειχίῳ, μακροτροχίῳ, γλῶσσῳ ἔχον ὡς πολὺν ἐκτεταμῆναι, πυκνῶς
 30 ποδισφύροισιν καὶ ποδιδινῶν τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρῆσιμον εἰς ἔρωτι
 καὶ ἐπὶ πᾶσι. λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸν δυνάμειν ἐκ τῆς τροχῆς, ὅν ποδισφύροις
 ἄμα ἐπὶ πᾶσι. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι λυρῶν τροχῶν στυπῆσι αὐτὸν ἐπ' ἀνθρώ-
 πων. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τὰ ἄνδρα αὐτῷ ὀφειλῶσαι, παρὰ πᾶσι ἔρδ' τροχῶν. τὰ
 τὴν ἔν φασὶ τὴν ἵνγυα πρῶτον ἀφροδίτῃ ἰάσιν διῶσα ἐλίδεσθαι ταῦτα, ὅπως μὴ
 θείαν δέξῃ, λέγουσι ὅτι αὐτὴ καὶ ἵνγυ γυνὴ ἴω πρότορον θυγάτηρ πειθῆς, καὶ ἡ
 καὶ πᾶν, φαρμακύνουσαι τὸν δία εἰς τὸν ἴδον πότον, ὑφ' ἧρας ἀπωρενῶν, ἄλλοι δὲ
 θάραν πᾶν ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἵνγυα, ὅθον πᾶν ποθῶν ἵνγυ καλεῖται.

οἷμοι διυσαίω.) φεῖ μοι καὶ διυσαίω καὶ διυσαίω, καὶ τὸν σὸν θάνατον ὡς τὰ
 λαυα σκύλαξ ἐκάθῃ θρῶν, καὶ τὰς διῶ ἀκρόνους τὰς σκύλαξ ἐμὲ ἀδελφῶς,
 40 λαοδίκῳ καὶ πολυφνῶν. ἀφ' ὧν τὴν μὲν λαοδίκῳ καὶ γῆ χιθῶνται ὑποδίσκει-
 ται ποδὶ τὸ ἄλσθαι, καὶ τὸν παρὰ δεισιν τὸ πάππου με τρώος, παρὰ τὸ ἄλλῃ δυνά-
 καὶ αἰεῖσθαι τὰ φυντά, ὅπως καὶ λείλα τεθνηκῆ καλεῖται μετὰ τῷ παιδὶ αὐτῷ με-
 νίπτο. χιθῶνται δὲ καὶ γῆ, καὶ ὑποδίσκειται τὴν λαοδίκῳ, ἥτοι γὰρ φάρμακον πρὸς
 σῆτον καὶ ἀφθάνῃται καὶ λαοδίκῳ. πότε, ὅταν πορῆται ἡ τρωία. καὶ νῦν μὲν ὁ ἀ-
 πρόσκειτ' ἀνυφῶν, πορῆται δὲ τῇ τρωίᾳ αὐτὴν φησὶν ἀνακρεθῆναι. μετὰ
 δὲ μικρὸν πρὸν ἔρδ', ὅτι μετὰ τὴν τῆς τρωίας πόρῃσιν, ἄλλῃ μενίπτο τῷ ἡ
 αὐτῷ τῇ λαοδίκῳ γὰρ δρᾶν καὶ πρὸν μετὰ ἀκρῶν τῷ πατρὶ αὐ-
 τῷ. ὅθ' ὑποδίσκειται ἀνακρεθῆναι, λῦπῃ καὶ λαοδίκῳ τελεῖται. ἄλλῃ δὲ φασὶ, τὴν λαο-
 δίκῳ

δίκην διαπορεύει ὑπὸ τῶν ἐλλύων πονεῖν ὑπὸ πινᾷ φέρουσα, καὶ ἀφθάνειν.
τὸ δὲ οἴμοι, ὃ δύο μόρην λόγος, ἀλλ' ὅν ὑποφέρει, ὡς καὶ ὁμοῖ. Ὁ δὲ κινεῖσι λίγων,
ἡμοῖ ἐγώ. σκύλας.) τὸ ἐξῆς, ὃ δυνεχῆς σκύλας. σκύλακα τὴν ἐκάβην λέ-
γει, ὅτι ἐνὶ ὧν ἐγὼ, ὡς φησι μυθικῶς θυεπίσης,
ἐνὶ ὧν γὰρ πᾶσι πῦρ σ' ἔχουσιν ὁδύματα. καὶ ἀσκληπιώδους ποδὶ τῷ

τόπῳ τ' ἀνιέρη, ὃ καὶ ἐμὸς καλᾷσι δυνεχῆς σῆμα.
ἐν ταῦτα τὰ μὲν μυθικά. τὸ δ' ἀληθές ὅπως ἔχει. μετὰ τὴν τελευτὴν πολυξήνης,
ὑβρίζει καὶ κατακτά τῶν ἐλλύων. οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς ἐμὸς αὐτῶν λίθοις αὐτί-
λον. ποδὶ δὲ λίλλας εἰπομένης εἰς τὸ, μὴ δ' αἰσπείων ὃ μόνον, καὶ πάλιν ἐρῶ. λίλλα
ἐκάβης ἢ ἀδελφῆς, θυμοῖτο δὲ γυνή. αὐτῇ, ὡς φησι, πεισμένη λάθρα συγγινομένη 10
νη, γυνὴ μόνιππορ. πεισμένη δὲ γυνὴ, ἢ καὶ μαντῶντος γυνή. ἐλπίς ποδὶ δὲ βα-
σιλίας, ἐξήδη αὐτῇ αὐτῶν τὴν περὶ αὐτῶν καὶ τὸ γυνή. ἐτυχε δὲ τότε ἢ μὲν
ἐκάβη περὶ τὸν ἀλέξανδρον, ἢ δὲ λίλλα τὴν μόνιππορ. φεισμένη δὲ ἐν δὲ ἐκά-
βης, αὐτῇ τὴν λίλλαν, ἐν τὴν περὶ αὐτῇ μόνιππορ. ἐν ταῦτα δὲ ἐν ἡ κασιόκη κα-
τεπόθη γυνή γυνή. χυτῶσαι. λῶσαι, πλῶσαι. χυτῶσαι γὰρ ἐλασδὲ χρῶν ἀγ-
γῶν, ἐφ' ὃ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπως μετὰ τὸ λῶσαι αὐτῶν ἐχρίοντο.

σέ δ' ὡμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
ἄξιθ' θνητὰς συγνὸς ἱφιδιῶ λίων,
μητρὸς κελαινῆς χίρηντας μιμῶμενθ',
ἦν δὲ βαβείαμ λαυμίσας ποιμανδρείαν
σεφηνφόρον βῆμ' ἰδνὸς ἄσταμθ' ὁρῶκωρ,
ῥαίσει τριπτάτρῳ φασγανῶ καυδίουθ'.

σέ δ' ὡμὰ πρὸς νυμφεῖα.) σέ δὲ ὡ πολυξήνη πρὸς ἀπλωεῖς ἢ ἀώρες πασι-
δίας καὶ γαμηλίας θυσίας, πάλιν ἀπὸ κοινῆς τὸ ἀπ' ἀνθρώπου καὶ ἀπλωεῖς, ἢ ἀώ-
ρες ἄξιθ' ὃ συγνὸς καὶ κατακτά, ἢ συγγνώμηθ' ἄξιθ' λίων δὲ ἱφιδιῶ καὶ δὲ ἱφ-
γυνεῖας, λέγει δὲ τὸν νεοπτόλεμον, δὲ μητρὸς αὐτοῦ ἱφγυνεῖας ἢ λυκοφρονα, μι-
μῶμενθ' τὰς γυνήτας θυσίας. ἢ πινᾷ ἱφιδία, καὶ ἱφγυνεῖαν τὴν σεφηνφόρον
βῆμ', ῥαίσει καὶ φθείρει γυνή τριπτάτρῳ φασγανῶ τῷ καυδίῳθ' καὶ ὠρίῳθ', 30
ὃ δεινὸς ὁρῶκωρ, ἢ τοῖς διονύσιος, ἢ τῆς ἰδνῆς, τοῖς λυκοῖς καὶ τοῖς ἔλλησι χαλ-
σας καὶ κατακτά καὶ δύσας τὸ πρῶτόσφακτον ὄρεον. ἢ πάντα πρὸς τὸ σέ δὲ
σωτακτέον, ἢ πινᾷ σέ δὲ βαβείαν, λέπει τὸ τάφρον, ὡς ποιμανδρείαν καὶ βοιω-
τίαν σεφηνφόρον βῆμ' ῥαίσει καὶ φθείρει, γυνή τριπτάτρῳ καὶ τριπτάτρῳ φασ-
γανῶ τῷ καυδίῳθ' καὶ τῷ ἀρῆθ', ὃν εἰπομένη. ὃ ἱφιδιῶ λέγεται ὃ δεινὸς ἀρῆτα
μθ' ὁρῶκωρ. νῦν δὲ πρῶτόσφακτον, ὃ τὸ πρῶτος σφαγῆν, ἀλλὰ τὸ δύγνεις καὶ
τὰ μὲν δὲ γυνόικας ταυτί. τὰ δὲ δὲ ἱσορίας ἔχουσιν ὅπως. ἀχιλλεύς ἐραδὲς πολυ-
ξήνης, ὃ δὲ αὐτῶν γυνή τῷ θυμωρῶς ἀπολλωνθ' ἀναιρεθείς ναῶν, μετὰ τὴν τῷ
ἱλίου πόρῳσιμ, ἢ τῷ ἱλίου πῶν τοῖς ἀείροις τῶν ἐλλύων, σφαγιασθῶν αὐ-
τῇ τὴν πολυξήνην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῇ. ἢ οἱ ἦρωες τῇ τῶν αὐ- 40
τῷ ὁρῶ νεοπτόλεμος τῷ πεισλὸς ἐκείνους σφαγιασθῶσι, ὡς θυεπίσης γυνή ἐκάβη φη-
σι. ὃ δὲ φλαυίθ' ὠλόςταθ' μόνον τὴν πολυξήνην φησὶν ἐξελθεῖν δὲ τριπτάτρῳ,
ἔτι μὴ παρῳθείσης, καὶ ἀφ' ὧν αὐτῶν αὐτῇ τῇ τῶν αὐτῷ, πῶν τὴν κατακτά
μῶν τῷ ἦρωθ', καὶ δικαίως λογισθῶν, ὡς ὃ ἔτῳς τῶν δὲ ὁμοιόεισι νυμ-
φῶν. ἱφῶν, τὴν ἱφγυνεῖαν λίγων τίς, καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἀφ' ὧν ἐκνήσθη ὀνί-
μαθ', πῶς αὖ ἐγνωθείς τοῖς συγγνώμασι. ποιμανδρεία.) πόλις βοιωτίας,
ἢ καὶ τῶν ἀρχαίων καλαμῶν, γυνή αἰετοῖς βόδῳ. σεφηνφόρον.) σεφηνφόρον
ἔπῳ, ὅτι ἐσεφάνη καὶ ἀνθῶν ἐπῳθῶν αὐτῶν θυμῶν. τριπτάτρῳ.) ὡς μὲν
ὠρίῳθ'.

ὠρίωνΘ, ὃν καὶ ἱανδίανα βουνοὶ καλῶσι. ὅτω ὑεὺς κολοῖαν ἔχον γυναι-
κα, ἅπαις ἐτύγχανε. ποτὲ γὰρ ζεύς καὶ ποσειδῶν καὶ ἀπόλλων ἔφ' ὑεὶ τῷ
ἐπεφθόθησαν, καὶ ὃς βῆρ' ὄντας αὐτῶν ὑπεδίδεατο, οἳ δ' ἔφασαν αὐτῶν αὐτῶν
ὁ βύλοιτο, ὡς δὲ παιδίον αὐτῶν γένεσθαι ἐτήσαστο, οἳ πρὸς τῇ τῷ σφαγῆντΘ
βοὸς βύρσῃ γένεσαν, καὶ ὃς αὐτῶν ὁ ὠρίων ἐγγύς, ὠρίων ἐκλήθης, ὡς ἐκ τῶν ὄρων
πεχθεῖς. ὁδὸν καὶ τείλαττον ἔδωκεν καλῶν. τὸ δὲ ὠρίωνΘ ξίφΘ· ὁ διομήδης ἔχον.
ὤδ' ὁ νιοπτόλιμος τριπάρτην φασγάνον, τῷ τειλεσσῶτι λέγει. ἄφαιςΘ γὰρ πη-
λῆ ἔδωκε πρῶτον μὲν χεῖρ' ἔσπετο, πηλὺς δὲ ἀχιλλῆ, ὃς ἀχιλλεύς δὲ ἔδωκε νιοπτόλεμΘ
διηδίδεατο. κασιδιῶνΘ, νῦν λέγει τῷ ἀφῆΘ.

10

λύκοις τ' ἢ πρῶτος φακτῶν ὄρκιον σχοῖσας.
σὲ δ' ἄμφι κρίλῃν αἰχμαλῶν ἡϊόνα
πρίσβον δολόγκωρ διημόλυσον ὠλίην
ἔπεσβόλοισι ἀραῖσιμ ἡρεθισμένην
κρύψει κυπῆς τις χερμάδιον ἱερμερία
μαίρας ὅταν φαίνουρ ἄλλάξῃς διομῶν.

πρῶτος φακτῶν.) ὤδ' ἰφίγνείας, ὅτι γὰρ αὐλίδι πῶς τὸν εὐεππὸν ὅς πρῶ-
τος ὄρκος ποιῶντος οἱ ἐλλῶντες αὐτῶν αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν ὑδιδίς ὅδ' ἔδωκεν γὰρ
20 ὄρκος, οἳ ἐλλῶντες γὰρ γόνος, ὡς καὶ ὁ λυκόφρων ὅπως ἐπὶ πηλῶν
ροῦ δὲ ὅτι γὰρ τῇ αὐλίδι, ὅποτε καὶ τὰ πῶς τὸν δρῶντα ἰδόντες ὄρκον τὸ δίδω-
τον ὅσον ἀρσάντων, ζυγὸν δὲ σῶρ' ἀν' παρῶν πηλῶν ὠλγῆας πλάττω. ὤδ' ἰφί-
λυφνός πρῶτος φακτῶν λέγεται, ἡτ' ἂν μὲν ὅς λοιπὸς παρ' ὅσον πηλῶν φάγῃ αὐ-
τῶν ἀχιλλεύς, καὶ εἰς ὄρκον ἐλθὼν τοῖς πρῶσι. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποὶ. ἐγὼ δ' ἔπ'
ἄμφοτέρων πρῶτος φακτῶν ὄρκιον, τὸ ἐκ πρῶτης καὶ δι' ἡγνῶς ῥίξῃς σφαγιασθῆναι δὲ
μα χεῖρ' ἡν ὄρκον φημί. σὲ δ' ἄμφι κρίλῃν.) σὲ δὲ τῶν πρίσβων ἐκείνων,
ἢ σὲ δὲ ὃ πρίσβον ἐκείνην, λοιπὸν ὅσον καὶ καταρρωμῶν τῶν ἐλλῶντες, αἰχμαλῶ-
ν καὶ αἰχμαλῶν πηλῶν, γὰρ τῇ τῷ δῖμ' ὠλγῆν λιθωθεῖσαν, κρύψει κυπῆς τις,
καὶ ἱερμερία γὰρ ἱερμερία, ὅταν ἀλλάξῃ διομῶν, καὶ δῖμας φαῖον μαίρας καὶ κυπῆς
30 πῶς τῶν κρίλῃν ἡϊόνα τῶν δολόγκων καὶ τῶν θρακῶν. τὰ δὲ πῶς τῶν καταλιθώ-
σεως τῶν ἐκείνων ἔπον. ἡϊόνα καὶ ἡϊόνα, ὡς ἀν' ἐθελῆς γράφει. ἄφαιςΘ γὰρ ὅσον ὁ
σίχΘ. μαίρας.) νῦν ὁ κύων, ἀπ' αὐτῶν τῶν κυπῶν τῶν ὠρίωνΘ μαίρας καλῶ-
μῶν. κυρίως δὲ μαίρας λέγεται, ἢ λυκομῆλανα αἶξ.

ὁ δ' ἄμφι τύμβῳ τ' ἀγαμέμνονιΘ δαμῆς
κρηπίδα πηγῶν νόρθε καλυνεῖ πλόκῳ
ὁ πρὸς καλὴν πρὸς τῶν ὁμαίμωνΘ τάλας,
ὠνητὸς αἰθαλῶν τ' ὅσον πᾶν μολῶν
40 τ' ὡρὶν δ' ἄμφοτέρων ἔννομ' αἰσώσας σκῆπτῳ.

ὁ δ' ἄμφι τύμβῳ.) ὁ δὲ τάλας, ἡγνὸν πρίσβον ὁ μολῶν ὠνητὸς εἰς τῶν αἰθα-
λῶν καλυνεῖ πλόκῳ πᾶν τῶν ὑφ' ἡρακλῆος. ὠνητὸς δὲ πῶς τῶν καλὴν πρὸς τῶν αὐ-
τῶν ἀδελφῶν ἡσιόνους, αἰσώσας καὶ ἀφανίστας γὰρ σκῆπτῳ τὸ πρῶτον ἀμφοτέρων. ὄνομα
ποδάρκης γὰρ πρῶτος τῶν ἐκαλῶν. τῇ δὲ καλὴν πρὸς τῶν ὠνητῶν, πρίσβον μετε-
κλήθη. ὅτ' ἄμφι τύμβῳ καὶ νῶν τῶν ἀγαμέμνονιΘ δῖος, ἡγνὸν τῶν ἐκείνων δῖος δια-
μαδῆς, τῶν κρηπίδα καὶ τῶν βᾶσιμ τῶν νῶν, γὰρ πηγῶν καὶ λυκῶν πλόκῳ καλ-
λυνεῖ καὶ κοσμήσει ἄμφι τύμβῳ. ὁ πρίσβον γὰρ γὰρ τῶν ἐκείνων δῖος νῶν κα-
ταφυγῶν,

H

ταφυῶν, ὑπὸ νεόπρῳ αὐτῷ, ὅτι καὶ ἀχιλλεύς ὑπ' ἀλεξάνδρου γν' ἔρ' τῷ
 θυμῷ αἰσ' ἀπόλλωνος· ναῶν αὐτῷ ἀγαθῶν δὲ ζεύς γν' λακεδαιμόνιοι, ἀλλ' ὅτι
 γν' τροία ἐπιμάτω. πηγῶν.) ἔρ' μέλανι καὶ δὴ τραχεῖ ἀλλαχῶ. νύμ δὲ τῷ λῶ
 κῶ. ὁ πῶσκα λυπῆς.) ἡσιόνη, ὡς ἐφ' ἡμῶν καὶ πρῶτον, ὑφ' ἡρακλῆος πορθηθεῖ-
 σις, ἢ τροίας, ἢ γὰρ αἰχμαλωτῆσιν αὐτῷ αὐτῷ ἀδελφῶν περὶ αὐτῶν, πορθάρκει τῷ
 τε λαλῶν. Διδοῖ δὲ τῷ χρυσῷ ἐαυτῷ λαλῶν πῶν, ἐπεὶ αὐτῷ ὄντος, ὅθεν ἐκλή-
 θη καὶ περὶ αὐτῶν. καὶ κατέλιπον αὐτῶν γν' τῇ τροίᾳ, νομίσασα ὅτι κληθῆναι
 αὐτῷ, ὅπου καὶ γέγονεν. αὐτῇ δὲ τότε γν' τῇ ὑφ' ἡρακλῆος αἰχμαλωσίᾳ ἔδωκε τῷ
 πελαγονί, ὅς ἢς ὁ τῷ κρῶ ἐγχεῖται. αἰθαλῶν.) αὐτῇ τῷ αἰθαλῶν τῷ πῶ-
 νων. γινώσκεις ἀκρίβως, πῶς ἢ τροία πορθηθεῖσα ὑφ' ἡρακλῆος ἐκώθη. τὸ 10
 περὶ αὐτῶν.) ὁ σίχρος ὅτις αἰμεινός τραγικός ὅστις, γν' τῇ δ' ἀνὰ πᾶσι τοῖς ἔχουσιν.

ὅταν χέλυος· πῶν ὅσον ὡμόθριξ βαρὺν,
 ἀπεμυλῆς τῇ φυταλμίας χθονός
 φλίσας τῶν ὠδίνωντα μορμῶν λόχον
 ἀναψάλαξεν γαστρός ἐλκυσσας ζυγὰ,
 τῇ σισυφείας δι' ἀγκύλης λαμπουρίδου
 λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐταντίφου.

ὅταν χέλυος.) φασὶ τὸν αὐτῷ ὡς πῶν τῶν τροίαν τοῖς ἔλλοισιν, τὸ
 ὡς μὴ δὴ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. ὅθεν καὶ τὸν δῆριον ἵππον λατασκιδνα-
 σαντῶν, καὶ αὐτῶν ἀρεῖς αὐτῶν ἐμβαλόντες, περὶ αὐτοῖς ἐμὲν φησὶν, ἢ λατῶν ὡς τῷ
 τῶν ἐλλοισιν. τῶν δὲ τῶν αὐτῶν αἰμεινὸν πῶν πῶν δὴ λατῶν εἶναι, ἀλλοι δὲ παρὰ
 διδῶν σαλῶναι, ἐκλεῖναι αὐτῶν πῶν δὴ λατῶν. καὶ τῶν δὴ λατῶν αὐτῶν, ἢ γὰρ αὐτῶν
 δὴ τῆς τροίας. αὐτῷ δὲ φανὸν αὐτῶν τοῖς ἔλλοισιν, καὶ τὰ ὑπογᾶς τῶν
 ἵππων αὐτοῖς, καὶ οἱ ἀρεῖς οἱ γν' ἵππων, γν' νυκτὶ αὐτοῖς αὐτῶν τὰς τῆς τροίας
 πύλας, γν' δὴ εἰσάγῃ αὐτῶν ἔλλοισιν, καὶ τοῖς τῶν τῶν τροία λατασκιδνα-
 τῶν. ὁ δὲ
 νῆς τοῖς τῶν. ὅταν ὁ αὐτῷ ὡς πορθητῆς τῆς πατριδῆς, βαρὺν πῶν αὐτῶν
 φᾶς, εἰς σῶμα τοῖς ἔλλοισιν τῶν δῆριον ἵππων αὐτοῖς, τῶν ὠδίνωντα καὶ γινώσκοντα
 τῶν φοβῶν λόχον, ἢ τῶν αὐτῶν, τῇ γαστρός αὐτῶν τῶν δὴ λατῶν αὐτοῖς. τὸ δὲ ὅτι 30
 ἢς ὅτις. ὁ δὲ πῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὅταν ὁ χέλυος, ἢ τοῖς ὁ γαστρός αὐτῶν
 τὸ καὶ τὸ πῶν. χέλυος δὲ ὅτις ἢ δαλασσία χελώνη. ὡς παρὰ τῶν δὴ λατῶν
 γῆρας. χέλυος καὶ τῶν αὐτῶν λέγει. σύγχαμρος δὲ τῶν ὅτις πῶν αὐτῶν,
 ἔχων γυναικα τῇ ἐκείνης ἀδελφῷ διανῶ. τῇ σισυφείας.) ὁ δὴ λατῶν ὡς
 λέγειται εἶναι σισύφου. αὐτῶν γὰρ ὅτις ἢ αὐτῶν αὐτοῖς αὐτῶν γῆρας
 νῆς, ἢ τῶν αὐτῶν αὐτῶν διὰ πῶν δὴ λατῶν ὅτις. ὁ αὐτῶν ἢ λατῶν
 πᾶντας ὡς ἐβίβαλε. ἐκείνῃ γὰρ πάντων ἵππων τῶν καὶ βόας καὶ πείμνια, τὰς
 σφραγίδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάττανε αὐτῶν δεσφάτας αὐτῶν, ὡς φησι καὶ ἡσίο
 διτῶν. πᾶντα γὰρ ὅσα λατῶν, ἀπὸ ἐλα πᾶντα τίθησκει. σισύφου ὅτις μονογῆρας
 μὴ τυπῶματι τὸ τῶν ὄνομα ἐγχεράτω τῶν τῶν αὐτῶν ὄνομα ὅτις καὶ χη- 40
 λαῖς, ἐπεγίνωσκον. αὐτῶν δὲ ἀφ' ἐλλοισιν ἢ γὰρ τῶν τῶν ὄνομα πῶν, τὰς σφρα-
 γίδας μετεποίει. ὡς δὲ καὶ ὅτις λατῶν ὅτις ἢ γὰρ τῶν σισύφου, τῶν αὐτῶν ποιῶ-
 νται. ὁ δὲ λατῶν τῇ αὐτῶν μιγείναι θνητῶν αὐτῶν, ἐγκυμονῆσαι ποιῶν τὸ ὄνομα.
 ὅτις. ὅτις δὲ αὐτῶν ἢ γὰρ ὅτις αὐτῶν, αὐτῶν δὲ ὁ αὐτῶν αὐτῶν ἀδελφός, σίνου-
 να γῆρας, ὅτις αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν δὴ λατῶν ἵππων ἐκείνῃ. οἱ ὅτις ἔλλοισιν,
 ὡς φησι τῶν δὴ λατῶν, πῶν ἢ γὰρ τῶν πῶν τῶν ἢ γὰρ τῶν πῶν, πῶν τῶν
 νῆς λατῶν. καὶ τὰς λατῶν νῆς, ὅτις πῶν τῶν τροίαν, ἀφ' ὧν νῆς
 διὰ δὴ λατῶν, ὅτις αὐτῶν, πῶν τῶν καὶ γῆρας, τῶν πῶν τῶν λατῶν
 τῶν αὐτῶν.

τῷ ἀνέλῳ, μίσην πάντες τῷ λαοῦ, ὅτι ἔρδ' ὄρατι βαλεῖν τὸν δόρυον ἵππου
 ἐτόλμῃσι. καὶ ταῦτα μὲν μικροῦς ὄρου. τότε δὲ τ' ἡρώων λατρίαν, ἃ ἄπα
 τῆς γένεως δόλῳ, τῷ σίνων, καὶ ἐλκυσάντων ὄρου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ μέν
 καὶ χρεῖα καὶ ὑπὸν συχεθ' ἔχοντες, αὐτὸς δ' σίνων, ὡς ἡ αὐτῷ σωτηριεύον, φρυ
 κτὸν ὑποδείξας τοῖς ἔλλησι, ὡς δ' ἔλας φησὶν, ἡνίκα νύξ μὲν ἔλω μίση, λαμπρὴ
 δ' ἐπὶ τελευτῇ σελήνῃ, πρὸς καλῶνται αὐτὸς ὅρα τῷ φρυκτῷ εἰς τὴν τρεῖαν, καὶ
 ὅπως εἶλον αὐτῶν. λαμπρὴ δ' ἔλῃ. ἀλώπεικ, ἐχέσας λῶ
 κίω ἔρα. νύξ γὰρ ὁδυσσεὺς λέγει, ὅρα τὸ πανδύον. ὁ γὰρ σίνων ἀντίφας, ἥτοι
 ὁδὸς ἀλφειῶν ἡ τῷ ὁδυσσεύει, καὶ γὰρ αἰσίμῃ ἡ ἴος, αἰσίμῃ δὲ καὶ ἀντίφας
 10 ἀδελφοί, πᾶσι δὲ αὐτολύνει.

ῥίς εἰς σηνὴν λεύκοφρυμ ἐκπεπλυνῆσι
 καὶ παιδοβρωτῷ ἡρώωνος νήσους διπλᾶς.
 ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμον ἀρνουμένη,
 ἐν παρθενῶν λαΐνου τυκίσμασι
 αἰὲς τὸ δῶμνον εἰς ἀνῶροφον σέγην
 εἰρηκτῆς ἀλιβόησας λυγαίας δέμας
 ἢ γὰρ βορᾶν πῶδον ὠρίτην θεόν.

20 σηνῶν.) λέγει τὴν τρεῖαν. ὅτι γὰρ ἐκαλεῖτο πρὸς, ἢ δὴ τῷ τῷ σηνῶν μί
 ρεισι τῷ ἔλλησι πᾶσι καὶ τῷ. παιδοβρωτῷ ἡρώωνος νήσους.) τὰς λαλυσινὰς
 λέγει, ὅτι ὡς πλύνει τὸν ἡρώωνος ὅτις ἢ χρεῖα, ὅτι λαοκόωντος πᾶσι δὲ ἀνέλῳ
 ἐν τῷ τ' ὁδυσσεύει ἀπὸ λῶν νᾶν. ὁ δὲ λαοκόων ποσειδῶν ἡ ἰδρύς, ἡ δὲ
 ἀντήνορος. ὅτι δὲ γέγονε σημεῖον ἐν ἡλίοις ἀλώσεως. ἐγὼ δὲ ἢ τλήμων.) ἢ ἀρνη
 σαμένη τὴν ἀπὸ λῶν σιωπῶσαν, ὡς πλύνει τὴν παρθενίαν ἀφ' ἧς τὸν κτ'
 ἔλας ἐν τῷ ἀλλῶν ἐν τῷ αἰσῶν, ὡς ἐν τῷ φυλακῆς ἐν τῷ σκωτεινῇ συγκεντρώσει τὸ δέ
 μας, τότε βιαιῶς ἢ φάσας ἐγὼ, ἢ οἰνὰς ἢ ἀμπελῷ ἐλκυσάντομαι, ὡς μὲν φάσας
 πρὸς γόργον, ἢ τῷ γυπὸς σιωπῶσαν. ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἀμπελῷ, γαμφαῖσι καὶ σια
 γόσιμ ἀρπᾶς, ἢ γὰρ ὁδυσσεύει, ἢ ἀρπᾶς καὶ ὁδυσσεύει. παρθενῶν λαί
 30 νος τυκίσμασι.) τυκίσμασι, λατρίαν καὶ σκῆμασι. τύκος ἢ σιδηρῶν ἐργαλῶν τεκτο
 νισκόν, ὡς αὐτὸν λίθος περικλῶν καὶ ἀρπᾶς. αἰς.) λυγαίας ἢ ὁ ἐσθρηνῶν δυνά
 μεις. λατρίαν καὶ σκῆμασι. αἰς τὸ δῶμνον, ἐσθρηνῶν φυλίνων σε
 γῶν. ὁ γὰρ πρᾶμ ἢ λίθινον δίκον πυραμοειδὴς ἡ ποίησε, ἢ ἐν τῷ αὐτῷ ὅρα τὸ
 δὲ κῆρ μαινᾶς, ἢ καὶ ὅρα τὸ θυγάτριον αὐτῷ εἶναι μὴ ἀρπᾶς ὡς παρὰ κνῆσιν.
 ὅτι ἐσθρηνῶν τὸ δῶμνον εἶπε, ἢ ἀνῶροφον σέγην, ὡς μὴ ἔσαν φυλῶς γὰρ, ὅτι
 τῶς φάσας ὁδυσσεύει. ἐκείνος γὰρ μάλλον σέγης καὶ ἀρπᾶς καὶ δυνάμεις θαλά
 40 μος αὐτὸν λίθος ἐγὼ, γράφω τῷ τῷ δῶδε κῆρ ὅτι θαλαμοὶ τέγχοι ξυστοὶ λί
 θοι. καὶ πᾶς ὁ φρονῶν ὁμοίως ὁμῆρῳ ὅτι φησὶν. ἀλιβόησαι.) λυγαίας λέγει
 τὸν θάλασσαν βυθισμένην, ἢ τὸν τῷ τῷ δῶδε κῆρ εἰς δῶδε κῆρ, ἢ τῷ ἀλὶ δύναι.
 40 λαλίστατος, αἰ νῆας ἀλιβόησαι. κατὰ τὸν τῷ τῷ δῶδε κῆρ συγκεντρώσει.
 λυγαίας, σκοπῆς, λέγει γὰρ ἢ νύξ. βορᾶν.) τὸν ἀνῶροφον καὶ γυναι
 κόν. ὁ αὐτὸς γὰρ ὅτις ἢ ἡλίο. πάντα δὲ ὁ ἡλίο γυνᾶ καὶ τρέφει καὶ αὔξει, ὡς
 καὶ ὁ σοφοκλῆς φησὶ, τῷ πάντα γὰρ βόσκον ἢ ἡλίο φλόγα. πῶδον.) ἀρπᾶς ἐν
 φερόσεως τῷ χρεῖ, ὡς τῷ τῷ αὐτῷ, ἢ λῶν, ἢ εἰς, ἢ εἰς, καὶ αἰ λῶν τῷ τῷ ὡς
 αὐτῷ ἀρπᾶς. ὅτις ἢ πάντα μιν καὶ λέγει, τὰ τῷ τῷ ἀπὸ λῶν ἐπὶ νῦν.

λίπτον τ' ἀλῆκτρων ἐμβαλῶ δέμας
 ὡς δὴ κορεῖαι ἀφθιγγὺν πεπαμένη

πατρὸς γῆρας ἄκρομ, παλλὰ δὲ ζηλώμασι
 ᾗ μισονύμφου λαφρείας πυλάτιδ'.

λίποντα.) ὠπθυμῶντα. ἀλέκτρον.) πῆν δαμνίωμ λίγισμ, ἐκλαμβάνον
 περὶ τῶν ἀχράντων. ἢ δὲ ἰσορία, ὅτι ἡρώδης αὐτῇ ὁ ἀπὸ λαμ, καὶ ἡθελεν αὐτῇ συμ-
 μίγναι δαίτη. ᾗ δὲ μὴ πεσιδέσθης, μίωσις αὐτῇ ᾗ λοιπῶ χρόνῳ, ἐποίησεν αὐ-
 τῷ μαντρυμνίῳ μὴ πισδύνεσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ἑατῷ· πίστιν γὰρ ἡμῶν λα-
 ψεύς γνόσθισε. πεπαμνῆν.) πῶ, ᾗ ἑτάωμαι. πᾶσω, πᾶσι πακα, πεπαμνῆν,
 ὅθεν γν' μ' ἡραπῆρον. ἑατ' οἱ μεταγραφῆς ἔκ οἱ δ' ὅτι παθόντων, δύο μὲν γράφου-
 σι. παλλὰ δὲ ζηλώμασι.) γν' ᾗ ζῆλον τῷ ἀθλῶν. παλλὰς δὲ ἡ ἀθλῶν, ἢ
 παρὰ τὸ πάλαι τὰ ὅπλα· πολέμικη γὰρ, καὶ γν' ᾗ γηναῖα ἀπ' ᾗ διὸς ἐκφα-
 λῆς ἐξέθερε τὰ ὅπλα λινῶσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομνίῳ τῷ διονύσῳ ἐκρῆσαν ἀν-
 νεγκῆν ᾗ δὲ δῖ. διονύσου γὰρ, ᾗ καὶ ζαχρία ἐκρῆσαν, ἢ δὲ διὸς καὶ πόρσε φόντος
 ἑσπερχοντα, μελιδόμ οἱ τιταῦν ἀπαρῶσαν. ἢ τῷ ἐκρῆσαν ἐπὶ παλλομνίῳ
 αὐλῶν γκν. ἢ ὅτι γν' τῇ συμβολῇ ᾗ μάχης καὶ τῶν διῶν πάλαι τα γν' τῶν γιγαν-
 των αὐλῶν. ἢ πάλαι τα ᾗ ἰδίῳ πατὸρ πῆρῳ ᾗ ἑσπερχοντα, καὶ βιάζοντα
 ταῦτ' αὐτῷ, ὡς θείοντα συγγενεῖσιν, ἢ τῷ παρθγνίῳ τιμῶσα ὅσον αὐτῇ, καὶ τὸ
 δόγμα αὐτῷ ὡς αἰγίδια ποδὲ βαλλῶν, καὶ τὰ πῆρᾳ τὰς τοῖς ποσὶ ταύτης πῶ
 σήμοσιν. ὅθεν αὐτῷ ἐθεοποίησαν ἐκλῶν, καὶ δάπτερ καὶ τῷ πολέμικῳ τῷ
 ἀθλῶν, ἵσταντες μὲν ἑσπερχσαν θυγατὸρ, ἰοδάμας δὲ ἀδελφῇ, ἢ ἰοδάμαν αὐ-
 τῷ πολέμῳ αὐτῷ, ὡς φησι συμφωνίῳς ὁ γρηναλός. πηλιάδες κορυφῆσιν
 ἐδάμειον εἰσρόωσαι, ὅργον ἀθλῶν αἰνῆς ἰωνίδ' ἢ δὲ καὶ αὐτὸς ἡρώας χερσὶν
 σὺν ὠπρεαδίωντας ἐρετμά. φορικύδης δὲ παλλὰς λέγει, τὰ ἀχειροποιήτα
 μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἑρᾶν πῶς γλῶ παλλομνίῳ. καὶ τὸ παλλὰς δὲ
 ἀθλῶν ποιῶν ἢ, τρεῖς πηχὺ ξύλινον ἐξ ἑρᾶν ἐκταπνῶν γν' πεσινδντι ᾗ φρυ-
 γίας, ὅθεν δῖο δωρ καὶ δῖον ᾗ τὸ πηρ ἐκλῶν φασί. ἢ τῷ δὲ ἰς ἰσορῶν
 ἑτῷ λέγει ᾗ τὸ πηρ ἐκλῶν, ἀπ' τῷ πολλὰς ἐκῆ πῶν γν' τῇ συμβολῇ τῷ πα-
 λῆμ, ὅποτε ἑτῷ ἀρπαγλῷ γαννυμῆδης ἐμάχοντο, τὰνταλ' ὁ ἐρασῆς γαν-
 νυμῆδης, καὶ ἰλ' ὁ ἀδελφός. ἰωάννης δὲ ὁ ἀντοχεύς ἔκ ἐξ ἑρᾶν λέγει πῶν
 τὸ παλλὰς δὲ, ἄσιν δὲ πῶν φιλόσοφον μαθηματικὸν ὅσον ποιῆσαι ὅσον πῶν
 πηλῆς, εἰς τὸ ἀπέρητον εἶναι τῷ πόλιν ἐκένω, γν' αὐτὸν ὅσον μῆνις πεφυλαγμῆ-
 νομ καὶ ἄσιν. χαρίσασθαι δὲ τὸ ποιῶν παλλὰς δὲ τῷ πῶν. τὰς δὲ ἀλλογορίας
 καὶ τὸ ἐπὶ ἐκτείνει τῷ ἰσορῶν, ἐατέον. ἔτ' ἢ γὰρ, ὡς μυριάς ἐφῶν, μυθικῶς
 γράφει. ἀρπῶν δὲ λέγει, μετὰ τὸ ἑτῶν ἰλ' αὐτῷ τῷ ἰλ' αὐτῷ, τῇ βοὶ ἀκροβῆ-
 σαντα ὄψασθαι ἰδῆν σῆμα, καὶ τότε πῶν τὸ παλλὰς δὲ, ὁ τρεῖς πηχὺ ἢ τῷ μ-
 γέθι. τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαίᾳ δὲ ἡ λακκάτῳ καὶ ἄτρα-
 κτον. φασὶ γὰρ ἀθλῶν παρὰ τῷ τρεῖς πηχὺ τρεῖς πηχὺ, ἢ θυγάτης ἢ παλλὰς.
 ἀμφότρον δὲ ἀσκῶν τὰ ἢ πόλιν, εἰς φοινικίαν ἐλθεῖν. μελλῶν δὲ πῶν
 ᾗ παλλὰς δὲ, φοβεῖς ὁ ζεύς, αὐτῇ τῷ αἰγίδια. παλλὰς δὲ ἀναβλήσασα
 πῶς τῷ αἰγίδια, πῶν ἑσπερῶν αὐτῷ ᾗ ἀθλῶν πῶν. ἀθλῶν δὲ ποδὶ λυπὸς ἐπ' αὐ-
 τῇ γηνομνῆν, ξάουον ἐκένωσιν ὁμοίῳ ἐκτασκούσασα, ποδὲ βαλλῶν τοῖς εἰρῆναι, ὁ λέγει
 σὺν αἰγίδια, καὶ ἐπῶν ἰδῆν σῆμα πῶν ᾗ δὲ δῖ. ὕδρον δὲ ἡλέκτρα ὅσον πῶν
 γίσασα, ἐξῆν πῶς τῷ ἰλ' αὐτῷ. μισονύμφη.) ὅσον δὲ κλονότι ἢ πῶν παρθε-
 νίας, τὰς νυμφῶν μισῶ. ἑσπερῶν δὲ πῶν γν' ἢ καὶ ἡρώ καὶ νεάνης λεγομῆ-
 νη, πῶς νύμφῳ, γυναικῇ, καὶ γρᾶν. παρθεῖν μὲν γὰρ ὅσον, ἢ μὴ γυναικῇ συ-
 νῶν αὐτῷ. νύμφη δὲ, ἢ νεώσι συζυγεῖσθαι, μὴ πῶν δὲ τεκνῶν. γυνῇ δὲ, ἢ γονῆς
 δεκτικῇ καὶ τίκασα. γρᾶς δὲ, ἢ ἑσπερῶν τῷ τίκασα. λαφρεία.) ἐπῶν
 τῷ ἀθλῶν, ἢ τοῖς λαφρείαι, ἢ ἄγασα τὰ ἐκ τῷ πολέμῳ λαφύρα, καὶ συγροπῇ, λα-
 φρεία.

φρία. ὁμοιορ δὲ ἔστιν ὅτι ἀγγελία, ἡ ἀγγελία ἐστίν. **πυλαίη πολ.**) καὶ ὅσοι συμ-
βολικῶς ἐπιθέτῃ ἀθλῶναι. ὃν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτῶν ἔγραφον ὅτι πύλαιον καὶ
οἰκὸν, ὡς ὃν πτωχεύουσιν γὰρ ἀφ' αὐτῶν, συμβολικῶς τῶν ὑποπείθεσθαι, ὡς ὃν ταῖς πό-
λεσι, καὶ ταῖς οἰκίαις τῶν ἀθλῶν ἡρῶν συμβολῶν καὶ φρονήσεως, ὃν τοῖς ἐκτὸς δὲ
ὑπὲρ τούτων ἀμύνειν ὅτι πολέμους. γὰρ δὲ φάσκα ἐπὶ πύργου οἰνὰς καὶ ἀρπυ, ἐφ' ἑβη.

τῇμΘ βιαίως φάσα πρὸς τόργου λείχΘ

γαμφαῖσιρ ἄρπαις οἶνάς ἐλκυθήσομαι,

ἢ πρὸς δὲ βούδειαν αὐτὴν κέρην,

ἄρωγόν αὐθιγάσσα τάρξοθον γαίμων.

ἡ πολλὰ αὐτοῖς ἀφάρτα.) καὶ ὑπεκαλίσταμι τὴν ἀρωγὴν τῶν ἑρμῶν καὶ βοήθον τῶν γάμων, ὅν ἐκ τοῦ λοκροῦ αἶσαντο ἐμῶν βιαιῶν γάμων ἀρδιστικῶν τὴν κρήνην, ἥτοι πρὸς τὸν ἀθηνῶν, τὴν βούλῃ καὶ αἰθῶν. μυθικῶς δὲ ἵνα δοκῶντες εἶποι τὴν ἀθηνῶν, ἐπέκειντο ἐπὶ τὰ ταῦτα λέγουσιν. ἡ δὲ φρόνησις ἀθηνῶν ἐπὶ τὰ ταῦτα ἐκτεταται. βούλῃ γάρ ἡ φρόνησις, ὅτι τοῦ βόας ἀρότρου καὶ ζυγοῖς ὑποδίδει, καὶ τίμησιν αὐτοῖς αἰσθάνεται, αἰθῶν δὲ, ὅτι καὶ πολλοὶ καὶ φρόνησις κατὰ τὸν σκόλον, ἐκ δὲ τῆς αἰθῶν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ναυτίλῃ δίδει ἐπ' αὐτῇ, ὅρα ποταμὸν καὶ τὴν θάλασσαν. αἰθῶν δὲ εἰς τὴν ὁρμὴν θαλάσσης ἀφ' ἑαυτῶν ἀλισκόμενον. οἱ γὰρ πῦδες ὅν ἀλίσκω ἀφ' ἑαυτῶν τῇ χειρὶ λαβόντων, πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκτετατοί, εἰς τὰ ἰχθῦς καὶ ἰχθυόεντα ὡς ἐπ' αὐτὰς αὐτῇ τὰς χεῖρας ἐλθόντες, ἀρδιστῶσιν.

ἢ δ' εἰς τὸ βάμμα διουρατογλύφου σίγης.

γλήνας αἰὼν σφαλτασα χῶσεται σφατῶ,

ἐξ οὐρανῶ παύσασα καὶ θρόνων διὸς

ἀνάκτι πάππῳ κτῆμα τιμαλφίσαν.

·ένος δὲ λώβης ἀντὶ μυρίων τέκνων.

[illegible]

δλωμ, καὶ γὰρ τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δολοφονοῦσι θρῦνοις. λώβης.) τῆς
 ἡ λώβης φασίμ ὅτι ὁ λοκρὸς αἶας γὰρ τῇ ἀλώσει τῇ τρῳάας κατὰφυγῶσαν καὶ σπύ-
 δραν γὰρ τῇ νᾶϊ τῇ ἀθλῶας, καὶ τῇ παλαδίᾳ τῇ ἀθλῶας ἐχρημάτω, ἀπὶ σπᾶσε,
 καὶ αὐτὴν σπᾶσεν. ὁ γὰρ ἰδὲ αὐτὸς δὲ ὅσον ἡ ἀθλῶας, γὰρ τῇ θαλάσῃ σὺν πολλοῖς
 ἐτόρῳις τῶν ἑλλῶων ἀνέλκων. ὅτω μὲν οἱ πολλοὶ φασί. τὸ δὲ ἄλλῃ δὲ ὅπως ἔχει. κα-
 τὰφυγῶσαν αὐτῶν ἀπὶ σπᾶσε τῇ νᾶϊ, καὶ ἐχρηκὶ λείαν αὐτῶν, καὶ δάκρυ ἐτόρῳις
 οἱ λοιποὶ στρατηλάται, αἵς ἐφάσιν ἕκαστος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἐραδίᾳ δὲ αὐτῆς ἀγα-
 μέμνων, τῇ δὲ δολοφονοῦσιν κρινῶν. ὁ δὲ ληρύσας, ὡς αἶας γὰρ τῇ νᾶϊ ταύτην ἐμί-
 γη. σπᾶσεν γὰρ ἀφαιρέθῃ αὐτῶν ὅπως ἔπειτα ἀγαμέμνων, μισθῶναι δὲ καὶ τὸν
 στρατηγὸν αἶαντα ὑπὸ τῇ ἀλογίᾳ πλήθους καὶ σύμφρατος. εἰς νῆα δὲ διέμεν. 10
 ἀχιλλῆος πρότορον ὕβρις, πῶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τῶν ἱπποδράμων βελονίδας, ἐπὶ δὲ λο-
 γιστάμεν καὶ τῇ παλαμίδος τὸν ἄδινον δάνατον, καὶ φονεῖς μὴ πῶς καὶ αὐ-
 τὸν δόλῳ ἀνέλωσι, ἐμβᾶς τῇ νᾶϊ γὰρ ἀρφορῶ καὶ χαμῆων λαίρῳ γὰρ αὐτῶν ἀνέ-
 μων πᾶν δυνάμει, ναυαγῆ. πῶς τῶν καὶ μύκων, καὶ ἀνδρῶν καὶ τῶν καὶ τῇ
 νᾶϊ πῶς ταῖς πῆτρας λυθείσας, μὲν πῶς ὁ αὐτὸς γῆρας νηφάμεν, πῶς
 τὰς γυραίᾳς πῆτρας ἐσώθῃ. μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπὶ χερσὶν σπᾶσεν
 ῥως, σπᾶσεν τῆς πῆτρας ἀρκοπῆντι, πῶς τῶν θαλάσσης αὐτῆς λατρεῖς,
 ἀπὶ πῆνι. μαθῶσα δὲ ἡ λοκρὸς ἀπ᾽ αὐτῆς τὸ συμβᾶν, ἔδωκε χρόνον ὅλον μελαυφορῶσα
 τὸν ἀνδρᾶ ἐπὶ γῆρας, καὶ ἐπὶ σῶας ὁλκάδα πληρῶσα δυσὶν μεγάλῳ περὶ πῶν,
 καὶ πῶς ἐμβᾶσεν τῇ ὁλκάδι, ἔξαρτῶν τὴν μέλαν ἰστὴν αὐχρῶν χερσὶς, ἐπι- 20
 πα πῶς τὸ πᾶλῳ, κατὰ καὶ ἰστὴν δυσίαν τῇ νᾶϊ.

ἑλλᾶς σπᾶσεν πᾶσα δὲ καὶ κρυφὸς τάφους,
 οὐκ ὁδοθήκας, χοιράδων δὲ ἐφημερῶν,
 οὐδὲ ὕδατι καὶ κρύοντα ἐκπυρὸς τέφρη,
 κρωσσῶσι ταρχυθῆσαν ὡς φονεῖς θίμης,
 ἀλλ' ἔνομ' οἰκτρὸν καὶ κρηνῶν γραφὰς
 βορμῶν τεκνόντων διακρυφῶν λελυμῶν,
 παύδων τὴν καὶ θρήνοισι τῶν ὁμοθυμῶν,
 ὀφίλτα καὶ μύχουρε χοιράδων ζάραξ,
 πᾶσι τὴν καὶ τρυφάτα καὶ τραχὺς νείδων,
 καὶ πᾶντα διεφωσσοῖ καὶ διακρυφῶν,
 γυλῶν καὶ φόρυν καὶ οἰκτῆριον.

χοιράδων.) χοιράδων, πᾶσι, μύχουρε, τῶν γυναικῶν, αἵ ὕφαλοι λέγονται
 πῆτρας. ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἑλλᾶς καὶ τῇ πατρίδι τεθνηκότας λαίρῳ, καὶ τῶν
 τέφρων αὐτῶν γὰρ κρωσσῶσι καὶ λάρναξ καὶ ἀμειφορῶσι εἰς τῶν πατρίδας καὶ
 ζεῖν, ὅπου ἐστὶν ὁ γὰρ τῇ ἱλιάδος καὶ ὑπὲρ πατρίδας καὶ ἀχιλλῆος. φασίμ ὅτι ὁ
 λυκρῶν, ὅτι ὅτι γὰρ τῇ πατρίδι ἀρκοπῆντι οἱ ἑλλῶν, ὅτι γὰρ τῇ γῆνι γὰρ ἀρκο- 40
 νόντας τὰ ὅσα αὐτῇ γὰρ λάρναξ ἐμβᾶσιν ἀρκομίσσην εἰς τῶν αὐτῇ πατρίδας,
 ἀλλὰ νῆα αὐτῆς ἀρκοπῆντι γὰρ ταῖς θαλάσσης πῆτρας, ὡς τᾶφοι αὐτῇ αὐτῆς
 γῆρας. ἀπὶ σπᾶσε τὸν λόγον πῶς αὐτὸς τῶν, ὡς τᾶφοι αὐτῇ αὐτῆς
 τῇ ἑλλῶν γῆρας νῆα αὐτῆς. ὡς ὀφίλτα καὶ ζάραξ μύχουρε τῇ χοιράδων.) ἡ γὰρ
 λαίρῳ τῇ κωλοτάτῳ πῆτρῳ. αὐτῇ τῇ ἐπ᾽ αὐτῇ, ὡς ζάραξ ἔχω καὶ ἰστὴν πῆτρας. ὁ ὀφίλτα τῇ
 καὶ ζάραξ ὅτι δολοφονοῦσιν. ὁ ὀφίλτα τῇ ἀρχιμῶν ἑλλῶν, ὅς ὅτι ἑλλῶν λυκρῶν
 γῆ, ὁ δὲ τῇ νῆα αὐτῆς. ζάραξ τῇ, ἀρκοπῆντι τῇ ἑλλῶν. ὁ δὲ αὐτῇ ζάραξ καὶ φᾶ-
 λαίρῳ καὶ ἐτόρῳις λαίρῳ αὐτῆς. καὶ τῇ ὁ λαίρῳ αὐτῆς ἐλλῶν αὐτῆς ἐλλῶν αὐτῆς
 λαίρῳ.

λεῖπτα. πρὸνχατα καὶ νίδωμ καὶ διεφωσός.) ὅρη δ' οὐοῖας εἰσι. ἤν δὲ διεφω-
 σὸν ὁ θυφορέων διεφω καλῶ· διεφω ἀνὰ τρηγεῖαν ἔσ' οὐοῖα λεκόνισο. διὰ κρια
 δὲ ὅρη δ' οὐοῖας, ὅπ' ἐκεῖ διεκρίθησαν, ἡφαις, ἀθλῶα, καὶ ἐρμῆς. ἡφαις, μὲν λῆ-
 γωμ, ὅπ' καλὸν ὁ ἀνθρωπ. ἐρμῆς δὲ, ὅπ' καλὸν ἡ οἰκία. ἀθλῶα, ὅπ' καλὸν ὁ βῆς.
 ταῦτα φασὶν οἱ μῦθοι. γυλῆα δὲ, αἱ πῦρ τῶν θάλασσαν καταδύσεις.
 φόρκω· οἰκητήριον ἢ θάλασσα.

ὅσων σφραγμῶν ἐκβεβρασμῶν νεκρῶν,
 (ὡν ἡμιθραύσοις ἰκρίοις ἀκρόσσετε.

10

ὅσων δὲ φλοίσβων ξαχίας ἀνεκβάρυ
 δίναις παλιρροίησιν ἔλκοντ' ὁ σάλον.

ὅσων δὲ θυῶν ἡλκισμῶν ξαφὰς
 πρὸς τηγαίοισι κρατῶν, ὡμ καταιβάτης
 σκηπῆος κατ' ὄρφημ γδύσεται διουμῶν.

ὅσων δὲ θυῶν.) θυῶν καλῶ αὐτὸν λινδωδύσαντας ἐκλῶας. ἡ δὲ ἐξῆς, ὅσων
 δὲ θυῶν ἡλκισμῶν καὶ κατακρηπνύτων τὰς ξαφὰς τὴν ἀρετὴν γὰρ ταῖς τηγα-
 νοῖς καὶ πλατείαις πύτραις. ἀπ' αὐτῶν δὲ ἡ σφραγμῶν ἀκρόσεται. ὡμ κατου-
 βάτης.) οἱ ἐκλῶα μετὰ τῶν τῶν προῖας ἀλῶσιμ ἀπ' πλείοντος, γνοφώδης αὐτοῖς
 40 τῶ ἀπ' ὅσων καὶ πινδύματων καὶ ἰδραυνῶν γιγνημῶν, ἀπ' ὧν το, ὡς πρὸ καὶ
 οὐρεπίδης γὰρ ταῖς τρώεσσι, ὡς ἀπ' τῶν ἀθλῶα λῆγει·

καὶ ζῆνς μὲν, ὁμῆρον καὶ χαίλαζαν ἄσπερον

πῆμψαι, γνοφώδης τ' αἰθέρ' ὁ φύσιματτα.

ἐμοὶ δὲ θῶοισι πῶρ ἰδραύνιοι λῆγει, βάλλειν ἀχαιῶν, ναῦς τε πῆρ' αὐτῶν.

καὶ πάλιν ὡς ἀπ' τοῦ ποσειδῶντος λῆγει· παρὰ ξω πῆρ' αὐτῶν αἰγίας ἄλως,

ἀκτοῦ δὲ μυκόντος, δῆλῳι τε χοιραδῶν,

σκήρ' ὅτ' ἐλῆμ' ὁ αἰ καφρηνοῖς τ' ἄκραι,

πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξω νεκρῶν.

καταβάτης ὁ σκηπῆος, ὁ καλῶν φόρῳμ' ὅσων καὶ πλεκτικῶν καὶ αἰφνίδι' ἐκ-

30

ραυνός. εἰδὼν δὲ ἰδραυνῶν πρὸν τ' ἡφαιῶν, ὁ καὶ πῆρ' αὐτῶν καλῶμ' ὅσων κατὰ φε-

ρομῶν τῶ πινδύματ' ὅσων ἐκπυρῶθῆναι καὶ λεπτῶθῆναι γίνεται. σκηπῆος, ὁ

καὶ καταβάτης, ὅς γίνεται παχυθῆναι τῶ πῆρ' αὐτῶν πινδύματ' ὅσων ἀργῆς, ὅς

δὴ τῶ πῶν λεπτῶν τῶ φλῆγει, μελαινῶν δὲ. φλόγης, ὁ γὰρ τῶ φάσει ὁ λῶν.

ἐλικίας δὲ, ὁ συρροφῶν καὶ ἐλικας ποῖον, ὅσων μῖσω παχύτητα καὶ ὑγρότητα

τῶ πῶν τῶν τῶ ἀπ' αὐτῶν μῖσω.

ὅταν κερηβαρεῦντας ἐκ μίθης ἄγωμ,

λαμπήρ' αὖ φάνη ἤν ποδηγέτην σκόντος

σίντης ἀγρύπνω προσκαθήμεν' ὅτ' ἐκ τῆς,

40

ἤν δ' οἶα δύνῃμ κηρύλῳ δῖα σφῶ

αὐλῶν ὅσων οἶσει κνῆμα γυμνίτην φάγρον,

διπλῶν μετὰ ξω χοιραδῶν σαρούμενον.

ὅταν κερηβαρεῦντας.) ὅταν ὁ σίντης, ἡ τῶν οὐκ ἐκ νάπλι' ὁ παλαμῆδης πα-
 τῆρ, φαίνη ποδὶ τῶν κερῶν τῶν οὐκ ἐκ νάπλι' οὐοῖας, λαμπήρ' καὶ φανὸν ποδὶ γὰρ
 τῶ σκόντος ἀγρύπνω, καὶ κερηβαρεῦντας ἐκ μίθης ἄγωμ αὐτὸν ἐκλῶας, ὅτ' ἐλῶν
 ὅτ' ὡς, ἢ ὡς κερηβαρεῦντας, ἀλλὰ καλῶς ὅτ' ὡς ἔχει. καὶ γὰρ ὁμῆρ' ὅτ' ὡς γὰρ
 ὁ δῶν τῶ φασίμ, ὅτ' ὁ λῶν οἶον βεβαρεῖτόν τῶν οὐκ ἐκ νάπλι'.

ἢ δὲ ἴσο.

ἡ δὲ ἰσορῖα τοιαύτη· ὁ δούσεύς μὴ θείλων καὶ αὐτὸς συμπλοῦσαι ὑπὲρ τροίαν, τοῖς ἑλ-
 λησιν ὑπεκρίνεται εἶναι μωρὸς, ζόλγνυς τῶν ἰπποῦ καὶ βῆμ, κροτεῖα. ὡς οὖν
 δὲ παλαμῆδης ὁ ναυπλῆς καὶ λιμυλῆς φησὶ κατὰ τῆς, σφώτατος ὡς ἦν κατ' αὐ-
 τὸν ἀνθρώπου ἡλεγε. τηλέμαχον γὰρ τὸν ἦν τὸ ὁδουσεὺς τίθεισιν ἐμπροσθεν
 αὐτοῦ ἀροτρεῖν τὸ. αὐτὸ δὲ κρατῶσιν τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ πῶς αὐτὸ φονδύ-
 θῃ, ἀλλ' ἐγχεῖ. σιωπῶντος οὖν ὑπὲρ τροίαν τοῖς ἑλλήσιν ὁ παλαμῆδης τὸ ὁδου-
 σεύς. παλαμῆδης δὲ φθόνῳ ὁδουσεύς καὶ πεπλάσμεναις τότε γραφαῖς, κατα-
 γορηθεὶς ὡς πεδιδόξας ἔχ' ὑπερῶν αὐτὸν ἑλλήσας. πεπλάσμεναι οὖν οἱ ἑλλήσας ἑλ-
 βοδόλκωσιν αὐτὸν, καὶ ὅπως ἀναρεῖται. γέγονε δὲ ὕσδρον γυναικὶ τῶν ὄρεα μινύμ-
 νης ἰδὼν τὸν ἀνδρῶς. τότε ἡ μινύμναις τὸν τότε ἀνείρεσιν ὁ τότε πατὴρ ναύπλιος, 10
 ἐπλόσε πῶς αὐτὸν ἑλλήσας, καὶ τὴν τὸ παιδὸς ἀπῆτε ποινὴν ἀπακτὸν δὲ
 ὑποστρέψας, ὡς πάντων χειρομινῶν ἔχ' βασιλῆα ἀγαμέμνονι, μετ' ὃ τὸν πα-
 λαμῆδην αὐτὸν ὁδουσεύς, πλοπλῆων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς ἑλλήσας πα-
 ροκλύσας τὰς ἦν ἑλλήσας γυναικας μοιχόθυλῶναι, λυτομινύσας τὴν τὸ ἀγα-
 μέμνονι αἰγίδω, αἰγίλειαν τὴν διομήδης ἀφῆλε, μινύσας δὲ τὴν ἰδρυμένης
 ὑπὸ λούκωνος, καὶ αὐτὴν λούκων, καὶ λεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, γυν-
 ἔχ' ἑλῶν καταφυγῶσιν, καὶ ἦν λοιπὸν ὁμοίως, καὶ δέκα πόλεις φησὶ κρητῆς ἀπα-
 σάσας, ἐτυραννισμὸν καὶ μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἰδρυμένην τῇ κρητῇ
 κατακτείνοντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τὸ ναυπλῆς γέγονε συσπύσας. ὕσ-
 ρον δὲ ἀκῶσας τὴν ἦν ἑλλήσας ἀνδρῶν ὑπὲρ τὴν πατρίδα, ἡψε φρυκτὸν πῶς τὰ 20
 κωίλα φησὶ δούσας, καὶ οὐκ αὐτὸν ἐπομην καταφύεα. καὶ δὲ φυλοφάγον καλῶμενον, ὅπως
 περὶ συμπλοῦσαν τὸν οἱ ἑλλήσας γυναικας λυμινῶν εἶναι διεφθάρσαν. τὰ δὲ πε-
 ρὶ τὸν παλαμῆδην καὶ οὐρεπίδης γυναικας παλαμῆδης φροσίν,
 ἐκάνετ' ἐκάνετ' αὐτὸν παύσασιν, ὡς δαυαοί,
 τὰν ὕσιν ἀλγύνονσαν ἀνδρῶν μέσαν.

λαμπήρεα ποδινγέτιω σκώτῃς.) τὸν φρυκτὸν λέγει, δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς
 ἑλῶν. ἐστὶ δὲ τὸ γῆμα παραδοξολογία. τὸν δὲ οἱ ἀδινῆλιν.) τὸν δὲ γυναι-
 κην καὶ ὀπλίτην φάγρον. λέγει δὲ τὸν λοκρὸν αἰώντα, ἡ τὸν φάγρον γυναικην καὶ
 γυναικὸν, κοίμῃς τὸν λούμα, ὅλα τὸν σὺν αὐλῶν καὶ ὑμνῆσας πελάγῃς, ὡς πόρ-
 ούκωλυτον ἀρρῶνα ἀλκύνοντα μετὰ τὴν δύο χοιράδων λυτομινύσας. γυν- 30
 ταῖς γυναικας δὲ πῶς τῶν σὺν αὐλῶν, καὶ εἰς γυναικας ποινὴν τὰ πῶς, διαβροχῶντα τῇ
 θαλάσῃ, πάλιν πῶς αὐτὸν εἰς τὴν θαλάσσαν, ἀπὸ τῆς ὄρεα καὶ πετρώων τῇ τριῶν
 καὶ τῇ τριμυρία βληθεὶς τὸν ποσειδάων καὶ φησὶ θαλάσσης, καὶ συμπλοῦσιν
 τοῦ ταῖς φαλγῶν καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσι. ὅν ὕσδρον ἐκείνην τὸν ἦν λυμῶ-
 των, ἡ δὲ τῇς θάλασσας πῶς τὸν τριμυρία, χωρίον φησὶ δὴλῶ. (καρὺλ.) ὁ ἀρσιν
 ἀλκύνον, παροφύτονως ὅλα τὸν ἦ, καὶ ἐστὶ δὴ λωκρῶν. καρὺλ δὲ ὅλα διφθόγγῃ καὶ
 περὶ παροφύτονον, ἀπὸ τῆς φησὶν ὕφρονι. σὺ δὲ τὸν καρὺλ ἐπίσης γυναικας
 γράφειν ἡμῶς τε καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς καὶ λωκρῶν, αὐτὸ δὲ αὐλῶν διφθόγγῃ. ἐκείνη
 γὰρ τὸν πηλῆς καὶ νηλῆς, καὶ τὰ ὅμοια, πῶς λῶν καὶ νηλῶν λέγουσι, καὶ διφθόγ-
 γῃ γράφουσι, ὡς οἱ λωκρῶν τὸν πῶν καὶ μῶν, καὶ τὰ ὅμοια, ὅλα τὸν ἦτα γράφουσι. 40
 ἀλλὰ πῶς τῇν καρὺλ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν λωκρῶν λεκτῶν. γράσαντο αὐτὸν ἀρσ-
 νας ἀλκύνοντας αἰ δὴ λῶναι, βασιλῆς τοῖς πῶν. γυναικας δὲ τῇ σιωπῇ γράσαντο
 οἱ ἀρρῶν τε λῶν. τὴν δὲ λῶν καὶ νηλῶν τὸν λῶν καὶ ἰσορῖαν καὶ ἦν ἀλ-
 κύνοντα εἶδ. (διπλὴν μετὰ τὴν χοιράδων.) μυκόντα καὶ τῶν, ἡ ἀνδρῶν καὶ τῶν
 καὶ μετὰ τὴν δύο πινῶν χοιράδων πῶς τῶν γυναικας καλῶμεν πῶς τῶν, καὶ ὁμο-
 ρῶν. γυνῆσι μὴ πρῶτα ποσειδάων ἐπέλασιν.
 ἡ δὲ τῶν καὶ μύκον, νῆσι εἰσὶ τῇν καλῶμεν. τὸν δὲ σὺν τὸν πόπον, αὐλῶν
 καλῶν. γυναικας δὲ λῶν εἰς ἰσορῖαν αἰ πῶν, γυναικας

γυναικας

γυραῖσι δ' ἐν πείρησι τδρσαίνωμ πῖδρὰ,
 σάλζοντὰ πόνρυ, δδρτδραν ἄλμην απάσει
 βληθεῖς ἀπ' ὄχθωμ τῷ τριωνύχῳ διορί,
 ὦ νιμ κολασῆς δεινὸς οὐτάσας λατρεὺς,
 ἀναγνῆσει φάλλαισι κοινωνεῖμ δρόμου
 κόκκυγα κομπάζοντα μαφάυρας σόμβους.

τριωνύχῳ διορί.) τῇ τριωνύμ. κολασῆς γὰρ ὁ ποσειδάων, ἥτοι ἡ θάλασσα, ὅτι
 20 αὐτὸς ὅστις ὁ κολάζων, καὶ τιμωρὸν, καὶ σείων τὴν γλῶ. λατρεὺς.) ὅτι τῶν
 λαομέδωντι ἐλάτρουσιν ὁ ποσειδάων ὡς εἰς τοιαύτας οἰκοδομῆσαι, ἡματι τῶν ὅτι
 τῶν ἐν δόμῳ τοιο πόνρυ. ὑψιλόμ ποιήσει ποσειδάων καὶ ἀπόλλων. μυθικῶς.
 κόκκυγα.) κόκκυξ, ὄρνειον δειλόν, ὁμοίον ἰδράκι. ἔστιν δὲ λάλιν, ὃ ὅτι δειλίαν
 ὁ στυμυλίζειται τοῖς λοιποῖς ὄρνείοις. ἔστι δὲ καὶ δύσφορον, ὃ παρὰ ῥωμαίοις ἐξ-
 κελθὲν καλεῖται. ἢ ἐν ὅτι τὸ μονίον τὸν αἶαντα παρείχετο κόκκυγι, ἢ ὅτι τὸ φλύα-
 ρον. φησὶ γὰρ ὁμοίον, φησὶ γὰρ ἐκκτι θεῶν φυγίμ μεγα λαῖτμα θαλάσσης. ἢ ὅτι τὸ
 μάττω φθίγγεται, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνειον. σόμβους.) τοῖς
 δεινοῖς. ἐγὼ δὲ σόμβους φημι τὰς ὅτι σόματ' ὕβρεις, χλδύας καὶ στυμυλίας.

ψυχρόν δι' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβερασμύνομ νίκυμ
 20 δελφίνῳ, ἀκτὶς σειρία κατανανῆι,
 τάριχομ ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαθρόν
 κρύψει κατοικίτισα, νησαίαις κῆσις.

νίκυμ δελφίνῳ.) τὸν νεκρὸν τὸ αἶαντ' ὅτι τὸ ἐκβερασμύναι εἰς γλῶ. ὃ γὰρ
 δελφίς γινὸς αὐτὸν τελευτῶντα, εἰς γλῶ ὁδρῆται, ὡς ὁ ἡπαιὸς λέγει. ἀκτὶς
 σειρία.) ἡ σειρία, ἡ ἡλιακή, ἡ τὸ ἡλίου κατὰ χρυσικῶς. σειρία δὲ λύνων ἀντὶς ὅτι
 εἰς ὑπὸ τὸ γήμιον λέμεν τὸ αἶαντ' ὡς, ὅμοι ἰδιδται τὸ ὅλα λύνος ὄνο-
 μα λύνωσιν ποταγορύσι. πῶς δὲ τὸ σειρία τὸ αἶαντ' ὅτι τὸ αἶαντ' ὄνο-
 30 μῶνις ἀρὰτ' ὅτι αἶαντ' ὄνομα, λαμπρῶν, ἢ ξηραίνει, καὶ μιν καλῶν
 ἀνθρωποι σειρίων. κατανανῆι.) καὶ κατανανῆι. αὐτὸ γὰρ τὸ ξηραίνω, ψι-
 λῶνται. κατανανῆι δὲ, αὐτὸ τὸ λαμπρυνῆι. αὐτὸ γὰρ τὸ λάμπω διασπῶνται,
 ὅθεν καὶ φάινω λέγομεν. τὸ δὲ κατανανῆι αὐτὸ τὸ λαμπρυνῆι, τὸ γῆμα χαί-
 ρησιμὸς καὶ ἀσπῆσιμὸς λέγεται. τὸ γὰρ ἐπὶ λαμπρυνῆι τὸν νεκρὸν, χαίρειν
 ὅτι. ἢ δὲ γῆνοια τοιαύτη. τὸν δὲ αἶαντα ἐκβερασμύνομ τῆς θαλάσσης, ὃ ἡ
 λιθ' ξηραίνῃ, ὡς σῶμα δελφίνῳ. λέγει δὲ τὸ ὡς. ὡς τεταρχυδύμνῳ δὲ καὶ
 σπῆσι κατακρύψει οἰκίτισα ἡ νησαίαις κῆσις, ἡτοι ἡ θίσις, ἡ βοκθὸς τὸ με-
 γίστ' ὅτι, ἡτοι διός. βοκθὸς δὲ τὸ διός ἡ θίσις, ὡς καὶ ὁμοίον.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθὼν διὰ ὑπελύσας δεινῶν.

μνίον.) τὸ λεκομένην τὸν θαλασσίαις πείρησι, ἢ ἐλθὼν, ἢ βοτανῶν.
 40 βρύον δὲ, τὸ ἐκπογνὸν καὶ πλεον γν' ὕδασι. σαθρόν, νύμ τὸ σεσημῶν. λύνος
 δὲ σαθρὸς ὁ ἀδύνητος, καὶ σεσημῶν τὰ ἀνθρώπων. νησαίαις κῆσις.) ἡ νησαία
 μία τῶν νησιῶν, θυγάτης νηρείως καὶ δωρίδῳ τῷ ὡκεανῷ θυγατρὸς. κῆσις δὲ
 νησαίαις νύμ ἡ θίσις. ἐκ τὸ ὑπελύσας δὲ νοεῖται. φησὶ γὰρ, δίσκος μεγίστ' ὅτι
 ῥοθ' ὅτι. ἐκ ἀλλῆ δὲ τῶν νησιῶν τὸ δίσκος, ἡτοι τὸ λίθον, διηλονόπι τὸ διός γεγονε
 βοκθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ θίσις. δίσκος δὲ τὸν δίσκον λέγει, ὅτι τὸν λίθον τὸν αὐτὸ διός
 ὑπὸ ῥίαις ἀπεργαυθῆντα, καὶ ὑπὸ λείονι καταποθῆντα, ὡς φησὶν ἡσίοσι τὸ γν'
 τῇ θεογονίᾳ, τὴν ὁρεῖας ὑποκλήψας καὶ παρὰ φθέραις θεογονίαν. ταῦτα δὲ ὅ, τε
 λίθ' καὶ ἡ καταποθῆς, ἀλλήγοιαις γηναίαις ἔχονται. καὶ ἡ τὸ διός βοκθὸς, ἡ πα-
 ρὰ τῷ

ρὰ τὴν διπολῶ, ὁπότε μιν ξυωδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ἥρ' ἂν ποσὶ
δάωμ καὶ παλαιὰς ἀθλῶν. ὁ δὲ λυγρότερον μυθικῶς πάντα γράφει.

δίσκου μεγίστου τάρξοθ' κυναθίως.
τύμβ' δὲ γέιτων ὄρτυγ' ἠόρου μνήης
τρίμων, φυλάξει ῥόχθον αἰγείας ἁλός,
τὴν κασνίαν δὲ καὶ μελιναίαν θεόν,
λύπκρος παρ' ἄδλω διγνῶσκει κακοῖς ῥωδῶν,
ἢ μὴν παλῶσει δυσλύτοις οἴσρου βρόχοις
ἔρωτας δὲ ἔρωτας, ἀλλ' ἐρινύων.

κυναθίως, ὁ ζεύς γὰρ ἀρκάδ' αἰμαῖται. ἀργεῖτικοὶ γὰρ καὶ κυναγέτικοι οἱ ἀρκά-
δεις, ὃ γὰρ ταῖς κυναγασίαις ἐβόσκει τὴν κυνῶν ἐπίμων αὐτῶν. τάρξοθ' ἢ, βοῦθ' ἢ
θέλ' ἢ διός. τύμβος ἢ γέτωρ. ἢ λυγρὸς ἀδελφὴν ἀσπρία φεύγοντα τὴν διός μιν
μετέβαλεν αὐτῶν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἄλλα τοῖς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσ' ὅ-
τις ἀπ' αὐτῶν ὄρτυγια καὶ ἀσπρία ἐκαλεῖτο. ὑσώρον δὲ τὸ διός συγγονομὸν λυ-
πκῶν, καὶ ποιήσαντ' αὐτῶν ἐγγονοί, ἐμελλε γινῆσαι ἀρτεμὴν καὶ ἀπόλλωνα. ζέ-
λων δὲ ἦρας μήτε γὰρ μήτε γὰρ θαλάσσης ὑποδεχομένη τῇ λητοῖ πῦρ ἀπὸ τε-
φιν, ἐκείνην τῶν ποσειδῶνι ζεύς, καὶ ἀνέδωκε ταύτῃ τὴν νῆσον, τὴν ὄρτυγια
καὶ ἀσπρία λεγομένην, πρότορον λευκοῦ μιν τὴν κύμασι, ἐπὶ δὲ καὶ ὑποστρί-
μωσαν τῶν φόβων, ἐκ τῶν φανῶν αὐτῶν δὴλον ὠνόμασεν. ἐκὲν δὲ ἐλθεῖν εἰς λα-
τῶν, καὶ διαφνης καὶ φοίνικ' πρότορον ἐκὲν φανόντων ἀφ' αὐτῶν, τὴν ἀρτεμὴν
γεννᾷ. ἢ δὲ ταύτῃ μαλίνῃ, καὶ τίκτει τὴν ἀπόλλωνα. καὶ ἀρτεμὴς μὲν τὴν δὴ-
λον κατέχρη, ἀπόλλων δὲ εἰς λυκίαν κατήλθεν. ὄρτυγα γὰρ ἠόρου μιν τὴν
δὴλον ἔπει. δι' αὐτὴν ποδὶ τὴν ἀσπρίας. γέτωρ δὲ ὅστις ἢ μήμων νῆσ' ὅτι δὴ
λα, γὰρ αἶας τέθαπται. τρίμων δὲ ὀνομαστικῶς ἔτω καλεῖται χωρίον παρὰ τῇ δὴ-
λῶν, γὰρ αὐτὸς αἶας τέθαπται. εἰκότως δὲ ἔτῳς λέκεται, ὅτι τὸ σείδωαι πάλαι τὴν
δὴλον. ἢ δὲ γῆνοια τοιαύτη ὁ δὲ τρίμων ὀνομαστικῶς, ὁ τύμβ' ὀνομαστικῶς τὴν αἶαν
τῶν, ὁ γέτωρ τὴν ὄρτυγ' ὅτι ἠόρου μιν τὴν δὴλον, φυλάξει τὴν ῥόχθον καὶ
ἥρ' ὅτι αἰγείας ἁλός. τοῖς ἄλλοις ἀφ' αὐτῶν αἶας, ὅτι ἐπὶ ἐλυσσινιδίῳ τῇ. καὶ ὅτι 30
χαρὶν ἔλκετος ὅστις. γὰρ τῶν τρίμων γὰρ χωρίον δὴλον αἶας ὁ λοκρὸς λέει. πλοῖον
τὴν καὶ μιν νῆσ' αὐτῶν, αὐτῶν νῆσοι ποδὶ τὸ αἰγαῖον πύλαγ' ἐκείναι. αἰγαῖον δὲ
λέγεται, ὅτι δὴλον αἰγὸς κυματῶται. (κασνίαν.) τὴν ἀφροδίτῃ, τὴν μου-
χίαν. κασνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν. ὅτι γὰρ ξένους ἀδελφὸς καὶ φίλος, τὰ ἐρω-
τὰ ποιῶσιν. οἱ γὰρ ἐρῶντες φρεσὶν αἰνεῖται λεγόντων, ἀδελφὸς μὲν, ἢ συγγενὴς μὲν.
μελιναίαν δὲ τὴν αὐτῇ, ὅτι τὸ ἡδὺ τὴν σιωπίας. (λυπκῶν παρ' ἄδλω.) ὁ
λυπκρὸς παρὰ τὸν ἄδλω διγνῶσκει καὶ ὑβρίσει. καὶ ὅτι χαρὶν ἔλκετος ὅτι τὸ χα-
μα. ἢ μὴν παλῶσει.) ἢ τις ἀφροδίτη, ἢ γὰρ αὐτὸς ὁ ἔρως, μὴν καὶ αὐτὸν ἀ-
γρεύσει, γὰρ βρόχοις καὶ δικτύοις τὸ οἴσρου, ἢ τοὶ τὴν ἀκροσίας, ὅτι ἢς ὡς ληρῶσιν γὰρ
τῶν καὶ τὴν ἀθλῶν τῇ κακοῖς ὁρᾷ ἐμὴν. οἴσρου δὲ ζῶντιον ὅστις σμικρότατον, 40
ὁ ἐγγονομὸν ταῖς μαχαλαῖς τῶν βοῶν, ἢ τοῖς ὠσίμ, ἐκμαίνει αὐτῶν, καὶ ἄγχι ἢ
λερηνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός, εἰ τύχοι, καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἴσρου γινόμεν' ὅτι
ἐρῶντες τῶν ἐκ τῶν ὕδατων ὕδ' αὐτῶν γίνονται. (εἰρινύων.) αἱ εἰρινύες, μυθικῶς
τρῆς εἰσι δαίμονες τιμωρητικοί, ὧν τὰ ὀνόματα, τισιφόνη, μέγαιρα, ἀλφειά.
καὶ ἢ μὲν ἡσίοδον, καὶ λοιπὸς, ἐκ τῶν σαγόνων τῶν αἵματ' ἢν αἰδίδωμι τὸν ἐρ-
ωτῶν ἢ γινόμεν'. ἢ δὲ αἰγύλον, εἰρινύων νυκτὸς αἰαντὸς τέκνα. καὶ ὑπὸ μελίνδης, ἐκ ἐρ-
ωτῶν, ὡς ἡσίοδ' ὅτι, ταύτας φησὶ γενέσθαι, λέγων, ἐκ τῶν καλῶν καὶ γὰρ χρυσὸν
ἀφροδίτη, μοῖραι δὲ ἀθάνατοι, καὶ εἰρινύων αἰολύδωροι. ἀλλὰ γορευκῶς δὲ εἰ-
ρινύων.

νύδου, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ γὰρ τῇ ἔρα ἥτοι γὰρ καίειν, ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνείναι. πισιφόνη δὲ, παρὰ τὸ τίειν αὐτὸν φονίας. μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς ἑαυτοῖς. ἀλκιδὴ δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τὸ τιμωρῆν αὐτὸν τοῖς τοῖς. ἑρὸν δὲ καὶ νυκτὸς πᾶσι, ὅσα τὸ ἀφανὲς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις ἀπὲρχειται.

10 τικρὰν ἀποφύλασσε κηρυκτὸν πάγην,
ἅπασα δ' ἄλγην δίξεται κωκυμάτῳ,
ὅσην ἀράειθ' ἔνερς ἡδὲ δύσβατον
ληβήθριαι σφίγγουσι δωτίου πύλαι.
οἷς ἔμὸς ἔσαι κἀχόρουσίαν πάρα
ξηγμαῖνα διαρὸν ἱσχυαγμῶν γαλμῶ.
πολλῶν γὰρ γὰρ ἀπὸ λαλῶν τοῖσι τυμβωδυνήσεται.

ἅπασα δ' ἄλγην.) σωωπῆκας φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ ἑλὰς σφάζει ὅσα τὴν ἐμὴν βίαν τὴν γὰρ γαλμοῖς. πολὺ δὲ πλεονάζει τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθείσας ταῖς, λείπεται θαλασσίους. οἱ γὰρ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξηλὴν γλῶσσαν θνήσκουσιν, ἐκὼ θανόντων. ἀράειθ'.) ποταμὸς ἡ πείρα, ὃ καὶ λαλῶμαχ' ἐμνησται, λέγων ὅτι αἱ δὲ 20 βροχίμοιο παραγυλὸν ἔχουσιν ἀράειθ'. λείβηθ' ἀπὸ τῆς μακεδονίας. ὅθεν ἦν ὁρφεύς, ὃς φησὶ. νυκτὶ δ' ἄγε μοι ἑρὸν λειβήθριας γένετο μεῖσα. δωτίου.) ἀκρωτήριον ἀνύμπε, σωαπῆρον τοῖς λειβήθριοις. πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς σφῶν λήγει τὸ δωτίον, καὶ συγκλείει διὰ τὴν πυλῶν. λέγει δὲ, ὅτι ὅσῳ γλῶσσαν ἔχουσιν γὰρ τῶν μίσην ἀράειθ' ποταμὸς, καὶ τὸ δωτίον ἀκρωτήριον. ἔχουσι δὲ τὴν ἑλὰδα πᾶσαν, καθὼς τὸ μὲν δωτίον γὰρ μακεδονία, ὃ δὲ ἀράειθ' γὰρ ἡ πείρα. χερσὶ δὲ τὰ ἀκρὰ τῆς ἑλὰδος ὅτι οἱ τόποι εἰσὶν, ὡς ὁρφεύς εἰς τὴν ἀκρὰ τῆς θράκης εἶποι τὸ βυζάντιον καὶ τὴν αἰνον. ὅτι οἱ τόποι θρηνησσοῖσι ὅσα αὐτὸν ἐμὸς γάμος. οἷς ἔμὸς.) οἷς τισὶν ἀνθρώποις καὶ ἀχέει ἄλγος θρηνηθ' ἔσαι ὅσα αὐτὸν ἐμὸς γάμος. ἀχόρουσία δὲ 30 λῆμνη ὅσην ἡρακλείας τὸ πόντος, ὡς ἔστι ποταμὸς ἀχέρον, ὃς νυκτὶ λαλεῖται σωοναῦτης. μυθικὸς δὲ ἀχόρουσία καὶ ἀχόρων λῆμνη καὶ ποταμὸς ἄλγος, παρὰ τὸ ἄλγος καὶ λύπας εἶναι αὐτὴν τὴν τεθνηκότων συγγενῆς. πολλῶν γὰρ γὰρ ἀπὸ λαλῶν τοῖσι λαμπέων καὶ κητῶν τυμβωδυνήσεται.

βρωθεῖς πολυσοίχοισι καμπέων γυνάμοις
νύκτι μὲν ἔμὸς, οἱ δ' ἔξνης ξηνοί,
παλὼν ἑρμῶν διεξίσσονται τάλφους.
τὸν μὲν γὰρ ἡὼρ σφύμον' ἐβισαλτία
ἄφυνθίω ἀγχευθ' ἡδὲ βισόνωμ,
κουροτρόφον πάγουρον ἡδωνῶν πύλας
40 κρύφει πρὶν τὴν τυμφορσὸν ἀνυγῶν λήπας.

νύκτι μὲν.) καὶ ἀμείτρητον ἔμὸς βρωθεῖς γὰρ πολυσοίχοισι γυνάμοις, ἀπὸ τῆς καταβρωθείσας τὸν πόντον θαλασσίον θνήσκουσιν. λαμπὴ γὰρ τὰ κητῶν. τὸν μὲν γὰρ ἡὼρ.) τὸν μὲν γὰρ κουροτρόφον πάγουρον. λέγει δὲ τὸν φοινίκαν, τὸν πατρὸς πλείστον ἐσχυμαλὸν καὶ μισοθνήσκον ἀπὸ τῆς βροτῶν, ὃς τις ὁ πατὴρ μὴ καὶ αὐτὸν ἔθνη καὶ ὁμοῖον καὶ τυφλόν, ὅποτε ἡνωσθῇ εἰς τὸ νότον λεχθ' ἐπὶ τῇ ἑλὰδι, ἥτοι ὅτε ἐμὴν τῇ τῷ πατρὸς παλαμῇ, ὅθεν κρύφει ἡ νύκτις ἡ χυρὸς πόλις ἡ ἀμείλιτος πόλις τῷ σφύμον', ἡ βισαλτία καὶ θρακὴ, ἡ ἀγχευθ' ἐπὶ γείτων τῇ ἀφυνθίῳ καὶ βισόνωμ, οἱ τινὲς εἰσὶν ἔθνη θρακικὰ, πύλας ἡδωνῶν καὶ τῇ μακεδονίῳ. κρύφει δὲ

ψαι δὲ πῦρ τὸ αὐγάσαι καὶ ἰδιῶν τὸ τυμφερεῖν λίπας καὶ ἀκρωτήριον. πῶν πῶ-
 λης θρακῆς ὡδὶ σφυμόνι, γ' ὅτ' αὖ τὸν φοίνικα τελευτήσαντα ἔθαψεν ὁ νεοπύλε-
 μος, ἥνικα ἔπλει ὡδὶ τὴν πατρίδα. πῶν δὲ τὴν ἥϊονα ταύτην καὶ ἀβλωνῶσι αὐτὸ
 μῆδος ἔθηκεσαν. Ἐξήσαν τοῖς νικησασιν οἱ λοιποὶ ἀβλωνῶσι, ἐρμᾶς βῆς λιθίνης,
 καὶ ἐπέγραψαν. Ἰὼ ἀρὰ καὶ κῆνοι παλακάρδιοι, οἱ ποτε μέσλων παισὶν ἐπ'
 ἥϊονι σφυμόνι ἀμφὶ ῥοᾶς, λιμόν τ' αἰθωνα, κρατὶ δὲ τ' ἐπάγοντο ἀρῆα,
 πρῶτοι δυσμενέων ἐν ῥοᾶ ἀμχανίω. τῶν δὲ τῶν ὡδὶ γραμμάτων αἰχίνης ῥῆ-
 τωρ μέμνηται. σφυμόνι.) σφυμών δὲ ποταμὸς θρακῆς. Βυσάλτου δὲ καὶ
 ἀψύνθιοι ἔβισον ἐν θρακῇ. ὅθεν ἀρχαῖοι πῶν ὀρεφίως λέγει, βισονί φος
 μιγγί καλῆς ἐξ ἡρχῆς ἀοιδίης. βισονί δὲ ἀπὸ ἧς ἀρῆος βισόν, ἢ ἧς τὸν ψυχρὸς
 ὡσαύτως δὲ καὶ ἡδωνοί, ἐν θρακῇ. πάγρον δὲ τὸ γρηναῖον καὶ σκληροδέρ-
 μου, τὸν φοίνικα λέγει. κυροτρόφον δὲ, ὅτι πᾶσι δα ὄντα ἀχιλλεῖα αὐτὸ τρέφει. λαρο-
 ττρόφον δὲ εἶπε πάγρον, πῶς ἀντιπασολὴν τὸ πιννοτρόφον παγρὸν. ἐστὶ δὲ πά-
 γρον μικρὸς, ὅς τὴν θαλασσίαν πίναν τρέφει, καὶ δά φησιν ὁ ὀππιανός. ἡδωνοί
 καὶ ἡδωνὸν θρακῇ ἐνν. ἀλλ' οἱ μὲν ἡδωνὸν πῶν θαλάσσαν οἰκίστην, ἡδωνοὶ δὲ
 τὴν μεσσηνίαν. τυμφερός.) πόλις καὶ ὄρεος τραχὺν, ἀπὸ τῆς τυμφερεῖς
 πινὸς βασιλείας, ἢ τέμφραντος ἧς ἡρακλίου. λέγεται δὲ τὸ ὄρεος ἀρσενικὸς, ἢ
 δὲ πόλις θηλυκὸς. ὡς θυροῖον, βυκολέον τρυχινίδα τυμφερεῖο αἰπῆς.

τὸν πατρί πλῆισιν ἐσυνημνόνον βροτῶν
 ὁμηρομ ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
 ὅτ' εἰς νότον τρήρων ἠυωλὸν λείχον.
 τρισσοὺς δὲ ταρχύουσιν κερήφον νάπαι
 καύηκας ἐκ ἀποθῆν ἀλγύντα ποτῶν.

τὸν πατρί πλῆισιν ἐσυνημνόνον βροτῶν.) φοίνις ὁ ἀμύρτος, ταῖς δὲ μα-
 τρὸς αὐτὸν ἡλιοδόλης ἐκθύσις μίγεις τῇ τῶν πατρὸς παλακῇ ἡλυτία, ἢ φθία κα-
 τά πινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτὸν. φυγὼν δὲ ὁ φοίνις, ἦλθε πῶς πελῖα, καὶ ὅς ἀπα-
 γαγὼν αὐτὸν πῶς τὸν χείρωνα, ἐπεισεν ὑγίῃ γῆνιδαν αὐτῶν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ
 μυθικά. τὸ δὲ ἀληθές ὅπως ἔχει. μίγνυται τῇ παλακῇ γῆς αὐτὸν ὁ πατήρ, λατ-
 ράσας τὸν κῆρ πᾶσι δας, ὅς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πῶς τὸν πε-
 λῖα, καὶ ὅς ἀπαγὰν αὐτὸν εἰς τὸν ἄντρον τῶν χείρων, ἰδὲ ἔξεν αὐτῶν τὸν ἀχιλ-
 λεία καὶ παιδοδουμνόνον, καὶ παρὶ δωκε αὐτὸν αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν, ἰδὲ καὶ πᾶσι σε, ἀγα-
 γε ἐν αὐτῶν τῶν λοιπῶν, καὶ παρὶ δωκε ὡς περ χῆν πατὴρ Ὀϊλον αὐλγερὴν ἦν. καὶ
 τὰς χάρις ἐμυθόδωκε, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ πελῖος αὐτὸν πῶς τὸν χείρωνα, ἔδ' ὅς
 ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. καὶ ὁ ὀππιανός δὲ φησὶ, τὰ τέκνα φαίει Ὀί-
 λος καὶ βιότιον λέγει. ὅτι δὲ συμβολικὸς χῆν νοεῖν τὴν τυφλωσιν τῶν φοινίκων,
 ὅτ' αὖ τὸ ἀπαιδία γῆνιδαν, καὶ ὅς ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ πραγματικῶς, καὶ ὁμηρὸς
 φησὶν ἐμοὶ σωάδω, ὡς ἀπὸ τῶν φοινίκων λέγων πῶς ἀχιλλεία, οἷον ὅτι πρῶτον
 λίπον ἡλλάδα καλλιγύναικα, φθῆγων νείκα πατὴρ ἀμύρτος ὁρμυλίου
 δας, ὅς μοι παλακίδος πῶν χάσας καλλιγύναικα, τὴν αὐτὴν πελῖαν, ἀ-
 τιμάδωκε δὲ ἄκοιτον, μητὴρ ἐμὴν, ἥ δὲ ἐμὴν λιόσιον μῆνον, παλακίδι
 περμιγύναι, ἢ ἡχθέρει γέροντα. τῇ περμιγύναι καὶ ἔρεξα. πατήρ δὲ ἐμὸς αὐτῶν
 οἰδῶς, πολλὰ κατῆρατο, συγδράς δὲ ἐπεκίλητ' εὐρινῶς, μὴ ποτ' ὡδὶ γένεσθαι
 ἐφίσεσθαι Ὀίλον ἦν, ἐξ ἐμῆς γενεᾶς. θεοὶ ἢ τέλειον ἐπ' ἀρῆς, ζῶς τε κατὰ
 χθόνι. ἔπειτα περσεφόνεια. καί τοι τοῖς τῶν φησὶν, ἀλλὰ σε πᾶσι θεοῖς ὡδὲ
 κίλ' ἀχιλλεῖοι ποιεῦμι, ἵνα μὴ ποτ' ἀσπεία λοιγὸν ἀμύνης. τρισσοὺς δὲ.) αὐτὸ
 δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους, ἢ τοὶ γρηναῖοι, ἢ τοὶ κάλχαντα, ἰδομνεία, καὶ ἀργε-
 λον,

αἰθων⊕ αὐτάδελφον γν̄ πλασαῖς γραφαῖς.
 τρίτην δὲ τὴν μόσυνας ἐκτίνωμ ποτὶ.

τὴν δ' αὖ τέταρτην.) ὁ δούτορον ὁφείλωμ ἐπ' αὐμ, πῶς εἶπε τέταρτον; καλῶς
 εἶχε τὸ τ' γραφῆς, ὁ δὲ πῶς. αὐτότορον γὰρ εἶπε, αὐτὸς τρεῖς δὲ διὰ πῆσιν αἰνάται τὸ
 ἑδράκω, τὴν καλῶντα πρῶτον, οἱ αὖ ἐπομν. αὐτὸς δὲ, ὅταν δούτορον δὲ, τὴν τέ-
 ταρτῶν γρηναῖν ἔλκοντ⊕ ἀπὸ τῶν διῶς, λέγει δὲ τὴν ἰδμενία. διῶς γὰρ καὶ οὐρῶ-
 πης μίνως καὶ ῥαδία μανθου καὶ φοινίξ. τὸ μίνως καὶ πασιφάκης τὸ ἥλις, οἰδυκα-
 λίωμ. οἰδυκαλίωμ⊕ δὲ καὶ ἡλεοπάτρας, ἰδμενιῶς. ψόδι δὲ τὰ ποδὶ ἰδμενιῶς,
 λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι. ὁμορ⊕ γὰρ γν̄ ὁδουσεῖα λέγει, πᾶν 10
 τὰς δ' ἰδμενιῶς ἐκτίνωμ ἐσθίγαγ' ἐταίρους, ὅς ἄγαν ἐκ πολέμου, πόντ⊕. οἱ οἱ ὅ-
 τιν' ἀπὸ κῆρας. γν̄ κρήνη δὲ κατὰ τὰς ἀπὸ λούκας ἢ ἀμύκλας τὴν τάλω σαπασαύ-
 τωμ, καὶ οἷα πόλεις πορθησαύτων τ' κρήνης ἐκβάλλεται. ὄρεχθῆς ὁ ζεὺς γν̄ ἀ-
 θύλως καὶ γν̄ ἀρκαδία τιμᾶται, ἢ ὅσα τὸ ὄρεξαι καὶ δίδναι τὴν ῥῆαν ἔρῃ κρήνη
 λίθον αὐτῇ διῶς, ἢ παρὰ τὸ ἐρεχθῶ τὸ λινθ, οἱ αὐτὸ γὰρ οἱ σισμοί. αἰθων⊕ αὐτὰ
 δελφον τὴν ἰδμενία. αἰθωνος οἱ τινὸς τὸ ὁδουσεῖας λέγουσιν. ἐκ ἔστ δὲ ὅττω, ἀλλ'
 ὅττω λέγει τὴν γν̄ πλοσμάσι αἰθων⊕. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὸ γραφαῖς. ὅ γὰρ ἔγραψα
 ὁδουσεῖας, ἀλλ' ἀπελθὼμ εἰς τὴν ἰθάκην. ἄγνωσ⊕ ἔλεγον πλάττωμ, ὅτι αἰθων
 καλῶμαι, αἰ μὲν δὲ ἐκ κρήνης ἀδελφῇ ἰδμενιῶς. τρίτην γ' τὴν μόσυνας ἐπ' αὐμ αὐτῶ
 τῶρον πρῶτον καὶ δούτορον ὅς εἶπε μέλειμ θανέμ γν̄ κολοφῶνι, νυνὶ λέγει καὶ τ' 20
 τρίτην ὅς ὅστις ὁ διγνέλ⊕, καὶ ὅττω πάλιν ψόδι δ' οἱ. ὁ γὰρ διομήδης καὶ αὐτὸς
 ἀδελφῆς ἡλθον εἰς τὸ ἀργ⊕ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὡμ εἰς λῶν καὶ ὁ διγνέλ⊕. ἡνίο-
 χ⊕ γὰρ ἦν αὐτῷ. παρὰ δὲ τῷ εἰς ἀργ⊕ αὐτῶν ἐλδύσεως γν̄ ὁδουσεῖα ὁμορ⊕ λέ-
 γει. ὁδουσεῖα δὲ διομήδης μέλωμ ἀναερεθῆναι ὑπὸ ἀεγιάλειας τῷ γυναικὸς αὐτοῦ,
 φθύνει εἰς θανόντι, ἢ πῆς καὶ ἡκαυρία λέγεται. μόσυνος δὲ κυρίως τὰ ξύλινα
 τέχνη, νυνὶ δὲ κατὰ χρυσικὸς τὰ τέχνη τῶν ἐκτίνωμ καὶ θηβαίωμ λέγει. ἐκ οἷσα δὲ
 ὁδὸν καλῶ αὐτὸς θηβαίως ἐκτίνωμ, εἰ μὴ πως ὅπως φησὶ αὐτὸς ἐκ κτίνωμ. πότε; δι-
 βαλλονται γὰρ οἱ θηβαῖοι, ὡς ἐκτίνωμ καὶ ἀμαθῆς. ὡς καὶ ὁ πίνδαρος⊕ πῶς
 τὴν χοροδιδάσκαλον αἰνέων φησὶν, ἄγε φησὶν ποίησον τὸδε καὶ τὸδε, εἰ φεύγομεν
 χαῖον ὄνειδ⊕ βοιωτίαν ἦν. ἀλλ⊕ οἱ πῆς ἰσοεικὸς φησιν, ὅταν δὲ ἐθν⊕ βαρβα- 30
 ρον τὰς θῆρας παρῶκισαν. οἱ δὲ ἰδιῶται καὶ ἰδιωτισμὸν παρὰ φθορὰν τὸ ὄνομα-
 τ⊕ ἐποίησαν, αὐτῇ τὴν ἐπ' αὐμ ὕας βοιωτίαν, ὕς βοιωτίαν⊕ λέγοντο. μέμνηται
 δὲ τὸ ἔθνος τὸ τὸ καὶ φρυγίχ⊕ ὁ πραγματικὸς, γν̄ ὁρῶματι πλοδυνωνίας λέγων.
 ῥατὸς ποτ' εἰς γλῶτλῶδ' ἐπεσρώφα ποδὶ ὕαντ⊕, ὅς γλῶτλῶτλῶν ἀρχαῖ⊕ λῆως,
 πᾶσι δὲ πάντα καὶ παρὰ κτίνωμ πλάκα, ὡς καὶ μάρκοις φλόξ ἐσθλῶν πο γνάθοις.
 γόν⊕ δὲ τὴν ἀπαυῖως τὴν ἀτασκαλῶντ⊕, ἢ τὴν ἀτασκαλῶντ⊕ καὶ μέλ-
 λοντ⊕ ἀτασκαλῶναι τὰ τέχνη τῶν θηβῶν, ὁ διγνέλ⊕ ὑπὸ κρήνην.

Σὺ δ' ἄνδρ' ἀνέκλινον βουσιμαφῆσαντ⊕, γόνου,
 ὅμ γογγυλάτης εἶλε βουλαῖ⊕ μυλῆς,
 ἀγνλάτω μάστιγι συνθεαύσας κῆραν,
 ὕμ⊕ ξυναίμους πατρὸς αἰ νυκτὸς κῆραι
 πρὸς ἀντφόντην σφῆνον ὥπλισαν μόρον.

ὁμ γογγυλάτης.) ὅμ πῆς ἀπαυῖα εἶλε καὶ ἐφόνδυσεν ὁ ζεὺς ὁ γογγυλάτης,
 οἱ ὅς ἐγογγυλαί καὶ αἰ σινδὺν περὶ γλῶτλῶναι χεῖρας λινθῶνται. ὁ βουλαῖ⊕, οἱ ὅς καὶ τὸ
 βουλαῖμ τοῖς ἀνθρώποις ὅστις. ὁ μυλῆς, οἱ ὅς ἀνθρώποι καὶ τὰς μύλας καὶ αὐτὸς ὁ-
 δόντας λινθῶσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης ἀπὸ τῶν μύλων. ἀγνλάτω μάστιγι.) τῷ ἑδράκω,
 ἢ ἔρῃ

ἔπειθ' ἄγαν ἑλαυνομένη, ὄθην φιλωτίον. ἢ τὸ αὖτ' ἀγῆς καὶ μεμιασμένους ἑλαύνον-
 τας, ὄθην διασωπτόν. ὅτι δὲ ἀγῆς ὁ μυσταρὸς, ὃς δ' ἄγετα καὶ ὁ ἀγί. ὁ μυσταρὸς
 ἰππῶνα φασίην, ὡς οἱ ἢ ἀγῆ βαπώλῳ ἱατρῶντο. ποδὶ δ' ἢ τὸ πολυκῆς ἱαπανεύως,
 καὶ ἢ αὐτῷ ἱδραυνώσεως, δὲ πείδης γὰρ φωνίοςαι φασί. ἱαπανεύς δὲ πως εἰ-
 ποιμ' αὐτ', ὡς ἐμαίνετο. μακρὰ ἔχοντο γὰρ ἑλίμακτο πῶς ἀμβάσεις ἔχον ἑχά-
 ρει, καὶ ποσὺν δ' ἐκρυπασε; μηδ' αὖτ' ὅσονον πῶς νῦν ἐργάδιεν δῖος, τὸ μ'
 εἰ κατ' ἀκρῶν ποργὰ μωρὸν ἑλθὲν πόλιν. καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγορῶσε καὶ πετρῶμε-
 ντο, ἀνέρω αὐτῶν ἑὸν ἀσπίδι ἐλίφας δέμας, ἢ δὲ ἱδραυνώσαντα γένοσα τε
 χέων, βάλλει ἱδραυνῶ ζεύς νιν, ἐκτυπε δὲ χέων. τὰ δὲ τῶν θηδῶν τέχνη ἐκτισαν
 10 ὁ ἀμφίον καὶ ὁ ζῆθος, πεπιδόν ἀντίοπης θυγατρὸς ἀσωπῶ, ἢ συμμυγῆς ὁ ζεύς
 ἔτεκον αὐτῶν. τῷ βασιλεῖσαντο τὰς θῆβας, ἢ τῷ ἱδραυνώσαντ' ἱαπανεύως.
 πότε; ἀνίκα αἱ ἢ νυκτὸς θυγατρός ὥπλισαν αὐτὸν ἀδελφὸς τῷ ἑαυτῶν πατρός.
 λέγει δὲ τεοκλῆς καὶ πολυαῖκλος. πῶς τὸ ὥπλισαν; πῶς σπλῶν καὶ ὑπὸ θυμῶν,
 αὐτὸ φόντῳ δὲ, τὸν ἑὸν ἀλλήλων μέλλοντα αὐτῶν ἀνελθὲν, ἢ δὲ ἰσοεῖα παῖδες. οἱ δὲ
 παρ' ὁ λαῖς πᾶσι, ἀνελθὲν τὸν πατρός ἀγνοίᾳ, ὁμοίως καὶ τῶν μητέρων ἰοκώλειον
 γῆμας, ὅς φασιν ὅμωςτο γὰρ τῇ ὁδινος εἶα. ὅδ' ὅν πατρός ὃς ἀναρῆας γῆμας. ἔχον
 ὃς αὐτῷ τεοκλῆς καὶ πολυαῖκλος, καὶ ὑσμίνῳ, καὶ ἀντιγόνῳ. ὄθην ἑτεοκλῆς
 πολυαῖκλος, ἀδελφοὶ καὶ ἦοι ἦσαν οἱ δὲ ποδὶτο. ἀναγνωρίζας δὲ τῶν μητέρων,
 20 ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλτο, ὡς καὶ ὅμωςτο. ἀφ' ἀμφὶ
 βροχῶν αἰπῶν, ἀφ' ὑψήλου μάλ' ἔχον. ἐτεοκλῆς δὲ καὶ πολυαῖκλος, ποδὶ ἢ βασι-
 λείας μαχόμενοι, ἑαυτῶν ἀνέλθον. ὁ μὲν ἑτεοκλῆς, θηβαῖον ἱδραυνῶν. ὁ δὲ πολυ-
 αῖκλος, μετὰ τῶν ἀργείων πορθεῖν αὐτῶν. ἀδραστοῦ γὰρ ὁ ἀργεῖο τῶν θυγατέρων αὐ-
 τῶν τότε παρέχον. μετ' ὧν ἡ καὶ ἱαπανεύς, ὅς τις μέλλων πορθεῖν τὰς θῆβας,
 ἐκδραυνώθη ἑὸν τῷ δῖος. μέμνηται αὐτῷ καὶ ὅμωςτο γὰρ τῇ δὲ ἢ ἱλίας δὲ. καὶ γὰρ τῇ ζ'.

Διοιοὶ δὲ ξείθρων τυρωλίου πρὸς ἐκβολαῖς
 αὐρυκτόνους σφαγαῖσι διηράνουν κυῶντο,
 διμηνγνύοντο, αἰχμαλίσουσιν τοιοδίαν βοήν
 30 πύργων ἑὸν ἡρόνῃσι παμφύλου κέρης,
 αἰῶνις δὲ ἀλιβρὸς ὄχμοτο γὰρ μεταίχμῳ.

Διοιοὶ δὲ.) οἱ δὲ δύο μάντις, μόλτο ὁ ὕος ἀπόλωντο, ἢ μαντὸς ἢ τερσίον,
 καὶ ὁ ἀλκμαῖνος, ἀμφίλοχος, ὁ ἢ ἐιφύλης ἢ ἀδελφῆς ἀδραστο τῷ βασιλείῳ.
 καὶ ἀμφιάρω τῷ μάντιος πεπιδόν πᾶσι, οἱ κυῶντο, οἱ μάντις, οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθα-
 δεις τῷ γὰρ διηράνουν τότε ἀδελφῶν, ἡμῶν μωρὸν ἀπόλωντο, ἢ μνημονοῦν καὶ πίνδα-
 ρος γὰρ παῖσιν, αὐτοκτόνους καὶ ταῖς ἑὸν ἀλλήλων σφαγαῖς διμηνγνύοντες, καὶ τῇ
 κούρῃ αἰχμαλίσουσιν καὶ πολυμήσουσιν τῶν τοιοδίαν βοήν. τὸ δὲ χῆμα χειρὸν τιμῶς.
 ὁ δὲ γὰρ ἀφθάνων πολυμῆ. ἐστὶ δὲ καὶ ἱακὸς πλάστον, ἱακὸς τροπὸν, τὸ καὶ ἱακὸς
 ζῆλον. πρῶτον γὰρ ὥφειλιν εἰπεῖν πολυμήσουσιν, ὁ βοήν. πολυμήσουσιν δὲ πῶς;
 40 ἑὸν ταῖς ἡρόνῃσι, ἢ πῶς ἑὸν τῶν πύργων ἢ μεγάρων. ἢ δὲ ἐγχαρῶς,
 καὶ διμηνγνύοντες τὰ τὸ παμφυλιακὰ γράψαντα, θυγάτηρ παμφύλου, ἀφ' ἧς ἢ πό-
 λης μεγαστο ἐκλήθη. ἔττο δὲ μετωνυμικῶς εἶπε. καὶ ἐμ' ὕψους τῶν πόλιν αὐτῇ
 ἢ ἡρώιδιτο θυγατρὸς παμφύλου καλέσας. ὡς καὶ ἡρώιδιτο τὸ ὄρεον τῶν χελί-
 δόνα, παυδονιδία εἰπὼν. ἢ δὲ μεγαστο πόλιν λέγεται πῶς ταῖς ἐκχύουσι τῷ
 τυρωλῶν ποταμῷ. κυῶντος ἀπόλωντος αὐτῶν μάντις εἶπεν, ἀπὸ μεταφωρῆς τῷ φιλο-
 σκεπτόντι τὸν κυῶν, ἢ οὐ τὸ ἀλλὰ ἀπάντων ἀλόγων μωρὸς ὁ κύων ἀρεβλέπει πῶς
 τὰ ἀγάλματα. ἢ ἢ ἰσοεῖα τὸ μόνον καὶ ἀμφίλοχος τοιαύτη. μετὰ τὰ καὶ τῶν ἀμφό-
 λων ἡλθον εἰς ἐκλήκιν. ἀμφίλοχος ὁ ἀμφιάρω ὕος, ἐκλήκινος χωριδιῶν εἰς τὸ
 ἀργεῖο,

αἶψα παρὶς τοῖς μύθοις τὴν βασιλείαν, ἥτοι τὴν ἰδρωσύνῳ αὐτοῖ, λίλι δὲ ἄς
φυλάξαι μεχεῖ γνῶντο γνός. τελεδωγὸς δὲ τοῖς γνῶντο, ἦλθον ὁ ἀμείλιχος, ὃ
ἔπαρεχώρει αὐτῷ ὁ μύθος. διὸ πῶς τὸ πῶς ἀλλήλους ὁμοφρόνιμοι, ὑπὸ ἀλλή
λων ἀνγρίβησαν, ὅς θάψαντες οἱ γνῶντες, πύργου μεταξὺ τῶ τάφου κατασκευά
σαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ δύφοιόν, ἡ
πύραμον ἠχύντα πόλιν δι' ἐκτίστατο μάλλον,
ἥς πῶς διήειν θγνόντο καταφραδίδου ἀλλήλοισι,
μύθος ἀμείλιχος τε, καὶ ἀρκία διήειν θγνόντο,
μενᾶξ ἀλῆσοιο πύλας ἔβαν ἀνδρῶν.

καὶ ἔτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίμ, ὅτι μετὰ μύθου ἀπῆλθον εἰς λιλικίαν ἀμείλιχος. 10
ἄλλοι δὲ φασίμ, ὡς καὶ ἀπὸ ἀλλοδωγῶν, ἀμείλιχος ὁ ἀλκμαίων ὑπόρου στρατὸν
ἄς εἰς τροίαν μετὰ χειμῶνα, ἀπὸ βίβη πῶς μύθου. καὶ ὑπὲρ τῆ βασιλείας μο
νομαχόντο, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δὲ πιντο φασίμ, ἀμείλιχος τὸν ἡλθὼν αἶ
γῶν ἀμείλικον πηκσίον ἀκαρνάνων κατακρήσιν. ἀλιβεός.) ὑπὸ θαλάσ
σης βίβρωσκόμενος, ὅθον ἐμοὶ μέγα ὄντα δοκεῖ γράφειν.

μέγαρος ὁ ἀγνώμ ἡρώμ σαθῆσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νδρὸς δῶν ἰδῶς
διύντες φόνω λουδγνῆς ἀλλήλων τάφους.
οἱ πῶντε δὲ σφῆκταν εἰς κδρασίαν,
καὶ σάτραχορ βλώξαντο ὑλάρυ τε γῆρ.

μέγαρος.) πόλις λιλικίας μέσην τοῖς τάφου μύθου καὶ ἀμείλικου, καὶ μαγερ
σίας ἀθλῶς ἰδρῶν. ἀγνώμ.) πῶς ἀγνώμ ἐπεὶ ἦν ἀλλήλους φονδύσαντων τὰ
ἄρια; ὃ πῶς τὸ φονικὸν ἀρεβλίφας εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντις ἀμφοτέρω. οἱ πῶν
τε δὲ.) ὁ δὲ τδύκρος, ἀγαπῶν τὴν καὶ ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡμφεὺς καὶ πρᾶ
ξανδρος, εἰς τὴν λύνθου ἀπῆλθον θγνόντο οἰκίσωσιν. ὁ μὲν τδύκρος ὁ ἐμὸς συγ
γνής. διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελαμῶντος, ὡς μὴ βοηθῆσαι καὶ ἀμύνας
τῷ αἰαντῷ θανάτῳ. ὁ ἀγαπῶν δὲ, ὁ τῶς δὲ καὶ τοῖς δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν λύνθου
χαλκωρῆσαι, ὃ τὸν πατῆρα ὁ ἀκαλυσθῶντος ἀπὸς ἀγῆλε. τριτῶν ὁ ἀκάμας, 30
ὁ ὅς τοι θησῶς, τὸ λαβόντος τὰ ὅπλα τὸ αἰγίως ἐκ τῆ πῆρας. ὃ τινος ἀκα
μαντος πρὶς ἐως ἐλθόντος ποτὲ εἰς τὴν τροίαν σὺν διομήδει, ἐραδῆσαι λαο
δίκην ἢ πριάμω θυγάτηρ, ἐμίγη καὶ ἐγῆνσε μόνιτον. ὁ μόνιτον αἰθερᾶ ἢ περὶ
τῶν ἀκάμαντος, θῆσαι γὰρ χόρσι τὸ τῶ τῆ τροίας πορθήσεως, ἐπὶ αὐτῷ ἰδῶ
ὁ πῶς σθ. ὁ μόνιτον συγκυνηγόντα γὰρ θρακί τῶ πατρὶ ἀκαμαντι, ὅτις πῆ
ξας αὐτῇ, καὶ θρῶν αὐτὸν καὶ λαοδίκην ἢ μήτηρ ἀθρῶνται. ἡ δὲ τῶ ὁ λυκό
φρων πρῶτον εἶπε πορθήσεως τῆ τροίας χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. μέση δὲ τῶ
των ποιῆται ἐμπορίβουρ ποδιβολῶν, λέγωμ, ὅταν δῶσει αὐτὸν τῶ πατρὶ ἀκα
μαντι, ἢ αἰθερᾶ. ἡ μόνιτον ἀπὸ πάντων ἦν ἀπῆλθον ἐσέλωσαν ἡσῶς καὶ πο
λυδύκην, οἱ τοιοῖδε καὶ τοιοῖδε, ὅς πινας ἡσῶς καὶ πολυδύκην, μὴ σέλης βο 40
πῶς, ὃ σῶτορ ζῶν, τῆ δῶντος ἀρπαγῆς ἐλθῇ. μὴ δὲ τὸν πρωτεσίλαον σέ
λης, μηδὲ ἐξελθοῖαν ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν τῶν. μὴ δὲ ὁ
ἰδῶς καὶ ὁ λυγδύς. ὃ γὰρ μίαν ἡμῶν διωκόντων τὰ τέχνη τὰ τῶν τῶν τῶν
λεμον τῶν τῶν τῶν, ἡμῶν ἔχουσι πῶς πύργου τὸν ἐκτορα. εἶτα ἐαυτῶν ἢ
κασαίδηρα παρηγορεῖ, καὶ φησὶν ἀλλ' ἐστὶν ἡμῶν βοηθός ὁ ζῶν, ὃς Ὀδυσσεὺς
αὐτοῖς ἐμβόλη, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν ἀλέξανδρον. οἱ καὶ ἀναρῆσονται
ὑπὸ ἀλλήλων, ὅς αὐτὸν γαίμους μαχόμενοι τῶν ἐαυτῶν ἀντιφῶν, ἢ τοι ἐλαδῆλ
φον, φοίβης καὶ ἰλαέρας, πῶς μόνον πολυδύκην, εἶτα καὶ ἀλλῶς χῆται πόλι
βόλῳ,

[illegible]

μορφὴ παροικήσουσι τῶν ζῆλυνθίαν.

ὁ μὲν πατὴρς μομφαῖσιμ ἤλασθημῆν(Θ),
 κυχρεῖ(Θ) αἵτησιν, βοηθῶν τὲ ναμάτωμ
 οὐμός ξύναιμ(Θ) ὡς ὁ πατρίου φονεὺς
 πῶλον, νόθον φίτυμα συγγενῶν βλάβη,
 τοι λύσασαι ἐν τρίμνησιμ αἰχμαθρεῖαν.

μορφῶ.) ὁῦτο τὸ ξόανον φασὶ πεποιηθῆναι τῇ ἀφροδίτῃ ὑπὸ λακισλαμονίῃ
πινὸς νεφροβέτης, ἀνιξαμύνος τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι ταύτης
τῇ θεᾷ. οἱ δὲ τωιδάρεω φασὶ, ὅτι τὸ ἀμάρτυμα ἐλῆλθης. τὴν ζευωθίαν.)
ἐν θράκῃ ἀντροῦ ὄδιμ, ἐν ᾧ ἡ ζευωθία ἀφροδίτῃ τιμᾶται, ἥ ὅτι ἐν τριζλί ἰδρὸν
ἀφροδίτης ὑπὸ φαίδρας ἰδρυμένον, ὅτε ἦρα ἱποπολύτα, τοῖς θησέως καὶ ἱπο-
λύτης ἐλῆμαζοντο παιδὲς. ὁ μὲν πατὴρ μομφαῖσιν.) ἔξελανθῆσται φη-
σὶν ὁ τδύκεθ' ἐκ ἐλ (αλαμίνθ, ὑπὸ τοῖς πατὴρσι τελαμῶνθ, ὅτι τὸν αἰαντα.
φασὶ γάρ, ὅτι τδύκεθ' πτωπλίωμ σπλαμνὶ διωχθεὶς παρὰ τελαμῶνθ τοῖς πα-
30 τὴρσι, ὡς μὴ ἀμύνει αἰαντα, ἐλθὼν ἐν λύντρῳ σπλαμνὶα ἐπίσας, ὠκισε, καὶ γή-
μας θύνειν τὴν λύντρῳ ἀσελῶν ἐχρήνησε. λυγχεῖθ' ἀντρον.) ὁ λυγχεύς, ἢ
λυγχεύς, σπλαμνὶθ καὶ ποσειδῶνθ' ὑπὸ ἥρχην ἡός. ἐβασίλδουσε δὲ σπλαμνίωμ,
ὡς φησιν δύφορῶν ἐν ἱπομείδοντι· τοῖθ' γὰρ λυγχεῖθ' ἐνὶ ψαρεῖ σπλαμνί. ἐγὼ
δὲ καὶ ἦτα γράφω τὸ γρῆ, ἡδὲ πάντῃς ἐκ οἰδὶ ὄθην διφθογοῦ ὅσον γράφωσιν. ἐγὼ
γὰρ ἔτω λέγω, ὡς τὸ πηλὺς, πηλῆθ, ἔτω καὶ λυγχεῖθ. ὅσον δὲ πινὲς τὸν δι-
φθὴν λείκροπα φασὶν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅλως ποτὲ ἐλυμαίνθ τὴν σπλαμνίαν, καὶ αὐ-
κιστορ αὐτὴν ἐπείει, ὅμ ὁ λυγχεύς αὐτῇλιν, ὄθην καὶ αὐάξιφθ' ἐκλήθη. τὸ δὲ λυγ-
χεῖθ, γρημικὸν ὅτι ἡδὲ διαλέκτορ. οὐμός ξυάμθ.) ὁ ἐμός συγγενὴς τδύ-
κεθ, ὅτι τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ ἡσιόνης ἐλ περὶ αὐτὸν ἀδελφῆς, παρ' ἡρακλῆα δολέσις
40 ὅτι τελαμῶν ἐς γόρας, ὡς σὺν αὐτῷ πορθέσαντι τὴν τριάν. ὁ γασεῖς.)
τοῖς ὁμογασεῖς ἀδελφῶ. γράφωσιν καὶ λέγουσιν κακῶς φαῖναι τὸν ποικιλί. ὁ αἶας
γὰρ καὶ ὁ τδύκεθ' ὁμογασεῖς ἐκ ἡσαν. ἀλλ' ὁ μὲν αἶας ἐρβοῖας λῶ ἡπῆς, ἐλ πορ-
θέσανθ' ὀνυγαστὴρ. τδύκεθ' δὲ, ἡσιόνης. ἐγὼ δὲ ἐξ ὅτι ποικιλὴ πτωπλίῳ νῦν
τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ ποῖς μεταγραφῶσιν. ὁ πατεῖς γὰρ ἐνέροντῃς ἀμυδρῶς γε-
γραμμένον, αὐτὸν τότε ὁ γασεῖς ἔγραψαν. ὅσον δὲ μάλλον αἰτιώμαι τοῖς ποικιλῶ,
τὸ εἶπεῖν ὡς φονεὺς αἰαντθ. ἐξ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνει ἐδωχθὲν ὁ τδύ-
κεθ. πάλιν.) πινὲς ἔτως σιωπᾶσθαι, ὡς φονεὺς τοῖς ὁ γασεῖς πάλιν, ἡρι-
αἰαντθ, ὁ ἐγὼ ὁ πατεῖς γράφω. ἄλλοι δὲ μέλει τοῖς φονεὺς σίζουσι. ἀρχοντες
Κ δὲ ἀπ'

δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστω, τὸ νόθον γέννημα τοῦ πάλου, ἥτοι τοῦ τελαμῶν. ὅπου
 δὲ ἐπ' αἵματι. πάλιν δὲ αὐτὸν λέγει, ὅτι τὸ ὁμηγερέων ἄγαν, καὶ τὴν γὰρ τοῦ πο-
 λέμου ἀλλήλων. συγγενῶν βλάβη.) τῶν τρώων, διότι ἵαται πολέμου αὐτῶν τρώων
 συγγενεῖς αὐτοῖς ὄντας, ὅτι τὸ ὁμηγερέων
 ὁκτώ δὲ πέντε ταυτολογίαν οἷον,
 πάντων δ' ὅν γ' οἱ πᾶσιν ἀρνήθωμαι αἰζῶν.
 ὅσον δ' ὅτι δυνάμει βαλὲν ἑνὶ λυσιπύρῃ.

τοῦ λύσαν γὰρ ποίμναισιμ.) ὡς φονεὺς τοῦ πατρὸς αἵαντος, τοῦ μανθάνον-
 τος γὰρ τῶν ἀχιλλεύων ὅπλων, καὶ ἀνελόντα τὰ ἐλλωϊκά ποίμνια. ἡ δὲ ἰσορία τοῦ
 δὲ αἵας μανεῖς ὅτι τὸ δολῶναι τὴν πανοπλίαν τοῦ ἀχιλλεύου τοῦ ὁδυσσεύ, τὰ 10
 ποίμνια τῶν ἐλλωϊων ἀνελόν. τῶν ἐλλωϊων δ' ὅτι διζόντων ὑπόρου, καὶ αὐτὸν ἀ-
 ναρῆ μετὰ τοῦ φίφου ὅπου ὁδωκὸν αὐτοῦ ὁ ἑκτορ, ὅτι πῶς ἀλλήλους ἐμνο-
 μολοῦσαν. καὶ ὁμηγε-
 δίδκε φίφου ἀργυρόκορον σὺν κλεῖπτε,
 φέρων καὶ εὐτυμῶν τελαμῶνι,
 αἵας δὲ ζωστῆρα δίδκε φοῖνικι φαεινόν.

χίοντος, ὅμ χαλκῶντος ὡμης δὲ διορᾶ
 χαλκῶ τρητῶν ὅκ ἔτευξεν γὰρ μάχη
 μίαμ πρὸς ἄδην καὶ φθιστὺ πεπαμνύον
 κίλδουθον, ἡμ γωρυτῶν ἐκρυψέ σκύθης,
 ἡμ κατὰ βίον θύοδλα κωμύρω λίωμ
 σφῶ πατρὶ λαοσκε τὰς ἐπικρούους λιτὰς
 σκύμνον παρ' ἀγκάλυσιν αἰεί τ' ἀβράσας.

χάρωντος ὡμης δὲ διορᾶ.) χάρων ὁ λίωμ ἡτ' μακροδύνας. ἡ δὲ ἰσορία τοῦ αὐτοῦ γὰρ
 οὐκ αἶμα χώρα τοῦ ἀργῆς, λίωμ ἡτ' αἵαντος σιδερέου καὶ βολεῖς παντοῖαις, ὅμ ἡρα
 κλῆς σιωθῶντας ταῖς οἰκείαις χορσὶ, σκεπασμένη τοῦ τῶτος δόρυμα πικρῶν.
 φίλτος δὲ ὅμ τοῦ τελαμῶνι, ἀπαιδὶ ὄντι, καὶ δύνοντι ποτὶ τοῦ δὲ δι', ὅτι παρὰ τοῦ 30
 μῶντος ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ εἰσέλθοντος εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ δύσαι τοῦ ἰσίου πατρὶ
 δι', ὅπως ἐσὼς μετὰ τὴν λειοντῆς, καὶ δύξασθαι γένεσθαι παιδίον ἀρρῶν αὐτοῦ. ἡρα
 κλῆς δὲ λαβὼν χρυσίαν οἰνοδόκον φιλῶν, ἐθύσε, καὶ ἔθηκε τὸ ἔσως. καὶ μετὰ
 τὴν δύχλῳ διέπῃ αἰετῶς, καὶ φησὶ τὸ τελαμῶν, ἔσαι σοι πάς, ὅμ καὶ ἑλπίσιν αἰ-
 τῶν, ἡτ' ὅτι συμῖον. καὶ γέννησθαι τὸν αἵαντα, αἰετῶν ἐκλήθησαν. ἔπα αἵαντος
 αὐξήσθαι, τῇ λειοντῇ ὅσον ἡρακλῆς δὲ κίπασε, καὶ ταύτῃ αὐτοῦ ἐχάρισε,
 ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληρῶσιμ, ἀπρωτῶν ἡμ, πλὴν μόνον τοῦ τόπου ἵαται τινος
 τοῦ σκεπόμενος πρῶτον ὑπὸ τοῦ γωρυτῶν, ὅτι ταύτῃ ἐφόρει ἡρακλῆς. ὅτι δὲ αἵας,
 ὑπὸ τοῦ σάκκος. ἄλλοι δὲ φασὶ, ὑπὸ τὴν ἑλπίδα εἶναι τρωτῶν τῶν αἵαντα. ταῦτα
 δὲ λῆρε. ἔστω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές. ποδὶ δὲ φίλτος ὅμ στρατιώτης ὁ αἵας, καὶ πολλοὺς 40
 πολέμους πολέμους, ὅτι ποτὶ τρωτῶν, τοῦ αἵας τρωτῶν αὐτῶν, καὶ σκεπόμενος
 τοῦ σάκκος. ἐπὶ δὲ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν τὸ φίφου ἡτ' τὴν πλὴν αἵας ὥστε, ἡ τὸ τρα-
 χύλου, εἰς μῦθον ἐτίθη, ὅτι τῶτος αὐτῶν μόνον εἶχε τρωτῶς. γωρυτῶν.)
 σκύθης, ὁ τὸ τούτῳ, ὅμ πῶν ἔστω εἶπεν ἡρακλῆα διδάσκει τὴν τοξικίαν.
 ἐγὼ δὲ ἐφῶν, ὅτι ἄλλοι φασὶ δύνων, ἡρακλῆα μανθάνει αὐτῶν διδάσκει, πατρὸς
 αὐτοῦ γένεσθαι. σκύμνον παρ' ἀγκάλυσιν.) ἡρακλῆς φιλῶν τῶν αἵαν-
 τα, καὶ δεξιῶν αὐτῶν γὰρ ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ πᾶσις εὐξαστὶ ὑπὲρ
 αὐτοῦ τοῦ δι'.

ὁ γὰρ π

ὃ γὰρ τι πείσει φίτῳ ὡς ὁ λήμνιϑ
 πρηνὲς γνῶσ' ὅτ' ὅτ' φύζαν τραπείς
 ταῦρϑ βαρύνφρωμ, δυσμνησάτου ξγνώμ
 ἔτυφε δῶρω σπλάγχνομ, ἀρνούσας λυγρόμ
 πῶδ' ἡμᾶ πρὸς κνώδοντϑ αὐτουργούς σφαγῶς.
 ἱλᾶ δὲ πάτρας τῆλε τραμβήλου κῆσιμ,
 ὅμ' ἢ ξύναιμϑ πατρὸς ἐκλογέεται.

10 ὃ γὰρ πείσει.) ὃ γὰρ πείσει φησὶν ὁ τῶν κρῶν τὸν τελαμῶνα, ἐπὶ ᾧ, ὅτι
 ὁ λήμνιϑ καὶ ὁ πολεμικὸς αἶας αὐτὸς ἐαυτὸν αὐτεῖλε. λήμνιοι γὰρ, ὡς φησὶν ἱλᾶ
 νικῶ, εὐρομ ὁ πλοποιῶν. ὁ πρηνὲς καὶ σφοδρὸς γινέμεϑ ϑι γνῶσ' καὶ τὸ πολέ-
 μω. γνῶ γὰρ ἐπίθετον ἦρας. ὃ ὅτ' ὅτ' φυγῶν ἐλθὼν τραπείς, ταῦρϑ βαρύν-
 φρωμ, ὡς καὶ ὁμηρῶν. αὐτοὶ δὲ ἐκ εἴξας μέγας τελαμῶνιϑ αἶας.

δυσμνησάτω ξγνώμ, δῶρω.) μονομαχίας γὰρ ἔχει ἐκτορε, καὶ ἰσχυρότερον
 ϑι μάχης γηρομῆνης, φιλίῳνται, καὶ ἀλλήλοις δίδωσι δῶρα.
 αἶας μὲν ζῶσιν δίδωκε φρίνικι φαινόμ.

μεθ' ὃ καὶ ἀναιρεθεὶς ἐκτορε, καὶ ἐπ' ἀχιλλεύς δειθεὶς ἐκ τῶ ἀρματῶ δυνέτω.
 αἶας δὲ τὴν ἀπᾶν ἀφ' ἐκτορε λαβὼν, μετ' αὐτὸν αὐτὸν αὐτεῖλε, ὡς φη-
 20 σι σφοκλῆς· αὐτοκλείδης δὲ ὑπὸ πάριδος φησὶ περὶ τὸν θάνατον. τραμ-
 βῶν κῆσιμ.) τὸν τῶν κρῶν. μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' ἡρακλῆος γηρομῆνη ϑι προίξας ἄλλω
 σι, τελαμῶνι δεινέων, τὴν καὶ ἰσχυρόν, γόρας ὡς ἐξ αἵματος ἐλαβὼν, ὡς ἔστω
 γν' συμμίκτοις φησὶν· αὐτὴ δ' ἐκ τελαμῶνιϑ ἐγκυρῶ γηρομῆνη, ἀπ' ἐξ ἑαυτοῦ ϑι
 νεῶς, καὶ νηφαμῆνη ἄλθον εἰς μίλητον, διανηφαμῆνη τὴν μετὰ τὴν θάλασσαν. ἐγὼ
 δὲ ὠνυθίσσα φημι παρὰ πειραιῶς βασιλεύοντϑ ϑι μιλῆτα ἀείοντϑ, ὅς αὐτὴν γν'
 ὕλην ἐκρυμμένῳ ἐνὶ ὄρεσι δίδωσι, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς περὶ τὰ τραμβήλου ἐλθόν-
 τα αὐτεῖλε, ὡς ἰδὼν πᾶσι δα. τῆς δ' ὑπὸ Ἰλίον στρατίας γηρομῆνης, ἀχιλλεύς
 εἰς μίλητον παρεγγύτω, καὶ τὸν τραμβήλου ἀντιπᾶντα αὐτεῖλε. εἴτα τῆς ἀν-
 30 δρῆας ὅσων θανούσας, καὶ τελαμῶνα μαθὼν εἶναι, ἔδωκεν αὐτὸν, διακρύπτει
 ὡς συγγενῆ.

δοθεὶς πρῶταίχμια τῷ πυργοσηκάφω,
 ἦρ' ὅτ' ὅτ' ἐν ἡμέρῃσι δημοτῶν σθεῖς.
 γλαυκῶ κελανώμ δόρυωμ ὅτρυνε κυνὶ
 σείλαι τριπλᾶς θυγάτρως ὁ σπείρας βαλβᾶξ,
 τῷ πᾶσιν ἄλλῃ πηλοποιεῖντι χθόνα,
 ὅταν κλύδωνας ἐξοδύνηται γνοθῶμ
 λαύρως σαλδύωμ πᾶν τρικυμία πείδομ.
 40 ὅδ' ἂν τὶ πειπῶς σκαρπίομ λαιμῶ ἀπάσας,
 φόρῳ κακῆς ὠδίνϑ ἐκλαυσε βαλρῶ
 χεῖρῳ πυθῖομαι πημᾶτωμ συμβουλίαμ.
 ὁ δὲ τῶν δὲ νῆσιν ἀγρότης μολῶμ.

τῷ πυργοσηκάφω.) τῷ τελαμῶνι. ἰσχυρὸς γὰρ ἐλάμνιϑ, ὅτι πρὸ τῶ ἡρα-
 κλῆς εἰσελθὼν γν' πρὸς αὐτὸν, ὁ τελαμῶνι μὲν τῷ τέλει καταβῶν εἰσῆλθε.
 σπείρας δὲ ἐπ' αὐτὸν ἡρακλῆος τὸ ξίφος, ὁ τελαμῶνι παρατηρήσας τότε γν' ἐκ
 διχαράναι τὸν ἡρακλῆα, λίθος πρὸς αὐτὸν ἐσώδον. τῷ δὲ φησὶν, τί ὅσων; τε-

λαμῶν ἔφη· ἔγχεσιν μέλλω βωμόν ἡρακλῆος ἀλεξικάκω. καὶ ὅπως ᾗ ὀργῆς ἡρακλῆς παύεται, καὶ γόρας αὐτῷ τὴν ἡσιόνην, τὴν δὲ θραύειραν, διαρῆται. σῶλαι τειχεῖς θύγατραις ὁ σπείρας.) φοινόδαμας τρεῖς ἔχω θύγατρες, ἀναγίαι ζοῖον· ὑπὸ τῷ λαομείδοντι· ἐκθεῖναι αὐτῇ μίαν ἔρ' ἔκτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδικομηγόρησεν, δέον τὸν λαομείδοντα τὸν αἵποιον τῷ ἱακῶ, ἐκθεῖναι τὴν θύγατράν ἡσιόνην. καὶ ἔπεισε οὗτος τρώας. διὸ καὶ ἔζητέθη πρὸς βορὰν ἔρ' ἔκτει. ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελθὼν τὸν ἕκτον. τότε δὲ γένηται μέλιθον ὁ λαομείδων τῷ φοινόδαμαντι, τὰς ἐκείνης τρεῖς θύγατρες ποσὶν ἔδωτο, ἑλθόντας εἰς τὴν ἔρημον ᾗ λιβύης εἶσαι αὐτὰς θηροβρότους γενέσθαι, ὡς μιᾷ μιγῆς ὁ λερμισσὸς ποταμός, γν' εἴθις λιμός, γένῃα τὸν αἰγίταν. ὅς ἐκείσε τρεῖς ἐκτισε πόλεις, αἰγίταν, ἀ- 10·
ταλαν, ἔρηνκα. γλαυκῶ (λιωί.) ἔρ' ἔκτει λέγει. βάβαξ.) ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάβω, τὸ λέγω. πιπός.) πιπὼ ὄρεον δὲν θαλάσσιον ἀνπεριπύς, καὶ δύναις. νῦν δὲ τὴν ἡσιόνην ὅτω καλεῖ. σκωρπίου δὲ νῦν τὸν ἡρακλῆα λέγει, ὅτι τὸ φοινίκον. ὁ δούτορ.) ἀγαπῶν. ἀγρότης.) ἀγρότης, παρ' ὅσον ἀρκὰς ἡν τὸ γῆν. οἱ δὲ ἡπειρεῖται καὶ ἀγρότης. ἢ ὁ ἀγροί, παρ' ὅσον ἀγροί τρεφῆ ἔχοντο οἱ ἀρκάδοι, ἢ τὸν βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παρ' οἰμώδους χρυσμός· πολλοὶ γν' ἀρκὰς βαλανοφάγοι ἀνδρῶν ἔασιν.

χόρσαυ· αὐτόδαυτ· ἐκ γόνων δρυὸς
λυκαυομόρφωμ νυκτίμου κρεανόμωμ.

χόρσαυ.) ὁ τὴν μεσογείαν ᾗ πελοποννήσου ἀρκάδιον οἰκῶν, ὡς καὶ ὁμαρ· ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοῦ, ὅτι τὸ πτόρρον εἶναι ᾗ θαλάσσης, ὅπως λέγει· αὐτὸς γὰρ σφει δίδκην αὐαξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων, 20·
ὅπως ἐυτέλεις πόρραν ὡς οἶνοπα πόντον,
ἀπρόδους, ἐπεὶ ὅσφει θαλάσσια ὄργα μὲν ἔχει.

ἐκ γόνων δρυὸς.) ἀρκὰς ὁ δῖος, ἢ ἀπὸ πολλῶν· πᾶς, καὶ καλλιπὴς ᾗ λυκάον· θύγατρες, ὡς φησι χείρων ὁ λαμψακλῶς, λιωκῶν γένετι καὶ ἡνὶ ἄμαδρυάδων 30·
νυμφῶν. λιωκῶν δὲ καὶ μελλῶν φθαρίων ὑπὸ χεμαῖρρον τῷ ποταμῷ γν' τῇ δρυὶ, γν' ἢ γεγονῆα ἡνὶ νύμφη, καὶ αὐτῇ τρεῖς τὸν ποταμόν, καὶ τὴν γῆν χαίματι ὡς ἔρηνκα. ἢ δὲ νύμφη πρὸς πύλαια τὴν ἡλῆσιν, κατ' ὄμιλον, σιωπῆς αὐτῇ γένῃ· ἔλατον καὶ ἀφείδωντα, ὅς ὡς εἰς οἱ ἀρκάδοι, ὡς φησι καὶ ἀρκάδων· 30·
ἀλλ' ὅγε τῷ ἀρκάδῳ πατρός· οἶο τίνδον καὶ ἀμοιβῶν,
ἀμπλακίς. ὁ γὰρ οἱ· γν' ὅρεϊ δισύδρια τάνων,
δὲν ποτ' ἀμαδρυάδῳ νύμφης ἀθίει ζε λιτάων,
ἢ μιν ὁδονομήν ἀδινῶ μελίσσων θυμῶν.
ἢ ὅτι ἀγαπῶν ἀρκάδῳ ἔχει τὸ γῆν. ὁ δὲ δρυὸς, ὅς ἀπὸ πολλῶν· δὲ δὲ δὲ
ᾗ λυκάον· ταύτη γὰρ σιωπῆς ἀπὸ πολλῶν, ἔγκον ἐποίησεν. ἢ περὶ τὸν βρεφῶν·
ᾗ ἐκρυπτε δρυὸς εἰλεχε, ὅθεν καὶ δρυὸς ἐκλήθη, καὶ ὅς αὐτῷ δρυὸς πύλαι, οἱ ποταμοὶ
παρ' ὅσον, ὡς φησι ἡλῆς. δὲ θεοδιδάμαντ· ὅν γν' δρυὸς πύλαι ἐπὶ φρεν.

λυκαυομόρφωμ.) κακὸς ἔφη. λυκομόρφωμ γὰρ ὁ φησιν εἰπεῖν. ὁ γὰρ λυκαυο- 40·
να, ἀλλὰ λυκοὶ γεγόνασιν οἱ λυκαῖοι πᾶσι δὲν, ἢ δὲ ἰσορία τοιαύτη· πρὶ
λαγ· ἡνὶ πᾶσι τῷ δῖος καὶ νύμφης. ὡς καὶ λυκαῖον πᾶς, ἐκ μελίσσων ἰόνης, ὅτι
λυκαῖος, ὡς φησι ἄλλοι πάλαι. ὅτ' ἡ καταστὰς βασιλεὺς τῶν ἀρκάδων, πολλοῖς
γαίμοις δίδκωντο πρὸς τὸν ποταμόν, ἀλλ' ἄσπερος βλάσσημα ἡνὶ τέκνων ἐφ' ὡς
ἡνὶ μάνναλ· δὲν πρὸς τὸν νυκτίμω, καὶ λυκαῖον, λυκαῖον, φθίν· τὸ δὲ τηλιδόας,
αἰμῶν, μαντίνος, σύμφηλ· τὸ δὲ καὶ ἑτέρω, ὅς ἡλῆς τε, καὶ ἑτέρω. οἱ πάντες,
ὡς ἐφ' ὡς, γν' ὡς ἀσπερος δὲ ὑπόρρηφια. ζῖνς δὲ ἐκκαδὲς ἀνδρῶν χόρηται, παρ' ὅσον
γίνεται αὐτοῖς. οἱ δὲ καλίσαντο αὐτῷ ὡς ἔρηνκα, σφάτῃσι γν' ὡς πᾶσι δὲ ἡνὶ ὡς
χωρίων,

χερσῶν, ὃ τὰ ἀπ' ἀρχῆς συμμείξαντο, παρέβητο τῇ τραπέζῃ. ζεύς δὲ μύλαχθεῖς,
 τὴν μὲν τράπεζαν αὐτῇ τρεψεν, ὄθην νυῶ ὁ τόπος τραπεζεύς γὰρ ἀρκαδία καλεῖ-
 ται. λυκάονα δὲ καὶ αὐτὸν ἵος ἑδραιωτοῖς, πᾶν νυκτίμω τῷ νεωτόρῳ. νυκτίμω δὲ τὴν
 βασιλείαν λαβόντο· ὃ ὡδὶ δολυκαλίοντο· γίνεται κατακλυσμός ὅτε τὴν γῆν λυ-
 κᾶοντο· παίδων ἀσέβειαν. ἄλλως, ὃ ζεύς ὑπὲρ γενεῶν ἔβλεπε· λυκάονι, ἐστὶ τοιοῦτο· οἱ δὲ τό-
 τοι οἱ ἀπόπειραν ποιεῖμενοι εἰς θεοὺς ὄδῃν, ἑρανομήσαντες νύκτιμον, καὶ τὰ τότε
 ἑρῆα συμμείξαντο τοῖς ἄλλοις ἑρῆασι, παρέβησαν ἔβλεπε· οἱ δὲ ὀργισθεὶς αὐ-
 τρεψεν τὴν τράπεζαν, ὄθην καὶ τραπεζῆς ὅτε πόλις ὄθην γὰρ ἀρκαδία. αὐτὸ δὲ λυκάο-
 ντο· πᾶσιν αὐτοῖς ἑδραιωτοῖς, καὶ τὴν ἀρκαδίαν σωυχεῖς ἐκδραύνουσιν, ὥς ἡ γῆ
 παρακαλοῦσα τὸν δία, τὴν χεῖρα ὀξέειναι. διὸ φασὶ πρώτως γὰρ ἀρκασίμην ἐκε-
 χερίαν γενέσθαι. οὐκ οἶδα πῶς δὲ γῆν λυκάοντο· παίδων εἰς λύκους μετέβαλιν, ὃς ὁ λυκό-
 φρων ἐκ οἷα παῖς ἐφ' ἡλυκαίνωμος γενέσθαι. εἰ μή πως εἶδον αὐτὴν εἶδος ὡφ-
 λην εἶπειν, αὐτὴ τῷ ἀρκτομόρφω. καλλίσω γὰρ, ὡς ληροσίμῃ, ἡ λυκάονος θυγάτηρ
 σμύθητο· ὡς ἀρτέμιδι, ἡ ζεύς ἑραδὶς σμυθύνεται. ἀρκτον δὲ ταύτῃ ποιῆς,
 ὅτε τὸ λαθεῖν τὴν ἡραν, ὃς ἡς ὁ ἀρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τὴν σειρᾶς καταγε-
 καὶ ὁ ἀγαπῶν. νυκτίμω ἑρανόμω. καὶ αὐτὸν λῆρο· γῆν λυκόφρωντο· λό-
 γων. ὃ γὰρ τὸν νύκτιμον ἐρεατόμωσαν, ἀλλ' ἔτορον ὑπὸ χῶριον πᾶσι, ὡς φησὶ
 ἀρχαῖοι, καὶ ἔτοροι.

20 τῶν πρόσδε μένης φηγίνων πύρεων ὀχήν,
 σπληνιδῶ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλασάντωνι πυρός
 χαλκωρυχίσει καὶ ἦν ἐκ βόθρου πάσαι
 βώλον δικέλλη παῦν μεταλλίδων γυνύθ,
 ἧ φέτυμ ἠναρβίξην οἰταῦθ σόνυξ.

ἦν πρόδιε μύνης.) πρῶτον δὲ σκόπη, ὅτι καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ ν' ἐφελ-
 κυσίον ἐχρησι, φωνήν γ' ὡς φθορομυθε, συμφωνῶν δὲ ἐκίετι, ὡς πρὶ καὶ γὰρ γράφω.
 καὶ τὰς γνῆκα πολλοῖς ἦν ἀμαθῶν ὁρᾶσθαι, τὸ αὐτῇ ἀρρώστια πρὸς αἰσθη-
 τῶν ἐμοί. πρόδιε μύνης, φωνῶν πύρρον, ἐπεὶ πρὸς ἑλπίσι οἱ ἀρκολοῖ. ἐτρε-
 30 φοντο γὰρ πρὸς σωδὸς τῇ σελήνῃ, πρὸς ὅπως τὰς βαλάνους. ἢ ὅτι πρὸς ἑλ-
 νοι οἱ ὑβρίαι λέγονται. πρὸς σελῆν γὰρ τὸ ὑβρίζω. ἄλλοι δὲ αὐτῷ ὡς μαρτυρῶν
 ἐκείνων, ὡς λέγοντες ἀρχαῖς εἶναι, καὶ τὴν σελήνῃ παλαιότερος. τὸ δὲ ἀλλογο-
 κώτορον δὲ ἔως. ἀσρολόγως γὰρ καὶ γνῶναι, μύνας, ἰσχυρίας, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα πάντα ἀρκολοῖ βασιλεὺς, ἢ ἀτλας λίβυς εὐρην, ἀπὸ σελήνῃ συλλογισάμε-
 40 ν, ὑπόρου θαλῆς. ἄλλοι δὲ φασι, ὅτι ἀρκολοῖ θυσιᾶς θεοῖς κατέδιδαν,
 πρὸς μύ, δίδουτορον ἵππου λυκῶν, ἵππου θρῦος φύλλα. ὅθεν ἢ πύθια, πολλοὶ γνῶ-
 ἀρκολοῖς βαλάνους φάγοι ἀνδρῶν ἔασι. χαλκωρυχίσι.) ἐπεὶ δὲ χαλκὸς πολλὰ
 μεταλλάσσει γνῶναι. λέγει δὲ, ὅτι πρὸς γνῶναι ὅπως ἀρκολοῖς ὁ ἀγαπῶν
 εἰς λυκῶν, χαλκὸς ἐργασίαν. ἐγὼ δὲ φημί, ὅτι παρὰ γνῶναι εἰς λυκῶν, ὅπως
 40 χαλκωρυχοὶ εἰσὶν. ἀπρεπὲς γὰρ τὸ ποιεῖν, στρατηγὸν γνῶναι χαλκωρυχον. τὸ δὲ
 γνῶναι φημί ἢ σύλληψιν, ἢ χειρὶν πρὸς. ἀγαπῶν πρὸς πατὴρ ἢ ἀγαπῶν.
 ὅτι ὡς τὸν καλυδωνιον καὶ πρὸς ἐλθῶν, αὐτῇ τῷ αὐτῷ. τὸ δὲ πλᾶτ' ἢ
 ἰσορίας ὅπως φησὶ, καὶ σωτήριον γνῶναι καλυδωνιακοῖς λέγων ὁ δὲ καλυ-
 δωνιον σὺς, πρὸς τορον πρὸς τῷ οὐτῷ ὁρᾶν, ὑπόρου ἢ ἡθρὸν εἰς αὐτῷ, ἀρ-
 τέμιον μῆνιν, ὅτι ἐκ ἑθρῶν αὐτῇ ὁ οἶνός. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαῖν' ἐκατόμβας,
 οἱ τῷ δὲ ὅπως ὁρᾶν.

βουδῶν· ἔν τῶρμασι θρυλίξας δέμας,
ἔγνω δ' ὁ τλήμων (ὡν κακῶ μαθὼν ἔπθ).

ὡς πολλὰ χεῖλους καὶ διεπασράων ποτῶν
 μίσω κυλίνδρῳ μοῖρα παμμήσῳ βροτῶν.
 ὁ δ' αὐτὸς ἀργῶ παῖς φαληριῶν λύθρῳ
 σόρβυγξ διεδουπῶς ἤν κτανῶντ' ἡμύναρ.

Βυβῶνθ' τόρμαισι.) ταῖς ποδιφορέαις τῷ βυβῶνθ' σωτείρας τὸ σῶμα.
 βυβῶνθ' ὅστις ὁ τὸ ἰχίς τόπθ'. ὅν δὲ φασὶν ὁ σοφώτατ' ὅτθ' βυβῶνα, ἐκ
 ἰσημι, ἢ βαρβαρίζοντ' καὶ φλυαροῦντ' τὸ ἀνδρὸς ἢ ἐμὸ ἀμαθαινόντ'. νυῶ
 μὲν γὰρ γν' ἔθ' βυβῶνι φησὶ τὸν ἀγκαῖον πληγῶναι, εἴτα μετὰ μικρὸν φησὶ, πλῆ
 ξας ἀφύκτως σφυρόν. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρόν, τὰ ποδὶ τὸν ἀσράγαλον
 μέτρον. βυβῶνός σφυρον ἐν μὲν γινώσκωμ ἢ τὸν σοφώτατον ὅσον, ἢ φουδῆς ἰσο-
 εῖας μυελίας λέγοντα, καὶ αὐτῶ καὶ ὁ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλαῖς γινώσκου-
 νομ, ὡς ἰοικν ἀμαθαίνω. ἔγνω δ' ὁ τλήμων.) λῆρθ' ὅστις καὶ τόδε. ἦν σα-
 μίωμ γν' ἀγκαῖον σφυρόν, ὅτ' ἄλλθ' χρυσὸς μὲν πῖν ὅτ' ἀμπέλου. ὁ γὰρ ἀγκαῖθ'
 ὅτθ' ὅς ὡν ποσειδῶνθ', καὶ ἀστυπαλειῶς φησὶ φονίκαθ', ἐφύδουσιν ἀμπέλου
 ἢ ἀρεισοτέλει τὸν αὐτὸν πῖν στυπῶσαντα. μάλιστα δὲ εἶπν αὐτῶ ἔθ' ἀγ-
 καῖον, ὡς ὁ ποῖο οἶνον ἐκ ταύτης. γν' ἰωχὴς δὲ φησὶ ἀμπέλου λαργῶν, ἀπ' ἐλπί-
 ὁ ἀγκαῖθ' τὴν σφυλῶν εἰς λυλικά, ὡς πόμυθ' καὶ λατεγίλα τὸ μάντιος,
 λεικνῶν τὴν λυλικά. ὁ δ' ἔφη, πολλὰ μετὰ πῖν λυλικά καὶ χεῖλεθ' ἄ-
 κρ. βῶν δὲ γνομῶν, ὡς σὺς λυμαινομένην τὴν χώραν, θῆς τὴν λυλικά ὁ ἀγ-
 καῖθ', ὅτ' ἄλλθ' ὡς τὸν σὺν, καὶ αὐτῶν ὅτθ' ὁ λυκοφῶν ὡς τὸ ἀγαπῶν
 ὅτθ' πατρός ἀγκαῖα, ἢ ὅτ' ἀκρ. καὶ δυνάμειθ' φησὶ ἀκρ. ποδὶ τὸ λαλῶν
 νῖς σὺς ὅτθ' ἐδίεφατο. φασὶ δὲ πινδν, πρῶτον τὴν ἀταλάντα ἀκροντίσαι ἢ τὸ
 σὺς. δεδισπῶς τὸν κτανῶντ' ἡμύναρ.) εἰ μὲν κτανῶντ' ὅστις, ὡς ἐγὼ γρά-
 φω, ὅτ' ὡς σωτακτίον· δεδισπῶς καὶ ἢ καὶ φορόμυθ' τὸν κτανῶντα καὶ μέλλον-
 τα κτανῶν αὐτὸν ἀγκαῖον ἡμύνατο καὶ ἐπιμῶρεσιν, πλῆξας ἀφύκτως ἢ ἢ
 ὅτθ' βυβῶνός σφυρον ἐκέντ. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρὸν ὅστις ὡς τὸ ἀγκαῖα.
 ἀταλάντῃ γὰρ αὐτὸν ἐφύδουσιν. μελῆα γρ' ὅτθ' συνοκτόνῳ δῖραπ ποδὶ τὸ μέ-
 τωπομ πλῆξας αὐτῶν. ἀγκαῖθ' δὲ ὅτθ' γυνῶν ἐποίησιν ἐπ' αὐτῶ, ἢ ὅτ' αὐτῶ
 τανάμυθ' τὸν πῖν κτω, ὡς πλῆξας αὐτὸν, ἀνέρεθ' πληγῆς ἰπ' αὐτῶ. καὶ ὅτ' ὡ
 μὲν ἐπ' ἀγκαῖα σωτακτίον. ὡς δὲ μελῆα γρ' ὅτ' ὡς, ὁ βαθύντα τὸν ὅστις καὶ ἐμὸν
 γν' ἡμύναρ. ὁ δ' αὐτὸς σόρβυγξ, καὶ ὁ δὲ, ἢ τοῖ ὁ χοῖρθ' δεδισπῶς, πινδν καὶ κταν-
 βῆς τὸν κτανόντα, ἢ τοῖ τὸν μελῆα γρ' ἡμύνατο.

πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχησθ' σφυρόν.

τοῖτθ' δὲ τὸ μωρῶντ' ἐκ κρύλλης πῖντας.

πλήξας ἀφύκτως.) ἄκρον σφυρόν, ἢ τοῖ τὸν ἀσράγαλον καὶ πόδια τὸ ὄρχη-
 σθ' καὶ τραχυτάτα πολέμιος. ὅτ' ὅτε δὲ αὐτὸν ἐπληγῶν ὁ χοῖρθ' ποδὶ αὐτὸν πόδας,
 ὅτθ' εἶπν, ἢ καὶ χαλεγόντως καὶ ἀσέως ταῦτα φησὶν, ὅτ' ἡμύναρ αὐτὸν δυνά-
 σης αὐτὸν πόδας αὐτῶ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὲν δυνάσασθαι ποδὶ πατέμ, ὅτ' ὅτ' αὐτῶ
 θῆναι τοῖς ποδῶν. αὐτῶν γὰρ τὸν σὺν, πῖν ἀταλάντῃ τὴν κεφαλῶν τὸ σὺς
 καὶ τὸ δῖρας ἀκροντίον χαρίζεται. ποδὶ λύντας δὲ γνομῶνς τότε γν' ἢ καὶ φησὶ
 τὸς αὐτῶ ἀδελφῶς, καὶ ἐχθρῶς αὐτῶ γνομῶνς, αὐτῶν. ἀλθαία δὲ ἢ τότε μὲν
 τῶν λυπηθῆσθαι γν' ἢ τὸ συμβαίντθ' τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ ἦν μοιρῶν δῖα-
 δια κατέκασιν, ἢ ἐτῆρας, ὡς συσταπλῶ ὅσαν φησὶ μελῆα γρ' (ὡς ἀκρόαιαν
 φυλάττοιμι). πινδν δὲ, φυλάττοιμι εἰσὶν εἰς δῖα δια φασὶν, ἢ γν' τῇ λύνσει
 φασὶν, ὅτ' μελῆα γρ' γν' τῇ ἐκτίξει σωτέρε, καὶ ἐφύλαττει ἀκροβῶς ὑπὸ
 ἦν μάντιος ὅτθ' μαθῶσα, ὡς δὲ τ' αὐτὸν φυλάττοιμι ἢ φυλάττει ἀβλαβῆς, ἀβλαβῆς
 καὶ ὁ

καὶ ὁ μελίσσας ἔσται, εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ μελίσσας συμφθαρῇ σὺν τῷ ταύτῳ
 ἔν ᾧ τὰ πᾶσι τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰς πλὴν γὰρ τῶν θαλάμων, καὶ νεκρῶν
 εὐρεῖται τὴν πᾶσι, σωκτικῶς καὶ αὐτῶν, ἕως ἐγὼ φημι σωτάσας τὸν λαόν
 τα. τρεῖς δὲ.) αἰγυὺς ὁ παυσίονος υἱός, ἢ σκυεῖς, ἢ κῆρ τὸν λυκοφῶνα φη-
 μίς, ὁ καὶ ὑποκινεῖς τῶν παυσίων, βασιλεύων ἀθλῶν, γαμῖ περὶ τὸν μῦτον
 τῶν ὀπλῶν. Δούτορον χαλκιοπλῶν, τῶν ἐκτελέων. ὡς δ' ἄλλα καὶ ἕτερον, μίαν
 ἔχει γυναικα αὐτόχθιν τῶν πορσεῶς. ὡς δ' ἐκ γίνετο τότε πᾶσι, δεδωκὼς
 πάλαντος νίσου καὶ λύκου οὗ ἀδελφῶς, ὁρῶνται εἰς πύλιν πύλιν παύσιον μαν-
 τδυσόμενον, καὶ ἐσθλὴν τότε χρυσός.

10 ἀσκή τὸν πρῶτοντα ποδῶνα φέρτατε λαῶν,
 μὴ λύσης, πῶς δὲ ἄκρον ἀθλῶν αἰῶν ἀΐσσει.

ἄκρον δὲ ὅσα τὸν χρυσόν, παραγίνεται εἰς προκλῶνα πῶς πτεῖα τὸν χρυσομολύ-
 τῳ, καὶ ὁς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε σθηγνέειν τῇ θυγατρὶ αἰθέρα. τῇ δὲ αὐτῇ
 νυκτὶ καὶ ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ἐγὼ δὲ τῆς αἰθέρας γηρομῆνης, ὁ αἰγυὺς
 ὑπὸ κείλῳ πῆτραις ἔβητο ξίφος καὶ ὑποδύματα, ὡς φησι πλάταρχος, καὶ
 λαλῖμαχος λέγων.

ὅρα δὲ μὴ προκλῶνι κολοραῖν ὑπὸ πῆτραι, θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.
 καὶ αὐτὸς μὴν ἀρπιδυμῇ πῶς ἀθλῶας. τῇ δὲ αἰθέρα γνέλλεται, ἐὰν υἱὸς ὅς αὐτῆς
 γηρομῆν, δειξάτω αὐτῇ τῶν πῆτραι, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος καὶ γυμνάμενον τὰ
 20 ὑποδύματα, ὅτι αὐτῇ ἐφαρμόσθη καὶ δυνάμει λινῆσαι τὸ ξίφος, πλῆν εἰς αἰθῆ-
 ρας. ὁ καὶ ἐποίησεν αὐτῇ, ὅσα γνωρίσας τὸν πατέρα.

κέλωρ γίγαντος ὅπλα τὸν ποτ' εἰς λείχον,
 λαβροῦ αὐτόκλητος ἰδαῖα πόρις.

κέλωρ.) υἱὸς τοῦ γίγαντος θεσῆος, τοῦ μάρφαντος τὰ ὅπλα διανοῖσι τὸν αἰ-
 γυῶς, ἐκ τοῦ κείλως πῆτραι. ὁ κέλωρ, ὁ υἱὸς τοῦ θεσῆος, τοῦ μάρφαντος καὶ λα-
 βόντος τὰ ὅπλα τοῦ γίγαντος, ἢ τοῦ αἰγυῶς ὁ ποτ' βίλοιον. ὁ γὰρ αἰγυὺς ἀθῆ-
 ναῖος καὶ γηρομῆνης ἀπὸ ὀρεχθῆος. τινὲς δὲ καὶ γὰρ ὄσον λέγουσι τῶν ἀναδιδόντων
 ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δροκοντος τὸ γὰρ θύβας, ὡς καὶ ἀνδροπίων. τρεῖς δὲ λέγει

30 ἀπελθεῖν τὸν ἀκάμαντα, τὸν τοῦ θεσῆος παῖδα γὰρ λυπρῶς, ἀφ' οὗ καὶ ὅς λαλῖ-
 ται ἀκάμας. φασὶ δὲ πινδῶ, ὃ μόνον ἀκαμάντα, ἀλλὰ καὶ διημοφάντα, τὸν αὐ-
 τοῦ ἀδελφοῦ ἀπελθεῖν εἰς λυπρῶν. τὸν ποτ' εἰς λείχον.) ἀντίπῳσις, ὃ ποτ'
 εἰς λείχον λαβροῦ ἵξεται, τοῦ ἀκάμαντος διανοῖσι. ἢ ἰδαῖα πόρις καὶ δαμά-
 λης, ἢ τοῦ λαοδίκης. διομήδης γὰρ καὶ ἀκάμας ὁ θεσῆος, πῶς τοῦ ναυσολῆσαι οὗ
 ἑλλῶας, ἐπεὶ ἐβόσαν πῶς οὗ τρώας ὅσα τῶν ἐλγῶν. ἐραδῆσαι δὲ λαοδίκης ἢ

τοῦ περὶ αὐτὸν θυγάτηρ ἀκάμαντος, ἐμὶν αὐτῷ, καὶ ἔτεκον υἱὸν μόνιτον ἐλθόντα.
 φοβερόν δὲ δίδωκε τὸ βρεφὸς αἰθέρα τῇ τοῦ θεσῆος μητρὶ, ἢ τοῦ τῇ μάμμῃ τοῦ
 ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτὸ. σωλὶ γὰρ τῇ ἐλγῇ γὰρ τῇ τροίᾳ ἢ αἰθέρα ὅς ἀθῆ-
 νῶν, ἀρπαγείσει παρὰ τῇ διος κόρῳ, οἱ δὲ μέλλει εἶναι. πάλιν δὲ ἀρπαγείσει τοῦ
 40 ἐλγῆς ὑπὸ ἀλεξάνδρου, ἐκρούει σωλῆς καὶ αὐτῇ. μάλλον δὲ ἢ αἰθέρα αὐτῇ
 ἐπείσει τῶν ἐλγῶν ἀλεξάνδρου ἀκρολῆσαι. ταῦτα ἐν τῇ αἰθέρα τὸν μόνιτον ὅσω
 κεν ἀνατρέφειν ἢ λαοδίκης. ἢ δὲ γινώσκει αὐτὸν αὐτὸν ἀκάμαντος τὸν παῖδα λα-
 βῶσαι ἀνέβρεψεν. ἀλῶσις δὲ τοῦ τροίᾳς ἀναγνωριδῆσαι ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐ-
 τοῦ, κομίζουσι καὶ τὸν μόνιτον. πῶς δὲ ἀκλῶν παραγρομῶν, ὅτι λυμνηγῆτοντων,

ὅτις διακῶν τὸν μόνιτον ἀνέβρεψεν, ὡς φησὶν οὐφείων.
 ἢ οἱ μόνιτον ὡς τέκε πολυμῶν γνὶ ὄρω,
 ἀλλὰ ἐσθλὸν τε, καὶ γὰρ ἐνὶ λυμῶν, ὡς φησὶν οὐφείων.
 ἀρπάζουσιν δ' ἅμα πατρί, πελάει ἐκτανον ὕδρῳ.

καὶ ταῦτα

καὶ ταῦτα μὲν ὅτως, ἡ δὲ γῆνοια τοιαύτη. τῶν πόντων ὅντινι μίλειον ἀπελθεῖν
εἰς λύπην, τρίτῃ ἀπελθόντι οὐκ ἀκαμάας, ὁ τῷ θανάτῳ πᾶσι, τῷ τῷ ὅπλῳ λα-
βόντῃ τῷ αἰγίῳ ἐκ τῇ πύργῳ. ὁ γὰρ ἀκάμας ὀλίγας ναυσὶ πηδίσκει. θραξὶ
βισαλταῖς, καὶ ἐρᾷ τὸ τε φυλλίς, ἡ θυγάτηρ τῷ ἐκῇ βασιλείῳ. καὶ ὁ πατήρ αὐ-
τῷ ἐγγυᾷ ὡδὶ πωλὶ τῇ βασιλείῳ. ἀκάμας δὲ βασιλεύει. ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρί-
δα, πολλὰ δὲ πῦρ ποδὶ φυλλίῳ. καὶ τῶν ἐκείνης ὁμοσπας, ἀδιστρέψῃ δὲ ὀρχήστῳ.
καὶ φυλλίς αὐτὸν πῦρ ἐμπειᾷ ἄχει τῶν καλῶν μύλων γένεα ὁδῶν, καὶ διδωσιν αὐτῷ
λυδῶν, εἰς πᾶσι ἰδὼν τῇ μυτρός ῥέας, καὶ μὴ αὐοίγειν αὐτῷ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπί-
σι. τὴν πῦρ αὐτῷ ἀνοδῶν. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς λύπην, ἐκῇ κατῶκει. καὶ χρόνῳ διελ-
θόντῃ ἡ φυλλίς ἀρᾷς θυμῷ, καὶ τῇ ἀκάμαντῃ, ἰαυτῷ ἀναρῇ. ἀκάμας δὲ τῷ
ἐβώποιον ἀνείξας, φάσματῳ κρατηθεὶς, ἀνέστη ὡδὶ τὸν ἵππον, καὶ ὅσον ἐλαύνων
ἀτάκτως ἀπὸ πλῆθους. τῷ γὰρ ἵππῳ σφαλγόντῃ ἐκ τῶν ὀπιθίων μὲν δὲ κρατῶν-
χθεὶς, ἔρῃ αὐτῷ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δὲ ἴπῳ αὐτῷ, κρατῶν κισσαν γὰρ λύπῃ. πόρ-
ρις, πόρρις, ἡ δαμάλις, καὶ ἐκβολὴ τῷ τ, καὶ πῶδός τῳ ε, πόρρις. καὶ ἐστὶν ὁ
σίχῃ χαλῖαμβῃ, ὁ πᾶσι δὲ τῷ ἱαμβικῷ μέτρῳ. οἱ δὲ μεταγραφῆς, ἡ καὶ
αὐτῷ ὁ ποιητὴς λυκοφρεῶν, οἱ γὰρ εἰς γ' ἡραφόντῳ, ἀμαδῆς γραμματικῆς τέχνης
φαίνονται, καὶ πῶσι καὶ μετρεῖται, ὡς ἀγνοήσαντῳ, ὅτι καὶ ὁ χαλῖαμβῃ
ἴπῳ τῷ ἱαμβικῷ μέτρῳ τάττεται. ἡρεῖται δὲ χαλῖαμβῃ καὶ σκάβῃ τὸν πόδα,
ἡ καὶ ὁλοκληρίαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαδῆς τῳ. πόρρις δὲ καὶ δαμάλις λέγει τὴν
λαοδίκην, ἀλλήγορικῶς.

10

20

ἡ γῶσ' ὅντινι ἴξεται καταβολῆς
βρῆνοισι γῆτακῆισα μουσίῳ ρυαῖς,
ὅντινι πᾶσι ἀγρώσονται κρησώνης ἔχισ,
κτῆνῃ πατάξας πῶδον ἀγρίῳ βέλῃ,
ὅταν τεκόντῃ ἀχμαλωτῃ ὅντινι
ἡ πατρομήτωρ τὸν δινόφῳ τετραμμένον
βάλῃ νεογνὸν σκύμνον ἢ μόνῃ ζυγόν,
διόλειον ἀμφήρῳ ἀκταίῳ λυκοί.

30

ἡ γῶσ' ὅντινι.) ὁ πῶς λυκοφρεῶν ἀνακλόντα γραφῆς
γῆαντία σύμπτῃ, καὶ σαυτῇ πλῆθῳ,
ἀνω γὰρ ἐπὶ σᾶς γραφᾷς μετροκρότῃς,
ὡν τὴν μὲν αὐτόπρετον ἡ ρυαῖς κόνις,
λεδύμῳ χανδῶν χείσεται διασφαλῇ
λεδύσους αὐτῷ ἀγρίῳ πᾶσι ἐναγμῶν,
ἥτοι χαρῶν συμπεθεῖται καὶ θάμῃ,
ὅταν τῷ ἀαλίπυργον ἰλίῳ πῶδον,
ἐλλῶν στρατὸς πῶσι ἐν διδῶνῃ κρατῇ.
ταῦτα πῶσι ἐπὶ νῦν γῆαντίῳ λέγει.
τὴν γὰρ θανούσαν πῶσι πῶδον χαρῶν,
αὐτῷ ἀνίστας, καὶ νεκρῷ αὐτῷ πῶδον,
θνήσκουσαν ὡς φῆς συμφορᾷς τῷ μουσίῳ,
θραξὶς ἐχίδνης πῶσι ἐν διδῶνῃ.

40

λερσώνη.) ἡ θραξ, ἀπὸ τῆς λερσώνης, ἀπὸ καὶ λερσώνης θυγατρὸς.
δινόφῳ.) αὐτῷ τῷ γνόφῳ, διωκτικῶς. οἱ γὰρ διωκτικῶς αὐτῷ τῷ γ, δὲ πῶσι.
ἡ μόνῃ ζυγόν.) πῶσι καὶ θανούσῃ, ὁ μὲν διός ὡν, ὁ δὲ πῶσι ἐλθόντῃ, ὡλίσαν
ποικισμῶν, ἀρπᾶσαι σιωβῆντα διός θυγατρῶν. ἀρπᾶσαντῳ γὰρ τὴν ἐλ-
πῶν, πῶσι.

νῆω, ποδὶ πῶνται γὰρ ἀβλήαις φη' ἀπικῆς αἶθρα τῇ πτῖνι μὲν θυγατεὶ, μετὰ δὲ θοσέως. καὶ τῶν δὲ καὶ πολυδύκης οἱ διοσκυρίδαι, οἱ φη' ἐλγίνης ἀδελφοί, πορ-
θήσαντων τὴν ἀπικλὴν ὅσα τὴν ἀρπαγὴν φη' ἐλγίνης, αἶθραν λαμβάνουσιν αἰχμά-
λωτον πρὸς αἰχμῶν αὐτῷ. ἢ τις ἀρπαγείσης πάλιν φη' ἐλγίνης ὑπὸ ἀλεξάνδρου,
σωμαπέφρον αὐτῇ καὶ ἡ αἶθρα ὑπὸ τροίαν. καὶ ὁμηροῦ·

αἶθρα πτῖνι θυγάτηρ, ἑλυμένη τε βοδῆς.

ὁθον αὐτῶν καὶ αἰχμάλωτον εἶπεν, ὡς καὶ αἰχμαλωτιδιῶσαν ὑπὸ τῇ διοσκυ-
ρῶν, εἰς ἀντίποινον φη' ὑπὸ θησέως ἀρπαγῆς φη' ἐλγίνης. ὁ δὲ νῶς ἔτ'· ὅτε ἡ αἶ-
θρα μετὰ τὴν καθάρειν φη' ἰλίῳ τῷ πατρὶ ἀκάμαντι μῆνιτον διδ, τότε ὁ μῆνι-
10 τ' γὰρ θράκη ἀρβανέται. ἀκταίων λύνει. οἱ τῇ ἀβλήω ἀρπαγῶν καὶ πορ-
θητῶν. λέγει δὲ τὸν διοσκυρῶν, ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ ἀπικῆ, ἢ ἀπ' ἀκταίων βασι-
λείῳ, ἢ ὅτι τὸ πλεον μὲρ φη' ἀπικῆς, ἀκτὴ, εἰς τι παραδιδάσκει ὅτι.

φη' ἀρπαγείσης ἀντίποινα θυαλίῳ,
ὧν ὁσρῶνον σρόβιλ' ἔντετ μνημνῶν,
κῶρσην σκεπτάσει ὄμμα φοινῖς διορῶν,
τὰ δ' ἄλλα θριτῶν τ' ἄλφας δόμων.

ὧν ὁσρῶνον σρόβιλ'.) ἔρβη πάλαι, ὅπως ὁ ζεὺς λύνων ὁμοιωθεὶς, ὡς ὧν,
20 ὡς ληρῶσι, τὸ τὸν γυνῶν, ὧν ἐκατόν τ' ἔρβ' ἡμίσει τὸ ὁσρῶν τὸ ὧν ποδὶ κεφα-
λαίᾳ ἐχρῆτο. σρόβιλ' δὲ, τὸ ποδὶ φέρει διχότομον τὸ ὧν. κῶρσην.) κῶρσις λυ-
ρίως ἡ μῶνις λέγεται. νῦν δὲ τὴν καταλὴν φασίν, ὡς καὶ ἐμπεδοκλῆς γὰρ τῷ
ποδὶ νέκυν, ὡς πολλὰ μὲν κῶρσαι ἀναχθῆναι ἐβλάψαν. τὰ δ' ἄλλα θριτῶν
(φωτ'.) θριτ' ὁ σκώληξ, ὅς ἐστι γινετ' τοῖς φύλοις. πλεον γὰρ εὐρεθῆναι τὰς σφρα-
γίδας, οἱ παλαιοὶ ὑφ' ἀργύρου φύλοις ὑπὸ θριτῶν βιβρωμῶν, ὅσα τὰ αὐτὰ πο-
λυκρήνητα εἶναι. ὁ δὲ νῶς, μόνον τὴν αἶθραν διελώσαντων καὶ αἰχμαλωτίσαν-
των ἀντίποινα φη' ἐλγίνης, ἀλλ' ὅλην ἀπικλὴν, ὡς πρὸς ὑφ' ἀργύρου μὲν θριτῶν
τω σφραγίδι ποδὶ δόξαν μῆνται. οἱ γὰρ διοσκυροὶ καὶ θησέως σφατῶσαντων γυν-
κῶν φη' ἀρπαγῆς φη' ἐλγίνης, ἐφείσαντο πάντων τῇ γὰρ τῇ πόλει, πλεον μόνος φη'
30 αἶθρας. διὸ καὶ θαυμάσαντων αὐτῶν οἱ ἀβλήαι, ἀνακτας, ἢ τοὺς θεοὺς καὶ σωτῆ-
ρας ἐκαλεῖσθαι.

σφραγὶς διοκλύσει δάμει' ἐγχώροις μέγα,
ἃ δὴ πρὸς ἄσρῶν κλίμακας σῆσει δρόμοι
τοῖς ἡμιθυῖσι διπύχοις λαπδυσίοις.

ἃ δὴ πρὸς ἄσρῶν κλίμακας.) ἃ πῖνα δύργετ' ἡμάτα, ἃ ποδὶ τῶν ἀβλήαιων
οἱ διοσκυροὶ γυναικῶν, ἀρβανέσιν αὐτῶν καὶ καταειρήνευσαν τοῖς ἄσρῶν.
οἱ γὰρ διδύμοι εἰς τιμὴν τῇ διοσκυρῶν κατ' ἐκείνην ὡς καὶ οὐρεπίδης φη-
σὶν γὰρ ὅτις δὲ ἐλγίνης·

40 ἢ δ' ὅτι, ἡ γὰρ ὁρᾷ τὴν αἶθρα πῆχαις,
σθωσμένη τε, καὶ θανούσα πρὸς σέθεν.
ἐγὼ νῦν ἐξέσωσα, καὶ ὑπὸ φασγάνου,
τῷ σοὶ λευκοδίδει ἥρπασ' ἐκ δίδος πατρός.
ζῆλος γὰρ οὗσα, ζῆν νῦν ἀφθιγὼν χερῶν. καὶ μετ' ὀλίγα·
ἐγὼ δ' ἐλγίνῳ δίδος μελαθροῖς πελάσσω,
λαμπρὸν ἄσρῶν πόλον ἐξάνυσας, γῆν παρ' ἥρα, τῇ ἥρα κλίσις
ἥν παρ' ἡρῶν διδὸς ἀνθρώποις ἔσται, αὐτοδίδας γῆν φη' ἄε,
σὺν τῷ διαρῆσθαι τοῖς δίδος ὑοῖς ναύταις, μεθίστασθαι θαλάσσης.
τοῖς ἡμιθυῖσι.) ἡμιθυῖς καὶ ἡμιθυῖ τ' ὁσρῶν, ἡμιθυῖς γὰρ λέγεται, ὁ
L ρυχότα·

ψυχρὸν ἔσται, καὶ ἡ δὴ τὸ ἥμισυ θάνατον. ἡμίθνηται δὲ, ὃ τὸ ἥμισυ ἔχον θνητόν, καὶ
 τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἡτοι ἡμίθει. ἡ δὲ ἡμέραν ὡν γὰρ τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν γὰρ τοῖς νε-
 κροῖς, ὡς οἱ διόσκυροι. ἡ δὲ ἰσορία τοιαύτη. ὑπὸ κίνου ἀδελφὸς λιωόρης. λιωόρης
 δὲ πᾶσι πορίρης, καὶ γοργοφόνος. ἡ πόρσιος ἡ τὸ σίχρον τῶν δαίρων, ἡ κα-
 ρι. ἀφαιρέως, καὶ λυκίππ. ἀφαιρέως καὶ ἀβλύης. ἡ οἰβάλας, ἡ ἀρῆς. ἡ αἰό-
 λου, λυγγεύς καὶ ἰδίας. λυκίππ. καὶ Φιλοδίκης. ἡ ἰνάχ, φοῖβη καὶ ἰλάειρα. ἡ κα-
 ρίς καὶ πρὸ βόας νηίδι. ἡ οἰωγνίτε, καὶ ὁδυσσεύς γυνὴ πωλελόπη. τῶν δαίρων
 καὶ λήσας, τιμάνδρα, ἡ ἐχέμον. ἐγνημ, καὶ κλυταλμνήσρα. κατὰ πινας, καὶ
 ἐλγνὴ σὺν λῶσσει καὶ πολυδύκη. καθ' ἐτέρως δὲ, ὅτι διὸς ὑπερχον, οἱ καὶ φοί-
 βη καὶ ἰλαίρα ἀρπάσαντες ἐγνημ. καὶ πολυδύκης μὲν καὶ φοῖβης γίνε-
 ται πᾶσι μνησίλως, ἡ μνησίν. καὶ ἀσίν. καὶ σερ. δὲ καὶ ἰλαίρας, ἀνώ-
 γων, ἡ ἀναξίς καὶ αὐλοβός. ταύτας δὲ οἱ διόσκυροι ὅτι ἀρ' ἀβλύης ἀρπάσαν-
 τες ἐγνημ. ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ ἰδία καὶ λυγγίως βῆς ἀρκαδικὰς, μερίζου-
 ῦν προπύουσι. ἡ ἰδία, ὅς τε μὲν βῆς εἰς δὲ μέρη τῶν πρώτων ἐπε φαγόντων
 τῶν ἰδίων μερίδια εἶναι τὸ ἥμισυ τῶν βῶν, καὶ τῶν δὲ δούτῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἀγέλης.
 αὐτὸς δὲ ὁ ἰδίας τῶν ἰδίων μερίδια κατέφαγε, ἔτα καὶ τῶν τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὰς
 βόας ἡλασεν εἰς μόνω. στρατόσαντες δὲ οἱ διόσκυροι, καὶ τῶν ἀγέλης ἐπέ-
 νω τῶν βῶν ἡλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ κείνος ἐλέγχων. καὶ σερ. δὲ καὶ πολυ-
 δύκης ἐκρύβησαν σελίχαι δρυός. λυγγίως δὲ ἰδίων λῶσσει, ἐμάνυσεν ἰδία. ὁ δὲ
 κτείνει αὐτὸν. πολυδύκης δὲ διώκων αὐτὸν, τὸν δὲ λυγγίως κτείνει δόρατι, ὑπὸ
 δὲ τῶν ἰδίων ἐλγνὴ λιβνὴ καὶ τῶν ἀφαιρέως τὰς βληθείς, τῶν κεφαλῶν δὲ σκοπιδί-
 πῆς. ζεύς δὲ ἰδίων κρυαυοῖ, πολυδύκῃ δὲ ἀθάνατον ἐμῆμι ποιῆν. ὁ δὲ,
 αἰρεῖται θνήσκων ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῶν, ὁμοίως. ἡ ἀδελφῶν, ἡ καθ' ὅσον κληρίαν
 εἶναι ἀθάνατον. καὶ ὁ ζεύς ὅσον αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ ὁμοῖον.
 ἄλλοτε μὲν ζῶντος ἐτέρωμοι, ἄλλοτε δὲ αὐτὴ
 τεθνασσι, τιμῶν δὲ λελόχασι ἰσά θεοῖσι.

τῶν δὲ ἰσορίαν τῶν διόσκυρων καὶ σκῶν. ὁ τὰ λύνειρα πεποικὸς γράφει.
 αἰψά δὲ λυτὴν γυναικὴ πρὸς εἰδανὴν ποσὶ ταχέως πεποικὸς, ἀκρότατον δὲ ἀνα-
 βᾶς διελθὲν νῆσον ἀπασαν, τανταλίδι πωλεπ. τάχα δὲ εἰσὶ δὲ κύνδι-
 μ. ἡρως, δεινοῖς ὀφθαλμοῖσι μῆσω δρυός ἀμφω κίλως, καὶ σερ. δὲ ἰππόδα
 μου καὶ ἀβλοφῶρον πολυδύκη. διτῶν.) ἐφ' ὧν πρῶτον τῶν ἰσορίαν, ὅτι
 κατὰ πινας ἐκ τῶν ὡς τριόλυμοι ἐγνηθήσαν, ἐλγνὴ καὶ λῶσσει, καὶ πολυδύ-
 κης. κατὰ πινας δὲ, ἐκ τῶν ὡς, ἀλλ' ἐκ τῶν λήσας αὐτῶν. καθ' ἐτέρως δὲ, ἐκ τῶν λή-
 σας μὲν ἐγνηθήσαν, καὶ σερ. μόν. καὶ πολυδύκης γὰρ ἀσέρ. μορφῇ, μιγν-
 τ. αὐτῇ τῶν διός. ὅθεν διτῶν αὐτὸν λέγει. ὑσέρ. δὲ τῶν ἐλγνῶν μόνω ἐφα-
 σαν ἐκ τῶν ὡς γυνήσιν. λαπρόσις.) παρὰ τὸ πόρσιος τῶν λαῶν, πόλις
 λακωνικῆς. ἡ παρὰ τὸ πέρσιος αὐτὸν λαῶν, ἡτοι πολυμικρῶν.

ὅς μή ποτ' εἴ ζεῖ σὺ τῶν δὲ πατέρων ἐμῆν
 σείλαις, ἀρωγὸν τῇ διασπαρτάγῳ κρεκί,
 μηδὲ πῶδωτας ὀπλίσαντες ὀλγῶδας.

διασπαρτάγῳ.) δούτῳ γὰρ ἡρπάγῳ. ὑπὸ θροῖς πρότερον ἐπαικτικῶς, ὡς φη-
 σιν ἡλάνικ. δῶρις δὲ ἀρδύλῳ αὐτῶν φησὶ, τεκῶσαν τῶν ἐλγνῶν, ὡς
 ὁ πῶδων ἐπὶ πλατυτέρως. καὶ πρότερον μὲν αὐτῶν ἀρπαξθῆναι, δούτῳ
 δὲ ἀλγῶν. κρεκί.) κρεκί ὄρεον ἐπὶ θαλάσσιον, ἡ δὲ οἰκός. ἐστὶν δὲ ἡ
 εἰς πῶδιν τῶν ἀγνῶν, ὑπαροφάγῳ. λακίμαχ. δὲ γὰρ τοῖς πῶδιν ὄρεσι φησὶ,
 τοῖς γὰρ οἰκῶσι διυσιωνισοῖς εἶναι, καὶ ὀφροῖν γὰρ ἀρδύλῳ πῶδιν ἐπὶ μέλα-
 ρον,

θεον, ὀρχίλ' ἔπειθ' ἐλίζικ' ὅν δ' ἦεσε λακὸν γάμον ἐχθρομύ' ἔριξ.
 κρείδι δὲ τὴν ἐλγίνω παρεκάζε, ὅσα τὸ δύσγαμον καὶ καλόνυμφον γηϊέδωκε.

πρῦμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν λαίφηρὸν πόδα
 εἰς βεβρύκων ῥίψαν ἐμβακτηρίαν,
 μηδ' οἱ λεόντων τῇδε καρτῶν τ' ὠτ' ὠτοι
 ἄλκην ἄμικτρι σὺ ἄρης ἐφίλατο,
 καὶ δὴ γυνὴ καὶ τριγύνητ' ἔθελ.

- 10 εἰς βεβρύκων.) τὴν τροίαν ποτὶ βέβρυκον ἔκκισαν, ὅθην καὶ βεβρυκίαν αὐ-
 τὴν καλῶσι, καὶ τὸ σῶζον παλαιὰν βεβρύκων παγκληθεῖαν. τινες δὲ φασιμ, ὅτι
 λέιπει τὸ ὤς, ἵνα ἢ ὡς εἰς βεβρύκων ῥίψαν ἐμβακτηρίαν, ὡς πρὸ τὸν συμπλέ-
 οντὸν τοῖς λοιποῖς ἀργοναύταις, ὅτε ἄμικτρον τὸν βεβρύκων βασιλεῖα κατεπύ-
 κτδυσαν. δίδωμ δὲ κοκκιανὸς σὺν νερβωνησίους βέβρυκας λέγει, γράφωμ ὅττω, τῇ
 πάλαι μὲν βεβρύκων, νῦν δὲ νερβωνησίωμ, ὅτι τὸ πυρρῆναίον ὄρεθ'. τὸ δὲ ὄρεθ' ὡς
 χωρίζει ἐβρυκίαν καὶ γαλατίαν. ἐμβακτηρίαν.) ἐκβασημ, αἰγιαλόν. μὴ δ'
 οἱ λεόντων.) σὺν ἀφάρειος πῶιδας λέγει, ἴδωμ καὶ λυγκίαν. λείοντας δὲ, σὺν δι-
 σκέρει. ἢ γνῶια ὅτι ὁδὸν ἐξέρχεται πλατυτέρως. γυνὴ, ἐπίθετον ἡρας, πρὶν τὸ αὐτίκ
 ἐφονόειμ, ὡς πολέμια αὐτὴ καὶ γυνὴ καὶ μυθικὴς μὲν ὅττω. ἀλλ' ἡγορεῖται δὲ,
 20 ἢ πάντα αὐτὴ καὶ τριέφασε καὶ τελεῖσσε. ἢ αὐτὴ γὰρ ὅτι τρεῖ συμμιγεί καὶ
 διπράττω ἀείει. τριγύνητ'.) ἢ ἀθλῶα μυθικὴς, ὅτι γυνὴ τρεῖταινι ποτα-
 μῶ λιβύας ἐγγυήθη, ὡς ὁμηρ' ὀφεί. καὶ ὁ μυθικὴς,
 διὸς θυγατρὸς κυδίστης τριτογυῖα. καὶ αἰγύλης μυθικὴς,
 εἴτ' ἀμφὶ χόλμα γυνεθλὶς ἀπόρου,
 τριτῶν ὅν τόποις λιβυσινοῖς. ἢ ὅτι καὶ καλλιδογίνω, τρίτη δὲ τοῦ μῦθου ἐγγυ-
 νήθη, διὸ παρ' ἀθλῶαίους ἢ τρίτη ἰδράει ἀθλῶα. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτῆς τῆς κεφαλῆς
 τοῦ διὸς ἐγγυήθη. τριτὴ γὰρ βιοητικὴς ἢ κεφαλῆς. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ σελήνῃ.
 ἢ δὲ σελήνῃ ἀπὸ σιωδὸς τριτάτια φαίνεται. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ ψυχῇ. τριμερὴς
 δὲ ἢ ψυχῇ. ἔχει γὰρ θυμικόν, αἰσθητικόν, καὶ λογικόν. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τρεῖ
 30 ἀείει. τριτῶν δὲ ὁ ἄλλος γυνήσται, καὶ μετατρέπεται ἔαει, δέει, χεῖμῶνι. τὸ γὰρ
 παλαιὸν τεμερὸς τὸ ὁ χρόν' ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ φρονήσει. γυνήσται δὲ ἐκ τῆς
 τριτῆς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρεῖς παρέχει τοῖς γυναικείοις. ἢ ὅτι καὶ διμύκρετον,
 τρία ταῦτα χερίζειται, βελόνειμ καλῶς, κρίνειμ ὀρθῶς, πρὶν ἢ ἐμ δικαίως.

- βοαρμία λογαῖτις ὁμολοῖς βία,
 ἐν αὐτῇ, χεῖρων ἀκτὸν ὀργαῖται διπλοῖ
 εἰρύμας τε καὶ πρόσφαντ' ὁ κρώμνης αἰάξ
 ἐλατύωσεν κοισαῖν ἰδιδωμότη
 ἐμ ἡμᾶρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
 40 σόρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαισθηρίαν,
 καὶ πόρ' πρὸ πύργων τὸν κανασραῖον μέγαρ,
 ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλόν
 ἔχοντα καὶ τὸν πρῶτον εὐσόχω βολῇ,
 μαιμῶντα τύφαι ποιμνίωμ ἀλαστορα,
 εἰ δὴ ποτ' αἰθῶμ πρῶτα καινίσει δόρυ,
 κίρκ' ἔθρασὺς πῶδ' ἡμα λαίφηρὸν δεικῶμ.

ψυχρῶν γὰρ, καὶ ἦδη τὸ ἥμισυ θάνατον ἡμίθνηται· δὲ, ὃ τὸ ἥμισυ ἐχὼν θνήσκον, καὶ
τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἥτοι ἡμίθει· ἢ ὁ ἥμιθρος ὡς γὰρ τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμίθρος γὰρ τοῖς νε-
κροῖς, ὡς οἱ δίοσκυροι, ἢ δὲ ἰσορία τοιαύτη, ὑακίνθος ἀδελφὸς λιωόρτης, λιωόρτης
δὲ πᾶσι πορίετης, ὅ καὶ γοργοφόντης· ἢ πόρσεως ἢ τῆς σισύροιο τῆς διαφείας, ἢ καλ-
ραι, ἀφαιεύς, καὶ λυκίππος· ἀφαιεύς καὶ ἀβλῆνης ἢ οἰβάλλας, ἢ ἀρήνης ἢ αἰό-
λου, λυγγεύς καὶ ἰδίας, λυκίππος καὶ φιλοδίκης ἢ ἰνάχης, φοῖβη καὶ ἰλάειρα, ἰλα-
εῖς καὶ παρβοῖας νηϊδί, ὅσοι πόντε, καὶ ὁδυσσεὺς γυνὴ πωλελόπη, τῆς διαφείας
καὶ λήδας, τιμαύδρα, ἡ δὲ ἐχέμεν· ἐγήμε, καὶ ἐλυταμένηςρα κατὰ πινας, καὶ
ἐλγὴν σὺν καλσορὶ καὶ πολυσιδύκῃ, καθ' ἐτόρως δὲ, ὅτοι διὸς ὑπερχορ, οἱ καὶ φοί-
βῳ καὶ ἰλαίειραν ἀρπάσαντες ἐγήμεν, καὶ πολυσιδύκας μὲν καὶ φοίβης γίνε-
ται πᾶσι μνησίλως, ἢ μνησίνε, καὶ ἀσίνε· καλσορ δὲ καὶ ἰλαίειρας, αὐτο-
γῶν, ἢ ἀναφίς καὶ αὐλοθός, ταύτας δὲ οἱ δίοσκυροι ὅτοι ἀπὸ μδυνῆς ἀρπάσαν-
τες ἐγήμεν, ἰλαίειραν δὲ καὶ μετὰ ἰδία καὶ λυγγείας βῆς ἀρκαδικὰς, μερίζει
ὑπὸ τροπιδύσι· ἢ ἰδία, ὅς τε μὲν βῆς εἰς δὲ μέρη τῶν πρώτων ἐπὶ φαγόνται·
τῶν ἰδίων μερίδια εἶναι τὸ ἥμισυ ἦν βοῶν, καὶ τῶν διδυτῶν τὸ λείπον· ἢ ἀγέλης.
αὐτὸς ἐν ὁ ἰδίας τῶν ἰδίων μερίδια κατέφαγε, εἶτα καὶ τῶν τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὰς
βῆς ἡλασεν εἰς μδυνῆν, στρατύναντες δὲ οἱ δίοσκυροι, καὶ τῶν ἀγέλων ἐκεί-
νῳ ἦν βοῶν ἡλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ κείνος ἐλέγχων, καλσορ δὲ καὶ πολυ-
σιδύκας ἐκρέβησαν σελέχει δρυός, λυγγεύς δὲ ἰδίων καλσορ, ἐμνήυσεν ἰδία, ὃ δὲ
κατείνε αὐτὸν, πολυσιδύκας δὲ διώκων αὐτὸν, τὸν δὲ λυγγεία κατείνε δόρατι, ὑπὸ
δὲ τῶν ἰδίων ἐκείνην λίθινον ἐκ τῶν ἀφαιεύς τὰς βληθείς, τῶν κεφαλῶν δὲ σφοπιδίς
πίπτε, ζεύς δὲ ἰδίων καραυοῖ, πολυσιδύκῃ δὲ ἀθάνατον ἐμίλη ποιῆν, ὃ δὲ,
αἰρεῖται θνήσκων ἡμίθρος, καὶ ἡμίθρος ζῶν, ὁμοίως ἢ ἀδελφῶν, ἢ καθ' ὅλοκληρίαν
εἶναι ἀθάνατοι, καὶ ὁ ζεύς ὅσον αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ ὁμηρ·
ἄλλοτε μὲν ζῶντες ἐτόρῃμοροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνῶσι, πῶν δὲ λειόχαισι ἴσα θεοῖσι.

τῶν δὲ ἰσορίαν ἦν δίοσκυρων καὶ σάστιν· ὃ τὰ λυπεία πεποικώς γραφεῖ·
αἰψά δὲ λυτύνει· τῶν ποσὶ ταχέως πεποικώς, ἀκρότατον δ' ἀνα-
βῆς διεδόρῃ· νῆσον ἀπασαν, ταυταλίδος πώλεται· τάχα δ' εἰσι δὲ κύδι-
μοι ἦρωες, δεινοὶς ὀφθαλμοῖσιν ἴσω δρυός ἀμφω κίλκας, καλσορ ἢ ἰππόδια
μορ καὶ ἀβλοφόρου πολυσιδύκας, διπύχοις·) ἐφῶν πρώτῳ τῶν ἰσορίαν, ὅτι
κατὰ πινας ἐκ τῶν ὡς τριδύμοι ἐγμένησαν, ἐλγὴν, καὶ καλσορ, καὶ πολυσιδύ-
κας, κατὰ πινας δὲ, ὅτι ἐκ τῶν ὡς· ἀλλ' ἐκ τῆς λήδας αὐτῇ, καθ' ἐτόρως δὲ, ἐκ τῆς λή-
δας μὲν ἐγμένησαν, καλσορ μόνον καὶ πολυσιδύκας γὰρ ἀσπρ· μορφῇ, μιγνύ-
ται αὐτῇ τῶν διὸς· ὅθεν διπύχας αὐτὸν λέγει, ὅσον δὲ τῶν ἐλγὴν μόνῳ ἔφα-
σαν ἐκ τῶν ὡς γυννθῶναι, λαπορτοῖσι·) παρὰ τὸ πόρσαι τῶν λαῶν, πώλεν
λακωνικῆς, ἢ παρὰ τὸ πείθειν αὐτὸν λαὸς, ἢ τοὺς πολέμιους.

ὅς μή ποτ' ὅς ζεῦ σῶτ' ὅς πάτεραι ἐμὴν
σεύλαις, ἀρωγὸν τῇ διασπατάγῳ κρεκί,
μὴ δὲ πῶρως ὁπλίσαντες ὁλμύδας.

διασπατάγῳ·) διδυτῶν γὰρ ἡρπάζειν, ὑπὸ θεοῖς πρότορον ἐπαιτῆς, ὡς φη-
σιν ἐλανίκε· διδυτῶν δὲ ἀποδύλῃ αὐτῶν φησὶ, τεκῶσαν τῶν ἐπιγνέων, ὡς
ὁπιδίον εἶπον πλατυτῶν, καὶ πρότορον μὲν αὐτῇ ἀρπαξέμενους, διδυτῶν
δὲ ἀλῆξαντες· κρεκί·) κρεκί ὄρεον ὅσον θαλάσσιον, ἰβιδί· ἰοικὸς, ἐστὶν δὲ ἢ
ἰβιδί πῶν αἰγυπῶν, ὅσον παρὰ τῶν λαῶν, καλμῆμαχ·) δὲ γὰρ τοῖς πῶν ὄρεων φησὶ,
τοῖς γὰρ μὲν διδυτῶν εἶναι, καὶ διδυτῶν γὰρ ἀπὸ διδυτῶν· ποικίλον ὅδ' ἐμὲν
θεοῖς,

θεον, ὀρχίλῃ· ἔπῃ λυζικῇ, ὅν δ' ἔεισε λακὸν γάμον ἐχθρομυῖ· ἔριξ.
 κρεκί δὲ τὴν ἐλγύνω παρεκάζε, δῖα τὸ δύσγαμον καὶ καλόνυμφον γημιδία.

πρῦμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν λαυτὴρὸν πόδα
 εἰς βεβρύκωρ ξίψαν ἐμβακτηρίαν,
 μνηδ' οἱ λεόντων τῷδε καρτῶν τῶν
 ἀλκὴν ἄμικρι σὺ ἄρης ἐφίλατο,
 καὶ δὴ γ' ἐννῶ, καὶ τριγύννῃτ' βεαῖ.

- 10 εἰς βεβρύκωρ.) τὴν τροίαν ποτὲ βέβρυκον ὥκησαν, ὅθην καὶ βεβρυκίαν αὐ-
 τὴν καλῶσι, καὶ τὸ σῶζον παλαιὰν βεβρύκωρ παγκληθεῖαν. τινὲς δὲ φασίμ, ὅτι
 λέγει τὸ ὥς, ἵνα ἢ ὥς εἰς βεβρύκωρ ξίψαν ἐμβακτηρίαν, ὥς πρότερον συμπλέ-
 οντοὺ τοῖς λοιποῖς ἀγροναύταις, ὅτε ἄμικρον τὸν βεβρύκωρ βασιλεῖα κατεπύ-
 κτούσαν. δίδωμ δὲ κρηκεῖαν ὅς νηρεωνησίως βέβρυκας λέγει, γράφωμ ὅτω, τῷ
 πάλαι μὲν βεβρύκωρ, νῦν δὲ νηρεωνησίωμ, ὅτι τὸ πωρὴναιον ὄρεθ'. τὸ δὲ ὄρεθ' ὅσο
 χωρίζει ἰσθμίαν καὶ γαλατίαν. ἐμβακτηρίαν.) ἐκβασιμ, αἰγιαλόν. μὴ δ'
 οἱ λεόντων.) ὅς ἀφ' ἑρῆως πῶσιδας λέγει, ἰδὼν καὶ λυγρίαν. λείοντας δὲ, ὅς δι-
 σκέρως. ἢ γνῶναι ὅτι ὁδὸν ἐξ ἑρῆης πλατυτόρως. ἐννῶ, ἐπίβουρον ἡρας, πρὶν τὸ αὐτίμ
 εἰ φονδύειν, ὥς πολέμια αὐτὸν καὶ ἐννῶ. καὶ μυθικῶς μὲν ὅτ' αὐτὸς ἀλκην οὐκ ἔχει
 20 ἢ πάντα αὐτὸς καὶ τρέφουσιν καὶ τελευτᾷ. ἢ αὐτὴ γὰρ ὅτι τρεῖς συμμιγῆ καὶ
 δύκετ' αὐτὴν. τριγύννῃτ'.) ἢ ἀθλῶα μυθικῶς, ὅτι γ' ὅτι τριτάτην ποτα-
 μῶν λιθύνει ἐγγυθῆν, ὥς ὁμοῦ φησὶ· καὶ δὲ μυθικῶς,
 διὸς θυγατρὸς λυδίσιν τριτογῆμα. καὶ αἰχλὺς μυθικῶς,
 εἰτ' ἀμφὶ χόλμα γονεθλῆς ἀπὸρου,
 τριτῶν· γ' ὅποις λιθυσκοῖς. ἢ ὅτι καὶ καλλιδογύνω, τρίτη δὴ τὸ μὲν ὅς ἐγγυ-
 νῆθ, διὸ παρ' ἀθλῶαίς ἢ τρίτη ἰδὼν τὴν ἀθλῶα. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτῆς τὴν κεφαλῆς
 τὴν διὸς ἐγγυθῆν· τριτὴ γὰρ βοιωτικὴς ἢ κεφαλῆς. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ σελῶν.
 ἢ δὲ σελῶν ἀπ' στωδῶς τριτάτης φαίνεται. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ ψυχῇ· τριμερὲς
 δὲ ἢ ψυχῇ. ἔχει γὰρ θυμικόν, ψῶθυμικόν, καὶ λογικόν. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τρεῖς
 30 αἶεσι. τριτὴν δὲ ὁ αἶεθ' ἐγγυθῆν, καὶ μετατρέπεται αἶεθ', δῖεθ', χεῖμαθι. τὸ γὰρ
 παλαιὸν τριμερὲς ἢ ὁ χρόν'. ἢ ὅτι ἢ αὐτὴ ὅτι τῇ φρονήσει. γονεθῶς δὲ ἐκ τῆς
 τριτῆς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρεῖς παρέχει τοῖς γέναιοις. ἢ ὅτι καὶ δυνάμειον,
 τρία ταῦτα χαρίζεται, βλαδύειν καλῶς, λείνειν ὀρθῶς, πρᾶττειν δικαίως.

βοαρμία λογαλτις ὁμολοῖς βία,
 ἐν αὖ τὰ, χερῶνακτο δὲ γὰρται διπλοῖ
 δρύμας τὴ καὶ πρόσφαντ' ὁ κρώμνης ἀνάξ
 ἐλατύωσαν κωραῖν ἰδὼν μότη
 ἐν ἡμαρ ἀρκέσει πορθηταῖς λύκοις,
 40 σόρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν θάυστην,
 καὶ πόρ πρὸ πύργων ἔμ κανασραῖον μέγαρ,
 ἐγγώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλόν
 ἔχοντα καὶ ἔμ πρῶτον εὐσόχῳ βολῇ,
 μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλῶσσορ,
 εἰ δὴ ποτ' αἰθῶν πρῶτα κανίσει δόρυ,
 κίρηθ' θρασὺς πῶδημα λαυτὴρὸν δειῶμ.

Βοαρμία.) παρὰ τὸ σωμαρμόσαι καὶ ζῆναι εἰς ζυγὸν καὶ εἰς ἀφ' ὅτου Βίας.
 ἢ αὐτὴ γὰρ ὅση, ὡς ἐφ' ἡμῶν, τῇ φρονήσει. ὅτω δὲ τιμᾶται παρὰ βοιωτοῖς, καὶ λο-
 γοῖς ὁμοίως. λογάς γὰρ χωρίου βοιωτίας. ὁμοιωθεὶς δὲ τιμᾶται παρὰ θηβαίοις,
 ἀπὸ ὁμοιωθῆναι τῆς νιόβης θυγατρὸς. ὁμοιωθῆναι γὰρ πύλαι θηβῶν. Βία γὰρ, ἢ
 δωματὴ. χερῶνακτος.) οἱ εἰς χερῶν ὄργαζομενοι, καὶ λτίσαντο τὸ τῶν
 χ^ο φ^ι ἰλίς μυθικῶς. λέγει δὲ ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα. ἢ ἐξορία δὴ λη- τὰς
 δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους, γὰρ ταῦτο ἐκείνου. διπλοῖ.) πο-
 σασίον. διπλὸς γὰρ λυρίως, καὶ δὲ αὐτὸ διπλοῖ ὁρμῶνται. δρύμας.) ὁ
 ἀπόλλων, παρὰ μιλησίοις. πρόφαντο δὲ ὁ ποσειδῶν, παρὰ θηβῶν. λρώμας δὲ
 χωρίου κρινθῶν, δὲ ὅ οἱ στρατεύσαντο φησὶν οἱ ποδῶν ἰδαν. ὅ καὶ ἀνθίστανται δὲ αὐ- 10
 τῶν τὰς χεῖρας τὰ τέχνη, ὅδε πῶς μίαν ἡμῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ λρώμη πολλὴ πα-
 φλαγονίας, γὰρ ἢ τιμᾶται ὁ ποσειδῶν. ἢ ῥόδοι δὲ ταῖς ἀλληθείαις ὅ φησὶ λτί-
 σαι τὴν πόλιν ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα, ἀλλὰ λαομίδοντι γράματα λαπαθίμε-
 νοι ἐκ φ^ι θυσίας αὐτοὶ ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τὴν τέχνη λαπαθῶν. καὶ
 ραῖα φ^ι δουλωμότη.) τῶν λαομίδοντι, παρὰ τὸ ὁμοίαι δέναι ἡρακλῆα καὶ ἀθανά-
 τος ἱππυς, ἢ τὸν ἀρίστου καὶ γνῶντος αὐτοῦ, καὶ μὴ δέναι σώσαντι ἡσιόνην ἐκ
 βορᾶς τῶν ἡντις. λακῶς ἐπὶ κοίρανω, ὁφείλω ἐπὶ τυρανῶν, ἢ βασιλεῖ. κοίρα-
 ν^ο γὰρ ὁ εἰς τὰ κτῆνη λέγεται, τυραν^ο δὲ ὁ βίαι^ο μονάρχης, βασιλεὺς δὲ ὁ
 γνόνως καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσι δὲ καὶ ὀρφεὺς τὴν τῶν εἰς φορὰν, ὅτω
 σὶ λέγων γὰρ ταῖς δωδεκαετησίῃ. ἐστὶ δὲ αὐτῶν ἀνὴρ ἢ κοίρα^ο, ἢ τυραν^ο, 20
 ἢ βασιλεὺς, ὅς τῃ^ο εἰς ὅραν ὀφείτῃ αἰπῶν. λάνασρα.) ἀκρωτήριον, μεθό-
 ριον μακεδονίας καὶ δράκτος, ὅ πλυσίον ὤκησαν οἱ γίγαντες. λέγει δὲ νῦν τὸν ἐκ-
 πορὰ εἰς τὸ γηναῖον, διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτῶν εἶπε. λυσμῶν μοχλόν.) τὸ
 ἢ λ^ο λυσμῶν ὁ χύρωμα καὶ ἀσφάλισμα. καὶ τὸν πρῶτον, τὸν πρωτεσίλαον. πρῶ-
 τ^ο γὰρ ἀκρωτήριον τὸ πῶς πῶς τὸν τρωϊκὸν αἰγιαλόν, ἀνθίσταν ὅφ' ἐκτο-
 ρ^ο. μαμῶντα.) αἰμῶντα, καὶ αἵματ^ο διψῶντα. καὶ δὲ αὐτὸ πεδῶντα
 τὸ μ, μαμῶντα. αἰθῶνα λείκω λέγει, τὸν πρωτεσίλαον. ἰσορῶ δὲ ὁ σοφοκλῆς γὰρ
 ποιμῆσιν, ὅτε τὸν ἐκτορ^ο ἀναεὶ θλῶναι τὸν πρωτεσίλαον. ὁμοίως δὲ καὶ διημῶ-
 κετ^ο ὁ σκῆψι^ο, καὶ παρ' ὁμήρου γράφει τὸν δ' ἐκτανε φαίδιμ^ο ἐκτωρ, νῆος
 ἀκρωτήριον. ἐστὶ δὲ ὁ πρῶτος ὅπως ὅ δὴ ποτε λείκ^ο δρακόντος πρῶτον λινῆ. 30
 σὶ δὲ τὸν πῶς λινῆ λινῆ, αὐτὸ τὸ ἐκβολὰς πρῶτον καὶ λινῆς.

γραμῶν αἰρεῖ^ο, ὃ πάλα τούχει τάφους
 ἀκτὴ δολόγικω ἐνπρεπῆς κεκμηκῶτι
 μαζουσία πρῶχουσα χερσαίς κίρας.
 ἀλλ' ἐστὶ γὰρ τίς ὅστις καὶ παρ' ἐλπίδα
 ἡμῶν ἀρωγὸς πρῶμυνης ὁ δρύμνι^ο
 διαίμων, προμανθεὺς αἰθίο^ο γυρῶντι^ο.

γραμῶν αἰρεῖ^ο.) ὁ πρωτεσίλα^ο. γραμῶν γὰρ πρῶτον, οἱ φ^ι ἐλλῶν 40
 ἐκαλωῦτο. ὅτε δὲ ἐφ' ἐλλῶν ἐκλήθησαν ἐλλῶν. ὃ πάλα, ὃ πνι, ἐκ πα-
 λαίης εἰμαρμένης ἐπιμαρῶσι καὶ τὰς ἢ ὀπρεπῆς καὶ θύβητ^ο ἀκτῆ, καὶ ὅτε
 τρωϊκῆς καὶ ὀχθῶν αἰγιαλός, τῶν δολόγικω, δολόγικω δὲ ἐβ^ο δρακόντων, ἢ ἀπὸ
 δολόγικω τὸ λείκω καὶ δρακόντος πᾶσις. ἐστὶ δὲ χερσαῖος δρακόντος, ὅτε πρωτε-
 σίλα^ο λείκω, ὡς θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο. ποιμῶν ἀλάστορα.) ὁ λ-
 τῆς τῶν ἐλλῶν. ποιμῶν δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν βασιλεῖα ποιμῶν λείκω.
 ποιμῶν δὲ, τὸν αὐτὸν λαόν. γυρῶντι δὲ καὶ ποιμῶν, αὐτὸ τὸ τῶν ἐλθόντων
 ποιμῶν ἀκτῆς τοῖς τρωϊκῶν αὐτῶν φ^ι ἀρπαγῆς φ^ι ἐλθόντος, φ^ι αὐτῶν ἀλεξάνδρου
 γημομένης,

βιαοκλώπας, αὐτὸ ἀρπαγὰς τε τῶν συγγόνων, ἥτοι αὐτὸ διосκέρους. ὅλα τὰ δὲ αὐτοῖς
πολεμίστοι· χεῖροντες χραισμήσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνέφικαις ὀρμισιν εἰς αὐτὸ
γάμους, ὅλα δὲ κίλιν φιλῶν καὶ ψευδοφίσεως φιλῶν ἐδινω καὶ πτογαμιαίων
διώρων. ὁ γὰρ λυκὸς φρονεῖ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι. ὁ νεοδιδωμένος φη-
σὶ αὐτὸ διосκέρους ὑπὸ τῶν ἀφαιρέως παίδων, ὡς μὴ δεδιωκόμενος ἐδίνα ὑπὲρ τῶν
λθυκίππων θυγατέρων. αὐτὸ δὲ ἐλάσαι βῆς τῶν ἀφαιρέως, καὶ δίδναι τῶν λθυκί-
πων, ὅθην αὐτοῖς ὁ πόλεμος. λυκὸς δὲ ἐστὶν ἡ ἰσορία ὡς ὁ πιθὼν εἶπον. τότε γὰρ
οἱ διόσκουροι καὶ παῖδας εἰχον ἐκ τῶν λθυκίπων ὅς εἶπον, καὶ ὅτε λακόνιον
ὁ νεοδιδωμένος αὐτὸν μετὰ τοσούτου χρόνου πῶς ἐδινω. ἀλλὰ πάντως ὡς νεωστὶ τῶν
ἐδινω ἀρπαγὰς αὐτὸν ἐδινω ὅτε φησὶ, καὶ ἐστὶν λυκώδης ὁ λόγος, ἐπειδὴ γὰρ, ὅτι 10
τότε καὶ παῖδας ἐκ αὐτῶν εἰχον οἱ διόσκουροι.

ἀνέφικαις ὀρμισιν χραισμήσαι γάμους
βιαοκλώπας ἀρπαγὰς τε συγγόνων
χεῖροντες ἀλφῆς φιλῶν ἐδινω δίνην,
ἡ, πολλὰ δὲ βίλεμνα κυνηκίου πόρος
ἐπιφθόντα τόλμας αἰετῶν ἐπέφεται,
ἄπισα καὶ θαμβητὰ φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν κρανείω κοῖλον ὁρμάσας σύπτον
φηνῶ κελαωνῆς διπλῆν χων ἕνα φθορῆν
λείοντα, ταύρω συμβαλόντα φύλοπι.
ὁ δ' αὖ σιγύμνω πλοῦς ἀναρρῆξας βοός
κλινεῖ πρὸς ἔδρας, τῶ δὲ δολυτόξαμ' ἐπι-
πληγὴν ἀθαμβὸς κρείος ἐγκορύφεται,
ἄγαλμα πῆλας τῶν ἀμυκλαίων τάφωρ.

λυκείων.) ποταμός λακωνικῆς, ὃς ὑπόρου ἐκλήθη σινδὺς, πῶς ὦν ἐπολέμισαν
οἱ διόσκουροι, καὶ οἱ ἀφαιρέως παῖδες, ὅς ἀφ' ὧν λακῆ. φηραίοις.) λακων-
σι. φηραὶ γὰρ πόλις μεσσηνίας, ἥτοι ἀρκαδίας. ἡ δὲ ἀρκαδία λακόνων, ἀφ' ἧς 30
ἦσαν οἱ πῶς τὸν ἴδιον καὶ τὸν λυγίαν. ἄπισα.) εἶπε, ὅλα τὸ μὴ πιστεύεται
αὐτὸ ποιῆν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαστέλφους. ὁ μὲν κρανείω.) ὁ μὲν ἴδιος κρανί-
ων δὲρασι τὸ κοῖλον ἐπέφεται φησὶ τὸν πόλεμον. τῶν διπλῆν χων, ἥτοι τῶν διοσκέ-
ρων δὲ, δυνάμεις γὰρ ἐγγόνων, ὅλα φθορῆν καὶ ἀνέλη. λέγει δὲ τὸν λακόνιον, ὃν καὶ λέ-
οντα λέγει ταύρω δὲ τὸν λυγίαν, ὅλα τὸ ὀφειδόμενος. φασὶ γὰρ, ὅτι τὰ ὑπὸ γλῶ-
τῆς ἐβλεπε. ὅτε δὲ πῶς τὸ αἰγυπῆς παιδὸς ἐφασαν εἶναι λυγίαν, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ
γλῶτῆς ἐβλεπε, ὅλα τὸ ἐφθορῆν πολλὰ τῶν μετὰ τὸν. ὁ δ' αὖ σιγύμνω.) ὁ δὲ
πολυδιδωμένος σιγύμνω καὶ σιδηρῶ ἀκοντίῳ τὰ πλοῦς ῥήξας τὸ βοός, ἥτοι τὸ
λυγίαν, κλινεῖ πρὸς ἔδρας, ἥτοι ἀνέλην. κρείος ἐγκορύφεται.) ἀπ' ἐφθορῆς διὰ
λακῆν τὸ ὡς, ἢ ὡς κρείος ἐγκορύφεται, ἀπ' ἐφθορῆς τῶν κρείων. εἰώθει γὰρ 40
οἱ κρείων τῶν μετὰ τὸν λακόνιον ἀλλήλους πλῆττειν. ὅτε δὲ τὸ κρείος τὸ κο-
ρύφεται, ὡς καὶ θεοκρίτος φυλάσσει μὴ σε κορύφει.

ὁ μὲν δὲ χαλκὸς καὶ κορυφαῖοι βολαὶ
ταύρους καταξανθοῖσι, ὡς ἀλκήν ἐνός,
ἐπὶ δ' ὁ σκιαστὴς ὀρχιεύς τελεφεύσει
ἐμμέλει τ' ἐν χορμαῖσι ξυβώσας κόρας,

καὶ σὺ μὲν ἄδης, τὸς δ' ὀλύμπιοι πλάκῳ
 παρ' ἡμᾶρ ἀεὶ διεξιώνονται ξγῶνους
 φιλαυθομαίμους ἀφθίγνους τε, καὶ φθιτούς,
 καὶ τῶν μὲν, ἡμῖν εὐνοῦσαι διαίμων δόρυ,
 βαίοντι μὴ χαρὲν κακοῖς διωρούμενθ'.
 ἄλλωρ δ' ἄπ' αἵματι χεῖρ' κινῆσαι νέφθ',
 ὧρ δ' ὁ ῥοῖδ' ἴνις εὐνοάζωρ μένθ'
 10 ὀχῆσει, τὸν ξυνέωρον ξὺν νήσω χρόνον.

ὁμῶ δὲ χαλκός.) πολυδιδύκης καὶ λωσσε, ὡς ὁπιδὼν εἶπον, ἐκρέθησαν γὰρ
 ἐκτὸς ἀρκητῶν δρυός. ἴδλας δὲ βαλὼν, ἀνέλε τὸν κάσσερα, εἴτα πολυδιδύκης ἀνέ-
 λε λυγγία. ἴδλας δὲ ὁ ξεὺς ἐκδράνωσεν, πρότορον τῷ ἴδλας ἐκ τῷ τάφῳ τῷ αὐτοῦ
 πατρός ἀφαρξίς ἐκ λυγγίᾳ, ἥτοι λίθον ὑπὲρ τῷ κεφαλῷ τῷ πολυδιδύκα ῥίψαν-
 τῷ, καὶ σκωπίσαντ' αὐτόν. ὧρ ἀλλήλῳ γῆος.) μάρπησαν τὴν δύλιν δυν-
 γαστὸρ κατεγγυθῆσαν τῷ ἴδλας, ἐραδαῖς αὐτῷ ἀπόλλων καὶ ἀρπάζας, εἰς μά-
 χην αὐτῷ κατέστη. λέγουσι δὲ ἀμφοτέρους εἰσαντας, γὰρ τῇ ῥυκτῇ ἴσως γῆρας.
 ξεὺς δὲ ἐρμῶν πέμψας, ἐκείλυσεν ὅρ' αὐτὸν ἡ μάρπησαν περικρίνη, λαβὼν. ἡ δὲ ἐρω-
 τῆσαι τίνα αὐτὸν αἰροῖτο, τὸν ἴδλας τῷ ἀπόλλωνι περικρίνει, φοβεῖσθαι μὴ γαρ-
 20 σασιν αὐτῷ ἀπόλλωνι ἰάσκη. λέγει δὲ, ὅτι ὁ δ' ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τῷ ἴδλας
 ἐπέμψατο, γὰρ μάχη ἑλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ λυκαστοῖς ποίνοντας, ἥτοι πολε-
 μήσας, ὡς καὶ ὁμνῇ.
 ἴδλας δ' ὁς ἐρατῆς ὠνυχθονίω γῆρας ἀνδρείω,
 τῶν τότε, καὶ ξὰ ἀνακτῷ ξυαντίω εἴλετο τόξον,
 φοῖβον ἀπόλλωνι καλλισφύρεϊ εἵνεκα νύμφης.

σκιαστὴς ὀρχεύς, ποδὶ λαλῶσιμ ὁ ἀπόλλων, τελοφούσι δὲ παρὰ βοιω-
 τοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν ἀφαιρτωδίων καὶ διισκωδίων καταπαύσει ἡ εἰ-
 μαρμῆν τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντων, ὅκ ἐπελεύσονται τῇ τροίᾳ. ὡς
 καὶ ὁμνῇ.

30 ὡς φάτο, τὸς δ' ἤρην κατέχευε φασίξω αἶα,
 γὰρ λακεδαίμονι ἀνθι Φίλη γὰρ πατρίδι γαίη.

ὧρ δ' ὁ ῥοῖδ' ἴνις.) σαρφύλ τῷ ἡδὲ Διονύσῳ θυγάτηρ γίνεται ῥοῖδ', ἡ μίγρη
 ἀπόλλων. γῆος δὲ ἴσως ὁ σαρφύλ. βαλὼν εἰς λαρνακα, πῶς τὴν θάλασσαν ἀφῆ-
 κεν. ἡ δὲ πωσπελάσθῃ τῇ δύβοιᾳ, καὶ ἐξελεθῆσθαι τῇ λαρνακῷ παρὰ τὴν ἀντρον
 γῆρας πᾶσι δια, καὶ ἀνιόν καλῆ, εἴα τὸ ἀνιθλῶσαι δι' αὐτόν. ἴσως ἀπόλλων ἡ γ-
 κεν εἰς δῆλον, ὅς διωρίπῳ γῆρας, γῆρας τὰς οἰνοτρόπας, οἶνῳ, σαρμῶν, ἐλαί-
 δια, αἶς ὁ Διονύς. ἐχαρίσαστο, ὅπως βέλαιντο, οἶνον, σαρμῶν, καὶ ἐλαίου λαμ-
 βάειν, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. φορεκύνθης δι' ἐφισιμ, ὅτι ἀνιθ. ἐπεισε σὺ
 ἐλλῶνας παρὰ γῆρας πῶς αὐτόν, αὐτὸ μῦθον τὰ γῆρας ἐκ. διδόναι δὲ αὐ-
 40 τῶν παρὰ τῶν δειῶν τῷ δεκατῷ εἰς ναυσολῆσαι ὑπὲρ τὴν ἑλίου, καὶ πορβῆσαι αὐ-
 τῷ χρυσὸς γὰρ τοῖς ἑλλῶσι ἐδίδθη, τροίᾳς λατῆσαι τῷ δεκατῷ χρόνῳ. ἐπεί-
 γρη δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν θυγάτων αὐτῶν τρέφονται. μέμνηται τῶν καὶ ὁ
 τὰ λυπευακά συγχευάμενθ'. ὧρ δ' ὁ ῥοῖδ'.) ὧρ τινὼν τὸ μῦθον, ὅτι δ' ὁ
 ῥοῖδ' ἴνις ὀχῆσει, τὸν γῆρας τὸν χρόνον δυνάζωρ, καὶ πρᾶντων, ἀνώνων, καὶ ἐλλῶν
 μίμνει γὰρ τῇ νήσῳ δῆλον πεπαισμένους, καὶ πεπαισμένους αὐτοῖς τοῖς θύφαις τοῖς
 σημείοις, ἐλλῶν μίμνει, ἴσως τε καὶ λέγων τὰς τριπύχους καὶ τῶν αὐτῶν καὶ
 παρὰ τῶν ἀμειψῶν τῶν δῶν πᾶσι δῆλον ὅτι τοῖς ἑλλῶσι. ὅσοι μίμνοντο καὶ
 λατῆσαι, ἡλᾶσκει καὶ εἰς τῶν τῶν πᾶσι τὴν λυπευακά σκωπῶν καὶ ἐξοχῶν,
 πείλας

πίλας καὶ πλίσσιον τῷ ἰνωπῷ ποταμῷ. δέλας ἐπὶ ἔλκοντες καὶ πίνοντες πρὸ
 τῆς καὶ ὑδωρ αἰγυπῆιον, ἥτοι τῷ νέλῳ, ὅς τινα τρίτων αἰγυπῆι.

μίμνῃ ἀνώγων θόρυβος πεπφυσγόνους.
 τροφήν δ' ἀμεμφῇ πασι τριπύχους κρέας
 ἴσκιον παρῆξιν κυνθίαν ὅσοι σινητήρ,
 μίμνοντες ἡλασχοῦσιμ ἰνωπῷ πύλας,
 αἰγυπῆιον τρέτωνθ' ἔλκοντες ποτόν,
 ἃς δὴ πρόσβλαςθ' ἐξεπαίδιδυσε θρασὺς
 μυληφώτου χιλοῖο διαδιδυτρέας.

τὸ ἴσκιον.) ὁμηροῦ μὲν, ὡς τὸ ὁμοῖον. λυγρόφρων δὲ, ὡς τὸ λέγειν. **κυνθίαν**
 (θ.) ὅρ. δέλας, ὅθεν ὁ ἀπόλλων **κυνθίαν** καλεῖται. **ἰνωπός.**) ποταμός
 δέλας, ὃς πληρῶται ὅταν καὶ ὁ νέλθ' ἀρδένῃ τῶν αἰγυπῆι, ὅθεν ἔφασαν καὶ
 αὐτὸν ἐκ τοῦ νέλου ὑδατῶν πληρῶσαι διὰ τινῶν ἀδελφῶν πόρων. **τρίτων**
 (θ.) τὸ νέλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακλιβῶμαι. πρόσδορον γὰρ ὠκεανὸς ἐκα-
 λείτο, ἔτα αἰγυπῆθ' καὶ τρίτον νέλθ', ὅθεν αὐτὸν τρίτωνα καλεῖ. **πρό-**
βλαςθ'.) ὁ δίουσθ', ἐπεὶ ὅταν βλασάνωσιμ αἰετῶν, δύσιν αὐτῶν. ἢ ὅ-
 ταν μέλλωσι κρῆναι τὰς βλάσας, ἢ ὅταν μέλλωσι λελαῦ καὶ λελαδένειν ταύ-
 τας. **θρασὺς.**) ὅτι αὐαδείς οἱ οἰνωθέντες. **μυληφώτου.**) τὸ διμυ-
 τριακοῦ λαρποῦ.

ἔρπιν τὴν ῥέξιν ἢ δ' ἀλοφάϊον λίπθ'
 οἰνοτρόπους ζώονθ' ἐκ γόνους φάλας.
 αἶ καὶ στρατῷ βούπιναν ὀθνεῖον κυνῶν
 τρύχουσαμ ἀλθανῶσιμ ἐλθῶσάι ποτε
 σιθῶνθ' εἰς θυγατρὸς εὐναςήριον.
 καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκίῳ πάλαι,
 σρόμβωμ ἐπιροίξῃσι γηραιὰ κέραι,
 κηφᾶς δὲ καὶ πρᾶξανθ' οὐ ναυκληρίας
 λαῶν ἀνάκτορ, ἀλλ' ἀνώνυμοι ποροῖ
 πέμπτοι, τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
 γόλγων ἀνάσσης, ὡς ὁ μὲν λαλῶν ὄχλον
 ἄγων θοδράπνης, δάττορθ' δι' ἀπ' ὠλγόνου,
 δύμης τὴν βουραίοισιν ἡγεμῶν στρατῷ.

ἔρπιν.) χάλις καὶ ἔρπιν, ὁ οἶνθ'. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλκῶν τῶν ἰνα. ἔρπιν
 δὲ, παρὰ τὸ ἔρποντας ποιεῖν αὐτὸν πίνοντας ἀμέτρως, ὅθεν καὶ αἰγυπῆιοι ἔρπιν κα-
 λῶσι τὸν οἶνον. ἱππονακτεοὶ δὲ εἰσιν αἱ λίξεις. φησὶ γὰρ ὀλίγα φρονῶσιν οἱ χεί- 40
 λιν πεπωκότες. ἀλλαχὲ πάλιν
 ὅσ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τειοῖσι μαρτυροῖ,
 ὅπως τὸν ἔρπιν ὁ σκότθ' λαπῆλιναι,
 ἀνθρώπων εὐρὼν τῶν εἰγῶν ὀφείλοντα.

(ζώονθ'.) ζώονθ' ἢ ὁ λαρῶν, ἢ λαρῶν τοῦ χέρονθ'. δὲ ζώονθ' ἐγνημε βοῖα,
 τῶν σαφύλων, μετὰ τὸ μιλῶναι ἀπόλλωνι, καὶ ἐξ ἑνὸς αὐτῶν δύο παῖδας, ὡς πορ-
 καὶ τὸν θεὸν αἰγυπῶνθ' ἵον, τὸν ἡρακλῆα ἀμειπρύνονθ', κάσορα καὶ πο-
 λυδιδνίλῳ τιμωδῶνθ', καί τοι σὺν ἄλλοις ὁμολογημένοις ἐκ τοῦ διὸς γημίδων, ὅπως
 καὶ τὸν

καὶ τὸν αἰὼν φασὶν ὑὸν ζῆρην^Θ, ὃ φύσει, ἀλλὰ θέσει. φύσει γὰρ ὑὸς ἀπὸλλων^Θ.
 ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἐκγόνας λέγει ζῆρην^Θ, ὅσας ἀπὸλλων^Θ, ὅς τ'
 γῆμαι τὸν ζῆρην^Θ τὴν ῥοιᾶν. ἐκγονοὶ δὲ οἱ λοιποὶ τὸν ὑὸν, μετὰ τῷ κ' γράφουσι, τὸν
 δὲ ἐκγονοὶ μετὰ τῷ γ'. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἐκγονοῦ, ἐκγονοῦ, ὡς ἐκ τῷ γόνου, γό-
 νου, κ' γραφῶ. τὸν δὲ ὑὸν ἐκγονοῦ, ὡς ἐκγονοῦ κτλ. φάλας.) φά' εἰδ^Θ
 ὁρνεῖ. νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. αἱ καὶ στρατῶ.) ἀγαμέμνων^Θ τῶν ἑλλήνων
 λιμῶ στυγερῶν, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους ὅς τ' οὖν παλαμῆδος. καὶ ἐλ-
 θῶσαι εἰς τὸ ῥοῖτειον, ἐστὲν αὐτῶν. ὁ θένειον λιμῶν.) λέγει δὲ τῶν ἑλλήνων,
 ὅς τ' οὖν ἀναιδέων, ὅτι ἐξήνοι ὄντων, ἀναιδέως ἐτύχανον. ἢ ὅς τ' οὖν μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς
 10 γῆς πάντας. σιθων^Θ εἰς θυγατέρας.) σιθων^Θ τὸ ὑδ' ἀρ^Θ καὶ ἀχιρῶς τὸ
 νείλως θυγατέρας. ἢ πρῶτως, ὑπὲρ τῶν θυγατέρων ῥοιτείας, ἀφ' ἧς τὸ ῥοῖτειον τό-
 π^Θ τρεῖς ὀνομάδην. ὑπὲρ τῶν ὅντων ὅς τ' οὖν τοῖς ἑλλήνοι, φησὶ, τρεῖς δὲ κἀτὰ ἑτε-
 ρωτὴν ἐπέμψεν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ ῥοῖτειον. ἐστὶ δὲ ὅσα ἀκρωτήριον ποδὶ τῶν
 τρωϊάν. ταῦτα μὲν αἱ μοῖραι πάλαι τοῖς μύθοις ὅς τ' οὖν χαλκῶν ἀτράκτων ἑλλώ-
 θουσι. στραβῶν.) ἀτράκτων, παρὰ τὸ σφίρεισθαι. χαλκῶν δὲ.) τῶν σφιδῶν.
 γῆραιαι λῶραι.) αἱ μοῖραι. ὑπὲρ τοῖς δὲ, αὐτὰ τὸ νήϊον. ληφῶς
 δὲ καὶ πρῶξανδρ^Θ.) πῶς τ' οὖν περὶ τῶν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς λύνειον, καὶ εἰσὼν
 ποδὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ὑδὶ τῶν δύο. καὶ φησὶν, ὅτι ὁ ληφῶς καὶ ὁ πρῶξαν-
 20 δρ^Θ, ὃ βασιλεὺς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντων, οἱ ἐμπεῖροι, ἢ τοῖς οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν
 ἀειθμῶν, ὧν εἶπον πῶς τ' οὖν ἀνδρῶν, τέταρτοι ἔξοντο εἰς λύνειον. πρῶτ^Θ γὰρ τὸν
 κερ^Θ, δίδυτον^Θ ἀγαπῶν, τρεῖς^Θ ἀκάμας. εἶτα ὅτι οἱ δύο ὁμῶς τέταρτοι
 ἔξοντο. ἀναπληρῶντων, ὡς ἐφ' ἑλῶν, τὸν τῶν πῶς τ' οὖν ἀειθμῶν. ζήτωσι δὲ πινδῶν, ὅς τ'
 δὲ ὃ συμβολικῶς καὶ τῶν καλῶν λύνειον καὶ παρὰ δαίμονας καὶ δαίμονας, ἢ ἀλ-
 λῶν ἑλλήνων ποιῶντων. καὶ γὰρ ὑδὶ πάντων πλαγίως τὴν ἑλλήνων τῶν τῶν ἐδὴ
 λῶσε. τῶν τῶν φανερῶς ἐσφαλῶν. καὶ ῥητέον, ὅς τ' οὖν τὸ ἀνώνυμος καὶ ἀφανὲς εἶναι
 αὐτῶν, ἢ ἀναγκάδην εἶπον τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. γὰρ γὰρ τρεῖς καὶ τετράγωνοι τὸ ὁμῶς ὃ
 φέρονται. λῶν δὲ ὁ ληφῶς ὃς ἀχάϊας, ὃ δὲ πρῶξανδρ^Θ ἐκ λακεδαιμονίας. καὶ ὃ-
 ποι παρὰ γῆνοντο εἰς λύνειον, ὡς φησὶ Φίλοστοφαν^Θ. γόλγων.) γόλγ^Θ, τό-
 π^Θ γῶντα λύνειον διὰ τὸ ἀφροδίτης. ὧν ὁ μὲν.) ἀφ' ὧν ὁ μὲν πρῶξανδρ^Θ
 30 ὑπάρχει, ἄγω τὸν λακωνικὸν καὶ λακεδαιμόνιον ὅλον ἀφ' ὃ δὲ ὁρῶντων. ἢ δὲ δι-
 εράπην πόλιν λακωνικῇ. δατῶν^Θ δὲ, ἢ τοῖς ὃ δὲ τῶν^Θ ὁ ληφῶς, ἀφ' ὃ τὸ ὠλγῶν τῶν δὴ
 μὲν τῶν ἀχάϊκῶν πόλεων, ἡγεμῶν ὑπάρχει τὸ στρατῶ. τοῖς βορέοισιν.) αὐ-
 τὰ τῶν, τῶν βορέων. πρὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἢ τὴν πόλιν δὲ ὁρῶντων, ἢ τὴν πόλιν
 λῶν λακωνικῇ, τὸ ὠλγῶν πόλιν ἀχάϊας, καὶ τὴν δὴ μὲν πόλιν ἢ χώραν ἀχάϊας.
 καὶ πρότερον στυγερῶν νίφ^Θ πολλῶν, καὶ γέγονεν ὃ ὑδὶ δὴ μὲν καλῶν^Θ καὶ τελευτῶν,
 καὶ ὑστέρῳ ἀφ' οὗ σείσμεος καὶ ποντίδης, ὡς ἐρωτοδίνης φησὶ. μέμνηται δὲ καὶ
 λαλῶν^Θ λέγων. Βῆρα δὲ δεξαμένη οὖν βῆρα οὖν οὐκ ἔστι.
 καὶ ἀντίμαχ^Θ γὰρ διὰ τὸ ὡς ἐπαπειλῶν ὡς πρὸ λακωνίᾳ δὴ μὲν, ἐπα-
 θέτω παρὰ δὴ μὲν ἐπὶ ἀρχόντων. τὸ δὲ δατῶν^Θ ἀφ' ὃ τὸ δατῶν^Θ γέγονεν.
 40 εἰδ' ὡν ἀφ' ὃ τὸ δατῶν^Θ, ὃ δὲ πρὸ αὐτῶν.

ὅδ' ἄργυρῆ ππαμ διαυνίωμ παγκληρίαμ
 παρ' αὐσονίτην φυλαμὸν δομήσετ'
 πικρὰμ ἐταίρωμ ἐπὶ δὲ ωμῶν ἰδὼν,
 οἰωνόμικρον μοῖραν, οἱ θαλασσίαν
 δίατταν ἀνέστυσι περὶ κίωμ δίκημ,
 κύκνοισιν ἰνδ' ἀλθγῶν τδ' εὐγλήνοισι δομήμ

ῥαίμφεσι δι' ἀγρώσσοντο ἐλλόπων βορούς
 φθώνυμον νησιῖα νάσσοντ' ἑσόμεν,
 θεατρομόρφω πρὸς κλίτει γεωλόφω
 ἀγγοπλασίσαντο ἐμπέδοις ῥμαῖς
 πυκνὰς καλῖας ζῆθον ἐκμιμῶμενοι.

ὁ δ' ἀργυρεῖππαν.) ὁ δ' διομήδης ἀπ' αἰωλίας ἀπελαδὶς τ' ἰαυτ' πατρίδος, τ' ἰαυτ' ἀργυρεῖππαν πόλιν μεθ' ὁμῶν δυνάμειν ἀργ' ἵππων, δαμῆσθ, ἔκλειπαι παγ
 κλειαν τ' δαυνίω, ἥτοι τ' καλαυρῶν, πρὸς τ' αὐσονίτῳ ἑταλικῶν, ἥ πρὸς τ' 10
 αὐσονίτῳ φυλακῶν, ἰδῶν τ' ἐταίρων αὐτ' μοῖραν πικρὰν, ὀρεόμικτον ἐπὶ ὁρῶν
 νῶν, τὰ τέστιν ἰδῶν αὐτ' ὧν εἰς ὄρεν ἐρωδὶς ἀλλαγῆς. τὸ δ' ἡμῶν ἑκτό
 πλάσσοι δὲ. ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ διομήδης, ἐρωδὶοι γεγόνασι. πῶς δ' ἐν φησὶν, ἰδῶν; ἑα
 λείπαι δὲ αὐτὸν τὸ ἡμῶν ἐκτόν, καὶ εἰδῶν πεποιημένον. οἱ θαλασσοὶ δια-
 ταν.) οἱ πνὸν ὧν τοῖς διομήδης ἐρωδὶοι, ἥ λάρει γηρόμῳ ἀνέστησι, τὴν γὰρ θα
 λάσσην ἐξαγωγῶν δίκῳ, καὶ τρόπον τῶν πορκίων καὶ αἰλίων. ἰνδιαλθγνόν καὶ
 ὁμοιωθγνόν εἰς τὴν δὲ μῶν, καὶ τὸ δὲ μῶν καὶ μεταπλάσσοι ἐκ τῶν δὲ γῶν
 ὁμοιωθγνόν. ῥαίμφω, καλεῖται τὸ ὑπὸ καμπῆς χεῖρ τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἑξίς
 ὄντως. γὰρ δὲ ταῖς ῥαίμφω καὶ ταῖς ὀρεακαῖς εἰσὶν ἀγρώσσοντο καὶ ἀγρόν-
 το αὐτὸν δορῆς, ἥτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἥτοι αὐτὸν ἰχθύς, νάσσονται καὶ καπι 20
 κίσουσι τὴν φθώνυμον νησιῖα τοῖς πρὸς καὶ πρὸς αὐτῶν, ἥτοι τὴν διομή-
 δειον νῆσον πρὸς τῶν κλίτει, ἥτοι πλησίον τοῖς κλίτει καὶ τῶν ἑξοχῆς τοῖς γεωλόφω
 καὶ ὑψὺς τῶν θεάτρων ὁμοίας. ἀγγοπλασίσαντο.) καὶ ἔπαισαντο γὰρ ταῖς
 ἐμπέδοις καὶ σόρεαῖς χρισμαῖς. πυκνὰς καλῖας (ζῆθον ἐκμιμῶμενοι.) καὶ μί-
 μνησιν τοῖς ζῆθον, ὡς πρὸς ἐκείνῳ σὺν τῶν ἀδελφῶν ἀμείωνι τὰς γὰρ βουλευτὰς θῆ-
 βασ ἐτέχον.

ὁ μὲ δ' ἔδ' ἄγραμ καπὶ κριταῖαν νάπην
 νύκτωρ σελῶνται πάντα φθύνοντο βροτῶν
 κέρβανον ὄχλον, γὰρ δὲ γραικίταις πέπλοις
 κόλπωμ ἱαυθμὸν ἡδύδατος διζήμενοι,
 καὶ κρέμνα χερῶν καπιδόρπιον τρύφῳ
 μάχης ἀπάσσοντ' προσφίλεις κυζούμενοι
 τῶν πρὸς διαίτης τλήμονος μεμνημένοι.

ὁ μὲ δ' ἔδ' ἄγραμ.) αὐτὴ ἡ γῆνοια καὶ ἡ σὺν ταῖς σαφειάτῃ δὲ, τὴν δὲ
 πρὸς διομήδης ἰσορίαν λεκτίον. διομήδης μετὰ τὴν ἰλίαν πύρην καὶ παλῶσας
 εἰς ἀργ' ἵππων αὐτὸν πατερίδα, καὶ ἐν τῇ τὴν αὐτῶν γαμετῶν αἰγιάλειαν συμ-
 φθειρομένην κομήτη τῶν ἰσθμίων, ἑα τὸ αὐτὸν γὰρ τῇ τροίᾳ τρεῖς τὴν ἀφρο-
 δίτῳ, καὶ μέλῳ τῶν τῶν αὐτῶν αἰγιάλειαν ἀναρῶν, τότε μὲν εἰς τὸν τῶν ἀφρο-
 γείας ἡρᾶς βωμόν κατὰφυγὼν σώζεται. ὕσθρον δὲ εἰς ἰταλίαν ὥχθω εἰς τὸ δαυ- 40
 νιον ἔθνη βαρβαρῶν, ὅς ἐβασίλευσε δαυνόν, ὅς πολυορκόν μὲν ἐδίκηθη διομή-
 δης, βοηθῆσαι αὐτῶν, ὡς ὁμοῖον δαῶσιν αὐτῶν τῶν γῆς ὁ μὲν. ὁ δὲ βοηθῶν,
 καὶ νύκτωρ παραχρῶν δαυνίοις, ἔκπαι πόλιν ἀργυρεῖππαν, ἥτοι ἵππων ἀργ' ἵππων.
 ὕσθρον δὲ ὁ δαυνόν αἰσθῆν αὐτῶν ἐδίδεκε βέλοισιν, ἥ ὅλῳ τὴν λείαν λαβῆν
 τὸν πολέμῳ, ἥ τὴν γῆν πᾶσαν. λευκὴ δὲ τῶν γῆν γῆν ἄλλαν, νόθῳ ἀδελ-
 φὸς διομήδης, ἐρῶν δὲ τῶν τῶν δαυνόν, ὅς ἐκρινε τὸν δαυνόν ἔχον τὴν
 γῆν, διομήδης δὲ τὴν λείαν λαβῆν, ἐφ' ἧς ὀργισθῆς διομήδης, κατὰ τὴν ἀσπὶν
 δὴν ἀδελφῶν

διώαδ' ἀπ' αἵρεσιν τῶν γλῶ, μηδὲ παρομιλῶν ἀναδιδόναι κέρπον, εἰ μὴ πρὸς αὐ-
 τῶν αἵρεσιν τῶν αὐτῶ συγγενῶν ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς σάλας αὐ-
 τοῦ μηδὲν ἄλλω δῶαδαι. ὅσορον δὲ ὁ διομήδης πρὸς τῷ δαίοντι ἀνέειθε. οἱ δὲ φίλοι
 αὐτοῦ δρῶντες αὐτῶν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρεα ὅμοια λύνκοις, ἃ αὐτὸν βαρβαρὸς
 φόβηται. φοιτᾷ δὲ παρ' ἑλλήσιν, ὡς τε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνει τροφάς, καὶ
 δῶαει εἰς αὐτὸν κῶλον αὐτοῦ. εἰκὴ δὲ ταῦτα γινώσκῃ τῷ διομήδῃ καλεσμένη δια-
 μηδεία νήσῳ. οἰκοῦσι δὲ ὅτε οἱ ὄρεσιν, ὡς πόρ πόλιν. καὶ γὰρ τὸν ὄρεον βρέχου-
 σι τὸν τόπον ταῖς πύρρῃσι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγρην πορεύονται, καὶ τὰ λευκὴν-
 τα θέντες ὁμῶς διαρῶσιν ἀλλήλοισι. καὶ ταῦτα δὲ ἡ διομήδεια νῆσος πόρ τὸν ἰόνιον
 κῶλον, καὶ τὸν ἀδελφῶν. οἱ γὰρ ἰαπυγῶν καὶ ἄπυλοι πόρ τὸν ἰόνιον κῶλον οἰ-
 κοῦσιν. ἀπ' αὐτῶν δὲ ἔβητο καὶ τὸν δῶαει πρυμνίται, πρὸς δὲ λύνκοις, καὶ δαῖοντι, καὶ
 παρ' αὐτοῖς, ὅτε κἀνὼν διομήδης πεδίον ὅσον πόρ τῶν ἄπυλων τῶν δαῖοντι. ἡ
 δὲ μεσσηνία καὶ ἰαπύνη ὅσορον στελατία, εἴτα καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ ἀργυρεῖα
 πρὸς πόλιν τῷ διομήδῃ μετεκλήθη ἄπυλοις ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ φησὶν ὁ λυκόφρων ἐμπε-
 ῶν, ὅτι ἀκαρπύσης τῇ δαῖοντι γῆς ὅσα τῇ ἀρᾷ διομήδης, μετὰ πρυμνίταις
 οἱ δαῖοντι συμπολίταις τῷ διομήδῃ, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γλῶ, ἐποίησαν
 λαρύνειν τῶν γλῶ, καὶ ὅσον ὅσον. ὡς φησὶ γὰρ μακίς βορρὸς, ἡ καὶ ἀκροχρῶν
 νῶντες, ὁ δαῖοντι, ἀλλὰ ῥωμαῖοι ὅσον ἐποίησαν, ἑλλήσιν καὶ γαλατικῶν ἀνδρῶν
 γυναικῶν κρύναντες τὸν μέσην τῇ ἀγρᾷ, ἐκ χρυσῶν πινὸς διαματωθέντες, λέγοντες
 ἑλλήσιν καὶ γαλατικῶν κατακλινέμεναι τὸν ἄστυ. καὶ λείμνα χειρῶν. λείμνα εἰ-
 σὶ δὲ λείμνης, νῦν δὲ τὸ ἀπόσομα τῷ λυκόφρῳ λέγει, ὡς καὶ καλλιμαχῶ, καὶ λεί-
 μνον λυκόφρῳ ἀκασζοντες ἔραζε.

τροιζηνίας δὲ τραῦμα, φοιτᾷ δὲ πλάνης,
 ἔσαι κακῶν τε πῶματων παραίτιον,
 ὅταν θρασεία θουρὰς οἰσρήσῃ κύων,
 πρὸς λίκτρα, τύμβος δ' αὐτῶν ἐκώσῃ μέρου
 ὀπλοσμίας σφραγαῖσιν κνίτρεπισμῶν,
 κολασοβαλμῶν δ' ἐν πύχαισιν αὐσύνων,
 σαθεὶς ἐρείσει κῶλα χερσὶν αὐτῶν ἐπι,
 τοῖς τῶν ποιοῖ γαπίδων ἀμοιβίως.

τροιζηνίας δὲ τραῦμα.) γινώσκῃ τῷ διομήδῃ φαῖδρα ἰδὸν ἀφροδίτης ἰδρύσασθαι
 ὡς τῷ ἰππολύτῳ ὄρωσι. δύει πρὸς φησὶν ἰππολύτῳ δὲ ὡς τὸ λυκόφρων ὠνό-
 μαζεν ἰδρύσασθαι θείαν. ἡ δὲ ἀφροδίτη, καὶ αὐτὴ φησὶν μίμνερμ, ὑπὸ διομήδῃ
 τραπείσας, παρ' αὐτοῖς αὐτῶν τῶν αἰγυλῶν πολλοὺς μὲν μοιχοὺς, συγκατακλινέμεναι
 δὲ καὶ ἰππολύτην καὶ κομήτην τῷ ὄρεον ὡς. διομήδης δὲ παρ' αὐτοῖς ὡς
 εἰς τὸ ἀργῶν, ὡς ἐκλήθηται ὡς αὐτῷ. τῷ δὲ κατακλινέμεναι εἰς τὸν βωμόν τῆς
 ἡρας, ὅσα νυκτὸς φόβηται σὺν τοῖς ἱεράροις. καὶ ἡλθον εἰς ἰταλίαν πρὸς δαῖοντι
 βασιλῆα, ὃς αὐτῶν δόλω ἀνείλκεν. ἡ δὲ σὺν ταῖς καὶ ἡ γυνὴ τριάντη τὸ τραῦμα
 δὲ τῇ ἀφροδίτης ὁ ἐπὶ τῇ παρὰ τῷ διομήδῃ, ὅσον αὐτῷ παραίτιον τῇ φοιτᾷ
 δὲ πλάνης, τῶν κακῶν τε πῶματων, ὅταν ἡ θρασεία θουρὰ καὶ ἡ ὀρεμτικὴ
 λύνων, ἡ καὶ ἡ γυνὴ διομήδῃ αἰγυλῶν οἰσρήσῃ καὶ μανικῶς ὀρεμῇ πρὸς τὰ
 λίκτρα, καὶ τὰς μίμνερμ. ἐκώσῃ δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶν μέρων ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς
 ὀπλοσμίας, ἡ καὶ τῇ ἡρας, κνίτρεπισμῶν καὶ ἐκμασθῶντα ταῖς σφραγαῖς. τύμ-
 βος.) τύμβον καλεῖται τὸν τάφον ὡς τὸ, ὅτι ἀμφὶ τύμβον τ' ἀγαμῖνον διαμεί-
 νονται.

καὶ δὲ οὐκ ἐπὶ τῇ πόδι ἀγώνων, αὐτὸς βωμὸς τάφους λαλεῖται. κολοσσα-
 βαίμων.) ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῇ τρούας διομήδους αὐτὸς ἐκέρχεται, λίθος ἐκ τοῦ τέχνης τῇ τρούας
 εἰς τὴν αὐτὴν ναὺν ἐβαλε. παραγρηγόρευε εἰς τὸ ἀργεῖον, καὶ μάλιστα θυγὰν τὴν ἐκ
 τῆς γαμετῆς αὐτὴν θάνατον, παρεγρήγορε εἰς ἰταλίαν. ἐν τῇ δὲ τῇ ναυῷ ταῖς
 κολχηκῶν δρόκωντα, λυμανόμενον τὴν φαιακίδα, ἐκτενε τὴν τοῦ γλαύκου χυ-
 σίω ἀσπίδα κατέχευε· γνόμεσι γὰρ ὁ δρόκων τὸ χυσοῦν εἶναι δόρας τοῦ λειῶ. τι-
 μηθεὶς δὲ ὁ διομήδης ὕδρι τὸ τῶ σφόδρα, ἀνδριαντάς κατὰ δουκένιασιν αὐτὸν ἐκ
 τῇ λίθων τῇ ἰλίῳ, ὡς γνέβαλε τὸν τότε εἰς τὴν ναὺν, καὶ ἔσθιε τὸ τῶς κῆρ πᾶν τὸ
 ἐκ τῆς πεδίου. ὕσθρον δὲ αὐτὸν ὁ δαῦν αὐτὸν, ἐξέφυγε αὐτὸν καὶ αὐτὸν ἀνδριαν-
 τας εἰς τὴν θάλασσαν. οὗτοι δὲ αὐτὸν ὁρμήνιοι ὑπὸ τῇ λυμάντω, πάλιν ἐξέρχοντο 10
 πῶς τὰς βολαίς αὐτῶν. ἰσορεῖ δὲ ὅσον τιμαὶ ὁ σικελός, καὶ λυκὸς γὰρ τρεῖς.
 καὶ ἡ μὲν ἰσορία τοιαύτη. ἡ δὲ σωτήρις οὕτως ἔχει. κολοσσαδαίμων δὲ παθεῖς, ἥτοι
 ἀνδριαντογλυφῶν. κολοσσός γὰρ ὁ ἀνδριαντής. παθεῖς δὲ πῶς γὰρ ταῖς πῆχυας καὶ
 ποσειδέεσσιν καὶ πᾶσι τῇ αὐτόν, ἐρείσει καὶ ἐδραῖώσει τὰ κῆλα αὐτῶν, ἥ
 τῇ τὰ ὅσα, ἥτοι γλυφόμενοι ὡς ἀνδριαντῶν ὕδρι τῇ χερμάδιον καὶ μεγάλων λίθων
 τῇ γλυφόμενοι καὶ θεμελιακῶν τοῦ ποσειδῶντος, ὅν αἰμοῖεα λαλεῖ. αὐτὸς δὲ σὺν
 ἀπόλλωνι τὴν τρούαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφόμενοι ὡς ἀνδριαντῶν, ὁ διομήδης
 ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοῦ αὐτὸν διανοήσας τὸν πῆτρον, καὶ τὸν λίθον ἐρματίτῳ καὶ
 ἐξισώσας τὸν πλοῖον. γὰρ γὰρ τοῖς λινοῖς πλοίοις οἱ πλεοντὸν βάλλουσι λίθον, ὅπως
 ὁρθὸς καὶ μὴ λοφὸς τῇ κυφότῳ πλεοντῇ. ἄλλως. ὕδρι κολοσσὸς δὲ βιβλικῶς, ἥτοι 20
 ἐφ' ἧς κῆρ τὸ πῶς γὰρ ταῖς πλαξὶ τῇ ἰταλίᾳ, σφίξει τὰ σκίλη ὕδρι λίθων τοῦ τελο-
 ποιῶν τῇ ἐλάφῳ ποσειδῶντος, τὸν ἐξισώσας τῇ πῆτῳ ἐκβαλὼν πῆτρον. αὐσιντας
 δὲ λακκὸς εἶπεν ὅτ' ὁ λυκόφρων, τὸς τε φαίεας καὶ δαυνίους. αὐσιντὸν γὰρ λυ-
 κῶς, ὡς πῶς καὶ πῶς τὰς ἀρχὰς ἐφῶν, οἱ αὐτῶν καὶ λείγονται, μίσην λαμπανὸν ἐκ
 μέλει καὶ ὀλέκων. γνῶσι δὲ καὶ μέλει λατῖς αὐσιντῶν γνόμεσαν εἶναι, ὡς τε ἐκ τῶ-
 τῶ πῆτῳ πᾶσαν τὴν ἰταλίαν φασι. ὁ δὲ σοφὸς ὅτ' ὁ λυκόφρων ἐκ οἰδία πῶς
 ἀδία αὐτὸς φαίεας καὶ δαυνίους, ἥτοι αὐτὸς λαλαβρὸς, αὐσιντας λαλεῖ. τὰ δὲ τῇ πᾶ-
 νι τῇ ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναιδυσίας ἀδία καὶ ἡμᾶς τὸ ἡλλωκὸ γὰρ
 νῦν ὄντας αὐσιντας λέγει. τειχοποιός.) ὁ ποσειδῶν. εἰ πομπὴν ὅσα τὴν λέγειται. 30
 ὅτι τὴν τρούαν σὺν ἀπόλλωνι ἐπύργωσε. αἰμοῖεα.) τὸν ποσειδῶνα λέ-
 γει, ὅτι γὰρ δὲ τοῖς οὕτω πᾶται, ἐπεὶ ἡμέτερον πῶς ἀλλήλους, ὁ μὲν ποσειδῶν
 λαλαβρὸς, ὁ δὲ ἀπόλλων δελφός.

τὸν ἐρματίτῳ νηὸς ἐκβαλὼν πῆτρον,
 κείσει δὲ ἀλαίνον τοῦ κασιγνήτῳ σφαλεῖς.
 εὐχὰς ἀρούραις ἀμφετῆτύμης βαλεῖ,
 διηδὸς ἀνείναι μήποτ' ὁμπνιορ σάχην
 γυνίαις τιβαδῶσιντος ἀρδινθῶ διός,
 ἥρ μή τις αὐτὸν ξίχαρ αἰτωλῶν ἀπάσας,
 χόρσον λαχλὴν βουσίμ αὐλακας τεμῶν.
 σήλαις δὲ ἀκινῆτοις ὀχμάσει πῶδον,
 ἥς ὅστις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται
 μεροχλήσας ὀλίζον. ἡ γὰρ ἀπὸ βίας
 αὐταὶ παλιμπρόδοντες ἴξονται βάσιμ
 αὐδὴν ἀπὲρ οἱ ἴχνησι διατῶμενοι.

λείπει

λείπει δ' ἄλλαν.) ἐξήνθη, ὅτι ὁ ἄλλαν ὁ νόθος ἰὼ ἀδελφὸς διομήδους, ὃς
ἐξωρ' ὀνύππης φη δαίον θυγατρὸς, καὶ λειπὸς ἀρεθῆς, χειρίζομεν αὐτῇ, τὸν
διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβῶν, καὶ μὴ τὴν γλῶ. διπλὸς ἀνῆναι.) διπλὸς
λέγεται ἢ διηκνῆται, παρὰ τὸ δαίον, τὸ μερίζω, ἢ μεμερισμένη πᾶσι. ἀνῆ-
ναι δέ.) αὐτὴ τὴν ἀνὰ δίδου καὶ αὐξῆσαι. ὁμπνιου σάχυν.) ὁμπνιὺς κυρίως
πυροὶ μέλιτι βιβρεγμένοι. νῦν δὲ ἀπλῶς διηκνῆται καὶ σίτην ἔπει. ἢ ὁμπνιὺς σά-
χυν, ὁ πονοῦν ὀνόαν, ἢ τοὺς φιλιμοὺς διπλῶς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τῷ ἀνέμῳ πνο-
μῶς, καὶ εἰς ὄντισιν αὐξανόμενους. γῆρας.) οὗτο προτετασμένους τόπους λέγει.

τιθαυέωσονται.) ὑπὸ μείαν ἀφίστανται. κυρίως δὲ ἢ λίξις ὑπὸ τῆς μίλις.

10 σὺν λέγεται, παρὰ τὸ τιθῆναι τὴν βῆσιν. καὶ ὁμπνιὺς.

ὅθεν δ' ἔπειτα τιθαυέωσασαι μίλιοςαι.

ἀκνήτης.) τὰς σῆλας ἔπειν, ἃς διομήδης ποιήσας ἔκρινε ἀπὸ πᾶν τὸ ἐκ
πιδίου, ὅσα τὸ ἀκνήτωνται τὸ διομήδης, ῥίπιδαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τῷ
δαίον, ὡς τε καταποντιδῶναι, καὶ πάλιν ἐξ ὀρχιδῶν καὶ εὐρίσκιδῶν γὰρ τῶν
τόπων γὰρ ἢ ἔκρινε. ἀνδρα.) κυρίως τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν. νῦν δὲ τὰ λυ-
ματὰ λέγει. διατρίβειν δέ, αὐτὴ τὴν κώπῃσαι, καὶ διδρῶμεναι τὰ λυ-
ματὰ, γὰρ ἀπὲρ τοῖς ἰχθύσι τοῖς μὴ ἔχουσι πτεράς, ὁ δὲ πτεράδας. μαρμαδεῖναι γὰρ
ἦσαν αἱ σῆλαι.

30 θεὸς δὲ πολλοῖς αὐπὺς ἀνδρὶν ἵσται
ὅσοι παρ' ἱδς γρῶνον οἰκῶντ' ἐπίδοι,
δράκοντα τὸν φθείροντα φαίαντας κτανῶν.
οἱ δὲ ἀμφικλύσους χοιράδας γυμνασίας
σισυνενοδύτα καρκίνοι πεπλωκῶτες,
ἄχλαωον ἀμπρεύσσει νήλιπον βίον
τριπλάσις διωλῶσις σφηνδόναις ὠπλισμένοι,
ὡρ' αἰ τεκῶν τὴν ἐκβόλον τέχνῳ,
ἄδωρπα πτερόδυσσιν νηπίδς γόνυς.

30

θεὸς δὲ πολλοῖς.) οἱ φαίαντες σέβονται τὸ διομήδην, οἵ τινες εἰσὶ πτερὶ τὸ ἰόνιον πτε-
ρος, ὅτι τὸ δράκοντα ἀνῆλθον ἐκ κόλπον ἐκείσε ἔλθοντα πτερὶς ζήτησιν ἢ χρυσὸν δι-
εως. τινες δὲ λησὶν φασὶν εἶναι τὸ δράκοντα. ἢ ὁ φαίαντας πτερὶ τὸ ἰόνιον κόλπον ὅστις. ὁ
δὲ ἰόνιος κόλπος ἦν τὸ λυκόφρονος καὶ αἰχύλον, ἀπὸ τῶν ἱδς ἐκλήθη φησὶ γὰρ καὶ αἰχύ-
λος γὰρ πτερομένη. χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντον. βυθός. σαφῶς ἐπιστῶ ἰόνι-
ον ἐκλήθη, φησὶ παρὰ τὸ μῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. πρότορον γὰρ ἰόνι-
ον ἐκλήθη, φησὶ ἐπὶ τὸν ἰόνιον ὅτι ἐκλήθη. ἐκ γὰρ διωλῶντες ἐκείνους πτε-
ρασαν. γὰρ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐμφωρὶν ἐγρήγο. ὅθεν ἐκ φησὶ ἐπὶ τῶν ἰόνιων γρηναῖ, ὁ
λιθῆν, ἢς βῆλ, ὁ δὲ δαναὸς καὶ αἰγυπῆ. καὶ ὅτι μὲν ὅτω φασὶ τὸν ἰόνιον ἐλ-
πῶναι. αὐτὸς περὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ἀπὸ ἰονίῳ ἰλλυρεῖ τὸ γρήγο, βασιλῆς

40

σαντὶ τὸ τὸ πτερ, ὅς ἄδωρ, τὸ πτερ ὅσον τὸ πτελαγὸν ἐτίσαντ. πτερὶ τὴν λε-
γομένην ἄδωρ, ὡς ἄδωρ ἐπὶ τῶν φασὶν ὑπὸ διοκλῆος τὸν πρότορον τυραίνου
σιικιλίας ἐπιδιδῶναι. τὸ δὲ πτελαγὸν, ὡς ἐφύω, ἀπὸ τῶν ἰονίῳ ἐκλήθη. οἱ δὲ ἀμ-
κλῦτες.) ἐπὶ τῶν δέ, ἢ τοὶ οἱ βροτοὶ, ὅς καὶ ἀρκίνας λέγει, πτερόσαντες εἰς τὰς χοι-
ράδας ὡς πτεράς τὰς γυμνασίας, διατρίβειν γυμνῶν βίον, ἀνυπόδοι, τῶν σφην-
δόνων κατέχοντες, μίαν τῶν τραχίλων, ἐπὶ τὴν πτερὶς ὡς μὲν τοῖς ὁσφύϊ, καὶ τρι-
τῶν τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπως αἱ μαντῶρες τὴν σφηνδονητικῶν τοῖς νηπίδς πτεροῖς
διωλῶντες, ὅ γὰρ τις τὴν πτεροδυσσιν τὴν ἐκείνην γένεσται ἀπὸ τῶν, εἰ μὴ καταβῆλιν αὐ-

τὸν ὕψος χάσας φησὶ δὴν τιτικόν, ἀντιστοίχῃ κείμηνον ὑπὲρ στανίδου. αἱ δὲ γυμνήσεις αὐτὰ νῆσοι, ποδὶ τὴν τυρσλίαν εἰσὶ. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ ἀρτεμίδωρος. τίμαίμεθα δὲ φησὶ εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν πινὰς τῶν βοιωτῶν, ὥς νήσους χοιράδας εἶπε. φιλιτίας δὲ γὰρ τρίτῃ ναξιακῶν, βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕψος ὀνομαδὴν ἔχειν. εἰσι δὲ οἱ γὰρ αὐταῖς λατοικῶντες, ἄριστοι σφηνδονῆται. αἱ γὰρ μετόδες αὐτῶν, ὡς ἔφη, πιδάσιμ' ἐπὶ τινὶ φύλῳ ἀρτῶν, καὶ ὁ πρότερον διδασκὼν αὐτοῖς φάγειν, πρὶν λαταβαλεῖν τὸν ἀρτῶν. ταῦτα μὲν ἔν' ὅτ' ποδὶ γυμνασίῳ νήσων. διὰ δὲ ὁ κοκκιανός, ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῖς ἱερεῶσι ποταμῶ, πλησίον τῶν διεροπαίων ἡρακλείων σπιδῶν, ὥς νήσους ἑλλήνας μὲν καὶ ῥωμαῖοι κρινῶς γυμνασίας φασὶν. ἱερεῖς δὲ βαλδρίας, ἥτοι ὑγιανῶς. ἑτέροι δὲ γυμνασίας αὐτὰς ὅτ' 10 φασὶν ἐκλεῖναι, ὅτι οἱ ποδισθῶντες τῶν ἐλλήνων, ἐκείσε γυμνοὶ ὀξυχθῆσαν, καὶ σιωοικῆσαντες γυναιξίν. ὅτ' καὶ αὐτὸ πᾶσιδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεισαν. σισυροδότηται.) ἀφ' ὧν σίσους, σισύρεα, καὶ σισύρεα. σίσους μὲν γὰρ λέγεται παῦ δὲ πᾶσις ἰμάτιον. σισύρεα δὲ, τὸ ἐκ δέριματ' ὄντιον, ὅπερ καὶ γέναν λαλῶσιν, ἢ τὸ ἀπλὸς ὅξ' ἐρεῖς ἰμάτιον. σισύρεα δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ δόρυματιον. ποῖτος γὰρ ἰματίοις ἐκδόντο οἱ ταῦτ' οἱ κόντες. λαρκίνοι.) ὅτ' τὸ σκληρωθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῇ θάλασσῃ τὰς σάρκας, ἢ δίκην λαρκίνων πλεῦσαντες. ἀμπρ' γὰρ λαλεῖται κυρίως τὸ χοινίον τὸ ἔλκον αὐτὸ βόας. ἢ τὸ φύλον, τὸ ὑπὸ κείμηνον τὴν αὐχίσι τῶν ὑποζυγίων.

ὁ γὰρ τις αὐτῶν ἴσεται πύρρον γνάθω,
 πρὶν αὖν κρατήσῃ νασὸν εὐσόχῳ λίθω
 ὑπὸ τρέφῃ καὶ σῆμα κείμηνον σκηπῶ,
 καὶ τὴν μὲν ἀκτὰς ἐμβατὸν δύνοντι λήπρας
 ἱεροδοσκὸν ἀγχι παρτησὶ πύλης
 ἄρνης παλαιᾶς γῆνα, τεμμίκων πρὸ μοι
 γραῖαν ποδῶν δὲ καὶ λεοντάρνης πάγους
 σκαλῶν τε καὶ τῆ γυνεᾶ, ὀγχης δ' ἐπὶ δὴ
 καὶ χόδιμα βοδυνῶν δὲ, ὑπὸ τῶν θ' ὕδωρ.
 αὐτὸ δ' ἀμφὶ σύρτιν καὶ λιβυσιὰς πλάκας,
 σηνῶν τε πορθηδὸν δρομῶν τυρσλίαν.

νασός.) κυρίως ἀρτ' ὅτ' συζυμῶντες μετὰ μέλιτ', καὶ σαφῶς, καὶ ἐτέρων εἰδῶν. νῦν δὲ ἀπλὸς τὸν ἀρτῶν εἶπε. τρέφῃ καὶ.) τρέφῃ κυρίως ἢ ὑπὸ πλάσθ' ὅτ' ὅτ' αὐτὸς πῶς αὐτὸν ἐκλεῖναι ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἀπλὸς φύλον εἶπε. τρέφῃ καὶ λαλεῖται καὶ τὸ πλοῖον χεῖλ', ὅτ' οἱ σκαλμοὶ πίνονται. τρέφῃ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων. ἱεροδοσκός.) αἱ γὰρ γυμνασίαι, πλησίον ἱερῶν, ἢ δὲ ἱερῶν καὶ ἰαπωνία λαλεῖται παρὰ λατινοῖς. παρτησός δὲ νῆσος καὶ πόλις, ἢς ἀργανθῶνι ἐκασίλδον, ζήσας ἔτη ρή, ἀφ' ὧν ἐκασίλδον. 40 σὺν π', ὡς φησὶν ὁ πρόδοτ'. λαλεῖται δὲ αὐτὴ ἢ παρτησός ἔξω πλησίον τῶν ἡρακλείων σπιδῶν, ὡς σῶμα δὲ ἔκπλες ὅτιν εἰς τὸν ὠκεανόν. ἄρνης.) ἄρνη πόλις βοιωτίας, ἀπ' ἄρνης τὴν ποσὶ δὴν προφῶ, ὅτι κρόντος ἔσονται ποσὶ δὴν, ἀπ' ἡρῆς σατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον σινύσας λεγομένη, ὡς φησὶ δὴν σὺν τῇ τρίτῃ κυρνωθῆναι. λαρκίων δὲ παρὰ τὸ ἄρνης πολλὰς ἔχειν. καὶ τὴν λῶν ὁ αὐτὸς ὅτ' φησὶ ἐκλεῖναι, παρὰ τῶν οἰκόντων αὐτῶν λαρκῶν. λαρὶ γὰρ τὸ πρόβατον οἱ λαρκῆς φασιν. τεμμίκων.) τῶν βοιωτῶν, ἀπ' ὧν τεμμίκων. γραῖαν.) τὴν νῦν

τὴν νῦν ταύτην, καὶ πόλιν Βοιωτίας. λειοντάρην.) πόλις Βοιωτίας. ἐκλήθη δὲ ὅτω, διότι ἀδράσας ἐκείμειλοντος δύειν ἀρῖνα, λίων ἐλθὼν ἤρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν πεθυσμένον ἀρῖνα. σκῶλῳ καὶ τέγγυρα.) πόλις Βοιωτίας.

ὄγκης ἄλσῳ.) ἰδρὸν ποσειδῶνῳ, ὡς φησὶν ὁ μῆρῳ.
ὄγκησόν δ' ἰδρὸν ποσειδῶνῳ ἀγλαὸν ἄλσῳ.

δορμώσω.) ὅσω ἢ ἐτόρῳ ποταμός παφλαγονίας ποδὶ σινώπης, ὅπου ἦσαν αἱ ἀμαζόνες. ὁ δὲ νῦν λεῖμνῳ δορμώσω ἐν ὑψάρηνῳ, Βοιωτίας ἐπὶ ποταμοῖς, ὡς καλλιμαχῳ. ἔτι ὡδὶ δορμώσθης ὁ δολύφρων. αὐτὸ δ' ἀμφὶ σύρτιν.) αὐτὸ ποδὶ τῆς ὁδοῦ λέγει. ποδὶ γὰρ τὴν λιβύλῳ ἐκπιδόντος ἐπλανήντο. διὸ δὲ εἰσι σύρτις γὰρ λιβύνη. ἢ μὲν μέζω, ἢ δὲ μικρὰ σύρτις ἢ χέρυβδις. ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπος θαλάσσης ποδὶ μεθ' ἡμῶν καὶ λιβύλῳ, γὰρ ὅτι τὸ τυρρῶνός ἀνδρεία συμβάλλων θειῶν ἔργαζέται τὴν χέρυβδι. ἀνδρείας δὲ καὶ σφύων, ὄνομα τὰ ποταμῶν ῥιόντων εἰς τὸν ἰόνιον κόλπον. γράφετ' δὲ καὶ λιγυστικός, οἵ κ' αἰετοὶ οἱ λιγυσῖνοι μετὰ τῶν τυρρῶν. σφύων δὲ πορθμὸς σιωδρῶν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσῳ ἐῖται τῷ ἀδριατικῷ καὶ τῷ τυρρῶνικῷ πελάγῳ, τῷ μὲν λήγων, τῷ δὲ ἀρχόμενῳ. τὸ δὲ τυρρῶνικόν πελάγῳ, μεταξὺ ῥηγῶν καὶ μεθ' ἡμῶν ἐῖται. τὸ δ' ἔξῃς ὅτως. αὐτὸ δ' ἀμφὶ σύρτιν καὶ λιβύλῳ καὶ τὸν πορθμὸν τὸν γὰρ τυρρῶνικὴν πλανηθέντας, πάντας ὁ πάνδοχῳ ἔσθης κατατάξῃ. λιβυστικὸν καὶ λιγυστικόν, τὸ αὐτὸ ὅτι. λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ λιβύνης τῆς ἐπὶ τῷ δυγατρὸς. λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ λίγυθ' τῷ ἀλεξίῳ. ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἡρακλῆα λεωλύων ἀπὸ τῶν χερσῶν ὡδὶ τὰς γυναικὺς βδυσσάντων. εὐρώπης καὶ λιβύνης ἄκραι, πορθμὸς σαδίων ἐπὶ τῷ γὰρ τὴν λιβύλῳ καὶ ἡρακλῆῳ δύο ἴσαντο σῆλαι, ἀλύβη καὶ ἄβλωα λεγόμεναι. ἐκεῖ δὲ εἰσι τὰ γὰρ θείρα, ἀπὸ τῶν νῆσῳ καὶ τίνεσσι ἐλίσσῃ. ποταμός δὲ γαλαίῳ βαίτης, γὰρ αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ ὁ κατ' ὀλίγον πίπτει, δίκλῳ ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν χέρυβδις καὶ τὸ τῷ θυρώπης ἐῖται τῷ μακάρεω δὲ νῆσοι ὀρίζονται τῷ λιβυκῷ τῷ μακρῷ, πῶς τὸ αἰοικτὸν αὐτῶν αἰκτωρῶν. ἐλίσσῃ δὲ τὰς καὶ γαλαίῳ σῆλαι, τῷ βελαίῳ ἡρακλῆῳ εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δολύφρον ἡρακλῆς ὁ τύει ἡλθὼν ὡδὶ τὰ γαλαίῳ, καὶ τείτῳ ὁ ἐλῶν.

καὶ μεξόθρησιν ναυτιλοφθόρης σκοπᾶς
τῷ παρὶν θανούσης ἐκ χερσῶν μεκισίως
τῷ σφοδρῷ πλῶν σκαπᾶν ὡς βοαγίδαι
ἀρπυγογούνων κλώμαχος τ' ἀηδόνων.

μεξόθρησιν.) τῷ σκύλλης, ἢ πρὸς κατ' ἐμὲ θυγάτηρ τῷ νίσῳ τῷ μεγάλῳ. τὰ μὲν δὲ τὴν χρυσὴν αὐτῷ τριῖνα, καὶ ἀναστροφῶν αὐτῶν ὄργασμα. γὰρ ἐκείνη γὰρ τῇ τειχὶ τῷ αὐτῷ τῷ παρὶν τῷ διωκόμενῳ, καὶ τῷ τῷ σκαπᾶν. ἀναστροφῶν δὲ ἐποίησεν ὡς τῷ μίνῳ, ὡς καὶ περὶ τῶν τῶν πατέρων, ἡρεμαδίῃ τῷ πρώτῳ τῷ ἐκείνῳ νῆσῳ, καὶ ἐλκομένην δὲ τῷ θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος οἶμαι τῷ πελάγῳ ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φασὶν, γυναικὰ ταύτην εἶναι δύπρεπῆ, τῷ μογρῶν ποσειδῶνι, γνῶν ἀμυτρίτη, γνῶν βαλὶ φάρμακα τῇ τῷ γνῶν ἐφ' ἧς εἰσθεῖς ἢ σκύλλα λείδεται, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς θηρίον, ἔξ μὲν κεφαλᾶς ἔχον, καὶ πύγῃ, καὶ ὡς λείον, γοργόνες, φαλαίνες, αὐθρόπες, ἰβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λῆρα, καὶ μυθικά. ὅπως δὲ αὐτὸς ἡλκώθη. σκοπᾶς.) λέγει αὐτὸν σκοπῆσαι. καὶ ὁ μῆρῳ. αὐτὸν δ' ἰχθύας σκοπεῖν τῶν μεμασῶσας. ἡρακλῆς παρὰ πλῶν τὰ μὲν γὰρ κατὰ καὶ σκύλλα, ὅτι ἦγε τὰς γυναικὺς βδυσσάντων, αὐτῷ αὐτῷ ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατήρ αὐτῆς φέρει, καὶ καύχεται αὐτῷ πάλιν ἀνέστη. μεκισίως.) ὁ ἡρακλῆς, τῷ αὐτῷ παρὰ τῶν ἡλκῶσας. σφοδρῶν πλῶν

πλου δὲ τὸ αὐτὸ, τὸ τὴν λεοντὴν γνῶσθαι μὲν. εἰς φῶ· γὰρ, τὸ τὸ λεοντῶ· δὲ
μα. ἐκείνητο δὲ αὐτῷ αὐτῇ τὸ πρὸς βοαίς. σκαπανεύς.) ὅπ' ἐσκαψεν τὸ πε
ριτείχιον ἐπ' αὐτὴν τὴν βοῶν αὐγὰς τὸ ἡλέων βασιλείας, καὶ τρεῖς ἐκεί
πρὸς τὴν βασασίαν ποταμὸς β, τὸν τε ἀλφειὸν καὶ πλωσιόν, τὴν ἄμετρον ἐκ
νῆα τὴν βοῶν κόπρον λαβαίρει βραχέας ῥοπῆ, ἵνα δὲ ὑπερδύας ἴσῃ πρὸς διπλαχθεῖς,
ὡς καὶ αὐτὸ λοιπὸς ἀθλῆς. βοαγίδα.) ὅπ' τὰς βόας τὸ γνῶντα ἦγον ἐξ ἐρυ
θείας ἐπὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν νήσους, ὡς φησι καὶ ὁ ὀππιανὸς γνῶν τὴν λεωνογετικαίς·
αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ διηρήσατο γνῶντα καὶ ἡσίοδι· οἶμαι γνῶν διανογία·
ὄρθον τε τεύκας, καὶ βυκόλον δὲ ὑπὸ τῶνα.

αὐτὴ δὲ ἐπὶ γνῶντα αὐτὸν τὰς τρεῖς βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τρεῖς αὐτῶν 10
πρὸς ποταμὸν αὐθιγὰντα, ἡ δὲ ὁ γνῶντας χρυσάρε· πῶς, καὶ θυγατρὸς ὠκεα
νὸς λαμπερός. δύο δὲ διγνῶσα πρὸς τὸν τάφον ἐκείνους ἐσῶτα, καταλείβεται αἵμα
π. ἡ δὲ καὶ τρικίφαλῶ καὶ τρισωμῶ ὁ γνῶντας. ἀρπυγιῶν.) ἀρπυ
γες ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ πρὸς σειρήνων, αἱ τινὲς θυγατρὸς ἦσαν τὸν τριχίφους μῦ
θους, καὶ ἀχιλῶος ποταμῷ, μεταξὺ ῥέοντῶ αἰτωλίας καὶ ἀκαρνανίας, ἐπὶ καὶ ἀμ
βρακίας, νῦν ἡ νικοπόλεως, ἀρπυγὶ τὸ ὀκταεῖον καὶ ἄρα νικῶσαι ἐκείνῃ τὸ αὐτῶνιον.
ἀρπυγὶ δὲ εἰσι δὲ ὀρνῆς, καὶ ἀρπυγὰ ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀρπυγὰς λέγονται, καὶ ὁ νό
ματα θηλείων ἡρώτων δαυμόνων. ἀρπυγιῶν δὲ λέγει τὰς σειρήνας, οἷον ὀρνε
θιγόνες. ἡρώτων γὰρ ἦσαν, τὰ κατὰ μὲν ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ ἡ ἄνω ἀνθρώπων,
ἃς αἱ μῦσαι νικῶσαι μελωδίας τοῖς ἡρώταις ἐκείνων ἐσφραγίσαν. ὁθεν ὡς ζώ 20
γραφῶνται αἱ μῦσαι γνῶν τὰς κεφαλὰς ἔχουσαι ἡρώταις, πάλιν τὸν τριχίφους, ὅπ' ἡ
την ἡν σειρήνων. πρὸς δὲ ἡρώτων ταῦτα γεγονόσιν, ὅθεν καὶ πολλοὶς ἀπὸ τῆς
ἡρώτης, παρὰ τὸ ἐκείνῃ τὰ ἡρώταις νικηθείσας ἀρβαλὲν τὰς σειρήνας. ἦσαν δὲ, ὡς
ἔφημεν, αἱ σειρήναι, τὰ κατὰ μὲν ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ ἡ ἄνω ἀνθρώπων, οἱ μῦσαι
πρὸς τυρσολίαν. ὡς ἡ σκύλα ἐφ' κεφαλὰς ἔχον, ἃς εἰπομένη, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων,
πρὸς τὸ ῥήγιον ὅσα ἐπὶ σικελίας. ἢς πλησίον καὶ ἡ χέρυβις, πρὸς μὲν ἡν ἡν. ὡς
πρὸς ἡν ἡ γοργόνας γνῶν τὰς τρεῖς, καὶ τινὲς γνῶν τὰς ταύτας λέγουσι,
ἡρώτων καὶ αὐτῶν, καὶ φρακοντῶν ἔχουσαι βορρύνες. ὡς αἱ ἀρπυγὰς γνῶν τὰ
πρὸς τὰ ἀρκτων, σώματα γυναικῶν, πρόσωπα κερῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ ἡν ἡν πρὸς λυ
δαν εἰρενα καὶ κεφαλῶν κερῶν, τὰ δὲ κατὰ ὅπως. ὡς καὶ ὄρθῶ ὁ γνῶντας κύων γνῶν 30
ἐρυθεία δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἐπὶ δὲ φρακόντων. καὶ ἀσείει, ὁ καὶ μινώ
ταυρῶ, γνῶν τὰς βόας ἔχων πρόσωπον, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρὰ
βασιλῶς εἰρήκαμεν πρὸς τὰς τρεῖς ἡρώτων ζώων. ἐπεὶ καὶ αἱ σειρήναι μυθικῶς, κα
θὼς ἵππεθι μετὰ, τὰς τρεῖς ἡσαν, ἀλλυγοεικῶς τὸν δὲ σειρήνας εἰσὶν αἱ ἡδοναί.
ὁ δὲ νεώτῳ πλοῦταρχῶ, ἐταιρίδας ταύτας φησι, κατεχούσας αἰμυλίαις αὐ
παρὰ πλείοντας. εἰσὶ δὲ σειρήνες καὶ ζώοντα μικρὰ μελίσσας παρόμοια. πλὴν
μακας.) τραχὺς τρόπος, ἀκρωτήρια. ἀνδρῶν.) τὸν σειρήνων, εἰς τὸν διελκτικόν.

πλῆγχνότας ὁμόσιτα διαιταλωμύους,

ὁμόσιτα διαιταλωμύους.) ὁμᾶ ἐδίοντας. ληρεῖ δὲ. ἴσῃ γὰρ φησι πρὸς τὸ 40
ὅταν γνῶν τὴν τὴν ἡλίσ νήσω γηρόμενοι, ἡλίστον ἔχοντες γνῶν ἀγνίστους καὶ ὅταν δὲ ζῶν.
ἀλλ' ὅχι καὶ ὁμῶς ὡς λυκόφρον τὰς τρεῖς ἡδονῶν. ἢ διαιταλωμύους, ὡς τρωγομύους
ὑπὸ τὸν κύκλῳ ὁμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ λαεφυγόνων.

πρόπαντας ἄδης πανδοκίους ἀγρῶσεται.

λῶβαιοι πανγίαισιρ ἱσπαγαμύους
εἶνα φθαργνῶτων, ἄγγελον λιπὼν φίλων
διελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεῆς,

δς ὅτι

ὅς ὄφεται μὲν τοῖς μονογλήνου σίγας
 χάρωνΘ, οἴνης τῷ κρεασφαλῶ σκύφοι
 χόρσι προτείνωμ τὸν πιδίορπιον ποτόν.

Δελφινόσημον.) σπείχωρΘ φησὶν, ὁδυσσεὶα ὡδὶ φιλᾶσσιδΘ φόρειν δελφί-
 νΘ τύπον. καὶ δύφορπιον ὁμοίως τέτων συμφέγγεται. (κλῶπα.) τὸν ὁδυσ-
 σεα φησὶν, ὅτι τὸ παλλάδιον τῆς ἀθλῶας εἰσελθὼν μετὰ διομήδιδος γὰρ τῇ τροίᾳ
 ἐκλεψι, δύντΘ αὐτοῖς αὐτὸ τὸ ἀντλήωρΘ. διανοὴ γὰρ ἡ ἀντλήωρΘ γυνή, τῆς
 ἐκείσε ἀθλῶας ὑπερχῆν ἰδρῆα. χρῆσμός γὰρ ἡ δόθεις τοῖς ἔλκισι, μὴ αὐτὴ ἄλλως
 10 κρητῆσαι τὴν τροίαν, εἰ μὴ τὸ παλλάδιον τὸ γὰρ τροίαν ἐλαπῆ. φοινίκη ἢ ἡ ἀθλῶα γὰρ
 κρεῖνθω τιμάται. ὅς ὄφεται μὲν.) ὁδυσσεὺς πλανώμενΘ ὡδὶ τῶν γαίαν
 τὴν κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τὸν πολυφῆμῳ ἀντρον ἢ ποσειδῶνΘ, ὅν ὁφθαλ-
 μόν ἔχοντΘ, τυφλοὶ αὐτὸν δόλω ποιστῶ. ἐξ γὰρ τῶν αὐτῶ ἐταίρων φαγόντΘ
 τὸν κυκλωπΘ, δίδωσι αὐτῷ οἶνον ὁ ὁδυσσεὺς,
 κυκλωπ τῇ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγδν ἀνδρόμα λῆρα,
 ὅφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτόν νῦν ἐκιδύθει. μεθυδγντΘ δὲ αὐ-
 τῷ, ὁ ὁδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις γὰρ δὲ κῶ πεπυρωμένῳ αὐτῷ τυφλοῖ. ὕδρον δὲ αὐ-
 τοῖς σῶζονται, δεθγντδν γὰρ λύγους ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν πεδᾶτων.

20 ἐπόφεται δὲ λείφανοι τοξομάτων
 τοῖς κρημύντθ παλκίως παλαίμονΘ,
 οἱ πάντθ θραυξάντθ εὐτόρεω σηάφῃ
 σχοίνω κακῇ τῆσουςι κερσίω ἀγρημ.
 ἄλλΘ δι' ἐπ' ἄλλω μόχθΘ ἄθλιΘ μνηῖ,
 τοῖς προδῶν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλίσδθΘ,
 ποία χάρυβδιδος ἔχι διαίσεται νεκρῶν.
 ποία δι' ἐριννὺς μιξοπάρεθνΘ κύων,
 30 τίς δ' κ' ἀνδρῶν σῆρα κενταυροκτόνΘ
 αὐτωλὶς, ἢ κούρη τις αἰόλω μίλει.

λείφανοι τοξομάτων.) αὐτὸν λαίρρυγόνος λέγει. τότῃς γὰρ ἡρακλῆς κατετό-
 ξουσιν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βὺς τοῖς γηνόνθ ὡλχερῶντος αὐτῷ πολέμειν. λείφα-
 νοι δὲ λέγει αὐτὸν ὑποδείπας τῶν ἀναιρεθγντῶν. λαίρρυγόνος δὲ εἰσὶν, οἱ νῦν γὰρ σι-
 πελίᾳ λεοντίνοι. κρημύντθ δὲ ὁ ἡρακλῆς, ὁ τὰς κύρας διώκων. ἀλεξίκακΘ γὰρ.
 παλαίμων δὲ ὁ αὐτῶς, ὅς τὸ παλαῖσαι τῷ δι' γὰρ ὀλυμπία, ἢ τῷ ἀγελῶν γὰρ αἰ-
 τωλία ποδὶ τοῖς γάμοις δινῆανέρας φιλῶντως θυγατρὸς. φόρεκύνθδης δὲ φησὶ, μετὰ
 τὸ παλαῖσαι αὐτῷ τὸν ἀνταῖον τὸν λίβιν, τὸν ποσειδῶνα ἐξήκοντ' ἀπὸ πηχῶν ὄν-
 τα, καὶ λατῶσαι, ὃ καὶ τὰ ὅσα πρὸς ὀλυμπίαν ἡνέχθη, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο, ἐμίγη τῇ
 40 τοῖς ῥηθγντΘ αὐτοῖς γυναικὶ ἰφινῶν, καὶ ἐξ αὐτῇ παῖδα γυνᾶ παλαίμονα.
 πεισάρεω δὲ πενήτων ἡ ἡρακλῆς, καὶ ποδὶς γνός, λατᾶ πόρ' ὁ πονηκὸς ἡρόδθ-
 τΘ ἰσορεῖ, μὴ νεκρᾶτης δὲ ὁ ποδὶ νικαίας συγγεγραφῶς, ἀλλὰ καὶ φησὶ πρότορον
 λαλῆσαι τὸν ἡρακλῆα, ὅποτε αὐτὸν ἐκ μεγάρας αὐτῷ γυγνημῆδες ὀκτὼ παῖδας,
 καὶ ὃ πέντε αὐτῷ ἐγεν, ὡς φησὶ καὶ πίνδαρΘ. χαλκοᾶραν ὀκτὼ θάνατοντων, αὐτὸν
 μέγαρο οἱ τέκε κερωντᾶς ἔδς. ἔκποτε δὲ ἡρακλῆς ἀπὸ χρῆσμοῦ ἐκλήθη. ὁ δὲ χρῆσ-
 μὸς ὅτ' ὡς ἔχει δ' ἐπὶ παλαίμων ἐκλήθη. ἡρακλῆς δὲ σε φοῖβΘ ἐπώνυ-
 μόν ὀνομάζει. ἡ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἐλπίΘ ἀφθιγν ἔφας. τὸν δὲ χρῆσμον
 αὐτῷ ὅμ' ὅδε γινώσκω, ἔτορ' ἄλλοι πάλιν ἰσορικοὶ λέγουσιν. οἱ πάντθ θραυξάντθ.)

N

οἱ πινόν

οἱ πινόν λαϊσφυγόντων πάντα τὰ σκάφη τοῖς ὀδυσσέως θραυνύξαντες καὶ σιωπῶντες γὰρ τῷ ὀυτόρη καὶ ποδιφορῇ ἐξοργύνω, λέπει λιμνί. ἢ ἡτ' αὖ μετὰ γραφάς, οἱ πινόν πάντα τὰ πλοῖα, δολιχότι τοῖς ὀδυσσέως, θραυνύξαντες καὶ σιωπῶντες, γὰρ τῷ ὀυτόρη καὶ ποδιφορῇ σκάφει καὶ λιμνί τῷ λαϊσφυγόντων. ποδιφορῆς γὰρ ὅτι, δίκην σκάφους. γὰρ χοῖνι τῆς στήθους καὶ τρυπήσεις τὴν κακίαν ἄγαν τῷ λεισφύων, καὶ τῷ γομφαίω. γομφοῖς δὲ ἰχθύσιμ ἐκάξει αὐτὸς ὀδυσσέως Φίλους, ἀνερμύνες καὶ ἐδιομύνες ὑπὸ τῷ λαϊσφυγόντων, ὅμ τρόπον οἱ ἀλκίως αὐτὸς λεισφύας, ἢ τοῖς γομφαίω πιτρώντων χοῖνι πιπράσκει καὶ ὠνῶνται καὶ ἐδί-
 10 σουν οἱ βυλόμενοι. χοῖνι δὲ ἐδίφοντες, ἢ τοῖς βυλόμενοι, μετ' ὅμ πλέκουν τὰς σπινθίδας. μεταφράζει δὲ τὸ ὁμεικόν, ἰχθύς δὲ ὡς πείροντες ἀτρεπεία διαῖτα πύοντο. ἀλλ' οὐ δὲ ἐπ' ἄλλω. ἢ δὲ ἐπὶ χοιμῆν αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὅλε θειοτόως τὴν παρελθούσης ὅτι. χείρβιδις.) τὴν ὕδατι αὐτῶν οἰσθίσις.
 μισοπαρῶν (λύων.) ἢ σκύλλα, ὅτι ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἢ σκύλλα.
 τίς οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς. εἰς λέγει τὰς σειρήνας, ὅτι τὸ παρῶντες εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ ὅτι οἱ λατὰς αὐτῶν αὐτῶν εἰς καὶ ἀπαυδῆς ἐγίνοντο. ἐτελόντων γὰρ. ἄλλως. ἀπὸ τῶν τὰς σειρήνας ὅτι τὸ δεικτικόν. εἰς δὲ, ἢ ὅτι παρῶντες, ἢ ὅτι ἐπὶ μὴν ἐκὲ ἀπὸ τῶν σκίτων. μὴ τίκτων. λινταυροκτόν.) ἐπειδὴ καὶ οἱ λινταυροῖσι διαχθόντες ἀπὸ θεοσαλίας ὑφ' ἡρακλῆος, εἰς τὰς τῶν σειρήνων νήσους παρεγέρ-
 20 νοντο, καὶ τῇ ὥσιν ἐκείνων θελγόμενοι ἀπώλοντο. ἡρακλῆς γὰρ γὰρ φολὸν ἐπεξενώθη φολὴν τῷ λινταύρῳ, καὶ ὁ φολὸς αὐτῷ οἶνον λωπλισμὸν ἐκίνα, τὸν δὲ κοινὸν τῷ λινταύρῳ πίθον αὐοίφας. ἐπελθόντες δὲ οἱ λινταυροὶ καὶ γνόντες τὸ συμβαῖν ἐκ τῶν οἶντος ὁμοῦς, ἐχαλῆπιναν. καὶ ὁ ἡρακλῆς τὰ τύφα λαβὼν, ὅς μιν αὐτῶν ἀνέλεν, ὡς πρὶν καὶ τὴν χείρωνα, ἄκων βαλὼν οἶμαι, ποδὶ τὸ γόνυ. αὐτὸς ὅλοιπός ἐδίωξεν. οἱ φυγόντες, ὡς ἐφ' ἑμὴν, πρὶν τὴν σειρήνων νήσον, ἀπώλοντο. αἰτωλίας, ἢ λερήτις.) τὸρψυχόρης τὴν κόπης καὶ ἀχελῶς τὴν ποταμὸν δυγατόρας ἔφημεν τὰς σειρήνας. ὁ δὲ ἀχελῶς ὁ γλυκύτατος τῶν ἀπανταχὲ ποταμῶν, μεταξὺ αἰτωλίας καὶ λερήτιδος, τὴν καὶ ἀκαρνανίας καὶ ἀμβρακίας, νυῦ δὲ νικοπόλεως, ρίει. ὅθεν ὅτι ἐπὶ πρὶν, ὡς ἀμβρακίαν, εἴτε αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε ἀκαρνανίας ὅτι ὁ ἀχελῶς. φασὶ δὲ πινες, αὐτὸς ἀκαρνανίας πρὸ τῶν λερήτιδος λαλῆδαι. ἀχελῶς δὲ λαλῆται, ἀπὸ ἀχελῶς τινὸς πινυγῆτος αὐτῷ. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῷ γὰρ
 30 τοῖς τραύμασι, καὶ ταῖς ὥσιν αὐτοῖς ὡφελιμὸν ὅτι. ἀχελῶς δὲ ὅτι, ὁ τὰ ἄχνη δὲ λύνων.

περίσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς.

ποῖαν δὲ θηρόπλασον οὐκ ἐπ' ἔεται

δρακωναν ἐγκυκῶσιν ἀλφίτω, θρόνα,

καὶ κῆρα κυωτόμορφοι. οἱ δὲ δύσμοροι

σφόντοντες ἄτας γὰρ συφοῖσι φορβωδίδι,

γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα τρυγός,

καὶ σίμφυλα βρώξουσιν, ἀλλὰ νιμ βλάβης.

40

θηρόπλασον.) τὴν λείκην, τὴν χοῖρον ποιῶσαν, ἡτ' ὅτι μῦθον, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὀδυσσέως. ἀλλ' ὅτι καὶ Φιλαλῆς ὁ κρεῖνθις, καὶ ἡμῖς, καὶ ἡτοῖς τὴν ἀλῆσαν ὑπὸ τῶν ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν μωρῶν λυκοφρόνιου σάκκον ἀλλ' ὅτι μὴ λύσης. ἀρκῆ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μινιδῶν ἰσοειδῶν λῆγειν. εἰ γὰρ ταύτῃ τὴν μινιδῶν ἰσοειδῶν ἀλλ' ὅτι σάκκον, θελήσει τις πάντως ἀκούσαι καὶ τὰς λοιπὰς. καὶ λοιπὸν, μῆζον μοι τὸ πάρος γον τὸ ἐργὸν γρήσεται, ὡς τε. τὴν πᾶσαν ὀδυσσέαν γὰρ βραχὲ μῆζον τὸ λυκοφρόνιον ἀλλ' ὅτι σάκκον, καὶ λοιπὰς ἐπὶ τῶν ἰσοειδῶν.

είας. ὁ γὰρ ἱερέων τὰ πολλὰ λίγην ἀλληγορικῶς. πινὰ δὲ ὅσα βραχέως ἔχει τὴν ἀλ-
ληγορίαν ἐρῶμεν. θυρόπλαστον, τῷ θυροπλαστῶσαν, καὶ θυρας ποιῶσαν, τὸ παθη-
τικὸν αὐτὴ τῷ γυνόρνῃτικῷ. δρόα καεναν δὲ ὅσα τὸ ἀγχιον τὴν λίρκην λέγει, ἢ ὅσα τὸ
ὀφιδόρκεις καὶ δροασίον, ἐγκυκῶσαν ἀλΰιτῳ θρόνα. ἀλδύρα λυείως τὰ ἐκ σί-
τσ, ἀλΰιτα δὲ τὰ ἐκ κριθῶν ἀλδύρα. νυῦ δὲ ἀλΰιτα τὸν ἀγχιον καὶ τὴν τροφὴν
λέγει. ἐγκυκῶσαν, αὐτὴ τῷ σιωπαρέαςσαν. γν γὰρ τῇ βρώσει τῷ ὀδυσσείως ἐταί-
ρων, τυρόν, ἀλφιτα, μέλι, οἶνον, σιωπαρέας, καὶ δῶσα πῖον τὸ δεινὸν ἐκῆνο φάρ-
μακον, καὶ ῥάβδον πλήσασα, εἰς χοίρους αὐτῶν μετεμόρφωσε. καὶ κῆρα λυωπὸ
μορφον.) ἀπὸ κρητὸν τὸ κυκῶσαν. λυωπὸν δὲ τὰ θεία, ὡς καὶ νίκανδρῳ.

10 ἵνα λυωπὸν τραφῶν βόσκονται ὕλιν.

λυωπὸν δὲ καὶ λυωπὸν καὶ λυωπὸν, τὰ θεία τὰ γν τῷ πῖον καὶ πῖον
λυωπὸν, ἢ τοὶ τὰ χορσαῖα, ὡς πόρ τὰ θαλάσσια λυωπὸν λέγεται, παρὰ τὸ λυεῖ-
σαι αὐτὰ σι ἀλός, ἢ τοὶ γν τῇ ἀλί. λέγεται δὲ λυωπὸν καὶ τὰ χορσαῖα τὰ ὀεί-
τροφα, παρὰ τὸ λυεῖσαι, ἢ παρὰ τὸ λυώσασθαι καὶ κυμαῖσθαι γν τοῖς θαλάσσι καὶ
θαλάσσι τόποις. γίγαρτα.) τρυγὸς καὶ σαφυλὰ καὶ σίμφυλα βρύξισι, καὶ
φάγονται συμμιγνύμενα τῷ χιλῶ καὶ τῇ τροφῇ. γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ γν-
δον τῷ σαφυλῶν καὶ ροιδῶν σπέρματα. τρυξ δὲ ὁ νίθ οἶνθ. σίμφυλα δὲ, τὰ
ἔξω τῶν σαφυλῶν δόρυματτα. κακῶς δὲ καὶ νυῦ ὁ λυκόφρων πῶς τὴν ὁμολο-
κίαν γραφὴν λέγει. ἐκὶ γὰρ παρὰ κύλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν, πῶς τὴν τρο-
φῇ, τὴν λίρκην. ὅτθ δὲ πῶς τὴν καθολικωτόραν τροφῇ τῷ χοίρων ἀπ-
20 ἐλίψας ἔπειν.

μῶλυ σῶσει ῥίζα καὶ κτάρθ φανείσ
νωνακρίατης τρικέφαλθ φαίδρος θεός,
ἥξει δι' ἐρυμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
καὶ νεκρόμαντιν πῖμπελον διζήσεται
ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας,
†υχᾶσι βορμὸν αἶμα προσραῖας βόθρῳ
30 καὶ φασγάνου πρὸ βλημα νόρτοροῖς φόβον.

μῶλυ σῶσει.) ἀλλὰ τὸν ὀδυσσεῖα, ἀπὸ τῇ βλάτης, ἢ τοὶ τῷ γνέσθαι χοίρον,
σῶσει καὶ σῶσει. τὸ δὲ μῶλυ ἐφορμύλῳ δυτικῶς, ὅπου ὑπάρχει ῥίζα, καὶ ἄλλος τίς
σῶσει, καὶ ὁ κτάρθ καὶ ὁ ἐρυμνός φανείσ. ἐπώνυμον δὲ, τὸ κτάρθ ἐρυμνός.

νωνακρίατης, ὁ ἀρκάδιθ. νωνακρία γὰρ πόλις ἀρκασίας, γνθὰ πῖμαται ὁ
ἐρυμνός. τρικέφαλθ.) ὅτι ὁ ἐρυμνός, ἔραυθ, θαλάσσιθ, καὶ ἐπίγειθ. ἢ ὅσα
τὸ φυσικόν, ἠθικόν, καὶ λογικόν. ἢ ἐπεισελθὼν τῇ ἐκάτῃ, τρεῖς ἔχον ὅς αὐτῇ δυ-
γατόρας. φαίδρος δὲ μετεκληπῇκός, αὐτὴ τῷ λυκόος. καὶ γὰρ παρὰ βιωτῶς ἐρ-
μῆς λυκόος πῖμαται. πολυμέμνοι γὰρ ταναγραῖαι, ὑπὸ ἐρετρίων, ὀφθαλμῶν
40 σαν πῖμαται καὶ κούρην ἢ χρυσόν, καὶ τούτῳ ἰδρύσαντο λυκόον ἐρυμνός. ὁ ἐρ-
μῆς τῷ ὀδυσσεῖ ἐμῶντι ἀνελθεῖν πῶς τὴν λίρκην, σιωπαρέας δὲ δίδωκε τὸ μῶ-
λυ, ὡς τε μὴ βλαβῶσαι αὐτὸν ὑπὸ τῷ ἐκείνης φαρμάκῳ. μῶλυ δὲ ὅστις ἢ τῷ
ἱατρὸς τὸ ἀγχιον πῖγανον. ἀλληγορικωτόρως δὲ, ἔπειν, εἰ δὲ λέγειν. μῶλυ δὲ
φνι, κόνιζα, ῥάμνθ, ἰτιά, ἀσκή τε θαλάσσιθ, ἱαπῶς λίθθ, ἀλλὰ τε πολλὰ φυ-
τὰ καὶ ζῶα λίθοι, αὐτὰ πῖμαται μαγικοῖς πᾶσι τρόποις. ἀλίπεδον, τὸ λῆον καὶ
ὁμαλόν, καὶ παρὰ θαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τῷ ὀκεανῷ λυκῶται καὶ πόδι-
ρεῖται. πῖμπελον.) τὸν ὑποδύμενον, παρὰ τὸ ἥδιν πῖμπεσαι πῶς ἀδῶν.

N 2 νυῦ δὲ

νῦν δὲ τὸν τειροδύαν λέγει. ἐπειδὴ φασὶν αὐτὸν ζῆλῳ ἔχουσαν. ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γὰρ κἀδὲ μὲν ἰσὺ καὶ κατὰ τόρον ἐτεοκλέους καὶ πολυνεῖκτος, ὡς φησὶ καὶ ἡ ῥιμιλαμ ποδίας ποιήσας. παραιοσάγει γὰρ τὸν τειροδύαν λέγοντα·

ζῶν πάτορ εἴθ' ἐμοὶ εἴθ' ἡσσωμ' αἰδῶνα βίοιο,

ἔφειλον δὲ αὐτῶν καὶ ἴσα μὴδεα ἰδμεν,

δνητοῖς αὐτῶν τοῖς. νῦν δ' οὐδέ με τυτθῶν ἐπίστας,

ὅς με μακρόν γε ἔχθηκας ἔχειν αἰδῶνα βίοιο,

ἐπὶ αὐτῷ μ' ἐτὶ ζῶειν γῆρας μόροσσαν ἀνθρώπων, αὐτοῦ γυναικῶν.

φασὶν ὅτι ὁ τειροδύας ὅφεις συσσεσάζοντα, γυνὴν ἑλθὼντα ἐν ἑαυτῷ, αὐτῷ τὴν θύλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἴτα τὸν ἄρρενα, καὶ γέγονε πάλιν αὐτῷ. ἐτόροι δὲ φασὶν, ὅτι γυνὴν τῇ ἀθλῶν ἰδὼν, γυνὴν γέγονε. ἐλίζοντο δὲ ποτε τῷ διὸς πῦρ ἦσαν, καὶ λήγοντο πλείονα πόθον ἔχειν γυνήσας. ἡ πόρ αὐτῶν αὐτοῦ φασὶν, φασὶν κριτὴν αὐτὸν κατελῶναι τὸν τειροδύαν. κριτὴ δὲ γεγονότος αὐτοῦ, ὡς καὶ αὐτοῦ καὶ γυναικὸς γημομνίας. καὶ φασὶν, ὅτι δεκαπλασίως ἐξ αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ γυνή, ὁ γυνὴ δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ φλωσθῶν αὐτὸν. ὁ δὲ ζῶν ἐχάριστα τὴν μαντικῶν ἀσφαλεῖς, καὶ ζῶν πολυχρόνιον. ὡς καὶ ἡ πόρσι φῶν γυνὴν ἄδην τὸν χαρίζεται, μόνον φρενὴν τῇ ἄλλων ἀπάντων νεκρῶν ποδὶ τῷ διὸς καὶ ἡρας ποδὶ τῷ φρενὶ, γυνὴν ῥι λαγνέας ἐρίσας, καὶ ὁ ῥι μιλαμ πόρσι ποιητῆς, ὡς ἀπὸ τῷ φρενὶ φησὶν. ἴσῳ μὲν μοῖραν δέκα μοιραν τὸν πέτεται αὐτῷ,

τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τὸν πέτεται νόμα.

ψυχῶν δόρμον αἶμα. αἶμα γὰρ χέας ὁδυσσεύς εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχευεν πῦρ ἐκ φόβου τῇ ψυχῇ, ἡρώτα ἐκαστῶν τίς εἴη, ὁ ὁδυσσεύς παρὰ ῥι λεικῆς ἀπεπάλῃ εἰς ἄδην, ψυχὴν χρυσόμυλον. δεκάκις τειροδύας ποδὶ ῥι νόμα αὐτοῦ. πῦρ σέταξε δὲ αὐτῷ ἡ λεικῆ, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκ τῷ βόθρου ὀρύξαι, ὅσον τε πυγύσιον γυνὴ καὶ γυνή,

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χολῶν χεῖδα παῖσι νεκύνεσι.

πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδίστ' οἶνον,

τὸν τείτορ αὐτῷ ὕδατι. ὡδὶ δ' ἄλκιτα λόνκα παλιῶν,

αὐτὸν δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενον παρὰ μικρὸν

ἦδαι. μὴ δὲ αὐτὸν νεκύνει ἀμυλῶν ἀέριον,

αἶμα τὸν ἄσπον ἴσῳ περὶ τειροδύας ποδὶ δα.

πῶς αὖτε ἀκρύσει κείθι πεμψίδων ὅπα
λεπτῶν ἀμαυρᾶς μάσκα τὸν προσφθίγμασι,

ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετὰ φρενὸν

θλασάσα, καὶ τυφῶν τὸν ἀγρίον δέμας

φλογμῶν ῥίξας δίξεται μονόσολον,

ἐν ἡ τοιμήκων πάλμους ἀφθίτων γῆν

δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ὥκισε τόσον

οἱ μῶλον ὠρόθυνα ἐκ γόνους κρόνου,

βαῖν δ' ἀμείψας τὸν κυδοῦν ἡττὰ τάφοι.

πεμψίδων. ψυχῶν, παρὰ τὸν πέμψιδαν. ὁδυσσεύς γὰρ, ὡς λεπτὰ καὶ ἀρῶν αἰ ψυχῶν. ἀμαυρᾶς μάσκα τὸν. ἀμυδρὸν καὶ ἀδυνάτον σόμα τὸν λαλῶν. ὅθεν γιγάντων νῆσος. ὁ μὲν λαισπεύς πῦρ σέταξε τὴν διαμασκόφῃ σὶ διὸς τὸν πῦρ καὶ γιγάντων. ἐτόροι δὲ τὴν σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν τυφῶνα λειρανοῖ, ὡς καὶ ἡ σισιότις,

φλῶξ

φλόξ δὲ ἑραυνωθὲν τ' ἀπ' ἑοσὺ τοῦ ἀνακτ',
 ἔρετ' ὅν βίαν κ' αἰδολῆς παιπαλοέσσης.

ἑτοροὶ δὲ γιγάντων νήσους τὰς πηθήκους ἤκουσαν, αἱ εἰσὶ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. μίμ-
 ηται δ' αὐτῶν καὶ ἀρχέων ὅν ἐβδύμω ἐφ' ὅλ' ἰδ' ὅταύτας δὲ τὰς νήσους ὅπως
 πρὸ τούτου οἱ γίγαντες ὑπόρου δ' ὁ ζεύς χειρωσάμεν αὐτοὺς, κατ' αὐτῶ ἐπανα-
 σάντας, ἐπὶ πηκὴν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατ' ἑκάστην πηθήκην, ἥτοι μίμῳ ἔσαν.
 αὐτὸ δὲ σκῆπτρον καὶ ἀρκιζιανὸς πῦρ ἀτιμίαν καὶ ἀιχμὴν τῶν γιγάντων. ἡ δ' ἄ-
 λασσα νῆσθ', τὸ μετὰ φεγγος, ἐπὶ τῷ ῥάχμῳ, καὶ τὸ δέμας ἐπὶ σῶμα τοῦ ἀγρίου δρο-
 κοντ' καὶ τυφλόν· ἡ σικελία δὲν. καὶ ληρῶσι οἱ πολλοί, ἡ τις φλογμῶ ζεῖ, ἡ
 10 πὶ φλόγας· πῆμπε ἐκ τῇ αὐτῆς πῦρ τῶν ἑταύλων. λείξετο μόνος οὖν.)
 ὑπολείξετο δὲ αὐτὴ ἡ νῆσθ' τὸν ὀδυσσεῖα μόνος οὖν, ἥτοι ὅν πλοῖον ἔχοντα.

ὅν ἡ πηθήκην.) ὁ πάλμης καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθιτῶν, ἥτοι τῶν διὰ ὠκισθῶν.
 ἡ δὲ λείξῃ τὸ πάλμης δέμῳ ἰώνων, καὶ χρῆται ταύτῃ ἰππῶναξ λέγων· ὦ ζεῦ πά-
 τερ διὰ δόλμπτῶν πάλμην, τί μ' ἐκείδω καὶ χρυσὸν ἀργύρεον πάλμην. ὦκισε δὲ,
 τὸ σὲ μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. μῶλθ', ὁ πολέμθ', παρὰ τὸ μὴ ὀλθ' καὶ ὀλ-
 κληθ' εἶναι. πολλοὶ γάρ ὅν αὐτῶν πολέμῳ ἀναιρῶνται. βασιλ' ἀμεί-
 ψας.) ὁ βασιλ' ἔτ' ἐκ λυδρῶν ἡτῆς τῶν ὀδυσσεῖως, ὅς τε λυδρῶν ἡτῆς ἐτάφη πρὸς σικ-
 λίαν, ἀφ' ὅ φασὶ ἐκ λυδρῶν βασιλῆς τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν βασιλ' ἡμῶν,
 παρὰ τῶν ἑταύλων ἰταλίαν ἄσπον.

20 καὶ κίμμορῶν ἑπαυλα κ' ἀχόρροισαν
 ῥόχθοισι κυμαίνουσιν ὀδματ' ὅσον,
 ὅσαν τὴ καὶ λείοντ' ἀτραποὺς βοῶν
 χωσὰς, ὀβριμῶς τ' ἄλλοθ' ὀδμαίης κῶρης,
 πυριφλεγὺς τε ῥέμβρομ, ζῆντα δύσβατ'
 τείνει πρὸς αἶθρα κρᾶτα πολυδίεγμων λόφθ',
 ἐξ ὅ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
 30 πηγὰ κατ' αὐσονίτιμ' ἔλκονται χθόνα,
 λιπὼν δὲ ληθαίωνθ' ὑψιλόμ κλέτας.

καὶ κίμμορῶν ἑπαυλα.) τὰς ἑπαυλαίς. τὸ δὲ ῥήμα μεταπλασμός. οἱ κίμμο-
 ροὶ δὲ ἡδὴ μὲν ὀμνησὶν πρὸς τὸν λυδρῶν ὀμνησὶν ἑκείνῳ. ἡδὴ δὲ τὸν πρὸς λυδρῶν
 λυδρῶν, κίμμορῶν ναῖον σὺν τῷ λυδρῶν πρὸς ταύτας. ἀχόρροισαν.) μυθικῶς
 μὲν ὁ ἀχόρρῳ ποταμὸς ὅστις ἔστι. ἰσορῶν δὲ καὶ πρὸς λυδρῶν ὁ ἀχόρρῳ ποτα-
 μὸς ὅστις ἑρακλῆας, τῆς πρὸς σινωπλῶν. καλεῖται δὲ σινωπλῶν. ἐκ οἷα δὲ πρὸ ὁ
 λυδρῶν ἔτ' λέγει εἶναι τὸν ἀχόρρῳ. λυδρῶν καὶ ὅσα ὄρθ' ἰταλίας μέγιστον,
 ὡς φασὶ μνηστῶνθ' καὶ ὀμνησὶν φασὶ πρὸς τῶν ἀλφειῶν ποταμῶν, ὡς καὶ ἐκ-
 αλτῶ. ὅσαν ἀπ' ἑλνύμπε μαίμασαν δέμῳ, αὐτὰρ ἐπ' ὅσον

40 πᾶσιον ἐνοσίφυλλον ἰν' ἔσαν ὀδματ' εἶν.
 λείοντες.) ἑρακλῆς, ἡ δὲ τῇ λείοντῶν, ἡ δὲ τῇ ἄλλῳ. ὅς ἑρακλῆς τὰς γηγενεῖς
 βῆς ἐλάττω, ὡς πρὸς ὅσαν ἐπὶ λυδρῶν ἐγῆρ, εὐρε δὲ πελαγίσαντα τ' ὀρρόντῳ
 ποταμὸν φερόμενον ὑπὸ κελύβοιαν τῇ πηγῇ, ὡς ἐκ τῷ λυδρῶν αὐτῶν διελθῆν,
 σκᾶψας τὰς κρυφὰς τῶν ὀρρῶν, ὅν ἐβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνέχουσιν αὐτὸν, καὶ
 ἔτ' ὅπως διήλθε σὺν ταῖς βῆσιν. ὀβριμῶς τ' ἄλλοθ'.) βριμῶ καὶ ὀβριμῶ ἡ πρ-
 σέφον, ὅτι τῶν ἐρεμῶν βιάζοντι αὐτῶν ὅν λυδρῶν ὅν ἐρεμῶν σῶ, καὶ ἔτ' ὅπως ἐκ-
 νο ἐπ' αὐτῶ ἐγχερέματ'· πνίς γάρ ὀβριμῶς παρὰ τὸ ὀβριμῶν καὶ βαρύν, ὅκ

οἶδα ὅτε φησὶν εἶναι τὸν περιφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων
καὶ ἡ τοῦ πλάτωνος πολιτεία. πολυσίγμων.) ὅσο ὅδε ὅδε ὅδε ἰτα-
λίας, λίαν οὐ ὑψηλότατον, ὅδε φασὶ πάντας αὐτὸν γὰρ ἰταλία εἶναι ποταμὸς.

αὐσονίτῳ χθόνα.) εἰποὶ πολλὰ κίς, ὡς αὐτὸν οἱ αὐρῶνται μόνοι κυρίως λεγέ-
μενοι, μέγας καμπανὸν καὶ ὀλκὸν παρὰ θάλασσαν εἶναι. καταχρηστικῶς δὲ
καὶ πάντας ἰταλίας αὐσονας καλεῖται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ πόρ ἐλ-
λινῶν γονῆς πεφυκότας. αὐσονοὶ δὲ λέγονται κατὰ πινὰς μὲν, ἀπὸ αὐσονος τοῦ
ὁδοσώους καὶ λίρκης παιδὸς. καὶ ἑτέρως δὲ, ἀπὸ αὐσονος τοῦ ἰταλῆ καὶ λδυτα-
ρίας ἢ ἄλλοι δὲ ὅδε αὐσονοὶ ἑτέρως φασὶν. περιφλεγέθων, ποταμὸς ὅστις γὰρ
τοῦ ἁδίου, ὡς καὶ ὁμνέει.

10

γῆδε μὲν εἰς ἀχέροντα περιφλεγέθων τέ εἴσιν,
λωκυτὸς δ' ὅς ἐστιν συγὸς ὑδατὸς ὅστις ἀπὸ ῥῶξ.

λωκυτὸς τε, ὅτε λέγεται εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἰς τὴν πύσθῃ ἀφανὴς
γίνεται δύστος. ἐκὲν δὲ λέγεται εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ
κύων τοῦ ἁδίου, ὃς ἔχει ἐκαστὸν λαφάρια. καὶ λέγεται, ὅτι αὐτὸν εἰσὶν ἐν χερσὶν αὐτοῦ
κυλακίας πύσθῃ χέεται, αὐτὸν δὲ ὁρῶντες ἐκ τῆς αἰῶνις τῆς γῆς ἡμῶν τῶν
ταχίως αὐτὸν λαβέσθαι, καταδιαπανᾷ ὅσον. ἄδραν, τὸν αἰθέρα λέγει, ὃν
τὸν αἰέρα, παρὰ τὸ αἶθρ, τὸ λαῖον, καὶ λαμπρὸν, καὶ εἶναι, ἥτοι ὁ εἶναι, τὸ φῶς
ἐπὶ τῆς γῆς. λιθαῖον, ὅδε ὑψηλὸν ἰταλίας. κλίτας δὲ, κλίτης,
ἀκρωτήρια.

20

λίμνην τ' ἄορον ἀμφιρρυτὴν βρόχῳ,
καὶ χεῦμα κωκυτοῖο λαβρωθεὶς σῆτόω
συγὸς κελαωνῆς νασμὸν, γῆδε τὸρμιδύς.

λίμνην τ' ἄορον.) ἄορον καὶ ἄορις λίμνη ποδὶ κύμῳ. ποδὶ φέρεται δὲ δι-
κλὴν δὸν καὶ ποδὶ δὸν φεγγαῖον. ἔχει δὲ, ὡς φασὶ τινὲς, αὐτὴ τὸ ὑδρὸς κυμαίνον. ἐπε-
κλήθη δὲ ἄορις, ὅτι ὁδὸν ὄρνειον δυνάται αὐτὴν ποδὶ πεταῖσαι, ὅτι τὸ εἶναι αὐ-
τὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην, καὶ ὁ μὲν λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν ἄορον, καὶ
ἑτέρω τινὲς ποδὶ τὸν ἡερίαν λίμνην θορμὴν ὁρῶντες φασὶν, ἥς ὁδὸν ἔδωκε γινώ-
σκει. τελευτᾷ γὰρ. ἐκὲν δὲ λέγεται γινώσκει τὰ ἡμέρη πρὸ φέροντα. ἐπεὶ καὶ αἰγερὸς
ἴστανται καταγῆσαι ἡλεκτρον. οἱ δὲ τὰς ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραφεῖς μὲν,
πῶς τὴν φασὶν ὑψηλὴν εἶσαι ὡς τὸ ὑψηλὸν εἶναι τὴν ἄορον. ἄορον δὲ λέγε-
ται, ὅτι ὅτι τὴν ὑψηλὴν, αὐτὴν ὄρνειον ὅχι ὑπερίπταται. ὁ δὲ ἀλεξάνδρος καὶ
ταύτῃ ἐπὶ ῥησιν. ἄλλοι δὲ τὴν ἄορον. σωπῶν τε καὶ ἀγαθοδιδύς, καὶ δῖον,
καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἰσοκράτους, ὁ λίμνην, ὁ δὲ πῶς τὴν φασὶ, σύμιον δὲ τι ποδὶ τὴν
ἀδριαβύλῳ, ὁ σύμιον, ὄρνειον ὑπερίπταται οὐ δύναται, ἀπὸ τῆς ἐκείθεν
ἀναφορῆς ἀναθυμιάσεως, τελευτᾷ καὶ πᾶν ἔδωκε ἄλογον. ἡ ἀδριαβύλῳ δὲ
χώρα τῆς μεσοποταμίας ὅστις, καὶ τῆς ποδὶ νῖνον συείας. γὰρ τῆς ἀδριαβύλῳ ὅσο τὸ
ἄορον σύμιον, καὶ ἡ λιττισφῶν πόλις, καὶ ἡ ἀσφαλτίτις λίμνη. ἀσφαλτὸς δὲ
ὅστις ἡ νάφθα. ποδὶ δὲ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, ἰωσήππος λέγει ποδὶ ἰορδα-
νῶν καὶ ἰερχοῦντα εἶναι πικρὰ καὶ ἄορον τῇ κορυφῇ. γὰρ ταύτη φασὶ τῇ
ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλόμενα πάντα αὐτὴν φέρεσθαι, καὶ ἀνθρώπων δὲ ὁ πιδωγ-
κὼν διῆσαι φησὶν δεσποσάνου, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθῆ-
ναι μόνους μὴ ὑπὸ ἀμύνης νήχεσθαι. καὶ ξυνοφῆ καὶ ἑτέροις μυθίοις παρὰ τὴν
ἀόρον σομῆς, καὶ τῇ ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἰσότησαν. καὶ χεῦμα κωκυτοῖο.)
παρὰ πέρφρακε τὸ ὁμνέον,

λωκυτὸς

Λωκυτός δ' ὅς δὲ συγὸς ὕδατος· ὅστις ἀπ' ἑρῶς.

ἢ δὲ σὺν βοηθούσῃ καὶ αὐτῇ ἔρ' δίδι, ὅτε οἱ λοιποὶ θεοὶ ἠβελήθησαν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἔρανος ῥίψαι, δίδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὁμνῆσαι εἰς αὐτὴν αὐτὸν θεός, καὶ ὁμηρεῖ.

ἴσω νυνὶ πόδε γαῖα καὶ ἔρανος δῖος ὑπὸρρον,
καὶ τὸ λατρεῖσθαι συγὸς ὕδατος, ὅς τε μέγιστος ὄρηται.

Διανότατός τε πῖλαι μακαρίεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Λωκυτὸς ποταμὸς γὰρ ἄσπετος, μυθικῶς ἀλληγορικῶς τὸν δὲ, Λωκυτὸς ὁ δρῶνται,
καὶ ἀχόρων ἢ ῥόοις καὶ ἢ χύσις τῶν ἀχέων καὶ δλίφτων τῶν ὅσ' αὐτὸν τεθνηκότας.
10 καὶ αἰακὸς δὲ πυλωρός, παρὰ τὸ αἰετὶ λέγειν γὰρ ταῖς λιπείαις, καὶ οἶονα πῶ-
πυλαίοις τῶν ἄσπετος, καὶ μίνως καὶ ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν αὐτὸν ἐκείνῃ λατόρῃ
μῖνως, καὶ παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθειν καὶ φθείρειν. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάν-
τα, ἵνα μὴ μακρογορεῖ. συγὸς λιλαίνης.) καὶ ἢ σὺν λίμνῃ τῶν ἄσπετος, παρὰ τὸ
συγῆσθαι τὰ ἐκείνῃ. ἔστι δὲ καὶ γὰρ ἀρκαδία ἑτοῖα, ὅσ' αὐτὸν πῆσαι τῇ ψυχρότητι πάν-
τα τὰ ἀγρία, πλὴν τῶν ὑδατίνων. τὸρμιδύς.) ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τὸρ-
μα πάντων.

ὄρεωμόρυς ἔτδ' ἔξεν ἀφθίτοις ἰδίας

λοιβῶς τ' ἀφύσων χρυσέαις πύλλαις γαίῃ

20 μέλων γίγαντας κατὰ τιτῆνας ποδῶν

θήσει διαείρα καὶ ξυνδυνέτη δαίῃ,

πῆλικα κέρση κίονται προσεμύσας.

κτενῆς δὲ κούρας τηθύται παιδὸς τριπλᾶς

οἶμας μελωδῖα μητρὸς ἐκμεμαγμένης

αὐτοχθόνοις ξιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκωπῆς

τυρσηνικὸν πρὸς κύμα δινησάσας πῆλοισ,

ὅπ' αὖ λινδρῆς κλωσὶς ἐλκύσει πικρᾷ.

30 ὄρεωμόρυς.) ὄρεω γὰρ τῶν διὰ μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησεν, τὴν σύγα, καὶ λοιβῶς,
ἢ τοὺς δυοῖας ἀφύσων καὶ χρυσοῖς ποταμοῖς ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῇ, ὅτε ἔμελλε
πρόσσαι πῶς πόλεμον γιγάντων καὶ πταινῶν. ὁ δὲ ἰσίοισι γὰρ τῇ διογονίᾳ ὅσ' αὐ-
τῶν φησὶ τὸν δία ὄρεω ποιῆσαι τὴν σύγα, ὅτι πρῶτον τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν
τοῖς ἰδίοις πταισίῃ εἰς τὴν ἡττῇ πταινῶν μάχῃ ἤλθε σιωδργὸς ἔρ' δίδι. ἢ δὲ σὺν-
ταξίς ὅπως. λιπῶν δὲ λιθαίνων ὑψηλὸν ἕλκας ὁ ὀδυσσεύς, καὶ τότε καὶ τότε,
ὅπ' ὁ Ζεὺς τὰ δὲ ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ ὀδυσσεύς δαίῃ, ἢ τοὺς δαίμονας καὶ αὐτὸν
μα. τί; τῇ διαείρα καὶ κοπήῃ καὶ ἀναρεπικῇ, ἢ τοὺς τῇ πόρσεφόνῃ καὶ ἔρ' συ-
νδυνέτη ταύτης ἄσπετος, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν, ἀπ' τοῦ ἄσπετος. τί δαίῃ θήσει; πῆλικα δὲ
πῶς κεφαλαίαν τῇ κέρση, καὶ τῇ κεφαλῇ τὸ κίονται, προσεμύσας καὶ θεῖς τὴν
40 πῆλικα. ἰσορῶται γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ ὀδυσσεύς ἐκ τοῦ ἄσπετος, ἀνέρρωσε λίσ-
να ἔρ' ἄσπετος καὶ τῇ πόρσεφόνῃ, ἐφ' ᾗ καὶ τὴν πῶς κεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. πόρ-
σεφόνῃ δὲ καὶ ἴσιν, ἢ γῇ, καὶ ῥέει, καὶ ἔστι. καὶ πανδώρα, καὶ ἑτοῖα μυρία ὀνομα-
ζέται. κέρση.) ἢ μὲν ἔξ, καὶ ἢ κεφαλῇ, ὡς φησὶν ἐμπειροκλῆς.
ὡς πολλὰ μὲν κέρσαι ἀναύχοντες ἐβλάψθησαν.

Κτενῆς δὲ κούρας.) τὰς σειρήνας λέγει, παρεθρόπῳ, λυδικῶσαν, καὶ λίγαν.
πίνες δὲ ἑτοῖως ταύτας φασὶν. ἦσαν δὲ θυγατέρες ἀχελώος καὶ τὸρμιδύος. ὁ δὲ
ἀχελὸς ὁ ὅς ἐστιν ὡκεανὸς καὶ τηθύται. αἱ σειρήνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ ὀδυσ-
σεὺς ἦσαν, αὐτὰς λατρεῖσθαι ἤθελον. διὰ τοῦτο δὲ αἱ σειρήνες ἡττῇ μὲν πίνες
γὰρ πῶς

γὴν πελοποιίδι. καὶ δὲ ἄλλους γὰρ ταῖς σειρωδύσαις, αἱ εἰς τρεῖς ἄκρα ῥ' ἰταλίας. ἄλλοι δ' ἄλλως ἑκαλῶσι ταύτας· πεσιπόλι, ἀγλαόπλι, θελεπέπαιον. τότῳ ἢ μὲν ἐκιδάριζον, ἢ δὲ ἡδον, ἢ δὲ ἡυλαι. καὶ ὅλα τούτων, καταμύειν ἐπειθον αὐτὰ παραπλόντας. (διαίρεα.) διαίρεα δὲ παρὰ τὸ διαίρεα, διαίρεα γὰρ ἡ θεός.

δυσπύσσας πύροις.) πύσσας γὰρ τοῖς πύροις, ἐπειθὲν, ὡς ἐφ' ἡμῶν, τὰ αὐτὰ παρ' ἐνὶ ὧν εἶχον, τὰ δὲ κάτω ὀρενίδον ἦσαν πύρα ἐχούσαι. ὅπως λινόργης.) ὅπως ὁ τ' μοιρῶν λινὸν ὁ πικρός, τὸ τέστι τὸ περὶ μύλων, ἀρθραν εἰς αὐτὰς ἐπεκλώσαστο.

τὴν μὲν φαλήρη τύρσις ἐκβεβρασμένην
γλαυῖς τὴν ξείβοις δέξεται τήγμων χθόνα,
ἔσῃμα διωμήσαντο δὲ ἔγχωροι κόρης
λοισαῖσι καὶ θύαδ' ἰοισι παρ' ἐνὶ νόπῃ βοῶν
ἔτεια κυδανῶσιρ οἰωνὸν θεῶν.
ἀκτὴν δὲ τὴν προύχουσαν εἰς ἑνιπέως
λοδικωσία ξιφείσα τὴν ἐπώνυμον
πέτραν ὀχίσει διαρὸν γῆντα λάβρο' ἴς,
γείτωρ θ' ὁ λάρης ἐξοδύγεται ποτά.
λίγεια δ' εἰς τὸ δρῖνα ἐκναυδλώσεται,
κλύδωνα χελύσσουσα, τὴν δὲ ναυβάται,

τὴν μὲν φαλήρη.) φαλήρη τύραντ' οἰκίλιας, ἐκπτε τὴν γὰρ ἰταλία νῆα πολιν, αὐτὴν ὑπερῆγεν ἡμῶν πῶς αὐτὸν δεινὸς κολλάζων καὶ ἀναίρων. λέγει ἐν τῇ παρ' ἐνὶ νόπῃ καὶ ἐκπτε εἰν. διόλωρ δὲ ὁ σικιλός, καὶ ὁ ὀππιανός τὴν νῆα πολιν ὑφ' ἡρακλῆος ἐκπιδύωαι. καὶ φησὶν ὁ ὀππιανός γὰρ τοῖς λινωγέταις, νῆον περὶ δὲ ἡρακλῆος, αὐτὴν τὴν νῆα πολιν λέγων. μέμνηται τὸ φαλήρη καὶ καλῆμα-
χ' λέγων, τὴν ἐκείνη φαλήρη πρᾶξιν ἀπεπλάσαστο. τύρσις.) τὸ τέχνη, ὅτι τυρσῶν οἱ πρῶτον ἐφ' ὅσον τὴν τειχοποιῶν. γλαυῖς.) ποταμός ἰταλίας καὶ λυμῆς, γῆντα καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ ἐχθὺς, ὡς φασὶν, γίνεται, ὅτι ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνον τὸ γὰρ ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ποταμός ἰταλίας γλαυῖς, καὶ ἄλλ' ὁ ἰβηρίας. διωμήσαντο δὲ, τὸ δὲ μικρόν ὁ τζιτζης γράφει, τῆς αὐτῆς αὐτῷ μακρῶν. καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ μ, καὶ ἐστὶ κοινὴ συλλαβὴ. τὰ γὰρ ἀμεταβόλα ἐκτείνει, ὅποτε ὁ μετρίως βόλοιτο. εἰ δὲ μέγα φησὶ τὴν ὅσον γράφειται, γινώσκω τὸ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκτάσεως ὅσον γέγονεν, καὶ μὴ ἐκ τῆς δίδως καὶ ἀναίτιως γράφεται. οἰωνὸν θεῶν.) ὅλα τὸ ὀρενιμῶν εἶναι τὰς σειρωδύσας, οἰωνὸς λαλεῖ. θεῶν δ' ὅλα τὸ τοιαύτῳ ἐχθρὸν δυνάμειν δελκίλιν, ὡς τε κατέχειν καὶ ἀναίρειν αὐτὰς ἀκούοντας τὸ μέλτος αὐτῶν. ἀκτὴν δὲ τὴν προύχουσαν.) ἑνιπέως ὁ ποσειδῶν παρὰ μιλησίοις πᾶσι. εἰς δὲ τὸ ποσειδῶν τείδα πᾶς ἐκτείνει ἡ λοδικωσία, ἡ σειρωδύ. προύχουσαν, τὴν προεκμύλιν εἰς θάλασσαν. λέγει δὲ τὸ ποσειδῶν ἄκρον. πέτραν δὲ νῦν τὴν νῆσον λέγει. λοδικωσία δὲ ἡ νῆσος 4 ὅ ἅρ' ταύτης τ' σειρῆνος λοδικωσίας ἐκλήθη. ὁ ποτά.) ὁ ποτὴς ὅστις. νῦν δ' ὁ χῆμα μεταπλάσμος, ἅρ' ἀρσενικὸς εἰς ὁδὸν τὸν. ἐκναυδλώσεται.) ναυδλώσεται ὅστις ἐκνέμει, τὸ μετὰ νῆος ἐκπιδύσαι. νῦν δὲ τὸ ἐκπιδύσαι ὑπὸ τῷ λινωδῶν. χελύσσουσα.) γὰρ λάμβδαν γράφω ὁ τζιτζης φησὶ, μὴ εἶναι τὸν σίχρον ἐπὶ αἰσ μύλων. κοινῶν γὰρ λέγει ὅσον συλλαβῶν. ἐκτείνεται δὲ τὸ εἰ ὑπὸ τῷ λ ἀμεταβόλου ὄντος, ὡς πρὶ καὶ πρὶν ἐφ' ἡμῶν. καὶ τὰ διασέα ὁμοίως ἐκτείνανσι τὰ βραχέα, αἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν ὑπερδύν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ γὰρ λ. χελύσσουσα γὰρ, ἡ δια-

πλέουσα

πλῆσσε καὶ νηχεμένῃ. καὶ γὰρ οἱ νηχεμένοι, τοῖς χέλεσι μὲν ὠθεῖσι τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ θέ-
μα χιλύω.

κρόκαισι παρχήσουσιμ ἐν παρακτίαις
ὠκινάρου δῖναισιμ ἀγχιτόρμονα.

λούσει δὲ σῆμα βένδρως νασμοῖς ἄρης
ὀρνιθόπαιδιΘ' ἴσμα φοιβάζωμ πορῖς.

πρώτη δὲ καί ποτ' αὐθις συγγόνωμ θεᾷ
κράννωμ ἀπάσης μοψόπους ναναρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδιᾶχομ ἐντυνέι δρόμομ

χρησμοῖς πιδήσας, ὅμ ποτ' αὐξήσει λεῶς,
νεαπολιτῶμ, οἱ παρ' ἄκλυσομ σκίπας

ὄρμωμ μισινᾶ σύφλα νάσσονται κλίτη,
βύκτας δ' ἐν ἄσκηῷ συγκατακλείσας βοός.

ὠκινάρη δῖναισιμ.) ὠκινάρη ποταμός παρὰ τῶρεναν, ἄρης ἥτοι ἰσχυρὸς λε-
γόμενός, καὶ βένδρως ἴμα τὸ ἡχητικόν, ὅτι αὐτὸς ποταμὸς ἔδρα τοφύρας καὶ βυκε-
φάλας εἰσάγεισιν, ἴσως ἴμα τὸ βίαιον καὶ ἡχέσθω καὶ βρυχητικόν τῶν ῥέοντάων.
20 ἄρης γὰρ ἔκ ἐστὶ ποταμός παρὰ τῶρεναν. εἰς δὲ, ὅθεν ὑπεθετικῶς αὐτὸ ἐδίδξαντο
ὡδὶ τῷ ὠκινάρῃ. ὀρνιθόπαιδιΘ'.) ὀρνιθοφύτης. Δὲ ὀρνιθόπαις καὶ καλ-
λίπαις, καὶ αὐδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοῦνται. ἡ δὲ γέννοια ἐξέλεγει τὴν
ἀλγύειαν. ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται, καὶ ἡ ὀρνιθόπαις, καὶ ἡ ὀρνιθοφύτης πᾶς, ὡς
νοῦται νῦν. καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρός πᾶς, καὶ ἡ καλὴ πᾶς. αὐδρόπαις, ὁ
αὐδρὸς πᾶς, καὶ ὁ αὐδρὸς πᾶς. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐλέγει δὲ τὸ πᾶς καὶ
νοῦν ταῦτα, ἡ γέννοια. ἴσμα.) ἴδρυμα, τάφομ, παρὰ τὸ ἴζω ῥήμα. φοιβά-
ζωμ δὲ, πλύνωμ, καταΐθωμ τοῖς ὕδασιμ, ὅθεν φοίβη τὸ ὕδωρ, καὶ παῦ καὶ παρῶν.

πρώτη δὲ καί ποτ' αὐθις.) τίμωρΘ' ὁ σκελικὸς φησί, διότιμω τὸν ἀθλῶν αἰῶμ
ναύαρχομ παραγρημόμενον εἰς νιὰ πόλιν ἢ τὴν χρησμοῦν δῦσαι τῇ παρεβνότη, καὶ
30 δρόμομ ποιῆσαι λαμπαδικῶμ, ὅμ ποτ' λαμπαδικῶμ ἀγῶνα καὶ δρόμομ οἱ νεαπο-
λίται ἐτισιῶς ἐτίλιν. μοψοπία δὲ, πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ ἀθλητικὴ χώρα, καὶ αἰ
ἀθλῶναι, ἀπὸ τινος μοψοπίας. διότιμω δὲ εἰς νιὰ πόλιν ἤλθην, ὅτι στρατηγὸς ὡμ
τῶν ἀθλῶν αἰῶμ ἐπολιέμει τοῖς σκελεῖς. ἄκλυσομ.) πολὺ κλυσομ, ἢ ἀκύνασομ.

μισλῶς δὲ ὄρμωμ, ἥτοι λιμὴν νεαπολιτῶμ. κατακρηστικῶς δὲ λέγεται ὄρμωμ
ὁ λιμὴν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτΘ', ὁ δὲ κόλπος, ὅπου κατακρησθῆναι αἰ ὅλ-
κάσθω. ὄρμωμ δὲ ἡ σάσις μιᾶς ἐκάσας ὀλκάσθω. μισλῶς δὲ.) ὄρΘ' νεαπο-
λιτῶμ. σύφλα κλίτη.) τραχία μέρη καὶ ἑλίματα, ἢ ἀκρωτήρια. βύκτας
δ' ἐν ἄσκηῷ.) αἰόλΘ' ὁ ἰππότης ἐν ῥηγίῳ τῇ ἰταλίας ὡμ βασιλεὺς ἀστρονομικῶτα
τος καὶ πολὺν περΘ', ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι πᾶσι τῶν ἀνέμων χάριν τῶν αἰ-
40 πλομένων, καὶ πωλέγειν ὡς τυχόν ἢ ἐν ταύρῳ ἄσρῳ πλῆθυσιν. μίχει τὸ δὲ ζέ-
φωρΘ' αὐτοῖς ἐστὶται πνέων ἀνέμωμ, εἰ ἐν δῦσει τὸ λιμὸς τοῖος δὲ, καὶ ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ αὐτοῖς ἐτόρΘ'. καὶ τότε γνῆκα ἐμυθόδυσαντο αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων.
ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀμακλήσθω καὶ πρῶτον κλῆ, καὶ πρῶτον κρῆοντα, ὡς φησὶν ὀρ-
φεύς. ὅτως ἔν ἐφασαν αὐτὸν καὶ δεσπότην εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκηῶς,
ὅμ βάλειν αὐτῶν, αὐτὸν δὲ ἄλλως ἐαυτὸν πνέειν. ὅτω γὰρ φασί, καὶ ἔσθω τὸν αἰόλου
αὐτὸν ἄλλως ἀνέμους ἐν τῇ ἀσκηῇ κατακρίσαντα διωῦσαι τῇ ὀδίνουσι, ζέφωρΘ' δὲ
μόνον ἐᾶσαι, ὡς αὐτῇ χρῆσθαι δέσποντον καὶ φορῶν. καὶ ὁμοίωμ.

πᾶς δὲ μοι ἐκ δειράς ἀσκήμ βοός γένεσθαι,
ὅπως δὲ μοι ἐκ δειράς ἀσκήμ βοός γένεσθαι,
ὅπως δὲ μοι ἐκ δειράς ἀσκήμ βοός γένεσθαι,

γῆθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδρασε λείλυθα,
 λαῖνον γὰρ παμῖλιν ἀνέμων ποίησε κρονίον,
 ἢ μὲν παυμέναι, ἢ δ' ὀρνύμεναι ὅρ' ἔβηλυσιν.

ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκόμ' ἀνέχουμαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοί, καὶ οἱ τὰ ἀρρητισταγικά
 γραφοντοῦ, ὅτι ἐὰν τις δελφῖνον ποιήσῃ ἀσκόμ', ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχωμ παρ' αὐ
 τοῦ, ποιήσει πνεῦμ' ὅν αὐτὸν βάλειτο ἄνεμος. καὶ ἴσως καὶ εἴτ' ὁ αἰὼλ' ἢ αὐτὸν μαγι
 κώτατ' εἴτ'. τότε δὲ τὸ αἰόλου ἦος ἢ ἰόκας εἴτ', ὅς τὸ ρήγιον ἐκτισσιν, ὡς φησι
 λακλίμαχ'.

ῥήγιον ἄςυ λιπὼν ἀοκάστ' αἰολίδας, πάλιν σροβήρις.
 ὀδυσσεὺς δ' αὖ γινώσκεις ἀνέμους ἐγκελισμένους ἔχων γῆ τοῦ ἀσκόμ', μόνω δὲ ναυ.
 πηλόμην' εἴτ' ἐφύρω, γνῖα νυχθήμερα πηλόσας, εἴτ' ἀκαλῶ τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα καὶ πυρπολοῦντας πινὰς διασάμην', κοπάσας ὡς αἰὲ τὸν πόδα φ
 νηὸς ἔχων ἐκάβουδον. οἱ φίλοι δὲ τότε λύσσι τὸν ἀσκόμ', χρυσὸν νομίσαντες ἔχου.
 ἐκρυβγνῶν δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνοῦς παραξάντων τὸ πᾶν εἰλαγ', πάλιν εἰς
 τὴν αἰολίαν ἐπιστρέψαν ἀκοντοῦ τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι, ὁ δὲ αἰὼλ' εὐσμενῶς
 αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·
 ἔρρ' ἐκ νῆος θάσσοι ἐλάχισι ζώντων,
 ἔρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμεν' ὀνθάδ' ἰκαίεις.

παλιν σροβήρις πημοναῖς ἀλώμεν',
 κόραυνήν μάλιστα συμφλεχθήσεται,
 καύνης ἔριν' ὅσον προσκαθήμεν' κλάδω,
 ὡς μὴ καταβρώξῃ νῆρ' ἐν ῥόχθοις κλύδωρ,
 χαλρυβδιμ' ἐκφυσώσας ἐλκυσσας βυθῷ.

κόραυνήν μάλιστα.) ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ὑπὸ τὴν θρη
 νακίην ἦσαν, ὅπου οἱ τὸ ἥλιος βόδον γνέμοντο. ὁ ἥλιος δὲ μεθ' αὐτὸν παρὰ λαμ
 πετίης, εἴτ' διὰ ἀπαγγέλλει λέγων·
 ζῶν πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰγὴν ἔσονται,
 τίστε δὴν ἐταῖρος λαορτιάδων ὀδυσσεῖ.
 εἰ δέ μοι εἴ τίς τις βοδὴν ὕπναιε' ἀμοιβῶν,
 δύσσομαι εἰς αἰίδα καὶ γὰρ νεκρὸς φαίνωμ.

ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτὸν ἐκόραυνωσεν.
 λακκὸς καὶ συγκυμνῶν καὶ ἀσφαρθεῶν τῶν ὀδυσσεῖος ἰσο
 ρίαν λείγει. ὁ γὰρ τῇ τότε σροφῇ τὸ τὸ ὀδυσσεῖος πλοῖον ἐκόραυνωθεν. ὁ δὲ αὐτὸς ὁ
 ὀδυσσεὺς ὁ γὰρ τὸν φαινόμεν', κόραυνωθεὶς καύνης καὶ λάρ', καὶ καθήμεν'
 μετὰ τὴν ἐκόραυνωσιν, γὰρ εἴτ' ἐκλάδω φησὶ σικῆς, ἵνα μὴ ἀρπνιγῇ ὑπὸ φη
 βδωρ, ἀλλὰ τότε ἐκόραυνωθεν τὸ πλοῖον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τὴν τροπὴν κατέχωρ
 ἐπιστρέφει τοῖς ἀνέμοις πρὸς τὴν χαλρυβδιμ', καὶ πρὸς τὴν ἐκείν' ἀπεκρεμάθησιν.
 κῆρ, μεθ' οἱ ἐταῖροι αὐτοῦ γὰρ τῇ σικελίᾳ πᾶς τὸ ἥλιος κατέφαγον βόας. καύνης.)
 εἴτ' ὁ μὲν καύνης φησὶν. ὁ δὲ ἰππῶναξ καύνης λείγει ὅτ' αὐτὸς
 λίκωρ δ' ὁ πανδολητ' ἄμμορ' ἐκαύνης,
 καύνης δ' ὁ λάρ', κατ' αὐνίανας ὄξιν.

εἰνῶ.) εἰνῶ, καὶ γὰρ συγκοπῇ εἰνῶ. εἰνῶν δὲ οἱ πολλοὶ φασὶν εἶναι τὴν
 ἀρχαίαν συνκλῶν. ἔκ' ἐστὶ δὲ εἰνῶ, ἀλλ' ἢ εἰνῶς εἴδ' ὅτι σικῆς, ἀρ' εἰνῶς πόλιος
 δωρικῆς. εἴ γὰρ πόλις ὄξιν ἢ δωρεῖς, ἢς μία πόλις ἢ εἰνῶς, γὰρ εἰς σικῆν λεγό
 μενα εἰνῶς, ὡς διαμπεσπῶναι, ἀναπῶναι, εἴτ' ἐκδῶναι μῆλα, πάλιν τὴν ὀδυσ
 σείας

σέως ἰσοείαν γὰρ βραχεῖ ἐρεῖ, μετὰ τὸ λῆσαι τῶν τοῦ λυκόφρονος ῥεμάτων, τῶν περὶ τὰς τοῦ ὀδυσσεύς λεγομένων. χείρουδης.) ἢ τὴν θαλάσσης ἀναρρόφησης, ἢ χείρουδης τὴν ἡμέρας τρίτην συναπώσατο ὕδωρ, καὶ πάλιν αὖτις.

βαυὼν δὲ τὸ ρυθθεῖς ῥις ἀτλαντίδιον γαλμοῖς

ἀναυλόχητῃ ἀνρυκαύδαλον σηῶφον

βῆναι ταλαλοῖσι καὶ κυβερνῆσαι τέλας

αὐτρυγόντοκτῃ βαλῖν ἐς μίσκῃ τρώπῃ

εἰκάα γόμοις προσεταργανωμένην,

ἧς οἶα τυτθὸν ἀμφόβαιον ἐκβραλοῖς,

τὴν κηρύλου διαμαρτὸν ἀπῆλυν ἀπόρομ.

Βαυὼν δὲ τὸ ρυθθεῖς.) πῶς φησὶ βαυὼν; ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ ἐποίησεν ὀδυσσεὺς πάλιν τῇ καλυψοί. ῥητέον δὲ, ὅτι βαυὼν εἶπεν, ὡς πῶς τὴν βύλησιν ἐκένε. καὶ ἔτι γὰρ ἐστὶ ὀλίγα ἀνελόγησεν ἐκένε. αὐτὴ γὰρ διόλῳ ἠθέλησεν σιωπῆσαι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ ἀγῆρατον θήσει καὶ ἀθάνατον ἢ μετὰ πάντων. ἀναυλόχητῃ.) τὴν μικρὰν λέγει ναυῶν, καὶ τὸ ἀπὸ ναυῶν ἐκ ὠχεῖτο. ὁ γὰρ ἡ ναῦς, ἀλλὰ χεῖρα, ἢ τοὶ αὐτρυγόντοκτῃ, ὅτε τῶν γὰρ ὅρμῳ ἐλμύνει κατὰ λεγομένων. ναυλόχης γὰρ ἔλεγον τοὺς ἡμιλύους, ὅτε τὰς ναῦς ἀποδιδομένης, ἢ ὅτε τὰς ναῦς λοχουῦντας. αὐτὸ καυόδαλον.) αὐτρυγόντοκτῃ, τὸ εἶναι καὶ ὡς ἐτυχε γεγονός. εἰρηται δὲ ἡ λείψις ἀπὸ τῶν ἀλφειῶν. αὐτοκαυόδαλα γὰρ λέγεται λυγροῖς, τὰ ὡς ἐτυχε φεραθέντα ἀλφειῶν.

αὐτρυγόντοκτῃ βαλῖν.) αὐτρυγόντοκτῃ, ὡς τῶν βαλῖν δὲ ναυῶν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνος, πύργος, αὐλὰς, σοὰς, καὶ τοίχους. πρὸς ταργανωμένην.) συμπεπλεγμένην. ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἢ τοὶ τὸ πυρὸς τοῖον, παρὰ ἀπῆλυν ταργάνη λέγεται. καὶ τὸ σιωπῆσαι, τεταργανώδης. ἡμερῶν λ.) ὁ ἀρσῶν ἀκλῶν. διαμαρτὸν δὲ τὸ τῶν, ἢ θηλεία αὐτοῦ. ἀπῆλυν ναυῶν ἀπόρομ.) ὁ ἀπῆλυν νεογνός. εἴθε γὰρ ὁ ἐλύντοκτῃ ἀλκύνων νεοσσός ὡς φερείται. διό φασιν ἐπεὶ ἡμέρας γαλλισιὰν τὴν θαλάσσαν, ἥνικα ὡς κῶσι, διὸ καλῶνται αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἀλκυνόντις. ἢ δὲ σιωπῆς ὅπως ἀπὸ τῆς τινος χε-

30 δίας, ὁ ἀμφόβαιος καὶ ποσειδῶν, ἐκβεβῶν τὸν ὀδυσσεὺς οἶα τυτθὸν ἀπῆλυν ἀπόρομ, ἢ τοὶ μικρὸν ἀπῆλυν νεοσσόν, τὴν διαμαρτὸν καὶ τὴν θηλείαν τοῦ κηρύλου καὶ ἀρσῶν ἀκλῶν, βαλῖν πῶς τὸ ἡμῶν τὸν δύπῳ, ἢ τοὶ αὐτὸν τὸν κολυμβητὸν ὀδυσσεὺς ἐμπεπλεγμένον καλῶν. βαλῖν δὲ σιωπῆσαι ταῖς μεσόδμοις καὶ τοῖς ἡμερῶν. ἢ ὅπως, ὡς ἡ θαλάσσα εἴθε ὅτε τῶν ἀλκύνων νεοσσός ἐκταράτῃ, ὅτε καὶ ὁ ποσειδῶν τὸν ὀδυσσεὺς μεσόδμοις λέγονται τὰ μίσω φύλα τὴν χεῖρας καὶ τῶν πλοίων. ἡμερῶν δὲ, τὰ ὅρμα, καὶ τὰ καταστροφάματα. ἀπῆλυν σιωπῆσαι.) γλαῦν καὶ ὁ ἀνθροπῶν ἡμῶν ἀλιδύς. ἐμμανὴς δὲ γηρόμην, ἢ ἡλκατο εἰς τὴν θαλάσσαν. ἐχθρὸν γὰρ ἀλιδύς, καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γλῶν, εἶδε πρὸς χεῖρας βοτάνη καὶ ἀναρῶσαντα. φαγῶν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐκ ἀγῆρας καὶ ἡλκατο, ὡς πρὸς γλῶν, εἰς θαλάσσαν. μαντῶνται δὲ ὡς ὁ παρ' ὁμῶν πρῶτος, καὶ 40 παρὰ πινδάρῳ τρίτῳ πῶς ἀργοναύτας. τὴν δὲ βοτάνην ἡμερῶν ἡμερῶν, φασὶ πῶς ἀέζωον εἶναι. ἢ δὲ ἀνθροπῶν πόλιν βοιωτίας, ἡμῶν ὡς κῶσι δρῶν. ὁ δὲ ἰώσηπτος καὶ τὴν ναυῶν λεγομένην ἀγειππιάδα, ἀνθροπῶν φησὶ πρότορον καλεῖσθαι. σιωπῆσαι δὲ τῶν γλαῦν λέγουσι γηρόμην τὸν ὀδυσσεὺς, ὡς τὸ ῥίψας ἀπὸ τῆς χεῖρας εἰς τὴν θαλάσσαν, ὡς πρὸς ἐκένε ἀπὸ τῆς γῆς ἡλκατο, φαγῶν τὴν βοτάνην.

αὐταῖς μεσόδμοις καὶ ἡμῶν ἡμερῶν βαλῖν

πρὸς ἡμῶν δύπῳ ἐμπεπλεγμένον καλῶν,

πῶν δὲ αὐτῶν ὡς παρ' ὁμῶν μυχῶν

ἄςω σῶοικ' ἑρηνίαν ἀνθιδόν' ὅς
 ἔσαι, παρ' ἄλλου δ' ἄλλ' ὅς, ὡς πόντης κλάδου
 βύκτης σροήσῃ φελλὸν γνῶσκωρ πονοῦς,
 μόλις δὲ βύνης ἐκ παλιρροίας κακῆς
 ἄμπυξ σῶσῃ. Σίρνα διεδρεφάγμενον.

παρ' ἄλλου δ' ἄλλ' ὅς.) λεωνίδης γὰρ τῷ πῶδ' ἰταλίας φροσὶν, ὅς ὅτι εἶναι, γὰρ ὅς
 πόντης γίνεσθαι ὑπομειγέμεν. ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι αὐτὸ φίλος, οἷς χρῶνται
 πῶς κουσισμός τῶν δικτύων φελλῶν. πῶς φραστικῶς δὲ πόντης κλάδου εἶρηκε
 τὸν φελλόν. ὅμως δὲ ὁ φελλὸν κλάει, ἀλλὰ φυλάει τὸ δινύδου τὸν φελλόν. ἢ
 δὲ σῶνται ὅπως, παρ' ἄλλου δ' ἄλλ' ὅς, βύκτης καὶ ἄμπυξ γνῶσκωρ καὶ ἐμ-
 πίπῃ γὰρ πονοῦς, σροήσῃ καὶ κινήσῃ τὸν ὁδονοῦς, ὡς πόντης κλάδου, ἢ τοὶ φελλο-
 λόν. τὸ δὲ γῆμα ὅστις ἐφορμυλιδυτικόν. μόλις δὲ βύνης.) τὸ ἔξῃς βιῶντος καὶ
 φιλίῃς φιλίῃ καὶ λυκοθίας, ἢ ἄμπυξ σῶσῃ. ἐπὶ δὲ λεφροσισμῶν γυναικῶν, ὡς
 καὶ ὅμως. ἄμπυκα λεφροσισμῶν τε, ἰδὲ πλεονεξία ἀναδίσταται.
 μόλις δὲ βιῶντος, ὁ ἐρμῆς ἐσάλη παρὰ τὸ δινύδου εἰς καλυψά, ὅπως αὐτῷ πῶς ἐκ-
 πέμψαι τὸν ὁδονοῦς ὡς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἢ δὲ πῶς τῶν τῶν ὁδονοῦς πῶς ἔστι κα-
 πασκόσσαι χεῖρας. ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμψαι μετὰ ἐδῆτων καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν καμῆλων, ἰζ' μὲν ἡματι πλῆθος, τῇ καὶ δὲ πῶς ἔστι τῇ τ' φαίαντων γῆ. ὁ δὲ
 ποσειδῶν αὐτὸν διαστέμνει, παντοίας ἀνέμων δύναμεις ἔργα. διὸ καὶ φιλί-
 διας αὐτὸν μακρὰν ἔργα, καὶ ἀπὲρρίψαι κατὰ φάσας αὐτῷ. ἢ λυκοθία δὲ δισσε
 τὸ αὐτῆς λεφροσισμῶν, αὐτὸν διεσώσῃ. διεδρεφάγμενον.) γὰρ τετυλιγμένον,
 ὡς φασισμῶν.

καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγρίπλους πῶς τας
 μάρεπῃων ἀλιβρώτοις ἄμα χθῆσεται
 σόρβιγξ, νῆσον δ' εἰς κρόνῳ σηγουμένην
 ἄρπηρ πόδας μεζῶν κρεανόμοι
 ἄχλαυ' ἱκτὴς πημάτωρ λυγρῶν κόπεις,
 τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτῆσαι γόον,
 ἄρ᾽ ἀς τετικῶς τὸ τυφλωθέντ' ὁδονοῦς,
 ὅπως μάλ' ὅπως μὴ τοσόμ δ' ὕψιν λάβοι
 λήθης, μέλαθρον ἐγκλιβέντ' ἱππηγέτην.
 ἦξει γὰρ ἦξει ναύλοχον ξείρου σκίπας,
 καὶ νηῖτον πηκῶνας. ὁφείλει δὲ πᾶν
 μέλαθρον ἀρδῶν ἐκ βάθρων ἀνάσταρ,
 μύκλοις γυναικῶν κλωτῆν, ἢ δὲ βασάρα
 σεμνῶς κασωρόνους κοιλανεῖ δόμους
 βοῖναισιρ ὄλβον ἐκχέασα τλήμον'.

κρεαγρίπλους, τὰς κρεαγρίπλους, τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ γνῶσκωρ
 πῶς ἔπειτα καὶ διωλεῖται ἀπὸ κλῆ. αὐτὴ γὰρ τὴ παθητικὰ γνῶσκωρ λέγει,
 καὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει ἢ κρεαγρίπλους. — σόρβιγξ, ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ἐφύτῃσι. πᾶν
 γὰρ τὸ εἰς ἐφύτῃσι, σόρβιγξ καλεῖται. ἄρπηρ πόδας.) τὴν φαίαντων νῆ-
 σον τὴν ἀρδῶν γὰρ ἢ τὴν κρεαγρίπλους τὸν ἐπὶ πᾶν, γὰρ ὁ ζεὺς κρόνον ἐξέτεμεν,
 ἢ ὅτι

ἢ ὅτι ἐκείνου τὸ δροῖπανον, ὃ δὴ μὲν τῆς ἐλαβε παρ' ἡφαιστὸς τέμνειν αὐτὸν σάχους. Ἐ
 ὅτω μὲν ἡ ἐπεκρυφα δροῖπανον λέγεται. ἐστὶ δὲ καὶ σκελετικὸν χειρὸς δροῖπανον λα-
 λόμενον, ἀπὸ τοῦ ἐπεκρυφθαι ἐκείν τὸ δροῖπανον, μὲν δ' ἔκρινον ἀπὸ τε μὲν ἔραν δὲ τὰ
 παυδύον. κόπης, ὃ ῥήτωρ καὶ ἐμπειροῦ, ὃ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων ἐκρο-
 μύθη. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπῃ, κόπης. τὸν μυθοπλάστῃ. τὴν μυθικὴν αὐτῷ
 συμφορὰν φλυαρήσει πῶς τὸ ἀλκίνοον, τὸ φαιάκων, ἡτοι ἐπεκρυφαίων βασιλῆα.
 ἀρὰς τε πεπῶς. ἀρῶδες τὰς καταράς τοι τυφλωθέντ' ὀκρίσ. λέγει δὲ τὸ ἐν-
 κλωπ. ἡνυφατο γὰρ ὁ ἐνκλωπ. τῷ πατρὶ αὐτοῦ ποσειδῶνι, ἵνα ὅπως τιμω-
 ρηθῇ ὁ ὀδυσσεύς. σωτακτέον δὲ ὅπως, αἷς ἐπεαχρήστ' ὡς τῆρας ἀκρότητον ἀλ-
 10 ἐρωτοισμὶν αἰμαχθῆσεται ἑρμηνεύειν, ἀρὰς τε πεπῶς καὶ ἀρῶδες τοι τυφλωθέντ' ὀκ-
 ρίς. ἔτα τὰ λοιπά. νῆον δ' αἷς ἐκρινον συγμύλῳ τοῖος δὲ καὶ τοῖος δὲ τὸ μυθοπλάστῃ
 ἐξυλακτῆσαι γόον. ὅπως μάλ' ὅπως. ὃ μὲν τὸ τὸ τιμωρηθῆσεται ὁ ὀδυσσεύς,
 μὴ τοῖος δὲ καὶ τοῖος δὲ, ἡ μὴ τοῖος δὲ καὶ τοῖος δὲ, ὅπως λαθῆσθαι λάβῃ τὸν
 ποσειδῶνα, ἡτοι μὴ γῆνοιτο ὑπὸ λήσμων τοῦ ὀδυσσεύς. ἐποικὸν καὶ ὀπιδόν, ὅτι πο-
 σειδῶν τῇ ἐριννύϊ δὴ μὲν τῇ μὲν ἀρεῖονα ἵππον ἐγρήνησεν. ἄλλοι δὲ φασιν,
 ὅτι καὶ ποδὶ τὰς πῆτας τοῦ γν' ἀθλῶναι κολωνῶ καὶ ὀδυσσεύς ἀπὸ ἀνέμου, καὶ
 ἵππ' ὀκρίσ. ὅπως καὶ ἀκροατῆς λεγόμεν. ἵππ' ὀκρίσ, ὃ αὐ-
 τὸς παρὰ δὴ μὲν. μὲν γὰρ τῇ ἐριννύϊ δὴ μὲν ἀρεῖονα ἵππον ἐγρήνησεν. ἄλλοι
 20 δὲ φασιν, ὅτι καὶ ποδὶ τὰς πῆτας τοῦ γν' ἀθλῶναι κολωνῶ καὶ ὀδυσσεύς ἀπὸ
 ἀνέμου, καὶ ἵππ' ὀκρίσ. ὅπως καὶ ἀκροατῆς λεγόμεν. ναύ-
 λοχον σκέπας. τὸν γαλλῶν τύπον τοῦ λιμενίου. τὸ ἰθάκης, ὃς καὶ ῥαῖθ' ἑ-
 λείπει. ναύλοχον δὲ, γν' αἷ νῆον λοχῶσαι καὶ ἵσανται. αὐτὸ δὲ τὸ εἰπεῖν ἡφαι-
 στὸν ἰθάκῃ, ποδὶ φραστικῶς εἶπεν, ἡφαιστὸς εἰς τὸν λιμένα τὸ ἰθάκης, καὶ εἰς τὰς
 πηλῶνας καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ νηϊστα. τὸ δὲ νηϊστον ὅς ὀκρίσ. μύκλῳ γυναικὶ κλω-
 πῃ. μύκλ' ἑλείπει ἡ γν' τῷ τραχίλῳ τῷ ὄνῳ καὶ τῷ βοῶν ὑποδύπλωσις,
 μύκλ' δὲ νῦν αὖ μνηστῆρας λέγει, ὅτι τὸ ἀσπιδόφραγον καὶ καταφερέει εἰς λα-
 γνείαν. ὡς καὶ καλλιμαχ'.

ἔστιν μοι μάγνης γυναικὶ μύκλ' ὄν.

Ἐ μύκλ' δὲ τις γέγονεν αὐλητῆς, καταφερέει εἰς γυναικας, καμωσιν εἰς ὡδὶ
 30 μαχλότῃ, ἀπὸ ἀρχίλου. ἐρετὴ δὲ ἀπ' ἐκείνου. κασάρα καὶ βασάρα, ὃ λαὸς καὶ τὸ
 ὕδνον, Ἐ εἰ δὲ ἀλάπῃ, καὶ ἡ βάκχῃ. νῦν δὲ ἡ πόρνη ἡ βασάρα. λέγει δὲ τὴν
 πωλεόπῃ. κασάρα δὲ. αὐτὸ τὸ πορνέυσαι. δίδεις γὰρ ὁ σάμι' ὅτι τῷ
 ποδὶ ἀγαθοκλῆς, φησὶ τὴν πωλεόπῃ συγγενεῖται πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, Ἐ γὰρ
 νῆσαι τὸν πάντα. φλυαρεῖ δὲ ποδὶ τὸ πανός. ὃ παῦ γὰρ ἐρετὴ καὶ πωλεόπῃς.
 ἄλλως, καὶ ἐπὶ δὲ παῦ διὰ καὶ ὕβριος.

αὐτὸς δὲ πλείω τῷ σκαίῳ ἥνους
 ἰδὼν μολοβρός, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
 40 συγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ κώτῳ φέρειν
 δ' ἑνὶ κολαδίῃ, τλήσεται δὲ καὶ χερσὶν
 πληγὰς ὑπὲρ κειν, καὶ βολεῖσιν ὀφθαλμοῖν.
 ὃ γὰρ ξέναι μάστιγι, ἀλλὰ διαφίλης
 σφραγὶς μὲν θάνατ' ὅτι πλοῦτος ἔτι
 λυγροῖσι τετραυθέσσι, τὰς ὁ λυμεῶν
 ἐπεγρολῶπῃ. ἀσφάκτ' αἰνέσει
 ἐκονσίαν σμῶδιγα πρὸς μολοῶν δρομῇ,

ὅπως παλδύσει δυσμγνῆς κατασηχοίσι

λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμου.

αὐτὸς δὲ πλείω ἦν ὡς σκιάς.) σκαλαὶ πύλαι ἦσαν τρώας, πύλιναι δὲ μέγας πόλεμος σωῖεν πύλιν τῷ σώματι τῷ ἀχιλλεύῳ, ὡς καὶ ὁμηρῶς ὡς ἀπὸ δόλυσ-
σέως φησὶν, ὅππότε μοι πλέσα χαλκῶρεα δίδρα τρώδον ἐπέβριψαν πύλιν πηλείων
νιθανόντι. μολοβρός, ἀπὸ ζήτητος, ἀπὸ τῷ μολῆν, καὶ παραγινέσθαι πῦρ βαρὺ καὶ
τροφίῳ, ὁ γὰρ ὁ δολυσεύς ἐπελθὼν εἰς ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πῦρ ἡνίκτα, ὅπως μὴ γινώ-
σκῃς δόλῳ ἀνέλκῃ οὗ μνηστῆρας. μελάνθις δὲ ὁ τῶτος οἰκίτης, σωμαντήσας αὐτῷ
σωανεπομῶν τῷ δόλῳ αἰῶν τῷ συφορῶ, φησὶ πῦρ τῷ δόλῳ αἰῶν τῷ συφορῶ. πῦρ δὲ τῷ μολο-
βρὸν ἄγης ἀμέγαρετε συβώτα; καὶ ἄμα κολαφίζει, καὶ τραχηλίζει αὐτὸν. γελῶν 10
δὲ ὁ δόλῳ καὶ ἀκρόζηλον ὑπάρχει, τὸ τῷ λυκόφρονι ἔρητον, τὸ συγνῆς ἀπειλῆς δι-
λόφῳ νώτῳ φέρει. λαβὴ γὰρ μὲν τῷ τῶτον, ὅτι ἐκ ἀπειλῆς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβον
γὰρ τῷ νώτῳ. δόλῳ τῶτον δὲ, λόφῳ λέγεται ὁ τῶτον καὶ καὶ ἡ κεφαλὴ. ἔτῳ δὲ
δύλοφον πῦρ φησὶ τῷ γάχῳ. τῷ τῶτον δὲ, ὅτι ἐκ γὰρ τῷ νώτῳ, ἥτοι τῷ γάχῳ ἐδίξε-
το παρὰ μελανθίς τὰς πληγὰς, ἀλλὰ γὰρ τῷ τῶτον καὶ τῷ πύλιν. διγνῆσις
κολαφίζει.) λαιδρείας καὶ ὑβρίσι κολαφίζει, ὅτι τῷ ἀντιπῶν καὶ δυνάμαχον ἐκ τῆ
σιππορ φησὶν ὑβρίσαντος αὐτοῦ αὐτόν. πληγὰς ὑπὲρ καὶ βολαῖσι οὐ-
στράκων.) παρὰ ἀγύλῳ φαίνεται τίς τῷ δόλῳ τῶτον τῶτον οὐστράκων. ἐ μὲν παρὰ
ὁμήρῳ γὰρ φέρεται ὁ δόλῳ τῶτον βοῶς ποδὶ πληγὰς ὑπὸ λῆτοσιππῳ, ὑποποδῶν ἢ
λατὶ ὁμοῦ ὑπὸ ἀντιπῶν. σφραγὶς μὲν δόαντῳ.) ὁ δόλῳ τῶτον βυλόμενῳ 20
κατασκευῶν ἐσελθεῖν εἰς τῷ ἴλιον, καὶ φοβεῖσθαι μὴ νοθεῖς ἀπὸ τῶτον, ἔπεισε
δόαντα τῷ ἴλιον ἀντιπῶν καὶ μαρτυρεῖται βιαιῶς αὐτόν, ὡς καὶ ὁμηρῶς φησὶν,
αὐτόν μιν πληγῇ τῷ ἀντιπῶν διαμάσας.

φησὶν ὅτι ἐκ ἀντιπῶν τῷ δόλῳ αἱ μάστιγι καὶ πληγὰς. ἐστὶ τὸ ἐγγράμμα
τῷ γεγονένῳ αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τῷ δόαντῳ παραμυθῆ, καὶ ἐστὶν γὰρ ταῖς αὐ-
τῷ πλῶναις, λύνει καὶ ῥαβδῶν τῷ τῶτον καὶ τῷ τῶτον καὶ τῷ τῶτον καὶ τῷ τῶτον καὶ τῷ τῶτον
ἐγκολαφθεῖσιν. δὲ μὲν, τῷ ὅματι. τὸ δὲ γῆμα μεταπλάσμος, ἀπὸ δὲ τῶτον εἰς
δύλοφον. ἀπὸ γὰρ τῷ δόλῳ μεταπλάσας, ἐπὶ γὰρ ἡ δὲ μὲν. παλδύσει.) ἀπατῆ-
σει οὗ δολομῶν, ἥτοι οὗ τῶτον, ταῖς κατασκευῶν δόλῳ σιμ. παλδύσει καὶ ἢ λέγον
τῷ αἰ πλῶναι, ἐοῖο ἐπὶ ἀντιπῶν ποδὶς καὶ ποδὶς δόλῳ. φηλώσας.) ἀπατῆ 30
σας τῷ βασιλείᾳ πρίαμον γὰρ κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια πῶν ὑπὸ
ἀγαμέμνονι ὅτι τὰς πληγὰς. τὸ φηλώσας. ἀπὸ τῷ φηλῶν. τὸ φηλῶν, καὶ φηλῶν, τὸ
ἀπατῶ, ἀπὸ τῷ φηλῶν, ἥτοι τῷ ἀγρίῳ σύκῳ ἐλεγχθῆναι, ἢ πῶν ὡμὰ καὶ ἀγρία
ὄντα τῷ ἰδέσθαι πῶν φαίνονται.

ὁρ βομβυλίας κλιτὺς ἡ τεμμηκία
ὑψισορ ἡμῖν πῶν ἐτέκνωσέ ποτε,
μόνῳ πρὸς οἴκῳ ναυτίλῳ σωθεῖς τάλας,
λοῖσθον δὲ καύνῃ, ὡς τε κυμάτῳ δρομεύς,
ὡς κῆρυξ ἄλμῃ πῶν τῶν πῶν τῶν
κτῆσι τῷ βοῖναις πῶν τῶν λαφύσιον
πρὸς τῷ λακαίνῳ ἀνοδακχότου κηλῶν
σύφαρ θανέται πῶν τῶν φυγῶν σκίπας.

Βομβυλίας.) Βομβυλῖος ἐστὶ ζωῦλον ὁμοῖον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῷ
χοῖα, ἐκ πηλοῦ ὑποπλαστού. λέγεται δὲ βομβυλῖος, παρὰ τὸ βομβῆναι,
ἄσπερ καὶ τὸ πινόμενον λουτρούβιον, καὶ ἡ ῥόμβος, ἡ ῥόμβος βομβυλῖος,
καὶ βέμβις ἀπὸ τῶν βομβυλῖα καὶ βομβύλιον πόλις καὶ ὅτι βοιωτίας, 40
ἢ πῶν

- ὅπου νῦν λέγεται. γραφεται δὲ ἰδῆτα. εἰ δὲ ἔπης βομβυλία λιπὲς καὶ ἀκρό-
 ρεια, ὡς λιπτικόν δέ, τότε διφθογγῶν γραφῆσεται. ἢ βομβυλία φηι βομβυλίας,
 ἰδῆτα. ἢ βομβυλίας δὲ φηι βομβυλίας διφθογγῶν. τιμᾶται δὲ ἐκεί καὶ ἀβλῶα βομ-
 βυλίας. καὶ ἢ πεμικία δὲ ὅρῳ, ὁμοίως βοιωτίας. λέγει δὲ, ὅτι ὅν τινα ἡμῖν ἢ βοιω-
 τία μέγα κακὸν αὐτὸ ἐβρεψεν. λέγει δὲ τὸν ὀδυσσεῖα. γὰρ βοιωτία φασὶν τὴν αὐτὴν
 κλεῖαν τὴν αὐτολύναν θυγατέρα γυνῆσαι τὸν ὀδυσσεῖα. σείλλω δὲ ὁ χιῶν γὰρ
 δίδυτῶν μυθικῶν ἰσοειδῶν, δύο δὲ γέγραφε βιβλία, φησὶν αὐτὴν κλεῖαν τὴν ὀδυσο-
 σέως μετὰ τὴν ἐγκύμονα διολοβύσαν τὸν νηλεῖον φηι ἰθάκης ὅρῳ, ὅσων αἶψα καὶ ὀδυσο-
 σέως ἐκλήθη. ἀλλὰ πῶς φηι λιπτικῶς ὀδυσοσέως ψόβεται. ὁμηρῶν γὰρ γὰρ γὰρ ὀδυσο-
 σέως παρεστῆκε τὸν ὀδυσοσέως πᾶσι τὸν αὐτολύνον λέγοντας τὸν παῖδα λιπτικῶ-
 ναί ὀδυσοσέως. πολλοὶ γὰρ μοι ὠλοῦσαντο, ἢ τοὶ ὠργισθῆσαν, πῶς δὲ τὸ εἶπε γὰρ βοιω-
 τία ἢ λυκόφρονα ἐξηγήθη, εἶπε ἢ σείλλω γὰρ ἰθάκη, ὡς καὶ ὁμηρῶν λέγει·
 10 δὲ πρῶτον γὰρ δῖος ἰθάκης ἱερακῆος πόρ' ἐξοῆς.
 ὁ βασιλεὺς πολυπραγμονέτω. μόνῳ πῶς οἶκος.) ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφεπομῶ-
 νων αὐτῷ δώδεκα πλοῖων εἰς τὴν τροίαν, μόνῳ ὁ ὀδυσοσέως ὑποστρέφωμεν ὡς ἔβη.
 λοιδορὸν δὲ καὶ ἡμῶν.) ὕδρον δὲ ὡς λάρῳ λυκαποδρόμῳ, ὡς κόγχῳ τὸ πε-
 ριτειεῖς πάντοτε τῇ θαλάσῃ, τὴν λιπτικὴν τὴν καὶ πλοῖον αὐτὸ λιχὼν καὶ
 καταλαβὼν λαφύσαν καὶ ἐξ αὐτοῦ λυκαπῶν παρὰ τῆς λακεδαιμονίας, ἢ τοὶ τῆς
 20 πωλεόπης, τῆς λακῶς βακχιδυθείσης καὶ μανείσης, πῶς ἔρωτας διηλονότι, σὺ-
 φαρ καὶ γηραῶς κόραξ θανέτω, σὺν ὅπλοις, ἢ τοὶ πλεῖστον. πείλας τὸ νηεῖτα τὸ
 πόντιον σκίπας, καὶ τὴν ἰθάκην φυγῶν. δοίνας πρῶτον.) δοκυσίδης εἰς
 τέσσαρα φύλα διαιρεῖ τὴν λιφαλλίαν, πρῶτον, σαρμῆς, παλῆς, καὶ κρανείας.
 πρῶτον δὲ, τῶν μνηστῆρων, ἀπὸ ἑθνῶν. πῶς φηι λακαίνης.) φηι πωλεόπης. τὴν
 διάρως γὰρ καὶ ἱκαρεῖα ἀδελφοί, ὅς ἱκαρεῖς καὶ πωλεοίαις, ἢ ἐνθεῖσα πωλεόπης.
 προτόρον γὰρ ἀρναία λεγομένη, ὕδρον δὲ πωλεόπης ἐκλήθη, ὅτι εἰφείσα παρὰ
 τῶν γονέων εἰς θαλάσσαν, ὑπὸ πωλεόπῳ ὀρέων ἐβλήθη εἰς τὴν γλῶν, ἢ ἐσώ-
 θη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναλκῆσαι ἐτρέφετο. σύφαρ καὶ λε-
 κείας.) τὸ τὸ ὅφειτο δόρυμα. νῦν δὲ σύφαρ αὐτὸ τὸ γόρῳ εἶπεν, ἀπὸ τὸ ὁφείον
 30 δόρυματῶν. γηραῶς γὰρ ὁ ὄρεας, καὶ πῶς ὀπλῶν εἰσελθὼν, ἀπὸ δύνεται τὸ δόρυμα.
 πόντιον σκίπας φυγῶν.) τὴν ἰθάκην. πόντιον δὲ σκίπας εἶπεν, ὅτι νῆσῳ,
 ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. ταῦτα γὰρ δέπει καὶ ἀμύνει τὴν θαλάσσαν.

κόραξ σὺν ὅπλοις νηεῖτων δρυμῶν πείλας.

κτενέει δὲ τύψας πλοῦρά λοίγιτο σόνυξ

κύντρω διυσαλθῆς ἱλοπτο σαρδωνικῆς,

κίλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμτο κληθήσεται.

- κόραξ σὺν ὅπλοις.) κόρακα εἶπε τὸν ὀδυσοσέως, ὅς τὸ πολυχρόνιον. ἐκαστὸν
 40 γὰρ ὁκτὼ ζῆν γηραῶς, καὶ ὁ ἴσοδον, ὁ κόραξ. ὑποδύγῃ γηραῶς δὲ καὶ ὀδυσοσέως ἐπελόντη
 σην, αὐαρεθείς ὑπὸ τυλεγόντος τῶν κίρκων αὐτῶν γημνηθέντων ἢ, πολέμων ὑπὲρ
 τῶν αὐτῶν ποιμνίων. μέμνηται δὲ τὸ τοῦ καὶ ὀππιδανός εἰς τὴν πῶς τρυγόντων, λέ-
 γων ὅπως ὅπως.
 ὁ δὲ ὁ μάλιν πρῶτον πᾶσι πατρὸς οἴου,
 γόραξ δὲ βοοδρόμιοντι τοκῆι. τῶν τὸν μάλιν λιπτικῶν
 πωλεομῶντο κῆρα. ἔλπωρ πᾶσι ἰχθύς, παρὰ τὸ ἐλπίσθαι ὅπως καὶ φω-
 νῆς. νηεῖτων δρυμῶν πείλας.) ἐγὼς τῶν δρυμῶν τὸ νηεῖτα. διυσαλ-
 θῆς.) διυσαλτῶν, αὐτῶν γὰρ ἢ πλεονα τῆς τρυγόντων τὸ κύντρου.
 σαρδωνι-

σερδωνικῆς.) ὁ τζιτζης τὸ δὲ μικρὸν γράφει, καὶ λέγει μακρὸν εἶναι ὡς ἐκ-
 ταινόμλου ὑπὸ τοῦ ἡ ἀμεταβόλου. ἡ σερδωνικῆς λέγει γράφει. μέγα γὰρ ὁ δὲ
 λως ὅσον δέχεται. ὁ δὲ γὰρ ὅσον ἀπὸ κῆρος φησι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ ὅσα
 τὸ σπῆς, οἷον οἰνοπότης, αἵματότης, τὰ τελευταῖα μέγα τὸ λόγων, οἷον δῦο,
 ἄπο, δῦο, καὶ ὅσα εἰς τελευταῖα ἦν ὁκτὼ μόρων. ἡ δὲ σερδωνικῆς, νῆσθ' ὅτι τὰς
 ἡρακλῆας εἰλας, ταύτης ἀποιχοι καὶ οἱ λαρχοδνιοι. γν' ἡ νῆσθ' σερδωνικῆς βασιλῆα γί-
 νεται ὁμοία σελίνω, ἥς οἱ γούμωλοι, σπασμῶ κατεχόμενοι ἀκροῖως γελῶσι, καὶ
 ὅτως τελευτῶσι. τίμασθ' δὲ φησιν, ἐκὲν ὅσον ὡς ὅτι γεγονότας γονεῖς αὐτῶν,
 δύνουσι τῷ κρόνῳ, γελῶντες καὶ τὴν ἡνιόχον αὐτῶν τοῖς φύλοις, τὸ πῶς ἀχανεῖς ἡρε-
 μνὸς καταβῆντες, ὅθεν ὁ σερδωνικῆς γέλως ἐλήχθη. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἐκείνοι οἱ 10
 θνήσκοντες γέροντες, μειδῶσι ἀκροῖως πῶς τὴν παῖδων αὐτῶν ἀφορῶν-
 τὸν ἀπάνθρωπον τελευτῶν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐλήχθη, σερδωνικῆς γέλως. ἐκεί-
 νης γὰρ τὴν νῆσθ' σερδωνικῆς πλησίον ὅστις ἡ τυρσωνία, ὅπου ἡ λῆκη, ἡ τις ποδὲ-
 θ' ἡ λῆκον τρυγόνου τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς τελεγονε. ἀρταμθ'.)
 σφαγὴς, ἀρταμθ' τίς ὦν, ὅς ἐστι καὶ ξίφος τέμνων. ἡ ἀρταμθ' ὁ μάγισθ' τὸ
 ἀρτεμῖς, ὅθεν ἀχιλλεὺς δάμαρτθ'. ὅθεν καὶ τὴν ἀρτεμῖ φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ
 παρθενία.

ἀχιλλεὺς δάμαρτθ' αὐτανέψιθ',
 μαῖντιμ δὲ νεκρὸν εὐρυτάμ σίψι λεῶς,
 ὅτ' αἰπὺν ναίωμ τραμπύας ἐδίδλιον
 ἐν ἡ ποτ' αὐθις ἡρακλῆ φθίσει δρῶκωμ
 τυμφαῖθ' ἐν βοίνασιρ αἰθίκωμ πρόμθ'
 ἡμ αἰακῶν τε καὶ πόρσεως σποράς
 καὶ τημγνέωμ ἐκ ἀποθην αἰμάτωμ.

ἀχιλλεὺς δάμαρτθ'.) δὲ εἰδέναι ὅτι ὁ τζιτζης τὸ ἀχιλλεὺς δὲ γνὸς ἡ γρά-
 φει. φησὶ γὰρ, ἡ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀχθ' ἐμποιῶ τοῖς ἰλιδοῖσι, ἐτυμολογεῖται δὲ ὅτως.
 ἡ παρὰ τὸ ἀχθ' λύνει· ἡ παρὰ χιλῆς ἀμοιρθ' εἶναι. ἡ παρὰ τὸ ἀγθ' 30
 ἡμ λαοῦ, ὡς στρατηγός. καὶ πάντα δὲ γνὸς ἡ γρῶφει. εἰ δὲ τις εἴα δῦο ἡ ὅσον
 γράφει, κελύει ὅσον μὴ λυσιτελεῖς ὅσον γράφει, χωρὶς ὡς ὁμοῦ καὶ εἰδήσεως.
 λεγέμεν γὰρ τότε, ὅτι αἰολικὸν ὅστις. οἱ γὰρ αἰολεῖς διπλασιῶσι τὰ σύμφωνα. ἡ δὲ ποδὲ
 τοῦ ἀχιλλεὺς δάμαρτθ' ἰσορία ὅτι τοιαῦτα, ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληρῶσι,
 ἔγχευε μῆδεια τὴν αἰνὰ θυγάτηρα. αἰνῆς δὲ καὶ λῆκη καὶ πασιφῶν, ἡ λῆου
 πᾶσιδον καὶ πῆρσις τὴν ὡκεανὸν καὶ αἰνὰ μὴ πᾶσιδον καὶ εἰδήσεως, μῆδεια καὶ
 ἄψυρτθ'. λῆκης δὲ καὶ ὀδυσσεὺς, τηλέγονθ' καὶ λαοσιφῶν. πασιφῶν δὲ καὶ
 μῆνθ', ἀειάδην, φαῖδρα, καὶ γλαῦκθ', ὅμ' ὅτθ' γλαῦκων φησὶν. ὡς τε τηλέ-
 γονθ' καὶ μῆδεια εἰσὶν αὐτανέψιοι, ὅς ἡμῖς λῆξομεν ἐξ ἀδελφῶν. μαῖντιμ
 δὲ νεκρῶν.) ἀεισοτέλης φησὶν γν' ἰθακκίῳ πολιτείᾳ, εὐρυτάμ' εἶνθ' εἶναι 40
 τὴν αἰτωλίας, ὀνομαζομένην ἀπὸ εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντιῶν ὀδυσσεὺς. τὸ δὲ αὐτῶν
 καὶ ἰθακκῶν φησὶν γν' αἰτωλοῖς. εὐρυτάμ, ὡς τὸ πᾶν. τραμπύα.) πᾶσις
 ἡ πῆρσις. ἔνθα μετὰ νόσον ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, λαβὰ καὶ ὅμμεθ' γράφει·

εἰς ὃ κε αὐτὸν ἀΐκναι οἱ ἐκ ἰσσοῖ θάλασσαν.

ἔτιμαρ δὲ γν' τῇ τραμπύᾳ ὀδυσσεὺς. γν' ἡ ποτ' αὐθις, γν' ἡ τινι τραμπύᾳ πο-
 τε αὐθις αὐτῇ τῇ δὴν. ὅ γὰρ καὶ τῶν ἡρακλῆς ἐκὲν αὐθις. φθίσει καὶ φθέρει,
 γν' βοῖνθ' καὶ θυγαῖς, ὁ δρῶκωμ ὁ τυμφαῖθ' καὶ ἡ περῶτης, ἡ τοῖς πολλοῖς
 χωρὶς, ὁ πρόμθ' καὶ πρόμαχθ', ἡ αἰθίκωμ καὶ ἡ περῶτων. τίνα φθίσει; τὸν ἡρα-
 κλῆν, τὸν ἀπὸ τῆς αἰακῆ καὶ πόρσεως, καὶ τὸν πόρσεον ἡν ἀμάτωμ τὸ τη-
 μενθ'.

μὲν δ' ἀλέξανδρον τὸ μακεδόνιον καὶ μαρσίνης τὴν πόρσιον, ὅς ἐγγύς κελεύ-
 μενον ἥρακλῆς, ὃν αὐτοὶ καλίστας εἰς δάπνον πολυσσώδων οὐ τυμφαῖον, αἰθί-
 κων βασιλεὺς, χειρίζομενον ἱεροσάνδρῳ. τυμφαῖον ἡπερωπικόν ἐβν, καὶ
 αἰθίκων ὁμοίως, ὃν καὶ ὅμοιον μέμνηται λέγων· αὐτὸ δ' ἐκ πυλίσ ὥς ἐλ αἰθίκεας
 πῖλαοσι. δρωκῶν δὲ καὶ ὁ πολυσσώδων, ὅσα τὸ ἰωδόν τῶν φαρμάκων. πῖ-
 λαια τε καὶ πόρσιος ἀπορῆς.) τὸν ἥρακλῆν ὅσον, ἀπὸ ταύτης λέγει κατὰ γί-
 νου τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τότε πατήρ ἀλέξανδρον ὁ μακεδὼν, ἡττῶν μὲν πατὴρα εἰς
 ἥρακλῆα καὶ πόρσιαν ἀνάλγει τὸ γῆμον, ἡττῶν δὲ μητόρα, εἰς νεοπτόλεμον καὶ ἀχιλ-
 λῆα καὶ αἰακόν. τημελῶν.) ὁ τημελὸς ὅτι ἐκγονεῖν ἡν ἥρακλῆος. ἥρα-
 κλῆον γὰρ καὶ δῖον αἰεταῖ, ὅλη. ὅλη δὲ καὶ ἰόλης τὴν δύρυντα λελεόδον, λί-
 χας, καὶ ἡνῆ. λελεόδον καὶ ποδολέας, ὁ τημελὸς ὅτι, ἡν ἡ τῶροι.

πῖργη δὲ μὴ θανόντα τυρσινῶν ὅς,
 γν' γορτυναίῳ δίξεται πεφλεγμένον,
 ὅταν σφνάζων κῆρας ἐκπνέουσι βίον,
 παιδὸς τε καὶ δαίμαρτον, ἡν κτείνας ῥοῖς
 αὐτὸς πρὸς ἄλλῳ δούτορα ὁδὸν ποδᾶ
 σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμένον δούτω.

20

ποδῶν δὲ μὴ.) πῖργη, ὅς τυρσινῶν, γν' ὅτι φασὶ τὸν ὁδονοστῆ καὶ δαί-
 ντα γν' γορτυναίῳ. ποδῶν δὲ αὐτὸς γν' δύρυντα τὴν ἡπείρου καὶ τυρσινῶν καὶ δαί-
 ντα καὶ μὲν τῆς τῆς λαοσπλάσας αὐτὸν φασὶ τὸν λυκόφρονος γράφειν, καὶ γν' αὐτῶν
 ὁ μόνου τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν. ὡς ποδ καὶ γν' ταυτοῖ, καὶ γν' τῶν κατὰ πόρον
 εἰχῶ τῶν λέγοντι, ὅταν σφνάζων τὰς κῆρας τὸ παιδὸς τηλεμάχου καὶ τὴν δαί-
 μαρτον λίρκης ἀρθάνει. καὶ φασὶ πολλὰ εἶναι τὰ γν' αὐτῶν γν' ταυτοῖ. γν' μὲν, ὅτι θα-
 νῶν πρῶτον ὑπὸ τηλεγόνου, πάλιν ὡς ζῶν ἀρθνήσκει ὅσα τὸν θάνατον λίρκης καὶ
 τηλεμάχου. δούτορα καὶ ἀνακόλουθα ὅσον, φασὶν, ὡς λυκόφρονος, ζῶντον ὁδονοστῆ
 ὁ τεθνηκὸς ὑπογαμία γέγονε τηλεμάχου τὸ ὁδονοστῆ καὶ λαοσιφόνους τὴν λίρ-
 κης παιδὸς. εἰ μὲν ζῶντον, πάντως ὁ τεθνηκὸν αὐτὸν ὁ τηλεγονεῖ ὡς ἄγνω-
 σον. ἐγίνωσκε γὰρ αὐτὸν ὅσον ἰδὼν γν' τοῖς τὸ παιδὸς γάμοις. εἰ δὲ τεθνηκὸς, ποδῶν
 ὁ ἥσιν θανόντων, πάλιν ὡς ποδ ἀπὸ μηχανῆς ζωμικῆς ζωοθεῖς ὑπὸ σὲ παρσιόγα-
 ται, τὴν λίρκην θανόντων δρωκῶν καὶ τηλεμάχου, ἡμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα
 φαίνεται, ὁ μόνον τὰ φαίνεται, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν περὶ μὲν συμμάχων σιν. φασὶ
 γὰρ πνέον, ὅτι θανόντα τὸν ὁδονοστῆ ὑπὸ τηλεγόνου, λίρκην φαρμάκους ἀνίστην,
 ἡ τεθναυρεθῆσεν τηλεμάχου, καὶ μὴ αὐτὸν ἐγείρει δυνάμειν. καὶ λοιπὸν ἡ πα-
 ροιμία ὑπὸ ταύτῃ πεπληρωται, ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἐλκεσι βρῆς. ἡ ὡς ὁ νεκρὸς
 ἐκείνῳ ὁ σωτὴρ σιμωνίδης, καὶ αὐτὴ τῶν ὁδονοστῆ τεθνηκῆς χάριτας παρέχει.
 ταῦτα φασὶν ὁ τῆς τῆς, ἄλλοι δὲ φασὶ ποδὶ μὲν τὸ πρῶτον λόγῳ, ὅτι ἴσως με-
 40 τετέθηκ ἀπὸ βρυτανῶν καὶ ἡπείρου εἰς τυρσινῶν. καὶ ὅσον μὲν τῶν τῆς τῆς, ὡς ἐχό-
 μενον πιθανότατον, ὁ πάντα ἀπόβλητα φαίνεται. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἀναυρεθῆς
 ὁδονοστῆ ὑπὸ τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τὴν λίρκην φαρμάκους ἀνίστην, καὶ ἐγνῆματο
 λαοσιφόνων τηλεμάχου. πωλεόπην δὲ γν' μακάρων νῆσοις ἐγνῆματο τηλεγόνου.
 γν' γορτυναίῳ.) θεόπομπον φασὶν, ὅτι παρὰ γν' μὲν ὁ ὁδονοστῆ, καὶ τὰ
 ποδὶ τὴν πωλεόπην ἐγνῆμας, ἀπὸ τῆς εἰς τυρσινῶν, καὶ ὅσον εἰς γορτυ-
 ναίαν, γν' καὶ τὴν ποδῶν. παιδὸς τε καὶ δαίμαρτον.) τηλεμάχου ἐγνῆμα
 λαοσιφόνων θυγατὸρα λίρκης. καὶ λίρκην μὲν ἀναυρεθῆ τηλεμάχου, μὴ φέρων αὐ-
 τὴν τὰ πῶσά γματα. ἀναυρεθῆ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τηλεμάχου ὑπὸ λαοσιφόνους, τῆς
 Ρ αὐτῶ

αὐτῷ γυναικὸς, ἐκδικήσας κίρκῳ τὴν μητόρα. ὃ δὲ λέγει τοῦτο ὅτι, ὅτι ἀφ' οὗ
νῆται ὁ ὀδυσσεὺς ὁρᾷ τὰ παθήματα, κίρκῳ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τηλεμάχου, τη-
λέμαχον δὲ ὑπὸ κασιφόνου.

γλαύκων Θ' ἀφύρτοιο τ' αὐτανεφίας,
χ' ὥμῳ τοσούτῳ θίνα πημάτῳ ἰδῶμ
ἄσρεπτον ἄδην δύσεται ἢ δούτοδρον,
γαλῆν' ἡμαρ ἔποτ' ἐν ζωῇ δρακῶν.
ὦ σχετλί, ὥς σοι κρείσσον ἢ μίμναιμ πάτρα
βοηλατῶντι, καὶ ἥμ' ἐργάτῃ μύκλῳ
καύβων' ὑπὸ ζούγλαισι μεσαβῶμ' ἔτι.

γλαύκων Θ' ἀφύρτοιο τε.) εἶπον τὴν ἰσορείαν ὀπίδην, ὅμως δὲ πάλιν ἐρεῖ. τὸν
γλαύκων, γλαύκωνα εἶπε. γλαῦκ Θ' δὲ καὶ ἀφύρτο Θ' καὶ κασιφόνου, καὶ οἱ λοι-
ποὶ δὲ εἶπον, αὐτανεφίῳι, ἢ τοι ἐξ ἀδελφοί. ἀδελφῶν γὰρ, ὥς ἐφ' ἡμῶν, ἦσαν πῦδες.
πασιφάου δὲ γλαῦκ Θ', αἰνὰ δὲ ἀφύρτο Θ', κίρκου δὲ ἡ κασιφόνου. ὃ δὲ γλαῦκ Θ', ὅμ
εἰπομεν, δῶκαμ μὲν, πῶδαμ εἰς πῶδαμ μέλιτος γέμοντα, ἀπὲρ ἡγή. ἀνέζωσθαι δὲ,
ὡς φασιν, ὑπὸ τῷ μάντεως πολυεὶδωτὶ ὑδ' κραιναῖ, τῷ καὶ εἰπόντῳ ἐν τῷ πῶ
θα εἶναι πεπνιγμένον. φηλαφῶν γὰρ τὸν γλαῦκον ὁ πατήρ αὐτοῦ μίνως, ὡς δὲ
ἐνέρισκον, ἐδύθη τέτταρ' χρυσὸς, ἐκείνου εἰπὼν πῶδα τῷ πατρὶ ὡς αὐτὸν ἐνέρισε.
ἔτι δὲ καὶ ἀνέσκησεν αὐτῷ, ὅς ἐστιν ὅμοιοι Θ' δὲ ἡ τέλει μιν Θ' τῷ μίνω Θ' βῶς
ἢ ἐν τοῖς ἀγροῖς. πολυεὶδ Θ' δὲ αὐτῷ εἶπεν ὅμοιον εἶναι βάτρα καρπῶ. καὶ ὁ μί-
νως κατέχρησεν αὐτῷ εἰπὼν, πῶδαμ ὁ γλαῦκ Θ'. ὅδ' ὑπὸ τῷ μαντικῷ εἶπεν αὐτῷ
ἐν τῷ πῶδα εἶναι, ἐν τῷ πῶδα πεπνιγμένον. ἐνέριθ' ὅς δὲ αὐτῷ νεκρῷ, σωματι
κλῆιδον αὐτῷ ἐν τῷ οἰκίᾳ, ὡς τε ζῶσαι αὐτῷ. ἰδῶν δὲ δράκοντα ὡς τὸν
νεκρὸν ὀρχόμενον, δέλωμ ἀγριόδοι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ, βα-
λὼν τυχαίως αὐτῷ αὐτῷ. ἐτόρ Θ' δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνῳ ὡς τῷ
πληθύνοντι δράκοντι, ἡγεῖται αὐτῷ. ταύτῃ τὴν βοτάνῳ λαβὼν πολυεὶδ Θ',
καὶ ὡς τῷ γλαύκῳ, ἡγεῖται αὐτῷ. μίνως δὲ ὅδ' ὅπως τὸν πολυεὶδον ἔα εἰς
τὴν αὐτοῦ πατρίδα τὸ ἀργῶ ἀπὲρ ἡμῶν, πῶδα γλαῦκον διδάξαι τὴν μαν-
τικῇ. καὶ ὅς διδάσκει αὐτῷ ἀρδιμῶν δὲ ἱελοῦναι τὸν γλαῦκον εἰς τὴν αὐτοῦ εὐ-
μαίμην. καὶ ὅδ' ὅπως ποίησας ὁ γλαῦκ Θ', πάλιν τῷ μαντικῷ ἐπελάβετο.

ἄσρεπτον ἄδην.) εἶπε πρῶτον, ὡς ληρῶσιν, ὑπὸ κίρκου ἀνέστη ἀφ' οὗ. ἐγὼ
δὲ φημι, εἰπε κατὰ τὸν εἰς ἄδην εἶπε τὸν τειρεσίαν, καὶ ἀνέστη πάλιν, ὃ καὶ ἄλλοι
γορεῖται, ὅτι λεκανομαντεῖαν ἐποίησε, καὶ τὴν τειρεσίαν ψυχῇ ἀρότησε. τότε
χαίρει φησὶν, ὅτι ἄσρεπτον ἄδην ὑπεσείλοιο, καὶ ὃ τοῦτο οἶον ὅτι κατὰ τὸν, ζε-
τῶν τὴν ψυχῇ τῷ τειρεσίᾳ, καὶ πάλιν ἀνέστη. μεσαβῶμ.) ἐν τῷ γράφει-
ται. λέγεται δὲ τὸ ζούγλαιον κυρίως βόας. καταχρηστικῶς δὲ, ὅτι ἐτόρα ζῶα. μέγα-
βα δὲ λέγονται αἱ τῷ ζυγῷ γλυφαί, ὅθ' αἱ αὐχένες τῶν βοῶν δίδονται, ὡς καλ-
λίμαχος, μεσάβας ὑποδύς. ὃ δὲ λυκοφρον ἀδελφὰ σιχαργίης, πῶς δὲ πλάσσει
τὰ σύμφωνα, πῶς δὲ ἀφαιρῆται τὰς διπλῶας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ πᾶσι τῶν
ἀληθείαν συγχέει καὶ ἰσορῶν ψεύδεισι, καὶ βαρβάρων παραφθοραῖς καὶ τόπων
καὶ λείων, οἷς πᾶσι καὶ σκυταῖς χρυσάμνῳ, ἐκ αὐτῶν ἐκγινώθῃ πῶς σιχαργίαν. μί-
γαβα δὲ δὲ μεσάβας εἶπε δῖον ὅς γράφω τις, αἰολικῶς εἰρηλίκτο ὅδ' ὅτι λεγέτω. καὶ
ὁ λυκοφρον εἶπε τὸν χαλκιδεύς, ἢ τοι ἀπὸ τῶν ὀδυσσέων.

πλάσσει

πλασαῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰσρημῆναι,
ἢ τηλικῶνδε πείραν ὀτλήσαι κακῶν.

πλασαῖσι λύσσης μηχαναῖς.) φασιμὲν ὅτι ὁ ὀδυσσεύς, ἥνίκα οἱ ἑλλωδὺς ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπὸ τριῶν στρατιῶν, πῶς ποιεῖται μαίνεται, καὶ ζώειας ὄνον καὶ βῆν, ἡροστρία. παλαμῆδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγεν ἑλλησιμ. τηλέμαχον γὰρ τὸν ὀδυσσεύς παῖδα λαβὼν, τίθει περὶ τὸ ἀρότρον. ὀδυσσεύς δὲ φοβηθεὶς μὴ πληξῇ τὸν παῖδα, τὸ ἀρότρον ἐπέχε, καὶ ἐγνώθη τοῖς ἑλλησιμ, ὅτι πλασδὲς ἐμαίνετο. ἀλλὰ τὴν ὀδυσσεύς πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαῖως λέκτεον, εἰδ' ὅπως τῇ κα-
 10 θίξει ἀπομείδα. μετὰ τὴν ἰλίαν πῶς ἐβησιν, ὀδυσσεύς ἐζωθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πῶς λίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῇ ἰσμάρομ πορθεῖ, τὴν νυῖν λεγομένην μαρώνει-
 αν, καὶ ἐμείλην ἀρπλῆν. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ ἐκ εἰων αὐτῶν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπε-
 ρῶται λίκονες πωσύνδῳ ἀβραῖδι γένετο, πανημόριος ἐμάχοντο. πόρῃ δὲ ἑσπεί-
 ραν οἱ ὀδυσσεύς ἠΐδνται, ἀρβαλόντες ἀνδρας οἱ, ἥτοι ἀφ' ἐκάστης νῆος ἀνδρας
 5. ἰβ' γὰρ εἶχε νῆες ὁ ὀδυσσεύς. ὅτω δὲ ἠΐθρ' ἔχοντες ἀκροῖας ἀπέπλεον, ἀνέμοις
 συχρῆντες δεινοῖς. καὶ μάλιστα ἐλθόντες εἰς γλῶ, δῖο ὅλας ἡμέρας ἔκταντο πῶς
 τὴν γλῶ. τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικρὸν δέμν ἀβλαβῆς ἵκοντο
 πῶς τὰς πατρίδας. ἀρ' δὲ μαλὲς ἀκρωτηρεῖς πελοποννήσου ἐζωθγόντες, ὅ νυκθὴ
 20 μόροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. δεικνύει δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῆ τῇ λωτοφάγων, ἥτοι
 τῇ ἑκαμεινῶν περὶ πύλασαν. ὑδροδυσάμενοι δὲ λειπνῶσι πόρῃ τὰς νῆες, ἐ-
 παῖε μύσαν τρεῖς ἰδίῃ τὴν χώραν. οἱ γδοσάμενοι τὸ λωτοῦ, ὑποστρέφειν ἐκ ἡ-
 θελον. δέσπας δὲ ὀδυσσεύς αὐτοῦ, ἀπέπλεε, καὶ ἤλθον νυκτὶ ἐκ εἰσδοῖς εἰς νῆσιν μι-
 κρὰν τῇ κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσιν. ὧν τῇ ἐπαύριον
 30 ρκὴν θηρῶσαντο, ἐσιδόντο πανημερίως. πόρῃ δὲ ἑσπείραν, καὶ πῶς ἔβλεπον γῆ
 τῇ γῆ τῇ κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῆς ἤκουον. τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἰὰ νῆες
 ὀδυσσεύς αὐτοῦ καταλιπὼν γῆ τῇ μικρῇ νήσῳ, τῇ αὐτοῦ μόνῃ ἀρπλῆ πῶς τὴν
 γλῶ τῇ κυκλώπων, κυπλησσία χρησάμενος. καὶ παρὰ πηκὰ πετρώδην καὶ ἀπό-
 κρυφον αἰγιαλὸν ταύτῃ ἀρκενύτῃ τὴν νῆσιν. τοῖς λοιποῖς ἑταίροις. αὐτὸς
 35 δὲ ἰβ' μόνος λαβὼν τῇ ἑταίρῳ, καὶ οἶνος μαρωνέτα ἀσκόμ καὶ βρώματα, εἰσῆλ-
 θον εἰς τὸ τὸν κύκλωπ ὀππῆλαιον, ἐκένον πόρῃ νομῶν τῇ περὶ ἀτάων ἠχολομῆν.
 ἐκτεδόντων δὲ τῇ φίλων φαγεῖν τυρὸν καὶ γάλακτ', ὅ τῇ περὶ ἀτάων λαβῆν,
 καὶ ὑποχωρῆσαι, ἐκ ἠθέλγν ἕως ὁ κύκλωπ πόρῃ ἑσπείραν ἔλθων, αὐτοῦ γῆ τῇ
 ὀππῆλαιον κατέχευε, καὶ ἠρώτησε πῶς τὴν νῆες αὐτοῦ δέμν, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο.
 ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν νῆα μὲν εἰπὼν ὑπὸ τὸν κύκλωπ λυθῆναι, αὐτὸν δὲ
 40 ἔσθην καλεῖσθαι. ὁ δὲ, δῖο λαβὼν τῇ ὀδυσσεύς ἑταίρων, κατέφαγεν. εἶτα ὁμοίως
 καὶ τῇ ἐπαύριον δῖο φαγεῖν, καὶ οὗτοι λοιπὸς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ὑπὸ
 νομῶν. οἱ δὲ πόρῃ τὸν ὀδυσσεύς ἀντρεπίσαντο. ξύλον ἀποφυμῆλον, ὑπὸ πυρ-
 κείαν ἔθρυντο, ὡς τε ξυρανθὲν ἐβριωθῆναι, καὶ σωθῆναι τὸ τὸν τυφλῶσαι αὐ-
 τόν, ὁ καὶ ἐποίησαν. ἐλθόντ' γὰρ αὐτοῦ πόρῃ ἑσπείραν, καὶ εἰσελάσαντ' εἰς τὸ
 45 ὀππῆλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δῖο τῶν φαγόντ', κρινῶσιμ αὐτῶν
 καὶ οἶνον, καὶ μεθύσαντο τυφλοῦσιμ αὐτὸν. τὸ δὲ βοῶντ', περὶ ἡλθον παύ-
 ρες οἱ κύκλωπ. ἀκρόσαντο δὲ βοῶντ' αὐτοῦ, ὅτις με ἐτύφλωσε, μεμνηγῆαι
 δοκῶσαντο αὐτὸν ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρώτῃ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, πόρῃ τὴν
 θύραν τὸ ὀππῆλαιον καθεῖδεις, ὅπως ὑσδρον κλείσας τὸ ὀππῆλαιον, καὶ γῆδον αὐτοῦ
 ἐνὶ ῶν ἀνέλεθ. οἱ δὲ περὶ ἐλθόντες ὑποκᾶτω τῇ περὶ ἀτάων, ὅ αὐτῇ πολλὰ ἐμβε-
 λόντο τὸ πλοῖον, ἀπέπλεον. βοῶσάντων δὲ αὐτῇ ὁ κύκλωπ ἀκροῶς, λίθον βα-
 λὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔσρεψεν ὑπὸ τὸν κύκλωπ αὐτῇ τὴν νῆα εἰς τὴν γλῶ.
 ὡς δὲ πάλιν ἀρπλῶντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῇ ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοῦ εἰς τὰς

πατρίδας. καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὴν γλῶ. εἶτα λοι-
 ποὶ ἄρπλιδύσαντο, ἤλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆδοι αὐτῶν.
 εὗρον δὲ διακρύοντας αὐτὸν ἑταίρους. Ὡς τότε μὲν δὴ ὠκνηθέντες κοιμῶνται. τῇ ἐπαύ-
 ρισι δὲ ὡπταίς πλείοντες, ἤλθον εἰς αἰολίαν. καὶ Ἰατρίαντες ἐκεῖ μὲν λαβόν-
 τ' ὀδυσσεὺς παρ' αἰόλῃ τῶν δῖν' αὐτῶν ἀσκήν, ἀπὲς πλεον ζεφυρεῖς δ' ὑφ' ἑκὼν
 ἡμόρως. τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν ἰθάκην καὶ ἀνθρώπους καὶ πόλιν καὶ λαὸν ἐβλεπευ.
 Λεκκηκῶτες δὲ ὀδυσσεὺς, ὧς καθύδινοντες, λύσσι τῶν ἀσκήν, νομίσαντες χρῆ-
 ματα ἔχειν. καὶ ἐκχυθέντων δῖν' αὐτῶν, ἀρπάξας αὐτὸν ὁ κλυδίσμων, πάλιν σφίρει
 πῶς αἰόλου. ὁ δὲ αἰόλος αὐτὸν ἰκτείνοντας ἄρπτεμπε, ὡς θεοὶς ἐχθρὸς, οἱ δὲ ἐ-
 ρεσίᾳ ἐξ ἡμάτα πλείοντες, ζ' παρὰ λαοσυγονίαν ἤλθον. κατελθόντες δὲ οἱ λαο-
 συγόνες, κατέαξαν τὰς ἱεῖρας αὐτῶν πέτρας σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. μόνος δὲ
 ὀδυσσεὺς, ἀρπύξας τὴν αὐτοῦ νῆος τὰ πρυμνήσια, ἐφυγε. ὡπταίς δὲ πλείοντες,
 ἤλθον εἰς τὴν αἰωνίαν νῆσον τῆς λίρκης, ἣ τις ἐθελαιοποιεῖ αὐτὸν ἀνθρώπους. καὶ δῖος
 ἡμέρας ὅλας ὕπνῳ γῆς ἐκενοτο δρεμοιῶντο. τρίτῃ ἡμέρᾳ διακρύβοντες εἰς δῖον ἔσπ-
 σαν. καὶ μὲν τῶν δῖν' ἀνέλκοντες, καὶ ἐκσιδὼν ἑταίροι. καὶ τῶν ἐτόρων ὀδυσσεὺς,
 καὶ ἐτόροι καὶ ἑταίροι. καὶ ἐκρυβέντες, ἐπύον ὁ κλυδίσμων ὕπνῳ ἀνέλκοντες, ὡς τὰ
 ἀνέλκοντες αὐτὸν αὐτὸν ὕπνῳ ἀνέλκοντες. ἀνέλκοντες δὲ σὺν ἐκείνοις, εἰδὼν ἐκρυβέντες
 αὐτῶν τὴν λίρκης λύκους καὶ λείοντας ἡμόρως, σάινοντας αὐτὸν ταῖς ἐρεσίαις. ἐσελ-
 θόντων δὲ τῶν Φίλων, αὐτῶν ἐξω ὑπελείφθη. καὶ κείνας μὲν ἡ λίρκη χοίρους ποιεῖ, δὲ
 σα πᾶν αὐτοῖς, οἶνον μεμιγμένον τυρῶν, ἀλφειοὺς καὶ μέλιτι. δύνοντες δὲ ἤλθε
 πῶς ὀδυσσεὺς, καὶ αὐτὸν λαοπῆρας, ἀφωνία μὲν σιωπῆς καὶ ὁφθαλμῶν δὲ ἄστα-
 κτὶ κατὰ γῆρας τὰ δάκρυα. μόλις δὲ ποτε εἰς αὐτὸν γεγονώς, τὸ πᾶν ἀφῆκε-
 ται. καὶ ὀδυσσεὺς αὐτὸν αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδείξαι. ὡς δ' ἔκ ἐπείθετο, μόνος
 ὀδυσσεὺς τὴν πορείαν ἀπέρχεται. ἐρμῆς δὲ αὐτῶν σιωπῆς, τὰ τὴν λίρκης πᾶν
 τα κατέλεξε, καὶ δίδωσι αὐτῶν τὸ μῆλον, ὅπῃ οὐδὲ βοτάνη αὐτῶν παλῶσα μα-
 γείαις. καὶ ὅπως πῶς λίρκην ἔλκον, ὅ μόνον ἐκ ἐθελαιοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος
 ἐπ' αὐτὴν ἐκύνσας, ἐπέσει καὶ αὐτὸν Φίλος αὐτὸν πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιεῖ
 σαι. κατελθὼν δὲ ὀδυσσεὺς, αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἐτόρων Φίλος αὐτὸν αὐτὸν μετ' ὀδυ-
 λόχῃ, καὶ χρόνον ποδὶ τῇ λίρκῃ διέτεταν, συγκαθύνοντες ὀδυσσεὺς τῇ λίρκῃ.
 μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτὸν ἀρπτεμπε, ἐπύον αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς ἐμαρμύ-
 νον ἀρπτεμπε, μὴ κατέλθωσι πῶς ἄλλω, καὶ χρῆσονται μαντείαις ἐκ τῆς τερεσίᾳ
 ψυχῆς. καὶ δὴ δὴ ὅλης ἡμέρας πλείοντες, κατὰ τὴν ὁδὸν ὅσα τῶν ἀσκήν καὶ λιμνῶν
 ὠκεανῶν, καὶ πυργόσιον βοδρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες λείον καὶ οἶον θάλα-
 σσαν, ὅσα ἔχοντες εἰς τὸν βοδρον τὸ αἶμα, καὶ ἔδυσαν χολῇ τοῖς νεκροῖς, καὶ ἤλθον αἱ
 ψυχαὶ πᾶν αἶμα. ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, ὅσα ἔα πίνειν πρὶν αὐτῶν κατὰ
 λείψαν ἀπὸρ βούλειον. καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἐλπίς καὶ ἡλθε ψυχῇ, ὅς γὰρ τῇ τῆς
 λίρκης οἰκίᾳ ἐπὶ ἄδακτῃ ἐκείνῃ. δυνάτω δὲ ἡ ἀντίκλεισι, ἡ μήτηρ ὀδυσσεὺς. εἶ-
 τα τερεσίαις, ὅς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν κατὰ λῆψιν εἰμαντεύσασθαι. μετὰ
 ταῦτα πάντων οἱ ἥρωες ἤλθον, καὶ αἱ δῖν' ἥρωων γυναικῶν, λέγοντες αὐτῶν ὁ
 καθέναν τις εἶναι, καὶ ὅσα πέπονθε. εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ γοργὰ ἐξέλθοι, ἐμβάν-
 τες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναυῶν, ὡς πῶς τὴν λίρκης νῆσον πῶς αὐτῶν ἐμαρμύλῳ
 ἀπὲς πλιδύσαν. καὶ δάξαντες τὸν ἐλπίδα, ἀρπτεμπε, παρὰ τὴν λίρκης τὰ χρῆμα
 δὴ λαβόντες. καὶ τὸ ὀδυσσεὺς μαδόντες παρ' αὐτῶν, ὅσα καὶ παρὰ τερεσίαις, τὰς
 σερμύνας, τὰς πλεγκτὰς, τὴν σκύλαν, τὴν χοίρυδιον, τὰς βόας ἡλίαι, ὧς πάντα
 ἀπλῶς. ἡμεῖς γὰρ ὀδυσσεὺς ἀλέξας τὰ ὅσα δῖν' ἑταίρους, παρὶ πλεον αὐτῶν ὕπνῳ
 ἰσθ' ἐκρεμῆς ὦν, ὧς ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὅσα. πῆλ' ἀνῆλθε γὰρ τὸ λεμῶνα τὸ σερμύ-
 ναν, καὶ τὰ μέλη ἐκένων, ὅσα δὲ δελγόμενοι ἀπὲς θηοσκον οἱ ἀκρόντες, λύσσι τὸν ὀ-
 δυσσεὺς τὸ ἰσθ'. ἐπειτα πᾶν πλεονόσαντα τὰς πλεγκτὰς πέτρας, αἱ πῶς ἀλλήλας
 σιωπῆρας

10

20

30

40

σωὶ κρότῳ, κ' φοβόρῳ ἀπὲς τὸν ἄνθρωπον (αὐτὴ κ' λυκαῖαι, λέγοντ') καὶ
 τοὶ δὲ μεταξὺ λιλικίας καὶ παμφυλίας, καθ' ὅμορον, καὶ πινὰς ἐτόρυν, ἤλθον
 εἰς χαρὺν βίῃς καὶ σκύλλας, πλησίον μᾶλλον τῆς σκύλλας. ἀφ' ἧς γὰρ τῶν δὲ
 ποδὶ φ' σκύλλας ἐκ φ' νεὼς αὐτοῦ ε', οἱ λοιποὶ σιωποῦν τὸν τῆς εἰρήνης χροῦ
 μένου, ἐφ' ὅσον. ποδὶ δὲ νύκτα τὸ ἥλιον νῆσον θειανκία πῦρ ἀλάτσει, καὶ ὁδου-
 σὺς παρὰ πλῆμ αὐτῶν ἐκείλυν. οἱ δὲ μὴ περὶ δέντες ἔζηλθον. καὶ πρῶτον μὲν
 θηροῖσι καὶ ἀγκιστρίας δίδωμι. ὡς δὲ νότος ἔπνευ πῦρ μὲν ὅλον, ἀνελθόντ'
 ὁδουσίως εἰς τὸ γ' ὁδότηρον φ' νῆσον ὕψαθαι, καὶ κατακοιμηθῆντ', σφάτῃσι
 οἱ μὲν ὀρυζόχρ' βόας δ', καὶ ἰδίῃσι ὕψ' ἔξ' ὅλας ἡμέρας. τῇ ζ' δὲ παυσανίως
 10 τὸ δεινὸν αὐτὸς ἐμὲν κύνων, ὥς τε πλῆμ, ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ σιωποῦνται,
 εἰτα ὁδουσὶν. ὁδουσὺς δὲ μόνον τὸν τρόπον κατέχων, ὁδουκτίως ἐφ' ὅσον.
 αὐτὸς ἄλλοι δὲ ἥλιον, νότον φ' ὁδότηρον, ἤλθε ποδὶ τῶν χαρὺν βίῃς, καὶ δ' αὖτε
 20 φ' ποδὶ αὐτὸς τύπος ἐκείνης ἐσώσης συνῆς, ἀπεκρίματ' ποδὶ αὐτῶν, τὰ δὲ ξύ-
 λα κατέλυ πῦρ τὸν βυθόν. ὅψ' δὲ ἀναδιδόντων αὐτῶν λαθεῖς αὐτὸν ἀφ' φ' συ-
 κῆς, ἐπελάττει φ' ξύλων. καὶ δ' μὲν ὅπως ἡμέρας γήνηται. δεκάτη δὲ ποδὶ τῶν
 ὁδουσίαν νῆσον ἤλθε φ' καλὴν φ' ὅσον, καὶ ζ' χρόνος ἐκείνη σιωπῇ. φ' δὲ ὁδότηρ,
 ἀπελύνει μετὰ χεῖρας, διὸς ὁδότηρ τῇ καλὴν φ' ὅσον. καὶ ὅπως μετὰ φ' χεῖρας
 ὁδουσὺς, ἐξ' ἡμέρας ἔπλεον. π' δὲ τῶν φαιακίαν, ἥτοι τῶν λειπυρεῶν εἰδῶν. αὐτὸς
 30 μὲν δὲ γηρομένων ὁδότηρ ποσειδῶν, κατελάθει ἡ χεῖρας. διὸ δὲ ὅλας ἡμέρας
 γήνηται. τελέτη δὲ ἡ λειπυρεῶν ἐλίσσεται αὐτῶν, διὸ δὲ ὅπως ἡμεροῦ αὐτῶν, μετ'
 δ' ἔζηλθον εἰς τῶν γλῶ φ' φαιακίαν, καὶ καταπνύων γ' ὕψ' ἐκάθον. φ' δὲ ἄλ-
 κινος θυγατρὸς ναυσικάας, μετὰ φ' ὁδότηρ πᾶν ὅσον αὐτῶν ἐλίσσεται πλῆμ καὶ
 τὸ φθῆναι πᾶν γένος, καὶ σφαιρίζον πῦρ ἀλλήλας βόης γηρομένων, ἐγέρεται
 ὁδουσὺς, καὶ ἰκετὸς αὐτῶν. ἡ δὲ τροφὴ καὶ εἶματα δίδωμι, καὶ δίδωμι ὅσον ἐλ-
 θεῖν πῦρ τὸν οἶκον τὸ ταύτης πατρός, φ' τῶν αὐτῶν ἰκετὸς αὐτῶν μετὰ ἀνῆλτον,
 ὡς αὐτὸς τῶν φ' φαιακίαν, καὶ βέλοιο. ἐκείνη δ' ἔλθων, ἐρωτᾷται ποδὶ ἄλκινος καὶ τῆς
 ἀνῆλτης, καὶ τῶν πᾶσαν μὲν ὁδότηρ διηγῆται ποσειδῶν, καὶ δίδωμι παρ' αὐτῶν
 40 μνηστῆρας λαβὼν εἰς τῶν ἰδὲ πλῆμ πᾶν πᾶν, αὐτῶν μὲν ὕψ' φ' φαια-
 κίας. ποδὶ δὲ ἰσοφύρῳ πᾶν φ' ἐκείνη, καὶ εἰσελθὼν ὡς πᾶν ποδὶ τὸν ὕ-
 μαλον τὸν σὺν ὅσον, ἤλθε καὶ πῦρ αὐτῶν μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροι-
 νθεῖς, γνωρίζει αὐτῶν τοῖς οἰκίταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελθὼν αὐτῶν μνηστῆρας. ἀνα-
 γνωρίζεται δὲ τῇ αὐτῶν γυναικί, καὶ συγκαθιδύσας αὐτῇ, πᾶν τῇ ἡσυχίᾳ
 διηγῆται. τῇ ἐπ' αὐτοῖς δὲ πρῶτα ἐφείσιν πᾶν τὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ φ' μνηστῆρας συγ-
 γένους, μαθόντες τὸ γεγονός, πρῶτα μὲν εἰς τ' ὁδουσίως οἰκίαν ἐλθόντες δ' ἀπῆλθον
 αὐτὸν νεκρὸς. ἔπειτα δὲ ὁ πᾶν γένος, ἔζηλθον τ' αὐτῶν πῦρ τ' ἄνθρωπον, ὁδουσίως πο-
 λεμήσαντων. ἀθλῶς δὲ βελῶν φ' ὅσον, καὶ τὸ νῆκ' καταπνύων. ὁδουσὺς
 50 εἰς ὁδουσίαν εἰδῶν ἡσυχίαν φ' ὅσον μὲν ἐλθὼν, θύει τὰ νηομισμῶν. φ' γρηαῖος
 ἄγαν ὑποστράφει, λέγει τ' ἡσυχίαν φ' ὅσον, τὸ ἐκ λειπυρεῶν αὐτῶν γηρομένων φ' ὅσον.

40 ὅδ' ἀνὸς λεκτρον ἀρπαγῆσαι εὐνέτης,
 πλάτιν ματδύων κληδόνων πεπυσμένον,
 ποσὶν δὲ φάσμα πᾶν ὅσον εἰς αἶθρα φ' ὅσον,
 ποῖος θαλάσσης ὅσον ἐρευνήσῃ μυχός.
 ποῖον δὲ χόρσον ὅσον ἀνιχνεύσῃ μολὼν,
 ἐπὶ φέται μὲν πρῶτα τυφῶν σφοδρῶς.

ὅδ' ἀνὸς λεκτρον.) ὁ δὲ μὲν ἐλθὼν δυνέτης καὶ ἀνῆρ, ματδύων καὶ φηλα-
 φῶν τῶν ἀρπαγῆσαν ἀνὸς λεκτρον πλάτιν καὶ γυναικᾶ, παρὰ τὸ πᾶν φέται καὶ

μῖγνυσθαι, λέγει δὲ τὴν ἐλπίω. ματρίων δὲ αὐτὴν πῶς ἀπὸ λελυμένων καὶ φημὶ
 πεπυσμένον καὶ μαθὼν, ποθὼν δὲ τὸ φάσμα, τὸ πῆλυνον, τὸ φηγόν εἰς αἶθρα, ὅ
 εἰς τὸν αἰθέρα, ποῖος θαλάσσης ἐκ ἐρδυνήσει μυχῆς· ὁ λυκοφρεὺς ἀκολυθὼν ἑρδύ-
 τω, τὴν ἐλπίω φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς τροίαν, ἀλλ' ἀρπαγῆσαν ὑπὸ ἀλεξάνδρου,
 ἀπελθεῖν μετ' αὐτῇ εἰς αἶγυπτον, γῆντα πρωτεύς ἀφείλτο αὐτῇ ὑπὸ ἀλεξάνδρου.
 πορθνείσης δὲ τῆς τροίας, καὶ μὴ εὐρεθείσης τῆς ἐλπίης ἐκείσε, τότε ὁ μινέλαος
 ἐλθὼν πρὸς τὸν πρωτεύα, ἔλαβε τὴν γυναικα. ποθὼν δὲ φάσμα.) πινὲς φασίην
 γνῶντα ποδὶ τοῦ εἰδωλῶ λέγειν ὅτι ἐλπίης, τοῦ δὲ θνῆσθαι παρὰ τοῦ πρωτεύου τῷ
 ἀλεξάνδρῳ, αὐτῇ ἐλπίης αὐτῆς. ἐγὼ φημί δὲ καλῶς αὐτὸς λέγειν. ὃ γὰρ τὸ εἰδωλόν
 τὸ παρὰ πρωτεύου δολφν, πῆλυνον εἰς τὸν αἰθέρα, ἀλλὰ ποδὶ τοῦ συμβαίνοντος
 ὕδατος τῇ ἐλπίῃ φησὶν, ὡς δὲ ἐπίδοις γν' ὅρις διδάσκει. λατρεθείσαν γὰρ ὑπὸ
 πηλᾶδος καὶ ὅρις τοῦ ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσιν σφαγιαθῆναι ὅτε τὸ μὴ
 βοηθῆσαι αὐτοῖς τὸν μινέλαον, ὡς τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἀρπαγῆς αὐτὴν ἀπὸλλων,
 αὐτῆς ποδὶ τοῦ δι, καὶ φαίνεται μινέλαος καὶ ὅρις εἰδωλωδὸς δεικνύου αὐ-
 τῶν. ἡ δὲ γνῶσις ὅπως, ὃ ὃ μινέλαος τότε καὶ τότε ποθὼν, ποθὼν δὲ δεικνύου ὕδατος
 τὸ εἰδωλόν ὅτι ἐλπίης, τὸ ἀναχθὲν εἰς ἔρανον ὑπὸ ἀπὸλλωνος, πινὲς θαλάσσης ἐκ
 ἐρδυνήσει μυχῆς. ὅ γν' ὅτε ὁ λυκοφρεὺς ἀσέφην ἐργάζετο, τὰ ὕδατα τοῖς πρῶ-
 τοις μινύς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὕδατος. ἐπὶ τῇ γῇ πρῶτα.) θεᾶς τῇ πρῶτῃ
 τὰ ἄεμα ὅρα τῇ λιπικίας, ὅπως πίνδαρος καὶ ὁμοῦ φασίην εἶναι τὴν τυφῶνα.

καὶ πέμπελον γράνιν μαρμαρσμήνην δέμας,

καὶ τὰς ἐρεμβῶν ναυβαλταῖς ἰχθυμγίας

προβλήτας ἀκτὰς, ὅφεται δὲ τλήμωνος

μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοςόχους

ὠδίνας ἐξίλυσε δυνάστωδης κλαδί,

καὶ τὸν θεᾶ κλανοδύντα γαύαντος τάφοι.

καὶ πέμπελον γράνιν.) καὶ τὴν πάγησιν γράνιν τὴν ἀπληθυσμένην. ἀπὸ δὲ
 μέρους καὶ τοῦ ποδὶ χρομῆος τὴν λύνθω δυνάμει. φέρειται γὰρ ἰσορία, ὅτι ἀφρο-
 δίτη ὀργιδίση τοῖς θεοῖς, πινὲς φασί ὅτε τὸ συλλαβεῖν τὸν ἡφαίστου ἀρεῖ σιωδ-
 ναζομῶν, ὑποχρῆσε ποδὶ λύνθω, καὶ δὲ διέτριβε ποδὶ τὸ λαυκάσιον ὅρ. οἱ δὲ
 θεοὶ ἐρδυνῶντος αὐτῶν, ἐκείσε ὕδατος αὐτῶν, γράος ὑποδιδάσκει τὸν τόπον γῆντα
 τὴν λακρυνμῶν, ἐρωτηθείσης ποδὶ τῇ θεᾷ εἰ οἶδε πῶς ὅτι ἀφροδίτη. τὴν ἀφρο-
 δίτη ὀργιδίση, ἐμαρμάρωσε, καὶ μέλει τοῦ νῦν ἵσταται ἡ σῆλη αὐτῇ ἐκείσε.

καὶ τὸν ἐρεμβῶν.) ἐλαύνει φησὶ, τὸν ἐρεμβῶν ποδὶ τῆς τοῦ νέλου ῥοᾶς οἰ-
 κῆν. γῆντα δὲ ἀράβων εἰσὶν οἱ ἐρεμβοί, οἱ καὶ τραγλοδύνται καὶ ἰχθυοφάγοι κα-
 λῶμενοι, ὡς τὸν βίον πλατέως ὁ δῖος ποδὶ γράφει. ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι γν' τῇ
 ἑρα, ἥτοι τῇ γῇ βαίνουσι, ὑπὸ γὰρ γῆν καὶ τρώγας οἰκῶσι. μύρρας ἐρυμνὸν
 ἄστυ.) τὴν βίβλον λέγει, ἡ πῆς ὅτι πῶς τῇ φοινίκης. μύρρας δὲ δέαντος θνητά-
 της ἐγγύς. αὐτὴ ἐραδίση τοῦ πατρὸς, καὶ λαθρεῖα μίγεισε αὐτῇ, καὶ ἐγγύς
 γηρομῶν, αὐδομῶντος ὅσοι τοῦ πατρὸς, ἡνέκα τοῖς θεοῖς εἰς ἐτόρην φῶσι μεταλ-
 λαγῶναι, ἥτοι μὴ τε μετὰ ζώντων εἶναι, μὴ τε μετὰ τεθνηῶτων. ὅθεν εἰς δυνάστω
 αὐτῶν μετέβαλε, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἥτοι σμύρναν αἰολικῶς, ὅθεν
 καὶ τὸ μύρον καλεῖται. μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύρραν μύρρινον, ἥτοι μυρ-
 σίνων νομίσας. ἔτω μεταβληθείσης αὐτῇ εἰς μύρραν, ἐφεῖς τὸν χρόνον τοῦ πε-
 τοῦ, ὅτε γὰρ γῆντα τοῦ φλοιῷ ἀπένυσε τὸν ἄλωνα. ὅν ἰδούσας ἡ ἀφροδίτη
 ἐφίλησε, καὶ αὐτοῦ ποδὶ ἐρασῶ ἐγκνῶν. γαύαντος.) ὁ ἄλωνος γαύας
 παρὰ λυπεύουσιν καλεῖται. ἄλωνος ὃ λύνει, κατὰ πινὰς, λινύρε παῖς τὴν τοῦ
 λυπεύου βασιλείας, καὶ ὃ θεᾶντος. ὅς δὲ ἀφροδίτη γέννησεν πελάγον, δυνάστω, καὶ
 βαδυν

Βαθυαΐδιον. καὶ γὰρ ἦρα ἔγκυον ὅσαν αὐτῷ, μεγαθυμῶν χερσὶ ἀΨαμένῃ,
ἔποιοντο ὅσον γυνῆσαι. καὶ τὸν διὰ ἡλαυδόντα.) αἱ μῦσαι τῇ πῦρ ἀφρο-
δίτῃ ὄργην φέρονται, ὅτι πολλὰς αὐτῇ εἰς ἔρωτας λινύσασα, ἐπεισεν αὐδρασί-
μιγνύσαι καὶ τέκνῃ, οἷον ἡλκίοπῳ ἐξ οἰάχου τέκνῃ ὀρφία καὶ λυμόθωνα, τὸν τε-
χέριον ἐκ στυμόνθ' ἔρπον, ἡλεῖ δ' ἐκ μάγκηθ' λῖνον, τὸν ἐρώμενον αὐτῇ ἁ-
δωνίῳ ἀπέκταναν. μὲν θ' γὰρ λυπηγείας ἦσαν τὸν πόνον, καὶ τὸν ἐρασὶν ἀφροδί-
της ἁδωνίῳ ἀκόσσαντα, ποιήσασα χαυνωθῆναι, ὥρμησεν ὡδὶ κυνηγίσιον. ἀφῆκε
δὲ ὁ θεὸς ἀντοράσας ὡς ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοῖρον μορφῶν,
εἴτε πῦρ χοῖρον ὀρμήσαντα τὸν ἁδωνίῳ γυναικὶ ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ
10 μὲν ἁδωνίῳ θ' αἶμα καταρρέδυσαν, τῷ αὐτῶν λυκῶν ὅσαν πρότορον, ἐρυ-
θρὰν ἀπεργάσατο. ποδὶ γὰρ αὐτῶν τὸν ἁδωνίῳ πονεῖν ἔτυχεν. ἀφροδίτη δὲ
τὸ πᾶν θ' μαθῶσα, γυμνοῖς ποδὶ τρέχουσα ποῖς ποσίμ, ἐλεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκάν-
θους δὲ καὶ αὐτὴν ῥοδωνίᾳς ἐμπόνεσα, τῇ καταρρέδυσαντι αἶματι τὸ ῥόδον ἐρυ-
θρὸν ἀπεργάσατο.

χοινίδι μουσόφθαρτον ἀργύντα, ξγύν
κραντῦρι λυκῶ τὸν πρτ' ἔκτανε πῖπας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιος κηφίδας,
καὶ λαφείου λακτίσμαθ' ἑρμαίου ποδῖος.

30 χοινίς, ἀργύντα, καὶ ξγύν.) ἀφροδίτης ἐπίθετα. ὅτι ἡ χοῖνθ' βοτάνη μακροῦ
μυῖα, ὅν ὀδόντας μὲν καθάριε, λινεῖ δὲ καὶ πῦρ ἀφροδίτης. ἀργύντα δὲ λέγεται,
ὅτι διὸν ξγύνει ἀρμότῃ πῦρ μίαν σιωάφειαν γαμικῶν. ξγύν δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. ἡ δὲ
σιωτάφεις ὅτως, ἐπόψεται ὁ μνῆλαθ' τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ γαίου-
τος τὸν μουσόφθαρτον, ποδὶ φραστικῶς τὸν ἁδωνίῳ, τὸν ἡλαυδόντα τὸν δρῶν καὶ γίντα
τῇ ἀφροδίτῃ ριάδε καὶ τοιάδε. ὅρ πῖνα ποτὶ ἁδωνίῳ ἔκτανε ὁ πῖπας καὶ ὁ κῆ-
πῦρ, γνῆ λρατῆρι καὶ ὀδόντι λυκῶ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐπόψεται τάφον ἀδω-
νιῶθ', ἢ τῷ βίβλῳ, ἢ τῷ λυκῶ. καὶ γὰρ τῇ βίβλῳ γὰρ τῷ ἁδωνίῳ, καὶ γὰρ τῇ λυ-
κῶ ἐπὶ τὸν ἁδωνίῳ ὁ λινύρεν. ἀπὸρ ἀκελῶς πίνεις ἔκ εἰδύδον, συγχέουσι αὐτὸν νῆες,
40 τίως οἱ μὴ γινώσκοντες τῷ μύρρῳ, ἁδωνίῳ βίβλιον εἶναι, τὸν δ' ὅρ εἰπομένῳ λυ-
κῶν, νῆσον ἁδωνιῶθ' τῷ λυκῶ φασίμ. ἐπόψεται δὲ.) διάσεται δὲ καὶ
τῷ αὐθιόπῳ. τύρσιος γὰρ κηφίδας, τὰ τέχνη καὶ τὰς πόλεις λέγουσι τοῦ κη-
φῆως. ὁ δὲ κηφῆς ὁ τῷ αὐθιόπῳ πατήρ, βασιλεὺς τῷ αὐθιόπῳ. προσχόν δὲ,
μὴ γράφης κηφιδῶν, ὡς οἱ πολλοί. ἡρόδωθ' κηφιδῶν καὶ ἀρταίης ἔθνη πρ-
σὼν εἶναι λέγει, ἔκ αὐθιόπῳ λέγοντες κηφιδῶν αὐθιόπῳ λέγεσθαι, ἀλλὰ κη-
φιδῶν. τύρσιος ἀπὸ τοῦ κηφῆς κηφιδῶν, καὶ ἐκτάσει κηφιδῶν, ὡς χυ-
σιδῶν. καὶ λαφεία.) λαφεία ὁ φιλόφρονθ'. λέγει δὲ τὸν ἐρμῶν. ἐρμῆς γὰρ φυ-
λάτῃον γνῆ αὐθιόπῳ βαλῆναι τὸν διός τ' ἰὼν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῷ ἥρατος βλαβῆ, διψήσας ἐλά-
πτει τῷ γλῶ, καὶ αὐθιόπῳ ὕδαρ, ὅθεν ἐκείνῳ τὸν πῖπθ' ἡρόδω ἐρμῶν καλεῖται, ὡς
40 πηγᾶς κελύς, καὶ σκάμανθ' ὡταμός. ἑρμαῖα.) οἱ μὲν πάντες τὸ μα-
κρὸν ποδὶ γράφουσι, ὡς εἰοικέν, ἔκ εἰδύδης διαφορᾶν. ἐγὼ δὲ ἑρμαῖα ἑρμαῖον τὸ εὐρη-
μα, καὶ ἡ γυνικὴ ἑρμαῖα τοῦ εὐρήματθ'. ἐρμῆς δὲ ποδῖος τοῦ ἐρμῆα καὶ, φιλόμ, ὅτι
ἐκβλήθη τοῦ ἰδῶτα γέγονεν.

δυσσας τε ὠτέρως κίπφθ' αἰς προσήλατο
δαιῦς χατίζωμ, ἀντὶ θηλείας δι' ἔβη
τὸν χρυσόπατρον μόρφον ἀρπάσας γνάβοις
τὸν ἡπατουργόν ἄρσεν ἀβυλόπιδρον.

δυσσας

δισσας τε πειτρας.) ὡς φέως τῷ αἰθίοπων βασιλείῳ καὶ καοσιπέας, γίνε-
 ται πᾶς ἀνδρομέδαι. ἐιζήσας δὲ τῷ λαλλιοπέας πῶς καλῶ τῇ ἡρᾷ, ἢ καδ'
 ἰτῶρες ταῖς νηπίσι, ὁ ποσειδῶν αὐτῷ παρακλῆσει ἐπιμύει κῆνθον, ὃ τὴν αἰθιο-
 πίαν ἐλυμαίνετο. χρῆσμι δὲ ὁ κεινὸς τὴν αὐτῷ θυγατῆρα τὴν ἀνδρομέδα
 πῶς βορᾷ ἐδωκε ἐκφυλῶναι τῷ κῆνθῳ, καὶ ποδὶ πόλιν αἰθιοπίας ἰόπῳ, δίδου-
 μοῖς σιδιρκοῖς δίδου μῶσιν αὐτῷ παρὰ πινας πειτρας. πόρσεύς γ' ὅτ' τότε λαρεῖ
 μῶσας τῇ γοργόνῳ, πρὶ τὸς δὲ αὐτὸς τόπος διέχετο, ὃ τῇ ἀνδρομέδῳ αἰκτεράς,
 δεικνύσι τὴν κεφαλὴν τῇ γοργόνῳ τῷ κῆνθῳ, καὶ ἅμα ἐκλύσας τὸ λοχόδρεπα
 νομ, ὃ μὲν μίρετο τὸν κῆνθον ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοντε, καὶ τὴν κῶνιν ἔρυσσε-
 μιν ἐγὼ μιν, ὅτι δὲ ποδὶ ἰόπῳ τὰ κατ' ἀνδρομέδῳ γέγονε, ἀρεσείδης τε μαρ-
 τυρεῖ, καὶ λιβαίνει, καὶ περικύπει, καὶ ἰώσκηππος. καὶ πρὸς αὐτῷ ὅσῳσι λί-
 γει, πόλιν ἰόπῳ τῇ ἀνδρομέδῳ τὸ δίδου μῶσιν. ἅλῃ δὲ τις πάλιν φησὶν, ὅτι
 ἐκείνῳ ἰὼ τὸν ἀργον νικήσασα, ἀνθρῶπ' ἔγειγεν. τὸν χρυσόπατρον.) τὸν κῆν-
 θον δὲ ἰσορία ριαύτη. ἀρεσείδης τὸν ἀργεῖον βασιλείῳ, καὶ σφιδάκης τῇ σφιδά-
 τῳ θυγατρός, γίνεται θυγάτηρ δαυάκ. ὡς ἀρεσείδης ὁ πατὴρ σιδιρκοῦ ποιή-
 σας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τὸ τῷ τρόπῳ μένη παρῆνθον. ἐκ χρῆσμι γὰρ
 ἡ κηκοί, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῷ ὄντι γυνήθευτος. ἐνὶ τῇ, ὡς κηκοί, εἰς χρυσὸν με-
 ταστρέφας αὐτὸν, χυθεὶς διὰ πινθ' ὅπως ἐμύνη αὐτῇ. ἢ δὲ γ' ἡ γαστὴρ ἔχει τὸν πόρ-
 σεῖα. ὁ πόρ γὰρ ὁ τῆς πατὸς, ἀνέμεινε ταύτῃ τεκνῶν. τεκνῶν δὲ σὺν τῷ
 βρεῖφει ἐμβαλὼν αὐτῷ λάρνακι φυλῖν, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, 20
 ἢ πρὸς πῶς σείριον νῆσον ὄξω ἐχθρῶν, μίαν ὅσαν τῇ κυκλάδῳ, ἥς ἐβασίλιδε πολυ-
 δόκτης ἦος ποσειδῶν καὶ κηρεβίας, ἀδελφόν. ἔχον δίκτυον, ὃς δίκτυος ὡς ἰδὼν
 πᾶσι τὸν πόρσεῖα ἐπαυλαγῶν, καὶ τῇ δαυάκῃ ἐπιμελῆτο. ὃ δὲ πολυδό-
 κτης εἰδὼς τὴν δαυάκην, μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέειν αὐτῇ, τὸν πόρσεῖα ἥδην
 πῶς ἡβλῶν ἐλάττονον, πλάττεται ὡς ἰδὼν χρῆσμι ἔχει πῶς γαστρίῳ ἰπποδια-
 μέας τῇ οἰνομάκῃ, καὶ ἄλλου ἄλλο τῷ φίλῳ αὐτῷ. πόρσεῖα δὲ πεμπει ὡς γοργό-
 νας, δειροτμήσαι τὴν μείδισσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἐνέγκειν, ὅπως τῇ ἰπ-
 ποδιαμέῃ δίδει. ὅτ' δὲ ἐπ' αὐτῷ δίδετο, ὅπως τὸν πόρσεῖα ὑπὸ γοργόνῳ ἀ-
 ναιρεθῆνθ' αὐτῷ, αὐτὸς ἀδελφῷ τῇ δαυάκῃ συγγίνετο. ταῦτα δὲ λῆρετο. πολυδό-
 κτης γὰρ τρεῖς μὲν γυναικὲς πρότορον ἰπποδιαμέας. τὸ δὲ ἀλνθῆς ὅπως ἔχει. τῶς 30
 μυθικῶτόρον, ἀλλήγορικῶτόρος δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς, ὅτι μὲν ἐβίαζε πολυδό-
 κτης δαυάκην, ἥδην καὶ ὁ πόρσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ μείδισσα γυνὴ ὅσα πισίδις, τῇ αὐτῇ
 νᾷ πῶς καλῶν αὐτῷ ἐξῆν, ἀβλῶν τὸν πόρσεῖα κατ' αὐτῇ ἐπιμύειν, ὑποχρῶ-
 ντα καὶ ὑποδείξασα τὸ τῷ ζῳγραφίῳ τὴν γοργόνῳ, ποδὶ πόλιν τῇ σέ-
 μῃ, δεικνύον κηκεῖσαν, ἀπὸ τῷ ὑποδείχνῳ ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ ποδὶ
 τὰς φορκίδας, πρῶτον τὴν τε πεφροσῶν, καὶ τὴν γυνῶν, τὰς ἐκ γημετῆς γυνῶς,
 ἀδελφὰς δὲ τῇ γοργόνῳ, ἔλαβε παρ' αὐτῇ τὸν γυνὴ ὀφθαλμὸν αὐτῇ, καὶ τὸν γυνὴ
 ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ τὸ πρότορον αὐταῖς ταῦτα ἐδωκεν, ὡς
 ὀδόντασαν αὐτῷ πῶς νύμφας. καὶ λαβὼν τὰς ἡρώτας τῇ νυμφῶν πεδίλα, λεί-
 ειςιν, ὅτι πᾶσαν ἡ λιβῶν, καὶ τὴν κωκίαν τὸν ἄδιν, καὶ παρὰ ἑμὲ ἀδελφῶν 40
 νῶν ἀρεπῶν ἔχον, καὶ παρὰ τῇ ἀβλῶν καλὸν πῆρον, πετόμενον ἡλθον ἐπ' αὐτὰς
 τὰς γοργόνας, ἐπ' ὁκτανὸν ὅσας τὸ ποδὶ πόλιν ἐβίασε τῇ παρτησὸν, αὐτὸν δὲ
 κωντοφολιδας εἶχον κεφαλὰς, σὺν ὀδόντας μεγάλων, χέρας χαλκὰς καὶ πῆρυ-
 γας αἷς ἐπὶ τὸν ὄντο. ὅτ' αὐτῷ πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοίμῳ μὲν εὐρῶν, κα-
 ρατομῇ τὴν μείδισσαν γυνὴ κατὰ πῆρον βλέπων, ὃ πῶς αὐτῷ. ἢ γὰρ αὐτὸν ἀπελι-
 θῶν ταύτην ἰδὼν. αἰ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαί, θρῆνῶν μίγα ἐκώκον, ἐκ τῇ
 πολλῶν ὀφθαλμῶν αὐτῇ ἐκπέμπουσαι σφεισμόν, ὅς ὃν πόρ ἀβλῶν ἡ τῇ πίνδα-
 ρον, τὸν αὐλῆτικόν καλῶμενον πολυκίφαλον εὐρὸν νόμον. πόρσεύς δὲ τότε τῇ πᾶ-
 ρα τὴν

- ρα τὴν κεφαλὴν θείας, καὶ ἤϊ νύκτα φόβου αὐτῶν, ἐπορεύθη. ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς
 αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν αὐδρομέιδαν τὸ κῆτος ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν γυναικα
 ἔχε πῦλινά ποδῶν ὅζ' αὐτῇ, καὶ καταλείπει παρὰ κρητῆ. ἄνδρ' δὲ καθέως ἀδελ-
 φὸν ὧν ἑνὶα πεινῶν δισμαλὴν αὐδρομέιδαν, καὶ αὐτῇ ὑπὸς λαβόντα, ἀπελίθω-
 σε δάξας τὴν γοργόνην. αὐτὸς δὲ σὺν αὐδρομέιδᾳ εἰς σείριον παραγέγονεν. ὑ-
 ρὼν δὲ τὴν μητόρα μετὰ τὸ δίκτυον πῶσαι φθιγγῶν ἐν τῇ νάυῳ ὅζ' πολυδιδύ-
 κτω, ἐλθὼν ποδὶ τὴν οἰκίαν τὸ πολυδιδύκτη, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφού-
 ρων, δάξας τὴν γοργόνην πάντας ἐλίθωσε. ἥ δὲ βασιλεὺς δίκτυον διδωσιν. τὰ
 δὲ τῶν νυμφῶν πένδιλα καὶ τὴν ἄλδα κωλύει, ἐρμῆς παρ' αὐτὸν λαβὼν, τοῖς ἰδίοις
 10 δεσποταῖς ἀπέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γοργόνης, πόρσεύς παρείχε τῇ ἀθλίῳ.
 ἡ δὲ πρὸς τὸ μίσον τῇ ἰδίας ἀπώδωκε ταύτην γνέπην. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ὕδρι
 τὸ κῆτος ὅδε ποδὶ τὸ σῆθον ἔχει, ταύτην γνέπην. ὅθεν ἄρ' τῇ γοργόνης καὶ ὁ ὕδρι-
 σῆθον ἑκάθεν τῇ ἀθλίῳ κῆτος, γοργόνιον ἐκλήθη. πόρσεύς δὲ σὺν αὐδρομέ-
 ιδᾳ καὶ τῇ μητρὶ διανύει ἑσπερίαν εἰς ἀργεῖον, ἐλθεῖν πρὸς θείαν ἀκροῖσιν. ἀκρο-
 σιθὲν δὲ τὸν χρυσὸν δειδικώς, εἰς πειλασίαν ἐχώρησεν. τεταυμίσας δὲ τὸ λαεῖ-
 σαίον βασιλεὺς πρὸς τὸν θυγῆτα ὕδρι τῇ τῷ πατρός τελευτῇ, πρὸς ἀγωνί-
 ζομενόν δίσκον βαλὼν τὸν ἀκροῖσιν πόδα, ἄκωρ αὐτὸν ἀναερεῖ, καὶ πρὸς τὸν
 20 ἑσπερίαν αὐτὸν ἔξω τῇ πόλει. πρὸς δὲ μεγαπρὸν τὸν πρὸς ἐλθὼν αὐτῇ μὲν
 ἔδωκε ἥϊ δίδαν βασιλεὺς, ἥϊ ἄργος ἀρχὴν. αὐτὸς δ' ὁ πόρσεύς τὴν τέρψιν
 κατέχευε, τὴν ἐκείνου βασιλείαν. πρὸς ἐκτισε δὲ μίσειαν καὶ μηκύνει, ὅθεν ἔτι
 30 ρος πῦλινος ὅζ' αὐδρομέιδας γυνῆ, ἀλκαῖον, ὀδύνηλον, ἐκλῶνα, μῆστωρα, ἡλεκτρον
 ὄνα, καὶ γοργοφόνον, τὸ ἐτόρε ὅδε αὐτὸν πόρσε κατὰ λειφθῆντα, ὡς εἴπομεν, ἐν
 αἰθιοπίᾳ, παρὰ τὸ πάππον κρητῆ. ἀρπαγὰς γνάθους.) ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώ-
 σκω τί γράφει, ὡς καὶ τὸ ἡπατοργόν. ὅ γάρ τὸν πόρσεα τὸ κῆτον κατέπιεν, ὡς
 πόρ ἡρακλῆα. ὡς εἰοικε δὲ, οἰνοβαρὸν ὁ λυκόφρων ἐκ τῶν πολεμίων τρυφῶν καὶ δω-
 ρημάτων, τὴν ἰσορίαν ἡρακλῆος, ἥϊ τὴν ἡσίωνην κῆτος, ὕδρι πόρσεα ἐν αὐδρομέ-
 ιδαν μετῴνυγεν. ἀρβυλόπιδον.) ἐρρίθη, ὅτι πῆδωτὰ ὑποδήματα τῶν νυμ-
 φῶν ἔχον. ἀρβυλὴ δὲ εἶδος ὑποδήματος. πόρσεύς κατὰ γὰρ τὸ γῆθον ὅζ' ἄβαν-
 τῶν. ἄβαντῶν γάρ πρὸς καὶ ἀκροῖσιν, ἀκροῖσιν διανύει, διανύει καὶ δὸς πόρ-
 30 σεύς, πόρσεως ἀλκαῖον, καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλκαῖα ἀμειψόμεν, ἡλεκτρον ὄνα
 κμῶν, ἀλκαῖος ἡρακλῆος καὶ ἰφικλῆος, ὅδε ὁ ἰόλαος.

πεφύσεται δὲ τὸ θόρυβον ξυρῶ,
 φάλλαμα δυσμίσσητον ἐξινωμένη
 ἱπποβρόχους ὠδίνους οἷξαντες τοκῶν
 τῇ λειρόπαιδι μαρμαρώπιδι γαλῆς,
 ὅς ζωοπλασθῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρας ποδῶς
 ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πύτρων
 40 λαμπήροκλῆπης τριπλῶν ποδινγιάς.
 ἐπύφεται δὲ τὰς θόρυβους γύας,

θειρῆς ξυρῶ.) ἐρρίθη. ἱπποβρόχους ὠδίνους.) ἡρατομειδῶν τῇ γοργόνης
 παρὰ πόρσεως, ἐκ τῷ τραχύλῳ αὐτῇ ὅζ' ἐβόρεν ἄνθρωπον μὲν ὁ χρυσάειρος, ἱππὸν
 δὲ ὁ πῆγασος. λειρόπαιδι γαλῆς, τῇ γαλῆς τῇ παιδίσκῃ, καὶ πῦλινος π-
 κτόσης ἐκ τῷ τραχύλῳ. ἡ γάρ θαλασσίας γαλῆ ἐκ τῷ τραχύλῳ γυνῆ. νύξ δὲ τῇ
 μίσεισαν ἐπὶ γοργόνην, ὅζ' τὸ μετὰ τὴν ἡρατομίαν τεκῶν, ὡς εἴπομεν, χρυσάει-
 ρα καὶ τὸν πῆγασον. μαρμαρώπιδας δὲ, ὅζ' τὸ ἀκροῖσιν πῶν ὀδόντας αὐτῶν.

Q καὶ

καὶ ταῦτα μὲν ἔστω. τὸ δὲ γινώσκοντα σύμπτωσι χωρίον αὐθιγῶς ἔγραψεν ὁ λυ-
κόφρων, εἰ μὴ τι μικρὸν αὐτοῖς βοηθήσαντων, τὸ δέον ἀναπληρώσαιμεν σκοπεύ-
τω πᾶς ὁ βυζαῖνος, ὅπως ἔχει γινώσκοντα κακῶς ἢ γραφῇ. φησὶ πρὸς μνηστῆρας.
ἐπὶφύεται δὲ τύρσιος λευκίδιας, καὶ τὸ ἐρμὸς τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς δισάς
πείτρας, ὅπως ὁ θαλάσσιος ἰκνύων ἐξ ἡλθον, χρῆζον φαγεῖν αὐδρομέδιον. αὐτὴ δὲ τῇ
αὐδρομέδιος ἐπεχώρησεν, λαβὼν τὸν πόρσεα τὸν ἡπατρεγόν, τὸ ἀρβυλόπλοον.
καὶ μέλει τῷδε, λαλῶς πᾶς ὁ λόγος ἔχειν δοκῇ, καὶ γινώσκοντες φέρεται
παρεφθέραις τὴν ἰσορίαν. ἀπὸ δὲ τῷ πεφύσκειται μέλει τῷ σίχῃ τῷ λείγοντι,
ἐπὶφύεται δὲ καὶ θόρε πότμος γῆρας, πάντη πεφύσκει καὶ αὐτὸς τὸ δὲ ἢ γραφῇ.
καὶ πρόσχες. ἐπὶφύεται ὁ μνηστῆρας αὐτὸς πότμος, ὅπως τὰδε καὶ τὰδε γέγονε. καὶ 10
ὅπως τὸν πόρσεα ἀρπάσαν τὸν ἡπατρεγόν, ἔβη τὰτε. πεφύσκειται δὲ καὶ φονδύθισται
νῦν τοῖς φερεται τῷ πόρσεως, καὶ τὸ παρεκπατὸν ὁ ζωπλασδὸν αὐδρας. ὁρᾷς πᾶς
ἔχει τὸ αὐθιγῶν. φέρε δὲ ἡμῖς, ὡς διωκτὸν ἀνακταρμα τὴν βατίαν τῆς γραφῆ-
κῆς, καὶ ἀχρόδον, καὶ ὡς οἶον ἐξομαλίσωμεν, ἔστω ταῦτα τῆς σιωπῆς ἡμεῖς. ἐπὶφύ-
ται ὁ μνηστῆρας αὐτὸς πότμος, ὅπως τὰδε καὶ τὰδε γέγονε, καὶ ὅπως τὸν πόρσεα τὸν
ποῖον δὲ ἀρπάξας, ὁ λείπρος καὶ τὸν ἡπατρεγόν, ἔβη. πεφύσκειται δὲ, αὐτὴ τῷ πεφύσκειται.
καὶ ἐφονδύθη ἡ φάλαγγας ἡ δισυμίστη, ἡ τὸν ἡπατρεγόν, αὐτὸν, ἐκφονδύθη γὰρ τοῖς
φερεται καὶ λοχόφρεπῶν τῷ πόρσεως αὐτῷ, τῷ οἴξαντι καὶ αὐοίξαντι τὰς
ἐπιοβότας ὠδίνας τῆς τόκων ἐπὶ λειρόπαιδιος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἡ τὸν
τῷ αὐθιγῶν τὴν γοργόνω, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποῖσαν τὴν ἐξελθῶν 20
χρυσάρεα καὶ τὸν πεγασμὸν, ὡς καὶ ὅς τις πόρσεως ὁ λαμπήροκλῆτης, ἐπὶ τειπλά-
ντος ποδισγίας, ζωπλασδὸν καὶ μεταπλάτῃν ἐκ ζώων αὐτῶν αὐδρας, ἡ γὰρ αὐτὸν αὐ-
θιγῶν ἀγαλματώσας, αὐτὴ τῷ ἡγαλμάτω, ἡ τὸν ἀγαλματὰ καὶ αὐθιγῶν
ἐποίει, γὰρ τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ὑποκαλύψει τῆς πείτρας. λαμπήροκλῆτης.)
ὁ μὲν λυκοφρων φησὶ τῆς γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ πόρσεως ἡλα-
πύγῃ. λέγει δὲ, ὅτι γὰρ ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσαν ἀλλήλας. ὁ δὲ πόρσεως
ἐλθὼν ἐκ τῆς ὀπίσω ἐκράτησε τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὅπως ἐκφύει τὴν λειπρῶν τῆς
γοργόνος. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τὸ φορέειν αὐτὸν ἡ τὸν αὐθιγῶν τῆς γοργόνων. πε-
πλυνμῆσαι γὰρ αἱ τρεῖς ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλήλας γὰρ αὐτὸν ὅπως ἔχουσι ὀφθαλμὸν.
τειπλάντες ποδισγίας.) ὅτι μία παρ' ἐσθῆρας γὰρ αὐτὸν ὅπως ὀφθαλ- 30
μῶν, καὶ ἡ τὴν πλάτῃ καὶ παρεφθατὸν τὰς λοιπὰς ἐπὶ δὲ τῆς. θόρε πότμος γῆ-
ρας.) ἀρσενικῶς καὶ θυλυκῶς λέγεται, αὐτὸν γῆρας καὶ τὰς γῆρας. καὶ μετὰ πωσι-
γραμμῶν ἀπαισιν ὅτι τὸ μέτρον. κοινὴ γὰρ σὺλλαβὴ γίνετο ὅτι τὸ λειπρῶν.
καὶ χαλκίαμβος δὲ εἰς τὴν δέχεται γὰρ ἰαμβικῶν. γῆρας δὲ καὶ χῶρας θόρε πότμος
λέγει, τὴν αἰγυπῶν. ὁ νῆλτος γὰρ ἐξ ὀρχήμων γὰρ τοῖς θόρε, ἀφ' οὗ αὐτῶν. ὅ-
τι δὲ δίδουσι τὴν αἰθιοπῶν ἐκ τῆς λιβύης. πινὲς δὲ φασὶν γὰρ λιβύη εἶναι τὰς πε-
γὰς τῷ νείλου, ὡς δὲ οἶς. ἀλλ' ἐκ ἐστὶ ὅτι αἰθιγῶν. ἄσβυσται δὲ, ἐπὶ τὴν λιβύη
τὸν, ὡς λέγει διονύσιος γὰρ τῇ πεφύσκειται.

καὶ ξείθρον ἀσβύσας καὶ χαμεινιάδων,
εὐνὰς διυσόδλους θηρσὶ συγχοιμῶμεν,
καὶ πάντα τλήσῃ εἶνεκ' ἀργείας κυνὸς
τῆς θηλύπαιδος, καὶ τριάντος κῆρης.
ἡ δὲ δὲ ἀλῆτης εἰς ἱαπύγων στρατὸν,
καὶ διδῶν ἀνάψῃ παρθενίῳ σκυλητρία,
ταμάσιον κρατῆρα καὶ βοάγειον.

καὶ χαμει

Ἐλ χαμδυνάδας.) μνηλέας ἐξωθεῖς πρὶ ἀγυπῆον, πολὺν χρόνον ἐκῶσε σφαῖ-
 ρων, κἀδινόμενοι πρὸς τ' εἰς παρτίδα ἐλδύσεως. ὅν ἰδὼσα εἰδὼθῆαι ἢ τ' πρωτέως θυγὰ
 της, γν' φάρεν, φησὶ πῶς αὐτὴν μνηλέαι, εἴ πορ βάλει μαθεῖν τὸ πρὸς σὲ παῦ, ἔστιν
 μοι πατήρ ὁ θαλάσσιος πρωτεύς. ὅτ' ὁ πρὸς δὴλῳ ἐκβαίνων ἐκ τῇ θαλάσσης,
 συγκοιτάζεται ταῖς φώκαις. λαβὼν ὅν ἔσ' ὁ πρὸς ἐμὸ δόρματ' αὖ φάρεν νοστιά-
 τωρ, ὑπόδησαι καὶ σὺ καὶ οἱ νωτόροι τῶν σὺν ἐτοίμων, καὶ συγκαταλήθνηται
 ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἐλθόντα δὲ τὸν πρωτέα κατὰχετε, καὶ μνηστὴρ πρὸς ἐνδο-
 πῶς πάντα ὅσον ὄρεοντ' ἐρωτήσατε, καὶ ὅς ὑμῖν ἐρεῖ πρὸς πάντων σαφῆσα-
 10 τα. συγκοιτάδ' ἔγ' ἔτι γὰρ ταῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποίησαντες, ἔμα-
 θον παρὰ τοῦ πρωτέως πρὸς τοῦ ἀπόπλου, καὶ πάντων ὡς ἐχρηζον. ὅτ' αὖ δὲ τὸ δυσὸ
 δὲς τῇ φώκαις, ὅτε εἴπει τὸ δυσόδιμος, ἢ δυσόδοιμοις θηροῖν. τλήσει δ' εἴνεκα.)
 καὶ τλήσει τ' εἴνεκα. τὸ μὲν τλήσει δ' εἴνεκα, ἀπὸ τῆς διασωτέως γὰρ τὸ εἴνεκα ἀτ-
 τικῶς. τὸ δὲ πλῆσει δ' εἴνεκα, ψιλότης, ἰωνικῶς καὶ αἰολικῶς. ἐκείνοι γὰρ πάντα
 ψιλῶσι, ὡς τὸ λδύκει πρὸς ἀπὸ κλιώθης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δια-
 σέως ἐκφορόνται, λδύκει πρὸς καὶ ἀφελιώτης. τῇ δὴ λδύκει πρὸς.) τ' ἐλγῆς,
 ὡς καὶ ὁμηρὸς φησὶν, ἐλγῆν μὴ τεκεῖν ὕον, ἀλλὰ θυγατὸρα τῷ ἐρμείων. καὶ δὲ
 20 δῶκεν καὶ ἐλγῆσαν ἐκ θυέως. ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ νικῶσ' αὐτὸν τεκεῖν καὶ ἐλγῶ-
 λαν καὶ μνηλέας. ἐκ δ' ἀλεξάνδρου οἱ πλείονες φασὶ, τίς αὖ φασὶ τ' ἐκ γῆρας, βῆ-
 νορ, κέρυθρον, ἄγανον, καὶ ἰδάλον. κῶρης.) κῶρη λυγρῶς ἢ κατὰρ καὶ παρ-
 θενῆς. καὶ δὲ μολεσὺς καὶ καὶ τῷ κρινῶ σιωπῆσαν, κῶρη ἢ δύμορφος, ὅπορ καὶ
 νῦν δηλοῖ. ὅτ' γὰρ τῷ δὴ λδύκει πρὸς καὶ πολὺν χρόνον παρθένομ' ἔχει, ἀλλ' δύμορ-
 φον αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἡφῆς δ' ἀλγῆς.) παραγνήσεται δὲ ὁ μνηλέας πλανώ-
 μιν εἰς τὴν χώραν τῇ ἀπύγῳ, ἥτοι καλαβρῶν. ἢ γὰρ μεσσηνία ἢ ἰαπυγία,
 ὅσορον βαλγῆς. εἴτα βαλγῆν ἐκλήθη, κατὰ φησὶ ὁ ἰσορικός δῖον, ὅτ' αὖ ῥω-
 μαίων πρῶτος σιωπῆσας. εἴτα δὲ ἢ καλαβρία πρὸς τὸν ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν
 ἀδελῶν. καὶ δὲ ἀνὰ ψει.) καὶ τῇ ἀπύγῳ, ἥτοι τῇ καλαυρίδι σκυλατῆς
 καὶ πολέμικῃ ἀβλῶα δῶρα δῶσει, καὶ καθιρώσει ἀναθήματα, ἕρα τῆρας χαλκῶν
 ἀπὸ τε μέσης πόλεως καλαυρίδι, καὶ τὸν ἐαυτῷ θυρεόν, ἥτοι τὸ σάκος, καὶ
 30 τὰ τῇ ἐλγῆς δύπόδηται ὑπόδηματα. ταμάσιον.) τὰ μὲν πᾶσι καλαυ-
 εῖς ἀεισόχαλκον, πρὸς ἡς φησὶν ὁμηρὸς.
 ἄν ταμίσιον μετὰ χαλκῶν. ἄνω δ' αἰθῶνα σίδηρον.
 ταῦτα δὲ, καὶ οἱ βαρβάρων καλαυροὶ τε καὶ ἑτοροὶ τέμισαν ὑδικαλῶν.
 σιμ. ὡς πορ αἰδιδόμενοι μεταποιῆσαι κατ' ὁλοκληρίαν τῷ τοῦ ὁμήρου φωνῶν. ὁ δὲ
 λυκόφρων ἐκ αἰδιδῶν τῷ ποιητικῶν ἐκείνῳ φωνῶν, ὅτ' αὖ τῷ πρὸς τὸν ποιητῶν
 τῶν βαρβάρων αἰδιδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανῆς, καὶ καὶ τῷ
 παροιμίαν, λειὸς πρὸς τὰ τροφῆα διδῶς τάμασαν, τῷ τέμνῳ ἐκάλισεν.
 βοάγειον.) ἀσπίδα, ἐκ δόρματ' ὅς ἀγείρεται γεγονῆαν.

40 καὶ τὰς δαλμαρτ' ἀσκήρας εὐμαρίδας,
 ἡξῆ δὲ σίριμ καὶ λακινίου μυχούς,
 γν' οἷσι πόρετις ὄρχεντορ τδύξθ' θεῶ
 ὀπλοσμία φυτοισιμ ἐξησκημῆνον.
 γυναιξὶ δ' ἔσαι τεθμὸς ἐγ' ἡρώοις ἀεὶ,
 πρηνθεῖν τὸν ἐνάλπηνχον ἀσκήρ' τρέψω
 καὶ δωρίδι, πρηνθεῖν δαίου μολχῆς.

Q 2 - ἀσκήρας

ἀσκήρας δὴμαρίδας.) ὅτ' ὁ ἀσκήρας τὰ ὑποδήματα ἑκλῶς λέγει. δὴμα-
ρίδας δέ, τὰς δὴμαρδας καὶ θυκῶως ὑποδυομένης ποδὶ αὐτῷ πόδας. ἀσκήρας δὲ
λυκῶως, τὰ γὰρ τοῖς ποσὶ πάλια, ἥτοι τὰ ὀρτάκια λέγεται, ὡς καὶ ἰππῶνας. ἐμοὶ
γὰρ ἐκείδωκας, ὅτε χαλαίναν διασείαν γὰρ χιμῶνι φάσμα καὶ φρίγῃ, ὅτ' ἀσκήρας
αὐτῷ πόδας διασείσιν ἐκρυψας, ὡς μὲν μοι χίμαιρα γίγνεται. ἔγνωσ' ὅτι δὴ τῷ
εἰπεῖν διασείας τὰς ἀσκήρας, τὰ ὀρτάκια φησὶν. εἰ δὲ χρεῖα σοὶ καὶ ἐτόρας μαρτυ-
ρίας, ἀκούσθην· ὦ φίλ' ἐρμῆ μακάροισι, λυγλῶνι. καὶ μετὰ πῖνα φησὶ· δὴ
χαλαίναν ἰππῶνα κτλ. καὶ λυπαίσσιν, καὶ συμβάλικα, καὶ σκίρικα, καὶ χρυσῷ
σατῆρας ἐφίκοιτα τοτόρος τρίχας. ἔγνωσ' αὐτῷ νῦν, ὅτι ἀσκήρικα τὰ ὀρτάκια
πάντως λέγεται. ἰδοὺ γὰρ γὰρ ὅτι αὐτῷ καὶ γὰρ εἰς ποδὶ ὑποδημάτων εἰπὼν,
καὶ ποδὶ ἀσκήρικον λέγει. ἥξε δὲ σίειν.) σίεις ποταμὸς ἰταλίας, καὶ πᾶ-
σις. ἡ δὲ πόσις σίεις, νῦν σίειον λέγεται, ἀπὸ πόσιος λαοσίνος ἐμπόρου.

λακίνις μυχῆς.) τὸ λακίνιον ἀκρωτήριο λερότων, ποδὶ δ' ἔφησ' καὶ θεῶ-
κερτα, καὶ ποτ' αἰδοῦν τὸ λακίνιον, ὅτι πρὸ ὁ πύκτας αἰγῶν ὀγδωκόντων μόνον
κατεδαίσατο μάλας. λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ λακίνια λερωτινιάτω. γὰρ οἷσι
πόρτης.) γὰρ οἷσι ποσὶ τόποις, τοῖς ποδὶ λερότινα διακονοῦν, ἡ δὲ πρὸς κῆπον τῇ ἡρᾷ
ἀναθήσει. αἱ δὲ γυναικὲς καὶ ἰγχοῦροι ἐκ νόμου αἰεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι, καὶ
τὸν γυναικῶνα ἀχιλλεῖα διακρύπτει. ὅτι πρὸς γυναικῶν ἡ θεὸς διέπτε τῇ διᾷ ἡρᾷ δια-
ρεῖται καὶ ἀνατίθεται τὸν μέγαμ σόρβυγα τῆς χορσῶς, γὰρ ὅτι ἐπὶ σοὶ ὄρχατον.

ὄρχατον.) εἰς χορ, τάξις. δὴ δὲ τῷ εἰπεῖν ἐξῆς λιμνὸν καὶ λεκροσμημῶν φυ-
τοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. ὁ πλοσμία.) ἡρᾷ ἐπὶ τῷ πρῶτον, πτωμῶν γὰρ ἡ
λιδί, πῶλα τὸ πτωμῶν καὶ τριφύλου. τιθμός.) ὁ νόμος, ἐκ τῷ τίθε-
μαι, τίθεσθαι, τιθμός. ἐν ἀπῶν.) γυνεῖα πηχῶν λέγει μέγελος ἔχειν τὸν
ἀχιλλεῖα. αἰακὸς τριφύλου καὶ διακρίδω.) τὸν ἐκγονοῦ αἰακοῦ καὶ τριφύλου διακρί-
δω. αἰακῶ γὰρ καὶ γυναικὶ δὴ πηχῶν. πηχῶν καὶ διέπτε δὲ πηχῶν ἀχιλλεῖος. καὶ
πάλιν μυτρώβην, διακρίδω καὶ νηρῶς διέπτε, διέπτε δὲ πηχῶν ἀχιλλεῖος. πρῶ-
τῆρας μάχης, τὸν σφόδρα καὶ διαπύρου ἀνέμου τῷ πολέμῳ. ῥέει.) λυρῶν
τὸ πρόσωπον, πρῶτα τὸ ῥέειν τὰ ἐπὶ αὐτῷ φαίνεσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς
πάντα τὰ μέλη ῥέειν εἶπεν. γίνωσκε ὁ λυκῶφρων, ὅτι πῖνα μὲν λέξεις ἀπ' αἰγῶ-
λου κλέπτης, ὅς ἰππῶνα κτλ. δὲ πῖνα. ὑπὸ λυκῶφρον δὲ ὅν, ἡ μὲν νοῶν ταύτας ἀλ-
λῶσθαι τῆς. ἀλλ' ἀναμνήσω ὅτι ἐγὼ τὸν σφόδρα ποικιλῶν. ἐκ οἷδα ὁ λυκῶ-
φρων, ὅτι ὅτι σὺ τῷ ἰππῶνα κτλ. κατ' ἐχόν βίβλον, κατ' ὅσον σε ἐσκεπὶς ἐγὼ, ἐσ-
θῶ σε τὰς αὐτῷ λέξεις ἀναλεγομένην. ὡς καὶ γὰρ ταῦτα ἀσκήρας τὰ ὑποδήματα
τα λέγει, καὶ πρὸ σημαίνοντες πάλια, ἥτοι ὀρτάκια.

καὶ μήτε χρυσῷ φαίδρα καλλύνειν ῥέειν,
μήθ' ἀβροπῆνους ἀμφιβάλλεσθαι πῖπλους
καλῆν φορτικῶν, οὐνεκα θεῶν θεός
χορσῶν μέγαμ σόρβυγα δ' ὠρεῖται κτίσαι.
ἥξε δὲ ταύρου γυμνασίδας κακοξένους
πάλης κονίστρας, ὅν τε κωλῶτις τεκνοῖ
ἀλφειά, κρείουσα λογγούρου μυχῶν
ἄρως κρόνου πῶδημα, κογχείας θ' ὕδωρ
καμῆας, γονῶσαν τ' ἥδεσι κακῶν πλάκας.

καλῆς

καὶ ληστὰς φορυκτὰς.) πορφύρα βιβαμμένη λευκίως. νῦν δὲ αὖτὸ ἀπλῶς βιβαμ-
 μένους. ὅσα πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους καὶ πολυμαγεύους λέγει. καὶ λ-
 χη δὲ ἡ πορφύρεος, ὅθεν ὁ κύχθ' καὶ ἡ κογχυλὴ εὐρέθη. σόρβυχα.) ἀκρω-
 τισίων τοῦ ἱερῶν. λέγει δὲ τὸ λακύνιον. ἤξει δὲ ταύρους.) παραγρησέ-
 ται δὲ ὁ μενίλαθ', καὶ πῶς τὴν σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖσαι τοῦ ἱερῶν. τῷ
 ξηνοκτόνον, τοῦ ἱεροῦ ἀφροδίτης καὶ ποσειδῶν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἔρφε-
 κλῆθ'· παλαιὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πονταθλον, καὶ ὅταν αὐτὸν ξηνοκτόνος ἀναερωῖ-
 τα, ἡρακλῆς διόρχηται καὶ πονταθλῆσας αὐτὸν, ἀρᾶς μετέωρον κατακρήμ-
 νισι, καὶ ὅπως αὐτῶν αὐτὸν. ἔρφε δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. ταύρου δὲ τὸν ἔρφεα
 10 φησὶ, ὅσα τὸ θυμικὸν καὶ γηναῖον. (καλωπῆς.) ἡ ἀφροδίτη. καλωπῆς δὲ ἐ-
 κλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ ληστῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ τυράντου καταχευεῖς ἐκ τῆς καλῶν,
 ἥτοι ἐκ τῆς ἀκρομαγείων καὶ τῆς χειρὸς ἐσθλῆς. ἡ δὲ θυγάτηρ, ἡ τοῦ ἀρχιλεῖος, ἡ τοῦ
 τυράντου, ἡρακλῆα αὐτῷ, ἀπέλυσε γὰρ αὐτὸν, μισῶσα τὸ τῶν. ὁ δὲ ἀφροδίτης ἐ-
 ρὸν καλωπῆσιν ἰδρύσατο, εἰς δύχαρσίαν αὐτῆς, ὅτι διελιμνύον ὄντα ἐκ τῆς
 καλῶν ἐρρύσατο. καλῆς δὲ λέγεται, καὶ ἡ ἄορνις γῆ. ἀλγυπία.) ἡ γὰρ ἀλγυ-
 τι ποταμῶν κορυφῶν τιμωμένη. ἐκῆσε γὰρ ἰδρὸν αὐτῆς ὅστις. ἄρπης.)
 ἄρπη, ἥτοι δρεπανοῦ, καὶ ἡ φαεικία, λίρκυρα καὶ ἡ σικελία λέγεται. ἡ μὲν λίρ-
 κυρα, ὅτι τὴν ἐκῆς λεκρυμμένην τὸ δρεπανοῦ, μεθ' οὗ ὁ ζεύς τὸν λερόνον ὄζειτε-
 20 μιν. ἡ τὸ δρεπανοῦ, ὅπου ἡ διμῆτης ἔλαβεν παρ' Ἀφαίης, τέμνειν αὐτὸν εἰς χυλῶν. δρε-
 πανοῦ δὲ ἡ σικελία, ὅτι ἐκῆς τὴν δρεπανοῦ, μεθ' οὗ τὸν ἑρῶν ὁ λερόν. ὄζειτε-
 με. καὶ πῶς ὁ λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ λερονοτόμου δρεπανοῦ λέγειν. τὸ
 δὲ δρεπανοῦ παρὰ σικελίᾳ (ἀγκλῶν) καλεῖται. μέμνηται δὲ καὶ καλλιμαχῶ γῶ
 εἰδυτῶν αἰτιῶν. γονδῶσαν.) ἐστὶ μὲν καὶ πόλις δεήαλική, νῦν δὲ λίμνη σι-
 κελίας, γῶ ἢ ἐπλανήθη ὁ μενίλαθ'.

καὶ θηροχλαῖνον σπηλὸν ὠμῆσου λήκον,
 ὅν κρηθίως ἄμναμ' ὀρμίσας σκαλφῶ
 ἰδόμε ποντήκοντα (ὡν ναυπηγίταις.
 30 κρόκαι δὲ μινυδῶν εὐλιπῆ ὀελγίσματα
 τηροῦσιν ἄλμης, οὐδὲ φοιβὰ ζῆ κλύδωμ.

καὶ θηροχλαῖνον σπηλόν.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ καμψας, ἥτοι παρελθὼν ὁ μενί-
 λαθ', καὶ τὸν σπηλόν, καὶ τὸν ναόν τοῦ θηροχλαῖνον ἡρακλῆος, ἡ γοῶν τοῦ γῶδε-
 διμνίου τὴν λεοντῶν. ὅθεν γὰρ ἡρακλῆς ναόν πῶς σύριτι τῆς λιβύης ἰάσωμ
 ἰσλάματο, καὶ οἱ λοιποὶ ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ὑπὸ τελεῖσαι ἀγῶνας ἐκῆσε. εἰς
 γὰρ τὴν σύριτι ἐμπεδοντόν, ὅσα τὸ εἶναι ἄβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύ-
 νασθαι πλεῖν αὐτῶν, ἀρῶντόν ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀργῶν, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύον.
 το ὅσα τῆς ἐρήμον λιβύης, ὡς φησι πίνδαρος. τῇ διωδικῶν δὲ πῶς ἐτόρῶν
 40 θάλασσαν ἐλθόντων, κατέβησαν αὐτῶν, καὶ ἀγωνισάμενοι καὶ λουσάμενοι πῶς
 τὴν ἐκῆσε θάλασσαν, ναόν ἐκτισαν ὅν εἶπον ὅθεν ἡρακλῆς, γῶ ἢ θαλάσσης ὁ ἀ-
 ποπληυθεὶς ἰδρὸς τῆς ἀργοναυτῶν, γῶ τοῖς ψάλλμοις μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου
 εἰλθε, μὴ τε ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλύδων, μᾶτε ὑπὸ ὀμβρῶν καθαιρέ-
 μην. ὅν κρηθίως ἄμναμ' ὀρμίσας.) ὅν τινα ναόν τοῦ ἡρακλῆος ἰδμε-
 με, καὶ ἐκτισε σὺν τοῖς ἡ ἀργοναύταις, ὁ ἄμναμ' καὶ ἀπόγον' τοῦ κρη-
 θίως ἰάσωμ, ὀρμίσας καὶ ἐλμυγίσας ἐκῆσε, διελόντι τὸ σκαλφῶ, ἥτοι τὴν
 νηὶν τὴν ἀργῶν. ἄμναμ' δὲ καὶ ἀπόγον' κρηθίως ὁ ἰάσωμ, ὅτ' ὁ σαλμωνίως

ἀσκήρας δυμαρίδας.) ὅτ' ἀσκήρας τὰ ὑποδήματα λευκῶς λέγει. δυμαρίδας δὲ, τὰς δυμαρῶς καὶ δυκῶς ὑποδυομένης ποδὶ αὐτῷ πόδας. ἀσκήρας δὲ λευκῶς, τὰ γὰρ τοῖς ποσὶ πύλια, ἥτοι τὰ ὀρτάρια λέγεται, ὡς καὶ ἰππῶνας. ἐμοὶ γὰρ ὅκ' ἔδωκας, ὅτε χαλαῖαν διασείαν γὰρ χιμῶνι φάρμακον ῥίγδω, ὅτ' ἀσκήρας αὐτῷ πόδας διασείσιν ἐκρυψας, ὡς μὲν μοι χιμῶντα γίγνηται. ἔγνωσ' ὅτι ὅσα τῷ ἐπ' αὐτῷ διασείας τὰς ἀσκήρας, τὰ ὀρτάρια φησὶν. εἰ δὲ χρεῖα σοὶ καὶ ἐτόρας μαρτυρίας, ἀκουσον· ὦ φίλ' ἐρμῆ μακάριστος, κυλλῶνι. καὶ μετὰ πῖνα φησὶ· δὸς χαλαῖαν ἰππῶνακτι, καὶ λυπαίσκον, καὶ συμβάλικα, καὶ σκίρικα, καὶ χρυσῷ σατῆρας ἐξήκοντα τετάρτα τόξα. ἔγνωσ' πάντως νυν, ὅτι ἀσκήρικα τὰ ὀρτάρια πάντως λέγεται. ἰδοὺ γὰρ γὰρ αὐτῷ καὶ γὰρ εἰς τὸ ποδὶ ὑποδυμένα τῶν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ποδὶ ἀσκήρικα λέγει. ἤξει δὲ σίειν.) σίεις ποταμὸς ἰταλίας, καὶ πόλις. ἢ δὲ πόλις σίεις, νυν σίειον λέγεται, ἀπ' πόλεως ἱασσῶς ἐμπόρου.

λακίνις μυχός.) τὸ λακίνιον ἀκρωτήριον ἐρώτων, ποδὶ δ' φησὶ καὶ θεῷ· κριτ, καὶ ποτ' αἰδομ' τὸ λακίνιον, ὅπου ὁ πύκτας αἰγῶν ὀδυνώοντα μόνον καταδαιόσατο μολζας. λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπ' λακίνις ἐρωτωνιάτης. γὰρ οἷσι πόρτης.) γὰρ οἷσι τοῖς τοποῖς, τοῖς ποδὶ ἐρώτωνα διελοντόν, ἢ δὲ τις κῆπον τῇ ἡρᾷ ἀναθήσει. αἱ δὲ γυναικὲς καὶ ἐγχάριοι ἐκ νόμου αἰεὶ ἐκὼνται μελανοφόροι, καὶ τὸν γυναικῶνα ἀχιλλῆα διακρύπτουσι. ὅτ' ἐν τῷ γυναικῷ θεὸς διέπτε τῇ διὰ ἡρᾷ δωρεῖται καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαμ σόρβυγα τῆς χόρσου, γὰρ τῷ ἐπίσσει ὀρχατον.

ὀρχατον.) σίχον, τάξιμ. ὅσα δὲ τῷ ἐπ' αὐτῷ ἐξῆς κυκλίου καὶ κυκισμυκίου φυτοῖς ὀρχατον, διελθὶ τὸν κῆπον. ὁ πλοσμία.) ἡρας ἐπίθου, πτωμυλῆς γὰρ ἡ λιδι, πόλις Πιλοποννήσου καὶ τειφύλου. τεθμός.) ὁ νόμος, ἐκ τῷ τέθειμαι, τέθεισαι, τεθμός. ἐν ἀπὸ πηχυν.) γυναικῶνα ποχῶν λέγει μέγιστον ἔχον τὸν ἀχιλλῆα. αἰακῷ τείτρυν καὶ διωρίδῳ.) τὸν ἐκγονοῦ αἰακῶν καὶ τείτρυν διωρίδῳ. αἰακῶν γὰρ καὶ γυναικῶν πηλῆς. πηλῆς καὶ διωρίδῳ ἀχιλλῆος. καὶ πάλιν μυτρώβην, διωρίδῳ καὶ νηρείως διέπτε, διωρίδῳ καὶ πηλῆς ἀχιλλῆος. πηρῆς μάχης, τὸν σφόδρα καὶ διαπυρεῖν ἀνέμον τῷ πολέμῳ. ῥέβῳ.) κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥέον τὰ ἔθνη διὰ αὐτῷ φαίνεσθαι. νυν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθνη ἐπὶ γινώσκω, ὡς λυκόφρον, ὅτι πινὰς μὲν λίξας ἀπ' αἰγύλου κλέπτει, ὅτ' ἰππῶνακτι δὲ πλῆον. αὐτῷ λυσσῶν δὲ αὐτῷ, ἢ μὲν νοῶν ταύτας ἀλλήλων ἀλλήλως τίθης. ἀλλ' ἀναμνήσω ὅτ' ἐγὼ τὸν σφόδρα ποιητῶν. ὅκ' οἶδα ὡς λυκόφρον, ὅτι ὅτε σὺ τῷ ἰππῶνακτι κατατῆχθαι βίβλον, κατόπιν σε ἐσκῶς ἐγὼ, ἐώρουσι τὰς αὐτῷ λίξας ἀναλεγόμενον. ὡς καὶ γινώσκω ἀσκήρας τὰ ὑποδήματα λίξας, καὶ πόρ σημαίνουσαι πύλια, ἥτοι ὀρτάρια.

καὶ μήτε χρυσῷ φαίδρα καλλύνειν ῥέθνη,
μήθ' ἀβροπῆνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
μέλας φορυνκῶν, οὐνεκα θεῶν θεῶν
χόρσου μέγαμ σόρβυγα δωρεῖται κτίσαι.
ἤξει δὲ ταύρου γυμνασίδας κακοφύλους
πάλης κονίστρας, ὅμ τε κωλῶτις τεκνοῖ
ἀλγυτῖα, κρείουσα λογγούρου μυχῶν
ἄρως κρόνου πῆδμα, κογχείας θ' ὕδωρ
μέλας, γονῶσαν τ' ἡδῆσι κακῶν πλάκας.

μέλας

ἡσάλχη φορυκτὲς.) πορφύρα βεβαμμένη κυρίως. νῦν δὲ τοῦ ἀπλῶς βεβαμ-
 μένους ὅς τε πολλῶν βαφῶν, καὶ ποικιλιμῶν καὶ πολυμαρῶν λέγει. ἡσάλ-
 χη δὲ ἢ πορφύρεος, ὅθεν ὁ κόγχθ· καὶ ἢ κογχυλὴ εὐρέθη. σόρεθυγα.) ἀκρω-
 τέρειον τοῦ ἑρῶνθ. λέγει δὲ τὸ λακύνιον. ἦξει δὲ ταύρους.) παραγνήσει-
 ται δὲ ὁ μινίλαθ, καὶ πῶς τὴν σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖσαι τοῦ ἑρῶνθ τοῦ
 ξυνοκτόνου, τοῦ ἵου ἀφροδίτης καὶ ποσειδῶνθ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἔρξε-
 κλήθη. παλαυσίω γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ ποντήθην, καὶ ὅτω τοῦ ξυνοκτοῦ ἀναρροῦ-
 τα, ἢ ἀκλῆς διδρῶνθ καὶ ποντήθην αὐτὸν, ἀφ' οὗ μετῴρου λατρεῖται.
 νισι, καὶ ὅπως αὐτὸν αὐτὸν. ἔρξε δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. ταύρου δὲ τὸν ἑρῶνα
 10 φησὶ, ὅς τε τὸ θυμικὸν καὶ γυναικῶν. ἡσάλχης.) ἢ ἀφροδίτη. ἡσάλχης δὲ ἐ-
 κλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ ληστῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ τυράντου λατρεῖται ἐκ τῶν ἡσάλχων,
 ἢ τοῦ ἐκ τῶν ἀκρομερίων καὶ τῶν χειρῶν ἐκλήθη. ἢ δὲ θυγάτηρ, ἢ τὸ ἀρχιλεῖον, ἢ τὸ
 τυράννου, ἐραδίᾳ αὐτῷ, ἀπὸ ληστῶν καὶ μετῴρου τῶν τῶν. ὁ δὲ ἀφροδίτης ἐ-
 ρῶν ἡσάλχης τοῦ ἰδρύσατο, εἰς δύσχευσίαν αὐτῆς, ὅτι διδρῶνθ ὄντα ἐκ τῶν
 ἡσάλχων ἐρρύσατο. ἡσάλχης δὲ λέγεται, καὶ ἢ ἄορις γῆ. ἀλγντία.) ἢ γῆ ἀλγν-
 τι ποταμῶν κορυφῶνθ τιμωμένη. ἐκῶσι γὰρ ἰδρῶν αὐτῆς ὅστις. ἀρπης.)
 ἀρπη, ἢ τοῦ δρῖπανου, καὶ ἢ φαμακία, κερκυρα καὶ ἢ σικελία λέγεται. ἢ μὲν κερ-
 κυρα, ὅτι τὴν ἐκῶν κερκυρῶν τοῦ δρῖπανου, μετ' οὗ ὁ ζεὺς τὸν ἑρῶνα θῆκε-
 20 μιν. ἢ τὸ δρῖπανον, ὅπου ἢ δεικνύει ἐλαβὼν παρ' ἀφῆσαι, τέμνειν τοῦ σάχους. δρῖ-
 πανον δὲ ἢ σικελία, ὅτι ἐκῶν τὸ δρῖπανον, μετ' οὗ τὸν ἑρῶνα ὁ κερῶνθ θῆκε-
 με. ἡσάλχης δὲ λυκόφωρον φαίνεται νῦν τὸ κερῶνθ τοῦ δρῖπανου λέγειν. τὸ
 δὲ δρῖπανον παρὰ σικελίᾳ (ἀγῶν) λαλεῖται. μινύεται δὲ καὶ λαλῶμαθ· γῆ
 διδρῶνθ αὐτῶν. γονῶσαν.) ἐστὶ μὲν καὶ πόλις θετταλική, νῦν δὲ λίμνη σι-
 κελίας, γῆ ἢ ἐπὶ ληστῶν ὁ μινίλαθ.

καὶ θηροχλαῖνον σιχὸν ὠμῶς λύνον,
 ὅμ κρηθίως ἄμναμθ ὀρμίσας σκαλφθ
 ἰδῆμε ποντήθηντα (ὡν ναυπηγέταις.

30 κρόκαι δὲ μινυθρὲν εὐλιπῆ σελγίσματα
 τηροῦσιν ἄλμης, οὐδὲ φοιβῶν κλύδωμ.

καὶ θηροχλαῖνον σιχόν.) ἀπὸ κοινού τὸ λαμψας, ἢ τοῦ παρὲνθ ὁ μινί-
 λαθ, καὶ τὸν σιχόν, καὶ τὸν. ναόν τοῦ θηροχλαῖνον ἡρακλῆθ, ἢ γονῶν τοῦ γῆ-
 διμῶν τὴν ληστῶν. τῶν γὰρ ἡρακλῆα ναόν πῶς σύρεται τῆς λιβύνης ἰσσων
 ἰδῆματο, καὶ οἱ λοιποὶ ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ὑπὸ τελεῖσαι ἀγῶνας ἐκῶσι. εἰς
 γὰρ τὴν σύρεται ἐμψυχόντων, ὅς τε εἶναι ἄβαντ τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύ-
 ναται πληῖν αὐτῇ, ἀρῶνθ ἐπ' ὠμων τὴν ἀργῶν, διδρῶνθ ἡμέρας ἐπὶ δρῶν-
 το ὅς τε ἐρῶνθ λιβύνης, ὡς φησι πίνδαρος. τῇ δρῶνθ δὲ πῶς ἐπὶ δρῶν
 40 θάλασσαν ἐλθόντων, λατρεῖται αὐτῇ, καὶ ἀγωνισαμένοι καὶ λουσάμενοι πῶς
 τὴν ἐκῶσι θάλασσαν, καὶ ἐκτίσαν ὅμ ἐπὶ τῶν ἡρακλῆα, γῆ ἢ θάλασσαν ὁ ἀ-
 ποπληθῆς ἰδρῶνθ τῶν ἀργοναυτῶν, γῆ τοῖς ψαλμοῖς μέλει νῦν δρῶνθ ἐλαίου
 σίλβα, μὴ τε ὑπὸ τῶν τῆς θάλασσης κλύδωνθ, μὴ τε ὑπὸ ὁμβρῶν καθαιρό-
 μινθ. ὅμ κρηθίως ἄμναμθ ὀρμίσας.) ὅμ τινα ναόν τοῦ ἡρακλῆθ ἰδῆ-
 με, καὶ ἐκτίσει σὺν τοῖς ἄργοναῦταις, ὁ ἄμναμθ καὶ ἀπόγονθ τοῦ κρη-
 θίως ἰσσων, ὀρμίσας καὶ ἐκτιμῶνθ ἐκῶσι, διδρῶνθ τὸ σκαλφθ, ἢ τοῦ τὴν
 νῆαυ τὴν ἀργῶν. ἄμναμθ δὲ καὶ ἀπόγονθ κρηθίως ὁ ἰσσων, ὅτθ σκαλμῶνθ

καὶ ἀλκιδικῆς θυγατρὸς· τυρῶ, τυρῶς καὶ ποσειδωνῶ· πηλεὺς καὶ πηλός,
 τυρῶς δὲ ᾧ αὐτῷ καὶ ἑρπύλλας αἰσῶν. ἀμαθῶν δὲ φέρης, αἰσῶν· καὶ πολυμυ-
 δης ᾧ αὐτολύκῃ, ἢ ἑκτὰ πινος ἀφῆς, ἢ σκάρφ· ἰάσῶν. τὴν δὲ τῶν ἀργοναυτῶν
 ἰσορίαν πλατέως λίσαν ὁπίωδον εἶπον. λόγγος·) λίμνη σικελίας, γονοῦσα δὲ.
 ἔστι μὲν καὶ πόλις θετταλική, νηὶ δὲ λίμνη σικελίας. ἑρόκαι, οἱ αἰγιατοί, παρὰ τῇ
 ἑρῷ· ἑνὲν. ψυχροὶ γὰρ, ἢ πορὶ ὁ βυθός. ἑρόκαι δὲ μινυῶν.) ὅτως συντάσσου-
 ται, ὅν τινα ναὸν σὺν τοῖς ὧ ἐδιδόμην. αἱ ἑρόκαι δὲ, καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγια-
 τοὶ τῆς θαλάσσης, διανοῶσι τῆς ἐκεί, τηροῦσι καὶ φυλάσσει τὰ δύλιπῃ καὶ λι-
 παρὰ εὐελγίσματα, καὶ αὐτὸν ῥύπτει τῶν μινυῶν καὶ ἀργοναυτῶν, ὅτε φοβερίζει καὶ
 πλῆναι ὁ ἐλὺδωρ, ὅτε ἢ ὁμβρία σαγῶν σμήχουσα καὶ καθάρουσα δλωαὶν καὶ πο- 10
 λυν χρόνον. μινυῶν, τῶν ἀργοναυτῶν. ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ ὀρχομνῶν τῶν μινυῶν
 ἦσαν. δύνω δὲ ὀρχομνῶν, ὅτε γὰρ βοκότι, ὅτε· ὁ μινύει· καὶ ὁ πολύμαλλος, ὅτε
 ἀρκαδία. ὁ δὲ πόπος ὀρχομνῶν μινύει· ὅτε· ἐκλήθη ἀπὸ μινυῶν τῶν ποσειδωνῶν
 πασιδός, καὶ καλλιρόης ᾧ ὠκεανὸς θυγατρὸς, ὅτε μινυῶν καὶ τειροχρῆνης ᾧ αἰά-
 λα οἱ πλείους τῶν ἀργοναυτῶν. αἰετοὶ δὲ ἱππικοὶ οἱ ὀρχομνῶν. ἐργίν· γὰρ ἱππῶν
 θυελάς νικητὴς, φορὴ ὑποτελεῖς ἐχθρῶν, ἡρακλῆς ὃ αὐτῶν ἡλδύθρωςεν. δύλιπῃ
 εὐελγίσματα.) οἱ λιπαροὶ ἰδιότῃ. ὁ ῥύπτει, τὰ ἀρξύσματα. εὐελγίδες γὰρ τὰ
 τριῖπῃ, οἷς γὰρ τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι, καὶ ῥύπτει ἐξ αἰετοῦ. πολλὰ εἰπὼν ὁ
 λυκόφρων ποδὶ μνηλεῶς, ποδὶ τῶν αὐτῶν ὅτε ἐκ ἐμνημόνους, γλαῦκος φη- 20
 μι καὶ ἐρυμάνθης, οἱ μετὰ τῶν μνηλεῶν πλείοντες, ὡς ναυαγῆσαντες ἐξ ἡλθον περὶ
 τὴν ἑρπύλλαν, καὶ ἐκ ἐπὶ ἐπεδύσαν ἐκείνῃ συμπλῆν, ἀλλ' ὥκησαν γὰρ ἑρπύλλῃ καὶ
 ἀπ' αὐτῶν αὐτῶν ἐλδομ λόφον ἐλθόντα. σύμμαχος δὲ γὰρ πρῶτον τῶν νόσων ὅ-
 τω πῶς λέγει γλαῦκος, ἀκάμας, ἱππύλοχος, οἱ αὐτῶν ἐλδομ παρὰ ἀμνάκει βα-
 σιλίας λιβύων ὥκησαν, μὴ βελόμενοι συνοικεῖν τοῖς τῶν ἱλίου πορβήσεσιν, οἱ μετ'
 ἱκανὸν χρόνον καὶ μετὰ τὴν λυρῶν καὶ θαλάσσης αὐτῶν ἐλδομ λόφον ἐκπῆσαν,
 καὶ ὥκησαν.

ἔστι ὁμβρία σμήχουσα δλωαὶν νιφάς.
 ἄλλους δὲ θινὸν οἷ τε τὸν χειρῶν πῆλας
 μύρμηκος αἰαζουσιμ ἐκβερασμύους,
 ἔρημον εἰς ἄτλαντ· οἰκητήριον
 θρυλιγματῶν δόρτεοισι πρῶσεσπρότας,
 μότον τιταυρώνιον γῆθα ναυβάται
 θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαμ θ' ὑπὸ
 κρηπίδι ἀνεσῆλωσαν ἀργῶν δορός.

ἄλλους δὲ θίνες.) πορὶ τῶν θαλασσίων φησὶ, γένους, πηλός, καὶ δύνων.
 λου, ὅτι αὐτὸν ἄλλους δὲ αἰαζουσι καὶ δρυνῶσιν οἱ θίνες καὶ οἱ αἰγιατοί, οἱ τε
 μύρμηκες, καὶ οἱ παραθαλάσσιοι πῆλας. αἱ πῆλας καὶ πηλός τῶν τρυχέων,
 ἢ τῆς ὕψους πόλιν λιβύνης. δρυνῶσιν δὲ αὐτῶν τὴν παθόντας, ἐκβερασμύους καὶ εἰ 40
 φρόντας ὑπὸ τῇ θαλάσσῃ, εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τῶν ἄτλαντ· ἢ τῇ τὴν λι-
 βύλλαν, ἐκπεφρόντας δὲ, ποταπὸς; πρῶσεσπρότας καὶ διεχισμῶντες διερητοῖσι καὶ σῶ-
 μασι θρυλιγματῶν καὶ σωτρημμάτων, αὐτῇ τῇ εἰπὼν θρυλιγμασι καὶ σω-
 τρημμάσι. διετρωγ καὶ σωμάτων αὐτῶν ὁφθαλμοὶ εἰπε, μότον τιταυρώνιον, γῆθα
 πρὶν ποτὲ θανόντα τὸ μότον τὸ ἀπὸ τῆς τιταυρώνος πόλιν, ταρχύσαντες οἱ ἀργοναῦ-
 ται, ἀνεσῆλωσαν τὴν ἐκ δίκλιν σῆλως ἐσθσαν τυμβείαν κρηπίδα καὶ βῆσιν καὶ σῆμα
 ἐκ τῇ

- ἀπὸ τοῦ ἀργαίου δαρός καὶ τοῦ ῥι ἀργῶς ξύλου, πῆτιδουρον καὶ σπινίδια λευκάδην, ἅ-
 ται λευκὰ πλὴν τετραμυλίου, ἀνέστηλυσαν δὲ αὐτὸ, λευκὸν καὶ λευκὸν ἐλὼν κρημνῶν. πῶ-
 δ' ἀνέστηλυσαν; πῶδ' αὖσιγδια πόλιν λιβύης, ἥμ' ἡνὰ αὖσιγδια παραρρῆε ὁ λί-
 νυφῶ ποταμός. ῥῶδ' δὲ κρημνῶς γόνω ὅπως σὺν ταξοῖν γῶδα ποτὶ τὸν μόλον οἱ ἀρ-
 γοναῦται ἐπαύσαν, ἡ δὲ κολχίς κρημνῶς ῥῶδ' κρημνῶς ὧν τρίτωνι παρέχει πλατύ-
 κρατῆρα, κεκροτημύλιον καὶ ἐργασμύλιον χρυσῶν. πῶς δὲ χερσὶν παρέχει ῥῶδ' τρί-
 τω; δειξάντι τὸν πλοῦν, καὶ ὅπως ὅσα τῶν πετρῶν ὁ τύφους κυβερνήτης ὦν τῆς
 ἀργῶς, ἀθραυστον αὐτῷ ὁραδιδάσει. τοτὰς δὲ καὶ τότε αὐδῶν, καὶ ἔπειτα ὁ θα-
 λασσόποιος διμορφῶς διός, ἥγαυ' ὁ τρίτῳ αὖθις ἡλῶας τὰ κρατὶ λαβὼν ῥι χῶ-
 ρας, ἥτοι λινεῖν ὅσα ῥι λιβύης, ὅταν ἀργῶς λιβυκῶς λαὸς παλὶμπτον καὶ αὐτῷ
 10 σφοδρὸν τὸ δῶρον ὀρέξει καὶ παραρρῆε ἡλῶας, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ σὸρῆσας
 ῥι πατρίδι, ἥτοι ῥι λιβύης. τὰς δ' ὀλχάς, ἥτοι αὖθις λῶγος τοῦ τρίτων' φοβέ-
 μιν οἱ λιβύδων, ἐρύνουσι τὸν κτήρ καὶ κτήμα, ἥτοι τὸν κρατῆρα γῶν χθονὸς ἐχά-
 τος μυχοῖς ἀφαντῶν. γῶν ἡ κυφαίω, γῶν ἡ τινι γῶν λιβυκῇ, γονία, πρόσθον, καὶ δυνύ-
 πλον, ὁ βορρῆας πῶν κρημνῶς σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. ἄτλαντ' οἰκιστὴς
 εἰσι.) τὴν λιβύην λίγας. ἄτλας γὰρ μαθηματικῶς ἡν λιβύς ἀνὴρ, ὅς ἐς ὅρ' ὕψη
 λὸν ἀνὸρ χρομῶν, πῶς ἀκροδιδόρην κατασκευῶν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὶ παρα-
 σφαλεις, κατέπεδον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν ὑποκαμινῶν θάλασσαν, καὶ ἀνκρίθῃ,
 ὅθεν ἀπ' αὐτῶν τό, τε ὅρ' καὶ τὸ πῆλαγ' ἄτλαντικὸν ἐκλήθη. πολύνειδ' δὲ ὁ
 20 διθυραμβοποιός, τὸν ἄτλαντα ὅσον ποιμένα λιβύων φασίμ, ὃ μαθηματικόν. ἀκρὶ
 θωβῶν δὲ ὑπὸ πόρσιος, δειξάντ' αὐτῶν τὴν γοργόνην, ὅσα τὸ μὴ ἔσθ' αὐτῶν
 διελθῆναι, ἀλλ' ἐρωταῦ αὐτῶν τῆς εἶναι. τότε καὶ τοῦ ἄτλαντ' ὅς ἐκαστῶν ἡστ' αὖθις
 λωιπὸς, ὃ ἡστ' τὸν πολύνειδον. μόλον τιταρῶνιον.) ὁ μόλ' ὅτ' εἰς τῶν ἀρ-
 γοναῦτων ἡν, ὅς ἀμπύκος καὶ χλωρίδι' ῥι ὀρχομῶν. ὁ δὲ ἀμπύκος ὅς τιτα-
 ρῶν, ἀπ' ὃ καὶ πῶλεις, ὡς καὶ ἐπίσιν. μόλον τ' ἀμπυκίσιον τιταρῶνιον, ὃ-
 ζον ἀπ' ὅ. ὅτ' ὁ μόλ' τοῖς ἀργοναῦταις συμπλῖων, ἀνκρίθῃ ὑπὸ ὀφειας γῶν
 λιβύης. γῶδα θάψαντο αὐτῶν οἱ ἀργοναῦται εἰς ἐκείνους αὐτῶν, ἐπαφῶν ἐπ' αὐτῶν τοῦ
 τὰς αὐτῶν λευκῶν, ἡ σπινίδια ἐκ ῥι ἀργῶς. καὶ ὁ μὲν μόλ' ὅτ' ὁ τῶν ἀμπύ-
 κων καὶ χλωρίδι' γῶν λιβύης ἐκείναι, εἰς ὧν τῶν ἀργοναῦτῶν. ὁ δὲ τῶν ἀπὸλλων' ὅς
 30 μόλ' καὶ μαντῶς ῥι θυγατρὸς τερεβνίης, γῶν κολοφῶνι ῥι ἀσίας. πῶν δὲ φασίμ,
 γῶν ἡλικία. ἀργῶς δαρός.) ἀργῶν ἐκλήθη ἡ τῶν ἰάσων' ναῦς. ἡ ὅτι ἡστ' ἀκρὶ
 νιον, ἀργῶν αὐτῶν γῶν ἀνὰ πῆλιν, ὃ ἐσορ' ἡ ἀλεκτορ' ὅς. ἡ ὅτι γῶν ἀργῶν γῶν
 πῶν, ὡς φασίμ ἡ γῶν ἀνὰ πῆλιν ὃ σαλαμίνιον.

κλαδίμ πῆτιδουρον νορτοδῶν κρημνῶν
 αὖσιγδια κινυύφ' ἡμ' τήγμων ῥῶδ'
 νασμοῖς λιπαῶν, τῶ δὲ κρημνῶς γόνω,
 τρίτωνι, κολχίς ὥπασον διαί' γυνή,
 40 χρυσῶν πλατύμ κρατῆρα κεκροτημύλιον.

αὖσιγδια.) πόλιν λιβύης, ἥμ' παραρρῆε κινυύφ' ποταμός. φασίμ ὅτι ἡστ' τὴν
 ἀνὰ κρημνῶν ἡ ἀργῶν εἰς τῶν σύρτιν γῶν πῆλιν. ἀκρῶς ἡ τοῖς ἀργοναῦταις πῶν τῶ
 ἐκπλῆ, τρίτων' ὅς ποσειδῶντος ὑπὸ φανείς, ὡς ἡλῶας αὐτῶν, ὡς ἡλῶας ἡ μῆλιν
 ἀμειβῶν χρυσῶν κρατῆρα, ὅμ' ἐχον ἀπ' τῶν πατρὸς λαφύρων. κρημνῶς γόνω τρίτω
 νι.) ἀνέστηλυσαν φασίμ, δυνύπλον καὶ τρίτῳ αὖθις ποσειδῶν' ἐλὼν κρημνῶς εἶνα
 πῶν, ὅς δυνύπλος γῶν σφοδρῶν τῶν ἡλῶας, πασιφῶς ἡ ἀδελφῶν, γῶν ἡ λῶ
 πῶν καὶ λῶν κρημνῶν. ὅς δυνύπλος καὶ βασιλεὺς ἡν κρημνῶς. ὁ ἡ τρίτων' τὰ ἡλῶας
 πῶν λαφύρων, ἀνὰ πῆλιν ἡλῶας, χερσὶν τῶν ἐχον, καὶ τὰ λωιπῶν. τὰ δ' ἐκ λαφύρων
 45 ἡλῶας

κἄτω δελφίς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππε, ἀμολιτέλης καὶ ποσειδῶν. ὁ δὲ πῶς κατ' ἐμὴ καὶ αὐτὸ λοιπός. ἐστὶ δὲ καὶ τρίτῳ ποταμός λιθύης. ὁ τὸς δὲ τρίτῳ ὁμοιωθεὶς δῖον πύλον τῷ λεχθέντι κυρλῶν βασιλῆα, καθὰ μνηστῆρς ἐπίνδαρ. ἰσορῶσι, ὑπερβαίνει τὸν πύλον, ἐπὶ βῶλον ἐδωκεν τοῖς ἀργοναύταις, ὡς δὲ φημι. ὁ πρῶτος ἐπὶ ἀργῶς ἐδίδετο, ὃς δὲ καὶ αὐτὸς ποσειδῶν καὶ κυονίκης, ἢ ὠκελός ἐπὶ δῖον τὸ θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ ἀλκυωνίης ὑπὸ λαονόμῃ θυγατρὶ. ὅν δὲ φημι ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ ποσειδῶνι, τὴν θάλασσαν ἀπὸ νημάτων, ὡς ἴα γῆς πορεύεσθαι. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ κολχίσι. ἴα ἐξω θαλάσσης καὶ τὸ ἀδελφὸν τὸν πλὺν ἐποίησεν, ἴα τὸ φασιδι. δὲ εἰς τὸν ὠκεανὸν γνέβαλον ἰβ' πρότορον ἡμίρας ἐξω τὸν ὠκεανὸν φέροντες γνέ τοῖς νότοις τὴν ἀργῶν, ἴα ἐπὶ ἐρήμῃ λιθύης, ἐκείσε δὲ ποδὶ κυρλῶν ἐδίδετο τὴν βῶλον ποδὶ τῷ τρίτῳ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, δῖον πύλον ὁμοιωθέντ'. ἐλὺνθ' ἡ δὲ βῶλ ποδὶ θύραν βραχίαι γνέ πλοῖον. μαντύνεται ἡ μήδεια τοῖς ἀργοναύταις, αὐτὸς ἐπ' ὅφρημον ἐπὶ ἀσκληπιόκην γῆρας εἶλαι ἀρικήαν εἰς λιθύην ἐκ τοῦ θύρας. ἡ δὲ θύρα ἀλλήλῃς πρότορον ἐλέγχο, ὃ καὶ γέγονεν. ὅφρημον γὰρ γνέ λίμνη λαμάχη μινεῖς, λυκοφάνη γῆρας, ὃς ἡ ἀσκήαται καὶ βῶλ. ὁ ἐπὶ τῷ κυρλῶν, ὃ ἴα εἰσὶν ἐκ τοῦ θύρας χροσμῶ εἰς λιθύην μετασῆς, καὶ ὅπως ἐπίσας τὴν κυρλῶν, ὡς φησι μνηστῆρς. βῶλ. ἡ δὲ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ, ἴα τὸ βατῆα ἐξω καὶ ἐκκομμῶν ἔχειν τὴν φωνὴν ἀεισοτέλῃ ἀλλήλῃς. ἄλλοι φασὶν, ὅτι τὸ βῶλ. ἡ λιθουκὸς βασιλεὺς λέγεται. ὅτω μὲν πίνδαρ. καὶ οἱ λοιποὶ, ὅς ἐπον, ἰσορῶσι τὸν τρίτῳ καὶ ποσειδῶν. ὃν λέγασιν, καὶ δῖον βῶλον γῆς τῇ ἀργοναύταις, ὃς ἡ αὐτοῖς ἐμὴν τῶσαντο μνηστῆρ ἐκ θύρας εἰς τὴν λιθύην γῆρας ἀρικήαν. ὃ δὲ λυκοφάνη τὸς τὸ τρίτῳ καὶ νηρείως ὃν λέγει, ἴσως περὶ τῇ νῆει, τὸ αὐτὸ λέγει ἐπὶ τῷ ποσειδῶνι, καὶ λαλῆν περὶ μνηστῆρας μᾶλλον χροσμῶν ἀσκήας, ὅν ἐχον ἀπὸ τῷ πατρὸς λαφύρων, ὅν ὑπερβαίνει τῇ ὁδῷ τοῖς ἀργοναύταις, ἀρεστὸς ποδὶ τῇ ἐκπλῆ. ἐπὶ τῷ φασὶ μαντύνεται τοῖς λιθύσι, ὅτι τότε δεωδότησι ἐλλῶν λιθύης, ὅταν τὸν ἀσκήας τις λιθὸς πάλιν ἐλλῶν ἀνδρὶ παρὰ γῆ. διὸ φοβηθέντας λέγει αὐτὸν λιθύας, ὁρῶν γε τὸν τῇ γῆς ἐκπλῆαι τὸν ἀσκήας. οἱ δὲ φασὶν ὅτω, ὅτι φαρμακευγὸς ὅσα ἡ μήδεια, ταύτῃ φαρμακὸν ἔσται, τὴν καὶ διώσων, ὅσα τῶσαντο τὸν τῶτον, εἰς ὃν ἐκπλῆσαι ὡς ἡ καὶ, καθὼς τὸ πρῶτον. κολχίς.) ἡ μήδεια, οἱ δὲ κολχοί, οἱ καὶ λαχοὶ λεγόμενοι, αἰγυπῆσι ἀποικίαι εἰσὶ, πλησίον οἰκωμένων τῇ ἀβασγῶν, τῇ μασσεγῶν λεγομένων. λέγονται δὲ οἱ κολχοὶ καὶ σκύνθαι, ἀσιανοὶ καὶ λυκοφάνη. οἱ κοῦσι δὲ γνέ τοῖς μίεσι τῇ ἀσκήας, ποδὶ φασὶν ποταμῶν. ἡ δὲ δῖον πᾶσα σκύνθαι δῖον ποδὶ μακρῶν καὶ τάναιμ. ἰώσηππ. δὲ ὃ ἐβῶν καὶ αὐτὸς ἀλάνος δῖον πᾶσα σκύνθαι γῆ φησὶν, οἰκωμένους ποδὶ τὴν αὐτὴν μακρῶν, καὶ τὸν τάναιμ, ἡ τὴν τὴν ὑπερβαίνειν παρὸν, καὶ ἀσκήας, ὅν ἀλῆανδρ. ὃ βασιλεὺς σιδηρεὺς πύλας ἐλῆσιν ἐποίησε.

δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἢ διὰ σκύνθαι
μύρμων γνέσαι τίφους ἀβασσον σκύνθαι.
γραικὸν δὲ χῶρας ρυτῆρας λαβεῖν κράτη
θαλασσόπαις δῖον ποδὶ αὐτῶν θεός.

τίφους ἀβασσον σκύνθαι.) καθὼς ἐρεκε λυκοφάνη τῇ ἀργῶν τὸν τίφους, ὅς ὡς ἀγνίς. τότε γὰρ τῇ λυκοφάνη τὸν τίφους. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῷ, ἐγκαλῶ ἐκπλῆσαι τὴν ἀργῶν, ὅν ἴσας εἶπεν. ὡς δὲ ὁ ἀγνῶν. ὃς λυκοφάνη, ἡ ἀσκήας ποσειδῶν, ὡς φησὶν ἀρῶν. ὃ δὲ ὁδὸς, ὃ τὰ ἀργοναυτικὰ γράφας, καὶ ἐκπλῆσαι, ἀβῶν. ἰσορῶς, πίνδαρ. δὲ πολλὰ παλαιότερος ὡς ἀμφοτέρωθεν, τὸν

ρῶν, τὸν δὲ φημι, ὡς εἶπον, λῆγει ἐκ τῆς πρώτης τῆς ἀργῆς διέξασθαι τὸν βῶλον. εἴ-
τε δὲ προεὐνὸς ἢ ὁ δὲ φημι, κατὰ πινας, εἴτε λυθόρνητος, ὅτι ἐχὼ λῆγειν τὸ ἄλλο
δις. τίως ἔτως πῶς φησὶ πίνδαρος.

δύφημι, πρώτα κατὰ τὰς διέξαστο βόλακα διαμυνίω.

θαλασσόπαις.) ὁ τείτωρ. διμορφὸς δὲ, παρόσον τὰ μὲν αὐτὸν εἶχον αὐθιγὰ
πρὸς τὰ δὲ κάτω ἐχθρὸς.

10 ὅταν παλίμπουν δώδρον ἄγραυλὸς λείως
ἔλκην' ὀρίξην, νοσθήσας πάτρας λίβυς,
εὐχὰς δὲ διφμαίνοντες ἀσβύσαι κτεαρ
κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς,
ἐν ἧ κυφαίωμ δύσμορον στρατηλάτην,
ναύταις συνεκβράσσει βορέαι πνοαί,
τόν τ' ἐκ παλύδρων ἐκγονομ τρυβηδόνος
ἄφρουσίωμ σκηπτεῖσχος εὐρυαμπίωμ,
καὶ τὸν δυνάστην τὸν πετρωθέντ' ἄλκον
20 ἀποιοδότην, καὶ πάγων τυμφρησίωμ,
ὡς οἱ μὲν αἰγώνοντες ἄβηλοι πάτραν
ποθόντες, ἢ δὲ ἐχίνον ἢ δὲ τίταρον.

λίβυς.) λιβὴν ἢ χώρα λέγεται ἀπὸ λιβύης τῆς ἐπάφης καὶ μέμφους θυγα-
τρός, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἰσοκροί φασιν. αὐθιγὸν δὲ ὁ ἀλικογενεὺς, ὡς κα-
τὰ φησὶ γῆμαι δὲ γυναικας, ὁμοφιλίῳ καὶ παρθεγένῳ. δὲ ὡς τῆς πρώτης
θυγατρός γῆμαι, τὴν μὲν ἀσίαν καὶ λιβύην, διατράς δὲ δὲ ὡς τῶν καὶ δρῶν.
ἀπὸ ὧν λέγεται ἐκλιπῶναι τὰς χώρας. ἀσβύσαι δὲ εἰς τὴν ἐν τῷ λιθυκῷ. ἐν
ἧ κυφαίωμ.) ἐν τῷ πόλιν διασπείρας, ὅθεν ἢ ὁ γένεως καὶ ὁμορφῶν.
γενεὺς δὲ ἐκ τῆς ἡγεῖ δὲ καὶ εἰσὶ νῆας.

30 ἐκγονομ τὸν ἥμ, πὺ πάντων γράφει. τὸν δὲ ἡδὲ ἡμ, γ. ἐγὼ δὲ ἀντιγράφως, τὸν
τὸν ἡδὲ ἡμ ἐκ τῶν γόνων γόνον λῆγει. μάλλον δὲ τὰ β' ὅσα τὸν κ' ἐκφέρει. ἐκγονομ δὲ
ἐχθρὸν, τὴν γυνὴν ἐχόντα, καὶ γυναικα καὶ αὐθιγὰ, ἐχόντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ
δυναμῶν γονοποιεῖν, ἐκγονομ μετὰ τῷ γ' γράφει. ἐκγονομ δὲ τρυβηδόνος, αὐτοὶ
ἡμ τὸν πρόθεον λῆγει, ὡς καὶ ὁμορφῶν.

μαγνήτωρ δὲ ἤρχε πρόθεον τρυβηδόνος ἡμ.

μετὰ γὰρ τὴν ἰλίαν ἀλωσιν, γενεὺς καὶ πρόθεον καὶ δυνάμην εἰς λιβύην
ἄλκον, καὶ ἄλλοι πινὲς σὺν αὐτοῖς. ἀφρουσίωμ.) μαγνήτωρ. ἀφρουσὸς γὰρ πο-
ταμὸς μαγνησίας. δυνάμην.) τὴν μαγνήτωρ, ἀπὸ πόλεως δυνάμην λῆ-
γομένης. καὶ τὸν δυνάστην τὸν πετρωθέντ' ἄλκον.) τὸν δυνάστην λῆγει,

40 ὅς ἐκασίλινος τὴν γὰρ δεξιὰν τύπων, ὅπως ὅσον πεδὸν λυκὸν καλοῦμεν, τὸ
νῦν λεγόμενον λυκοδόμιον. ἐκλήθη δὲ λυκὸν πεδὸν ἔτως. πηλὸς γὰρ κυμα-
σίω ἀπὸ αὐθιγὸν ἀκτορὰ τὸ ἀκάστω ἡμ. ἐπεμψὲ δὲ ἀκάστω ἀποινα τὸ φόνος τὸ
παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἀ λυκὸν διέφθειρεν, ὅν ἢ δέμεις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς
ἐπομνὸν τόποις. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τελαμῶν καὶ πηλὸς, ὡς πρὸς καὶ κατ' ἀρ-
χὰς εἶπον τὸν βιβλίον, τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν φῶκον, ἡμ δὲ ψαμάθης τῆς νηπιίδος
ὄντα, φθονῶντος αὐθιγῶν. ἢ γὰρ ψαμάθης, πρὸς δὲ ἐφραμνὸν τόπος ἐπεμψὲ τοῖς βα-
σί τὸν πηλὸς καὶ τοῖς ποιμνίοις λυκὸν, ὅς ἐκείνα ἐλυμάνει. διέπιδος δὲ καὶ
δευθίσης, ἀπελίθωσεν ὅσον πάλιν ἢ ψαμάθης. ζῆται δὲ τὴν ἀρχὴν τὸν βιβλίον, καὶ

εὐρέσεις πλατυτόρας. ἀπινούδρπε.) τὸ λυκο, ἢ τὸν λυκοφρονα, τὸ φαγόν
 τὸ τὰ ἄποινα τὸ πηλείως, ὡς εἶπομεν, ἢ τὸ διδόντ' ἄποινα ὑπὲρ τὸ δῖρπε
 αὐτῶν τὸ ἀρλυθωθῆναι. καὶ ὁ μὲν λυκοφρων γενεὰ πρόθοον, καὶ διρύνυλον εἰς λι
 βύλῳ φησὶν ἀπελθεῖν. ἀρλῶδωρεθ' δὲ καὶ οἱ λοιποὶ, ὅτω φασί. γενεὺς εἰς λιβύλῳ
 λιπῶν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ὡς δὲ λῖνοφα ποταμὸν ἐλθὼν καταικῆ, ὡς καὶ ὅτ' ἔφησι.
 μάγης δὲ ὁ πρόθοος γὰρ δύβοια πόδι τὸν καφκρία, σὺ πολλοῖς ἐτόροις σφαφθεῖρον
 του. νεοπῶλεμοθ' δὲ μετὰ ζ' ἁμόρας πεζῆ εἰς μορσῶδες ἀπῆλθε μετὰ ἐλγῆς,
 λαδ' ὁδὸς δ' αὖτε τὸν φοῖνικα. τὸ δὲ πῶθός σφδὲ τὸν καφκρία ναυαγῆσαντ' ἔθ', οἱ
 σὺν αὐτῷ μάγνητόν εἰς κρήνῳ ῥιφγῆτόν ἔκρησαν. τυμφρησθ'. ὅρ' ἔθ' μι
 λίωμ. αἰγώνια.) πόλις μηλίωμ. ἐχίν' καὶ ἱρ', πόλις διοσαλίας. 10

ἱρόμ τε καὶ τρηχίνα καὶ περρῶαδικήμ
 γόνουμ, φάλανόμ τ' ἡδ' ὀλοσώνωμ γυίας,
 καὶ κασαναίαν ἀκτέρισον γὰρ πῶτεραις
 αἰῶνα κωκύσουσιμ ἡλοκισμῆνοι,
 ἄλλημ δ' ἐπ' ἄλλη κῆρα κινήσει θεός,
 λυγρὴμ πρὸ νόσου συμφορὰν διωρούμενθ',
 τόμ δ' αἰσάρου τε ρεῖθρα καὶ βραχύπτολις,

ῥαχίνα.) ῥαχίμ, πόλις διοσαλίας. γόνουμ.) γόν' ἢ λεγομένη γονῶσα, πόλις
 περρῶαδικῆς. οἱ δὲ περρῶαδοὶ, ἔθνος ἡπειρωτικόν. φάλαν' καὶ ὀλοσών, πόλις
 ἡπειρὸς καὶ διοσαλίας. ἢ δὲ ὀλοσών νῦν ἐλασσών λέγεται. γυίας.) χώρας, ἀ
 γρὸς. τὸ γὰρ δὲ, καὶ μετὰ τὸ ἱ, καὶ χωρεῖς τὸ ἱ γραφομένη, ἄπασιν γὰρ ἔθ' μίτρον
 ὅστις. καὶ κασαναίαν.) πόλις μαγνησίας ἐν διηλεκτικῇ. τὸν δ' αἰσάρος τε
 ρεῖθρα.) τὸν δὲ Φιλοκτῆτος ἔθ' φονὴν τὸ ἀλεξάνδρου δέξοντα τὰ ρεῖθρα τὸ αἰ
 σάρος ποταμὸς τὸ κρότωνθ', καὶ ἡ κρήμια ἢ μικρὰ πόλις ἐν οἰνωτείᾳ καὶ
 ἰταλικῇ γῆς. μετακλήθει γὰρ ἐκ λήμης Φιλοκτῆτης ὑφ' ἐλλήνων, ἢ μὲν τὸν
 ὀρφία, ὑπὸ μαχάρονθ' ἰάται τῇ ὀφίπιδι πῆτρη. κατὰ δὲ ἐτόρος καὶ διονύσιον,
 ὑπνον αὐτῷ γνέβαλιν ἀπόλλων ἀρλουσαμῆν, καὶ ὅτω τεμὼν αὐτὸν ὁ μαχάρον, 30
 καὶ ὑπὸ κλύσας οἶνον, καὶ θεὸς βοτάνῳ ἰάσασθ'. ἐκεῖτο δὲ γὰρ λήμης πρῶτον δὴ κηθεῖς
 ὑπὸ ὀφίως ὕδρου, τὸ καὶ χελύδρος λεγομένη, ὅτι ἐκάβαριν γὰρ χρύσειον τὸν λεχυσ
 μῶν, βωμόν ἐν ἀθλῶς. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι χρύσειον νύμφη τις ἡρώδης ἐκὼ τὸ Φιλο
 κτῆτα, μὴ πρὸς γέντ' αὐτὸ συγγενεῖς αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τὸ λεγομένη
 ὕδρου ἐδὴ κηθεῖν. ἐλγῆς δὲ τὸ πειράμα παιδὸς μάντιος ὄντ' ἔθ', καὶ ἢ μόνος αὐτομο
 λῆσαντ' τοῖς ἔλλησι, κατὰ φησὶν ὀρφῶς τε καὶ τειφυόδωρεθ', ἢ ὡς φησι σφο
 κλῆς γνέδουθεντ' καὶ καταχρῆθεντ' ὑπὸ ὀδυσσεὺς καὶ ἐπὶ τὸν μὴ ἄλλως
 αὐτὸ ἔλκεας πορθεῖναι τὴν ἰλίον, εἰ μὴ τὰ ὅσα τὸ πῶλεπ' ἔθ' γκωσιμ, καὶ τὸν ἀ
 χιλῆως ἵον νεοπῶλεμον, καὶ ὅσων τὸν Φιλοκτῆτην, ἢ γαγον ἀπαντας. ὅτ' ἔθ' δὲ 40
 ὁ Φιλοκτῆτης αὐτῶν πάντα αὐτῷ τὸν ἀλεξάνδρου πῶς πεφάντο, ξέδυσας πρῶ
 τῳ μὲν ἢ τὴν λαϊὰν χεῖρα, εἴτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τεί
 πον αὐτὸ πόδας βαλὼν, αὐτὸν. μετὰ δὲ τὴν ἰλίον πέρθεσιν μνηιδιὺς φείδιππος
 τε, καὶ ἀντιφ', καὶ οἱ ἐλαφῶρος, καὶ Φιλοκτῆτης μίχει μίμωαντ' κρινῆ
 ἔπλυνον. εἴτα μνηιδιὺς μὲν εἰς μῆλον ἐλθὼν, βασιλῆες τὸ ἐκὼ βασιλείως, πο
 λυνάκτ' ἐπὶ λυτῆσαντ'. ἀντιφ' δὲ ὁ διοσαλὸς εἰς πελασγὸς ἐλθὼν, καὶ
 ραν λαταγῶν, διοσαλίαν ἐκάλεσε. φείδιππ' δὲ μετὰ κῶων ἔλκεας πῶς τὸν
 ἀθρείαν, εἴτα πόδι λυτῶν, ἐκὼ λατῶκισιν. ἐλαφῶρος δὲ ἀρβανόντ' ἔθ' ἢ
 τρῶα, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκείφοντ' ὑπὸ τὸν ἰόνιον, ἀρβανῶν ἔκρησαν τὴν γὰρ πῶ
 ρον, καὶ

ρω, καὶ οἱ τῷ τληπολίμῳ πεισίσχουσι κρήτη. ἔτα ἔω' ἀνέμων ὠθέντων πόδι τὰς
 ἰβυρικὰς νήσους ἔκκησαν. γὰρ δὲ πινδάρου ἰσοκράτης εὐρυον, ὅτι οἱ τῷ τληπολίμῳ ἀ-
 πεισώθησαν εἰς ῥόδον, τὴν αὐτῷ πατρὶδα. καὶ ἡ γυνὴ τληπολίμῳ Φιλοζῶν μεγά-
 λως διακρύσσατο, ἀγῶνας ὡς τῷ ταύτης ἀνδρὶ ἐβῆ, καὶ παῖδον ἠγωνίζοντο,
 καὶ οἱ νικῶντες λόνικος φύλοις ἐσίφοντο, οἱ τῷ πρῶτεσι λάα εἰς πελγῶν ἀπὸρ
 εἶκησι, πλησίον πεδὶς ἱανάστου. Φιλοκτῆτης δὲ ἔβηθη εἰς ἰταλίαν πρὸς λαμ-
 παύου, καὶ πολέμιους λδουκανὺς πλησίον κρότωνθ' καὶ θωρυκίης καὶ λεμμοσίου
 λατρκῆ. καὶ παυθεὶς τῷ ἄλλῳ, ἀλλὰ ἀπὸλλωνθ' ἰδὸν κτίζει, ὃ καὶ τὸ τέτον αὐ-
 τῷ ἀνέβῃ, ὡς φησὶν ὠρίων. ἔτῳσι δὲ ὁ Φιλοκτῆτης ἀναερεῖται. πρὶν γάρ τῷ
 10 πορθηθῆναι τὸ ἱλιον, ἐκ πελγῶν ἀχρεῖκῃς πόλεως πνὺς ἐλθόντων εἰς ἰταλίαν
 λατρκῆσαν, μετὰ δὲ τὴν ἱλίου πόρηνσι πλείοντες οἱ ῥόδιοι ἦλθον ἐκείσε, καὶ
 ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ πελγῶν μέρους, οἷς ῥοδίους βοκθῶν Φιλοκτῆ-
 της ἀναερεῖται.

οἶνωτρίας γῆς κεγχεῖν βεβρωμγόν
 κρέμιασ φητῶ διέξεται μαιφόνου,
 αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιμ, εὐθυνοί χόροῖμ
 σάλπιγγ' ἀποψάλλουσα μαυώτην πολέων,
 20 δύρα παρ' ὄχθας, ὅς ποτὲ φλέξας θρασὺν
 λείοντα ξαίβω χεῖρας ὥπλισε σκύθη,
 δρωκοντ' ἀφύκτωρ γομφίω λυροκτύπωρ.

οἶνωτρίας γῆς.) γῆτα νῦν ἡ ῥώμη δὲ χωρίον τὸ πρῶτον λεγόμενον οἶνωτρία.
 ὅπου ὁ Φιλοκτῆτης λατρκῆσεν, μετὰ τὴν τῷ ἱλίου πόρηνσι, λατρκῆσεν θῶν,
 καὶ δῖον, καὶ πάντων οἱ τὰ ῥωμαϊκὰ γράψαντες ἰσοκράτη. κεγχεῖν βε-
 βρωμγόν.) τὸν Φιλοκτῆτην, τὸν διχθόντα γὰρ χρύσειον καὶ λήμνον ὑπὸ ὀφει-
 λήμνῳ. ὃ γὰρ κεγχεῖν αὐτὸν ἐδίδου, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτὸ ἡλεμ-
 μῶνα, μετ' αὐτὸν ἀλέξανδρον ἐβαλε. εἰδὼ δὲ ὀφειας εἶπεν αὐτὸ εἰδως. καὶ γὰρ
 30 εἰδὼ ὀφειας δὲ ὕδρῳ, ὃ δὲ κεγχεῖν ὁμοίως, ὅμ πινὰ ὁ λυκοφρον καὶ κεγχεῖν
 ἐκάλουον. ὅτι δὲ ταῦτα εἰδὼ ὀφειας εἰσὶ, νικανδρῳ λέγει.
 ὕδρων μὴ καλεῖται, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

καὶ πάλιν πρὸς τῷ κεγχεῖν.
 δῖας κεγχεῖν δολιχὸν τῶας ὅμ τελιόντα,
 αἰόλου αἰσώσαντε πόρσιςκτον φολίδεσι.

Φητῶ μαιφόνου.) τὸν φονέα τῷ ἀλεχάνδρῳ. Φητῶν δὲ τὸν ἀλέξανδρον,
 εἶτα τὸν διαλόν, τὸν φανγόντα λατ' ὄναρ τῇ ἐκάβῃ. αὐτὴ γάρ.) αὐτὴ γὰρ ἡ ἀ-
 θλιωτὴ ἡ σάλπιγγ, καὶ πολέμικῳ τὴν ἀρδιμ, καὶ τὸ βέλη τῷ Φιλοκτῆτῳ δι-
 θωῶν λατρκῆ τῷ ἀλεχάνδρῳ, διανοῖται γὰρ χόροῖμ ἀπὸ ψάλλουσα, καὶ λινῶσα, καὶ ἐλ-
 40 ποσπ τὴν μαυώτην πολέων, ἥτοι τὴν νόρην τῷ τῶας τῷ Φιλοκτῆτῳ, ὅπου τῶ-
 ξον ὁ σκύθης τόνταρθ' ἔβη ἀρακλῆς ἐχαρίσαστο τῇ τὸν λυκοφρονα, διδάξας αὐ-
 τῷ καὶ τὴν περικλῶ, ὃ δὲ Φιλοκτῆτης καύσας καὶ θάψας τὸν ἀρακλῆα πλησίον
 τῷ δύρα ποταμῷ τραχινίης, ἐλαβον αὐτὸς εἰς ἀμοιβὴν τῷ κῶπῳ. τὴν δὲ πρὸς τῷ
 θανάτῳ ἀρακλῆος ἰσοκράτη γὰρ τοῖς ὀπιθὸν πλατέως εἶπον. δύρα παρ' ὄχθας.)
 ὅτῳ σωτακτέον, ὅς τις Φιλοκτῆτης πρὸς ταῖς ὄχθας τῷ δύρα ποταμῷ φλέξας
 καὶ καύσας τὸν δρασὺν λείοντα, καὶ ἀρακλῆς τὸν λυροκτύπον, καὶ περικλῶ, τὸν
 δίκλῳ λύρας τὴν νόρην τῷ τῶας λυροκτύπον, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτῷ γὰρ τῷ
 ξαίβῳ σκυθικῷ δρεκόντι, ἔγχετο τῷ τῶας τῷ ἀφύκτωρ γομφίω καὶ βελῶν. ὃ
 R 2 γὰρ

γὰρ ἴσχει ποτὲ. ἢ δὶχα τὸ ὑ λυροκτύπων σωτάσεται λέγων, ἀπλῆσι τὰς χεῖρας γὰρ ἔρ' ῥαδὼ σπύθη, δρεάκοντι ἔρ' λυροκτύπων, ἔρ' δρεάκοντι τῇ ἀμφύπτω γομφίω. ῥαδὼν λέγει, ὅσα τὸ ἐγκυλὸν τὸ τόξον. δρεάκοντα δὲ, τὸν συρισμὸν τῇ βελῶν, ἢ ὅσα τὴν ἀφισιμ αὐτῇ θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰδὼ γεμόντων. γομφιοὶ λυρῶς οἱ μυλάοι ὀδόντων, καὶ οἱ ἥλοι. νῦν δὲ τὰ βέλῃ φησί, ὅσα τὸ δάκνειν αὐτὰ ἐν πτωσχομύδης. λυρόκτυπον, ἢ ὅσα τὸ εἶναι αὐτοῖς, ἢ ὅσα τὸ εἶναι ποτόν, ἢ ὅσα τὸ τὴν λιθάραν Φιλῶν, ἢ τὸν μετὰ νδρῶς ἐκτύπον ἐμποιοῦντα. ἔρ' δὲ λυροκτύπων, εἰ μὴν δοτικῇ πῶς, τὸ δρεάκοντι, εἰ δὲ αἰτιατικῇ πῶς τὸν λείοντα, ἢ τοὶ τὸν ἑρακλῆ.

κράβις δὲ τύμβους ὄφεται διελονπότῳ
εὐράξ ἀλαίου παταξίως ἀνακτόρων,
ναύαιθῳ γῆτα πρὸς κλύδων' ἐρδύγεται.
κτγνῶσι δ' αὐτῶν αὐσονδὸς πελλήνιοι
βοηδρομύντα λινδίωμ στρατηλαταῖς,
οὐς τῇλε βοδρμύδρον τὲ καρπάθου τ' ὄρῳμ
πλανήκτας αἰθωμ βρακίας πῆμψι κύωμ
ξγῆρ ἐποικῆσοντὰς ὀθνεῖαμ κῆνιρ,
γῆ δ' αὖ μακράλλοις σικὸν ἐγχωροὶ μέγαμ

παταξίως.) καὶ πατρίως τὸ αὐτό ἐστιν. γὰρ ὁ ἀπόλων ἐπιμᾶτο. τὸ δὲ πατρίως συγκοπῇ, αἰολικῶν ὄσι. καὶ παταξίως δὲ καὶ πατρίως γραφόμενον, ὅτε τὴν γῆνοιαν, ὅτε τὸ μέτρον λυμάνετα. ὁ ναύαιθῳ.) ποταμὸς ἐστὶν ἰταλίας, ἐκλήθη δὲ ὅτω ἡτ' μὴν ἀρλῶδωρον, καὶ λοιπὸς, ὅτι μετὰ τὴν ἰλίαν ἄλωσιν αἱ λαομέδοντες θυγατρός, περὶ αὐτὴν δὲ ἀδελφαί, αἰθυλλὰ, ἀτυόχη, μηδισκάκη, μετὰ τῇ λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκαστὴ γεγονῆαι τῆς ἰταλίας, δύλαξέμεναι, τῇ ἑλλάδος διαλαίαν, τὰ σκάφη γῆπερσαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς ναύαιθῳ ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναικὲς ναυπερσιδόν. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς ἑλλῶνδ' ἀρλῶσαντων τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατήκτισαν. πλανήκτας δὲ ῥῶμῳ εἶναι αἰχμαλώτων τρωϊκῶν, τὴν συμβουλίονουσιν ταῖς λοιπῶν, λαῦσαι τὰς ἑλλῶνων ὀλκιάδας. ὁ δὲ λυροφρων ἔτ' οἴταται εἶναι ταύτην φησί, βοηδρομοῦντα λινδίοις, συμμαχοῦντα ὡς ἔπον τοῖς ῥοδίοις. λινδίῳ γὰρ καὶ ἰκλυσὸς καὶ κάμειθῳ, πόλεις εἰσὶ ῥοδῶ, ἀπ' τῇ ἐγγόνων ἡλῖς καὶ ῥοδῶς καὶ ποσειδῶν. πλανήκτας.) γῆταυθοὶ δὲ γράφειν, ὅτι πλανήκτας. πλανήκτας γὰρ τὸ τὰς μακρὸν ὄσι. δέχεται δὲ γῆτα καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχὺ ἡτ' ἰκλινῶ συλαβῶν. αἰθωμ.) δρακίας κύωμ, ὁ διάπυρῳ δρακίως κύωμ. λέγει δὲ τὸν βορρῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ μακρὸν ἐκ τῇ ἀγκυκῶν μόρῳ τῇ δρακίως πνέ. φησί γὰρ.

βορρῶς καὶ ζεφυρῳ τῶτε δρακίως ἄγρον.

ὁ δὲ ποδινγῆτης διονύσιῳ, καὶ τὸν τόπον τῇ δρακίως φησί, ὅθεν ὁ βορρῶς πνέ, 4ο

τὴν ἰσμαελικῶν, ἢ τὴν μαρῶναιαν αὐτῶν λέγων. λέγει γὰρ.

ἰσμαελικὸν πνέουσιν ἑλαυνόμεναι βορρῶν,

ἐρβὸν φυσίοντῳ, ἐπεὶ κατ' ἐναντία ἐστὶν.

μοκκαλα.) πόλεις ἰταλίας, ὅπου τὰ φῶ καὶ ἰδρὸν Φλοκτῆτος, ἁγισθουμένη παρὰ τῇ ἐγχωρίῳ, καὶ θυσίως βοῶν δεχομένη, ὡς πόρ εἰς τοὺς αἰῶνις ὑπερχῇ. ἢ σὺν ταῖς οὕτως οἱ δὲ γῆ μακράλλοις ἀγκυῶνδ' ἐπίσαντων σικὸν ὑπὲρ τὸ τὰ φῶ αὐτῶ, πηλῶσιν αὐτῶ, ἢ τὸ τὸ Φλοκτῆτιν, ὡς διὰ γῆ θυσίως.

ὑπὲρ

ἔσθ' ἄφωρ δείμαντος αἰανὴ θεόν
 λαιβοῦσι κυδιανῶσι, καὶ θύοιτο βοῶν.
 ὁ δ' ἵπποτέκτων λαγαρείας ἐν ἀγῆλαις,

ὁ δ' ἵπποτέκτων.) ὁ νῦν ὅπως ἔχει· ὁ δὲ ἐπειδὴ ὁ τὸν δούρειον ἵππον πατρὸς
 σκιδνάσας τοῖς ἔλλησι, εἰς πόρθησιν ᾗ ἰλίῳ, ὁ δειλὸς καὶ ἀνάνδρ' ὁ γυγνώσκων, ὅς
 τὸ ὑδουδρεκῆσαι τὸν πατῆρα αὐτοῦ πανοπεία, τὴν ἀθλιωτὴν καὶ τὸν ἀρεῖα, ὅτε
 σωτηριεὶς τὸν αἰετὸν ὡς τὴν περὶ ἀλκιμῶν πόθον τὸ αἰ
 Πετρύον. ὁ δὲ καὶ τὸ δὲ ποιήσας πανοπέυς, καὶ ὅς ὅσον ἡμνήσας διανοήσας
 10 τὴν δὲ τὸν ἐπειδὴ, πύκτω δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν, ὅτ' ὁ ἵπποτέκτων ἐπειδὴ,
 τὴν λαγαρείαν ἰταλικῶν πόλιν οἰκίσει, πλοσίον τὸ κυλισσένου ποταμῷ. τὰ
 δ' ἐργαλῆα λαθιδρώσει ἔξ' ἰδρῶ τῆς ἰταλικῆς ἀθλιωτῆς, ἐκείνα τὰ ἐργαλῆα,
 μεθ' ὧν κατασκόδωσας τὸν δούρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις τρωσὶ ποιήσας
 βλάβην. ἡ καὶ ἀνάνδρ' αἰσῶν, ὡς ἀπὸ τῆς καὶ ἀνάνδρ' αἰσῶν φησὶν, ἡ δὲ
 σωτήρις ὅπως· ὁ δ' ἵπποτέκτων ἐπειδὴ, καὶ ὅτ' ὁ ἀμφὶ ἰστέον καὶ κυλισσένου
 καὶ ὑδρὸς καὶ γὰρ ὁ ἐπὶ πύλιν καὶ ἐξ ἑνὸς, νάσσειται καὶ ἀνάνδρ' αἰσῶν οἰκίσει τῆς
 20 πατρὸς αὐτοῦ φησὶν, ἐν ταῖς ἀγῆλαις τῆς πόλεως λαγαρείας, ἡ τὴν τῆς
 λαγαρείας πόλιν. τὰ δ' ἐργαλῆα λαθιδρώσει τοῖς ναοῖς ᾗ μυθίας, ἡ τὴν τῆς ἀθ-
 νῶν. ποῖα ἐργαλῆα; ἐν οἷς τὸ δὲ ποῖα τοῖς ἐγχωρίοις ἐμὲ τρωσὶ μόρμ' ὁμοῦ βλα-
 30 βῶν. τί ποιήσας; τετρώας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκόδωσας τὸ βρέτας, καὶ
 τὸ εἰδωλόν, ἡ τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἵπποτέκτων καὶ ἐπειδὴ. ὁ ποδιστῆς; ὁ πε-
 φρικῶς καὶ φοβερὸς τὸ ἐγγ' ὁ καὶ τὴν φαλαγγα τῆς δούρειας. ὅς τί δὲ πεφρι-
 κῶς, καὶ δειλιώσας ταῦτα ὑπερῶν; ἐκ τίνων καὶ ἀπὸ διδύων τὸ πατῆρος αὐτοῦ
 πανοπέως τὸν ὑδουδρεκῆσαι ὅρνον, ὅμ τινα ὅρνον ὁ τῆς ἀπὸ δούρειας εἰς
 τὴν αἰσῶν κυδιανῶν δραστῶ τὴν ἀθλιωτῆς, εἰς τῆς ἀπὸ δούρειας θείον ἀρεῖα, τὸν
 τὸ δὲ καὶ τὸ δὲ, ἡ ἀμφὶ τῆς πόλεως τῆς δούρειας μύλων. ποῖων μύλων καὶ πε-
 40 βῶν; τῶν ὑπερῶν τῶν ἀπὸ δούρειας τῆς ἀπὸ δούρειας, συμπεφυρμένων καὶ ὑπ-
 κείνων τῶν στρατῶν, γυμνῶν δὲ τῶν πεβῶν τῶν ὑπὸ κείνων τῶν στρατῶν, ἡ τὴν
 διδύων τῶν ἀπὸ δούρειας τῶν ἀπὸ δούρειας τῶν ἀπὸ δούρειας τῶν ἀπὸ δούρειας
 30 ἐχόντων περὶ τὴν σωδύνον ἀλκιμῶν. ἔτλη δὲ ὁρκωμοτῆσαι, τίς; αὐτὸς ὁ πα-
 νοπέυς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ περὶ τὸν ἀπὸ δούρειας αὐτοῦ λείοντον αὐτοῦ
 κτήσας χόρσι, περὶ τὸν γυμνῶν καὶ ἰστέον τὸν ἡλίον. τοιγάρ καὶ ὅς ὅσον τὸ
 ὁρκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἀπὸ δούρειας καὶ τὸν ἡλίον αὐτοῦ ἐπειδὴ ἡνέρωσαν, καὶ ἀνάνδρ' αἰσῶν
 ἡνέρωσαν, φύθην καὶ δειλόν, πύκτω μὲν καὶ πυγμαχίᾳ ἐδίδον. πῶς δὲ καὶ
 δειλόν ἐν ἐλόνῳ καὶ μάχῃ δούρειας, καὶ πλεῖστον ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχνης
 καὶ μηχαναῖς. ἔχεις γὰρ τὴν σωτήριον. λεκτέον καὶ τὴν ἰσορίαν. ἵπποτέκτων
 ὁ πανοπέως ὅς ἐπειδὴ, ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πρὸς τῆς ἀπὸ δούρειας
 40 λιοι, ἡ κατ' ἐμὲ καὶ ἀνάνδρ' αἰσῶν εἰσελθόντες ἐλλῶντες ἐκείνων. ἐλκυσθὲν δὲ τὸ
 ἵππος παρὰ τῶν τρώων εἰς τὸν τῆς νύκτος ἐλθόντων, καὶ φρυγῶν δειξάν
 40 τες, καὶ τοῖς λοιποῖς ἔλλησι τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀπὸ κείνοις ἐλθόντες, τὸ ἡλίον πορθεῖσι.

ἔγγ' ὁ πεφρικῶς καὶ φαλαγγα δουρίαν
 πατῆρος ὅρνον ἐκ τίνων ὑδουδρεκῆσαι,
 ὅμ ἀμφὶ μύλων τῶν δούρειας τῶν πόλεως
 πύργων ὑπερῶν συμπεφυρμένων στρατῶ
 εὑρυγούτων οὐνεκεν ὑμφοδύμων

ἔω ῥ' τιτῶς λαμπρὸν αὐγαζὼν φαίῃ,
 ἔδ' ἐκφυγὼν ὠδίνας ἀλγείνας τόνω.
 τριγὰρ πότρη φύξην ἤνδρωσαν πόρον,
 πύκτω μὲν ἰοδόμ, πῆδ' αὖ δι' ἐν κλόνω διορὸς,
 καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατῶ,
 ὅς ἀμφὶ κῆρι καὶ κυλίσσενου γαίῃ
 ἔπληλις οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.

- 10 *λαυδίαυ.) ἐπὶ θῶρον ἀγῶν, παρὰ τὸ δαίειν καὶ λαίειν. μαμδότης.) ὁ ἀγῶν
 δῖον. ἢ δὲ λῆξις ῥωμαϊκῆ. ὁ δὲ λυκόφρων ἔστ' ὁ ἀρχιερεὺς τοῖς λοιποῖς, καὶ ῥωμαί-
 κῶς γράφει. ῥωμαῖοι δ' αὖ πολέμικος μαμδότης λαλῶσι, ὡς ἰσορῶν πρὸς δαΐδον, ὡς
 ἢ δῖον. ὃ γὰρ ἀκρίβως μέμνηται. γράφει γὰρ ἑτασίπας μολύβδους λατακῶσαντας
 αὐτὸν ὑποδεδωκένους αὐτῷ, λατῆρον μολύβδω, καὶ μαμδότην αὐτῷ ὀνόμασαν, τὰ
 τίσι πολέμικος. μαμδότης γὰρ ὁ ἀγῶν παρὰ ῥωμαίοις λαλῶται. καὶ λυρῖν' ὁ δὲ
 παρ' αὐτοῖς, ὡς φησι πλάταρχος. ὁ μνηστὴρ γνῶν.) ὁ πανοπέυς, ὁ γνῶν τῆς
 μνηστεικῆς δελφύς καὶ μήτρας, συμβαλὼν μάχῃ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κείσωνι.
 ἔστι γὰρ φῶκος καὶ ἀσφοδίας ὄντων υἱοί, γνῶν τῇ μνηστεικῇ γαστρὶ διεμαχίσαντο, ὡς
 καὶ φαράς, καὶ ὁ φαράς, καὶ πῶϊτ' καὶ ἀκρίστ' οἱ ἄδαντο. τιτῶς, τῆς ἡμέ-
 20 ρας, ὡς φησι καὶ λαλλίμαχος.*

τόφρα δ' αὐτίχ' αἰ βοόςος λόφον ἔχον πτώ.

*πόποι.) οἱ θεοὶ, ὅθ' ἐν καὶ πολλὰ κίς, ὡς πόποι πῆνις παρ' ὁμήρου, αὐτὶ τὰ ὡ
 θεοὶ ἤκουσαν. ἢ δὲ λῆξις δυνούπων. τὸ δὲ ἠνδρῶσαν, οὐ τὸ ἀνδραγον ἐποίη-
 σαν, ἀλλὰ τὸ ἀνδρα ἀπλῶς ἐποίησαν. λῆεις καὶ λυλίσσεν' ὁ ποταμοὶ
 εἰσὶ ἰταλίας.*

τὰ δ' ἐργαλῆα τοῖσι τετρήνας βρέτας
 τούξει πρὶ ἐγχώροισι μὲρ μὲρ βλαβίω,
 καθιδρύσσει μυδρίας ἀνακτόροις.

- 30 ἄλλοι δ' ἐνοικῆσουσι σικανῶν χθόνα
 πλακτοὶ μολόντες, ἔνθα λαομίδ' ὦν τριπλᾶς
 ναύταις ἰδίωκε φοινοδιόμαντ' ἡρώας,
 ταῖς κηρδιόρποις συμφοραῖς διεδηγμέν' ὅ
 τηλοῦ προθέιναι θηροῖν ὠμηςαῖς βοράν,
 μολόντας εἰς γῆν ἱσπύδον λαισφυγόνων,
 ὅπ' αὖ συνοικεῖ διαμῆλ' ἐρημία.
 αἱ δ' αὖ παλαισθ' ἡμδρῶν ζηνυθίας,
 40 σκηρὸν μέγαρ δειμαντ' ὀωτίνην θεᾶ
 μόρον φυγῶν καὶ μονοικῆτος ἰδίας.
 ὦν δὲ μίαν κριμιασὸς ἰνδαλθεῖς κινί,
 ἔρδ' ἔξε λῆκτοῖς ποταμὸς. ἢ δὲ, διαίμονι

*βρέτας.) τὸ ἀνθρώπινον εἶδωλον, ὃ ἢ εἶκον, πρὸς τῷ βροτῷ ὁμοίον εἶναι. ἔστ' ὁ
 δὲ βρέτας λαταχεσιπῶς, τὸν δῖον ἱπποφῶν φησί. σικανῶν.) πῆνις αὐτῷ σικ-
 λῶς ἰδίωκε πάντας. ἄλλοι δὲ μὲρ' σικλῶν πλὴν σικανίαν φασί, πόλιν ἔ-
 σαν πρὸς ἀκρεαντίνους λαιμῶν. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λυκόφρων οἶδε ὅτι λῆγων,
 κάμψας*

καμύτας γενῶσαν. τὸ δὲ σικανῶν πλάκας, καὶ θυροχλαῖνας σικῶν ἀπαριθμῶμεθα
 γὰρ τὰς πόλεις τῆς σικελίας, καὶ αὐτὸν τόπον, φέρουσι καὶ τὴν σικανίαν. φοινοδιά-
 μαντῶ κεραι.) φοινοδιάμας τις πρὸς πόλιν δ' ἀπὸ ἀρχαῖς ἐφικναι, σικανῶν
 τοῖς τρωσὶν ἐκθῆναι τὴν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐκείνην, δὴ λαβὼν τὸν πόλιν τῶν θυγατρῶν
 αὐτῶν τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι. καὶ ἐπεισὶ αὐτὸν ποιικυρία. ὁ δὲ λαομειδῶν
 μιλῶν τῶν φοινοδιάμαντι, ἐδῶκε τὰς θυγατέρας ἐκείνας αὐτοῖς γὰρ σικελίᾳ,
 θυροῖς βραῦν δ' ἡγεμονίου, καὶ γινώσκων ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὅν τι μὲν ἡμῶν
 ὁμοιωθεῖς, ὁ λευκιστὸς ποταμὸς ἐμίγη. καὶ ἐγγίνθη τὸν αἰγίσιον, ὅς ἐκτισε τρεῖς
 πόλεις γὰρ σικελίᾳ, τὴν ἀπὸ αὐτῶν αἰγίσιον, καὶ ἔρυνκα, καὶ γύταλλον, ἢ ἀτάλλαν,
 ἀπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἐγγυμῆ. συνέλαβεν γὰρ ὄνομα (τὸ ἢ τότε γυνή. ταῖς λεγο- 10
 μέναις συμφοραῖς.) ταῖς γυναικαὶ τὸ μέλλον διδόναι τὴν ἐπὶ τὴν πόλιν δόρυον καὶ
 δειπνον τῶν ἐκείνων. εἰ γὰρ καὶ δ' ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐν ἐξέτιθι. ἀπὸ τῆς δὲ αὐτῆς
 ἐσωσαν αὐτῶν τὸν ἐκείνων. λαομειδῶν.) οἱ νῦν λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ γὰρ σικε-
 λία, ὡς λεοντῖνοι, ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνθρωποφάγοι, ὅσα τὸ ἀνελθὼν αὐτῶν ὁδῶν
 εἰς τὴν πόλιν. ὁ γὰρ ἦσαν εἰς τὴν πόλιν ἐξήκοντες. παλαιστῆς.) ὁ ἐρυν, ὡς ἐπο-
 μιν, ὅς ἐκ τῆς πόλεως ἀφροδίτης καὶ ποσειδῶν, παλαιστῆς δ' ἀπὸ τῆς πόλεως.
 τὸ δὲ ἐξῆς δ' αὐτῶν. αἱ δὲ τὴν μητὸς τῶν ἐρυνκα ἀφροδίτης, τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως
 ἐκτισαν πόλιν τὴν δεῦρ, φυγεῖν τὸν θάνατον. καὶ μονοικίτους ἐφάρ-
 καὶ τὰς λαβίδας, καὶ ὅσα γυναικὸς τὰς γὰρ ἐρήμῳ, γὰρ ἢ μόναν τὴν οἰκιστὴν εἶχον. ἢ γὰρ
 ἢ μονοικίτου, καὶ δίχα συζυγίας αὐτῶν, εἶχον τὴν κοίτην, καὶ τὴν ἐνὶ τῇ. 20

τῶν θυρομίκτων σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ
 τριῶν συννοικῆσθαι καὶ κτίσιν τὸν πόλιν,
 ὅς ἐκ τῆς πόλεως πῶντον ἀγχιόσιον νότον
 ἄξει τριῶν νῆσον εἰς ληκτερίαν
 τῶν διαδιδανῶν ἐκ τῶν ναυοδούμων.
 αἰγίσιον τλῆμον, σοὶ δὲ διαμόνων φραδαῖς
 πῶντῶν μίγισον, καὶ δι' αὐτῶν πάτρας
 ἔσαι, τωρὸς γίπαισι ἡθαλωμένης.
 μόνῃ δὲ πύργῳ διςυχῆς κατασκαφῆς,
 νῆπανσον αἰάζουσα καὶ γομῶν
 διαρὸν σφάξαις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεῶς
 ἐσθλὴν πρὸς τριῶν ἐγχαλῶν μιν
 αὐχμῶ πινώδης λυπρὸν ἀμπεδύσει βίον.
 κρατὸς δ' ἄκουρ τῶν νῶν καλινεῖ φόβῃ,
 μνήμη παλαιῶν τημελῶν δ' ὁδυρμάτων.
 πολλοὶ δὲ σίριμ ἀμφὶ καὶ λυταρνίαν
 ἄρουραν οἰκίσουσιν, γῆθα δὲ δύσμον. 40

τριῶν συννοικῆσθαι.) τρεῖς γὰρ πόλεις ἐκτισαν γὰρ σικελίᾳ, αἰγίσιον, ἔρ-
 κα, καὶ ἀτάλλαν, ὡς πρὸς τὴν πόλιν. ὅς ἐκ τῆς πόλεως.) ὅς ἐκ τῆς πόλεως
 διαδιδανῶν, νότον ἀγχιόσιον πᾶντα ἐλνυον ἀπὸ τῆς πόλεως, ἡγεμονίᾳ εἰς σικελίαν.
 ἄξει τριῶν νῆσον.) νῆσον τριῶν τὴν πόλιν λεῖπει, τὴν καὶ τριῶν,
 κίαν καὶ τριῶν ἀπὸ τῆς πόλεως. τρία γὰρ ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχαι, λεῖπῶν, πᾶντων καὶ
 πινώδης. εἰς ληκτερίαν.) ληκτερίαν δὲ ἐπὶ τῇ, ὅτι νῆσον ἢ σικελία. αἱ νῆ-
 σαι δὲ

σοι δὲ ὑπὸ θαλάσσης πορεύονται, καὶ λήγειν δοκῶσι ὑπ' αὐτῇ πορευόμεναι.
 πόδε πάτρας.) διανοήτι φ' ἑμῆς πατρίδ' φ' τροίας. αἰγίσα τλήμον.)
 ἢ αἰγίσα πόλιν σικελίας, ἢ λατὰ πινας ἀκρωγας κελουμένη, ἢ τις διλιτικὴς ὁδὸς
 ῥεταί τὰς συμφορὰς τροίας, μόνῃ ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις. πῶς αὐτῷ ἐν
 τῷ αἰγίσαν πόλιν ἀκρωγίφει τὸν λόγον. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ ἡρακλῆος ἐκράτῃ
 θῆν' ἢ τροία, δίδυτον ὑπὸ τῶν ἐλλώνων ὅσα τῷ ἐλγίῳ, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν ἀμα-
 ζώνων. ὁ γὰρ αἰγίσε μόν' φ' φυγὰν ἐκ τῆς ἀλώσεως, πάλιν ἤκησεν τῷ τροίαν.
 ἐλθεῖν δὲ αἰ ἀμαζόνες, πάλιν ἐσκαψαν ταύτην. ἄκροισι.) ἄκροισι γὰρ ἤ-
 σαν, καὶ ἐκόντων, ἃ τε γὰρ λύπαις ὄντων. μνήμῳ παλαιῶν.) τρύφεσε καὶ αὐ-
 10 ξεσε τῷ μνήμῳ τῶν παλαιωθευμένων τρεῖς χρόνοι τῆς τροίας ὁδουμάτων.
 πολλοὶ δὲ σίειν.) σίειν καὶ λδυτάρνι πόλεις ἰταλίας, γῆντα οἱ λατὰλοιποι
 τῶν ὅς ἰλίος φυγόντων ἤκησαν, καὶ πάντα τῇ μίμησιν τροίας ἐποίησαν, καὶ ἐκτε-
 σαν πόλιν ὁμοίαν τροίᾳ. ἢ πρῶτα μὲν ἐκαλεῖτο πολίσιον, ἔτα ἡρακλειον, ἔτα σί-
 εις, γῆντα τῆς λαλῆρας, ἔχ' ὁ δεισεφ', ἀλλ' ὁμῶν μόν' αὐτῷ μάντις ὑφ' ἡρακλῆος
 ἀνῆρθε. ὑδὲ μόρτες δὲ αὐτῷ ἢ ἰσορία ὑποκρίτω λέεται.

ἡλῆχας ὀλύνθων σισυφένος ἀνηρέθμων
 κείται, ἡέραν μάστιγι γογγύλη τυπεῖς,
 20 ξείβοισιν ὠκύς γῆντα μύρεται σίνις
 ἀρδωρ βαθέϊαμ χωνίας παγκληροίαμ.
 πάλιν δ' ὁμοίαν ἰλίῳ δυσδιαίμονος
 δειμάντος ἀλγυνῶσι λαφορίαμ κόρημ
 σέλπιγχα, δειώσαντες ἐν ναῶ θεᾶς,
 σὺν πρὸς θ' ἰδελθον ξουβίδ' ὠκνηότας.
 γλῆναις δ' ἄγαλμα τοῖς ἀναιμακταῖς μύσει
 συγνήμ' ἀχαιῶν εἰς ἰόλουας βλαβῆν,
 30 λδύσομ, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλαμ λύκων,
 ὅταμ θανὼν λήταρχ' ἰδρῆας σκύλαξ
 πρῶτ' κελανῶ βωμόν αἰμωξεί βρότῳ.
 ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβολτας τυλλησίους,
 λίνου θ' ἄλισμικτοιο δειραίαμ ἄκρεαμ.

σισυφένος.) ὁ σοφὸς ἀειθμηκτής, ἐπεὶ καὶ ὁ σίσυφ' ὁ σοφὸς καὶ παντρεγὸς
 τ' φ' σφαγῶν ὀλύνθων, φηλῆκων, σὺκων, καὶ ἰσχαδίων, ὁ πιθὼν ἐπὶ πόν. λαλ-
 40 χας ὀλύνθων.) πάλιν ἀνακρίνουσα ληροδὲ γρῶφον, ἔτ' γὰρ ὁ λαλῆρας, ὅμ
 λειγεί, ὁ μόν' φ' ὅστις ὑπὸ ἀπὸ λανθ' καὶ μαντῶς φ' τειρεσίς. ἔχ' ὁ ἀργοναύτης
 ὁ φ' φ' γὰρ λιβὴν πελιδνῆ, ὅ δ' ἀπῆται ὑπὸ τῶν ἀργοναυτῶν. ἔτ' ὅν ὁ μόν' φ',
 ἐν λειγεί, ἀπὸ λανθ' ὑπὸ καὶ μαντῶς, γὰρ κλοφάνι τῆς αἰτίας ὅκα, ἢ λατὰ πινας
 γὰρ λεικία, ἔ μὲν γὰρ ἰταλίας, ὅς ἔτ' φησὶν, ἀλλὰ ποδὶ μὲν φ' τὸτα πατρίδ' φ',
 ἔ φ' ἀμαζόνες. ὅτι δὲ ἀνακρίνουσας, καὶ γὰρ νῆας φησὶν, ἔ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλ-
 λὰ καὶ ἐὰν φ' ἔ μικρῶς τὸν ἀνδρα ἀετῶμαι καὶ γρῶφω παρνοίαις. πρὶν μὲν
 γὰρ εἶπε τὸν δεισεφ' λαλῆραν τα παρ' αὐτῷ ἢ τῇ νῆας μαντικῆ, καὶ ἀκρωγίαν, ὡς
 πάντων φασί. μετὰ γὰρ τῷ ἰλίῳ πόρην σιν, λαλῆρας, λειωντεῖς, πολυποίτης κῆ
 ποδολαλεῖ φ' ἰλίῳ τῆς αὐτῇ νῆας ἀκρωγίαν, περὶ πορδύοντα εἰς λεικίαν
 5 καὶ κλο-

καὶ κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ τὸ τῷ ἄλφῳ, ὅπου καὶ ἠπλοθῆντα μαντι
 καὶ τὸν κάλχαντα θάπτουσι. εἰρηὶς γὰρ ἐσώσας, κάλχανος ἄλφῳ ἔπει, πόσους
 ὀλῳύθας ἔχει. ὁ δὲ, ὡς πόρ ἔχει τὸ ἀλῆδες ἔπει, μυρίους ὀλῳύθας ἔχει καὶ μεδίμνων
 γῆνα, καὶ ὀλῳύθων γῆνα. μότῳ δὲ ὑάινος ὕδι πόκου ἐσώσας, ἤρῃ πόσους χοίρους ἔχει
 ἡστὶ γαστρούς, καὶ πότε τέξεται; κάλχαντῳ δὲ μὴ ἀρκυναιμύλου, αὐτὸς πάλιν
 ὁ μότῳ ἔπει, σέικα χοίρους ἔχει, ὡς ὁ εἰς ἄρῃν. τέξεται δὲ ἡστὶ τῶν αὐριον. ὃ γε-
 νομένης, κάλχανος ἀθυμώσας τελευτᾷ. πολυποίτης δὲ καὶ λιοντινὸς μετὰ τὸ θά-
 ψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς ἡλιάδα ἀνιχώρεσσαν. ὑσῶρον δὲ καὶ ἀμυλῶχῳ ὁ ἀλ-
 κμαῖοντῳ, ὑπὸ χαμῶνα βωοδῆς λατῶ τινες, καὶ ἡστὶ τὸν λυκοφρονα πῆς αὐτὸ τό-
 πος, ὃ λῶ ἔτῳ ὁ μότῳ, ἀποβρίφει, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς
 μαντικῆς, ὡς φησι, μονομαχῶσαντῶν, καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφισαν
 παρ' ἐκάτορα μίρον τῆς μεγάρας πόλεως. ἔστιν δὲ καὶ μέγαρος ποταμὸς γν' σκυθία.
 ἄλλοι οἱ φασιν, ὅτι ἀμυλῶχος τὸ ἡλθὲν ἀργῶ ἀμυλῶχιδος πλησίον ἀκαρνα-
 νίαν λατῶκισι. ταῦτα μὲν ἔπει ποδὶ τοῦ μότῳ τῷ τῷ, ὅτι λῶ μετὰ τῶν ὑπ' ἀγα-
 μέμνοντῳ ἰλίου πόρῳσιν, καὶ αἰτῶ τελευτῆς γίγνεται ἄλφῳ κάλχαντῳ. αὐτὸς δὲ
 μονομαχῶσας, ἀμυλῶχῳ ἀνιῶν. νῦν δὲ ὑφ' ἡρακλῆῳ φησὶν, αὐτὸν ἀναερθεῖ-
 ναι. πῆς γὰρ ὑφ' ἡρακλῆῳ ἀναερθεῖς, πάλιν ζῶντα, καὶ αἰτῶ γίγνεται κάλ-
 χαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συμαναερθεῖται ἀμυλῶχῳ ἄλφῳ ἀλκμαῖοντῳ πασι-
 ταῦτα πάντως γινώσκια. πῆς γὰρ τῆς στρατῆς ἀγαμέμνοντῳ, πολλῶν πρόσθεν
 γν' οἵτῃ ἐτελευτῶσιν ἡρακλῆς. ὁμοῦ δὲ ὁ λυκοφρονα μεθ' ἑαυτοῦ τῆς ἀλῆδας, ἢ τῇ
 πύλῳ πύλῳ πύλῳ, ὅπως φησὶ τῆς ἰσορίας. ἡρακλῆῳ τῆς γυναικὸς βῆς ἐλαῦ-
 νοντῳ ὃς ἐρυνάας, καὶ ἰδόντῳ τὸν κάλχαντα αὐτῶν, ἔροι τὸν μότῳ, ὑπὸ τινε
 ἐρυνάῳ λαβήμῳ, σωθῆν ἐρωτῆσαι πόσους ὀλῳύθους ἔχει ἢ εἰρηῖς. τὸν δὲ ἐ-
 πῆν, σέικα μεδίμνους καὶ γῆνα ὀλῳύθων, ὡς τε μὴ δυνάσθαι χωρῆσαι ὕδιτιβῆλον
 ἄλφῳ μεδίμνων. τῷ δὲ ἡρακλῆς, πολλὰ βιαζομένου τὸν πόρῳσιν ὀλῳύθων ὕδιτι-
 ναι ἄλφῳ μεδίμνων, ὃ μὴ δυνάμενον, ὁ ἀλῆχῳ αὐτῷ λατῶ γίλα. ὅν πατῆρας κο-
 σῶν, ἀπέκτειναι, καὶ ἔδωκε ποδὶ τῆς εἰρηῖς. εἰρηῖς δὲ λατῶ πύλῳ εἰλῆν ἢ
 ἀργῶ συνκῆ, ἢ εἰρηῖς πόλῳς πύλῳς φάυλα σύκα ἐχούσης. ἢ γὰρ πύλῳς, ἢ
 πύλῳς ἔχει, λατῶν, βοῖαν, λίλαιον, λατῶν, δυνάπῳ, καὶ τῶν εἰρηῖς, ἀφ' ἧς
 ἢ λατῶς τῶς φάυλας συνκῆς. ποδὶ δὲ τῷ ποσῷ τῷ μετῶ καὶ τῷ ἀειμῶν ἦν
 ὀλῳύθων ὅπῳδῳ ἔπορ. λατῶ γοιγῶν τινες, μὴ ἐδῶν δὲ σέικα μεδίμνους ἔπορ
 αὐτοῦς. μᾶστι γογῶν.) τῇ χειροπλάκῳ μᾶστι. λέγει δὲ ἄλφῳ κοσῶν-
 λῳ, ἄλφῳ γρόνῳ, ὃς σῶν σῶν μῶν ἦν λατῶν τῆς χειρὸς δῶν. αὐτὸ
 πῆς δ' ἐδῶν.) ἰωνδῶ, ἦγνυ ἀθῶν, πῆς ἦν τῶν πύλῳ ἐλθόντων εἰς ἰταλίαν,
 ἦκσαν ποδὶ σῶν. μετὰ δὲ τῶν ἰλίου πόρῳσιν φυγόντων καὶ τῶν εἰς ἰτα-
 λίαν, κροτωνιάται, ὅς καὶ ἀχῶς λέγει, βοήθησαντῶν τοῖς γν' ἰταλῶς τῶν φυ-
 γόντων τῶν σῶν, στρατῶν μετ' αὐτῶν ἡστὶ τῆς σῶν, καὶ πάντας αὐτὸ ἰωνας ἄλφῳ
 τῆς ἀθῶν λατῶ φυγόντας αὐτῶν, μετ' ὧν συμανῶν καὶ τὸν τῆς ἰσῶν
 τῆς ἀθῶν πῶν ὀνόματι λατῶν, γῶν αὐτῶν γν' δῶν. διὸ ἢ ἀθῶν ἔρ-
 γῶν ἔμῳ, τῷ μὴ βλέπειν, ἀχῶς λέγει αὐτὸ κροτωνιάτας, οἱ πῶν σῶν
 μάχισαν τοῖς τῶν σῶν, καὶ αὐτῶν αὐτὸ πῶν λατῶ αὐτῶν γν' τῆς σῶν ἰωνας, οὗς
 καὶ ἐμφύλους ἔπῳ. ἐπῶν οἱ τε ἰωνδῶ καὶ κροτωνιάται ἀμφὶ ἐπῶν ἦσαν.
 οἱ δὲ τῶν συλλαβόντων αὐτὸ κροτωνιάτας, ἐχῶν αὐτῶν γν' σῶν ἰωνας, καὶ
 αὐτῶν αὐτῶν. λατῶ.) ὁ δῶν ἰσῶν. λατῶ γὰρ τὸ δῶν ἰσῶν λῶ-
 γῶν, ἢ ὀνομα λῶν. τυλῶν.) ὅς καὶ πῶν καὶ δῶν γν' ἰταλῶν.

ἀμαζόντῳ σύγκληρον ἄρουνται πῶν

ἀλῶν

θούλης γυνακὸς ζεύγλαμ ὠδεδεγμγνῶι.
 ἦμ χαλκομίτρου θήσαν ὀτρυνῶς κῆρης
 πλανῆτιμ ἄξει κύμα πρὸς ξγνὴμ χθόνα,
 ἧς ἐκπνεούσης λωιδὸμ ὀφθαλμὸς τυπείσ
 πιθηκομόρφω πώτμομ αὐτωλῶ φθόρομ
 τδύξει, τρωφικῆ φωνίῳ τετμημγνῶ.

- ἀμαζόνῳ σύγκληρον πείδον.) ἡλερωθῆσαν πόλιν καὶ γλῶ τῇ ἀμαζόνι
 10 νι κλήτη, ἢ πῆς πόλιν ὁμωνύμως τῇ ἐπισταμένη ἀμαζόνι κλήτη ἐκλήθη. ἢ δὲ κλή-
 τη ἢ ἀμαζὼν τροφὸς γλῶ πωγνθσιλέας, ἢ πῆς μαθούσε, ὅτι τέθνηκεν γν τῇ τροίᾳ
 ἢ πωγνθσιλέα, ἐπλούσε ἢ τῇ ζήτησιμ αὐτῇ. ὁζωθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς ἰτα-
 λίαν, καὶ κῆ ἐτίσασα πόλιν, ἐβασίλευσε τῇ πόπῳ. ἀπὸ δὲ ταύτης αἰ ἐκείσε βασι-
 λεύουσαι, ἡλῆνται ἐλέγοντο, καὶ ἢ πόλιν κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γῆρας ὤλ-
 σφατδύσαντο οἱ κροτωνιάται, ἀνῆλθον τῷ τότε βασιλεύσαν κλήτῳ ὑπὲρ
 20 ραν. ὅδ γὰρ τῷ πόλιν ἐτίσασα, καὶ τῷ πόλιν ἠρέψωσαν. ἦμ χαλκομί-
 τρου θήσαν.) ἦμ πιν κλήτῳ τῷ πρὸ τῶν πλανῆτιμ, ἄξει κύμα πρὸς ξγνῶ
 γλῶ, θήσαν ὑπάρχουσιν τῆς κῆρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρυνῶς, ἦτοι τῇ πωγνθ-
 σιλέας, τῆς χαλκομίτρου καὶ πολέμικῆς, ἢ πιν πωγνθσιλέας, λωιδὸμ καὶ
 30 ἔχαστον πνεύσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεί, τδύξει καὶ κατασκοῦσας τῶν δὲ αὐτω-
 λίας θορσίτη, τῶν μίμῶς μορφῶν ἔχοντι. τί τδύξει; πώτμομ φθόρομ, ἦτοι πῶσιμ
 φθαρτικῆμ, ἢ θάνατον φθάρτικῆμ, τετμημγνῶ καὶ συγκοπγνῆτι αὐτῶν τῶν θορ-
 σίτη, γν τρωφικῆς ὁ ἀκροντῶ φωνικῶ, ἢ γν τρωφικῆς τετμημγνῶ καὶ κοπγνῆτι ὑπὲρ
 φόνῳ. τρωφικῆς δὲ ὅδμ λευκίως, ἢ πλατέα ἀκρῆς, γνθὰ αὐτῶ νεοζύμης ἀρτῶς πθί-
 σιν. νῦν δὲ τὸ δόρυ. ὀτρυνῶν δὲ λέγει ταύτῳ ὁ λυκόφρων, ὅσα τὸ θρασύειον
 τῷ φρονίματῳ, καὶ ἄδελφῳ, ἢ ὅσα τὸ ἀφοβὸν τῇ γνώμῃ. δικαία γὰρ γλῶ, ὡς τε καὶ
 40 τὸν δικαίον ἀνδρα πολλῶν εἰς δίκῃν ἔλθοντα, ἐλπίσθαι αὐτῶν μίσσην τῆς πό-
 λιος, ἀδίκῃν γὰρ εἶναι καὶ τὸ φρόνιμον. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνῆλθον αὐτῷ μετὰ φίλους.
 ἢς ἐκπνεούσης λωιδὸμ.) οἱ μὴ ἰδόντες φασίμ, ἀχιλλεῖα ἀνελόντα πωγνθσι-
 30 λείαμ, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐραδῆναι, ἢς αὐτῶ ὀφθαλμὸς ὁ θορσίτης λαθὼν ἐξεί-
 ρυξεν. ὁ δὲ ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνῆλθον αὐτῶ, ἢ τῶν μὲν πληγῆς δόρατι. κατὰ
 ἐμὲ δὲ, καὶ αὐτῶ λοιπῶς, κρονδύλα, ἢτοι γρονθῶ. μὴ δὲ ὅσα τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλ-
 μὸς, ἀλλ' ὅτι ἀεχρὸς λόγος κατὰ ἀχιλλεὺς ἐπὶ ἐρίῃ, ὡς δὴ ἦν ἐρῶντῳ συγ-
 νείδαι νεκρῷ τῇ πωγνθσιλέα. ἀντιμαχισάμεντῳ γὰρ ἀχιλλεὺς ἐκείνη, καὶ πολλὰ
 40 πῆς ὑπὸ αὐτῇ ἢ τῆς μολίς δὲ ποτὲ παραγρημῶντῳ καὶ ἀνελὼν αὐτῷ, θαν-
 μάζων ἐκείνης τῷ ῥώμῳ ὡς, καὶ τὸ κάλλῳ, ὅτι τὸ νεκρὸν τῇ ἡλικίας, ἐδάκρυε,
 καὶ τοὺς ἑλλῶνας παρῆκαλει ταφῆς ἀξιοῦν τῷ κτανίδῳ. ἐφ' οἷς θορσίτης
 συμπλήτῳ, καὶ λέγων μίσει ἀθίστους καὶ ἔρωτας, γρονθῶ ὑπὸ αὐτῷ πλῆγῃς
 νῦν αἰρεῖται. διωμῆδης δὲ ὁ ἀντιμαχιστὸς ὑπάρχων θορσίτη, χαλωθεὶς γνέκα τότε,
 40 ἐκ τῷ ποδὸς ἐκλύσας τῷ πωγνθσιλείῳ, εἰς τὸν σκαμάνδρον ἐξείρῃ. πῆ-
 θηκομόρφῳ.) τῶν λυσυμόρφῳ θορσίτη. πῆθηκῳ γὰρ ἢ μίμῳ, καὶ ὁ λεγόμενῳ
 παρ' ἰδιώτους ἀγκυζιανός.

κροτωνιάται δ' ἄστυ πόρσουσι ποτὲ,
 ἀμαζόνῳ φθόρσαντῳ ἄτρομομ κῆρημ,
 κλήτημ ἄνασαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
 πολλοὶ δὲ πρὸς θεγαῖαν ἐκ κείνης, ὁδᾶξ

δαΐουσι πρηνιχθόντες, οὐδ' ἄτ' ὀνύμων,
 πύργους διαρραίσουσι λαυρήτης γόνοι.
 οἱ δ' αὖ τέρπειαν ἔνθα μυδαίνει ποταῖς
 ὠκίναρ' ἧλ' φοῖβον ἐκβρασσών ὕδωρ
 ἄλ'η καρικῆσσι ἡμέροντας περὶ.
 ἦν δ' αὖ τὰ δίδυτ' ὀρεῖα καλυσδύματων
 λαβόντα, καὶ ἦν ἐκ λυκορμαίων ποταμῷ
 στρατηλατῶν (ὡν καρτοδὸν γόργης τόκος,
 πῆ μὲν λίβυσσαν ψαλμμοῖ ἄξουσι πνοαί,
 θρήσσαι ποδωτοῖς ἐμφορούμενοι λίνοις,
 πῆ δ' ἐκ λιβύσσης αὐθις ἐμπιπῶν νότ')

10

(ερωτωνιάται δ' ἄν.) ἔπομεν ὅτι ὑπὲρ χρόνους ποτὶ οἱ ερωτωνιάται πλ.
 στρατῶντες τῇ ἐλπίτι πόλεις, ταύτῃ πορθεῖσι, καὶ τῷ τότε βασιλεύσαντι ἐλπί
 σῶν αὐτοῖσιν, τῷ ὑπὲρ. ἀμαρτῶν.) ἐπεὶ λέγει τῷ ἐλπίτῃ, ἔχ' ἡ τῷ πῶς
 πρηνιχθόντων, ἀλλὰ τῷ ἐχάτῃ μετὰ πολλὰς γῆρας. πολλοὶ δὲ πρόδ' ἔχ')
 πολλὰ δὲ πρόδ' καὶ πρότορον τῷ γαῖαν τοῖς ὀλοῦσι διακρίν. πρὸς τῇ, ὡς
 πρὸς τὸν πῶς οἰσιν. ἐκείνης καὶ ὅς ἐκείνης πρηνιχθόντων, ἢ τοι συγκοπνόντων
 καὶ αὐαρεθόντων. οὐδ' ἄτ' ὀνύμων.) οὐδὲ χωρὶς κόπου διαρραίσουσι, καὶ
 πορθέουσιν τὸν πύργους διανοῖσι τῆς ἐλπίτης, οἱ γόνοι τῆς λαυρήτης, ἥτοι
 οἱ ερωτωνιάται. λαύρη γὰρ πόλις ἐρώτων, ἀπὸ λαύρης θυγατρὸς λακινίου,
 ἀφ' οὗ λακινίου τὸ γ' ἰταλίας ἀκρωτήριον. αὐτὴ δὲ ἡ λαύρη γυνὴ τῷ ἐρώτων,
 ἀφ' οὗ καὶ πόλις ἐρώτων, καὶ ἐρώτων. οἱ δ' αὖ τέρπειαν.) ἔτ' ὅρα τῷ τέ-
 ρπειαν πόλιν ἰταλίας καποικῆσουσιν γ' ἡ πάλιν. περὶ, ταλαιπωροῦμενοι, ἔν-
 θα πῶς τῷ τέρπειαν μυδαίνει καὶ ἀρδινίαν τῷ γῆλ' ὁ ὠκίναρ' ποταμός,
 ἐκβρασσών καὶ ἔνθα ὕδωρ φοῖβον καὶ λαθάρων. ἦν δ' αὖ τὰ δίδυτ' ὀρεῖα.)
 ἦν δὲ νηρία ἦν χαρόπε καὶ ἀγλαίας, ὡς δίδυτ' ὄντα, πῶς τὸ καλῶν τῷ ἀ-
 γλαίως, καὶ ἦν θόαντα ἦν ἀνδραίμοντα καὶ γόργης τῆς οἰνίως θυγατρὸς
 παῖδας, ἦν ἀπὸ τοῦ λυκορμου τοῦ καὶ δύνου ποταμοῦ αἰτωλίας ἔπαρ-
 χοντα. πῆ μὲν ὁ βορρᾶς πνέων εἰς τῷ λιβύλῳ ἄξει ἐκ δὲ λιβύης πάλιν ἀν-
 τιπνέων ὁ νότ', ἄξει εἰς ἀργυρῖνους, καὶ εἰς τὰ ἐραῖναι ἄρ', ἔνθα οἰκῶσου-
 σι, παρὰ τὸ λακωνίον ὄρεθ', καὶ ἦν αἶαντα ποταμόν. ὁ ἐραῖς δὲ ὁ γέτων
 τοῦ αἶαντα ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρ' ὁ γέτων τοῖς ὄρεσι καὶ ὀρεθῶνις ἦν μυ-
 λακων, δίδεται σιωοίκους γ' ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ κήλκων ἐπιθεσίαις. καὶ
 ὑπὸ ποταμῷ κήλκων; οὗς ἡλαφῆτας ἔσειε τῆς αἰντοῦ θυγατρὸς μηδείας ὁ
 αἰάντης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς αἰας πόλεως τῆς κρείνου τῆ, ὁ αἰάντης ὁ ἀνὴρ τῆς
 ἐσθίας. ἐσθία γὰρ τῷ μητὲρ μηδείας. τῷ νυμφαγωγὸν ναῦν, ἥτοι τῷ ἀργῷ
 θαλάμῳ καὶ ἀνακτορῶν. οἱ τινες κήλχοι κατὰ κησαν πλησίον δι' ἡροῦ ποτα-
 μῷ παραρρέοντα τὰς πόλεις. δίδυτ' ὀρεῖα καλυσδύματων.) ὅτι θύει-
 σις ὁ νηρέας, ὡς γ' τῇ βοιωτίας ὀμηρ' λέγει·
 νηρέας δ' αὖ σύμβηθ' ἄγ' ἡ τρεῖς νῆας ἔσας,
 νηρέας ἀγλαίης δ' ἡρ', χαρόποιό τ' ἀνακτ',
 νηρέας ὅς καλυσθ' ἀνὴρ ὑπὸ ἱλίῳ ἦλθε
 ἦν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα,
 ἀλλ' ἀλαπιδιὸς ἔλ' παῦρ' δὲ οἱ ὑπ' ἔρ' λαός.

20

30

40

λίβυσσαν

λίβυσαν ψάμμον.) ἐς τὴν λιβύην ποδιφραστῶς. ἀμφοτέρως γὰρ ἡ λιβύη καὶ ἐκκεκαυμένη θάλλει· ἢ λίς, ὅτε δὲ ψάμθ' καὶ ἄμθ' δι' ἑνὸς μ' ἡραπήσθ', ἀολικῶς δὲ ὅσα λίυς. ποδιφρῶς.) τοῖς τῷ ἀρμυλῇ ἐχάτοις μέρεσι.

ἐς ἀργυρῆίνους καὶ κορυμνίων νοῦπας,
ἄξ' βαρεῖ πρησῆρι κυμαίνων ἄλλα,
ῥῖνα πλανήτην λυπρὸν ὄφονται βίον
λακμωνίου πίνοντο αἶαντο ῥοὰς,
κρῶθις δὲ γείτωρ, ἥ δὲ μυλάκων ὄροις
χωρῶ συμμοίκους δίεξετο κόλχων πόλεις,
μασῆρας ὅς θυγατρὸς ἔσθλην βαρὺς
αἶας, κορίνθου τ' ἀρχὸς εἰδυίας πόσις,
τὴν νυμφαγωγὸν ἐκ κυνηγετῶν τρόπιμ,
οἱ πρὸς βαβρεῖ νοσσαντο διζηρῶ πόρω.

ἐς ἀργυρῆίνους.) ὁ μὲν ποιητὴς οὕτω, καὶ οἱ σχολιασταὶ σφάλλονταί. ἡ μὲν, ὅσα ἀργυρῆίνους ἀργυρῆίνους λέγων, ὅσα τὸ συνπιθῆναι τὰ μέτρα. οἱ δὲ, ἡ περατικὴν ἔθ' αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰσώτες, ὅτι τὸ ἀργυρῆίνου πολὺν σικελίας ὄν, ὅθ' ἡν ὁ συγγραφεὺς διόλωρε. ἡ μὲν πού οὐδ' αὐτὸς τὴν ἰαυτὴ πατερίδα ἐγνώσκον, ὅπως καλῶν. τὰ δὲ κορυμνία ὅρη τῆς σικελίας. τίνες δὲ φησὶ ἰταλίας, καὶ ὁ σικελίας εἶναι φασί. λακμωνία.) καλῶται ἡ τῷ πίνου ὄρους ἄκρα, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ καταρρῶνται. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς αἶας. κρῶθις.) ποταμὸς ἰταλίας, τῶν λευκομένων τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πυρσάνων τὰς χεῖτας, καθὰ τὴν ἡσίγον· ὁ ἰσορικός φησὶ, σωτῆρ τε καὶ ἀγαθοδότης οἱ φιλόσοφοι, καὶ δύρεπίσης ὁ τραγικὸς οὕτως ἡ λέγων· ἂν ὕγραίνε καλλισθέων ὁ φανθὰν χεῖταν πυρσάνων κρῶθις. μυλάκων ὄρους.) μυλάκης ἔδ' ἰλλυρίων, ὡς φασὶ τινὲς. ἡ δὲ τοῦ πίνου ὄρους ἄκρα λακμωνίη καλῶται, ἀφ' ἧς ποταμοὶ πολλοὶ καταρρῶνται, ὅθ' ἡν καὶ αἶας ποταμὸς κατάρχετο. κόλχων πόλεις.) πόλαι, πόλεις εἰσὶν ἡπείρου. ὑπὸ κόλχων λεπιδεῖσαι, τῶν καταλιωφάντων τὴν μῆδαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ ὅσα φόβον αἰκτοῦ γένταυθα κατακισσάντων, καὶ λιπασάντων τὴν πόλιν, ἡ τις κολχίδι φωνὴ πόλαι καλῶται. τὸ δὲ πόλαι κολχικῶς φυγάδας σημαίνει, ὡς φησι καλλίμαχος. τὸ ἐξῆς οὕτως, ὁ κρῶθις δὲ χωρῶ δίεξετο αὐτοὺς συνείκους, ὁ γέτωρ ταῖς πόλεις τῶν κόλχων, καὶ τοῖς τῶν μυλάκων ὄροις. μασῆρας.) διώκτας, ἀπὸ τοῦ μασδύω. αἶας κορίνθου τ' ἀρχὸς.) αἶας πόλιν κολχίδ'· κορίνθ' δὲ πόλιν πελοποννήσου. ὦν ἀμφοτέρων ἀρχοντα λέγει τὸν αἰκτὴν, ὡς πόρ καὶ δύμνη· ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἐπεὶ γὰρ τοῖς ὀπιδὸν ἔρηκεν, καὶ ἡσσαν τὴν ἰσορίαν, ὅτι ἡλιθ' αἰκτὴν· ἡ δὲ αὐτοῖς πασι τ' ἀρχὴν δὲ φανείατο. καὶ τὴν μὲν ἀρκαδίαν ἀλωεῖ δειδωκε, τὴν δὲ κορίνθον αἰκτὴν. ὅς ἐκ ἀρκαδίας τῇ τῆς κορίνθου βασιλείας. ἡλθον εἰς κολχίδα. τὴν δὲ κορίνθον ἀρχὴν βουωῶν ἔρηκε ὡς παρὰ δειδωκε φυλάσσειν, ὡς δ' ἡ αὐτὸς, ἡ δὲ αὐτὸς τίς εἶναι γὰρ κορίνθον. ἡ σωτάξις, ὅς πινος αὐτὸν κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς φησὶ κορίνθον αἰκτὴν, ὁ πόσις φησὶ εἰδυίας, ἀπείσει τὴν θυγατὸρα αὐτὴν μῆδαν δώξαντας. εἰδυίας.) εἰδυία γυναικίαν, θυγατὴρ ὡκεανῶ, ὅς αἰκτὴν· εἰδυίας μῆδαν καὶ ἡ ψυρτ. νυμφαγωγὸν τρόπιμ.) τρόπις λέγεται τὸ ὑπὸ κατὰ τὸ πλοίου φύλον, ὁ καὶ εἶρα λέγεται, ὡς καὶ εἰρωτόρον τῶν ῥοιπῶν, καὶ σωτῆρον τὰ πάντα. νυμ δὲ τρόπιμ.

τὸ δὲ πλοῖον, τὴν ἀργὴν λίαν, ἀπὸ μέρους τὸ παῦν. νυμφαγωγὸν δὲ αὐτῷ
ἔπειτα, ὅτι νύμφῃ οὖσαν τὴν μέλειαν σὺν τῷ ἱεσόνι ἐκμύζον ἐς ἱολκόν.
(Διζυρὸν πόρῳ.) Διζυρὸς ποταμὸς πλοῖον πολλὸν πόλιν τῆς ἑσπ
κόλῳι ἐπιδήσας.

ἄλλοι μελίτην νῆσον ὀθρωνῶ πείλας
πλάγκρι κατοικήσασιν, ἢ πείριξ κλύδωρ
ἔμπληρ παχύνου σικανὸς προσμαλᾶται,
τοῖ σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
ἐπὶ νύμφῳ πόδ' ὑστέρῳ χροῖνῳ γράφωρ,
κλεινὸν δ' ἰδρυμα παρθένου λογαλτιδίῳ
ἔλῳρ ἔνθα. ψυχρὸν ἐμβαλλει ποτόν.
παπποκτόνῳ δὲ ὀθρωνὸν οἰκῆσαι λύνῳ
τηλοῦ πατρῶα ῥέιβρα κροκύνθου ποδοῦ.

μελίτῳ νῆσον, ὀθρωνῶ πείλας.) ὀθρωνὸς νῆσῳ μεταξὺ ἡπείρου καὶ ἰτα-
λίας. ταῦτα δὲ νῆσῳ παρακταται μελίτη, ἢ τῆς πεδινότητος τὸ παχύνου
ἀκρωτηρίου τῆ σικελίας. ἢ δὲ ὀθρωνὸς, πῶς τῷ εὐμαρ τὸ ἀδελφ. σισυφῶς
παιδὸς.) εἶπον τὴν ἰσορίαν τὴν τὸ σισύφου. πᾶσι γυναικαῖσι τὸν ὀδυ- 20
σέα πινὲς τοῦ σισύφου. πῶς δὲ τὸ λεγομένου ὀδυσεύου ἀκρωτηρίου τῆ σικελίας
λεκτέον, αὐτὸ δὲ ὀδυσεύς γὰρ χερρόννησος πρῶτῳ ἀπὸ ἑξῆς το βάλανι λίθοις
τὴν ἐκάλει, γὰρ σικελία πλανώμεν, καὶ ὑπὸν ἐδεμαῖον, αὐτὸ δὲ ἰδρύον
ἐκάλει ἰδρύσατο καὶ ἰδρυμα ἐκάλει, ὅτι ἡ ἐκάλει φαντασματικῶν αἰτίας
φοβὸν χαλκώπους οὖσα, καὶ ὀδυσσεύς καὶ τὸρατῶδης, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ ἀκρω-
τήριον ὀδυσεύου ἄκραν ἐκάλει, καὶ ἄκραν καλουμένην πείριξ, ὅτι πρὸ ὅσον πλά-
σίον παχύνου. τὸ δὲ ἔξῃς ἔσται τὸ ὀδυσεύς τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ τῷ χροῖνῳ
ποτὲ μελλοῦσαν ἀλαλῆσαι ὀδυσεύου. τὸ δὲ γράφωρ, αὐτὸ τὸ πῶς γράφωρ καὶ
ποδοῖον. παπποκτόνῳ.) ἐλεφλώρ ὁ χαλκὸς δὲ τῷ πᾶσι καὶ μελανί- 30
πης, ἄβαντα τὸν αὐτὸ πᾶσι, οὐ γὰρ ἀγλαία, ἰδὼν ἀμειβόμενος χροῖν-
γούμενον παρ' οἰκίτου, ἀφ' ἑξῆς ῥέει δὲ ἐπὶ τὸν οἰκίτην, αὐτὸν τὸν πᾶσι
αὐτὸ ἄκρω, καὶ διὰ τὸ φυγῆ λατρελίκῳ. γυναικὸς δὲ τῆς ὕψις τῆς
στράτας, ἡλθε, καὶ ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ δύσεως, ἢ τὸν δύσεως
εἰς ἐπὶ πέτρας, σιωπῶν τὸν λαόν. οὐ γὰρ ὡς θείας αὐτῷ εἰς τὸν φόνον
ἐπιβλῶαι τῆς πατρίδος. οὕτω γὰρ συλλαβισμένη τὸν στρατὸν, καὶ αὐ-
τὸς συστράτευε, καὶ ἐλθὼν γὰρ τῇ τῆς, ἀναιρεῖται ὑπὸ ἀγλῶν. μετὰ δὲ τὴν
τῆς αὐτοῦ ἀλυσιν, οἱ τὸ ἐλεφλώρ πᾶσι τὸν ἰόνιον ἐκείνους, ὅπως πᾶσι
πολλῶν τῶν ἡπείρου.
οὕτῳ δὲ αὐτῶ τὸν πενηντὸς λόγους,
γράφω ὀθρωνὸν, καὶ μετρίσας πάλιν,
φύβη δρεκόντων εἰς ἀμαντίαν πόλιν.
φῆσι γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς τῆς ἀλυσιν ἦλθεν εἰς ὀθρωνόν, καὶ λατρελίκας
ἐκείνους, πάλιν μετῴκισεν εἰς ἀμαντίαν. ὅπως γὰρ δρεκόντων αὐτὸν ἡ
νύμφη μετῴκισεν, καὶ φυγῆ ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. καὶ ταῦτα
μὲν φῆσι λυκοφῶν. ὁμοῦ δὲ φῆσι γὰρ τῇ δὲ τῆς ἰλίου δὲ, ἀναιρεθῆναι τὸν
ἐλεφλώρα ὑπὸ ἀγλῶν γὰρ τῆς. οἱ δὲ πᾶσι τὸν ἐλεφλώρα, πᾶσι τὸν ἰόνιον καὶ
πομὴν ἐκείνους, ὅπως πᾶσι ἀπὸ τῶν ἡπείρου,

ὅς ἐν θαλάσῃ χοιραδίων βεβώς ἐπι
 ῥήτραις πολίταις τὰς στρατοπλῶντας ἱρεῖ
 χόρσους πατρώας. οὐ γὰρ ἂν φονὴ ποσὶ
 ψαύσαι μίγαν πλειόνα, μὴ πεφονυγία
 δίκης ἴσση τὰ ῥέοντα τέλφουσία,
 λαδίων ἂμφί ῥέοντα ναίουσα σκύλαξ.
 ὄθον πεφονυγὸς ἱρετῶν δεινὴν μάχην
 10 δρακονομόφωρ εἰς ἀμαντίαν πόλιν
 πλώσει. πείλας δὲ γῆς ἀττιταίων μολῶν,

ῥήτραις πολίταις.) λόγος ἱρεῖ τοῖς πολίταις ὅτι χόρσους ὅτι πατεῖκας, ἢ τοῖς
 τοῖς οὐδὲν οὐσι. λόγος ποταπὸς: στρατοπλάτες καὶ παρακελευσμένους πλείονα τὸν
 στρατὸν, πῶς τὴν τροίαν. ὁ γὰρ αὖ φωνῇ.) τὸν φονία, ἢ συναίρετον ἀπὸ
 αἰνῶ. ὁ γὰρ αὖ εἰσὶ τὸν φονία ἢ τὰ ῥέοντα καὶ ἐκδικῶν ὅτι δίκης σκύλαξ, ἢ τέλφου
 σία καὶ ἀρκαδική, ἢ τοῖς ἢ εἰρηνὺς, ἢ ναίουσα ἂμφί τὰ ῥέοντα τὸ λαδίων ὅτι ποτα-
 μὸς, ἢ εἰσὶ τὸν φονία τί ποιῆσαι; ψαύσαι ποσὶ ὅτι χόρσους ὅτι πατρώας, μὴ πε-
 20 φονυγία τὸν μίγαν πλειόνα καὶ χόρσους. ἢ τὸ χόρσους πατρώας συντακτικόν, ὡς
 ἔπειτα πρῶτον τοῖς πολίταις, ὅτι χόρσους ὅτι πατρώας, καὶ ἀπὸ κοινῶς ὅσον, καὶ εἰς τὸ
 ψαύσαι ποσὶ ὅτι χόρσους ὅτι πατεῖκας. μίγαν πλειόνα.) μόνον γὰρ ἡ τὸν
 ἱεραστὴν φόνου φόνον, ὅσον γινώσκοντες καὶ ψαύοντες ὅτι πατεῖκας. πλ.
 φονία.) πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ, ὅθεν ἢ εἰρηνὺς τιμᾶται. σκύλαξ.) ἢ ταρακτὴς.
 ὄθον πεφονυγὸς. ὄθον ἀπὸ ὄθρου φυγῆς καὶ ὄφους καὶ ὄφου ὁ πρὸς θανάτῳ ἐλεφά-
 ντι. κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν ἀμαντίαν ἐξ αὐτοῦ ἀλκιδέου. ὄθον
 καὶ οἱ γὰρ αὐτῇ οἰκιστὴς αὐτῇ ἦν ἀδελφὸς, ἀμαντὸς μετὰ νομάρχῃσιν. ἀβαν
 τία δὲ, πόλις ἐπ' αὐτῇ. ἀπταῖνοι, ἔθνη ἢ περὶ τὴν.

παρακτὴν παρ' αὐτῶν, αἰπὺν νόσονεται λίπας
 30 τὸ χαονίτον νόμα πολυνάθου δρῖπωρ.
 ὁ δ' αὖ σονίωρ ἄγχι κέλλαντα τάλφωρ
 διουὶρ ἀδελφοὶρ ἀττοῖρ, ψυδινείωρ
 ξυνοῖς ἐπ' ὀσίοισιρ ὀγχήσει κόνιν.
 διορῶς δὲ μήλωρ τυμβὸρ ἱερομωμῶν
 χήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημῶντιν φάτιμ,
 νόσωρ τ' ἀκισῆς δαυνίοις κληθήσεται,
 ὅταν κακτὶ μάνοντες ἀλθαίνου ξορῶς.

40 ὁ δ' αὖ σονίωρ ἄγχι.) ποῦ ποδολαλείου τὸ ἵππου ἀσκληπιοῦ φασί, ὅτι το
 θνήσκειται ἐν ἰταλίᾳ, πλησίον τῇ λεγομένῃ τὸ κέλλαντα, τὸ ὅφ' ἀρκαλίᾳ
 ἀναμειβνέται καὶ διὰ τὴν γαῖαν ὅτι κέλλαντα ἐν ἀργεῖ, λεγομένη δὲ αὖ-
 τὸ δὲ ἐν ἰταλίᾳ. γνῶντα ἐν τῇ ποδολαλείῳ λέγει περὶ τὴν ἀλκιδέου. ψυδινείωρ δὲ
 ὡς πορ καὶ ποῦ τὸ πολυτιμωρὸς τότε κέλλαντα, ὅμ πρὸς ἐπὶ τὴν ἰταλίαν
 ἔπειτα τὸν εἰρηνὺν περὶ τὴν γαῖαν. νῦν δὲ φασὶ ψυδινείωρ εἶναι τὴν εἰρηνὺν, αὖ-
 τὴν δὲ κέλλαντα ἐν ἀργεῖ, ἵνα τοὺς μυθολογικοὺς θανάτους τοῦτον τοῦ κέλλαντα,
 οὗς ἀπὸ τούτου τοῦ λυκόφρονος ἔλθω. οὕτω γαῖαν ὁ λυκόφρων
 ψυδινείωρ, καὶ πορὶ ποδολαλείου λέγων, αὐτὸν γὰρ ἰταλίαν τελεντᾶσαι.
 ὡς δὲ

ὡς δὲ ὁ πιδὼν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ τριῶν εἰς κελόφωνα πεζοῖσι ἦλθον, ἀμυλοχῶ, καλῆρας, λιοντεὺς, πολυποίτης, καὶ ὅτ' ὁ ποδολαεῖται. θάψαντες δ' ἐκὼ τὸν καλῆραν τὸν διέσωρον ὑπὸ τὸν τὸν μόνον ἀνερμύλον, ὃν πῶς πομπὴν τρέπον, πολυποίτης καὶ λιοντεὺς, μετ' ἐλίγον εἰς ἑλλάδα διεσώθησαν. ἀμυλοχῶ δὲ κατὰ πῆλιν στυμναίρεται ἔξ' ἑκείνου τὸν ποδὸν τῆς ἀρχῆς τῆς μαυτικῆς μονομαχίας. κατὰ πῆλιν δὲ εἰς τὴν ἑλλάδα ὑποστραφεῖς, τὸ ἀμυλοχικὸν ἀργῶν ἐκπύον, ὃ δὲ ποδολαεῖται ἁμοῖως εἰς ἀργῶν ὑποστραφεῖς, ἐμάνθησαν γὰρ δελφοῖς πῶς κατὰ κῆσαι. γήσαντες δὲ τὸν διέσωσαν πόλιν, ὃν ποδὸν ἐχόντες ἔσαν δὲ δὲ δὲ δεινὸν πείσεται τῆς κατεκῆς χόρρονος, τὸν πῶς ἐπὶ ἔρανόν τερεσι ποδουκυκλόν μινον ἤκησε. (δουοῖν ἀδελφοῖν ἑτέρω.) ἦν δὲ οὗ ἀδελφὸν, ἦτοι μαχάοντες καὶ ποδολαεῖται, ὃ ἐτέρω πλυσίον ἦν ἰταλικὸν ὑδουδαίων τὸν καλῆραντες τελούσης. ὃ μὲν γὰρ μαχάων ἦν κῆντον, ἀνέκτα γὰρ πολέμῳ ὑπὸ δὲ πύλιν τὸν ἦν τηλῆς. ὃ δὲ παλαιὸς ὄρφευς καὶ μετὰ θάνατον δὲ πύλιν, ζῶντα παρὶστέγει τὸν μαχάων αἰώμιον τὸν φιλοκῆντον. ὃ δὲ ποδολαεῖται ἦν μὲν τὸν λυκόφροντα, γὰρ ἰταλίας τελούσης. κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν κατεκῆς χόρρονος ἤκησε. (δουοῖν δὲ μῆλων.) εἰσάσιν οἱ δαῖνιοι, ἦτοι οἱ καλαυροί, γὰρ κηλῶ τῶν κατεκῆς χόρρονος γὰρ τὰς ποδολαεῖται, καὶ κατ' ὕπνους λαμβάνειν χρῆστές δὲ αὐτῶν. εἰσάσιν δὲ καὶ γὰρ πλυσίον ποταμῷ ἀλθαίνων ἀπλῆνται, καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ὑπὸ κατεκῆς χόρρονος ποδολαεῖται, καὶ ἰσάται. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων ἦν τίμιον, καὶ θοραπύων ἀπὸ πάντων ἦν λουμῶν ζώων τὰ τραύματα. ὡς ἦν μεθόδιον τὸν ἰατρὸν, ἀλφειὸς τῆς ἀρκασίας ποταμὸς, ἰσάται τοὺς ἀλφειοὺς, καὶ κατὰ βιγρίδιον δὲ, ποδολαεῖται ὁ λυδῶν.

ἀρωγὸν αὐδῆσωσιμ ἠπίον γόνον
 ἀσοῖσι καὶ ποῖμναισι ποδουμῶν μολῆιμ,
 ἔσαι ποτὶ ποδουμῶν αὐτωλῶν φαί, 30
 ἐκεῖ γονῶν καὶ πανέχθισον φάνιμ,
 ὅταν σελαγγῶν γαῖαν, ἀγγαῖσων θ' ἔσιν,
 μολόντες αὐτίζωσι κριεάνου γύας
 ἐδλῆς ἀρούρης πῆλιν ἔγκληρον χθονός.
 τῶς δ' εἰς ἐρεμῶν ζῶντας ὠμῆσαι τάφοι
 κρύψουσι κρύψιν γὰρ μυχοῖς διασφαλῶ.
 τῶς δ' ἀκτερίσων σῆμα δαυνῆται νεκρῶν
 σῆσουσι χωσῶ τροχμαλῶ κατηρεφῆς,
 χώρην διδόντες, ἦν ποδὸν ἔχοντες λαβεῖμ.

ἠπίον γόνον.) ὁ ἀσκληπιὸς ποῖν ἠπίον δὲ τὸ πρῶτον καὶ ἡσυχῶν καλεῖται. 40
 θοραπύων δὲ αὐτῶν τὸν ὑπὸ δαῖνιον τῶν ἐπὶ αὐτῶν ὁφθαλμῶντα, ἀσκληπιὸς ἐκλήθη, ἡ ἀσκληπιὸς τῶν ὠν, ὃ μὲν ἐδὲν σκελιδῶν, καὶ ξηραίνονται, καὶ νεκρῶνται αὐτῶν θρώπων ὑπὸ νόσων, σκελιδῶν τὸ ξηραίνω, ὃ δὲ τὸ κατεσκληθεὶς σῶμα τὸ νεκρῶνται ὅσον πνί, καὶ κατὰ πονηρὸν, καὶ κατὰ γὰρ δὲ νησεία, σκληραγωγία καὶ ἄλλα κακουχία στυμνῶν τεταρχειμύλον. (ἔσαι ποτὶ.) εἶπον πολλοὶς τὴν ἰσορίαν, τὴν τε τὸν διομήδεα καὶ δαῖνιον, καὶ ἦν αὐτωλῶν, καὶ παρὰ ἦν συγχωρῶν τῶν δὲ αὐτῶν γὰρ μῆσιν τῶν ὠν καὶ μῆσιν τῶν ἀπὸ χόρρονος. καὶ ὁ λυκόφρων γὰρ δαυνῆς, ἦτοι καλαυροί, λέγει ταῦτα γηράναι, καὶ αὐτῶν εἶναι αὐτῶν συγχωρῶν.

συγχωδιγνῆτας, μίλωνθῆντας ὑπὸ δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ὕδρ' ἑλθεῖν τὸν διομήδεος κληῖρον, καὶ ὅπως ἀπ᾽ αὐτῆς βλαβῆντας εἰς ὄρυγμα γῆς. τοιαύτῳ γάρ τινι ἰσορίαν λέγει. διομήδης καταπρασαμένῳ φησὶ τῶν δαυνίων χώρας, μὴ καρποφορῆσαι ποτε, εἰ μὴ ὑπὸ αὐτωλῶν ἐργάζοιτο. οἱ δαύνιοι παραγνύμενοι εἰς αὐτωλίαν, ἐκέρυξαν αὖτ' ἐλθεῖν, καὶ ἀρξαμένῳ τὸ φησὶ διομήδης μέτρον γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν αὐτωλῶν ὡς τὴν τῶν δαυνίων χώραν, καὶ ἀπειτάντων τὴν γῆν, οἱ δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζώντας κατέκωσαν. λεγοντὸν, ἀπὸ φησὶ κατεκίοντο. καὶ γῆς ὑμῶν, ὅν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε. ὃ μόνον δέ, ἄλλα καὶ τὸν διομήδην. σάλαγγοι, καὶ ἀγχιανοὶ, ἔθνη ἰταλίας. αὐτί(ωσι.) παραγωγὴ, ἀπὸ τὸν το γῆμα. αὐτῷ αὐτί(ω), ὡς τὸ σάλαγδ' σελαγίζω. τοῖσι δ' ἀκτίεισιν.) ὃ γὰρ ἐκτελείδισαν, ἥτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτειν αὐτοὺς πεθνεῶντας, ἀλλὰ ζώντας ἑλθεῖν ἐχώδισαν.

τοῖς κρατερῶσι τοῖς παῖδός ἀτρεῖς οὐκ ἔπειθον.
τῶν ναυβολείων δ' εἰς τέμεσσαν ἐκγόνων
ναύται καταβλώξουσιν, γῆντα λαμπέτης
ἱππωνίου πρηκῶντος εἰς τηθὺν κίρας
σκληρὸν νύκτους, ἀντὶ δὲ κείρας ὄρων
κροτωνιῶτι ἀντίπορθμον ἀύλακα
βοῶν ἀροτρεῦσσι οὐκαὶ πῶρ
πάτρων λιλαίαν κἀνεμωρείας πόλιν
ποθῶντος, ἀμφισπύ τε καὶ κλεινὰς ἄβας.
σῆταια τληῖμον, σοὶ δὲ πρὸς ὤτρυν μὶν

τοῖς κρατερῶσι τοῖς παῖδός.) τοῖς τυδείωσι ὅς διομήδης. κρατερῶς δὲ ὁ τυδεὺς, ὅπως λέγειται. γὰρ ἑλθεῖν διὰ τὴν πόλιν ὅς διομήδης. ὅς διομήδης ὑπὸ μελανίππου τοῖς ἀσπερ τοῖς παῖδός ἐπὶ τῇ πόλει, ὅς διομήδης ὑπὸ μελανίππου, ἢ ἐπὶ τῇ πόλει τῷ τυδείω, ἀμωρεῖατος ὁ μὲν πρὸς ἀνθρώπους τὸν μελανίππου, ἢ ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῷ τῷ τυδεῖ, καὶ ὅς διομήδης διακινώμενος ὑπὸ φησὶ πληγῆς, ἀσπίδας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἀπὸ δρόφας τὸν ἐγκέφαλον, ὅθεν λέγεται καὶ ἐμίσισιν αὐτῶν ἢ ἀπὸ νῆ. ἀτρεῖς οὐκ ἔπειθον.) τὸν αὐτὸν τυδεία λέγει, ὅς διομήδης, καὶ ὅς διομήδης τὸν αὐτὸν ποδολογίαν ἑλθεῖν τοῖς ναυβολαῖς συνὸς δόρυματι. τῶν ναυβολείων δ' εἰς τέμεσσαν.) ναυόλου πᾶσι ἐπὶ τῇ πόλει, ὃ πᾶσι δὲ γῆσι καὶ ἐπὶ τῇ πόλει, φωνέων ἢ γινώσκουσιν, οἱ πᾶσι ἀνθρώποις γὰρ τοῖς. μετὰ δὲ τὴν ἀλυσιν, οἱ σὺ αὐτοῖς ποδὶ τὴν ἰταλίαν ἐχώδισαν, καὶ ὥκησαν τὴν τέμεσσαν. τέμεσσα δὲ πόλιν καλαβρίας, οὐ γὰρ χαλκὸν ἔχουσα, ἢ πρὸς νῦν τέμψα καλεῖται. ὡς ὁ λυκόφρων ἐκ αἰδείναι ὅτι μὲν τέμασαν, ὅτι δὲ τέμεσαν καλεῖν. λαμπέτης.) ἰταλίας ἀκρωτήριον ποδὶ τέμεσσαν. ἱππωνίου, ὅς διομήδης πόλιν ἰταλίας. ἢ ὅς διομήδης ὅπως γῆντα λαμπέτης ἱππωνίος κίρας σκληρὸν, εἰς τηθὺν, ἢ πρὸς τὴν θάλασσαν νύκτους. κίρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον. κίρας.) πόλιν φωνήσας, ἐπὶ τῇ πόλει παρὰ κίρας τοῖς πανοπίως ἀδελφῶν, εἰς ἀντίπορθμον κρότωντος, ἐπὶ τῇ πόλει ἢ μὲν κίρας, ὡς φασιν, ἀνατολική. ὃ γὰρ εἶδον αὐτῶν. ἢ δὲ κρότων, διτυπή. ὀλκίαν πῶρ.) τὸ ἀκρὸν τοῖς ἀρότρων τῇ ὕψει, παρὰ τὸ ἐλκεῖν. λίλαια καὶ ἀνέμωρεια καὶ ἀμωρεῖα καὶ ἄβας, πόλιν εἰς φωνήσας. ἀνέμωρεια δὲ ἐκλήθη, ὅς διομήδης εἰς αὐτὴν αὐτῶν ψυχὰν καὶ ἀνέμωρεια. φωνίς δὲ, ἀπὸ φωνῆς πᾶσι βασιλείας, ἢ ὅς διομήδης εἰς αὐτὴν αὐτῶν ψυχὰν καὶ ἀνέμωρεια. ἀμωρεῖα δὲ.) ἢ ἀμωρεῖα τῇ πόλει, ἐχουσα τὴν προφίαν, καὶ ἐπακρομυθίαν γὰρ τῇ πόλει καὶ ἀκρομυθίαν καὶ τῇ πόλει

γν' τοῖς φη δαλάσσης, ἢ ὅτι πολὺ πρὸς ποδὶ πόδιν ὄξυλιν ἐκ φη δαλάσσης. Βασι-
 λεύς δὲ ποδὶ ὀρχήμι, καὶ ἰδὼν τὸν πολὺ πρὸς, ἐκτισε πόλιν, ἄμφοισιν αὐτῶν
 πρὸς αὐτοὺς, ὅρα τὸν πολὺ πόδιν ὄξυλιν γν' τῇ γῇ, καὶ γν' τῇ δαλάσσει. ἄβας
 δὲ, ἢ ὑπὸ ἄβαντος πινός, ἢ ὅρα τὸ μὴ βαίνειν γν' αὐτῇ ξυγῇ. σήτοια τλῆμον.)
 κῦτῃ ἢ σήτοια μία τῇ τρωάδιν ὡς, ἢ πρὸς ἀχμαλῶντος ἀγομῆν, ὡς ἐγγύς
 ποδὶ σὺ βαρύν, σὺν βαρύνουσι ταῖς λοιπαῖς τρωάσι καταφλέξει τὰς ναῦς τῇ δὲ
 αὐτοῦ, ὑποβιβάσει αὐταῖς τὰ γν' ἐλλοδί μίλλοντα συμβαίνει αὐταῖς λα-
 κά. καὶ τὸς γηρομῆν, οἱ ἐλλοδί λαβόντες αὐτῶν, ἀνταύρωσαν, καὶ πρὸς ὅλως
 σαν πρὸς πῆτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἢ πῆτρα σήτοια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν λυκόφρων σή-
 τοιαν λέγει τὴν ὅρα συμβαίνει σκεπ. ἀχμαλῶντος δὲ, τὰς λαομῆδους θυγα- 10
 τράς, ἀθάλλαν, ἀσυνόλιν, καὶ μηδεσικάδιν. ὁ δὲ πλῆταρχος, ῥώμιν τινὰ μίαν
 τῇ ἀχμαλῶντος, ἀφ' ἧς φασὶ κατα τινες, καὶ τὴν πόλιν ῥώμιν ἐκλήθη. αὐ-
 τὸς δὲ ἀχμαλῶντος τὴν πόλιν φασὶν ἐκλήθη.

μίμνῃ δυνασάωρ γῆτα γυρῶσις πῆλαις
 οἰκτίσας χαλκείοισι ὥργωμῆν
 θανῇ πῶρι φλέξατο διεσπότην σόλιν,
 ἐκβλητορ αἰάζουσα κρᾶβιδος πῆλας,
 τὸργοισι αἰώρημα φοινίσις δέμας.
 σπιδᾶς δι' ἐκείνη σῆς φερώνυμῃ τύχης
 πόντορ πρὸς ἀνγάζουσα φημιδῆσες.
 οἱ δὲ αὐτὴν πελασγῶν ἀμφὶ μέμβλητος ῥῶας,
 νῆσσορ τε κερνατίρ ἐκπεπῆκός τε
 ὑπὸρ πόρορ τυρσῶν γν' λαμῆταις
 δῖναισι οἰκῆσθουσι λευκανῶν πλάκας.
 καὶ οὗ μὲν ἄλγη, ποικίλαι τὲ συμφοραὶ -
 αἰόσορ αἰάζοντες ἔξουσι τύχην
 ἐμῶν ἑκατὶ δυνασάωρ ῥυσαγμάτων,
 οὐ δὲ οἱ χρόνῳ μολόντες, ἀσπασῶς δόμονος
 ἐνκτοῖορ ἐκλάμψουσι θυμάτωρ σῆλας,
 χάριμ τίνοντες κερδιύλα λαρινθίω,
 τοιαῖς δὲ ἐχίνῃ μηχαναῖς οἰοφθορῶν.

γυρῶσις πῆλαις.) ταῖς τὰ γῆτα σὺν χούσαις, ἢ τοῖς χῆρας, καὶ οὗ πῆ-
 λας. γῆτα γὰρ λευκῶς τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ ὁμηρῷ
 γῆτα δὲ ἔθνη ἐλαφρὰ πῆλαις καὶ χῆρας ὑπερβῶν.

μέμβλης.) ποταμός ἰταλίας πλησίον τῇ λευκανῶν, οἱ πινὲς εἰσι τῇ ἰτα- 40
 λίας. (ὁρνεῖται.) τὴν ὁρνεῖται νῆσσορ, παραγωγὸν αὐτῇ τοῦ πρῶτον τύπου
 ὁρνεῖται πρὸς πῆτραν. ὁ δὲ λαμῆτος.) ὡς φησι Πτολεμαῖος, ἰταλίας πόλιν.

οὐ δὲ οἱ χρόνῳ μολόντες.) εἰπὼν οὗ ὡς ὡς ξυγῆς τε θνητότας καὶ ὡς λογιστέ-
 νῃ καὶ ἀφῆκε τὴν πόλιν τῶν ποδῶν, μεταβαίνει νῦν ὡς οὗ νοσήσαντας,
 καὶ γν' ταῖς πατρῷσι αὐτῇ ἀναρεθόντας. καὶ πρῶτον ποδὶ ἀγαμῆμονος λε-
 γει. κερδιύλα δὲ λαρινθίω, ἐπὶ ὄνομα τοῦ διός. τοιαῖς δὲ ἐχίνῃ.) ὁ ἐχίνῃ
 ῥῶον δὲ πανδύρορ, ὁ καλὸς ὡς ἀκανθόχοιρος, ὃς πρὸς γυναικῶν αὐτὸν μίλλον-
 τας πῶν ἀνέμους, ἀφῆκε τῇ τὸ πρὸς τὸν μίλλοντα πινὲν μὲρ τῆς καλῆς
 αὐτῆς.

αὐτῷ. ἔπειτα οἶγε δὲ τὸ ἔσθον ἀνδρὶ χόλον, καὶ πῦρ τὰς ἀμπέλους κατασείει
τὰς βέργας, καὶ καταλθὼν κυλίνεται πρὸς τὰς βέργας, καὶ ἐμπείρωσεν ταύτας ταῖς
ἀκάνθαις αὐτοῦ, πῦρ τὴν οἰκίαν ἀπάγει λαλίαν. καὶ τοῦ ὄφει δὲ αὐτὸν μάχεσθαι,
καὶ ἀναιρεῖ ὄσπρ. εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ὄσπρ, σωμαναεροῦνται ἀμφοτέρω. βλί-
πων γὰρ ὁ ὄφις ὄσπρ βαδίζοντα, σύρεται ὡς καταφάγῃ ὄσπρ λαβὼν. ὁ δὲ γνὸς,
ἐλίσσεται δίκλιν σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακνύται τὸν ὄφιν ἀνελὼν
σώζεται. εἰ δὲ μέγας ὄσπρ ὁ ὄφις, καὶ νεκρωθῇ, παρεῖς ταῖς ἀκάνθαις σωμαναε-
ρεῖ, καὶ τὸν ἐχίνον αὐτοῦ, μὴ διωκόμενον ὅσπερ μεῖν τὰς πλεκταύας, καὶ τ' ἄλλα
δὲ πανδργῷ ὁ ἐχίνῳ ὄσπρ, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ·

10 πῶλλ' οἶδ' ἀλώπικε, ἄλλ' ἐχίνῳ γν' μέγα.

ὄσπρ τὸν παλαμῆδου πατόρεα ναύπλιον, ὅτε τὸ πανδργὸν ἐχίνον λαλεῖ. παλα-
μῆδης γὰρ συστρατόσας τοῖς ἔλλησι, σοφία καὶ σιμῶσει ὅσπερ ὄσπρ, φθόνῳ ὁδυσ-
σεὺς διέβληθη, ὡς βαλομένη πῦρ δαῖναι τοῖς πρῶσι πρὸς ἑλλήνας, καὶ ἀνέβη.
ὄσπρ ναύπλιῳ ὅτε τὸν φόνον τῷ ἥδ' αὐτῷ, τοῖς ἔλλησι μωμῶν, γν' ἑλλῶδι ὅσπερ
τρίβων, παρενκδύσας μοιχὸν δαῖναι τὰς γυναικάς τῃ γν' τριῶν, ἐλυτο μνήστραν
αἰγίδα, αἰγιάλειαν κομῆτι τοῦ δαῖναι, γν' ἰθάκη πρὸς μνηστῆρας παρεσκόδα-
σεν, γν' ἱρήτη λῶντον τὸν τὸ τέλει ἐπεισεν ἀντάσαι καὶ ἀνελεῖν καὶ τὴν ἰδὴ
μηνίως γυναικα μῆδισαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῷ καὶ πρὸς τὸν λαφύρεα ποιήσας
φάνον, ὑποστρίφοντας δὲ αὐτὸν ἀνέλε.

20

παραιολίξῃ τὰς ἀλεκτόρων ποικίρας,
σεγανόμους ὄρνιδας, οὐδὲ ναυφαύγοι
λήξουσιν πρὸνθους διυσμνέας φρυκτωρεῖαι
πρόρθου διαρῥαιδίντῳ, ὅρ νεοσκαφῆς
κρύψῃ τῷ γν' κλήροισι μνημύνης σίγῳ.
ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς διυσεξόδους
ζητῶν κελύδους αὐχρῆσις ἤρῳ βρόχου
γν' ἀμφιβλήσσω σιωτεταργανωμένῳ

30

τυφλαῖς ματδίσει χερσὶ κορσωσὺν ξαφᾶς.
βορμῆρ δ' ὑπαὶ λοντρενῳ ἀρνύων σίγῳ
τιβῆνα, καὶ κύπελλον ἐγχεῖν ξανῇ
τυπεῖς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτω μίσσῳ.
οἰκτρὰ δὲ πῆμφιξ τῶναρον πρὸς ὕψος
λυπρὰν λεάνης εἰσιδῶσ' οἰκουρίαν.
ἐγὼ δὲ φροῖτης ἄγχι κείσομαι πῶδ' ὡ
χαλυβδινῷ κνώδοντι συντεθραυσμένην,
40 ἐπεί με πδύκης πρίμνον, ἢ σύπῳ φρὸς,
ὅπως τίς ὕλοκυρὸς ἐργαλῆς ὄρευς,
ρήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετὰ φρῆνον

ἀλεκτόρων.) ὁμολεπτικῶν, συζύγων. ἢ ὅτε τὸ μάχιμον ἀλεκτορας λέγει πρὸς
ἑλλήνας, μεταφορικῶς. ὄρνιδας.) ὄρνιδας νῦν λέγει τὰς τῶν ἑλλήνων γαμι-
τάς. σεγανόμους δὲ, τὰς γν' οἰκῶν νεομολίας, ἢ τὰς πρὸς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεο-
θείσας καὶ φθειρούσας. πρόρθου διαρῥαιδίντῳ.) τὸν παλαμῆδην πρόρθου,
ὅτε τὸ ἀκμάειν λαλεῖ. γν' λιπετύμνω δὲ ὅρα τῆς μνημύνης, ὁ παλαμῆδης τετα-

πῆλ. ἡ δὲ μάθυμνα, μία πόλις δὲ μὲν τῇ πρὸντα πόλειως λίσβου. ἔχει γὰρ ἡ λίσ-
 βου πόλεις, πυρρῶν, μάθυμναν, ἱεροσὸν, μιτυλλώνων, καὶ ἀντισσαν. ὁ μὲν
 γὰρ ἀμφὶ χύτλα.) ἐπεὶ δὲ διέδοκον αὐτῇ ἡ λυτταμνήσαν χιτῶνα ἐφο-
 δον μὴ ἔχοντα, μήτε χῆρας, μήτε τραχήλους. θορύβῳ εἰπὼν.) φασὶ τὴν
 πόπομ, γῆθα δὲ μὲν ὁ λουτρῶν. πβλῶα δὲ.) τὴν τριπόδια. λυτταμνῶν
 δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τριπόδιου. λουτρῶν δὲ, τοῦ πηλίου. σκί-
 παρνον δὲ, τὴν πείλειον. κούχον δὲ, ὅσον, τὴν ἐγκέφαλον, κούχου-
 δὲ. ἐγκάρῳ.) τῇ ἐγκέφαλῳ. πύμει.) ψυχῇ. ταύναρον.) ἀκρω-
 τῆριον λακωνικῆς, γῆθα φασὶ καθόδον εἶναι ἔσθια. ἐγὼ δὲ θροίτης.) θροίτη
 λυρίως ἢ φύλιν.) πύμει, ἢ σκάφῃ· νῦν δὲ ἡ πύμει, ἢ δεξαμένη. ἐγὼ δὲ 10
 φασὶ ἡ λασσάνδρα, πλησίον τῆς τῷ ἀγαμέμνονι πύμει ἀναιρεθῆσθαι, ἀλλ'
 ἔτως μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νῆοις, γῆ λουτρῶν φασὶ ἀναιρεθῆναι τὴν ἀγα-
 μέμνονα. ὅμως δὲ γῆν τραπέζην ὑπὸ αἰγίδος πῆς θύωσαν ληθῆντα. χαλν-
 βδίκῳ.) χαλνβδὸν σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ὅτε σίδης.) ἄρις.) χαλνβδίκῳ
 εἶπεν αἰολικῶς. οἱ γὰρ αἰολεὶς τὴν ὄχον, ὄχον φασὶ, καὶ τὸ χαλνβδίκον, χαλνβδι-
 κόν, καὶ ἔτῳα μυρία ποιεῖται. λυττῶν.) νῦν πύμει. λυρίως δὲ, πᾶν τὸ
 εἰς ὅθῃ λῆγον, παρὰ τὸ πῆς λυαίον ὁδόν.) ἐγὼ δὲ θροίτης.) ἡ σωτήρις
 ἔτως. ἐγὼ δὲ ἀγχι τῇ θροίτης λέεσθαι γῆν τῇ πύμει. συγκοπῆσα τῷ ξίφει τῇ
 πύμει. ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ θροίτη καὶ ἡ διφάς λυτταμνήσαν ῥίξει καὶ κόψει τὴν
 πλάτῃν τῆνόντα, καὶ τὸ μεταφρονεῖν καὶ ἐμὲ καὶ ἐμῶ. ὅπως καὶ ὡς ὁρ' τις ὑλοτόμῳ 20
 ὀργάνῃς, ἀπ' οὗτο τὸ ῥέσσει καὶ κόψει πύμεις πύμειον, ἢ εὐπύμει θροῖτος, καὶ ἐπὶ
 πλῆσει καὶ πληρώσει τὴν θυμὸν αὐτῇ γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῆς δὲ πληρώσει;
 ὡς βδίκῳ ὡς τὴν τράχηλον ἐμὲ ἡ δύσ(ηλ.) τιμωρεμένη καὶ τιμωρῶσα πολυτί-
 νακτα, ἢ δόξας σφραγισθῆναι καὶ ἰλῆες, ὡς κλεψίνυμφον, καὶ μοιχόν, καὶ ἐκ ἀχμαλῶ
 τῶν. καὶ πᾶν λακίζουσα φασὶν, ἢ ὡς παλακίδα τιμωρεμένη.

καὶ πᾶν λακίζουσα γῆν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
 θροίτη καὶ διφάς καπτιβάσ' ἐπ' αὐχένῳ
 πλῆσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
 ὡς κλεψίνυμφον κούδορύνκτητον γέρας,
 δύσ(ηλ.) ἀσύνακτα τιμωρουμένη.
 βοῶσα δ' ὅτ' κλύοντα δόδορύντῃ πόσι
 θύσω κατῆχον ἠνεμωμένη πύμει.
 σκύμνῳ δὲ πατρὸς κῆρα μαρτύρων φόνου,
 εἰς ἀπλάγχρ' ἐχιδνῆς αὐτόχειρ βαλὼν ξίφῳ
 κακὸν μίασμ' ἐμφυλον ἀλθαίων κακῶ.

θροίτη καὶ διφάς.) αὐτὴ τὸ ἡ ἐχιδνα. λέγει δὲ τὴν λυτταμνήσαν. εἰ δὲ
 δὲ αὐτὴ ἔσθιας ἐπὶ θροίτη καὶ διφάδα, αὐτὴ ἐχιδνῆς. ὡς γὰρ ἡ ἐχιδνα μετὰ 40
 τὸ μὴ λῶναι ἀναιρεῖ τὴν ὁμόλογον, καὶ οἱ πᾶσι δὲ τὴν μητέρα πατρίδων, ἔτως
 καὶ ἡ λυτταμνήσαν τὴν ἀγαμέμνονα, καὶ ὅστις τὴν λυτταμνήσαν, πῶς δὲ
 ἐχιδνῶν νίκανθῳ φασὶν ἔτως.
 θροῖτος ἀνὲξ ἐμφύσα λῶναι ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ.
 οἱ δὲ πατρὸς λῶναι μετὰ κιδνὸν αὐτῆς τυττοί,
 γινώσκον ἐχιδνὴν ἐπὶ δὲ μητρὸς ἀρῶν,
 γαστὴρ ἀνὰ φῶσιν αὐτῶν ἀμάρων ὅτι γινώσκοντο.

καὶ ἡ διφάς ὅτις δὲ μὲν. τῇ λυττῶν δὲ ὑπὸ αὐτῆς, διφά.) ἔξῃ τῃ ἐχιδνῇ.
 τῶν, ὡς

του, ὡς πίνοντι ἀρρήγνυνθαι, ὅθην καὶ ὁ ὄμις ὅτ' ἐκλήθη διψᾷ. σκύμ-
ν' δὲ πατρός.) ἡ ἰσορῖα διακονοῖ, καὶ νῦν ἐρρήθη. ἡ πρᾶ φόνος.) ποδὶ φραστῆκος
τὸν θάνατον λέγει. κακὸν μῖασι μ' ἐμφυλον.) κατὰ τὴν παραιμίαν, ἡ καὶ τὸ
κακὸν ἰώμεν, ὅρισις τὸν φόνον τὸν πατρός τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθην καὶ ἰμάνη.

ἴμός δ' ἀκρίτης διμωίδι' ὡς νύμφης ἀνάξ
ζεύς παρτιοῦταις ἀμύλοις κληθήσεται
τιμὰς μεγίστας οἰβᾶλον τέκνοις λαχὼν,
δ' μὴν ἴμον νῶνυμον ἀνθρώποις σέβας
ἔσαι μαρνανθῆν ἀνθι λιθαίῳ σκῶτω,
ναὸν δ' ἐμοι τούξουσιν διαμύωμ' ἄκροι,
σάλπηξ παρ' ὄχθαις, οἱ τε δ' αὖθις διακονοῦν πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτόρμονος ποταμῶν,
κοῦραι δὲ παρθίνειον ἐκφυγῆν ζυγόν,
ὅταν θέλωσι νυμφίους ἀρνέμεσθαι,
ὅς ἐκ τρεῖσις ἡγλαῖο μένους κόμαις
μορφῆς ἔχοντας σίμφλον, ἢ μῶμαρ γίνουσι
ἴμον ποδὶ πύξουσιν ὡλέναις βρέτας.

ἴμός δ' ἀκρίτης.) τὸ γῆμα ἀπόδοσις. οἰκείως γὰρ, τὸ μὴ ἀκρίτης, πῶς τὸ
νύμφης ἀρρῆγνυνθαι. τὸ δὲ ἀνάξ, πῶς τὸ διμωίδι'. (ζεύς παρτιοῦταις.) οἱ λα
κεδαιμόνιοι ἰδρύναντο ἀγαμέμνον' ἰδρὺν ἰδρὺν εἰς τιμὴν τὸν ἥρωα. οἰβᾶλον
δὲ τέκνα αὖ λακεδαιμόνους ἔφα. ὡς καὶ ἡσίοδι', χεῖρετε λυγκῆ' ἡμεῖς
πὸρ εἴ τις τυχὼν ἔποι ἀλεξάνδρ' αὖθις αὖθις ἀλεξάνδρ' αὖθις. οἰβᾶλον γὰρ κατὰ
πινας τιμολόγους καὶ λοιποὶ, οἱ πινὸν πῶς καὶ τὴν λυκαόνων. καὶ δὲ ἐπὶ τοῖς λυ-
καόνων καὶ γοργοφόνος ὡς καὶ τιμολόγους, καὶ οἱ αὐτοὶ ἀδελφοί. αἱ: πῶς αὖθις
λακεδαιμόνους φησὶν, ὡς ὅθις καὶ δολίους, ὡς φησὶ καὶ διὰ πύξουσιν, ἀπὸ τῆς γῆ-
νός καὶ δολία βουλὴν τῆς.

καὶ δολία βουλὴν τῆς. καὶ δολία.) λακεδαιμόνους ἰδρὺν ὅθην γὰρ ἰταλία,
ὅθην ἰδρύναντο οἱ πῶς καὶ τὴν λακεδαιμόνους εἰς τιμὴν αὐτῆς. ἐστὶ δὲ πῶς
σάλπηξ λίμνης καὶ διακονοῦν κατὰ πινας πῶς ἰταλίας. ἐγὼ δὲ αὖθις διακονοῦν
νῶς ἔθην. ἐν τῇ, οἱ καὶ ὡς πῶς τὴν ἰταλίας καὶ μακεδόνων, καὶ ἡ διακονοῦν πῶ
λῆς ἐκεί ὅθην. κοῦραι δὲ παρθίνειον.) αἱ κοῦραι φησὶ τὴν διαμύωμ', ἐὰν μὴ δι-
λωσι γαμνήλῃαι τῆς μνηστῆρος αὐτῆς, ἢ ὅθην διωσμορῶν, ἢ ὅθην διωσμορῶν. κα-
τακονοῦν εἰς τὸ ἴμον τέμνεται, τῶς χεῖρετε τὰ ἐαυτῶν πρόσσωπα φαρμακῶν,
καὶ μέλαιναν ἐδῆν τε γῆν διωσμορῶν, καὶ πῶς πῶς τῶς χεῖρετε τὸ ἴμον βρέ-
τας, ἢ τοῖς τὸ ξόανον, ὅτ' παρθίνειον. βρέτας δὲ λυκαόνων τὸ τὸ ἀνθρώπου
ἐδῶλον. κατὰ χεῖρετε δὲ, καὶ τὸ οἰονοῦν τε ἐδῶλον. ἐκ τῶς κόμας.) ἐκ-
τῶς κόμας, τὰ ὅθην κατὰ μῶμαρ ἐχέτω, τὰ δὲ ἐκ τῶν κατὰ μῶμαρ, ὡς φη-
σιν ὁ λυκοφῶν ὅτ'.

πῶς τῶς κόμας, τὰ ὅθην κατὰ μῶμαρ ἐχέτω, τὰ δὲ ἐκ τῶν κατὰ μῶμαρ, ὡς φη-
σιν ὁ λυκοφῶν ὅτ'.

πῶς τῶς κόμας, τὰ ὅθην κατὰ μῶμαρ ἐχέτω, τὰ δὲ ἐκ τῶν κατὰ μῶμαρ, ὡς φη-
σιν ὁ λυκοφῶν ὅτ'.

ἄλκαρ μίγισον κτώμενα νυμφόμωτων
 ἱρινύων ἰδῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
 πεπαμμένα θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
 κείναις ἐγὼ δ' ἑλωαὶον ἄφθιτ' ὅθι
 ῥαβδικοφόροις γυναιξὶν ἀνδρὶν ἴσομαι.
 πρὸν δὲ πολλὰς παρθένων τητωμένας
 τούτω γυναιξὶν αὐτίς, αἱ στρατηλάτην
 ἄβδ' μόλεκτρον κύπριδι λήσῃ θεᾷ
 διαρὸν στήνουσαι κλήροισιν ἀνάρσιον
 τίμωσι παῖδας ἰσορμήνας γάμων

10

ἱρινύων ἰδῆτα.) τρεῖς εἰσὶν ἱρινύον, πορφύρα, μέγαλα, ἀλεκτὰ, πικρὰ
 καὶ τῇ δυνάμει, μέλαινα δὲ τὴν θείαν, ὅθι καὶ τὰς μελάνας ἰδῆτας ἱρινύων
 φαρμάκ. αἱ δὲ τῶν δαυνίων γυναικῶν, μέλαιναν ἰδῆτας φορέει, καὶ τὰς ὄφεις βαλ-
 λήσονται πυρρῶν χρώματι, ὥς φησι τίμαι, τὸν νῆας τὴν πλατείαις εἰσὶν ὑπερ-
 μύλαι, ὑποδεδυμένα τὰ κοῖλα ὑποδύματα, καὶ ῥαβδὸν κατέχουσιν. θρέ-
 νοις δὲ, τοῖς κοῖταις. τὰ γὰρ βαλμματα φαρμακικὰ. πρὸν δὲ πολλὰς.) 20
 αἶαντ' ὅτι λοκροῦ πρὸς τὰς γυναικας ναυαγῆσαντ', ὅτι στραφέντ' ὅτι τρεῖς
 χώρας τῆς οἰκίας, οἱ λοκροὶ μάλιστα σπένδον, ἡλθον εἰς τὰ οἰκία. φθορὰ δὲ καὶ λοι-
 μὸς μετὰ τρίτον ἔτ' ἔχει τὴν λοκρίδα, ὅτι τὴν εἰς ἱλασάνδραν ἀθιμὸν
 μίξιμ' αἶαντ' ἔχρησε δι' ὃ θεὸς ἱλασκέσθαι ἀθλῶν τὴν γυναικὴν ὡς ἔτι χίλια,
 δύο παρθένους πεμπόντας ὡς ἱλῆα καὶ λοχίαν. πεμποντίας δὲ αὐτὰς πρὸς
 ὑπαντῶντων οἱ τρῶες εἰ κατέχον, ἀνέροισιν, καὶ καίοντων ἀκροπολὶς καὶ ἀγρί-
 οῖς φύλοισιν τὰ ὅσα αὐτῶν ἀπὸ τρυφῶν ὄρους τῆς τριῶς τὸν ποταμὸν, εἰς δ' ἱλασάν-
 ται ἱλῆα, εἰς τὸ τῆς ἀθλῶς ἰδρὸν ἰδρῆσαι ἐγέρων. ἱσαίρον γὰρ αὐτὴν, καὶ ἱ-
 σαίρον. τῇ δὲ θεῷ ὅτι πρὸς ἔχοντο, ὅτι τὸ ἰδρὸν ἔχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. 30
 σαν δὲ ἐκκαρμύλαι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι. πρῶται δὲ τῶν λοκρί-
 δων παρθένων περίβοια καὶ ἐλεοπάτρα ἀφίοντο. καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρ-
 θένους, εἰτα βρέφη γυναικας μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἐπιμύον οἱ λοκροὶ. χί-
 λῶν δὲ ἑτῶν παρελόντων μετὰ τὸν φρικτὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοῦ
 αὐταῖς θυσιᾶς, ὡς φησι τίμαι, ὁ σικελὸς. μέμνηται δὲ τῆς ἰσορίας καὶ ὁ κυ-
 ρῶν καὶ καλῶν.

20

30

λαρρυμνα καὶ ἀπορχεῖ καὶ βοαχῆρι
 καὶ κυῖε, καὶ σιγῶφεια καὶ φαλωριὰς,
 καὶ ναρύκειον ἄστυ, καὶ θρονίτιδος
 λοκρῶν ἀγλαί, καὶ πυρρῶν νύκτωρ,
 καὶ πᾶς οὐδὲν δόκει ἱλῶς δόμῳ
 ὑμῖν ἐμὸν ἐκείνι δυνάστω γάμων
 ποινὰς γυναικας, τίσασιν ἀγρίονα θεᾷ
 τὴν χιλίωρον, τὰς ἀνυμφότας, χρόνον
 πάλου βραδείας γερουσιαστικῆς κῆρας,
 αἷς ἀκτίστ' ὅτι ξυγῆ ξυγῆς τῶν

40

ἱσαίρον

ψαμμῷ κλύδωνΘ λυπρὸς ἰλκυοδύσεται,
 ὅταν ἀκέρπεις γυῖα συμφλέξας φυρῖς
 ἦφαιςΘ εἰς θάλασσαν ἐμβρῶσθι ποδῶν
 φ' ἐκ λόφωμ τρωτρωνΘ ἐφθιτωμγῆς,
 ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμγῆαις ἴσαι
 σιθῶνΘ εἰς θυγατρὸς ἴξονται γύας.

10 λάρυμνα.) πόλις θιοσαλίας. τὴν λαλοῖσαν κακῶς λέγει λάρυμνα. ἀφ' ἧς
 γαῖς ποταμὸς θιοσαλίας, ὃς νῦν σπλάμβρα καλεῖται. βραχρεῖΘ ποταμὸς λε-
 κείσθιΘ. παρὰ καὶ τῇ θιοσαλίᾳ ἡ λοκρίς. αἰς ἀκτίειςΘ.) ἐρρίβη, ὅτι φο-
 ροῦναι παρὰ τῇ πρώτῃ αἰ λοκρίσθι, ἀκέρπεις φύλεις ἐκαίοντο, καὶ ἡ απο-
 δὸς αὐτῇ εἰς θάλασσαν ἐρρίβηΘ. ἡ δὲ σιωτάφεις ὅττω αἰς ξγῆαις λοκρίσθι γν' ξγῆ
 ψαμμῷ, ἀκτίειςΘ καὶ ἀτὰρΘ λυπρὸς τὰρΘ ἰλκυοδύσεται, ἥτοι ἐκείνη
 ὑπὸ τῷ κλύδωνΘ. ὅταν ἀκέρπεις.) ἐρρίβη. φ' ἐκ λόφωμ τρωτρωνΘ.)
 σιωτῆς μὲν τῇ λοκρίσθι σιλωμνήν σφαδραλῶναι ἐπὶ πινΘ λόφω φ' τρωτῆς, κα-
 λουμνῆς τρωτρωνΘ. εἴτα αὖ λοκρὸς τὴν μὲν θάλασσαν, σιωπῆσαι δὲ, καὶ μνηστῆ-
 ρι μπειμ τὰς πύδας, δοκωῦντας πεπληρωθῆναι τὴν τῇ ἐτῶν χρόνον. ὃ δὲ χρο-
 20 μὸς, ἐκ ἧς χρόνον ὠρεῖσθι, ἀλλὰ αὐτὴ φ' ἀδικίας φ' κασάνδρας ἐδὲλθον εἰλ-
 λην δὲ κορας. ἀναρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν φ' δυσίας κατασχούσας πάλιν
 τὴν λοκρίδα, ἐπεμποι ἐκίπ δὲ, ἀλλὰ μίαν, ἀρκούσαν εἶναι δοκωῦντα τὴν
 τιμωρίαν. ἴσαι.) καὶ μακρόν καὶ βραχὺ διεχθῆναι, ὃ λυμάνεται τὴν σίχρην.

σιθῶνΘ εἰς θυγατρὸς γύας.) εἰς τ' ἑντέσθι, ἀπ' δὲ τῇ ἑντέσθι τὴν ὅλῃν προ-
 αν ἐδὲλθωσιν. σιθῶνΘ γὰρ τῇ θρακῶν βασιλείᾳ καὶ ἀχίρῳς τῆς νέλης, θυγα-
 τρὸς παλλῶν καὶ ἑντέσθι. ἀφ' ὧν ἡ παλλῶν πόλις θρακῆς, καὶ τὸ ραίτωρ
 τύπος γν' τρωτῆ. ὃ δὲ σιθῶν ἰσθμῶν ἀφ' ἧς.

λαβραῖα κακκίλδθι παπῆαλωμγῆαι,
 30 ἴως αὖν εἰσδρίξωσιν ἀμφείρας δόμους
 λιταῖς ἀγνείαν ἰκίτιδθι γουμουμγῆαι,
 θεῆς δι' ὀφελτρεδύσσωσι κοσμεῖσαι πείδοι,
 δρόστωτε φοιβάλωσιν, ἀσδρῶν γὼ χόλορ
 ἀσδρῶν φυγῶσαι. πᾶς γὰρ ἰλιεύς ἀνὴρ
 κῶρας δοκδύσει πείτρον γν' χόρδοιμ' ἔχωρ,
 ἢ φαλογανορ κελανόρ, ἢ ταυροκτόνορ,
 σερῶν κύνελιμ, ἢ φαλακραῖορ κελδοιμ
 40 μαιμῶν κορίσαι χεῖρα διτῶσθι φόνου.

λαβραῖα κακκίλδθι.) κατακρύφους ὁδοὺς παραβλέπουσαι. ἐλαλίωρ
 γὰρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, μὴ ἀναρεθῶσιν ὑπὸ τρώων. ἐπετέτραπτο γὰρ τοῖς τρωσὶ, καὶ
 νῆα ἤδοντο παραγρομῆας αὐτὰς ἐκ λοκρίσθι, λίδους ἐχοντόν καὶ ἐρί-
 φη ἐπεξήσαν αὐταῖς, ὅθην γν' νυκτὶ εἰσέρχοντο εἰς τὸν ναόν. τὸ δὲ παπῆαλω-
 μῆαι ἀδεία λυκοφρονεία ἐλεχθῆ. ἰππώνακτΘ γὰρ ὅστις ἡ λίξις, καὶ δηλοῖ
 τὸ πᾶν βλέπουσαι. ἀλλ' ἐκείνΘ παμφαλῆσαι τὸ ἰσθμῶν λέγει, οὐ παπῆαλῆ-
 σαι, ὡς πόρ νῦν φησὶν οὗτΘ. πᾶσι δὲ τὸ τέλΘ μικρόν ἐρεῖ, κῶρ λυφαῖαν
 ἀγχι παμφαλῶμνΘ. ποιάτῃ γουῦ ἀδεία χρώμνιΘ, πᾶς οὐκ αὖ πᾶσι οὐ
 βέλοισι

βόλοιτι μετεικδς χάψοι. ὀφελτρωδύσωπ.) σπερώσωσι. σπερόν γάρ καὶ ὀφελ-
 τρον καὶ ὀφίλα καὶ ὀφίλημα, ἢ σκουῖπα λέγεται. καὶ ὅττω ἱππώναξ φησιν, ὃ δ'
 αὐτὴν ἔλθω σὺν τειοῖσι μάρτυσιν, ὅτε τὸν ἔρπον ὁ σκύτθ' ἑλπιηλύνει, ἀνθρω-
 πομ' ἐνέων τὴν εἰγλῶ ὀφίλοντα. ἔ γάρ παρ' αὐτῶν ὀφίλημα συνθελύει σοιβεῖς. πῶ-
 τρον ἔχων.) ἢ τὸ δέ, ἢ τὸ δέ. τοιῶτον γάρ οἱ τρωῖς ὠπλισμένοι τὰς λοκρίδας ἐξ-
 εἰλόντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσιν. νόμ'θ' γὰρ ἡ τοῖς τρωσίν, ἐπαινεῖν αὐτὸν τῶν λο-
 κρίδων φονίας. εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτὸν, ἐπιμωρεῖτο μεγάλως. σδρράν λυβη-
 λιμ.) ὃ ἱππώναξ λυβηλίμ τὴν ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ γὰρ λυβέλλα πόλις φρυγίας
 τιμαῖται. ὅτ'θ' δέ τ'ρ' πῶλεκεν. φαλακρεῖον ἑλάδου.) ξύλον ἐκ φηλα-
 κρας. τίοςαρα γὰρ ἀκρωτήρια ἴδους, πῆγαμ'θ', λεκτὸν γὰρ γαρον, καὶ φαλω- 10
 κρας, ἄφ' ἧς τὰ δένδρα εἰχμοὶ τρωδόν. μαιμῶν.) λυρῖως αἵματ'θ' ὠνθυμῶν,
 αἱμῶν, καὶ πῶδ' ἡ τὸ μ, μαιμῶν. κρεῖσαι.) δύο βραχία εἰς διδυτῶσαν
 χώραν, ποῖας ἀδίας δὲ τὴν οἶδα. ἐγὼ δὲ ἀκρεῖσας εἶπα τὸ μὴ εὐρίσκεν αὐτόθι
 πινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, δύο οὗς ἔγραψα, ὡς ὡδὶ τῶν κρεῖ-
 κῶν, ἢ τὴν αἰολικόν.

Δῆμ'θ' δ' ἀνατεῖ τ'ρ' κτανόντ' ἐπαινίσει
 τεθμῶ χαράξας τ'επιλώβητον γνίθ'
 ὦ μῆτ'δ', ὦ δύσμητ'δ', οὐδὲ σὸν κλίθ'
 ἄπυσον ἴσαι. πωδσίως δὲ παρβγίθ'
 βριμῶ τείμορ'θ' θήσεται σ' ἐπωπίδα
 κλαγγαῖσι ταρβήσουσας ἐν νύχοις βροτῦς,
 ὅσοι μεδούσης στυμόν'θ' ζηρυνθίας
 δεικνῆλα μὴ σίβουσιν λαμπαδουχίαις
 θύωλοις φδραῖαμ' ἐξακδυμῆνοι θεᾶν,
 ἴδυδ' ἡριον δὲ νησιωτικὸς σόνυξ.

Δῆμ'θ' δ' ἀνατεῖ.) ἢ σωῖταξίς· ὃ δὲ Δῆμ'θ' τῶν τρωῶν, δηλονότι τ'ρ' ἑλπι-
 νόντα τὸ ὑπὸ λώβητον γνίθ' τὰς λοκρίδας ἐπαινεῖσι ἀνατεῖ γὰρ τεθμῶν καὶ νόμων 30
 ὅττω γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖν αὐτὸν τὸν φονεύσαντα λοκρίδα πινὰ, καὶ μὴ
 ὑφορεῖσθαι βλάβην τὴν οἰανοῦν. πόρσιως δὲ παρβγίθ'.) ἢ ἐκάτη, καὶ ὅττω
 τῆς ἀδίας δὲ τὸ λυκόφρον'θ', τὸν πῆρσιν πόρσις ἑλπεῖν, ὅπως ἀπαρτίξει τὰ
 μέτρα. ὃ γὰρ πόρσι'θ' τὴν ἐκάτην πῆρσιν καὶ ἀερίδας φησὶ δυγατόρα, ἔ πόρ-
 σίως. ἔδὲ μὴ πόρσιν πῆρσιν νεωτόρα, ἀλλὰ πῆρσιν παλαιῶν, ὅς ἡ πῆρσιν δύρυθίας
 καὶ κρεῖς τὸ ἔραν'θ' παλῶν. ἢ δὲ πῆρσιν γυνὴ ἀσδρία, πῆρσιν ἡ κρεῖς καὶ φοίβης.
 ὃ κρεῖθ' δὲ, καὶ ἢ φοίβη, ἔραν'θ' πῶδ' ἡ δὲ. βριμῶ, ἢ αὐτὴν ἢ ἐκάτη, ὅτι ἐρμῶ γὰρ ἡ
 νηγεσίῳ βιάζοντα αὐτῶν, γνὲ βριμῆσας, καὶ οὕτως ἐπαῖθ'θ'. καὶ ἢ πόρσι'θ' φησὶ
 βριμῶ λέγεται. δοκεῖ δὲ ἢ αὐτὴν εἶναι ἐκάτη καὶ πόρσι'θ' φησὶ. τείμορ'θ', τεικί- 40
 φαλ'θ', ἢ παρ' ὅσων μετέχει ἔραν'θ' καὶ γῆς καὶ ἄδου. ἐπωπίς, διασίως μὲν ἐκ
 λουθ'θ' καὶ δμῶν. φιλῶς δὲ, ἢ ὑπὸ σκουπῶν καὶ βλῆπτοσιν αὐτὸν οὐδ' ὡς παρ'. ἐπω-
 πίδα δὲ ἀκόλουθον φησὶ ἐκαστὴς φησὶ τὴν ἐκαστὴν, ὅτι ἑκάστη πόρσις φησὶ, ἢ ἐκασ-
 τὴν ἐκαστὴν γέγονε, εἶπα τὸ λίθοις ἀναρεθῆναι. καὶ τῇ ἐκαστῇ δὲ φησὶ λυῖας μίλαι-
 νας φοβέοντες ἐπιδά. μεδούσης στυμόν'θ' φδραῖαμ'.) ἐκάτη ἐτόρα φησὶας
 τῆς αἰόλου δυγατῶς, ἑκάτη δὲ τὸν τεχθεῖσιν, γὰρ τελεσθῆναι ἐξέριον. βεκόλοι δὲ φησὶ
 τ'θ' φδραῖας εὐρόντες αὐτῶν, ἀνέρεψαν. ὅθεν γὰρ ταῖς τελεσθῆναι αὐτῇ τὰς δυσας
 ἐποίησιν. φδραῖαμ' δὲ, τ'θ' γὰρ φδραῖς τιμωμῆναι, φδρῆς γὰρ τῆς ἐκαστῆς πόλιν φησὶας,
 ἢ τῆς

ἢ τις νῦν σᾶρα καλεῖται. καὶ λαλίμαχ'· ποδὶ τῆς ἀρτέμιδι' φθοῖν·
ἀρτεμι μωνυχία λιμνὴ' σκυπὲ χαῖρε φόραϊα.

ἢ αὐτὴ δὲ δὴν ἀρτεμις καὶ ἡ ἐκάτη. δαίκυλα.) ἀκόντας, ἀγάλματα. λυ-
είως δὲ τὰ τῶν δι' ἱκέλα, δαίκυλα πινὰ ὄντα, καὶ δαίκυλα. νησιωτικὸς εἰς
νῆφ.) ἀκρωτήριον τῆς σικελίας δὴν. καλεῖται δὲ πᾶχυ'· ὅθεν λεγομένη
ὁδυσσεὺς ἰδρύσατο τῇ ἐκάλει, δειματὸν μὲν· ὑπὸ αὐτῆς γὰρ ταῖς νῆφί, ὅθεν τὸ
πρῶτον κατάρχει αὐτὸν τὸ καταλύσματος· τὸ ὑφ' ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγε-
νός·· τρία δὲ ἀκρωτήρια σικελίας, πᾶχυ'·, πελωρεῖς, καὶ λιλύβαια.

- 10 πᾶχυ'· ἔξει σεμνὸν ἐξ ὀνερωτῶν
ταῖς διδυποτείαις ὠλγύαις ὠγκωμῆτον
ξείβρων ἑλώρου πρόδ'·ν ἐτοδισμῆνης,
ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονι ξανῇ χοᾶς
τριάυχον· μινύμα δειμαίνων θεᾶς
λδυσῆρα πρῶτον ἔνεκα ξίφας πείτραν
ἄδην κελαωνδρ θυμωτῶν ἀπαρξεται.
σύ δ' ὦ ξυῖαι με πλείστον ἐξ ἐμῆς φρενός,
20 σερχβεῖς, μελωδρῶν ἔρμα καὶ πάτρας ὅλης,
οὐκ εἰς κηνὸν κρηπίδα φοινίσεις φόνω
ταύρων, ἀνάκτι τῇ ὀφίων· θρόνων
πλείστας ἀπαρχὰς θυμωτῶν δωρούμεν·.

- ξείβρων ἑλώρος πρόδ'·ν.) πλησίον τῷ ἑλώρῳ τῇ ξείβρων ποταμῷ σικελίας,
τῇ τλήμονι ἐκάει ξανῇ χοᾶς ὁδυσσεὺς. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ ἑλώρ· ἔχ'· ὄνομα ἀπὸ
πιν· βασιλείας ἑλώρος, ὑπὸσαντ· γέφυραν γὰρ αὐτῶν μεγάλῳ. ἢ ἑλωροι πινεῖς
ἐπορεύοντο πῶς τὸ ἀργ·, καὶ ἐδύθη χρυσὸς αὐτοῖς, μὴ πύρρσαι τὸν αὐάνουμον
ποταμὸν. οἱ δὲ ἀλογήσαντο τὸ χρυσὸν, ἀπὸ ἔχοντο. πῶς γιγίσαντο δὲ αὐτῶ,
30 ἐπλεον μετὰ τῇ ἰππων, καὶ ἄφω ὑπὸ ὕδατ· ἀκρινίγισαν, καὶ ἔχε ταύτῳ
τῷ ἐπωνυμίαν. δ'· ὀνερωτῶν.) ὅτε ἀπ' ἧ ὄναρ δύθείας εἶπεν, ὅτε ἀπ' ἧ
ὄνειρον, ἢ ὄνειρ· εἶπεν, ὀνάρτων γὰρ ἡ γηινὴ, ἢ ὄνειρον. ἀλλ' ἀπ' δύθείας ἧ λε-
γούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ πῶσώπατον, ὡς καὶ παρ' ὁμῆρος ἔχει·
μεδίουρ βλοσυροῖσι πῶσώπιοισιν.

ἀπ' γὰρ ἧ τριῶν δύθείας ἢ γηνικὴ λέγεται πῶσώπατων καὶ ὀνεράτων.
διδυποτείαις ὠλγύαις.) ταῖς τῷ ὁδυσσεὺς χόρσιον. ἐκάτης γὰρ δειπότης
ὁδυσσεὺς γέγονεν, ὡς δὲ ἐκείνης φασὶν γὰρ τρωάσιον·
ἰθάκης ὁδυσσεὺς ἔλαχεν ἀναξ δαίλῳ σε ἔχευ.

- τριάυχον·.) ἧ ἐκάτης, ἡ ἀναξ τείμορφον λέγει. ἐκ εἰς λεγὸν λεγόν-
40 δια.) ὁ μᾶτῳ αἰμάξαις τῷ κρηπίδα, καὶ τῷ βάσῳ τῷ βωμῷ γὰρ τῶν αἰμάτων
τῇ δυσιῶν, διδυπότ ταύρων καὶ ταυρεῶν θυμωτῶν πλείστας ἀπαρχὰς δειπ-
μὲν· τῶν δὲ, τῶν ἀνάκτι καὶ βασιλεῖ τῇ ὀφίων· θρόνων. πῶς γὰρ ἑλόντες καὶ
εἶας ὀφίων, ὁ δὲ ἐννέμῃ ἢ τῷ ὀφίον τῇ διδυμῇ βασιλίδου, ὡς πταῖας λαλοῦσι.
ἑλόν· δὲ τὸν ὀφίονα λαταβαλὼν, εἶα δὲ τῷ δὲ ἐννέμῳ λαταπαλαίσσει,
καὶ ἐμβαλοῦσα τῶν παρτέρων, τῇ διδυμῇ βασιλίδου. ὡς πάλιν ὁ ζεὺς παρτε-
ρώσας, ἔχε τὸ ἑλόν·. ὁ πρῶτον μὲν ἑλόν· αὐτὸς ἔχε, καὶ εἶα. πῶς αὐτῇ δὲ,
ὀφίον καὶ δὲ ἐννέμῳ. ὅθεν ἀνάκτι τὸν δαίμονα φασὶ τῆς βασιλείας ὀφίον· καὶ
δὲ ἐννέμῳ.

ἀλλ' ἄφεταί σε πρὸς γυνεθλίαν πλάκα,
 τὴν ἐξόχως γραμμοῖσιν ἐξυμνημένην,
 ὅτρου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπείρα μῦθ
 τὴν πρὸδ' ἀνάσσαν ἐμβαλοῦσα παρτάρω
 ὠδύνας ἐξέλυσε λαβραίας γονῆς,
 τὰς παιδοβρώτας ἐκφυγῶσ' ὁμολύνει
 θοίνας ἀσέπρους, ὅδ' ἐπίανεν βορᾶ
 νηδὺν ῥ' ἀντίποινον ἐκλάσας πείτρον,
 ἐν γυροῖσιν ἀπαργαίοις εἰλημένην,
 τύμβῳ γεγὼς κενταυρῶν ὠμόφρων ἀπορᾶς.
 νήσοις μακρῶν δ' ἔγκαρτικῆσι μέγας.

10

ἀλλ' ἄφεταί σε πρὸς γυνεθλίαν πλάκα.) φασὶν ὅτι λαμὰς καταχρόντ' τὴν
 ἑλλάδα, ἔχουσιν ὁ θεὸς, τὰ τῷ ἑκτορῶ ὅσα κείμηναι γ' ὀφρῶν τόπων ἐλ τρωϊκῆς,
 μετ' ἐν γὰρ ἐπὶ πινὰ πόλιν ἐκλῶιδαν γ' τιμὴ μὴ μετασχούσαν ἐλ ὕδ' ἱλίου στρα-
 τίας. οἱ δὲ ἐκλῶιδαν εὐρόντων αὖ γ' βοιωτίας θήβαις μὴ στρατοδυσμῶνους ὕδ'
 ἱλίου, γ' ἐν γ' ὧν τὰ τῷ ἥρωι λείψαναι, ἔθνη το πῶδ' τὴν οἰδαποδῆσαν ἐκλῶιδαν
 γ' θήβαις. γυνεθλίαν δὲ πλάκα τὰς θήβαις λέγει, ὅτι κατὰ τινὰς ὁ ζεὺς γ' θήβαις
 ἐπέχθη. καὶ τὰς μακάρων νήσους γ' θήβαις φασὶν εἶναι. καὶ τὴν μὲν διὸς γ' ἡνέσιον,
 οἱ μὴ εἰδότες τίς ἐστιν ὁ ζεὺς, οἱ μὲν γ' ἐκρήτη, οἱ δὲ γ' ἀρκαδίαν, ὁ δὲ λυκοφρῶν γ'
 θήβαις ἐλ βοιωτίας φασὶν, ἐνθα καὶ ὕδ' ἐγγραπῆται τὰ δ' αἶ δ' εἰσὶ μακάρων νή-
 σοι, τῶν πορ' τῶν ἀλυσον. ζῶναι δὲ βασιλῆα ῥέει τέκε τῶ δ' ἐνὶ χώρῳ. τοῖς δὲ
 εἰδότεσι, ὅτι διὸν πάντων οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, ὁ καὶ νῶν δέξαι, καὶ γ' ἐκ
 τῶ καὶ γ' ἀρκαδίαν καὶ γ' θήβαις, ὅ γ' ἐπὶ τοῖς μυρίοις τόποις εἶναι γ' ἡνέσιον βα-
 σιλεῖον, καὶ ὕδ' ἐγγραπῆται. τῶ δὲ ἔρανθ' διὸς ἢ γ' ἡνέσιον γ' τῶ ἔρανθ', ὡς πορ' καὶ
 τῶ νῶν διὸς γ' τῶ ἐγγραπῆται. ὅπως ὁ εἰδὼς αὖ βασιλεῖς πάντας διὰς καὶ διὰς
 καλαμῶν, ὁ ἐγγραπῆται, τῶν πολλὰς πατρίδας εὐρίσκων, καὶ ὕδ' ἐγγραπῆται.
 ὡς καὶ ὁ γ' ὧν, ὅτι τυφῶν δὲ πᾶσα πυρὸς ἀνάλοσις, ὁ ἐγγραπῆται, παρὰ
 τοῖς μὲν εὐρίσκων ὅτρυν γ' σικελίαν τύφειναι, παρὰ τοῖς δὲ γ' σικελίαν καὶ τοῖς
 ἀεὶ τοῖς ὅτρυν. παρὰ τοῖς δὲ ἀλλὰ γ' εἰ δὲ θυμικῶν τινὰ δαίμονα ὅτρυν δοκῶσι,
 ἐγγραπῆται πᾶν τῶ γ' ὅτρυν τοῖς ὅτρυν ἀκρόντων τυφῶντων, ὡς πορ' καὶ τὰ
 τῶ τοῖς ὅμοια εὐρίσκων ὅτρυν. μακάρων δὲ νήσους τὰς θήβαις ὁ ὕδ' ἐγγραπῆται
 φῶν ἐκάλεισε, καὶ λαμπρῶς ἐκάλεισε τὰς θήβαις νήσους μακάρων. αἱ γὰρ θήβαις νή-
 σῳ ὅ γ' εἰσὶ. διὸν δὲ βασιλῆα ἐκείνον εἶπε, τῶ τῶν βασιλείων βασιλῆα. θεοὶ γ' ἔ
 καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἐφ' ἑμῶν, λέγονται. αἱ δὲ ἔν μακάρων νήσοι γ' τῶ ὡς καὶ ἐκ
 τῶ, πορ' ὡν ἔν μὴ μὴ ἐκ. ὅπως σφε μήτηρ.) αἱ μὲν ἰσορίαι ἐλὶχθησαν. ἢ δὲ
 σωπαίς ὅτρυν ὅπως σφε καὶ αὐτ' τῶ διὸς ἢ μήτηρ ῥέει ἢ πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδύ-
 νας τῆς λαβραίας γονῆς, τὴν πρὸς θ' ἀνάσσαν ὀρμυρόμην παρταρώσασα. ῥ' δὲ
 σφε αὐτὴ ῥ' αὐτ', ἀντίποινον ἔστη. πάλιν ἐμπείρα, ἢ ῥέει, ὅ γ' καταπαλῶσαι
 ὀρμυρόμην καὶ παρταρώσασα. τὰ δὲ ἐλ τεκνοφάγιας τῶ ἐκόντα, καὶ ἢ ἐκόντα γονῆ
 τῶ διὸς, καὶ ὁ καταποθείς τῶ ἐκόντα αὐτ' αὐτῶ λίθῳ, πάντα δὴ καὶ καὶ ἰδὴ
 τῶν. ὅδ' ἐπίανεν βορᾶ.) ὅδ' ἐπίανεν καὶ ἐκόντα τὴν νηδὺν γ' τῇ βορᾶ,
 ὁ ὠμόφρων κενταυρῶν, ἢ γ' ἐκόντα, ὁ γεγὼς καὶ γ' ἡμῶν τὴν τύμβῳ ἐλ ἀπο-
 ρᾶς ἔν τέκνων αὐτῶν. πῶς δὲ ὅ γ' ἐπίανεν τὴν νηδὺν, ἐκλάσας καὶ καταπίνων
 ἐκόντα δὲ ἢ λείπει ὕδ' ἔν καὶ τῶν, τινὰ καταπίνων τῶν ἀντίποινα τῶ διὸς πείτρον,
 ἐκλῶιδαν καὶ γ' τετυλιγμένην γ' ἀπαργαίοις γ' ὑποκλήτοις, ἢ τῶ τοῖς καλῶσι καὶ
 σ' ἔγχεσθαι

40

σφίγγει τὰ γῆα, καὶ τὰ μέλι. τὰ γὰρ σπασθῆναι, καὶ γυγχαῖα, καὶ σφίγγει
τὰ τῶν βρεφῶν μέλι, τύμβον καὶ τὰ φον ἀπορᾶς καὶ τῶν τέκνων τὸν λίκνον λέγει,
ὅτι αὐτὸ ἰδίους πῦλιδας ἠόδιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ γῆς, καὶ τοῦ ἔρῳ τοῦ
ἰδίῳ πατρὸς, ὅτι ὑπὸ τῇ τῶν αὐτοῦ πατέρων τῇ βασιλείᾳ ἐκείνησιν ἐστὶν. ἐν γὰρ
ταύρῳ δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἴππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμὴν Φιλύρᾳ τῇ ὠκεανὸς θυγα-
τρὶ, καὶ ἐγγύησιν χείρωνι τὸν ἐν ταύρῳ. μόνον γὰρ τῶν ἐν ταύρῳ ὁ χείρων ἐκ
ἐρόντος ἐγγυήθη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν ταύρῳ, πῦλιδος εἰσὶν ἰσίου καὶ νεφέ-
λης. νῆστος δὲ μακάρων, ὅτι τὰς θῆκας λέγει, πλανηθεὶς ὃς εἰ πομπὴν ὑπὸ
ζῆματ'· εἰ πομ δὲ αὐτοῦ, ὅτι καὶ ὁ ἐπὶ ζῆματ' ἡρώδης, οἱ δὲ μὴ εἶναι
10 τὰς θῆκας νῆστος μακάρων. κολακικῶς δὲ ὅσα φασὶν. αἱ γὰρ μακάρων νῆσοι,
παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ, κατὰ τε ἠϊόσδῳ, ὁμπερ, δύριπίδῳ, πλούταρχον,
δίωνα, πφωπιομ, Φιλόστρατον, καὶ λοιπὸς. ποδὶ γὰρ τὸν ὠκεανὸν ὅστις ἢ βρετταν-
νία νῆσος, μετὰ τὴν τῇ γῇ δύνει ἑσπερίᾳ βρεττανίας, καὶ δόξης τῇ πῶς αὐτὰ
λίω. λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀρθροκόντων ψυχὰς ἐκείσε σφαιροποιεῖσθαι. παρὰ γὰρ
τῶν ἀκτῶν τοῦ ὠκεανὸς τοῦ παρὰ τῶν βρεττανίαν ταύτῳ νῆσῳ, ἰχθυοθηροὶ ἀν-
θρωποὶ κατοικοῦσιν, ἰσχυροὶ μὲν φράγχοις, φάρον δὲ μὴ τελευτῶντες αὐτοῖς σφᾶ τὸ
παρὰ πῦλιν τὰς τῶν τελευτῶντων ψυχὰς, ὡς φασὶν. ὅτι γὰρ ἀπελθόντες
γῇ ταῖς τῶν αὐτῶν οἰκείαις ποδὶ ἑσπερίαν καθύδουνην. ἀραστομῶν δὲ μετὰ μι-
κρὸν αἰδιανόντου τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούοντες ὅτι τὸ ἔργον καλοῦσιν αὐτοὺς.
20 αὐτοὶ αὐτὸν δὲ πῶς τὸν αἰγιαλὸν βασιλίσσῃ, ἐκ εἰδέναι ποῖα ἄγει τὰ τῶν ἀνάλ-
κῃ. ὁρᾷ δὲ ἀκράτως παρὰ τοὺς ἀσμενῶν, ἀλλ' ὃ τὰς αὐτῶν, ἐν γὰρ μὲν τοῖς αὐθιγῶ-
ν, γῇ αἰετὶς ἐλθόντες ἐκ πηλᾶτος. καὶ αἰδιανόντου βόρως τῶν πλοῦν, ὡς ὃς
ὑπὸ βατῶν, ὁ δὲ γῆα δὲ ὁρᾷσι. ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρῃ εἰς τὴν βρεττανίαν νῆσῳ, μό-
λις ὅτε χροῖται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ νυχθήμερον καταίρει διωμένῳ. καταίρῃ αὐτὸν
δὲ πῶς τῶν νῆσῳ, πάλιν ὁ δὲ γῆα ὁρᾷσι. φωνῆς δὲ ἀκούοντες, τῶν δὲ τῶν ὑποδεχομέ-
νων αὐτῶν αὐτῶν ὑπὸ βατῶν, ἀπελθόντων αὐτῶν, καὶ πατρίδων καὶ μητροῦν, ἐπὶ
δὲ καὶ ὃς ἀφίκαται καὶ τέχνης καὶ ὀνόματ'· τὸν καθ' ὃν αἰσώμεν. οἱ δὲ τῶν τῶν
δὲ τῶν ἀφροσιμένῳ, πάλιν ἐλαφροτόροις τοῖς σκάφῃσι μιᾷ ῥοπῇ πῶς τὰς
οἰκείας αὐτῶν ὑποδεχόμεν. ἐκ τῶν πολλοῖς ἐδιδεξν, εἰν τὰς μακάρων νῆστος ἐκεί-
30 σε, καὶ αὐτὸν ἀρεβεισιν ὡς ἐκείσε σφαιροποιεῖσθαι.

ἦρως ἀρωγὸς λοιμικῶν ῥεθυμάλτων,
ὅπῃ σε περὶ εἰς ὠγύγη παρὰ ῥε λειῶς,

ὠγύγη παρὰ ῥε λειῶς.) ὠγυτ' ἀρχαῖον βασιλεὺς θεῶν, ἀφ' ὃ καὶ ὠγύ-
γαι πύλας γῇ θεῶν, ἐκ τῶν δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασὶ, σφᾶ τὸ πο-
λὺ αὐτὸ γῆα ἀρχαῖοτατον. ὁ δὲ ὠγυτ', ὅς ἐστι ποσειδῶν καὶ αἰετῶν.
λύκ' δὲ γῇ τῇ ποδὶ θεῶν ἰσορεῖ, μετὰ τὰ τῇ δίδυκαλίῳα ζεὺς μιγῆς ἰοδιδ-
μα τὸ πῶν τοῦ ἀμειτρώων, γυνῆ θῆλυ, ἡ δὲ δίδωσι ὠγύγη, ἀφ' ὃ ὠγυ-
40 γῇ ἢ θῆλυ. ἀλλ' ὁ δὲ πάλιν ἰσορικῶς λέγει, ὡς ζεὺς θῆλυ μιγῆς αἰγυπῆν γυνῆ,
ὃ θυγάτηρ ἱέρει, ἀφ' ὧν ἦτε τῇ αἰγυπῆς πόλιν θῆλυ ἐκλήθη, καὶ ἡ ἱέρεισιν
νῆσος. ὡς ὠγυτ', θεῶν αἰγυπῆν ἡ βασιλεὺς, ὅθεν ὁ λαὸς αὐτῶν ἀπελθόντων,
ἐλθὼν γῇ ἑλλὰς, τὰς ἐπὶ ἀπύλας ἐκπῆ, καὶ ὠγυγίους πύλας ἐκάλει, πᾶν-
τα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν αἰγυπῶν θεῶν. ἄλλοι δὲ ἀπ' τῆς σφραγιδῆς ὑπὸ
τοῦ λαοῦ βοὸς φασὶ θεῶν τῶν ἐπὶ πύλῳ ἐκλήθη. θῆλυ γὰρ ἢ βῆς ἡ δὲ σύν-
ρους. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ ποσειδωνεύς, τὰς αἰγυπῆας θεῶν λέγων ὠγυ-
γίας ἐκάλει. φασὶ γὰρ ὅτι τῶν θεῶν ὠγυγίῳ ἐκτόμῳ πύλῳ, γῇ γὰρ γεγονῶς
V z μεμνημ

ὡς δὲ ὁπιδὼν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ τριῶν εἰς κοροφάνα περὶ τοῦ ἁλθον, ἀμυλῶχθ, λαλῶας, λοντῆς, πολυποίτης, καὶ ὅτ' ὁ ποδλαλέειθ. θάψαντο δ' ἑκά τὸν λαλῶντα τὸν διέσοθ' ὑπὸ τούτῳ τῷ μότῳ ἀνερμυλῶν, ὃ πῶς πομὴν τρέπῳ, πολυποίτης καὶ λοντῆς, μετ' ὀλίγον εἰς ἑλῶδια διεσώθησαν. ἀμυλῶχθ δὲ λατὰ πινας συλλαβεῖται τῷ μότῳ τούτῳ πῶς τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχίᾳς. λατὰ πινας δὲ εἰς τὴν ἑλῶδια ὑποστραφεῖς, τὸ ἀμυλῶχθὸν ἀργθ' ἐκποσθ. ὁ δὲ ποδλαλέειθ ἀμοίως εἰς ἀργθ' ὑποστραφεῖς, ἑμαντὸνθ γν δελφοῖς πᾶσι λατρικῶσαι. γρήσαντ' δὲ τῷ διῶ οἰκῆσαι πόλιν, ὃ πῶς εἰχοντ' ὁ γρὰνθ ὁδὸν διενόν πείσεται τῆς λατρικῆς χόρρονῆς, τὸν πῶς εἰς ὅρανον ὄρεσι πῶς κυκλοῦμενον ὥκησε. διουὶν ἀδελφοῖν ἀτόρθ.) τῶν διῶ ἀδελφῶν, ἥτις μαχάονθ καὶ ποδλαλέειθ, ὁ ἐτόρθ πλησίον τῶν ἰταλικῶν ὑδουληῶν τῷ λαλῶχοντ' τελευτήσῃ. ὁ μὲν γὰρ μαχάων ἤτ' κύντον, ἀνερμυλῶν γν τῷ πολέμῳ ὑπὸ δῦρηνύλῳ τῷ ἰδ' τηλῆφθ. ὁ δὲ παλαιὸς ὄρεφῆς καὶ μετὰ θάνατον δῦρηνύλῳ, ζῶντα παρεσάγει τὸν μαχάωνα ἰώμενον τὸν υἱοκτῆντ λῶ. ὁ δὲ ποδλαλέειθ ἤτ' μὲν τὸν λυκόφρονα, γν ἰταλίᾳ τελευτᾷ. λατ' ἑμὲ δὲ, τὴν λατρικῶν χόρρονῃσιν ὥκησε. δρεῖς δὲ μέλων.) εἰώθασι οἱ δαῖνιοι, ἥτοι οἱ λαλαυροί, γν μὴ ταῖς λαβδύσαι γν τῷ τᾶφῳ τῷ ποδλαλέειθ, καὶ λαβ' ὑπὸν λαμβάνειν χρῆσ- μὲς ὅτ' αὐτῷ. εἰώθασι δὲ καὶ γν τῷ πλησίον ποταμῷ ἀλθάνῳ ἀρλῆνδαι, καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ δρέμματα αὐτῶν, καὶ ὑπὸ καλῆνδαι τὸν ποδλαλέειθ, καὶ ἰᾶνδαι. ὁδὸν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθάνων ἤτ' τίμαιον, καὶ θοραπδῶν ἀ- πάντων τῶν λουομένων ζῶν τὰ τραύματα. ὡς ἤτ' μεθόδοι τὸν ἰατρὸν, ἀλφείας τῆς ἀρχαίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς, καὶ λατὰ βιγρίδιον δὲ, ποδλα- γειῶντδθ ὁ κύνθινθ.

ἀρωγὸν ἀνδρῶσιμον ἡπίου γόνου
 ἄσοισι καὶ ποίμναισι πρὸς μὲν μολῆιν,
 ἔσαι ποτὶ πρὸς βεῦσιμον αἰτωλῶν φάθ,
 ἐκὲι γοηρὸν καὶ πανίχθισον φανῆν,
 ὅταρ σελᾶγγων γαῖαν, ἀγγαῖσων θ' ἔδιν,
 μολόντδθ αἰτίζωσι κριεάνου γύας
 ἐδλῆς ἀρούρης πῶς ἔγκληρον χθονός.
 τῶς δ' εἰς ἐρεμὸν ζώντας ὠμῆσαι τέφορ
 κρύψουσι κρίλῃς γν μυχοῖς διασφαλθθ.
 τοῖς δ' ἀκτιφισον σῆμα δαυνῖται νεκρῶν
 σῆσουσι χῶσῳ τροχμῶλῳ κατηρεφῆς,
 χῶραρ διδόντδθ, ἡμ πῶς ἔχονζορ λαβεῖν.

ἡπίου γόνου.) ὁ ἀσκληπιὸς πῶς ἡπῖθ' ὅτ' ὁ πρᾶν καὶ πονηρὸν ἐκλεῖτο. 40
 θοραπδῶσαι δὲ αὐτῷ τὸν ὑπὸ δαῖνα τύραννον ὁρθαλμῶντ, ἀσκληπιὸς ἐκλε-
 θε, ἡ ἀσκληπιὸς τίς ὦν, ὁ μὲν ἐδρ σκίλλῳ, καὶ ξηραίνῳ, καὶ νεκρῶντδθ αὐτῷ
 θρᾶπῃς ὑπὸ νόσῳ, σκίλλῳ τὸ ξηραίνῳ, ὅτ' ὁ λατῆς κληρεῖς σῶμα τὸ νεκρῶντ
 νόσῳ πνι, καὶ λατᾶ πονηρῶν, καὶ λατῶν γαδῶν νεσείας, σκληραγωγία καὶ ἄλλῃ
 λατρικῇ σωτῆρ τεταρχειδῶν. ἔσαι ποτῆ.) ἔπορ πολλὰς τὴν ἰσο-
 ρίαν, τὴν τε τῷ διομήδῃ καὶ δαῖνῳ, καὶ τῶν αἰτωλῶν, καὶ παρὰ τῶν συγχωρῶν
 τῶν διῶ ἀνδρῶν γν μῆσθ τῇ βῶμῃ φάβῃ τῷ ἀκροχορδῶντδθ. καὶ ὁ λυ-
 κόφρων γν δαυνῖα, ἥτοι λαλαβρία, λίγῃ τῶν γηῖνδαι, καὶ αἰτωλῶν εἶναι τῷ
 συγχωρῶν.

συγκυδιγνῆτας, μέλυσθῆντας ὑπὸ δαυνίω, καὶ ἐλθόντας ὑπὲρ λαβῆν τὸν διο-
μήδεα ἐλῆρον, καὶ ὅπως ἀπάτη βλαβηγῆντας εἰς ὄρυγμα γῆς. τοιαύτῳ γὰρ τῷ
ἰσορίαν λέγει. διομήδης καταρρασαμένος ὅτι τῷ δαυνίῳ χώρας, μὴ λαρποφορεῖ-
σαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ αὐτωλῶν ἐργαζοίτο. οἱ δαύνιοι παραγρημόμενοι εἰς αὐτω-
λίαν, ἐκέρυξαν οὗ βελομένους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀφραβεῖν τὸν διομήδεα μέτρον
γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν αὐτωλῶν εἰς τὸν τῷ δαυνίῳ χώραν, καὶ ἀπαυτάντων τὸν
γῆν, οἱ δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζώντας κατέχουσιν· λέγοντες δὲ, ἀπλήφατε τὸν
ἐλῆρον ὅτι γῆς ὑμῶν, ὅν παρ' ἡμῶν αὐτῆτε. ὃ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν διομήδην.

σέλαχοι, καὶ ἄγχιαισι, ἐνθα ἰταλίας. αὐτί(ζωσι.) παραγωγῇ, ἀπὸ τῆς το-
30 γῆμα. αὐτῷ αὐτί(ζω), ὡς τὸ σελαγὸ σελαγίζω. τοῖσι δ' ἀκτίεισιν.) ὃ γὰρ ἐκτε-
λείδης, ἢ τοῖς ἐτάφησαν, ὡς νομῶ. ἐκτελεῖται οὗς τελευτήσας, ἀλλὰ ζώντας ὑπὲρ
βόρην ἐχώδησαν.

τὸ κρατερὸν τὸ παῖδός ἀτρεῖς καὶ ἄπρον.

τῷ ναυβολείῳ δ' εἰς τέμεσσαν ἐκγόνων

ναύται καταβλώξουσιν, ὅντα λαμπέτης

ἱππωνίου περὶ τὸν κίρας

σκληρὸν νηδύνει, ἀντὶ δὲ κείρας ὄρων

κροτωνιολίτιμ ἀντίπορθμον ἀνλακὰ

30 βοῶν ἀροτρεδύσσιμ ὀλκαίῳ πῶδον

πάτρων λιλαίαν κἀνεμωρείας πείλοιν

ποθόντες, ἀμφισαύ τε καὶ κλεινὰς ἄβας.

σῆτεια τληῖμον, σοὶ δὲ πρὸς πείρας μόρον

τὸ κρατερὸν τὸ παῖδός.) τὸ τυδίως ὅς διομήδης. κρατερῶς δὲ ὁ τυ-
δέως, ὅπως λέγεται. γὰρ ὑπὲρ διὰ κίαν πολέμου ὅτι ὁ τυδέως ὑπὸ μελανίππου
τὸ ἀσακτὸ παῖδός ἐτραῖον, ὑπὲρ ἧς πληγῆς ὕστρον ἀπὸ τῆς γῆς. ἐπὶ δὲ ζώντες τὸ
τυδίως, ἀμωρία τὸ μὲν πρὸς ἀνερηκῶς τὸν μελανίππου, ἢ νενέκε τὸν κεφαλῶν
30 αὐτῶν ὑπὲρ τυδίως, καὶ ὅς κείρας διακνόμενους ὑπὸ τῇ πληγῇ, ὅσας ἐκείνου
τὸν κεφαλῶν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἐκείνου, ὅσων λέγεται καὶ ἐμίσσησιν αὐτὸν ἢ ἀθῆ-
ναι. ἀτρεῖς καὶ ἄπρον.) τὸν αὐτὸν τυδίαν λέγει, ὅτι τὸ ἀδυνάτης, καὶ ὅτι τὸ γῆ-
ναι αὐτὸν πῶδον ἀντιπῶν τῷ τῷ κελυδωνίῳ σὺν δόρυματι. τῷ ναυβολείῳ

δ' εἰς τέμεσσαν.) ναυόλου πᾶσι ἐπιτῶν, ὃ παῖδός γὰρ διδῶν καὶ ἐπίστροφος,
φωκίῳ ἢ γέμινος, οἱ πῶδον ἀντιπῶν γὰρ τῶν. μετὰ δὲ τὸν ἄλωσιμ, οἱ σὺν αὐ-
τοῖς πῶδον τὸν ἰταλίαν ἐχώδησαν, καὶ ὅσων τὸν τέμεσσαν. τέμεσσα δὲ πόλεις
καλαβρίας, δι' ἧν χαλκὸν ἔχουσι, ἢ τις νῦν τέμψα λαλεῖται. ὡς ὁ λυκόφρων
ἐκ ἀδελφῶν οὗτε μὲν τέμεσσαν, οὗτε δὲ τέμεσσαν καλεῖται. λαμπέτης.) ἰτα-
λίας ἀκρωτήριον πρὸς τέμεσσαν. ἱππωνίου, ὅς τῷ πῶδον ἰταλίας. ἢ ὅτι σὺν τα-
40 ξίς ὅπως γὰρ λαμπέτης ἱππωνίῳ κίρας σκληρὸν, εἰς τῶν, ἢ πρὸς τὸν δάλασ-
σαν νηδύνει. κίρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον οἰ. κίρας.) πόλεις φωκίδος, ἐπὶ τῇ
σα παρὰ κίρας τὸ πᾶσι ἀδελφῶν, εἰς ἀντίπορθμον κροτωνίῳ. ἐπὶ τῇ ἢ
μὲν κίρας, ὡς φασί, ἀνατολικῇ. ὃ γὰρ εἰς αὐτὸν. ἢ δὲ κρότων, δι' ἧν. ὀλ-
καίῳ πῶδον.) τὸ ἀκρὸν τὸ πρὸς τῇ ὕψει, παρὰ τὸ ἐλκεῖται. λίλαια καὶ ἀνέμο-
ρεια καὶ ἀμωρία καὶ ἄβας, πόλεις εἰς τὴν φωκίδα. ἀνέμορεια δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὅτι εἰ-
ναι αὐτὸν ψυχρὰ καὶ ἀνέμορεια. φωκίς δὲ, ἀπὸ φωκῶν τῶν βασιλείων, ἢ ὅτι ὅτι εἰ-
ναι φώκας γὰρ τῇ πλησιόχωρῳ αὐτῇς θαλάσῃ. ἀμωρία δὲ.) ἢ ἀμωρία τῇ
ἔσται, ἔχουσι τὸν τῶν, καὶ ἐπὶ τῇ κίρας γὰρ τῇς γῆς ἀκρὸς ἀλλὰ καὶ

γν' τοῖς φηθαλάσσης, ἢ ὅτι πολὺ πρὸς ποδὶ πόδων ἔξελθον ἐκ φηθαλάσσης. Βασί-
 λεὺς δὲ ποδὶ ὀρχήμων, καὶ ἰδὼν τὸν πολὺ πρὸς, ἐκτισε πόλιν, ἄμφοισαν αὐτῶν
 πτωσαγορύσας, ὅς τ' ὁ πολὺ ποδὶ ζῶν γν' τῇ γῇ, καὶ γν' τῇ θαλάσῃ. ἄβας
 δὲ, ἢ τὸ ἄβαντος πινός, ἢ ὅς τ' ὁ μὴ βαίνειν γν' αὐτῇ ξήνῳ. σήτεια τλῆμον.)
 κῦτῃ ἢ σήτεια μία τῇ τρωσίδων ὡς, ἢ πρὸς ἀχμαλώτων ἀγομῆν, ὡς ἐγγύς
 ποδὶ σύβαριν, σινεβελύσας ταῖς λοιπαῖς τρωσίδας καταφλέξει τὰς ναῦς τῇ δε-
 σποτῶν, ὑποβελύσας αὐταῖς τὰ γν' ἐκαστὸν μέλλοντα συμβεβηκεῖν αὐταῖς λα-
 κά. καὶ τὸ τῷ γρομῆν, οἱ ἐκλυθὲν λαβόντες αὐτῶν, ἀνταύρωσαν, καὶ πρὸς ὅλ-
 σαν πρὸς πῆτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πῆτρα σήτεια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν λυκόφρων σή-
 τειαν λέγει τῶν ὅσων συμβεβηκεῖσαν. ἀρχιλόων δὲ, τὰς λαομύδωνες θυγα- 10
 τράς, αἰθαλλαν, ἀσνόχην, καὶ μηδεσπιάσην. ὁ δὲ πῆταρχος, ῥώμην τινὰ μίαν
 τῇ ἀχμαλώτων, ἀφ' ἧς φασὶ κατὰ τινος, καὶ τῶν πόλιν ῥώμην ἐκλήθηαι, αὐ-
 τὸς δὲ ἀφ' ῥωμύλου τῶν πόλιν φησὶν ἐκλήθηαι.

μίμνῃ δισυάων ἔνθα γυῖχοις πείλαις
 οἰκτίσα χαλκείοισι ὠργωμένη
 θανῇ πυρὶ φλέξαται δεσποτῶν σόλῳ,
 ἐκβλητορ αἰάζουσα κράθιδος πύλας,
 τὸργοισι αἰώρημα φοινίσις δέμας.
 σπιδάς δ' ἐκείνη σῆς φθώωνυμους τύχης
 πόντορ πρὸς αὐγάζουσα φημιώσεται.
 οἱ δ' αὖ πελασγῶν ἀμφὶ μέμβλητος ξοῶς,
 νῆσσοι τε κόρνεατιρ ἐκπεπῆσκότῳ
 ὑπὸ πόρορ τυρσινὸρ ἐν λαμπίταις
 δίναιοισι οἰκήσουσι λευκανῶν πλάνας.
 καὶ εὖ μὲν ἄλγῃ, ποικίλαι τὲ συμφοραὶ -
 αἰόσορ αἰάζοντας ἔξουσι τύχῃ
 ἐμῶν ἑκατὶ δισυγάμων ξυσταγμάτων,
 οὐ δ' οἱ χρόνῳ μολόντορ, ἀσπασῶς δόμους
 εὐκταῖορ ἐκλάμψουσι θυμάτων σίλας,
 χάριρ τίνοντες κόρδύλαρ λαρινθίω,
 τοιαῖς δ' ἐχίνους μηχαναῖς οἰοφθορῶν.

γυῖχοις πείλαις.) ταῖς τὰ γῆα σινεχούσαις, ἢ τοῖς χῆρας, καὶ εὖ πρὸς
 θάλασσαν. γῆα γὰρ λευκῶς τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ ὁμοῖον.
 γῆα δ' ἔθνη καὶ ἐλαφρὰ πόδας καὶ χῆρας ὑπερβῶν.

μέμβλης.) ποταμός ἰταλίας πλησίον τῇ λευκανῶν, οἱ πρὸς αὐτῇ ἐκείνη ἰτα- 40
 λίας. ἰορνεῖται.) τῶν ἰορνεῖται νῆσσοι, παραγωγῶν αὐτῇ τοῦ πρώτου τύπου
 ἰορνεῖται πρὸς. ὁ δὲ λαμπίτος.) ὡς φησὶ Φιλοχῆρης, ἰταλίας πόλις.
 εὖ δ' οἱ χρόνῳ μολόντορ.) ἐπὶ αὐτῇ ὡς ἐξήντες πενηντάς. καὶ ὑπερλογισάμε-
 νος καὶ ἀρχαῖς τῶν ποδῶν τότε μὲν μεταβαίνει νῦν ὡς ἐπὶ νοσήσαντας,
 καὶ γν' ταῖς πατερίσιν αὐτῶν ἀναερεθγῆναι. καὶ πρῶτον ποδὶ ἀγαμέμνονος λέ-
 γει. ἰορδύλα δὲ λαρινθίω, ἐπὶ νῦν τῷ ποδὶ. τοιαῖς δ' ἐχίνους.) ὁ ἐχίνος
 ζῶν δὲ πανουργός, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς πρὸς τῶν μέλλοντα πρὸς μὲν
 τὰς πρὸν ἀνέμους, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα πρὸς μὲν τῆς καλίας
 αὐτῆς.

αὐτῷ. ἡ πανοῖγια δὲ τὸ ἔσθωρ ἀνδρὶ χόμνῳ, καὶ πῦρ τὰς ἀμπέλους κατασείει
τὰς ῥάγας, καὶ καταλθὼν κυλίνεται πρὸς τὰς ῥάγας, καὶ ἐμπαίρων ταύτας ταῖς
ἀκάνθαις αὐτῷ, πῦρ τὴν οἰκίαν ἀπάγει καλῶν. καὶ ἔρ' ὅφρα δὲ αὐτὴ μαίνεται,
καὶ αὐαρεῖ ἄσθρ. εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφρα δὲ, συλλαμνύεται ἀμφοτέρω. βλέ-
πων γὰρ ὁ ὄφρα δὲ βασιλίζοντα, σὺν ἑαυτῷ ὡς καταφάγῃ ἄσθρ λαβὼν. ὁ δὲ γνὼς,
ἐλίσσεται δίκλιν σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακνύτα τὸν ὄφρα ἀνελὼν
σώζεται. εἰ δὲ μέγας δὲ ὁ ὄφρα, λαὸν νεκρωθῆ, παρὲς ταῖς ἀκάνθαις συλλαμ-
νῇ, καὶ τὸν ἐχίνον αὐτῷ, μὴ διωκόμενον ὄρατε μὲν τὰς πλεκτάνας, καὶ τ' ἄλλα
δὲ παντὶ ὄρατ' ἐχίνῳ δὲ, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ·

10 πῶλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνῳ γν' μέγα.

ὄφρα τὸν παλαμῆδου πατόρα ναύπλιον, ὄρα τὸ παντὶ ἑχίνον καλῶν. παλα-
μῆδης γὰρ συστρατοδύτας ποῖς ἔλκετο, σοφία καὶ σωῖσει ὄρα φέρων, φθόνῳ ὁδυσ-
σίως διελθῆναι, ὡς βελομένη πῦρ διωκῶν τοῖς τρωσὶ αὐτὸν ἔλλωας, καὶ ἀνκρεῖται.
ὄφρα ναύπλιῳ ὄρα τὸν φόνον τῷ ἑῷ αὐτῷ, ποῖς ἔλκετο ἀμύνων, γν' ἔλλωδι ὄρα-
τρίβω, παρὸς κλίμασε μοιχὸν διωκῶν τὰς γυναικας τῶν γν' τρωσῶν, ἑλυτο μνήσαν
ἀγρίῳ, ἀγριώλειαν κομῆται ἔρ' ἀνέλεον, γν' ἰθάκη αὐτὸν μνηστῆρας παρὸς κλίμα-
σιν, γν' ἑρῆται λῶντον τὸν τῷ τάλῳ ἐπεισιν ἀνταρῶν καὶ ἀνελῆν καὶ τὴν ἰδὲ
μυθίως γυναικας μῆδισαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῷ καὶ πρὸς τὸν ἀφῆρτα ποιήσας
φάνον, ὡς τρεῖς φοντάς δὲ αὐτῷ αὐτῷ.

20

παραιολίσξαι τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς,
σεγανόμους ὄρνιδας, οὐδὲ ναυφαλγοί
λήξουσιν πόντους διυσμυγῆς φρυκτωρίαι
πῶρθου διαρῥαιδίντῳ, ὅμ νεοσκαφίς
κρύψαι τότ' ὅτ' κλήροισι μνηθύμνης σίγῳ.
ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς διυσεξόλους
ζητῶν κελδύδους ἀνχρυσῆς βρόχου
γν' ἀμφιβλήσσει σωτὸς τεταργανωμένῳ

30

τυφλαῖς ματῶσιν χερσὶ κερσῶσιν ῥαφὰς.
βδρμήν δ' ὑπὸ λουτρῶν ἀρνύων σίγῳ
τιθῆναι, καὶ κύπελλον ἐγχεῖν ῥανῆι
τυπεῖς σκεπάρνῳ κόγχῳ εὐθνήκτω μίσω.
οἰκτρὰ δὲ πῶμιξ τάνασον πῶρξυετ
λυπρὰν λεάνης εἰσιδῖσ' οἰκουρίαν.
ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πῶρξ
χαλυβδολικῷ κυδῶντι συντεβρασμένην,
40 ἔπει με πῶρξ πῶρξ, ἢ σὺ πῶρξ δροῖς,

40

ὅπως τίς ὑλοκυρὸς ἐργῶντος ὀρεῦς,
ῥήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετὰ φρῆνον

ἀλεκτόρων.) ὁμολεκτῶν, συζύγων. ἢ ὄρα τὸν μάχιμον ἀλεκτορὸς λέγει αὐτὸν
ἔλλωας, μεταφορικῶς. ὄρνιδας.) ὄρνιδας ναὺ λέγει τὰς τῶν ἑλλωων γαμε-
τάς. σεγανόμους δὲ, τὰς γν' οἰκῶν νεομυγῆς, ἢ τὰς αὐτῶν οἰκους τῶν ἀνδρῶν νεο-
θείσας καὶ φθειρῶσας. πῶρθου ὄραρῥαιδίντῳ.) τὸν παλαμῆδου πῶρθον,
ὄρα τὸ ἀκμάων καλῶν. γν' ἀντιτύμνω δὲ ὅρα τῆς μνηθύμνης, ὁ παλαμῆδης τῆς δα-

πῆα. ἢ δὲ μύθυμα, μία πόλις δὲ ἴμ φησι πώλεως λίσβου. ἔχει γὰρ ἢ λίσ-
 βου πόλεις, πύργων, μύθυμαν, ἱερὸν, μυτιλλώνων, καὶ ἀντισσαν. ὁ μὲν
 γὰρ ἀμφὶ χύτλα.) ἐπεὶ δὲ λίσβου καὶ αὐτῇ ἢ λυταμνίστρα χιτῶνα ἐφο-
 δον μὴ ἔχοντα, μήτε χέρας, μήτε τραχήλους. ὁρμὴν εἰλῶ.) φησὶ τῇ
 πόποι, ὅτι δὲ ἴμ λουτροῦ. πύργων δὲ.) τῇ τριπόδι. λυταμνίον
 δὲ, τὸ ἀγῶν τοῦ τριπόδι. λουτροῦ δὲ, τοῦ πύργου. σκί-
 παρνον δὲ, τῇ πύργου. κόγχον δὲ, ὅσον, τῇ ἐγκέφαλον, κόγχου-
 δὲ. ἐγκέφαλον.) ἐγκέφαλον. πύργων.) πύργων.) ἀκρω-
 τῆρον λακωνικῆς, ὅτι φησὶ λακωνίον εἶναι ἔστι. ἐγὼ δὲ δροίτης.) δροίτης
 λυταμνίον ἢ φύλιν πύργων, ἢ σκάφη· νῦν δὲ ἢ πύργων, ἢ δεξαμενῶν. ἐγὼ δὲ
 φημι ἢ λακωνίον, πλησίον τῆς τοῦ ἀγαμέμνονος πύργου ἀναερεθίσσεται, ἀλλ'
 ὅπως μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νῆσι, ὅτι λουτροῦ φησὶ ἀναερεθίσσεται τῇ ἀγα-
 μέμνονα. ὁμοῦ δὲ τῇ τραπίζῃ ὡς αἰγίδος πῆς δυνάμει λυταμνίοντα. χαλυ-
 βδίκῳ.) χαλυβδὸν σκυθικὸν ἔστι, παρ' οἷς ὅτι σίδηρος ἄλλος. χαλυβδίκῳ
 εἶπεν ἀολικῶς. οἱ γὰρ ἀολῆες τῇ ὄχρῳ, ὄχρῳ φασὶ, καὶ τὸ χαλυβδίκῳ, χαλυβδι-
 κόν, καὶ ἔστι μυσία τοιαῦτα. λυταμνίον.) νῦν πύργων. λυταμνίον δὲ, πᾶν τὸ
 εἰς ὅσον λῆγον, παρὰ τὸ πῆς λυταμνίον ὁδόντι. ἐγὼ δὲ δροίτης.) ἢ σὺν ταῖς
 ὅπως. ἐγὼ δὲ ἀγῶν τῇ δροίτης λίσσεται ὅτι πύργων. συγκοπῆσαι τῷ ξίφει πύ-
 γων. ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἢ δροίτης ἢ λυταμνίοντα ῥήξει καὶ κοπῆσαι τῇ
 πλατὺν τῶνόντα, καὶ τὸ μεταφρῶν ἔστι καὶ ἔστι. ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς ὑποτύμῃ
 ὁρμῆς, ἀπὸ τοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπῃ πύργων πύργων, ἢ σὺν πύργων, καὶ ἐπὶ
 πύργων καὶ πύργων τῇ θυμὸν αὐτῇ γέμοντα ἀγῶντος χολῆς. πῆς δὲ πύργων
 ὑποτύμῃ ὅτι τῇ τραχέλει ἔστι ἢ δύσκολον τιμωρεῖν καὶ τιμωρῶσαι πολὺν
 νακτῶν, ἢ δὲ ἴσως σφραγιστὴ καὶ ἔστι. ὡς λυταμνίον, καὶ μοιχῶν, καὶ ἐπὶ ἀγῶντος
 τῇ. καὶ πᾶν λακωνίον φασὶν, ἢ ὡς παλακίον τιμωρεῖν.

καὶ πᾶν λακωνίον τῇ φοναῖς τῇ πύργων δέμας
 δροίτης διπλῶς καπνιστὸν ἐπ' αὐτῇ
 πύργων γέμοντα θυμὸν ἀγῶντος χολῆς,
 ὡς λυταμνίον καὶ ὑποτύμῃ γέρας,
 δύσκολον ἀσύνκτα τιμωρουμένη.
 βοῶσα δ' ὅτι κλύοντα δροίτης πόσι
 βοῶσα κατὰ τῇ ἡνεμομένη πύργων.
 σκυμνὸν δὲ πατὴρ καὶ μαρτύρων φόνου,
 εἰς ἀπλάγχυν ἐχιδνῆς αὐτόχειρ βαλὼν ξίφος
 κακὸν μίαν σμ' ἐμφυλον ἀλθαίνων κακῶ.

δροίτης διπλῶς.) αὐτὸ τὸ ἢ ἐχιδνῆς. λίσβου δὲ τῇ λυταμνίοντα. ἔστι
 δὲ αὐτὴ ὅτι δροίτης καὶ διπλῶς, αὐτὴ ἐχιδνῆς. ὡς γὰρ ἢ ἐχιδνῆς μετὰ
 τὸ μὴ λίσβου ἀναερεθίσσεται ὁμοῦ, καὶ οἱ πύργων τῇ μητρὶ πατρί, ὅπως
 καὶ ἢ λυταμνίοντα τῇ ἀγαμέμνονα, καὶ ὅτις τῇ λυταμνίοντα, πᾶν δὲ
 ἐχιδνῆς νύκτωρ φασὶν ὅτι
 δροίτης ἀνὲρ ἐμφύσει λακωνίον ἀπὸ τῇ ὁμοῦ.
 οἱ δὲ πατὴρ λακωνίον μετὰ τῇ αὐτῇ τυτθοί,
 γυνὴ δὲ ἐχιδνῆς ἐπὶ δὲ μητρὸς ἀγῶντος,
 γαστὴρ ἀναερεθίσσεται ἀμύμονος ὅτι γέμοντα.
 καὶ ἢ διπλῶς ὅτι δροίτης. πύργων δὲ τῇ αὐτῇ, διπλῶς ἔστι τῇ γυναι-
 τῇ, ὡς

τοι, ὡς πίνοντι σφαγγήνυδα, ὄθην καὶ ὁ ὄφεις ἔτ' ἐκλήβη διψῶς. σκύμ-
 ν' δὲ πατρός.) ἡ ἰσορῖα διανοήσι, καὶ νυνὶ ἐρρήθη. (ἡ ἡρα φόνος.) πόδι φραστικῶς
 τὸν θάνατον λέγει. κακὴν μίαν σ' ἐμφυλον.) κατὰ τὴν παρεμίαν, κακὴν τὴν
 κακὴν ἰώμεν, ὅς τις τὸν φόνον τὸν πατρός τῇ μητροκτονίᾳ, ὄθην καὶ ἡμῖν.

ἡμός δι' ἀκρίτης διμωίδ' οὐ μύφης ἀνάξ
 ρεὺς παρτιώταις ἀμύλοις κληθήσεται
 τιμὰς μεγίστας οἰβάλλου τέκνοις λαχῶν,
 20 ὅ μὴν ἡμὸν νῶνυμον ἀνθρώποις σέβας
 ἔσαι μαρτυρεῖν αὐθι λιθαίῳ σκώτῳ,
 ναὸν δ' ἔμοι τρύφουσι διαμυῶν ἄκροι,
 σάλπης παρ' ὄχθαις, οἱ τε δαυρδανον ῥέλιμ
 ναίουσι, λίμνης ἀγχιτόρμονος ποτῶν,
 κούραι δὲ παρθένοιον ἐκφυγῆν ζυγόν,
 ὅταν θέλωσι νυμφίους ἀρνούμεναι,
 30 ὅς ἐκτρεῖσις ἡγλαίσμενους κόμαις
 μορφῆς ἔχοντας σίμφλον, ἢ μῶμαρ γίνουσι
 ἡμὸν ποδὶ πύξουσιν ὠλέναις βρίτας.

ἡμός δι' ἀκρίτης.) τὸ γῆμα ἀπόδοσις. οἰκείως γὰρ, τὸ μὴ ἀκρίτης, πῶς τὸ
 νύμφης ἀρτιώταις. τὸ δὲ ἀνάξ, πῶς τὸ διμωίδ'. (ρεὺς παρτιώταις.) οἱ λα
 κιδαιμόνιοι ἰδρύνοντο ἀγαμέμνον' ὁ δὲ ἰδρὺν εἰς τιμὴν τὸν ἥρωα. οἰβάλλει
 δὲ τέκνα αὐτῷ λακιδαιμόνιος ἔφη. ὡς καὶ ἡσίοι, χεῖρετε λυγρῇ γῆνι, ὡς
 πόρ εἰς τις τυχὸν εἴποι ἀλεξάνδρ' παῖδας αὐτῷ ἀλεξάνδρ' οἰβάλλει γὰρ κατὰ
 πινας τιμωδάρους καὶ λοιποὶ, οἱ πινὸν πῶς ἔχου τῇ λυκαόνων. καὶ δὲ ἐτόρους λυ-
 νόρου καὶ γοργοφόνος ἱππῆρα τιμωδάρους, καὶ οἱ αὐτοὶ ἀδελφοί. αἱ δὲ τίλους αὐτῷ
 λακωνας φασί, ὡς ὕδρας καὶ δελφίους, ὡς φασὶ καὶ οὐρεπίδης, ἀπέρτης γῆνι

90 καὶ δόλια βουλὸν τῆρα. καὶ δὲ δέμω.) καὶ σάνδρας ἰδρὺν ὅστις γῆνι ἰταλία,
 ὅπου ἰδρύνοντο οἱ πῶς ἔχοντο τῇ δαυνίῳ εἰς τιμὴν αὐτῆς. ἔστι δὲ πλοσίον
 σάλπης λίμνης καὶ δαυρδαν' κατὰ πινας πόλεις ἰταλίας. ἐγὼ δὲ αὐτῷ διαρδία
 νίσις ἔδην. ἐν ῥῶν, οἰκωὺ ἱππῶν καὶ μακιδόνων, καὶ ἡ δαυρδαν' πό-
 λεις ἐκείνη. κούραι δὲ παρθένοι.) αἱ κόραι φασὶ τῇ δαυνίῳ, ἐὰν μὴ δι-
 λωσι γαμνηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ ὅσα διανομοῦνται, ἢ ὅσα διανομοῦνται. κα-
 ταφύλασαι εἰς τὸ ἡμὸν τέμνω, τῷ χρίσασθαι τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φαρμάκων,
 καὶ μέλαιναν ἐδῆται γῆνι δαυνίῳ, καὶ πόδι πλέξασθαι ταῖς χόρσιν τὸ ἡμὸν βρέ-
 τας, ἢ τοῖς τὸ ξόανον, ὅταν παρθένοι σφαιλῶσι. βρίτας δὲ λυρεῖς τὸ τὸ ἀνθρώπου
 εἰδωλον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ οἰονόμοτε εἰδωλον. ἐκτρεῖς κόμας.) ἐκ-

40 πορεῖ κόμην, ἢ τὸ ὅπιδον καθαιμένα ἔχου, τὰ δὲ ἐμπροσθεν ἐκκαρμύνα, ὡς φασί
 σιμὸν ὁ λυκόφρων ἔτ'. πλεταρχ' δὲ λέγει, ὅτι θεοσύνος ἄβητας εἰς δελφῶς ἔλ-
 θε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ ἀπόλλωνι καθαιρώσε, τὴν ἐμπροσθεν
 μόνων καρεῖς, τὴν δὲ ὅπιδον μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἐάσας. καὶ τὴν καρεῖς τὸ εἶδ' ὅ-
 ταν τῆς, πρὸ τοῦ ἄβαντος ἐμνήσαντο, ὡς καὶ ὁμοῖον πόδι τῶν φασί.
 τῷ δὲ ἂν ἄβαντες ἐποικτο δέοι ὅπιδον κρῶναι.

ἔτ' δὲ ὁ λυκόφρων, ἵσως τὴν καὶ σάνδραν εἰσάγει πῶς τὸ ἐκτρεῖ τὴν τῆς
 τὴν κόμην ἐκτρεῖν ἀλλῶσαν, ὡς καὶ τὸ ἐκτρεῖ ἔτ' ὡς κρῶνται. μῶμαρ.)
 ὁ μῶμος, ὡς ἔδωκε, ἄλλα, ἄλλα.

ἄλκαρ μέγισον κτώμενα νυμφόμωτῶν
 ἱρινύων ἐδῆται καὶ ῥέθους βαφάς
 πεπαμμένα θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
 κείναις ἐγὼ δῖωαιὸν ἄφθιτῷ θεῷ
 ῥαβδικοφύοις γυναιξὶν αὐδηνθήσομαι.
 πρὸν δὲ πολλὰς παρθένων τικτωμένων
 τούτῳ γυναιξὶν αὐτίς, αἱ στρατηλάτῃ
 ἄδου μόλεκτρον κύπριδι ληστὴν θεῶς
 διαρὸν σφύουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιορ
 τίμῃσιν παῖδας ἰσορρημένας γαμῶν

10

ἱρινύων ἐδῆται.) τρεῖς εἰσὶν ἱρινύου, πορφύρα, μέγαλα, ἀλεκτὰ, πικρα-
 πικαὶ τῇ δυνάμει, μέλαινα δὲ τὴν θεῶν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐδῆτας ἱρινύων
 φαρμάκ. αἱ δὲ τῇ δυνάμει γυναικῶν, μέλαιναν ἐδῆτας φορεῖσι, καὶ τὰς ὄφεις βα-
 πτόντου πυρρῶν χρώματι, ὡς φησι τίμαι, τοιούτοις τε πλατέαις εἰσὶν ὑπερ-
 μέλαι, ὑποδεδεμένα τὰ κοῖλα ὑποδύματα, καὶ ῥαβδὸν λατρεύουσαι. θρό-
 νοις δὲ, τοῖς λατρείαις. τὰ γὰρ βαλμματα φαρμακικὰ. πρὸν δὲ πολλὰς.)
 αὐτὰν τὴν λοκροῦ πρὸς τὰς γυναικας ναυαγῆσαντ, ὅς στραφόντ, ὅν τρέμονι
 χώρας τῆς δῆλου, οἱ λοκροὶ μόλις σωθέντων, ἦλθον εἰς τὰ οἰκία. φοβρὰ δὲ καὶ λοι-
 μὸς μετὰ τὸν τρίτον ἔτ, ἔχε τὴν λοκρίδα, ὅς τὴν εἰς λαοσπόδραν ἀδύμιτον
 μίξιμ αὐτὰν ἔχουσε, ὅς θεὸς ἰλασκέδων ἀθλῶν τὴν γυνίλιν ὡς ἔτε χίλια,
 δύο παρθένους πεμποντας ὡς ἡλίκων καὶ λοχίαι. πεμπομένης δὲ αὐτῆς πρὸς
 ὑπαντῶντων οἱ τρῶες εἰς λατρίαν, ἀνέρου, καὶ λαίοντων ἀκαρπύου καὶ ἀγρί-
 οῖς ξύλοις τὰ ὅσα αὐτῇ ἀπὸ τρέμων ὄρους τῆς προίης τὸν ποσὸν, εἰς δάλασσαν
 ἔρριπον, καὶ πάλιν οἱ λοκροὶ ἑτάρας ἐκείλων. εἰ δὲ πινὸν ἐκφύγοιν ἀνελθού-
 σαι λατρίαν, εἰς τὸ τῆς ἀθλῶς ἰδρὸν ἰδέσθαι ἐγγύοντο. ἔσαιρον γὰρ αὐτὴν, καὶ ἔ-
 ραινον. τῇ δὲ θεῷ ὁ πρὸς ἔρχοντο, ὅτε τὸ ἰδρὸν ἔχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦ-
 σαν δὲ λευκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι. πρῶται δὲ τῶν λοκρί-
 δων παρθένων περιβόια καὶ λευκάτρα ἀφύκοντο. καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρ-
 δίνους, ἔτα βρέφη γνῆυστα μετὰ τῇ προφῶν αὐτῶν ἐπεμπον οἱ λοκροὶ. χι-
 λίων δ' ἑτῶν παρελόντων μετὰ τὸν φωνικὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς πε-
 αῖταις θυσίαις, ὡς φησι τίμαι, ὁ σικελός. μέμνηται δὲ τῆς ἰσορίας καὶ ὁ λευ-
 κῶν καλῶν καλῶν.

20

30

λαρμυνα καὶ σπέρχει καὶ βοαγρία
 καὶ κῆρ, καὶ σήφρεια καὶ φαλωριάς,
 καὶ ναρύνειον ἄστυ, καὶ θρονίτιδος
 λοκρῶν ἀγγαί, καὶ πυραύθιοι ναῦται,
 καὶ πᾶς ὁδοιλόκει ἰλίως δόμῳ
 ὑμεῖς ἐμὼν ἐκάτι δυνάεω γαμῶν
 ποιὰς γυναιά, πῶσαιτ' ἀγρίονα θεῷ
 τὴν χιλίωρον, τὰς ἀνυμφότας, χρόνον
 πάλου βραδείας γηροδοκοῦσαι κῆρας,
 αἰς ἀκτίρις ὅν ξυγὴ ξυγὰς ταφῶν

40

ψαμμο

ψαλμῶ κλύδων^Θ λυπρὸς ἱλκυδίσσεται,
 ὅταν ἀκάρπεις γυῖα συμφλέξας φυρῖς
 ἤφαις^Θ εἰς θάλασσαν ἐμβραση ἀποδὸν
 φ' ἐκ λόφων τραίων^Θ ἰφθιτωμγῆς,
 ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῦς θανουμγῆαις ἴσαι
 σιθῶν^Θ εἰς θυγατρὸς ἴξονται γύας.

λάρυμνα.) πόλις θιοσαλίας. τὴν λαρεισαν κακῶς λέγει λάρυμνα. ἀπὸ
 20 γὰρ ποταμὸς θιοσαλίας, ὃς νῦν σαλαμβρία καλεῖται. βοσχοῖ^Θ ποταμὸς λε-
 κελιδ^Θ. παρὰ καὶ τῇ θιοσαλίᾳ ἡ λοκρίς. αἶς ἀκτίεις^Θ.) ἔρριβη, ὅτι φο-
 νηόμενοι παρὰ τῇ πρώτῃ αἶ λοκρίδου, ἀκάρπεις φύλεις ἐκαίοντο, καὶ ἡ απο-
 δὸς αὐτῇ εἰς θάλασσαν ἔρριπ^Θ. ἡ δὲ συντάξις ὅτ' αἶς ξγῆαις λοκρίσιν γ' ξγῆ
 ψαλμῶ, ἀκτίεις^Θ καὶ ἀτάρ^Θ λυπρὸς τάρ^Θ ἱλκυδίσσεται, ἥτοι ἐκείνῃ
 ὑπὸ τῷ κλύδων^Θ. ὅταν ἀκάρπεις.) ἔρριβη. φ' ἐκ λόφων τραίων^Θ.)
 συνίβη μᾶ τῇ λοκρίδου ἐκτομῇ σφαθαρῶναι ἐπὶ πν^Θ λόφῳ φ' τοῖας, κα-
 λουμένης τραίων^Θ. εἴτα αὖ λοκρὺς τὴν μὲν θάψαι. σιωπῆσαι δὲ, καὶ μακίτε
 πῆμπεμ τὰς πῦδαις, δικοῦντας πεπληρωθῆαι τὴν τῇ ἐτῶν χρόνον. ὃ δὲ χρο-
 20 μὸς ἐκ ἐξέ χρόνον ἐκείνου, ἀλλὰ αὐτὴ φ' ἀδικίας φ' λαοσάνδρας ἐδύλου εἰλ-
 λειμ δύνῳ κρας. ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν πῦσιν φ' δυσίας κατασχούσας πάλιν
 τὴν λοκρίδα, ἐπεμποι ἐκίτι δύνῳ, ἀλλὰ μίαν, ἀρκούσαν εἶναι δικοῦντα τὴν
 τιμωρίαν. ἴσαι.) καὶ μακρόν καὶ βραχὺ διεχθῆν, ὃ λυμαίνεται τὴν σίχρῳ.

σιθῶν^Θ εἰς θυγατρὸς γύας.) εἰς τ' ῥύταον. ἀρ δὲ τῷ ῥύτῳ τὴν ὅλῳ προ-
 αν ἐδύλωσιν. σιθῶν^Θ γὰρ τῇ θρακῶν βασιλείᾳ καὶ ἀχίρῳς τῆς νέλης, θυγα-
 τρὸς παλλῶν καὶ ῥυτέα. ἀφ' ὧν ἦτε παλλῶν πόλις θρακῆς, καὶ τὸ ῥαίταον
 τύπος γ' τοῖα. ὃ δὲ σιθῶν ἰός τῳ ἀφ^Θ.

λαβροῖα κακκίλιδθα παπῆαλωμγῆαι,
 30 ἕως αὖν εἰσδρέξωσιν ἀμφείρας δόμους
 λιταῖς ἀγνείαν ἰκίτιδιδθ γουνοῦμγναι,
 θεῆς δι' ὀφελτρύσωσι κοσμεῖσαι πῆδον,
 δρόσωτε φοιβαλτωσιν, ἀσδρῆ γ' ὅλον
 ἀσδρ φυγῆσαι. πᾶς γὰρ ἱλιεύς ἀνὴρ
 κῶρας δοκδύσει πῆτρον γ' ἡ χδρῶν ἔχωμ,
 ἢ φαλογανομ κελαινὸν, ἢ ταυροκτόνον,
 σεῖρ᾽ ἀμ κύβηλιν, ἢ φαλακραῖον κλαδον
 40 μαιμῶν κορίσαι χεῖρα διψῶσαρ φόνον.

λαβροῖα κακκίλιδθα.) κατακρύφους ὁδοὺς παραβλῖπυσαι. ἐπεί τῳ
 γὰρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, μὴ ἀναρεθῶσιν ὑπὸ τρώων. ἐπετέτραπτο γὰρ τοῖς τρωσὶ, καὶ
 ἡνίκα ἤδοντο παραγρημομένης αὐτὰς ἐκ λοκρίδου, λίδους ἐχοντὸν καὶ ἐρί-
 φη ἐπεξήσαν αὐταῖς, ὅθην γ' νυκτὶ εἰσέρχοντο εἰς τὸν ναόν. τὸ δὲ παπῆαλω-
 μῆαι ἀδία λυκοφρονεία ἐλήθη. ἰππώνακτ^Θ γὰρ ὅτιν ἡ λίξις, καὶ διλοῖ
 τὸ πῶβλῖπυσαι. ἀλλ' ἐκείν^Θ παμφαλῆσαι τὸ ἰδῆν λέγει, οὐ παπῆαλῆ-
 σαι, ὡς πόρ νῦν φησὶν οὗτ^Θ. πῶδε δὲ τὸ τέλ^Θ μικρὸν ἐρεῖ, κῶρ λιτφαίαν
 ἀγχι παμφαλῶμν^Θ. ποιάυτε γουῦ ἀδία χρώμν^Θ, πᾶς οὐκ αὖ πῶδε οὐ
 βύλοιτο

βέλοιτε μετεκδὲς γράψαι. ὁ φιλτροβύσωπ.) σπερώσωσι. σπερόν γάρ καὶ ὁ φιλ-
τρον καὶ ὁ φιλα καὶ ὁ φιλημα, ἢ σκούπα λέγεται. καὶ ὅτε ἰππῶναξ φησὶν, ὃ δὲ
αὐτὴν ἔλθωμ σὺν τειροῖσι μάρτυσιν, ὅτε τὸν ἔρπον ὃ σκούτῳ λαπηνιδύει, ἀνθρω-
πομ ἐνέων τὴν εἰγλιν ὁφείλοντα. ὃ γὰρ παρὶν ὁ φιλημα πυνθμύι σοιβῆς. πτε-
τρομ ἐχων.) ἢ τὸ δε, ἢ τὸ δε. τοῦτο γὰρ αἱ τρωῆς ὠπλισμένοι τὰς λοκρίδας ἔξε-
λόντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσιν. νόμῳ γὰρ ἡ τοῖς τρωσὶν, ἐπαινεῖται ὅτι τῶν λο-
κρίδων φονίας. εἰ δὲ τις ἔθαψεν αὐτὸν, ἐπιμαρῆτο μετὰ τῶν. σδρράν λύνει-
λιμ.) ὃ ἰππῶναξ λύνειλιμ τὴν ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ γὰρ λύνειλα πῶλε φρυγίας
πυμάδα. ὅτῳ δὲ τὸν πτελεκων. φαλακρῶν κλάδων.) ξύλον ἐκ τοῦ φαλα-
κρας. πτεσαρα γὰρ ἀκρωτήρια ἴδως, πτεργαμῶν, λεκτόν, γολεργαρον, καὶ φαλα-
κρας, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἰχομεοί τρωῶν. μαιμῶν.) κυρίως αἵματῶν ὑπὸ θυμῶν,
αἱμῶν, καὶ πωδὴν τῶ μ, μαιμῶν. κῶρεσαι.) δύο βραχίδια εἰς διδυτῶν
χώραν, πῶας ἀδείας ὅστις ἐκ οἰδίας. ἐγὼ δὲ ἀκρήσας ὅσα τὸ μὴ εὐρίσκεν αὐτοῖς
πινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτένοντα αὐτὸ, δύο οὐκ ἔγραψα, ὡς ὕδρι τῶν ἡρώ-
κων, ἢ ἢ ἀεολικῶν.

διῆμῳ δι' ἀνατεῖ τὸν κτανόντ' ἐπαινῶσι
τεθμῶ χαράξας τὸ πινώβητον γγνῶ
ὦ μῆτρός, ὦ δύσμητρός, οὐδὲ σὸν κλίῳ
ἄπυσον ἴσαι. πωδῶς δὲ παρβγνῶ
βριμῶ τείμορφῳ θήσεται σ' ἐπωπίδια
κλαγγαῖσι ταρβήσουσας ἐν νύχοις βρογνῶς,
ὅσοι μεδιούσης στυμόνῳ ζηνυθίας
δείκνυται μὴ σίβουσι λαμπάδου χίαις
θύοις φδοαίαν ἐξακδυμῶνι θεῶν,
τῶν δὲ κῆριον δὲ νησιωτικὸς σόνυξ.

διῆμῳ δι' ἀνατεῖ.) ἢ σῶταξ. ὃ δὲ διῆμῳ τῶν τρωῶν, διανοῶν τὸν κτα-
νόντα τὸ πινώβητον γγνῶ τὰς λοκρίδας ἐπαινῶσι ἀνατεῖ γὰρ τεθμῶ καὶ νόμῳ
ὅτε γράψας, διανοῶν τὸ ἐπαινεῖν τὸν φονιδύσαντα λοκρίδα πινὰ, καὶ μὴ
ὑποφράδα βλάβην τὴν οἰανοῦν. πωδῶς δὲ παρβγνῶ.) ἢ ἐκάτη. καὶ ὅτε
τῆς ἀδείας ὅτι τὸ λυκόφρον, τὸν πῆρσιν πόρσις ἀκαλῶν, ὅπως ἀπαρτίζει τὰ
μέτρα. ὃ γὰρ ἡσίοδῳ τὴν ἐκάτην πῆρσιν καὶ ἀσειρίας φησὶ δυγατόρα, ὃ πόρ-
σίως. ὃ δὲ μὴ πῆρσιν πινὸς νεωτόρα, ἀλλὰ πῆρσιν παλαιῶν, ὅς ἡ πῆρσιν οὐρεβίας
καὶ κρεῖν τὸ ἔραν πινῶν. ἢ δὲ πῆρσιν γυνὴ ἀσδρία, πῆρσιν ἡ καὶ καὶ φοίβης.
ὃ καὶ δὲ, καὶ ἢ φοίβη, ἔραν πινῶν. βριμῶ, ἢ αὐτὴ ἢ ἐκάτη, ὅτι ἐκ μὴ γὰρ λυ-
νησιῶν βιάζοντα αὐτῶν, γυνεβημένησιν, καὶ οὕτως ἐπαύθη καὶ ἢ πόρσι φόνη
βριμῶ λέγεται. δεικνῶ δὲ ἢ αὐτὴ εἶναι ἐκάτη καὶ πόρσι φόνη. τριμορφῶ, τριπ-
φαλῶ, ἢ παρ' ὅσον μίττει ἔραν καὶ γῆς καὶ ἄδου. ἐπωπῆς, διασίως μὴ ἐκκῶ
λουθῶ καὶ σιμῶν. ψιλῶς δὲ, ἢ ὑποσχοποῦσα καὶ βλέπουσα αὐτὸν σὺν ὧπας. ἐπω-
πίδια δὲ ἀκλουθῶν ἐκ καλῶν φησὶ τὴν ἐκάλβην, ὅτι καὶ ἀκλῶν ληρῶσιν, ἢ ἐκα-
βη λύνων γέγονε, ὅσα τὸ λίθοις ἀναρεθῆναι. καὶ τῇ ἐκάτῃ δὲ φασὶ λῶας μέλαι-
νας φοβόρους ἐπιδεῖν. μεδιούσης στυμόνῳ φδοαίαν.) ἐκάτη ἐτόρα φειράας
τῆς ἀόλου δυγατῶς, καὶ τὸ διὸς τεχθῆσα, γὰρ τελοῦσιν ἐρρίφει. βρογνῶ δὲ φέρε-
τῶ φδοαίας ἐνέοντες αὐτῶν, ἀνέθετα. ὅθεν γὰρ τῶν τελοῦσιν αὐτῇ τὰς δυσας
ἐπιοῦν. φδοαίας δὲ, τῇ γὰρ φδοαίας πινώβην, φδοῆς γὰρ τῆς ἐκπῆς πῶλιν φειράς,
ἢ τῆς

ἥ τις νῦν σᾶρα λαλᾷται. καὶ λαλίμαχ'· ποδὶ τῆς ἀρτέμιδι'· φροῖν·
ἀρτεμι μωνυχία λιμνὴ' σκυπέ χαῖρε φόραϊα.

ἡ αὐτὴ δὲ ὅση ἀρτεμις καὶ ἡ ἐκάτη. δέικυλα.) ἐκόνες, ἀγάλματα. λυ-
είως δὲ τὰ τῶν δι' ἱκίλα, δέικυλα πνᾶ ὄντα, καὶ δέικυλα. νησιωτικὸς εἰς
νῆ.) ἀκρωτήριον τῆς σικυλίας ὅση. καλεῖται δὲ πάχυν'· ὅθεν λεγομένη
ὁδὸς αὐτῆς ἰδρύσατο τῇ ἐκάλῃ, δειματόμεν'· ὅθεν αὐτῆς γὰρ ταῖς νυξί, ὅθεν τὸ
πρῶτον κατέρχαι αὐτὴν τὸ καταλύσματος· τὸ ὅθεν ἐλλύων εἰς αὐτὴν γέ-
νεται· τρία δὲ ἀκρωτήρια σικυλίας, πάχυν', πελωρίς, καὶ λιλύβαια.

- 10 πάχυν'· ἔξαι σεμνὸν ἐξ ὀνερωτῶν
ταῖς διδυποτείαις ὠλγίαις ὠγκωμύον
ξείβρων ἐλώρου πρόδην ἐτορισμόνης,
ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονι ξανῇ χοᾶς
τριάχυν'· μινύμα δειμαίνων θεᾶς
λυσύρα πρῶτον ἔνεκα ξίφας πίτταν
ἄδην κελαυνὼν θυμῶν ἀπαρξεται.
σύ δ' ὡ ξυῶμαι με πλείστον ἐξ ἐμῆς φρονός,
20 σερχβεῖς, μελαβρων ἔρμα καὶ πάτρως ὅλης,
οὐκ εἰς κνὸν κρηπίδα φοινίξεις φόνω
ταύρων, ἀνάκτι τῶν ὀφίων'· θρόνων
πλείσας ἀπαρξὰς θυμῶν δωρούμεν'.

- ξείβρων ἐλώρου πρόδην.) πλησίον τὸ ἐλώρου τῶν ξείβρων ποταμὸς σικυλίας,
τῇ τλήμονι ἐκάτῃ ξανῇ χοᾶς ὁδὸς αὐτῆς. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ ἐλώρος· ἔχον ὄνομα ἀπὸ
πιν' βασιλείας ἐλώρε, λίπσαντ'· γέφυραν γὰρ αὐτῇ μεγάλῃ. ἡ ἐλωρεοί τινες
ἐπορεύοντο πρὸς τὸ ἀργ', καὶ ἐδίδου χρησμός αὐτοῖς, μὴ πόρρωσαι τὸν ἀνάνυμον
ποταμόν. οἱ δὲ ἀλογίσαντο τὸν ποταμὸν, ἀπὸ πρὸς τὸν ποταμὸν. πρὸς γήισαν τὸν δὲ αὐτῶν,
30 ἔπλεον μετὰ τῶν ἱππῶν, καὶ ἄφνω ὑπὸ ὕδατος· ἀπὸ πνίγναι, καὶ ἔχει ταύτῃ
τὴν ἐπωνυμίαν. ὅθεν ὀνερωτῶν.) ὅτε ἀπὸ τῆς ὄνης δυνάμεις εἶπεν, ὅτε ἀπὸ τῆς
ὀνερω, ἡ ὀνερος· εἶπεν, ὀνάρτων γὰρ ἡ γυνικὴ, ἡ ὀνέρος. ἀλλ' ἀπὸ δυνάμεις τῆς
γῆς τὸ ὀνέρος, ὡς τὸ πρῶτον, ὡς καὶ παρ' ὀνέρος ἔχει·
μεδίον βλοσυροῖσι πρῶτον πρῶτον.

ἀπὸ γὰρ τῆς πρῶτης δυνάμεις ἡ γυνικὴ λέγεται πρῶτον πρῶτον καὶ ὀνέρος.

διδυποτείαις ὠλγίαις.) ταῖς τὸ ὁδὸς αὐτῆς χροῖν. ἐκάλῃ γὰρ δειμαίνων
ὁδὸς αὐτῆς γέγονεν, ὡς δειμαίνων φροῖν γὰρ πρῶτον·
ἰθάκας ὁδὸς αὐτῆς ἐλαχὺν ἀναξ δειμνὸν σε ἔχειν.

- τριάχυν'·) τῆς ἐκάτης, ἡ αὐτὴ τείμορον λέγει. ἡ εἰς λεγὼν λεγὼν·
40 δα.) ὁ μᾶλλον αἰμάφεις τὴν λεγὼν, καὶ τὴν βασιλὴν τὸν βασιλὴν γὰρ τῆς αἰματῆς
τῆς θυσιῶν, διανοήσας ταύρων καὶ ταύρων θυσιῶν πλείσας ἀπαρξὰς διω-
μένων· τῆς δὲ, τῆς ἀνάκτι καὶ βασιλῆς τῆς ὀφίων'· θρόνων. πρὸ γὰρ λεγὼν καὶ
ξίφας ὀφίων, ὅθεν ὀνέρος ἡ τῆς ὀφίων τῆς βασιλῆς, ὡς πταῖας λεγὼν.
λεγὼν δὲ τὸν ὀφίων κατὰ βαλὼν, ξίφας δὲ τὴν δειμνὸν ἐλασίδου, ὡς πταῖας λεγὼν.
καὶ ἐμειλῶσα τῆς παρτάρας, τῆς δειμνὸν ἐλασίδου. ὡς πάλιν ὁ ξίφας παρτά-
ρας, ἔχει τὸ λεγὼν. ὁ πρῶτος μὲν λεγὼν αὐτῆς ἔχει, καὶ ξίφας. πρὸ αὐτῆς δὲ,
ὀφίων καὶ δειμνὸν. ὅθεν ἀνάκτι τὸν δειμνὸν τῆς βασιλῆς ὀφίων' καὶ
δειμνὸν.

V ἀλλ' ἄξι.

ἀλλ' ἄξειταί σε πρὸς γυνεθλίαν πλάκα,
 τὴν ἐξόχως γρακροῖσιν ἐξυμνημένην,
 ὅτρου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπειραμένη
 τὴν προῶν ἀνάσσαν ἐμβαλῶσα ταρτάρῳ
 ὠδύνας ἐξέλυσε λαβραίας γονῆς,
 τὰς παιδοβρώτας ἐκφυγῶσ' ὁμόνιττος
 θοίνας ἀσπίλους, ὅδ' ἐπίαυεν βορᾶ
 νηδὺν τὴν ἀντίποινον ἐκλάψας πείτρον,
 ἐν γυμνόλοις παρργαίοις εἰλημένην,
 τύμβῳ γεγῶς κνύταυρ' ὠμόφρων σποράς.
 νήσοις μακρῶν δι' ἑμαρικήσεις μέγας.

10

ἀλλ' ἄξειταί σε πρὸς γυνεθλίαν πλάκα.) φασὶν ὅτι λοιμὸν καταχρόντ' τὴν
 ἑλαιοδία, ἔχρατον ὁ θεός, τὰ τῶ ἐκπερ' ὅσα ἐκέλευε γν' ὀφρῶν τὸ πῶρ φη
 τροίαις
 μετ' ἐν γκαίρ' ἐπὶ πῖνα πόλιν ἐλλυῖσθαι γν' τιμῇ μὴ μετασχοῦσαν φη
 ὑδὶ ἱλίῳ στρα
 τίας. οἱ δὲ ἐλλυόντες εὐρόντων αὐτὸν γν' βοιωτίας θήβαις μὴ στρατομαχίους ὑδὶ
 ἱλίῳ, γν' γκόντων τὰ τῶ ἥρωθ' λείψανα, ἐβητο ποδὶ τὴν οἰσλοποδείαν ἐρῶν
 γν' θήβαις. γυνεθλίαν δὲ πλάκα τὰς θήβας λέγει, ὅτι κατὰ τινὰς ὁ ζεὺς γν' θήβαις 20
 ἐπέβη. καὶ τὰς μακάρων νήσους γν' θήβαις φασὶν εἶναι καὶ τὴν μὲν διὸς γν' ἡνέσι,
 οἱ μὴ ἐσόντων τίς ὅστις ὁ ζεὺς, οἱ μὲν γν' ἐρέτη, οἱ δὲ γν' ἀρκαδία, ὁ δὲ λυκοφρων γν'
 θήβαις φη βοιωτίας φησὶν, ἐνθα καὶ ὑδὶ γέγραπται τὰ δὲ αἰ δ' εἰσὶ μακάρων νῆ
 σοι, τῶν πορ τὴν αἰετον ζῶντα θεῶν βασιλῆα εἶναι τέκε τῶ δ' ὄντι χώρῳ. τοῖς δὲ
 ἐσόντων, ὅτι διὸν πάντων οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λείγονται, ὅ καὶ νὸν ὀφει, καὶ γν' ἐρέ
 τη καὶ γν' ἀρκαδία. καὶ γν' θήβαις, ὅ γν' ἐτόροις μυρίοις τόποις εἶναι γν' ἡνέσι βα
 σιλείων, καὶ ὑδὶ γν' ἡνέσι. τῶ δὲ ἑρῶν διὸς ἢ γν' ἡνέσι γν' τῶ ἑρῶν, ὡς πορ καὶ
 τῶ νὸς διὸς γν' τῶ ἑρῶν γν' ἡνέσι. ὅτως ὁ εἰδὼς αὐτὸν βασιλεῖς πάντας δίας καὶ θεοὺς
 ἐκλαμπύνας, ὅ ἐξῆναι, τῶν πολλὰς πατρίδας εὐρίσκων, καὶ ὑδὶ γν' ἡνέσι. 30
 ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι τυφῶν ὅστις πᾶσα πυρὸς ἀνάλοσις, ὅ ἐξῆναι, τῶν πολλὰς πατρίδας
 τισὶ μὲν εὐρίσκων αὐτὸν γν' σικελία τυφῶνται, παρὰ τισὶ δὲ γν' σικελία καὶ τῶν
 ἀερίοις ὄρεσι. παρ' ἑρῶν δὲ ἀλλὰ χθ. εἰ δὲ θυμὸν τινὰ δαίμονα αὐτὸν δεικνύει,
 ἐξῆναι τῶ πᾶν τῶ γν' ὀφει τοῖς τόποις αὐτὸν ἀκούων τυφῶνται, ὡς πορ καὶ τὰ
 τῶ τοῖς ὁμοία εὐρίσκων ὅτως. μακάρων δὲ νήσους τὰς θήβας ὁ ὑδὶ γν' ἡνέσι
 φη ἐκάλεισε, καὶ λαμπύνας εἰκάτω τὰς θήβας νήσους μακάρων. αἱ γὰρ θήβαις νῆ
 σοι ὅτι εἰσὶ θεῶν δὲ βασιλεία ἐκείνων εἶπε, τὰ τῶν βασιλείων βασιλεία. θεοὶ γν'
 καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἐφῆκεν, λείγονται. αἱ δὲ τῶν μακάρων νήσοις γν' τῶ ὀφει αὐτὸν
 τῶ, πορ ὡν ἡνέσι μικρὸν ἐρῶ. ὅπως σφε μήτηρ.) αἱ μὲν ἰσορίαι ἐλὶχθησαν. ἢ δὲ
 σιωπῆς ὅτως ὅπως σφε καὶ αὐτὸ τῶ διὸς ἢ μήτηρ εἶα ἢ πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδύ
 νας τῶς λαβραίας γονῆς, τὴν πρὸς ὅ ἀνάσσαν ἐμβαλῶσα ταρταρώσατα. τὸ δὲ 40
 σφε αὐτὸ τῶ αὐτὸ, αὐτὸ πᾶσις ἐστὶν. πᾶσις ἐμπειρ', ἢ εἶα, ὅτι τὸ καταπαλάσσει
 θυρωτόμῳ καὶ ταρταρώσαι. τὰ δὲ φη τεκνοφάγας τῶ ἑρῶν, καὶ ἢ ἐρῶν γονὴ
 τῶ διὸς, καὶ ὁ καταποθεῖς αὐτὸν ἑρῶν αὐτὸ αὐτὸ λίθῳ, πάντα δαίλια καὶ ἰδιώ
 ταις. ὅδ' ἐπίαυεν βορᾶ.) ὅδ' ἐπίαυεν καὶ ἐκέρχον τὴν νηδὺν γν' τῶ βορᾶ,
 ὁ ὠμόφρων ἐκνύταυρ', ἢ γν' ὁ ἑρῶν, ὁ γεγῶς καὶ γν' ἡνέσι τὴν τύμβῳ φη
 σποράς τῶ τέκνων αὐτῶ. πᾶσις δὲ ὅτι ἐπίαυεν τὴν νηδὺν, ἐκλάψας καὶ καταπῶν;
 ἐκέρχον δὲ ἢ ἐκέρχον ὡδὶ τῶ ἡνέσι, τῶν καταπῶν τὸν ἀντίποινα τῶ διὸς πείτρον,
 εἰλημένην καὶ γν' τετυλημένην γν' παρργαίοις γν' ἡνέσι, ἢ τῶν καλῶν καὶ
 σφίγγου

- σφίγγει τὰ γῆλα, καὶ τὰ μέλη. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐργαῶν, καὶ γυμνασίου, καὶ σφίγγει
 τὰ τῶν βρεφῶν μέλη, τύμβου καὶ τάφου ἀπορίας καὶ τῶν τέκνων τὸν λίκνον λείπει,
 ὅτι αὐτοὶ ἰδίους παύσεως ἡδιστὴν, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτῶν γῆς, καὶ τοῦ ἔργου τῶν
 ἰδίων πατρὸς, ὅτι ἔσθ' οὐκ ἔστιν αὐτῶν παύσεως ἐν βασιλείᾳς ἐκείνῃς. ἐν γὰρ
 ταύρῳ δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖται, ὅτι ἴππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμὴν Φιλύρην τῇ ὀκτανῶν θυγα-
 τρὶ, καὶ ἐγγυῖον χέροντα τὸν ἐν ταύρῳ. μόνον γὰρ τῶν ἐν ταύρῳ ὁ χέροντα ἐκ
 λίκνον ἐγγυῖον. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν ταύρῳ, παύσεως εἰσὶν ἱερόν, καὶ νεφέ-
 λης. νῆστος δὲ μακάρων, ὅτι τὰς θῆβας λέγει, πλανηθεὶς ὃς εἴποιεν ὡς
 γράμματ'· εἴποιεν δὲ αὐτῶν, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας, οἶδε μὴ εἶναι
 20 τὰς θῆβας νῆστος μακάρων. κολακικῶς δὲ οὗτο φησὶν. αἱ γὰρ μακάρων νῆσοι,
 παρ' ὧν αὐτὸν βαθυδίνῳ, κατὰ τε ἡσίοδον, ὁμηροῦ, δὲ ἐν πείδῳ, πολὺνταρχον,
 δῖονα, πελοπιδίον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπὸν. ποδὶ γὰρ τὸν ὧν αὐτὸν ὅστις ἡ βρεφῶν
 νῆσος, μεταξὺ τῶν τῶν δίδουσι λαμπρῆς βρεφῶν, καὶ δούλης τῶν πῶς αὐτὸν
 λῶν. λέγει δὲ τὰς τῶν ἀρθροκόντων ψυχὰς ἐκείσε ὁρατοῦν. παρὰ γὰρ
 τῶν ἀκτῶν τῶν ὧν αὐτὸν τὸν παρὰ τῶν βρεφῶν τῶν αὐτῶν νῆσος, ἰχθυοδῆροι αὐ-
 θρωποὶ κατοικοῦσι, ἱπποκῶν μὲν φράγχοις, φόρον δὲ μὴ τελευτῶν αὐτοῖς ὅτι τὸ
 παρὰ πῶν τὰς τῶν τελευτῶντων ψυχὰς, ὡς φησὶν. ὅτι γὰρ ἀπελθόντων
 γὰρ ταῖς τῶν αὐτῶν οἰκείαις ποδὶ ἐσθλὸν καὶ δούλην. ἀραστομῶν δὲ μετὰ μι-
 30 κρόν αὐτῶν τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούσας ὡς τὸ ἔργον καλόνους αὐτῶν.
 αὐτῶν τῶν δὲ πῶς τὸν αἰγιαλὸν βασιλίσσας, ἐκ εἰδῶν ποῖα ἄγει τὸ τῶν αὐτῶν
 καὶ ὁρῶσι δὲ ἀκτῶν παρὰ τὸν αὐτῶν, ἀλλ' ὃ τὰς αὐτῶν, ἐν γὰρ μὲν τοῖς αὐτῶν
 πῶν, γὰρ αἱ εἰσέλθοντες ἐν πῶν λατῶν. καὶ αὐτῶν τῶν πῶν, ὡς ὃ
 ὡν αὐτῶν, ὅτι δὲ ὅτι δὲ ὅτι δὲ μὴ λατῶν εἰς τῶν βρεφῶν νῆσος, μὴ
 λῶν ὅτι χερσὶν ταῖς ἰδίαις ναυσὶ νυκθήμερον λατῶν δῶν αὐτῶν. λατῶν τῶν
 δὲ πῶν τῶν νῆσος, πάλιν ὅτι δὲ ὅτι δὲ φωνῆς δὲ ἀκούσας, τῶν δὲ πῶν ὡν αὐτῶν
 νῶν αὐτῶν ὡν αὐτῶν, ἀπελθόντων αὐτῶν, καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἐπὶ
 δὲ καὶ ὃς αἱ εἰς καὶ τέχνης καὶ ὀνόματ'· τὸν λατῶν ὡν αὐτῶν. οἱ δὲ τῶν
 δὲ πῶν ἀφροσιτάμνοι, πάλιν ἐλαφροτέρους τοῖς σκάφει μὴ ῥοπῇ πῶν τὰς
 οἰκείας αὐτῶν ὡν αὐτῶν. ἐκ τῶν πολλοῖς ὅτι δὲ, εἰν τὰς μακάρων νῆσος ἐκεί-
 30 σε, καὶ αὐτὸν ἀρεβειωκῶν ἐκείσε ὁρατοῦν.

ἦρως ἀρωγὸς λοιμικῶν ῥεθυμαλῶν,
 ὅπως σε περὶ οὐδὲς ὡν γὰρ παρὰ λῶν,

- ὡν γὰρ παρὰ λῶν.) ὡν γὰρ ἀρχαῖον βασιλεὺς θῆβων, ἀφ' ὃ καὶ ὡν γὰρ
 γὰρ πῶν θῆβας. ἐκ τῶν δὲ καὶ πῶν τὸ ἀρχαῖον ὡν γὰρ φησὶ, ὅτι τὸ πο-
 λὺν αὐτὸ γὰρ ἀρχαῖον. ὁ δὲ ὡν γὰρ, ὡς ὡν ποσειδῶν καὶ αἰλίσρας.
 λῶν δὲ γὰρ ποδὶ θῆβων ἰσορεῖ, μετὰ τὰ τῶν δίδουκαλίονα ζεὺς μίγας ἰοδῶ-
 μα τῶν πῶν τῶν αὐτῶν, γὰρ δὲ θῆβων, ὡς δίδουσι ὡν γὰρ, ἀφ' ὃ ὡν γὰρ.
 40 γὰρ ἡ θῆβων. ἀλλ' ὁ δὲ πάλιν ἰσορεῖς λέγει, ὡς ζεὺς θῆβων μίγας αἰγυπῆν γὰρ δὲ,
 ὃ θυγάτηρ λατῶν, ἀφ' ὧν ἡ τῶν αἰγυπῆς πῶν θῆβων ἐκείνη, καὶ ἡ λατῶν
 νῆσος. ὡς ὡν γὰρ, θῆβων αἰγυπῆν βασιλεὺς, ὅστις ὁ λατῶν ὡν αὐτῶν,
 ἐλθὼν γὰρ ἐλθὼν, τὰς ἐπὶ ἀπύλας ἐκπῶν, καὶ ὡν γὰρ πῶν αὐτῶν ἐκείνη, πῶν
 τῶν ποικίλας εἰς ὄνομα τῶν αἰγυπῆν θῆβων. ἀλλοὶ δὲ ἀφ' ὧν σφραγιδοῖς ὡν
 τῶν λατῶν βοῆς φησὶ θῆβων τῶν ἐπὶ ἀπύλων ἐκείνην. θῆβων γὰρ ἡ βῆς ὡν
 γὰρ. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ περὶ γὰρ τῶν αἰγυπῆς θῆβας λέγων ὡν
 γὰρ καλεῖται. φησὶ γὰρ ὅτι θῆβων ὡν γὰρ ἐκείνην, ὡν γὰρ γὰρ
 V z μεμνη

Λευθαῖσι τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλένω,
 ὅς ᾗτε τέκνω φείσεται, ᾗτε συγχεύω
 μήδ' αὖ δολμαστὸν ἠγριωμένον φρενῶ,
 ὃ κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λείχον
 βρεπῶν δρῶνonti συγκατανίσσει πικρὸν.
 πάντας δ' ἀναγνοῖς χόρσιν ἐν ναυῷ κτηνῶν
 λῶβαισιρ ἀικιδγῆτας ὀγκαίου βόθρῳ.

- 20 ἦξει δὲ λυμωσόν.) δυσάχουσι, φασί, καὶ οἱ κρητὸν δὲ ἐμὲ. λυμωσὸς γὰρ πῶ-
 λης κρήτης, ὅθεν καὶ ταῦτα· ὁ στρατηγός, ὃ τῷ δυνάμει ἀρπάξας, ὁ λυμω-
 σι. γόρτωσιν ὁδὸς.) καὶ ἡ γόρτωμα πόλιν κρήτης, ὡς καὶ ἄλλοι φησὶ
 οἱ λυμωσὸν τ' εἶχον, γόρτωμα τε ταχέως. καὶ ἐξήκω δὲ ἐν τῷ πῶλιν κρήτης τὰς
 ἐκαστὴν πόλιν ἐλ κρήτης κατ' ὄνομα λέγει. πᾶς δ' ἀνέσσει.) ὅλα τὰ συμ-
 βαῖν ὑπὸ λούκῳ ἐν τοῖς οἴκοις ἰδρυμένως συληθῆναι εἶπε, πᾶς δ' ἀνέσσει
 ἔστι στρατηγὸν οἶκον. ἡρεκεύς.) ὁ ἀλινύς. ναῦ δὲ τὸν ναύπλιον λέγει, ἐπε-
 διὰ εἰς ἀλινύ πικρὸν σκάφον ἐμῶς ἐπλε, πλανῶν ὡς πλεῖν ἐφημὲν εἰς τὰ ἀλεκτό-
 ρων. σεγαυόμενος ὄρνιθας, τὰς γυναικας τῶν ἐν τρωίᾳ ὄντων ἐκλήνω. ἢ ὅπως καθ'
 ὠσπρὸς ὁ ἀλινύς αὐτὸν ἰχθὺς πλανῶν ἀγρόει, ὅπως καὶ ναύπλιον τὰς τῶν ἐκλήνω
 30 γυναικας ἀγρόει, ὅλα δὲ λούκον ποιεῖ μοιχολύθηναι. ὅλα ὅσον καθ' αὐτὸν πα-
 ρείκασε πορκεῖ. λούκον τὸ χαλκὸν τὰ πᾶσι τὸ κρητὸν καὶ ὅς, ὅς τινι ἰδρυμένως
 τῷ βασιλείᾳ καὶ τὸν οἶκον παρὶθρον, ὡδὲ τῷ τρωίαν ἀπαίρων. ὅσον πείθει ναύ-
 πλιον ὡδὲθρον τῇ βασιλείᾳ τὸ ἰδρυμένως, ὅς τῷ γυναικας ἰδρυμένως αὐτῇ, καὶ
 δαν καθουμῶν, καὶ τῷ θυγατρὶ κλεισιθήρας, καὶ ὡδὲθρον δώσων αὐτῇ
 γυναικας, ἐπεσθῶν ἐκ τῆς τρωίης ὑποστέφει. αὐτῇ δὲ καὶ αὐτὸν πᾶσιδαν αὐτῆς,
 ἰδρυμένως, καὶ λούκον, ἐπανελθὼν δὲ ἰδρυμένως ἐκ τρωίης, ὅδετύφλωσεν αὐτὸν
 τὸν ἀρσάτῳ λούκον. ὅσον δὲ ὁ λούκον πᾶσι ὡδὲθρον. ὅν λαβὼν ἰδρυμένως,
 ἔβρεθρον καθ' αὐτὸν. διὸ καὶ δρεπῶν δρῶνonti ὅσον καθ' αὐτῇ. ὃ κλεισιθήρας.)
 30 σπῆδον γὰρ ἰδρυμένως λούκον, ἐπανελθὼν ἐλ τρωίης, ὡδὲθρον πᾶσι γάμον ἰλε-
 σθῆσαν τῷ θυγατρὶ. ὀγκαίου βόθρῳ.) τὸ ἐκρυπτόν, ἢ τοῖς δόκτοις.
 ἐκρυπτός γὰρ ἡ δεικνύμενη, ἐν ὅποις πόλιν τῆς ἀρκαδίας τιμᾶται, ὡς καὶ καθ' αὐτὴν
 χον, τῷ μὲν ὅσον ἰσχυρὸν ἐκρυπτόν. ἐκρυπτός γὰρ καὶ ὀγκαίος κῶμῳ δρεπῶν, ὃ
 καθ' αὐτὸν ἀβλῶν ἐγγαλμα ἰδρυμένως.

- γόνους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὐτῶν κλίον
 μεγαῖον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
 αἰχμᾶς ὃ πρῶτόλειον ἄρρωτὸν σίφον,
 40 γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχία
 λαβόντες, ὅσον ἄμνησον ἀβλία πατρί-
 κῶν μαρνανθὲν ἐγκατακρύψας ῥόφω,
 ριούς δ' ἐμὸς τις σύγγονον λείπει διωλούς
 σκύμνους λείοντας ἔξοχον ῥόμῳ γόνον.

γῆς δὲ πάππων.) παρὰ ῥωμαίων γῆταῦτα ὁλαλαμῶναι. τὰ δὲ λοιπὰ
 τὸ χολίον γῆταῦτα. φασί γὰρ λυμωσόν ἐτόρον εἶναι τὸ πῶσιμα, ὃ τὸ γῆταῦτα
 τὸ τῷ τρωίᾳ. σπῆδον γὰρ ὡς τῷ ὁλαλαμῶν, οὐκ αὖ πῶσιμα ῥωμαίων
 διελύχον. ὅσον δ' ἐν δυνάμει νοῆσαι, πᾶς οὐκ ἐστὶ τὸ γῆταῦτα αὐτῷ. ὅπως

γὰρ ὁφείλου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τῷ λεγομένῳ γραφίῳ αὐτὸ λυσιτελεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ
 καὶ ἄλλῳ δὲ φλυαρίῳ, ἢ μάλλον φλυαρίας φασί, ῥώμῳ καὶ ῥωμύλῳ ἀπ' ἐρεῶ-
 σης τῆς περὶ αὐτοῦ γυναικὸς, λεγόμεναι. πολλὰς γὰρ γυναικὺς ὑπόβουλον γυναικί-
 νους, ὡς γραφῶν ἀκρίβειαν ποδὶ τούτων δέξω. καὶ μία μὲν αὐτῇ φλυαρία.
 οὐδὲν γὰρ δὲ, ὅτι μετὰ τῇ ἐκπορῶν παίδων ἀσυνάκτῳ, τοῦ ἀνερμμένου γν-
 τοῖα, καὶ σαπὸνις, τὴν ῥωμύλῳ ἐκπῶν. ἀμναμοὶ δὲ, οἱ ἀπόγονοι, ὑποκρί-
 κως. καὶ γὰρ ἀμναμοὶ, οἱ τῇ ἀμνῶν παῖδες. ἢ σμῦτα φῖς, οἱ δὲ ἀμναμοὶ καὶ ἀπό-
 γονοι τῷ γόνου μὲν, αὐξήσονται ποτὲ αὐτῶν, καὶ ὑπόβουλον μέγιστον ἐλπί-
 τῳ τῇ ἐμῶν πᾶσι πῶν, τὸ τῷ τῷ γόνου μὲν. τί δὲ ποιήσαντο αὐξήσονται τὸ ἐλπί-
 τῳ τῷ πρῶτῳ τῷ ἐφ' ὃ γν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντων σκῆ-
 πηρα, καὶ μοναρχίαν. (ὅτι ἀμνημόνους.) τὴν δὲ φῶν σε κατακρύψας μα-
 γανθεῖσα τῇ ῥωμῇ, ὡς ἀθλία πατοῖς τοῖα. τίς γὰρ ἐμὸς συγγενής.) ἢ τοῖ
 αἰνείας, ὁ γόνος τῆς κασνίας τῆς χειρᾶς τῇ τε, ἢ τοῖς ἀφροδίτης, ὁ αἰνείας γν
 ταῖς βυλῶν, ὅτι μεμψὺς γν ταῖς μάχαις, τοῖς δὲ λέγει δυνά νῆες λείοντας, ἐφο-
 ροὺ καὶ ὑπερὶ χροῦ γῆς γν τῇ ῥωμῇ. τοῖς δ' ἐμὸς τις σύγγονος.) ὁ αἰνείας.
 τῶν δὲ γὰρ γυνῶν ἴσον, ἀσάρετον, καὶ γανυμῆδιν, ὅν μιν κῶς ὁ ζῆνς ἀφαιρετῶν
 ζῆ. ἴλῳ δὲ γυνῶν λαομέδωντα, λαομέδωντα δὲ, περὶ αὐτοῦ. περὶ αὐτοῦ, ἐκπορῶν, κασ-
 σάνδραν, ἐρεῖσσαν, καὶ λοιπὰς. ἀσάρετον δὲ πάλιν γυνῶν καὶ πῶν, καὶ πῶν δὲ
 ἀγχιόλῳ, ἀγχιόλῳ αἰνείας, ὅπως ἴλῳ αἰνείας συγγενής κασάνδρας. ἴλῳ δὲ καὶ γὰρ
 ἐρὸς αὐτῆς ὡς ἐρεῖσσαν τῇ ταύτης ἐρεῖσσαν, ὅτι ἡς ἐρεῖσσης ἐρεῖσσαν πῶν ἀσκαῖν.
 ὑπόβουλον δὲ, ἢ τῆς τοῖας πορβυλῆς ἐλδύθουθις ὑφ' ἑλλῶν αὐτῶν ὁ αἰνείας, ἢ
 αἰχμαλωτῶν ἀχθεῖς ὑφ' οὗ νεοπτόλῃμ, ὡς φησὶν ὁ τῷ μικρῶν ἰλιάδῃ πεποι-
 κῶς, καὶ μετὰ τῷ ὑφ' οὗ ὅρις γν δελφοῖς τῷ νεοπτόλῃμ ἀνείρετον ἐλδύθουθις
 θῆς, οἱ καὶ πρῶτῳ τῷ ποδὶ ῥαῖκλον καὶ ἀλμωνίαν πῶν κασάνδρας, πηλίσσον
 λῖος ὅρους καμῶν. τὸ δὲ ῥαῖκλον, ἀπ' τούτου αἰνείας ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ἀπ' ἀμνη-
 μῶν αἰνείας ἦλθε εἰς ἰταλίαν, ἢ πρὶν ἀγχιόλῳ ἐκλεῖν, εἴτα σατῶνις ἀπ' τῷ ἐρῶν.
 σατῶνις γὰρ ὁ ἐρῶν παρὰ ῥωμαίοις. εἴτα ἀπ' οὗ αὐσον, αὐσονία, εἴτα
 τυρῶνις. εἴτα ἀπ' ἰταλῶν, ἢ ἀπ' οὗ τῶν τῶν γυνῶν ἀγομῶν παρὰ ἡρα-
 κλῆς, καὶ ἀπ' οὗ γιού διανηφάμῳ εἰς σικελίαν, εἰς πεδίον ἔρην, ἐλμῶντα
 βασιλείαν, ὅν δὲ ποσειδῶν, ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη. ἰταλὸν γὰρ τυρῶνις
 τῷ ταύρῳ καλοῦσι. ὅπως ἔν ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη. ἢς πρῶτῳ τῷ πῶν ἐκα-
 σίλδουσι, εἴτα ὅς αὐτῷ φαῖν, ὅτι καὶ ἡρακλῆς ἐκείνῳ μετὰ τῇ λοιπῶν τῷ
 γυνῶν βοῶν παρὰ γῆς, καὶ γυνῶν λατῖνον ἐκ τῆς φαῖν γυναικός, ὅς ἐκα-
 σίλδουσι τῇ ἐκῆ, καὶ ἀπ' αὐτῷ λατῖνοι πάντων ἐκλήθησαν. πρῶτος δὲ πῶν
 πῶν εἴτε ἀπ' ἡρακλῆους ὅτι ὁ αἰνείας μετὰ τῷ τῆς τοῖας ἀλῶσι εἰς ἰτα-
 λίαν, ὡς ἐφημῶν, καὶ λατῖνους παρὰ γίνετο. παρὰ λαύρετον δὲ πῶν καλεῖ,
 καὶ τοῖαν καλοῦμεν, παρὰ λῖον ποταμόν, ἔχων καὶ τῷ ἐκ ἐρεῖσσης ὅν αὐτῷ
 ἀσκαῖν, ἢ ἴλιον, ὅπως φαγόντων τῇ μὲν αὐτῷ τῆς τραπέζας, σιλίνινας ὅσας, ἢ
 ἐκ τῇ σκληροτόνῳ μόνῳ τῇ ἀγῶν (ὅ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἐπὶ δὲ καὶ χοῖρου
 λυκῆς ἀπ' τῷ πλοῖς αὐτῆς ἀρσικητοσύνης ὡς τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀλδανῶν ὅν, καὶ
 τειάκοντα τερπύας, ἀπὸ ἰδῶν, ὅτι τειάκοντες εἴτε οἱ πῶν αὐτῷ τῷ γῆν
 καὶ ἐρῶν ἀμνημόνους. ἐπ' αὐτῆς τῇ ἀλδανῶν, ἐκ χρῆστος ὅν πῶν κακῶς, ὅν
 καὶ δὲ καὶ τῷ χοῖρου, παρὰ πῶν τῇ λῖον πῶν καὶ λατῖνῳ ὅν πῶν κακῶς. ἢ τῇ
 θῆς ὅ πολίμῳ, δῖδωσι αἰνείας πῶν γάμον λαβινίαν τῷ αὐτῷ θυγατέρα. αἰνείας
 δὲ λῖον πῶν, λαβινίαν ὀνόμασε. λατῖν δὲ καὶ τῷ τῷ τῷ βασιλῆος
 πολίμῳ ὑφ' ἀλδανῶν ἀρδανόντων. αἰνείας ἐκασίλδουσι. ἀνερμῶν δὲ αἰνείας
 γν λαβρινῶν πῶν αὐτῷ τῇ αὐτῷ τῷ τῷ καὶ μαξίντῃ τῷ τυρῶνι, ἢ γῆν
 ὅσας τῇ αἰνείας γυναικός λαβινίαν τῷ σίλδῳ ἀσκαῖν. ὅτι καὶ καὶ πῶν βασι-
 λῶν,

λούε, ὅς καὶ τὸν μεγύτιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ πλείους, μὴ δὲ χόμῳ τὰς
 πρὸς εἰας, ἀλλὰ τὰ τοῦ λατίνου πάντα εἰς ἐπίσιον διασπῶν ζῆτωι τα. αὐξήσθῃ-
 τες δὲ οἱ λατῖνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ λ' ἐτ' αὐτῶν, τὸ τῆς χόρῃς αἰνιγμα, λαβινίας μὲν
 ὑποδρεφρόνησαν. ἄλδανον δὲ καὶ λόγγαν ἐτόρας πόλεις ἐκτίσαν, ἀπὸ τῆς χό-
 ρου, τῷ τῆσιν λδουκλῷ μακράν, καὶ τὸ ἐκῆσε ὅρ' ἄλδανον ἐπέλιπον ὁμοίως. τὰ
 δὲ ἐκ τρῶας ἀγάλματα μόνον πῶς τὸ λαβινίον ὑπερῶφθησαν. μετὰ δὲ ἀσπανίου
 πελδύτῳ, ὃ καὶ ἀσπανίος πῶς ἰδλ' ἐβασίλδυσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ λαβινίας αἰνέου
 ὑὸς σίλβιθ', ἢ κατὰ τινος ἀσπανίος ὑὸς σίλβιθ', σιλβίος πάλιν ἄλλ' αἰνέας,
 ὃ λατίν' ὃ καὶ πῶς. καὶ πῶς τ' δὲ πῶς τιβόριν', ὃ ἀμύλιθ', ὃ ἀβγντίν',
 10 μίχει τὸ τὰ τὰ πῶς ἄλδαν καὶ ἄλδανῶν. τὰ δὲ πῶς ῥώμης γνῶντα. ἀβγντίν'
 γῆν' νομήτορα καὶ ἀμύλιον. βασιλδύοντα δὲ τὸν νομήτορα ὃ ἀμύλιθ' ὄξυλασε,
 καὶ αἰγίσλῳ τὸν νομήτορα ὃν γν' λεωνησίῳ ἀναιρεῖ. τὴν δὲ ἀδελφῶν αἰγί-
 σος, θυγατὸρα δὲ τὴν περὶ ῥῶν γν' νομήτορα σιλβίαν, ἢ ῥίαν ἔλεον. ἰδρίαν φλ
 διας ἐσίας ποιῇ, ὡς αὐτὸν παρῶν' ὁσμεν. ἐδεδία γὰρ τινος χρῆσμον, λίγοντα
 ὑπὸ ῥῶν νομήτορα παίδων αὐτὸν ἀναιρεῖσθαι. διὰ τὴν ῥῶν μὲν αἰγίσλῳ αὐτῶν
 λει. τὴν δὲ ἰδρίαν φλ ἐσίας ἐποίησεν, ὅπως παρῶν' καὶ ἄποιος ὁσμεν. ἢ δὲ γν'
 ἀρ' ἄλσει ὑδρονομίῳ, ἐγγυθ' γίνεται, καὶ γῆν' ῥώμῳ καὶ ἀρ' ὁσμεν. καὶ
 τὴν δὲ μὲν ὄξυλαται μὴ ἀρ' ἀναιρεῖ, ἢ τὴν ἀμύλιος θυγατὸρα. τὰ δὲ βρέφῃ φαι-
 σύλῳ ποιμνίῳ λαβρῶντίας αὐτῶν ἰδρίαν ῥίαν πῶς τὸν τιβόριν ποταμῶν, ἢ ἢ
 20 ῥῶν γῆν' λαβρῶντίας αὐτῶν. ἐτυχε γὰρ αὐτῶν τότε νεκρῶν βρέφῃ τεκῆν. αὐ-
 ξήσθῃ τες δὲ ὁ ῥώμῳ καὶ ῥῶμ', ἐποιμαίνον ἢ τὴν ἀμύλιον ἀγρῶς. αὐτῶν
 τας δὲ τινος ῥῶν τὸν πᾶν πῶν νομήτορα ποιμνίῳ, ἐπιταροῦν. κατὰ γῆν'
 τος δὲ τὸν ῥῶν, ὁσμεν ὁ ῥώμῳ τῶν φαισύλῳ λέγει, καὶ ὅς ὁσμεν, τῶν νο-
 μήτορα πάντα διηγέται. τίλ' ἔγνω νομήτορα, τῆς θυγατὸς αὐτῶν πᾶσιδας
 ὄντας αὐτῶν. οἱ δὲ σωμαραμνίων πολλῶν, ἀναιρεῖσι τὸν ἀμύλιον. τῶν δὲ νομήτορα
 πᾶν πῶν αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς ἄλδαν παρασχόντες, αὐτῶν τὴν ῥώμῳ ἐπί-
 ζειν ἀπῆραντο, ἐπὶ τῆς ῥώμῳ ἡλικίας. πῶ δὲ τῆς μεγάλῃς ταύτης ῥώ-
 μης, ὡς ἐκτίσῃ ῥώμῳ πῶς τὴν φαισύλῳ οἰκίαν γν' ὅρε παλατίῳ, τετραγῶ-
 ν' ἐκτίσῃ ῥώμῳ, παρὰ ῥώμῳ, ἢ ῥώμῳ παλαστοδῶν τῶν τῶν.

30

ὁ κασινας τὴν φλ τε χέραιδ' γόν'
 βουλαῖς ἄρις, οὐ δ' ὄνοσος γν' μάχαις.
 ὅς πρῶτα μὲν ῥαίμῳ οἰκῆσαι μολῶν
 κιασ' παρ' αὐτῶν πρῶτα καὶ λαφυσίας
 κδρασφόρους γυμνασῖας, ἐκ δ' ἄλμωνίας
 πάλιν πλανήτην δίξεται τυρσλῶια
 λυγκύς τε βορρῶν ῥέθρον ἐβρωσῶν ποτῶν,
 καὶ πῶς ἄγῃ λῆς θ' αἱ πολύρῳλοι ναῖται.
 40 (ὡς δὲ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὡς στρατῶν
 ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γυμνασμάτων,
 ναῖ' πλάνῃσι πᾶν ἔρεμνήσας μυχόν

ῥαίμῳ.) καὶ τὰ λοιπὰ, πλατίως γν' τῇ ἰσορίᾳ ἐγράφη. ῥαίμῳ δὲ, μακρῶν
 δῶν πόλεις. λῖος δὲ, ὅρ' μακεδνίας, ἔνθα ὁ αἰνέας μετὰ τὴν ἄλωσην
 φλ τρῶας ὤκησε, καὶ ἀπ' αὐτῶν αἰνον πρῶτον ὄρεσε. ἄλμῳνιον δὲ, πόλιν μα-
 κεδνίας. ἀπὸ δὲ μακεδνίας ἦλθον ὁ αἰνέας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. λαφυσίας.)
 ὁ δῶντος,

ὁ δῖος Διόνυσος, ἅπ' λαφύσις ὄρεσ Βοιωτίας. ὅθεν λαφύσιαι λέγονται, αἱ γὰρ μακροδονία Βωβήχαι, αἱ καὶ μιμαλίωνος ἐκαλωῦτο, ὅς τ' ὁ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον. ἡδραφοροῦσι γὰρ καὶ αὐτοὶ, κατὰ μίμησιν Διονύσου. ταυροκίφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὥς καὶ Νυκτερίδης· καὶ σὴν ἡδράτα ἡρατὶ πῶς πεφυκέναι.

ἡδραταφόρος δὲ αὐτὸς ὄντι, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολὺς, οὗτος ἄνδρας ἐκμαίνει πῶς τὰς ἐτόρων γυναικας εἰσέρχεσθαι. τὰς δὲ γυναικας τὰς Φλοῖνους, οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὴ εὐρυσι κορεδίεσας, σιωπῶσι μετ' αὐτῶν. ταυροκίφαλος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ἢ ἡδράς φόρος, ὅτι τοῖς Φλοῖνοις ἢ ἀλογίᾳ προσκεῖται δίκλιν ζωὴν τετραπόδων. τυρσλῶια δὲ ἢ ἰταλία, ἀπὸ τυρσλῶος τοῦ τηλέφου ἵου. λυγκεύς δὲ ποταμὸς ἰταλίας θέρμα ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὠμώστωσεν, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκένετο λυγκεύς γὰρ ἔειπεν αὐτὸ ἐπνίγη. πῖσσα καὶ ἄγχιλλα πόλεις τυρσυνίας. πολὺ ῥέλιον, πολὺ ἀρεον. πολὺ θρέμμα γὰρ ἢ ἰταλία. νάνος, ὁ ὀδυσσεὺς παρὰ τυρσλῶσις καλεῖται, δηλῶντος τὸ ὄνομα τοῦ τὸν πλανήτην. ἰγὼ δὲ εὐρον, ὅτι πρότορον ὁ ὀδυσσεὺς, νάνος ἐκαλεῖτο, ἔτα ἐκλήθη ὀδυσσεὺς. ὡς περὶ ὁ ἀχιλλεύς πρότορον λιγύρων καὶ πυρῶτος, καὶ ἐτόρος ἐτόρος ἐκαλωῦτο. μίξαι Φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατὸν. ὀδυσσεὺς φασὶν γὰρ ἰταλία σιωπῶν αἰνέει, καὶ σιωπῶν μετ' ἀλλήλων καὶ ἐρῶν ποιῆσαι. λέγων δὲ, ὡς διάφορος ὦν, Φίλιον στρατὸν μίξαι μετ' αὐτὸ ὅς τας σπονδίας, ὁμοῖς καὶ λιταῖς 20 νείας σπονδίας, ὡς αὐτὴν φυγὸς ὦν. σὺν αὐτῇ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο πῶλλον τηλέφου, τέρχων καὶ τυρσλῶος, αἰκίσσουσι παρὰ τὴν χώραν τὴν ἅπ' τυρσλῶσις ἐκλήθησαν τυρσλῶιαν. οἰκὸς. ὁ Διόνυσος, ὅτι ἀπαξ τὸ γινώσκον ἐσέχοντο αἱ γυναικας, ὡς τὸν ναὸν αὐτοῦ. τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἱ οἰκονομοὶ καὶ οἰκονομοί.

ἀλὸς τε καὶ γῆς. (ὡν δὲ δίκη τοῦχοι τόκοι, μυστὴρ ἀνάκτορος, ὅ ποτ' οἰκονομὸς δόρυ γινώμναι θείονος γυνὴ συνδίσσας λύγοις, τέρχων τε καὶ τυρσλῶος αἰθωνὸς λῆκος 30 τῶν ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἰμαλτων, γῆν τετραπέραν εἰδωλῶν πλήρη κίχων τὴν ὕσδορον βρωθῆσιν ἐξ ὀπαδῶν μνήμην παλαιῶν λήγεται θόσπισμαλτων. κτίσει δὲ χώραν γὰρ τόποις βορεηγόνων ἔσθ' λατίνους διαμῖονους τ' ὠκισμῶν, πύργους τριανήντ' ἐξαριθμῶσας γονὰς.

Δίονος. ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἶνος εὐρετῆς. ὡς καὶ ἀχλὺς φασί, 40 πᾶσι θεοῖν μαίνεσθαι ζῶντες. καὶ Διόνυσος φασὶν ὁ σκυμναῖος· ματὰ τὰς θεοῖν καὶ κορωνίσιος κῆρας.

γῆς σιωπῶν. ἔρριβη ὀπιδῶν. ἡρακλείων αἰμαλτων. ἡρακλῆς, καὶ αὐγὴς τῇ θυγατρὶ αἰλῆς, πᾶσι τηλέφου. τηλέφου καὶ ἰδρᾶς, τέρχων καὶ τυρσλῶος. γῆν τετραπέραν. ἔπειτα τὴν ἰσορίαν ὀπιδῶν πλατῆς, ὅπως ἐκπῶν αἰνέας τὴν λαβιήαν. καὶ ὅποι μὴ ἐσθ' ὅν, τὴν ῥῶμην φασί. ἔρα γὰρ ὅπως φασὶ τὴν ἰσορίαν. χρυσὸν ἔλαβον ὁ αἰνέας, ἔνθα αὐτοὶ οἱ ἰταῖοι αὐτὸν καταφύγωσι τὰς ἐκ τῆν τετραπέραν, καὶ ἔπειτα πᾶσι, ἄλλων δὲ γὰρ ἰταλίας, καὶ ἀχρήσαντες

σαντες τραπέζην ἐχούσαντες, καὶ τίλθ' ἐφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἥτοι οὗ
ἀρτους. σιωπῆς δὲ οὐκ αἰνείας τὸν χρυσόν, ἐκπτε τὴν λαβινίαν πόλιν ἐκῆσε, καὶ οἱ
μὴ ἐδότες τὴν φώλιν φασί. (ἐπίσει δὲ χώραν.) ἐπίσει δὲ εἰς τὴν χώραν. ὃ γὰρ
ἡ χώρα ἐπίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Βορείωνος.) πάντα τολμητὰ βατὰ καὶ γρὰ
πᾶ τῷ λυκόφρονι. οἱ ἰταλοὶ πρὸ τοῦ ἀβοργίνης ἐκαλουῦτο, καὶ ἑτέρᾳ μυρία ἀπὸ
τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἔθνη. ὅτ' οὖν δὲ βορείωνες λέγει, οὗ ἀβοργίνες. ἵππερ
λατίνες.) φλυαρεῖ καὶ εἰς ὅσα. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἀβοργίνες, ἀπὸ λατίνων τῶ φαίνον, ἢ
ἡρακλίδες ἢ λατῖνοι ἐκλήθησαν. πύργους τειάκοντα.) καὶ γνῶταί τε φλυα
ρεῖ. ὃ τειάκοντα γὰρ πόλεις ἐκπτε αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τειάκοντι ἔτι ὁ ἦος αὐτοῦ
10 ἀσκανίθ', ὡς ὁπιδὸν ἔπου, ἐκπτε τὴν ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λυκῆς χεῖρας, ὡς ἐκ
τῆς λυκῆς ἐλαβον, καὶ καὶ ταύτῃ μέλαινα ὅτ' οὖν λέγει.

συνὸς κελαινῆς, ἢ ἅπ' ἰδάλωρ λόφωρ
καὶ διαρδανίωρ ἐν τοπῶν ναυοδλώσεται,
ἰσπερὶ βμωρ θρίπτεραμ ἐν τοκοῖς κῆπεωρ,
ἦς καὶ πόλει δεικνολορ ἀνυθίσει μιᾷ
χαλκῷ τυτώσας, καὶ τέκνωρ γλαγοτρώφωρ.
20 δειμάς δὲ σιγκὸρ μωδία παλλυίδι
πατρῶ' ἀγαλλματ' ἐγκατοικεῖ θεῶρ,
ἃ δὴ παρῶσας καὶ δωμάρτα καὶ τέκνα,
καὶ κτήσιμ ἄλλωρ ὁμπνίαμ κῆμνλίωρ,
(ὡς τρεῖς γηραιῶ πατρὶ πεδωβιώσεται
πῆπλοις ποδισχῶρ, ἢ μ' οὖν αἰχμηταὶ κυύδ
τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλω.

ἰσπερὶ βμωρ.) καὶ ὅσα λακῶς ἔχει, καὶ πῶς τὴν ψυδρὴν τὸν ἰσορίαν. ὃ γὰρ
πρὸ τοῦ ἐκπιδόσαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὑδροῦ ἢ χεῖρ' ἔτεκον, ὡς ἐπ' αὐτῷ
30 καὶ πρὸς αὐτῆς ἰσπερὶ βμωρ τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν. ἃ δὴ παρῶσας.)
γν' ἰσπερὶ βμωρ ἢ σιωπῆς, ἃ πᾶσι δὴ ἀγαλλματὰ πρὸς βιώσεται καὶ πμῆσει, σιω
τρεῖς γηραιῶ πατρὶ ποδισχῶρ, καὶ καλύψας γν' τοῖς πῆπλοις ἰμῶντια παρῶσας
καὶ δωμάρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτήσιμ ἄλλωρ ὁμπνίαμ κῆμνλίωρ, ἢ τοῖς τὸν πλῆ
τῶν. ἢ μ' οὖν οἱ αἰχμητῶν κῆμντις τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι. φασί γὰρ, ὅτι ὁ λυκόφρων, καὶ
λοιποὶ πινεῖς, ὅτι πορθεμένης τῆς προίας ὑφ' ἐλλυῶν, αἰνείας μόνον ἢ λυδὸν βρώθη
ἵπ' αὐτῶν, καὶ ἐκλόνει λαβὼν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βέλεται. παρῶσας δὲ τὸν οἶ
κον, καὶ τὴν γυναικα, καὶ τὰ τέκνα, πῶς κερὶ τὰ τῶν θεῶν ἀγαλλματὰ, καὶ τὸν
ἱαυτὸν πατῶρα. αὐτῶν εἰς τὸν ἄλβαν, καὶ ἐκπτε πόλιν ὀχυράν, τὴν ἅπ' αὐ
τοῦ αἰνεία δια πρὸς γορδύθεισαν. γν' οὖν ἔτυχον τὸν πατῶρα αὐτοῦ ἀγχιῶν τε
40 λυδῶσας. καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χεῖρ' αὐτοῦ γν' χρυσὸν ἢ λῶρνακι βα
λῶν, δρῶν ἡσας αὐτὸν ὃ μικρῶς, ἅπ' αὐτῆς ἀπύρρα. ἐλαβε δὲ καὶ σιω, ἢ τις ἔτε
πε ἢ τέκνα, ἢς καὶ ἀγαλλμα ποιήσας σιω τοῖς τέκνοις αὐτῆς, αὐτῶν ὡς γν' μιᾷ
τῶν πατῶν αὐτοῦ ἐκπιδόσαν πόλιν. ταῦτα μὲν ὅτι φασί. λέγεις δὲ ὃ τὴν μικρὰν
ἰλιωδία πεποικῶς, αὐδρὸς ἀλγῶν καὶ αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δόδῶναι τρεῖς
ἀχιλλέως ἢ νεοπτόλεμος, καὶ ἀπαχθῆναι σιω αὐτῶν εἰς φαρσαλίαν τὴν ἀχιλ
λέως πατρὶδα. φασὶ δὲ ὅτι
αὐτὰρ ἀχιλλέως μεγαθύμῳ φαίδιμ' ὦς,
ἐκπορεύω ἀλσχερὶ κατὰ γαγὴ κούρας ὑδὶ νῆας.

X πῶς δὲ

παῖδα δ' ἔλκωμ' ἐκ κώλου ἐϋπλοκάμοιο πηλῶν,
 ρίψας ποδὸς πεταγὼν ἅρ' ὑέγου. τὸν δὲ πρὸνόντα
 τ' ἔλαβε πορφύρε' ὀδύνην, καὶ μοῖρα λυγρὰ ταῖα.
 ἐκ δ' ἔλετ' αὐδ' ὁμοαχλὺν κῦζονα παρακροίτην,
 ἔκτορ' ὅ, μὴ τέ οἱ αὐτῷ ἀρετῶν παναχαῖν,
 δίδαν' ἔχειν ἐπὶ κροῖον ἀμειβόμενοι γόρας ἀνδρῶν,
 αὐτὸν τ' ἀγχίσσοι λυγρὸν γόνον ἱπποδάμοιο,
 αἰνείαν γὰρ νηυσὶν ἐβόσατο ποταπόροισιν,
 ἐκ πάντων δαναῶν ἀγέμεν γόρας ἐξόχον ἄλλων.

19

τὸ τῷ μόνῳ ἥρωσιρ αἰεδοῖμι δόμων
 λαβῆν, ὃ χρεῖται κατ' ἐπὶ γκαῖα δαῖν' ὅ,
 τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέσας ὅ κριθεῖς
 τῷ πλείστον ὑμνηθῆσαν γὰρ χολέμας πάτρων
 γὰρ ὀφειτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
 τύρσιρ μακεδνὰς ἀμφὶ κερκαίου νοῦπας,
 ἀργῶς τε κλεινὸν ὄρμον αἰνέτω μέγαν,
 λίμνης τὲ φόρκης μαρσιῶνιδ' ὅ ποτα,
 τιτῶνιόν τε χεῦμα τοῦ κτλ χθονὸς
 δύνοντ' εἰς ἄφαντα κούρμων' ὅ βαλῆν,
 ζωσθεῖον τε κλιτὺν, ὅντα παρ' ἐχθρῶν
 συγνὸν σιβύλλης ὅσιν οἰκητήριον,
 γρῶνω βδρῆθρω συγκατηρηφίς σίγης.
 ὅσωντα μὲν δύσλητα πείσονται κακὰ
 οἱ τῷ ἐμῇ μέλλουσιν αἰσώσῃ πάτρων.

20

γὰρ ὀφειτέκνοις.) ὅδε μὲν γὰρ καὶ ῥωμύλ' οἱ τὸτε ἀπόγονοι, ταῦτ' ἐκπ. 30
 σαν. μικρὸν γραφομένην, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ μ, καὶ δέχεται αὐτὴ μακρὰ καὶ μί
 κροῖον. ἀπὸ αὐτοῦ δὲ μέγα γράφεται. ἀργῶς τε κλεινὸν ὄρμον αἰνέτω.) αἰνέτης
 λιμὲν γὰρ ἰταλίας, ὅντα φασὶν ὀρμηθῆναι τῷ ἀργῷ, καὶ καταβῆναι ὑπὸ λίρ-
 κης ἐκ τοῦ φόντος τοῦ ἀφάρτος ἰσσοῦ καὶ μέλαινα. φόρκα δὲ, λίμνη σαδίου
 φ' ἀπὸ χροῦ τοῦ ῥώμης. μαρσιῶν δὲ, ἔθνη ἰταλίας, παρὰ ταῦτα τῷ λίμνι οἰ-
 κοῦντο. τιτῶνιόν τε χεῦμα.) τίτῳ ποταμὸς ἰταλίας, ἐγγὺς λιρκαῖα. ὁ λίρ
 καίον, ὅδε τὸν λίρκα καλεῖται. ὁ δὲ τίτῳ ὅδε, ποταμὸς ὅδε εἰς θάλασσαν ῥέει,
 ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὡς φησὶ καὶ Φιλοσίφαν' ὅ. ζωσθεῖον τὲ
 κλιτὺν.) ζωσθῆρ ὅδε ἰταλίας, γὰρ ὅδε ἰσσοῦ ζωσθεῖον ἀπὸ λαν' ὅ. φησὶν ὅδε, ὅτι
 ὅδε ταῦτα διήγησεν ἡ σιβύλλα λιμναῖα, μὴ καὶ ἀπὸ λαν' ὅ. φασὶν ἀδελφῶν. ἐν- 40
 θραῖα, καὶ σαρδιαῖα, ὡς περὶ καὶ τρεῖς βασιλεῖς χρησμολόγοι, ὁ δὲ ἐλατῶν
 τῆς βοιωτίας, καὶ ὁ ἀθηνῶν, καὶ ἀρκῶν. περὶ τῆς δὲ σιβύλλης νῦν ὁ λυκοφρεῖς
 λέγει, λιμναῖα μὴ, ἡ τις τέθηκα γὰρ χρόνῳ ταρκαῖον τοῦ ὁδοφράου, βιβλίου
 περὶ φησὶ καὶ αὐτῆς τρεῖς, ἡ δὲ καταλιπούσα, ὅμ' ἡ μίαν, ἡ τρεῖς ἐβανήσαντο οἱ
 ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης θοραπνείας ἀναλωσάσης περὶ, ὅτι μὴ ἐδί-
 δωκεν ἐκείνῃ ὅσον ἐχέτω χρυσόν. ὁ ὕδρου ποιήσαντο, ἐβανήσαντο, ἡ μίαν
 τῷ καταλειφθῆσαν, ἡ τρεῖς, καὶ ἐδόντο μαρκαῖ ἀκίλῃ φυλάσσειν. ὅδε δὲ
 ὅδε ὡς δὲ φησὶ βοῶς ἐμβαλόντων, ἀνέλεον, ὅτι περὶ μεταγραφῆς ὅδε, τῷ δὲ
 βίβλου

βίβλου, ἢ τὰς βίβλους ἀρύναντες γὰρ μίση τῇ ἀγορᾷ μετὰ λαβνακῶ κατέχωσαν.
 γεῶν δὲ, ἔρ' κούλω. Βορέθρῳ δὲ, ἔρ' ἀσπυαίῳ.

τί γὰρ ταλαίνῃ μκτεῖ τῷ προμκθίῳς
 ξυῶν πῖφινκε, καὶ τροφῶ σαρπηδόνῳ,
 ἄς πνύτῳ ἱλῆς καὶ πῖτραι συμπληγαδίδε,
 καὶ σαλμυδισός, καὶ κακῶξενῳ κλύδωρ
 σκύβαισι γείτωρ, καρτοδούοις εἰσγει πάγοις.

10

τί γὰρ ταλαίνῃ μκτεῖ τῷ προμκθίῳς.) ἀσίας καὶ ἰαπῑρῷ προμκθίῳς καὶ
 ὤμκθίῳς. ὁ προμκθίῳς, καὶ ἰσπότης, ἢ ἀξιοθίῳς, πᾶς δούκαλίῳ. ἀρ' γὰρ ταύτης
 ῥῖ προμκθίῳς μκτρός ἀσίας, ὁ λυκόφρῳ λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν
 δυνάπῳ ἀρ' δυνάπῳ, ἢ πῖς ἐκ δυνάπῳ γήνησε σαρπηδόνῳ, μίνωα, καὶ ῥαδιδμαν-
 θῳ. ἑτῶροι δὲ τὴν μὲν ἀσίαν, ἀρ' ἀσίου φασὶ κληθῆναι. τὴν δὲ δυνάπῳ, ἀπὸ
 τινῶ δυνάπῳ. ἰοῦ ἰμδρόν. ἀνδρῳ δὲ ὁ ἀλικαρνασσέας, ὡς κενὸν ἰσορεῖ γῆμας
 δύο γυναικας, παμφολύῳ, καὶ παρβγνόπῳ. ἐκ μὲν ἐν παμφολύῳ φησὶ
 γῆνῃσαι αὐτὸν, ἀσίαν καὶ λιβύῳ. ἐκ δὲ παρβγνόπῳ, δυνάπῳ καὶ δυνάπῳ,
 ἀφ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλησὶν ὀνχκασιμ. ἄς πόντῳ ἱλῆς.) ἄς τινες δυνά-
 πῳ καὶ δυνάπῳ ῥαχωρίζει ὁ ἱλῆσποντῳ, καὶ τὸ καὶ τὸ. ὅθεν δὲ ἐκλήθη ἱλ-
 λῆσποντῳ, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἰσίου, ὅτι ἱλῆσποντῳ ὅδῳ ἀρ' σῆ-
 σοῦ καὶ ἀδύδου τόπῳ, οὗ ὁ ξέρφης τὴν γέφυραν ἐξέδωκεν, μέχρι τῷ δρακίῳ
 ἡμετέρου βοσσόρου, ὅν βοσσόρου διαρῆῳ ὁ ξέρφον πατὴρ ἐγεφύρωσε, πῶ τῷ
 γεφύρωσαι ἐξέδωκεν τὸν ἱλῆσποντον. πῖτραι συμπληγαδίδε.) ἄς ὁμηρῳ
 πλακτᾶς καλεῖ. εἶναι δὲ φησὶν αὐτὰς πῶτι τυρσῳῳ. ὁ δὲ ἑραποδῳκῳς σῳωρ-
 μαδίδε καλεῖ. περὶ μὲν δὲ καὶ λιανθότῳ, παρὰ τὴν δύνεινον πόντον. φη-
 σὶν, ἢ τῶ πῶτι τὸ δύνεινον. ἀπολλώνῳ δὲ, καὶ οὗτῳ ὁ λυκόφρῳ, συμπληγα-
 δίδε αὐτὰς λέγουσι. ἀλλ' ὁ μὲν λυκόφρῳ οὗτῳ φαίνεται μετὰ τὰς εἶ-
 ναι λέγων καλκιδόνῳ καὶ βυζαντίῳ, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώτῳ
 βαβαροῖς ῥόδῳ. ὁ δὲ ἀπολλώνῳ ποτὲ μὲν φαίνεται, παρὰ τὸν δύνεινον
 πόντον, ἢ τῶ τῷ σῳῳ κληδὶα λέγων αὐτὰς, ποτὲ δὲ ὁμοίως ἔρ' λυκό-
 φρῳ γῳῳ

30

πληγαδίδε ἀξίνε, καὶ ὅπῳ φοινῳ δύνει.

ἡσπρ δὲ αἱ συμπληγαδίδε, ὡς ληρῳσι, πῖτραι δύο, συγκρούσαι πῶς ἀλλήλας,
 καὶ σῳαροῦσαι τὰ πῶσι. ἐπεὶ δὲ παρὰ πῶσι ταύτας ἢ ἀρῳ, ἐξέριζώθη-
 σαι, καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ ἢ μὲν γὰρ δυνάπῳ ἢ πῶς ἔρ'
 βυζαντίῳ, ἢ δὲ γὰρ ἀσίαν πῶς τῇ καλκιδόνῳ. συμπληγαδίδε.) αἱ συμ-
 πλέσαι, καὶ πῶς κρούσαι ἀλλήλας. πλακτᾶς δὲ, ὡς πῶσι μῶσι πῶσι τὰς
 ἀκτᾶς. σαλμυδισός.) τὸ μετὰ βυζαντίῳ καὶ διαμᾶλῳ πῶσι, καὶ
 ἀπὸ σαλμυδισοῦ παρὰ ῥῳ πῶσι. καὶ κακῶξενῳ κλύδωρ.)
 ὁ δύνεινον τὸ σῳῳ. κατ' ὀφῳσῳ δὲ ἐλῳ ῥῳ δύνεινον, διὰ τὸν σῳῳ
 πῶσι, καὶ τὸν κατῳπῳ τῆς ληρῳς, οὗς ἡρῳκῳς ἀνῳ. καλῳς δὲ νῳ ὁ λυ-
 κόφρῳ ἐφῳ κακῶξενῳ τῳ, αἰσχύλῳ ἀκλῳ. αἰσχύλῳ γὰρ πῶσι τῆς
 θαλάσσης ταύτης, οὗτωσι λέγων.

ἐχθρόφῳ νῳ τῳσι μκτῳ νῳ.

σκύβαισι γείτωρ,) μετὰ γὰρ τὸ σῳῳ πῶσι, καὶ τὸ ἰδῳ, ἐσῳ
 ὁ σκύβας.

λίμνῳ τέμνων τανάϊς ἀκραιφνὴς μίσῳ,
 ξείθοις οἰζει προσφιλεσάτῳ βροτὶς
 χύμετλα μαϊώταισι θελῶσι ποδίῳ.
 ὄλοιρ νανῖται πρῶτα καρνῖται κύνοθ.
 οἱ τῶν βοῶπιρ ταυροπάρβονορ κέλευ,
 λίρνης ἀνρρείφανρ φορτηγοὶ λύκοι,

λίμνῳ τέμνων τανάϊς.) ὁ τανάϊς ποταμὸς σκυθίας, διαρῆ ἀσίαν καὶ θυ-
 ρῶπῳ, ἐσβάλλων εἰς τὴν μαϊῶτην λίμνῳ, ὡς φησι Διονύσιος.

ὄρωπῳ δὲ ἀσίης τανάϊς δὲ μίσον οἰζει,
 ὃς ῥῶθ' ἐλιοςόμην γαίης δὲ σαυροματάων,
 σύρεται θυ σκυθίῳ τε καὶ θυ μαϊῶτην λίμνῳ.

χύμετλα.) τὰ ἐκ χεμαῶν ἀκρυγμάτα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν. ποῶτον
 γὰρ ὅτι ψυχρὸν ἢ παρὰ μαϊῶτην σκυθία, ὡς χύμετλα, ἥτοι ἀκραιφνέστατα γίνονται
 γυρῶν γυρῶν τῶν χώρων. ἵαμα δὲ χιμαίτλων, κατὰ φησι νίκανδρος, ἀμει-
 βάτης ὁφθαλμοῦ δέμας, καὶ παλιούρου ῥίξης ζωμὸς παρακλυζομένη αὐτῶν.

ὄλοιρ νανῖται πρῶτα καρνῖται.) καρνὴ πόλις φοινίκης. φοινίκον δὲ ἔμπο-
 ροὶ ὄντον, ἄλλοι εἰς ἀργύριον, καὶ ἀρπάσαντες ἐν τῶν ἰνάλων θυγατῶν, ἐκώμισαν
 εἰς αἰγυπτον ὅθι ὁσίειδ, ὡς ὁ λυκόφρων εἶπεν φησι, καὶ ἔτοροι. ὁ δὲ ἠρόδοτος
 αὐτῶν λέγει τὴν ἰῶν, παρὰ τὸ πλοῖον τῶν φοινίκων καταρχομένην μίγνυνται ὅθι
 ναυκλήρων. ἔγκυθον δὲ γηρομένη, ὅθεν κτήσασθαι αὐτῶν φόβον τὸν πατρός ἀπαχθῆναι
 εἰς αἰγυπτον. βοῶπιρ δὲ αὐτῶν λέγει, ὅτι μυθικῶς ὡς φησιν ὁ Ζεὺς ἐμίγνυνται αὐτῇ,
 ὁ γυνῶν ἢ ἡρα βοῶν αὐτῶν ἐποίησεν. ἢ δὲ ἀλήθεια ὅπως ἔχει, ὅτι οἱ σερβῆσαι ἔσθ'
 ἔρωτ' δίκῳ βοῶν ἐπλανῶν. ταυροπάρβονορ.) ὁλοκτον φαίνεται. εἰ μὴ
 ὅπως εἶπεν περὶ τῶν ἐποχουμένων ὅθι ταύρων, ἥτοι ὅθι ταυρομόρφων πλοῖον. ὃ
 γὰρ ἀρῶνόςκελος ἴω, ὡς τε λέγειν αὐτῶν ταυροπάρβονορ. ὃ γὰρ ταῦτο ἐγγί-
 νη, ἀλλὰ βοῦς.

πλωτὶν πορεύσασιν κῆρα μεμῶτη πρῶτω,
 ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἤραμ ὑπείροισ διωλαῖς.
 αὐθὶς γὰρ ὕβριμ τῶν βαρῆιαν ἀρπαγῆς
 κούρητ' ἀντίποινον ἰδοῦσι κῆρτοι
 ζηρῶντ' αἰχμαλώτοισιν ἡμπεδύσαν πόριμ
 ἐν ταυρομόρφῳ τραμπιδίῳ τυπώματι
 σερραπῆιαν δικταῖον εἰς ἀνακτορομ
 διωμαρτε κρήτης ἀσδῶν σρατηλατῆ.
 οὐδ' οἶγ' ἀπρηκίωσαν αὐτ' ἴσω ἴσα
 λαβόντ' ἀλλὰ κλωπῆ (ὡν τῶν κρῶν σρατῆρ)

πλωτῆρ.) πλωτῆρας καὶ πλωτῆρας λῖνας, διαγίλας τῆς νύμφας κα-
 λῶσι λαλῶντων, λυπῶν, καὶ ἔτοροι. μεμῶτη.) ὅθι ὁσίειδ, ὡς εἶπεν φη-
 σι. μέμφη πόλις αἰγυπτον. ἡρα δὲ αὐτῶν ἔπην, ὅτι ἀρχὴ πόλεμον γέγονε
 ἀσία καὶ τῇ θυρῶν, τῶν θυρῶν ἀπείροισ. κούρητ'.) οἱ τὸν οἶον θρῆσκον-
 ταν διαίμονον γὰρ κρήνη, ἀφ' ὧν νῦν λῖνας αὐτῶν κρήνης λέγεται. ἀντίποινον.)
 ὡς ἀντίκτιστον ἀνάλωσιν θυρῶν ἐκ φοινίκης ἀρπάζοντες, αὐτῶν τῆς ἰούσ.
 γὰρ τῶν-

γὰρ ταῦρομόρφῳ προμπίδῳ.) καλλίσως ὅτ' ἔγραψεν ὁ λυκόφρων, ὅτι ταῦρομόρφῳ πολιορκίᾳ ἐκ φοινίκης οἱ κρητὸν τὴν δυνάμειν ἀρπάζαντων, ὥχοντο. ληροῦσι γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦρ' ἔγεγονός, αὐτὴν ἤρπασεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθ'· ταῦρ' ὁ λυκόσι' σφάττης παρὰ ἀσπίδου, τοῦ καὶ μινωταύρου, βασιλείας κρητὸς περιφθῆς, ἀφάρπασεν αὐτὴν ἐκ σαραπίας πόλεως φοινίκης, μεταξὺ σισιδῶν καὶ τύρου λαμίας.

πόλει.) δωμαλίη. ἐφίω δὲ πολλὰς, ὅτι διὰ ῥῆ γὰρ ἔγραψεν. πόλις γὰρ ἦν. ἐπεὶ οὖν γέγονε πόλις, αὐτὴ τοῦ τ' ὀφέλει τιλῶναι ῥ. οὐτ' οὖν δὲ ἀδία λυκοφρονίῳ πάντα γράφει, οὐκ ἐδὼς, ὡς εἰκὴν, ὅτι χαλὸν πολ. 100 θ' ὅτι τοῦ ἰαμβίου, καὶ τίθεται καὶ ἀπονομῶν καὶ προχαί' ὅν' ἔδ' τέλει τοῦ ἰαμβίου. δίκτυον.) δίκτυος καὶ ἰδὴ ὅση κρητικῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ἰδὴ ὅση τρωίας, ὡς καὶ ἀγὰτ' οἱ φησὶ περὶ τῆς γὰρ κρητὸς ἰδὴς· δίκτυον γὰρ διώδωκε ὅτι' ἡλὸν ἰσάμους.

κρητὸς ἀσπίδου σφάττης.) ὁ ἀσπίδου οὐτ' ὅτι δὲ, ὁ καὶ μινωταύρ'· ἔχει δὲ, ὡς φησὶ, ταύρου πρόσωπον. ἦν δὲ πασιφάης ὕψος, γυμναδὴς αὐτῇ ὑπὸ μινωτ' καὶ ταύρου, ὅν' ὁ δαίδαλ' ἐποίησεν. ἢ τὸ ἀλφειὸς, ὑπὸ ταύρου τοῦ σφάττης, ὃ καὶ ὁμοί' ὦν, ἐμινωτὴν ταύρου πρόσωπον ἔχει. ἔτ' οὖν δὲ ὁ λυκόφρων τὸν ἀσπίδου δία λέγει πατόρα εἶναι τὴν σαραπίδ' ὁ μινωτ' καὶ ῥα δαμάνθου. ὃ δ' οἷ' ἀπηρεκίδισαν.) ὃ δὲ οἱ κρητὸς ἡλλωις ὄντες, ἤρ. 20 κίδισαν τιμωρησάμενοι τοὺς βαρβαροὺς, καὶ αὐτὴ τῆς ἰούς τὴν δυνάμειν ἀρπάζαντες, ἔειλαν ἐς ἀποικίαν περὶ τὴν τρωίαν τόνκερον καὶ σκαμαύδρον, ὃ σκαμαύδρον θυγατέρα γήμας ὁ δαυρίδ' ἐγέννη, τῆς ἐμὸς περγόνης. πῶς ἔν' ἐπὶ μᾶλλον τούτων συγχρῆν ἔλαβεν ὁ δαυρίδ' ἐγέννη, καὶ ὃ παρ' αὐτῶν ἀφρεθῆν, ὡς φησὶ ὁ λυκόφρων.

ὃ δ' οἷ' ἀπηρεκίδισαν, ἀλλ' ἔειλαν σφάττην.

πῶς ὅτ' ἀποβλήτῃς ὁ λυκόφρων εἶπε, πρὸς τὸ ὅτι περὶ τρωίαν ἀπελθόντες ἀποικίαν ἔειλαντο, καὶ ἐκτίσαν τὸ σμίνθιον. τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἐκόντ' ἐποίησαντο. ἢ δὲ ἰσορῶς ἔτ' ἔχει· τόνκερ' ὕψος ἦν σκαμαύδρον τὴν κρητὸς, τούτῳ ἐδὴν χρησμός, ἐκῆ οἰκῶσαι, ὅτ' ἀπ' ἐπὶ γυμναδὴς ἐπιδύονται αὐτοῖς. πῶς δὲ 30 τί τῆς ἰλίου δὲ γυμναδὴς, βρωθόντων νύκτωρ ὑπὸ μινωτῶν τῶν ὀχίων, τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νδυμένων τῶν τόξων αὐτῶν, μινωθόντες τὸν χρησμός, ἐκτίσαν τὸ σμίνθιον, καὶ ἰδὴ σμινθίς ἀπὸλλων'· οἱ γὰρ μῦθες παρὰ κρητὸς σμίνθου λαοκτοῦντος. ἀπὸ τῶν δὲ τὴν πόλιν, ἀκτόνκισαν ἐκῆ, καὶ ἐβασίλθου τόνκερ', ὃ δ' ὃ καὶ τόνκερ' οἱ ἦσαν, ὡς καὶ καλλίμαχ'· τόνκερ' ἄντικα νῦν ἀχαιῶν ἄστρα κίδισαν.

καὶ (ὡν σκαμαύδρον σφαιρικῶν φυτοσπόρον
εἰς βιβρίων ἔειλαν οἰκητήριον,
σμίνθιοι σιδ' κρείσσοντες, ὡν ἀπο πορᾶς
ἱμοὺς γυμναδὴς ἐξίφυσεν δαυρίδ' ἐγέννη
γήμας ἀριστὸν κρητὸν ἐγγυῆ κέρων.
καὶ δαυτὸν ἐπέμελλαν ἀρπάζας λυκοφ
ταγῶ μονοκρήνιδι κλέφοντες νάκην
σφακονόφρους ὅσκιον ἀσπίδων σφαιρῶν,
ὅς εἰς κῆρυκα τὴν λιγυρὴν μολῶν,

X 3 καὶ τὸν

καὶ τὸν τετραπύλῳ ὕδρου ἐννοήσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βασιλέας πυριπυρόν

δραυκίῳ.) ἀρκηκῶ. δραύκη γὰρ πόλις λεύκης. εἰς βιβρύκῳ.) τὰς
πρώων. βίβρυκες γὰρ νύ, οἱ μουσὶ, γνῶτόροι βιβλῶν ὄντες, ὡς ὁρῶ ὀλυμπῶ.
εἰσὶ δὲ καὶ ἑτοροὶ βίβρυκες ἔθνη γαλατῶν μεταξὺ περὶ τῆς καὶ ἑδραυνίῳ
ὁρῶν καὶ ἰβηρίας λέμενον, οἱ καλοῦνται ναρβωνήσιοι. ὡς ἀπὸ πορῆς.) ἀελο-
βίῳ, ἢ κατὰ πινας βάττειν δυγατόρα τδύκρε γήμας διαρδανῶν, γηρῶ εἰχθό-
νιον, τρῶα δὲ εἰχθόνιῳ, τρῶας δὲ ἴλιον ἀσπασάνου καὶ γανυμήδην, ἴλῳ γη-
νῶ λαομείδοντα, λαομείδων πείαμον, πείαμῳ τῶν λαοσάνδρων αὐτῶν καὶ οὗ
αὐτῶς ἀδελφός. καὶ διδυτῶν ἐπιμύαν.) ὁπιδὼν ζήτα, ὅπου πᾶσι πάντων
καταλαβόντων ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα δὲ πρὸς τήκοντα ἀπολλώνιοι.
τῶν λιγυσικῶν.) ἢ κύντακα πόλις καλὸν δῖον. γν δὲ καλὸν ἔθνη λα-
ζήκον, ὡς φησὶ ὁπιδὼν πλατυτόρος, πλυσίον ἀβασγῶν λέμενοι. ἢ δὲ λιβύη, καὶ
τὸ λιγυσικὸν ἐλῖμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ λίγυῳ τῷ ἀλεῖων ὁ ἀδελφός, τῆς λυρῆος
καὶ ἀρχηδόνῳ καὶ ἀλεξανδρείας εἰσὶν. ὃ δὲ λυκόφρων οὗτῳ λαοτομῶν τῷ
πολλῷ, καὶ τῶν καλῶν λιγυσικῶν καλῶ. ὃ δὲ λίγυς οὗτῳ ἐκλύων ἡρακλῆ
ἐπὶ τὰς γηρῶν βῆς ἐλθεῖν, ἀνκρίθη. καὶ κατὰ μὲν οὗ μὴ εἰδότες διαίρεισιν
ἐκλύων, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν διοκῶντας λιγυσικῶν καὶ λιγυσικῶν, οὕτως ὡς
ἔπομεν ἔχει. κατὰ δὲ τῶν ἀκρίβειαν, λιγυσικὰ μέρη εἰσὶν, ἄλλοι ἔπομεν. οἱ δὲ
λίγυδι τῶν παραλίων ἀπὸ τυρσῶν δῖον μίχει τῶν ἄλλων καὶ ἄλλοι γαλατῶν
εἰσὶν, ὡς φησὶ δῖον, καὶ ἑτοροὶ ἀκρίβεια τοῖς ἰσοκρίτοι, συγγραφῆς τε καὶ γιν-
οσφοῖ. τετραπύλῳ ὕδρου.) δικίφαλον δεικνόντα, ἢ τοῖς δύο ἵνας ἔχον-
τα. αἱ γὰρ δύο ἵνες, δὲ πινῶς ἔχουσιν. ὕδρου δὲ τὸν δρῶντα ἔπειν, εἰδῶ
λαβὼν αὐτὴν εἰδῶ. θρόνοις.) φαρμάκοις τῆς μηδίας, παρὰ τὸ δορῶ, δόρῶ
σε καὶ θρόνα.

ἄροτρα, καὶ λίβητι δαιτρυθεῖς δέμας,
ἐκ ἀσμενῶς ἑμαρτῶν ἐρῶλον σκύτῳ,
ἀλλ' αὐτόκληρμ ἀρπάσας κορυαῖδα,
τῶν γνωτοφόντιμ καὶ τέκνων ἀλαλτορα,
εἰς τῶν λαλνθεον κίσαμ ἡρμαπῆατο,
φθογγῶν ἐδῶλῳ χαονιτικῶν ἀπο
βροτῆσιαν ἱέσαμ ἑμπαιον δρόμων.
πάλιν δὲ ὁ πῶτερας ἀσκήρας ἀνείρυσας,
καὶ φασγαλὺς ζωσῆρα καὶ ξίφῳ πατρὸς
ὁ φημίον πᾶς, σκύρῳ ὡ λυγρὸς τέφας
κρημνῶν ἐνδρῶν ἀγίλιτ ξοιζουμένην
πάλαι διοκῶντας ἀταρχύτας ῥίφας.

καὶ λίβητι δαιτρυθεῖς δέμας.) φασίμ ὅτι ἡ μήδεια τὸν ἰαλόντα ἐφύλαττε,
νῖον ἐποίησεν. ἐρῶλον.) τῷ κρείττω. ὃ δὲ καλλιμαχῶ λέγει τῷ καλῷ πᾶν, παρὰ
τὸ ὄρεω, τὸ ὄρεω. ἀλλ' αὐτόκληρμ.) ἡντομῶν καὶ γὰρ καὶ ἡ μήδεια πῶς τὸν
ἰαλόντα. κορυαῖδα.) τῶν μήδειαν νύ. κορυαῖς γὰρ ὄρεον μικρότατον, κατω-
φῶς πῶς σωσσίαν. κορυαῖδα δὲ τῶν τῶν λέγει, παρὰ ὅσον κατέταξεν ἑαυτὴν εἰς
τῶν λυπῶν

τὴν λυπὴν τῆς ἐπιτομῆς ἰάσοντο. τὴν γνωροφόντων καὶ τέκνων ἀλάστω-
ρα.) τὴν ἀνελούσαν καὶ φονόνοσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἄνυρτον. ἡ γὰρ μά-
δια φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τὸ ἀδελφοῦ αὐτῆς ἄνυρτον, ὥσπερ λα-
βοῦσα πάντης καταπαλόντο ἀνέλγειν. ὕδατον δ' ὃν κορεύει, καὶ οὗ ὅζ' ἰάσο-
ντο αὐτῆς πῦλινος μείλιον καὶ φόρηται, ὅσα τὴν πῆς ἰάσοντα ζαλοτυπίαν, ὅτι
ἄρλιπὸν αὐτῶν, ἐγχεῖ γλαυκίῳ τὴν θυγατέρα ἑλόντο τὸ βασιλῆος τῆν κο-
ρίνθω. εἰς τὴν ἀλάστορα ἰόσαν.) τὴν ἀργὴν λέγει, ὅτι ἡ τρώπις αὐτῆς ἐκ
πῆς διωδιναίας ὁρῶς ἦν, φωνόνοσα καὶ λαλῶ. ἰόσαν δὲ αὐτῶν καλῶ, ἐπει-
δή τὸ ὄρεον ἡ ἰόσα μιμητικὴν ὅτι φωνῆς ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἡ ἀργή. πάλιν
δ' ὁ πῆρας ἀσκήρας.) τὴν πῆς θησιῶς τὸ εἶδος, καὶ τῆν ὑποδιδασκῶν τῆν
ὑπὸ τὴν κορυφαίαν πῆραν πάλιν διαλαμβάνει, κορυφαίαν γὰρ αὐτῶν ὁ καλ
ἀμαχο καλῶ.

ἔργα δὲ μὴν προζῶν κορυφαίη ὑπὸ πῆρας,
θακὲ σὺν ἀρπίδασι. ἀσκήρας, εἶπον ὀπίθην,
ὅτι τὰ πῆς τῶν πόδας πιλία, ἥτοι τὰ ὀρεῶνα λέγεται. ὁ δὲ λυκοφρονὶς τὰ
ὑποδιδάματα λέγει. ὁ φημὶς πῆς.) αὐτὴ τὸ φημισμένης. κατὰ τοῦτον γὰρ
ὁ φημισμένης πῆς. θησιῶς φησὶ, τὸν αἰγία φημίου εἶναι πῆσις, αἰγίως δὲ θη-
σίαι. καὶ ὅτι μὴν αἰγίως καὶ αἰθρας ἦς ὁ θησιῶς, ἀλυσίς. ὁ δὲ αἰγίως πανδύοντο
ἦς ἰω, ἀλλ' ὁ φημὶς. σκύρο.) νῆσοι δὲ ἡ σκύρο μία τῆν λυκοφρονίαν,
ἥς ἐκασίλιν λυκοφρονίαν, ὁδῶν τὴν νῆσον οἰκιστῶν. γὰρ γοῦν τῆ σκύρο
ταῦτα θησιῶς, ἡ ἀγροῦς ἔχον ἡτ' πλούταρχον, καὶ Φιλίαν πῆς τὸν λυκοφρο-
νίαν, καὶ φοβηθεὶς ὅσα τὴν ἀρπαγῇ τῆς ἐλπίδος, καὶ τὴν κατ' αὐτὸ ἐκτρα-
τείαν τῶν διωκομένων, ἡλθον πῆς λυκοφρονίαν, καὶ διέτειβε πῆς τὴν νῆσον.
ἡ κατὰ πινας, ὅτι ὑπονοίαν παρῆχον, ὅτι μέλλει τυραννεῖν γὰρ ἀβλῶας. ἡ κατ'
ἐτόφους, ὅτι ὑπὸ λυκοῦ τὸ αἰγίως ἀδελφῶν, ἡ ὅσα τὸν φόβον τῆν παλιναντιδῶν, ἡ
ὅσα τὴν ἱππολύτου ἀνείρδην, ὅζ' ὡδὴ τῆν ἀβλῶν, καὶ ὅπως φυγὰς ἡλθον εἰς
σκύρον. ἀσκή δὲ νεωπειζομένην ὁ λυκοφρονίαν αὐτὸν ἰδῶν, καὶ δειλιάσας πῆς
τῆς ἀρχῆς ἀναγαγὼν ἐπὶ πινὰ λόφον, καὶ δῖον πινὰ ὑποδιδάκνους, κατεκρέμνι-
σε καὶ ἀνέλγειν αὐτὴν.

ὡς θηρὶ βλώξας τῶ σπῆσαντι δειλιάσας
μύσῃ τροπαίας μαςὸν εὐθελον θεῶς.

σὺν θηρὶ βλώξας.) παλιν ὁ θησιῶς σὺν τῇ ἀρακλῇ ἐλθὼν εἰς τὴν σκυ-
θίαν πῆς τῆς ἀμαζόνων, διπλοῦν παρδουκῶσε νῆκτο ὡς αὐτὸ ἐλλῶας, ὅσα τὸν
ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ ἀντιόπῳ τὴν ἀμαζόνα, ὅζ' ἥς θησιῶς ἔχον ἱππολύ-
τον. ἡ δὲ ἰσορία τοιαύτη ἀδμήτη ἡ θυρεθῆως θυγατέρα, ἐπιθύμους τὸν ἱππο-
λύτης ἐκτίσασθαι ζωστῆρα, καὶ διὰ γὰρ πλοῖον ἀρακλῆς μετὰ τε θησιῶς, καὶ
ἐτόφον, εἰς διμωκῆρας λιμένα ἡλθον, καὶ ἱππολύτης τὸν ζωστῆρα τούτου ὑπὸ
χρῶ δουῶναι. ἥρα δὲ ὁμοιωθεὶς γυναικί, ταῖς λοιπαῖς ἀμαζόνισιν ἐλθῶν, ἀρ-
πάξει τοὺς ξένους τὴν ἱππολύτην. γὰρ πλοῖον δὲ αὐτῶν, ὡς πρὸς μολίῳ κα-
πελοφρονίαν, ἀρακλῆς ἀντιταξάμενη ὑπὸ τὴν ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆ-
ρα λαβὼν, θυρεθῆ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῇ ἀποκομίζει. καὶ ἀπολλόμενος μὲν
καὶ λοιπὸν ἀναερίδωαι φασὶν ὅφ' ἀρακλῆους τὴν ἱππολύτην. ἀπολλόμενος
δὲ οὕτω φησὶ.

γυναικῶν ἀμαζονίδων ἑκάσθην λιμνῆσιν ἀρεῖν,
γῆρα ποτὶ πελοφρονίαν ἀντιόπῳ μελανίπῳ,
ἥρας ἀρακλῆς ἐλοχάσατο, καὶ οἱ ἄποινα

ἱππολύτη

ἰππολύτη ζωσῆρα πᾶσι καὶ ἰοῖσιν ἐγγυάλεγον,
ἀμεικασίγνητη, ὅσῃ ἀπῆμονα πᾶσι γὰρ ὁπίσσω.

ἔτορ' ὅτι πρὸς ὁμοίαν τοῖς πεποσμένοις φησὶ
τελαμῶν ἀκρόντη αὐτῆς,
ἡμετέροις ἐταροῖσι φῶς πρώτισ' ἔθηκε,
ἡτέρας αὐτοδολέτησαν ἀμείκτον μελανίππῳ,
αὐτοκασίγνητῳ χρυσοζώνῃς ἀνδρῶς.

Διήας.) ὦ ἦρας. πολέμια γὰρ ἴω ἔρ' ἡρακλῆ. τροπαίης ὦ ἦρας.) παρ
ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὡς πορ' ἔρ' διί, τροπαίον ἀντίθηντο. ἀπῶσαντι.)
μεταλαβόντι, θηλάσαντι. ἔθλασε γὰρ ἡρακλῆς τὴν ἦραν πᾶσι ὡν, ἀθλῶν αἱ
ραμῶν αὐτῶν, καὶ πεισάσας τὴν ἦραν θηλάσαι αὐτῶν, διό καὶ ἀπεθανάτιδον. 18
μαδῶς δὲ ὁ αὐτοδολέτης, παρὰ τὸ μὴ ἐοικέναι. μαδῶς δὲ ὁ γυναικεῖος, ὁ μεδῶς ὡν
γαλακτῶ. μύση.) ἔρ' ἡρακλῆ. διότι ἐμνήθη γὰρ ἐλδυσίνι τὰ δι' αὐτῶν λε-
γόμενα μικρὰ μυστήρια. δὴ μόλπ' ὅτι γὰρ ἔχ' ὁ θεὸς ἡρ' ἴστρον, ἀλλ' ὁ θεὸς τὰ μυστή-
ρια, ἐκείλυσεν ἑγὼς μὴ μνησθῆναι. ἐλδυσίνι δὲ τὸ ἡρακλῆος γὰρ ἐλδυσίνι, καὶ θείον
τὸς μνησθῆναι, τὸ μὴ τὸ δὴ μόλπει νόμον φυλάττοντες, θείοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν
δύο γένετ' ἡρακλῆα θοράσσουσαι, οἱ ἐλδυσίνοι ἐπ' αὐτῶν τὰ μικρὰ ἐπιείσαν
τὸ μυστήρια. αἱ δὲ μνησθῆναι μνησθῆναι ἐξέφοντο.

ζωσῆροκλήτης, νείκ' ὥρηνε διπλῶν,
σῶντ' ἄμδρσας καὶ θεμισκύρας ἀπο
τὴν τοξόδιαμον νοσώσας ὀρθωσίαν.
ἦς αἱ ξυῶμοι παρβγνοὶ νεωρυωίδ' ὅ
ἔριμ λιπῶσα λαλγμον, ἡδὲ τήλαμον,
καὶ χόδμα βορμωδοντ', ἀκταῖον τ' ὄρ'
ποιῶνς ἀθλκτας ἀρπαγὰς διζήμεναι
ἔτορ' κελαωνὸν ἴστρον ἤλασαν σκιδτας
ἵππας, ὁμοκλήτερας ἰεῖσαι βοήμ.

26

30

ζωσῆροκλήτης.) ἔτ' ὅτι τὸν θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωσῆρα ὅτι ἰππολύτης, ὅ
δωῶναι ἔρ' ἡρακλῆ. αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν ἰππολύτην ἡρ' ἔτορ' τὸν λυκόφρονα, ὅς
ἦς ἔχει τὴν σῶφρονα ἰππολύτην. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς, ἔλαβε φαίδραν, ἡ τις
ἦρα τὴν ἰππολύτην. καὶ μὴ ἰχναῖος γὰρ ἔτορ'. αὐτοδολέτης ναὶ τῇ ἀφροδίτῃ, ἔρω
τὸν αὐτὸν καλίσσασα. εἴτα ὅτι τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτῇ, εἰς νόσον ποδῶν ἐπι-
σι, καὶ ὅτι τροφὴ αὐτῆς ὁ μικρὸς ἀναγκασάσας αὐτῇ ἐπ' αὐτῇ, μετὰ τινι χρόνῳ
ἀνῆγεν' γν. ἡ δὲ φαρμάκῳ βολομένη λύσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ διωκαμένη,
εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἰππολύτην. καὶ ἐκείν' ὅτι μὴ δεξομένη τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπὲρ
δλίφει μετ' ὀργῆς. ἡ δὲ φαίδρα γνῶσα, ἐαυτῇ ἀπέπνιξε. νυνὶ ἡμῖς δὲ ἔτορ' λεί- 40
γομένη, ὅτι θησεὺς ὅς αὐτόπης τὸν ἰππολύτην ἔχον, ὅχι ὅς ἰππολύτης. ἐκείνη γὰρ
γὰρ ἡ ἀπελύνθη, λαβόντ' ἡρακλῆος τὸν ζωσῆρα παρὰ μελανίππῃς ὅτι αὐτῇ ἀ-
δελφῆς ἡ ἰππολύτη μὴ ἀνῆλθεν παρὰ ἡρακλῆος, μελανίππῃ δὲ παρὰ τὸν τελα-
μῶν. θεμισκύρας πόλις πεφλαγανίας. αἱ ἀμαζόνων, γῆ δὲ θεμισκύρας αἱ ἀ-
μαζόνων λέγονται. τὴν τοξόδιαμον.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντες πεποσμένοι τὸν
τοξόδιαμον γράφουσιν. ἐγὼ δὲ παροξύνων. τὰ γὰρ πεποσμένοι τὸν παρὰ
Διὸς. οἱ τὸν τοξόδιαμον, τὴν διαμαζομένην ὑπὸ τῶν. τοξόδιαμον δὲ, τὴν δια-
μαζοσαν τῶν, λέγει δὲ τὴν ἰππολύτην. ὀρθωσίαν.) ὀρθωσίαν αἱ ἀρ-
αὶ ὀρθω-

ἀπ' ὀρθωσίης ὄρες ἀρχαδικοῦ, ὡς τιμωμένῃ ἐκείνῃ. ἥτοι ἐπορεύσθαι τὰς πικτύσας.
μακρότητα γὰρ ἡ θεός. φημί γοῦν ὅπως ἐγὼ τὴν τοφικὴν ἀντίοπην, ἥ ἤδη ὅσον
τὴν ἱπολύτην, σδρῆσας τὴν ὀρθωσίαν ἀγρεμιν, ὡς Φιλονυμένειον ὑπὸ αὐτῷ, οὔτι
τοφικῇ. πινὲς δὲ καὶ τὴν ὀρθωσίαν, αὐτὴ τῆς ἱπολύτης ὁμώνυμος φασίν.

ἥς αἰξύναιμοι.) νεπηνίς ἡ ἀμαζών αὐτῇ ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λαιπαὶ ἀ-
μαζώνες νεπηνίδες καλεῖνται. ἐπεστράτευσαν δὲ αὐταὶ τῇ ἀθηκῇ, καὶ νικηθεῖ-
σαι ὑπεστρέψαν εἰς ἰταλίαν. καὶ ὅτ' ἂν μὲν ὅλα τὸν ζωστῆρα φησὶν αὐτὰς ὑπὸ τὰς
ἀθλῶας στρατεύσασαι. ἐλλαίνετο δὲ ὁ λίσσιος φησὶν, ὅτι παγγύτω τοῖς λιμμεσι-
κοῦ βοασόρου διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἤλθον εἰς τὴν ἀθηκῇ, καὶ τέτρασι μῆσι πο-
10 λεμήσασαι ὑπεστρέψασαν. ὃ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας φη-
σὶν αὐτὰς ἀπάντων ἀνθρώπων τολεμήσασαι ἱππορῶν ὡς βῶλαι, τ' ἀνδρείας αὐτῶν πρὸς
ῥώμηναι πολλὰς κατέδραμον τόπας. ἐλθεῖν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀθηκῇ, μολὶς
μὲν ἡγήθησαν. ῥόδοιτο δὲ ὁ πονηρὸς, τότε φησὶ θησέα λαβεῖν τὴν ἀντίοπην,
ἡ μαχομένῃ μετ' αὐτῇ, καὶ ὑπὸ μολπίδῃ τῆς ἀμαζόνων ἀκοντιοῦσαν καὶ
πυθῶσαν, ἡ πρὸς ἐν εἰρήνῃς φησὶ εἰς ἀβίαν μετὰ ξυγίων ἐλθεῖν.

γραυροῖσιν ἀμυνάμοις τὲ τοῖς ἐρεχθίως,
καὶ πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπέρβησαν διορί,
τὰς μοτοπέιους ἀνταλώσασαι γυνίας.
20 πάππ' δὲ βρήκης οὐμὸς αἰσώσας πλάκα,
χώραντ' ἰορδινῶν καὶ γαλαδβαῖον πείδιον
ὄρους ἐπὶ ξέγν ἀμφὶ πῶν δ' ποτοῖς,
σερῶν τρεχέων ζεύγλαρ ἀμφιθεῖς πείδιαις,
ἀλκῇ νέανδρ' ἐκπρεπίσαντ' ἡγῶνους.
ἥ δ' αὐτὴ τῶν τρέφοι βοηλάτῳ
τὸν ἐξάπρυμνον σέρφ' ἐγχαλινούμενον
30 σείλασα, λίσροισι αἰπὺν ἤριψεν πάγον,

γῆρας.) χώρας. τὸ δὲ γῆ, καὶ μετὰ πρὸς γεγραμμένης, καὶ διὰ πρὸς γεγραμμέ-
νης, ὃ λυμάνειται τὸ μέτρον τοῦ σίχου. πάππ' δὲ, ὁ ἴλος. πινὲς δὲ τὸν λαομῆ-
δοντα φασίν, ὃ γὰρ λαομῆδων ἐρατῆρας ἦν πόλεως, ἥς ὁ λυκόφρων ἀπαρτιοῦ-
ται, ἐκπρεπὲς τὴν τροίαν ἔχει τοῖς πῶν δ'. πρῶτον γὰρ ἡ τροία μικρὸν τι πολυχνιον
ἴον. ἀλκῇ νέανδρ'.) νεῖ, ἀνδρῆς. μετέφρασε δὲ τὸ αἰχμύλιον. τὸν οὐ γὰρ
ἀνδρόπαιδα φησὶν αἰχμύλ', ὅτ' ἂν νέανδρον, ὡς παραφράζωμ λέγει. ἡ δ'
αὐτὴ τῶν τρέφοι. ἡ δὲ ὄρεα δὲ, αὐτὴ ἦν τιμωρημάτων τῶν τρέφοι, πρὸς ἡρακλῆα τὸν λεόν-
τῳ γνῶσθαι μὲν οὐκ ἐξ ναυσὶ σείλασα, ἀξίναις καὶ δίκαιαις κατασκάψει τῇ
ἴλιον. ἐξάπρυμνον δὲ φησὶ τὸν ἡρακλῆα, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐχὼν εἰς τὴν τροίαν ἔλ-
40 θε, ὡς καὶ ὁμηροῦ.

ἐξ ἧς σὺ νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
ἰλίου θ' ἀλάπαφ' ἰλίου, χερῶς δ' ἀγῆας.
αἰπὺν δὲ, πάγον, τὴν ἴλιον, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. καὶ ὁμηροῦ.
ἥτοι ἐγὼν εἰμι πρὸς τὴν ἴλιον ἡντιμύδων.

τὸν ἡ παλὶμφρων γοργὰς ἐν κλήροισι θεῶν
καθιδιώσει πημάτων ἀρχηγέτις.
αὐτὸς δὲ κίρκρι τμῶλον ἐκλελοιπότεον

Υ λιμψίμ

κίμφορ τε καὶ χερσοδργὰ πακτωλονὶ ποτα,
 καὶ νᾶμα λίμνης, ᾗθ' αὖ τυφῶνθ' ἀλμαρ
 κούθμωνθ' ἀνόμεκτρον εὐδ' ἀνθ' μυχόν,
 ἄγυλλαμ αὐσονίτιμ ἐσσεκώμασαμ
 δλφνὴμ λιγυσίνοισι, τοῖς τ' ἀφαίματθ'
 ῥίζαμ γιγαντῶμ σιθώνωμ κεκτημζνῶις
 λόγχης ᾗ ὕσμίνησι μίξαντ' αὖ πάλημ,
 εἴλομ δὲ πῶσαμ, καὶ διορύκτικτομ χθόνα
 πᾶσαμ κατ' ἐργάσαιντο, τῶν ὀμβρωμ πῶλας,

10

τὸν ἢ παλίμφρωμ.) οἱ μὲν τῶν ἥραν ἀκόντισιν. αὐτὴ δὲ παλίμφρωμ ἔρ' ἥρα
 κλῆ γίνεται. πρῶτον γὰρ αὐτὸν μισῶσα, ὕδρομ ὡδὶ τῇ θυγατρὶ ἦεν γαμβρόν ἐποι
 ησε. γοργάδια.) τῶν ἐμποιδῶν φόβον ποδὶ τῶν γοργότατα. καθιδρώσει δὲ,
 αὐτὴ τὸ θεὸν ποιήσει. πημάτων δὲ ἀρχηγέτις, ἐπειδὴ παρὰ τῇ ἔρ' ἥρα κλῆ
 ἦν ἀθλῶν ἐγγύς. ἄλλοι δὲ ταῦτα ὡδὶ ῥ' ἀθλῶν ἀκόντισιν. καὶ παλίμφρωμα μὲν
 τῶν σιωπῶν. γοργάδια δὲ, τῶν ὡδὶ τῶν σῆδ' ἐπὶ τρεῖς ἔχουσιν τὸ γοργόν. πημάτων δὲ,
 ἀρχηγέτις, ὅτι πωγέτω ἔρ' ἥρα κλῆ ᾗ τοῖς πόνοις, βοηθῶσα αὐτῇ. καθιδρώσει
 δὲ διοποιοῖσι ἢ ἥρα, ἢ μὲν ὅτι αὐτὸν ἐθῆλασεν ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρόν αὐτὸν ἐχον 20
 ὡδὶ ἦεν τῇ θυγατρὶ. σῶτας δὲ ὁ βυζάντθ' ᾗ θεῶν λόγοις, θεὸν γῆρας φησὶ τὸν
 ἥρα κλῆ, γίγαντα τὸν πρόνομον ἀνερηκτότα, ἥραν ἀνγυλάζοντα πῶς γάμου
 βίας. αὐθὶς δὲ λίρκοι.) τυρσλῶος καὶ λυδῶος, αὐτὸ πᾶσι δὲ ἦσαν, τὸ λιθῶν
 βασιλείας. λιμὸν δὲ καταχρόντος τῶν λυδῶν, πρῶτον παιδῶν ἐπερῶντο παρη-
 γορεῖν ἑαυτοῦ, ἐφθονόντ' αὖ σφαίρας καὶ ἀσφαγέλους, καὶ λοιπὰς παιδῶν. ὡς δὲ
 ποδὶ γῆρας τὸ ἱακῶν παιδῶν ὅκ ἀδωάντο, διαρεθόντες εἰς δύο, κρείσει τὸ
 πατὴρ ἐκλερουῖται, ὡς τε αὐτὸ μὲν μύνην εἰς λυδῶν, αὐτὸ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπαίρειν εἰς
 ἀρκίαν. περὶ τὸν ὡδὶ τυρσλῶον τὸ κλῆς τῆς ἀρκίας, σὺ τοῖς μετ' αὐτὸν
 ἀπαίρει πῶς ἰταλίαν. καὶ καταπολεμήσας πινὰς ἦν ἐκείσε, καὶ παραγῆρομιν 30
 νθ', καὶ κηλῶς βασιλῆος τῆς χώρας, καὶ τυρσλῶν ταῦτ' ἰσχυρῶς. λίμ-
 νθ'.) λίμνη λυδίας. πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς λυδίας χερσοῦ πρὸς ἡγμά-
 τῶν, νῶν δὲ ὕλον. λίμνη.) τῶν γύγαιαν λέγει, ἢ τῶν ἀσκανίαν. πηλίσιοι δὲ
 λυδίας τὰ ἄεμα ὅρα, ὅπου φησὶν ἑσίοδθ' εἶναι τῶν ἐχιδνῶν. ταῦτα δὲ σιωπῶν
 γὰ ὁ τύφωμ, καὶ ἐγγονήν δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐχιδνῶν μεγάλην. δεινῶν λιγυσί-
 νοισιν.) ἢ σιωπῶν ὅπως, δεινῶν μίξαντες λόγχης πάλιν ᾗ ὕσμίναις. τίσι; τοῖς
 λιγυσίνοισι, τοῖς κεκτημένους ῥίζαν καὶ γιγαντὶ ἀπ' αὐτῶν αἵματθ' ἦν σιθώνωμ, καὶ
 δρακικῶν γιγαντῶν, ἢ δεινῶν ῥίζαν γιγαντῶν. δεξάτω δὲ ἐπ' αὐτοῦ αὐτῶν αὐτῶν
 ῥῶν καὶ ἰταλῶν, λέγει συζυγῆς εἶναι αὐτῶν ἦν δρακικῶν γιγαντῶν. οἱ γὰρ γί-
 γαντες ἐκ δράκους γεγονότες ποδὶ τυρσλῶν καὶ ἰταλίαν ᾗ ταῖς πηλῶν σῶσαις ἦν
 σοῖς ἔκτισαν. ὅρα δὲ τὸ ταῦτα λέγειν, πῶς δεξάτω αὐτὸ μετὰ τυρσλῶν λυδῶν, 40
 καὶ πολεμήσαντες αὐτὸν λεγομένους εἶναι γῆρθ' ἦν σιθωνικῶν γιγαντῶν. σιθῶν δὲ
 βασιλῆος τῶν δράκους. ὀμβρωμ.) ὀμβρεα γῆρθ' γαλατῶν καὶ σελπίων.

30

40

καὶ σελπίων βεβῶσαμ ὀχθρῶν πάγων.
 λυδῶν δὲ ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριμ,
 πῶς εὐδομ ἦδ' ἡ τῇ πρὶν ἐξελπίων φλογί,
 ἐπεὶ πελασγόνους εἶδε θυμολοκῶν ποτῶν

ἐκρησσοῖ

κρωασοῖσιν ὀθνεῖοισι βάψαντας γαῖθ.
 ἦ δ' αὖτις οἰσρήσασα τιμωρσμένη
 τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
 πορθῶσα χώρας ἀντίπρρβμον ἦονα.
 πρῶτ' ἄν μὲν ἦεν ζηνὶ τρεῖς λαπορσίω,
 ὁμώνυμ' ἔξους, ὅς καταυβάτης μολῶν
 σκηπῶν πυρῶσει πάντ' αὖ δυσμενῶν σαθμὰ,
 (ὡς ὃ θανῶμαι καὶ νεκροῖς σρωφωμένη,
 τὰ λυγρὰ ἀκρόσω ταῦτ' ἂν νῦν μέλλω θροεῖν.
 ὁ δολύτορ' δὲ τοῖς πεφασμένον κίλωρ

10

20

30

40

καὶ σάλπιγγος.) ὁ σάλπιγξ, ἀλλὰ ἄλπια ὅρη δύρωπαια μεγάλα τῆς ἰταλίας.
 γὰρ μὲν ἂν εἴη ὁ ἴσθμ' ἄλλο δὲ ἂν εἴη ὁ ἔλκω. ἄλπια δὲ τὰ ὅρη ἐκλήθησαν, ἀπὸ
 πιν' ἄλπι' ἔκαστος. (ὡς ἔλκω λαπορσίω.) λαπορ-
 σαι δὲ μὲν ὁ ἀπὸ τῆς γῆς διὸς ἀγαμέμνων' ὅστις ἰδὼν ὁμώνυμ' ἐν τρεῖς λαπορ-
 σίω δι' ἀγαμέμνων, ὅς τις ὡδὶ τροίαν ἐστράτευσεν. ὁ δολύτορ' δὲ.) ὁρεῖς
 μετὰ τὸ ἀνελθεῖν αἰγίδου καὶ λευταμνήσας, διωκόμενος ὑπὸ ἑρινύων, φθί-
 γει πῶς ἀθλῶν γὰρ τῇ τῇ αὐθιχῶν ἐορτῇ, βασιλεύοντ' ἀμφοτέρωτ', καὶ
 λείνεται γὰρ ἀπὸ πάγος, ἢ μετὰ ἑρινύων, ἢ τυωδίαται, ἢ ἐργόνης τῆς αἰγίδος
 καὶ λευταμνήσας θυγατρὸς. ἴσως δὲ γηρομύων τῇ ψήφω, ἀπὸ πύθης. ἐχρησε
 δ' ὁ θεὸς τῇ μανίᾳ αὐτὸν ἀπαλαγνῶσαι, εἰς τὸ γὰρ ταῦροις ξόανον τῇ ἀγῆμιθι
 μετακομίσει. οἱ δὲ ταῦροι μοῖρα σκυδὼν. παραγνόμενος δὲ μετὰ πυλάσας, καὶ
 κρατηθεὶς παρὰ βοκόλων, ἤχθη δέσμιος οὗ τρεῖς πυλάσας πῶς θόαντα τὸν
 βασιλῆα. ὁ δὲ αὐτὸς πῶς τὴν ἰσθμὸν ἐπὶ γένειαν ἐπεμψέμεθ' ἢ καὶ τὸ ἀγῶν-
 ματ' ἐφύγει. χεῖμα δ' ἐφύγει δὲ θῶκεσαν ποδὶ τὰ τῆς σελδουκίας νῦν λεγ-
 μένης μόρῃ, καὶ ποδὶ ἀντόχειαν, καὶ τὸ μελάντιον ὅρ', ὁ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν
 ὅριον ἐκεί τῆς μανίας, ἀμυνόμενος ἐκλήθη. ὕδατον δὲ ἤλθον εἰς ἀθλῶας, καὶ πυλά-
 σαι μὲν ἠλέκτραν ζυγνύει. αὐτὸς δὲ μετὰ τῇ ἀδελφῶν ἀνελθὼν νεοπτόλεμον τὸν
 ἀχιλλῆος, ἐγχευε ἐρμίνην, ὅς τῃ γυναικὶ πασιμὸν. ἢ λατὰ πινος ἀεργόνη γήμας
 τὴν αἰγίδα, πρὸς τὴν γυναικὶ, οἱ καὶ γὰρ ὅριον τῆς ἀρκασίας, ὅπως ὑπὸ ὀφθαλμοῦ
 χθεὶς ἀναερεῖται. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναιρέσειν αἰγίδος καὶ λευτα-
 μνήσας, ποδὶ τοῖς ἀζῶσιν ἀρκάσιν γήματον ὅριον γήμας, ὡς θυετώδους
 φησὶ, χρυσὸν ἔλαβε σίλινθον πῶς ἀρκίαν, ὅς στυαυτήσας ἐκ σφαγῶν ἐθελῶ
 λαός, ὅς ἐκάλειν αἰολῆς, ὅς τὸ ἐκ σφαγῶν εἶναι, ἤλθον εἰς λίσσον. καὶ αὐτὸς
 μὲν ταχὺ ἀρδάνων, πόλις ἐπίσας ἐκ δυνάμει. ἀπόγον' δὲ τὸ τοῦ ἀλκιδόμου
 γῆρας, μετὰ ἐκαστὸν ἐτη λυσιδίαν τῆς λίσσου, πόλις ἐκπτε. κίλωρ δὲ νῦν ὁ ἀπὸ
 γον' γῆρας ἐρρεῖν. τὰ δὲ ποδὶ τῆς ἀρκίας λίσσου, ἐλάνη' ὁ λίσσι' ἰσορεῖ γὰρ

γὰρ ἀμφιβλήσας ἱλοπ' ἡμιδ' ὀλῆμ
 καταυδαλώσει γαῖαν ὀθνεῖαν μολῶν
 χροσμοῖς ἱατρῶν (ὡς πολυγλώσσῳ σφατῶ.
 τρίτ' ἂν δὲ ἀνάκτ' τὸ δρυμόπου γόν'
 τὴν τοῦ χαλκῶν παρθένου βραγχησίαν
 παραοιχίας βῶλον ἐμπεφυρμένην

Υ 1

σασμοῖς

νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχεμγνῷ δαίῳ
σφραγίδα δέλτω διακτύλωρ ἱφαρμόσαι

γν' ἀμειβλήσῃς.) παρόσῃ δίκλῳ ἰχθύῳ ἐμπνῶν γν' ἔρ' ἡλιῶν ὁ ἀγα-
μήμων, ἀνέρεται. ἡ γὰρ ἡλυτομνήσῃς τῷ βραδυνῶντῳ, ἐποίησεν αὐτῷ
ἡλιῶν ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα. καὶ ἐλθόντῳ ἀγαμήμωντῳ, πολεχάρως ὑποδύαμν
ἔσθῃ, καὶ ἡλιῶν γν' δίστασε, ἔσθῃ ἀπέκτανεν, ὡσαύτῃ πινὰ ἰχθύῳ. ὁ δὲ ὁμοῦ γν'
τῇ τραπέζῃ αὐτῷ φησὶ ἀναεῖδαι ὑπὸ ἀγρίῳ, καὶ τῇ ὀνομαζόντων λαιπῶν
γν' ἔρ' φόνος αὐτοῦ, καὶ φησὶν· ὡς πινὰ ἀπέκτανε βοῶν ὑπὸ φωνῇ.
10

εἴτα ἀνδρωθέντῳ τῷ πασιδὸς ὀρέξῃ, ἀπέκτανε γν' ἀγρίῳ, ὡς φονία τῷ πα-
τρός καὶ μοιχῶν, καὶ τῷ μνηστῆρα. ἔλλοπῳ δὲ, τῷ ἀφάνει ἰχθύῳ, παρὰ τὸ
μὴ ἔχειν αὐτῷ ὅπια. χωρὶς δὲ τῇ ἄλλῳ ἰχθύῳ φωνητικὸς ὅστις ὁ σκάρῳ.

τρίτῳ δ' ἄνακτῳ.) τρίτῳ φησὶ νηλία γν' κέρει ὡς ἄσιαν παραγνῆ-
δαι. διενεγκῶν δὲ λέγει τὸν κέρει. ἐπειδὴ πολυμοῦντων λακεδαιμονίων τοῖς
ἀθλῶν αἰσῖς, χρησμὸν ἔλαβον οἱ λακεδαιμόνιοι, φυλαττέσθαι ἑτέραν γν' ἀθ-
ναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ κέρει, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκιδῶν, καὶ ἀρκετένας
πινὰ λακεδαιμόνιον ἐπίτηδον, ὡς φρυγανίζοντῳ καὶ αὐτὸς ἀνέρεθῃ. μαθόν-
των δὲ ἔσθῃ οἱ λακεδαιμόνιοι, ἀπολλάγῃσαν. γρῶφε ἔσθῃ δίδως. δίδως δὲ
καὶ δίδω, ὅτι σαμνετῶν, τυρέλῳν, καὶ ἑτέρων ἰθὺν πολυμένων ῥωμαίοις, ὁ
20 δίδω δὲ πατῳ ῥωμαίων συστρατῆγῳ ὅν ταρκεάτα, ὅτῳ ἐπίστανεν ἑαυτῷ
ὡς σφαγῶν, καὶ ἀνέρεθῃσαν τῇ γνῶντι γυλιὰς ἐκατῶν, αὐθιμρόν. κέρει
δὲ πελδότησαντῳ, μίσῳν καὶ νηλὺς οἱ τῷ πατῳ, ἡλίζον ποδὶ βασιλείας.
ἰχθὺν γοῶν αὐτοῖς, γν' δὲ πρῶτον δύσαντα, γν' ὁ σίαλῳ γν' σίαλον τείβῃ,
λαβῶν τῷ βασιλείαν. ὁ μίσῳν γοῶν διασάμνῳ δίδω ἑλίας λινυμῶν, καὶ
τελιδῶν ἀλλήλαις, καὶ πρίσμα πεμπῶν, δύσαντες ἐκῇ, βασιλὺς τῷ ἀπῆλῳ.
νηλὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβῶν, ἡκουσε·

νηλὺς φωνῇ οὕτως ἀδίκῳ λαβῶν γένῳ ἀνδρῶν.

λαβῶν γν' ἵππας αὐτῷ ἐλαδέντας ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ἡγαγῃ ὡς τῷ ἄσιαν, καὶ
ἐκράτῃσε μιλῆτης καὶ καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὡς φησὶν ἀρεσείδης ὁ ῥή-
τωρ καὶ πολλοὶ τῇ ἰσορκεῖν. ἑτέρῳ δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι νηλὺς χρησμὸν ἔλαβεν
ἀελκῶν, σίλλεδοι ὑπὸ χρυσοῦς ἀνδρας, δέξῃ δὲ αὐτῷ τῷ θυγατῆρα. πα-
ραγνῶντῳ δὲ εἰς ἀθλῶν, ἡκουσε τῷ θυγατῆρος γυμνῆς τυπῆσῃς τὸ ἐπίσταν, καὶ
30 καὶ λεγόντες, δίδω σοὶ μάλα δὴ θαλδρόν ποσίμ, ἢ δὴ ἀθλῶν, ἢ εἰς μιλῆτον
ἢ ἔξω πᾶντα λαρεσί. τῷ τῷ δουχοπλάστῳ.) τῷ τῷ ἑραμῆως θυγατῆρα.
βραγχεσίαν δὲ τῷ λαρεκῶν, ἀπὸ βραγχεῖ τῷ ἑτίσαντῳ τὸ γν' μιλῆτον μα-
τῆον. ὁ δὲ νηλὺς χρησμὸν ἑλῆφει, ἐκῇ οἰκῇ, γν' αὐτῷ παρῆντῳ αὐτῷ δίδω
ὑδρατὶ βιβρυμῶν. ἑλδῶν δὲ εἰς μιλῆτον, παρεκελεύσατο ἑραμῆως θυγα-
τρί, δίδω αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα. τῷ δὲ πεθῶντος δίδωσῃ, νηλὺς ἐκρά-
40 τῃς τῷ μιλῆτῃ, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

φθειρῶν ὀρέϊαμ νῶσεται μοναρχίαμ,
γν' πρῶτόμιον κᾶρα δινῶσας στρατῶν,
ὅταν κῶρη καστωῖς εἰς ἐπίσιον,
χλδύλω ὑλακτῆσας, κηχῶν γωμῶν
νυμφεῖα πρὸς κηλῶσὰ καρβανῶν τελεῖν.
οἱ δ' αὖ τέταρτῳ τῷ δυναντῆς πορῶν

λακεδαιμόνιοι

λακμώνιοί τε καὶ κυτιναῖοι κρόφοι,
οἱ θίγγου οἰκίσσας, σάτνιον τ' ὄρεον,

- φθαερὸν ὄρεον.) οἱ μὲν φασιν, ὅτι φθαερὸς ὡς γινώσκων, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πό-
πιος ἐκλήθη, καὶ τὸ ὄρεον. ἄλλοι δ' εἰσὶν, ὅτι φθαερὸς ὄρος λαρκίας ὄρεον, ὅρα τὸ πολ-
λὰς φθάραις ἔχειν. φθαερὸς δὲ λέγεται οἱ λαρκιοὶ ὅτι πιτύων, ἢ τοι τὰ λεγόμενα
σφοδρία, ὅτι οἰκίσσας φθαερὸν γινώσκων. ὅτι δὲ ὄρεον ἐκείνου πίτυς πολλὰ. πρωτόμ-
σου κῆρα.) πρῶτον οἱ λαρκίαι ἐμειδοφόρον (αὐτὸς ἀντιφώνησεν, ἢ τοι ὡς μειδῶ σωνε-
μάχην (αὐτὸς). ὅταν ἰδὼν λαρκίαν.) λαρκίαν ἢ πόρνη. δοκεῖ δὲ ἢ τὸ νηλεὲς δυ-
10 γὰρ τῆς ἀσέλγους γενέσθαι, καὶ ὡς πινος ὅτι βαρβαρῶν ὁμοειδέων. τὸ δὲ νη-
λεὲς πάλιν γινώσκων μακροθυμίας πρὸς τὸν ἀπὸ πίτυος, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ δόξεν αὐτῷ. ἀρκίαν δὲ εἶδον αὐτῷ ἀστυραμνίῳ τῶν μηρῶν, καὶ λέγου-
σαν, τίς μοι θείλει στυπασθαι. στυπῶν δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατέκρη-
σε. τὸ δὲ ἐξ ἧς ὅπως ἔχει ὅταν ἢ τὸ νηλεὲς θυγατρὸς τύπῃται τὸ αἰδοῖον χλιδασ-
ση τὰ νυμφῶνα, πρὸς τὰ ὅτι βαρβαρῶν ἐκλήθη, τὰ τῆς ἐς τὸν πόδι τοῖς λαρκί-
αι κρινὲς τόπος, γινώσκων αὐτὸς αὐτὸς εἶδον ὁμοειδέων. ἐκλήθη γὰρ ἐκαστὸν τὸ πρό-
πόρον. οἱ δ' αὖ τέταρτοι.) δύμας βασιλεὺς δωρεῶν. δύμανται δὲ απο-
ρὰν λέγει τὸν δωρεῶν. ἀπ' αὐτῶν. ἡ γὰρ τοῦ δὲ τὸ ἀρκίαν αὐτῶν τὸ εἰς ἐνὶ δόρῳ ἰππο-
20 τας ὁ ἀλάτης. λακμών δὲ ὄρεον πόρνη, γινώσκων δωρεῶν. ἐν τῷ δὲ
πῶλις δωρεῶν. σημαίνει δὲ λατ' ἀμφὶ τὸν δωρεῶν. λέπει δὲ ὁ καὶ στυπασ-
μῶν, ἵνα ἢ καὶ κρόφοι. ἀρκίαν δὲ τὸν ἀβλαβῆ, ἀπ' οὗ βασιλεὺς ἀβλαβῶν. με-
τίχον γὰρ καὶ ἀβλαβῶν τὸ ἀρκίαν ὅτι ἀρκίαν ὅτι ἀρκίαν βασιλεὺς ἀβλαβῶν.

καὶ χροσόνισον τὸ πάλαι ληκτηρίαν
θεῖα κυρίτα πάμπαν ἐστυγμένην
τῇ παννυμφῶν βασιλέως λαμπροῦσι,
τοκῇ, ἢ τ' ἀλφῶσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βύπειναν ἀλθαίνουσαν ἀκμαίαν πατρὸς
30 ὀβυῖα γατομῶνται αἰώνων πῶρι.
ὁ φρυξ δ' ἀδελφῆς αἶμα τιμωρομένη,
πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορβήσει χθόνα
τὸ νεκροτάχον τὰς ἀβλαβῶν δύναις

- τὸ παννυμφῶν.) εἰσιχθῶν τίς διεπάλος ὁ καὶ αἰών λαλούμενος, ὅς ἐ-
πάρχων περιόπαι, ἔχεται μετὰ τὸ ἄλλο τῆς δύναις. ἢ δὲ ὁργισθεῖς, ἐπείνοσεν
αὐτὸν αἰετὶ μὴ πῶν, καὶ μὴ κρεγνύνεται. εἶχε δὲ ὅτι θυγατέρα μήτραν φαρμα-
κίδια, ὡς μεταβαλλομένη εἰς πᾶν εἶδος ζῶν, πιπράσκων ὁ πατήρ λατ' ἡμέ-
40 ραν ἐπὶ τῷ. ἢ δὲ πάλιν ἀμείβεσθαι τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὴν πατέρα ὡς ἐ-
στρεφί, καὶ ταῦτα εἶχε μετὰ τὸν τὸν λιμῶν. ἢ δὲ ἀλλογορία ὅπως ἔχει, ὁ πατήρ τῆς
μήτρας πάντα λατ' ἀφαιρῶν, καὶ αὐτὸς ἀγρὸς ὅρα πονίαν ἐκτίμων, ἢ τοι πωλῶν,
ἐλπίων. ἢ δὲ τὸ θυγατρὸς πορνείαν, καὶ παρὰ μὲν τὸ βῆν, παρὰ τὸ δὲ
πρόβατον, καὶ παρὰ ἄλλο ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἐστρεφί καὶ αὐτῷ καὶ τὸν γέ-
ροντα, ὅθεν ἐμυθόσαντο ταῦτα. αἰώνων.) αἰώνων δὲ ὁ εἰσιχθῶν ἐκαστὸν,
ὡς φησιν, ἡσίοδος ὅρα τὸν λιμῶν. πῶρι δὲ, νῦν τὰ ἔχεται. ὁ φρυξ δ' ἀ-
δελφῆς.) περὶ τὸ μίσθον λέγει, ὅς τις πολλὰ μέρη λατ' ἀφαιρῶν, ἢ τοι ἐπάρχων
τὸ θροῦν. ὅτι ὡς τὸ αἶμα τὸ ἐκαστὸν πᾶν πᾶν, τὴν δύναις τὴν
Υ 3 τροφῶν

προφῶν τὸ ἡγμονεύοντ' καὶ ὀζυζοχοντ' ἦν κερδῶν, καὶ δικαλοῦντ' αὐτὸ
μῖνον πορθέσαι.

φθιτοῖσι ζητρεδύοντ' ἄσδρυγὲι τρέπω,
ὅς δ' ἡ ποτ' ἀμφώδοντ' ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθόρσας κύφελλα καλλυεῖ παρωτίδας
διωπῆας τιτύσκων αἰμοπώτησι φόβοι
τῷ, πᾶσα φλίγρας αἶα δουλωθήσεται,
θραμβουσία τί λειράς, ἢ τ' ἐπάκτι
σῶρεν γέ, πῆτων, αἶτε σιθῶνων πλοκήδω,
παλμηνία τ' ἄρουρα τὴν ὁ βούκδως
βρύχων λιπαίνει γηγενῶν ὑπερήτης.
πολλῶν δ' ἡναλὰξ πηκωτῶν ἀπάρξετα
κάνδαι, ἢ μαμδρτ. ἢ τί χρεὶ καλεῖν
ἢ αἰμοφύρτοις ἐσιώμηνον μάχαις.
ὃ μὰν ὑπεῖξει γ' ἢ πιμνθίως τοκάς,
ἄλλ' ἀντὶ πάντων πόρσας ἕνα πορᾶς
σελεῖ γίγαντα, τῷ δάλασσα μὲν βατὴν
περιῶ ποτ' ἔσαι, γῆ δὲ ναυδλωθήσεται
ῥήσασιν τὶ πηκτοῖς χόρσων. οἱ δὲ λαφρείας
οἴκοι μαμδρσας ἡδελωμένον φλογί,
ὡν καλίνουσι τειχίων προβλήμασι
ἢν χροσμολίοχην αὐτιολοῦντ' βλαβῆς

ὅς δ' ἡ ποτ' ἀμφώδοντ'.) ὅς τις δὴ ποτὶ μίδρας ὑπὸ τῷ ἀμφώδοντ' καὶ
ῥήσας κατ' ἐμὲ, φθόρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὅσα ἐξ ἄκρων ἦν λοβῶν, 30
καλλυεῖ τὰς παρωτίδας. ἢ ἡτ' αὖτε λοιπὸς, ὅς τις τῷ ἀμφώδοντ', καὶ τῷ ὄντι
πεμὼν τὴν κύφελαν, καλλυεῖ παρωτίδας. λέγουσι γὰρ πινδύ, ὅσα ὄντα ἔχον ἢν
μίδραν, καὶ ἀρκόφαι αὐτά. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ὀφείτως ἦσαν, ὅσα ὄντα ταύτῃ ἔχον
τὴν ὀνομασίαν. λέγει γὰρ ἀριστοτέλης, τὸν ὄνον πολλὰ ἀκύνειν. ἄλλοι δὲ λέγουσι,
πολλοὺς ὀπακούς αὐτὸν ἔχον. τὸ δ' ἀληθεῖς ὅπως ὄντι. λέγουσιν γὰρ φρυγία δύνει
εἶναι λόφος καλομύτης ὄντα ὅσα, ἀπὸ ὁ μίδρας ἡρατήσας, καὶ αὐτὸ γὰρ αὐτοῖς λυ-
σὰς ἀνελῶν, ἐμνδύθη ἔχον ὄντα. πολλῶν δ' ἡναλὰξ.) πολλοὶ φασὶν πολλοὶ
μοι, ποτὶ μὲν γὰρ ἀσία, ποτὶ δὲ καὶ γὰρ ὑπερῶν ἐσονται. κἀνδαι, καὶ μαμδρ-
τ. ὁ ἀρῶν. ὃ μὰν ὑπεῖξει γ' ἢ πιμνθίως τοκάς, ἢ ἀσία. ἀσίας γὰρ καὶ ἰαπρωῦ
πιμνθίως καὶ ὑπερῶν. ὅς τις ὑπερῶν μετὰ τὸ ποιεῖν τὸ κακὸν ὡν φρονί- 40
μ. ὡς τε μετὰ τοῖς. πόρσας.) ἐκ τῷ πόρσας, τῷ ἀρῶν διανέας τὸ γῆθ
ἔχον, ἢς ὁ ζεῦς ἔραδεις, τὸν πόρσας ἐποίησε. τῷ δάλασσα μὲν βατὴν.) ὁ φόρ-
ξας ἐκφοδῶν αὐτὸν ἐλλῶνας, ὅτι ἡτ' ἦν ἀβλῶν ἐστράτευσε, τὸν μὲν ἐλλῶσαν πη-
ἔχον, ἢτοι βατὴν γλῶν ἐποίησε. τὸν δὲ ἀβλῶν τὸ ἀρῶν κόψας, ἐποίησε δάλασσαν,
ὡς ὁ ἡρόδοτος ἰσορᾶ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἰσορίας, καὶ τὰ ἦν λοιπὴν γόλια
γρῶν. ὑπερῶν δὲ μετὰ τὸ εἶπαι τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα ποδὶ ξέρει γολυδία,
πᾶσαν τὴν τὴν ἰσορίαν πεπλατυσμένης ὀφθ. οἴκοι μαμδρσας.) οἴκος γὰρ
ἀβλῶν ἢ ἀτῆκ. λαφρεία δὲ καὶ μαμδρσας, ἢ ἀβλῶν. τὸ δὲ ὄζης, ὅπως, αἱ οἴκοι γὰρ
ἀβλῶν

ἀβλῶας σὺν τοῖς φυλῖνοις τέχῃσι κατακαγνῆτες, τὸν ἀπὸλλωνα αἰπώουσιν, καὶ
 μέμνονται ὅσα τὸν χρῆσμον, ὡς ἀπατήσαντα αὐτοῦ. τὸν χρῆσμον ἐχλῶ.) ὅτε
 ὁ ξίεξεν ὑπὲρ τὴν ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχλῶδιν τοῖς ἀβλῶαίσις τότε, τῆχ'· τειπε-
 γμῃ φυλινον διδοὶ διέροπα ζῶντες. οἱ δ' ἀθηναῖοι ὅσοι ἐκαλῶς νοήσαντες, κατα-
 σκίνασαν γὰρ τῇ ἀκροπόλει τῆχ'· φυλινον, γὰρ οἱ εὐρεθγῆτες πάντες κατα-
 καύθησαν ὑπὸ τῶν πόρσων. θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγὼν, εἶπεν αὐτοῖς, τὸν χρῆ-
 μόν τῆχ'· φυλινον τὰς ναῦς λείψιν, διὸ πεδονγῆτες καταναυμάχυσαν τὸν ξίεξεν,
 εἰς τὰς τεύχεας ἐμβάντες. ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν γὰρ σαλαμῖνι.

10

ψαύωντα θεασίροντα πλούτων· λαύτρεμ.

στρατῶ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσετ'·
 φλοιώτιμ ἐκδύουσα δίπλαμν σκίπημ
 καρποτρόφ'· δρυὶς ἀγριαὺς τ' ὀρεϊδαλῆς.

ἄπας δ' ἀναύρωμ νασμός· ἀναυθήσετ'·
 χανδρόμ κελαυνῶν δίψαμ αἰονομγῶμ,
 κύφελλα δὲ ὦμ τηλόθεν ῥοιζομγῶμ
 ὑπὸρ' ἡέρα σήσουσι, κίμμοδός θ' ὅπως

20

σκιὰ καλύψῃ πῆρξ'· ἀμβλυώμ σέλας.
 λοκρόμ δ' ὅ ποῖα παύρομ ἀυθήσας ῥόδομ,
 καὶ πάντα φλίξας, ὡς τε ἡέρανομ σάχως,
 αὐτὶς παλιμπλώτοιο γένεσεται φυγῆς
 μόσυα φηγότδουκτῶμ, ὡς λυηψίαμ

πλούτων· λαύτρεμ.) φασὶν ὅτι γὰρ τρεῖς οἱ χεῖρες ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαν-
 τειόμενα, ὡς ἐκ τοῦ ἡλίου ἀνέρχοντο, ἀπὸρ ὁ ἀπὸλλων ἐσαφηνίζε. διπλακα
 σκίπημ.) διπλακα εἶπε. ἐπειδὴ διπλῶν ἔχει σκίπημ ἢ δρυὶς. διὸς γὰρ διόρμα-
 τα ἔχει, ἀπὸ δὲ τοῦ γένος ἀρετῆς δρυὸς αὐτὸ πάντας ἐδύλωσεν. οἱ γὰρ ἀχαιοὶ παῦ-

30

δρῶδρον δρυὶν ἐκάλεν. ἄπας δ' ἀναύρωμ.) ὑπὸρβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάν-
 τες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλάγος τῶν πόρσων. μόν'· γὰρ ὁ γὰρ τῇ ἀτ-
 τικῇ ἰλίσσος, καὶ ὁ γὰρ τῇ θαλασσίᾳ ὀνύχωμ ἀλάτμεν, ὡς φησὶν ἑρόδοτος, ἀρ-
 ξηρανθῆναι, καὶ γὰρ τῇ ἀσίᾳ τὸν μαίανδρον. ἀναυρ'· δὲ λυεῖται, ὁ γὰρ χειμῶν ῥέων
 ποταμός. λυφίλλα.) τὰ ὅσα εἶπεν ἀνωτόρ. νῦν δὲ τὰ νέφη φησὶ, ὅσα τὸ ὑπὸ
 φάειναι. λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν. κίμμοδός θ' ὅπως.) κίμμοδοι
 ἔθνη· ποδοὶ τὸν ὀκεανόν ῥέοντες ἐκαλυμμένον. ὁ δὲ νῆς, ὡς αὐτὸς ὁ σκοτασμός τῶν λιμ-
 μεῶν ἀφανίζων τὸ φῶς σκότ'· ποῖα, ὅπως καὶ τὰ ἡθιστὰ βέλη πεμπόμενα
 συγκρύπτει τὸν ἥλιον. λοκρόμ δ' ὅ ποῖα.) ὁ ξίεξεν φησὶ φοβηθεὶς, φέβεται ὑπὸ
 ὀλίγου χρόνου, ἀυθήσας καὶ λερατήσας, ὡς τὸ γὰρ λοκροῖς ῥόδοι, ὁ δ' ἄλλοι μαραινέται
 δι' ἀδυνάειαν. μόσυα φηγότδουκτῶμ.) νῦν τὴν ναῦν λέγει. εἰώθησι γὰρ γὰρ
 ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι, καὶ ποιεῖν πύργους φυλίνος. ὁ δὲ νῆς ὅπως ὁ ξίεξεν φησὶ
 νικηθεὶς γὰρ σαλαμῖνι, φέβεται, καὶ τῆς παλιμπλώτοιο φυγῆς γένεσται. ναῦν
 ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὡς αὐτὸς ἀναζητῶν σκότους ἐρημίας, ὡς τε λυεῖται
 ναι γὰρ αὐτῷ, ὅταν ὑπὸ τιν'· ξιφιοφόρου πολέμου διώκηται. ἡ δὲ σωματῆς ὅ-
 πως αὐτῆς καὶ εἰς τοῦ πῆσω παλιμπλώτοιο γένεσται φυγῆς ὁ ξίεξεν, ἡ αὐτῆς καὶ
 παλιμ ἄγχι παμφαλώμεν, καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν, μόσυα φηγό-
 τδουκτῶμ, πῶς ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματυμμένη χαλκή-

40

Υ 4

ῥίσπαν χρυσῶν ἀναδινδράδια καὶ πλάτανον· καὶ ὅτ' ἐδρξεν δὲ τότε ἀργυρίου
 ἔχειν διὰ χίλια τάλαντα, καὶ ὃ μυριαδίας διαρκεῖν χρυσὸς νομίσματ',
 χιλιάσι μὲν ὀλίγαις ἀπλεπεμμένας, ὡς ὅτι ὁ ξέρην λαβὼν, ἀλλὰ τὴν πτωχεύου
 ἀπασάμεν, καὶ τὸ λῆπον μᾶλλον ἢν μυριαδίων ἀναπληρώσας, ἐμείλει πῶς
 τὰ τὰ ἑλλησποντες μέρη πορδύνειν τῆς φρυγίας καὶ λυδίας. παρὰ τὴν δὲ πό-
 πον ἰδὼν πλάτανον ὠραίων, λαβὼν ἑρσέτον ἐχρυσώσεν αὐτὴν ὅτ' αὐτὴν
 αὐτῆς. ἤτ' δὲ ἐτόρξεν πέντας, ὅτι πῶς μεσομερίαν· λαβὼν δὲ αὐτὴν, τὸ δὲ
 π' ὅτι φρυγίαν, πορδουμένην δὲ αὐτὴν πτωχεύσας, ὡς κεν ἀνέταιν ἢν ἵππων
 ἀπεφραγμένην ὁ μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ πῶς αὐτὸς πῶς θεοσαλίαν ὕδρον, καὶ ὅτι
 ναὶς ὁ ἰλίουσος, καὶ ἐτόροι. περὶ τὰς δὲ πῶς τὸν ἑλλησποντον, ἐκλεψίς ἑλίου
 ἐγίνετο καὶ συμμῆς ἐτόρα, ὡς καὶ ἐπὶ νυκτὶ καὶ ἡμέρας σφαγὰς ἀποδικόπως τὰς
 γεφυράς ἐπορεύετο. τέλει ἐφ' ἄρματ' καὶ αὐτὸς ὅτ' ἀπὸ αὐτῶν.
 πῶς τὴν ἀπὸ τῆς ἀθλῶν αὐτοῖς ἐδὲν χρυσὸς ὅτ' αὐτῶν.
 τῶν τ' ἐπιτογνῆς ἐξυλίου διδοὶ θυροῦσιν ἑλίου,
 μωῦον ἀπὸ τῆς πῶς ἐλβεῖν τὸ σε τὴν κατονήσει.
 μὴ δὲ σὺν ἵπποσώμειν τε μέλει καὶ περὶ ἰόντα
 πολλὰ ἀπ' ἡπείρου σφαγὰν ἵππων, ἀλλ' ἵππων ὡς.

καὶ ἔτορα τοιαῦτα. ὁῦρ γοῦν ἀκρύσαντες ἀβλωαῖοι, γυναικας μὲν καὶ πα-
 20 δας, καὶ γέροντας ποδὶ προίχλῳα θξέβην. πύργους δὲ ποιήσαντες φυλίνους γν
 ταῖς ἀβλωαῖς ἔκασαν μεταλ πινω, οὐς ὕδωρον οἱ πῖρσαι σὺν τοῖς πύργοις λα-
 τέκασαν. οἱ δὲ ἀβλωαῖοι ποδὶ σταλαμῖνα ἔχον τὸν σόλον, ὅπου ὕδωρον καὶ αὐτὸς
 βαρβαρὺς κατ' ἐναυμαλ' ἤσαν, σο αὖ πάλιν τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν
 ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ ξέρξης ποδὶ τὸ ἀγάλῃον ὄρῃ αὐτὸν τῆς σταλαμῖν' ἔει-
 μνον, ἰδὼθ' ὅρουσι λαμπρῶς ἐκάλθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡ γὰρ δὲν τῶν δὲ
 30 τῶν αὐτῶν καὶ τῆς ναυμαχίας, περὶ πολέμῳ ἡδὲ ἡλυσεν, καὶ ἐκ τῆς τῶν πόρσι-
 κῶν βελῶν ἐπαφίσεως ἐκέρχθη ὁ ἥλιος. τότε ὁῦρ μαθὼν τις τῶν ἑλλωικῶν στρα-
 τηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις· ἀείσομεν ἵνα δὲ ἄνδρες, ἵνα παρ' ἁδὴν δειπνή-
 σωμεν μαχόμενοι. θαρσύνει δὲ ὑπὸ δάλη' ἥλιος, ὑπὸ σικαν' δὲ βελῶν πελ' ἡμ-
 40 σων. ξέρξης δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατῶ ὄρχομεν, λεωνίδης ὁ ἀσπρὸς τῆς μετὰ
 τῆς ποδὶ ἀρτεμίσιοι παρόδου κατέλκε, καὶ αὐτὰς φάμεν· πῶς αὐτῶν,
 πολλὰς μὲν αὐαῖς, καὶ δύνῳ ἀδελφὸς τῷ ξέρξῃ. τὸ σὺν τοῖς δὲ αὐτῶν γυναικας μαχό-
 μεν, ὥς τὸν ξέρξῃ ἀφελῶναι τὸ ἡπὸς, καὶ περὶ μάχῃ δαί. τέλ' ὁ συμπατήσας
 αὐτῶν τε τὸν λεωνίδα, καὶ αὐτὸς τριακοσίους, διήλθον ὅσα τῶν σκυλομαλ' αὐ-
 τῶν λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν λεωνίδα, αὐτὰς αὐρῶν. τέλος ἰδὼν αὐτῶν
 ὁ ξέρξης ἔτι ποδὶ τῶν ἀβλωαίων, καὶ τῶν λοιπῶν λακεδαιμονίων λαδονυμῶν,
 πῶς ἐτι δὲ αὐτῶν, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύνει μέλ' αὐτοῖς οἱ ἑλλωες, τὸν μαρ-
 40 δονιον ἀφείς πολέμῳ, μέρος τὸ λαδῶν τὸ αὐτῶν στρατῶματος, ὑπεχώρει, καὶ
 τῶν δὲ οἱ πλείους ποδὶ τὴν πύρρον, χερσὶν καὶ λιμῶν ὁρῶντες. αὐτὸς
 δὲ ὑπὸ στρατῶν καὶ φοινίκῃς ἐμβὰς, καὶ δειπνῶν τελευτῶν ποδὶ πεσὼν, ὥς καὶ πολ-
 40 λὸς ἀρπυιδῶν τῆς νῆος εἰς τὴν θάλασσαν χεῖρ' ἐλ' σωτηρίας, αὐτὸς μάλιστα εἰς
 τὴν πατρίδα δυνυχῶς ὑποσφίρει, καὶ τὸν μαρδονιον δὲ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτῶν
 πῶς οἱ ἀβλωαῖοι αὐαῖς, καὶ μαρσίσειον τὸν χρυσὸν λεπιδῶν θώρακα ἔχον-
 τα, οἱ δὲ ἀνερμῶν καὶ μεγάλῃ μάχῃ γένετο. ταῦτα μὲν ὅτως. ξέρξης δὲ πῶς
 τὸ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα, μετὰ τοιαύτῃ ἡ γὰρ γν' σφῆδ' οἱ παρ-
 40 γεγονὸς, εἰς ἔρωτα ἐλ' μαρσίσιδος ἐμπέτηκε γυναικός, καὶ ταῦτα σὺν καὶ συ-
 νεχερεν, ὡς ὁρ' ἐν γυναικὶ, ὁ πᾶν ἀφελῶν τὴν πόρσιδα, οἷα καὶ πάντες
 οἱ ἡτλημένοι ὁρῶντες ἦσαν, τέλ' ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πᾶν αὐτῶν
 παρ' ἐσθ' ἡμῶν.

Lópn

κῆρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλώμην
 χαλκηλάτῳ κνώδοντι διφμαζυμένη.
 πολλοὶ δ' ἄγῳδον, καὶ φόνοι μεταχίμιοι
 λύσουσι μὲν ἀνδρῶν, οἱ μὲν γὰρ γαία πάλας
 διφναῖσι μὲν ἀρχαῖς ἀμφιδιήρωμεν.
 οἱ δ' ἔν' μεταφρῆνοισι βουερόφοις χθονός,
 ἕως αὖν αἰῶνι εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
 ἅπ' αἰακῶν τε καὶ δαρδανίου γεγῶς
 θεωρωρὲς ἄμφω καὶ χαλανδραῖον λίον,
 πρὶν ἢ δ' ὁμαίμων πάντας κυπώσας δόμον,
 ἀναγκάσει πῆξαντας ἀργείων πρόμους
 σαῦναι χαλάδρας τὴν στρατηλάτην λύκον,
 καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῇ πάλαι μοναρχίας,
 ὧ δὲ μεθ' ἑκτὴν γέναν αὐθαίμων ἐμὸς

Διανᾶσι μὲν ἀρχαῖς.) ταῖς διανᾶσι ἀκταῖς, διανοῶσι τῇ θαλάσῃ, παρὰ ταῖς
 ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος. οἱ δ' ἔν' μεταφρῆνοισι.) αὐτὴ τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῇ
 τῇ βοῶν ἀρσέως, ἥτοι τῇ ἀρομύνης ὑπὸ τῇ βοῶν. ἕως αὖν αἰῶνι.) ἕως αὖν ὁ μα
 κεδὼν ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, λυσιδίους καὶ μοναρχί
 ας. ἡ γὰρ ὀλυμπία ἡ μήτηρ ἀλεξάνδρου, εἰς πύργον τὸν ἀχιλλεὺς ἀνέλας τὸ
 γῆν, καὶ ἐλθὼν τὸν περὶ μὲν, ὡς φησὶ θεόπαιπτος, καὶ πύργον. ἀνέλας δὲ
 τὸ γῆν ὁ μὲν πύργος εἰς αἰακῶν, ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς δαρδανίον. θεωρωρὲς.)
 ὅσα τὸ τῶν μακτόρων αὐτὸ ἡπειρωτῶν εἶναι. χέλαδρας δὲ, ἡ λαύατρα πάλαι
 καὶ λίμνη μακεδονίας, ἀπὸ ἧς ὅλην τὴν μακεδονίαν φησὶν. καὶ ἀναστρεῖται γὰρ
 φησὶ, καὶ χαλανδραῖον. καὶ γὰρ καπὼν φησὶ, χαλάνδρας λύκον. πρὶν ἢ
 ὁμαίμων.) ὁμαίμων τῇ πόρῳ παρόσῳ ἀμφοτέρω, ὅτε ἀλέξανδρος καὶ ὁ φό
 ρος, ἀπὸ πόρῳ εἰς τὸ γῆν. πόρῳ γὰρ ἀλκαῖ, ἡλεκτρον καὶ δυνά
 λος, ἡλεκτρον δὲ, ἀλκαῖ. ὅτε ἀλκαῖ δὲ, ἡρακλῆς. ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἀπὸ
 ἡρακλῆος καὶ νεοπτολέμου λατῆρος τὸ γῆν. οἱ δὲ πόρῳ, ἀπὸ πόρῳ. ἀρ
 γείων πρόμους.) ἡ ἀκταῖων πρόμους, ἀργεῖοι. καὶ ἀκταῖοι δὲ οἱ ἀθλαῖοι. ἀπὸ κ
 σαν δὲ μετὰ μηδείας ὡς πόρῳ πινεῖ τῇ ἀθλαῖων. νῦν δὲ ἀθλαῖος λέγει αὐ
 πόρῳ, ὅσα τῶν ἀρκίαν. ἀναγκάσει δὲ φησὶ αὐτὸν πόρῳ ἡγεμόνας φοβεθῆν
 τας, κολακῶσαι αὐτὸν καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ
 τὴν μοναρχίαν. ὧ δὲ μεθ' ἑκτῆς.) ἀδελφός μὲν φησὶ μετὰ ἑκτῆς γε
 νεῖν, ἥτοι ἐκ πολλοῦ συγγενὸς καὶ φίλος αὐτῷ νομιζόμενος. ὁ δὲ λόγος ποδὶ
 παρπινίᾳ τοῦ ῥωμύλου, ὅτι γὰρ ἀπὸ ῥωμύλου, ὡς φησὶν οἱ τὰ τοῦ λυκόφρο
 νος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἐκ τῆς γῆς. ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω ῥωμύλον, εἴ
 τα νόμον, τὸν οὐλοῦν τείτον, τέτατον μάρκον, πέμπτον ταρκίνιον, ὃ τα
 ρκίνιον, ἐκ τῶν τῶν. εἴτα ταρκίνιον τὸν ὑποδράκον, εἴτα βρετον, καὶ ἐπ
 ρος. ἐκ τῶν δὲ φασὶν ῥωμύλον, εἴτα πομπήν, λίον. τρίτον ὀσίνιον, ἄπυς.
 τέτατον μάρκον, ταρκίνιον. πέμπτον, πείσον ὀρεπίνιον. ἕκτος δὲ αὐ
 τῷ διούσι καὶ πλείονι ἔχον τοῖς ὀνόμασι. ἐκ τῶν δὲ φασὶν ἀπὸ ῥωμύλου ὁ ταρ
 κίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν ῥωμύλον αἰνεῖν ὅτι, καὶ ὅτι αὐτὸν συγγενὴ τῷ
 νόμῳ νομίζουσι τῆς λαοκρατίας, λακῶς. ἐγὼ δὲ γινώσκω τὸν γινώσκω. διωδία
 τον τὸν ῥωμύλον ἀπὸ αἰνέου. καὶ οὐχ οὕτω φημι ὡς ἑκῆνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι
 μετὰ

μετὰ ἐκτὺν γυναιᾶ ἀλεξάνδρου τὸ μακεδνῶν, ἀλεξάνδρου τινὶ ἐτόρω μακε-
δνι, ὃ ἐμὲς συγγενὲς παρεπίνθη πολέμῳ. ῥωμαῖοι γὰρ καὶ μακεδόνες πολλοί,
καὶ γὰρ χόρσῳ, καὶ γὰρ θαλάσῃ πῦρ ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὑσὸρον μὲν τοὶ συνίβη
κρατηθῆναι τὴν τῇ ῥωμαίων στρατηγῶν ὑπὸ τῇ μακεδνῶν ζῶντα. καὶ πάλιν τῇ
μακεδνῶν ἐγμένονα, τὴν ὑσὸρον ἀλεξάνδρου συγγενὴ τὸ πρῶτον αὐαυρεθῆναι
ὑπὸ ῥωμαίων, καὶ τὸ σῶμα τὸ αὐτὸ κρατεμύνη, ἀμοιβῇ ἐποίησαν. οἱ μὲν ῥω-
μαῖοι, ἀφρόντες τὴν νεκρῶν. οἱ δὲ μακεδόνες, τὴν ἐκείνων στρατηγῶν. καὶ οὕτως ἐ-
βλήδυσαν. ἄλλως ὥς δὴ μὲν ἐκτὺν ὁ παρεπίνθη ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τὸ ἀλε-
ξάνδρου ἀπ' πρώτης ὥρας ἕως ἐκτὺς ἐπολέμει μόνον. τῷ ἀλεξάνδρῳ λαῶν. ὥς
10 ἰδὼν ὁ ἀλεξάνδρος, φίλον αὐτὸ αὐτῷ ἐποίησεν. εἴτα λείαν αὐτῷ πολλῶν
ἐδωρήσατο, ὥς τῶν

εἰς τίς παλαιστῆς συμβαλὼν ἀλκήν δuros,
πένου τ' καὶ γῆς κείς διαλλαγὰς μολῶν
πείσθεις, ὃν φίλοισι ὑμνηθῆσεται
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δευκτηῖους λαβῶν.
τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνιήρους πύτρας,
εἰς κνίμα κωφόν, εἰς νάπας διωπλήτιδας
20 βάλζω, κνόνον φάλλουσα μάσαν, κρόνον.
πίσιμ γὰρ ἡμῶν λεφένος ἐνόσφισε
φουδιχοίσι φήμαισι ἐγχείσας ἔπη,
καὶ βοδφώτων πρόμαντιμ ἀφουδιῇ φρόνιμ
λίκτηρῳ σδρηθεῖς, ὡς ἐχάλαυε τυχεῖν.
θήσει δὲ ἀληθῆ, (ὡς κακῶ δέ τις μαθῶν,
ὅτ' ἐδὴν ὅτι μῆχ, ὠφελῆν πάτραν
τῶν φοιβόλητῶν ἀνίστει χελιδόνα
30 τίς σ' ἡγόρδνε καὶ παλίαςυτ, ποσίμ
ἔβαιων εἰρητῆς ἐνὶ σ. ἐν δὲ καρδίῃ
σειρῶν, ἐσγάζει λοῖδιον μίλ,
κλαῖρου μιμαλῶν, ἢ μελαγκραῖρας κῶπας
νυσσὺς θυγατρὸς, ἢ τί σφίμφορ τόρας
ἐλικτὰ κωτίλλουσα διωφρῶσως ἔπη.

εἰς νάπας διωπλήτιδας.) νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πύτρας, αἱ γὰρ
τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῇ λευκότητι πληθύνονται. διωπλήτιδας δὲ, αἱ διωπλήτως
πληθύνονται. διαπλήτιδες δὲ, αἱ καταπληκτικαὶ. λεφένος, ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμ-
40 μὲν ἀλγόν, ἀπ' μεταφορᾶς τὸ λῆπτος. καὶ διωφάτων πρόμαντιμ.) ἀπ' κοι-
νῆς τὸ ἐγχείσας φουδιχοίσι φήμας τῶν λόγων, καὶ τῶν ἀφουδιῇ φρόνισιμ τῇ
μαντιδομάτων. φήμω γὰρ ἔγερσιν ὁ ἀπόλων, ὅτι ἡ λασάνδρα ἐκ ἐστὶ μάντις,
ἀλλὰ μαινομένη μάτῳ λαλῇ. λῆκτρῳ σδρηθεῖς.) ἐβρέθη γὰρ τῇ ἀρχῇ. τῶν
φοιβόλητῶν χελιδόνα.) ἰαυτῶν λέγει ἡ λασάνδρα χελιδόνα καὶ σειρῶνα, ὥς τὸ
τὰ μέλλοντα πῶς πεῖν, ἢ ὥς τῶν ἐδύττα τὸ λόγος, ἐπειδὴ καὶ αἱ σειρῶνες διελ-
κτικαὶ ἦσαν. φοιβόλητῶν δὲ, μαλῶν. σειρῶν, ἐσγάζει.) διελκτικόν καὶ
λιγυρόν, ὡς πορ αἱ δευκτηῖαι σειρῶνες. ἐστὶ δὲ τῷ ζυφίῳ μικρῶν, ὁμοίον μάλιστα,
λιγυρῶν σειρῶν. κλάρσ μιμαλῶν.) μιμαλῶν βᾶκην, ἢ πῶφας, ἢ τ' ἀπόλων
ταῖς μαν-

ταῖς μαντίαις μιμενλίν. λέλάρθ' δέ, ὅρθ' καὶ πόλις ἀσίας πῶδ' κολοφῶνα, ἀφ' ὧ καὶ λέλάρθ' ὁ ἀπόλλων. ἢ μελαγραιάς κόπης, μελαγραιάς, ὁ μελαίνων καὶ δηλῶν τὴν λεαίραν, καὶ τὴν λεφαλῶν, ἢ τοὶ ἄνθρωποι, καὶ τὸ τὸ λόγῳ λεφαλαῖον γὰρ δεινοῖς λόγοις. μελαγραιά δέ, ἢ σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνων τὴν φράσιν, καὶ αὐτὸ χρῆσμός. κόπης δέ, ὁ ῥήτωρ. παρὰ τὸ κῆπτον αὐτὸ λόγους κόπης, κόπης, ἢ ὁ ἔμπειρος. θυγατρὴ δέ νηστὴς ἢ σίβυλλα. Φίκεον τῶρας, ἢ σφίγξ. ἐκάθητο δὲ ἢ σφίγξ παρὰ τὸ ὄρθ' διδῶν, ὁ ἀπ' αὐτῆς Φίκεον ἐκλήθη. ἐκάλει δὲ τὴν καὶ ἀνδρῶν βάλαντον τῇ ἐκ λέλάρθ', καὶ τὴν σίβυλλαν ὡς ἐκλήθη, καὶ τῇ σφίγγει φωνὴν διειπίδης, ἵνα τὸ σιωπῆσαι μὲν λέγειν καὶ σκοτεῖναι.

10

ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων αἰνάξ,
 σοὶ τὸνδε μῦθον παρεθνήου φοιβασείας,
 ἐπεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου σίγης,
 καὶ πάντα φραζέμεν, κἀναπεμπάμεν λόγον
 ἐτητύμως ἀφορξομὸν ὀτρυνάας τρόχιον.
 θαλίμων δὲ φήμας ὅτε τ' ἄλῳρ ἐκδοραμῆιν
 τολύξην, ὅσσον σὺν προκλήσεται θρόνων
 σῶζων παλαιᾶν βεβρύνων παγκληρίαν.

ἐγὼ δὲ λοξόν.) αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ λοξίαις ὁ ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ λοξὸν 20
 ἵαν καὶ φωνῶν πᾶν περὶ, λοξοχρήσμων γὰρ ἴω. ἢ παρὰ τὸ λοξὸς ἔδωκε καὶ προδύ-
 δαται ὁ αὐτὸς γὰρ ὅστις ἴω. λοξὸς δὲ προδύταται ὁ ἥλιος τὸν ζῶσθαι καὶ ἐν-
 κλον. ὅπως ἀπλινὴς τὴν φορὰν ἢ σφοδρότης, ὅταν πηλὸν σφίγγεται ἀπὸ
 δρόμων, καὶ ἀπὸ φωνῆς ὁ ποσίδης. τρόχιον δὲ τὸ ἀγγέλον φησι, παρὰ
 τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ λέγουσι ὄνομα ἵδου νοστήσῃ, ἢ τοὶ
 τὸν ἀπαγγέλλοντα τοῦτα πάντα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΒΙ-
ΒΛΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ, ΤΟ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΡΟ.

Λητκόρ, Αλφα καλούμενον, ὡς σίχων τὸ πρὸς
μυριάς μία ἢ δυοχιλιοὶ ἑπτακόσιοι πέν-
τηκονταεξνία.

Ioannis Tzetza Variarum

HISTORIARVM LIBER VERSIBVS PO-
liticis ab eodẽm Græcè conscriptus, & PAVLILA-
CISII Veronensis opera ad uerbum Latinè
conuersus, nuncq; primùm in
lucem editus.

ACCESSIT QVOQVE,

NICOLAI GERBELII PRAEFA-
*tio, in qua de Operis huius præstantia, ac utriusq; Tzetzis,
Isaacij & Ioannis, uita, lectu quædam
dignissima reperies.*

Cum gratia & priuilegio Imp.
ad quinquennium.

B A S I L E Æ.

1546

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

NICOLAUS GERBELIUS P.

egregio utro Ioanni Oportino, suo singulari amico S. D.

IRCUMFERVNTVR aliquot illustres sentētiæ Solonis, unius è Græciæ septem sapientibus, eruditione atq; sapientia plenæ. Inter quas & illa celebrata, Eum qui ciuib. suis consulere uelit, non iucundissima, sed utilissima debere consulere. Solonis græca uerba cōpressius, elegantiusq; dicunt, συμβούλου μὴ τὰ ἡδύσα, ἀλλὰ τὰ βέλπυσα ἴσθι πολίτας. Preclarè quidem atq; honeste Solon, sed tamen si quis cōsulendo, & utilia & iucūda coniunxerit, is mihi minimè ignauus aut focors haberi debet. An' ne imperitè tibi dixisse uidetur Flaccus, Hunc omne tulisse punctū, qui miscuit utile dulci? Doctorum certe uirorum suffragia feret, quicunque hominum uitam aliqua præceptorum suauitate aut gratia studuerit erudire. Quis unquam ea conuiuia probauit, quæ non nisi tristitia tractāt, & Stoica seueritudine horrentia? Quis expetit pretiosas epulas, nulla dulcedine aut iucunditate temperatas? Omnia foecundat, nutrit, uegetat cœlum: & tamen uides, quàm diuina pulchritudine oblectet & animos & oculos intuitium. Quis omnium altricis terræ fructus, commoditates, precia, enarrabit? Sed his dotibus, heus bone Deus, quanta connexa est uenustas, quæ dignitas, quantus undiq; decor? Fuere ne unquā à cōdito orbe ulli homines, qui non ducti tractiq; sint musices modulationib. atq; cantuunculis? Sed incredibile dictu, quas secum sæpenumero opportunitates attulerit musica. Hieron Siciliæ tyrannus initio indoctus erat, & à musis alienissimus. ceterum cum in grauissimū quendam morbū incidisset, ut ægritudinis ocium lenimento aliquo leuaret, totū id tēpus quo decūbebat, musicis organis largiebat. Aliquoties accersitos poetas de his rebus audiebat differentes. Itaq; pristinæ ualitudini restitutus, omne studiū, omnemq; operam, & eruditio hominib. & musicę impendebat: factusq; est ex ignauo idiota μουσώπας. Ita aiunt & Ptolemæum secundum, ex morbo animum ad musices studium applicasse. Taceo quæ de Cretensium moribus prodidere historici, qui pueros suos leges cū melodia musica discere cogeāt, ut hac scilicet delectatione ψαλμαγωγῶντες, easq; facilius memorię reciperēt, tenerētq; tenacius. Immo in tota natura ita cōparatū uidemus, ut

quæ fructuosa existant, multo chariora sint, si nonnullam secum adferant concinnitatem. Qui in principum cœtu sedent, aut aliò qui grauioribus consultationibus adhibentur, si cum lepore & uerborũ suauitate sententiam dixerint, magno cum plausu, nec minore fauore audiuntur. Hæc cum ita se habeant Oporine, si nō superiore, certe eodem, aut proximo à Solone loco collocandi sunt, qui historiam scripsere. Quorũ nulla alia maior cura fuit, nullum ardentius studium, quàm ut summis maximisq; utilitatibus, maximas adiungerent uoluptates. quod planè uerissimum esse fatebuntur, quicunq; se totos huic studio dedidere, qui dies noctesq; in historicorum lectione uersantur. Minime uerò sua laude, suaq; gloria spoliandi sunt, qui miseris atq; tristissimis his temporibus hæc studia suis laboribus, industria, sumptibus adserere atq; amplificare conati sunt. Quorum in numero & te tua posuit fortuna Oporine, qui hoc unum agis, hoc unum in uotis habes, ut authores hæctenus nobis incogniti publicum sortiantur. Sic tua nunc opera, tuis max. impensis studiosorum manib. terendi traduntur, duorum doctissimorum fratrum, Isaacij & Ioannis ^ἱ Τζήττου, & uiles & iucundissimæ lucubrationes. quæ nō solum non uisæ sunt in hanc usq; diem Germaniæ, sed & nomen ipsorum non satis cognitum hominibus nostris. Quamobrem spero me tibi studiosisq; rem non ingratam facturũ, si de utroq; qui fuerint, quæ scripserint, quoue tempore floruerint, paucis de mōstrauero. Atq; primũ de Ioanne Tzetze, cuius est hoc Opus carmine de Varia historia conscriptum.

Michaelis Tzetzis & Eudocij filius fuit Ioannes Tzetzes hic noster: qui auum habuit paternũ Ioannem Tzetzen, literarũ quidem rudem, sed eruditorum hominum amatorẽ. Auus eius maternus genere fuit Græcus, auia materna Abasgis, siue Ibera. Itaq; Tzetzes à paterno materno p̄ auo græcam originem, à materna auia Abasgicam traxit. Porro cum adoleuisset, Michael pater domi suæ saluberrimis præceptis filium erudiuit. Inter quæ sedulo ei inculcare solebat ista, Vt contemneret opes, nihili faceret potentiam, minime cupidus esset præeminentiæ, uel ut ipse ait, ^ἢ πρὸς δόξας. quã patris minime contēnendã doctrinam, nusquam nō max. laudibus gratis. filius extollit. Agedum quĩn decim natus annos Ioannes Tzetzes, clarissimis præceptoribus traditur: à quibus non tantum artium illum orbem & ἑλληνικὰ παιδείαν, sed etiã Hebræã Syramq; linguam edidicit. Vnde & loco quodã Tzetzes se Syrũ & Ismaelitẽ appellat. In liberalib. illis discipli-

P R A E F A T I O.

disciplinis adeò profecit, ut Rhetoricè, Geometrian, & quicquid ad totam philosophiam pertinet, perfectissime calluerit. In historia sacra, barbara, græca & romana quantus fuerit, hic liber satis abunde declarabit. Præter hunc scripsit ad Augustā in Homeri poemā *ἑξήγησιν, μετὰ φρασιν ἡμαξομύθοις σίχοις* continentem. Deinde & in Hesiodi Opera atq; dies commentariolum, qui Venetijs excusus, unā cum Procli & Moschopuli scholijs circumfertur. In Theogoniam & Aspida quæ condidit, tua cura, ni fallor, in studiosorū manus deuenere. Cæterum ad nomen quod attinet, uarie hoc pronunciatū inuenio à recentioribus. Politianus, Parrhasius, Crinitus, Lilius, passim ipsum Zezen uocant. Volaterranus Zezium. Theodorus Gaza, & noster Aldus, Cæcum. Verū tamen ipse author sese nusquam aliter, quā Tzetzen nominat, apparetq; mirifice eum hoc cognomine fuisse oblectatū. Nam quandoq; etiam ad tedium ingeminat hoc nomen: Ita scripsit Tzetzes, sic sentit Tzetzes, non omnium meminisse potest Tzetzes: atq; eius generis propè infinita. Quinetiam loco quodam, ex professo hanc syllabam Tz explicat, adijci solitam quibusdā dictionibus: ueluti Chliade xij. in dictione *πλοδηνίτσα* pro *πλοδήκη*. Lilius noster, planè barbarum uocabulum esse refert. Ego Tzetzen ea uoce tanquam noua faceta & festiua delectatum crediderim. Sed de nomine satis multa. Fratrem habuit Ioannes Tzetzes, incōparabili præditum memoria & eruditione. Cuius in commentarijs in Hesiodi opera, quorū paulo antea meminimus, mentionem facit his uerbis:

Πρὶς τῇ τῷ πρὶν διαρίσεως ἡ πρώην μὲν μοι ἐξείργαδ' μικρὸν συγγραμμάτιον, αὐτοχέδοις σωτηριεμὲν ἰάμβοις. καὶ τῷ ἐμῷ δὲ ἀδελφῷ ἐκπεπνυκται κάλλισά τε ἡ φιλοτιμώτατα πρὸς τοῦτον ἐν τῇ τοῦ λυκόφρονος ἑξήγησει. ὁ μὲν δὲ πάλιν τὰ καριώτατα τούτων ἀναληψίον, καὶ δὲ βραχίον λεκτέον μοι. Hoc est: De poetarum diuisione, memini me etiā antea iambis ex tempore compositis opusculū cōtexuisse. quin etiam & frater meus in Lycophronis expositione, de eadem re elegatissime diligentissimèq; scripsit. Attamen quæ huic instituto opportuna uidebunt, ea repetita quāmpotero breuissime dicam. Locus hic extat statim in initio commentariorum Lycophronis, ubi de poetis, poetarumq; nominibus latissimè disserit. Quæ cōmentaria, quo pacto furtim à quodam surrepta, & tandē à Tzetzis discipulis inuenta fuerint, Chliade octaua Tzetzes noster prosequitur. Præsens opus Ioannis τῷ Τζήτῃ, quod quandoq; epistolam, nōnunquam *πίνακας*, sæpe

sæpe historiam appellat, in Chiliades distinximus, ut si qua legē-
tes excerpere, aut in locos suos distribuere uellent, ordinem ha-
berent expeditiorem, quem sequerentur. Carmina sunt adeò ele-
gantia, adeò expedita, ut & delectare possint, & à mediocriter
doctis facile intelligi. Omnia sunt plena multifaria doctrina: quæ
omnia persequi, nec operæ precium est, nec huius propositi. Co-
pia ac uarietate reconditissimarum historiarum nunquam satia-
bere. Inserit insignia exempla uirtutū, uitia passim seuerissimè re-
prehendit. Nihil prætermittit, quod ad uitā bene instituendā ui-
sum sit illi conducere. Illustrium uirorum uitas, incredibili qua-
dam & suauitate & gratia intertexit. Quòd si qua docendi caus-
sa repetit, ita uariat omnia, ut noua uideri possint. Voces quasdā
præter aliorum morem diligentissimè exponit. Verū ut finem
faciam, nullius te operæ, nullius studiū, nullius laboris in legen-
do uolutādōq; hoc doctissimo scriptore pœnitebit. Nunc quo
tempore hi duo nobilissimi fratres uixerint, quanquam non om-
nino certus sim, coniecturam tamen meam non grauatim cum
studiosis communicabo. Quod si quis emēdato quopiam chro-
nico adiutus, certiora inuenerit, eius sententiam nonnulla cum
gratia recipiemus.

Constantinus Ducas post Isaacium Comnenum orientis im-
periū obtinebat, anno à Christo nato, M L X V I. Huic paulo po-
stea, utpote anno redempti orbis M L X X V I. Michael filius, Pa-
rapinaceus ex causa cognominatus, successit. Horum tempori-
bus Michael Psellus, uir in philosophia & omni doctrinarū ge-
nere summus, floruisse dicitur. qui uigiliarum suarum nonnul-
la opera Constantino patri dedicauit. Quo è uiuorum coetu
exempto, Psellus Michaelē filium, hominem alioqui ignauū &
sordidū, in literis atq; poetica instituit. Anno post hunc Psellum
centesimo, Ioannes Tzetzes se historicas has epistolas scripsisse
refert; anno uidelicet, si rem rectè supputauerimus, M C L X X V I.
A quo ad hanc nostram ætatem, anni C C C L X X intercessere.

Hæc mi humanis. Oporine habui, quæ de Ioanne Tzetze &
eius fratre dicerem: quæ cum propter eas causas quas retulimus,
grata futura spero studiosis historiæ: tū quòd eorum libri, qui ex
professo Variam historiam scripserunt, uel temporum iniu-
ria, uel inertium hominū desidia interciderunt. Nam in hoc scri-
pti genere, magnam famam adeptus est Gergethius Cephali-
on, & Photion Peripateticus. Et forsitan multo maiorem do-
ctissimus olim episcopus, Alexandrinus Clemens, qui ob amœ-
nissimam

P R A E F A T I O.

nissimam uarietatem libros suos *ἑρμῆων* inscripsit. Pisander poeta Larandæus, omnigenam historiam carmine condidit: qui exordio à Iouis & Iunonis nuptiis accepto, ad sua usq; tempora, hoc est Alexandri Mammeæ doctiss. Imperatoris, quæ me dijs omnib. seculis cōtigerunt, in unam seriem redegit, & unum ex diuersis hiatibus temporum corpus effecit. Quoniam uerò, ut dicebam, sæuitia temporum, aut prioris ætatis socordia tot illustria monimenta perierunt, alacriore animo suscipiamus, quæ ex ueteribus ueluti ruinis & ruderibus conseruauit, literisq; tradidit Tzetzes. Pro quo immenso munere & beneficio tuo Oporine, meritò tibi maximas gratias & hoc nostrum seculū & grata posteritas referet. Vale, & non cessa huiusmodi officijs te in doctorum hominum amicitiam atq; fauorem inserere.

Argentinae, ex ædibus nostris. M. D. XLVI.

VII Idus Martij.

IOANNIS TZETZAE LIBER

HISTORICVS, ALPHA DICTVS, CON-
stans uersibus Politicis, quorum summa,
Myriās una, MMDCLIX.

Ακριβεστάτως ἐνμαθεῖν φίλτατε λειχημονός
Μιάς ἐμῆς ἐπιστολῆς σύμπασαν ἱστορίαν,
Εὐκρινημονώς, μάθῃαναι πρῶτον ἐκ τῆς τῆς ἱστορίας.

Diligentissime perdiscere charissime cum uolueris
Vna mea epistola uniuersam historiam,
Pure, discere primum ex illa Cræsi.

ΠΕΡΙ ΚΡΟΙΣΟΥ,
ἱστορία πρώτη.

DE CROESO,
Historia prima.

ΚΡΟΙΣΟΣ ὁ ἀλυάττω, λυδῶν ἡ
βασιλεύων,
Ματρὸς αὐτοῦ ἀνέκτορον τὰς σαρδεῖς
λεικτημονός.

CRÆSVS ille Halyatei, in Lydijs Chilas
erat regnans,
Matricem urbis regiam Sardcis qui
posidebat.

Pactolo autem fluente illuc ante, aureum
Imbribus ex Tmolō monte ramentum suscipiente,
Omnibus longē ditior fuit regibus.
Diuitijs autem ueneratus, et thesauris immensis,
Beneuolus erat omnibus, et ex numero liberalium.
Sicut enim Pindarus inquit, filius Daiphantis,
Venientem antea ita ad ipsum Alcmeona illustrem.
Quantum posset capere iussit auri.
Ille autem tunicam indutus latissimam plurimum,
Cothurnos et tragicos, et laticalceos,
Thesauros ingressus, omnia implet auro,
Ita ut cæsariem suisque detinens dentibus.
Auri pondere autem ire non ualens,
Cræsum mouit ad risum, itione atque spectaculo.
Super his, illi iussit bis tot accipere alia.
Et hæc quidem Pindarus ille lyricus alicubi scribit.
Author autem Herodotus, filius filius ille Oxylī,
Et cum ipso etiam Plutarchus, hominem describit
Mille lateres in Delphos misisse totos aureos,
Vt ara Apollini aurea strueretur.
Iste olim et Solonem illum legumlatorem uirum,
In Sardibus commorantem, uocat in ædes regias,
Thesaurosque ostendit, in quibus glorians fidebat,
Vt ipsi beatus diceretur, opinionibus felicium uirorum.
Vt autem philosophus ipsum Solon legumlator
Nec omnino beatū dixit, percuñtābatur ipsum Cræ
Feliciorē nobis uidiſti alicubi aliquem Solon? (Sui:
Ille autem. Et maximē, inquit, imperatorem Tello-nem,
Et Cleobrin, et Bitanen, filios ipsius Cydippes.
Ille etenim Tello-n imperator cum uicisset hostes,
Beatus à multis dictus in clara illa uictoria,
Felix moritur in ipsam uictoriæ uesperam.
Filijs autem Cydippes, Cereris sacerdotis,
Cum ægrotasset horum mater, iugati uelut boues,
Ad Kenonium ducunt sanum matrem.
Matre autem, quod optimum esset, his precata,
Moriuntur ambo eadem nocte, optimū sortiti finem.
Hos felices uoco, atque tales, O Cræse,

- Τῶ πακτωλῷ ἡ ῥέοντος ἐκείσε περὶ, χρυσίου
Ομβροῖς ἐκ τμῶλῳ ὄρεος τὸ ψῆγμα λειχημονός,
Ραυτῶν πολυχρυσότορος γέγονε βασιλεύων.
Τῷ πλῆτῳ δ' ἀδριανόμορος, καὶ θεσσαυροῖς ἀμέτροις,
Φιλέσφωρ ἡ τοῖς σύμπασιν, καὶ τῶν ἐν μεταδότῳ.
Ὡς γὰρ ὁ πίνδαρος φησὶν, υἱὸς τῷ δαίφαντι,
Ελθόντα περὶ ὡς πρὸς αὐτὸν ἀλκμείονα τὸν πάνν.
10 Ὅποσον διόκειτο λυδῶν ἐκέλευε χρυσίου.
Ὁ ἡγετῶνα περὶ τοῦ σὺν ῥυκόλοισιν ἐστῆσαν,
Κοθήρην τε τῶν τραγικῶν, καὶ τῶν ἐν περὶ δόλῳ,
Τὸς θεσσαυρὸς ἐισέδιδουκας, πάντα πολλοῖς χρυσίῳ,
Ὡς καὶ τὴν ἰσχυρὴν τὴν αὐτῇ κατέχωρ τοῖς ἀδελφοῖς.
Τῷ τῷ χρυσίῳ βαρεῖ ἡ βασιλεῖς ἐν ἰσχυρῳ,
Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα, βασιλεῖς καὶ τῇ θέῃ.
Εφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δις τόσα λαβεῖν ἄλλα.
Καὶ ταῦτα μὲν ὁ πίνδαρος ὁ λυρικὸς περὶ γράφει.
Ὁ συγγραφεὺς δ' ἡρόδοτος ὁ παῖς ὁ παῖς ὁ τῷ ὀξύλῳ,
20 Καὶ σὺν αὐτῷ καὶ πλάταρχος, τὸν αὐτοῦ διαγράφει
Χιλίας πλίνθος εἰς διελφὸς πέμψει τῶν ὅλων χρυσῶν,
Ὅπως βωμὸς ἀπὸ λῶνι πᾶσι χρυσὸς ἐστράφη.
Οὗτος ποτὲ καὶ σόλων τὸν νομογράφον αὐτοῦ,
Εἰς σαρδεῖς διατρέχοντα, καλεῖ τοὺς ἀνὰ κτήρας,
Τὸς θεσσαυρὸς τε δεικνυσὶν, ἐφ' οἷς αὐτῶν ἐθάρρει,
Ὅπως αὐτῷ μακαριότη, ἡ δὲ τῶν ἐν δαίμονων.
Ὡς δ' ὁ φιλόσοφος αὐτὸν σόλων ὁ νομογράφος
Ὁὐδέποτε ἐμακάριον, ἤρετο τὸν ἱστορίαν,
Εὐδαιμονέσθον ἡμῶν οἷον τινὰ πᾶσι σόλωνι.
30 Ὁ ἡγετῶνα, καὶ μάλιστα, φησὶ, τὸν στρατηγὸν τὸν τέλλων,
Καὶ λελόβετον, καὶ δῖτανα, τὸς παύδας τῆς λυδίας.
Ὁ μὲν γὰρ τέλλων στρατηγὸς νικήσας πολέμους,
Μακαριόμορος πολλοῖς ἐπὶ λαμπρῇ τῇ νίκῃ,
Εὐδαιμονὸν θνήσκει κατ' αὐτὴν τῆς νίκης τὴν ἐσπέραν.
Οἱ παύδας τῆς λυδίας πᾶσι τῆς ῥέας ἰσθμίας,
Νοσῶν τῶν τῆς μητρὸς, ῥυχθόντες ὡς πρὸς βόες,
Εἰς τὸ ἡρώων ἀγχοῖς τέμνοντες τὴν μητρίαν.
Τῆς ἡ μητρὸς ὁ καλλιγόνος τῶν ἐπὶ συζυγίῳ,
Θνήσκουσιν ἄμφω τῇ νυκτὶ, καλλιγόνος σπάντες τέλος.
40 Τότες ἐν δαίμονας ἡμῶν, καὶ τὸς τοιούτους, ἱστορίαν,
Ὅποσον

Οπόσοι τέρματι χρησῶ λιπέλυσαν τὸν βίον.
 Τὸ σὸν ἢ τέλος ἀδελφον, ὅθεν ἢ μακαρίζω.
 Ἦν δὲ τελευτῆς γὰρ αὐθροπὸν ὡς πρέπει μακαρίζω.
 Ταῦτα μὲν σόλων τῷ λυδῷ προφητικῶς εἰρήκει.
 Μετὰ μικρὸν γὰρ ἠτῆθεὶς λιροῖσος πολέμῳ νέμω,
 Κύρω τῷ πέρῃ τῷ φῶ καμύσῃ καὶ μανδάνῃς,
 Ημέρας διενάτῃσας ὅλας πολιορκεῖται,
 Καὶ πορθνέει ἀρχιμάλῳτος ὡς πρὸς πυρὰν ἀνέχθῃ.
 Ω σόλων, σόλων, σόλων ἢ τί τοι ἀνὰ δόξας,
 Ηρπάγῃ πάλιν τῆς πυρᾶς, λύρῃ τὸ πᾶν μαδόντος.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἡρόδοτος. ὁ ξηροφῶν ἢ λέγει,
 Μυδῶν τὸν λιροῖσον δυσχόρεν παθεῖν ὑπὸ τῷ λύρῃ,
 Ἀλλ' ἀγαθὸν καὶ μάστιγα τῆς μεγαλοψυχίας.
 Καὶ γὰρ φησὶ ἀρχιμάλῳτος γηρόμενος ὁ λιροῖσος,
 Εἶπον, σὺ δαίμων ἐστὶν ὁρῶν νῦν διαντλῶ τὸν βίον.
 Ὁ ξηροφῶν ἢ ἀλλήλα καὶ τὰ τῆς μάχης γράφει,
 Τὴν ἀστυρίαν ὁμορὸν εἶναι μυδίας λέγει.
 Τὴ βασιλείῃς δ' ὁ ἦος τῶν ἀστυρίων τότε
 Γάμῃς τελέων ἐξέδραμ' ἱθυσσῶν εἰς μυδίαν
 ἔχων ἱππέας ἀρηνόωτας ἢ, τὴν θύραν καταλείψας,
 Λεηλατῆρ ἀπῆρξατο τῆς τῆς μυδίας ὄρας,
 Τὴν λύρῃ συμβαλόνσαντος. τῷ πᾶσι πῶ ἢ νικῶνται,
 Ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος ὁ μέγας αὐθροπῇ.
 Θανόντες ἀστυρίῃς ἢ, ἦος ὁ λιναξένης
 Τῷ λύρῃ θεῖος, βασιλῆος γίνεταί ποσιν μύδων,
 Ἀνθρωπος βλάξτε, καὶ τρυφᾶς καὶ πόταις ἡσυχόμενος.
 Σκῆλον μόνον καὶ ὄνομα πολλῶν τῆς βασιλείας.
 Εργοῖς δ' ἡ λύρῃ βασιλῆος, καὶ δέχεσθαι τὴν μάχην,
 Μυδίας καὶ πέρῃς ὅφ' αὐτὸν, καὶ τῆς σαρδίας ἔχων,
 Ὁν ἀστυρίῃς βασιλῆος, αὐτὸν ὁ τῆς πανθείας,
 Καὶ τινες ἄλλοις ὅφ' αὐτὸν εἶχον ἐν τῇ περὶ μύδων.
 Τῷ δ' ἀστυρίῃ σὺν ὄργῃ καὶ σύμμαχοι παρῆσαν,
 Ὁ χρῆστας βασιλῆος φρυγίας τῆς μεγάλης,
 Γαβῆος τὴν ὁ στρατηγὸς φρυγίας ἐλλοσπόντης,
 Καὶ βασιλῆος ἀρῆσας πᾶσις λιπαπασονίας,
 Ἀλλο τὴν πολλὸς πᾶσις λιπαπασονίας ἐν τῷ ἀναριθμήτῳ
 Καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ μαρσαλῶς ὁ βασιλῆος ἀρῆσας,
 Καὶ λιροῖσος ὅτος ὁ λυδῶς, ὅς πορεύεται τοῖς λόγοις.
 Ὡς ὅν ὁ λύρῃ συμβαλὼν μάχην, συγκόπηε τῆς
 Ἐπὶ τὰς σαρδίας ἤλαυνε. νυκτὶ ἢ τῇ δισυτέρῃ
 Χαλδαίῃς ἀνέβησε, τὰ τέχνη κατασφραγίσαι.
 Ὁ ἢ λιπασίας ἱατρός, ἦος τῇ λιπασίῃ,
 Εὐρυμυκῶς πόλιν ἐκ λυδίας τῆς λιπασίας,
 Ὁς ἀρταξέρξης λιπαπασίας, ὡς συμμαχῶν τῷ λύρῃ,
 Ἐν πέρῃσις διητέλει χρόνος ἐπὶ τῇ καὶ δέκα,
 Βίβλοις τρεῖσι καὶ εἰκοσι τὰ πόρτικα συγγράμματα,
 Τὸν ἀστυρίῃ μὲν φησὶ κατακτείνοντα λύρῃ,
 Τῶν βαρκαρίων ἀρχόντα γονέειν παρὰ τῆς.
 Οἰβαρίῃ ἢ τὸν στρατηγὸν τὸν μέγαν τὸν τῇ λύρῃ,
 Ξύλιναν λέγει πρὸς ὅλην σαρδίας ἐπιστῆναι
 Ἐν ἡπόρτικῃσι λιπασίῃς, νυκτὸς σὺν διελυμῇ.
 Οὕτω λυδῶς ταρῆξαι ἢ, καὶ κατασφραγίσαι τὴν πόλιν,
 Μετὰ τὴν ἀρχιμάλῳτισιν, φάσκεται ἢ τὴν τῇ λιροῖσῃ,
 Πρὸς ἀστυρίῃ πᾶσι πομπῇ ὁ λύρῃς πῆλυσαν,
 Ὅπως ἐλθὼν τὴν αἰνυτὴν ἰδίῃ σὺν ἀστυρίῃ.

θερσύνει

Quotquot sine optimo soluerunt uitam.
 Tuus autem finis incertus, unde nec beatum dico.
 Ante mortem enim hominem non decet beatum dicere.
 Hæc quidem Solon propheticè Lydo dicebat.
 Post paulum enim uictus Cræsus belli lege,
 Cyro Persæ, filio Cambysis et Mandanes,
 Dies quatuordecim tolos oppugnatur,
 Atq; expugnatus, captiuus ut ad pyram ductus est.
 At o Solon Solon Solon, tertio cum clamasset,
 Raptus est iterum a pyra, Cyro rem totam edocto.
 Et hæc quidem Herodotus. Xenophon autem dicit,
 Nihil Cræsum durum passum fuisse a Cyro,
 Sed bene affectum potius magnanimitatis ergo.
 Etenim, inquit, captiuus factus Cræsus,
 Dixit, feliciorum nunc exhauro uitam.
 Xenopho aut optimè et quæ in pugna acciderunt, scri
 Asyriam finitimam esse Mediæ dicit. (bit:
 Regis autem filius Asyriorum tunc
 Nuptijs peractis, excurrit uenaturus in Mediæ,
 Habensq; equos sufficientes, uenatione relicta,
 Prædari cepit Mediæ terminos,
 Cyrus cum consulisset, ab quo autem uincuntur,
 Vnde illis bellum magnum erupit.
 Mortuo Astyage uerò, filius Cyaxeres,
 Cyri auunculus, rex fit omnium Medorum,
 Homo stolidus, et delicijs ac potibus assuetus,
 Umbra solum et nomine diues regni.
 Re ipsa uerò erat Cyrus rex, et suscipit bellum,
 Medos et Persas sub se, et Susianos habens:
 Quorum Habradatus rex, maritus Pantheæ,
 Et quosdam alios sub se habuit ordinatos.
 Asyrio autem auxiliaries atq; socij aderant,
 Artacam rex Phrygiæ magnæ,
 Gabæusq; imperator Phrygiæ Helleponti,
 Et rex Arybæus totius Cappadociæ:
 Aliq; multitudo plurima gentium innumerabilium,
 Et cum ipsis Magdalus rex Arabum,
 Et Cræsus iste Lydius, qui præponitur orationibus.
 Ut igitur Cyrus commissso prælio concidit hos,
 Ad Sardeis applicuit. nocte autem secunda
 Chaldaeos ascendere fecit, murosq; subuertit.
 Ctesias autem medicus, filius Ctesiochi,
 Profectus ex urbe Cnido Cypriæ,
 Qui cum Artaxerxa uictus, uelut socius Cyro,
 In Persis commoratus est annis septem et decem,
 Libris tribus et uiginti Persicas res describens,
 Astyagem quidem ait deiectum a Cyro,
 Barcanijs ducem factum fuisse ab illo.
 Oebarem autem imperatorem magnum illum Cyri
 Ligneas dicit laruas Sardibus imposuisse,
 Super longissimis contis, nocte indutus,
 Sicq; Lydos turbasse, et detinuisse urbem.
 Post captiuitatem, dicit autem illam Cræsi,
 Ad Astyagem misit Cyrus Petesacam,
 Ut profectus Amytim uideret cum Astyage.

50

60

70

80

90

Ἡ Ἀμυτίς ὑπάρχουσα ἢ παῖς τῷ Ἀστυάγῃ,
 Τότερον τὸν πρωτοδύναχον, ἄθλιον πετρεσάμαν,
 Επιδόλον νοήσαντα τῷ τῷ Ἀστυάγῃ,
 Τὸς ὀφθαλμοὺς ἐξούρξεν, ἐνδείκασά τε ζῶντα,
 100 Ἀνεσκολόπῃσι σφαιρῶν, θέσας βορᾶν ὀρνέοις.
 Ἐχες τὴν ἱστορίαν, φίλτατε, σύμπασαν ἱστορίαν.
 Φέρε ἢ, λέξω μὲν λοιπὸν ἥδην καὶ τὴν τῷ Μίδῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΔΟΥ. β.

Μίδας ὁ τῷ γορδύνῳ, φρυγῶν ἡ βασιλεύων,
 ὅς ἂν φιλοχρυσότατος ὑπὸν ἀνθρώπων φύσιν,
 Εὐχὴν ἐπέσχετο πικρὰν, ὡς γράψαι οἱ μύθοι,
 ὅπως αὐτὸν χρυσὸς ὑπὸν αὐτὸς ἱρατοῖν.
 Ἐκχυσαμένοισιν τῷ τῷ λοιπὸν καὶ τῷ βρωμέτωρ,
 Θνήσκῃ λοιπὸν ὁ δάκρυος λιμὸς ἡ χρυσωμένη.
 Ἄλλοι ἢ γράψαι τινες, ἔχῃ θανάτῳ ἐκείνων,
 110 Ἀρμα δ' ἐλάσαντα, χρυσοῖς ἀγκυράς ἱρατὴν ἡλῶναι,
 Καὶ ἱστῆσαι πόλιν Ἀγκυραν γαλατικὴν πρὸς ἄλιν.
 Οὕτω φυγεῖν τε τὸν λιμὸν, καὶ τὸν ἐκ τῆς μόρου.
 Τότερον τὸν Μίδαν γράψαι ἔχειν ὡς τὰ ὄντα.
 Ἀλλ' ἀλλὰ γορητέον μοι σαφῶς σοὶ τὰ τῷ Μίδῃ.
 Οὗτος ὄρατι χρημάτων, φιλοκόρητος ἡ γλίσχρος,
 Ἐσθλὴν τὴν γαστέρα ἢ τὰ βρώματα πικρὰ σκῶν,
 Δοσὶν δ' ἐσθλαῖαν τὴν ἰσχυρὴν τὴν τῷ ἵππων,
 Καὶ πρὸ βαταμεφύμονος ἢ πολλὰ τῷ τίτῳ.
 Πρὸς ὅντος ἔφασκον αὐτὸς φίλτατον τέκνον τίτῃ,
 120 Τῆς ἰσχυρῆς τόνδε τὸν χρυσὸν ὀφρῆσαι, πῶς ὁ κ' ἦεν.
 Τοιοῦτος ἔμ, ὡς ἐφίμω, καὶ Μίδας ὑπεργμόνος.
 Τοῖς μύθοις ὑποπέπλωκε τοῖς δὲ πεπλάσμοις.
 Ὑσθλὸν ἡτίσας Ἀγκυραν, ἔχε τροφὰς ἐκ τῆς.
 Ὡς ἢ τότερον λέγουσι ἔχειν, ὡς εἶπον, ὄντα,
 Τῷ εἶναι ὀφρῆσαι, ἀτὲ μὲν καὶ μακρότερον,
 Ἡ τῷ, πολλὰς ὡτακῆρας ἔχειν τὴν καὶ πονθῶναι.
 Οὐκ ἔστιν ὀφρῆσαι, φασὶν ἀριστοτέλης.
 Ἐστὶ καὶ ἡμῶν τῶν φρυγῶν, ἢ ἡλῶναι ὄντα ὅλα.
 Τῷ τῷ ληστῇ κατὰ τὴν ἰσχυρὴν, ἡ κατὰ τὴν Μίδαν,
 130 Οὕτω πρὸς μύθους πέπλωκεν, ὡς ἔχω ὅλα ὄντα.
 Τὴν Ἀγκυραν δ' ἡ ἐφίμω, τῆς γαλατίας, δῶρον
 Κτίσαι τὸν ὀφρῆσαι καὶ τὴν ῥωμαίων,
 Κτείναντα δειοτάρων τετραρχίαν γαλατίας.
 Οὐδ' ἐξ Ἀγκυρᾶς σιδερεῆς ἄρμα τῷ Μίδῃ σχίσας,
 Κληθῆναι τῷ τῷ Ἀγκυραν, ἀλλ' ὅτι μέση καίεται
 Ἀσιανῆς καὶ ποντικῆς τῶν θαλάσσης τῶν δύο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΥΓΟΥ. γ.

Γύγης τὸ πρῶτον βοσκὸν ἡμῶν ἱστῆσαι τινος ὑπάρχοντος,
 Γοιμαίνων δ' ἔρε παλαιὸν ἵππον ἐγκλωμοσύνης,
 Εἰς ὅντος ἵππον ὀφρῆσαι νεκρὸς τῆς ἡλικιότητος,
 140 Στρέψαντα περὶ τὸν δάκτυλον δακτύλου ἐφόρει.
 Τότερον γὰρ τὸν δακτύλου ὅτος λαβὼν ὁ γύγης,
 Καὶ γνῶς ὡς ἔχει διώαμι, σφοδρὸν σφραγισμένοισι,
 Συγκρούσαντα τὸν κατὰ τὸν καὶ πάλιν ἐμφανίζαν,
 Κτείναντα ἡμῶν δακτύλου, ἔλαβε λυδῶν τὴν βασιλείαν.
 Ἡρόδοτος τὸν γύγην ἢ βοσκὸν μὲν ἔλεγε,
 Ὑπὸν δακτύλου ἢ φασὶν, ὑπασι τὴν ἡμῶν δακτύλου.
 Ὅστις ἡμῶν δακτύλου γυναικὸς ὄρου οἰκίας τρέφω,
 Γυνὴν αὐτὴν ὑπὲρ λαβῆς τῷ γύγην λελοθῆναι.

Amytis autem existens filia Astyagis,
 Hunc primum eunuchum, miserum Petesacam,
 Insidiatorem cum intellexisset Astyagis,
 Oculos effodit, excoriatumque vivum,
 Suffendit cruci, ponens escam altibus.
 Habes Cræsi, amicissime, universam historiam.
 Age vero, dicamus inde iam et illam Midae.

DE MIDA. 2.

Midas Gordyæ filius, Phrygum erat rex,
 Qui cum esset avarissimus supra hominis naturā,
 Precationem fecit acerbam, ut tradunt fabulæ,
 Ut fieret aurum quicquid ipse teneret.
 Cum autem aurei fierent huic deinceps etiam cibi,
 Moritur inde miser fame deaurata.
 Alij vero scribunt quidam, non mortuum esse illum,
 Currum autem agitantem, oraculis Ancyram tenuisse,
 Et condidisse urbem Ancyram Galaticen ad Halym,
 Sicque fugisse famem, et quæ ex illa mortem.
 Hunc Midam scribunt habuisse auricularum asini.
 Sed allegoria aperte explicanda tibi de Mida.
 Iste amator pecunie, lucripeta erat sordidus,
 Arctabat autem ventrem, escas uendens,
 Quæ admodum Vespasianus stercus equorum,
 Quæ iuvius increparetur à Tito sepe filio.
 Ad quem dicebat ipse, Charissime fili Tite,
 Huius stercoris aurum odorare, quo nam pacto oleat.
 Talis igitur, ut diximus, et Midas cum fuisset,
 Fabulis incidit sic fictis.
 Deinde cum condidisset Ancyra, habuit iuvium ex illa.
 Aures autem hunc dicunt habere, ut dixi, asini.
 Eo quod esset acuti auditus, siue et longauris,
 Vel quod multos delatores haberet, et exploratores.
 Asinum enim esse acuti auditus, inquit Aristoteles.
 Est et iuvius Phrygum, cui nomen Asini aures,
 Hunc latrones inhabitabant: quem detinens Midas,
 Sic in fabulas incidit, tanquam habens aures asini.
 Ancyram autem, quam diximus, Galatiæ, inveni
 Condidisse Octavianum Cæsarem illum Romanum,
 Cum occidisset Deiotarum tetrarcham Galatiæ,
 Neque ex ancyra ferrea, currum Midæ habentis,
 Vocatam fuisse hanc Ancyra, sed quod media iaceat
 Asiani atque Pontici marium duorum.

DE GYGË. 3.

Gygēs prius pastor secundum quosdam existens,
 Pascens inuenit alicubi æræ equum constatilem,
 In quo equo intus mortuus quidam reclinatus
 Versatilem circa digitum anulum gestabat.
 Hunc igitur anulum iste accipiens Gyges,
 Et cognoscens quod haberet uim, pala uersa,
 Occultare cum qui teneret, et iterum ostendere:
 Occiso Candaule, cepit Lydorum regnum.
 Herodotus vero Gygem pastorem quidem non dicit,
 Filium Dascyli autem inquit, scutiferum Candaule.
 Qui Candaules uxoris amorem propriæ fouens,
 Nudam ipsam ostendit Gygi clanculum.

Οὐτος πυθιονίκης ἢ ὁ μεγακλῆς ὑπῆρχε,
Τὸ γένος εἰς ἀλκμαίονα τὸν πᾶμπλοτον ἀνέγωμ,
Οὐκ ὀρὶ τὸ πρὶν εἰρήκαμν ἐν λυρίῳ πλοτιδίου.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΜΑΙΟΝΟΣ. 5.

Αλκμαίων ὡς τῶν συγγόνων, καὶ τῶν ὑποβλήτων ἴστωρ.
Οὐκ ὀρὶ οἱ παῖδες ἐπτεναν τῶ πρὸς τράτα παῖδες,
Τυράνους ὄντας ἀβλυῶν, ἱππαρχοὺ καὶ ἱππίαν,
Τὴν πόλιν δ' ἡλυσθέρωσαν. ὡς εἰς τὴν ὁ λυσιδότης.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΟΡΕΟΥ ΥΙΩΝ. 6.

Βορέας θράξ, ἐξ ἀβλυῶν ὡς θύραυ ἀρπάξας,
Ζήτην γεννᾷ, καὶ καλῶν, εἰσάγειν ἀροκόμας,
Καὶ τὸν ἀβσαλὼν αὐτὸν εἰς τῶ λωσιρ νικῶντας,
Οὐκ ὀρὶ καὶ πέντεται ὅτι εἰρ ἔφασαν μυθογράφοι,
ὡς ἐπηρεμὸς ταῖς θραξὶν αὐτῶν, καὶ γαυρμῶν.
Τότες φασὶ συμπλέοντας τοῖς ἄλλοις ἀργοναύταις,
Ἐκ τῶ φινεὺς γέροντος διώξει τὰς ἀρπίας,
ὅτις ἐν γόμῳ αὐτῶν τὰς βράσεις ἀρπάξας.
Καὶ σὺ αὐταῖς ἢ γράφουσι καὶ τότες ἀπολέδαι.
Τὸ δ' ἀλκμῆς ἀλληγορεῖ, ὅπως αὐτὸς μοι νόσ.
Ὅτι γέροντος ὁ φινεὺς, τυφλὸς τὴν ὑπὸ γῆρας.

Β20 Ἐράσαν, ἀρπύρεαν, ἔχωρ ἢ θυγατέρας,
Ζώσας τὸν πορνεωτάτην καὶ τὸν βασιλῆα βίον,
Τὸν πάντα βίον ὑπ' αὐτῶν τελέως ἐξυτλάτο,
Γονίᾳ σου εἰχέτο, λυμὴν τὴν παλαμνίαν.
Ὅστις ἢ καὶ καλῶς τὰς ἀφαιρηκότες,
Αφαιρητοὶ ποὶ γέγοναν ἐν τῶν μύρων ἐκείνων.
Ὅθεν εἰς μύθος πέντεται τὰ περὶ τῶν πάντων.
Ὅ δ' ἀπολλώνιος φασὶ τὰν τὴν τὴν ἰσοβίαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΦΟΡΒΟΥ. 7.

Ευφορβὸς φρόνιδος υἱός, κατ' ὅμορον, καὶ παῖδα.
Ὅρῶντος ἀβυρβάρεος ἢ, καὶ βασιλῆα λέγει.
Β30 Οὗτος δραστικὸς αἰὼς, τῶν ἀβροδογῶν,
Καὶ πολεμῶν, καὶ συμμαχῶν τρωσὶν ὑπὸν ἔλυνος,
Πολλῶν χρυσῶν κατὰ δέσπον ἔχει τὴν πολυκαμίδια,
Καὶ ὡς ἀνδρῶν, καὶ ἡρώδων, καὶ τετρίγοις.

ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ. 8.

Ναρκισσὸς, λέωνος θυροῦτης, φιλόμαρος τὴν νέος.
Ὅρῶντος ἀβυρβάρεος ἢ, καὶ βασιλῆα λέγει.
Β30 Οὗτος δραστικὸς αἰὼς, τῶν ἀβροδογῶν,
Καὶ πολεμῶν, καὶ συμμαχῶν τρωσὶν ὑπὸν ἔλυνος,
Πολλῶν χρυσῶν κατὰ δέσπον ἔχει τὴν πολυκαμίδια,
Καὶ ὡς ἀνδρῶν, καὶ ἡρώδων, καὶ τετρίγοις.

ΠΕΡΙ ΝΙΡΕΩΣ. 9.

Νίρεος ἑλλάνων στρατηγός, ὡς αἰὼς ἢ τῶ καλλῶ.
Β40 Γαῖων ἑλλάνων τῶν λοιπῶν, μετὰ τὸν ἀχιλλῶ.

ΠΕΡΙ ΥΑΚΙΝΘΟΥ. 10.

Υακίνθος λιυόρτος, καὶ τὴν ἀδελφὸς ὡς αἰὼς,
Υἱὸς ἀμύκλῳ ἢ πατρὸς, μετὰ τῆς διομήδους,
Ἐκ γῆς ἀνδρῶν τῶν συγγόνων ἀμυκλῶν.
Ἀπὸ τῶν ἢ καὶ ἱερός, τὸν μετὰ τῶν ἀνδρῶν.
Καὶ ἀπὸ τῶν διομήδων ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν σὺν τῶν,
Ἀδελφῶν πέντεται ὁ ἱερός, τὸν διομήδων πρὸς εἰρήνην.
Τὴν λιυόρτην ἢ τὸν καλῶν πέντεται, ἀνὰ τὴν νέον.
Ἡ γὰρ αὐτὸς, ὡς αἰὼς, ἀνὰ τῶν ἀνδρῶν.
Καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν ἀνδρῶν πέντεται τὸν καλλῶν.

Β50 Ἀλλ' ἡ ναρκισσὸς ἀνὰ τῶν ἀνδρῶν.

Iste autem in Pythijs victor Megacles fuit,
Genus in Alcmaeona ditissimum referens.
Quem antea diximus a Cræso dimitem factum fuisse.
DE ALCMAEONE. 6.

Alcmaeon erat ex nobilibus, et peropulenti:
Cuius filij occiderunt Pisistrati filios, (piam.
Tyrānos existentes Atheniensium, Hipparchū et Hip
Vrbem uero liberarūt, quorū unus erat Clisthenes.

DE BOREAE FILIIS. 7.

Boreas Thrax ex Athenis, Orethyrā cū rapuisset,
Zeten generat, et Calain, admodum caesarie orna-
Et Abesalon ipsum densitate pilorū uincens. (tos;
Quos et uolare pilis dixerunt fabularum scriptores,
Tanquam elatos pilis suis, atq; insolentes.
Hos dicunt unā nauigantes cum ceteris Argonautis,
A Phineo sene expulisse Harpyias,
Aues ex ore eius escas rapientes.
Atq; cum ipsis dicunt et hos occubuisse.
Verā autem allegoriā, sic ipse mihi cogita.
Stereon iste Phineus cæcus erat præ senectū.
Erasiam uero Harpyiamq; habens filias,
Viuentes meretricisimam atq; dissolutam uitam,
Omni uistu ab ipsis prorsus exhauriebatur,
Paupertate affligebatur, atq; fame execranda.
Zetes autem et Calais has cum rapuissent,
Inuisti alicubi fuerunt ex partibus illis.
Vnde in fabulas inciderunt, quæ de his omnia.
Apollonius autem refert hanc historiam.

Fortē γί-
γνηται, senex

παλα-
μνίαν.

DE EVPHORBO. 8.

Evphorbos Phrōtidis filius, iuxta Homerū, et Pan
Orpheus aut Abarbarees et Bucoli filij dicit. (thi,
Iste capilli amator existens, et delicatæ comæ,
Et belligerās, atq; auxiliū ferēs Troianis pro Helena,
Multo auro ligatum habebat capillorum nodum,
Et redimiculū et corymbum, et cicadarū gestamen.

DE NARCISSO. 9. (uenis,

Narcissus, Lacō uenator, amator uenustatis erat iu
Hora et stius aut olim cū sitiuiisset, post uenationē;
Vt incuruatur ad fontem, uidit se speciosum,
Amat umbram suam, ut alterius iuuenis.
Cupiēs aut hāc apprehendere, humidā haurit mortē.

DE NIREO. 10. (chritudine

Nireus Græcorū imperator, uenustissimus erat pul-
Omniū Græcorū ceterorū, post Achillem.

DE HYACINTHO. 11.

HYacinthus Cynorti quidem erat frater uenustus.
Filius Amycli autē patris, matris Diomedæ,
Ex terra uirore nobiliū Lacoū Amycleensium.
Apollo uero et Zephyrus adolescentē certatim depe
Et sanē olim disco ludente Apolline cū hoc, (ribant.
Vehementer eū efflasset Zephyrus, discū circūuertit.
Vertice autē pulchrū cū percussisset, occidit iuuenē.
Terra aut florē eiusdē nominis reddidit pro iuuenē,
Quasi Narcissum miserata ob pulchritudinem.
Sed Narcissi clara est allegoria.

ΟΤΙ ΠΙΣΤΩΝ ΟΝ ΎΔΑΣΙΝ Ο ΝΕΟΣ, ΑΠΕΠΝΗΓΗ.
 Τὸ ἑκάλλος δ' ὑποβραϊορτες, πονήσας παρηγορήσας,
 Φασὶ πεισθῆναι τὴν ὕδασι σκιᾷς αὐτῶ τῷ πόθῳ. (τωρ,
 Τὸ τῶν φυτῶν ἢ, πρὸς δὲ λαὸν, ὡς καὶ τῶν δυνάμεων παύ-
 λῃ καὶ τῶν ἀστέρων σου αὐτοῖς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων. (τωρ
 σφρέφτες Τῶν γὰρ θνησκόντων ἀγχιθεῖς, ἴτρεφοντες πόθον τοῦ-
 ἐκείνου, καὶ τῶν ὁμοίων εἰς ἡλῆσεις τὰς ἐκείνου.
 Τῶ ὑπὸ τῶν ἢ φασὶν αὐτῶν ἀστέρας, ὡς ἐφ' ἑλῶν,
 Δεικνύοντες ὑποβραϊορτες τῶ νέῳ τὸ ὠρεῖον,
 ὡς ἐχαιρον ὁ ἥλιος, τὸρ πόθῳ τῶ νέῳ.
 Καὶ τῶν ἀνέμων αἱ παύσαι, θέλῃ τῶν εἰχον τῶ νέῳ.
 ὡς ἢ σου μέρασι τινὶ δισκοῦναι ἀνέμῳ,
 Ἀνέμῳ μετασφρέφοντες πρὸς λαὸν τῶν δισκοῦναι,
 Ἐπλάσαν ὡς ὁ ξέφυρος βασιλείῳ τῶ ἥλῳ,
 Ἐξάγει τῶν τῶν ἥλῳ, καὶ τῶ λαμπρῶ φωσφῶρ.
 Τῶν δ' ἰσοχῶν νίκαιος θηλακοῖς ἐγγράφει.
 Τὸ ἢ ἰστέμ, καὶ τὰ ῥητὰ τῶν σοφῶν σοὶ γράφειν,
 Ἀκαρῶν, καὶ πεισθῶν, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
 Οὐ γὰρ ὡς τῶν πονήσας, ταῦτα ἰστέμ μανθάνειν,
 Εὐχάρις φανόμενος πρὸς τῶν σοφῶν,
 Ἀλλ' ὡς τὸρ σοφῶν τῶν τῶν μαθητῶν βιβλῶν,
 ὡς πρὸς ἄλλος ἀχάρις, ἐξ ἢ τῶν πρὸς ἰσχορ.
 Οὐ γὰρ ἀρετὴ καὶ τῶν σοφῶν σοὶ γεγραφοῦναι μόνον.
 Τῶν μὲν μὲν δ' ἐὰν παρ' ἡμῖν παύταιν ἐμμένον τῶ νέῳ.
 Οἶδας ἢ πᾶν τῶν ἀρετῶν, πᾶν τῶν οἶδα βιβλῶν,
 Ἐκ σφῶν τε καὶ σοφῶν ὅπως ἐτοίμως λέγειν.
 Οὐδὲ γὰρ μνημονεύσας τῶν τῶν τῶν θεὸς ἄλλων
 Ἀνδρῶν, τῶν πρὸς τῶν καὶ τῶν νῦν ἐξέφηνον οὐ βίῳ.
 Οὐ γὰρ τὸ δῶρον ἐλπίως, σὺ χαρίζῃ τῶ δόντι.
 Καὶ τῶν βίῳ πρὸς τῶν, σφῶν ὡς γονῶν πρῶτα.
 Ἐκὼν ἐκὼν καὶ τῶν ἢ φανῶν με, καὶ αἰσχύλῃ,
 Ἡγῆμαι πᾶν τῶν λαῶν γὰρ τῶν βίῳ τῶν ἀνθρώπων.
 Οὐ γὰρ τὸν φιλογόνιον ἡραυτῶν μὲν βίῳ.
 Εἰ δέ τις μὲν μὲν ἔσθῳ ἐν τῶν λόγῳ λέγει,
 Ἐπεί τινὰ τῶν παρῶν ἀνενεγκὴν ἢ δόνῳ,
 Δύο τῶν νῦν τις πρὸς ἡμᾶς. ἢ γὰρ φυγομαχῶμεν,
 Καὶ οἰκονομῶμεν ἐλπίως ἐλπίως τῶν βίῳ,
 ὡς ὁ σκυλῆς ἀχίλῳ, τῶ χείρῳ τῶ θρέμμα,
 Οὐδ' ὡς κοινῶν, τρεῖς τε καὶ ὅσας πανδοχέων.
 Καὶ μάθε φύσιν τῶν ἡμῶν, καὶ τῶν φρονῶν τὸ μὲν μὲν.
 Καὶ πᾶν νῦν πᾶν ἐγνωμὴν ἡμῶν ἀρχαῖων βιβλῶν,
 Καὶ μετ' ὅσον μετὰ μικρὸν, ἰόνις, σκιά, καὶ τέφρα.
 Θρῆνῳ ἢ πᾶν ἀνθρώπων, τὸ σολομῶντος λέγει.
 Εἶδον τῶν ὡς τῶν λαμπρῶν, καὶ τὰ τῶν τῶν βίῳ,
 Ὅσα ὑπὸ τῶν ἡλῳ, καὶ πᾶν τῶν ματαῶν.
 Ὅμως ὡς χεῖρῳ ἐμμένον πᾶν τῶν σοφῶν τῶν χεῖρῳ,
 Εὐτρεπῶν θείας σφῶν ἀποῖς, τῶν λόγῳ ἀπὲρ με.
 Οὐ μοι θυμὸς σιδήρεός ἐστιν, ἀλλ' ἐλεῆμην.
 Θηλακοῖς ὁ νίκαιος τῶ ὑπὸ τῶν γράφει.

Attentat,
 translate.

- ἢ Ὑλῳ, λαμπρῶν τῶν φιλοφρονῶν ὑπὸ τῶν,
 ἢ Ὅν φοῖβος θρῆνῳ, ἐπεί ῥ' ἀνέμοιοι ἐκτα,
 ἢ Γάλα λαμπρῶν παρῶν ἀνενεγκῶν ποταμῶν,
 ἢ Γρωθῶν ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμμένον ὡς τῶν,
 ἢ ῥέτρος ἀφ' ἡμῶν, νείατο δ' ἡραξέε λαλῶμα.

ΓΕΡ

Quia cū cecidisset in aquas iuuenis, praeſocatus est.
 Pulchritudinē uerò extollētes, luctus solatio,
 Dicunt cecidisse in aquas, umbræ suæ desiderio.
 Plantarū autem fictio clara, sicut et arborū omniū,
 Et stellarum cum ipsis, atq; istiusmodi.
 Morientū enim affines, nutriendes desiderū horum,
 Ista nominarunt nominibus illorum.
 Hyacinthi autem dicunt riuales, quos dixi,
 Ostendentes excellentem iuuenis uenustatem,
 Quod gauisus sit Sol, oblectatus iuuenē:
 Et uentorū status pro delicijs habuerint hunc.
 Ut uerò cū iuuenē aliquo, disco ludēs interfectus est,
 Vento subuertente in uerticem discum,
 Finxerunt quod Zephyrus inuidens Soli,
 Educit hunc ē uita, atq; ē splendido lucifero.
 Historiam uerò Nicander in Theriacis scribit.
 Querere uerò, et quæ dicta sunt sapientū, tibi scri-
 Importunū, et superflū, atq; laboriosissimū. (bere,
 Non enim ut Tzetza laborem hæc queris discere,
 Benegratus apparens circa beneficos:
 Sed tanquam qui praeluserit tot discere libros,
 Velut ante alius ingratus, ex quo experimentū habui.
 Vnde sufficit et nomen tibi scripsisse solum.
 Memoriam autē sine apud nos omniū permanere horū.
 Scis autē omnino exactē, quomodo omnē noui librum,
 Ex pectore atq; ore sic promptē dicere.
 Neq; enim memorantiorē Tzetza Deus alium
 Virum, eorū q; prius, et qui nunc, produxit in uita.
 Vnde donum cum sumpserim, gratias ago danti. (mi.
 Quāuis dego uita paupē, catenæ existēs generis pri-
 Volēs uolens et hoc autē dicere me, iuxta Aeschylum,
 Arbitror enim omnia nugas in uita hominū.
 Vnde et amatricem angulorum elegi uitam.
 Si quis autem memorē se alius esse uerbis dicat,
 Quoniam aliquem priorum referre non sustineo,
 Huc age praeſentiū q; pīa ad nos. nō enim tergiversa-
 Quāuis domisibilem elegerimus uita, (mur,
 Sicut et Scyrites Achilles, Chironis alumnus,
 Neq; ut Connas triuia, et ianuas cauponarum.
 Et discere naturā nostrā, et mentis memoriā: (bros, 290
 Et quomodo nunc oēs nouimus iudicare antiquorū li
 Et post nihilum, post paulum puluis, umbra, et cinis
 Lugēs autē omne quod humanū est, illud Solomōis dic:
 Vidi mundi praeclara, atq; delectabilia uita,
 Quaecunq; sunt sub sole, et omnia uanitas.
 Tamen o q; uoles ediscere omniū sapientū uoluntates,
 Bene foratas cum posueris tuas aures, sermones audi
 Non mihi animus ferreus est, sed misericors. (meos.
 Theriacis Nicander res Hyacinthi scribit:
 Psilothrum, fructumq; amantis luctum Hyacinthi, 300
 Quem Phæbus luxit, quia ipsum inuitē occidit,
 Puerum accipiens multo antea Amyclaei fluminij,
 Primæ pubis Hyacinthū, postq; discus incidit tēpori.
 Saxū exiliēs, iuuenile autē fregit cooperculū.

DE

ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ. 16.

Ορφεύς δὲν θράξ, ἐξ Ὀδρυσιῶν πατρίδος βισαλτίας,
 Μενίππης τῆς θαμύριδος υἱός, καὶ τὸ οἰάγρῳ,
 Καὶ ἀλλογορικῶς φασὶ, τῆς καλλιόπης.
 Τὸτον φασὶ τῇ μουσικῇ θήρας καὶ λίθους θέλγειν.
 Ὡς γράφαται περὶ αὐτῆ καὶ σιμωνίδης ὅτι·
 310 Τὸ καὶ ἀπαιρέσιοι ποτῶν τ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἢ ἄνδ' ἰχθύες ὀρεοὶ λυαῖν' ἐξ ὕδατος ἄλλοτα,
 ἢ καλᾶ σὺν δοιδᾷ. τὰ μὲν ῥητὰ τὸ μῦθος ταῦτα·
 Τὸ δ' ἀτρεκέες, τῇ μουσικῇ πᾶντας ἀνθρώπους θέλγων,
 Τὸς φυταργύς, τὸς λιθαργύς, καὶ τὸς θεριοτρόφος,
 Βόσκει τῶν ὄργων ἀμελαῖν, ἐφεισπομύνους τύτῃ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΟΝΟΣ. 17.

Ολυμπιάδης ἀμφίων μὲν ὅτος, σὺν ἅμα γέθῳ,
 Υἱοὶ διὸς, καὶ ὅμαρον, μητρός τῆς αὐτιόπης.
 Κατὰ δ' ἐτέρους χρονικὸς, καὶ τὸν ἀντιοχέα,
 Υἱοὶ τῷ θεοδόωτος, μητρός ἧ τῆς ρηέσης.
 320 Γαρθύσιοι τευχόοντες ἦ, καὶ πορτόβρι ριφόντες.
 Ὡς ὕσθρον ἠυξήθησαν, ἦσαν τὴν βασιλείαν,
 Πατρός τιμῶντες ὄνομα, θήσας πυργεῖσι πόλιν·
 Φασὶ ἦ τὸν ἀμφίονα τῇ λύρᾳ λεχευμένον,
 Ἐλκεν τὸς λίθους τῇ ψῆλῃ, πρὸς τὴν οἰκοδομίαν·
 Τὸ δ' ἀλγεῖ· ἀμφίων μὲν ἦδ' ἐκ τῶν τῶν λύραν,
 Οἱ λιθαργοὶ δ' ἐπ' ἡρεσθον, τὸς λίθους σιωπιθόντες.
 Ὡς ὕσθρον ἀλέξανδρος ἐκείνας κατασκήπτῳ,
 Θρηνῶσι αὐλῆμασι, ὡς καλλιθέουνης γράφει.
 Οἱ σιμωλίας ἦναι γὰρ, καὶ θύβη δ' ἐπορβοῦντο.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΡΗΝΩΝ. 18.

Περὶ σειρήνων ὅμαρος, λυκοφρών, σὺν εὐριπίδης,
 Καὶ πάντες ἄλλοι γράφουσι, θέλγειν ἀνθρώπους μέλῃ,
 Αποικιοῦν τὴν ψῆλῃ, πᾶσαν ἄντροφλὴν πλερῶντας.
 Μόνον ἦ τὰντας παρελθεῖν φασὶ τὸν Ὀδυσσεά,
 Κυρῶ μὲν παρὰ χεῖρας αὐτῶν τῶν ἑταίρων ὄντα,
 Αὐτὸν ἦ κατακλόντα, λειψάμενον ἰστίῳ.
 Λέγουσι τὰντας εἶναι ἦ λίρας, ὀρνιθομώρφους,
 Τὴν λουκυσίαν, λυγίαν, μετὰ τῆς παρθενότητος,
 Τὴν ἀχιλῶν ποταμὸν καὶ τὸρφίχρους παῖδας.
 Ἄλλοι τῆς μιμπομένης ἦ, καὶ κλέσας τῶν ἄλλων.
 340 Τὸ δ' ἀλλογορικῶς φασὶ τῶν φασὶ πολλὰς.
 Οἱ μὲν γὰρ πῶντας λέγουσι εἶναι πᾶσι σειρήνιδας,
 Εὐτρεῖς, καὶ τοῖς λυμασι ψῆλῃ ἀποτελόντας.
 Πλάταρχος δ' ὁ νεώτερος, πόρνας ἐκείνας λέγει.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἰδοναῖς, νικώσας τὸς ἀνθρώπους,
 Ὅσοι μὴ φράξωσι κυρῶ τὰ τῶν ἑταίρων ὄντα·
 Ἦσαν τὰς πῶντες κλέουσιν αὐδῆσας πρὸς ἐκείνας,
 Νῦν τε μετ' ὁρῶσιν, ἀστὸρ αὐτὸς σοὶ λέγει.
 Καὶ τὸρφίχρους ἦ φημι, καὶ μιμπομένης παῖδας.
 Τὰς ἰδοναῖς γὰρ ἐπεται, καὶ πόρνας, τὰ τοιαῦτα.
 350 Καὶ ἀχιλῶν ποταμὸν, καὶ πῶντας ἦ λέγει,
 Ὡς ῥεῖσιν τῶν ἰδονῶν, ἀστὸρ αὐτὸς πορῶν ἦ
 Καὶ τῆς ἐκείνων τέρψεις σιωτῶν ἐπ' ἡμεῖς.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΣΥΑ. 19.

Μαρσύας φῶν φιλόσοφος ὄντων αὐτὸς τὸ πρῶτον,
 Ὄς πρὸς αὐτὸν ἀντήρεισιν ἀπόλλωνα καλᾶμοις,
 Καὶ πρὸς πῶν πῶν ἡτῆναι, ἀπὸς ἀπαιρέμαθ.

Pa

DE ORPHEO. 13.

Orpheus fuit Thrax, ex Odrysis patria Bisaltia,
 Menippes Thamyridis filius ac Oeagri,
 Quamvis allegoricè dicunt magis, Calliopes.
 Hunc dicunt musica feras atq; lapides mulcere,
 Ut scribit alicubi de ipso et Simonides ita:
 Huius et innumera volabant aues super caput,
 Simul et pisces recti caerulea ex aqua saliebant
 Pulchra cum cantilena, quæ dicta sunt fabulæ, hæc.
 Verum autem, musica omnes homines mulcens,
 Plantatores, lapidicidas, quiq; erant ferinis moribus,
 Faciebat opera negligere, sequentes hunc.

DE AMPHIONE. 13.

Lycien Amphion hic quidem, unâ cum Zetho,
 Filij Iouis, iuxta Homerum, matre Antiope,
 Iuxta alios uerò chronicos, atq; Antiochenum,
 Filij Theobontis, matre autem iam dicta.
 Virgine credita nati, et prius proieciti.
 Ut postea creuerunt, ceperunt regnum,
 Patris honorantes nomen, Thebas extruunt urbem.
 Dicunt autem Amphion a lyra usum,
 Traxisse lapides cantu in ædificationem.
 Veritas autem: Amphion quidē cecinit accepta lyra,
 Lapidicidæ uerò sustinebant lapides compingentes.
 Ut postea Alexander illas effodiens,
 Lugubribus cantilenis, ut Callisthenes scribit.
 Ismenias enim tibia psonabat, Thebæ autē diruebantur.

DE SIRENIBVS. 14.

De Sirenibus Homerus, Lycophron, Euripides,
 Et omnes alij scribunt, mulcere homines cantu.
 Nec atq; cantu, totum escam implentes.
 Solum autem has pertransisse dicunt Ulysses,
 Cera cum perunxisset amicorum aures,
 Ipsum autem obaudientem, suspensum uelo.
 Dicunt uerò has esse puellas, auium facie:
 Leucosiam, Ligiam, unâ cum Parthenope,
 Acheloi fluij et Terpsichoræ filias.
 Alij autē Melpomenæ, et nomenclaturas harū aliam.
 Quod autem magis allegoricè his, dicunt sæpe.
 Aliqui enim dicunt, petras esse alicubi catenatas,
 Bene foratas, etiam undis cantum perficientes.
 Plutarchus autem iunior, meretrices illas dicit.
 Alij autem omnes, uoluptates, uincentes homines,
 Quicunq; non obturant cera amicorum aures,
 Videlicet quinq; clauserint sensus ad ipsas,
 Mentemq; subleuauerint, quemadmodum tibi dico.
 Et Terpsichoræ autem dico, et Melpomenæ filias.
 Voluptates enim et meretrices sequuntur talia.
 Et Acheloi fluij, et alatas dico,
 Velut fluētes uoluptates, atq; instabiles meretrices au
 Et illarum delectatione breuiter uolante. (tem,

Fortè τρυ-
 φῶν. omnes
 delicias.

DE MARSYA. 15.

Marsyas Phryx philosophus inuenit tibia primū,
 Qui cum ipso certauit Apolline calamis,
 Quamvis apud pinum uictus, ab utro suspensus est.
 Fluit

Ρεῖ ἡ μανίαν αὐλοῦ καὶ ποταμὸς εἰσέτι,
 Ωσπὲρ ἰθακῆναι γράφουσιν τὸ λόγον,
 Καὶ Λυσσαρσὺς προνόπιος, ἔτ' ὅροι τε μύθοι,
 Καὶ πρὸ αὐτῶν ὁ νίκανδρος, ὅτω τὰ ἔπη λέγων·
 360 Πέλλαι καὶ πύργος γοδῶς ἀποδύκοντα μῦθαι
 370 Μαρσύῃ, ἥ χι τοῖς φοῖβος ἀποδόξας δύναστο γέγων.
 380 Ἡ δὲ μύρον πολὺν πύργον ἐπαλάττωσα λατ' ἄγνη,
 390 Οἷν σιωχέως ἀδινὴν ἀναβάλλεται ἡλὺν.
 Ἄλλοι φασὶ τὴν ἀβλυαὺν σὺρεῖν τὴν αὐλωδίαν,
 Μαρσύῃ τῷ σατύρῳ ἡ ταῦτα καταμεμφθεῖσα·
 Οὐ τοι πρέπει τὸ σχῆμα, τὸς αὐλὸς μέγας,
 Καὶ θ' ὅπλα λάβειν, καὶ γνάθος σὺθυμῶναι·
 Πρὸς ὕδαρ ἐπικύψασα, τὰς γνάθος ὀγκωμύνας
 Ἰδῶσα, τὴν δέδωκε τὴν τέχνην τῷ μαρσύνῃ.
 Οὗτος δ' ὁ παῖς ὑάγνιδος, τὸν Ὀλύμπου διδάσκει,
 Εἰδὼν ἡ τοῖς κρείττοσιν, ὡς ἐφ' ἑλὺν, ἀν' ἡρέθη.
 Τὴν δ' ὄβριμ τάντλην πρὸ φησὶν ἄσματος σιμωνίδης,
 400 Χρυσῷ δ' αἰγλήσεντι προσήμοσιν ἀμφὶ διασείας
 410 Κόρσας, καὶ σόμα λάβρον ὅπιθ' ὁδὸς τοισιρ' ἐμάσιν·
 Ἄλλ' ἄλλη γρητέον μοι τὴν ἀβλυαὺν, ἀπόλλω,
 Εὐρύμα μὲν φρονήσεως, καὶ τὸ τῆς αὐλωδίας.
 Ἄλλ' ἐξήκοι τὰς παρεῖας, τὴν ὄβριμ κατασχευῖν,
 Ὅθ' ἂν πρέπει σιωπῆ τοῖς ἀνδράσιν αὐλωδία.
 Ἄλλ' ὅμως ὁ φιλόσοφος μακρύνας, ὅνδρ' ἔπει,
 Εὐρύμ τάντλην ἐπὶ μάτῃ, παραφροσύνης ἔτα
 Πηγῆς ὄγκηται ποταμῷ, λιρεμάται ἡ πρὸς πύργον,
 Ἡλὺν καθοράμονος, ὡσπὲρ αὐτόχρ' ὄντα.
 Ἐπεὶ ἡ μυσικὴ τῆς ὕλης, καὶ ὅτος
 Εἶπεν ὡς αὐτῇ εἰσε, καὶ νικηθεῖς κρεμάται.

ΠΕΡΙ ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΥ. 19.

Κιθαρωδὸς ὁ τέρπανδρος, τῷ γόνει μεθυμνῶντος,
 Κεῖται σπασαίντων διέ ποτε τῶν λακεδαιμονίων,
 Χρησὸς αὐτοῖς ἐξέπεισε, πάλιν φιλιωθῆναι,
 420 Λιθαρίῃ Ἀρεῖν μεθυμνῶντος τέρπανδρος ἐκείνοισ' ἱθακῆσιν.
 Καὶ δὴ τι μέλος τέρπανδρος ἐν τέχνῃς κιθαρίσας,
 Αὐτὸς πάλιν σὺν ἡρμοσέ, διόδωρος ὡς γράφει.
 Τῆς ἀρμονίας τῇ ὥδῃ καὶ γὰρ μετατραπόντες,
 Ἀλλήλους πρὸς ἐβαλλον, ὡσπὲρ ἄντο δακρύοις.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΟΝΟΣ. 19.

Ρίον μεθυμνῶντος ἱλίου, λιθαρωδὸς καὶ ὅτος.
 430 Ἀεὶ χρόνοις ὦν τοῖς ἱερίσιν ἡ, καὶ τοῖς τῷ περιαύδρῳ,
 Εἰς ἰταλίαν ἀπειλῶν, καὶ περὶ σικελίαν
 Νικήσας ἐσχάκε πολλὰ νῆος ἡ λιονθίας
 Ἐκ τάραντος ἐπέβαινε, πλοῦσιν εἰς τὴν πατρίδα.
 Τοῖς ναύταις ἡ τοῖς χρήμασι μέλλων ἀναρεθῆναι,
 Αἰτῇ τὴν μυσικὴν πολλὴν λαβεῖν, καὶ λιθαρίσαι
 Μέλλος ἐπιθαλάττιον, καὶ δὴ λαβὼν τὴν λύραν,
 440 Ἐπ' αὐτῇ εἰσὶν οἱ σύμπαντες λιθαρωδίας νόμοι,
 Δις ἤρξατο τὸν ἄρβιον τὸρπνῶς ἐπ' αὐτῇ νόμον,
 Διὰ τῆς θιλλοῦς ἀνέθορε, καὶ δὴ πρὸς τὰ τῶν
 Τοῖς νότοις φέρων ἐποχον, εἰς ταῖναρον ἐξάγει.
 Οὐδὲ πρὸς ἱερὸν ἐλθὼν, πάλιν περιαύδρῳ λέγει.
 Οὐδὲ πρὸς ἱερὸν, κατ' ἐκρυψεν ἐν φυλακῇ τὸν ἀνδρα.
 Εἴτα δ' ἐλθόντων τῶν ναυτῶν, ἐλγῆς ὅτως σὺρε,
 Καὶ τῶν δὴν ἐλθεῖν πρὸς τὴν ἀνδροφόνους.

Ο συγγραφεὺς

Fluit autem insania tibi cinis et fluvius adhuc,
 Quemadmodum Iulianei scribunt hoc sermones,
 Et Caesareus Procopius, alijq; innumeri,
 Et ante ipsos Nicander, sic carmina dicens:
 360 Saepe et pini flebiliter abs lachrymas terfit
 Marsye, ubi et Phœbus in corticem inducat mēbra.
 Illa autem mortem famosam susurrat per ualles,
 Sola continenter immensum producit strepitū.
 Alij dicunt, Minervam inuenisse tibie cantum.
 Marsye autem Satyro hisce increpata:
 Nequaquam decet forma, tibias omite,
 Atq; arma cape, et maxillas exorna:
 Ad aquam reclinata, maxillas inflatas
 Conspicata, huic dedit artem Marsye.
 370 Iste autem filius Hyagnidis, Olympum docet.
 Contendens autē cū melioribus, ut dixi, interfectus est.
 Hanc contentionem alicubi inquit cantu Simonides:
 Auro splendido adaptavit circa uillosa
 Tempora, et os uehemens retro quibusdam loris.
 Sed allegoricē capiamus Minervam et Apollinem,
 Inuentum quidem prudentiæ, atq; tibie cantilenæ.
 Sed tumefacit maxillas, aspectum pudefacit:
 Vnde non decet sapientes uiros tibie cantus.
 Sed tamen philosophus Marsyas, quem dixi,
 380 Inuenta hac gloriabatur, stultus deinde
 Praefocatus, tumescit in fluuio, suspenditur autē ad pi-
 A sole conspectus, uelut ab autore cædis, (nūm,
 Quoniam musici sumus sol. et istum,
 Dixerunt decertasse, et uictus suspenditur.

DE TERPANDRO. 16.

Citharædus Terpander, genere Methymneus.
 Ciuili autem bello motis olim Lacedæmonijs,
 Oraculum illis editum est, iterum conciliatos iri,
 Si ex Methymna Terpander illis cithara caneret.
 Et sanē cātū quendā ex arte cū cecinisset Terpander,
 390 Ipsos iterum coniunxit, uti Diodorus scribit.
 Contentus enim cantilena conuersi,
 Sese complexi, osculabantur lachrymis.

DE ARIONE. 17.

Rion Methymneus erat, citharædus et iste.
 400 In temporibus autem existens Croesi, et Periædri,
 In Italiam profectus, et circa Siciliam
 Victor adeptus est multa nauem uerò Corinthiam
 E Tarento inscendit, nauigaturus in patriam.
 A nautis uerò ob pecunias cum interficiendus esset,
 Petit musicū indumentū accipere, et cithara ludere
 410 Cantilenam illecebrosam, et sanē accepta lyra,
 Septem autem sunt in uniuersum citharæ cātus modi,
 Ut cepit rectam dulciter occinere modulationem,
 Delphis illectus subiliit, et sanē prolapsus hunc
 Tergo ferens sefforem, in Tenarum exponit.
 Ille autem Corinthū ueniens, omnē rē Periædro dicit.
 Hic uerò incredulus abscondit in custodia uirum.
 Mox autem appulsis nautis, inquisitione facta sic inue-
 420 Deq; his pœnam sumpsit dignam homicidiis. (nit.

Author

Ο συγγραφεὺς ἠρώδου γράφει τὴν ἱστορίαν.

- 410 Οππιανὸς τε σὺν αὐτῷ, πάλιν ὡς ἀτρεὺς ἀτλιν.
Τὸ δ' ἀλλογορικῶς ὅρου, ὅπως ὦ τέκνον ἔχει.
Ὡς λινδιουσύνω ἐκρυσσε τὸν ὄρθιον τὸν νόμον
Φοίνικες αὐδρες περὶ αἶν, νηὶ δελφινομόρφῳ
Τῶτον λιπῶσι, τέρσασαντες, εἰς ταίναρον λιπῶσαν.

PERI THE XRYSEH APNOZ

τῷ ἀτρείως. 18.

- Α Τρὸς, θυέστης, ἀδελφοί, καὶ τινες ἄλλοι πλείους,
Ραῖδες οἱ πάντες πέλοπος, καὶ τῆς ἱπποδαμείας.
Χρυσίππος τῶτον ἀδελφὸς ἐξ ἀξιοχάνου νόθος.
Ουκ ὀφθόντες τῷ πατρὶ τιμώμενον ἀμέτρως,
ἱπποδαμείας τοὺς βλαβεῖς, ἀτρεὺς τε, καὶ θυέστης,

- 420 Εἰς φρέατ' ἀποκνίγουσι, ὁπὲρ μαθὼν ὁ πέλοψ.
Ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐποίησε πάντας αὐτὸς τὸς παῖδας.
Ὁ δ' ἡρμῶς, τὸν λαῖον, τῶτον φησὶν ἀρπάσαι.
Ἄλλοι μὲν ἄλλῃ ὤκνησαν, ἀτρεὺς δ' καὶ θυέστης
Τὴν τριφυλίαν ὤκνησαν, τὴν τῆς πελοποννήσου.
Τῆς βασιλείας δ' ἑκάστος αὐτῶν αὐτεποιεῖτο.
Ἀτρεὺς κατὰ τὸ νομιμὸν, πρὸς ὅρους αὐτῷ χρόνῳ,
Θυέστης δ' δυσπραγῶν, καὶ νόμος τ' ἀπαρτίζων.
Χρόνῳ συνέθεντο, ποτὲ τῶτον λαβεῖν τὸ κράτος,
Ὅς αὖ τι τέρας δέξεται, ἡρὶ τῷ τοῖς τελεμονίοις.

- 430 Ἀτρείως δ' ἐν τοῖς θέρμασι μὲν χρυσὸν ἀρνίον,
Ὁ σιμωνίδης πορφύρεον εἶναι δ' ἔτο λῆγει.
Τῶτον γ' ἐν ἑμὲλλον ἀτρεὺς δέξεται τοῖς δικασπόλοις,
Ὁπὲρ κατὰ σύμβολον μὲν, ἐρμὺς βλαβεῖς ἐτέχθη,
Ὡς αὖ φθορὰ γρηγύεται, καὶ βλάβη πελοπίδαις.
Ἀνθ' ὃ μυρτίλον τὸν ἐρμὺς πέλοψ ψυδῶς ἀνέειλε.
Ὁ δ' ἀπολλώνιος φησὶν, συζαδῆαι τὸν ἀτρεῖα,
Ἀρτέμιδι τὸ μέλλειν θύσαι τῶν οὐ τῇ ποίμνῃ.
Ἰδόντα τῶτον δ' ἐτεχόν, πνίξαντα καὶ ἀνρύψαι
Ἐν λυβωτίοις ἀσφαλῶς, οἷα τῷ ὄντι τέρας.

- 440 Τῶτον γ' ἐν ἑμὲλλον ἀτρεὺς δέξεται τοῖς δικασπόλοις.
Θυέστης δ' λαθροκτείνῃ, συνῶν ἐνὶ λυβωτίοις,
Τῶτον λαβεῖν ἐκ γυναικὸς ἀτρείως ἀδρόπης,
Τοῖς δικασταῖς ὑπέδραξεν, ἡρὶ τὴν βασιλείαν.
Τὴν συμφορὰν μὴ σέβεται δ' τῷ πάθῳ ὁ φωσφόρος.
Ἡμέραν μίαν ἐκ λυσσῶν διφρύνει πρὸς τὴν ἡμέραν
Καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ὁ πλείους, ὅδον ἐλῶσι τῶτον.
Μαθὼν δ' ἀτρεὺς ὡς καὶ μοιχὸς ἐστὶ τῆς ἀδρόπης,
Τὸς ἐκ νηίδος, τρέπεται τρεῖς παῖδας ποιεῖ τῶτον,
Τὸν ἀγλαόν, ὄρχομνον, καὶ ἀλλοιῶν, ἀποσφάξας.

- 450 Ἀκρὰ τῶν παίδων δέξεται δ' ἔτο, ὡς αὐτῆς τῆς χώρας.
Υπέστρεψε δ' ὁ ἄλλος, ὡς μυσσῶν θείας τὰ δαίματα.
Αἰγιδος δ' θυέστης πᾶσι, ἀγροῖς θαλάσῳ αἶγα.
Ἐκ πελοπίδας θυγατρὸς τεχθεῖς, ὃ μνησιφάνης,
Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπιδραμῶν, καὶ ἡμίνας τὸν ἀτρεῖα,
Τὴν βασιλείαν τῷ πατρὶ πάλιν ἐπαναστάσει.

- * Τὸν δ' ἀγαμέμνονα τροθῆκον φῶς μετὰ τῷ μνηστέῳ
Ἀγεί πρὸς πολυφιδεῖα, ἡρῶν τοῦτα σικυώνιος.
Ὁς πάλιν τῆς πόλεως πρὸς αἰτωλῶν οἶναι.
Μετ' ὃ πολὺ τιυδῆρας τῆς κατὰ γαίαν πάλιν.
460 Οἱ τὸν θυέστην μὲν αὐτὸν ἦρας βωμῷ φονεῖν
Ὁρῶσαντες διώκοντες, οἰκῆν τὴν λυβωτίαν.

Author Herodotus scribit ipsam historiam,
Oppianusq; cum ipso, sed tanquam verisimam.
Allegorice autem sic, ὁ fili, se habet,
Vbi periclitans cecinit orthium carmen,
Phoenices, iuri piratæ, naui delphino insignitæ,
Hunc miserati in Tenarum sustulerunt.

DE AVREO AGNO

Atrei. 18.

A Treus, Thyestes, fratres: et quidam alij plures,
Filij omnes Pelopis, atq; Hippodamiae.
Chrysippus his frater ex Axiochanothus,
Quem exosi, patre eum honorante supra modum,
Hippodamiae consilij, Atreus et Thyestes
In puteo praefocant. quo cognito, Pelops
Ex oculis amovit omnes suos filios.

Oraculum autem, Laium inquit hunc rapuisse.
Alij quidem alibi habitavit, Atreus aut et Thyestes
Triphyliam habitaverunt, quae est Peloponnesi.

Regnum autem uterq; eorum affectabat:
Atreus secundum legem, prior cum esset tempore:
Thyestes autem cervicosus, et leges praetergrediens.
Tempore pepigerunt, aliquando illum accipe imperium,

Qui aliquod portetum ostendisse iudicaretur a consilio
Atrei aut in pecoribus erat quidam aureus agnus, (tis.
Simonides autem purpureum fuisse hunc dicit.

Hunc igitur Atreus ostensurus urbis iudicibus,
Qui quidem iuxta Euripidem, Mercurij consilij genitus
Ut casus fieret et nocumtum Pelopidibus: (fuerat.

Quod Myrtilum Mercurij filium Pelops iniuriose necat
Apollonius vero inquit, uovisse Atreum (set.
Dianae optimum se immolaturum, quod esset in grege.

Viso autem hoc genito, suffocatum abscondisse
In capsulis tutum, quasi vere esset portentum.

Hunc igitur Atreus demonstraturus erat iudicibus.
Thyestes aut clam dormiens, pollucens cubile consanguini
Hunc acceptum ab uxore Atrei Aeropa, (nei,
Iudicibus urbis ostendit, accepitq; regnum.

Calamitatem vero auersatus facti huius Lucifer,
Vna die ab occasu currum egit ad auroram,
Et cum ipso etiam Pleias, unde capiunt hunc.

Cognito aut Atreus, q; etiam adulter esset Aeropa.
Quos ex Neide habebat, epulum tres pueros facit huic:
Aglao, Orchomeno, Callæo, interfecit.

Extrema vero filiorum cum ostendisset, huic pellit regio.
Conuersus est autem Sol, tanquam exosus coenas. (ne.
Aegisthus aut Thyeste filius in agris mulges capras,

Ex Pelopia filia genitus, aut Mnesiphæe,
Ex agris accurrens, et occidens Atreum,
Regnum patri iterum reseruat.

Agamemnonem autem Trotheconphos cum Menelao
Ducit ad Polyphidean, imperantem Sicioni,

Qui rursus hos misit ad Aetolum Oenean.
Post non multum, Tyndaris hos deducit iterum,
Qui Thyestem ipsum Iunonis ad altare fugientem,

Facto iuramento persequitur, ut habitaret Cytherian.

Bb Hi autem

οἱ δ' ἑταίροι γαμβροὶ γίνονται θυγατράσι.

ο ἀγαμέμνων μὲν λαῶν σὺνδνον λιτοαμνήσσαν,

κτείνας αὐτῆς τὸν σύζυγον τάνταλον, τὸν θυῖα,

σὺν τέκνῳ παῖν νεσπῶ, μνέλαος ἐλόντων.

ἡλίας, τὰ περὶ τῆς ἡλίας ἡ παύτα, δονῶ γυνεῖδαι.

sole οὐδ' ἀλλογορητὰ μοι φαίνεται τὰ τοιαῦτα.

Γρόβατα ἡ χρυσόχροα πῶς φέρει τὴν ὄρεαν,

Ρηγίνος τὸν ἡσίγονον εἰσφέρει γεγραπτότα.

Ερμῶν δ' ἄστρα γίνωσκε, τὴν ἀρτεμὶν σελήν.

Βλάδας ἡ ταυτῶν φέρει, λακῶς σχηματίζοντα.

Γαῖς ἡ μυρτίλος τὸ ἐρμῶ, τεχθεῖς ἀστὲρ τῶν.

ΠΕΡΙ ΒΟΟΣ ΤΟΥ ΜΙΝΩΟΣ. 18.

Ἰσως ὁ ἱρὸς ὑπῆρχε, πᾶσι Διὸς τὸ ἀστὲρ.

ΜΤὸς βασιλεῖς δ' ἀνέκαθεν Διὸς ἐκάλουν πάντας,

ὡς τῷ ἀστέρει τῷ Διὸς ἐν λιοντέαις μοῖραις

Ἀποδρομῶντος, λαὶ λαλῶς λειμὸν γονεθλίοις,

Ἐργασμῶν βασιλεῖς, λαὶ σφαιματίζοντες.

Τὸ ἀστέρι τοιγαροῦ Διὸς θανόντος τὸ δει,

ο μίνως δὲ ἐμῶντος τῆς ἱρῆς βασιλεύει,

Λίγα ἑρσὶ, θεοσδελὸν ἔχει τὴν βασιλείαν,

Σαμῆον ἐν θαλάσῃς γὰρ ἀναφανῆναι ξόνον.

Εὐξάτο ἡ, λαὶ τι φανῆ, τῷ ποσειδῶνι θύσαι.

ὡς ταῦρος ἀνιφάνη ἡ ἱρῆς ἐν τῆς θαλάσῃς,

ἐκ τῶν ἱερῶν μὲν ἐσχηνεν σὺν τὴν βασιλείαν.

Θύσας ἡ ταῦρον ἔτρε, μ αὐτὸς τῷ ποσειδῶνι,

τοῖς βασιλεῖς ἐπέμψον ἐκείνον τὸν φανόντα,

οὐδὲρ φατὴν ἡ σύζυγος ἡρᾶδην πασιφάει.

καὶ ταῖς διαδάλαις μηχαναῖς μυγείσαι συνείας,

Μινώταυρον γεγενῆκε, βραχὺ ἔρωπον θείον.

ο δ' ἀντιλάμψας δαΐδαλος ὕδρ, λαὶ τῆς ἀλκίππης,

ὡς ἀρχιτέκτων ἀττινός, ἀγαλματιστοῖς τε,

Ρίψας ἐξ ἀκροπόλεως τῆς ἀττινῆς, ἀνέειπε

Γαῖδα πορδίνης ἀλεφῶν, λαλῶντος ἀττινῶν.

οὐτὸς γὰρ διδασκόμενος τῷ θεῷ τῷ διαδάλῳ,

Γέροντα πρῶτος ἐδείξεν, ὅπως σιγῶνι

Γέρας φιλιφίον μινδῶν, ἰδὼν δ' ὁ θεὸς τῶν,

τῇ σφύρῃ τῷ τοιαύτῳ φρονήσας, τῶν ἐλπίων.

καὶ φόνει πρὸς τὸν μίνωα, ὑπὲρ ναυκράτη δόλη

Μιγείας, ἡ ἐλπίον γυνή, ὡς λατῶν τῶν μίνως,

ὡς τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς σινηρηγνῶτας,

Εμῆλε πάντως ἀνελείν, δεισμωνίῃς ἡλείσας.

οὐτοὶ δ' ἀποδρασκάσαντες ἐκ τῆς δεισμωνίῃς,

Γτόρβα τε περὶ θέμονοι, φόνυσσι δι' αἰθέρος.

ἡ καίριος λατῆπεισε φόνυν ἡ τῷ πελάγει,

ἀφ' ὑπὲρ λαὶ ἡ καίριον πέλαιγος ὠνομάδης.

ο δαΐδαλος δ' εἰς λαμίνον σῶσται σικελίας.

τῶν λαὶ μίνως ἐκ τῶν, ἡλθον εἰς σικελίαν.

ὑπὸ τῶν θυγατέρων ἡ θνήσκει τῶν τῶν ἡλικίας,

extinctus, Ζεμα θέρμῳν περὶ χεῖρας, λαὶ παρῶν ἡ ψύξας.

aut mor- ἀλλ' ἀλλογορητὰ μοι τὸν ταῦρον, λαὶ τὴν μίξιν,

tinus καὶ τὸν μινώταυρον αὐτὸν, λαὶ πέρωσι διαδάλῳ,

καὶ πῶς φατὴν ἀγαλματὰ λινεῖσθαι τῆς διαδάλῳ,

ὡς σὺν ἐλπίδος γράφει μὲν ὃν γράμμασι ἐνάδης.

1. Εἰ μοι γούνο φθίγγος ἐν βραχίονι,

2. καὶ χερσὶ, λαὶ λῶμασι, λαὶ ποδῶν βάσει,

Η δαυ.

Hi autem Tyndari generi sunt, ob filias.

Agamemnon quidem accepta coniuge Clytemnestra,

Occiso ipsius marito Tantalō, Thyestae filio,

Cum filio admodum nuper nato: Menelaus, Helena.

Omnia uero quae de Troia, arbitror esse facta:

Neq; per allegoriam mihi explicanda uidentur talia.

Oues autem aureae cutis alicubi ferre lanam,

Rheginus Hesigonum inducit scribentem.

Mercurium autem stellam cognovit, Dianam lunam, 470

Nocumta autem horum ferunt, male informata.

Filius autem Myrtilus Mercurij, natus stella huius.

DE BOVE MINOIS. 19.

Minos Cretensis fuit, filius Iouis Asterij.

Reges autem olim Ioues uocabant omnes:

Tanquam astro Iouis, in leonis partibus

Per tempora currente, et bene posito natalibus,

Efficiente reges, et qui coronas ferrent.

Asterio autem Ioue moriente hoc,

Minos cum non inieretur Cretensibus dominari,

Dicit Cretensibus, diuinitus se habere regnum.

Signum enim ex mari apparuisse peregrinum.

Vouit aut, si quid apparuisset, Neptuno immolaturū

Vt uero taurus apparuit delicatus ex mari, (esse.

A Cretensibus quidem habuit statim regnum.

Sed cum immolasset taurum alium Neptuno,

Bubulcis misit illum qui apparuerat:

Quem dicunt quod coniunx illius amaret Pasiphae,

Et Dædali artibus commixta coitu,

Minotaurum genuit, boui hominem, seram,

Ille autem Eupylami Dædalus filius et Alcippæ, 490

Cum esset architecton Atticus, statuarumq; faber,

Proiectum est summa turri Atticæ, interfecit

Filium Perdices sororis, uocatum Attalum.

Ipse enim doctus ab auunculo Dædalo,

Serram primus ostendit, serpentis maxilla

Cum serrasset tabulā parua, cōspicatus aut auunculus

Optimæ indoli pueri cū inuidisset, hūc occidit. (hoc,

Et fugit ad Minoen. ubi cum Nancrate serua

Mixtus, Icarion generat: quos deprehendens Minos,

Velut adulterio uxoris suæ cooperatos, 500

Occisurus erat omnino, carceri inclusos.

Isti autem elapsi ē carcere,

Alis circumpositis fugiunt per æthera.

Icarius uero cecidit fugiens in pelagus,

A quo et Icarion pelagus appellatum est.

Dædalus autem in caminum seruatur Siciliæ.

Hunc et Minos exquirens, uenit in Siciliam.

A filiabus autem occiditur Cocali,

Aestu calido circumfusus, et statim frigidatus.

Sed allegoricè exponamus taurum, et mixtionem, 510

Et Minotaurum ipsum, et alationem Dædali.

Et quomodo dicant status se mouisse Dædali,

Sicut Euripides scribit in literis Hecubæ:

Si mihi esset uox in brachijs,

Et manibus, et comis, et pedum gressu.

Vel

Ἡ δαυδάλα τέχνας αἰνέει, καὶ βῆρ' ἔτινος.

Καὶ πλάττω ὁ διδάσκαλος τῆς κωμωδίας, λέγων.

Τὰ δαυδάλα πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ,

Βλέπει τ' ἀγέκμαθ'· ὁ δ' αὖθρ' ἐκείνος σοφός

320 Ὁ μίνως, ἃ ἐώμενος περὶ κτασχεῖν τὸ κράτος,

Ἀπὸ πρὸς ἐκ μάλιστα ἐπεκράτει τοῖς τότε,

Ἐκ τῆς θαλάσσης δι' αὐτὸν φανύσθαι τὸ σημεῖον.

Τῷ στρατῷ τῷ ταύρῳ ἢ φανούτος σὺν ὀκλάσιν,

Τὴν βασιλείαν ἔληφεν, ὥσπερ ἐκ θεῆς τύχης.

Τῷ τῷ ταύρῳ στρατῷ, ἢ βόϊ ἢ ταύρῳ,

Ἡ πασιφάη μίνως γυνὴ λαβροποιῖσα,

Καὶ ταῖς λαβροποιτίας ἢ δαυδάλα συνόργουτος,

Καὶ λείοντος ἐν δόμοις τοῖς τῶν σφύλακτων,

Ὅπρ' καὶ βοῦν κυλῖνασι φυλίνω τῷ δαυδάλῳ,

330 φαιδίον τι γενέσθαι, ὡς ἢ πατέρων δύο,

Μίνως καὶ τὸ ταύρῳ, μινόταυρος ἐκλεῖβη.

Ἐτόρ' ἢ τῷ γίνωσκε, τὴν λαίφην τῶν ὀκλάδων.

Ὀκλάσιν καὶ γὰρ ἐφύγον περὶ τὴν σιμελίαν.

Ἐτόρ' ἢ ἐκείνος, πονηρὸς ἐν ναυαγίᾳ.

Ὁ δαυδάλας ἢ σῶζεται παρὸς οἶνον τῷ κυνέῳ.

Τὰ ἢ δαυδάλα φασὶ κινεῖσθαι τοιοτρόπως.

Τὸς ἀνδραγαθὰς πρὸς τὸν πόλεμον τῶν δαυδάλῳ

Ἐκλεῖβον ἀχέρας, ἀποπλάσας, ἀομμάτας.

Ἐκείνος δ' ὁ δαυδάλας αὐτὸς διέλε χεῖρας, πόδας,

340 δακτύλους διηρμύσατο, καὶ βλέφαρα, καὶ ἄλλα.

Ὅθεν ὁ μῦθος πέπληκε, κινεῖσθαι τὰ δαυδάλα.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΟΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΟΥ. κ.

Ἡ ἐρεχθίως πρόκρις τὴν καὶ πραξίθεας κόρη,

Κέφαλον σχεῖσα σὺν σφύρῳ τὸν τῷ ἀνιόντῳ,

Λαβροποιεῖ πτελεόντι, χρυσίου λαβῶσα σφῆρα.

Φύγει ἢ πρὸς τὸν μίνωα, κυνέῳ φωραβείσα.

Μίνως ἢ ταύτην μίγνυται λαβραῖα συνάσας,

Δὲς σφύρῳ ἀνόντιον, καὶ κυνέα ταχύδρομον,

Ὅστις θυεῖον ἀχέρας ἀπαν ἀνέρι τρέχων.

Ταῦτα λαβῶσα τοιγαροῦν, παλινδρομεῖ κυνέῳ.

350 διαλλαχθεῖσα τῷ τῷ, παρὸς θυεῖον συνεβλήθη.

Ὅς πρὸς θυεῖον βέλεμον ἀφείκε, αὐτὸν ἀνέλε.

Ἀρείῳ πάγῳ ἢ κρεῖσθαι, ἀεὶ φυγίαν φύγει.

Ἀλώπεικος ἐστὶν σφῆρα ἐκ τῆς τσυνμύσας

Ἐργασίας ἐκλεῖβον τῶν παιδῶν τῶν θυεῖων.

Ἐχωρ τὸν κυνέα κέφαλος πέμπει θυεῖον ταύτην.

Ζοῦς ἢ τοῖς δρόμοις ἐκλεῖβον κρεῖσθαι τὴν καὶ τὸν κυνέα.

Γράφει μὲν ἀπολλόδορος ταύτην τὴν ἰσοβίαν.

Ὁ ἢ σοφὸς παλαίματος, ἀνέρι ἐν περικτείῳ.

Ἀλλήγορα τεμμάχιον, ἢ μέρος τεμμάχου.

360 Γενναῖον λέγων στρατηγὸν ἀλώπεικα τηχεῖν,

Καὶ τοῖς θυεῖσις πολέμῳ σὺν ἀποστέλλει ἀλλοῖς.

Ὅπρ' ἀνέλε κέφαλος, κλεῖβει ἐξ ἀβελυγῶν.

Αὐτὸ δ' ἡμῶς ἔτω φαμεν, τὸ πᾶν ἀλλήγορου.

Μίνως μίγνυται τῷ πρόκριδι λαβραῖα συνάσας,

Μετὰ κυνέῳ τῷ στρατῷ, τῷ θυεῖσις τε ταχέως,

Αὐτὸν σὺν ἀλλοῖς πέπομφε κυνέῳ καταλλάττων.

Ὁ κέφαλος δ' ἀλώπεικα τοῦτον τὸν κυνέα πέμπει,

Ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, οἱ ταῖς ἵππομαχίαις

Ἀλλήλων κλεῖβει, σφῆρας, ἐν πέτραις ἀναρουῶνται,

Εἰτ'

Vel Dædali artibus, uel deorum alicuius.

Et Plato præceptor Comædiæ dicens:

Dædalea omnia moueri uidentur,

Vident et simulachra. Vir autem ille sapiens

Minos, non permissus antea retinere imperium,

Cū audisset ex uatibus, dixit Creten sib. q. tunc erant,

Ex mari propter se uisum iri quoddam signum.

Imperatore autem Tauro apparente cum nauibus,

Regnum recepit tanquam à diuina fortuna.

Huic autem imperatori Tauro, non boui tauro,

Pasiphaë Minois uxor clam cum dormisset,

Et clandestinis cubilibus Dædalo cooperante,

Et claudente in domibus quibusdam bene munitis,

Quod etiam bouem uocauerunt lineam Dædali,

Filiolum quendam genuit, uelut autē duorū patrum,

Minois atq; Tauri, Minotaurus uocatus est.

Alas autem istorum intellige, uela nauium.

Nauibus etenim fugerunt circa Siciliam.

Amittit autem alas Icarus, prælocatus in naufragio:

Dædalus autem seruatur ad domum Cocali.

Dædalea dicunt moueri tali modo:

Status prius ante tempora Dædali

Fabricabant sine manibus, sine pedibus, sine oculis.

Primus Dædalus diuisit manus et pedes,

Digitosq; aptauit, et palpebras, et alia:

Vnde cecidit fabula, moueri ea quæ Dædali.

DE CANE CEPHALI. 20.

Rechthei Procris, et Praxithæ filia,

Cephalum habens coniugem, filium Deionei,

Clam dormit cum Pteleonte, antea accepta corona.

Fugit autem ad Minos, à Cephalo deprehensa.

Minos uerò cum hac miscetur clandestino concubitu,

Dans bene coniectatile iaculum, et canem uelocem,

Qui feram celerrimam omnem necabat currens.

His acceptis igitur, recurrit ad Cephalum.

Recōciliata uerò huic, ad uenationē simul egressa est.

Qui in feram iaculo emissō, ipsam interfecit.

In Areopago autem iudicatus, semper fugam fugit.

Vulpe uerò postea Teumestie

Perniciem inferente filiorum Thebanorum,

Habens canem Cephalus, misit uenatum ire hanc.

Jupiter autē inter currēdū in lapides cōuertit uulpēq;

Scribit quidē Apollodorus hanc historiā. (et canē.

Sapiens autem Palæphatus, uir Peripateticus,

Allegoria explicat fragmentū, uel partem fragmenti,

Generosum dicens imperatorem uulpem fuisse:

Et cum Thebanis bellasse, unā cum alijs desertoribus.

Quem occidit Cephalus, uocatus ex Athenis.

Illud uerò nos sic dicimus, totum allegorizantes:

Minos mixtus Procridi clandestino concubitu,

Cum cane duce, atq; triremi ueloci,

Ipsam cum alijs donis misit Cephalo reconciliandam. Δίωπος

Cephalus autem Vulpi hunc canem mituit.

Inimicum atq; hostem, qui equestri pugna

Mutuo congressu in petris occumbunt.

Bb 2 Hinc

Εἶτ' οὐ γὰρ τῇ ἀλάπηνος φύργοντος σὺ δ' ἄλκῃσι,
καὶ τὸ λιμὸς διώκοντος σὺ πέτραις θαλασσίαις,
τὰ σκάφη συναρπάξαντες, ἐξέπνυσαν τὸν βίον.

ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΚΛΕΟΥΣ. κα.

Μεγακλῆς ὁ νῦν ῥοθείς, ἵδ' ἔτι τῆς κοισύρας,
οὐ γὰρ σέβας γυναικῶν πασῶν τῶν ὑφ' ἡλίῳ,
ὅς ἴσῃσις ἐκνέμεινον τῆτον οὐδ' Ὀλυμπία.
Ἡ δ' Ὀλυμπία τόπος ἔνθ' ἐστὶ τῶν τριφυλίων,
ὅπου καὶ νῦν ὁ ποταμὸς ὁ ἀλφειὸς εἰσρέει.
οὐ πόρτ' οὐ πύλιν ὁ ἥρακλῆς διὰ τῶν Ὀλυμπίων
ἀγῶνα τέθεικε λαμπρόν, ἐκ κοινῶν τῶν αὐγείων.
οὐ γὰρ σέβας ἔνθ' ἵσῃσις νικηταῖς, θαλὸς ἀγχιελαίῃ.
ἐξέτ' ἐλάτο δ' ὁ ἀγῶν περὶ τῆς κοισύρας.

ΠΕΡΙ ΚΙΜΩΝΟΣ. κβ.

Κίμων ὁ νῦν ἡγετὴς ὑπάρχει μελίσσας,
κατὰ δ' ἐτέρους ἔνθ' ἐστὶ τῶν λιμῶν σπασαγόρας.
ἐξ ἱσοδίκου τῶν πᾶσις ὑπάρχει ὁ καλλίας.
ὁ κίμων ὅτε ἀδελφῶν ἰδίαν ἐλπίσιν ἔλκεν
εἶχον, ὡς πτολεμαῖος μὲν ὕψ' ὄρου βερωνίαν,
καὶ ζῆτος τῶν ἥραν πρὸς αὐτῶν, καὶ νῦν πόρτ' ὅτε τὸ γένος
καλλίας ἢ πρὸς τῶν ἀδελφῶν ἰδίαν ἐλπίσιν ἔλκεν. (ρος.
ὅπως ὁ κίμων ὁ πατὴρ μελίσσας δεινὸν τι πάθει,
ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν ἀντὶ τῶν ἀδελφῶν ἐλπίσιν ἔλκεν.
τὸ δ' ὅσοι ταῦτα γράφουσιν, μακρὸν ἐστὶ μοι λέγειν.
ἐστὶ γὰρ πολλὸς ἀπὸ τῶν ταῦτα γεγραφότων.
οἱ κωμικοὶ, καὶ ῥήτορες, διόδωρος, καὶ ἄλλοι.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΟΠΑΤΕΙΡΑΣ. κγ.

Παῖς ἔνθ' ἐστὶ τῶν ἀριστοπάτερων ῥοδείας διαγόρας.
ὅς διαγόρας σὺν ἡγετῇ, καὶ σὺν θυγατρὶ τῶν κοισύρας,
ὅτε οἱ σύμπαντες ἐπ' αὐτῶν ἡμᾶρ ἐν καὶ μόνον
νικήσαντες Ὀλυμπία, πυγμῇ, καὶ πανκρατίῳ,
ὁ μὲν τὸς ἀνδρας ἀπάντας, τὰ τέκνα τὸς ἐφύδας,
οἱ παῖδες τὰ παιδαῖα, περικλυμένους πάντες
διήρχοντο τὸ θέατρον σὺν προπομπῇσι δόδοις.
δαμάγηντος, καὶ διωρῶτος, σὺν τῇ ἀκασίλῃ,
εὐκλῶν, καὶ πεστροθίου, σὺν αὐτῇ λελεγετῇ.
ὁ μὲν καὶ ὁ γῆρας ἐστῆσαν μὲν ἔνθ' Ὀλυμπία.
μετὰ μικρὸν οὐδ' αὐτῶν ἢ πάλιν τῶν Ὀλυμπίων,
ἡλθον ἀριστοπάτερων τῶν βλεψαίων τὸν ἀγῶνα.
ὁ δὲ τίς νόμος ἐνεπτο, ἡλικίῳ τῶν γυναικῶν
θεῖσθαι τὰ Ὀλυμπία, καὶ τὸς ἀγῶνας βλέπειν,
πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπείργοντα φησὶν ἑλλαννοδίκην.
τί μ' ἡγετῆρας, ἀνθρώπων, θεῖσθαι τὸν ἀγῶνα;
οὐδ' ἔνθ' ὅμοια ταῖς λοιπαῖς ταῖς γυναιξὶν ὑπάρχει.
ἐπ' αὐτῶν γὰρ τῶν, ὅς ὁρᾷ, τὸς Ὀλυμπιονίκας,
πρὸς ἐν ἡμᾶρ ἐξέλυε γὰρ, γυναικῶν ὑπάρχει.
ὁ διαγόρας γὰρ πατὴρ, οἱ τρεῖς ἢ ἀδελφοὶ μοι.
τὰς ἢ παιδαῖα ταῦτα, τῶν ἀδελφῶν μοι παῖδες.
εὐκλῶν, καὶ πεστροθίου, ὁ μὲν καὶ λελεγετῆς.
τῶν τοῖς λόγοις τοιγαροῦν σὺν δὲς αὐτῶν ἐκείνος,
εἴασε ταῦτα παρὰ τοῦ ἐκείνου τὸν ἀγῶνα.
τῶν δ' ἱσοδίκων τῶν διωρῶτος ὁ δὲ φαίνεται γράφει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΙΚΩΝ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. κδ.

Ἡ Σιμωνίδης σάμιος, ὁ τοῦ ἀμόργου.
οὗτος δ' ὁ λεωπρέπιος, ὁ κείνος σιμωνίδης,

Hinc igitur Vulpe fugiente cum nauibui;
Et Cane persequente in petris marinis,
Scaphas cum fregissent, expirarunt uitam.

DE MEGACLE. 21.

Egacles qui nunc dicitur, filius erat Casyre,
Nobilioris mulieribus omnibus quæ sub sole.
Qui equis uicit tertio in Olympia.
Olympia autem locus erat circa Triphyliam,
Quo nunc flumini Alphæus irruunt.
Vbi antea Hercules Ioui Olympio
Agonem posuit splendidum, ex manubijs Augææ.
Cuius corona uictoribus erat ramus oleastri.
Perficiebatur autem agon quinquagesimo mense.

DE CIMONE. 22.

Cimon secundum quosdam filius fuit Miltiadis:
Iuxta alios uero erat patris nomine Stasagore.
Ex Isodice autem huic fuit filius Callias.
Cimon iste sororem propriam Elpinicen
Habuit, ut Ptolemæus quidem postea Berenicen,
Et Iupiter Iunonē ante ipsos, et nūc Persarū genū.
Callias autem quinquaginta talentis multatur,
Vt Cimon pater nihil graue passus fuerit
Causa nuptiarum turpium, fratris atq; sororis.
Id autem, quot hæc scribant, longum est mihi dicere.
Est enim multitudo infinita eorū, hæc qui scripserūt:
Comici, et Rhetores, Diodorus, et alij.

DE ARISTOPATIRA. 23.

Ilia erat Aristopatera Rhodij Diagoræ,
Qui Diagoras cum filijs, et cum filie filijs,
Cum essent omnes septem, in uno die solum
Vincentes Olympia, pugilatu et pancratio,
Ipse quidem uiros omnes, filij autem ephēbos,
Pueri puellōs, circumplexi omnes
Pertransibant theatrum cum pompis beatis.
Damagetos, et Dioreus, cum Acusilao,
Euclon, et Pesirothios, cum Lelegete:
Quorum columnas statuerunt memoriā in Olympia.
Post paululum uero, instantibus rursus Olympijs,
Venit Aristopatera, ut uideret certamen.
Vt autem quædam lex posita est, uetans mulieres
Spectare Olympia, atq; certamina uidere,
Ad prohibentem ipsam inquit Hellanodicen:
Cur me prohibes homo spectare certamen?
Nihil similis reliquis mulieribus sum.
Septem enim hos, quos uides, Olympiorum uictores,
In uno die tuli, legitimos mihi genere.
Diagoras enim pater, tres autem fratres mihi.
Filioli autem hi, fratrum mihi filij,
Euclon, et Pesirothios, simul et Lelegetes.
His rationibus igitur concedens uir ille,
Permisisit hanc statim ingredi agonem.
Historiam uero Pindarus ille Daiphantis scribit.

DE VICTORIIS SIMONIDIS. 24.

Erat Simonides Samius, filius Amorgi.
Iste autem Leoprepis, Cuius Simonides,

170

180

190

600

610

620

Erat

Ἡ μὲν οὖν, ἀλλ' ὀδυρόμενος, αἰεὶ νεικῶν ποιήσας,
 διαπ' ὅρων πονοῖς ὁ ἀνελπής ὁ ὀλυμπιονίκης.
 Λεισοφάνης κωμῶδαι πονοῖαν σιμωνίδαι.
 Οὐδ' ἀρετάδης γέγραπτον ἀνδρὸς σύχα ρεῖσιαν.
 Γλέων, φασὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἄταφον δ' ὄρε νείκει,
 Οἷον ὀρτιμύσας ἐθαψεν, ὄναρ φανείας δ' ὁ νέκυς,
 Λέγας, μὴ πλοῦσιν ἀνθρώποις, ναυτῶν ἢ μὴ πεδονόντων,
 Μόνος ὁ σιμωνίδης μὲν συμπλέειν ἀπελείφθη.
 Οἱ ἢ πάντες ἀπώλοντο, τυγόντες ναυαγίης.

630 Εὐχαρίστησεν δὲ ἐπίγραμμα γράψας τοὺς σιμωνίδους,
τῇ πολλῇ παρενέγραψεν νεκρῷ τῷ σεσηκώτοσιν.
» Οὗτος οὐκ εἰς σιμωνίδειω ἐστὶ σωτὴρ,
» Οὐ καὶ τιθέναι, ῥῶντι παρέσχε χαρὴν.
Οὗτος οὐ σιμωνίδους μὲν οὐ σικελία βήσκει.
Ἐπίγραμμα δὲ γέγραπται τοῖς τῷ τάφῳ τότε.
» Ἐξ ἐπὶ ποντήμοντα σιμωνίδην ἄρσος νίκας,
» Καὶ τρέποδας, βήσκει δὲ οὐ σικελῶ παλιν.
» Κεῖν δὲ μνήμην λείπεις, ἄλλοι δὲ ἔπαυον,
» Εὐφωίτῃ ψυχῇ σὺς ἐπὶ γενεαμοῖσι.

ΓΕΡΙ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ. *κς.*

640 Σ Τησιχορος λὺ λυρακὸς, καὶ τὸ τῷ θυγατέρας.
 Ἰμέρα τὴν τῷ ἡ πατέρις, πόλις τῆς οἰκείας.
 Αθαρίδι ἡ σύγχρονος λὺ, καὶ τῷ πωθαγόρα.
 Διηχθρυνσε φαλαρίδι τῷ ἀτυπαλαίει,
 Αὐλεὶ τῆς ὀρυθείας μὲν, πατέρι ἡ τῷ παυρόλα,
 Υἱῷ τῷ λεωδάμντος, ἀκράγαντος τυραίνῃ.
 Ος φάλαρις περὶ λαοὺ τὸν χαλκὸν γῶν ἐκείνου,
 Τὸν ἀττικὸν, κατέκτανεν οὐ τῶν τῷ χαλκῷ.
 Οὗτος γὰρ τὸ μηχανήμα τῷ τῶν χαλκῶν γῶν,
 Τοῖς μυκτῆροι τῷ βοὸς ἐτέκτελιν αὐλίστας,
 650 Ἀνέπτεξε καὶ θύραν ἡ πρὸς τῷ πωλυρῷ τῷ τῶν,
 Καὶ δώρον τῷ φαλαρίδι τῷ τὸν τῶν ἀγῆ.
 Φάλαρις ἡ τὸν αὐθροπὸν οὐ δώροις διεκύνται,
 Τὸ ἡ μηχανήμα θεοῖς καθιόρου κελύει.
 Ως δ' ἀνὰ πτεξας τὸ πωλυρῶν χαλκῶν γῶν ἐκείνου
 Δόλον τὸν λυκαμῆχανον ἐξέπικον ἀπανθρώπων,
 Εἴ τινα βύλα, φάλαρις, ἡλοῖται τῶν ἀνθρώπων,
 Εὐδον τῷ τῶν πατερῶν γῶν, πρὸς ὑποστῆναι λέτω,
 Δόξα δ' ὁ τῶν στυγαμῶν κελύει τοῖς ἐκείνου,
 Σὺ δ' ἡ δόλον τοῖς στυγαμῶν ἐξας, αὐλοῖς μυκτῆρων.
 660 Τὸ τοῦ μαθῶν ὁ φάλαρις, καὶ μυσαχθεῖς ἐκείνου,
 Ἀγέ, φησι, περὶ λαοῦ, οὐ πρῶτος διεκύνται τοῦτο,
 Καὶ τῶν αὐλῶν μίμνηται, τρανῶν οὐ σὲ τὴν τέχνην.
 Ως ἡ παρὲν μίμνηται δὴ τῶν αὐλῶν μᾶλλον,
 Κλείει τὸν τῶν φάλαρις, καὶ πῶρ ἐπισωρύνει.
 Ὅπως ἡ τὸ χαλκῶν γῶν θανῶν μὴ ἐμμελῆ,
 Κατὰ πετρῶν ἐκρήμνησεν, ἐξέξας ἡμιν θῆκα.
 Γράφει περὶ τοῦ τῶν ἡ λο * ἀνὸς ὁ σύρος,
 Διόσωρος, καὶ πίνδαρος, τῶν τῶν τῶν μέλοι.
 Αὐτὲς δ' ἐκ τῶν φαλαρίδος ἐκείνου τοῦ πωλυρῶν
 670 Ἐπιστολῶν, σοὶ γέγραφα ταύτην τὴν ἰσορίαν.
 Τὴν γοῦ τῷ φαλαρίδι τῶν τῶν ἐχθρῶν,
 Οἶμαι πρὸς πωλοπῶν, πρῶν ἐκ τῶν πωλῶν,
 Σὺ δ' ὡν, ἀρωπῶν τῶν, τοῖς τῶν τῶν λαοῖς.
 Καὶ ὡν, μὴ φάλαρις ἀπέσφαξεν σὺ θῆκα,

Erat pauper, uerū gratiosus, semper uincens poësi,
Quemadmodum Connas tibicen uictor Olympicus.
Aristophanes perstringit paupertatem Simonidis.
Aristides autem scripsit uiri uenustatem.
Nauigās (inquit enim) uir, in sepultū inuenit mortuū;
Quem honoratū sepeliuit. at in somnis uisus mortuus
Dicit, ne nauigaueris homo. nauitis aut non credēib.
Solus Simonides à nauigando desistit.
Illi uerò omnes perierunt, forte naufragio facto.
Venusium autē epigrāma cum scripsisset Simonides,
Columnæ inscripsit mortui, qui seruauerat:
Iste Cei Simonidis est seruator,
Qui ex mortuus uiuo præbuit gratiam.
Hic Simonides quidem in Sicilia moritur,
Epigramma uerò scriptum est hoc, sepulchro illius:
Sex super quinquaginta Simonides tulisti uictorias,
Et tripodas, moreris autem in Siculo solo.
Ceo autē memoriā linques, Græcis uerò laudem,
Prudentis animi tui in factis.

DE STESICHORO. 25.

Stesichorus erat lyricus, et huius filius.
 S Himera autem huic patria, urbs Siciliae.
 Abaridi autem contemporaneus erat, atque Pythagorae.
 Inimicitias egit cum Phalaride Astypalensi,
 Viro Erythrae, patre autem Paurolae,
 Filio Leodamantis, Agrigentino tyranno.
 Qui Phalaris Perilaum ararium fabrum illum
 Atticum, cremavit in tauro aeneo.
 Iste enim machinam tauri aere cum fabricasset,
 Naribus bouis expressit tibiolas,
 Patefecit uero et ianuam ad latus tauri,
 Et donum Phalaridi hunc taurum ducit.
 Phalaris autem hominem in donis amplectitur,
 Machinam autem dijs dedicare iubet.
 Ut autem aperto latere faber ararius ille
 Dolum mali inuenti exposuit inhumaniter,
 Si quem uolueris, Phalari, punire hominum,
 Intra taurum incluso, ignem subterne infrā:
 Videbitur autem taurus ciuiatibus mugire illius,
 Tu autem uoluptatem ciuiatibus habebis, tibijs nariū.
 Hoc edocuit Phalaris, atque execratus illum:
 Age, inquit, Perilae, tu primus ostende hoc,
 Atque tibiaenes imitare, tuam fac tuam artem.
 Ut autem ingressus est, imitator nempe tibiarum,
 Claudit equum Phalaris, et ignem accumulāt.
 Ut autem inuentum aereum moriens non pollueret,
 Per petras praecipitem dedit,eductum semimortuum.
 Scribit uero de tauro Lo. * anus Syrus,
 Diodorus, et Pindarus, et cum his plures.
 Ipse autem ex Phalaridis illius sapientissimi
 Epistolis, tibi scripsi hanc historiam.
 Huic igitur Phalaridi Stesichorus infensus,
 Arbitror ad Peloponesum, pertransiens ex Pachyno,
 Cum Conone, Dropidaque, ab huius satellitibus captus est.
 Et Cononem sane Phalaris iugulauit statim,

filie,
θυγατέρες

Tòu j̄

Bb 3 Dropidans

- Τὸν δὲ Δροπίδην ἐπεμύνην οὐτίμως τῇ πατρίδι.
 Στιχοίχορον δ' οὐμόψυχον εἶχον αὐτῷ, καὶ φίλον.
 ὃς δὲ αὐτὸν χαρίσασθαι λύτρα ταυρομινέταις,
 Ποσὺν τάλαντων ἐκαστὸν, μετὰ δωδεκαέτη
 Χρόνον τῆς τελευτῆς αὐτῆς, γραφαῖς τῶν θυγατέρων.
 Ὑσθόρον γὰρ ὑπέμνησαν αἱ σπαιχόρες ἰσθραι
 Φαλαρίδι, καὶ λείλυκε τὸ χρεὶς δὲ ἐκείνου.
 Τὴν τῶν σπαιχόρων δὲ μέλος ὑπαρχὴ τέλει.
 11 Παλλάδα πρὸς ἐπὶ δὲ λελύχῃ, πολέμασι δὲ ἀγνάν,
 12 Παῖδα δὲ ἰσθραῖ, δάμνοσπλον, αἶσρον παρθένου.
 ὃς τὸτο τὸ παρὶς δὲ τῶν ἀρχιλόχων μέλος,
 Ἐν ὧσιν καὶ νονικηκον, αἶσας οὐ δολυμπίαι,
 Μόνον τῶν σμάσι λαλῶν, ὡς τῆς χορδῆς ἰσπεύσας.
 Οὐδὲ καὶ πίνδαρος φησὶ, τὸτον ὑπὸ θραυμάτῳ.
 Τὸ μέλος δὲ ἀκρεῖ λοιπὸν αὐτῶν τῶν ἀρχιλόχων.
 Τέλειλλα λαλῶντι καὶ χεῖρεσσι καὶ ἡράκλειος,
 13 Αὐτὸς τε καὶ ἰόλαος, αἰχμητὰ δὲ δύο.

ΠΕΡΙ ΤΥΡΤΑΙΟΥ. κθ.

- Τυρταῖος Λάκων στρατηγός, καὶ ποιητὴς ὑπάρχων,
 1 Γροτρεπτικὰ πρὸς πόλεμον γράψας ἀσμάτων μέλη,
 Απορῆδον οἱ Λάκωνες οὐ συμβολαῖς πολέμων,
 Πυρρῆχιον ἐρχόμενοι τοῖς νόμοις τῶν λυκέρων,
 ὃς δὲ ἰσθραῖ ὁ χρυσόσφομος ἔτω πῶς γράφει, λέγων.
 2 Ἀγέ, ὦ σπάρτης, σὺν ἀνδρῶν ἡρώων πατέρων,
 3 Καὶ μὲν ἰσθραῖ πρὸς ἀλλήλους, δόρυ δὲ σὺν τέλῳ βάλλον
 4 Μὴ φέδεσθε ζωῆς, ἢ γὰρ πᾶσι τοῖς σπάρταις. (τε)

ΠΕΡΙ ANNIBA. κθ.

- Anniba, ὡς Διόδωρος γράφει, καὶ δὲ ἰσθραῖ,
 1 Σὺν τούτοις Διονύσιος ὁ ἀλικαρνασσεύων,
 2 Ἡ στρατηγὸς τῶν σικελῶν, ὃς δὲ τῶν ἀμίλων,
 3 Ὁς ἰσθραῖ σὺν πασάν εἰλε τῶν ἰσθραῖ.
 4 Δόλοις ἐπιθεμένον δὲ ἰσθραῖ τῶν ἰσθραῖ.
 5 γὰρ τὸν πᾶντα τῶν τῶν στρατὸν φύγειν ἰσθραῖς τότε,
 6 καὶ προσπληκόντας τὸς ὕδρ, καὶ σὺν θανῶν πρὸς ὄντας,
 7 Μάστιγι παρμυσάμονος συμφύγειν τοῖς ἐτέροις,
 8 Annibαν πρὸς ἰσθραῖ τῶν χρόνων ὑπεργυγνόντων,
 9 Αποδρῶν δὲ σὺν ἰσθραῖ, τὸν λόγον τὴν κινεῖαν
 10 Ἀρας αὐτῶν τῆς ἰσθραῖς, τοῖς ἰσθραῖ ἐγνώσθη.
 11 Γαῖων δὲ ἰσθραῖ ἐπ' αὐτὸν ὡς εἶχον ὀρμησάτων,
 12 Οἱ φύγοντες ἐσώσαντο τυχαῖοντες ἀδελφάς.
 13 ὃς δὲ σὺν ὄντας τὸν στρατὸν εἶδε, σφαρεῖς ὀπίσσω,
 14 Λοιπὸν σπάρταις μὴ δὲ αὐτὸς ἰσθραῖ κρατῶν τῶν.
 15 Ἐπικειμένον δὲ σφοδρῶς κυκλόθῃ τῶν ἰσθραῖ,
 16 Τὸν ἰσθραῖ σφαρεῖς ὀπίσσω ἐλάσας τὸν οἰκίον,
 17 Τῶν ποταμῶν τῶν ἰσθραῖ τοῖς ῥύμασι ἐμπύκτω.
 18 Βάλλεται δὲ παρὰ τινος, ὀρμῶν, οὐ δολογίῳ.
 19 Γαλὶν καὶ πνιγείας, δόλις νεκρὸς, τοῖς ἰσθραῖ σὺν ῥέθῃ.
 20 Οὐδὲν πῶς λίω, σίρῃαι γὰρ τοῖς ῥέθροις.
 21 Τῶν τῶν ἰσθραῖ ἀνδρῶν ὡν γόνος ἀννίβας,
 22 Ὑπὸ γαμβρῶν ἐτάττετο, σὺν ὧν τῶν ἰσθραῖ
 23 Γάσων ἐλεηλάτησαν, πονίῳ πατρίῳ φόνος.

- ὃς δὲ οὐ τοῖς μεταξὺ χρόνοις αὐτὸν ῥωμαῖος
 1 φρενὴς, † Τὸς σικελὸς οὐκ ἔκτισαν, πολλὰ κίς νικηθόντες,
 2 Ἀφρο Κέλυσμα τὸ βαρύτερον ἐκέλευσαν ἐκείνοις,
 3 ὃς μὴ δὲ φίλος ἀπ' αὐτῶν πρὸς τινὰ λατῆρας,
 4 Annibας χρόνῳ ἐκείνῳ γένος, καὶ πρὸς,

Χαίρις

Dropidam uerò misit gloriose in patriam.
 Stesichorū autē consentientē habuit sibi, atq; amicū.
 Vt ob ipsum daret libertatis precium Taurominitis.
 Quātitate letōrū centū, post duodecim annorū
 Tempus à morte illius, scripturis filiarum.
 Postea enim in memoriā reuocarunt Stesichori filie 680
 Phalaridi, et dissoluit debitum propter illum.
 Huius autem Stesichori cantus est iste:
 Pallada populatricē urbium inuoco, bellatricē castā, 680
 Filiā Iouis magni, armis domitricē, famosam uirginē. 680
 Vt hic autem Parij Archilochi cantus,
 In quo et uicit, cum cecinisset in Olympo,
 Solo ore loquens, tanquam chorda conscissa.
 Quod et Pindarus inquit, hunc supermirans.
 Cantum uerò iam audi Archilochi:
 Pulsati uncula uictoriose salue rex Hercules, 690
 Ipseque et Iolau, bellatores duo. 690

DE TYRTAEO. 26.

Tyrtaeus Spartanus dux, et poeta fuit,
 Adhortatorios ad bellum qui scripsit cantus,
 Quos canebant Lacones in congressionibus bellorū.
 Pyrrhichion saltantes, legibus Lycurgi,
 Vt Dion Chrysostomus sic alicubi scribit, dicens:
 Agite, o Spartae generose filij parentum, 700
 Sinistra quidē umbonē obijcite, lanceā uerò audacter 700
 Ne parcite uitae, nō enim patriū Spartae. (iaciētes, 700

DE ANNIBALE. 27.

Annibal, ut Diodorus scribit, et Dion simul, 700
 A Cumq; his Dionysius qui ex Halicarnasso,
 Erat dux Siculorum, filius autem Amilcaris.
 Qui quidem Amilcar totam cepit Iberiam.
 Dolis autem circumuenitus, occiditur, Iberorum.
 Omnē uerò ipsius exercitū fugere cum iussisset tunc,
 Et amplectentes filios, et commori desiderantes,
 Loris cum impulsisset fugere cum alijs
 Annibalem quindecim annorum existentem,
 Asdrubalem autem duodecim, crista siue galea
 Capiti suo imposita, ab Iberis cognitus est. 710
 Omnib. uerò Iberis in ipsum, ut erat, impetū faciētib.
 Qui fugiebant seruati sunt, consequētes immunitatē.
 Vt autem seruatum exercitum uidit, conuersus retro,
 Deinceps studet ne ipse ab Iberis caperetur.
 Ingruentibus autem ualde circumquaq; Iberis,
 Equum ferociorem impellens suum,
 Fluuij Iberi fluctus incidit.
 Feritur autem à quodam, cum rueret, iaculo.
 Verū suffocatus, neq; mortuus ab Iberis inuētus est,
 Id quod desiderabat ipse, trahitur autem fluctibus. 720
 Huius heroi uiri existens filius Annibal,
 Sub genere militabat, cum quo Iberiam
 Omnem populatus est, in poenam paternae cadis.
 Vt autem inter haec tempora Aufones Romani
 † Siculos uicerunt, se penumero uicti,
 Edictumq; grauissimum dederunt illis,
 Vt neq; gladium quisquam eorum unquam gestaret:
 Annibal annos uiginti natus et quinq;

Cura

- Χωρὶς συγκατὰ τῆς βουλῆς, καὶ τῶν ὑπὸρ' ἰσχύων,
 730 Τὸς θόρμωτέρας συλλαβῶν, καὶ τὸς ὀξείας τῶν νέων,
 ὧς ἐκαστὸν καὶ πλείονας, λησύνων ἰδεύσαν,
 ἔβη, καὶ πορροπύφρανον αἰετὸν τῶν νέων,
 ὧς δ' ἢ πλυνθὺς οὐκ ἔμελλε ἐκαστὸν ἀσπείρειν.
 Εἰς χιλιάδας δ' ἔτρεχον, εἴτα καὶ μυριάδας,
 καὶ μέγας γέγονε στρατός, καὶ τῶν ἀφρομάχων,
 ἄνδρ' ἑκατὸν καὶ δωδεκὰς ὅτ' αὖθις συσπυρομένοισι,
 εὐθὺς τὸτο καταδίδου ἐγόνετο ῥωμαίοις.
 καὶ συνταχθέντες σύμπαντες στρατὸν περὶ, καὶ σόλῳ,
 ἔπειτα καὶ ἰσοδομήσαντα πλυνθὺς μυριάδας,
 740 Πίντος δίκην ἐσπυδουρτὸς σικελὸς ἐκέρχεται.
 Ὅι σικελοὶ ἐκείνου πᾶσι σάδαι τὸν ἀντίβαν,
 μὴ παντελῶς τὰ σικελῶν ἀφ' ὧν ἀποθάρσειν.
 Ὅ ἢ ἐπαρείς τὸς θέλοντας καὶ λέγειν, καὶ λαθραίνειν,
 οὐκ ἀνὰ μέγας τὴν ὀρμὴν ἐκείνων τῶν ῥωμαίων,
 μένος ἐκ πάντων σικελῶν χωρεῖ πρὸς ἰταλίαν,
 ἄνθρωπον πορροπύφρανον ἀλκιμῶν ὄρεων,
 καὶ τῶν τῶν δυσέσδοκα, καὶ πύργους κατατέμνων,
 ἐρξέμενος ἐμπέπτεκε τὰ γυμνασίων τῶν ῥωμαίων.
 ἐρ διαφόροις μάχαις ἢ τῶν πολλὰς ἀνείλεν.
 750 Ἀσδρὺβαν ἢ τὸν ἀδελφὸν ἐκαρκαδίνας μόνον,
 ὅς διαβὰς, τὰ ἔρεα ταῦτα τὰ τῶν ἀλπίων,
 ἡμέρας πρηντακάδεκα προσήγγισεν ἀντίβαν,
 ἄγῳ καὶ πλυνθὸς στατίας, ὁ γόντες οἱ ῥωμαῖοι,
 λαθραίνους ἐπιθέμενοι, τῶν μὲν ἀναιδέων,
 τὴν λαφύραν δ' ἐνέγκαντες, ἐπέρριψαν ἀντίβαν.
 Ὅ ἢ θρηνήσας, ὡς ἐχρὺ, τὸν ἀδελφὸν τὸν φίλον,
 ὑσφόρον αὐτετάξατο ῥωμαίοις ἐν ταῖς λιάναις,
 ῥωμαίων ὄντων στρατηγῶν πᾶν καὶ τέρωντις.
 Αἱ λιάναι περὶ αἰῶνις ἢ εἰς τῆς ἀργυροπικας,
 760 Οὐ δ' ἰομύδης ἐκτὸς τὴν πόλιν ἀργυροπικαν,
 τότε στήρι, ἀργὸς ἰππεύων, τῇ γλώσσῃ τῇ ἐλλάνων.
 Αἱ περὶ αἰῶνις αὐταὶ ἢ τυγχάνουσι δαυνίων,
 τῶν ἰαπύων ὑσφόρον, ἐπεί αὖ σαλαντίων,
 τὰ καὶ ἢ πᾶσι καταλαύων τὴν ἰαπύων λεγομένων,
 τῶν καταλαύων μεστέων αὐτῶν, καὶ λογιζομένων,
 οὐ πόρ' ὁ μέγας πόλεμος ἐκείνους αὐτῶν ἔργων.
 Τότε γὰρ οὐκ ὀκνῶν ἢ πολέμῳ τῷ φρικώδεος,
 Σαυμάς ἐγόνετο δαυνός, ὡς ἔρη διασπύει.
 Ἐξ ἔργων δ' ἐχρὺθησαν ὄμβροι μεγάλων λίθων.
 770 Οἱ ἢ θόρμως μετρίονοι, τῶν ὁδῶν ἐπέγνω.
 Τέλος τοσούτου ἐπείπτεκε πλυνθὸς ἀνδρῶν ῥωμαίων,
 ὧς τὸν ἀντίβαν στρατηγὸν πέμψαι τῇ σικελίᾳ.
 Τὸς διακτυλίδας στρατηγῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν δόξῳ,
 μετρίονοις τε καὶ χροίσι πολλοῖς ἐμμετρηθέντας.
 Τὰς σύγκοις καὶ πρῶτας ἢ γυναικας τῶν ῥωμαίων,
 ὀλυρομένοας πορροπύφρανον ταῖς ἐν τῇ ῥώμῃ,
 καὶ ταῖς θείαις ταῖς αὐτῶν λιβαίνειν ὅλην τῶν.
 ὑσφόρον καὶ μεγίλειαν ἢ καὶ δόλοισι, καὶ βαρβαρίσιν,
 λεφανδρησάσας παντὶ τῆς ῥωμαϊκῆς χώρας,
 780 Ὅπως μὴ περρίψω αὐτῶν ἐκβαμνιδὴ τὸ γένος.
 Τότε δ' ἢ ῥώμῃ παντελῶς παύειν ἀνερμηνόων,
 ἀκλεστος ἔστατο πολλοῖς ἡμροδορῆμοις λύνκοις.
 Οἱ γέροντες δ' ἐβίμονοι τοῖς τῶν τῆς πορροπύφρανον,

Citra senatus consilium, et magistratum,
 Alacrioribus secum assumptis, ac uelocioribus iuuenibus,
 Circiter centum et pluribus, populatus Iberiam,
 Feruebat, atque augebatur semper exercitu iuuenum,
 Ut copiae uincerent quidem centurias iam.
 Ad milia autem currebat, deinde etiam decem milia
 Magnusque factus est exercitus, et quod ex pugna aptissimus
 Absque stipendio ac donis ita collectus. (mis.
 Statim hoc manifestum fuit Romanis.
 Et instructi omnes exercitu tam pedestri quam nauali,
 Septem et septuaginta multitudinis myriades,
 Pini instar, festinabant Siculos conterere.
 Siculi uero precabantur cessare Annibalem,
 Ne omnino Siculorum res funditus demoliretur.
 Ille autem dimittens uolentes et loqui, atque increpare,
 Non expectato aduentu illorum Romanorum,
 Solus ex omnibus Siculis tendit in Italiam,
 Desuper perambulans alpium montes,
 Et horum quae difficilia aditu, atque rupes concidens,
 Sex mensibus incidit in copias Romanorum,
 In uarijs autem praelijs horum multos occidit.
 Asdrubalem autem fratrem anxie expectabat Iustinens,
 Qui pertransiens montes hos alpium
 Diebus quindecim, appropinquauit Annibali,
 Ducens multitudinem exercitus, quod cognoscetes Romanus
 Clam insidiantes, hunc quidem interficiunt, (mani,
 Caput autem portantes proiecerunt Annibali.
 Ille autem cum luxisset, ut decet, fratrem charum,
 Postea pugnam iniit cum Romanis ad Cannas,
 Romanorum cum essent duces Paulus atque Terentius.
 Cannae autem sunt arua Argrippae,
 Vbi Diomedes condidit urbem Argyrippam;
 Hoc est Argos equinum, lingua Graecorum.
 Arua illa autem sunt Dauniorum,
 Iapygium deinde, postea Salentinorum,
 Modo autem omnibus Calabrorum nomine dictorum.
 Calabrorum medius terminus rursus, et Longobarbarum
 Vbi magnum illud praedium illis commissum est. (rum,
 Hoc autem conflatum tunc bello horribili,
 Terrae motus factus est ingens, ita ut montes dissiugerent
 Ex caelo aut effusi sunt imbres magnorum lapidum. (tur,
 Illi autem aestuante pugnantibus, horum nihil cognouerunt.
 Postremo tanta concidit multitudo Romanorum,
 Ut Annibal dux mitteret in Siciliam,
 Annulos imperatorum, et aliorum illustrium uirorum,
 Modijs atque chœnicis multis mensuratos;
 Nobiles autem et primariae mulieres Romanorum
 Lugentes templis accurrerent, quae sunt Romae,
 Et crinibus suis purgarent pauimenta horum:
 Postea uero commiscerentur et seruis et barbaris;
 Viri destituta omnino Romanorum regione,
 Ut ne radicibus ipsorum excinderetur genus.
 Tunc autem Roma omnino omnibus interfectis,
 Obscura stetit multis dierum curriculis.
 Senes autem sedentes huius in uestibulis,

οἱ ἄφροι,
 Aphricani

Calamitatem

τὴν

Δύο δ' εἰσὶν οἱ βάσποροι, καὶ μάθε τίνας ὕτοι·
 Ο σκύθης ὁ κημέριος, δι' ὃ μαῖωτις λίμνη,
 Τῇ ποτικῇ συμμείγνυται θαλάσῃ τῷ σύξειν·
 Ο παρ' ἡμῖν τε θράκιος, ὁ καὶ ἑλλησποντίας,
 Ος συνωθεῖα τῇ λιοινῇ προσφύειν ἱαλεῖται.
 Μάθε καὶ τὸν ἑλλησποντορ ἐκ ποῦ, καὶ μέχρι πόσῃ.
 Εκ τῆς ἀβυδὸς τῶν σπονῶν, καὶ τῶν οὐ μέσῳ πάντων,
 Μέχρι γεφύρας βλαχονῶν, ἑλλησποντος ἱαλεῖται.
 840 Τὴν βεβρικίαν θαλάσσαν εἰς μέσον περικλείων,
 Τῆς ἡρακλείας τῶν θρακῶν, τῆς παρὸς ὄρου περιβῶν.
 Ος οἱ δ' ὁ γεγραφός ἐστι παρὲς βοσπόρων δύο,
 Καὶ τίς τ' οὐ τὸν ἑλλησποντορ γράφας θαλαττογράφος,
 Ἀπὸ τῶ πλῆθους τῶν πολλῶν ἰστορικῶν, ὅς οἱ δα.
 Τίς τὸν τρέτῃ λυφουδῶν οὐ τοῖς τοιούτοις νόει,
 Ὡς ἀκρίβειον εἶπαι ἰστορικῶν ἀπάντων,
 Καὶ πάντων ἀμνημονέσθον τῶν ὄντων οὐ βίω.

ΠΕΡΙ ΞΕΡΞΟΥ. ΛΒ.

Εξ ἧς ὁ πέρσης, ὅτω πως στρατὸν καθ' ἑλλάδος.
 Ἰππίας παρὶ τὸν τυραννὸς, ὅς τ' ὁ ποσειστράτης,
 850 Ὑπ' ἀθλιωτῶν ἐβλήθη, ἵκνιτ' οὐκ ἐλαρείων,
 Καὶ δὴ παρέρπεισεν αὐτὸν, ἵκνιτ' ἀθλιωτῶν στρατὸν σῶσαι,
 Ὡς ὁ παναθηναῖος τῷ ἀριστῶτι γράφει.
 Ο ἢ ἡρόδοτος φησὶν, ὡς ὑπ' ἀριστῶτος,
 Τὰς σαρδεῖς ἐξέπρῃσεν, περὶ δ' οὐκ ἀθλιωτῶν.
 Πρῶτα μὲν τὸν μαρδόνιον αὐτοῖς λαρεῖος πέμπει,
 Ο ἢ παρὲς ἀθωναιῶν, μὲν ἀπολέσας.
 Ορσὸν καὶ λυαίης ἀρχῆς, μαρδόνιον λαρεῖος.
 Γέμπε δ' αὐτῶν τοῖς ἀττικοῖς, σπυρίδα, λυὸν καὶ ὄλωρ.
 Οἱ πόρ τ' ἐπὶ πρὸς ἐχῶσαν οὐ φέρεται βαλόντες.
 850 Εἶτα τὸν δάτιν ἐπεμψεν, ἅμα καὶ ἀρταφέρνην,
 Ἀντιφῶν τὸν αὐτῷ, ναυσὶν ἐξαποσείας.
 Οἱ νῆες καὶ ὄρετριαν εἰλόν, σὺν θύας πόλεις.
 Δάτις ἢ τῷ ἀπόλλωνι σὺν θυμῷ τῇ δόλῳ,
 Τάλαντα τριακῶσια λδαυτῷ πρῶτῳ.
 Ὡς δ' ἐστρατοπεδούσαντο παρὲς τὸν μαρδωνῶνα,
 Συνὸς τῶν καὶ αὐτῷ τυραννῶν τῷ ἱππῖν,
 Ητῶνται μιλιῶν ἢ, καὶ γε τῷ σπυρίδῳ,
 Καὶ καλλιμάχῳ σὺν αὐτοῖς, μετὰ τῷ κυναίγῳ,
 Ὑπογραφόντες λέγουσι τὴν ἡττῶν τῷ λαρεῖ.
 870 Ο δ' ὑπὸ βρῆσας τῷ θυμῷ, τρεῖς ἔλας ἐπὶ χρόνους
 Ἡντρέπει τὸν σόλῳν τε, καὶ στρατὸν μα συνηγόν,
 Ὡς ἡδὴ μέλλων ἵκνιτ' αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῆς ἑλλάδος.
 Τετάρτῳ δ' ἐταίρῳ μὲν σὺν θύας ὁ λαρεῖος,
 Ο παῖς ἢ διαδέχεται ξέρξης τὴν βασιλείαν,
 Καὶ πόλεμον τὸν ἀσπείρου, τὸν κατὰ τῆς ἑλλάδος.
 Ὡς οὐκ ἐστρατιώταις ἦσαν, πολεμιστῶν,
 Επὶ καὶ διακῶσιαι, μετὰ καὶ δυσχιλίῳ.
 Ἀπὸ πλῆθους ἀπομάχος, μάχιμοι σισυφόροι,
 Ὡς μετὰ τῷ σὺν πικρῷ, ἔγγυς πορτακῶν.
 890 Ἡμεῖς οἱ ἢ τρεφὴν στρατὸν παντὶ τῷ τῶν,
 Τάλαντα τετρακῶσια, λιτῶς δὲ τρεφομένοις.
 Οὕτως ὁ ξέρξης ὁρμηθεὶς στρατὸν ἐκ τῆς ἑλλάδος,
 Καινοτομῶν ἡδὲ καὶ φύσει τῶν ποικίλων,
 Καὶ δὴ κατὰ μὲν μίμησιν τὴν τῷ πατρὸς λαρεῖ.
 Ὡς παρὲς ἐκείνους ἐκπρῶτον σὺν θυμῷ ἐκτρέχω,

Τὸν

Duo autem sunt Bosphori, et discite qui nam hi:
 Scythiae Cimmerius, per quem Maeotis palus
 Pontico commiscetur pelago Euxini:
 Qui est apud nos Thracius, et Hellepontius,
 Quique usu communi Prosphorion vocatur.
 Discite et Hellepontum, unde et quousque tendat.
 Ex Abydi angustijs, et ijs quae in medio sunt, omnibus.
 Usque ad pontes Blachernarum, Hellepontus vocatur.
 Bebricium mare in medium concludens,
 Heracleae Thracum, quae prius Perinthus.
 Quis autem scripserit de Bosphoris duobus,
 Et quis Hellepontum descripserit, maria exponens,
 Et turba multorum historicorum, haud scio.
 Tamen Tzetzen non mentiri in talibus existima,
 Sed exactius dicere omnibus historicis,
 Et omnibus memorantibus, eorum qui sunt in vita.

DE XERXE. 32.

Xerxes Persa, sic quodammodo militat contra Graeciam
 Hippias ante tyrannus, filius Pisistrati, (ciā,
 Ab Atheniensibus pulsus, supplicavit Dario: *λαρεῖω.*
 Et sane persuasit ipsum contra Athenienses militare, *Aristide.*
 Ut Panathenaeicus Aristae scribit.
 Herodotus autem inquit, quod ab Aristagora,
 Sardes depopulati sunt, persuasi Athenienses.
 Primum quidem Mardonium ipsis Darius mittit,
 Ille autem ad Atho naufragium facit, innumeris amissis.
 Quem et priuavit magistratu Mardonium Darius.
 Mittit autem petens ab Atticis sportulam, terram et aquam.
 Qui legatos aggere obruerunt, in puteum deiecit.
 Deinde Datin misit, una cum Artapherne
 Confobrinio suo, cum nauibus sexcentis:
 Qui Naxum et Eretriam ceperunt, Euboeae urbes.
 Datis autem Apollini sacrificat in Delo,
 Talenta trecenta thuris preciosissimi.
 Ut autem copias instruxerunt circa Marathonem,
 Simul ueniente cum his tyranno Hippias,
 Vincuntur a Miltiade, et a Stasileo,
 Et Callimacho cum ipsis, et Cynagero,
 Subscribentes dicunt cladem belli Dario.
 Ipse autem cum excidisset animo, tres integros annos
 Adaptauit classem, atque exercitum contraxit,
 Ut iam ducturus in ipsam exercitum Graeciam.
 Quarto autem anno moritur statim Darius.
 Filius autem suscipit Xerxes regnum,
 Et bellum induciarum expers, contra Graeciam.
 Cui naues militares erant, pugnae aptae,
 Septem et ducentae, cum duobus millibus.
 Populi multitudo imbellis, quae portabat impedimen-
 Ut myriades uniuersae prope quingentae. (ta,
 Diurnus autem commeatus exercitus omni huius,
 Talenta erant quadringenta, frugaliter enutritis.
 Sic Xerxes expeditione suscepta contra Graeciam,
 Innouare uoluit et naturas elementorum,
 Et sane ad imitationem patris Darij.
 Sicut antea ille traiecit, in Scythas excurrans,

Cc Damaliten

Τὸν διχαλίτῳ βόσπορον περὶ τὴν σὺν ὀπλῳ.
 Οὐ μανδρουκλῆς ὁ σάμιος ἔσσυτο γιφυρώσας.
 Γέμπε καὶ ὅτος γιφυρωῦν τὸ πῆλαγος ἀβυδῶ.
 Ὡς δ' ἐκ σπυοῦ πρὸς ἀβυδὸν γιφυρωθῆν ἐλύθη.
 Διακοσίας μὲν πηλὰς δίδωσι τῇ θαλάσῃ,
 Δύο τε ἰσθμῷ σιδηρῶν ποδοπέδων ἐμβάλλει
 δεσμῶν, πρὸς πῆλαγος θαλάτῃσι, δαΐθε' ἑσπεύων ὡς δόλῳ.
 uinciens Ἀτὰρ μῖας γέφυρας ἔχοντο λιτόντες ἰσθμῷ,
 Καὶ δὴ πλαγίως κατὰ ῥοῦν πληρώσαντες ὀκλάδεις,
 Ἀγκύραις τε σθεβάντες, ὡς μόνον ἀσφαλύντες,
 Ἀπὸ τῆς γῆς ὡς πρὸς τὴν γῆν τὴν αὐτὴν πορεύειν,
 Σχοίνους φεικόμενους εἰλυσσαν ἐπ' αὐτῶν ὀκλάδων,
 Ἐκ πρὸς πρῶτας τῶν πῶν, ἑτόρῳ ἢ πρὸς πρῶταις.
 Οὐ πηλὸς σχοῖνος ἔτρεπτο λῦν βαρεῖα.
 Τότ' οὐκ ὄντα νύσαντες ἐκ γῆς τῆς ἐπ' αἰθέρας,
 Ξύλων κορμοῖς προσέλωσαν, ὡς οὐκ ἵπποσάοις.
 Οὕτω μὲν ὀχυρώσαντες τὸ ἑδάφος, τοῖς σχοῖνοις
 Χαραγγοῖς τὰ πλάγια, καὶ κλάσμασι σπέρουσι,
 ἐκπίπτοι Μὴ πως ἐκ τῶν πλαγίων τις εἰς θάλασσαν ἔμπεσοι.
 Ἐπεὶ δ' ἄμφω γεγόναν καὶ γέφυραι ἰσχυραῖαι,
 Πολὺν τὸν κοῦν ἐγγέαντες, κορμοῖς τοῖς ἐλαφύταις,
 Γαυδοῖς τὰντας ἀνέβωθ'· γαυώσαντες ἢ τὰντας,
 Ἀνθρώπων ἐπὶ ῥαῖν' οὐκ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ δάφνιν.
 Οὕτω μὲν ἀπεγαύωσαν τὴν θάλασσαν γιφυραί,
 Δαρειὺν ἐκ μὲν ὁμοῦ τὸν ἐαυτοῦ πατέρα.
 Τὸν ἄβωρον δ' ἐθαλάτῃσι διώρυγαν βαθείαν,
 Ὡς διὰ τὴν ὀρύγματος δύο τριήρεις πλέειν,
 Ἀνδ' ὡρὴν οὐκ ἀνέχουσι μαρδόνιος ἐκείνῃ.
 Καὶ δυνάμει στρατῷ κύμασι διηβαρῇ.
 Τῆς ὀρύγης τὴν ἄβω ἢ, τοῦ νυκτὸς ἄγινος ὄρας,
 Ἐξέλιοντο ἦσαντο λαὸν μυριάδας.
 Ὡς ἐπιστάτης ὁ φροδοῦς, βυβάρις ὁ σατράπης,
 Καὶ ἄρταχάδης ἐπὶ αὐτῶν, πρὸς ἀπὸ πηλὸς μετέβη.
 Ἐπεὶ ἢ πάντα γέγονε, καὶ πέλας ἑλλήσποντος
 Θρόνος ἐκτίθη λίθινος, ὡς θέατρον τῷ ξέρξῃ.
 Ὡς κατηγγέλθη σύμπασα τότε τιλοσργία,
 Ἐκ τῆς λυδίας ἤρξατο ποιεῖν αὐτὴν πορείαν.
 Ἐν κελαινῇ ἢ τῶν φρυγῶν πανστρατιᾷ ξονίῃ,
 Γύβιος τοῦτο ὁ λυδὸς, ὅς ποτ' ὅρῳ δαρείῳ
 Ἀναδονδράδῃ δέδωκε, καὶ πλάτανον, παγχρύσας.
 Ὅσπερ καὶ τότε δίδωσι τότε τῷ ξέρξῃ δῶρον,
 Δυσχίλια μὲν τέλῃσι ἀργύρεα ἀνδρῶν,
 Χρυσὸν δ' ὀσέμῃ δαρειῷ νομισμάτων ἱερίων
 Τετρακοσίας ἀνδρῶν τὰς πᾶσας μυριάδας.
 Ὡς ποτ' αὐτὸς ὅλον λαὸν, τὴν γνώμην ἢ θανμάσας,
 Ἠλθον πρὸς ἑλλήσποντον, καὶ τὴν γιφυρωγίαν.
 Τῆς ἰσθμῷ ἢ τῆς τῇ στρατῷ ἐπὶ ἐκινύσαντες,
 Οὐκ ἴσταντο, ἀσπασμῶν δ' ὡς ἐξυπαύθη,
 Ὡς ὕστρον ὁ πηνειὸς περὶ τὴν βετ' ἀλῖαν,
 Φορὶ δ' ἀβύσσος ἱλυσός· ἀλλ' ὕστρον μὲν ταῦτα.
 Τότε ἢ πρὸς ἑλλήσποντον φθάσας ὁ ξέρξης ὅτος,
 Γραρεῖ τὸν θρόνον ἀνέβας τὸν ὑψόθεν ἐκείνον,
 Ὡς εἶδε κύνῃ τὸν στρατὸν ἀνθρώπων καὶ φύλλων πλείων,
 Ἰσχυρὸν μὲν ἢ σχυρὸν ἢ ἀμύνει τῇ θαλάσῃ,
 Γράτῃ μὲν ἢ μακαρίων αὐτὸν, σὺν δαίμονι ζῶν.

Εἰς τοῦτο

Damaliten Bosphorum pedestri itinere in Europam.
 Quem Mandrocles Samius coniunxit facto ponte.
 Mittit & iste ad nauib. iungendum pelagus Abydi.
 Vt uero ex Sesto in Abydū iūctis nauib. pons solutus
 Ducentas plagas dat quidem mari, (est, 890
 Duoq; uincula ferrearum pedicarum iniicit
 In pelagus marinum t' instar legum, tanq; seruam.
 Pro uno autem ponte duos iubet nauib. coniungi.
 Et sanè obliquas secundum alueum implentes naues,
 Ancorisq; firmantes, ut manerent immotæ,
 A' terra in terram, quæ erat ex aduerso,
 Rudentes horrendos traxerunt supra naues,
 Vnum ad proras nauium, alterum uerò ad puppes.
 Cubitalis autem rudens triū talentorū erat pondere.
 Hos cum extendissent ab terra utraq; 900
 Lignorum stipitibus affixerūt, ut in stabulis equorū.
 Sic igitur cum muniuissent pauimentum, funiculis
 Manus dirigentibus latera, claustrisq; muniunt,
 Ne fortè à lateribus in mare quis caderet.
 Postq; autem ambo pontes fuerunt coniuncti nauibus,
 Multum ruderem insudentes, stipitibus substratis,
 Terra firmant exactè. iamq; firmatis,
 Supernè insternunt myrtum atq; laurum.
 Sic quidem terram fecit mare pontibus,
 Darium imitatus suum patrem. 910
 Athon autem mare fecit excauatione profunda,
 Vt per fossam duæ triremes nauigarent.
 Quia antè naufragium fecerat Mardonius illic,
 Et duæ myriades copiarum fluctibus perierant.
 Fossam autem Atho, nunc Sancti montis,
 Ex Eleunte cæperunt populi immensa multitudo.
 Quorum præses erat uehemens, Bubares satrapa,
 Et Artachæus cū ipso, quinq; cubitorū magnitudine.
 Postq; autè omnia facta sunt, & prope Hellepontum
 Thronus fabricatus est lapideus, uelut theatrū Xer- 920
 Vbi annūciata est uniuersa huic perfecta opera, (xæ,
 Ex Lydia cæpit facere iter.
 In Celenis autem Phrygiū cum toto exercitu excipit
 Pythios hunc Lydus, qui prius Dario
 Arbustum dedit, & platanon, aurea.
 Qui & tunc dedit huic Xerxæ donum,
 Duo millia talenta argenti rudis:
 Auri autem formati Darici numismatis optimi,
 Quadringentas numero omnes myriadas.
 Quorum ipse nihil accipiens, sententiā autem admi- 930
 Excurrit ad Hellepontum, & pontis opus. (ratus,
 Equitatu autem exercitus ad bibendum inclinato,
 Mæander aut Scamander prorsus exaruit,
 Vt inde Peneus circa Thessaliā,
 Circa uero Athenas Ilissus. Sed posteriora hæc.
 Tunc autem ad Hellepontum profectus Xerxes iste,
 Ad sedem conscendens altā illā,
 Vt circumspexit exercitum floribus ac folijs maiorē,
 Numero aquantem serè arenā maris:
 Primum beatum se dixit, sælicem putans. 940

In

- Εἰς νοῦν ἡ τὸ βραχύχρονον θέμονος τῶν ἀνθρώπων,
 Εὐθύς συνὺς ἐμέσσωσι τὰς ῥαλαμὲς δακρύων.
 Ο θείος ἡ ἀρτάβανος μαθὼν, πρὸς τὸτον λέγει,
 Γαύτως τὸ βραχύχρονον δακρύεις τῶν ἀνθρώπων.
 Ἰδοὶ ἡ τὸτον τὸν βραχύν, ὦ βασιλεῦ, τὸν βίον,
 Δι' ἐπὶ φάσ συμφορῶν μακρὸν δακρὺ τοῖς πλείστοις.
 Καὶ δι' οὗτος αὐτοῖς εἶναι, βραχύντ' ὅσον γενέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτω τὰ τῷ ξέρξῃ μὲν, καὶ τὰ τῷ ἀρτάβανῳ.
 Ως ἡ καὶ παρὰ τὸν ἄλκον πρὸς τὰς γεφύρας,
 950 Ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῷ σφρατῷ ἀδίασιν τῷ βάσει,
 Ολαὺς ἡμέρας καὶ νύξιν ἐπὶ τῷ μετρημένῳ.
 Τέλος ἐφ' ἀρμάτος αὐτὸς διεβαίνειν ὁ ξέρξης,
 Μυρία ἔχων προπομπὴν ἀνδρῶν ἐκλελεγμένων.
 Καὶ τί μοι λέγει τὰ πολλὰ χρεῶν, καὶ παρὰ γράφει;
 Γενεσθαι τὸν σφρατῷ πάντος πρὸς τὴν συνάπλιν,
 Πᾶς ποταμὸς ἡ ξέρξεται, καὶ δούδρον καταβῶν,
 Ο ἥλιος τεξύνμασι τοῖς πόρσι τοῖς ἐκρήν,
 Εφρυγῇ καὶ θάλασσα, καὶ φύσις ἡ τῶν δούδρων.
 Ο λεωνίδης σφρατῷ μετὰ τῷ τρακισίῳ,
 960 Γεῖν τὸ ἀρτεμίσιον πᾶσιρ ἀντίστῃ τῷ τοῖς,
 Ως ἐταῖροι πλείους ἀπειρὸν βαρβαρῶν μετισταύων,
 Καὶ βασιλεὺς ἀδελφὸς ἡγαπημένος δύνῃ,
 Ως ἀποβῆναι καὶ αὐτὸν τὸν ξέρξην ἐκ τῷ ἵππῳ,
 Καὶ πρὸς τὴν ἀνδρᾶς μάχεσθαι τῇ ἡλικίᾳ χῆρας μάχῃ.
 Μόλις τῷ πλῆθει τῷ τῷ συμπίπτει τῶν βαρβαρῶν,
 Προδιδόμῳ τῶν ὁδῶν πικρὰ τινος ἐποίησεν.
 Εἴτε κατὰ δούδρον τὸν οἰκλὸν ἐκάνον,
 Τῷ λεωνίδῃ σφρατῷ μετὰ τῶν ὑπ' ἐκάνον,
 Νυκτὸς εἰς μέσον σφρατῷ πεσόντος τῶν βαρβαρῶν,
 970 Καὶ πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ, μέγας βοῶν ἡλίου,
 Εἴτα πεσόντος ὑπ' αὐτῶν ὡς νυκλωσάντων τῷ τοῖς.
 Ταῦτα πολέμῳ πρὸς τῶν ξέρξην καὶ βαρβαροῖς.
 Γὰρ τὴν σαρκαμῖνα ἡ νικᾷται ναυμαχίᾳ,
 Διακοσίαις ταῖς ναυσὶ καὶ ἐβόλο μνηστῶν,
 Αὐτὸς ἔχων, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ὁλκάδας δυοχιλίας,
 Διακοσίας τὲ ἐπὶ τῷ τῷ λίαν ταχυτάτας.
 Τῷ συμβολῇ τῷ μάχῃς ἡ τῷ σόλῳ γινόμενης,
 Αὐτὸς ὁ ξέρξης αὐτῷ τῷ ἐκ γαλίας ὄρεος,
 Ὅπῳ ἐπὶ παταγίῳ κείμενον σαλαμῖνος,
 980 Χρυσῷ θρόνῳ καθήμενος, ὡρα τὴν ναυμαχίαν.
 Καὶ γραμματεῖς παρῆσαν, μέλλοντες τῷ τῷ γράφειν.
 Ως ἡ πικρὸς ὁ οἶνος λίν ὁ τῷ ναυμαχίᾳ,
 Καὶ κατὰ πρῶτος ἀτρίκοις ἡ τῷ τῷ τῷ σόλῳ,
 Πρὸς τὰς πρῶτας ἐχώρησαν, καὶ πάλιν καταγίλας,
 Ως πρὸ μικρῶ νικῶσαντες γέροντας ἀθλῶναις,
 Τῷ, ὅπῳ καὶ κατέκτανον, εὐλινον θύρας τείχος.
 Γὰρ τὸ τείχος ἀθλῶν, χρυσῷς ἡ παταγῆς.
 Ως γοῦν καὶ πάλιν ὥρα μὲν πρὸς τὰς πρῶτας τῷ μά
 Εβλεπε ἡ καὶ μὲν αὐτὸν ἐξ ἀθλῶναις, (χας,
 990 Καὶ τῷ ἡλλῶν βοήθῃς πολλὴν θρασυμῶν,
 Ἦνδε τῷ μέλλειν ἡ λύνει καὶ τῷ γεφύρας,
 Αφῆς τῷ μάχῃς σφρατῷ μαρδόνιον ὑπάρχειν,
 Καὶ γὰρ τὸν χρυσῶ θώρακα μαστίγιον τὸν πέρσιν,
 Αὐτὸς αὖ μέρει τῷ σφρατῷ σπαρτιάδῃς ὑπὲρ χάρεα.
 Ὅπῳ οἱ πλείους θύσανται, χρυσῷ, λιμῷ, πορείᾳ.

Από

In mentē autem breue tempus cum posuisset hominū,
 Illico statim repleuit oculus lachrymis,
 † Diuinus autem Artabanus discens, ad hunc dicit: patrum
 Omnino breue tempus fies hominum.
 Scito autem hanc breuem ô rex, uitam
 Propter experimentū calamitatū, longā uideri pluri
 Et in uoto illis esse breuiorem fieri. (mis:
 Verum sic habent res Xerxis, & Artabani.
 Vt autem ingressi sunt iam ad pontes,
 Pertransibat exercitus irrequieto gressu,
 Totis diebus & noctibus septies numeratis.
 Tandem in curru ipse pertransiit Xerxes,
 Innumeram habens ante se pompā uirorū electorū.
 Et quid me dicere multa opus est, & adscribere?
 Traiecto exercitu omni ad Europam,
 Omnis fluuius exaruit, omnis arbor consumpta est, ἐξέρων
 Sol sagittis Persicis occultatus est,
 Inhorruit terra & mare, & natura arborum.
 Leonidas uerò dux cum trecentis
 Circa Artemision omnibus contrastet illis, (gnatū,
 Vt occiderit multitudinē immensam barbarorū ma- βασιλέω
 Et regis fratres dilectos duos,
 Utq; descenderet ipse etiam Xerxes ex equo,
 Et cum uiris cominus pugnaret, (rum,
 Vix tandē uero multitudine hi suffocaretur barbaro-
 Proditis itineribus à quodam familiari.
 Siue iuxta Diodorum Siculum illum,
 Leonida duce cum his qui erant sub ipso,
 Nocte in medium exercitum irruente barbarorum,
 Et omnem hunc demetente, usq; ad radios solis.
 Deinde oppresso ab ipsis, tanq; circumdantibus istos.
 Hæc fuisse preludia Xerxe atq; barbaris.
 Circa uero Salamina uincitur nauali pugna,
 Cum ducentis nauibus & septuaginta.
 Ipse habens, sicut diximus, onerarias duo mille
 Ducentasq; & septem, admodum ueloces.
 Signo autem pugne classicæ factio,
 Ipse Xerxes supra Encaleo monte,
 Qui est è regione positus Salaminæ,
 Aurea sede sedens, spectabat pugnam nauticam:
 Et scribæ adstabant hanc descripturi.
 Vt uerò acerbum fuit augurium pugne navalis,
 Et fortiter ab Atticis uicti sunt classe,
 Ad pedestres redierunt & iterum procellas,
 Velut paulo ante cum uicissent senes Athenienses,
 Quos & succenderunt, ligneo extructo muro
 Iuxta murum Atheniensium, oraculis deceptos.
 Vt igitur & rursus contendit ad pedestria prælia,
 Vidit autem se male afflictum ab Atheniensibus,
 Et Græcorum auxiliores multum ausos.
 Audiuit uerò & hos dissoluturos pontes illos,
 Dimissum pugne ducem Mardonium esse,
 Et aureo thorace ornatum Masistion Persam,
 Ipse cum parte exercitus repente discessit:
 Quorum plurimi moriuntur algore, fame, itinere.

Cc 2 A Strimone

Απο στυμόνος δ' ἐπίβας νηὶς αὐτὸς φεινίσσας,
 Σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν πόλεων, κλυδωνος γερότοτος,
 Κελύσσας τότες ἐκπιδέειν εἰς θάλασσαν τὸ πλοῖον,
 Ὅπως δὴ καὶ διεδράκασι, ἐκείνον ποροκυνοῦντες,
 Ὅπως τὸ πλοῖον κυριδὲν σῶσιν τὸν βασιλέα.

CHILIAS

II.

Μόλις μυθίας συμφορὰς πρῶτα πρὸς τὴν αἰτίαν.
 Τὸς μετὰ μαρδονίῃ ἢ κτείνουσιν ἀβλυαῖοι,
 Καὶ τὸν μαρσίσιον αὐτὸν, ὅρπος καὶ πρῶτον ἐφύλιν
 Λεπιδωτὸν τὸν θώρακα χρυσοῦ ἐν δειδυμένοισιν
 Δι' ὃν καὶ μάχη κρατὶσθῆναι τοῖς ἑλλασιν ἐβράχην.
 Ξέρξης μὲν τοιαύτων ἢ πεπρωμένος τὴν ἡττῆν.
 Εἰς τὰς οὐκ αἰσῶν γυναικὸς αὐτὴ τὸν μαρσίσιον
 Τῷ τῇ σὺν αὐτῇ σὺνέχαιρον ἐν σάρδεσι τῇ πόλει,
 Οἷα πρὸς σῆσας τρεπὰ λαμπρὰ τε καὶ μεγάλα,
 Ὅπως αὖτε ἀπὸ τοῦ ἀνελὸν ἔβλεπεν τὸν πόρπον.
 Οἷα καὶ μετὰ τὴν νύκτα πολλοὶ τῶν ἡττημένων.
 Τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα τὴν πόρπον.
 Τὴν πανοικίαν συμφορὰς τὸ πάθος καταγγέλλει.
 Αἰσχύλος, καὶ Ἡρόδοτος, Λυσίας, Ἀριστίδης,
 Διόδωρος καὶ Πλάταρχος ταῦτα φασὶ σὺν ἄλλοις.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ

φάρου. λγ.

Ἡ Πτολεμαῖα σύμμιμος, δέσποινα κλειοπάτρα,
 Ἡ ἀγυπτία, ἡ σοφία, καὶ πανσυμφοροτάτη,
 Ἡ πύθων καὶ σύλῳτος, ἡ ῥέσσα σεβήσας,
 Ἡ ἡλένη πῶτα βέλγισσα, καὶ φύσις τῶν θεῶν,
 Τὸν γὰρ ἰσχυρὸν τὸν κλισίαν ἢ μάλλον,
 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀντώνιον χαμῶν ὀκταεῖς,
 Δι' ὃν καὶ ἡμαλώτισται, καὶ θνήσκει ταῖς ἀσπίσι,
 Καὶ πρὸς τὴν ῥώμην ταχίως σέλλεται χάρις βίας,
 Καὶ τέκνα προσηύχοντα τῇ αὐτῇ ὀκταεῖς,
 Ἡλιος κλέος μὲν οὐκ, τῷ θῆλει ἢ σελήνῃ,
 Αὐτὴ σὺν ἀρχιτέκτονι λυπρῷ διεφαιεί,
 Τὴν θάλασσαν χόρσασσα τὴν τῆς ἀλεξανδρείας,
 Ὅσον πρὸς τετρασάδιον, εἴτε μικρὸν τι πλέον,
 Τὸν πύργον ἐξεργάσατο τὸν μέγιστον τῆς φάρου,
 Ὅπως πῶς σωτήριον, μάλλον οὐκ ἔστι φαίνων.
 Μίμνεται μὲν βεργίλος ταύτης τῆς κλειοπάτρας,
 Λυσίας, καὶ γαλλίος, καὶ πλάταρχος σὺν τοῖς
 Διόδωρος, γέωργιος ὁ χρονικός σὺν ἄλλοις.
 Καὶ ἰωάννης μετ' αὐτὸς ἀντοχὸς ὑστέρως.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ, ΚΑΙ ΓΕΦΥ-

ρῶσεως τοῦ ἱσθμοῦ. λδ.

ΤΡΑΙΑΝὸς ὁ ἰταλὸς ὦν, δὲ ἰταλιώτης,
 Ἀλλ' ἰβηρ ὦν ἄλλοιθι, ἀρχὴν οὐ γερμανίαν.
 Τοιούτων βασιλεὺς γίνεται τῶν ῥωμαίων.
 Μετὰ τὸ ἑρῶτος ῥίονος, καὶ τὴν αὐτοχειρίαν.
 Καὶ τὴν ἀσμετρίαν σφαγὴν τὴν ἐν σιφάκῃ.
 Νόρμας αὐτὰς γέροντας πανάγαθους τοῖς ῥωμαίοις,
 Ῥωμαῖοι προχέοντες σφίσι εἰς βασιλείαν
 Ὅπως κρατῆσας χρόνῳ τῆτον μέρος,
 Καὶ οὐκ ἀμύμονα καὶ ὦν ἀδούσης τῷ γέροντι,
 Εὐμῶν τε πᾶσαν τὴν τρυφὴν, καὶ περιωρισμένης,
 Τὴν σωτηρίαν τῇ νυνὶ προέχουσας συγγενείας,
 Ὡς τὴν συγγενεὶς πάντας, εἰ καὶ τὴν γυναικός.

Συναγα-

A Strymone autem ingressus nauem ipse Phoenissē,
 Cum præstantissimis Persarum, tempestate orta,
 Cum iussisset eos desilire in mare ex naui,
 Quod et fecerant, ipsum adorantes,
 Vt naui onere leuata seruaret regem,
 Vix innumeris cum calamitatibus traiecit in Asiam.
 Eos qui cum Marдонιο erat, occiderunt Athenienses.
 Et Masistion ipsum, quem etiam antea dixi
 Squammatum thoracem aureum indutum,
 Propter quem et pugna valida Græcis conflata est.
 Xerxes autem tali quoque superata clade,
 Amore captus uxor ipsius Masistij,
 Hanc conuenire gaudebat in Sardibus urbe.
 Quasi erexisset trophæa splendida atque magna, (dis:
 Qui omnē funditus perdidisset pubē deliciosam Persi 10
 Quæ et usque faciunt nunc multi qui superantur.
 Postremo ipse ueniens ad patriam suam Persida,
 Perniciosissimæ cladis perturbationem denunciat.
 Aeschylus et Herodotus, Lysias, Aristides,
 Diodorus et Plutarchus, hæc dicunt cum alijs.

DE CLEOPATRA ET

Pharo. 33.

Tolemæi consanguinea, regina Cleopatra,
 Palla Aegyptia, sapiens, atque formosissima,
 Illa facunda et elegans, quæ fluebat Sirenas, (arum,
 Quæ pulchritudine omnes mulcebat, et naturâ besti- 20
 Caium Iulium Cæsarem autem magis,
 Et post ipsum Antonium generum Octavianj,
 Propter quem et capta est, et moritur aspidibus,
 Et Romam condita mittitur spectaculi ergo,
 Et filios ante ipsam in pompa duxerunt Octauio,
 Sol nomen quidem iuri, feminae autem Luna,
 Ipsa cum architectone Cyprio Dexiphane,
 Mare continentem cum fecisset Alexandria,
 Fere ad quatuor stadia, uel parum quid amplius,
 Turrim extruxit maximam Phari, (tas.
 Onerarijs lumē salutare, præcipue in tēpestate, ostē 30
 Mētione quidē Virgilius huius Cleopatras facit,
 Lucianus, et Galenus, et Plutarchus cum his,
 Diodorus, Georgius Chronicus cum alijs,
 Et Ioannes post hos Antiochenus postremo.

DE TRAIANO ET ISTRO

ponte iuncto. 34.

TRAIANUS neque Italia existens, neque Italiotes,
 Sed Iberus alterius gentis, principatu fungens in
 Hoc pacto rex fit Romanorum. (Germania,
 Post imperiū Neronis, atque spontaneā ipsius mortem,
 Et Domitianeam iugulationem, quæ ex Stephano:
 Neruam uirum senem, optimis moribus,
 Romani declarantes sibi in regem.
 Qui potitus imperio anni tertij parte,
 Et nouem dierum spacio, cum esset debilis e senio,
 Vomens omnem cibum, atque deficiens,
 Salutem Reipublicæ præferens cognatis,
 Negligit cognatos omnes, negligit etiam familiares.

Conuol-

- Συναγὰγόν ἡ τὴν βαλλὼν πᾶσαν τὴν τῶν Ῥωμαίων,
 Τραϊανὸν ὑπαρχόντα τότε πρὸς γερμανίαν,
 Τῆς Ῥώμης αὐτοκράτορα τρανῶς ἀνακηρύττει,
 50 Ἀνὰ τῆς ἀκροπόλεως ταῦτα βόων κατ' ἔπος·
 Ἀγαθὴ ἡ τύχη, τῆς βαλλῆς καὶ δῆμος τῶν Ῥωμαίων,
 Εὐδὲν αὐτοκράτορα τραϊανὸν ποιεῖμαι.
 Εὐθὺς ἡ τότε πέποιθε γράμμα πρὸς γερμανίαν,
 20 Τίς αὖρ Δαναοὶ ἐμὲ δακρύα σοῖσι βέλουςιν.
 Ελθὼν δ' εἰς Ῥώμην βασιλεὺς τραϊανὸς νόρμας,
 Ὡς ἀγαθὸς τῆς σύμπασαι Ῥωμαίοις ἐφιλέτο.
 Πολλὰ ποιήσας ἡ χερὰ πόλεις Ῥωμαῖσι,
 Χρόνον οὐ διατρέψας τέτινα περὶ τὴν Ῥώμην,
 Στρατὸν αὖ πρὸς Δεκεβάλον διακῶν τὸν βασιλέα,
 60 Ὅς πορ' ἀπιστίαςαι Ῥωμαίων σχῶν τὸς φόβος,
 Πρὸς ἀργεντίαν ποταμὸν τὸς θησαυροὺς συγκρήπτω.
 Πρὸς ἡ τὸν ἴστρον πεφθάνους τραϊανὸς, σὺθῆως
 Ῥωμαῖναις διενόρθωσεν ὀλησάσι πρὸς τὸς δάκας.
 Τὸ δ' ἄλλο μέρος τὴν αὐτῶν πρὸς τὴν ἀντιπορταίαν.
 Διὸ ποιεῖ τὴν γέφυραν πρὸς τὰς ἐπιβάσις.
 Ἡ θέσις τῆς γεφύρας ἡ τοῖς τῶν ἰδρυταῖς πῶς.
 Εἰκοσι λίθοι σφραῖδι τετραγῶνοι μεγάλοι,
 Πλάτος ἐξήκοντα ποδῶν, τὸ δ' ὕψος πλὴν θιμέθλων,
 Ποδῶν ὡς ἑκατὸν εἰσι πρυτάνοντα λαχῶσαι.
 70 Ἐκαστὴ δ' ἐβλομήκοντα καὶ ἑκατὸν τὸς πόδας
 Ἀλλήλων ἀφ' ἐσθῆνασι. ἀφ' ἵσι ἡ συνδουῖται.
 Οὕτω μὲν ἐγεφύρωσε τραϊανὸς τὸν ἴστρον.
 Τὴν τε Δακίαν σύμπασαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἀράσας,
 Καὶ πόλεις ἡτίσας ἐν αὐτῇ, συστέφει πρὸς τὴν Ῥώμην,
 Τὴν Δεκεβάλου βασιλὴν οὐδ' ἀνιχνυλάτοις ἄγων.
 Καὶ τότε ἐπινίμια οὐδ' ὡς τοῖς Ῥωμαίοις.
 Οὕτω μὲν ἐγεφύρωσε τραϊανὸς τὸν ἴστρον.
 Ἀδριανὸς δ' Ἀδριανὸς τὸν ἄφρονος ὑπαρχῶν,
 Ἐπ' ἀδελφῇ τραϊανῷ τραϊανῷ γαμβρὺς ὄντας,
 80 Τὴν γέφυραν καταέλυσε, λαβὼν τὴν βασιλείαν,
 Μὴ δάκας αὐτὴν γινώσκει δρόμος κατὰ μυσίας.
 Αὐτὸς καὶ ἀπολλόδορον γεφυρῶντα καταίνας,
 Φόσει τῶν μνησινάκος, καὶ τὴν τῶν φιλολόγων.
 Τὴν ἰσοβίαν γέγραφε δ' ὁ κάσιος ὁ δῖος,
 Ἄλλοι πολλοὶ τε χρονοῖσι, τῶν ἐπιστήμων ἀνδρῶν.
 Τῆς ἡ γεφύρας μέμνεται ταύτης τῆς παρυσίας,
 Αὐτὸς ὁ φιλεταίριος ἐν λιμονοποιίας,
 Καὶ ταῖς θεμελιώσεσι ταῖς παραβαλασσίας,
 Θεόφιλος ἀνθύπατος, πατρίκιος κοίσις,
 90 Ἐπαρχὸς τε τῆς πόλεως ταύτης τῆς βασιλίδος,
 Λέγων τὸν ἀπολλόδορον τὸν ἴστρον γεφυρῶσαι,
 Κιβώτιον τεκτύναντα πρὸς πορθεμελιώσεις,
 Μῆκος ποδῶν μὲν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι οὐδ' ὅσοις.
 Εἰς πλάτος δ' ὀγδωκόντα ταῦτα φασὶν οἱ ἀνδρες.
 Ὅτι ἡ τραϊανὸν λέγουσιν ἔχειν τράχος,
 Ὅσοι αὐτὸς ἔχ' ὅσοντα γραφῆς ἐγγεγραμμένου.
 Ἡ τῶ ἐν μόνος ἀκούς ὄραμ τινῶν σὺθῆως,
 Ὅχ' οὐκ ἔστι γὰρ ὁ αὐτῶν, ἀλλὰ αὐτῶν τῶν τράχων,
 Καὶ σὺν τῷ μετῆρχετο καὶ τὰς τοιαύτας μίξας.
 100 Ἡ τῶ στρατὸν κατ' ἐχθρῶν κατὰ δυοδάτων τόπων,
 Τῶ μόνῳ οὐκ ὅσοντα Ῥώμης ἐχθρὸς τυχαῖον.

Convocato autem senatu omni Romanorum,
 Traianum ducem tunc apud Germaniam,
 Romæ imperatorem apertè pronunciat,
 Supra arcem urbis hæc clamans ad uerbum:
 Bonis auibz, senatus & populi Romanorum,
 Meiq; imperatorem Traianum facio.
 Statim autem huic misit literas in Germaniam:
 Luant Danaï meas lachrymas tuis telis.
 Cum uenisset autem Romam rex Traianus Nervæ,
 Ut bonus omnibus Romanis exosculabatur.
 Multa uerò cū fecisset opportuna ciuitatib. Romanis,
 Temporeq; moratus aliquanto circa Romam,
 Exercitum ducit in Decebalon Dacorum regem,
 Qui à Romanis defecerat, detinens tributa,
 Ad Argentiam fluuium thesauros occultans.
 Ad Istrum autem cum peruenisset Traianus, statim
 Romanos transmisit nauibus in Dacos.
 Alia autem pars eorum erant in ripa è regione.
 Quapropter facit pontem ad aggressum.
 Constitutio autē ponti taliter effecta est quodāmodo:
 Viginti lapides solidi quadranguli magni, (menta,
 Latitudinē lx. pedum, altitudinē uerò præter funda-
 Pedum circiter centum erant quinquaginta fortiti.
 Vnaqueq; autem septuaginta & centum pedibus
 Inter se distabant, fornicibus autem connectuntur.
 Sic ponte quidem superauit Traianus Istrum.
 Et Daciam uniuersam Romanis cum subiecisset,
 Atq; urbes in ea cum cōdidisset, reuersus est Romam,
 Decebalī caput cum captiuus ducens,
 Et horum epinicia cum omnibus Romanis.
 Sic quidem ponte superauit Traianus Istrum.
 Adrianus autem Adriani Aphri filius existens,
 Sorore Traiani Traiano cum gener factus esset,
 Pontem destruxit, accepto regno,
 Ne Dacis ipse præberet iter contra Mysiam.
 Ipse etiam Apollodorum pontis opificem occidit,
 Natura existens mali memor, quamuis esset rationis
 Historiam scripsit Cassius Dion, (amans.
 Alij; multi Chronici, studiosi uiri.
 Huius uerò pōtis mentionē facit, qui est apud Istrum,
 Ipse Philetærius in portuum structuris,
 Et in fundamentorū positionibus quæ ad mare sunt.
 Theophilus proconsul, patricius quæstor,
 Præsesq; urbis huius regni,
 Dicens Apollodorum Istrum ponte iunxisse,
 Arculamq; fabricasse ante iacta fundamenta,
 Longitudine quidē pedū centum, & uiginti cū hisce,
 Latitudine uerò octoginta, hæc scribunt illi.
 Auriculas autem dicunt Traianum habuisse hirci,
 Id quod ipse non inueni aliis literis proditum.
 Vel, quod ex solo auditu amaret quosdam statim:
 Petulans enim uir, æquē ac ipsi hirci,
 Quamuis prudenter accedebat etiam tales cōgressus.
 Vel quod exercitū duceret cōtra hostes per inaccessa
 Cū solū auribus percepisset Romæ hostes esse. (locæ,
 Cc 3 Gaudet

χαίρει γὰρ τρεῖς τοῖς κρημοῖς καὶ τοῖς δουλοῖς τό-
περι ἀρχιμηδοῦς, καὶ τι- (ποις.

τῶν αὐτῶ μηχανῶν. λ.ε.

Ο Ἀρχιμήδης ὁ σοφὸς, μηχανῶν ἡγετὴς ἐκείνος,

Τῷ γένει συρακῶσιος λῦ, γέγων γειωμέτρης.

Χρόνῳ τὲ ἐδολμήνοισι καὶ πούτε παρελάνωρ,

Οἷος εἰργάσασθαι πολλὰς μηχανικὰς διωάμεις.

Καὶ τῇ τριεσπᾶτω μηχανῇ χειρὶ λαυᾷ καὶ μόνῃ,

ὅπῃ τῇ τριεσπᾶτω μηχανῇ χειρὶ λαυᾷ καὶ μόνῃ,

Καὶ τῷ μαρμύλλῳ στρατηγῷ ποτὲ ἢ τῶν Ῥωμαίων,

Τῇ συρακῶν κατὰ γλῶττι προσδάλωντος, καὶ πόντον,

Τινὲς μὲν πρῶτον μηχαναῖς ἀνέλκυσσον ὀλκᾶδας.

Καὶ πρὸς τὸ συρακῶσιον τᾶχος μετεώρισας,

Αὐτὰνδρος πάλιν τῷ βυθῷ κατέπεμπον ἀβρόν.

Μαρμύλλῳ δ' ἀποσφῆσαντος μικρόν τι τὰς ὀλκᾶδας,

Ο γέγων πάλιν ἀπαύτως ποιεῖ συρακῶσιος

Μετewρίζει διυκάδαι λίθος ἀμαξιαίους,

Καὶ τὸν καθ' οὗα πέμποντα, βυθίσει τὰς ὀλκᾶδας.

Ὡς μαρμύλλος δ' ἀπέσπασε βολλὴν ἐκείνας τόξῳ,

ἔξαγω- Ἰβξάγων ὅντι κατόπ' ἔργου ἐτέκτων ὁ γέγων.

νόντι, Ἀπὸ ἢ διασφῆματος συμμέτρα τῷ κατόπ' ἔργου.

Ἰσχανγ- Μικρὰ τοιαῦτα κατόπ' ἔργου βίης τιτραπλᾶ γυνίαις.

lare Κινῶμενα λεπτοῖς τὲ καὶ τισὶ γυγλυμοῖς,

Μέσον ἐκείνῳ τέθεικεν ἀκτίνων τῶν ἡλίου,

Μεσημβρινῆς, καὶ θεινῆς, καὶ χειμερινῆς.

Ανακλυμώμεν ἢ λοιπὸν εἰς τὸ τοῦ ἀκτίνων,

Ἐξάφιν ἤρθη φοβόρα πυρώδης τὰς ὀλκᾶδας.

Καὶ τὰς τὰς ἀπετέφρωσεν ἐν μήκους τοξοβόλῃ.

Οὕτω νῆα τὸν μαρμύλλον τὰς μηχαναῖς ὁ γέγων.

Ἐλεγε ἢ καὶ διωρεῖ φωνῇ συρακῶσιος,

Γὰρ βῶ, καὶ χαρισίαν ταῦν γὰρ κινήσω παῦσαν.

Οὗτος κατὰ διόδωρον, τῆς συρακῶσιος τῶν,

Προδότη πρὸς τὸν μαρμύλλον ἀβρόν γυνομένης,

Εἴτε κατὰ τὸν δῖον Ῥωμαῖοις πορθωθείσας,

Ἀρτέμιδι τῶν πολιτῶν τότε παννυχίσοντων,

Τοιαυτοτρόπως τέθεικεν ὑπὸ τινος Ῥωμαίου.

Ἡν ὑπερφῶς, διαγράμματι μηχανικῷ τι γράφωμ.

Τίς ἢ Ῥωμαῖος ἐπιστᾶς, εἰκλιν αἰχμαλωτίζωμ.

Ὁ ἢ τῷ διαγράμματι ὅλος ὑπάρχων τότε,

Τίς ὁ λαβέλων ὅν ἐδῶς, ἔλεγε πρὸς ἐκείνον.

Ἀπίσθῃ, ὡς ἀνθρώπῳ, τῷ διαγράμματι μὲν.

Ὡς δ' εἰκλιν τῷ συρακῶσι, καὶ γνῶν Ῥωμαῖον εἶναι,

Ἐδῶς, τί μηχανῶν τῶν ἐμῶν μοι δότω.

Ὁ ἢ Ῥωμαῖος ἦτορ εἰς, σὺνδὲς ἐκείνον κτείνε,

Ἀνδρασαβρόν, καὶ γέγων, λαμμόνιον τοῖς ὄργοις.

Ἐδελύσει ἢ μαρμύλλος, τὸ τοῦ μαβῶν, σὺνδῶς,

Λαμπρῶς τε τῷ ἐκρυφον ὃν τὰ φοῖς τοῖς παῖσι,

Σὺν τοῖς ἀβροῖς πολιτῶν, καὶ τοῖς Ῥωμαῖοις πᾶσι.

Τὸν ἢ φονεῖα τῷ ἀνδρῶς, οἶμαι, πελέκῃ κτείνε.

Ὁ δῖον καὶ διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.

Καὶ σὺ αὐτοῖς ἢ μέμνηται πολλοὶ τῷ ἀρχιμήδους.

Ἀνθέμιος μὲν πρῶτος, ὁ παραδοξογράφος.

Ἡρώ, καὶ φίλων, πᾶν ποτὲ καὶ πᾶς μηχανογράφος,

Ἐξ ὧν πρὸς ἀνέγνωμεν κατόπ' ἔργου ἔξαφιν,

Καὶ πᾶσαν ἄλλην μάθησιν τῶν μηχανικῶν ὁ γέγων,

Βαρυνδρόν,

Gaudet enim hircus praecipitijs, atq; inaccessis locis.

DE ARCHIMEDE, ET QVI-
busdam eius machinis. 35.

Archimedes ille sapiens, machinator ille,

Genere Syracusanus erat, senex geometra,

Annosq; septuaginta et quinq; transgressus,

Qui fabricatus est multas mechanicas facultates:

Et tripartito machina, manu leua et sola,

Septem et mille modiorum attraherat pondus.

Ac uero Marcello Imperatore olim Romanorum,

Syracusas terra obsidente, et mari,

Quasdam quidē primū machinis attraxit onerarias

Et ad Syracusanum murum cum leuasset, (naues,

Cum ipsis uiris iterum in profundum demisit unā.

Marcello autem auferente paululum onerarias,

Senex iterum omnes facit Syracusanos

Attollere posse lapides plaustales,

Et singulos iacentes, demergere naues.

Cum autem Marcellus remouisset illas ad iactū arcus,

Educens quod speculum fabricauit senex:

A distantia autem commensurati speculi, (gulis 110

Parmahuiusmodi specilla cū posuisset, quadrupla an-

Que mouebantur squamis, et quibusdam sculpturis,

Medium illud posuit radiorum solis,

Australis, et aestiualis, et hyemalis:

Refractis deinceps in hoc radijs,

Exarsio sublatā est formidabilis ignita nauibus,

Et has in cinerem redegit longitudine arcus iactus.

Sic uincit Marcellum machinis senex.

Dicebat autem et Doricē uoce Syracusana,

Quō ibo, et Charistioni terram mouebo uniuersam. 130

Iste, iuxta Diodorum, Syracusis hisce

Proditione a Marcello statim occupatis,

Sive secundum Dionem a Romanis captis,

Dianae ciuibus tunc noctem peruigilantibus,

Tali modo occubuit a quodam Romano.

Erat incuruatus, figurā mechanicā quandā scribens.

Quidā uerō Romanus irruens trahebat, captiuans.

Ipse uerō figurē totus tunc deditus,

Quis eum raperet ignorans, dicebat ad illum:

Secede o homo a figura mea. (esse, 140

Vt aut traxit hūc, cōuersus, et cognoscēs Romanum

Clamabat, aliquā machinā quis meorū mihi det.

Romanus autem ueritus, statim illum occidit,

Virum imbecillum ac senem, admirandum operibus.

Fleuit autem Marcellus hoc edoctus, statim:

Splendideq; hunc recondit in sepulchris auitis,

Cum praestantissimis ciuibus, et Romanis omnibus.

Interfectorem autem uiri, arbitror securi occidit.

Dion atq; Diodorus scribunt historiam,

Et cum ipsis uerō multi meminerunt Archimedis.

Anthemios quidē in primis, qui paradoxa scripsit:

Heron, et Philō, auusq; et filius machinarū scriptor.

Ex quib; legimus et speculares incēssiones. (speciatiū,

Omnemq; aliā disciplinā rerū praecipue ad ma- hinas

Ponderum

Βαρυλόρον, πονοματινῶν, τὰς ὑδροσκοπικὰς τε.
Καὶ τότε ἡ τῷ γέροντος τῶν βιβλίων ἀρχιμήδους.

ΕΠΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. Λγ.

- Ο γὰρ ἀλκμήνους ἡρακλῆς, ὁ ἀμφιτρωνίδης,
Λόγῳ μὲν ἀμφιτρώνης ὑὸς λίω λευκαίνους,
Τῇ δ' ἀλφειᾷ τῷ διὸς αἰάντος ἀστρολόγῳ.
- 160 Τὸ δ' ὅπως παύτας βασιλεῖς διὰς ἐκάλεον, εἶπον.
Οὗτος ὁ βῶνς μὲν γυμνός καὶ γυμναστὴς τυχῶσαις,
Ἀσπὶ καλῶσι καὶ θνητοῖς, ἐπαυδῶσι τοῖς ταύταις.
Ὅτι θνητοῖς ἐκάλεον ἡ γυναικας τὰς τυχῶσαις,
Τὰς βασιλίδας ἡ θεῶν, καὶ πολεμῶν γράφει,
Εὐτετραβίβλω τῇ αὐτῇ γράφωρ ὡς πρὸς τὸν σύρορ.
- 170 Ὅσοι ἡ τὴν γυνεῖθλον ἔχουσιν ἀφροδίτῳ,
Μοῖρας τοιαύτας μίγνυνται θεῶν καὶ ὑπὸ δόχοις.
Οὕτως ὁ μέγας βασιλεὺς ἐκείνος ἀστρολόγος,
Εκ διαφόρων γυναικῶν ἔσχον ἀπειρεὺς παῖδας.
- 170 Πρὸς τὸν δ' ὅσους ὑπ' αὐτῷ τότε καὶ τῆς ἀλκμήνους,
Μελλῶνς τίκτην ἡ ὑμὸν τὸν ἡρακλῆ τῷ τότε,
Οὔσης ἐγὺνῶ τότε ἡ τῷ διὸ καὶ τῆς ἀρχίππης,
Γλῶν ἀτελεῖς ἐπ' ἀμύνον τέκνον τὸν σὺρυνθῆα,
Ὁ βῶνς ἐκείνος βασιλεὺς ὁ μέγας ἀστρολόγος,
Τότε καὶ μόνον ἐφύσθη, ἰδὼν γὰρ τὴν ἀστέρας
Καλῶς καὶ μόνους ἀπαντας, καὶ τοποῖς βασιλείοις,
Καὶ τὴν ἀλκμήνῳ τῷ γυνὴν εἰδὼς οὐνεαμύνους,
Καὶ τὸν κατὰ τὸ τοκετῷ τότε τῷ βρέφους ὄντα,
Μὴ ποροσκοπήσας εἰ τεχθῇ τότε ἡ καὶ τὸ βρέφος,
- 180 Εἴτε τὸ μὲν ἐπισχεθῇ, τὸ δ' ἀτελεῖς τεχθεῖα,
Πρὸς τὴν ἀστέρας ἀπιδὼν μόνους τὴν γυνεῖθλιν,
Θεοὶ σοφοὶ καὶ ἀρχόντες τῶτο, φησὶ, πορλόγω,
Ὁ παῖς ὁς σὺ μόρον τεχθῇ θνητῆς ἐκ γυναικῆς μοι,
Τῆς βασιλείας τῆς ἐμῆς μέλλει λαβεῖν τὰ σὺν ἡπῆρα,
Καὶ παύτωρ ἀρεῶν τῶν ἐμοῖ, καὶ ταῖς θνητοῖς τεχθεῖν.
Ὅτῳ μὲν εἴπῃ, ἡρακλῆ νομίζω γεννηθῆναι. (τῶν.
Μεγαλοσάμῳ τῷ πατὴρ τότε ἡ τιπομένῳ,
Καὶ περὶ χρόνους ἀπαντα τῆς μήτρας τὸν ἀέρα,
Ὅπρ καὶ ἡρας κρᾶτῃσι, ἐφασαν, γενεθλῖαν,
- 190 Μᾶλλον καὶ ἱφικλῆς ἡ σὺν τότε τιπομένῳ,
Ἀλκμήνῳ δυσκοῖσασα μετέτινας ἡμέρας,
Διναμινούον ἐτεκνῆν ἡ ἡ ἀρχίππῃ τότε
Επ' ἀμύνον ἐγὺνῆν, ἀστέρας βασιλείοις,
Τὸν σὺρυνθῆα, καὶ λοιπὸν ἡρεῖ τὸν ἡρακλῆς.
Ἀλλ' ὅτως ἡλλοθόρησα μαθηματικωτέρως.
Νυνὶ ἡ καὶ κατὰ ῥήτορας ἡθιωτέρως λέξω.
Ζῶνς τῆς ὑπάρχων βασιλεὺς ἀπαις ἐκ τῆς νομῆς,
Εγὺνῶς δ' ἔχω παλλακῆς, ἀλκμήνῳ καὶ ἀρχίππῳ,
Ἀλκμήνῳ οὐνεαμύνον, τὴν ἡ μόνος ἐβόμας,
- 200 Κατὰσχῆτες ὡρ ὅρῳ πολλῶ τῷ τῆς ἀλκμήνους,
Εἰδὼς τῷ τότε μέλλσαν γεννῆσαι τὴν ἀλκμήνῳ,
Πρὸς τοκετῷ δ' ἀνέλπισον ὑπάρχσαν ἀρχίππῳ,
Εὐ διαβήναις ἐγρᾶφον οὐρῶνως ἀνώνυμους,
Ὅσις ἐξ οἷας γυναικῶν σὺ μόρον παῖς τεχθῇ μοι,
Τὸ σὺν ἡπῆρ τὸ βασιλείου ἐχέτω, καὶ τὰ κρᾶτῃ.
Ὅτῳ δ' ὡς ἐφῶν πορτόρορ, τῶν τοκετῶν συμβαύτωρ,
Εσχῇ τὸ σὺν ἡπῆρ σὺρυνθῆς, ὑπὸ δόρα μὲν τῶν μὲν,
Καὶ πρὸς ἀλφειᾷ λατρώῃς εἰλας τὸν ἡρακλῆα,

Ponderū tractricem, spiritalē, aquarumq; specimina,
Idq; ex senis huiusce libris Archimedis.

DE HERCVLE. 36.

Filius Alcmenæ Hercules, Amphitryonides,
Rumore quidē Amphitryonis filius erat uocatus,
Reuera autem Iouis regis astrologi.
Quomodo uero omnes reges Ioues uocabant, dixi.
Iste Iupiter mixtus etiam mulieribus quibuscunq;
Quas quidem uocant mortales: filios procreabat ex
Quod aut uocaret mortales mulieres uulgares, (illis.
Reginas uero deas, etiam Ptolomæus scribit,
In quarto libro suo, scribens ad Syrum.
Quotquot uerò genethlion habent Venerem, 66
Fatis talibus miscentur deabus, et præstantibus. 66
Sic magus rex ille astrologus,
Ex uarijs mulieribus habuit infinitos filios.
Gruaidaq; cum esset ex ipso tunc etiam Alcmena,
Paritura autem filium Herculem illi qui tunc.
Gruida uero cum esset etia ex Ioue tunc Archippos, τότε
Verum imperfecto septimestri filio Eurystheo:
Iuppiter ille magnus rex et astrologus,
Tunc solum falsus est. Videns enim stellas
Bene omnes positas, et in locis regijs,
Et Alcmenam gruidam sciens nouem mensibus, 67
Et momentum partus tunc infantis existens, 67
Cum nō considerasset, an nasceretur tunc etiam puer:
Sive hic quidē detineretur, ille autē imperfectus nasce
Ad stellas respiciens solas genethliacas: (retur,
Di sapientes et principes, hoc (inquit) prædico,
Filius qui hodie nascetur ex mortali muliere mihi,
Regni mei accepturus est sceptra. (tur ex mortalib.
Et omnib. imperabit, quæ mihi sunt, et illis qui nascē
Sic quidem dixit, Herculem existimans nasciturum.
Magno autem corpore filio hoc nato,
Et retinente omnem uulvæ aërem,
Quam rem Iunonis potentiā dixerūt genethliacam:
Imò uerò Iphicle cum hoc nato,
Alcmena ægra ob partum post aliquot dies,
Demestrem peperit: Archippe autem tunc
Septimestrem peperit, astris regijs,
Eurysthea, et deinceps imperauit Herculi.
Verum ita allegoriam exposui magis mathematicē.
Nunc autem et secundum rhetores moralium dicam:
Iuppiter quidā existens rex orbis ex legitima, (pen,
Gruidas aut cū haberet pellices, Alcmenē et Archip
Alcmenā quidē nouē mensū, illā uerò mēsis septimi,
Detentus amore multo Alcmenæ,
Cum sciret tunc parituram Alcmenam,
Ad partū autē nondū idoneam speraret Archippen,
In tabulis scripsit iuramento infando:
Quicunq; ex quacunq; muliere hodie puer nascetur
Sceptrum regium habeat, atq; imperium. (mibi,
Sic autem, ut dixi prius, partibus euenientibus,
Habuit sceptrum Eurystheus, præcurrans menses,
Et ad seruitium graue traxit Herculem,

Εκ μίρας ἀρχῶν τῷ ἀνδρὶ ὄντος πανδρὸς ἑσέως,
 Ορπὸρ ὁ ποντικὸς φασιν ἠρόδωρος συγγράφων,
 Ἐχει τεσσάρων μὲν πηχῶν μήκος, καὶ ποδὶ αἰοῦ.
 Τῇ δὲ τῆς ῥώμης τῷ ἀνδρὶ, οἶμαι βῶσι πάντες.
 Κιθάρα κτείνας γὰρ τινα, μίρας ὑπαρχῶν ἐτι,
 ἀμφιτρύωνι † Ἐρ ἀμφιτρύωνος πατὴρ σέλλεται βυκολίος.
 πατρί
 Ετῶν δὲ ὄντα καὶ δέκα νέμων οὐ λιθαυρῶν,
 Βοῶν φθορέα λείοντα κτείνας, φορεῖ τὸ δέσμα.
 Εγὼ δὲ θῆρας λέοντας οὐ θόδας καὶ νεμέας,
 Καὶ τοῖς τοιούτοις δάμαῶς δέχομαι τόποις ἐναι,
 Εἰ μὴ πα παροιστρύσαντες ἐν τιμῇ ἄλλων τέπων.
 Ὡς τέρας ποσειδῶν ἡσαν οἷς παρ φασὶ τοῖς τόποις.
 βέβητος
 Κτείνοντα δὲ τὸν λέοντα † θέσπιος γνῆς, ξονίσει.
 Εκ μεγαμέδης ἔχων δὲ λιρῶν ποντηκοντάδα,
 Μεθύσκων συνεικοίταξέ τῷ τῶς κῆρας πᾶσας,
 Μέλει ποντήκοντα νυκτῶν μίαν νυκτὶ ἐνάσσει,
 Ὅπως συλλαβοῖεν αὐτῷ, τέκοιεν δὲ καὶ τέκνα.
 Ταῦτα δὲ δρεῖσας ἠρακλῆς, λείπει καὶ τὸν ὄργινον,
 Θῆδας ἐπιστρατεύσαντα διασπολογεῖ μινύας,
 Ἀνδ' ὦν παρὰ τῷ κρείοντος ἔσχηε τὴν μεγαρέαν.
 Μανείας καὶ φλέγας δὲ πυρὶ τῆς ἐκ μεγαρέας παίδας,
 Χρημοῖς μυκλίου ἐισελθὼν τὴν σύρυθῶς πόλιν,
 Λατρεύει χρεῖνοις δώδεκα, τὴς ἄλλης διανύων.
 χρεῖνοι
 Πρῶτα νεμέας λέοντα τοξόσας, † χρεῖνοι πνίγει,
 Ὁν παρ τὸ δέρας σύρυθῶς παρὰ μυκλίῳ ἄγει.
 Ὡς πρὸς τῆς τὴν διώαμιν τὴν ἀμαχὸν ἐκείνην,
 Ἀπέπατο τὴν ἑσόδον τῷ τῶν πρὸς τὴν πόλιν,
 Πρὸ τῶν πυλῶν δὲ ἐκέλευε πάντας δεικνύειν ἄβλους.
 Λέρνης οὐνεακέφαλον ὕδραν δισυτέρως κτείνει,
 Ὁμοθυλουτᾶς ἀδελφῆς οὐνεα στρατηλάτας,
 Οἷς καὶ καρκίνος στρατηγὸς λὺν συμμαχῶν καὶ φίλος.
 Τῶν αὐτῶν ἠρακλῆς σὺν πόνῳ τῇ καὶ βίῃ.
 Ἐνὸς ἀναιρῶντος γὰρ ἐν τῷ στρατῷ τοῦ τῶν τῶν,
 Ἐτόρρι δύο πρὸς κνηστὸν ἐκ τῶν ὄχρωμάτων.
 Διό παρ δισυχρόσας καὶ μόλις εἶλε τῶν τῶν,
 Εἰ μέρους ἄλλου φλέγοντος τὴν πόλιν ἰολάας,
 Ὄβρην τὸν ἄβλον σύρυθῶς τῶν τῶν πρὸς ἐδέχθη.
 Ἐτι καὶ ἀλθεῖς ὄρος ὕδρα παλαιότατην,
 Πρὸ γονέων ὑπαρχῶσα ἐπ' αὐτῇ, τῷ ἠρακλῆς,
 Ἡ ποντηκοντακέφαλος, ἡ λιάτοιμος τῆς λέρνης,
 Ἡς ὑποτομῆς λιαφῆς, ἀνθεωρῶντο δύο.
 Ἡ μὴ παρὼν ἀνῆρμον ὁ ἠρακλῆς καὶ τότε.
 Αὐτὴ δὲ ἐστὶν, αὐτὴ κεφαλὰ τῶν παίδων τῶν αἰγυπῆς,
 Ἀς ἐς τὸ ὕδωρ ἐρρίψαν τῆς λέρνης δαναΐδες,
 Ἐπ' ἄλλῃ ἄλλῃ φέρονται τὴν κεφαλὴν ἐτέρῃ,
 Ταῖς συμβαλῶς τῷ πατὴρ τῶν τῶν ἀνῆρμον.
 Ὑστρον τῷ λυγρέως δὲ περιουσιότος μόνον,
 Καὶ δίνῃ συνηροῦσαντος, δικάει λόγῳ πᾶσαι,
 Ὁ ἠρακλῆς τῇ φασὶ καὶ κλέος γῆς τυχαῖον,
 Τὴν πρὸς πᾶσαν εἰσέφεισαν ἐκείνης τιμωρίαν.
 Καὶ πρὸς ποντακέφαλος ὕδρα τις ἡ κακία,
 Πολλὰς πολλὰς ἀφορμὰς ἐγείρσει τῶν δόλων.
 Ἡ ἠρακλῆς ὁ λογιμὸς, σὺν ἰολάῳ κτείνει,
 Δικάει τῷ σύμφροντι λαῷ τῶν ὁ φρονιότηας.
 Ἀλλ' αὐτὰ μὲν ἀνύμφοροι πρὸς ἠρακλῆν καὶ δύο,

Ex fato imperans uiro undiq; robustissimo:
 Quem Ponticus inquit Herodorus autor, (dis.
 Habuisse quatuor cubitorū longitudinē, et unius pe. 210
 Robur aut huius uiri, puto, celebrat omnes. (existēs,
 Cithara enim cum occidisset quendam ephraebus adhuc
 In Amphitryonis patris mittitur boum pascua.
 Annorum autem octodecim, pascens in Cithærone,
 Boum uastatore leone occiso, gestat pellem.
 Ego autem feros leones in Thebis et Nemea,
 Et talibus nequaquam admitto locis esse:
 Nisi forte æstro impulsus ex quibusdam alijs locis,
 Tanquam portentū irrupissent in illa quæ dicūt loca. 220
 Cum occidisset aut leonē, Thespius cognoscens, eū in-
 Ex Megamede autē habēs filias quinquaginta, (uitat.
 Inebrians, dormire fecit cum illo omnes filias.
 Vsq; ad quinquaginta noctes, unam noctibus singulis,
 Ut conciperent ipsi, atq; parerent filios.
 Hæc cum fecisset Hercules, occidit et Erginum,
 Thebas qui obsidebat tributariosq; fecit Minyas,
 Horum gratia à Creonte habuit Megaram. (filios,
 Eurore autem correptus cum cōbusisset ex Megara
 Oraculis ingressus Mycenem Eurysthei urbem, 230
 Seruit annis duodecim, certamina perficiens.
 Primū Nemeæ leonē iaculis petitū, manib; suffocat.
 Cuius et pellem Eurystheo ad Mycenē portat.
 Qui ueritus uirtutem inexpugnabilem illius,
 Interdixit ingressum huic in urbem.
 Ante portas autem iussit omnia ostendere certamina.
 Lernæ nouem capitum hydra secundò occidit:
 Vnanimes fratres nouem duces, (cius.
 Quibus et Carcinus imperator erat socius et ami- 240
 Hos occidit Hercules cum labore atq; uī.
 Vno enim occiso ex exercitu horum,
 Alij duo apparebant ex munitionibus.
 Quapropter difficilimè et uix cepit hos,
 Ex alia parte incendens urbem Iolai,
 Vnde et hoc certamen Eurystheus non suscepit.
 Præterea et uerior hydra antiquissima,
 Ante generationes existens septem Heculis,
 Quinquaginta capitum, habitatrix Lernæ,
 Cuius deciso uno capite pullulabant duo:
 Quam nō præsens interfecit quidē Hercules et tunc. 250
 Illa autem est, capita filiorum Aegypti,
 Quæ in aquam proiecerunt Lernæ Danaides,
 Post aliam alia ferens caput alterius,
 Consilijs patris hos interficientes.
 Postmodum uerò Lynceo seruato solo,
 Et tanq̃ cooperante, iusta ratione omnes,
 Quem Herculem dico et gloriam terræ esse,
 Decentem sumpserunt ab illis ultionem.
 Et quinquaginta capitum hydra quædā est Malitæ,
 Multas subinde occasiones excitans fraudum. 260
 Quam Hercules ratiocinatio, cum Iolao occidit,
 Iustitia lætificante populos bene sentientes.
 Sed ipse innocuæ ad Herculem duæ,

Τὴν ἡσιόβην ρήϊαυ τῷ λυγρῷ οὐ παρέδω.

Τὸς ἐργοντῶν τὲ ὑὸς ἐπέειπα τοῦ παρωτέρως,

Τὸν τμῶλον καὶ τὴν ἐργοντὴν κτείνει κατὰ παλαιάσας.

Δέκατον, βῆς τὰς φονικὰς τριῶμα γερύονα,

Τριῶν νῆων διεσφόρτος, ἢ τριαδέλφω πόδα.

Οὐ γὰρ νῦν φυσικῶς ὁρὸν τὸ τριμόρες τῷ χρόνῳ

Τὸν γερύονα φαίειν αὐτῷ, ἥλιον ἡρακλέα.

Καὶ τὰ λοιπὰ συντίθενται λόγοις τοῖς πρὸς τὸν χρόνον.

Αλλὰ ρήϊον ἐκαστὸν ὅπως, ὡς ἐφύεν, λέγωμαι,

φονικὰς βῆς φονικὰς ὁ ἡρακλῆς τὴν τρινησάρχην τῆς,

Ἡ τοῦ σὺν ἄλλοις ἀδελφοῖς δυσὶν ὁμοφυχοῦντος,

Ἐξ ὄρυθείας ἤγαγεν ὠκεανίδος νῆσθ,

Ἡ νῦν καλεῖται γάδιρα, κοίνισα ἢ παρῶν,

βαίτης ἢ κοίνισα παλαιὰς ὅτι βαίτης παραρρέει.

Ἡ γὰρ βῆς ἐκείνη ἢ, τὴν ὄρυθρον κτείνει κῆρα,

Καὶ γὰρ τὸν σύρυσσον βακίλον γερύονα,

Καὶ γερύονα σὺν αὐτοῖς διώξαντα τοξόσας.

Σὺν ἢ βασι πόρρωθις ὠκεανῷ τὸ ρέθρον,

Ἐξ ὄρυθείας τὴν δρεμὴν πάλιν πρὸς τὴν σύρυσσον,

Εἰς ταρῆμας ἐν περὶ φανὴ πόλιν τῆς ἰθιῆας,

Αλύβην καὶ τὴν ἄβιναν σήλας ἴσταται δῖο.

Δι' ἰθιῆας ἢ τὰς βῆς ἐλάωνων πρὸς λιβύην,

Δόρυμνον, ἀλβιῶνα, τὸς ποσειδῶνος κτείνει,

Ἀφαιρῶν τὸν βοῶν. χωρεῖ δ' εἰς τυρρήνιαν,

Ἀπὸ ρηγίης ταύρος ἢ πλοῦσας εἰς σικελίαν,

Κλῆσι τὴν χώραν λέλοιπε καλεῖσθαι ἰταλίαν.

Οἱ τυρρήνιοι γὰρ ἰταλὸν καλοῦσι πῶς τὸν ταύρον.

Τούτου τὸν ταύρον κατὰσχῶν ὄρυξ ὁ ποσειδῶνος,

Ἰδίαις παρῆνέμειον ἀγγέλοις βοστροφῶσι.

Ὁ δ' ἡρακλῆς πόρρωθις, καὶ τριῶν κατὰ παλαιάσας,

Τὸν ὄρυκα μὲν ἐκτείνει, τὰς βοῦς ἢ συνελάσας,

Γόρραιας ἰώνων τὸν θυρράχην κολποῖ,

Διὰ τῆς θράκης δυσχόρως ἀγεί πρὸς σύρυσσον.

Ὁς σύρυσσος κατεβύσε πάντας αὐτὰς τῇ ἡρᾷ,

Τῶν τῶν ἄλλων ἡρακλῆς πάντων συντίλει δ' ὁπῶν

Μῶν καὶ ἐτίσιρ ἐκείνῳ, μὴ πόρρωθι τῶν.

Ὁ σύρυσσος τῆς ὕδρας ἢ τὸν ἄβλον, καὶ τῆς κόπρας,

Μὴ κατὰξίας τοῖς λοιποῖς, ὁ δέκατον κελύει,

Ἐξ ἐσπερίδων ἀγαθῶν, ἐκ τῶν ὑπὸ βορέων,

Ἡρας τὰ μῦλα τὰ χρυσά, ζῶνς ἀπὸ γάμοις ἔσχε,

Ἐπὶ τῆς ἡρας γαμῶν κἀλλιστον ἔδνον εἶναι.

Ὁ φύλαξ δρεμῶν ἀργυρῶν, ἱφῶν πᾶσις ὑπὲρχει.

Ὁς ἡρακλῆς ὁδοιπορῶν διὰ τῆς ἰλλυρίδος,

Ὁρῶν τὸν πυρρήναιον, ἐκείθεν τὸν ρέθρον,

Ἀπὸ τῆς κελτικῆς εἰσιρ, εἰς βάλλει τὴν λιβύην,

Καὶ τὸν ἐξωνοτῆσιν αὐτῶν κτείνει πάλιν,

Γηγῶν τεσσάρων καὶ ποδῶν ἑξῶν τὴν ἡλικίαν,

Ὁ ποτῆς ἡρόδωρος ὡς παρῶν συγγράφω.

Βαδίσων ὡς πρὸς αἰγυπτον, καὶ βῆσιρ αὐτῶν,

Υἱὸν τοῦ ποσειδῶνος τὴν καὶ τῆς λυσισανίας.

Τὴν δ' ἀρῆτιαν παρῶν, τοῦ ἰθωνοῦ τὸν παῖδα

Κτείνει τὸν ἡμαθίωνα. καυαίσω ἢ τοξόνας

Τὸν αἶτον, ὃς ἔδωκε τὸ προμῆθεος ἡπαρ.

Βαλαῖς τοῦ προμῆθεος ἢ πρὸς τῆς ὑπὸ βορέων

Ἐλάων, παρὰ τοῦ ἀτλαντος ἐλαβε τῆρα μῦλα.

Hesione autem liberat à ceto in itinere.

Hospitumq; occisores filios exinde Protei,

320

Tmolum atq; Telegonum obruncat lucia superatos.

Decimum, boues occisores tricorporis Geryonis,

Tribus insulis dominātis, uel trium fratrum desiderio,

Non enim nunc naturalius tripartitum tempus

Geryonem dixerim, solem Herculem,

Et cetera quæ congruunt rationibus ad tempus.

Sed elegantius sic, ut dixi, exponens,

Boues Phœnicas Hercules tricarnei huius,

Vel cum alijs fratribus duobus conspirantis,

Ex Erythea duxit Oceanitide insula,

330

Quæ nunc uocatur Gadira, Cotinusa autem antea,

Quam Cotinusam fluvius Betis præterlabitur.

Ducit autē illas boues, Orthron cū occidisset canem,

Et etiam Eurytionem bubulcum Geryonis,

Et Geryonē cum ipsis persequentē cū iaculatus esset.

Cum bubus autem transijt Oceani fluentum.

Ex Erythæaq; currens iterum ad Europam,

Ad Tartessum præclaram urbem Iberiæ,

Alyben & Abinam columnas firmat duas.

Per Iberiam autem boues abigens in Libyam,

340

Dercynum, Alebiona, Neptuni filios occidit,

Qui surripuerant boues. recipit autē se in Ethuriam

A Rhegio. taurus autem cum natasset in Siciliam,

Nomenclaturam regioni reliquit uocari Italiam,

Tyrrheni enim italiū uocant quodammodo taurum.

Hunc taurum cum detinuisse Eryx Neptuni filius,

Proprijs permiscuit gregibus boues nutrientibus.

Hercules uerò transgressus, & ter casu congressus,

Erycem quidem occidit. bobus autem abactis

Tranauit Ionium Dyrrhachij sinum,

350

Per Thraciam ægre ducit ad Eurythæa,

Qui Eurystheus immolauit omnes ipsas Iunoni,

His certaminibus omnibus ab Hercule peractis

Mense & annis octo, non ultra hæc.

Eurystheus autem hydræ certamen, & stercoris,

Cum non numerasset cum alijs, undecimum iubet,

Ex Hesperidibus ferre, ex Hyperboreis,

Iunonis poma aurea Iupiter quæ in nuptijs habuit,

In Iunonis spōsalibus ut pro pulcherrima dote essent,

Quorum custos Dracon uigil, Typhonis filius erat.

360

Qui Hercules iter faciens per Illyridem,

A monte Pyrenæo atq; Eridani fluentis,

Quæ Celtica sunt, irrupit in Lybiam,

Et sexaginta cubitorum Antæum occidit lucia,

Cubitorum quatuor & pedis habens ipse staturam,

Ut Ponticus Herodorus alicubi inquit scribens.

Vadens ad Aegyptum, & Busirim interfecit,

Filiū Neptuni & Lysianassæ.

Arabiam autem circumiens, Tithoni filium

Occidit Emathiona. Cauaso autem sagittis figit

Aquilam, quæ rodebat Promethei iecur.

370

Consilijs autem Promethei ad Hyperboreos

Cum uenisset, ab Atlante accepit tria poma.

Alj

- Ἀλλοὶ φασὶν ἐν τῶν νυμφῶν ἐδέξατο τὰ μῦλα,
 Κτάνας αὐτὸς τὸν δράκοντα τὸν φύλακα τῶν μύλων.
 Οὔτις ὑπῆρχε μὲν ποιμὴν, πρῶτα δ' ἢ τὰ μῦλα
 Χρυσόχρσα, νεμόμενα τόποις ὑπερβορέων.
 Τότε γιν' οὐ τοῖς ὕρσι τοῖς τῶν ὑπερβορέων,
 Νῦν γὰρ ἢ φυσικῶς ὄρερ' ἀλλυγορέων ἀρμόζει,
 390 Νύμφας τὰς ὕρας λέγοντα, καὶ μῦλα τὰς ἀσφράς,
 Δράκοντα τὸν ὄχιον, καὶ φύσιμ τῶν ὑδάτων,
 Ὄβον αὐτοχρᾶς λαμπρῶς τὸν ἀσφράς λευμονόου,
 Ὡς ἢ χρυσὴ τετραλῶκον ὁμήρῳ καλλιόπῃ.
 Ἀλλ' ὥτως, ὥσπερ ὅρ' ἐφημ' ῥήτορσιμ ἀρμόσιος,
 Ὑπὸ στροφᾶς θορύβου ἢ προσχῶν λιμοῖν ῥόδα,
 Βοῦν ἐξ ἀμάξης ἐξελὼν ἠδ' ἵον οὐα σφάξας.
 Ὁ δ' ἢ βοκόλος αὐτοῖον ἐξ ὄρας ἱατρυάτο.
 Τὰ μῦλα τὸν αὐτὸν οὐ γινώσκον παρὰ τὸν σύρυδινα,
 Ἀθλοῦ τελεῖ δωδέκατον, ἀναγωγὴν ἰσοδότη,
 390 Ὁς πονητικὸν κεφαλὰς αἰὲς διανὸς ἐν λῦνι,
 Κυνῶν τρεῖς ἔχων ἱεραλῆς, δράκοντος τὸ ὄρατον,
 Κατὰ δ' ἢ νῶτα κεφαλᾶς δράκοντος τὸ *
 Τῶτον τὸν ἄθλον ἱεραλῆς μέλλων ἀνέμῳ τότε,
 Εἰς ἑλυσίνα προσδραμῶν, καὶ μυκάδεις σὺ μὲλπω,
 Διὰ ταυαῖα λυτὰ χεῖρας, ὥς πρὸς αὐτὸν τὸν αἰλῶν,
 Ἀνίσταται θηρία μὲν, τὸν δ' ἢ βοκόλος αἰὲς
 Μηνότιον ἱατρυάτον, ὅρ' τὴν κούρην μὲν,
 Εἰς πάλιν τὴν τὰς πλυστῶν συντρέψας, συναράξας.
 Εὐρύτῳ δ' ἢ καὶ τὸν κέρβερρον ἀχρόντος οὐ πύλαις,
 400 Τῇ λεοντῇ καὶ θάρακι μόνους ἐσκεπασμένους,
 Δίχα τῶν ὀπλῶν τῶν λοιπῶν, ὥσπερ ὁ πλῆτῳ ἔφθ,
 Ἐν τῷ τραχέει λυτὰσχωρ δακνόμενος ὑδαίω,
 Καὶ ταῖς λοιπαῖς ταῖς ἱεραλῆς τότε ταῖς νωτιαῖαις,
 Διὰ τρεῖς ἡλὸς ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν σύρυδινα,
 Αὐτὸς πρὸς τὸν ἀχρόντα κατὰ γαίαν, καὶ πρὸς αἰλῶν.
 Οὗτος δ' ὁ αἰλῶν βασιλεὺς τῶν μολῶσων ὑπῆρχεν,
 ἔχων καὶ νῦν ἀμείγιστον, ὅρ' ἰσοδότη ἱεραλῆς.
 Ὁς καὶ περὶ θῆρ κατὰσχωρ, αἶμα καὶ τὸν θηρία,
 Γεφύρην μὲν ἀπένεικον, ἐτήρει δ' ἢ θηρία.
 410 Ὡς προσελθὼν ὁ ἱεραλῆς, ἐξίσταται θηρία.
 Καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ δὲ ληλα. τί δ' ἢ μακρηγορέμενος;
 Μετὰ τὴν αἰθρᾶν τοιαυτῶν τῶν λελεγεμένων,
 Εὐρύτῳ τόποις ἠτληθείς, αὐτὸς τοῖς ὑδαῖς τοῖς ποταμοῖς,
 Κόρην ἰοδῶν ἱεραλῆς πρὸς γάμον ἢ ἐδίδωκε,
 Μὴ πως ἐν ταύτης τείλει, μανῆς καὶ ταύτῃ ἡνείκα,
 Ὡς τῆς μεγαλῆς τῆς ὕρας τῆς ἐξ αὐτῆς τεχθούσας.
 Μετ' ὅσον δ' ὑπολαπείσας ἵππας ἐξ αὐτολύνῃ
 Εὐρύτος, ὄργον ἐκρεῖν τῶν τῶν ἱεραλῆς.
 Ὁ τῶν σὺν τῷ δ' ἵππῳ ἐλθὼν πρὸς ἱεραλῆς,
 420 Ἐκώσσωτα τὴν ἀλκην ἢ δὲ καὶ τῶν περὶ θανάτου,
 Εξήτει τὰς τῶν ἱεραλῆς δ' ἢ φονεῖ τῶν τῶν,
 Κατὰσχεθεῖς μανῆς ἢ πάλιν, ὄργας τῆς ἡρας,
 Ἐκ τῶν τεχνῶν τῆς τέρωνος ρίψας αὐτὸν, ἀνείλεν.
 Ὡς δ' ὁ νηλὸς ὁ πύλιος ἢ ἡλεῖ ἱατρυάτην,
 Τῷ δὲ πύλῳ παρὰ θῆρ, εἴτα δ' ἢ καὶ νοσήσας,
 Χρησὸν λαμβάνει διελθὼν, ἀπαλλοτρίων τῆς νόσας,
 Εἰς πρὸς περὶ θῆρ διελθὼν τρεῖς ὅσας ἐπὶ χρόνους,
 Τὸν τῆς λατρείας δ' ἢ μὲν παρὰσχῃ τῷ σὺν τῷ.

καὶ

Alij dicunt, quod à nymphis suscepit poma,
 Cum occidisset ipse draconem custodem pomorum:
 Qui quidem fuit pastor, oues autem poma
 Aurei coloris, depascentes in locis hyperboreis,
 Hoc est in montibus Hyperboreorum.
 Nunc enim non naturalius inuerrere conuenit,
 Nymphas hōas dicentem, et poma stellas,
 Draconem horizontem, et naturam aquarum,
 Vnde exoriuntur splendide ex illa stelle lotae,
 Vt aurea ostendit Homeri Calliope.
 Sed ita, ut dixi, rhetoribus congruenter.
 A uorticibus aut Thermydri, attingēs portū Rhodi,
 Bouē ē curru abstrahēs deuorauit unū cū iugulasset.
 Bubulcus autem supernē ex monte illum deuouebat.
 Poma autem deferens ad Eurystheum,
 Certamen soluit duodecimum, reductionem Cerberi.
 Qui quinquaginta capitū Inferni horrendus erat ca-
 canum tria habens capita, draconis caudam, (nis,
 In humeris uerō capita draconis *
 Hoc certamen Hercules peracturus tunc,
 In Eleusina decurrens, atq; initiatus ab Eumolpo,
 Per Tenarum deductus tanquam ad ipsum Orcum,
 Restituit Thesea quidem, bubulcum autem Inferni
 Menœtium confregit, filium Ceuthonymi,
 In lucia huius costas cum confregisset, disrupit.
 Cum inuenisset aut et Cerberū in Acherontis portis,
 Leonina pelle atq; thorace solum munitus,
 Sine armis reliquis, quemadmodum et Pluto ninquit,
 Ex ceruice comprimens, cum morderetur, caudam.
 Et ceteris capitibus huius humeralibus,
 Per Trœzenen du-ens ad Eurysthea,
 Rursus ad Acherontem deducit, et ad Infernum.
 Iste autem Infernus rex Molossorum fuit,
 Habens et canem magnum, quem Cerberum uocabat.
 Qui Perithoum comprehedens, simulq; Theseum,
 Perithoum quidem occidit, seruabat uerō Theseum.
 Ad quem cum acceffisset Hercules, seruauit Theseum.
 Et cetera clara sunt, quid uerō longa oratione mora-
 Post hæc igitur certamina quæ dicta sunt, (mur?
 Eurytus iaculis uictus, cum filiis quinq;
 Filiam Iolam Herculi ad nuptias non dabat, (deret,
 Ne fortē ex hac suscepta prole, insanus et hanc occi-
 Sicut Megaræ filios, qui ex se geniti erant.
 Hinc non multo post, furatus equos ex Autolyco
 Eurytus, hoc opus iudicauit Herculis.
 Euryti autē filius Iphitus cum uenisset ad Herculem,
 Qui seruasset Alcestim iam et mortuam, (ptum,
 Repetit has ab Hercule. ille uerō hunc hospitio exce-
 Oppressus furore rursus, indignatione Iunonis,
 Ex muris Tirynthi cum proiecisset, interfecit,
 Vt autem Neleus Pylius ipsum noluit lustrare,
 A Deiphobo lustratus, deinde morbo correptus, τῷ δ' αὖ.
 Oraculum accepit Delphicum, liberationem morbi, φόντι
 Si uenditus seruerit tres integros per annos,
 Seruitutis autem mercedem præbuerit Euryto.
 Qd 2 Et

ὕφ' ἐρμῆ, καὶ δὴ τ' ἡγερέεις, ἐδύσασον ὀμφάλῃ τῇ λυδία,
 ἃ Mercurio. Τῇ ἰαρθαίῳ θυγατρὶ, συγγῶ ἢ τῷ τμώλῃ.
 καὶ αὖ δολύων μόν, δεσμεῖ ἰορκοπαῖς ἐφεσίως,

astutus. Συλέα, καὶ τὸν λυδίον, βιάζοντα τὴν ξούνην

Τὴν ἀμπελῶνα τὴν αὐτὴν σπάτῃαι διαλείας τρόπῳ.

Ανέλε ξυνοδὶνῳ τε τὴν τῶτα θυγατρίδα,

καὶ προβελύμενος ἀνασπαῖ, καὶ τῶτα τὰς ἀρπέλους.

Τῆς ἰσοβίας μέμνεται τὰντας ἢ καὶ μισοῦτος,

τοῖς καθ' ἑρῶ καὶ λέανδρῳ ὅτω τὰ ἐπὶ γράφω.

» Σὺ δ' ἰκέτῃ με ἰώμῃ, καὶ λὺ ἐθέλης παραινέται,

» Τὸν σοὶ ὄρωσ' ἤρωςον, εἰς βελέεσσ' ἐκίχσας,

» ὡς θρασυκὺν ἡρακλῆα τ' εἰς χρυσόρραπας ἐρμῆς,

» Θῆς σὺν ἐκίχσας ἰορκοπαῖς ποτὲ νύμφῃ.

» Σὺ δέ με λύνεις ἐπιμύον, καὶ ὃ σοφὸς ἤγαγον ἐρμῆς.

Τὸν χρόνον ἐκπληρώσας ἢ τῶτον τὸν τῆς λατρείας,

Συδ' ἐξτερίεσι πορθεῖ καὶ πόλιν τὴν τῶν τρώων,

καὶ κῶν, καὶ τὸν σὺν πύλον κτείνει τὸν βασιλέα,

Υἱὸν τῷ ποσειδῶνι τε καὶ ἀστυπαλαίῃ.

Εἶτα πρὸς φλέγραν συνὸρθε θεοῖς, κατὰ γῆρας.

Θεὸς πολλὰν ἐφίμωσεν, φασὶ τὴν βασιλείαν.

Πορθεῖ τὴν ἡλὴν ἐπέτα, καὶ κτείνει τὸν αὐγέα,

καὶ κτεάτορ, καὶ σὺν τῷ, τὴν ἀκτορὸς οὐ δόλοισ.

καὶ πύλον ἢ πεπὸρθε, γιγρῶσται καὶ τὸν ἄδων,

καὶ τινὲς ἐπὶ δόλῳ λακωνῶν βασιλέα.

Κτείναν τὸν ἰπποκλῶντα, καὶ συμπαροῦσται.

Ερμῆ λυδῶνι δ' ἐπέλθον, καὶ τὸν ἀχελῶν,

καὶ δαΐδαρον γὰρ καὶ τὴν ἰορκοπαῖς οἰνέως.

Ερ ἢ τοῖς γάμοις ἀνέλκω ἄννομον ἀρχιτέλῃ,

Φύγῳ ὡς πρὸς τὸν κῆρυκα περὶ τὴν τραχινίαν,

περὶ τὸν σῦλον αὐτὸν, τοξόνη καὶ τὸν νέσον

Βιάζων δαΐδαρον θέλοντα ἡτασιασθῆναι.

Ὁ νέσος αἶμα δέδωκεν αὐτῷ δαΐδαρον,

τὸν ἡρακλῆος ἐπεικὸν τὸν χιτῶνα χεῖρας,

Ὅτε τις ἐπαίδετο τὸν ὄρωντα κόρης.

Ὁ πόρ' ὅσῳ δαΐδαρον, κτείνει τὸν ἡρακλῆα.

Τότε τὴν δρυοπίαν ἢ ὁ ἡρακλῆς ὁδύων,

Βοῦν σφάτῃ βροδάμαντος, καὶ τῶτον κατεδίει.

τὴν χώραν τε πεπὸρθε, καὶ λαογόρον κτείνει.

καὶ λύνον τὸν τῷ ἀφῆς παῖδα καὶ πελοπίαν

Ανέλε, διδρῶμενος τὴν ἰωνίαν χώραν.

τὴν ἢ τραχινὰ περιελθὼν, σφάτῃ κατ' σῦντα.

Πορθεῖ οἰχαλίαν ἢ, λαβὼν καὶ τὴν ἰόλιν,

Γεσομυδαῖς πρὸς κῆρυκα τὸ τῆς σὺν δόας ἀκτορ,

Βωμόν διὸς ἰδρύσας, θυεὺς δ' ἐκείνῃ μέλλων,

τὸν λῆαν τὸν θοράκον, ἀμείπει δαΐδαρον,

τὴν παρσίαν τὴν αὐτὴν καὶ νῆκιν καταγγέλλει.

ἢ ἢ παρνοπύσας τὸν πόρον τῆς ἰώης,

ὡς ἀλκίῃς νομίσας τὴν λῶν τὴν τῶ νέσῃ,

Χιτῶνα χεῖρας τὴν αἶμα τὴν αἶμα τὴν τῶτα,

Μετὰ τῷ λῆα πέπομον ὡς πρὸς τὸν ἡρακλῆα.

Ὁ ἡρακλῆς οὐδὲν κῶν, ἀπώλετο παγκράτης.

τὸ νέσον τὸ κρητῶν γλῶσσαι συμπαροῦσται,

Ερ τῷ φαρμάκῳ τῶν βελῶν, τῶν ἐξ ἰδ' τῆς ὕδρας,

ἢ ἀφῆτον θανάσιμον, τοῖς τῶν χρυσάμοις

Κρητῶν ἐπ' ἀκτορ ἀμείπον, καὶ δῶμα, καὶ φλυαίαντας.

Ὁδον

Et sanè † uenditus, seruiuit Omphale Lydiæ,

Iardani filiæ, coniugi autem Tmoli.

Et illic seruatus quidem, ligat † caudatos Ephesios, 430

Sylea, et Lydium cogentem hospites

Vineas suas fodere, seruitutis modo.

Interfecit quoque Xenodice huius filiam,

Et radicatus euellit etiam huius uites.

Huius historiæ meminit etiam Musæus,

De Hero atque Leandro hæc uerba scribens:

Tuum autem seruū me detulit, et si uolueris coniugem, 440

Quem tibi amor uenatus est, suis sagittis cum adeptus 440

Vt audacē Hercule, deus caducifer Mercurius, (esset, 440

Seruare tulit Iordanie olim nymphæ. (rius. 440

Tibi me uerò Cypris misit, et nō sapiēs duxit Mercurius 440

Tempus autem cum impleisset hoc seruitutis,

Cum sex triremibus populatur urbem Troianorum,

Et Coum, atque Eurypylum occidit regem,

Filium Neptuni et Astypalæ.

Deinde ad Phlegræ opem fert diis aduersus gigantes.

Deos sæpenumero dixi, dicunt reges.

Populatur Helin deinde, atque occidit Augeam,

Et Cteaton, atque Eurytum Actoris filios cum dolis, 450

Et Pylum populatus est, uulnerauitque Infernum,

Et Tyndaro dat Laconum regem,

Occisō Hippocoonte, qui Neleo erat auxilio.

Ad Calydonem autē cum uenisset, uincit Acheloum,

Et Deianiram ducit filiam Oenei.

In nuptijs autē cum interfecisset Ennomon Architeli

Fugiens ad Ceycem circa Trachiniam,

Circa Euenum ipsum, occidit iaculis et Nesum,

Vi Deianiram uolentem comprimere.

Qui Nesus sanguinem dedit suipsius Deianiræ, 460

Herculis iubens hoc tunicam inungi,

Quando alicuius senferit hunc amantem puellæ.

Quod cum postea fecisset, occidit Herculem.

Tunc autem per Dryopiam Hercules iter faciens,

Bouem iugulat Theodamantis, atque hunc deuorat,

Regionemque depopulatus est, et Laogoran occidit:

Et Cycnum Martis filium, atque Pelopie,

Interfecit, transiens Itoniam regionem.

Trachinā autē pertransiens, copias ducit in Eurytiā.

Populatus autem Oechaliam, accipiens et Iolen, 470

Cum appulisset ad Cenæum Eubœæ promontorium,

Aram Iouis statuit, immolaturus autem illic cum esset,

Lichan seruum mittit ad Deianiram,

Præsentiam suam atque uictoriam nunciare.

Illā autem suspectum habens amorem Iole,

Tanquam ueros existimans sermones Nesi,

Tunicam cum oblinisset quandam sanguine huius,

Cum Licha misit ad Herculem.

Quam Hercules cum induisset, peribat pessime.

Nesi centauri terra sanguis commistus,

In ueneno sagittarum, quæ ex ueneno Hydræ, 480

Erat inuitabilis mors, hoc utentibus,

Pruritu inducēs immensum, et morsum, et pustulas.

Vnde

ὄβριον ἀνέλε τὸν ἑλάνορ ἐκείνου ἡρακλῆα.
 Τὸν γὰρ πᾶσαν καὶ βάλατ' ἅν' ἑλάνορ ἡρακλῆας.
 Τῆς δ' ἱστορίας ἀπαντῆς οἱ λόγοις τεθραμμένοι,
 Σχέδον ἀπὸ μνημόνευσαν τῶν ἔσων καὶ τῶν ἔξω.
 Οἱ κύνες δ' ἡ γέγραφοι οἱ μὲν τῶν ἀβλῶν τῶν
 Σωττημῶν ἐπὶ σὺν τοῖς ὁ σμυρναῖος.

- 490 Οὕτω τὰ ἐπὶ δ' ἐχέουσιν, τὰν πόρ' ἰσχύσων φράσκει.
 Ὡς πρῶτα μὲν οὐκ ἐν Νεμεῶν βελόνην ἡρακλῆος.
 Δεύτερον δ' ἐν Λέρνῃ πολυκέρου ἐκτανεν ὕδραν.
 Τὸ τρίτον αὖ ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν ἑρμῆος ἐκτανεν.
 Ὡς ἑξῆς δ' ἐλάφοι μετὰ ταῦτ' ἡγρῶσεν τέταρτον.
 Πέμπτον δ' ὄρνιθας στυμφαλίδας ἐξέδιωξεν,
 ἕκτον ἀμαζονίδος ἰόμισεν ἰσχυρὰ φαεινὴν.
 ἑβδόμον, αὐγῆς πολλὴν ἰσχυρὰ ἐκτανεν.
 ὀγδοὺν, ἐν κρήνῃ πυρρῇ ἡρακλῆος ἡλῆσε.
 Εἵνατον, ἐν θρήνῃ Διομήδεος ἡγάγετο ἵππον.
 500 Γερύοντα, δέκατον, βῆς ἡλῆσεν ἐξ ὄρεος ἑνός.
 ἑνδέκατον, κυνὸς ἰσχυροῦ ἡγρῶσεν ἐξ αἰθῆρας.
 Δωδέκατον δ' ἐν γένῃ ἐκ Λαλῆας χρύσεια μήλα.
 Τῇ δ' ἐσπείῃ θυγατρὶ τρεῖς καὶ δέκατον ἔλεον ἄλλο.
 Οὕτω μὲν γέγραφοι αὐτὸς, σὺν ἅλῃς οὐ τοῖς ἀβλῶν
 Τὸν ψαλτὸς τρεῖς καὶ δέκατον, ἄλλοι δ' ἐν ὅτ' αὐτὸν.
 Τῶν ἀβλῶν ἔχεις γὰρ αὐτὸς πάντας ἐγγεγραμμένους,
 Καὶ τὰ τῶν ἀβλῶν παρόντων καὶ τὰ μνημῶν λόγους.

ΠΕΡΙ ΣΑΜΩΝ. λβ.

- Σαμὼν υἱὸς δὲ μανωὲ, λιριτῆς ἰσραηλῆος,
 Τεχθεὶς οὐκ ἐν χρόνῳ καὶ ναυρὶς τοῖς τῆς αἰχμαλῶ-
 510 οῦτος ἠδὲ λῆσε λαβεῖν οὐκ ἐν ἀντιπῶν γυναικί. (σίος.
 Ὡς δ' ἂν ἀπὸ γένου ποτὶ λαλῶσαι ποτὶ γάμῳ,
 Γυναικὶς χόρσιρ ἀπὸ πέντε λείοντα σὺν αὐτῇ.
 Μετὰ μικρὸν ἐφύνηκεν ἀπὸ κνήμης μέλι,
 Ἐν στόματι τῷ λείοντος, ὅπως αὐτὸς ἀνέλεον.
 Οὐ καὶ φαγὼν, ποτὶ τὸν ἀντιπῶν ἀντιπῶν ἀντιπῶν,
 Ἐν στόματι τῷ λείοντος (λέγων) ἐξῆλθε βρώσις.
 Ὅπως μὴ δοῦναι μάθειν, ἐμάθειν ἐκ τῆς νύμφης.
 Καὶ σὺν αὐτῇ τὸν σαμὼν τὸν πορνεύοντα πλῆνον,
 Στολὰς ὅμας τρεῖς καὶ δέκα, τρεῖς καὶ δέκα σινδόνες.
 520 Τὸ δ' ἡ σαμὼν χαλαρὰντος τῷ πρῶτῳ μεγάλως,
 Τὴν νύμφην ταύτην ὁ πατὴρ πρὸς γάμῳ ἐν ἑδίῳ.
 Τρεῖς καὶ δέκα τῶν ἀλῶν ἐκείνης ἐκείνης,
 Καὶ τοῖς ὄρεσιν ἐπὶ δέκα λαμπάδας ὑπανάψας,
 Ἀφῆς, σάχῳ ἐνέπρησε πάντα τῶν ἀλλοφύλων.
 Οἱ δ' ἐν τῷ εἶναι λείοντι τῆς νύμφης, καὶ τῶν ὄρεων.
 Ὡς δ' καὶ τῶν ὄρεων σαμὼν πόλεμον σὺν αὐτῇ,
 Γαυτὴς παρὰ ταξάμενοι κατὰ τῶν ἰσραηλῶν,
 Σαμὼν ἐξῆλθε, δῆσαντες δ' ἐπὶ τῶν ἰσραηλῶν,
 Τοῖς ἀλλοφύλοις ἐδίωκαν, δεσμοὶ δ' ἀπαρρῆξας,
 530 Ἐν σιγῇ ἐκτείνον ὄντα χιλῆς τῶν.
 Ἐκείθε πρὸς τὴν γάλῃν δ' ἐπὶ πόλιν, πρὸς πόλιν ἡλθον.
 Ὡς δ' ἐπεὶ ἐκτείνον οἱ βαρβαροὶ τὸν αὐτῶν,
 Μέση νυκτὶ τῆς πόλεως ὄρας τὰς πόλεις αἰμαίνας,
 Ἐξέσκαψεν ἡράδην δ' ἀμαλῆς ὑσφῶν,
 Καὶ ταύτην ἔχει σὺν αὐτῇ βαρβαρῶν δ' οἱ σατραπαί,
 Χρυσὸς χιλῆς ἐκτὸς τῇ γυναικὶ ἀπαρρῆξας,
 Τῇ δ' ἐκείνης ἐν σιγῇ σαμὼν βοσφύλῳ λωιμῶν.

ο γα

Vnde interfecit inclytum illum Herculem,
 Terram omnem mareq; purgavit a malitia.

Historiae autem omnes qui sermonibus aluntur,
 Fere commemorarunt ea quae intus atq; extra.

Quintus autem scripsit, arbitror, certamina huius,
 Compendiosè carminibus, Quintus Smyrnaeus.

Sic uerò carmina se habent, quae conabor narrare: ἀπὸ

Primum quidem in Nemea fortem interfecit leonem. "

Secundo, in Lerna multicercuicem occidit Hydran. "

Tertiò rursus super haec, Erymathium prostravit aprum. "

Altorum cornuum ceruicem post haec uenatus est, quartum. "

Quintum, aues Stymphalidas expulit. "

Sextum, Amazonidis tulit baltheum resplendentem. "

Septimum, Augae multum finum expurgauit. "

Octauum, e Creta ignem spirantem abegit taurum. "

Nonum, ex Thracia Diomedis duxit equos. "

Geryonis, decimum, boues egit ex Erythea. "

Vndecimum, canem Cerberum duxit ex inferno. "

Duodecimum, intulit in Graeciam aurea poma. "

Thespiei filiarum tertiumdecimum fuit certamen. (na. θεσπίου

Sic ipse quidē scripsit, ordine componens inter certami

Falsò tertiumdecimum, certamen cum hoc non esset.

Certamina enim habes ipse omnia descripta, (nest

Quaeq; certaminum parerga. Et quid produco sermo-

DE SAMSONE. 39.

Samson filius erat Manoë, iudex Israelites,

Natus circa tempora et occasiones captiuitatis.

Iste uoluit accipere Euthamnata uxorem.

Vt igitur abiuit quondam locuturus de nuptijs,

Nudis manibus occidit leonem, cui occurrerat.

Post paululum uerò inuenit a fauo mel

In ore leonis, quem ipse occiderat. (ptijs:

Quod et comedēs, pr. posuit enigma cōcinnaū nu-

Ex ore comedētis, dicēs, exiuit cibis.

Quod non ualentes discere, didicerunt a sponsa.

Et multant Samson, quod problema composuisset,

Stolis simul triginta, triginta sindonibus.

Samson autem indignante ob hanc rem admodum,

Sponsam huius pater ad nuptias non dabat.

Trecentis autem accipiens uulpes ille,

Et caudis retro lampadas cum accendisset,

Emittes, spicam incendit omnem alienarum tribuum.

Illi uerò domum exurunt sponsae, et qui intus.

Vt autem et his Samson bellum conflaguit,

Omnes castris positos contra Iudeos,

Samson querebant. cum ligassent autem hunc Iudaei,

Allophylis dederunt uincula autem cum fregisset,

Maxilla occidit asini mille horum.

Illinc autem ad Gazam urbem, ad meretricem uenit.

Vt autem circumdederunt Barbari uirum,

Media nocte urbis tollens portas humeris,

Excurrit. amauit autem † Damalilan postea,

Et hanc habuit coniugem. Barbarorum autē satrapae,

Aureos mille centum mulieri donant,

Quae faceret rasuram Samsonis capillorum dormienti. Δρασάτη

Dd 3 Samson

Ο γὰρ σαμψὼν ὁ νυῖ ρυθείας, πτορέλαος, καὶ νίσος,
 κόμας χρυσὰς οὐ λιφαλαῖς παρὸς μίαν λιησιμονοί,
 ἐρταύτας εἶχον ἰλὺ ἀγκυλὴν. ταύτας δὲ τὰ ποσειδόνου, 540
 ἀπεφυ-
 ρόντες ἐκάνον μὲν ἐν θυγατρὶ, ὁ νίσος ἐν τῆς σκύλλας,
 ἐν λιωμαίῳ δὲ πτορέλαος, ὅτος δὲ ἐν τῆς μαυινάδος,
 ἡδονηκότες, παρ' ἐχθρῶν σφρανγὸν τιμωρίαν.
 ἀλλὰ τὰ πτορέλαος μὲν, καὶ νίσος, παρὰ τρέχων.
 τὸν δὲ σαμψὼν τυφλώσαντες, ὅτως ἡδονηκότες,
 κλείουσιν οἱ ἀλλόφυλοι δεινῷ δεισμῷ ἡρώ.
 οἱ δὲ σφροσύνας καὶ χορὸν εἶχον τῷ πάθει τῆς.
 τέλος αὐτὸν ἐξάγισιν ἐν τῷ δεισμῷ ἡρώ,
 εμπαραοιῶσαι χρῆσις, καὶ παρὰ μαιῖσαι τὸτον.
 οἱ δὲ σφονάξας βρύχιον, ἐξέμπαθ' ἐς λιερδίας,
 τὴς νίονας κατέσεισε, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν,
 καὶ σὺ αὐτῷ καὶ σύμπαντας ἀνείλε τὴς βαρβαρίας,
 πολλὰ πλείους τυγχάνοντας τῶν περὶ ἀνηρημόνων,
 οὓς σὺ αὐτὸς ἀνέηκε, κρείστας ἀνμάζων ρώμη.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ
 ΣΚΟΤΥΣΑΙΑ. λη.

Ο πολυδάμας ὅτος ἐν πόλεως σκοτύσας,
 γυμναῖς χόρσοι μὲν λέοντας ὡς ἄρνας διαφθείρων,
 ἵπποισι ποσὶ δὲ ὑπόρρινῶν ἄρματα ταχυπόμα.
 τῇ δὲ χειρὶ τὴν σπῆλαιον ἀντήρεισε συμπίπτον.
 οἱ σικελὸς διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.

ΠΕΡΙ ΜΙΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΑ-
 ΛΑΙΟΥ. λθ.

Ο μίλων ὅτος ἀθλητὴς ἐν πρότῳ ὑπῆρχε,
 τῷ φιλοσόφῳ σύγχρονος ἐκείνῳ πυθαγόρῳ,
 ἐξάκις δὲ ὑγνίκεν ὀλύμπια παλαίω.
 κροτωνιάταις δὲ ποτὶ πολέμῳ προεξάρχων,
 καὶ προπυλίων ὡς ἱρακλῆος ἐμπροσθεν ἐσιμμοῦτος,
 δέκα κροτωνιάτιδας ἐχὼν μυριοστύας,
 συβαρίτων ἀπέκτεινε μυρίας τετρακιστάς.
 διόδωρος καὶ αὐτὸν δὲ γράφει τὴν ἱστορίαν,
 ἡρόδοτος, καὶ ἑτέροι πολλοὶ τῶν συγγραφέων.

ΠΕΡΙ ΑἶΓΩΝΟΣ, ΙΔΟΥ, ΛΥΓΚΕΩΣ
 ἱρακλῆος, καὶ λιτυέρτα. μ.

Αἶγων κροτωνιάτης ἐν, πᾶν σφονηρὴς πυγμαχός,
 τῷ ἰδῷ καὶ λυγνέως μὲν ἐν ἐλαττορίῳ,
 ἐπίσης τῷ βυθόνας δὲ, καὶ γὰρ τῷ λιτυέρτῃ.
 μάσας γὰρ ὁ γδοήκοντα νεοφυράτας ἄρτας,
 ἐρλακινίῳ βέβρωκον αἶγων αὐτὸς ὁ ὠκύτης.
 παξ-
 μάλιον τὸ μάλα γὰρ μὴ ἄρα τις, ἀλλ' ἀπαλὴ καὶ νέα.
 καὶ τρέχων ὅτος ὄρεσι, ταύρας ποσὶν οὐκίαν.
 καὶ τὰς χιμᾶς τῶν ποδῶν, ζώντων χόρσιν ἀνέσπα.
 τὴς ταύρας δὲ ἐχάρτετο, τοῖς ὤμοις φέρων τῆς,
 φίλοις καὶ πόραις γυναιξίν, ὡς τῇ ἀμαρυλλίδι,
 ὡς μέμνηται θεόκριτος, ὅτω τῇ ἐπὶ γράφω.
 55 Καὶ τὸ ποτ' αὖτις τὸ λακινίον, ὑπὸ ὁ πύκτας
 55 Αἶγων ὁ γδοήκοντα μόνος λατρίαισάτο μάσας,
 55 Τινεὶ καὶ τὸν ταύρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας,
 55 Τὰς ὀπλὰς ὅδῳ ἀμαρυλλίδι, τὰ δὲ γυναικίς
 55 Μακρὸν ἀνῆύσαν, χ' ὁ βυθόλος ἐξεγέλασε.
 τὰ δὲ τῷ ἰδῷ πρόδουλα τυγχάνει, καὶ λυγνέως,

Samson enim nunc dictus, Pterelau, et Nisus,
 Comas aureas in capitibus ad unam cum haberent,
 In his habebant fortitudinem. quibus abrafis spoliati, 540
 Illi quidem a filiabus, Nisus a Scylla,
 A Comethe Pterelau, hic uero a Menade,
 Debiles facti, ab inimicis acceperunt supplicium.
 Sed quæ de Pterelao et Niso, prætercurro.
 Samsonem uero cum extæcassent, sic debilitatum,
 Claudunt Allophyli graui carcere.
 Illi autem letitias et choros habebant ob huius affli-
 Tandem ipsum educunt e carcere, (tionem.
 Ebrium illum facere uolentes, atq; illudere illi.
 Ille autem cum eiulatu mugiens, perturbato corde, 550
 Columnas concussit, atq; omnem habitationem,
 Et secum etiam uniuersos interfecit Barbaros.
 Multo plures existens his qui prius interfecti fuerat,
 Quos uiuēs ipse interfecit, roboris flores fortitudine.

DE POLYDAMANTE
 Scotusæo. 38.

Polydamas iste erat ex ciuitate Scotusa,
 Nudis manibus quidē leones, ut agnos, discerpens,
 Alatis pedibus superuincens currus celeres.
 Manu autem quandā speluncā contrā sustinuit concī
 Siculus Diodorus hanc scribit historiam. (dentem.

DE MILONE LV-
 Ciatore. 39.

Milon iste certator ex Crotone fuit,
 Philosopho contemporaneus illi Pythagoræ.
 Sexies autem uicit in Olympia luctans.
 Crotoniatis autem olim bello cum præesset,
 Et præsiliens ut Hercules coram coronatus,
 Decem Crotoniatarum habens mille milia,
 Sybaritarum occidit myriadas triginta.
 Diodorus et hanc scribit historiam,
 Herodotus, et alij multi authorum.

DE AEGONE, IDA, LYNCEO,
 Hercule, et Lityerta. 40.

Aegon Crotoniatis erat fortissimus pugil,
 Ida atq; Lynceo quidem non minus comedens, 570
 Aequē Buthinæ atq; Lityertæ.
 Placentas enim octoginta subacti modo panis,
 In Lacinio deuorauit Aegon ipse pugil.
 Non enim biscoctum placentam, sed fuliginē dicitō.
 Placeta enim non subcinericius panis, sed tenera, ac
 Et currens iste in motib. tauros pedib. uincebat (noua.
 Atq; ungulas pedum a uiuentibus manibus auellebat.
 Tauros autem donauit humeris ferens hos,
 Amicis et puellis, mulieribus ut Amaryllidi,
 Vt memorat Theocritus, sic hæc carmina scribens: 580
 Atqui illud olim Aoon Lacinium, ubi pugillator
 Aegon octuaginta solus uorauit placentas,
 Illuc et taurum a monte duxit prehensum.
 Ungulas dedit Amaryllidi, mulieres autem hæc
 Diu resonarunt, et bubulcus risit.
 Res autem Idæ, claræ sunt, atq; Lyncei,

καὶ

Et

Καὶ τὰ τῷ Ἡρακλέους ἦ, τὰ τῇδε μοι λεχθέντα.

Ἐκαστος τῶν τετραγώνων βοὸς γὰρ ἐδεθράκει.

Μάλλον ἡμίτομον βοὸς ὁ εἶδας ἐδεθράκει.

390 Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὀδονλήρεν σὺν μὲν ἐν τῇ λίνῳ,

Καὶ τὸν τῷ θεοδωμαντῆς, σὺν χώρᾳ δρυοπίᾳ.

Ὁ λυτύτερος ἢ υἱὸς νόθος ὑπαρχῶν μίδᾳ,

Οἶνα μὲν πόθον ἐξαντλῶν, ὅλον ὑπῆρχε πίνων.

Ἀρτῆς ἢ τρώγων, ἡδίστον ὄνων τριῶν φορτίον.

Ὡς ἐν τῷ διάφθιδι φησὶ σωσίδης ἰάμβοις.

„Οὗτος δὲ ἐκείνῳ παῖς παρὰ πλάτος νόθος,

„Μητρὸς δὲ ὁποῖα ἢ κενὸς ἐπίσταται,

„Εἶδε μὲν ἄρτῃς τρεῖς ὅλους καὶ νηλίδας.

„Τῆς ἢ βραχίας ἡμέρας πίνει θ' ἅμα

600 Καλῶν μετρητῶν, τὸν δὲ ἀμφοροῦ πόθον.

„Εργάζεσθαι δὲ ἐλαφρὰ πρὸς τὰ φορτία.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΑΞΕΝΟΥ. μ. α.

Τὸν δαμαξένον παλαιστὴν λυκίανος ὁ σύρος

Μέμνηται, λέγων ἄριστον ἐν παλαισταῖς τυγχάνειν,

Ὁὐδὲν ἡττοῦ τῷ μίλωνος, καὶ παλαιστῶν τῶν ἄλλων.

ΠΕΡΙ ΙΦΙΚΛΟΥ. μ. β.

Φικλος δὲ φυλάκῃ παῖς, πατὴρ πρωτεσιλά.

Ἰπποκλῆων ἢ ὁ αὐτὸς τῶν ὀμηλίων τάχε,

Τοῖς μύθοις περὶ γυγῆς ἀπῆλθε, σταχίων αὖν τρέχων.

Μὴ κατακλῶν ἀθρόας ἢ κροτῆσι τὴν δρόμον.

610 Τῆς ἰσθμίας μέμνηται ταύτης ὀρφύς πᾶ, λέγων.

„Οὐδὲν δὲ ἰφικλοῖο θρόνους αὐτοῖς τοῖς,

„Ὅς τε καὶ ἀνθεμειοσὺν ἐπέτρεχον, ὅθ' ἐπὶ λαρπὸν

„Σίνετ' ἀδύστυρα γῆα φόρῳ ἐπὶ λήϊον αὐτοῖ.

ΠΕΡΙ ΕΥΦΗΜΟΥ. μ. γ.

Εὐφημος παῖς τῆς ὀρίδος δὲ, καὶ τῷ ποσειδῶνι.

Εἶτ' ὅν σὺν ῥάπης τίψου, εἴτε μνηστῆρας.

Τῆς θυγατρὸς ὠρίωνος, εἴτε τῆς τῷ σὺν ῥάπᾳ,

Τῶν Ἡρακλέους ἀδελφῶν ἐχῶν τῶν λαονόμων.

Πρωτὸν ὑπαρχῶν τῆς ἀργῆς, πίνδαρος ὡς πᾶ γράφει.

Ἀσκληπιάδης ἢ φησὶ, τῶν ἐν ποσειδῶνι

Εχῶν δῶρον, τῶν θάλασσαν ὁδόνειν αὖν συ βλάδης.

620 Καθ' ἡμῶν τὸν ὠρίωνα, ὡς πόρτις γλῶσσοι.

Τὸ δὲ ἀλλογοεινὸν ὄφιν, ἔτω σοι νεχέον.

Ἀμφὶ πρῶτος γιγόνασιν ὄφιοι, καὶ λυδρῶνται,

Γάτας ὑπορρηθῶσιν, τὸς πάλαι θρυλλομένους,

Μηδὲ ποτε βλαδύνει ἢ κλύδωσι θαλασσίοις.

Ὅθεν οὐ μὲν ὠρίωνος τοιαύταις μνηστῆραις.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΕΩΣ. μ. δ.

Πρωτὸς φόνικος φινικῆς παῖς, καὶ τῷ ποσειδῶνι.

Περὶ τῶν φάρων καί φινικῶν, τῆς νυκτὸς ἀλεξανδρείας,

Ὅς μαγικαῖς διωκέμεσι μετέβαλλον εἰς πάντα,

Εἰς πῦρ, ὕδωρ, εἰς ἀράκοντα, δούδωρ, εἰς πᾶσαν φύσιν,

630 Ὡς ὁμοῖος ἐδύλωσεν, ἐν ὁδῷ εἰς γράφω.

Λεκανὸς ἢ ὄρεχθῃ δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν λέγει,

Μιμῶμενον ὄρεχθῃ παῖς παῖτων ἀπλῶς τὰς φύσεις.

Εγὼ ἢ λεκανομαντῆρ τῶν τῶν αὐτῶν λέγω,

Ἀπαντὰ ποσειδωνίου τὰς λεκανομαντίας,

Ὡς αὖ ἐβόλοι τις μαθεῖν, καὶ περὶ ὧν τις χρῆται,

Δούδωρ, αὐθρόπῳ, καὶ πυρὸς, ὕδατος, καὶ θέρμῳ.

Ἡ φυσικὸν φιλόσοφον, παῖτων εἰπόντα φύσεις.

Ἡ ῥήτορα

Et quæ de Hercule hic à me dicta sunt.

Quisq; enim horū quartam bouis partē deuorabat,

Sed magis quàm dimidium bouis Idas deuorabat.

Hercules uerò totum unum quidem in Lindo,

Et illum Theodamantis in regione Dryopiæ.

Lityertes autem filius spurii existens Midæ,

Vini quidem dolium exhauriens, totum ebibebat,

Panes autē comedens, deuorabat asinorum triū onus,

Vt in Daphthide inquit Sosibius iambis:

Iste illius filius fictus, nothus,

Matris autem cuius nam, quæ genuit scit,

Comedit quidē panes, tres totos asinos prægrādes.

Breui autem die bibit simul,

Vocans metreten, decem amphorarum dolium,

Facit autem leuia ad onera.

DE DAMAXENE. 41.

DAmaxenis luctatoris Lucianus Syrus

Meminit, præstantissimum dicens in lucta fuisse, ὑπαρχων

Nihil minus Milone, et luctatoribus alijs.

DE IPHICLO. 42.

IPhiclus erat Phylaci filius, pater Protefilai,

Supra modum uerò superans cœtaneos celeritate,

Fabulis inscriptum est, spicas supra cucurrisse,

Neq; tamen fregisse spicas ob leuitatem cursus.

Historiæ meminit huius Orpheus, alicubi dicens:

Neq; si Iphiclo uelocior resonante,

Qui et per calyculos percurrerat, neq; etiā fructum “

Lædebat, leuia mēbra gerēs, super segetes ferebatur. ἐλαφρὰ

DE EVPHEMO. 43.

EUpheumus, filius Oridis erat, atq; Neptuni,

Sive etiam Europæ Tityi, sive Mecionice,

Filiæ Orionis, sive Europi filiæ,

Herculis sororem habens Laonomen, (scribit,

Proræ rector existēs Argo naui, Pindarus ut alicubi

Asclepiades autem dicit, hunc ex Neptuno

Habuisse donum, mare pertransire sine nocumento,

Perinde ut etiā Orionē, quemadmodū quis terra iter

Hoc autē allegoricè magis sic tibi cogitandū: (facit.

Ambo proræ rectores fuerunt isti, et gubernatores,

Omnes superuincētes, iam olim diffamatos,

Nec unquam uerò læsi fluctibus marinis.

Vnde et celebrati sunt huiusmodi fabularū figmētis.

DE PROTEO. 44.

Proteus Phœnices Phinici filius, atq; Neptuni,

Circa Pharum habitans, quæ nunc Alexandria:

Qui magicis facultatibus transmutabatur in omnia,

In ignem, aquam, draconē, arborē, omnem naturam,

Sicut Homerus declarauit, in Odyssea scribens.

Lucianus autem saltatorem fuisse uirum dicit,

Imitatum saltationibus omnium simpliciter naturas.

Ego autem per pelues uatem hunc uirum dico,

Omnia prædicentem diuinationibus per pelues,

Quæcūq; uoluisset quis discere, et de quib. aliquis ro-

Arboribus, hominib. et igni, aquis, et feris. (gasset,

Vel naturalē philosophū, omnium dicentem naturas:

Vel

Ἡ ρήτορα δεινότερον, περὶ πάντως γεγραφοτα
 Λίθοις, θηροῖς, καὶ τοῖς λοιποῖς, μᾶλλον δ', ὡς ἐφύω,
 Τὸν αὐδρα λεκανόμαντιν ἐπίσταμαι μάγον. (πλῆρον,

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΥ. μ. ε.

Ὁ Περικλὺς μόνος ὁ παῖς τοῦ Πηλεΐδου πολυμήδους,
 Ὁμῶς δὲ φέρει τὴν τέχνην ἐκείνην τὴν πυλῆν,
 Ἐκ ποσειδῶνος ἐσχονε τὴν πάππῃ δῶρον τίλει,
 Πρὸς παῖσαν μετατρέπεται μορφῇ ὡς θέλοι ζῶων.
 τῇ πύλῃ γὰρ ἡρακλῆος δέποτε τὴν πύλιν πολεμοῦντος,
 Δορεὶ βληθεὶς ἀνὴρ κτε, μετατρέπεται εἰς μῦαν.
 Τὸ δ' ἀλληγορικώτερον τοῦτο τρόπος ἔχει.
 Ἐκ τῆς θυμῶς τῆς πρέποντος φησὶ τὴν ποσειδῶνος,
 Ἐν τοῖς πολέμοις ἅπαντας τὰς θῆρας ἐμιμέτο,
 Γαργάλεον ὀξύτητα, λεόντων μέγα δόρυ.
 Μῦας τὸ δυσσάπτορτον καὶ ποσειδῶνος αἰμάτων.
 Ὄφιν καὶ Ὀμήρους φησὶ, τὸν αὐδρα διαγράφω,
 Νέστορα δέ, χρομίον τε, περικλὺς μόνος τ' ἀγέρωχος.

ΠΕΡΙ ΘΕΤΙΔΟΣ. μ. σ.

Φησὶ τὴν θέτιν φύσιν ἔχειν τοῦ Πηλεΐδου, (ὅτι μὴ.
 Πρὸς αὐτὴν, πρὸς ὅλην τρέπεται, πρὸς φύσιν τῶν θη-
 ρῶν ἢ σπῆϊας ὥσπερ μορφῇ μεταβάλλουσαν,
 Πηλεὺς αὐτὴν κατέσχευε, καὶ γὰρ μὴ σὺν ἑξῆς.
 Τὸ δ' ἀλληγορικώτερον τὸτορον ἔκ αἰῶνα,
 Κατὰ πῦρ τρέπεται ποσειδῶν, καὶ καθ' ὕδατος,
 Καὶ τοῖς δυσσάτοις ὄρεσι βορὰ θηροῖς γενέσκει.
 Τίλος αὐτὴν κατέσχευεν ἐν σκότῳ κρυπτομένην,
 Ὡς πρὸς σπῆϊαν τῷ βολῇ τῶ μέλανος προδίδαν.
 Εἴτε καὶ παρὰ θάλασσαν ἐκφυγῶσαν ἐκείνην,
 Ὡς δὲ περὶ τῆς γέφυρας ἐν αὐτοφρονέει τὸτο.

ΠΕΡΙ ΜΗΣΤΡΑΣ. μ. ς.

Μῆστρα τὴν εὐρυσχήθωνος αἰθῶνος τὴν θυγάτηρ,
 Ἀνδρῶπι γόνει θετῆλῃ, λιμνῶντος ἀμύτρως,
 Ἀνθ' ὃ τὸ ἄλλος ἔτεμε τῆς δὴ μῆστρας ἀφρόνως.
 Ἡ μῆστρα μεταβάλλουσα πρὸς πάντα ἢ τὰ ζῶα,
 Καὶ πᾶσαν φύσιν τὴν λοιπὴν, καὶ γὰρ πιπρασνομένην,
 Τροφὰς παρέχει τῷ πατρὶ, λιμὸν ἐξαίρετον,
 Ὡς πρὸς λυκοφῶν πρὸς φησὶν ὅτι μὴ βιωτάτως.

ἢ Τῆς παντομέρους βασιλέως λαμπρότης,

ἢ Τονῆος, ἢ τ' ἀλφειοῖς τοῦς καθ' ἡμέραν,

ἢ Βύπραν ἀλφεινέσσην ἐκμαίαν πατρὸς,

ἢ Αἰθῶνος γατομουῦτος ὄνεια πῶς αἶ.

Ταῦτα τὰ μὴ βιωτάτως τὸ δ' ἀλληγορικώτερον.

Ὁ εὐρυσχήθων περὶ πρὸς βέβρωκε τὰς ἀφρόνας.

Γόνει ἢ τρυχόμηνος, λιμὴν τε καὶ λαμναίαν,

Προαγωγῶν τὴν αὐτὴν διέξιν θυγατέρα.

Τὴν μὴν διδόντος χρημάτων, τὴν ἢ τυχὸν ἀφρόνως,

Ἀλλὰ διδόντος λαγῶν, ὄρνιθας, χελύδας, κύκνους.

Καὶ τῶν λοιπῶν, ἐκ τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ λέγῃς πλεῖον.

Οἶμαι ἢ καὶ παλαιότερος ὅτι αὐτὸ διδόντες,

ὁλέει τὴν ἐκτομὴν τῆς δὴ μῆστρας τὸ λέγει ἢ τὸ ἄλλος,

Ἡρπὸς ἡμεῖς εἰρήνημεν πρὸς τὴν κῆματων εἶναι.

ΠΕΡΙ ΚΑΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟ-

ΛΥΔΣΥΝΟΣ. μ. κ.

Καστορα, πολυδύσκην τε, τιωδάρην τὴν παῖδας.
 Ἐργῷ διὸς τυχαῖον ἔκαστος, μᾶλλον ἢ πολυδύσκην.

Γρὸς

Vel rhetora disertissimum, decenter scribentem
 De lapidibus, feris, et ceteris. imò uerò, sicut dixi, po-
 Virū peluibus uaticinantē fuisse intelligo magū. (tius 64

DE PERICLYMENO. 45.

P^Ericlymenus filius Nelei Polymedæ
 Existens frater Nestoris illius Pylij,
 A Neptuno habuit auct donum hoc,
 In omnem uerti formam quorum uellet animantium.
 Ab Hercule autem olim Pylum oppugnante,
 Lancea percussus, occisus est, uersus in muscam.
 Magis autem allegoricè tali modo se habet.
 Ex animo decenti inquam Neptuno
 In bellis omnes feras imitabatur,
 Pardorum uelocitatem, leonum magnum robur.
 Muscas, quod difficile abigeretur, et desiderium sanguinis.
 Vnde et Homerus inquit, uirum describens: (nis.
 Nestoraq̃, Chromionq̃, Periclymenumq̃ strenuum. "

DE THETIDE. 46.

A^Iunt Thetin fugientem Pelei congressum,
 In ignem, in aquam uerti, in naturam ferarum.
 Inq̃, sepiæ aliquando formam conuersam,
 Peleus ipsam detinuit, et nuptijs coniunctus est.
 Magis autem allegoricè: hunc non dignata,
 In ignem uertebatur ut caderet, et in aquas,
 Etiam inaccessis montibus esca bestiis ut fieret.
 Postremò ipsam detinuit in tenebris abscōsam,
 Quemadmodum sepiā, atramento nigro absconditam.
 Siue iuxta mare effugientem illum,
 Vt Euripides scribit in Andromache illud.

DE MASTRA. 47.

M^Astra Euryfichthonis Aethonis erat filia,
 Hominis genere Thessali, famescentis immodicè,
 Pro qua re lucum excidit Dianæ imprudenter.
 Mestra uerò transmutata in omnia animantia,
 Et omnem naturam ceteram, et sanè uendita
 Escas præbuit patri, famem eleuans,
 Quemadmodum Lycophron alicubi inquit sic fabu-
 Omnis formæ Bassaræ cicendulæ (loisimè: "
 Parentis, quæ inuentis quotidianis "
 Immodicam famem curabat, seuentem in parentem, "
 Aethonis recidentis alienas pennas.
 Hec sunt fabulosiora. hoc autem explicandum est.
 Euryfichthon cum uendidisset, deuorauit, arua.
 Paupertate autem uexatus, atq̃ fame execranda,
 Prostituens suam ipsius uiuebat filiam,
 Hoc quidē dante pecunias, illo autē fortè agniculum, 680
 Alio dante lepores, aues, anseres, cygnos,
 Et ceteris, ex ceteris: ne uerba implicem.
 Arbitror autem et quòd Palephatus sic illud docet,
 Excisionem uerò Cereris quam dicit luci,
 Quam nos diximus uenditionum possessionem esse.

DE CASTORE ET POL-

luce. 48.

C^Astorem, Pollucemq̃, Tyndari filios,
 Re ipsa Iouis existentes, magis autem Pollucem.

Ad

Ἐρὸς ἀφαιρεῖς γράφουσι παῖδας, λυγρέα, ἰδαν,
 Γερεῖ λονήϊα καὶ θυγατρῶν φοῖβος καὶ Ἰλαείρας,
 690 Μάχην συνάβη κατ' ὁρᾶν, τίνες αὐτὰς αὐτοῖσι.
 Γερεῖ δ' ἐπὶ ταῦτο γέγονε τὰ τῆς μάχης.
 Λυγρὸν δ' ὄφρα πᾶσι παῖδων τελευτῶν ἀνθρώπων,
 Ἰδαν κοιλᾷ τῆς θρῦος κάτορα, πολυδύνη,
 Κάτορα κτεῖνε τῷ δορεῖ, καὶ τὸν πολυδύνη,
 Τὸν πολυδύνην ἰδαν δ' καὶ Ἰδαν ὁρᾶν.
 Τῷ πολυδύνῃ δ' ὁ πατὴρ ὁ ἴσος ὁ ἀστρολόγος,
 Τοῖς ἀστροῖς καταστρέβει τὸν παῖδα τεθνηκίαν,
 Καὶ τὸν διδύμους κέκληκεν, κάτορα, πολυδύνη.
 Ἡμαρ παρ' ἡμαρ δ' ἔφασι βῆναι τὴν τε, καὶ θνήσκει.

700 Οὕτω γὰρ ἀντέλλουσιν ἀστροῖς τῶν διδύμων.
 Οἱ δ' καὶ παρ' ἑτέροις μιμνήσκον τὴν ἰσοχίαν,
 Τὸν πολυδύνη λέγοντες καὶ τεθνηκίαν μάχην.
 Ἐν δ' οὖν ἐπὶ τῷ ὁρᾷ τὸ τοῦτο ἰσχυρῶς,
 Σωτὶ τεθνηκίαν καὶ βῆναι τῷ συνάμει,
 Ὡς περὶ πίνδαρος. ἀπὸ δ' οὐδ' ἴδια λέγει.
 Τμήμα δ' ἔπειτα εἰσι, καὶ φέρεται μὲν τὴν ἰσοχίαν.
 Τὸ δ' ἀλλοτρίον ἐστὶν, ὅλην σοι προσέβην.

Τῆς ἰσοχίας μέμνηται, λυγρῶν, ἐν ἰσοχίᾳ,
 Ραῖτες ἀπλῶς οἱ ποιηταί, οὐδ' ἐπὶ ἀπολλοδώρῳ.
 710 Καὶ γεγράφιστος αὐτὸν αὐτοῖς ὅταν τὰ ἐπὶ γράφω,
 Ἡρωϊκοῖς ἐπὶ ἐπὶ λέγω. αἶψα δ' ἡ λυγρὸς
 Τὴν γὰρ προσηύδα, ποσὶ ταχέως πεποιθὸς.
 Ἀνδρότατον δ' ἀνδρείας, διελθόντες οὐκ ἔπαυσαν,
 Τανταλίδην πέλοπος, τάχα δ' εἰσὶν ὁδὸς ἕως,
 Δενοῖς ὀφθαλμοῖσι, ἐπὶ θρῦος ἀμφὶ κοίτης,
 720 Κάτορα δ' ἐπὶ ὁδοῦ καὶ ἀεὶ λαοφόνου πολυδύνη.

ΠΕΡΙ ΑΙΘΑΛΙΔΟΥ. μ β.

Αἰθαλίδης ὁ ἐρμῆς, ῥήτωρ δεινὸς ὑπάρχων,
 Ἐνα μὲν λόγον περὶ θανάτου, καὶ τῶν ἐπιταφίων,
 720 Ἐνα τῶν χαρμῶν καὶ γράφω, αἶτις αὐτῶν βίβλοις,
 Καὶ κατὰ τὸν δὴμόν τινα αὐτῶν, οὐδ' ἡρακλείτῳ,
 Ἀμα δεικνύων καὶ γελῶν τὸ ἄσπετον τῷ βίῳ,
 Εἰλὼν δ' ἐπὶ τῷ θνήσκοντι καὶ βῆναι ἡμαρ αἶψα παρ' ἡμαρ.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΕΑ. ν.

Οἱ αἰσείας μὲν ἦν τῷ καὶ τῷ ἀσπείρῳ,
 Τῷ γόνει προικονήσιος, τῶν θυγόνων καὶ πρώτων.
 Οὗτος χαλκίῳ παρὰ τοῖς, θνήσκει καὶ πᾶσι νέκυσ.
 Κλεισῶν δ' οὐδ' ἐπὶ χαλκίῳ ἐκείνῳ τὸ χαλκίον,
 Τοῖς συγγενέσι τὸ δεινὸν λέγει τῷ ἀσπείρῳ.
 Οἱ δ' ἀφαιρόντες ὁδοῦ παῖδες πρὸς τὸ χαλκίον,
 730 Ἀντίφωτες ὅλον θυρῶν, ὅνιν, ὅλην ἰσταν.

Μετὰ δ' ἐπὶ χρόνους φανείας πάλιν ὁ ἀσπείρας,
 Ἐπειτα ἀριμάσπια λεγόμενα συγγράφει.
 Καὶ πάλιν ἀφαιρῶνται τὸ δεινὸν, καὶ θνήσκει.
 Καὶ μετὰ διακόσια δις εἰκοσι τὰ ἐπὶ,
 Ἐφ' ἡρόδοτον γέγονε, καὶ πάλιν ἀσπείρῳ.
 Ὡς περὶ φησὶν ἡρόδοτος. εἰ δ' ἀλλοτρίον, οὐδ' ἴδια.
 Καὶ τίς αὐτὸν ἐγνώρισε, τίς ἐστὶν τοσόνδε;
 Ὡς τε τοῖς ὑστέροις εἰπεῖν, ἡρόδοτος, τοῖς χρόνοις
 Οὗτος ὁ προικονήσιος ἐστὶν ὁ ἀσπείρας,

740 Ὁς ἐπὶ πάλιν μὲν τέθνηκε, καὶ δ' ἀνιέται πάλιν.
 Πλάτυσ μοι λῆρος φέρεται, καὶ ψυχρὸν ὑβρίαν.

ΠΕΡΙ

Ad Apharei scribunt filios, Lyncea, Idam,
 De Leucippi filibus, Phœba atq; Ilæra,
 Pugnam conflasse magnam, qui nam illas haberent.
 Circa uerò Taygetam commissæ est pugna.
 Lynceus autē oculatissimus omnium cum esset hominū,
 Castorem occidit lancea, et hunc Pollux,
 Pollucem uerò Idas, et Ceraunus Idam.
 Pollucis autem pater Iupiter astrologus,
 Inter astra retulit filios mortuos,
 Et geminos uocauit Castorem et Pollucem.
 Alternis autem diebus dicunt uiuere hos, et mori:
 Sic enim oriuntur astra geminorum.
 Alij autem defleunt paulum historiam,
 Pollucem dicentes non obijisse pugna,
 Ab Ioue autem postea hoc quæsiuisse donum,
 Ut simul et moreretur et uiueret cum Castore fratre.
 Sicut alicubi inquit Pindarus, quæ non noui dicere:
 Sectiones enim carminū sunt, et fugiūt meā memoriā.
 Quod autem uerius est, iam tibi prædixi:
 Historiæ mentionē faciunt, Lycophron, Euripides,
 Omnes simpliciter poëtæ, cum Apollodoro.
 Et sane Stasinus cum ipsis, hæc uerba scribens,
 Heroicis in carminibus dicēs: Statim autē Lynceus
 Taygetum accessit, pedibus uelocibus fissus.
 Verticē autē cū ascendisset, prospiciebat in sulā omnē
 Tantalidæ Pelopis, forē autem uidit inclutus heros
 Acribus oculis, intra quercum ambos cauam,
 Castorē equū domitorē, et certaminū uictorē Pollucē.

DE AETHALIDE. 49.

Aethalides Mercurij filius, rhetor potens cum esset,
 Vnum quidem librum lugubrē, et epitaphiorum,
 Vnum uerò gratulationū scribens, cōtinēt in libris:
 Et iuxta Democritum ipsum, cum Heracleto,
 Simul flens atq; ridens instabilitatem uitæ,
 Dictus est mori atq; uiuere diem semper ad diem.

DE ARISTEA. 50.

Aristeas quidem filius erat Caystrobij,
 Genere Præconesius, ex ingenuis atq; primis.
 Iste ærariā officinā ingressus, moritur atq; cadit cada
 Cum clausisset autem statim faber officinam, (uer.
 Cognatis facinus dicit Aristea.
 Illi autem currentes fletibus omnes ad officinam,
 Cum aperuissent, nihil inuenerunt, neq; mortuū, neq;
 Post septē annos cōspectus rursus Aristæas (uiuētē.
 Carmina Arimæstia quæ dicuntur, conscribit:
 Et rursus euanesceit secundo, atq; moritur.
 Et post ducentos et bis uiginti annos
 Sub Herodoto fuit, et iterum apparuit,
 Sicut inquit Herodotus. si autem uerum, haud scio.
 Et quis ipsum notum fecit? quæ uixit tam diu,
 Ut postea diceret, Herodote quis temporibus,
 Iste Præconesius est Aristæas:
 Qui iam pridē quidē obiit, nūc uerò apparuit rursus!
 Amplē mihi nugæ uidētur, et frigidum figmentum.

E C DE

ΠΕΡΙ ΘΗΣΕΩΣ. 51.

ΘΗΣΟΣ υἱὸς Λῆν Ἀττικῷ αἰγέως, καὶ τῆς Αἰθρᾶς.
ὧς ἢ ἀνδρείον, ἔφασαν παῖδες τῷ ποσειδῶνος.
Τὸς θυμὸς γὰρ συμπανίας, καὶ πάντας τὰς ἀνδράς,
Υἱὸς καὶ φίλος, ὄρασθαι φασὶ τῷ ποσειδῶνος.
Οὗτος πρὶν σιωθεῖν τῷ φίλῳ περιθῶ,
Ὅπως διὸς ἀρπάξοι, τῷ τέτι βασιλείῳ,

Proserpinā Κόρινθον τινὰ, καὶ γῆμοσι. καὶ δὴ ποτὲ μολόντες
Hades Εἰς χώραν γῆς τῶν μολεσῶν, ὧν βασιλεὺς Λῆν ἄδης,
ἀμύκτρος οὐ πρὶν γυνὴ δαμύκτηρ Λῆν θυγάτηρ κλυτὰν κόρη,
(Τὰς γὰρ συμφορὰς μολεῖσσι κόρας ἱαλῶσι πάσας)
Καὶ Λῆω ἢ Τρικέρβητος, φρικτὸς τῷ μεγέθει,
Νύκτωρ ἐπέβητο λαβεῖν αὐτὴν τὴν θυγατέρα.
Καταχθόντων ἢ αὐτῶν, περιθῶς μὲν ἐβρόχον
τῷ Τρικέρβῳ τῷ κυνὶ, θησὺς δ' ἐρετὴν ἱρατεῖται.
ὧς δ' ἱρακλῆς ὡς πρὸς αὐτὸν ἦλθε ποτὲ τὸν ἄδην,
Υπ' ἐνυδρίῳ προσαγὼς ἀπαγαγεῖν τὸν κυνᾶ,
Καὶ τὸν θησέα τῶν δειμῶν ἀπέλυσε σύβειος.
Ὅθεν ἐκείνον ἔφασαν ἀνὰ δρᾶμαίρ' ἐξελθεῖν.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ. 52.

Οὗτος ὁ πρωτεσίλαος υἱὸς Λῆν τῷ Ἰφίκλῳ,
Λιπὼν ἢ λαοδάμειαν σύζυγον, νύμφην νέαν,
Σὺν τοῖς λοιποῖς τοῖς ἔλλοισι γράσσεται κατὰ τῶν.
Πρὸ πάντων προηδύσας ἢ, πρῶτος ἀπαύτων θνήσκει.
Οἱ μυθογράφοι ἢ φασὶν, ὡραῖον ὄντα τῶτον,
Ἡ κόρη κατὰ κτηνίσσον ἰδῶσα πόρσι φόνον,
Στόματι ὀδυρόμενον τὴν τῆς λαοδαμείας.
Καὶ λείπει τὴν πλῆθυνος, σοὶ τε τῶτον πάλιν.
Καὶ τῇ σύζυγῳ πέποιθε, τὸν ἄδην πεφονγῶτα.
Ταῦτα μὲν μῦθοι φάσκουσι. τὰ ἢ τῆς ἱστορίας.
Οὕτω πῶς λέγουσι τινες, ὡς ἀρετὴ καὶ μάλα,
ὧς ἢ τὴν πρωτεσίλει σύζυγος ἢ λεχθεῖσα,
Τὴν συμφορὰν τὸν θάνατον μαθεῖσα τῷ σύζυγῳ,
Ξύλινον εἰδωλόν ποιῆ μορφῆς πρωτεσίλει,
Καὶ σιωποῦσάν αὐτὴν τῷ πόθῳ τῷ σύζυγῳ,
Μισθῶν τῆς πόρσεως * ἄγειν τὴν ἀπαίσιαν.
Ἄλλοι ἢ, νύκτωρ εἰδωλόν ἐπον ὁράσθαι τῆς,
Αἰετὶ σύζυγῳ τῇ αὐτῇ, ὅθεν ἐπλάσθη ταῦτα.
Εἰ δ' αὐτὴν ἐπίσταμαι τὸν μόρον πυθομένην,
Τὸν νυμφικὸν τὸν φολεσμὸν σὺν ὧς οὐδυσσάμενόν,
Φαιδρῷ προσώπων, μάχαιραν πρὸς ἥπαρ ἐμβαλῶσα,
Συντεθνηκῶσαι τῷ λαῶν σύζυγῳ καὶ νυμφίῳ.
Ὡς πρὸ καὶ τὴν σπῆν τῇ πρῶτῃ τῷ ἱαπανέως,
Αὐτὴν βαλῶσαν εἰς πυρὰν, τῷ πόθῳ τῷ σύζυγῳ.
Λακωνὸς, φιλόστρατος, γράφει τὴν ἱστορίαν.
Καὶ τινες ἄλλοι μέμνηνται καὶ ποιητᾶν, καὶ νέοι.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ. 53.

Alkestis ἡ Πελίᾶ κόρη, καὶ τῆς Ἀνακίβιας,
Ἀδμήτῳ τῷ τῷ φορβῆος καὶ τῆς περικλυμένης,
Εὐμελόν τε γεγόνυκε, καὶ περιμήλιον γάμοις.
Γοτὲ ἢ θνήσκει μελλόντος ἀδμήτου τῷ σύζυγῳ,
Ἀπὸ λωρ ἐξητήσατο χάριν ταῖς μοῖραις ταύτης,
Ὅπως ὁ ἀδμήτος τινὰ διὰ αὐτὴν τῶν θνήσκειν,
Αὐτὸς τοῖς σοῖσι συμπαρῶν, συγχίρει τοῖς φιλάτοις.
Συνουσασῶν ἢ τῶν μοιρῶν, ἀδμήτος παύσας βλέπει,
Εἰ πῶς

DE THESEO. 51.

Theseus filius erat Attici Aegei, atq; Aethrae.
Tanquam autem fortem, dixerunt filii Neptuni:
Animosos enim omnes, atq; omnes fortes
Filios et amicos, amasiosq; dicunt Neptuni.
Iste olim pactum fecit cum amico Perithoo,
Vt Iouis raperent, hoc est regis,
† Filiū quandā, atq; duceret. et sanē aliquādo profecti
In regionē terrae Molossorū, quorū rex erat † Infer-
Cuius uxor Ceres erat filia nomine Proserpina: (nue, 750
(Pulchras enim Molossi, Proserpinas vocant omnes)
Et canis Tricerberus, horrendus magnitudine,
Noctu insidias struxerunt, accipere illius filiam.
Deprehēsis autē ipsis, Perithous quidē deuoratus est
A Tricerbero cane: Theseus autē carcere detinetur.
Vt autem Hercules ad ipsum uenit olim Infernum,
Ab Eurystheo iussus abducere canem,
Et Theseum ē uinculis liberauit statim.
Vnde illum dixerunt reuersum esse ex Inferno.

DE PROTESILAEO. 52.

Protesilaus filius erat Iphicli.
Linquens autē Laodamiā coniugē, sponsam nouam, 760
Cum reliquis Græcis militat contra Troianos. (bit.
Ante omnes autē cū profuisset, primus omnium occum
At fabularū scriptores aiunt, speciosum existentē hūc,
Puella miserta est cum uidisset Proserpina,
Priuationem deplorantem Laodamiae:
Et rogat Plutonem, uiuificatq; hunc rursus,
Atq; ad coniugem misit, Inferno relicto.
Illa quidem fabula tradunt, haec autem historiae.
Sic quodammodo dicūt quidā, tanq; uerū uel præcipuē, 770
Quod Protesilai coniunx iam dicta,
Calamitatem siue mortem cum didicisset mariti,
Ligneum simulachrum facit formae Protesilai,
Et concumbebat cum illo, desiderio coniugis,
Neq; omnino huius ferens agere absentiam.
Alij uerō noctu simulachrū dixerunt uisum esse huius
Semper coniugi suae. unde ficta sunt haec.
Ego uerō ipsam scio, mortem postquam audisset,
Sponsalem uestem statim indutam, 780
Splendida facie, ensē ad iecur cum immisisset,
Commortuam esse pulchro coniugi atq; sponso:
Quemadmodum et Euadnen prius Capanei,
Quae seipsam proiecit in rogam, desiderio coniugis.
Lucianus et Philostratus scribunt historiam:
Et quidam alij memorant, et poetae, et noui.

DE ALCESTIDE. 53.

Alkestis Peliae filia, atq; Anaxibiae,
Admeto Pheretis atq; Periclymenae filio
Eumelum genuit, et Perimelam, nupta.
Olim autem morituro Admeto marito,
Apollo pctijt gratiam à Parcis hanc,
Vt Admetus aliquo dato pro se mori,
Ipse uiuentibus praesens congauderet charissimis.
Annuētibus uerō Parcis, Admetus omnes circūspicit,
Si

- Εἰ πῶς συγκατανοῦσαι τις θανεῖν ὑπὲρ ἐκείνου,
ὧς πάντες ἢ ἀπὸ λυλύναντο, τῶτον θανεῖν εἰπόντες,
Γατὴρ καὶ μήτηρ γόρραια, καὶ πᾶς χερὸς τῶν φίλων,
Αὐτὴ προθύμως δι' αὐτὸν, τὴν τελευτὴν ὑπέδω.
Καὶ θνήσκει, καὶ συγκνῆν πέτεται, καὶ ἐξανέστη πάλιν.
Πρὸς Διομήδεος ἔππας γὰρ ὁ ἥρακλῆς ἐκτρέψων,
800 Ξενοδοχεῖται δώμασι περὶ βῆντι τῷ ἀδμήτῳ.
Ὁ δ' ἡμιδύλως ἡσέει παρὰ τὴν συμφορὰν τῷ φίλῳ,
Εκείνου δώμασι τιτὶν εἰς λαμπροτάτους.
Αὐτὸς δ' ὡς πόνθε ἡσάρτο δρῶν, καὶ συμφοραῖς, καὶ γόοις,
Τὴν ἐμφορὰν τὴν τῷ νεκρῷ τῆς γυναικὸς ἐτέλε.
Ὁ δ' ἥρακλῆς παρὰ τινος ἄπαν μαθὼν οἰκίῃ,
Υπὸ βαρυνάσας περὶ αὐτῶν τὴν τῷ ἀνδρὸς φιλίαν,
Καὶ κατοικῆσθαι γυναικὸς τοιαύτης σφόδρ' οἰκνῶν,
Τὸ γόνυ πλῆξας ἡσάρτο δρῶν ἀπὸ καρδίας ὡς πόνθε.
Ὡς πολλὰ τλάσας ἡσάρτο δρῶν, καὶ χεῖρ' ἐμῇ,
810 Νῦν δέϊξον οἶον παῖδα ὃν ἱερὸν ὕβριος
Ἠλεκτρυῶνος γένετο ἀλκμήϊν διῷ.
Δεῖ γὰρ με σῶσαι τὴν θανόνταν ἄρτίως.
Εἰπὼν τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν, κρύφα χωρεῖ τῷ τάφῳ,
Καὶ ἡσάρτο δρῶν μετὰ τῶν τοῖς αἰμασι τὸν ἄδμην,
Εὖς αὐτῷ τὴν ἀλκήν περὶ παρ' ἔχον, ὅν αὐτὸν ἔκριν.
Ἡρ καὶ λαβὼν, ὑπὸ σφοδρὸς ἦλθεν ἀδμήτῳ πάλιν.
Εκείνῳ δ' ἀκνῶν ὄντος, θρηνῶν ὄντος, κοπτομένῳ,
Τάτῃ αὐτὸς παρ' ἔσθ' ὡς, πᾶσι τοῖς ἐκνευμένῳ.
Ἀδμήτῳ (λέγων) φύλασας τὴν δέ μοι τὴν γυναικῶν,
820 Ἀλλ' ὅν γὰρ νικητὴν ὄντος ἀγῶνος, τὰν τὴν ἔσθ' ὄντος.
Θρηνῶν ὄντος μάλῳ δ' ὅντος ἀνδρὸς, καὶ μὴ ἀνέχομένῳ,
Ἀποκαλύψας δεινῶσι, καὶ μόλις γνὸς ἐκείνους,
Ὅτι θεὸν ἐγὼ βραβεύω τὸν ἥρωα θυσιῶν.
Ταῦτα μὲν μυθικῶς ὄντος, τὸ δ' ἀλλ' ὅντος ὄντος.
Συὺ δ' ἀδμήτῳ ἢ ἀλκήν περὶ παρ' ἔχον, τὸν ἄδμην,
Μηδείας δόλοισι κτείναντας, προσφύγει τῷ ἀδμήτῳ.
ὦ καὶ νεμύμοις ἰσχυρῶν γέμοις, ὡς ἀπὸ γόνυ.
Ἀκνῶν τὰν τὴν ἀδμήτῳ δ' ὄντος τῷ ἀδμήτῳ,
ὧς τιμωρίαν λάβοι τῷ φόντῳ τῷ πατρὶος.
830 Ἀδμήτῳ μὴ διδόντος δ' ὅντος αὐτὸν κατ' ἔσθ' ὄντος.
Συὺ παμπληθεῖ τῇ στρατῷ κατ' ὄντος ὄντος.
Ἀκνῶν ὄντος ὅντος ἀπὸ αὐτῶν μέλλοντος τῷ ἀδμήτῳ,
Ἀλκήν περὶ παρ' ἔχον αὐτὴν, ἀδμήτῳ δ' ἀπὸ λυλύναντο.
Καὶ συμφορὰν τῆς γυναικὸς ἐβρύνει, καὶ τὸ πάθος.
Ἀλλ' ἥρακλῆς ἐπιφανέας, πάλιν αὐτῷ νομίζει,
Εκ τῷ θανόντῳ σεσηκῶς, καὶ τῶν χερῶν ἀκνῶν.
Τῶτον τὸ ἀλλ' ὅντος ὄντος, ἐμὸν, μοι δόκει.
Οἶμαι τῷ παλαιφάτῳ δ' ὅντος τῷ σπῶντος τυχεύει.
Κάλλιπον δ' ὅντος, ὅντος ἀπὸ τῶν πλεόντων γράφει.
840 Ἀλλ' ὅντος δόκει, μὴ ἐμὸν, τῶτον τυχεύει τῷ ὄντος.
Ὅντος γὰρ σφ' ὄντος ὄντος πόντος τῶν ἐξ ὄντος ὄντος,
Ὅντος ὄντος ἀπὸ τῶν πλεόντων, οἰσφ' ὄντος μὴ ὄντος γράφει
Τὸν ἐξ ὄντος ὄντος ὄντος τὸν κολοῖν ἐκείνους.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ. νδ.

Ἡ Εὐρυδικὴ σύζυγος ὑπὸ ἔσθ' ὄντος.
Ταῦτα ὅντος ὄντος ἀπὸ λυλύναντο, τεθνηκόσιν.
Ἀκνῶν ὄντος δ' ὅντος ἀπὸ λυλύναντο, τεθνηκόσιν.
Ὁρφέως ὄντος δ' ὄντος ἀπὸ λυλύναντο, τεθνηκόσιν.

Τὸ

Si forte annueret quispiam mori pro ipso:
Vbi omnes renuerunt, ipsum mori iubentes,
Pater et mater senex, et omnis chorus amicorum,
Ipse prompte propter ipsum, mortem subiit.
Et moritur, et sepelitur: quamvis surrexerit rursus.
Ad Diomedis equos enim Hercules excurrens,
Excipitur hospitio à lugente Admeto.
Ille uerò minimè exposita calamitate amico,
Illum domi alicubi conuiuio excipit splendidissime.
Ipse autem luctu forti, atq; miserijs, et eiulatus
Fumus mortuæ uxoris exequabatur.
Hercules uerò à quodam totū cum didicisset famulo,
Supermiratus uehementer uiri amicitiam,
Atq; miseratus uxore tali priuatum,
Genu percutere fortiter e corde uisus est.
O multa perpessum cor, et manus mea,
Nunc ostende qualem filium te Tirynthia
Electryonis genuit Alcmena Ioui.
Oportet enim me seruare mortuam nuper.
Cum dixisset talia ad se, clam tendit ad sepulchrum,
Atq; coercens qui uenerat in sanguinibus Infernum,
Donec sibi Alcestem præbuit, non dimisit.
Quam accipiens, reuersus uenit ad Admetum rursus.
Illo autem flente, eiulante, plangente,
Hanc ipse exhibuit, peplus inuolutam:
Admete, dicens, custodi hanc mihi uxorem.
Præmium enim uictoriosum certaminis hanc habui.
Flente magis autem uiro, atq; non tolerante,
Detegens ostendit: et uix cognoscens ille,
Vt deum honorauit herosa sacrificijs.
Ista uerò fabulosius, hoc autè allegoricè reddendum.
Cum sororibus Alcestes inuita patrem
Medeæ dolis cum occidisset, fugit ad Admetum,
Cui et legitimis iungitur nuptijs, tanquam à genere.
Acastus hanc frater quærebat Admeto,
Vt poenam acciperet cædis paternæ,
Admeto autem non dante, hunc ipsum cohibuit,
Cum multitudine exercitus delatus, exercitu adducto, στρατός
Cum interficiendus autem esset ab ipso Admetus,
Alcestis dedit seipsam, Admetus autem liberatus est:
Et calamitatē uxoris lamentabatur, atq; afflictionem.
Sed Hercules superueniens, rursus illi portat,
Ex morte cum seruasset, atq; manibus Acasti.
Hæc expositio, fili mi, mihi aridet.
Vt arbitror uerò, Παλαφάτι Stoici est, (bit.
Pulcherrima existens, non putrida, quales multas scri
Alterius igitur uidetur, non meum, hoc esse interim.
Neq; enim ascribere labores alienos uolo,
Neq; gloriari pennis, quibus fabula scribit
Alienum uarij pennum graculum illum.

DE EVRYDICE. 54.

Εὐρυδικὴ coniunx fuit Orphei.
Hanc à serpente dicunt istam obijisse.
Reductam autem ad lucem iterum à manibus, (cis.
Orpheus cū demulisset infernū atq; Proserpinā musi

Et 2 Quod

Τὸ δ' ἀλληγορικὸν ὅρον, ἢ λυπηὴ βελημονίῳ,
 Λαποφυχσάν νόσῳ | δεινῇ πρὸς ἡμετέρας,
 Ἀπὸρ καὶ χεῖρῳ δόγματος τυγχάνουσι δρακόντων,
 Τέρψας ὄρφους ἐξήλασε τῇ μουσικῇ τὸ πάθος.
 Ἡ ὑπὸ ὄφους αὐτὴν τῷ ὄντι διολυγμονίῳ,
 Καὶ κινδυνύσαν θανεῖν, ταῖς ἐπωδαῖς αἰς οἶδε,
 Καὶ ἀγγινοῖα, μῦθον τε, καὶ τῇ πολυμαθείᾳ,
 ὡς πρὶν Δαβὶδ τὸ τῷ σαύλ δαίμονιον ἐκείνο,
 Αὐτὴν ἐσωποιοῦσαν, ὅθεν ἐλέχθη τὰδε.
 Ὅτι δ' ὄρφους ἰδιώατο τοιαῦτα θραπύειν,
 Αὐτὸς φησὶν ἐν λιθοῖς ὅτω τὰ ἐπηγράφεω.
 Ὅρ δὲ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγει,
 ἵνα τὰ πλείστα παραινῶς, εἴπω τὰ τελευτάα,
 Ἰδμεν αὖ, αἱ κε θέλωσι, διασῆσαι ὅσα τε φῶτες
 Κρυπτά διὰ σφαιδρήσιμ ἐνὶ φρεσὶ μηχανώωνται.
 Ὅσα τε κεν λήγασιν μετὰ σφίσιμ ὑποφοῖται.
 Ἀνθρώποις ἀφραστοῖσιν ἀκράδοντες ἀοιδίῳ,
 Οἰωνοὶ, μεγάλοι διὸς ἱερακυνδοὶ ὑποφῶται.
 Ροῖσιν τε γῶσιν χαμαὶ ὄρχομοῖοι δράκοντες,
 Εἰσίστα, ἢ δ' ὄφειρ ἰὼν σέσαι ἐρηγύρων.
 Οὕτως ὄρφους ἠπίσταντο σύμπασαν θοράκειαν.
 ΠΕΡΙ ΘΑΛΛΟΥ, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ, ΑΝΑ-

ξαγόρου, καὶ ἐμπεδοκλέους. ἀπὸ νε, ἀρχα
 καὶ ὅλης νη.

Δέχου τὸ τετραίστερον, ὡς μίαν ἰσοφίαν.

Ⓜ Ἀλλ' ἐσθλὸς μιλῆσιος, εἰς τῆς σοφῶν ἐπὶ τῶνδε,
 Τῷ Δουλίῳ μαθητῇ τῷ ἀρχαῶν φορένῳ,
 Ἐκλείφεις πορίσθαι τὸ σελήνης ὄνειρ πρῶτος,
 Ἐν χρόνῳ ὡρ τοῖς τῷ λυδῷ κρείσσον, τῷ πολυχρόνῳ,
 ὃ καὶ προέπειν ἐκλείφει γνέσθαι σελήνης.
 Οὗ γε γονότος, ἀπαντᾶς τότε πρὸς θάμβος ἤξην.
 Ἀκούοντες εἰσέτι γὰρ ἐκλείφεις τῷ σελήνης.
 Τινὲς μὲν τῶντορ ἔφασαν ἐφουρτεῖν ὡρ ἐφελ.
 Οἱ δ' ἐν τῷ σελήνῳ προσάπτειν ἐκείνα,
 Ὅθεν σελήνῳ τῷ ἀνδρὸς ἔφασαν ὄραδ' ἰδέσθαι.
 Ἄλλοι πρὸ σελήνης λέγουσι τῆς ἀρκάδας,
 Ὅθεν ἐκλείφειν αὐτὸς τινὲς καὶ προσελίδης.
 Τινὲς δ' αὐτὸς ὡς ὑβρίσας ἔφασαν προσελίδης.
 Τὸ γὰρ ὑβρίσας, προσελὶν ἱαλέται παρ' ἐτόροις.
 Τίως οἱ πλείους τῷ θαλῇ προσάπτειν ἐκείνα,
 ὡς παυσανίᾳ μέτωνι τὰς διωδιμετρίδας,
 Ἐννακαιοδενάδας τε πάσας τὰς τῆς σελήνης.
 Καὶ πτολεμαῖῳ μετ' αὐτὸν, καὶ τισὶν ἄλλοις πόσοις.
 Καὶ τοι πρὸ πάντων γράψαντος ὄρφους πάντα ταῦτα.

Ὁ πτολεμαῖος ἢ ὅς μιν ἀρχαῖοι τῷ σαμῖν,
 Οὐ μόνον προεγίνωκεν ἱαλῶς αὐτὸς τὰ πάντα,
 Ἀλλὰ γε καὶ τοῖς χρίσιν τὰ μέλλοντα γινώσκων,
 Προγγινῶκατ' ἐλάφει διαφόρα βιβλία.

Ὁ δὲ γε κλαυμοῖος πάλιν ἀναγράφας,
 προεγίνωκεν. Εἰς τὸν δὲ πρῶτον λίθος ἱατρικὴν χθλῶναι,
 Ἐν ποταμοῖς τοῖς τῆς αἰγῆς (θράκης ἢ τῷτο πόλιν)
 Καὶ γέγονεν ἐν τῷ ὅρον, μὴ ψυσομένου τῶν.
 Καὶ ἑμπεδὸς τε ἱατρικὴν αὖτις, ἀνέμωυ τε τὰς βίας,
 ὡς πρὸ καὶ πᾶς ἐν τῶν σοφῶν, ὡρ πρὸ τῶν νυῖν εἰρήναι.
 Ἐμπεδοκλῆς ἢ μάστιγα πλείον τῶν ἄλλων πάντων,
 ὅθεν

Quod autem magis est allegoricū: uel tristitia decem
 Deficient: ē prae morbo graui, prae ordijs, (bentem,
 Quae etiam peiora morsu existunt draconum,
 Cum oblectasset Orpheus, expulit musica afflictionē.
 Vel ab angue ipsam re uera istam,
 Et cum periclitaretur mori, carminibus quae nouit,
 Atq; solertia, musaq; et multa doctrina,
 Vt antea David Saulis dæmonium illud,
 Ipsam uiuificauit: unde dicta sunt haec.
 Quod uerò Orpheus potuerit talia curare,
 Ipse inquit, in Lapideis sic carmina scribens:
 Cui autem hominum eruditum cor mandat,
 Vt plurima cum pratermiserim, dicam ultima.
 Scire si uoluerit, docebit quæcunq; homines
 Arcana suis in mentibus machinantur,
 Et quæcunq; clamauerunt inter se aëri spiritus,
 Hominibus infandam resonantes cantilenam,
 Augures, magni Iouis celeres subuates,
 Stridoremq; firmare humi uenientis draconis
 Sciet, atq; serpentum uenena extinguere repentium.
 Sic Orpheus sciebat uniuersam curationem.

DE THALETE, PYTHAGORA,
 Anaxagora, Empedocle. à 55.
 usq; ad 58.

Accipe quatuor historias, tanq̃ unam historiam.

Ⓜ Hales sapiēs Milesius, unus ē sapientū septenario,
 Affrj discipulus existens Pherecydis,
 Defectus circuitusq; lunæ inuenit primus,
 Temporibus existens Lydi Cræsi prædiuitis,
 Cui et prædixit defectum futurum lunarem:
 Quo facto, omnes tunc in admirationem duxit.
 Infuetus enim adhuc defectus erat lunæ.
 Quidā certe hunc dixerunt inuentorē eorū quæ dixi.
 Alij autem Endymioni attribuant illa:
 Vnde et Lunam uiri iuius dixerunt amore captum.
 Alij ante Endymionem dicunt Arcadjs,
 Vnde et uocantur eos quidam et Antelunares,
 Quidā uerò ipsos tanq̃ calūniatores, dixerūt Antelu
 Nā calūniari, antelunare uocatur apud alios. (uares,
 Tamen plures Thaleti tribuunt illa,
 Sicut Pausaniæ filio Metoni duodecim annales,
 Nouemq; decadas omnes, quæ sunt lunæ.
 Et Ptolemæo post ipsum, et aliquibus alijs aliquot.
 Quāuis ante omnes scripsisset Orpheus omnia haec.
 Pythagoras autem filius Mnēsarchi Samij,
 Non solum præcognouit pulchrē ipse omnia,
 Sed et uolentibus futura cognoscere,
 Præcognitionum reliquit uarios libros.
 Clazomenius autem rursus Anaxagoras,
 E cælo prædixit lapides emissum iri,
 In fluuijs Capræ (Thraciæ autem haec ciuitas)
 Et euenit postea, ut ille falsus non fuerit.
 Et pluuias cessare fecit, uentorumq; uires,
 Quæadmodū et singuli ex sapientib. quos modò dixi:
 Empedocles autem maxime, plus alijs omnibus.

Vnde

900 ὁδὸν αὐτὸν τιθεῖσθαι κληῖσιν, κωλύσαντες αὐν, αὐν.
 Ὡς ἔδωκε παύσαντα ποτὲ σφοδρῶν παλιν ἀνέμω.
 Ἡρ δ' ὅτος πᾶσι μελίωνος, γόνυς ἀκρογαντίνων,
 Ἰδὼν πωταγόρην μαθητὴν καὶ τηλαυγῆς ὑποδρόμης,
 Ὁ τηλαυγῆς ἢ θιανῆς υἱὸς καὶ πωταγόρης.
 Ὅτι ἢ δρᾶν ἐμπειροκλῆς ἐν ἱκανοῖς τοιαύτοις,
 Ἀνὴρ τὸν τῶν ἐπὶ τῶν μαύρων σαφισδρόμης.
 » Φάρμακα ὅσα γεγάσι, λιανῶν καὶ γήραος ἄλλων,
 » Γόνυ, ἐπεὶ μὲν σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα.
 » Γάσεις δ' ἀναμάτωρ ἀνέμων μόνος, οἷ' ἐπὶ γαίαν
 » Ὀρνύμονοι ποιοῦσι κατὰ φθινύθουσι ἀγέρας,
 910 καὶ πάλιν ἐν ἐβελήνῃ, πάλιν ἢ τὰ πονύματ' ἐπ' αὐ-
 » Στήθεσσι δ' ἐξ ὀμβροῖο λιανῶν καὶ ἰοῖν ἀνέμων (ξυς,
 » Ἀνθρώποις, γήσεσι ἢ καὶ ἐξ ἀνέμωνιο θόρειον,
 » Ρύματ' αὖ δονδρεῖον ἔπ' αὐτῶν, ἡβέρινα θήσονται,
 » Ἄξις δ' ἐξ αἰθέρος κατὰ φθινύθουσι μόνος ἀνέμων.
 καὶ ταῦτα μὲν εἰρήναι μὲν περὶ ἐμπειροκλῆς.
 Ἐπεὶ δ' αὖθις ἐφύμεν περὶ σοφῶν ἐπὶ χείρας,
 Ἀπας ὁ χρῆσις ἐκμαθεῖν, τὸν τῶν ἐκμαθανέτω.
 Σίλωρ, θαλῆς, περὶ ἀνέμων, καὶ πωταγῆς, καὶ χίλων,
 καὶ βίας, καὶ λιανῶν, ἐπὶ χείρας ἡ σοφότης.

ΠΕΡΙ ΛΑΙΟΥ. νθ.

920 Ἀλλος τις φιλόσοφος ἐν χρόνις αὐτίχῃ,
 καὶ τελεστής, καὶ μυθικός, καὶ δόξατο ὁργάνος,
 Λιμὴν τὸν αὐτίχῃ μὲν μεγάλην λατρεῖαν ἔχων,
 Ξέσας ἐν πέτρᾳ πρόσωπον χαρῶν, θέει τε πόλει,
 Τὸν νόσον ἐξωστράνησε μακρὰν αὐτίχῃ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΤΟΥ
ΤΥΑΝΕΩΣ. ξ.

930 Ὁ Απολλώνιος αὐτὸς νόσων ὡν ἐν χρόνις,
 Ὁ τυανῆς ὁ παῖς σοφός, ὁ προειδὼς τὰ πάντα,
 Ἀντιοχέας μὲν ποιεῖ, καὶ μὲν καὶ βυζαντίων,
 Μὴ παρὰ σδωμῶν λιώνων παρὰ, ἔδωκε τὴν τοιαύτην.
 καὶ πελαργὸς ἐγγλύντας ἢ πώπῃ μαρμαρίνης.
 940 Ἐκ βυζαντίου πελαργὸς ἐξήλασε μακρόθεν,
 Ὅφειν νεκρὸς δεξαμενῆς ῥίπῃς βυζαντίων,
 καὶ τῶν φαρμάκων κτείνοντες τὸς πίνοντες ἀθρόως.
 Ὅτι γὰρ ἐθνὸς βαρβαρὸν ἐλάυνε βυζαντίους,
 Ἀποδιδόντες ἀνὰ τὸν τότε τῶν βυζαντίων,
 οἱ βαρβαροὶ τῇ πόλει ἢ προσέβαλον ἀθρόως.
 Ἡ τῶν κρατῶν ἢ γυνὴ τῶν ἐχέφρων ὄσα,
 Ἐν ὁστρονίσις ὁστρονίσις ὄφειν πῶς βαλῶσα,
 Γάσι πολλὰς δέδωκε τοῖς ἐαυτῶν πατρίδοις,
 Ἀπὸ τῶν τέχνης σφονδονέων πρὸς στρατὸν βαρβαρῶν.
 940 Ὁ γινόμενος, ὅλεθρος ἐμπήπει τοῖς βαρβαρίσις,
 Ὡς κατ' αὐτῶν, τῶν ὄφειν τότε στρατὸν ἐκένων.
 Εἰς τὰς πατρίδας τοιοῦτον στρατὸν ἐκένων,
 οἱ ὄφειν ἐπεστράτευσαν κατὰ τῶν βυζαντίων,
 Πολλὰς αὐτῶν ἐδύγασι κτείνοντες ἰσθμοῖς.
 Εἴτα στρατός τις πελαργῶν τὸν ὄφειν ἀνάλισκει.
 Ὡς ἢ τὸν ὄφειν πρὸς αὐτὰς δεξαμενῆς ἔρριπτον,
 καὶ πλείονα τὸν ὄλεθρον ἐδύγασι τοῖς βυζαντίοις,
 τὸς μαρμαρίνης πελαργῶν, ὡς ἐφύμ, σφονδονέων,
 Ὁ Απολλώνιος αὐτὸς τὸς ἀλλοεῖς ἐλάυνει.
 950 Ὁντος προεῖπε καὶ σφονδονέων αὐτίχῃ πῶς,

Vnde ipsi imposuerunt cognomen, uentorum pulsores,
 Quasi qui iam olim sedasset uehementē uenti flatum.
 Erat autē hic filius Melitonis ex genere Agrigentin-
 Pythagoræ discipulus, et Telaugis postea. (rum, τῇ
 Telauges autem Theanus filius, atq; Pythagoræ.
 Quod autem facere Empedocles potuerit talia,
 Audiens huius carmina, discere manifestius:
 Pharmaca quæcūq; fuerūt, malorum et senectutis auxi-
 Audies, quoniā ego soli tibi curo hæc omnia. (lium
 Sedabis autē indefforū uentorum furorē, qui in terrā
 Irruentes, flatibus ledunt arua.
 Et rursus si uolueris, rursus uentos adduces.
 Statues autem ex imbre atro tempus squalidum
 Hominibus, cōstitues autem ex squalido æstiuum:
 Fluenta tum arborū altricia, tum ætherea statuentur.
 Duces autem ex inferno mortui robur hominis.
 Et hæc quidem diximus de Empedocle.
 Quoniam autē suprā diximus de sapientū septenario,
 Omnis qui uult edificare, hos ediscat:
 Solon, Thales, Periander, et Pittacus, et Chilon,
 Et Bias, et Cleobulus, septenarium sapientissimum. (lium

DE LAEIO. 59.

Læius quidā philosophus fuit temporibus Antiochi,
 Et initiator, et mystes, atq; portentorum patrator:
 Fame Antiochiam magna detinente, (bi,
 Cum scalpisset in petra faciē Charonis, posuissetq; ur-
 Morbum relegauit longē ab Antiochenis.

DE APOLLONIO

Tyaneo. 60.

Apollonius hic, Neronis qui fuit temporibus,
 Ille Tyaneus, sapientissimus, qui præsciebat omnia,
 Antiochiæ quidem facit, imò et Byzantijs,
 Ne ingrederentur culices, aliāq; huiusmodi,
 Atq; ciconias cum scalpisset olim marmoreas,
 Ex Byzantio ciconias expulit longē,
 Serpentes mortuos cisternis iniicientes Byzantijs,
 Atq; ueneno occidentes bibentes confertim.
 Olim enim gens Barbara inuasit Byzantios,
 Absente rege tunc Byzantium:
 Barbari uerò in urbem irruerunt turmatim.
 Imperatoris autem uxor ex prudentibus cum esset,
 Testaces uasculis serpentes quodammodo iniectos
 Omnibus ciuibz dedit suæ patriæ, (rorum.
 Ut à mœnibus eiacularētur fundis in exercitiū Barba-
 Quo facto, internecio inuasit Barbaros,
 Tanquam contra se etiam serpentes militarent.
 In patrias postea reuersis Barbaris,
 Serpentes aciem direxerunt in Byzantios,
 Multos eorum morfibz occidentes uenenatis.
 Deinde exercitus quidā ciconiarū serpentes cōsumit.
 Cum autem serpentes ad cisternas proijcerent,
 Et maiorem internecionem facerent Byzantijs,
 Marmoreas ciconias, quas dixi, cum formasset
 Apollonius ipse, ueras eiecit.
 Iste prædixit commotionem Antiocheæ urbi,

Καὶ περὶ Νερόντος αὐτὸς προέειπε τῷ τυραννῇ.
 Μετὰ μινδρὸν δὴ γίνεσθαι μέγα τι καὶ ὁ μέγα.
 Καὶ δὴ ποτὲ τὸ Νερόντος αἰνοντοῦς ἐν τραπέζῃ,
 τὸν σκύφον Σκηπτοῦ χεῖρας ἐξήρπασεν ἐκ τῆς χειρὸς τὸ σκύφος.
 Βλάβη δὲ ὁδολῶς γέγονεν ἐκείνῳ τῷ τυραννῇ.
 Καὶ ποτὲ πάλιν ἱρατὴν θείας σὺν ἄλλοις ἀστρολόγοις,
 Πρὸς Δομιτιανὸν εἰσὼν, εἰπόντα τὸτον ἵτάναι,
 " Οὐ μὲν μὲ κτονέεις, ἐπεὶ ὅτοι μέρσι μὲς εἰμι.
 Καὶ δὴ ἱερὰς μὲν τὴν μακρὰν, ἡ δὲ ἔχει, γυναικάδα,
 Γαρονιδίθην τῇ εἰρητῇ μέλλων ἀναιρεθῆναι,
 Μιὰ ῥοπήν ἐφάνη ἢ τόποις δικαιοκρατίας.
 ἔσως Εἴτα πρὸς ἐφιστῆ τυχὼν τῆς ἰωνίας πόλιν,
 Ἐν ῥόμῃ τῷ τυραννῇ δὲ τῷ τότε κτεινομένου,
 Ὡς πρὸ ἐκείνου παρῆς, καὶ βλέπων πάντα ταῦτα,
 Γαίε τὸν ἀλτήριον, καὶ, συχρῶς ἔδοκ.
 Ὡς ἢ σωθῆναι πρὸς μινδρὸν τὸν τυραννὸν ἐσθλῶναι,
 Καὶ τὸν ἐχθρὸν καταβαλεῖν, ὡς χεῖρα πάλιν ἔτος,
 Ἐως ἔλθω τις δούτορος συναγωγῶν σφαιρῶν,
 Τὸν σφαιρὸν ἀνύγρει, καὶ κτείνουσιν ἐκείνον.
 Οἶδα μὲν τὰ ἀνδρῶς ἀπολλωνίους τῶν,
 Προρρήσεις καὶ τὸράς, καὶ μακρὸν ἢ λέγειν πάντα.
 Ὅσον τὸν λόγον οὐδ' αὖτις τὴν περὶ τῶν πάντων.
 Γράφουσι ταῦτα πᾶν τρία, καὶ χρονικῶν τι πλῆθος,
 Φιλόστρατος, καὶ μέγιστος ὁμοῦ καὶ μοιραγόνος,
 Καὶ πλῆθος ἄλλο πᾶν πλεονασμῶν, ἔσπερ' ὁ δ' οὐδὲν λέγειν.
 Καὶ σὺ ἢ τὸ περὶ ῥόγῳ, ἀκαιορὸν ἐστὶ, τέκνον,
 Αναστῆναι καὶ τὰ σαφῆ τίσι βιβλίοις κείται,
 Καὶ τὸς ἐμὲς λαονότομῳ ἐστὶ μάταιως χαρτάς.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ. ξα.

Ο Αβδηροδαιμόκριτος ὁ καὶ ἡγεσιφράτης,
 Τῷ ἢ λονίππῳ μαθητῇ, τῷ μαθητῷ μελίσσῃ,
 Ὡς ἀλθῶς φιλόσοφος πάντα καλῶς γινώσκων,
 Αἰτὴν ματαϊότης τὰ βίβλιν διεγέλα.
 Οἱ δ' ἀβδηρίται δόξαντες μεταχρησάμεν τὸν ἀνδρα,
 Δικαίαν αὖτις δωρεὰς πέμψαντες ἰπποκράτη,
 Ἰκέτοισιν ἰάσασθαι τῷ ἱατρῷ τῷ ἰώῳ.
 Οἱ δ' ἱατρὸς ἐκπεπλυνῶς, καὶ δὴ χατῶν χρημάτων,
 Ἰδὼν δαιμόνιον αὐτῶν, πάλιν ἀνθυπεγράψα,
 Γλέου αὐτὸς θόρακ' οὐκ εἶς, ἢ θόρακ' οὐκ εἶς τῶτον,
 Ομολογῶν τε χεῖρας πᾶσι τοῖς ἀβδηρίταις,
 Οτι τοῖς τῶν δι' αὐτῶν ἀνδρα σοφὸν ἐγνώκει.
 Τῶτον δ' ἐν τῷ δαιμόνιῳ, πάνσοφον ὑπεργμόνον,
 Ἀλλὰ μὲν λέγουσι δρᾶσαι τῶν θόρακ' οὐκ εἶς.
 Καὶ γε τὸν ἀπὸν λαίλαχ' αἰρ τρεῖς ὅλας ἐφ' ἡμέρας,
 Ἀπὸν θόρακ' οὐκ εἶς αὖτις τῶτον ξονοδόχοντα.
 Πολλοὶ φασὶ τὰ τῷ ἀνδρῶς, καὶ κῶς ἰπποκράτης.

ὁ διογε-
 νιανός
 Laertij sunt
 isti carmina
 libro 9.
 Ἐπιγραμμάτω γράφουσι τῇ τῇ, γράφει τὸ τῷ ἀπὸν.
 Καὶ τίς σοφὸς ὡς, τίς ὄργον ὄρεξε τοῖς τῶν.
 Ὅσον ὁ παντοδράτης μὲν ὡς δαιμόνιος,
 Ὅς θαύμαζον παρὲντα, τῇ ἡμέρα δῶμασιν ἐσχέ,
 " Καὶ θόρακ' ἀπὸν ἀπὸν αὖτις ἐξοῖσιν.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΧΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡ-

ταβάζου. ξβ.

CHILIAS ΤΗΡ ΤΕ ΤΡΙΤΑΙΧΜΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΠΛΑΤΟΣ ΙΣΘΕΙΑΝ,
 ΕΧΕΙΣ ΝΑΜΟΝΟΥ ΑΠΕΡΙΒΑΤΕΣ ΟΝ ΤΩ ΕΠΙΣΤΟΛΩ.

Ηποδ

Et de Nerone ipso prædixit tyranno.
 Post paulum sane fit magnū quid, etiam non magnū.
 Et sane olim Nerone bibente in mensa,
 Fulmen effusum rapuit e manu scyphum,
 Noxa autem nulla fuit illi tyranno.
 Atq; olim rursus detentus cum alijs astrologis,
 Ad Domitianum dixit, qui iusserat hunc occidi:
 Nō quidē me occides, quoniam nequaquā fato destinatus
 Et sane detōsa quidē lōga quā habebat barba, (sum.
 Coniectus est in carcerem, ut interficeretur. 960
 Vno autem momento uisus est in locis Dicearchie.
 Deinde ad Ephesum t. cum stetit, Ionia urbem.
 Romæ autem tyrannus ille tum occideretur,
 Tanquam illic assistens, atq; uidens hæc omnia:
 Percute scelestum, percutite, affatim clamabat.
 Cum autem accideret aliquantisper tyrannū instare,
 Atq; inimicum deicere, pallebat rursus iste:
 Donec ueniēs quisspiā secūsus, auxilio ipsi Stephano,
 Stephanum erexit, atq; ita occidunt illum. 970
 Noui innumeras uiri Apollonij huius
 Præditiones, atq; portētā, longū autē dicere omnia.
 Vnde sermonem hic, qui est de illo, desinam.
 Scribūt hæc patria, et Chronicorū quædā multitudo,
 Philostratus, et Maximus simul, et Mæragenes,
 Et turba alia plurima, quos non ualeo dicere: (fili,
 Actibi quoq; cum superuacaneū, tum importunū est
 Exquirere quæ manifesta, quib. in libris ponātur,
 Et meas rescindere sic frustra chartas.

DE DEMOCRITO. 61.

A Bderites Democritus, filius Hegeisfrati,
 Leucippi autem discipulus, discipuli Melissi, 980
 Tanquam uerē philosophus, omnia pulchrē sciens,
 Semper uanitatē uitæ deridebat.
 Abderitæ autem arbitrati insanire uirum,
 Decem talentis dono misis Hippocrati,
 Rogabant curatum iri ā medico Coo.
 Medicus autem profectus nauī, et absq; pecunijs,
 Conspicatus Democritum ipsum, iterum reuersus est,
 Plus ipse curatus, quā qui curasset hunc:
 Confessusq; gratias omnibus Abderitis,
 Quod talem propter ipsos sapientē uirum agnouerit. 990
 Hunc igitur Democritum, sapientissimum quum esset,
 Aliamulta dicunt fecisse prodigiorum,
 Et quidem Plutonem detinuisse tres integros dies,
 Panum calidis in uaporibus hunc hospitantem.
 Multi tradunt res huius uiri, et Cōus Hippocrates.
 † Epigramatū uerō scriptor quidā refert illud de Plus
 Et quis sapiens sic, quis opus fecisset tantum, (tone: "
 Quantum cūniscius declarauit Democritus? "
 Qui mortem prætereuntem triduo in ædibus habuit, "
 Et calidis panum respirationibus hospitatus est. 1000

DE TRITAECHMA AR-

tabazi filio. 62.

Tritæchmæ uniuersam latè historiam
 Habes positam exactè in epistolia.

Quin

- » Η πόρ δ βαθυλώγιος ἡὸς τῷ ἀρταβάζῳ
 » Τρεταίχμης ὁ ἀγρῶχος ἐκείνος ἐταυθία,
 » Κτίσι' ὀφθαλμοῖς πρὸς ἡμᾶς, προσόδῳ τ' ἐ χρημάτων.
 » Τὶ τῷ φορβάδες ἵπποι τε χωρὶς τῶν ἄλλων πάντων,
 » Μυριοσύν, καὶ χιλίαι ἐξάντες μίσημον.
 » Κήλωνες ὀκτανόσιοι, χωρὶς τῶν ὅν πολέμοις.
 » Κυβέες, μόλις τρεφόμενοι ἐν τέτρασι χωρίοις.
 10 Ἡ μόρσις πρὸς ὁδοὺς ἐν τῶν λοιπῶν χωρίων,
 » Ἀρτάβη πλήρης, γέμει χυσιῶν νομισμάτων.

ΠΕΡΙ ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΥ. ξγ.

- Τὸν ὄριχθόνιον αὐτὸν, ὁμηρος νῦν λεγέτω.
 » Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκνῳ πεφιληγρέτα ἴσους.
 » Κτίσας ἢ Δαρφάνιόν, ἐπεί ὑπὸ ἴλιος ἱρή
 » Ἐρπεδῶν πεπλόιστο πόλις μόρσιον ἀνθρώπων.
 » Ἀλλ' ἐθ' ὑπὸ πρῆας ὤκειον, ἢ πολυπιδάκν' ἴδους.
 » Δάρδανος αὖ τέκνῳ ἡὸν, ὄριχθόνιον βασιλῆα,
 » Τῷ τρισχίλιαι ἵπποι ἴλιος κατὰ βασιλείῃ,
 » Πᾶσαι θύλααι, πολλὰσι ἢ πᾶσι ὑπᾶσαν.
 20 Τέων καὶ βορέης ἡρέασατο βοσκομένων.

ΠΕΡΙ ΙΩΒ. ξδ.

- Ως αὐτίκῃς ἡν ἀνὴρ, καὶ προφητῶν ἢ πρῶτος.
 Ἰσοσεβῆς, ἀληθινός, δίκαιος, μῶμος δίχα,
 Ἀγρὸς μεγάλους, καὶ πολλὰν ἔχων ὑπηρεσίαν,
 Καμήλους τε καὶ πορβάτα, βόας ὅμῳ καὶ ὄνους,
 Γουῖπνοσι μόνας μὲν θήλους νομάδας ὄνους,
 Καὶ ποντακίσι βοῶν τῶν ἀρτόρων ἴσους,
 Ἐπὶ χίλις σὺν ἢ πορβάτων τῆς ἀγέλης,
 Καὶ τρισχίλιαι ἱάμυλοι, ἄλλα πολλὰ σὺν τότε.
 Ως βίβλος τῶν ἰὼδ' πάντα ταῦτα διδάσκει.

ΠΕΡΙ ΠΥΘΙΟΥ ΤΟΥ ΛΥΔΟΥ. ξε.

- 30 Ἐχες καὶ τὴν τῷ πύθιῳ σύμπασαν ἰστορίαν,
 Ἐν τῷ ἐπιστολίῳ μετ' ὅπως πεπλατυμένους
 Τῶν παρῆκα περὶ εἰπεῖν, ἀλλ' εἶπον ἐν ἐόροις.
 Ἡ ἡμέρισις τροφὴ στρατῶν παντὶ τῷ ξέρξῃ,
 Τάλαν' αὖ τετρακίσια, λυτὸς ἡν τρεφομένοις.
 Γρανθρατὶ ἢ πύθιῳ τῶν ξυνόσας τότε,
 Λαμπρὸς πάντας εἰσάγει τραπέζης ἀφροτάταις.
 Τὰ δ' ἂν ἀλαφρῶς δίδωκεν, ὅσῳ ἢ τῷ ξέρξῃ,
 Ἐχέτω ἐπιστόλιον εἰς πλάτους γεγραμμένον.

ΠΕΡΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. ξε.

- 40 Χοσρόης αὖ αὖξ ἡν πόρσιον, ἐν χρόνῳ ἡρακλείῳ,
 Τοῖς ἀνακτόροις τοῖς αὐτῷ τοῖς περὶ τὴν πόρσιον,
 Ἐν τοῖς ὀρέοις ἄρανόν ἔχων τεχνισθούτα,
 Ἐξ ἢ βροταὶ καὶ ἱσραῖνοι, μηχανιστοὶ καὶ ὄμβροι,
 Ἐστρωμένον πρὸς ὁδὸν, ἐρρήγνυντο πρὸς βάμβος.
 Ἐπὶ αὖ ἢ χροῖνες πολέμοις ἡρακλείῳ τοῖς πόρσιον,
 Σκάντων πόρσιον σύμπασαν, καὶ πυρπολῶν, καὶ καὶ
 Καὶ τὸν πυρφόρον ἄρανόν ἡρακλείῳ ἐκείνῳ, (ωρ,
 Σὺν τοῖς χοσρόῃς σύμπασι οἷς εἶπον ἀνακτόροις.
 Καὶ πῶρ πόρσιον ἡρακλείῳ, ὅσῳ εἰς σέβας εἶχον,
 Ἐν ἱσραῖν μὲν ἀναβθῆν ὑπὸ πόρσιον πάλαι,
 50 Λυχνοναίας ἢ πυρσοῖς τοῖς ἀνδραδίοις,
 Καὶ συνεχέσι ἢ πυρραῖς, μεγάλας, λαβοτάταις,
 Ἐπιμῶς τρυφόμενον μέχρι τῷ τότε χρόνῳ,
 Ὑφ' ἡρακλείῳ ἢ σιδεῖν, μέγα πόντος πόρσιον.

Οἱ χρονικοὶ

- Quin Babylonius filius Artabazi
 Tritæchmes strenuus ille lasc. uiebat
 lumentorū pabulo abundanti, prouentuq; pecuniarū.
 Illiq; pascuales equi præter alia omnia,
 Decies mille milia, et mille sexies numerati.
 Equi missarij octingenti, præter eos qui in bellis erant.
 Canes. uix nutriti in quatuor regionibus.
 Diurnus prouentus ex reliquis regionibus
 Artaba plena, repleta aureis nummis.

DE ERICHTHONIO. 63.

- Richthonium ipsum Homerus nunc dicat:
 Dardanū rursus primū genuit nubicoga iupiter.
 Condidit autē Dardaniā, quoniam nondū ilios sacra
 In agro cōdita fuerat urbs uarie loquentiū hominum,
 Sed adhuc sub monte habitabant scaturiginosæ Idæ.
 Dardanus rursus genuit filium, Erichthonium regem,
 Cuius tres mille equi iuxta saltum pascebantur,
 Omnes scæminæ, multis autem pulli suberant,
 Has et Boreas amauit pascentes.

DE IOB. 64.

- Ob Ausites erat uir, et prophetarū autem primus;
 Pius, uerus, iustus, reprehensionis expers,
 Agros magnos, et multum habens famulitium,
 Camelosq; et ues, boues, simul et asinos.
 Quingentis solas quidem scæminas pascuales asinas,
 Et quingenta boum aratorum iuga,
 Septem milia autem ouium gregis,
 Et tria milia camelorum. alia multa cum his,
 Ut liber huiusce Iob omnia hæc docet.

DE PYTHIO LYDO. 65.

- Habes et Pythij uniuersam historiam,
 In epistolio meo angustè, dilatatum
 Hoc prætermisi antè dicere, sed dixi in alijs.
 Diurnus cibus omni exercitui Xerxæ
 Talenta quadringenta, frugaliter erant nutrien dis.
 Cū toto exercitu aut Pythius hūc cū excepisset tunc,
 Splendide omnes tractauit mensis delicatis.
 Quæ autem Dario dedit, postea et Xerxæ,
 Habet epistolium latè descripta.

DE HERACLEO. 66.

- Chosroës rex erat Persarū, in temporibus Heraclei
 In palatijs suis circa Persida,
 In laquearibus cælum habens fabricatum,
 Ex quo tonitrua, et fulmina, machinatiq; imbres,
 Conuiuio exceptis legatis, erumpebant ad stuporem.
 Septem autē tempora bellans Heracleus cum Persis, χροῖνες
 Fodiēs Persiæ uniuersam, igneq; uastās et incēdens,
 Etiam igniferum cælum exussit illud,
 Cum Chosroæ uniuersis, quæ dixi, palatijs. (bant,
 Atq; ignē Persarū extinxit, quē in ueneratione habe
 Ex fulmine quidē accensum a Perseo olim,
 Luminaria accensa, facibus semper succedentibus,
 Et continuis pyrrhis, magnis, uehementissimis,
 Studiose seruatum usq; tunc temporis,
 Ab Heracleo autem extinctū, magnū lucum Persidi.

Chronici

Οι χρονικοὶ ταῦτα φασὶ, καὶ σὺ αὐτοῖς πισίδας.
Εμὴ δὲ λυ δέ πα καὶ αὐτὸς ἔραν ὑπὲρ αὐτῶν,
Ἰάμβος γράψας εἰς τὰς πόλεις πολλὰς εἰσὼν.

- Τὸς ἃ οὐκ ἔστιν ἔλαττον, κλέμματα σοὶ γεγονότα.
23 Καὶ τίς πρὸς αὐτὸν ἔρανος τῷ χροσφῶ,
23 Μηχανοσυχεῖς, ἐξ ἐπιμυθῶν τὰς δροσῶν,
23 Γέρων συρακίσι νεὺ γεωμέτρων,
23 Οὐκ ἀνασπῶν μηχανῇ τῇ τρισπῶν,
23 Βοῶν, ὅπν αὐτὸ καὶ σαλύνει τὴν χθόνα,
23 Εἰς παρὰ σπῶν τὸς ἀσπῶν τὸς ὄρες,
23 Ἡτῶ γεωμετρῶν μηχανῶν σὺ μηχανῶν.

ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ. ξβ.

- Οὐκ ἴσως θεὸς εἰς τὸν πτολεμαῖον,
Τὸν πτολεμαῖον λαγῶν ὑπὸ καὶ βερνίκης,
Τρισχιλοῦ τριμυριάδων τετρακοσίων ἄμα,
Δεκακοτὴν τὴν πόλιν τυγχάνει βασιλεῖα.
Καὶ δὲ λοιπὸν κατὰ τὸν αὐτὸν μαίεται καὶ τὰ ἑπὶ.
23 Πολλὰς ἢ κρατεῖ γαίης, πολλὰς ἢ θαλάσσης,
23 Μυρία, ἀπὸ τοῖς τε, καὶ ἔθνεα μυρία φησὶν.
23 Τρεῖς μὲν οἱ πτολεμαῖοι ἐκατοστάδες οὐδέ δὲ μιλύται,
23 Τρεῖς δὲ ἄρα χιλιάδες τριακῶν ἐπὶ μυριάδεσσιν,
23 Δοιοὶ ἢ τριακῶν, μετὰ δὲ σφισιν οὐνία καὶ τρεῖς.
23 Τῶν πάντων πτολεμαῖος ἀγαθὸν ἐμβασιλεύει.

ΠΕΡΙ ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ

σφωρ. ξγ.

- Οὐκ ἴσως θεὸς οὐκ ἴσως οὐκ ἴσως,
Εἰκοσι χρόνων πεφηνός, ἀμὴν τῆς ἡλικίας,
Τὸς ῥώμης ὄρες ἔκτισεν, καὶ σὺ πῆρα τὰ ῥωμαίων,
Μέχρι καὶ νήσων βρετανῶν διελύσας τὸς βαρβάρους.
Οὐκ ἴσως θεὸς ἰσχυρὸς ἐκλήθη τοῖς ῥωμαίοις,
Ταῦτ' ἐκλήθη ἐκ τῶν ἑσπερίων ἀνδρῶν ἑκτονύμιαν.
Διόδωροι, καὶ δῖοι, καὶ πλείους φασὶν ἄλλοι.

ΠΕΡΙ ΣΕΣΩΣΤΡΙΔΟΣ. ξδ.

- Οὐκ ἴσως θεὸς βασιλεὺς οὐκ ἴσως εἰς ἐκείνους,
Κατὰ ἢ τὸν διόδωρον σεσώσους τὴν κλῆσιν,
Τῶν ἀσπῶν μοναρχῶν, ἔρχε τῆς γῆς ἀπ᾽ αὐτῶν,
Ζουγνύων ἐν τῷ ἀρματι τὴν τὸς βασιλείας,
Καὶ ὑπ' αὐτῶν συρῶντες, ἀσπῶν ὑπ' ἑπὶ πᾶσι.
Καὶ ἱεροποιῶν καὶ θεὸς ἐκκλητὸς τοῖς τότε.
Τότε ποτὶ τις βασιλεὺς ἐκλήθη τὸν τύφον,
Τῆς τύχης τὸ ἀσπῶν δι' ἀνιγμῶν προσέλασας.
Εὐκλειαν τὸ ἀρμα γὰρ αὐτὸς, τὰς τροχίους ἐώρα.
Βραδείαν ἢ τὴν βᾶδισιν, ὅπως ὄρων, ἐποίησεν.
Ὡς ἢ πρὸς τὸν ἐλπίον οὐκ ἴσως εἰς ἐκείνους,
Τὴν ἱεραρχίαν πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτῶν περὶ τὰς λέγει.
Ὡς ἢ, τροχῶν τὰς συρῶντες βλέπων φασὶν, ὅτι τρέχει.
Γινὼς τοιγαροῦν οὐκ ἴσως εἰς, ὅπῃ αὐτὸς ἐλθὼν,
Συγγέλλει τὸ ἀγρόν, ἀσπῶν συγγέλλει τὴν τὸν.
Καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς σύμπασι λὺν πρᾶος τὴν καὶ σφωρ.
Κτησίας, καὶ ἡρόδοτος, διόδωρος, καὶ δῖοι,
Καὶ ἡλλοῖοι σὺν αὐτοῖς, σιμόκατος, καὶ ἄλλοι,
Τῆς ἱστορίας μένεται σφωρ, οἱ ἢ πλατεῖας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΩΝΟΣ. ο.

- Εἰς ἰταλῶν ἀνεαδῶν ῥωμαίων τῶν αὐτόνων,
Οὐκ ἴσως θεὸς οὐκ ἴσως ἐκ τῶν τῶν ῥωμαίων,

Υπάτος

Chronici hæc tradunt, et cum ipsis Pisides.

Memini autem alicubi etiam ipse Cæli illius, (mitto.
Iambos cū scripsissem in templū, ex quibus multos di
Hos autē hic dixerim, furti instar tibi ut sint.

Et quod nam ad ipsum, Cælum Chosroæ,

Machinaris, ex imbribus rores,

Senex Syracusie nunc geometra,

Qui terram euellat machina trispato,

Clamans, Quocumq; uado, et commouebo terram:

Sine auellere immotos montes,

Vincor mulieris machinis bene fabricatis.

DE PTOLEMAEO. 67.

CHius Theocritus scribit, Ptolemaum,
Illum Ptolemæi Lagoi filium et Berenices,
Ter mille trium myriadum quadringentarum simul,
Decemq; et octo urbium esse regem.

Et quod superest, ad uerbum discite et carmina:

Multas autem tenet terras, multaq; maria,

Dena milia, innumeriq; et gētes innumerorū hominū,

Tres quidem ipsi urbium centuriæ fabricatæ sunt,

Tres igitur chiliades, tribus super myriadibus.

Due autem triades, post ipsas autem nouem et tres,

Omnium Ptolemæus fortissimus rex existit.

DE CAIO IULIO

Cæsare. 68.

CAius Iulius Cæsar ille Romanus,

Viginti annos natus, in flore ætatis

Romæ fines auxit, et sceptrā Romanorum,

Vsq; ad insulas Britannorum subiugatis Barbaris,

Vnde deus Iulius uocatus est à Romanis,

Hoc honestum ex rebus gestis adeptus cognomen.

Diodori et Diones, et multi dicunt alij.

DE SESOSTRIDE. 69.

ASyriorum rex Sesostris ille,

Iuxta Diodorum uerò Sesoosis nomine,

Affsyriorum monarcha, dominatus est terræ omni,

Iungens in curru huius reges,

Et ab ipsis tractus, quemadmodum ab equis alij:

Et mundi imperator, et deus uocabatur sue ætatis ho

Huius aliquādo quidā rex cōprestit superbiā (minib.

Fortunæ inconstantia per ænigmata cum ostendisset. 90

Trahens enim carrum ipse, rotas contemplantur:

Tardam autem uelocitatem, sic contemplans faciebat.

Vt autem ad hunc dixit Sesostris ille,

Cur ociaris ad uiam homo? actutum dic.

Ille autē, rotarū uersiones uidens, inquit: non curro.

Cognoscens igitur Sesostris id quod ipse declarabat,

Contraxit fastum, distinxitq; hos,

Et deinceps uniuersis erat mitis, et modestē sapiens.

Ctesias, et Herodotus, Diodorus, atq; Dion,

Et Callisthenes cum ipsis, Simocatus, et alij

Historiæ meminerunt paucis: illi autem latē.

DE CATONE. 70.

EX Italis Aeneadibus Romanis Ausonijs,

Cato iste inelytus trahens radicem prosapie,

Consul

- Υπατος ἢ ἀρεπρεπὴς, καὶ στρατῶγος ῥωμαίων,
Θεράμνης τε καὶ τρόπαια λαίσσα γὰρ μύρια.
Οὗτος τὸν ἰδιὸν ἵον πᾶσι λαλῶς παιδύει,
Αὐτὸς διδάσκων ἀνελύς, καὶ νηθεὶς τὰ παύτα,
Ὅσα σὺν οἷσιν πρὸς ψυχὴν, ὅσα πρὸς πολιτείαν,
Ὅσα πρὸς ῥώμην, πρὸς ἀλκὴν, πρὸς πᾶσαν εὐρυμίαν.
110 Αὐτὸς αὐτῷ διδάσκαλος γίνεσθαι τῶν πραγμάτων
Ελλήνων, ῥωμαίων, πάσης ἀπλῶς παιδείας,
καὶ πόρ καὶ ἄλλης γραμμῆς μύθους λεκτικῆς,
Σὺν τούτοις καὶ σαλόνιον ἀνδρα κλεινὸν ἐν λόγοις.
Ὁν γὰρ ἤξις τὸν ἵον ὑβρίζεσθαι τοῖς δόλοις,
Ὡς τούτοις διδασκόμενον καὶ αἰεδοῖαι πολλάν.
Οὐτ' ἔρ' ἐκείνοις χρεώσθαι ἤθελε μέγα χρέος.
Μέγα καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸ διδασκαλὸν τῶν λόγων.
Αὐτὸς δ' ὡς ἐβλῆ, γίνεσθαι διδάσκαλος τῶν λόγων,
Δρόμους, παλαίστρας, καὶ πυγμῆς, καὶ δίσκου, καὶ δισκίου.
120 Τῶν γυμνασίων, ἱππικῆς πάσης ὀπλομαχίας. (λβ.)
Αὐτὸς αὐτὸν ἐδίδασκε καὶ μᾶ καὶ ψυχὸς φόβειν,
καὶ πρᾶτ' αἰεὶ ποταμὸς μεγάλῃς ῥύματι ὁδεῖς,
Γαυτῶν λαλῶν αὐτῇ χεῖρ, πᾶσι μὲν τὰ φάλα,
Φυρὸς ὑπάρχωρ τῇ παιδὸς, ἄχει καὶ τῶν ῥυμάτων.
Οὕτως αὐτὸν ἐφύρε γὰρ, ὡς ἰδρὼν παρθένου,
Σεινόντιμον ἰδρῶν παρθένου ἐστίασα.
Ὡς μὲν τῷ ῥύματι πᾶσι φάλας εἶπεν τὸν παῖδα,
Μήτε τινὰ τῶν λατῶν ἐλθὼν ὁρῶν ἢ δόλων,
Γαρόντος τῆς τῇ παιδὸς αἰσχρόν τι ῥύμα φάλα.
130 Οὕτως αὐτὸν ἐν ἀπασιν ἐπαίδου ἐλθόντι.
Ὡς ὑφ' ὁρῶν βαυμάσαντα τὸν στρατηγὸν παύλων,
Επὶ πορτίᾳ θυγατρὶ γαμβρὸν αὐτὸν ποιεῖσαι.
Τῇ γὰρ ῥωμαίων σύμπαντος στρατῶντος τρεπτόντος,
Ὁ πᾶς ἐκφισσάμενος, ἐτιμνέ τὸς βραβάρους.
Εκ συνειχῶν ἢ ἐφισμῶν τῆς σπάθης πεπληνῆς,
Ὁν ἤρετ' ἰσχυρὸν φυγεῖν σὺν τοῖς λοιποῖς ῥωμαίων,
ἀλλὰ τῶν φίλων πρὸς θάνατον τινὰς, ἐξελθόντας,
Ὅπως στραφόντων σὺν αὐτῷ τὸ ξίφος ἐφ' ὁρῶν.
καὶ δι' αὐτὸς τῶν αἰρετῶν ἐλάσας πρὸς βαρβάρους,
140 Τὴν νίκην μὲν ἐποίησεν ἐθρακλῆ ῥωμαίων.
Αὐτὸς δ' ἐπὶ πᾶσι παύλων ἀνδρῶν τὴν σπάθην,
Ὡς αὐτὴν ἐφ' ὁρῶν, μέσῳ νεκρῶν μύθων.
Ὅθεν καὶ γέγονε γαμβρὸς, ὡς ἐφημον, τῇ πάλῃ.
Οὗτος ὁ πᾶς τῇ λατῶν. λατῶν δ' ἦσαν δύο,
Ἀμφότεροι φιλόσοφοι, καὶ στρατηγοὶ ῥωμαίων.
ἀλλ' ὅτος ἢ ὁ πρότερος, ἐν χρόνῳ αὐτὸς ἴσχυς,
τῇ μετὰ τὸν ἀλέξανδρον χρόνῳ τὴν βασιλείαν.
Ὁ δ' ἄλλος ὁ νεώτερος, ὅς ἐστιν ἀνδρῶν,
Ὁ τὴν γυναικᾶ τὴν αὐτῇ δὲ ὁρῶν φίλῃ,
150 ὁ ἀδελφὸς λατῶν, καὶ φίλος τομπαλίδης,
Ὁ καὶ φιλοσοφῶν τῇ κατῶν τῇ πρώτῃ,
Εκ χρόνῳ ἢ τῇ κατῶν καὶ σὺν τῇ τρυφῇ.
Εἶχον ἵον καὶ ὅτος μὲν, ἀλλ' ὁ παιδῶν ὅτος.
Πλάταρχος, διονύσιος, διόδορος, καὶ διών,
τὰ τῶν κατῶν γράφουσι, καὶ τὰ τῶν σκηπτῶν.
Οὕτω κατὰ τὸν κατῶν τὸν πρὸς ὁρῶν ἐκείνῳ,
Κάμοι κατῶν διδάσκαλος πατὴρ ἐμὸς ὑπῆρξε,
Μικροῖς ἐν διαλέμμασι σέλλων με διδασκάλους.

Μιὰς

Consul erat decens, et imperator Romanorum.
Triumphos et tropaea qui crexerat innumera.
Iste proprium filium omnibus pulchre erudiebat,
Ipse docens exacte, atque admonens omnia,
Quaeque conferrent ad animi, quaeque ad rempublicam,
Quaeque ad robur, ad fortitudinem, ad omne concinni-
Ipse ei magister fit rerum (tatem.
Graecum, Romanum, omnis simpliciter eruditionis:
Quamvis et seruos scribas innumeros haberet,
Cumque his Salonium, uirum clarum eloquentia.
Non enim dignabatur filium contumeliosi affici a seruis,
Ut qui ab his doceretur, et uapulari saepenumero.
Neque igitur illis debere uoluit magni operis precium.
Magnum etenim reuera, institutio orationum.
Ipse autem, ut dixi, fit praceptor orationum,
Cursus, palaestrae, pugilatus, disci, et diauli,
Gymnasiorum equestris totius armaturae.
Ipse eum docuit aestum ac frigus ferre,
Atque traicere fluuios magnos fluctuosos,
Omnia honesta amplecti, omnia odisse turpia,
Custos existens pueri, usque etiam ad purgantia.
Sic ipsum enim custodiebat, quasi sacram uirginem,
Venerandam sacram uirginem Vestalem,
Ut neque uerbum unquam malum dixerit puer,
Neque quisquam Catonis uel libertorum, uel seruorum,
Praesente hoc puero turpe uerbum diceret.
Sic ipsum in omnibus erudiuit decenter:
Ut postea cum admiratus esset imperator Paulus,
In Portia filia generum ipsum faceret.
Romanorum enim uniuerso exercitu in fugam uerso,
Puer euaginato ense percussit Barbaros:
Ex continuus autem ictibus gladii, ensis cum decidisset, ξιφισμῶν
Non elegit fugere cum reliquis Romanis,
Sed amicos cum praecurisset quosdam, precabatur,
Ut reuersis cum ipso, enseni inueniret.
Et sane cum istis impotenter impetu facto in Barbaros, ἐφ' ὁρῶν
Victoriam quidem fecit altera uirtute Romanis.
Ipse autem non prius cessauit, inquirens enseni,
Donec ipsum inuenit in medijs cadaueribus innumeris.
Vnde et factus est gener, ut diximus, Pauli.
Iste autem filius Catonis (Catones autem erant duo,
Ambo philosophi, atque imperatores Romanorum)
Sed iste erat prior, in temporibus Antiochi,
Qui post Alexandrum occupauit regnum.
Alter autem iunior, qui seipsum interfecit,
Qui uxorem suam dedit Hortensio amico,
Frater Capitonis, atque amicus Pompei, Pompeij
Qui et philosophus magis Catone primo,
In temporibus fuit Caesaris, atque Syllae tyranni.
Habens filium et iste quidem, sed non erudiens ita.
Plutarchus, Dionysius, Diodorus, et Dion,
Res Catonum scribunt, atque Scipionum.
Sic iuxta Catonem priorem illum,
Et mihi omnium praceptor pater meus fuit,
Modica per interualla mittens me ad praepetores.

Ff

Vnius

Plutarchus in
Aemilio.
τόρτιξ

Pompeij

Μῖα δ' ἡμέρας πατρειῆς ἀγῶν ὁ περὶ λόγος,
 Τῷ μὲν αἰὲν χρόνῳ μετὰ τῶν διδασκάλων πλέον
 Ἀνῆλ, προεβίβαζεν· ἀλλ' ἀσυνκρίτω τρόπῳ,
 Ροιῶν οὐ λόγοις αὐξέσθαι κατὰ τὴν ἀλλοείδαν,
 Ρῦρ ἴωρ, ἐπὶ τεχνίῳ μετὰ πυργῶν, πρὸς ἀντιπάλιν,
 Ροιῶν βελλοφρόντι μὲν, πῶρόν πορὶ πόντον,
 Εἴτε πόρσεα πῶρ ὁρῶν, γοργόνων ἀναγέτιν,
 Τῶν ὑλίκων ἐλσύνθρον, καὶ τῶν ἀπογαύντων,
 Ἀρχῶν καὶ δόξας, καὶ τιμῆς, καὶ φιλοχρηματίας,
 Ἀπὸρ σινέχει συμπαντας τῆς ἐξ ἀνελσύνθρον.
 Οὕτω παιδίσκει μετὰ τῆς, ὡς τὸν ἦν ὁ κῆρυξ.
 Εἰ δέ τις καὶ τὸν κῆρυκα χρεῖται μανθάνειν, οἷος,
 Εμὲ βλέπεται, κῆρυκα ἐμψυχον ἰωγραφίαν,
 Καὶ παλαμῆδος τῇ σφῶν, παιδὸς τῇ ναυπλίου.
 Ἀμφὶ καὶ γὰρ σύγκλητος ἔσαν πρὸς ἡλικίαν,
 Λεπτοὶ, γλαυκοὶ, λουσκόχρεες, πυρρότερες, καὶ ὄλοι,
 Ωσπὲρ ἐγὼ τοῖς σύμμασι· ἀλλ' ὁ μὲν παλαμῆδος
 Μολέποτε θυμῶν, ὡς λόγοι παρ' ὧσι,
 Τότῳ καὶ μόνῳ πρὸς ἡμᾶς διάφορον ἐσχέκει,
 Σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὅμοιος οὐκ ἄστιν,
 Ως καὶ τὴν κόμην αὐχμηρὰν ἰδὼν ἡμῖν λεπτῶν,
 Εξ ἄλλοις ἢ ἀμφοῖν τὸτῳ σινεδορῶν.
 Ἡμᾶς δὲ καὶ φύσει γὰρ, καὶ τῶν ἀδρόδοξων,
 Οὐκ ἔστιν ἢ διέφορον ἡμῶν, τῷ μὲν θυμῶν,
 Εἰ τῶν δὲ ψυχῶν τῶν συγγραφεῶν λόγοι.
 Αἱ κῆρυκα αἱ τοιαῦται γὰρ, θόρυμα τε, καὶ θυμῶν.
 Ἡμῶν γὰρ, ὡσπὲρ ἐφικον, διέφορον οὐκ ἔστιν.
 Καὶ τῷ φιλοκορδέσῳ καὶ φειδωλῶς ὑπαρχῶν.
 Τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσι, ἐμφορῶν τυγχάνοντων ἀλλήλοις,
 Σωματικῶς, ὡς εἶλετο, καὶ τοῖς ψυχικῶς.
 Ἐμοὶ ἢ πλεον τῷ ἀνδρὶ τῷ κῆρυκα ὑπαρχῶν,
 Τὸ μὲν ἰσχυρῶς χρεῖται θυμῶν ἐπὶ δικαίῳ,
 Γυρπνῶν, ὡσπὲρ κῆρυκα ἀνδρῶν παρ' ὧν.
 Καὶ γὰρ σινεδορῶν γεγονῶς ὁ δὲ τῶν κῆρυκα,
 Σύλλας τυραννῶν, πρὸς αὐτῶν τὸν οἶκον ἀφικνῶν
 Σὺν σαρκῶν τῷ αὐτῷ παιδαγωγῷ πᾶσι.
 Ἀνδρῶν ὡς εἶλετο κεφαλῶν κλεινῶν ἐμφορῶν,
 Ὁρῶντας ἡμεῖς ἢ τῶν φρόντων ἐκείνων,
 Πρὸς τὸν παιδαγωγὸν ἐφικνῶς τῶν τῶν κῆρυκα
 Ως δ' ὁ παιδαγωγὸς εἶπε, πῶν τῶν πᾶσι τῶν.
 Οὐκ ἔστιν ἐφικνῶν ξίφος ἐμοὶ τις δότω,
 Κῆρυκα τυραννῶν ἀπλῶν ῥύσονται τὴν πατρίδα.
 Κῆρυκα θυμῶν τοῖς τῶν ἐπὶ δικαίῳ,
 Καὶ ἴσως μέγας ἡμῶν, τιμῶν μετὰ τὴν κῆρυκα,
 Ως ἴσως αὐτῶν ἐκείνων κατὰ τὴν αἰσχύναν,
 Εἴ πορ ἐλὼ μοι, βλέποντι τοιαύτας ἀποτίας,
 Ἀρχιερεῖς τοῖς ἀρχῶν διελσύνων ἐκόντας,
 Καὶ ῥύσονται ὡς ἀνδρῶν τρόποις φιλοκορδέσῳ,
 Καὶ νομικῶς τυραννικῶς ἀνδρῶν διελσύνων,
 Καὶ ἴσως πάλιν αἰσχρῶς, ἔτ' ἢ καὶ δικαίῳ,
 Συμφεραμένους ταῖς αἰσχρῶς, ὡσπὲρ τῇ γαργαλῶν,
 Τὸ βλέποντα τὸ κῆρυκα, ὡσπὲρ μολῶν σαρκῶν
 Τῶν οἶκον πᾶσι μαρμαροῦ αὐτῶν διελσύνων
 Ἀπλῶν ἐκαστῶν, διδῶσι τῷ γοναίῳ,
 Καὶ πᾶν ἄλλο τι κῆρυκα, καὶ χρεῖται μὲν,

pro rostris
 exposita

γαργαλῶν

Vnius autem diei paternæ exercitium circa orationes,
 Menstruo tempore me, quam præceptores, plus 160
 Excitavit, promouitq; sed minimè commixto modo
 Faciens in orationibus crescere, iuxta aloidas,
 Ignè uiuū ceu muro uallās me turribus tōtra aduersa-
 Faciens Bellerophontem me alati equi equitè, (rios,
 Siue Perseum alatum, Gorgonum interfectorem,
 A materialibus liberum, & à terrestribus,
 Dominās & gloriæ, & honori, atq; amorī diuitiarū,
 Quæ continent uniuersos qui sunt illiberales.
 Sic erudit me pater, quemadmodum filium Cato.
 Si quis autem & Catonem uult discere, qualis fuerit, 170
 Me respiciat, Catonis animatam picturam,
 Et Palamedis sapientis, filij Nauplij.
 Ambo etenim bonæ staturæ erant pro etate.
 Tenuēs, glauci, albicutes, ruffi crinibus, atq; crispis,
 Quemadmodum ego his omnibus. At uero Palamedes
 Nunquam iratus fuit, ut rumores affirmant.
 Hoc & solum ad nos discrimen habuit,
 Corporis atq; animi rebus similis existens omnibus,
 Vt & comam squalidam æquē ac nos haberet.
 Ex illotione autem hoc ambobus accidit. 180
 Nos enim pulchrius naturæ, & mollissima cesarie.
 Cato autē differebat à nobis, eo quod non irascebatur,
 Si modò non mentiantur scriptorum sermones.
 Temperaturæ enim tales, calidæ, & iracundæ.
 A nobis igitur, ut dixi, differebat in hoc:
 Et in eo quod lucri cupientissimus, atq; parcus erat.
 In alijs uero omnibus, similes sumus mutuo,
 Corporeis, ut ostendi, & animi rebus.
 Mihi autem plus uiro illo Catone est,
 Id, quod non detinetur pecunijs animus iustis in rebus, 190
 Ignem spirans, quemadmodum Catoni secundo affuit.
 Etenim familiaris factus secūndus Cato,
 Syllæ tyranno, ad illius domum cum uenisset,
 Cum Sarpedone suo pædago sapiētissimo,
 Virorum ut uidit capita inclytorum †proscripta,
 Lugentes uero lentè eos qui illa gestabant,
 Ad pædagogum inquit, Qui hunc quis non occidit?
 Vt autem pædagogus dixit, Timent hunc omnes.
 Cato inquit, Igitur ensē mihi quis det,
 Et ego à tyrannis crudelibus liberabo patriam. 200
 Et mihi animus talis quidam est iustis in rebus,
 Et zelus magnus Eliæ, comburens meum cor: (dia.
 Vt sacerdotes utiq; occideret & ego nunc præ uerecun
 Siquidem liceret mihi, uidenti talia absurda,
 Pontifices principibus seruientes ultro,
 Et uiuentes ut mancipia, moribus lucro deditis,
 Et mundana tyrannicè perficientes seruitia:
 Et sacerdotes rursum turpes, siue etiam diaconos,
 Corruptos turpitudinibus, tanq̃ gangrænæ morbo in-
 Abominationē Creticā, cuius uelle carneo (fectos, 210
 Funditus cum euulserit, dat generoso illi, (sus,
 Et omne aliud quod pulcherrimū, et pecunijs immen-
 Vt

Ὅπως τῶν πόντων ἀμοιβὴν τῶν τῆς νυκτομαχίας.
 Τάτοις ἀποβρώσῃσι τὴν ἀρχιπροσβύδην
 Ὁ βέλκος, ὁ μυσάρης, ἡ παναισχραμορφία.
 Τάτοις παρὰ μυσάροιο τὴν γόνυ τὴν γόνυ θία,
 Τὴν δυσσομίας γέμοντος τὴν τριανονταφύλλου,
 Τὴν μονοφθαλμοῦ ἰνυκλωτος, ἡ πλέων ἀνοφθαλμοῦ,
 220 Ὁς ὡρ τυφλὸς ὡς ὁ ἀμάν, ἀποτυφλοὶ τὰ πάντα.
 Εκτυφλεμένους δίκης γὰρ, τὰ πάντα στυτυφλῶντα.
 Καὶ πῶς ὁρθῶς αὐτὸν φέροντο τὰ πράγμασι πρὸς πόλιν,
 Ὅπως βλέποντων ὁ τυφλὸς ὑπάρχει ποδογέτης.
 Ὡς ὁ τριανονταφύλλος ἀπάσους τῆς συνόδου,
 Ελκων αὐτὸν, καὶ ποδογῶν, καὶ σύρων ὅπου θέλει.
 Ὡς περὶ τὸν λιθαλίονα τυφλὸς ὡρ ὁ ὄρωρ.
 Ἀλλ' ὡς τὰ πάντα βλέποντα διώκεις ὑπὸ κράτει,
 Γέμῃσι ἀργύτας ἰσχυρῶν, καὶ αἰθερὶ καὶ πυρφόρῃ,
 Καὶ μὴ παρόφει μολαμὴν ὑβρίσειδαι τὰ θεῖα,
 230 Ὡς ἰσχυρὰς ἀρχὰς γίνεσθαι τοῖς βεβήλοις,
 Ὡς τῶν βεβήλων συνόρων τῶν τοῖς συννηργυμένων.

PERI KATONOS, SOLONOS,

καὶ θεοδώρου. α. β. καὶ γ.

Ὅ κατὰ τὸν ὅπως τὸν ἦν ἐπαίδεισε, νῦν εἶπον.
 Ὁ σόλων, κατ' ἀρχὰς εἶπον, ἐφ' ἣν προῖσι τὰ θεῖα.
 Μὴ πλῆττω καὶ τοῖς χρήμασι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀδριῶν,
 Ἐτι τὸ τέλος ἀδριῶν, ὁ βίος διακρίνει.
 Ὁ δ' ἰατρὸς θεόδωρος, θαλαίης ἐκ μαυρικῆς,
 Χαγαῶν ἐφίλιππος τῇ γόνυ τῶν ῥωμαίων,
 Εἰπὼν τὴν τὴν σέως εἰδος, ἡν ἐφ' ἣν ἰσχυρῶν.
 Καὶ δι' αὐτῆς τὸ ἀδριῶν καὶ τὸ σφραγιστὸν τῆς τύχης,
 240 Ρανσόφως ἀνιξάμενος, κατὰ τὸν κατὰ πέσσας,
 Καὶ πρὸς φίλων καὶ σπονδῶν σὺν θεῶς μετατρέφας.

PERI EKABHΣ. ο. δ.

Ἡ τῆς ἐκάβης πρόδικος σύμπασιρ ἰσχυρῶν.
 Ὡς τῶν ὅσα βασιλῆς, σὺν γυγὸς ἡ πειράμα,
 Γίνεται δουράλως τοῖς ἔλλησι, καὶ δόλῃ,
 Πολλὰς ἰδῶσα συμφορὰς καὶ μετ' αἰχμαλωσίαν,
 Καὶ τέλος θνήσκει λιθοβολῆς, μύρον κυνῶν λυσάντων.
 Ἀνθ' ὧν τοῖς ἔλλησιρ ἀρὰς ἡρᾶτο παλαμναίας,
 Ὅθεν πρὸς οὐ μύθησαν, ὡς κύνων ἐγεγόνει.

PERI POLYMESTOROS. ο. ε.

Ὁ πολυμήτωρ βασιλεὺς θρακῶν ἡν τῶν ἀπάντων,
 250 Ὁς πρὸς ὅττος ἔλλησιρ ἰσχυρῶν ἀγάρρως εἶργει.
 Δύσωνος ἡ φίλος γεγονὼς, τῆς τροίας πορὸν θείσης,
 Ἀπέκτανε πολυδώρου ἦν τὸν τῆς ἐκάβης.
 Ἐπεὶ ἡ, κατὰ πίνδαρον, ὁρῶν ὑδαίς λανθαίνει,
 Ὁ μέγας δίκης ὁφθαλμοῦ μὴ παρὰ τὸν τὸ μῦθος,
 Ἐκάβη τὸ σπασίονμα δεινὸς δι' ὀφθαλμοῦ.
 Ἡ δ' ἀντιστοιχεῖσθαι, τὸν μετὰ καλῆται,
 Ζυγὸν τῶν τοῖς τοῖς λοιποῖς, ἀκτεῖναι σὺν τῶν,
 Τὸν τυφλοῦ, κερνήσις ἡ σέβηται τῶν ὀμμάτων.
 Ὁ σὺν ἐκίδης τραγικῶς ἀμφοτέρω συγγραφεῖ.

PERI AIANTOS TOY TEL-

λαμωνίῳ. ο. σ.

260 Ἀἶας ὁ τελαμωνίος, ὁ παῖς τῆς ἐριβίας,
 Ὁ λυσιδίκης σὺν γυγὸς, παῖς ἡ τῇ φίλῃ,
 Τὸν δὲ σπασίονμα κατὰ τὴν τῆς δουράλως

Τελαμώνης,

Vt laborum retributionem, qui sunt nocturna pugna.

His t parat pontificatum

Profanus, execrandus, integra turpitudinis forma.

His cum mediator fuisset Gotthus Gotthie,

Qui mali odoris repletus est trigintafolij

Vnocus Cyclops, uel potius exoculatus,

Qui cum sit cecus uelut Aman, excecat omnia.

Excacata enim iniustitia, excacantur simul omnia.

Et quo pacto recte ferantur negotia ad ciuitatem,

Vbi uidentium cecus est ductor?

Quemadmodum trigintafolia totius conuentus,

Trahens ipsum, atq; ducens, et mouens quod uelit,

Vt olim Cedalion, cecus cum esset Orion.

Sed o omnia uidens facultas suprema,

Mittito fulgida fulmina, deure atq; conflagra,

Neq; negligas frustra iniuria affici diuina,

Venales sacros principatus fieri profanis,

Velut profanis cooperans hisce existentibus.

DE CATONE, SOLONE,

Diodoro. 71. 72. et 73.

Cato ut filium erudiuit, nunc dixi.

Solon, ut principio dixi, inquit Cræso hec:

Ne diuitijs, et pecunijs, et ceteris glorieris:

Adhuc finis incertus, qui uitam dijudicat.

Medicus autem Theodorus, missus a Mauricio,

Chaganon amicum fecit generi Romanorum,

Cum enarrasset Sosisridis quam dixi historiam:

Et per eam, incertitudinem et uolubilitatem fortunæ

Sapientissime innuens, atq; huic cum persuasisset,

Et ad amicitiam, et fœdera statim conuertit.

DE HECUBA. 74.

Hecubæ manifesta uniuerfis historia,

Quod Trojanorū existens regina, atq; uxor Priæ

Fit bello captiua Græcis, atq; serua. (mi.

Multas cōspicua calamitates etiā post captiuitatem,

Et tandē occubitalapidib. petita, morte canū rabidorū,

Pro quibus Græcis imprecationes imprecata est exē

Vnde fabulati sunt, quod canis sit facta. (crandas.

DE POLYMESTORE. 75.

Polymestor rex Thracum erat omnium,

Quos intra Hellepontus ualde fluens coercet.

Maleuolus autem amicus factus, Troia uastata,

Occidit Polydorum filium Hecubæ.

Quoniam autem, iuxta Pindarum, agens nullus latet,

Magnus iniustitiæ oculus non floccificiens facinus,

Hecubæ sinistrum opus ostendit per insomnia.

Illā autem dolum contrā machinata, hunc accersit,

Cū filijs huius ceteris, quos occidit adiuta Troadibus,

Hunc occecat, radijs autem priuat oculis.

Euripides tragicè utraq; scribit.

DE AIACE TELA-

monio. 76.

Ajax Telamonius, filius Eriboæ,

Lysidicæ maritus, pater autem Philij,

Euryfacis uerò pater ex captiua

Ff 2

Tecmessa.

Τεκμήσμε, τῆς τῆ τόν θανόντος, ὁ πύργος τῶν ἐλλήνων,
 Οὐνεχός, ὁ σωετός, ὁ τῶν ἀνὰ στρατῶν.
 Οὐδέ μόνῃ συμπαντῆς ῥυθμίζων, σωετίῳ,
 Τῶν ἀχιλλέων σφραβεί, ὅπλων ἀδίκῳ κέρσει,
 Ἐξυπέρβισας τῷ θυμῷ, φερνῶν ἀπὸ σφραβῆ.
 Ἑλληνικά τε θρέμματα δόξας ἀνθρώπων, σφάττει.
 Τέλος ράσας τί μικρόν, καὶ γὰρ τὰ τῆς μανίας.
 Αὐτὸς αὐτόχειρ ἑαυτῇ γίνεσθαι, τότε χάριν.
 Ὅτ' σφίλιν σφοδρῶς γράφει τὰ περὶ τῆς.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ, ΔΙΟ

μέδου, Ἰδομενίου, ἀμφιαράου, πελέου, θεσέ
 ους, παίδων κλειοπάτρας, περὶ ἧς περσέως
 τοῦ μακιδόνος, περὶ τῶν συμφορῶν μαυ-
 ρινί, περὶ φωνῆς τῆς ἀλλήτης βασιλέως,
 περὶ γιγνόμενῶν τῶν μαυρυσίου, καὶ περὶ βι-
 λισφίου τῆς στρατηγῆς. ο. ξ. μέ-
 χει καὶ π. η.

Η Τῶν κείνων ἀνώνυμος ἀνὴρ ἰσοβία,
 Μάλλον καὶ πολυνύμμος ἐστὶ, καὶ πολυίσχυρ.
 Κατὰ λινὴν ῥηθεῖα ἦ, ὁπλὲ τῶν ἀνώνυμων.
 Μετὰ γὰρ πολυμήχαρος, σὺν αἰαντί, ἐκείβη,
 Ἄλλος μύθους σφίσι, ἀνὰ μίσησόντας βίαν.
 Ὡς τὸς πολλὰς ἐσάμην, βύων ὀλίγους παῖν.
 Ὁ ἀγαμέμνων βασιλεὺς πάντων τελευτῶν ἐλλήνων.
 Μετὰ τῆς τρώας τρόπαις σφραβεί οὐ τῇ πατρίδι,
 Ὡς μοιχομύτης τῆς αὐτῆς συγγενῆς κλυταμνήστρας.
 Περὶ τραπέζας λιταίνεσθαι σὺν πόσει τῶν ἀρίστων.
 Ἀγρίδου μηχανήμασι, καὶ δολοφῶν συγγενῶν.
 Καὶ παῖς ὀρέσας ὑσφον τῶν ἀνὰ τῆς τότε,
 Χρῆνους ἐπὶ τῇ κρατὶ σφάλλας πατρώων τῶν οὐκ ἀρίστων.

Καὶ διωμῆδης πέπαικε πῶμα λαβρονοετίας.
 Μετὰ γὰρ τρώας τρόπαις, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας,
 Αἰγιαλέας γυναικί, καὶ τῷ μοιχῷ κομῶντι,
 Μάλλον τὸν βίον ἐκπράττει, φεύγει πρὸς τὴν δαυνίαν.
 Κἀκεῖ πολλὰ τὰ τρόπαια δράσας ἥρωϊ τρόπον,
 Ξένους ταφῆς ἡμιοῖρσε ξένους ἰδίᾳς πατέρας.

Ὁ τῶν κρητῶν ἢ βασιλεὺς Ἰδομενὺς ἐκείνους,
 Ἀπὸ τῆς τρώας καὶ αὐτὸς ὑποσφραβεί οὐ κρήνη,
 Πολλὰς δυνάμεις συμφορὰς οὐ οἶκῳ τῷ οἰκίῳ,
 Μήδαν αὐτῇ τὴν δυνάμει, καὶ παῖδα κλεισιθέραν
 Ἀπισφαγμένους οὐ καὶ χόρσιν τῶν ἀνὰ τῆς
 Λόνκῃ, παῖδος τῆς τάλως, λόνκῃ τῆς μαυφόνος,
 Φεύγει μακρὰν πᾶσι καὶ αὐτῷ, φεύγει τὴν κρήνην ὑπὸ σφί.
 Τῶν τῶν λόνκῃ διωχθείς, μετὰ δαυνίαν ἔσθι.

Συγὼ τὸν ἀμφιαράον, τὸν γέροντα πελέα.
 Χρυσομανίας γυναικὸς, θύβας τὸν μόνον θανόντα,
 Χρυσομανίας γυναικὸς οἰκίας ἐριφύλης.

Γαλέα ἢ τὸν σφρόνον, τὸν μέγαν περὶ τροπαίοις,
 Πικροῖς τοῖς δυσκλήμασι ὑσφῶν περὶ πικρότα.
 Ἐν τρομορῷ τῷ γίγρε γὰρ τὸν ἐξοχὸν ἥρωον
 Τὸν ἀχιλλέα, τὸν κλεινὸν παῖδα, πολλὰ πονθήσας,
 Ἀνερμῶν δολοφῶν τῷ πατρίδι τῇ τρώϊ,
 Μεταμικρὸν ἐβρύκον αὐτοπροσώπῳ θέει,
 Καὶ σφύνον τὸν ἀχιλλέον εἰς μέλας τετμημένον,
 Δελφορὴ χόρσιν καὶ ξίφει διελθῶν, καὶ δόλοισι τοῖς ὀρέσας.

Delphorh

Tecmessa, filia Teleuthantis, turris Græcorum,
 Prudens ille, sapiens, ex his qui sani erant,
 Qui solo aspectu universos moderabatur atq; erudica
 Armis Achillis priuatus iniusto iudicio, (bat,
 Valde exestuans animo, mente captus est:
 Græcāq; pecora arbitratus homines, iugulat.
 Postremo refocillatus quid modicū, et cognoscēs in sa-
 Ipse occisor sui ipsius fuit huius ergo. (nie acta 270
 Sophili filius Sophoclis scribit que de hoc feruntur.

DE AGAMEMNONE, DIO-
 mede, Idomeneo, Amphiarao, Peleo, The-
 seo, filijs Cleopatra, de filio Persei Mace-
 donis, de calamitatibus Mauricij, de Pho-
 ca optimo rege, et de Gelimerte Mau-
 rusio, et de Belisario Im-
 peratore. 77. usq;
 ad 88.

Lorum sine nomine, sine cognitione historia, *
 Magis autē multi nominis est, et multæ cognitionis.
 Communiter autē dicta uidetur eorū quæ sine nomine.
 Post enim Polymestorem, cum Aiace, Hecuba,
 Alios complures inuenies qui ceciderunt uita.
 Quorū multos prætermittētes, exponimus paucos ad-
 Agamemnon rex omniū cum esset Græcorū, (modū.
 Post Troiana trophæa uersus in patriam,
 Quippe adultera existente ipsius uxore Clytemnestra, 280
 Circa mēsam occiditur, cum aliquot ex præstatiſsimis,
 Aegisthi machinantibus, atq; dolose coniugis.
 Tametsi huius filius Orestes postea hos interfecit,
 Annis septem cum tenuissent paterna huius sceptrā.
 Et Diomedes potauit potionē clandestini cōcubitus,
 Nam post Troia trophæa, atq; strenua facta,
 Aegialeæ uxoris, et adulteri Cometeæ,
 Vitam persecuturus, fugit in Dauniam,
 Et ibi multa trophæa, cum fecisset heroo more, (tria.
 Peregrinum sepulchrū sortitus est, hospes à propria pa 290

Cretensium autem rex Idomeneus ille,
 A Troia et ipse reuersus in Cretam,
 Multis inuentis calamitatibus in domo propria,
 Medam ipsius uxorem, et filiam Clefitheram
 Iugulatas in templo manibus alumni
 Leuci, filij Talois, Leuci homicidæ,
 Fugit longē et ipse, fugit in Cretam insulam,
 Ab hoc Leuco persecutus, plurimum qui poterat.

Taceo Amphiaron, senem Peleum,
 Aureis furijs uxoris, Thebis hunc quidem mortuum, 300
 Aureis furijs uxoris propriæ Eriphyles.

Peleum autem prudentem, magnum anteatrophæis,
 Acerbis infortunij postea circumuentum.
 In tremula senectute enim egregium heroa
 Achillem, in clytū filium, multum cum fleuisset,
 Occisum dolose à Paride Troiæ,
 Post paululum eiulauit suo proprio spectaculo,
 Et catulum Achillem in membra scissum,
 Manibus et ensibus † fratrum, et dolis Orestæ.

Omitte

610 Εὖ τὸν περὶ σὺνδράμωνα θυσία, τὸν αἰγύως,
Υσφόρον παῦν δυστυχῆ, παλὸς ἀνθρώπου.
Γάτας δ' αὖ τὸς τραγικῶν πονητῶν γεγραμμένους.
ΠΕΡΙ ΔΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ
αλιοπάτρας, καὶ τὸ πόρσεως ὅς.
π. γ. καὶ π. δ.

Εὖ τὴν αλιοπάτρας τε τὸς παλὸς διαγράψαν,
Καὶ τὸ πόρσεως τὸν ὅρμ τὸ μακιστόν λέγω,
Γὰρ ἐκτραφέτεσθ' ἀνθρώπων καὶ σὴν πῆλιν καὶ πορφύρα,
Εἰς ἀχμαλῶν βλέπεισι τὴν ῥώμην δυστυχῆ.
ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ.
καὶ τὸν φιλάτῳ. π. ε.

Τὰς συμφορὰς ἐκτραγῶδιν εὖ τὸ μαυρικίῳ,
Γὰρ σὺν συγγῇ καὶ παύσιν, φωνῇ τῷ τυραννῶντι.
Εξέβαινεν δ' ἐκ τῶν πόρσεως, μέσον ἰπποδρομίας.
620 Εὖ τὸν μέγαν τὸν φωνῆν πῶς ἀνθρώπων λέγειν,
Καὶ πάντας ὅσοι χρονικοὶ καὶ τραγικοὶ βοῶσιν.
Γελιμὸρ ὡν τις βασιλεὺς ἐθνῶν τῶν μαυρισίῳ,
Ὁς κατὰ ἱράτος ἡττηθεὶς ὑπὸ βελισαρίου,
Εφ' ἡμερὰς ἡμέρας μὲν σὺν γαμετῇ καὶ τέκνοισι
Εκρύπτετο τοῖς ὄρεσι, θηρῶν τὴν σὴν ὡς.
Ὡς δ' ὁ λιμὸς ἐπείρεν ἔκ ἀνθρώπων ἐκείνους,
Κρύβναι δ' οὐκ ὀφθαλμῶν ἐξέπρεπτο δάκρυ,
Γράμμα πρὸς βελισάριον περικαλὲς τι γράφει.
Κινύραν βελισάριε σέλλοι μοι, σπύγγον, ἄρτον.
630 Τὴν μὲν, ὡς τραγῶδισι μὲν τὸ βαρυνύμφορόν μου.
Σπύγγον δ' ὡς ἀπομόγυνμι διαγῶν τὰς πλημύν.
Ἄρτον δ' ὡς αὐτὸν καὶ ἰδοίμι καὶ μόνῃ τῷ θεῷ. (π. ς.)
Ρολὺς γὰρ ἦδ' ἐν μοι ἡμερὰς ἀσπίδι περὶ ῥῶν.
Εἰς τὸτο γὰρ σὺν ἡλῶσεν ἄτρακτος ὁ μοιρῶν με,
Υπὸνικῶσαι σὺν μπαύλας βαρυνύμφορῶν.
Ὁὗτος ἀχμαλῶν ἀχθεὶς τὴν ἡμερὰν τὴν πύλα.
Καὶ γὰρ εἰς τὸν ἰπποδρομὸν σὺν τοῖς διοικηταῖς,
Τὸ, ματαίωτος (ἐλπίς) ματαίωτων πάντων.

ΠΕΡΙ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ ΤΟΥ
στρατηγῆ. π. η.

340 Οὗτος ὁ βελισάριος ὁ στρατηγὸς ὁ μέγας,
Ἰουστινιανέως ὡν σὴν χρόνους στρατηλάτης,
Πρὸς πᾶσαν τετραμέριαν γῆν ἐπαπλώσας νίκας,
Υσφόρον φόνῳ τυφλωθεὶς, ὡς τύχης τῆς ἀσάτης,
Εκπῶμα ξυλίνου ἱρατῶν, ἐβόα τῷ μιλίῳ,
Βελισαρίῳ ὁδὸν δότε τῷ στρατηλάτῃ,
Ὁρτύχην μὲν ἐδόξατον, ἀποτυφλοὶ δ' ὁ φθόνος.
Ἄλλοι φασὶ τῶν χρονικῶν, μὴ τυφλωθῆναι τῶτον,
Εἰς ἐπιτίμωρ δ' ἄτιμον ἐσχάτως γεγενῆσθαι,
Καὶ πάλιν ἐκ ἀνθρώπων θόλῃς ἐλθεῖν προφῶρας.

ΠΕΡΙ ΔΑΡΕΙΟΥ, ΟΝ ΗΤΗΣΕΝ

ἀλέξανδρος. περὶ ῥηγῶν τῷ ῥώμῳ,
περὶ ξανθίππου σπαρτιάτη. ἀπὸ
π. θ. μέχρι γ. α.

Ἡ παλαιὰ ἀνώνυμος τοιαύτη ἱστορία.

350 Δαρεῖος μὲν ὁ υσφόρος πόρσεδος βασιλεύσας,
Ὁρτύχην ἀλέξανδρος ὁ μακιστὸν ὁ μέγας,
Υπὸ τῷ βῆσιν τέθνηκεν, καὶ ἀριόβαρζαν,
Ἀνδρῶν πόρσεων, ὡς ἐκταρῶν ὁ μακιστὸν σπαρτιάτης.

Omitto antea felicem Thesem Aegii filium,
Deinde admodum infelicem filio interfecto.
Omnes relinquo Tragicorum libellis descriptos.

DE CAPTIVITATE FILIORVM
Cleopatrae, et Persei filio.

83. 84.

O Mitto Cleopatrae filios describere,
Et Persei filium Macedonis dico,
Quo pacto nutriti ingenui, et sceptris, et purpura,
In captivorum vident Romam infelici sorte.

DE INTERFECTIONE MAVRICII,
et charissimorum. 85.

Calamitates tragicè exponere omitto Mauricii,
Quo pacto cum coniuge et filijs, à Phoca tyrannidem
Excisus est radicitus, medio in circo equestri. (exercete
Omitto magni Phocæ, quomodo interfectus est, dicere,
Et omnes quotquot Chronici et Tragici clamant.
Gelimer erat rex quidam gentium Maurisiorum,
Qui fortiter victus à Belisario,
Per multos dies cum uxore et filijs
Abcondebatur in montibus, ferarum profugium,
Ut autem fames presit non toleranda illos,
Fontis autem instar ab oculis emittebat lachrymas,
Literas ad Belisarium affectione plenas scribit:
Citaram Belisarie mitte mihi, spongiam, panem:
Hanc quidē, ut tragicè canam gravē calamitatē meam:
Spongiam, ut detergam lachrymarum inundationes:
Panem, ut uideam etiam solum huius aspectum.
Multum enim iam mihi tempus incubato preterlabitur.
Ad hoc enim compulsi sumus ille Parcarum me,
Superare uniuersos grauiter calamitosos.
Iste captiuus ductus Constantinopolim,
Cum stetisset in hippodromo cum captiuus,
Illud, Vanitas (dixit) uanitatum omnia.

τὴ σὴν ὡς
tolerabi-
liter

DE BELISARIO
Duce. 88.

Iste Belisarius imperator magnus,
Iustinianensis existens in temporibus imperator,
Ad omnem quadrantē terræ cum explicuisset victorias,
Postea inuidia occæcatus (ὁ fortunam instabilem)
Poculum ligneum detinens, clamabat milio:
Belisario obulum date imperatori,
Quem fortuna quidē clarum fecit, excecat autē inuidia.
Alij dicunt Chronici, non excecat fuisse hunc,
Ex honoratis autem in famem postremo factum esse,
Et iterū ad reuocationē extimationis uenisse prioris.

plebi, in sta
dio

DE DARIO, QVEM VICIT
Alexander: de Regulo Romano, de
Xanthippo Spartiata ab

89. usq. 91.

Antiquorum sine nomine talis historia.

Darius quidem posterior in Perside regnans,
Quem uicit Alexander Macedo ille magnus,
A Beso occisus est, et Ariobarzane,
Viris Persis, quos occidit Macedo, cruci affixos.

Toto

Ff 3

Hic

Τὸ το τέλος γίνεται λαρεῖω μὲν τῷ πόρῳ,
 Ἀντί τιμῆς τῆς προπόρου ἀντί τῆς βασιλείας.

Ρηθὲν τῷ Ῥωμαίῳ ἡ μάχη τῷ στρατηλάτῃ
 Κατασχεθόντι σικελοῖς, μάθε τὸ τέλος οἴου.
 Τὴ βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν μαχαίρας σποῖ μόνις,
 Ηνωγμένους ἔασαν τὸς ὀφθαλμοὺς ἐκείνῳ.
 Μικρὰ ἢ τὸτον ἔρξαντες ἡλὺν σφωτάτη,
 Ἀγριοῖς ἐξοστρήσαντες ἐλέφαντα θυρόν,
 Εἰνὸν τὸτον κατ' αὐτὴν συγκατασπᾶν καὶ ξέαν.
 Οὕτω ποικιλὰς τῶν σικελῶν ὁ μέγας,
 Τὸν βίον ἐξαπέκρινον σικελωμόν τελα.

Τοῖς σικελοῖς καὶ ξανθίππος ὁ σπαρτιάτης θύσκει.
 Πιεῖ γὰρ τὸ λυλὺν τῶν σικελῶν τὴν πόλιν,
 Ῥωμαίοις τε καὶ σικελοῖς πόλεμος ἐπρωτέτε,
 Πρὸς ἑκκοί καὶ τέσσαρας τὸς χρόνους ἐξαπέσας.
 Οἱ σικελοὶ ταῖς μάχαις ἢ πολλὰς ἢ ἱμνοῖοι
 Ῥωμαίοις, ἀνέχεται τὴν πόλιν ἐς δευτέραν.
 Τῶν ἢ Ῥωμαίων μολαίως μὴ δὲ τῶν πελοποννησίων,
 Ἀλλὰ γυνὴς τῆς σικελῶν λεγόντων ἐξοίαν,
 Ὁ σπαρτιάτης ξανθίππος ἐλθὼν ἀπὸ τῆς σπάρτης,
 Σὺν στρατιώταις ἑκατὸν, ἢ μόνος, κατ' ἐτέρους,
 Κατ' ἄλλους ἢ πρὸς τὴν πόλιν τῶν σικελῶν,
 Καὶ προσδαλὼν τοῖς σικελοῖς, οὐκ ἐγκαταλείποντο,
 Δι' ἐρμηνείας τε αὐτοῖς πολλὰ συνομιλήσας,
 Τέλος θαρρύνει κατ' ἐχθρῶν καὶ συναρπάξας μάχῃ,
 Ἀπαν Ῥωμαίων στρατὸν συμασὶν τῶν τοῖς κατακρίσας.
 Τοῖς ἀνιεργέταις ἢ τὴν ἀμοιβὴν λαμβάνει
 Ἀξίαν, καὶ κατὰ λαλὸν τῆς τῶν δυσεργίας.
 Γλοῖα σαρῶν τὸν ἀνδρα γὰρ οἱ μαχοὶ βαλόντες,
 Ὑπὸ σφοδαῖς βυθίσαι παλάγῃ τῶν ἀδελφῶν,
 Βασίλειαν αὐτὸν τὸν ἥρωα, καὶ τῶν τὸ γοναίων.
 Τῆς ἰσοβίας μένεται τῆςδε, καὶ τῆς ῥηγῶν,
 Ὁ σικελὸς Διόδωρος, τὴν ἢ λαρεῖα γράφει
 Ὁ καλλιθέωνος συγγραφεύς, σὺν ἑνὶ ὄλῳ ἄλλοις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΛΙΝΟΥ

νικηδ. 46.

○ Συγγραφεὺς Ἡρόδοτος, ὁ παῖς ὁ τῷ οὐλῷ,
 Τοῖς ἀγνῶστοις ἰσοβίαις δεικνύει τὴν πόλιν.
 Οἰκίτης φύλινον περὶ τοῖς δεικνύει περιφέρειν,
 Ἀνακαμνὸς σύμπαντας δὲ πως σφωρόνις, (νέμ.)
 Βοῶν, πρὸς τὸτον βλέποντας, καὶ τῶν γὰρ χρῆσι καὶ πῶσι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΚΩΝ

οἰκῶν μέθης. 47.

○ Ἰάπωνες μέθυον τῶν ἐαυτῶν οἰκίας,
 Καὶ τέκνοις παρέσφοντες ἐκείνους τοῖς ἰδοῖς,
 Καταγλάσας ἐχόντας ἀνράτω, καὶ τῇ μέθῃ,
 Γαυτοὺς ἐκείνους ἀπρεπῆς ἐξέτριπον καὶ φάυλα.
 Τῆς δὲ ἰσοβίας ἀνείδως τὸν συγγραφεῖα λέγειν,
 Ἡρόδοτος, ὁ πλάταρχος, εἴτ' ἄλλος, ὃ γινώσκω.

ΠΕΡΙ ΔΑΡΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑ

πρὸς ξέρξ. 48.

Τὴν τῇ λαρεῖα σύμπαναν εἰς πλάτος ἰσοβίαν,
 Ἐπιστολὴς τὸ κείμενον τρεῶς σοὶ διαγράφει,
 Πιεῖ λαρεῖα τῇ πατρὸς ξέρξ ταντί σοι λόγον.
 Δαρεῖος γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐλθὼν ἐς βαβυλῶνα,

ΥΠΕΡ

Hic finis quidem fuit Dario Persæ,
 Pro honore priori, atq; pro regno.

Regulo autem Romano Marco imperatori
 Detento à Siculis, discè finis cuiusmodi.
 Palpebras oculorum gladio concidentēs,
 Apertos reliquerunt oculos illius.
 Paruo aut hunc cū cōclussissent tugurio angustissimo, 360
 Agrestem irritantes elephantem feram.
 Mouebāt hūc in ipsum, ut cōwelleret, atq; discerperet.
 Sic pœnis agitatū imperator ille magnus,
 Vitam expiravit miserando fine.

A Siculis et Xanthippus Spartiata moritur.
 Circa enim Lilybæum Siculorum urbem,
 Romanis et Siculis bellum gerebatur,
 Ad viginti et quatuor annos perdurans.
 Siculi autem pugnis sæpe uicti
 Romanis, redegerunt urbem in seruitutem. 370
 Romanis uerò minime ne sic quidē obtemperantibus,
 Sed nudos Siculos dicentibus exire,
 Spartiata Xanthippus profectus Lacedæmone
 Cum militibus centum, uel solus, iuxta alios:
 Secundum alios autem, quinquaginta milites habens,
 Atq; delatus ad Siculos, existentes clausos,
 Per interpretem illis multa colloquutus,
 Postremo animat in hostes: atq; commisso prælio,
 Omnem Romanorum exercitū unā cum his concidit.
 A bene affectis autem retributionem accipit 380
 Dignam, ac uicem horum subuersionis.
 Nani enim putrida uirum illi impuri proijcientes,
 Sub uorticibus demergunt pelagi Adriatici,
 Inuidentes heroi, atq; eius generositati.
 Historiæ uerò huius meminit, et de Regulo,
 Siculus Diodorus. illam autem Darij scribit
 Callisthenes historicus, cum non paucis alijs.

DE LIGNEO

mortuo. 92.

A Vthor Herodotus, filius ille Oxyli,
 Aegyptiorum narrat conuiuijs fieri hoc.
 Famulus ligneum mortuum conuiuijs circumferens, 390
 Recumbentes cunctos sic quodāmodo admonet. (bere.
 Clamās: Ad hūc respiciētes, et comedere oportet, et bi

DE LACONICORVM SER- uorum ebrietate. 93.

L Acones inebriabant suos seruos:
 Et filijs ostendentes illos proprijs,
 Ridicule se habentes meraco et ebrietate,
 Ab omni illos re indecora auerteabant, et mala.
 Historiæ exacte authorem dicere,
 Herodotum, Plutarchum, sine alium, baud scio.

DE DARIO PATRE

Xerxis. 94.

D Arij uniuersam late historiam
 Epistole textus aperte tibi describit,
 De Dario patre Xerxis hæc tibi dicens:
 Darius enim Barbarus cum uenisset in Babylonem, 400
 Scutifer,

- » Υπασιπύτης, ὃ βασιλεὺς ὦν, ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
 » Εκ συλοσώντος ἢ λαδῶν δώρου, πυρραὺν χλαμύδα,
 » Ο συλοσῶν δ' ἢ ἡ ἀδελφὸς σάμῃ πολυκράτης,
 » Ως ἐγκρατὴς μετέπειτα γέγονε βασιλείας,
 » Τῆς δωρεᾶς ἢ γέγονον ὁ βαρβαρὸς ἀμνήμων.
 » Ἀνδρὸς ἀνέστης ἢ ποιεῖ τῆς σάμῃ βασιλείας,
 » Φησας, Δαρειὸς ὑδαμῶς ἀμνήμονεϊ χαρίτωρ.

410 Ο συγγραφεὺς ἡρόδοτος γράφει τὴν ἱστορίαν.

ΠΕΡΙ ΒΕΛΕΣΥΟΣ ΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩ-
 νίς, καὶ ἀρσάνης τῆς μήδου, καὶ τῆς ἡσθαρίσεως σαρ-
 δαναπάλης τῆς ἀσσυρίης. 46

Τῷ γόνει βαβυλωνίῳ ὁ βελεσὺς ἐπὶ ἤρχον,
 Ἀνὴρ σοφὸς καὶ σωτὴρ, οὗτος τὸ δῖον ἔκρινεν.

Οὗτος τὸν σαρδαναπάλην ὄρων τὴν γυναικίαν,
 Ὑπὸ σφαίρας ἀμειλῶς ῥαθύμως τεθρυμμόνον,
 Τῶν ἀσσυρίων τὴν ἀρχὴν ἰδύοντα παγκράτης,
 Τῶν ἀνακτόρων οὐδοῖα καὶ γὰρ ἐγκλεισμένος,
 Εὐνύχοις μόνοις θιατὸς καὶ παλακαῖς ὑπῆρχεν,
 Εὐνύχων, ξυρόμενος, καὶ πεφυκμένος,
 Φωνὴν ὑπολεπτοῦν τε, μιμήσει γυναικείας.

- 420 Στολήν τε περιεκέμενος τὴν, ἡνὲρ καὶ γυναικίαν,
 Ῥαλὴν τῆς ἀνδρῶς φύσεως ὅλος γυνὴ τυγχάνων,
 Ἀπαξ τῇ ἐτὶς ἀνδρῶν οἷα θεὸς τοῖς πᾶσι
 Ἀφ' ὑψηλῆς προσέειπε τῇ πύργῳ τὴν χερσίδα,
 Ἥρ' προσκυνοῦν βασιλεῖς, καὶ μεγιστάνες πάντες,
 Τὰ δ' ἄλλα πᾶσι τοῖς λοιποῖς καιροῖς ἐνυδρῶντο
 Εὐνύχων τοῖς ἡλεσόμενοι, καὶ πόλεμος, καὶ ἄλλο.
 Τοιαῦτα βλεπῶν βελεσὺς, ὃν σὺγκῶν τὴν ὕβριν,
 Χρυσῶν συμπλάσας λόγια, καὶ θεοπροπίαν,
 Γρὸς αὐταρξίας ἤγειρε τὸν μῦθον τὸν ἀρσάνην.

- 430 Καὶ προσβολῇ τῇ πρώτῃ μὲν, ἡτ' ἐβήσαν ὀνείας.
 Τῇ ἢ δευτέρῃ προσβολῇ τὸν νείλον πλεμμυρῶντα
 Μαθὼν ὁ σαρδαναπάλης, τὸτο γὰρ ἦν σμῆμα,
 Τοῖς ἀνακτοῖς προσφυγῶν, καὶ πυρπολῆσας ταῦτα,
 Αὐτὸν ὁ μὲν καὶ παλακαῖς καὶ θησαυροὺς συγκαίει.
 Ἀρσάνης εἰσελάσας ἢ μετὰ τῷ βελεσύνῳ,
 Τὴν βασιλείαν ἐσχάκει, μετὰ λαμπρὰς τῆς νίκης.
 Ὅθον εἰς μήδου πᾶσι τῶν ἡρώτων ἀσσυρίων.
 Καὶ βελεσύνῳ δωρεῖται τῷ σαρδανῶν ἀσσυρίων.
 Ἡρπὸρ καὶ ἐξήττησεν, πᾶσι τῶν ἡσθαρίων τέφραν.

- 440 Τάυτ' ἰδὼν λαδῶν ὁ βελεσὺς ἀρσάνην προνομήν,
 Γυμνὴν γὰρ μόνον ἐσχάκει γυμνὴν τὴν βασιλείαν.
 Κατὰ τινὰς μὲν λέγειται, μόνον προσαγγελλῶν,
 Ως πᾶσι χρῆμα λαδῶν διολιστρόπῳ γυνῇ,
 Ἐκείνῳ δὲ δώσω ὅσον χρῆμα τῶν ἀμοιβῶν.
 Κατὰ δ' ἑτέρας λέγεται, καὶ ἐπιβέδαι τὸ τῶν.
 Νονικῆς ἀρσάνης ἢ, τῶν ἀφ' ἧς, φήσας,
 Ῥαλῶντος ἐκπέλασεν, ὡν τὸν ὠφέλκε μὲν.
 Ο σιελὸς διόδορος γράφει τὴν ἱστορίαν,
 Καὶ σὺ αὐτῷ καὶ ἑτέροις τῶν ἱστοριογράφων.

- 450 Γράφει καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ τῷ σαρδαναπάλῃ,
 Ο γεγραμμένον πέφυκε γράμμασι μὲν ἀσσυρίοις,
 Καὶ ἐξελλυσίμενον ταῦτα διολοί τὰ ἐπὶ.
 » Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἐφύς, σὸν θυμὸν ἄεξε,
 » Τὸρπόμενος θαλεροῖς, θανόντι σοι ὅτις ὄνησαι.

Scutifer, non rex existens, illis tunc temporibus,
 A Sylofonte autem accipies donum, rubrum pallium,
 Syloson autem erat frater Samij Polycratis,
 Quasi potens deinde fuit regni.
 Doni uerè non fuit Barbarus immemor:
 Inquisitum enim facit Sami regem,
 Inquiens, Darius nequaquam immemor est beneficiorum.
 Author Herodotus scribit historiam.

DE BELESYO BABYLO-
 nio, et Arface Medo, de quo interitu Sar-
 danapali Assyrij. 95.

Arcafa

Genere Babylonius Belesyus fuit, (cio.
 Vir sapiens atque prudens, acuto in re presenti iudi
 Iste Sardanapalum uidens nimis effeminatum,
 Superbe, negligenter, ueterumque deliciis incumbentem,
 Assyriorum principatum administrantem pessime:

Intra enim palatia inclusus,
 Eunuchis solis spectabilis, et concubinis erat,
 Lanam operans, rasus, et fucis oblitus,
 Vocemque attenuans ad imitationem muliebrem,
 Veste circumdatus, qua et mulieres,
 Præter uirilem naturam totus mulier existens:
 Semel in anno supernè tanquam deus omnibus
 Ab alta protendebat turri manicam,
 Quam adorabant reges, et magnates omnes:
 Alia autem omnia ceteris temporibus gubernabantur
 Spadonum iussis, siue bellum, siue aliud.
 Hæc uidens Belesyus, nec sustinens contumeliam,
 Oraculorum cum finxisset responsa, atque uaticinia,
 In coniurationem excitauit Medum Arfacem.
 Atque impressione prima quidem uicti sunt statim.
 Secunda autem irruptione, Nilum inundantem
 Cum didicisset Sardanapalus, hoc enim erat signum,
 In palatia confugiens, eaque incendens,
 Seipsum simul, et concubinas, et thesauros comburit.

Arsaces autem ingressus cum Belesyo,
 Regnum obtinuit, cum præclara uictoria.
 Vnde in Medos cecidit imperium Assyriorum.
 Et Belesyo munus adiutori donat,
 Quod et petisset, omnium exustorum cinerem.
 Hunc accipiens Belesyus ab Arsace paupere,
 Nudum enim solum habuit nudum regnum,
 Iuxta quosdam quidem dicitur, solum nunciatum esse,
 Quod omnibus pecunijs acceptis fraudulento consilio,
 Illi dederit nihil, pecuniarum experti.
 Iuxta alios autem dicitur, etiam infidiatum esse huic.
 Cum uicisset autem Arsaces, hunc dimisit, inquiens:
 Plus profuit sibi, quam profuerit mihi.

ἐπ' ἄρ

Siculus Diodorus hanc scribit historiam,
 Et cum illo alij quoque historiarum scriptores.
 Scribit et epigramma Sardanapali,
 Quod scriptum fuit literis Assyrijs,
 Et Græcè redditum hæc indicant carmina:
 Bene sciens quoniā mortalis natus es, tuū animū fove,
 Oblectatus conuiujs, mortuo tibi nemo proderit.

Etenim

Καὶ

» Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὶς εἰμι, νῖνι μεγάλῃ βασιλεύσας.
 » Ταῦτ' ἔχω, οὐδ' ἐφαγομ, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ὄρωτος
 » Τέρπν' ἐπαβομ, τὰ δ' πολλὰ καὶ ὀλβία νενά' ἀλέσπται.

ΠΕΡΙ ΙΣΤΙΑΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙ-

λυσίου. 45.

Οὗτος ὁ ἱστίαῖος τῷ μιλτιάδῃ τῷ γόνει,
 Δαρείῳ δ' ἐπιελάνοντι κατὰ σκνυθῶν τῷ πόρῳ,
 Σὺν ἑβδομήκοντα στρατὸ μαχίμοις μυριάσιν,
 Ἐξακοσίας τὲ ναυσί, καὶ πᾶσι κατ' ἀξίαν,
 Ὅποτε καὶ τὸν βόσπορον διέβη γεφυρώσας,
 Τῷ μανδροκλῆς ταῖς χερσὶ τέκτονος τῷ σαμίῃ,
 Ἐπεὶ πάντες ὑπέκειντο πόρῳ τῷ βασιλεῖα,
 Ἦσαν συνεστρατὸν πάντες Δαρείῳ τῷ ῥηκότι.
 Οὗτος ὁ ἱστίαῖος τε, καὶ κῶς ὀρεξάνδρου,
 Ἀνὴρ πᾶσι πιστότατος, γόνος ἐν μυτιλύνῃ.
 Καὶ μιλτιάδης ἀττικὸς, δεινὸς ἀνὴρ οὐ λόγοις.
 Ἀρίστῳ τε βυζαντίῳ, ἢ ἡτῶν μιλτιάδῃ.
 Ὡς δ' ἂν Δαρεῖος πέφθαικον ἦδιν καὶ πρὸς τὸν ἴστρον,
 Καὶ τὸτον διεπόρσας γεφύρα πρὸς τὴν σκνυθῆν,
 Λύειν σκνυθὸν ἐκέλευε τὴν γέφυραν ἐκείνην.
 Κῶς δ' ὀρεξάνδρου δ' τὸτον ἐκείνα, λέγων,
 Ὅρα Δαρεῖ βασιλεῦ, καὶ τύχας ἀπαισίας,
 Μὴ πως ἐμὴν ἀνέλπιστος πᾶσι φυχὴ τοῖς σκνυθαῖς,
 Καὶ πόρῳ καὶ ἐμπλήσωμον τὸν ἴστρον σκνυθωμάτων.
 Ταῦτα τῷ κῶι λέξαντος, τὴν γέφυραν ἐάσας
 Δαρεῖος, τῷ τῷ Δωρεῖ τῆς γνώμης ὑπισχνέται,
 Ἐπαύοντ' ἀναβύξωσι αὐτῇς εἰς τὴν πόρῳ ἰδῆα.
 Αὐτὸς δ' εἰς σκνυθῆν ἐμβαλὼν, ἡτᾶται ἰατὰ κῆρτος.
 Οἱ σκνυθαὶ τὸν Δαρεῖον δ' μέσῳ σκνυθῶν ληπόντες,
 Ἐλάσαντες εἰς γέφυραν, ἦλθον τὴν παρεστῆσαν,
 Ἡ ἑλλήνες ἐφύλαττον ἄνδρες οἱ λελεγμονοί,
 Λύσαντες οἷς ἔσαν σκνυθαὶ γέφυραν ἰλύσαντας ἀποτρέχειν.
 Οὐδὲν γὰρ μάχης αἰτίον ἑλλῆσι καὶ τοῖς σκνυθαῖς,
 Ἐἶσαι τὸν Δαρεῖον δ' ὀδῶναι τοῖς σκνυθαῖς δίνῃ.
 Ὡς μιλτιάδης ἔλεγε τοῖς σκνυθαῖς πεπεισμένος,
 Λύειν καλὸν τὴν γέφυραν, ἐᾶται δ' τὴν πέρσας,
 Ὡς σκνυθῶν οὐ τῇ σκνυθῶν ἀφῆλιν ἐνθαμνιδίῳ.
 Οἱ ἱστίαῖος δ' τηρῶν σχέσιν πόρῳ τῷ γόνει,
 Ἀφεισηκὸς ἐτύγγανε τῆς γνώμης μιλτιάδῃ.
 Γάλλῳ ἐφεισώτων τὸν σκνυθῶν, ἀρχέσαι λύειν τὰν τῶν.
 Ἀφικποσυσάτων δ' ἀπ' αὐτῶν μῆνος ὁδὸ βραχὺ τι,
 Τὴν γέφυραν ἐτήρητον, ἐκπορεύει τὴν πέρσας.
 Νυκτὶ δ' ἐμὴν περὶ τὴν Δαρεῖος κτῆμας,
 Ἠλασε πρὸς τὴν γέφυραν, καὶ ἀρταχίῳ λέγει,
 Ἀνδρὶ μὲν πομπὰ πύχει, φωνὴν δ' ἔστυρεῖα,
 Καὶ ὅς βοήσας μέγιστον ἐν τῇ πόρῳ ἰστῶ
 Τὸν ἱστίαῖον κέκραγε, καὶ πόρῳ κένται πάντες.
 Ὅσον Δαρεῖος Δωρεῖς δίδωσι τοῖς ἀνδράσι.
 Τὸν κῶν μὲν τῆς συμβουλῆς οὐκ ἐκ τῆς προέρας,
 Ἐξ ἰδῶν τὸν τῶν ποιεῖν ποιήσας μυτιλύνῃ.
 Τῷ ἱστίαῖῳ δίδωσι κτῆσιν δ' ἐμὴν τὸν μνηστήρον.
 Ταῦτα καὶ γὰρ ἡτῶν λαβὼν παρὰ Δαρεῖον.
 Ὁ πόρῳ δ' ἐμὴν γὰρ, στραφῆς ἐν παιονίας,
 Ἐν σαρδίῳ ἐφύβρισε, καὶ πᾶσι τὸν Δαρεῖον,
 Τὸν ἱστίαῖον ἐπιτρέχειν κτῆσαι μνηστήρον πόλιν,

Etenim ego cinis sum, Nini magnæ quondam rex. »
 Ea habeo, quæcumq; comedi, atq; lusi, et cum amore »
 Iucunda percepti, multa autē et beata illa relicta sunt. »

DE HISTIAEO

Milesio. 96.

Hic Histiaeus erat Milesius genere.
 Dario autem irrumpenti in Scythas Persæ,
 Cum septuaginta exercitus pugnacibus myriadibus, 460
 Sexcentisq; navibus, et omnibus pro dignitate,
 Quando et Bosphorum pertransijt ponte facto,
 Mandrocles manibus fabri Samij,
 Postquam omnes subiecti erant Persarum regno,
 Una militabant cum Dario dicto,
 Ille Histiaeus et Coës Orexandri,
 Vir omnibus fidelissimus genere ex Mitylene:
 Et Miltiades Atticus, gravis uir in orationibus:
 Aristonq; Byzantius, non inferior Miltiade.
 Ut igitur Darius præuenit iam et ad Istron, 470
 Et hunc pertransiuit ponte, aduersus Scythas,
 Soluere statim iussit pontem illum.
 Coës autem Orexandri hunc non sinebat, dicens:
 Vide Dario rex, etiam fortunæ sinistra fata,
 Ne forte nobis insperata cadat fuga à Scythis,
 Et Perficis impleamus Istrum tabernaculis.
 Hæc Coës cum dixisset, pontem reliquit.
 Darius huic dona ob consilium pollicetur,
 Postquam redierint iterum in Persida.
 Ipse autem in Scythas irrumpens, vincitur. 480
 Scythæ autem Dario in medio Scytharum relicto,
 Impetu in pontem facto, Istri finitima inuadunt,
 Quæ Græci custodiebant uiri dicti,
 Quos iusserunt Scythæ ponte dissoluto abire,
 Nullam enim pugnae causam esse Græcis atq; Scythis:
 Sinereq; Darium dare Scythis pœnas.
 Ex quibus Miltiades dicebat à Scythis persuasus:
 A Scythis in terra ipsorum funditus excindi.
 Histiaeus autem seru ipsius affectum erga Persarum genus, 490
 Longè stetit à sententia Miltiadis.
 Verum ingruentibus Scythis, coeptum est soluere hunc.
 Cum uerò equitassent ab ipsis longitudine uie præua
 Pontem seruauit ad transmittendū Persas. (quadam,
 Nocte autem media cum fugisset Darius uictus,
 Applicuit ad pontem, atq; Artachæo dicit, (dito.
 Viro quidē quinq; cubitorū, uoce autē stentorea præ-
 Et qui cum clamasset uehementer ex altera Istri ripa
 Histiaem uocauit, atq; transseunt omnes.
 Vnde Darius dona dat uiris: 500
 Coën quidem consilij causa prioris,
 Ex priuato, tyrannum faciens Mitylenæ:
 Histiaeo autem dat condere Myrcinum.
 Hæc etenim petierunt ut acciperent à Dario.
 Perses autem Megabyxis, reuersus ex Pæonia,
 In Sardibus inuenit atq; persuadet Darium,
 Histiaeon ut prohiberet condere Myrcinon urbem,

Que

- Η τις μυρρινος, ἡδωνὸς πρότερον ἐκαλεῖτο.
Μετακαλεῖται ἢ λοιπὸν Δαρείος ἱστίαυρ,
510 Καὶ συναπαγάγει αὐτὸν αὐτῷ πρὸς χώραν τὴν σοσίδα.
Ὁ ἱστίαυρ ἢ ποθῶν τὴν αὐτῆς πατρίδα,
Λαβὼν οἰκίτην τῶν πεισῶν, ἢ λιφαλλὴν ἐγξέρας,
Καὶ γράψας γράμματα σικτὰ, ἐάσας τὴν ἑομάσαι,
Ρέμπετα πρὸς μίλιτον αὐτὸν, πρὸς τὸν ἀρισταγόραν,
Ὅς τὴν γαμβρὸς ἀντιφίος ὁμῶς τε ἱστίαυ.
Θρησκὸς οἰκίτην καὶ αὐτὸς ἐξέρας ἀρισταγόρας,
Καὶ ἀναγνὼς τὰ γράμματα, τὰς ἐλλυίδας πόλεις,
Κατὰ τὴν τότε διώμαιν, ἤχθραινεν τῷ Δαρείῳ.
Τέλος τῶς σαφείας, ἐπέσει τὸς ἀττινὲς, πορθήσαι.
520 Ὁ πόρ Δαρείος ἐμπαθὼν, μεγάλως ἐδυσφόρει.
Σατράπης δέ τις τῶν πόρῶν, ὅτῳ Δαρείῳ λέγει.
Ἐρράφη μὲν ὑπόδικμα ὁ ἱστίαυς τότε,
Ραφὸν ἢ ὑπεδύσατο αὐτὸ ἀρισταγόρας.
Τότεσι, τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐδωκεν ἱστίαυς,
Εἰς τέλος δὲ ἐξέπράνεν τὰυτὴν ἀρισταγόρας.
Συγκυμωσὼν τοιγαρὶν ὅτῳ λοιπῶν τῶν πάντων,
Ὁ ἱστίαυς σέλλεται αὐτὸς παρὰ Δαρείῳ,
Πρὸς σύμβασιν τῶν πόλεων τῶν συντεταγμένων.
Οὕτω καὶ γὰρ ὑπάτησον ἐκείνους τὸν Δαρείῳ.
530 Οὗτος ταραχὰς πλεον ἢ τὰς ἀστατάς πόλεις,
Καὶ τὴν πόρῶν παρηνὸς ἐρραυ, καὶ τὴν τῶν σόων,
Ἐρτῇ πατρίδι τοιοπὸν τοῖς φίλοις διατάτο.
Μεταμνηστὸν ἐν τῷ μυσῶν πεδίῳ τῇ λαίῳ
Τῶτον ἰωγρῶσας ἀρπαγος, ἄγει πρὸς ἀρταφέρνην,
Τῶν τῇ Δαρείῳ ἀδελφῶν, σαφείσιν ὑπαρχόντα.
Ἐκὰ ἢ τῶτον τοιοπὸν ἀνὰ σαρδῶν ὄποι.
Τὴν λιφαλλὴν ἢ πέμπουσιν ἐς σῶα τῷ Δαρείῳ.
Ἡ δὲ Δαρείος λιαιδῶν, ἐδάμνησεν ἀμέτρως,
Ἐξυπόρβισας τῇ ὄργῃ λιαιὰ τῶν σαρωσάων.
540 Τέλος, Δαρειύσας πόριος ἢ τὴν λιφαλλὴν ἐκείνῳ,
Τοῖς πόρῶν λέγει, λῦσαντας ἐντίμως λιαιαθάσαι,
Ὡς ἐν ὄργῃ τῶν πόρῶν μεγάλως ὑπαρχόντα.
Ὁ φύλα παῖς ἡρόδοτος γράφει τὴν ἱστορίαν.
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΗΔΟΥ ΤΟΥ ΚΡΟ-
τωνιάτῃ ἱατρῷ. 47.
Ὁ Δημοκῆδης ἱατρὸς ἐν ἡρότωνος ὑπῆρχεν,
Γαμβρὸς τειλῶν τῇ μίλωνος ἐκείνῳ τῇ γυναικί.
Οὗτος αὐτὸν πολυκράτει τῷ βασιλεῖ τῆς σάμης,
Εἰς τὴν πόρῶν βέβηκε, πρὸς πόρῶν τὸν ὀροίτην.
Ὡς ἐν σφῶσας ἐκείνῳ ὀροίτης πολυκράτης,
Ραφῶν αὐτῶν ἀιχμῶντος ἐτέλεε Δημοκῆδης.
550 Κυνεγεία δέ ποτε σφαγιασθεὶς Δαρείος,
Ἐκ τῶν πόρῶν τῶν ἱατρῶν ἀνίκατος ὑπῆρχεν.
Ὡς Δημοκῆδης ἢ αὐτὸν ἰάσατο τῇ τέχνῃ,
Δαρείος τῶτον ἐπέμψεν πρὸς γαμετὰς ἰδίους,
Καὶ παλλακὰς τὰς αὐτῆς, τραυὲς ἀνακρύπτειν,
Τῶτον σωτήρα τῆς ψυχῆς ὑπαρχαίῳ τῷ Δαρείῳ.
Αἱ δὲ αὐτὸν ἰάσαι λοιπὸν ὑπὲρ βαλῶν τοῖς δῶροις,
Χρυσῶν φιάλων τὸν χρυσὸν ἐπέχειον ἐκείνῳ.
Ὡς τὸν αὐτὸν θέρσονται τὸν σῶντα τὴν ἰατρῶν.
Συλλέγοντα τὰ πῖπτοντα, γονέδαι τῶν πλυσίμων.
560 Καὶ ταύτην ὁ ἡρόδοτος τὴν ἱστορίαν γράφει.

F E P I

Quæ Myrcinos, Hedonius prius uocabatur.
Accersit autem inde Darius Histiaeum,
Atq; adducit secum in regionem Sufidis.
Histiaeus autem cupiens suam patriam,
Accepto famulo ex fidelissimis, cuius caput tondens,
Scribēsq; literas stilo impressis, sinēsq; comā renasci,
Mittit eum Miletum, ad Aristagoram,
Qui erat gener & simul consobrinus Histiaei.
Quem famulum & ipse cum rassisset Aristagoras,
Atq; legisset literas, Græcas urbes,
Atq; harum uim excitauit contra Darium.
Postremo Sardes persuasit Atticos depopulari,
Quod cum didicisset Darius, ualde agre ferebat.
Satrapa autem quidam Persarum, sic Dario inquit:
Consuit quidem calceum Histiaeus hunc,
Consutum autem induit ipsum Aristagoras.
Hoc est, consilium dedit quidem Histiaeus,
Ad finem autem hoc perduxit Aristagoras.
Consusis igitur sic deinceps omnibus,
Histiaeus ipse mittitur a Dario,
Ad concordiam urbium sic tumultuantium.
Sic etenim decepit ille Darium.
Iste autē cum conturbasset amplius deficientes urbes,
Atq; Persidem prætermittens ualere, & Susas,
In patria deinceps cum amicis uiuebat.
Post paulum uerò in Mysorum agro Caici,
Hunc cum cepisset Harpagus, ducit ad Artaphernem,
Darii fratrem, Sardibus imperantem.
Illic uerò hunc deinceps crucifigunt isti,
Caput autem mittunt in Susas Dario.
Quod cum uidisset Darius, fleuit immodicē,
Vehementi accensus ira contra eos qui crucifixierant.
Postremo, cum fleuisset ualde caput illud,
Persis iubet, ablutum honorifice ut sepelirent,
Tantum benefactor Persarum admodum fuisset.
Oxyli filius Herodotus scribit historiam.

DE DEMOCEDDE CRO-
toniata medico. 97.

Democedes medicus ex Crotone fuit,
Gener qui erat Milonis illius generosi.
Iste cum Polycrate rege Sami
In Persidem abiuit, ad Persam Orætem.
Ut igitur crucifixum occidit Orætes Polycratem,
† Racendytorum captiuus fuit Democedes.
In uenatione autem aliquando luxatus talo Darius,
A Persicis medicis immedicabilis fuit.
Ut autem Democedes ipsum curauit arte,
Darius hunc misit ad uxores suas,
Atq; concubinas suas, aperte prædicans,
Hunc seruatore uita existere Darij.
Hæ uerò contententes deinceps superare donis,
Aureis phialis aurum affundebant illi,
Ut illius seruus Sciton nomine,
Colligens quæ deciderant, fieret diues.
Et hanc Herodotus historiam scribit.

Fortē, infi-
mæ sortis
hominum,
ac panno-
forum.

G g

D E

Κυρος ὁ πόρσης ὁ υἱὸς λαμβύσα καὶ μανδάνης,
 ὡς πρὸ γρύλλου ξενοφῶν λίβρα παιδείας γράφει,
 Εἶδος λίν ὠραιότατος, τῷ λαλλῇ διαπρέπων,
 Ψυχὴν φιλανθρώπων ἡρώτου, καὶ τῶν φιλομυθόντων,
 Ἠδὴς καὶ πόρσεως, καὶ τῶν μεγαλοδωρῶν.
 Ἐν ἧ ταῖς κλισίαις κριτὴς, καὶ τῶν συνδικημάτων.
 Ὅσιος, σωφρονέστατος, πάντων λαλῶν ἀκρότης.
 Οὗτος συνάφας πόλεμον ποτὲ τοῖς ἀστυείοις,
 Σὺν ἀστυείοις πάσῃ τε καὶ μητρὶ λυαζάρῃ,
 Δι' ἧς αἰτίας εἶπον περὶ τῆς μάχης συρράγματος,
 Ἐτι μαράκιον τιλῶν δέικνυσιν ὄργα ποικίλα.
 Τὸς ἀστυείας τῆς γὰρ ἡτῆρας κατὰ λυαζάρῃ,
 Καὶ πρὸ αὐτῶν, ὡς δι' αὐτῆς, καὶ τῶν λυδῶν τῶν κροίσων,
 Καὶ φιλανθρώπων ἀπασιρ ὡς σάφρων προσλήχθην.
 Γόσας ὅποιαις ταῖς τιμαῖς ἡμέλειτο καὶ δώροις,
 Τοῖς μὲν ὀφείλων ἀμοιβὰς μικρὰς σύμβουσιαις,
 Τοῖς πλείστοις καταρχῶν ἢ βασιλῶν χαρίτων,
 Ὁμολογῶν τε χάριτας τῶν τοῖς τυχύσας,
 Ἀνθ' ὧν λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰς δωρεὰς αὐτῶν τε.
 Ἀντί * λυαζάρῃ γὰρ τῷ βασιλεῖ καὶ θείῳ,
 Ἀνθ' ὧν αὐτῷ παρέσχεν τὴν πᾶσαν στρατηγίαν,
 Ἐκείνος δ' ἐμθύσκετο μετὰ τῶν συσπλυνόντων,
 Ἐν τῶν λυφθόντων ἐλεγχοῖν ἐν μάχῃ ἀστυείων,
 Ἐκλεγμένοι καὶ ἡλλήτιστον, καὶ πέμπειν πρὸς ἐκείνον.
 Ὡς ἢ γελῶντες ἐλεγχοῖν οἱ μῦθοι πρὸς τὸν λυδῶν,
 Γυναικας πέμπειν χρὴ παλῆς, γυναικας τῶν κῆρυ,
 Γυναικας τοῖνυν ἐφρονεῖν ὁ κύρος ἐξουσιᾶται,
 Καὶ εἰ τ' ἄλλο πρὸς ὑμῖν δόκει, καὶ νυαζάρῃ.
 Πολλὰ γὰρ ὅσα πρὸς χυλὴν καὶ χρῆματα μυρία,
 Ὅσα κοροίνουσι ψυχὴν καὶ ἀπορεστοῦσιν,
 Πρὸς λυαζάρῃν πέμπουσιν αὐτὴ τῆς στρατηγίας.
 Ὡς δ' ἐξέρχεται καὶ αὐτῷ παρὰ στρατῷ τῷ κύρῳ,
 Ἡ τε λαλῇ τῶν σπλυνόντων, καὶ μισθῶν γυναικας,
 Καὶ ἡσσοῖς ἢ παῖδας σὺν γυγος ἀβραδάτῃ,
 Ἡ λυαζάρῃν λυαλλῇ γυναικῶν πασῶν τῶν κατὰσίαν,
 Τροπῶν ἢ σόφρων πασῶν ὅσας φωσφόρος εἶδεν,
 Εὐχαριστήσας τῷ στρατῷ τῶν δωρημάτων χάριν,
 Ἠδὴς, ἐφ' ἧς λέχεται τὰ παρ' ὑμῶν δόσονται,
 Χρήσεται τῶν τοῖς ἢ ὑμῶν ὁ τῶν χρεῖαν ἔχων.
 Μῦθος δέ τις φιλόμυθος ἀποκρίσας ἔφη,
 Εἰ δόκῃς μίαν ἐμογε τῶν μισθῶν, ὡς λυδῇ,
 Στρατὸν δέδωκε σοὶ γλύκιον ἢ οἱ μοῖν δόξα.
 Ἐφ' ἧ κύρος, δίδωμι, χάριν ὁμολογῶ σοι,
 Ὅτι πρὸ ἐξέρχεται, ἢ σὺ μοι, ὡς λαμβάνων.
 Οὕτω χάρις εἶδαι δέξω, τοῖς χρῆσι λαμβάνειν.
 Καὶ τῶν μὲν τῶν μισθῶν δίδωμι τῷ αὐτῶν,
 Τῶν ἢ σπλυνόντων καὶ παῖδας σὺν γυγος ἀβραδάτῃ,
 Ἀράσπῃ μὲν στρατηγῷ δέδωκεν, ὡς φυλάσσοι.
 Ὡς δ' εἶπει, καὶ εὐρακας, ὡς κύρος, τῶν γυναικας,
 Μαὶ δὲ, εἶπεν, δόξα μοι, ὡς λυδῇ, εὐρακῇ.
 Τοῖς τοῖς ὡς ἡμέλειτο πάντας ὁ κύρος ὅτι,
 Γυγῶν ἢ ἀστυείων, ὡς πρὸς αὐτὸν ἐλθόντων,
 Καὶ βοηθῶν δέονον, πικρῶς ἡδονημόν,

Cyrus Persa, filius Cambyse atq; Mandane,
 Ut Grylli F. Xenophon in Cyri institutione tradit,
 Forma erat uenustissimus, pulchritudine excellens,
 Animo humanissimus, et ex numero amantiū fabulas,
 Iucundus, et dexter, atq; liberaliter magnificus,
 In iudicijs autem iudex, regula æquitatis,
 Sanctus, temperantissimus, omnium bonorum summa.
 Iste conflatō bello quandoq; cum Assyrijs,
 Cum Astyage auo, atq; auunculo Cyaxare,
 Propter quas causas, dixi antea: pugna commissæ, 570
 Adhuc adolescens existēs declarauit opera egregia.
 Assyrios enim illos cum uicisset ui,
 Et ante ipsos, uelut propter ipsos, etiā Lydū Cræsum,
 Etiā humaniter omnib. tāq; prudēs accommodabat sese.
 Quosq; quibusuis honorib. remunerauit, ac donis,
 Alijs quidem debens retributiones parui beneficij,
 Pluribus uerò imperans regis gratias,
 Confitensq; gratias his non triuales,
 Pro quibus accipiunt illum dona petentes.
 Contrariē enim Cyaxari regi atq; auunculo, 580
 Pro quibus ipsi præbuit uniuersum exercitum,
 Ille autem inebriabatur una cum contubernaliibus,
 Ex manubijs iubeat pugnare Assyriorum
 Eligere pulcherrimum quodq; et mittere ad illum.
 Ut autem ridentes dicebant Medi ad Cyrum, (re:
 Mulieres mittere oportet pulchras, mulieres huic Cy-
 Mulieres igitur iussit Cyrus eligi,
 Et si quid aliud uobis uidetur, atq; Cyaxari.
 Multa igitur quæ ad uoluptatem, et opes immensas,
 Quæcunq; saturant animum etiam audissimum, 590
 Ad Cyaxarem misit pro exercitu.
 Ut autē electa sunt etiam ipsi ab exercitu Cyro, (res,
 Quod pulcherrimū erat tentoriū, atq; musicæ mulie-
 Et Susijs Panthea coniux Habradatæ, (Asia,
 Quæ præstabat pulchritudine omnibus mulieribus in
 Moribus autē temperatis omnium quas Lucifer uidit,
 Gratijs exercitui adis donorum ergo:
 Iucundē, inquit, suscipio, quæ a uobis data sunt,
 Utatur autem his uestrum quicumq; opus habet.
 Medus autē quidā musicæ studiosus, cū audisset, inquit: 600
 Si dederis unam mihi cantricem, ὦ Cyre,
 Militare tibi dulcius, quàm domi manere, uidebitur.
 Inquit autē Cyrus: Do, gratiā confitens tibi maiorem,
 Quod exquisieris, quàm tu mihi, sic accipiens:
 Sic gratificari cupio ijs quibus est opus accipere.
 Et huic quidem cantricem dat postulanti,
 Tabernaculum autē, et Pantheam, uxore Habradatæ,
 Araspæ Medo duci dedit, ut seruaret.
 Ut autem dixit: Et uidisti ὦ Cyre mulierem?
 Non per Iouem, inquit, nequaquam, Cyrus, uidi.
 Talis existens, retribuebat omnibus Cyrus sic.
 Gobryam autem Assyrium, ad ipsum uenientem,
 Atq; auxiliari rogantem amare iniuria affectum,

- Οὐχ ὡς ἐχθρὸν ἀπέπεμψεν, ὥς τῶν ἀσυνέμων,
 Ἀλλ' ἐξυλοκαπολόσατο πάντας τὰς ἀσυνέμους.
 Ἀνθ' ὧν γωβρύς τὸν ἵδον κτείναν ταλὶν, καὶ ἀρκτοῦ
 Τῷ βασιλέως ὁ υἱὸς ἀνέειπε πόρονθ' ἡσας,
 Ἀνθ' ὧν ἐδύλετο λαβῆν ἐπ' ἀδελφῇ τὸν νέον.
 Τὸς θύρας πρῶτα γὰρ βαλὼν, ὅν' ἔκτανον ἐκείνους.
 620 Ὁς καὶ γαλάταν, ἑτόροιο ἄρτοιο νεανίαν,
 Πολὺ βασιλικῶτος παιδὸς τῆς, τῇ γωβρύς,
 Τομίαν ἀπειργάσατο, συμπίνοντα ἐκείνῳ.
 Ἀνθ' ὧν ἡ τότε παλλακὴ ἐπὶ νύκτι τὸν νέον,
 Καὶ ἐμπαρῆσεν, αὐτῷ τὴν μέλλουσαν συζυγεῖν.
 Ἐκείνους δ' ὡς περὶ αὐτὰ τὴν παλλακίδα, εἶπον,
 Ὅπως ὁ κύριος ὁ βασιλεὺς τοῖς αὐτοῖς μένοις,
 Οὐδέλε χαρίτω ἀρκτοῖς χαρίτας ἀπείνουν.
 Τοῖς πᾶσι δ' ἐχαίρειτο, καὶ μάλιστ' τοῖς φίλοις.
 Καὶ τότε τοῖς δῶρα ἡ διδὼς, λαμβάνειν προσεδόνα.
 630 Καὶ πρὸς τὸν κύριον ἐφύσετο πᾶσι λέγων·
 Ἐγὼ τὰς φίλους τὰς ἐμὰς παλαιὰς ποίωμι κροῖσε,
 Τότ' ἐν νομίῳ θυσανὺς καὶ φύλακας ἐκτεῖναι.
 Καὶ πάλιν φίλους τὰς αὐτῇ λαμπραῖς ἡσμοῖν ἐδιδῶναι.
 Κελσύνω τὸ τοῖς τε ποιεῖν τ' αὐτὰ τοῖς τῶν φίλοις,
 Αὐτοῖς ἡ κύριος μετὰ μὲν ἡσμοῖν τοῖς αὐτοῖς.
 Δε ἐφύσετο πρὸς αὐτὸν, οὗ ἡ ἡσμοῖν πότες
 Φοβὸν αὐτὸς, ὅπως ἡσμοῖν δόκειν ἢ ἡσμοῖν
 Ἡν ἀρὰ διδύμωι ὅπως ἡσμοῖν ποιεῖν τὰς φίλους,
 Οἷον αὖ ἐχὼ τὴν πολλὴν, τὰντὴν ἡσμοῖν φανῶμαι.
 640 Καὶ τί τὸν κύριον σοὶ φημι χαρίτω μνημονεύειν;
 Νόμος ἡσμοῖν τις πόρονθ' ἡσμοῖν, κατ' ἀρχαῖς,
 Τὸς διδύμωι σύμπαντας χαρίτω ἀποδιδόναι,
 Καὶ μὴ διδόντας, ἡσμοῖν δὲ διδύμωι, καὶ ἡσμοῖν.
 Τὸς ἀρχαῖς οἶοντα καὶ γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα,
 Καὶ πρὸς γονεῖς, καὶ πρὸς θεόν, ἀτελεστάτους εἶναι.
 Τὴν μὲν τὴν κύριον, ἡσμοῖν τὴν ἡσμοῖν νόμος,
 Κτεσίαν καὶ ἡσμοῖν γράφειν ἡσμοῖν.

ΠΕΡΙ ΑΒΡΑΔΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗ-
 γῆ, καὶ βασιλέως σασσιῶν. 48.

- Ο Αβραδάτας στρατηγός, ὁ βασιλεὺς σασσιῶν,
 Ο τὴς πανθέας, στρατηγός, ὁ βασιλεὺς σασσιῶν,
 650 Τοῖς ἀσυνέμοις συμμαχῶν ὑπῆρχε κατὰ κύριον.
 Όταν ἡ τὸ στρατόπεδον ἦλθον τῶν ἀσυνέμων,
 Σὺ τῇ συζυγῇ τῇ αὐτῇ παρὰ στρατῷ τῇ κύριον,
 Ἐπὶ πρὸς τὸν κύριον τῇ βασιλεῖ βακτριῶν,
 Δε αὖ στρατὸν ἐκπέμψεν σύμμαχον ἀσυνέμοις.
 Γνωστὸς γὰρ ἦν τῷ βασιλεῖ φίλος τῷ βακτριῶν.
 Ἐπεὶ δ' ἀράσπας πᾶσι τῶν εἰς ὄρματα πανθέας,
 Ος πρὸς αὐτὸν ἐφύλαττον οὐ τῷ στρατῷ τῇ κύριον,
 Ἐπὶ τὸ βιαστόροιο ἐχώρει τε πρὸς μίσην,
 Ἡ ἡ γυνὴ διδύμωι τὰ αὐτὰ τῷ κύριον πάντα,
 660 Ὁς ὑπ' αἰσχυρῶς ἐμὴν ἀράσπας τεθνησκόναι,
 Λάβρα μετὰ πεμψάμενος λέγει πρὸς τὸν κύριον.
 Καὶ τὸ ταυτὸ ἐφύλαττον, ἀράσπας περὶ μόνον,
 Κατὰ σκοπὸν γονεῖν αὐτῷ τῷ στρατῷ τῶν πολεμίων,
 Ἀντὶ τὸ πόρος δὲ τίνος δόκειν ὑποφίαν,
 Τὰντὴν προφασισάμενον τὴν φανερὰν αἰτίαν,
 Ἐφ' ἣν αὖ τὸν στρατὸν μετὰ βάλαντες ψυχοῖς λόγοις.

καὶ

Non tanquam inimicū remisit, non tanq̃ ex Assyrijs
 Sed comprehendit omnes Assyrios,
 Propterea quòd Gobryæ filiū occiderūt Talin. & Ar
 Regis filius interfecit iniecta fibula, (Non
 Eo quòd uolebat accipere in sorore iuuenem.
 Ferat enim primum iniiciens, non occidit ille.
 Qui & Gadatam, alium uenustum iuuenem
 Multo magis regium, quàm erat filiū Gobryæ,
 Sectionem effecit combibentem illi,
 Ideo quòd ipsius pellex laudauerat iuuenem,
 Et scilicet uocat at ipsi futuram coniugem.
 Ille autem, ut qui tentasset concubinam, dixit:
 Sic Cyrus pulcher, non petentibus solis,
 Neq; qui à muneribus inceperant, munera reddit.
 Omnibus autē munera dabat, & præcipue amātibus.
 Et his autem dona dans, accipere arbitrabatur.
 Et ad Cræsum inquit olim hæc dicens:
 Ego amicos meos diuites faciens Cræse,
 Hos arbitror thesauros atq; custodes possidere.
 Et rursus amicos suos splendidis ornans uestibus,
 Iubensq; hos facere eadem horum amicis:
 Ipse autem Cyrus nequaquam ornatus ita.
 Vt cū diceret quispiā ad ipsum, tu autē ornaberis quam
 Ait ipse, Vos ornās arbitraris quòd nō orner? (do?
 Si igitur possum uos beneficijs afficere amicos,
 Qualemcunq; habeo uestem, ea pulchrè conspiciat.
 Et quid Cyrum tibi narro gratiarum memorem?
 Lex communis quædam Persica est, contra ingratos,
 Omnes eos qui possunt gratias exhibere,
 Neq; exhibent, ualde castigans, atq; puniens.
 Ingratos arbitrantur enim in patriam,
 Et in parentes, & in deum, impiissimos esse.
 Hanc quidē Cyri, Xenophon: hanc autē Persicæ legis,
 Ctesias atq; Herodotus scribunt historiam.

DE HABRADATA DVCE
 atq; rege Susarum. 99.

H Abradatæ dux, rex Susarum,
 Panthææ maritus, dux, & rex Susarum,
 Assyrijs socius fuit contra Cyrum.
 Cum autem exercitus captus esset Assyriorum,
 Vnā cum coniuge sua ab exercitu Cyri,
 Adhuc legatione fungebatur apud regē Bactrianorū,
 Vt exercitum mitteret auxiliantem Assyrijs.
 Notus enim erat regi amicus Bactrianorum.
 Postquàm autem Araspas incidit in amorē Panthææ,
 Qui illam custodiebat in exercitu Cyri,
 Cumq; uiolentius contenderet ad congressum,
 Mulier indicauit hæc Cyro omnia,
 Vt præ pudore Araspas moriturus esset.
 Clam itaq; accersitum dicit ad hunc Cyrus:
 Occasio nunc ingruit Araspæ dilecte,
 Exploratore fieri te in exercitu hostium,
 Sine speculatoris sanè alicuius arbitrata suspitione, ὅτι τῶν
 Hanc prætexentem manifestam causam,
 Ob quam te totus exercitus susurris impetit.

Gg 2 Proinde

Καὶ δὴ λαβὼν σα τὰς πιστὰς, χάρεαι πρὸς οὐαντίους,
 Καὶ γνὼς παῖν δροῦμνον αὐτοῖς, πάλιν ἀνθυποσφύρου.
 Οὕτω τὰς λύρας συμβαλαῖς ὁ στρατηγὸς ἀράσπας,
 Τῷ ἀτρεκέϊ μὲν γίνεται λόγῳ τῶν κατασκόπων.
 Τῷ δὲ δοκῶντι δόκῃσι πᾶσι φυγῆς προσῆπον.
 Ἐν τούτῳ τὸν λυθῶμνον οὐκ ἔμιμῆτο,
 Ἀτε ἡμίαν ὑποσᾶς τοῖς στρατῶν.
 Ἐν τούτοις ὅν ἡ παύθαι τὰδε μὲν τὰς λύρας.
 Οἶδα, ὡς κῆρε βασιλῆος, τὸ δὲ ἐμὲ συμβαῖν σοι.
 Ἀλλὰ μικρὸν κερῖδι πτὶ τὸ σῶντες σε νῦν ἄχας.
 Πολὺ δὲ ἐγὼ πιστὸν δῶλον σοι τὴν ἀράσπας,
 Καὶ φίλον πάντα γονιῶν δόρυ, δὴ οἶδα, συναρμόσω.
 Οὕτω μὲν εἶπεν ἡ γυνὴ, καὶ παρατίνα γραφεῖ
 Τῷ ἀβραδάτας τῷ αὐτῆς συγγῇ, παῖν τὸ κύριον.
 Ὁ δὲ αἶν' ἐπὶ ὡς εἰπὼν, μὴ δὲ μικρὸν μείλῃς,
 Σὺ δὲ διαχίλις ὄρχησαι ἡπείῳ ἐπὶ λέντοισι.
 Στέλλεται δὲ πρὸς παύθαι αὐτῆς παρὰ λύρας.
 Ἡ δὲ τὴν οὐσιότητα καὶ σάφρον τὸ τῷ κύριον,
 Καὶ ὅσα διεπράξατο, ἐκείνῳ διηγέται.
 Καὶ ὅς, τί δροῦσαι μεν, φασί, ἄξιον γυναικὶ λύρας,
 Καὶ τῆς ἐν τούτῳ εἰς ἡμᾶς τοιαύτης ἀνποιίας.
 Τὸ, ὅμοιον ἢ δὲ ἐλεγε γινώσκειν σε πρὸς τούτῳ,
 Οἷος ἐκείνος περὶ σε, τὰ αὐτὰ τὰ τῆς παυθείας.
 Ἐρχεται ἀβραδάτας δὲ συνθέως πρὸς τὸν κύριον,
 Καὶ δεξιὰς λαβόμενος ἐκείνῳ, τὸν χαρίζεται.
 Τὸ δὲ πρὸς ἀρμάτα τούτῳ δρεπανφόρῳ
 Μεγίστῳ ἔχοντα σπαθίῳ, καὶ ἵππῳ ἀπλοισμοῦς,
 Ἐκείνῳ χαρίζεται, ἐπὶ ἐσπένδε πρὸς τὰ αὐτὰ.
 Ἐξ ἡπείῳ οἰκείῳ τε ἐκαστοῦ ἀρμάτων,
 Εὐθέως συνειτάξατο, δεινῶς συναρμόσας.
 Αὐτὸς δὲ ὡς ἡγεμόνος ἐκείνῳ τῶν ἀρμάτων
 Ἐφ' ἀρμάτων ὡπλίσθη δεινῶς τὸ οἰκείον.
 Τετραρῖνον τὸ ἀρμα δὲ ἡν ἐξ ὧν τῶν ἵππων.
 Ἐκ τῆς καλλίστης λύρας δὲ αὐτῆς τῆς γυναικὸς,
 Ἡ παύθαι ἐργάσατο τότε τῷ ἀβραδάτας,
 Χρυσὸν ὅμῳ τὸν θώρακα, καὶ βραχιονοφύρας,
 Καὶ ἱεράς λιθοκόλλῃ, χαλκῷ πολλῶν ἀσφάτων.
 Ὡς κύριος δὲ προσήγγισεν ἡν δὲ τοῖς πολεμίοις,
 Ἀράσπας ἦλθε πρὸς αὐτὸν σὺν τοῖς αὐτῆς οἰκείοις,
 Ὁρῶν προεῖπεν ἡν δὲ τῆς πολεμίας,
 Καὶ πάντα λέγει τὸν σκοπὸν τούτῳ τῶν οὐαντίων.
 Σὺ δὲ ἱερίῳ γὰρ συνειτάτῃ πάντα στρατὸν ἐκείνῳ.
 Ἀμα ἡμῶς θύσας δὲ τῇ αὐτοῦ οὐκ ἔμῳ,
 Σωτήτῃ τὸ στρατόμαχος πρὸς προσβολῇ πολέμου,
 Τῷ μὲν ἀράσπας δειδωκὼς τὸ δεινὸν τὸ νόριον,
 Ὑστάσπας τὸ σύννυμον, ἔχοντι τὰς ἡμῶς,
 ἱππίας γόνυς τὰ πόσῳ, περὶ τῆς μᾶχης.
 Τοῖς ἄλλοις μὲν ἀρχαῖς δὲ ἄλλα ποιῶν λεισύνας,
 Ὁ ἀβραδάτας μηχανῶν καὶ τῶν ἀρμάτων ἤρχε,
 Δαδύχος σκοποφόρου δὲ, ἀρμαμαξίῳ ἱεροδύχου.
 Ρεζῶν δὲ ὁ ἀρτάστος, ἤρχον, καὶ ἀρταγέρσας.
 Φαρνύχος, σὺν ἐκείνῳ τε ὅμῳ αἰσιδάτας,
 Ἡσαν χιλιάρχους ἡπείῳ ἐπὶ λέντοισι.
 Ἡστράτῃ παῖν παλῖον δὲ χαλκῷ πρὸς τῷ τότε
 Οπλισμοῦ τὸ στρατὸν πρὸς σύρραγιν πολέμου.

ποχαρίζεται
 ἰδῶν

splendid

Proinde acceptis tuis fides, uade ad aduersarios:
 Et ubi cognoueris quicquid agunt ipsi, rursus reuertere
 Sic Cyri consilij dux Araspas (re.
 Vera quidem ratione fit explorator:
 Opinione uero, specimen omnibus fugæ præbuit.
 Hinc, tristem uultum Cyrus imitabatur,
 Quasi damnum subiisset talis imperatoris.
 In his igitur Panthea hæc insinuat Cyro:
 Noui ὁ Cyre rex, inquit, quod propter me euenit tibi.
 Sed paululum remitte à detinente te nunc dolore:
 Multo enim fideliorum seruum tibi Araspas,
 Et amicum generosissimum, bene scio, conciliabo.
 Sic quidem inquit mulier. Et statim scribit
 Habradatæ suo coniugi, omnem sententiam Cyri.
 Ille autem unà quasi dixerim, neq; paululum cunctatus,
 Cum duobus milibus uenit equitibus electis.
 Mittitur autem ad Pantheam statim à Cyro.
 Illa autem sanctitatem atq; temperantiam Cyri,
 Et quæcunq; fecerit, illi enarrabat.
 Atque ille: Quid faceremus (inquit) dignum, mulier,
 Et hac illius in nos tali beneficentia? (Cyro,
 Similem, illa respondit, fieri te erga hunc,
 Qualis ipse fuit circa te. hæc; Panthea.
 Venit autem Habradatas statim ad Cyrum,
 Et dextra accepta illius, gratias agebat.
 Conspicatus autem circa currus hunc falciferos
 Maximum habere studium, et equos armatos,
 Illi cum gratias egisset, festinabat ad illos.
 Ex equestri domesticoq; centum currus
 Statim ordinauit, decenter instructos.
 Ipse autem uelut dux futurus currum illorum,
 In curru armabatur decenter proprio.
 Quadriga autem currus erat ex octo equis.
 Ex pulcherrimo autem ornamento suo muliebri,
 Panthea confecit tunc Habradatæ,
 Aureum simul thoracem atq; brachialia,
 Atq; galeā gemmis compactā, multa gratia fulgentem.
 Vt Cyrus autem applicuit iam hostibus,
 Araspas uenit ad ipsum cum suis familiaribus,
 Quem antea miserat exploratorem hostium:
 Et omne dicit propositum huic aduersariorum.
 Cum Cræso enim ordinauerat omnē exercitū illorū.
 Diluculo autem cum sacrificasset crastina Cyrus,
 Ordinauit exercitum in congressum belli,
 Araspæ quidem cum dedisset dextrum cornu,
 Hystaspæ sinistrum, habenti dimidios,
 Equites genere Persarum, claros uirtute bellī.
 Alij autem tribunis alia facere cum iussisset,
 Habradatas machinis atq; curribus imperabat, (chus,
 Daduchus autē impedimentis, curribus armatis Cardu-
 Pedestribus. aut Artaozum imperabāt, atq; Artagerſas.
 Pharnuchus, cum illoq; simul Asiadatas,
 Erant chiliarchi equitum electorum.
 Fulgebat autem totum solum ære et igne qui tunc,
 Armato exercitu ad impressionem belli,

679

680

690

700

710

720

Cyri

Τὰ λῆρα ὅπλα ἐλαμπε καὶ πλεον ἢ ἡλιοπύργου.
 Ἰαυτὴ δ' ἡ παύθαια χόρσιν ὠπλισεν ἀβραδάταν,
 Παρώρμα τέ πρὸς πόλεμον χέστα δάκρυ λάβρα
 ὧν ἢ ἀξιοθέατος καὶ περὶ ὁ ἀβραδάτας,
 Τοῖστοις ὅπλοις ἰσορροφῆς, ἐξέλαμπε καὶ πλεον.
 Λαβῶν ἢ ὁ λυόχρος ἐκ τῆς τῆς λυίας,
 Ἡρ στήριπες, ἀνέβαινον σὺν θένος πρὸς τὸ ἄρμα.
 Ἐρ τὸν ἢ ἡ παύθαια ἀποχωρεῖν ἱελόνει

730 Τὸς παρυσώτας σύμπαντας, καὶ ἀβραδάτα λέγει·
 Ομνύω ἀβραδάτα σοι σὺν καὶ ἐμὴν φιλίαν,
 Μᾶλλον αὖ βύλεθαι τῇ γῇ σὺν σοὶ συγκαλυφθῆναι,
 Ἀνδρὶ φανόντι ἀγαθῷ καὶ δεξιῷ τῇ μάχῃ,
 Ἡ βίη αὐτοῦ ἐμπλεωρ μετὰ αἰσχυρομοῦν.
 Ταῦτα μὲν εἶπε παύθαια, θαυμάσας δ' ἀβραδάτας,
 Θιγῶν αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἔπεν αὐτῇ βλέψας.
 Ζῶν δὲ φανῆναι μοι ἀνδρὶ ἀξίῳ τῆς παύθαιας,
 Ἀξίῳ φίλῳ λυρῇ ἢ ἡμᾶς τε τιμηκότες.

Ταῦτα κατὰ τῆς θύρας μὲν τῶν ἄρματός διέφρων
 740 Εἰπὼν, σὺ δὲ ἀνέβαινον ἐπὶ τὸ ἄρμα τῆς.
 ὧς δ' ἀνέβαινος ἐκλασεν λυόχρος τὸν δίφρον,
 ὦς ἐτι κατασπάσαιτο ἡ παύθαια ἢν εἶχε.
 Καταφιλέ τὸν δίφρον ἢ, προπέμπουσα ἐκείνον.
 Τὸ ἄρμα ὑπεχώρει μὲν, σιμείπτο δ' ἐκείνη.
 Ἐως σφραφῆς ἰδίῳ αὐτὴν ὁ ἀβραδάτας, εἶπε·
 Θάρσει καὶ χεῖρε παύθαια, καὶ ἦδη ὑποχώρει.
 Ἐν τῷ σὺν συρράγοντος ἢ φρικτῶς τῶ πολέμῳ,
 Εἰσὶν λυρῆς ἐφίππος βροντῆς καταρραγείας,
 Ἐρ δεξιᾷ τὸν ἵππαρχον χρυσάιναν λεκηνμόνος,

750 Ἀρίσταν ἢ ἀριστότα, καὶ τὸν περὶ τὸ τάγμα
 ὧς ἢ σιμείπτο ὁ μὲν ἵππος τε καὶ ὀπλῖται,
 Τοξόται, πελτοφόροι τε, καὶ τὰ δρεπανοφόροι,
 Ὁ ἀβραδάτας ἡμαρσε τῆς ἵππος ἐν τῷ ἰόντῳ,
 Ἐλάνων πρὸς τὸν πόλεμον, παρώρμα καὶ τῆς φίλως.
 Αὐτῆς ἢ κατὰ πρόσωπον συρράξας αἰγυπῖοις.
 Ἡλόα καὶ σιμείτ εἶβε τῶν σὺν τοῖς οἰκείοις.
 Ἐρ τῷ ἀδελφῇ τῇ ἢ τῆς συμφορᾶς ἐκείνῳ,
 Ἐξαλλομένου τῶν τροχῶν ὑπὸ νεκρῶν σωρείας,
 Ὁ ἀβραδάτας πέπλωνε σὺν ἢν ὀλίγοις ἄλλοις.

760 Καὶ οἱ μὲν ἀπέθανον ἐκείνοι συγνοκότες,
 Φανόντες ἀνδρες ἀγαθοὶ, νικήσας ἢ ὁ λυρῶς,
 Ἐλίσσας πρὸς τῆς σάφους τε, καὶ ταύτας ἢ πορθέσας,
 Ἡρεῖο τῇ ἐκείνῳ τῇ τῶν παρυσώτων,
 Αἰεθαιμίζω παρ' ἡμᾶς ὁ ἀβραδάτας πρῶτον,
 ὦς νῦν ἢ βιασὶς ἐστὶν τῆς ὑπὸ κρήνης λέγει,
 Ὅτι ὦ δέσποτα, ὦ ἦ, τέθνηκιν ἐν τῇ μάχῃ,
 Αὐτὸ τὸ ἄρμα ἐμβαλὼν σφρατῶ τῶν αἰγυπῖων.
 Καὶ νῦν ἢ τῆς σὺν νεκρῶν ἀνελκόμενος,
 Καὶ θέσας πρὸς ἀρμάμαξαν, ἦν ὁρᾷ αὐτὴν ὥχεται,

770 Λέγεται προσκομίσαι σοι τὸν σὺν ἀδελφῇ, λυρῇ,
 Πρὸς πᾶσαν τὸν παντῶν, ὃς παρὰ ῥέει τῇδε.
 Εὐνύχρος καὶ βοράποντας φασὶ ἢ τῆς ἐκείνης,
 Ἰαυτὴ τῷ τελευτήσαντι ὀρύττειν ἐπὶ λόφῳ.
 Τὴν ἢ γυναικα λέγουσι ἰσομήσας τὸν ἀνδρα,
 Χαμὰ λαβῆσαι πρὸς τὴν γῆν, θέαν ἀξίαν βελύξαι,
 Κατέχουσαν τοῖς γόνασι τὴν κεφαλὴν ἐκείνη.

Cyri uero arma splendebant plus speculo.
 Ipsa autem Panthea manibus armavit Habradatam,
 Incitabatq; ad bellum, fundens lachrymas clam.
 Cum uero esset conspicuus etiam antea Habradatas,
 Talibus armis ornatus rutilabat amplius.
 Cum cepisset autem auriga inde habenas,
 Erat + uenustus, ascendit statim in currum.
 Exinde autem Panthea abire iubet
 Assistentes uniuersos, atq; Habradatæ dicit:
 Iuro tibi Habradatas per tuam atq; meam amicitiam,
 Magis uelle tecum terra una cooperiri,
 Viro te declaranti strenuo atq; dextro in pugna,
 Quam uiuere repleta dedecore, cum dedecore affecto.
 Hæc autem dixit Panthea, admiratusq; Habradatas,
 Cum tetigisset eius caput, dixit æthera intuitus:
 Iupiter da, ut uidear mihi uir dignus Panthea,
 Dignus autem amicus Cyro, nos qui honorauit.
 Hæc in ianuis quidem curulis selle
 Cum dixisset, statim ascendit in currum huius.
 Ut autem ascendit, clausit auriga sellam currus:
 Quo pacto complecteretur Panthea, non habuit.
 Exosculatur autem currum, præmittens illum.
 Currus recedebat quidem, consequebatur autem illa,
 Donec conuersus, ac uidens ipsam Habradatas, dixit:
 Bono animo es, ac uale Panthea, et iam recede.
 Hinc autem commisso horrendo prelio,
 Ibat Cyrus equo uehens, tonitru erumpente,
 In dextra magistrum equitum Chrysantam habens,
 Arisbam autem sinistra et peditum ordinem.
 Ut aut impressione fecerit simul, equites atq; armati,
 Sagittarij, scutiferi, atq; falciferi currus,
 Habradatas cruentauit equos stimulo,
 Agens in bellum, incitabatq; amicos.
 Ipse autem in faciem cum irrupisset Aegyptijs,
 Triturabat atq; conterebat hos cum domesticis.
 In inenarrabili autem calamitate illa,
 Exilientibus rotis præ mortuorum cumulo,
 Habradatas cecidit cum non paucis alijs.
 Et isti quidem mortui sunt illic obtruncati,
 Conspicati homines fortes. cum uicisset autem Cyrus,
 Profectus in Sardes, etiam hos depopulatus,
 Interrogabatur postridie à quibusdam qui astabant:
 Semper frequens apud nos Habradatas antea,
 Quo pacto nunc non uiuifilis est? quidā aut minister dicit:
 Quia ò here non uiuit. occubuit enim in pugna,
 Suum currum immittens in exercitum Aegyptiorum.
 Et nunc eius uxor mortuum cum receperit,
 Atq; posuerit in currum, quo ipsa uehitur,
 Dicitur asferre tibi illum huc Cyre,
 Ad fluiuium Pactolum, qui præterfluit hac,
 Eunuchos autem et seruos dicunt illius
 Sepulchrum mortuo fodere in uertice:
 Vxorem autem dicunt, postquam ornasset uirum,
 Humi sedisse ad terram, spectaculum dignum luctu,
 Detinentem genibus caput illius.

Ως ταῦτα λόγους ἤκουσε, παύσας μὲρὸν οὐθέως
 Τὸν ἵππον ἀναβέβαιον, ἵππῳ σὺν τῇ χιλίοις
 Ἐπὶ τὸ πάθος ἤλαντο, καὶ πεφθάνως ἐκείσε,
 Πολλὰ δακρύσας, ἰλαύσας τὲ, ἔπει πρὸς τὴν γυναικα.
 Καὶ οὐδ' ἐκ ἐσθ' ὄρνυμος, ἐγὼ δέ σε τιμήσω,
 Καὶ σωφροσύνης οὐκ ἀρετῆς τῆς ἄλλης.
 Καὶ σε συζύγι καὶ ἀνδρὶ, ὃ βύβλη συζυγῶν ἔσται.
 Δῆλωσον μόνον μοι αὐτὸν, ὃ βύβλη συζυγῶν.
 Γρὸς ἢ αὐτὸν ἢ παύθαι, θάρρει (φροῖν) ὃς ἔνι.
 Οὐ κρύψω σοι, πρὸς ὃν ἵνα βύβλη μοι ἀφικέσθαι.
 Κῆρος ἐπὶ μοι, ἀπὲρ δαμον οἰκτεῖρ' ὅν τιν' ἔσται.
 Οἷς σφόδρ' οὐδ' ἀνδρὸς καὶ πάλλιν ἢ τὸν ἀνδρα,
 Οἷαν γυναικα προλιπαρῶν, ἔν' αὐτὴν κατίδοι.
 Ἡ δ' ἀποστύχαι τι μικρὸν ἐπὶ δόξα τὴν σὺν ἡμέρῃ,
 Ως κλάσας το τὸν σὺζυγον, ὡς βυβλή τὸν ἐκείνη,
 Τῇ ἢ τροφῇ λιλάσας ἐκείσε παραμυθεῖν,
 Οταν θανῶσαι ἴδῃ ἢ αὐτὴν σὺν ἀδελφότητι,
 Ἐνὶ συμπεριεσθῆναι τὴν καὶ λυγρὰ ἰματίῳ.
 Αὐτὴν διαχεῖρ' ἵται, λαβύσα ἀκινανίῳ.
 Θνήσκει δ' αὐτὴς τὴν ἑσφαλὴν σφόδρ' οὐκ ἐσθ' αὐτῇ.
 Ἡ ἢ τροφὸς μετ' ὀδυρμῶν συζηρῶν ἑκείνη,
 Καὶ ἐαυτὴν ἀπέσφαξε τῶν δεσποτῶν τῷ πόνθῳ,
 Καὶ τρεῖς σὺν ἡμέρῃ σὺν αὐτῇ, παύσας αὐτοχειρῇ.
 Τὸν βίον ἐξέμετρεσαν αὐτῶν δεσποίνης πόθῳ,
 Ἐν ὃν σὺν τὴν τὸν δεινὸν εἶδον ἐκείνη πάθος.
 Μάθων ἢ κῆρος τὸ συμβαλὸν καὶ παρελθὼν ἐκείσε,
 Καὶ ἀγαθὴς τὸ γυναικῶν καὶ πόρνας ἐβλήσας,
 Ἐκείνην οἷς ἐπὶ τὸν ἐκείνην οὐ ταφίους,
 Τιμωμένοις ἑσθ' αὐτῇ καὶ ἀγάλλμασι, τὸν σὺν ἡμέρῃ ὡραίους.

ΙΣΤΟΡΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ ΠΑΝΤΑΣ

ἀπλῶς βαβυλῶν, μυρμηκίαν ἱστορίαν πορεύεται.
 ἡμεῖς ἢ τὸ ἀναιμὸν μῆκος τῷ λόγῳ παραδραμόν
 τες, βαβυλῶν ὁρῶμεν. περὶ λύνει τὸ μυσθ, ἡμῶν
 αὐτῶν, καὶ κλέψας βαβυλῶν ἡμεῖς
 κλέψας, τῆς καὶ περὶ τῆς.

Μ Ἰα νῆ ἡ ἀρακλῆς πρὸς ἀμαζόνων πόλιν.
 Ως ἱπποδύτης φέρει ζωστῆρα τῇ ἀδμήτῃ,
 Ἐν τῷ παραπλῶ σύμπασαν πορεύεται τὴν βιβυλῶν.
 Καὶ ἀνιπλῶ τῷ μυσθ λύνει δωρεῖται αὐτῇ,
 Μυγδόνα καὶ τὸν ἀμυκρον τὴν ἀδελφὴν νικήσας.
 Ἡράκλειον ὁ λύνει ἢ τῶν ἡμεῖς τὴν πόλιν,
 Τὴν βαβυλῶν, τὴν περὶ τῆς, τὴν πρὸς τὴν μυγδόνα.
 Τιμῶν τὸν χαρισάμενον τὴν χάραν ἡρακλῆα.
 Ὁ ἀπολλόδορος φέρει αὐτῇ τὴν ἱστορίαν,
 Τῷ περὶ τῆς πόλεως, καὶ ἀμυκρον ἢ βιβυλῶν.
 Στέφανος ὁ βυζάντιος, ὃ γράφει περὶ αὐτῆς,
 Περὶ τῆς ἡρακλῆας ἢ γράφει, τῆς οὐ τῷ πόντῳ.

ΠΕΡΙ ΚΟΚΛΙΟΥ ΟΡΑΤΙΟΥ. 9 α.

Ο Κόκλιος ὁράτιος ῥωμαῖος ἔνι τῷ γένει.
 Οὗτος, τραπὸντος τῷ σφατῇ πρὸς τῷ τῶν ῥωμαίων,
 Ως κατασχέειν ἔνι λίνδιος τὴν ῥώμην οὐκ ἀντίως,
 Μόνος αὐτῇ σὺν πασὶν γειγῶν τῇ φυλῇ,
 Τῷ μαρτῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀπιθῶν μινυλῶν.
 Κοκλῆος ἢ, καὶ κόκλιος τὸν θυμὸν πορεύεται,
 Αὐτὸν καὶ ῥώμην σισυπλῶς ὑπὸ τῆς γειγῶν.

Καὶ

Vt haec Cyrus audiuit, percussio femore statim
 Equum ascendit, cumq; mille equitibus
 Ad illam cladem abiit, delatusq; illuc, (licet:
 Multū cū lachrymatus esset atq; plorasset, dixit ad mū 780
 Neq; tu eris deserta, ego te honorabo,
 Et temperantia ergo, atq; uirtutis alius.
 Et te coniungam uiro, cuiusq; uolueris coniungi.
 Indica tantum mihi eum cui uolueris coniungi.
 Ad ipsum aut Pathea, Bono animo es (inquit) o Cyre,
 Non celabo te, ad quem uolo peruenire.
 Cyrus autem cum dixisset, aufugit miserans mulierem,
 Quali priuata esset uiro: et rursus autem uirum,
 Quali uxore prius relicta, non amplius illam uideret.
 Illa uero abscedere paululū quid cū iussisset eunuchos, 790
 Vt defleret coniugem, quem admodum lubitū esset illi:
 Nutrici autem cum iussisset illic permanere,
 Vt cum uideret ipsam mortuam cum Habradata,
 Liceret simul componere, atq; condere uestimento,
 Seipsam interemit arrepto gladio,
 Moritur autem suo capite pectori coniugis imposito.
 Nutrix uero cum fletibus componens hos,
 Et seipsam iugulauit, dominorum ob luctum:
 Et tres eunuchi cum ipsa, omnes manu propria
 Vitam metiti sunt suam dominæ desiderio, 800
 Quo in loco grauem illam conspexerunt cladem.
 Cū didicisset aut Cyrus casum hūc, et prae teris istac,
 Et admiratus generositatem, ac uehementer eiulatus,
 Ornauit quibus decebat illos in sepulchris,
 Sacrificijs atq; statuis, delubrisq; uenu stis.

HISTORIA, QVAE DICIT SIM-
 pliciter omnes Barbaros, seu examen historia-
 rum continet. Nos autem importunam oratio-
 nis longitudinem refugientes, breues dicemus.
 De Lyco Myso, filio Deipylī, et de cognomine
 Thracice Heracleae, et Perintho. 100.

V Nanaui Hercules ad Amazonas nauigans,
 Vt Hippolyta ferret cingulam Admetae,
 In nauigando uniuersam depopulatur Bebryciam,
 Et Deipylī Myso Lyco donat hanc,
 Mygdona atq; Amycum fratres cum uicisset. 810
 Heracleam autem Lycus horum uocat cimitatem
 Thraciam, Perinthum, quae antea Mygdonia,
 Honorans eum qui donauerat regionem, Herculem.
 Apollodorus refert hanc historiam,
 In eo quē scripsit de insulis, urbib. et populis, libro.
 Stephanus Byzantius non scribit de hac,
 De Heraclea autem scribit quae est in Ponto.

DE COCLIO HORATIO. 101.

C Oclius Horatius Romanus erat genere.
 Iste, in fugam uerso exercitu olim Romanorum,
 Utq; obtinerent, esset periculum, Romam hostes, 820
 Solus restitit omnibus ponte ligneo,
 Marco incidente ipsum retrō Minucio.
 Cefo autem, et Coclius Tyberim traiecit,
 Scipio Romaq; seruatis cefione pontis.

Quamuis

Καὶ οὐ τῷ νῆχεσθαι δορὶ τῶ τῶν ἐχθρῶν ἐδλήθη.
ὥ γὰρ δωρεῖται ἡ βουλὴ χάριρ ἀνδραγαθίας,
ὅσων ἡμῶν γραψέει βίας ἐλὼν ἀρότρῳ.
Κόκλιος ἐκαλεῖτο ἡ τῇ τῶν Ῥωμαίων γλώσσῃ,
ὅτι τὸν οὐαὶ ὀφθαλμὸν ἀπέβαλε πρὸς μέχλιν.
ΠΕΡΙ ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΛΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ
χλινῶν, ρ. β. ἀχει ρ. ι. ἰσορίας, καὶ
ἄλλης αὐτῆς.

830 **Μ**ΑΡΚΟΣ ἡ μάλιος ἀνὴρ, τῆς Ῥώμης πορθηθείσης,
Εκ γαλατῶν ἡγετάρχοντος τῷ τότε τῶν βροῦνθ,
Ὡς καὶ τὸ ὑπερτάτω ἐμύλλον σχῆρ γαλάται,
Νυκτὸς πρὸς τὴν ἀκρόπολιν λαβράϊως ἀνελθόντες,
Κραυγῆς ἐκείσε τῶν χλινῶν μεγάλως γονομοῦς,
Εξεγρόβεις, ἀνδρόποντας εἶδε τὴς πολέμους.
Καὶ ὅς μὲν πᾶσι θυρεῶν, ὅς ἡ τῷ εἴφει σφάτῳ,
Τὴς πάντας ἀπέσπαστο, καὶ ῥύεται Ῥωμαῖος.
Ὁβρὺν αὐτὸν ἐκλήθησιν κλίσιν καπιτωλίνου
Καὶ χλινῶν ἡ τιμήσαντες ποιεῖσι τὴς παπίας,

840 **Ε**Ρ ΠΑΛΑΤΙΩΝ ΦΥΛΑΚΑΣ, Εἰ φυλακῆς τῆς τότε.
Ὡς πρὸ καὶ πρὶν ἐκάλεισαν ἐλλήνως οὐκ ἀβύλαις
Πελαργινῶν γοβαύειαν, ἐκ τῶν τοιῶντων ζώων.
Οὐτὲς ὁ μαρκὸς μάλιος, ὁ καὶ ὑπερτάτω,
Γοτὲ καὶ αὐτιάματι πεισῶν τῆς τυραννίδος,
Καὶ ἴσῳ μέλλων δικαστῶν ἀπαίτων ἀναεῖδαι,
Τὸ ὑπερτάτω συνὺς ἐσώζετο βλεπόντων,
Οὐκ ὀρᾷ αὐτὸς ἐποίησε κλεινὰς ἀνδραγαθίας.
Ἔως ὁ λέγων κατ' αὐτὴν νοῦσας τὰς αἰτίας,
Πρὸς ἄλλο δικαστήριον τὴν σύγκλητον μετᾷγει,

850 **Ὁ**ΒΡΥΝ Τὸ ὑπερτάτω ὑδρόλως ἐωρεῖτο,
Ὡς γινέσθαι ὑπόμνησιν ἐκείνῃ τῶν τροπαίων.
Τότε ἡ ὑπὲρ αὐτὸν ἀλλὰ καὶ ὅτω πάλιν,
Ὁλον ἐμελαμφοῦρσι χρόνον ὁ δῆμος Ῥώμης,
Ἀποτίνας τὰς χάριτας τὰς τῆς ἀνδραγαθίας,
Καὶ τῆς χρηστότητος αὐτῆς τῆς ἀμύμνης τροπῆς.
Ἐὼ τὸν ὑπερτάτω μαρκὸν τὸν γυναικίον λέγειν.
Καὶ σὺ αὐτῷ τῷ μαρκῷ ἡ τὸν μαρκὸν τὸν πορβίνου.
Ὡς ὁ μὲν ὑπερτάτω μόνος πορβήσας πόλιν,
Τὴν κλίσιν πορβίνου, καὶ τὴν κατὰ φέξας,

860 **Κ**ΑΙ ΠΡὸ ΣΤΡΑΤὸς τὸ σύμπαντος τραπέντος τῶ Ῥωμαίων,
Εκλήθη ὑπερτάτω μαρκὸν ἡ τ' ἄλλα λέγειν.
Ὁ μαρκὸς ὁ ὑπερτάτω ἡ ὑπερτάτω ἐπεκλήθη,
Ὅτι ποτὲ μονομαχίῳ μετὰ τινος βαρβάρου,
Ἀγριον ἐσχέ ὑπερτάτω τῇ μάχῃ σὺν ἀργουῖτα,
Τοῖς ὀφθαλμοῖς πετόμνον ἐκείνῃ τῶ βαρβάρου,
Ἔως αὐτὸν ἀπέκτενον ὅτος ὁ μαρκὸς τότε.
Ἐὼ ἡ καὶ τὸν ὑπερτάτω, καὶ λάνκον τὸν ἐκείνῃ,
ὑπερτάτω Ῥωμαίων σὺν ἱπποῖ τῷ λάνκῳ πεπλυνότα.
Ἐὼ καλαῦδον, νόνον τε, καὶ τὸν εἶδον σὺν τῷ τῷ,

870 **Ὁ**ΥΠΕΡ Τὸ σὺν ἀργεῖμα ἡμῶν παρρηγράφ.
Ἐν χρόνῳ τῷ αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων ἡ τ' ὑπερτάτω,
Καὶ σὺν κλειδόντων οὐκ αὐτῇ τῇ γοβαύειαν Ῥώμῃ,
Κινδυνεύοντων τε λιμῷ πάντων διαφραχθῆναι,
Οὗτοι τὸν δῆμον οἰκοῦν ἐτρεφον τὸν τῆς Ῥώμης,
ἡμῶν ἐκ τῶν καὶ δεινὰ ὑπερτάτω κατὰ μύθῳ,
Νόννος ἡμῶν ἡ ὅκτω, τὰς τέσσαρας εἰδὸς ἡ.

Ἡσύχιος,

Quamvis inter natandum lancea hostiū percussus sit.
Cui agrum donat senatus, premium strenui facinoris,
Quantū die circumscripsisset boves impellens aratro.
Coclius autem vocabatur Romanorum lingua,
Quoniam unum oculum amisit in pugna.

DE MARCO MANLIO, ET DE
anseribus. 1. usq; ad 111. historiam,
et totam ipsam.

ΜARCUS uero Manlius uir, Roma expugnata, (no,
A Galatarū imperatore, qui tūc eorū erat, Bren
Vt etiā Capitolium occupaturi iam essent Galatæ,
Noctu ad arcem clanculum irreperentes:
Clamore ibi anserum magno facto,
Excitus, surreperentes uidit hostes.
Et hos quidē uerberās scuto, illos autē gladio iugulās,
Omnes expulit, atq; seruat Romanos:
Vnde ipsum uocauerunt cognomine Capitolinum.
Atq; anseres cum honorassent, faciunt paternas
In palatijs custodes, ex custodia illa pristina.
Quemadmodum antē uocauerunt Græci Athenis,
Pelargicum, gruū munus, ex talibus animantibus.
Iste Marcus Manlius, qui et Capitolinus,
Olim etiam accusatus affectatē tyrannidis,
Atq; calculo iudicum omnium damnandus,
Capitolium statim absolutus est intuentibus,
Vbi ipse fecerat incluta facinora. (causas,

Tandem qui dicebat contra ipsum, cū animaduertisset
Ad aliud tribunal senatum traducit,
Vnde Capitolium omnino non uidebatur,
Quo fieret commemoratio illius trophæorum.
Tunc autem occidunt ipsum. Sed et sic rursus
Toto nigras uestes gefit anno populus Romanus,
Referens gratias ipsius fortitudinis,
Atq; bonitatis illius inimitabiles modos.

Omitto Coriolanum Marcum † Cn:um dicere,
Et cum ipso Marco, Marcum Coruiniū.
Quorum quidē Coriolanus, solus depopulatus urbem,
Nomine Coriolanum, atq; hanc cum cremasset,
Quamuis omni exercitū in fugā uerso Romanorum,
Vocatus est Coriolanus. Longum uerō alia dicere.
Marcus autem Coruinus, Coruinus appellatus est,
Quia olim singulari prælio congressus cū quodā Bar
Agrestem habebat coruū, pugne adiutorē, (baro,
In oculos uolantem illius Barbari,
Donec illum occidit iste Marcus tunc.

Omitto autem et Curtium, et lacum illius,
Pro Romanis cum equo in lacum qui cecidit.

Sino Calandum, Nonnumq; ac Edum cum hoc,
Quorum beneficium diebus ascriptum est.
In temporibus enim Antonini, Romanis uictis,
Atq; conclusis in ipsa antiquiore Roma,
Periclitantibusq; same omnes oppressum iri,
Isti populum domi pauerunt Romanum,
Dies decem et octo: Calandus per mensem,
Nonnos uerō dies octo, quatuor autem Edus.

Hefychius,

Ἡσύχιος, ἰλλύστριος, πλάταρχος τὲ καὶ διών,
καὶ διονύσιος ὁ μὲν, γράφουσι τὰ αὐτὰ πάντα.

Βάττω τὸ σύμβουλον ἐμὸν, πρὸς κυρηναίους,
καὶ κένων ἢ προσαγωγὴν πρὸς τὸν, τὴν σιλφίαν,
ἀνταμοιβὴν τὴν τὴν τε πάλιν πρὸς κυρηναίους,
χαράγματι νομίσματος ἐγγυλάντες ἐκείνους,
τὸ σιλφίον προσφύροντας χάριτι μὲν ἐκείνων.

Ἡ ἰσοθίαν πίνδαρος ὁ λυρικός παρὰ γράφει.

Εὐ τὴν μεροῦσιδα ἀλεξάνδρου διαγράφει,
Ἡ λατρεῖν ἀλεξάνδρου ὁ ἀλεξάνδρου γράφει,
Δόσαν ἢ δῶρα πρὸς αὐτὸν ἐξαποπέμψαι,
Ὅτι τὸν παῖδας τὸν αὐτὸν φίλος ποιεῖ ἀλλήλους,
τὴν ἐχθρὸν ἀπορρίψαντας καὶ κατ' ἀλλήλων ἐχθροί.

Εὐ μὲν πρὸς ἀλεξάνδρου ἐλλήνας καὶ βαρβάρους,
Εὐ ὁρῶντας μὲν ἡμῶν, λόγῳ τὸ μῆκος φύγει.

ΠΕΡΙ ΟΣΥΜΑΝΔΥΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣΥ-
μανδανεύου, βασιλέως ἀσσυρίων. 116

ὁσυμαν-
δανεύου
Τὴν τὴν ὁσυμανδύου ἢ σύμπασιν ἰσοθίαν,
Ἐχὼ τὸ ἐπιστόλιον ὅπως ἐγγεγραμμένον.

ὁσυμανδύου βασιλέως ὁ μὲν αὐτὸν ὅπως ὄντων.

ὁσυμανδύου βασιλέως ὁ μὲν αὐτὸν ὅπως ὄντων.

ὁσυμανδύου βασιλέως ὁ μὲν αὐτὸν ὅπως ὄντων.

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ ΤΟΥ

πολεμίου. 117

Ὅ μόνον φιλόλογος ἦν ὁ πολεμίου ὄντος,
Γαυρὸς ἡλὸς ἢ ἰντὴν ἡλὸς καὶ φιλοβίαμων.
Ζητῶν αὖτε ἡλὸς ὄντος βλέπει τὴν ἡλὸς γόνιν,
καὶ καταντλήει τὰς διωρεῖς τὸν ὄντος ἐκείνους.
Ὅσον καὶ οἱ θεοὶ ὄντες καὶ ὄντος ἐκείνους.
Εὐρύντες ἢ καὶ ἀρῶντες ἐγγύς τὴν μέγαν,
Τρεῖς ὄντες ἀπὸ τῆς ἡλὸς, θεοὶ ὄντες τοῖς θεοῖς.
τὴν τὴν θεοὶ ὄντες ὄντες ὄντες, καὶ τὰς νομίας ἢ.
καὶ πότε τὰς ἐξ ὄντος πρὸς τὸν νομίας καὶ πόσιν,
Υποχρῶντες αὐτὸν πρὸς τὸν νομίας καὶ πόσιν,
Σχοίνων ἀδελφῶν ποιήσαντες σαργίλιν κλειομένην,
καὶ σαργίλιν πρὸς τὸν σαργίλιν μακροτάτους,
Ἐπὶ τὴν κλίτην ὄντος θεοὶ τὴν λεγόμενην.

καὶ πρὸς τὸν διώκοντες ἀσπὸς τὸν θεοὶ,

Δύο τινὲς ἐδράσαν τὴν θεοὶ τὴν ἐκείνους.

Ὅς ἢ τὸ μεγαλόδωρον οὐκ ἔστι πολεμίου,

ἀνδρὶ παρὰ τὸν θεοὶ, θεοὶ ὄντες ἐκείνους.

Ὅς πρὸς τὸν ἀρῶντες γὰρ ἐγγύς τὴν κλίτην,

καὶ θεοὶ ἡλὸς ἐγγύς τὴν κλίτην τὴν ἐκ σαργίλιν,

ἰππῆς ὁ μὲν καὶ περὶ τὸν κλίτην τὴν ἀσπὸς,

ἐκ τῆς ἀρῶντες ἐγγύς πρὸς τὸν τῆς κλίτης τόπον,

οὐκ ἀφίστανται πρὸς τὸν, ὡς μὴ ἀδελφῶν φύγει,

καὶ πεφραγμένην κατὰ τὴν τὴν κλίτην, ἀποδράσει.

Εγγὺς ἢ τὸ παρὰ τὸν, μὴ καὶ λατρεῖν.

Μικρὸν ἢ διασπῶντες τὸν θῆρα βορῶντες,

Ὅς πρὸς τὴν κλίτην ἡλὸν σιωτῶντες πεφραγμένα,

Ἡ μετὰ τὸν ὄντος ἰππῶν, τὸν αὐχρῶν.

Γαυρὸς ἡλὸς ἢ σιωτῶντες τὴν κλίτην.

Γύρ ὄφθαλμῶν ἐγγύς, σαργίλιν ἐγγύς.

Σιωτῶντες ἢ διασπῶντες ἐπὶ τὴν τὴν σαργίλιν,

καὶ σαργίλιν μετὰ τὸν, ὡς ὁ μὲν μετὰ τὸν.

τὴν

Hesychius, illustrius, Plutarchus, et Dion,
Et Dionysius simul, scribunt haec omnia.

Batti beneficium praefero, erga Cyrenenses:

Atq; illorum adductionem ad hunc, silphij,

Remunerationemq; huius rursus ad Cyrenenses,

Sculptura numismatis exprimentis illos,

Silphium afferentes causa honoris illi.

Quam historiam Pindarus lyricus alicubi scribit.

Omitto Meroëtida Candacem depingere,

Quam detinere Alexandrum, Callisthenes scribit:

Large dona ingentia, hunc emisisse,

Quia filios illius amicos fecisset inter se,

Inimicitiam abijcientes, quam mutuo habuerant.

Prætereo innumeros referre Græcos atq; Barbaros, 890

Beneficij memores, sermonum longitudinem fugiens.

DE OSMANDYA, QVI ET

Osmandaneus, rege Assyriorum. 112.

Osmandis autem universam historiam,

Habet epistolium hoc pacto inscriptam:

Osmandis rex magnus Assyriorum,

Ferum habebat leonem, in bellis socium,

Ideo quod ipsum nutrivisset, gratia memorem.

DE DRACONE PTO-

lemæi. 113.

Non solū philologos erat Ptolemæus iste, (lorū,

Sed omnis honesti quæsitō erat, et amās spectacu

Quærens semper nova videre animantium genera,

Atq; obruens muneribus ferentes illa:

Vnde et uenatores recentiora uenabantur.

Cum inuenissent autē draconem ingenti magnitudine,

Trigintaquinq; cubitorum, uenantur hoc pacto:

Fere illius cum obseruassent cubile, atq; pascua,

Et quando inde abiret ad pascua atq; potum:

Discedente ipso ad pastionem atq; potum,

Iuncis robustissimis facta sagena claudente,

Et constringentibus à longe rudentibus longissimis,

Sub cubile posuerunt feræ dictæ.

Et prius persequentes improvise feram,

Duo quidam deuorati sunt uenatorum illorum.

Cum autem magnifica liberalitas uinceret Ptolemæi,

Iterum instructi uenantur illam.

Nam ad potum currente, inungentes cubile,

Atq; ponentes quam diximus sagenam iunceam,

Equites simul atq; pedites cum strepitu clypeorum,

Ex irrigatione uerterunt ad cubilis locum,

Non absistentes procul, ne per licentiam fugiens,

Atq; obseptum conspicatus cubile, recurreret.

Propius uerò non sequebantur, ne etiā deuorarentur. 920

Paruo autem interuallo feram perturbantes,

Vbi ad cubile adegerunt strenue fugientem,

Extulit altius equitibus ceruicem.

Inuentam autem syluam confregit motu,

Ignem ex oculis exprimebat, sibilis tonabat,

Intensis autem insectationibus incidit in sagenam,

Atq; cōstrictus sublimis, eleuabatur trabibus magnis.

Rudentem

- Τὴν μὲν θορὸν δόδοι ἢ συνένουσαν ἐκείνῳ,
 Πῦρ ἐξ ὀδόντων τῆς τριβῆς λαβρότατον ἐκπέμπω.
 930 Μόλις ἦν τῶτον ἄφαντες τότε πρὸς Πτολεμαῖον,
 Σπανοσιτὰ φοβισθῆναι ἀποχῇ βρωμάτων,
 Τοσῶτον ἐτιθάσσουσιν ὅντα τοσῶτον μήλα,
 Ὡς τε βρωμάτων ὑσθρόν ποτε θεοόντων,
 Καλύμνος ἐξήρχετο πρὸς βροσίῳ τὴν ἐκείνων.
 Καὶ τῷ τιθαστοτέρῳ τε πειθέμενος παντοίως,
 Τοῖς λόγοις ἢ ἀγῶνιμος καὶ τῇ φωνῇ τῇ τότε.
 Ὡς ἰνδύμενον πρέσβωρ ποτὲ πρὸς Πτολεμαῖον,
 Καλύμνον ἐξήρχετο, πρὸς θάμβος τῶν ὁράντων.
 Διόδορος γεγράφηναι τούτων τὴν ἱστορίαν.
 940 Τὸν ὀνησίον φησὶν αἰλιανὸς ἢ λέγειν,
 Αποσισάρῳ τὸν ἰνδόν, δροχόνοντας τρέφειν δύο,
 Δισεβδομηκοντάπην τὸν σὺν τῷ μεγέθει.
 Τὸν δ' ὀγδοηκοντάπην, μὴ πόρρω τῶν τότε.
 Οὗς ἐπιθύμωσιν ἰδεῖν ἀλέξανδρος ὁ μέγας.
 Τὴν στρατιὰν ἡρέμα ἢ δροχόνοντας καλῶσας,
 Ὡς ὁ ἰνδὸς ἰδιόθεν ἐκείνῳ καὶ προέειπε,
 Μὴ πως ἐκθροισώσιν ἐκείνους τῇ βασιλείᾳ,
 Εἰδὼν αὐτῶν τὴν ὀφθαλμὸν ἰσομεγέθει ὄντας,
 Ασπίδι μακεδονικῇ στρογγύλῃ τὸν ἴσχυλον.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ.
 ἔχει ἢ ἱστορίας δέκα, αὐτὴ μῆς. ριε.
 950 Τὸ ζαπίτῳ μὲν ἵδεν ἐκείνους νικομήδους,
 Ὅστις νικομήδειαν πατὴρ ὁ τῷ παρσίᾳ,
 Γραφίαν ἔχοντος ὅσῳ ἐν τῇ ὀδόντας παύτας,
 Ὡς ὁ ἀσχύλος ἐν γραφίᾳ καὶ τὰς φοβίδιας λέγει,
 Ἡρόδοτος ἢ λέοντα σαρδέων βασιλεῖα.
 Ἰύλιος τὸν πύρρον ἢ πάλιν τὸν ἡπειρώτην,
 ἔχειν γραμμάς ὀδόντων ἢ τὸ τοῦ τυπώμενον.
 Ὡς καὶ τὸν ἡρακλῆα ἢ ὁ χίος ἱὼν λέγει,
 ἔχειν ὀδόντων τρεῖς οἰχοῦν θείῳ ἀρραγέσας.
 Ὡς καὶ τὴν σκύλλαν ὁμοῦ φησὶν ἐν ὀδύσει.
 960 Πολλοὶ καὶ τὸν κροκόδειλον, τινὲς ἢ καὶ τὰ λοιπὰ.
 Τὸν μαρχὸν τὸν πατρίδα ἢ λυπρὸν νικομήδους,
 Αριστοτέλης γέγραφε δίστοιχον τοῖς ὀδύσει.
 Οὗτος ὁ τῷ μωνόδοτος τῶν πατέρων παρσίᾳ,
 Τῷ κτήτορος τῆς πόλεως πρὸς τῆς παρ' ὀδύμῳ,
 Ο νικομήδους ὁ ῥοβίς, μέγιστον εἶχε κύνῃ,
 Ἐκ γένους ὄντα μολοσσῶν, πεισρότατον ἐκείνῳ.
 Οὗτος ποτὲ τὴν δέσποιναν ἐν γυγὶ νικομήδους,
 Μητόρῃ τῇ παρσίᾳ ἢ, ζήλῃ, καὶ λυσάνδρῃ,
 Τὴν διτρίβην κλῆσιν μὲν, ἀπὸ φρυγῶν ἢ γένους,
 970 Συμπάισσαν τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολέμιαν,
 Εσπᾶστο πόρριχον τὸν δεινὸν τὸν ὄμῳ,
 Καὶ τῶν τῆς σαρμάς καὶ ὅσῳ οὐκ ἐπὶ τοῖς ὀδύσει.
 Ἡ πόρριχον παρ' αὐτῆς ἀγνῆλας βασιλέως,
 Νικομήδειᾳ τίθειτο μεγαλοπρεπείας,
 Ἐν τῇ ἀπὸ λίθου μὲν, ἀλλ' ἐν χειρὶ σωματώ.
 Ὁ τῷ παρ' αὐτῆς ἐκείνῃ μετρίῃ καὶ θεοφίλῃ.
 Ἐν τῷ τοῖς χρόνοις μιχαὴλ παύτος τῷ θεοφίλῃ,
 Τῶτον ἐκδιωρῆσαντες τὴν τῶν τυμωρῶν,
 Σῶον ἐφθόρον τὸν νεκρὸν τῆς γυναικὸς ἐκείνης.
 980 Ἐν ἡμετέρῳ χρυσόργῳ συμπόρριχον μόνον.

Rudentem autem conscidit dentibus illum,
 Ignem ex dentium attritione uehementissimū emittens.
 Vix ergo hunc cum detulissent tunc ad Ptolemæum,
 Alimenti raritate uehementi, et abstinentia ciborum
 Adeo cicurauit, existentem tantum magnitudine,
 Ut escis postea quocunq; forte loco positis,
 Vocatus exiret, ad deuorandum eas.
 Atq; suo cicuratori obediens omnino,
 Verbis erat ducibilis, atq; uoce huius:
 Vtq; profectis legatis olim ad Ptolemæum,
 Vocatus prodiret, ad stuporem uidentium.
 Diodorus scripsit hanc historiam.
 Onesicriton autem inquit Aelianus dicere,
 Apofisarem Indum, dracones nutrifisse duos,
 Bis septuaginta cubitorum unum magnitudine,
 Alterum octoginta cubitorum: non ulterius his.
 Quos desiderauit uidere Alexander magnus.
 Exercitu uero pedetentim procedere iussu,
 Ut Indus cum docuerat, illiq; prædixerat,
 Ne forte efferrerent illos ambulatione,
 Vidit ipsorum oculos æquales magnitudine existentes
 Scuto Macedonico curuo, ex bene cauatis.

συνόλιον

DE CANE NICOMEDIS. Habet autem decem historias pro una. 115.

Z Epixti quidem filius ille Nicomedes,
 Qui condidit Nicomediam, pater Prusij,
 Prusij habentis os unū omnium dentium, (das refert.
 Quemadmodū Aeschylus literis etiā habuisse Phorci-
 Herodotus autem Leonem Sardensium regem:
 Iulius uero, Pyrrhum quoq; Epiroten,
 Habuisse lineis dentium hoc insculptum.
 Quemadmodum et Herculem Chius Ion inquit,
 Habuisse dentium tres ordines, posituram infractam.
 Velut etiam Scyllam Homerus ait in Odyssea:
 Multi etiam crocodilum, quidam uero et cæte.
 Trimarchum autem patrem Cyprij Nicoclei,
 Aristoteles scripsit duos habuisse ordines dentium.
 Iste unidentis huius pater Prusie,
 Qui condidit urbem Prusiam apud Olympum,
 Nicomedes dictus, maximum habuit canem,
 Ex genere Molossorum, fidissimum illi.
 Iste olim dominam, uxorem Nicomedis,
 Matrem autem Prusie, Zeli, et Lysandre,
 Ditizelem nomine, ex Phrygio genere,
 Colludentem regi, cum æstimasset hostem,
 Auulsit circumrodens dextrum humerum,
 Et huius carnes ac ossa comminuens dentibus.
 Quæ moriens in ipsis ulnis regis,
 Nicomediæ sepulta est magnificentissimè,
 In sepulchro lapideo quidem, sed deaurato.
 Quod sepulchrum durauit usq; ad Theophilum.
 Temporibus autem Michaëlis filij Theophili,
 Hunc effodientes quidam ex pollinifloribus,
 Saluum inuenerunt cadaver mulieris illius,
 Veste ex auro texta bene inuolutum.

Ονορ

Hb

Q114

Οπὸρ λαβόντες, καὶ πύρι βολόντες καὶ χωνεία,
Χρυσὸ λίτρος λυέγκαντο πρὸς ἑκατὸν τρεῖς δένα.
Ταῦτα περὶ θανάτου τε, καὶ γυναικὸς τῆ τάφου.
Nicomedis τὸν κυβὰ ἢ γονόμονον ἐξ ὀφθαλμῶν ἐκείνου,
Στοργὴ τῆ βασιλέως τε, καὶ γυναικὸς τῆ λύπης,
Λόγος ἐμφαίνεται πολλοῖς, τὸν βίον ἀποπνεύσαι.
Ἀρριανὸς βιβιωτικοῖς γράφει τὴν ἱστορίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ ΑΡΤΥΒΙΟΥ

τῆ πόρτου. ριγ.

ΤΑ περὶ τὸν ἀρτύβιον οὐ τῷ ἐπιστολίῳ
Καίεται, κατ' ἐπὶ τῷ ὄντι τοῖς λόγοις γεγραμμένα.
Ἀρτύβιος ὁ πόρτου ἢ τὸν ἵππον ἀναβρέψας,
Εἶχε συμπολεμῶντα τε καὶ συμμεμαχητότα.
Οπότε δ' ὁ ἀρτύβιος ἐξέπλυσεν εἰς λύπρον,
Καὶ μάχην συνεκρότησε λυπρῷ ὄνυσίῳ,
Ὡς πέπλωνεν ἀρτύβιος ὑπὸ τῷ ὄνυσίῳ,
Ἰδὼν ὁ ἵππος τὸν αὐτὸν ἀεσιότῳ πεπλυνότα,
Ορβίος γὰρ, ἐμάχετο μετὰ τῷ ὄνυσίῳ,
Γατάσων τὴν ἀσπίδα ἢ ποσὶ τοῖς ἐμπροδίοις,
Μικρὸ δὲ ἀνὰ πέντε τὸν λύπρον βασιλέα.
Εἰ μὴ δρεπανοῖς ἐνοφάν ὑπασπισαὶ τὴν πόδας.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ ΔΕΛΦΙΝΟΣ. ριγ.

CHILIAS

III.

Ο Πριανὸς δελφίνα ἱστορεῖ λεσβίαν τινὸς νέαν,
Ἀρρήκτορ ὄρωτα λαβὲν, ὁμοχρονήσας τότε.
ἄρρηκτορ ὡς φέρει ὡς λυγρόν τὸν μέρανα τοῖς νύτοις,
Καὶ πάντα τρέπον πείθεσθαι ἐκ λυγρόν ἐκείνου.
Καὶ ἄλλας ὀνυτίζεσθαι, ἢ ὅρ αὐτὸς ἐκ λυγρόν.
Εἰς πορφυρὴν τε ἄρρηκτορ, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν νέον,
Καὶ πορφυρὴν αὐτὸν, καὶ οἶνον τῷ ὄρωτι.
Ὡς ἢ ὁ μέραξ ἐκ λυγρόν τὴν ἐμαρμόνῳ τῷ ὄρωτι,
Καὶ ὁ δελφίς ἐκ τῶν ἐκείνου τῶν ἐκ λυγρόν.
Καὶ περὶ νέαν λυγρὸν ποιμῶνος ταυτὶ γράφει.
Ἀλκίανδρος ἢ ἱστορεῖ παρμφορὴν μὲν τότε,
Γιλλὸν ἢ ἱστορεῖ γέγραπτον εἶναι τὸν νανίαν.
Καὶ μετὰ τὸ γυμνάσιον ἐκ λυγρὸν ἐκ λυγρόν,
Φοῖν ἐκ λυγρὸν ἀμείνων ἐκ λυγρόν τῷ δελφίνῳ,
Βαρέως ἐκ λυγρὸν τοῖς νύτοις τῷ ὄρωτι.
Τὴν ἀκάνθον παρμφορὴν ἢ νυκτὶ τῶν ἐκείνου,
Τὸν τὸν μέρανα ἐκ λυγρόν γὰρ δ' ὁ δελφίς τὸ πᾶθος,
Εἰς ἀκάνθον βαρέως τε, καὶ ῥύσιος αἱμάτων,
Ἀρβείς ἐκ λυγρὸν μετ' ὄρωτος λυγρόν τῷ ὄρωτι,
Γρὸς γὰρ αὐτὸν ἐκ λυγρόν δονᾷ σὺν μέρανα τῷ φίλῳ.
Ἀμφὶ δ' ἐκ λυγρὸν ἐκ λυγρόν ἐκ λυγρόν τὸν βίον.
Καὶ χροῖος τῷ δοντὸρ ἢ γρῶντα πτολεμαῖος,
Λέγει τοῖς τὸν ὄρωτα οὐ τῷ ἀλεξανδρείῳ,
Καὶ τῇ δικαιοκρασίῃ ἢ τῇ πόλῳ ἰταλίας.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΟΝΟΣ ΤΟΥ ΜΗ-
θυμναίου.

ΕΧΕΙ τὴν τῷ ἀρίονος ὀπίδον ἱστορίαν,
Ὄυσαν ἐπὶ τὰ καὶ δένα τὸν καὶ γρῶντα ὄρα τὰν τῶν.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΥΘΜΟΥ ΤΩΝ ΙΠ-
πων ἀχιλλέως. ριγ.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ λυγρὸς φίλος τῷ ἀχιλλέως,
Καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν συγγενῶν πρεσβύτερος τῷ γόνι.
Οὗτος οὐκ ἐκ λυγρόν τῶν πᾶσαν τὴν ἀχιλλέως,

Επανα-

Qua accepta, inq; ignem coniecta, atq; fornacem,
Auri libras tulcrunt ad centum ter decem.
Hæc de morte, deq; mulieris sepulchro.
Canem autem semotum ab oculis illius,
Amore regis, atq; mulieris tristitia,
Fama fert apud multos, uitam expirasse.
Arrianus in Bithynicis scribit historiam.

DE EQVO ARTYBII

Persæ. 116.

Quæ circa Artybium in epistolio
Ponuntur, ad uerbum sic habent descripta.
Artybius Persa autem equum cum educasset,
Habuit commilitonem atq; socium in pugna.
Cum autem Artybius nauigasset in Cyprium,
Et pugnam committeret cum Cyprio Onesilo,
Postquam cecidit Artybius sub Onesilo,
Conspicatus equus suum dominum prostratum,
Rectus stans pugnabat cum Onesilo,
Percutiens clypeum pedibus anterioribus,
Parumq; absuit quin occideret Cypri regem,
Nisi falcibus concidissent armigeri pedes.

DE AMORE DELPHINI. 117.

Oppianus Delphinem scribit Lesbij cuiusdam pueri
Immenso amore correptum, commorantis illi,
Vt gestaret uelut aurigam, adolescentem humeris,
Et omni modo obediret iubenti illi:
Item alios humeris gestaret, siquidem ipse iussisset.
Habuisseq; amorem infandum erga ipsum iuuenem,
Solitumq; amplecti illum, mulcereq; cauda.
Vt autem puer abiit fatalem uiam,
Etiam delphin ex ijs inde locis sese subduxit.
Et de Neo Lybico pastore hæc scribit
Aelianus autem scribit similia his,
Verum Iægea scribit fuisse adolescentulum.
Atq; post gymnasium immodicè laborantem,
Inquit, uelut illum à delphino,
Grauiter habentem cecidisse ab humeris feræ:
Spinam autem immisam in uentrem illius, (sum,
Hunc adolescentem occidisse. cū nouisset aut delphis ca
Ex immobili grauitate, atq; fluxione sanguinis,
Elatum statim sublimis flexuositate undarum
Ad terram seipsum proiecit cum iuuenis amico.
Ambo autem illic obierunt efflantes uitam.
Atq; in temporibus secundi fuisse Ptolemæi,
Dicit talem amorem Alexandria,
Item in Dicearchea ciuitate Italia.

DE ARIONE ME-
thymnaeo.

HAbes Arionis retro historiam,
Existente septimamdecimā, atq; reuersus uide illā.

DE EIVLATV EQVORVM

Achillis. 118.

PAtroclus erat auriga, amicus Achillis,
Et iuxta sanguinem ex cognatis senior genere.
Iste apparatus indutus omnem Achillis,

Consensu

- Επαυκρῆς τὲ ἀρμάτῃ καὶ ἵπποις τοῖς ἐκείνῳ,
 30 Ως ἀχιλλεύς τὸ στρατόμα τῶν τρώων κατακλῶα.
 Γνωθεῖς δ' αὐτοῖς, ὅν ἀχιλλεύς, πᾶντρονλος ἢ συγαύων,
 Ὑπὸ ἀπόλλωνος αὐτῷ, καὶ δούτρου δὲν σὺ φόρῳ,
 Τρίτορον βλαβῆς ὕφ' ἑκτορος, ἐξέλεγε τὸν βίον.
 35 Ἴπποι δ' ἀλκιυδαο μάχης ἀπαύσθηον ἔοντες,
 35 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πνέθιδον λυόχοιο,
 35 Εὐ λενίνοι πεισόντος, ὕφ' ἑκτορος ἀνδροφόνου,
 35 Οὐδὲι σὺν, σπύγαν τε λαρήα, δάκρυα δέ σφι
 35 Θόρυμ' ἀκατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομόνοις,
 35 Ηνίοχοιο πόθῳ, θαλάρῳ ἢ μικρῷ χαίτη,
 40 Ζόγλυς ἐξέρπεισα παρὰ συγὸν ἀμφοτέρωσι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΣΥΜΦΑΘΕΙΑΣ

τῶν ζώων. ἀπὸ 91β. μέχρι 91ε.

Κοινὴν λέγειν συμπάθειαν τῶν ζώων τῶν ἀλόγων
 Πρὸς ἄλλα, καὶ πρὸς ἀλλήλας, τίς ἐφαρμόσει λόγος;
 Εἰπόντες δ' ὅν ἐλπίστα, καὶ τῶν συναριθμῶν,
 Τῷ μήκῳ ἀφεσόμεθα, καὶ τῆς μακρολογίας.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΛΛΗΛΙΑΣ ΚΟ.

λοιῶν καὶ ψαλῶν. 91β.

Οἱ λοιοὶ φιλέλληλοι, καὶ τῶν ψαλῶν τὸ γένος.
 Ως εἰσὶν χεῖς ἐλαῶν οὗτινι λεκανίσκη,
 † Πρὸς τὴν σκιαὴν τὴν ἑαυτῶν τῶν λοιοῖς καταθήσας,
 Ναρκιδῶς ἄλλας λάκωνας ἔχοντας, τῶν φιλοσκήων.

ΠΕΡΙ ΓΕΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΧΗΝΩΝ. 91κ.

- Κ**αὶ γέρωνοι φιλέλληλοι, ἀγέλαδ' ὁρῶν χωρῶσαι.
 50 Χειμῶνος ὄρχιμοῦν ἢ πρὸς αἰγυπτόν ὁρμῶσαι,
 Τρίγωνον ὀξυγώνιον ποιεῖναι τῶν πῆσιμ,
 Ως τὸν ἀβρὰ τέμνωσιρ ὅπως συμπεσθῶν.
 Ἐχσοὶ ἢ καὶ φυλακῆς, καὶ ἀραγῆς, προσέδης.
 Οταν γὰρ πρὸς τὴν αἰγυπτόν μελλοῖσιρ ἀποτρέχειν,
 Ως πρὸς τὸν ἔβρον ποταμὸν τὸν θρακικὸν ἐλθῶσαι,
 Πρῶτα συσσελᾶσθαι πρὸς ὕλας καὶ πρὸς σίχας.
 Γαυτῶν ἢ γορραῖτες γορραῖος τῶν ἐκείνῳ,
 Γορραῖα μὲν λυκλτοδῶν, καὶ τὸν στρατὸν τηρήσας,
 Εὐθὺν ποσὼν, λείπεται νεκρὸς, ὃν θάψαντες ἐκείνοι,
 60 Ἀπὸνται τῆς πρὸς αἰγυπτόν πῆσισης καὶ πορείας,
 Εξ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀλλήλων βοῦθῶσαι.

Ταῖς παύσιν ὁμοιοί, καὶ τῶν χιλιῶν τὰ γένη.
 Ἀρξάμενοι δ' αἱ γορραῖοι ποιεῖναι τὴν πορείαν,
 Ἐχσοὶ τὸν γορραῖτοδον αὐταῖς ὁδοποιεῖναι.
 Ἀπομακρόντος τότε ἢ, ὃ μετ' αὐτῶν προτρέχει.
 Καὶ λαβέει ὑπαλλαγαῖς τὴν πρόπῃσιμ ποιεῖναι.
 Εὐ γὰρ ἢ καταπῆσμενοι λιμῶν τῷ τῆς ἐσπέρης,
 Αἱ πλείους μὲν λαβὸύδουσι, φυλάτῃσι δ' ὀλίγαι.
 Ο τρόπος ἢ τῆς φυλακῆς ἐστὶν αὐταῖς τοῖς δέ.

- 70** Αἱ φύλακες μονόποδες ἴστανται τῶν τότε,
 Λίθον ποδὶ τῷ ἐνερμεῖ καταχεῖναι ἐκείνην,
 Ὅπως ἐπινυσάσασαι, τῷ λίθῳ πεπληρωτόν,
 Ἐλθῶσι πρὸς ἐγρηγόρισμ, τὴν αἰδοῖσιρ λαβῶσαι.
 Οὕτως αὐταῖς ἢ φυλακῇ, πλὴν ἀμοιβαίῳ τρόπῳ.

ΠΕΡΙ ΕΛΑΦΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΩΝ. 91κ.

Καὶ ἐλαφοὶ φιλέλληλοι τηρεῖσι λοινωσίαν.
 Ὑπὸ γὰρ πόρῳ μῆναι, ταῖς ἐφαλάς τιθεῖσαι
 Ἄλλῃ ἐπ' ἄλλῃ, πλείους τῆς δ' ὀλίγῃ λαμῶσιν,

ἢ μετ'

Conscenso curru, atq; equis illius,
 Velut Achilles exercitum Troianorum uexabat.
 Cognitus autem ipsis, non Achilles, sed Patroclus esse,
 Ab Apolline ipso, & dein ab Euphorbo,
 Tertio percussus ab Heftore, reliquit uitam.
 Equæ autem Aeacidae à praelio reuerse,
 Flebant, quia primum audiebant aurigam
 In puluere prostratum ab Heftore uiricida,
 Limen intra, motis capitibus. lachrymæ autem ipsi
 Calidæ per palpebras humi effluebant eiulantibus,
 Aurigæ desiderio. uirescens autem squalebat iuba,
 A temone eiecta prope iugum utrinq;.

DE COMMVNI CONSENSV

animalium. ab 119. usq; 130.

Communē dicere cōsensum animantiū irrationaliū
 Ad alia, atq; inter se, quis sufficeret sermo?
 Dicētes igitur paucissima, et ex his quæ cōcinna sunt,
 A prolixitate abstinemus, atq; loquacitate.

DE MVTVO AMORE GRA-
culorum atq; passerulorum. 119.

Graculi se mutuò amant, atq; psarorum genus.
 Ut siquidem fundas oleum in aliqua ollula,
 Ad umbram suam graculos detinebis, (umbras. οὐτὴ σκιᾷ
 Velut Narcissos alios Laconas existentes, quod amant τῇ
 DE GRVIB. ATQVE ANSERIBVS. 120. φανούτας

Etiam grues sese amant, gregatim uolantes.
 Hyeme autem ueniente, in Aegyptum festinantes,
 Triangulum reſangulum faciunt horum uolatum,
 Ut aërem incidant sic facilius. (qui; uiam parent.
 Habent autem custodes, et postremi agminis ductores,
 Quando igitur in Aegyptum sunt reuersuræ,
 Vbi ad Hebrum fluuium Thracensem uenerint,
 Primum aggregantur ad materias, atq; ad ordines.
 Omnis autem senior grus earum quæ illic sunt,
 Circumcurrrens undiq; atq; exercitum lustrans,
 Statim procidēs iacet mortua. quæ cū sepeliuerint illæ
 Pergunt ad Aegyptum uolatu, & profectiōne,
 Ab aquilis atq; ceteris mutuò sese iuuantes.
 His admodum simile agunt & anserum genera.
 Cum inceperint autem grues facere iter,
 Habent seniore inter se iter facientem.
 Defatigato autem hoc, quæ post ipsam, præcurrit,
 Et deinceps per uices præuolatum faciunt.
 In terram autem deuolantes tempore uesperis,
 Plures quidem dormiunt, uigilant autem paucæ.
 Modus autem uigiliæ est ipsis huiusmodi:
 Vigiles uno pede stant harum tunc,
 Lapidem pede suspensio detinentes singulæ,
 Ut postquam obdormierit, lapide delapso,
 Veniant ad uigiliam, sensu accepto.
 Sic illis custodia est, uerum reciproco modo.

DE CERVIS ATQVE LVPIS. 121.

ET cerui mutuam seruant societatem.
 Aquam igitur traicientes, capita cum posuerint
 Alius super alio, nauigant. duce autem delassato,

H h 2

Qui

Η μετ' αὐτῶν ὁδοποιοί, τῆς πρώτης ἀραγῶνης,
Καὶ αἱ λοιπαὶ ἢ λιβεξίης ρυθμῷ συντεταγμέναι.
Λύκοι ἢ παρὰ μόνον τῶν ποταμῶν τὰ ρέεθρα,
Κατέχουσι τῷ νόματι ἀλλήλων τὰ ὄρεα,
Ὡς αὐτὴν παρὰ τρέποντο ταῖς δυνάμει τῶν ὑδάτων.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ. ρ κ β.

Σὺν ἄλλοις, καὶ ἐλεφάντες ἐστὶ τῶν φιλαλλήλων,
Οὐδὲν ὅλως ἀπολείποντες ἐν συμφοραῖς ἀλλήλων.
Φύγοντες γὰρ τὴν θηρσυνάμει, πρῶτον δ' ἀσπασάντων.
Οἱ δ' ὄντα οὐ καὶ νέοι ἢ χωρῶσι κατὰ κύκλον,
Ἐσωτὴ κύκλῳ φέροντες γόροντας καὶ μηδ' ὄντας,
Καὶ πᾶν τὸ ὑπεμάζιον, καὶ τὸ βρεφῶδες γένος.
Παραχωρῶσι τῆς τροφῆς πρῶτα τοῖς γόροντοιοις,
Γηράσαντας ἐντρέφουσι πατέρας τῶν οἰκείων,
Υδάτια πόσιμονοι, οἱ ἄρροντες τὰ νεα
Ταῖς προδοσίσι ταῖς αὐτῶν ὁδοῖσιν ἐς τὸ αὐτὸ.
Τὰ ἢ ἐπιμασίδια φέρουσι αἱ μητέρες,
Ἡ προνομία ταῖς αὐτῶν, ἢ τοῖς διπλοῖς ὁδοῖσιν.
Βόρως δ' αὐτῶν διέρχονται βαθεῖς, καὶ δυσενδάντες,
Ὁ παύτων δ' ὄντα ὁδοῖσιν, καὶ μέγιστον τῷ μεγέθει,
Σταῖς μέσος ὅσπ' ὁ γέφυρα, διαδιδάξαι πᾶντας.
Οἱ δ' ἐν γένεσιν ἐπεί αἱ κλάδους πολλὰς τῷ βόρει,
Ἐκείνων ἀνασώζονται τὸν πόσιμοντα τῶντας.
Τῶν νεογνῶν περὶ τῶν ἢ πᾶν βαθεῖς βόρως,
Ἐπ' ὄντας συνάπλυνται, φονεύσαντες τὰ βρέφη.
Καὶ τῆς πατρίδος πόσιμοντα ἀγρόμονοι βρεφῶσιν.

ΠΕΡΙ ΛΕΟΝΤΩΝ, ΑΙΤΩΝ, ΔΕΛ-

φίνων, προβάτων ἀγρίων, πελαργῶν,

ἢ πελεκάνων. ρ κ γ.

καὶ τῶν
Ἡράσαντας τῶν λέοντας, καὶ αἰτῶν, δελφίνων,
Καὶ προβάτα τὰ ἀγρία, καὶ πελαργῶν τὰ γένος,
Καὶ πελεκάνων, τρέφουσι τὰ τέκνα τὰ οἰκεία,
Καὶ τῇ βαδίσει πᾶσι τῇ τῶν συνδράσιν,
Τὰ ἰχθυῶν νύξαι ἢ, ὅσπ' ὁ δελφίνος καὶ φάκκ.

ΠΕΡΙ ΙΓΓΩΝ. ρ κ δ.

Αἱ ἵπποι λαοικτεῖρσαι τὴν ὄρεων τῶν πόλων,
Θηλάζουσι καὶ τρέφουσι τῶν τοῖς ἰδίῳις.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ. ρ κ ε.

Μελίσσαι βασιλεύουσιν, καὶ τάξιν διοικεῖται.
Οὐδ' αὖτ' ὁ βασιλεὺς αὐτῶν τῆς πᾶσις ἐξέρχεται,
Ἐπονται πᾶσι βοτρυδὶ μὲν ἐκείνῳ πεποισμένῳ.
Καὶ τῶν ζῶντος μὲν, ἡλικίᾳ τὸ σμύλως διοικεῖται.
Θανόντος ἀποτρέχει ἢ, συγχέχεται τελείως.
Ἀν μὲν δὲ γέρον βασιλεὺς τῶν ἐπὶ τῷ σμύλῳ,
Ἐτέρως ἐποχόμενος ἐμφέρεται μελίσσας.
Ἀν ἢ νεῶν καὶ σφειγῶν, προπέμπεται τῷ σμύλῳ,
Κελύων πᾶσις ἀπ' ἑδαι τῶν ὄργων τῶν οἰκείων,
Τὰς μὲν αὐτῶν ὁδοποιοῦν, τὰς ἢ συλλέγειν αὐτῶν,
Οἰκοδομεῖν ἑτέρας ἢ, καὶ ἄλλας ἄλλὰ πρᾶττεν.
Οἰκοδομοῖσι πρῶτον ἢ τῶν βασιλέων οἰκῶν,
Γαυτῶν ὑπεράνχοντα ἐἰς ὕψος τε καὶ πλάτος.
Ἐγγὺς τῷ βασιλείῳ ἢ, τοῖς γέρονσι ποιεῖσι,
Καὶ καθεξῆς καὶ τὰς λοιπὰς οἰκίστας ἀρμολογῶν.
Καὶ ὅταν δέον ἐξελεῖν τὸν βασιλέα τῶντων,
Οἱ αἱ σφραγῶν, αὐτὸν βίβω τε χωρῶσι καὶ θαυμάζω.

ὅταν

Qui post illum, iter facit, primo canda ducente,
Atq; reliqui deinceps rhythmo ordinati.
Lupi autem transcentes fluuiorum fluentia,
Detinent ore mutuo caudas,
Vt ne subuertantur uorticibus aquarum.

DE ELEPHANTIS. 122.

Inter alia, et elephantes sunt ex mutuo se amantibus,
Neque omnino deserentes in calamitatibus se inuicem.
Fugientes enim uenatores, primum non disperguntur,
Robustæ autem et iuuenes abeunt in circulum,
Intra circulum agentes senes atq; matres,
Et omne quod ubera fugit, atq; pullorum genus.
Permittunt cibi prima antiquioribus,
Senescentes enutriunt patres proprios.
Aguas traijcientes, masculi pullos
Proboscibus suis impellunt in altum:
Qui autem lactentes sunt, deferunt matres,
Vel rostris suis, uel geminis dentibus.
Fossas autē si pertranseat profundas atq; immeabiles,
Omnibus robustior atq; maior magnitudine,
Stans medius uti pons, transmittit omnes.
Alij autem ingerentes deinde sarmenta multa fossæ,
Eum seruant qui traiecit illos.
Pulis uero cadentibus sæpe in profundis fossis,
Cadentes una pereunt, occisis recenter natis.
Atq; a patria longè abducti, ciulant.

DE LEONIBVS, AQUILIS,
delphinis, ouibus syluestribus, ciconiis, pelecannis. 123.

Cum senuerint leones, et aquilæ, delphines,
Atq; oues agrestes, et ciconiarum genera,
Atq; pelecanni, nutriunt eas filij proprii,
Atq; ingressum uolatumq; earum adiuuant: (ca.
Piscium aut genera natatu, quæadmodum delphin et pho-

DE EQVIS. 124.

Quæ miserantes orphanos pullorum,
Elactant atq; nutriunt hos cum proprijs.

DE APIBVS. 125.

Pes regnant, atq; ordine administrant:
Atq; ubi rex earum uolatum inceperit,
Sequuntur omnes racematim, illi obtemperantes.
Et hoc uiuente quidem, bene examen gubernatur:
Mortuo uero aufugit, confunditur omnino.
Si quidem igitur senex rex horum est examini,
Alijs uetus effertur apibus.
Si aut iuuenescens atq; lasciuies, premititur examini,
Iubens omnes insistere operibus proprijs.
Has quidē illarū aquam ferre, has aut colligere flores,
Aedificare autem alias, aliasq; alia facere.
Aedificant uero primum regum domos,
Omnibus superexcellentes altitudine et latitudine.
Prope regem autem, senibus faciunt,
Et deinceps etiam reliquas habitationes concinnas.
Et cum oportuerit egredi regem horum,
Velut exercitus, cum bōbo proficiscitur, atq; tumultu.

Cum

Όταν δ' ἐκείνου ἀφνιῶν ὕπνῳ καιρὸς καλέσῃ,
Τὴς αὐλητῆς ἐπιχέσῃ, καὶ ἡρεμείῃ τὸ σμῆλός.
Τισὶ τὰ σμῆλός ἐργον ἢ, καὶ τὴς νεκρῆς ἐκφορᾶν.

150 Ἰλλὰ τε δρᾶν ἔχουσιν καὶ χρίσθαι συμπαθεῖας.
ΠΕΡΙ ΜΥΩΝ ΧΕΡΣΑΙΩΝ, ΣΚΑΡΩΝ,
ἰχθύων ἀνθίων, γλαύκος, κυνὸς θαλαττίου,
γαλεῖ, δελφίνου, φώκης, κυνὸς χερ-
σαίου, καὶ χοίρου. ρ η ς.

ΚΑὶ οἱ χερσαῖοι μῖν ἢ ἀλλήλοις συμπαθεῖσι.
Πρῶτος γὰρ τίνος αὐτῶν ὕδατι, διὸς ὕδατος
Εὐδρῆς, τῶτον ἀνασπᾷ, καὶ σῶσει τὸ λυσιδίον.
Τὶτο καὶ σκαροὶ δρᾶσι ἢ, τοῖς κύρτοις ἐμπιστόντες.
Ανθία λιρατιθούσας ἢ ανθίας τοῖς ἀγνίστροις,
Επόμενοι, τὸ ἀγνίστρον νότῃσι ἀποπειρῶνται.
Ολίγῳ ἰσοδυναμεῖ ἢ μὴ δυνάμεντες ἐγκρίψαι,
Βαρύνουσιν ἐγκείμενοι τῶτον τὸν κρατιθόοντα.
Ω: αὐτῇ ἐπιβλήσκει καὶ βαρεῖ τῷ ἐκείνῳ,

140 Τῆς θήρας γόνυ τι μακρῶν, κοπεύοντες τὸ ἀγνίστρον.
Γλαύκος, καὶ λύων, γαλεῖος, θαλαττίοι ἰχθύες,
Επὶ ῥόμον δειματός τοῖς τέκνοις τοῖς οἰκέοις,
Ο γλαύκος μὲν καὶ γαλεῖος τῷ σόματι συγκρούσῃ,
Ο λύων ταῦτα κρούσῃ ἢ πάλιν ἐν τῇ νυκτὶ,
Καὶ πάλιν ταῦτα ἢ γονεῖ τὸ φόβον παρελθόντος.
Ο ἢ δελφίμ, ἢ φώκη τε, τῶν νεογνῶν ἐλόντων,
Εκείνοις σιωαλίσκονται, καὶ τελευτῶσι ἅμα.
Αλωθεῖσιν μηδρῶν τε, τὰ νεογὰ λιρατῆται.
Καὶ τοῖς προβάτοις τὶτο ἢ γίνεται τοῖς ἀγέοις.

150 Ο λύων ὁ χερσαῖος ἢ τέκνον τιμᾷ τὸ πρῶτον.
Πρῶτον ἢ χοίρε γόνυμα, πρῶτον μαστὸν θηλάζει,
Καὶ βαθεῖς καὶ τὰ λοιπὰ, κατὰ βαθμὸν οἰκέου.

ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΘΑΥΤΟΝΤΩΝ
τὰ ὁμογενῆ. ρ η ζ.

Δελφίμ, ἐλέφας, χελιδὼρ, μέλισσα, μύρμηξ ἅμα
Νεκροταφῶσι τὰ αὐτῶν ὁμογενῆ θανόντα.
Αρκτοὶ καὶ μῖν ἐν αὐταῖς, σὺν τούτοις ἢ καὶ μῖναι,
Ἰσραφεῖ καὶ ἀνθρώπῳ ἢ λύνιν ἀτάφῳ βύλλαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΗΡΙΓΟΝΗΣ
λυσιδίου. ρ η η.

Τῇν ἡριγόνῳ λέγῃσι παῖδα τὴν ἱαρίαν,
Ἐχει λυσιὰ τοῖς ὁμοτάτοις, ἐκείνῃ σὺν τραπεζῇ.
Εὐρύτος διονύσου ἢ τὸν οἶνον τοῖς ἀνθρώποις,
160 Ως ἀδελφείοις γεωργοῖς ἱαρίος παρῆσεν,
Οὗτοι πίνοντες πρῶτιστα, καὶ συσχεθόντες μέθῃ,
Απέκτειναν ἱαρίον, ὡς δόξαντες φαρμάξαι.
Ως ἢ καὶ πᾶσι δὲ χύειναι ἵπταται τὸν πατῆρα,
Ο λύων δέκνυσιν αὐτὸν, ἀνδρὸς νηστῆς ταύτη.
ἢ καὶ θανάτου, ὅς ὁρῶν ὁ λύων σὺν τεθνήκῃ.

Τὰς περὶ ζώων γράφουσι προτέρως ἰσοθίας,
Αἰλιανὸς, Ὀππιανὸς, ἅμα τῷ Λεωνίδῃ,
Καὶ σὺν αὐτοῖς τιμῶτος γραμματικὸς γαζαῖος,
Αναστασίῳ βασιλεῖ σὺν δρόμοις ὡς ἐν χρόνοις.

170 Τὴν ἱαρίαν ταύτην ἢ, μετὰ τῆς ἡριγόνος,
Αἰλιανὸς τε γέγραφε, σὺν ὀλίγοις ἄλλοις,
Μέμνηται ταύτης καὶ ὀρφῆς ἐν γεωργίᾳ γράφων.
,, Ἀσκήσῃ λῆρον ἢ πέλει πρὸς ἅπαντα φρόσιν,

Σπόρματα

Cum uerò illum obdormire somni tempus uocauerit,
Quidam inanitor insonat, et quiescere facit examen.
Quarundà aut in examine opus est, et cadauera effe-
Aliaq; facere, quæ decent optimū consensum. (re.

DE MVRIBVS TERRESTRI-
bus, scaris, piscibus anthijs, glauco, cane
marino, galeo, delphinis, phoca, cane
terrestri, et porco. 126.

ET terrestres mures inter se consensum habent.
Cadete enim aliquo illorū in aquā, porrigēs caudā
Alter, hunc extrahit, atq; seruat ē periculo.
Hoc autem et scari faciunt, caueis cum inciderint.
Anthiæ uerò captas anthias hamis,
Insequentes, hamum incidere conantur:
Dentium autem debilitate non ualentes incidere,
Aggravant incumbentes in hunc detentum,
Ut compressione atq; grauitate ipsorum,
A captione liberetur, conciso hamo.
Glaucus, et canis, galeus, marini pisces,
Ingruente timore filijs suis,
Glaucus quidem et galeus ore abscondit,
Canis autem hos rursus celat in utero.
Rursusq; eos parit metu sublato.
Delphin autem, et phoca, nuper natis comprehensus
Vnā cum ipsis capiuntur, atq; moriuntur simul:
Captis quoq; matribus, pulli etiam capiuntur.
Et omnibus quoq; idem euenit syluestribus.
Canis autem terrestris, catulum honorat primum.
Primus uerò porci natus, prima ubera lactat:
Et deinceps ceteri, secundum gradum suum.

DE ANIMANTIBVS SEPE-
lientibus alia eiusdem generis. 127.

Delphis, elephas, hirundo, apes, formica simul,
Cadauera sepeliunt suorū generum, cum obierint.
Vrsi atq; mures cum ipsis, cum his autem et muscæ.
Accipiter aut etiam desuper puluere insepulto inijcit.

DE ERIGONES
cane. 128.

ERigonem dicunt filiam Icarij,
Habuisse canem fidelissimum, illi connutritum.
Cum inuenisset autem Bacchus uinum hominibus,
Postquā Atheniensibus agricolis Icarius præbuit,
Isti bibentes primum, atq; correpti ebrietate,
Occiderunt Icarium, uelut arbitrati, uenenū præbuisse.
Ut igitur puella non inuenit quæ situm patrem,
Canis ostendit ipsum, inquirens cum ipsa.
Qua etiam mortua, deinceps canis commoritur.
De animantibus scribunt priores historias,
Aelianus, Oppianus, unā cum Leonide,
Et cum ipsis Timotheus grammaticus Gazæus,
Anastasio regi concurrens qui fuit in temporibus.
Icarij autem hanc, cum Erigone,
Et Aelianus scripsit, cum non paucis alijs.
Meminit huius et Orpheus, in Agricultura scribens:
Astræa autem puella est ad omnia præstantissima,

Hb 3

Semina

- 22 Σποδύματα καὶ ἡ φυτοῖσιρ οὐαίσιμος, οὐ τε βόθροισι
 22 Βάλλειν ἐργία πάντα, τάτε δρυὸς ἄκρᾳ λέγουται.
 περὶ μέ- Οἶνας δ' ἐξαλέαδαι. ἐπὶ στυγείᾳ περὶ ἀλλὰ
 γάλα Ικαρίῃς λίβη, λινὸς καὶ ἀδουκίας οἶνας,
 22 Μνησμοσύνη ὅσα λυγρὰ διονύσοιο ἐκνήϊ
 οἱ ἀττικοὶ Ἰακταίοι μύσαντο, μέθῃ διελθυσμένη αἰνῇ,
 22 Ιακρίον καὶ μιν στυφιλῆς λιουῖνοι δάϊξαν.
 22 Σφαλλόμενοι δάροισι, χοροὶ μαυνοῖο βάκχῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΟΥ ΞΑΝΘΙΠ-
πῆ, λινὸς. ρ κ θ.

Ο Αττικὸς ὁ ξανθίππος, πατήρ τῷ πορρικλέῳ,
 Κυρία βαλὼν πολὺν χρυσὸν εἶχεν, αὐτῷ τραφόντα.
 ὡς οὐδ' ὁ ξέρξης ἐμελλεῖ λατ' ἀθηνῶν στρατὸν εἶναι,
 Οἱ ἀττικοὶ δ' ἐπὶ ὀρθόμορον γυναικα καὶ τὰ τέκνα,
 Καὶ παῖν δ' τι πρὸ ἀλλήλων, ὡς πρὸς τὴν σαλαμῖνα,
 Ἡρ' ἡ τότε συμπάθεια καὶ τῶν ἡμέρων ζώων,
 Τρεχόντων τὴν θάλασσαν οὐ τοῖς αὐτῶν δισπόταις,
 Καὶ μυκασμένων γοσθὸν φωνῇ θρηνώσεσάντη.
 Τότε καὶ λινὸς ὁ ρηθεὶς ὅτος ὁ τῷ ξανθίππῃ,
 Ἰδὼν δισπότῃ τὸν αὐτῷ τῷ πλοῖῳ βεβηκότα,
 Βαλὼν αὐτὸν τοῖς ὑδασιρ, οὐδ' ἔχον πλοῖον,
 Ἔως τῷ μήκει τῷ πλοῖος λαποθυμήσας θνήσκει.
 Οὐ καὶ ταφῆς ὁ ξανθίππος ἡγίσσον ἐκείσε.
 Ο ἡ ζωγράφος ἔγραψε πολὺν γυνωτος, ἢ νῆκωρ,
 Εὐτὴ ποιήσῃ τῇ σοφῇ, φιλαυθροπίας χάριρ.
 Αἰλιανὸς καὶ πλὺταρχος οὐδ' ἄλλοις τῷτο γράφει
 Ασκληπιάδης τε φησὶν, ὅτ' ἔπος λέγων,
 Ο καὶ λινὸς λαλῶσι δυσμὸρ σῆμα.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΟΣ ΣΙΛΑΝΙΩΝΟΣ
τῷ ῥωμαίῳ. ρ λ

textus, uel
solum,
translatē.

- Εἶχε τὸ ἐπιστόλιον πᾶσαν τὴν ἰσοθίαν,
 Ονομα σιλανίανος ἔκ' ἔχει γεγραμμένον.
 ὅτ' ἔπειτα τὸ ἐλάφιον ἐστὶν ἐγγεγραμμένον.
 22 Καὶ τῷ ξανθίππῳ τῷ λινῷ, καὶ τινος ἡ ῥωμαίῃ,
 22 Ἀνδρὸς μεγάλῃ στρατηγῷ, ὅστις πεισὼν οὐ μάχη,
 22 Ἐκετὸ πᾶν τοῖς λινῷ, θυρεῖ, καὶ τοῖς ὀρεῖσι.
 22 Μόνος δ' ὁ λινὸς αὐτῷ πεισθόρος ὦν πάντων,
 22 Γολλαῖς ἡμόρβας καρτῶν ἐφύλαττε τὸν αὐδρα,
 22 Καὶ τὴν αἰσχυρὴν ἐκρηπτε τῷ ἥρωος ἐκείνου.
 22 Ἔως ἐλθόντες ὑστέρων στρατηγῶν ῥωμαίων,
 22 Ἀράμνοι λατ' ἐκρηπταν οὐ τὰ τοῖς τοῖς πατρίοις.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΟΣ ΠΥΡΡΟΥ ΤΟΥ
ἡπειρώτου, καὶ ἐτάρου
ὁμοῖα. ρ λ α.

Ο Βασίλειος δὲ ποτὲ πύρρος ὁ ἡπειρώτης,
 Αταφὸν νέκυν λαίμονον, καὶ λινὰ παρεστῶτα,
 Καὶ τὸν μὲν αὐθροπὸν σὺν ὅσῃ ἐκέλευσε ταφῆναι,
 Τὸν λινὸν τῷτο ἡ λαβὼν, εἶχε τοῖς ἀνακτόροις.
 Ὅτ' αὖ τοῖς πᾶσι προσελὼν καὶ μέλιχρον αὐθροπῶσι.
 ὡς δ' εἶδον ἀριθμὸν ποτὲ τοῖς καταλόγοις
 Τὸν λινὸν αὐτὸν τὸν αὐθροπὸν ἐκείνῃ τὸν δισπότῃν,
 Καθυλακτῶν ἔκ' ἐλθῃ, καὶ λατ' ἐκείνῃ τῷτορ,
 Ἔως ὁ πύρρος ὀρσυνῶν, ἐμαθε παῖν ὡς εἶχε.
 Καὶ τῷτορ ἐδινάκωσεν οὐ στυφιλῆς θανάτῳ.

Τοῦτο παῖν ἐμφρὲς καὶ χρονικὸς τις γράφει,

Γονίδαι

Semina etiam plantis utilis, in fossas autem
 Iacere ramos omnes, quæ quercus summa dicuntur.
 Vites autem excæcare, quoniam odit eire a alia
 Icarij puella, torcularia atq; amaras uites,
 Recordata quæ dura Dionysij ergo
 Astæi machinati sint, ebrietate domiti dura.
 Icarion enim illum duris clavis interfecerunt,
 Ferientes lanceis, perciti furore Baccico.

DE CANE XAN-
thippi. 129.

A Tticus Xanthippus, pater Periclis,
 Canem bonum frugi habuit, à se nutritum. (rus,
 Vt igitur Xerxes expeditionē in Athenas erat ductu-
 Attici autem transmittēbant uxores atq; filios,
 Et omne quod erat optimum, ad Salaminam.
 Erat aut tūc cōsensus etiā mansuetorum animantium,
 Cōrentium per mare cum suis dominis,
 Atq; mugientium lugubre, uoce luctuosissima:
 Tunc et canis dictus iste Xanthippi,
 Conspicatus dominum suum nauem conscendisse,
 Projiciens seipsum in aquas, natabat prope, (tur,
 Donec lōgitudine nauigationis, animā linquens mori
 Quæ et sepultura Xanthippus dignatus est illic,
 Picior autem depinxit Polygnotus, aut Nicon,
 In uaria porticu, humanitatis ergō.
 Aelianus, et Plutarchus cum alijs hoc scribit.
 Asclepiades autem inquit sic ad uerbum dicens,
 Quod et canis uocant in foelicis sepulchrum.

DE CANE SILANIONIS
Romani. 130.

H Abet epistolium omnem historiam,
 Nomen Silanionis non habet inscriptum,
 Sic autem et pauimentum est inscriptum,
 Et Xanthippi canis, et cuiusdam quoq; Romani,
 Viri magni ducis: qui cum cecidisset in pugna,
 Expositum est cadauer canibus, feris, atq; auibus.
 Solus autem canis eius fidelior existens omnibus,
 Multis diebus tolerans seruabat uirum,
 Atq; pudorem celauit herois illius.
 Donec uenientes postea duces Romanorum,
 Tollentes absconderunt in sepulchris paternis.

DE CANE PYRRHI
Epirotæ, et alio si-
mili. 131.

R Ex inuenit olim Pyrrhus Epirotes,
 Insepultum cadauer iacens, et canem asidentem.
 Et hominem quidem statim iussit tumulari,
 Canem autem hunc acceptum habuit in palatijs,
 Existente omnibus mansuetū atq; blandū hominibus.
 Vt uidit autem numeratum aliquando in catalogis,
 Eum qui occiderat hominem illius dominum,
 Oblatrans non sinebat, atq; arrodens hunc,
 Donec Pyrrhus scrutās, didicit rem totā ut se habuit:
 Et hunc damnauit ad crueis mortem.
 Tale admodum simile et Chronicus quidam scribit,
 Fuisse

Γονέδαι χρόνοις πρὸ ἡμῶν ὀλίγοις παρελθούσι.
 Κάπνιον εἶναι λέγει ἢ τὸν θάψαντα τὸν νέκυν.
 Ἀνονεγκῆν ἐπαρχῶν ἢ τῆς πόλεως τὸ πρᾶγμα.
 Μετὰ γε τὴν διαγνώσιν τὴν ἐν λιμνῶς φανείσαν.
 Καὶ σαρωβιλλῶσαι καὶ θανέειν τότε τὸν παλαμναῖον.
 Ἐπεὶ λιμνῶν ἐμνηθήμεν ἀνθρώποις φιλοσόφῳ γυναι.
 Κάλδς, καὶ ἀνακρέοντος, σὺν κώλιδος, Δαρείῳ,
 Καὶ λυσιμάχῳ σὺν αὐτοῖς, καὶ λιωνῶν, νικίῳ,
 230 Καὶ ἀθλυνάϊς ἢ λιμνῶς, καὶ δάφνιδος βυβούλῳ,
 Καὶ τῶν λοιπῶν ἢ λέξωμεν πάντα σοὶ σαφές ἄνωγ.
 Κάλδς σφαγνόςτος στρατηγὸς ῥωμαίων ἐμφυλίας,
 Οὐδέ τις ἰδιώτης τεμνὲν τὴν ἐσφαλὴν ἐκείνην,
 Ἔως ἀπέκτεναν αὐτὸν τὸν κύνα παρὰ σῶτα.
 Τῷ τεῖν ἀνακρέοντι πρὸς τῶν ὀρχομένων,
 Μετὰ οἰκέτῃ καὶ λιμνῶς, ἀνῆσθαι χρεώδην,
 Ὡς οἰκέτης ἐξ ὁδοῦ πρὸς ἐκκλισίῃ ἀπῆλθε,
 Καὶ τὸ λιναρίου αὐτῷ ἐκεῖ συνηκολάθει.
 Ὡς δέ γε τὸ βαλάντιον λήθῃ σχεθεὶς ἀφῆκεν
 240 Ἰψῆσαν τὸ λιναρίου ἐφύλαττον ἐκείνο.
 Ὡς δ' ἐν τῇς τείν τὴν αὐτὴν ὑπέστρεφον ἀπράκτως,
 Κατῆλθε τὸ λιναρίου ἀπὸ τῷ βαλάντιῳ,
 Τὴν παραθύρην δάξεν τε, ἀπέψυξεν σὺν θέῳ,
 Πολλὰς ἡμέρας αἰσιτοῦ ἐκείσε διαμείναν.
 Αὐγείας λύνων μολοσσοὺς σὺν κώλιδι ὑπὲρ χον,
 Ὡς δάκνων, δόλον ἐκτενε τῷ τὸν ἐφιάλτῃ,
 Ἀνθ' ὧν λατρεῖτε ἐλθέμεντα δράματ' αὐτῷ λυθῆναι.
 Οὗτος αἰγίῃ ὑσθροῦ σὺν κώλιδος θανόντος,
 Τῷ πόθῳ τῷ τὴν τέθνηκεν, ἐγκαρτέρῳ αἰσιτῶς.
 250 Διὰ τῷ τῷ ὑσθρῷ ἢ τῷ βῆσθ' ἐπὶ τῇ τέφρῃ.
 Ὡς οὐ τὸ σιλανίου παρεμύνην τῷ τάφῳ.
 Τῷ λυσιμάχῳ λύνων ἢ τῷ βασιλεὶ συνηνήσκει.
 Νικίῳ ἢ πρὸς λιμνῶν πεσόντος ἀνθρακῶς
 Σταῖτες πρῶτον ὠδύροντο τῶν οἱ τῷ τῷ λιμνῶς.
 Ὡς ἢ ὁδὸς συνέβαλον ἐξ ὁδοῦ μὲν τὸ πρᾶγμα,
 Ἐξ ἱματίων δάκνοντες ἡμέρας τῶν παρόντων,
 Εἶλον ἐπὶ τὴν λιμνῶν, δακνύοντες τὸ πάθος.
 Κύων ἀθλυνάϊς ἐδείξε ποτὲ ἰδρυσὺς,
 Μέχρις οἰκίας τῆς αὐτῶν σὺν ὑλαγμῷ χωρῶσα,
 260 Ἡρπῶ καὶ ἐπὶ τῇ σφίσαν τρέφεσθαι δημοσίᾳ.
 Βυβούλῳ δ' ὄντι δάφνιδι γονεὶ συρακυσίῳ,
 Γόντε συνετεθνήκεισαν, ἐλάουσιντες πρῶτα, λιμνῶς.
 Ὑποκρίτῃ ἢ τραγικῷ πῶλῳ παλαιότατῳ,
 Καὶ μόντῳ, συγνέκασται λύνων ἀποθανόντι.
 Καὶ θεοδώρῳ ψάλλῃ ἢ ἀρίστῳ συνετάφῃ.
 Γέλωνα συρακυσίου λαθ' ὑπνός ἢ βυθῶντα,
 Κόραυνος γὰρ ἐδοξεν ὀνείροις γεγονέναι,
 Οὐκ ὡς βορβύμονος ἀμέτρως γυνὴς ἐπῆνον,
 Καθυλακτῶν ὅν ἐληξεν, ἔως ἐγείρει τῶτον.
 270 Τῶτον ἐξέσωσέ ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου.
 Σχολῇ προσκαθήμενός γὰρ ἐπὶ παιδίῳ ὄντος,
 Λύκος ἐλθὼν ἀφῆραξε τὴν δέλτον τὴν ἐκείνην.
 Τῷ ἢ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον, καὶ τὴν δέλτον,
 Κατασπένδοντα ἢ σχολῇ, ἢ βαθροῦ λατὰ πίπτει.
 Καὶ σὺν παντὶ ἀπέκτενε παῖδας σὺν διδασκάλῳ.
 Τῶν καὶ τῶν ἢ τὸν ἀριθμὸν οἱ συγγραφῆς βῶσι,
 Τίμαιος,

Fuisse temporibus ante nos paucis elapsis:
 Cauponem autem fuisse dicit, qui sepeliuerit cadaver,
 Detuleritq; præfecto urbis rem,
 Post quidem cognitionem quæ ex cane innotuisset.
 Atq; cruci affixum esse, necatumq; tunc flagitiosum.
 Quoniam autem canis meminimus homines amantium,
 Galbæ, et Anacreontis, Eupolidis, Darij,
 Et Lysimachi cum ipsis, et uenatoris Niceæ,
 Et Athenææ autem canis, et Daphnidis bubulci,
 Et de cæteris autē dicamus tibi omnia manifestissimè.
 Galba occiso duce Romanorum à contribulibus,
 Nullus poterat incidere caput illius,
 Donec occiderunt illius canem assistentem.
 Teio Anacreonti Teiam aduenienti,
 Cum famulo atq; cane, ut emeret necessaria,
 Postquam famulus è uia ad excrementum abiit,
 Etiam catellus illum illuc unā sequebatur.
 Vt autem marsupium obliuione captus dimisit,
 Insidens catellus seruabat illud.
 Vt autem è Teio eadē redierunt, re infecta,
 Descendit catellus de sacculo,
 Depositumq; ostendens, expirauit statim,
 Multis diebus incubatus illic cum mansisset.
 Augæus canis Molossus Eupolidi erat,
 Qui mordens, seruum occidit huius Ephialtem,
 Eo quod uidisset furatum fabulas domini.
 Iste Aeginæ postea, Eupolide mortuo,
 Desiderio huius obiit, perdurans inedia.
 Dario autem posteriori à Beso mortuo,
 Velut canis Silanionis assistit sepulchro.
 At Lysimacho canis regi commoritur.
 Nicias autem in fornacem cum cecidisset carbonarij,
 Stantes primum eiularunt hunc canis canes.
 Vt autem nullus coniecit ex eiulantibus rem,
 Ex uestimentis cum uellarent quiete præsentis,
 Traxerunt ad fornacem, ostendentes casum.
 Canis Athenis olim ostendit sacrilegos,
 Usq; ad domum eorum cum latratu abiens,
 Quam quidem decreuerunt nutrirī publice,
 Bubulco existente Daphnide, genere Syracusano,
 Quinq; comortui sunt, cum fleuissent primum, canes.
 Cum histrione autem Tragico, Polo antiquissimo,
 Et cum Mentore, concrematus est canis morientibus.
 Et Theodoro psaltæ aut præstatissimo cōsepultus est.
 Gelonē uerò Syracusium per insomnia clamantem,
 Fulmine enim percussus uidebatur in somnijs fuisse:
 Canis perturbatum immodicè cum nouisset illum,
 Oblatrans non desijt, donec excitaret illum.
 Hunc seruauit olim et lupus à morte.
 Scholæ enim cum assideret, adhuc puer existens,
 Lupus superueniens abripuit tabulam illius.
 Hoc autem accurrente ad ipsum lupum, et tabulam,
 Commota schola funditus corruit,
 Et uniuersos occidit pueros cum præceptore.
 Puerorum autem numerum scriptores celebrant.

βαρβίθου

Τίμαιος

Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωροι, καὶ Δίωμ,
Υἱὸν τελευτᾶ ἱκανὸν. τὸ δ' ἀκριβές ἔκ οἶδα.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΩΝ, ΟΡΦΕΑΣΩ

σαύτων. ρ λ γ.

ΟΡΦΟΥΣ ὁ τῆς μνήμης παῖς, πατὴρ ἢ τῷ οἴκῳ,
ΕΤΙ ΤΕΛΩΝ ΜΕΡΑΝΙΟΝ, ὅστις θηράσαι χρέων,
Ἥλθον ὡς πρὸς ἀπώρεια, ὑπὸρ' ἰὺν δράκων μέγας.
Ὡς ἔμ' ὀρφύς ἀφώρα μὴ πρὸς θῆραν τῶν ὀρνίθων,
Ο δράκων ἄρμα λατ' αὐτῷ, σπείρας συχνὰς ἐλίσσων.
Εὐάδεις τῷ κύνει ἢ δραμίντες βοῇ τῷ,
Καὶ συμβαλόντες τῷ θαρρ', ἀπέκταναν ἐκείνον,
Τὸν δ' ὀρφέα ρύονται σοργῇ τῇ πρὸς ἐκείνον.
Ὡς πρὸ αὐτοῦ ἐν λιθοῖς ὀρφύς πα γράφει τῷτο.

ΠΕΡΙ ΑΕΤΩΝ ΣΥΝΘΑΝΟΝ

των Δισπότας. ρ λ δ.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ νέον ἱστορεῖ, ὡς αἰτὸν θηράσας,
Εὐρέψατο, καὶ ἔθισεν ἐκείνῳ παραμονάει,
Ὡς καὶ νοσήσαντα ποτὲ τὸν νέον θάραπνύει,
Καὶ νοσηλόνει διεΐως, σπουδῇ σωτηριώτατη.
Τῷ νέῳ τεθνηκότι ἢ, καὶ πρὸς πυρὰν ἀχθούτος,
Ο αἰτὸς συνείπετο τῇ ἐκφορᾷ τῇ τῷτο.
Καυθούτος τῷ πύρῳ, καὶ ὅτος συνεικνύει.
Καὶ γυναῖκα ἢ αἰτὸς οὐτροφος, σωτηρήσκει,
Τῷ πῶθ' αὐτῆς αἰσίων, καὶ τελευτήσας ὅτω.
Καὶ πύρῳ τῆς ἡμέρας ἢ τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ χρῶν
Ὁμοῖος τῷτοῖς αἰτέσι, ὅς ἐχαιρον ἀκνῶν,
Εἰ τις ποτὲ προσφθέγγατο, πύρρος ὁ ὑπεράτης.
Καὶ ὅτος τεθνηκός ἢ τῷ πύρῳ σωτηρήσει,
Εξ αἰτίας καὶ λιμῶ, τῷ πῶθ' αὐτῇ ἐκείνῳ.
Καὶ θορίτῳ τῷ αἰτέσι ἐρρύσατο θανάτῳ.
Αὐτ' ὡρ' αὐτὸς ἐξέσωσεν ἐν δράκοντος ἐκείνῳ,
Εν τῷ δρεπῶν σωτηριῶν τῷ σπείραν τῷ θῆρῳ.
Ὅτῳ καὶ γὰρ ἐκκαίθηεν τῶν θορίτῳ ἐκείνῳ,
Ὅντος θαλαῖς ἰδρυσάσθαι, ὡς λυγρῇ τῷ ὕδρῳ,
Εκ γάμου πᾶσι λιθραννῶν, διόνειμι τὸν οἶνον.
Ὡς ἢ λιθράσας καὶ αὐτὸς ἐμελλε πίνειν τῷτο,
Εκείνος ροῖζω καταπλάς λατ' ἀξί τὸν σῶφον,
Ἰδὼν ὅφιν ἐμέσσαντα, ὡς εἴποι, τῷ ἄγγει.
Ο ἢ γραφεῖς ὡς ἀμοιβῇ τῇ τῷτο δυσχόραϊνον,
Εκείνους θνήσκοντας ἰδὼν, οὐκ ἔκλει τῷ αἰτίαν.

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΥΝΤΩΝ,

καὶ τινυνύτων ἀμοιβῆς. ρ λ ε.

Καὶ τὸ ἐπιστόλιον δράκοντος ἱστορεῖαν,
Εὐότως αὐταῖς ταῖς λέξεσι ἐκείνῳ γεγραμμένῳ.
ῥαῖς τις ἐν πέτραις δράκοντα μικρὸν ἐνωμύονος,
Ἀνέβρεψεν, ὅς μέγιστος γονόμηνος, ἀπέδρα.
Κατασχεθούτος δὲ ποτὲ ληστῆς τῷ νεανίσκῳ
Βούσαντος, ἐξέθορε κατὰ ληστῶν ὁ δράκων,
Ὅς πρὸ καὶ τρέπει πρὸς φυλὴν, σώζει τὸν νεανίσκον.
Ἀρκαδιῶν τε μέγαυι ταῦτ' ὁ τῷτο συνείκη.
Εν γὰρ τῇ ἰσθμῷ ἢ, τοῖς χρόνοις τῷ ἡρώδῳ,
Κόρη δράκων πᾶσι μέγιστος ὑπὲρ χε συγκαθίστατο.
Ἀποδιδύσκον δ' αὐτὴν ἀνδρῶν ἐξῆλθεν,
Εὖς αὐτὴν ἐφύρηνεν, ὅπως ἀμέτρως σόργων.
Καὶ τινος νέου θεοῦ θηρῶν τῷ ἡρώδῳ,

Timæi, Dionysij, Diodori, atq; Dion,
Amplioem fuisse centum. certum autem non nomi.

DE CANIBVS, ORPHEVM

qui seruauerunt. 133.

ΟΡPHEVS Menipæ filius, patris autem Oeagri,
Adhuc cum esset iuuenis, uolucres uenari uolens, 180
Venit ad promontorium ubi erat draco magnus.
Vt igitur Orpheus inspiciebat ad prædā auiū, (uēs.
Draco impetū facit in ipsum, orbes frequentes inuol-
Assueti uerò cū hoc canes currētes auxilio huic,
Et congressi cum fera, occiderunt illam,
Orpheum autem liberant amore erga illum, (hoc.
Quemadmodū ipse in Lapidum libro alicubi scribit

DE AQVILIS COMMORIEN-

tibus dominis. 134.

PHylarchus describit iuuenem, ut aquilam captans
Nutriuit, atq; assuescit secum permanere,
Vt ὁ egrotantis aliquando iuuenis curam ageret, 190
Atq; laboranti adesset dextre, studio intentissimo.
Iuvene autem mortuo, ad rogumq; ducto,
Aquila sequebatur elationem huius.
Exusto autem hoc pyra, ὁ ista simul exusta est.
Et mulieri aquila connutrita, commoritur,
Desiderio huius a cibo abstinens, atq; moriens ita.
Et Pyrrho Epiri quoq; regi erat
Similis his aquila, quæ gaudebat audiens,
Si quis forte dixisset, Pyrrhus Epirotes.
Et hæc quoq; mortuo Pyrrho commoritur, 300
Ex incubatione, atq; fame, desiderio illius.
Atq; messorum quædam aquila seruauit a morte,
Eo quod ipse seruasset a dracone illam,
Falce cum incidisset spiram feræ.
Cum essent enim sexdecim mессores ibi,
Iste missus aquatum, ut attulit aquam,
Ex cantharo omnibus miscens, distribuēbat uinum.
Vt autem qui miscuerat, bibiturus erat hoc,
Ille cum strepitu uolans fregit poculum. (uase.
Conspicatus serpentē qui uomuerat, ut apparebat, in 310
Ille aut cōuersus, uelut retributionē huius egredi ferens,
Illos mortuos uidens, intellexit causam.

DE DRACONIBVS AMANTI-

bus, atq; reddentibus uicem. 135.

HAbet epistolion draconis historiam,
Sic his dictionibus illic descriptam:
Puer quidam in Patris draconē paruum cum emisset, 320
Nutriuit, qui maximus factus, effugit.
Correpto autem aliquando a latronibus iuvene illo,
Clamante, excurrit aduersum latrones serpens:
Quos ὁ uertit in fugam, seruaturq; iuuenem.
Arcadico autem adolescenti hoc idem euenit.
In terra Iudeorum autem temporibus Herodis,
Cum puella draco maximus concubuit.
Ausugientem uerò illam perscrutans, egressus est,
Donec ipsam inuenit, sic immodicē amans.
Et cuiusdam iuuenis Thessali uenatoris Alceæ,

Δρακὼν λόμυν ἐχορτος, ὠραίῳ καὶ τὸ εἶδος,
Δρακὼν ἡράδῃ παμμεγας, καὶ τὸτον λατρίφει,
καὶ λόμυν τὴν χρυσοχρῶν ἐκείνῃ τὴν λαλίστην.
καὶ πίνδῳ δρακῶν, ὅπ' ἀδελφῶν σφαγόντι.

330 Ὅστις δ' ὁ πίνδος, μαύθανει, καὶ τίνος ῥίζῃ χίας.
Τῆς αἰμαθίας βασιλῆος ὑπῆρχον ὁ λυκάων,
οὐ πάς τὴν κλῆσιν μακεδῶν, ἀφ' ὅ μακεδονία.
τῷ μακεδόνι πίνδος, πάς ὠραίῳ καὶ γοναῖος,
καὶ θηρῶν ἀκρότατος, αἰεθρῶν λόχμας.
οὐ πρὸς ἡράδῃ δρακῶν, αὐτοῖς καὶ τὸ λαλῶν,
ὡς ἔρ τρεῖς τῶν ἀδελφῶν ἐκτείναν ἕφα τῶν,
ἐκείνους αὐταπέκτενον αὐτίποινορ ὁ δρακῶν.
τὸ δ' ὅρος κλέσσει τὸ παιδὸς πίνδος λατῶν μαδῶν.

Κοράσαι λέρναισι καὶ τέκνα τῶν λιδῶν,
340 Ἀνὸς πύφκει γονῆς, ἢ καθάρων σπορμάτων.
Ὡσπρὸς ὁ ῥίλιος τὰ ἱελτῶν, ἢ βάσανος χρυσόμυθι,
τὸς νιοσῶς ἢ αἰτῶν αἰμαρυγαὶ ἱλῆς.
καὶ ἱεροδοδείων νιογῶν, τὸ παρσυνθὲν θηρῶν
ἢ μῆαν, ἢ καὶ παρνοπα, σὺθῶς γονυθῶν.
ἐκ τῶν λιδῶν λιδῶν γὰρ, οἱ πρὸς καλῶνται φύλλαι,
ἀρπρὸς ὑπόπῳς ἐχῶσι περὶ τὴν τεκνῶν, ἰαν,
ἐρ λιδῶν κλέσσει κοράσας καὶ τὸ βρέφος.
ἀρ ἔρ σπορμάτων καθάρων, ἀνέπαφον τρεῖται.
ἀρ ἢ μοιχῶδες τῆς σὺνῆς, καὶ λέχῶς ἀνολάσθαι,
350 Κόλασιν βατανίστριαν οἶδον, ὀδύντας τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΗΡΥΟΝΟΥ

δονδῶν. ρλϚ.

Ὁ Γηρύνης βασιλῆος ὑπῆρχον ἔρθεας,
ὡς φθάσαντες ἐγράψαμεν ἄλλοις τοῖς ἡρακλῆος,
Γλείσας ἀγέλας βυτροφῶν, βοῶν ὠραῖς μόνων.
ὡς ἢ τοξένους ἐκτείναν ὁ ἡρακλῆς ἐκείνους,
δρακῶν δονδῶν σὺν ὀρνῇ δύο πεφυττομένη,
αἱματὶ λαταλείβεται παρὰ τὸν τάφον τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ

αἰγείρων. ρλϛ.

Ἡλίῳ μὲν διάφοροι σὺν γοῖ τε καὶ παῖδες.
ἐκ πόρσης τῆς ὠκεανῶ, αἰγῆς τε καὶ ἡρῆς.
ὠκεανῶ κλυμῶν ἢ, φαέθων, ἀλλ' ὅχ' ἔτος.
360 Ρόδι τῆς ποσειδῶν ἢ, λέρναφος καὶ τριόπης.
ἀνγῆς ἰφίβους ἢ, ἐν ἱρήτης πασιφῆς,
Νιάρης ἢ φαέθων ὁ μὲν, καὶ λαμπετία.
ἐκ πρώτης τῆς νηλῆς ἢ, φαέθων, ἡλιάδης
Γόντες κόραι καλλιμορφοί, ὥρπρὸς τὰς κλέσσει μάθαι,
αἰγῆς, καὶ λαμπετία ἢ, φαέθων πρὸς τὰς τῶν,
καὶ ἡμιθέα μετ' αὐτῶν ὁ μὲν, καὶ διωξίππη.
τῶν ἔρ τὸν φαέθοντα φατῆρ οἱ μυθογράφοι,
ἀρμα λαβόντα πατρικῶν, διφροῦν ἐβλήσθαι.
ὄντα ἢ ἱππῶν ἀκράτῃ, καὶ ἄπειρον διφρέας,
370 ἐκδιφροσυνθῶν, καὶ θανῶν ἡριδανῶ τοῖς ρείθροις.
τὰς ἀδελφὰς ἡριδανῶς ἢ τῶν τὰς ἡλιάδης,
ἡριδανῶ τοῖς χεῖλεσι αἰγείρας γεγονόνα.
τὸ δ' ἀκρῶν δ' εἰς ἡλεκτρα τῶν μετατραπῶν,
καὶ τῶν αἰγείρων λαταρῆν μέχει καὶ τῶν χρόν.
τὰτα μὲν ὅθ' ὁρῶν ῥήματα μυθογράφων.
τὸ δ' ἀλλήγορικῶν ὁρῶν, πλὴν ῥήτορικῶν ῥήτων,
οὕτω

Pulchram comam habentis, formosiq; specie,
Draco amans fuit maximus, et hunc osculabatur,
Et comam auricolorem illius pulcherrimam.
Et Pindo, draco, a fratribus occiso,
Quis autem Pindus, discite, et cuius prosapie.
Aemathie rex fuit Lycas.
Cuius filius nomine Macedon, a quo Macedonia,
Macedoni autē Pindus filius, formosus atq; generosus.
Et uenator summus, semper uenatus in sylvis.
Quē amavit draco quidā ob fortitudinē atq; formā.
Vt igitur tres huius fratres occiderunt gladio hunc,
illos contrā occidit uicaria pœna draco.
Mons autem nomine Pindus a puero uocatus est.

Cerastæ iudicant et filios Aphricanorum,
Si spurio nati sint semine, an puris seminibus.
Quemadmodū Rhenus Celtas, et Lydius lapis aurū,
Pullos autem aquilarum radij lucidi solis:
Et crocodilorum natos, statim uenari
Vel muscam, uel locustam, statim genitos.
Ex Libyis autem Libyes, qui uocantur Psylli,
Cum suspicionem habet circa filiorū procreationem,
In arcula claudunt cerastas atq; infantem.
Si igitur ex seminibus puris, intactum seruatur.
Si uerō adulteri lecti, atq; concubitus libidinosi,
Vltionem examinatricem experitur dentes istorum.

DE GERYONIS ARBORIBUS. 136.

Geryones rex fuit Erythea,
Vt antea scripsimus in certaminibus Herculis,
Plurimos greges boum nutriens, boum formosorum.
Vt autem iaculatus occidit Hercules illum,
Formosæ arbores ramosæ due plantatæ
Sanguine destillant apud sepulchrum illius.

DE PHAETHONTIS populis. 137.

Soli quidem uariæ coniuges atq; filij,
Ex Persa Oceani, Aetæa atq; Circe:
Oceani autem Clymene, Phaëton: sed non iste.
Rhodo autem Neptuni, Cercaphos et Triopes.
Auges ex Iphiboë, ex Creta Pasiphaë.
Ex Neera autem, Phaëthusa simul et Lampetia.
Ex Prote autem Nelei, Phaëton, Heliades
Quinq; filia pulchriformes, quarum nomina discite:
Aegle, et Lampetia, Phaëthusaq; cum hisce,
Et Hemithea cum ipsis simul atq; Dioxippe.

Hunc igitur Phaëtonē dicunt fabularū scriptores,
Curru accepto paterno, quadrigam agitare uoluisse.
Cū esset autē equorū impotēs, atq; imperitus aurigatio
Curru excidisse, atq; obiisse Eridani ad fluentia.
Sorores autem flentes hunc Heliadas
Eridani in ripis populos esse factas.
Lachrymas autem in electra harum mutatas esse,
Atq; ex populis defluere usq; ad hoc tempus.
Hæc autem nugatoria dicta fabulatorum.
Quod autem magis allegoricū est, sed magis oratoricē,

1i. Sic

οὕτω νοεῖσθαι σοὶ σαφῶς καὶ πραγματικωτέρως.
Φαέθων βασιλῆως τῆς ἡλίου παῖς διφρσύων,
Εἰς τὸν ῥαβδότα ποταμὸν συρρεῖς ἐναπινύγῃ.
Αἱ σὺν αἰμοὶ δ' ἐκόνθ' ἵσαν πόρπαθ' ἐκείνων.

ἐπειδὴ τ' αἰπὴ δ' ἐκείναι παρῆσιρ ἡλεκτροφόρα δεινὰ δρᾶς,
Τὰς ἀδελφεὰς μὲν ἐπλάσαν αἰγίρας γεγονόσθαι
Τὸ δάκρυον δ' ἡλεκτρον ἐκείνων ἀπορρέου.
Ταῦτα ῥήτορι καὶ ὁρὸν ὅτως ἡλουργήθῃ.

Ὁ πλάττωρ δ' ἡλεγκν ὅτω φυσικωτέρως.

κατὰ ῥῆα σφάειαν πυρὸς γὰρ λιπτικὴ γράφωρ ἐγκατασκηψάου,
γῆναι ἡερὶαυθ' οὐδὲ λῆναι δ' εἰρήρεις ἐμπεικτικῶν.

Τὴς ἰσορίας μένινυται, πόσος ἐσμὸς τῶν ἐξῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΑΒΥΡΙΩ ΟΡΕΙ

χαλκῶν βοῶν. ρ λ η.

Γράφει τὸ ἐπιστόλιον καὶ περὶ τούτων ὅτω.
Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτὰ; ῥόδιον ἐστὶν ὄρος,
Τὴν ἡλυσίρ ἀταβύριον, χαλκᾶς περὶ ἔχει βόας.
Αἱ μυκηθμοὶ ἐξέπεμπον, χωρὶς ῥόδιον βλάβης.
Γίνδαρος καὶ ἡαλλίμαχος γράφει τὴν ἰσορίαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ

τάφων ἡαλλίμου, καὶ ἀρμό-
νίας. ρ λ θ.

Γράφει τὸ ἐπιστόλιον καὶ ταύτην, λέγον ὅτω.
Ἰλλυριοῖς οἱ τάφοι δ' ἡαλλίμου καὶ ἀρμόνίας
Κακὸς τινος ἰλλυριοῖς καὶ βλάβης γινόμενης,
Ἀλλήλοις κυλινδίσμονοι πᾶτα γορ σὺν κρότῳ.
Ὡς περὶ ἐκαλγυνώμενοι ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάβαις.
Τάστ' ἡ δ' ἰσονόσιος γράφει τὴν ἰσορίαν.

ΠΕΡΙ ΜΑΓΝΗΤΙΔΟΣ, ΧΡΥΣΟΦΟ-

λεως, καὶ λοιπῶν. ρ μ.

Μαγνησας, λίθος μέλαινα, βαρεῖα, τραχυτάτη,
Λυσιτελής, σινοῖσθα, καὶ πολυχρηστοτάτη,
Ἡσπερ ὄρεσες οὐ λιθνοῖς ἐγρᾶτε τὰς διωάμας.
Καὶ σὺ αὐτῶ καὶ ἑτοροὶ πολλοὶ τῶν ἐλλογίμων.
Αὐτὰ ἡαλλίμου πρὸς αὐτὴν, τὴν φύσιν τῆς οἰδύρης.
Ὡς τὴν ὑδράργυρον χρυσὸς, ὡς ἡλεκτρος ἀχύρης.
Ἀνδρὶ θελόντι μάγνησαν σιδυρὸν μὴ ἡαλλίμου,
Σιδυρὸς τῆς ἐγχεῖσιν, πᾶσι δ' εἰ θέλεις ἡαλλίμου,
Τῆς αὐτῆς ῥιπῆς, τῆς ποθεῖν οἰδύρης.
Ἰῶσαι χρῆσιν δ' χρυσὸν, σιέλων κινὸς χέισιν.

ἡαλλίμου γὰρ ἡαλλίμου τὸν ἰόν, τῆς αὐτῆς χρυσῆς ἰόν.

Ταῦτα περὶ μαγνητῆρος, καὶ τῶν τοιούτων ὁρῶν.

Γόαν ἡαλλίμου δ' τινὲς χρυσόπολιν τῆς ἡλῆας,

Ἡ τὸν χρυσὸν τὸν ἡαλλίμου, χρῆμα γορ τοῖς φύλλοις,

Δέχεται, καὶ χροινύσθαι πρὸς βάθος βεβαμμένον.

Ἀνδρὶ ἐστὶν κῆρυκος χρυσὸς, δ' ἡαλλίμου τοῖς φύλλοις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΠΥΛΩ ΡΕ-

τῆς νιόβης. ρ μ α.

Ἡ παῖς ταντάλη μόν, καὶ τῆς εὐρυανᾶς,

ὡς δ' τῆς ἀμφίονος, μήτηρ δ' ἡαλλίμου,

Ἡ φησὶν ὁ ὁμοῖος, κατ' ἄλλους δ' ἡαλλίμου,

Ἡ γὰρ τῆς ἀρασκῆς καὶ δεινὰ τῶν φασὶν οἱ ἄλλοι.

Εὐπύλον, καὶ ἀγλινόρα, φαίδιμον, ἰσμελύνον τε,

Εὐπινύτον, καὶ ταύταλον, τὸν διαμασίχονά τε.

Νέεραν, κλεδοξένον τε, μετὰ τῆς ἀστυόχης,

Sic intelligatur à te aperte, ac magis ad rem.
Phaëthon regis quidam Solis filius, agitans currum,
In dictum flumen delapsus, praefocatus est.

Sorores autem luxerunt magno affectu illum.

Quia uero ibi sunt electrum ferentes arbores,

Sorores sinxerunt quidem populos facias esse:

Lachrymas autem, electrum illarum defluens,

Hæc magis rhetoricè sic explicata sunt.

Plutarchus autem soluit ita naturalius:

Globum ignis, terra Celtica scribens erupisse,

Eridani autem extinctum in fluentia cum incidisset.

Historiæ mentionē facit, quantū examen externorū?

DE IN ATABYRIO MONTE

ereis bubus. 138.

Scribit epistolum & de his ita:

Et quid tibi dico plantas? Rhodius est mons,

Nomine Atabyrius, ereos uero habens boues:

Qui mugitū emittere solebat, incubente Rhodo cala-

Pindarus atq; Callimachus scribit historiā. (mitate.

DE COMMOTIONE SEPVL-

chorum Cadmi atq; Har-

monie. 139.

Scribit epistolum & hanc sic dicens:

In Illyrijs sepulchra Cadmi atq; Harmonie,

Malo quodam Illyrijs atq; nocumento incumbente,

Se mutuo collidentia strepitum edebant,

Veluti indolentia calamitibus atq; noxis.

Hanc Dionysius scribit historiā.

DE MAGNETIDE, CHRY-

sopoli, atq; cæteris. 140.

Magne lapis niger, grauis, asperimus,

Vtilis, accommodus, atq; optimus,

Cuius Orpheus in Lapideis scripsit uirtutes,

Et cum ipso multi alij ex doctis.

Ipsē trahit ad se naturam ferri,

Vt hydrargyron aurum, ut electrum paleas.

Si igitur uolueris magnetem ferrum non attrahere,

Allia conterens inunge, rursus aut si uolueris trahere,

Frica ipsum scribe desiderati ferri.

Eruginare autem uolens aurum, medulla canis unge:

Rursus purgare eruginem, frica aureo puluere.

Hæc de magnetide, & huiusmodi.

Herbam uocant autem Chrysopolin nomine,

Quæ aurum purum, fusum in folia

Suscipit, atq; coloratur, in profunditate tineta.

Si autem fucatum aurum est, non suscipit in folia.

DE IN SIPYLO

saxea Niobe. 141.

Niobe filia Tantali quidem, atq; Euryanasse,

Vxor autē Amphionis, mater duodecim filiorum,

Sicut inquit Homerus: iuxta alios uero, plurium,

Etenim quatuordecim huius dicunt alij.

Sipylum, & Agenora, Phædimon, Ismenonq;

Eupinytum, & Tantalum, Damafichthonaq;

Nearam, Cleodoxen, cum Astyocha,

Φέθαν, πελοπίαν τε, ἐγγύλιν, καὶ χλωρίδα.
 Ταύτη λητὴ βασιλεύσασα, παῖσιν ὡς γαυρομένη,
 Ἀντόρυσον τε αὐτὴν περὶ τῆς οὐτεκνίας,
 Ἀπόλλωνι, ἄρτεμιδι, παῖσιν αὐτῆς κελύει,
 Καὶ πάντας ἀποσφάττισιν αὐθιμοῖσιν ἐκείνης,
 Ἀπόλλων μὲν τὸν ἄρρενας θυρῶντας νιβαρῶν,
 Ἡ ἄρτεμις δὲ οἶκον ἢ τὰς κόρας καθημούσας.
 430 Λίθους δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε πᾶντας ἀνθρώπους τότε.
 Οἱ δὲ ἄταροι κατέκειντο ἡμόρως ἐπὶ οὐνείᾳ,
 Οὓς οἱ θεοὶ κατέβαλαν ἡμόρως τῇ διαιάτῃ.
 Νιοβὴ ἢ καὶ λίθινος, ἐκείνης κατεθρίβει.
 Ταῦτα νομίζα μινθόλεια, τὸ δὲ ἀλυσθὲς τοῖσιν.
 Ἡβριότῳ, ἐνόμπαζε τοῖς τέκνοις ἡ νιόβη,
 Εφρόνει ὑφίλτοδρον καὶ κρείττω τὸν ἀλθόρος,
 Σωέκρινε πρὸς δρανὸν αὐτὴν τε καὶ τὰ τέκνα,
 Ἀπένεμο τὸ κρείττον ἢ καὶ αὐτὴν καὶ τέκνοις,
 Λέγσατάσδε πρὸς αὐτὴν, καὶ συμβιβάσας τύφω.
 440 Δύο φωστῆρας ἔσαν ἐκείνη καὶ τὸς μεγάλους,
 Ἐγὼ ἢ τὸς δὲ ζῶντας τε λαλόντας, καὶ ἐμψύχους,
 Ἀρῶν κρείττω ἔσαν τὴν τελευτῶν, καὶ τὸν ἀλθόρος.
 Τοιαῦτα μὲν ἡ δυσυχὴς, παῖσιν ἄβρυνομένη.
 Ἀρτιστρατίει δὲ αὐτὴν τύχῃ τις παλαιμναία,
 Ἀνθιμοῖρε τε θνήσκουσι πάντα λοιμὴν τὰ τέκνα.
 Ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν ἔφαν ἢ τὴν κτείναι.
 Ἡλὼ γὰρ ἀνέκεινται ταῦτα, καὶ τῇ σιλήνῃ.
 Ἐκ τὸν θόρυβον γὰρ καὶ ὕγρον γίνεσθαι τὰ λοιμώδη.
 Τὴν ἢ νιόβην ἐράσαν οὐδανερὸν λίθον εἶναι,
 450 Ὅτι πάντες ἀνείδωτος ἐκ πάθος γεγονότα,
 Πρὸς μόνον λὺν τὸ δάσυνον, ἄγαν οὐκ αἰδοῦντα.
 Καὶ τὸν ἀνθρώπων δὲ μοι τότε νοήσεις λίθους,
 Ἐκλιθῶντας σὺ φέρει· τὴν γονομένην τότε,
 Εἴτ' ἔρ τῶν ἀπανθρώπων τε καὶ τῶν σκληροκέρδεων
 Μὴ σιωδραμένην πρὸς αὐτὴν, μὴ ὑποσυσσάντων ἴστας.
 Οἱ δὲ ἢ τὴν τὴν βασιλίστην, ἐβόλαν τῇ διαιάτῃ.
 Ἡ ὡς σιωδραμένην καὶ βασιλίστην τῷ πάθει.
 Εἰ δὲ ὡς σκληρὸς νοήσας λίθους μοι τὸν ἀνθρώπων,
 Οἷς τότε μοι νόσον ὑπαρχέον τὰ σοι χεῖρα,
 460 Τριτοτέρεως θάψαντες τὰ τῆς νιόβης τέκνα.
 Σασμοὶ, βρονταὶ, καταρραγαὶ θαλάσσης γεγονόται,
 Τὸν ἀναμνήσας κατέπεισαν θάψαι τὸν θνητόν.
 Τινὲς ἢ λίθινον φασὶν οὐδανερὸν τὴν νιόβην,
 Λίθον ξειδόντα τεχνικῶς, ὥστε δονεῖν δανέραι.
 Μᾶλλον καὶ τὸ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐστὶν οὐνοματῶν.
 Ἐκείνοι ἢ μηχανήτων φάσιν εἶναι λίθον.

Δέχεται ἐπιστόλιον μετὰ τὰς ἱστορίας.

Ω λυβίω ἰωάννη τῷ λαχανῶ γραμματικῷ
 καὶ τῷ βασιλεῖ
 Ὑπαρχοντι· αὐτὴν δὲ ἡ ἐπιστολὴ μετέχει
 τῶν τριῶν εἰδῶν
 Τῆς ῥητορικῆς· ἡ μὲν γὰρ αὐτὸν δακρύζει,
 διὰ τὸ δεικνύναι εἶδος τηρῆ· ἡ ἢ ἰσχυρίζεται,
 διὰ τὸ δεικνύναι εἶδος τηρῆ· ἡ ἢ ἰσχυρίζεται.

470 Παρακαλεῖ, τὸ συμβολατικόν· τὸ πανηγυρικὸν δὲ, ἡ καὶ
 τὸν μὲν ἐγκωμιαστικὸν, τὸν ἢ μεμπτικὸν ἐπιφέρει,
 Ζαβαρεῖ τῷ λαχανῶ· τῷ τοῖς καὶ γὰρ ἀδελφῷ,
 Ἡ πόρ' ὁ χρῆσις θησαυροῖς, καὶ μίδας τῷ χρυσίῳ,

Ἡ πόρ'

Phaëthan, Pelopiamq; Egeron, et Chloë.
 Huic Latona invidens, filijs tanquam cunctis,
 Seq; obijcienti sibi de proles felicitate,
 Apollini ac Dianæ filijs suis imperat,
 Atq; omnes iugulant eodem die illos:
 Apollo quidem masculos uenantes in Cithæron,
 Diana domi puellas sedentes.
 Lapidibus autem Iupiter fecit omnes homines tunc.
 Illi autem insepulti iacuerunt dies ad nouem,
 Quos dii sepelierunt die decima.
 Niobe autem etiam lapidea illos deflet.
 Hæc scitæ sunt fabulæ: uerum autem tale.
 Lætabatur sese iactabat filijs, Niobe,
 Sapiebat altius atq; præstantius æthere,
 Conferebat ad cælum et se et filios,
 Tribuebat quod melius esset et sibi et filijs,
 Dicens hæc secum, atq; elata fastu:
 Duo luminaria cælum possidet magna,
 Ego autem tot uiuentes, loquentesq; et animatos,
 Nonne igitur præstantior sum cælo atq; æthere
 Talia quidem illa infœlix, filijs lætabunda.
 Oppugnat uerò ipsam quædam fortuna execranda,
 Eodemq; die moriuntur pestilentia filij.
 Apollinem atq; Dianam dixerunt hos occidisse:
 Soli enim ascribunt hæc, atq; lunæ.
 Ex calido enim et frigido fiunt pestilentes morbi.
 Niobem autem dixerunt lachrymosum lapidem esse.
 Quia omnino sensus expers ex mœrore facta,
 Solis incumbere lachrymis, admodum sensu prædita.
 Et homines sic mihi tunc cogitabis, lapides.
 Esse factos, præ calamitate quæ fuit tunc,
 Inde igitur humanitate carentiū, et præ cordis duricia
 Non accurrentium ad illos, neq; curantium ipsos.
 Dij autem hos, reges, sepelierunt die decima:
 Vel quod consequuti sunt et reges illam calamitatem.
 Si uerò tanq; dueros cogitaueris lapides mihi homines,
 Deos tunc mihi existima esse elementa,
 Tali modo sepelientes Niobe filios.
 Terræ motus, tonitrua, fracturæ maris factæ,
 Præduros persuasuerunt, ut sepelirent mortuos.
 Quidam autē lapideam dicunt lachrymosam Niobem,
 Lapidem sculptum arte, ut uideatur flere.
 Magis autem hoc est mearum cogitationum.
 Illi autem fabricatum affirmant esse lapidem.

Accipe epistolium post historias.

Omino Ioanni Lachanæ grammatico
 Zabariæ
 Existenti. hæc autē epistola continet
 tres species
 Rhetoricæ. quæ enim ipsum increpat,
 iudiciale seruat: quæ uerò

Hortatur, deliberatiuū: panegyricū autē, in historijs,
 Hos quidem laudando, illos autem uituperando infert
 Zabariæ Lachanæ: his etenim gaudet,
 Magis quàm Cræsus thesauris, atq; Midas auro,

τῷ

li 2 Quam

Η πόρ' ὁ γύγας τῇ σφοδρῇ πάλαι τὸ δακτυλίδι,
 Η πόρ' ὁ ῥόστρος μεγαλῆς ἀλκμαίωρ τε τῷ γόνει,
 Οἱ βορέαδες αἰσὶν ἐξ ἑμῶν, ὁ σφοδρὸς ὁμοίως,
 Ο ναρκισσὸς τε καὶ νιρέως, ὁ ἡκινθὸς τῷ ἰάλλῳ.
 Η πόρ' ὁ ῥόστρος τῇ μουσικῇ, τῇ λύρῃ δ' ὁ ἀμφίων,
 Αἱ δ' ἡ σαρπηδὼς τῇ ὥδῃ, τοῖς δ' αὖλοις μαρσύας,
 Κιθαροδία τὸρ πάνδρος, ἀρίων δ' τὸ πλέον,
 Ἀργὺ χρυσὴ δ' ὁ ἀτρός, τῇ δ' βοὶ ὁ μίνως,
 Τῷ θρηακτόνῳ δ' ἡμιὶ ὁ ἰεφάλος ἐκείνος.
 Ἱπποτροφία μεγαλῆς, καὶ λίμωρ, ἀθηναῖοι,
 Οἱ πόρ' τὸς ἱππῶν ἐβαλὼν ὕστρον τεθνηκίας,
 Ὡς μόνως τρεῖς ἐλύμπεα νικήσαντας ἐξ ἱππῶν.
 Η πόρ' ἀρίστοι ἀτρεα τοῖς ὀλυμπιονίκαις,
 Ο σιμωνίδης νίκαις δ' ποτ' ἔκρινεν καὶ πούτε,
 Στρώχορος τοῖς μέλεσι, τοῖς ἄσμοσι τυρταῖος,
 Τῇ περὶ ἱαύνας μάχῃ δ' ὁ στρατηγὸς ἀννίβας.
 Η πόρ' τῷ βυκεφάλῳ δ' ἡ ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
 Τὸν, ὅμπερ ὠνὸς ἀμόνος τρισυαῖ δέκα ταλαίτωρ,
 Ο βετταλὸς φιλόνομος χαρίζεται φιλίππῳ.
 Η πόρ' ὁ ἀντιόχους δ' ἡ πάλιν ὁ σὺβαριτῆς,
 Τῷ ἱματίῳ τῷ αὐτῷ μεγάλως ἐγαυρία,
 Τῶν ἐκείνῳ ἐπέκρινεν ταλαίτωρ τιμωμῶν.
 Η πόρ' ἀρεῖος, διαδῶς τὸν ἄλκων μὲν ἀρόχως,
 Θαλὲς σὺφθ' αἰσὶν μηχαναῖς, μινωσιδῇ τῇ τάφρῳ,
 Τὸν παρ' ἡμῖν δ' ὁ βόσπορος τῷ μανδρόκλῃ συχθῆντα.
 Η πόρ' ἀρεῖος ὁ ἡδὲ ὁ ξέρης λίβισμα δ' ἰωρ,
 Βαβὰς τῇ διωρυγί τὸν ἄθωρ βαλὰ τῶσας,
 Γαίωρ δ' τὸν ἐλῆσποντορ δ' ἡ γεφυρογία.
 Η πόρ' ἡ ἱεροπλάτῃ δ' ὁ χόρσῳσας τὴν φῆρῳ,
 Τῷ διεξιφάει τῷ σοφῷ νηιδόθρῳ ὠρημῶν.
 Τραϊανὸς τὸν ἱστῶν δ' ὁ μαρμαρῶ γεφυρώσας,
 Ἀπολλοδώρῳ τῷ δανῷ τῶν ἀρχιτεκτονόντων.
 Η πόρ' ὁ γόρῳ ὁ σοφὸς ἐκείνος ἀρχιμήδης,
 Φλέξας κατόπ' ἱστῶν μηχαναῖς ὀκνηδίας τῆς μαρκελλῆς.
 Η πόρ' πρὸς ῥώμην ἡρακλῆς, σαμῶν, καὶ πολυδάμας,
 Ο σκοτισαῖος ἀβλητῆς ἐνόμπαζε μεγάλως,
 Γυναικὶς χόρσι μὲν λέοντας, ὡς ἄρνας διαφθεύων,
 Περίοι ποσὶ δ' ὁ πρὸνιῶν ἀρμάτα ταχυδρόμα,
 Τῇ δ' ἡ χαεὶ τὸ σπύλαιον συμπίπτον αὐτόρειςας.
 Τὸν μίλων, τὸν αἰγωναῖα, σὺ δ' ἀμαξῶν.
 Η πόρ' εἰς τάχος ἱφίλος μεγάλως ἐγαυρία,
 Τρέχωρ ἀθρόωρ αὐθῶν, μὴ κατὰ κλῶν δ' ἡ σάχως.
 Η πόρ' ὁ σφύμμος αὐτὸς βαδίζωρ ἐν θαλάσῃ,
 Ὡς πόρ' τὸς γλῶσσος πορῶν ἀγρότης ὁδοιπόρος.
 Η πόρ' τὸ πρὸνιῶν κατὰ κλῶν ἐφρόνῳ πάλαι μέγα,
 Γρωτὸς καὶ πρὸνιῶν καὶ βέτις τὲ καὶ μήστρα.
 Τῷ δ' ἀποθνήσκῃ τε καὶ γλῶσσῳ καὶ πολυδρόμῳ,
 Καὶ ἀβλητῆς ὁ ἐρμῆς, καὶ ἀρίστῃς ἄμα,
 Ο ἀρίστῃς ὁ σοφὸς, ὁ τῷ ἱανσφοδῇ,
 Θεοσῶν, καὶ πρὸνιῶν, ἀλλήλων, ἀνδρῶν.
 Τῷ πᾶντι δ' ὁ ἡδὲ καὶ αὐχμῶν, καὶ προγινώσκῃ πᾶν
 Θεῶν καὶ πνυθῶρας τε σὺ τῷ ἀνὰ ξαρόρε. (τα)
 Εμπεδοκλῆς μελῖτωνος, ὁ καὶ ἡλιουσανέμας.
 Λαίος, πᾶντας τὸν λοιμὸν ἐν χρόνῳ ἀντιόχῃ.
 Ο ἀπολλώνιος, εἰπὼν, ὅσα μακρόν μοι λέγειν.

Quam rursus Gyges uersione olim annuli:
 Quam Codrus, Megacles, Alcmaeonq; genere:
 Boreadae capillis, et Euphorbus similiter:
 Narcissus, atq; Nireus, et Hyacinthus pulchritudine:
 Quam Orpheus musica, lyraq; Amphion,
 Sirenes cantilena, tibis autem Marfya.
 Cithara cantu Terpander, Arion autem amplius, 480
 Agna uero aurea Atreus, boue autem Minos,
 Ferido cane autem Cephalus ille,
 Equorum educatione Megacles et Cimon Athenienses,
 Qui equos sepelierunt postea mortuos,
 Cui soli tertio in olympia uicissent ex equis.
 Quam Aristopatera olympiacis uictorijs,
 Simonides uero uictorijs quinquagintaquinq;
 Stesichorus carminibus, canticis Tyrtaeus,
 Circa uero Cannas pugna imperator Annibal, 490
 Quam uero Bucephalo Alexander magnus:
 Quem cum emisset tredecim talentis,
 Thessalus Philonicus donat Philippo.
 Quam Antisthenes rursus Sybarita,
 Vestimento suo admodum lasciuiebat,
 Centum ultra talenta aestimato:
 Quam Darius, cum pertransisset Halym quidem sicce,
 Thaletis sapientis machinis lunari fossa,
 Apud nos aut Bosphorum a Mandrocle pōte iunctum:
 Quam Darij filius Xerxes iactabat
 Profunda effossione Athon cum in mare uertisset, 500
 Terram autē faciens Hellepontū, duplici pontificio.
 Quam Cleopatra uero terram faciens Pharus,
 Per Dexiphanem sapientem e Cnido profectum:
 Traianus aut, quando Istrum marmoreo ponte iunxit,
 Per Apollodorum peritum inter architectos.
 Quam senex ille sapiens Archimedes,
 Cum incēdisset speculorum machinis naues Marcelli.
 Quam robore Hercules, Samson, atq; Polydamas,
 Scotusq; athleta gloriabatur uehementer, 510
 Nudis manibus leones uelut agnas dilacerans,
 Pedibus autem superuincens currus celeres,
 Manus autem speluncam ruituram sustinens.
 Milonem atq; Aegona praefermitto, cum Damaxeno.
 Quam celeritate Iphiclus magnifice exultabat,
 Currus calamos super, neq; frangens spicas.
 Quam Euphemus ipse ambulans per mare,
 Quemadmodū quis terra iter faciens agrestis uiator.
 Quam olim transformationib; sapiebāt pridē magnū,
 Proteus et Periclymenus, Thetis atq; Mastra:
 Moriēdo autem atq; uiuendo, Castor atq; Pollux. 520
 Et Aethalides Mercurij F. et Aristae simul,
 Aristae inquam sapiens, filius Caystrobij,
 Theseus et Protefilas, Alcestis et Eurydice.
 In sedando aut imbres et siccitates, praecognoscēdoq;
 Thales et Pythagoras, cum Anaxagora, (omnia,
 Empedocles Melitonis, qui etiam coercebat uentos.
 Leius, qui sedabat pestem temporibus Antiochi.
 Apollonius, qui dixit quae mihi longum referre.

- Καὶ πρὸς αὐτῶν Δημόκριτος, ὁ καινολογὸς ἐκείνος.
- 530 Ὁσπὸρ ἐν ἄρτων ἀδμασι, πλὴν θόρυμῳ τοῖς μόνοις,
 Ἡμόρας τρεῖς ἐξόνισι τρέφων τὸν ἄδην τῶτοις.
 Ἡπὸρ ὁ βαθυλόγιος ὅς τῃ ἀρταβάζῃ,
 Τριταίχμος ὁ αἰόροχος ἐκείνος ἐγαυρία,
 Κτείνετροφία πόρισε, προσέδωκε τὴν χρημάτων.
 Τῶτω φορβάδες ἵπποι γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων πάντων,
 Μυθιοστὺς καὶ χιλίος ἐξέκτισ μετρημένη.
 Κήλωνες οὐκ ἀποστοί, χωρὶς τῶν ἐν πολέμοις.
 Κυύες, μόλις ἐν τέττασι τρεφόμενοι χωρίοις.
 Ἡμόρσις πρόσσδος ἐκ τῶν λοιπῶν χωρίων,
- 540 Ἀρταβὰ πλῆρης γέμισμα χρυσέων νομισμάτων.
 Ἀρβέλης, τῶτω σιυάτατε καὶ τὸς ὀρχηνοῖς,
 Καὶ τὸν ἰὸβ πα σιυάταρ ἐν πολλοσθημοῖ.
 Καὶ τὸν λυδὸρ τὸν πύθιον, πλεόν ἰὸβ μοι τάττε.
 Ἐριχθονίᾳ πλεόν τε σιυάτατε τῷ τριταίχμῳ.
 Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πύθιος δωρεῖται πρὶν Δαρίῳ,
 Ἀνακτοδράδα τε χρυσίῳ, καὶ πλάτανον ὁμοίως.
 Ξενοδοχίᾳ τὸν ξέρξην ἢ πανστρατιά, δισυτρίως.
 Καὶ ἀργυροῦς τέλαυτα δισχιλία δωρεῖται,
 Καὶ μυριάδας δίδωσι χρυσῶν ἑκαταγμοῖς,
- 550 Τετρακοσίας ἀριθμῶν πλὴν ἐπὶ τρισχιλίων.
 Ἡπὸρ ἦν ὅτι σὺμπαντὶς ἐφόνον οἷς πόρ ἐῖπον,
 Ἡπὸρ χροῖος ἕκαστῳ τῷ τετεχνημένῳ,
 Καὶ πτολεμαῖος πόλεων ἀπείρων βασιλεύων,
 Καὶ γάτος ἰδλιος μέχρι καὶ βρετανίας
 Τῆς ράμης ὅρας ποροδίδω, καὶ σέσωγες ἐκείνος
 Τῷ ἑοσμοιράτῳ λέγειναι θεὸς τοῖς ἀστυνόμοις.
 Ἰνα μὴ λέγων καὶ λοιπὸς, λήγων ποιῶμαι μῆκος,
 Δοκῶ σὺ πλεόν ἐπαυχῶν τῇ λαχανωνμίᾳ,
 Καὶ τῷ ποροστυρῶναι σοὶ τάξει τῇ σαβαρείᾳ,
- 560 Οὐδέ προσήμας ἡμᾶς γραφῆς ἀξίως λέγουσιν.
 Καὶ τῶτω, βλάττεις ὁδομαῖος ἀνθρώπος ἐλσυνόρως,
 Ἀνθρώπος πλῆσιόφυχος, πρᾶγματι πενομούος,
 Οἷος ἄπαν ἀνθρώπων ἡγνῶνται λήρον εἶναι,
 Θρόνος, καὶ ἑρᾶται, καὶ ἀρχαῖς, καὶ τύφας, καὶ ἐπαρσας.
 Ὡς πρὶν γὰρ ἑσῶν τὸν ἵον ἐπὶ αἰδισίνον ἐν πᾶτι,
 Οὕτως ἡμᾶς ἐμὸς πατήρ, ἐν λόγοις καὶ τοῖς ὅροις,
 Καὶ πᾶτι ἐξ ἐπαίδου σε σωφρόνως καὶ ἑσῶν.
 Μᾶλλον τῶν ἄλλων, πλεόν με ἑσῶν φρονεῖν διδάσκει,
 Πλῆτων καὶ τύφων, καὶ ἀρχῶν, καὶ τῆς πρώτης διδῶν.
- 570 Ἐγγὺς ποντεκαίδεκάτῳ τρέχοντι γὰρ τὸν χρόνον,
 Τὸ νέον καὶ σὺν ὁδομαῖος τῆς ἡλικίας,
 Αὐτῷ με σιυενοίτατε, καὶ παρᾶν τὸν αἶον,
 Ἡπὸρ ὁ ἑσῶν τῷ ἵῳ, ὁ σόλων ἢ τῷ ἑρῶν,
 Οὐκ ἰατρός θεόδωρος ἐκείνῳ τῷ χαλῶν,
 Εἰπὼν τὸ, πῶς ὁ σέσωγες τὸς βασιλεῖς ἐξέστην,
 Καὶ πᾶς ὁ εἰς τὰς τραχίους βλέπων, εἰπὼν ὃ τρέχων,
 Ἐκείνον ἐσωφρόνισε τὸν σέσωγες τὸν μέγαν.
 Ὑπὸρ ἐκείνῳ ὁ πατήρ δὲ νυξὶ παρῖνει,
 Ἀρχῆς ἀνθρώπων λέγων μοι, καὶ βίῳ μεταπώσας,
- 580 Ἐκείνῳ, πολυμήσορα, τὸν αἶαντα, τὸς ἄλλους,
 Γελίμορ, βελισάριον, καὶ παλαῖος ὀπόσας.
 Ἀπὸ τῶν νέων τε δεινὸς πόσας δὲ συγνάμει,
 Οὐσίας ἔχοντας τὸ πρὶν, ὡς φασκε, μεγάλας,

Et cum ipsis Democritus, omniscius ille,
 Qui in panum uaporibus, uerum calidis tantum,
 Dies tres hospitatus est nutriti Orcum bis.
 Quam Babylonius filius Artabazi,
 Tritæchmas inclytus ille letabatur, (narium.
 Iumentorum educatione abundanti, atq; prouentu pecu-
 Huic enim pascuales equæ, præter alia omnia,
 Myriostys, atq; mille sexies mensuratæ:
 Emissarii octingenti, præter eos qui ad bella:
 Canes uix in quatuor nutriti regionibus:
 Diurnus prouentus ex alijs regionibus,
 Artabe plena, referta aureis numismatis.
 Si uis, huic coniunge et Erichthonios,
 Et Iob alicubi statue in aliqua particula:
 Et Lydum Pythium plus Iob mihi pone,
 Erichthonioq; amplius, constitue cum Tritæchma.
 Etenim ipse Pythius donat prius Dario,
 Arbustumq; aurcum, et platanum similiter:
 Hospitio recipit Xerxem cum toto exercitu secundo.
 Et argenti talenta duo millia donat,
 Et myriadas dat auri signati
 Quadringentas numero, præter septem millia.
 Quam igitur isti uniuersi sapiebant in his quæ dixi,
 Et quam Chosroës cælo fabrefacto,
 Et Ptolemæus urbibus innumeris regnans,
 Et Caius Iulius usq; ad Britanniam
 Romæ terminos promouens: et Sesostris ille,
 Eo quod mundi imperator diceretur, deusq; Assyrijs:
 Ne dicens et reliquos, sermonum faciam prolixitatem:
 Opinor quod tu amplius gloriaris Lachanæ cognō-
 Et quod adiungaris ordini Zabarei, (mento.
 Neq; alloquutione nos scripturæ dignos iudicas.
 Et in hoc lædis nequaquam uiros liberos,
 Homines dices animo, rebus egenos,
 Qui omne humanum arbitrantur nugæ esse,
 Seles, imperia, principatus, elationes, sublimitates.
 Quæadmodum antè enim Cato filiū erudiuit in omnib.
 Sic nos meus pater, in sermonibus atq; operibus.
 Et in omnibus erudiuit sobrie atq; decenter.
 Magis alijs, amplius me despiciere docens
 Diuitias, et fastus, et principatū, ac primos confessus.
 Prope quintum enim et decimum currentem annum,
 Adolescentiam atq; procliuatatem obseruans ætatis,
 Sibi me condormire faciebat, omnis admonens officij,
 Non aliter quàm Cato filium, Solon autem Cræsum:
 Medicus autem Theodorus Chaganum illum,
 Id referens, quo pacto Sesostris reges iugo copulabat,
 Et quomodo unus, rotationes uidēs cū dixisset, nō cur
 Illum modestiam docuit Sesostrin magnum: (ro,
 Supra istos pater semper noctibus adhortabatur,
 Principatus exponēs hominū mihi, atq; uitæ uicissitudi-
 Hecubam, Polymestorē, Aiace, atq; alios. (dines.
 Gelimer, Belisarium, et ueteres alios,
 Et à teneris annis ostendens, quot subinde plerunq;
 Opibus præditi antea, ut dicebat, magnis,

Καὶ ἀποφύγοντας τότε ἦ, καὶ φαῦλα δρώντας ἄλλα.
 Οὓς μοι δεινὺς ἐπέλυσεν βλέπειν τὸν βίον, οἷος.
 Οὐκ ἐν ξυλίνῳ τῷ νεκρῷ, ἡτὰρ τὸς αἰγυπτίους.
 Οὐδέ ἡτὰρ τὴν λάκωνας, μεθύσκων τὴν οἰκίαν.
 Καὶ μύθους πλάττων ἔλεγε συστάνοντάς πρὸς τὸτο.
 Οὕτω μοι νύξ παραινέσεις ὑπῆρχε πάσαι τότε,
 Ἡμόρβη δὲ διδασκαλὸς ὑπῆρχε μαθημάτων,
 Μετὰ σωφρόνων τῶν πληθύν, καὶ μάλλον ἀταρτύνῃ.
 Καὶ παρακινῶς ἐπλήρωσεν μοι τότε τὰς παραινέσεις.
 Εἰς βαλανεῖον γὰρ ποτὶ δέουσιν γεγονέναι,
 Τοῖς δούλοις αὖ ἐπέλυσεν εἰς ἐσχάτῳ λυγρῷ,
 Θέσθαι τὸ σωματικὸν δόλεμον, τὸς δὲ ἄλλους παρατρέχειν,
 Καί τοι σχεδὸν τυγχάνοντις λωτρώσας ἡμετέρῃ.
 Τὰς δὲ ἄλλας λέγειν παρεῖν πάσας αὐτῷ παιδίσκας.
 Οὕτως, ὡς ἐφύω, παιδισθεὶς μηδὲν δολοῦν τὸν βίον,
 Οὐκ ἐπαλγύνουμαι ποσὺς σῶς ἀπροσκηγόνας.
 Θλίβομαι δὲ εἰς λαβρῶν βλαπτόμενον ἐσχάτως.
 Καὶ γὰρ βαρβαρὸς δέσποτος δολοῦν βαρβαρῶν σπύδας,
 Ἀλόγων ἀλογώτερος, τιμώμενος ἐν λόγῳ.
 Ἀναιδκτότερος αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἀναιδῶντων,
 Τῷ μὴ μεμνηδῆαι μηδὲ μὲν παύτως βεσμῶν φίλιας.
 Δαρείος γὰρ ὁ βαρβαρὸς ἐλθὼν εἰς βαβυλῶνα,
 Ὑπασπίστῃς, ὃ βασιλεὺς ἔω, ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
 Ἐκ συλοπύργου ἢ λατῶν δώρων πυρρὰν χλαμίδα,
 Ὡς ἐγκρατὴς μετέπειτα γέγονε βασιλείας,
 Τῆς δωρεᾶς ὃ γέγονεν ὁ βαρβαρὸς ἀμνήμων,
 Ἀνδρσυνήσας ἢ, ποιῆ τῆς σάμης βασιλείας,
 Φόσας, δαρείος ὁ δαμῶς ἀμνημονεὶ χάριτων.
 Εἰ τὸν βελισσὺν αὐτὸν, καὶ τὸν ἄρσάνην λέγειν.
 Οἷα δὲ ὁ ξέρξης ἐδρασαν ὡς πρὸς τὸν ἰστιάον.
 Τὸν διμοκίδηλον ἱατρὸν ἐῶ, καὶ τὸν δαρείον,
 Οσοῖς αὐτὸν ἡμέτερο δώροις ἀμετροτάτοις.
 Εἰ τὸν λύρον τὸν καλὸν, τὸν παρὰ ξονοφῶντι,
 Τὸν ἀραδάταν στρατηγὸν, πάντας βαρβαρὸς ἄλλους.
 Οἱ πόρ ἀπεμνημόνευσαν χάρις σύμβουσις.
 Τὸν λόγον μετὰ ῥέπειν ἢ πρὸς φύσεις τῶν ἀλόγων.
 Ὁ συμμανδύας βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ τῶν σύρων,
 Θυμῶν εἶχε λείοντα, πολέμοις παραστῆναι,
 Λυθὼν αὐτὸν ἐξέβριθε, χαρῆς μεμνημένος.
 Τρακωνίαν πρὸς ἀπὸ πύλων δρῶντα πόλεμαῖος,
 Τοῖς λόγοις ὑπακούοντα, καὶ τῇ φωνῇ τῇ τύτῃ.
 Ἄλλος δὲ πάλιν βασιλεὺς μέγιστος εἶχε λυόντα,
 Οστὶς ποτὶ δέσποσε τῶν συώνων ἐκείνῳ,
 Συμπαύσσαν τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολέμιαν.
 Ἀρτύβιος ὁ πόρτος ἢ τὸν ἱππορ ἀναθρέψας,
 Εἶχε συμπολιμῶν τε, καὶ συμμημαχικότα.
 Ὅποτε δὲ ὁ ἀρτύβιος ἐξέπλυσεν εἰς λύτρον,
 Καὶ μάχην συνεκρότησε λυγρῶ ὀνησίῳ,
 Ὡς πείσωνεν ἀρτύβιος ὑπὸ τῷ ὀνησίῳ,
 Ἰσῶν ὁ ἱππος τὸν αὐτὸν δεισπότην πεπρωκότα,
 Ὀρθὸς γὰρ ἐμάχετο μετὰ τῷ ὀνησίῳ.
 Γατάσων τὴν ἀσπίδα ἢ ποσὶ τοῖς ἐμπροσθίοις,
 Μικρὸν δὲ αὖ ἀπένεταν τὸν λυγρὸν βασιλέα,
 Εἰ μὴ ἀρεπαῖοις ἐνοῶν ὑπακτιγὰς τὸς πόδας.
 Ὅππῃ αὖ μεμάνθονας τὸν πόδον τῷ δελφίνῳ,

Ἐρὸς

Cados ferrent tunc, malaq; patrarent alia.
 Quos mihi ostendēs, iussit intueri uitam, qualis esset.
 Non ex ligneo mortuo, iuxta Aegyptios:
 Neq; iuxta Lacones, inebrians seruus,
 Atq; fabulus fingens dicebat congruentes ad hoc.
 Sic mihi nox admonitio fuit tota tunc,
 Dies autem praeceptor fuit disciplinarum
 Cū eruditib; uerberib; et praecipue agēti inordinate,
 Et re ipsa adimplebat mihi tunc admonitiones.
 In balneum enim olim quod debebat fieri,
 Seruis iussit, in extremum lectum
 Ponere culcitra, alios autem praeterfugere,
 Quamuis prope fuisset lauacrum nostrum.
 Alias autē dicere praetermitto omnes illius eruditiones.
 Sic inquam instructus, nihil opinari uitam,
 Non doleo aliquo pacto tuo silentio:
 Dolco uerò, te prospiciens perditum extremē.
 Etenim barbarior uideri barbaris festinas,
 Brutis irrationabilior, tametsi ratione estimatus,
 Insensibilior ipsis ipsis insensibilibus,
 Eo quod nō memineris nequaquā omnino legū amicitiae.
 Darius enim Barbarus, ueniens Babylonem,
 Armiger, non rex existens, in illis tunc temporibus,
 A Sylofonte autē donū cū accepisset rubrā chlamidē,
 Postquā positus deinde fuit regno,
 Doni non fuit barbarus immemor,
 Vicissim autem inquirens facit Sami regem,
 Dicens, Darius nequaquā immemor est beneficiorum.
 Omitto Belesyn ipsum, atq; Arfacem dicere,
 Qualia uerò Xerxes fecerit erga Histium:
 Democedem medicum praetermitto, atq; Darium,
 Quot ipsum remunerauerit donis immensis.
 Praetereo Cyrū honestum illum apud Xenophontem,
 Habradatam ducem, aliosq; Barbaros omnes,
 Qui memores fuerunt gratiae beneficij.
 Sermonē autē uerto ad naturas rationis expertum.
 Symandyas rex magnus Syrorum,
 Ferum habuit leonem, in bellis affectam,
 Eo quod ipsum nutrierat, gratiae memorem.
 Trigintaquinq; cubitorum draconem Ptolemaeus,
 Verbis obedientem, atq; uoci huius.
 Alius autem rursus rex maximum habebat canem,
 Qui olim discerpfit uxorem illius,
 Colludentem regi, arbitratus aduersariam.
 Artybius autem Persa equum cum nutrifset,
 Habuit commilitonem, atq; unā pugnae socium.
 Quum autem Artybius enauigasset in Cyprium,
 Atq; pugnam commisisset cum Cyprio Onesilo,
 Postquā cecidit Artybius sub Onesilo,
 Conspicatus equus suum dominum prostratum,
 Rectus stans pugnat cum Onesilo:
 Feriensq; scutum pedibus anterioribus,
 Parum absuit quin occiderit Cypri regem,
 Nisi falcibus concidissent armigeri pedes.
 Oppiani didicisti desiderium delphini

Erga

- Ἐρὸς αἰολίῃ μέγα κλυαί, πρὸς λίβῳ τε ποιμνία,
 640 Ἐλεγον πρὸς Ἀρίωνα πάλιν τὸν μυθωμνῶτον.
 Τὸν ὁδὺρ μὲν ἐπίσταται τῶν ἱππῶν ἀχιλλεύς,
 Ὀδυσσομένην πάτροκλον οὐ μάχῃ πεπρωτότα.
 Τὴν δὲ λυσιπύρην συμπαύειαν πρὸς ἄλληλα τῶν ζώων,
 Εὖ καὶ λέγειν, ὡς σαθρὸν, καὶ παρατρέχω τῷτο.
 Τὸν πόθεν οἶδας τὴν λιγυρὴν οἶμαι τῆς ἡριγόνος,
 Καὶ τὴν ξανθὴν πᾶσι τῶν λιγυρῶν, καὶ τινος δὲ ῥωμαίου
 Ἀνδρὸς μεγάλα στρατηγῆς, ὅστις πεισὼν οὐ μάχῃ,
 Ἐκατο πῆλμα τοῖς λιγυρῶν, θηρῶν, καὶ τοῖς ὀρνέοις.
 Σύμπας στρατὸς ἐτράπη γὰρ ὡς πρὸς φυγὴν ῥωμαίων.
 650 Μόνος δ' ὁ λύων ὁ αὐτὸς πιστότερος ὢν πάντων,
 Ῥόλλαις ἡμάρους λατρεῖν ὦν ἐφύλαττε τὸν ἄνδρα,
 Καὶ τὴν ἀσχυρὴν ἐκρυψε τὴν ἡρώος ἐκείνου.
 Εὖς ἐλθόντες ὕσθρον οἱ στρατηγοὶ ῥωμαίων,
 Ἀράμνοι κατέκρυψαν οὐ τάφοις τοῖς πατρίοις.
 Ἐτόρος πάλιν ἀνθρώπος μετὰ λιγυρῶν ὁδύων,
 Εὖ χρόνοις παύειν πρὸς ἡμῶν ὁλῶν ὑπὸ κρυμμένοις.
 Ὑπὸ ληστῶ ἀνὴρ ἦτο, παρήμενος δ' ὁ λύων,
 Εὖς τις ἐκ τῆς πόλεως λαμπρὸς θάπτεται τῷτο.
 Ὡς πρὸς ὁ λύων οὐδὲν καὶ λαμπρὸς πρὸς πόλιν,
 660 Τῷ πανδοχεῖν δὲ σωῶν, ἡμάρους λῦν τοῖς πᾶσι,
 Γαῖας ἡμελλιστομόνος καὶ αἰνῶν τῶν ἀνθρώπων.
 Ὡς δ' ὁ φονεὺς ὁ μικρὸς ἦλθε τῷ πανδοχεῖν,
 Οὐκ ὦν ὡς πρὸς ἀνθρώπων οὐκ ὦν, θυμῷ δικαίῳ,
 Ἀσπασθὲν ἐφόρον αὐτῷ τὴν ὑλαινὴν, τὸ δῶγμα,
 Εὖς ὁ πανδοχεὺς αὐτὸς καὶ πάντες οἱ παρόντες,
 Θάψαντες, ἀνέκρινον ἀσφαλεστάτη βίᾳ.
 Μαρτύρτες τῷτο εἶναι δὲ φονεὶ τὸν ἀνθρώπον,
 Ἐπαύχον τῷ τῆς πόλεως ἄγασιν τὸν γυνάδαν.
 Καὶ σταυρωθεὶς, ἀνὴρ ἦτο ὁ μικρὸς ἐκείνου.
 670 Ὀρφέα λέγειν παρὲν τῶν ῥωμαίων λιγυρῶν,
 Καὶ λείναντας τὸν δρᾶνοντα τὸν λατ' αὐτὸς χωρῶντα.
 Εὖ τῶν κύνων τῶν ἐμὲ πολλὰ κύνων ῥωμαίων,
 Ἀπὸ πλοῦν τε πατρικῶν, καὶ συμμετράων μάχης.
 Τῶν συναρᾶντας ποτὲ μάχῃ βενετιανῶν,
 Χαίρει ἐμῶ, καὶ μετ' αὐτὸν πεσόντας ἐξ ὑπαιθρου.
 Εὖ λαλῶν τὸν ἀνδρῶν, τὸν μέγα κλυαί βελωνῶντα,
 Καὶ συγκαυθόντα μετ' αὐτὸν πυρὶ τῇ θανάσιμῳ.
 Εὖ ταῦτα, κατὰ δόλῳ τυγχάνοντα τοῖς πᾶσι.
 Εὖ ὦν καὶ προσβλέποντον τοῖς παρ' ἡμῶν ἀλόγοις.
 680 Γαῖς τις οὐ πάτραις δρᾶνοντα μικρὸν ἐωνιμόνος,
 Ἀνέθρεψεν, ὅς μέγιστος γονόμονος, ἀπείδρα.
 Κατασχέοντος δὲ ποτὲ ληστῆς τὸν νεκρῶν,
 Βοήσαντος, ἐξέθορε κατὰ ληστῶν ὁ δρᾶνον.
 Οὐκ ὦν καὶ τρέπει πρὸς φυγὴν, σῶζει τὸν νεανίσκον.
 Μὴ γὰρ αὐτὸς καὶ δρᾶνοντα νικῶντος ἀποργίᾳ.
 Καὶ τί φημι τὰ ἐμψυχὰ, τὰ θυμῶν δρᾶνοντα,
 Ὑφ' ἡρακλέους τὸν ἀνδρῶν ἀνθρωπίνων τῶνδε,
 Αἰματὶ καταλείβειν πόρῃ τὸν τάφον τῶνδε.
 Εὖ τὰς τῶν φαίδωντος αἰγέρας διαγράφει,
 690 Ἡλεκτροφόρον δρᾶνοντα ἡριδανῶν ῥέσας.
 Ἡρὸν συνῆ τις παρ' ἡμῶν ἐκ τῶν ὀρειῶν ἀνθρώπων,
 Αὐτὴν ἡλῶν ἐκέντησεν, συνῆ τὴν λογοθέτην,
 Μόνος ἐκ ταύτης γὰρ αὐτὸς κατέβητο ἐκείνου,

Erga Aeolicū adolescentē, ergaδὲ Libycū pastorem,
 Dixi erga Arionem rursus Methymneon.

Lucium scis equorum Achilles,
 Lugentium Patroclum in pugna casum.
 Communē autē cōsensus erga se mutuō animantium,
 Omitto etiā dicere, tanq̄ frivolum, atq; pretercurro
 Desiderium novisti canis arbitror Erigonae, (hunc.
 Et Xanthippi canis, et cuiusdam Romani,
 Viri magni imperatoris: qui cum cecidisset in pugna,
 Expositum erat cadaver canibus, feris, atque avibus.
 Totus enim exercitus versus est in fugā Romanorum.
 Solus autem canis ipsius fidelior omnibus,
 Multis diebus sustinens, servabat uirum,
 Atq; uerenda contegit herois illius:
 Donec reuertentes deinde duces Romanorum,
 Sublatum absconderunt in sepulchris paternis.
 Alius rursus homo cum cane illo faciens,
 In temporibus admodū ante nos paucis existentibus,
 A latrone interfectus est. adstitit autem canis,
 Donec quispiam ex urbe caupo sepelit hunc.
 Cum quo canis pergit caupone ad urbem,
 In cauponaq; persistens, mansuetus erat omnibus,
 Omnibus applaudens atq; blandiens hominibus.
 Ut autem homicida sceleratus uenit ad cauponam,
 Canis uelut homo intelligens, furore iusto,
 Irreconciliabilem inferebat illi latratum morsu:
 Donec caupo ipse, atq; omnes qui aderant,
 Admirati, iuricarunt tuisissima ui.
 Discientes autem hunc esse interfectorem hominis,
 Praefecto urbis ducunt nebulonem illum.
 Et crucifixus subleuatus est abominandus ille.

Orphei dicere praetermitto liberatores canes,
 Atq; occidentes draconem in ipsum irruentem.
 Omitto canes, me sepe qui liberarunt,
 A uerberibusq; paternis, et consodaliū pugna:
 Qui commiserunt olim pugnam cum Venetiano,
 Causa mei, et cum ipso ceciderunt e conaculo.
 Praetermitto dicere aquilā, adolescentē deplorantem,
 Atq; combustam cum illo strue mortifera.
 Praetermitto haec, manifesta cum sint omnibus,
 Ex quibus semper prospicimus apud nos irrationalib.
 Puer quidā in Patris, draconē paruum cum emisset,
 Nutriuit. qui maximus factus, aufugit.
 Correpto autem olim a latronibus iuuenē,
 Clamante, insiliit in latrones draco:
 Quos et uertit in fugam, seruataq; iuuenem.
 Num igitur ipse draconem uincit, amoris carentia?

Et quid dico animata? Geryonis arbores,
 Ab Hercule, occiso uiro hoc.
 Sanguine destillat circa sepulchrum huius.
 Praetermitto Phaethontis populos describere,
 Electriferam lachrymam in Eridano fluentes.

Erat autē ficus quidam apud nos ex praecocibus,
 Ipsa nomen accepit, ficus doctoris,
 Solus enim ipse comedebat ex illa;

Καὶ γὰρ βραχέας ἢ τινὰ λυσιπῆ τῇ λαβειδίῳ.
 Αἰφνης θανόντος ἢ αὐτὸς ποτὲ τῷ λογοθέτῃ,
 Εὐθὺς ἐψύχῃ τὸ φυτὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 Γαυρηνεμάσαν τρομόρῃ καὶ ρυοκρῇ τὰ φύλλα,
 Καὶ πάντες ἐθαυμάζον τὸ συμβαὺν ἀθρόως.
 Γλαίωνος δ' ἐθαυμάβημον, πᾶν τὸ συμβαὺν μαθόντες.
 Ἐρράγῃ ἢ τῇ αὐριον ἐκ λυριφῆς εἰς ρίζαν,
 Καὶ παντελῶς ἀπέφρυντο, θαυμάσιον καὶ ξόνον.
 Ομνυμι τὴν ἀλήθειαν, τὸν φωταυγῇ φωσφόρον,
 Ως ἔσθ' ὃν ἄλλοις ἐψύσσομαι σπασαίοις, ἔσθ' ὃν τῶν.
 Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτὰ; ῥόδιον ἐστὶν ὅρος,
 Ἐταβύριον τὴν λυσιπῆ ἔταβύριον, χαλκῆς περὶ ἔχον βόας,
 Αἱ μνηστῆρ' ἐξέπεμπον, χωρὺς ῥόδιον βλάδης.
 Ἰλλυριοὶ οἱ τάφοι ἢ ἰαδμῆς καὶ ἀρμονίας,
 Καὶ τις ἰλλυριοὶς καὶ βλάδης γινόμενος,
 Ἀλλήλοισι λυσιπῆ μνηστοὶ πᾶτα γομ στυχερότου,
 Δισπόρ' ἐπαλγυνόμενον ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάδης.
 Καὶ τί σοι ταῦτα τὰ μικρὰ καὶ τὰ σπονὰ διδασκῶ;
 Καὶ τὴν μαγνήτιν πῶς ὄρε φίλιας τῷ σιδῆρι;
 Ἡ πόα ἢ χρυσόπολις, τῷ λαθαρῷ χρυσία;
 Καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ γράφω μάτην,
 Τὴν πέτρην νιόβην τε, καὶ μέμνονος τὴν σῆλιν.
 Ἐχας τοιαῦτα πόρισε, γινόμενα συχνάκις,
 Ως ὃν σήμερις βλέπομεν σῆλιν καταπιπύσας,
 Θρόνος, καὶ λίνιν, καὶ λοιπὰ συνηλόμενα τῷ πάθει.
 Μὴ σὺ γῆρ' ἀσποργότορος καὶ τῶν μοι φανείας,
 Μικρὸ ψυδολογῶν μένος τῷ βίῃ δοξαζέμεν,
 Ἀλλ' ἔσο σόργων ἅπαντας, σύνομλος τοῖς πᾶσι,
 Καὶ ταπεινός, καὶ προσλυτὸς, ὅλος φίλιας γέμων,
 Καὶ πῶς ὄρθωτος ὡς δαίδαλος, ὡς ἱκαρος ἐκείνος,
 Καὶ ἑρμῆας αὐτοῦτος δόξης χόροί σ' ἐψάμεν.
 Καὶ τί γὰρ τὸ δοξαζέμεν τῷ ταλαιπώρῳ βίῃ;
 Καὶ γὰρ μὴ μεταπέσει τις ταῖς τύχαις παλιρροίας,
 Ἀλλ' ἢ ὃ πᾶν δεινὸν αὐτὰ θανάτου πᾶντα φέρεται,
 Καὶ λήθης κρύπτει τῷ βυθῷ, καὶ τῆς ἀμνημοσύνης.
 Μόνας αἰὼν φυλάττει ἢ τὰς ἀρετάς, φίλιας.
 Ἡν σὺ τυχεῖς τιμῆος ὁ στρατηγὸς ἐκείνος,
 Υπορπλῶν, ὑπορπλῶν, πόντος πεινῶν ὑστέρας.
 Βελδοροφόντης ἦρθε ἢ πρὸς ἑρμῆα πηγᾶς,
 Υστέρον τὸ ἀλγίον τυφλὸν εἶχε τὸν ὄφρα.
 Τύρρανός τ' ἐκείνος, γραμματικὸς ὑστέρας.
 Ἐδρῶν δὲ λὺν περὶ σοι βασιλεὺς, αἰχμαλώτης εἶπά μοι.
 Ὁ φύτῳ, ὁ φαμῆλ' ἵος, τὸ ἱεροῖος, ὁ γελίας.
 Υπερπλῶτος ὁ τίμων ἢ, πλὴν σκαπανὸς ὑστέρας.
 Σάφρων ὁ αἰας, σινετος, ἀλλ' ὑστέρον παρὰ φρων.
 Θορότης περὶ ἀνέρας, ὑστέρον πῶμα τέλους.
 Ὁ τῆλ' ὁ σέβιος, οἰκίτης ἐστὶν γένος,
 Υστέρον ῥώμης βασιλεὺς, ὃ τῶν στροφῶν τῆς τύχης.
 Ἀντίδας μέγας στρατηγὸς τῆς ὅλης ἱαρχηδόνης,
 Τὸν πᾶντορ καὶ τὸν ὀντίον τῆς στρατηγῆς νικήσας,
 Ἀρδῶν ἢ πᾶν ῥωμαῖον τότε συγκύβας γόνος,
 Ἀλλὰ δραπετὸς ὑστέρον θνήσκει φαρμάκῳ πόσει.
 Θειμοκλῆς, τὸ τᾶντορ αἶμα πᾶν πρὸ τῆς.
 Ὁ σύμμενος λὺν αἰμαξὸς, ἀλλ' ἐδοξαζέμεν μέγα.
 Ὁ φαλκῶν δὲ λυσιπῆς μέγας καὶ τιμητὸς,

Et ego, paucas uero quasdam, furto clandestino.
 Repente autem mortuo illo olim doctore,
 Statim interijt planta illo ipso die,
 Cum suspenderit tremebunda atq; rugosa folia:
 Et omnes admirati sumus, quid accidisset ita subito.
 Amplius autem mirati sumus, omnem euentum edocti.
 Fracta autem est in crastinum, a uertice in radicem,
 Et omnino exiccata est, mirares noua atq; peregrina.
 Iuro ueritatem, ducentem lumen luciferum,
 Quod neq; in alijs metitus sum studiosis, neq; in hoc.
 Et quid dico tibi plantas? Rhodius est mons,
 Nomine Atabyrius, ereos olim habens boues, (lum.
 Quae mugitū emittebat, cū immineret Rhodo pericu
 Illyrijs autē sepulchra Cadmi atq; Harmonie,
 Malo quopiam Illyrijs atq; noxa ingruente,
 Inter sese collisa strepitum emittebant,
 Velut indolentes calamitatibus atq; noxis.
 Et cur te haec modica atq; angusta doceo?
 Et magnetem, quomodo ducatur amicitia ferri:
 Herba autem Chrysopolis, puri auri:
 Et cetera aliorum, ne scribam temerē,
 Saxeam Niobem, et Memnonis columnam:
 Habes talia multa, facta frequenter,
 Vt in signis uidemus columnas quae ceciderunt,
 Sedes, et lectos, et reliqua confracta calamitate.
 Ne tu igitur immanior etiam his mihi appareas,
 Neq; falso gaudens uite gloriola,
 Sed coram amans omnes, atq; affabilis omnibus,
 Atq; humilis, et mitis, totus amicitia plenus.
 Quamuis alatus ut Daedalus, utq; Icarus ille,
 Quamuis caelestē gyrū uidearis tibi manibus tangere.
 Et quid enim aestimatiuncula miserae uitae?
 Quamuis enim non cadat quis a fortune reciprocis,
 Saltem omniura haec mors omnia corrumpit,
 Et obliuionis abscondit profundo, atq; interitus.
 Solus uero eternitas seruat uirtutes atq; amicitias.
 Erat scilicet Timotheus dux ille,
 Superditefcēs, superdelicians, pauper esuriēs postea.
 Bellerophontes autem subitus est ad caelum Pegaso,
 Deinde inopia caecum habuit hominem.
 Tyrannus Dionysius, grammaticus postea.
 Perseus erat antea tibi rex, captiuus deinde mihi:
 Phytō, Psamenitus, Cræsus, Gelias.
 Ditissimus uero Timon antea, fissor postea.
 Prudens Ajax, catus: sed deinde delirus.
 Thersites antea integer, deinde cadauer tandem.
 Tullius Seruius, famulus compunctus,
 Deinde Romae rex. o mutationes fortune.
 Annibal magnus imperator totius Carthaginis,
 Paulum et Terentium imperatores cum uicisset,
 Funditusq; omne Romanū tunc cum cōcidisset genus:
 Verum fugitiuus deinde moritur ueneni potione.
 Themistocles taurinum sanguinem bibens ante hunc.
 Eumenes erat auriga, sed gloria elatus est magna.
 Phalareus Demetrius magnus atq; honorandus,

700

710

720

730

740

ὁ ῥόδος

- Τύραννος ἦν τῶν σικελῶν, ὃς τρεῖς ἐπράβη πλάτων,
 140 ὡς μὲν τινες γεγράφαι τῶν φιλοφροδολῶν,
 ὅτι ὁρατὴς ποτε παρὰ διονυσίου,
 τίς ὕλης πάσης τῆς χαλκῆς ὁ ἀριστος ὑπάρχας
 ἀποκρίβεις ὡς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὃν αὐτὸν αὐτοῦ
 Στάλας ἀριστογέτονος πλάσας καὶ ἀρμόδιον.
 οὗτοι δ' ἀντισηλῶδες ἦσαν, ὅντις τυραννοκτόνοι.
 ἀλλὰ γὰρ τὸν ἱππαρχον, ἵδον τῆς πεισιφράτης,
 ὡς δὲ αὐτὴς πρῶτος πλάτωνος αὐτὴ μία.
 ἀλλὰ δυνάστης ἦ, φουδὴς δ' ἦτορ ὅσα τὰύτης,
 λέγει τὸν διονύσιον ἐν συγγραφαῖς τῶν λόγων,
 150 ἡτάρ κλονορ, τῶν πλάτωνι, τῶντορ ἀπεπολύσας.
 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ φουδὴς, ἀνδρὶ νῦν τῆς τρέφει.
 τότε καὶ ὁ λυθῆριος φιλόξενος ὑπῆρχον,
 ὃς διθυράμβων ποιητής, ὃς δὲ ὅποιος, μάθε.
 καὶ πόσω ἡ τῶν πρῶτος ἐπ' αὐτῷ μοι νόμ.
 ἀλλὰ καὶ ἀπρεπέστατον αὐτὰ εἰργασμένοισι,
 οὐκ ἐπαυλὴν πᾶσι ποτε παρὰ διονυσίου.
 ἀπαξ ἡ δυνάστης ἐστὶν ἀντισηλῶδες,
 καὶ πάλιν τῶντορ ἐν βραχέϊ ἐξήγαγον ἐκείνους.
 ἐστὶν δ' ὡς τὸ μέταλλον τότε τῆς λατομίας,
 160 ὅτι ὁ διονύσιος ποιήσας τραγωδίαν,
 ἐρταῖς ἀβλύσις μέλλουσαν λαμπρὰς ἀναγνωδύλῃαι,
 δέδωκε διονυσίῳ αὐτὴν τῶν φιλοξένου.
 τῆρ κλονορ, ὃ φιλόξενος, εἶπεν, τὴν τραγωδίαν,
 εἴτε ἡ φαῦλον, χίωσον, σκοπῶν ἡκιδωμένοισι.
 ὃ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν χίωσον τὴν τραγωδίαν.
 πόσω ἡ μὲν ἐπ' αὐτῷ πρῶτος ὅτος τότε,
 ἀλλ' ὅμως διονύσιος ἀπαξ εἰς λατομίας
 αὐτὸν βαλὼν, ἐξέλυσε ἀνακρίων χρόνον.
 καὶ πᾶς ὁ ἄλλος αὐτῷ δυνάστη τῶν σοφιστῶν,
 170 καὶ τῶντορ δις συγγραμμάτων τὰ αὐτῷ ὁρβιούσας,
 ἡρακλεῖος τε ὑπ' αὐτῶν, μὴ πεπρακὴς ἡ τῆς,
 τὸν πλάτωνα ἡμῶν, πρῶτος συγγραφῆς νικῶντα,
 οὐκ ἐστὶ τῶντορ ἀλλήθης, τῶντορ τῶν φουδῆς ὅτων,
 κατασχέβεις δ' ἐπίδουλος αὐτῷ τῆς βασιλείας.
 ἀνελὼν γὰρ δύνανται ὅντα διονυσίῳ
 ἐρ λόγοις ἐπερὶ ἀντισηλῶδες, λαβὼν τὴν σκοπῶν χίωσον,
 ἐπράβη τρεῖς ἔχοντες ἡκιδωμένοισι, ὃ πλάτων.
 οὗτος ὁ διονύσιος πολλὰς μὲν τραγωδίας
 ἐρταῖς ἀβλύσις ἀναγνῶν, δυνάστης τῶντορ ἡλθον.
 180 εἰς λῦτρα ἡ τῶντορ ἐκτορὸς καλόμενον τὸ δράμα,
 ἀναγνωδύν ὅντις πρῶτος ὅντα αὐτῷ ἀβλύσις.
 ἐρ ἡ τῶντορ πλάτωνος δράματι γεγραμμένοισι,
 ἡ γὰρ ἡμῶν κλονορ μὲν, ἡ τραγωδίας ὅντι,
 δυνάστη τῶντορ ἐλεξεν, ὃς τῆς ἀρχῆς ἐγράφη.
 αὐτοῖς γὰρ ἐμπάσις οἱ μῶροι βροτῶν.
 τῆς πρῶτης νῦν ἐπιστολῆς ἔχεις τὰς ἱστορίας,
 εἰκοσιτρεῖς εἰς ἀριθμὸν τῶν πᾶσας ὑπὸ κλονορ.
 νῦν ἡ δυνάστης γράφοις ἐπιστολῶν τὸ πρῶτον,
 εἴτε ἡ ὁσὸς ἀβλύσις μὲν αὐτῶν γραφῆναι δέον,
 190 ἐπεὶ διαγράφοις μὲν τὰς τῶντορ ἱστορίας.
 καὶ δὴ μετὰ τὴν πρῶτην μὲν ἐπιστολὴν γραπτόν,
 τὸ κλονορ δυνάστης τῶντορ τῆς τῆς, καὶ τῶν ἄλλων.

Αἱ

Tyrannus erat Siculorum, cui tertio venditus est Plato,
 Vt quidam scribunt falsorum sermonum amantes.
 Quoniam interrogatur forte à Dionysio,
 Quid nā totius materiae eris prestantissimū existat
 Respondens ipsi dixit, quo Athenis
 Statue constarent Aristogitonis et Harmodij.
 Illis aut statue erant posite, quod essent tyrannicide.
 Interfecerunt enim Hipparchum, filium Pisistrati.
 Falsa causa venditionis Platonis haec una.
 Alia secunda non minus falsa existens hac,
 Dicit Dionysium in conscribendis orationibus
 Victum à Platone, hunc venditum ablegasse.
 Quoniam uero et haec falsa, audi nunc Tzetzen.
 Tunc etiam Cytherius Philoxenus fuit,
 Qui Dithyramborum poeta, qui qualis fuerit, disce.
 Et quod venditionibus dignus mihi intellige,
 Sed et absurdissima tot cum patraisset,
 Non venditus est unquam à Dionysio:
 Semel autem iudicissimè ablegatus est ad lapidicinās:
 Et rursum hunc breui reduxit ille.
 Missus est autem ad metallum tunc lapidicinae,
 Quoniam Dionysius cum fecisset tragœdiam,
 Quae Athenis splendide recitanda erat,
 Dedit Dionysius ipsam Philoxeno:
 Serua ô Philoxene, inquit, tragœdiam,
 Si quid autem malum, dele, considerans diligenter.
 Ille autem ab initio in finem, delet tragœdiam.
 Quot venditionibus dignus erat iste tunc?
 Sed tamen Dionysius semel ad lapidicinās,
 Ipsum proiciens, eduxit in momento temporis.
 Et quomodo alios se arbitrans sapientiores,
 Et his dans scripta sua ad corrigendum,
 Ebrius iudicatus ab ipsis: cum non uedidisset aut bos,
 Platonem uendidit, scriptis uincetem.
 Non est hoc uerum, hoc autem fabulosissimum.
 Sed quia deprehensus insidiator illius regni.
 Consobrinum enim Dionem existentem Dionysij,
 In sermonibus roborabat, accipere sceptrum regni,
 Venditus tertio est, non occisus ter sapiens Plato.
 Iste Dionysius multas quidem tragœdias
 Athenis recitans semel atq; iterum uenit.
 In redemptionem autem Hercules uocata fabula,
 Recitata uicit omnes qui erant Athenis.
 In ea autem quae est contra Platonem scripta fabula,
 Plus depressior quidem tragœdia existens,
 Opinor uersum dixit, quae principio scriptū reliquit,
 Ipsi enim illudunt stulti mortalium.
 Primae nunc epistolae habes historias,
 Vigintitres numero omnes existentes.
 Nunc autem decadas scribentes epistolarum primum.
 Siue igitur quot iudicauerimus ex ipsis scribere oppor
 Deinde describemus harum historias. (tunum,
 Et sane post primam mihi epistolam scribendus est
 Textus secundae, tertiae, et reliquarum.

Hic deside-
rantur mul-
tae historiae

ἄτορ
Α ἡ μὲν ἱστορία ποντηνῶσαι πισυρῶν τ' αὖθις,
 Εἰκοσι δ' ἡσαν ὑπὸ τῶνδε ἰδέ τρεῖς ἄλλαι,
 Γίνονται ποντηνῶσαι δέκα. οὐδ' αὖ οὐνεία.
 Ἄλλαι δ' αὖ ἐνατὸρ, καὶ τριακόντα, μία τε,
 Πρώτη τὰ ξίφ' ἐχέουσι, οὐκ ἐπὶ βύρσοι βίβλοιοι,
 Λοιπὸν ὁ μὲν τίλει τῆς δὲ ἱστορίῃ βίβλοιοι,
 ἑξήκοντα ἔσθ' ἐξ ἑκατὸν, πλέον ὅτι ἡ τῶνδε.
 Ἀς δὲ τινεὶ σύλυσαν ἀνὰ κτορίῳ ἀπὸ δόμων,
 Τῶνδε τόποι ἱερνοὶ. τὰς τὰς γράφει δ' αἰετὶς ἐφύρην.

Historiae autem quingentae, quatuor absq̃:
 Viginti autem erant retro, ante has ecce tres aliae,
 Fiuntq̃ quingentae decem. cum autem rursus nouem,
 Aliae autem rursus centum, et quadraginta, unaq̃.
 Primum ordinem habent in vestibulis libri.
 Deinceps universitas est per historiarum librum,
 Sex centuriae, sex decades, plus nihil autem hisce.
 Quas autem quidam surripuerunt regijs ab edibus, 200
 Harū loci uacui: eas autē scribe, sicubi forte inueneris.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΕΞ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ

Ἀσπιδας ἐπιστολῆς, μέχρι τέλους τῶν ἑκατὸν
 ἐπὶ ἐπὶ ἐπιστολῶν.

HISTORIAE A PRINCIPIO IPSO

secundae epistolae, usq̃ ad finem centum
 septem epistolarum.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

ἱστορία πρώτη.

DE ATLANTÉ.

Historia prima.

Λίβυος,
 ἢ Λίβυς

Τ Λ Α Σ, τὸ Λίβυς, ὡς φασὶ παλαιοὶ τῶν
 αἰγυπτίων,
 Καὶ μᾶλλον ὅσοι πείθονται σφιδῶν
 χρονολογία,
 Ἐν χρόνῳ τῷ ὅσῳ εἶδος, τῷ Διονύσῳ,
 νῶε.

Οἱ ἑρμῆς τριμήνης, ὅς ἐστι γράμματα.
 Ἐρμῆς ὁ μὲν, καὶ προμῆδης, καὶ Ἡρακλῆς, τυφῶν τε,
 μοι οἱ σύμπαντες αἰγύπτιοι. ἑλλῶνας νῦν τῷ νόε.
 Ὡς δ' ὅσοις Διονύσῳ, ὅσῳ ἐστὶ νῶε,
 Εἰς νύσαν γὰρ σὺν δαίμονος τελευτῶν ἀραβίας,
 Εἴτ' ὅς ἐστι νύσαν τῷ Ἰνδῶν, ὅσῳ ἀμπελουργίαν,
 Εἴτ' οὐκ εἰς ἑρῶς τὸ λυδῶν, ὅσῳ τῆς ἀρμενίας,
 Ὡς ὅσῳ χαλδαῖοι λέγουσι, καὶ ἀρμενίων γόνυ.
 Ὡς οὐκ ἐφύρην ὁ αὐτὸς ὅσῳ ἀμπελουργίαν,
 Φυτὸν γινῶν, γινῶν τῶν χρεωδῶν μνῆα,
 Χρῆσιν ταῦτα τοῖς σύμπανσι ἀνθρώποις ἐκ δαίμονος,
 Τῇ γυναικὶ μὲν σὺν δαίμονος ἀφῆς ἐρμῆν τὸν μέγαν,
 Τὸν δὲ τῶν χρεωδῶν σχεδὸν τῷ βίῳ παύτων,
 Τὸν δ' Ἡρακλῆα στρατηγὸν γῆς ὅλης αἰγυπτίας.
 Τὸν προμῆδα τῷ τῷ δὲ ὑποστρατηγῇ.
 Τὸν βύσιριν φυλάττειν ἡ λυδῶν τὰ τῆς φοινίκης.
 Τὸν δ' αὖ ἀντὶ τῶν στρατηγῶν ποιήσας τῆς λυδίας,
 Μετὰ στρατῷ καὶ γεωργῶν καὶ γυναικῶν χορείας,
 Ἀντὶς ἐχάρε δ' Ἰνδῶν, ὡς πρὸς ἀσίας τοπίας,
 Καὶ παύτα ὅς τῶν σύμπαντων ἀνθρώπων ταῖς τέχναις.

Τὸν τυφῶν ἢ ἀδελφὸς, ἀποδιδόντος τῷ τῷ,
 Τὸν βύσιριν, ἀντὶ τῶν τε, καὶ χεῖρα στρατηγῶν.
 Λαδῶν συμπαράσποντας, καὶ χρῆματ' αἰνῶν,
 Νειωδὶς, τυραννὸς κράτος λαβεῖν ἐλπίας,
 Ἀλλὰ πτόμονος ἐρμῆν, καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλῆα,
 Ἀποδιδόντων τῷ αἰγυπτιῶν, ἄλλων εἰς κελύφην,
 Σὺν ἀποστάταις πόρτῳ, καὶ πόροις ἢ χρημάτων.
 Σὺν οἷς τῷ αὐτοκράτορι ὅσοι εἰσι σιναίμω
 Συρράβας, ὑποστρέφοντι μάχην, ἢ τῷ πρῶτον.
 Ἐρμῆς ἢ λόγῳ πείσαντος σοφοῦ τῶν ἀποστάταις,
 Ὡς πρὸς τὸν αὐτὸν κράτορα πάλιν μεταστραφύσκει,

ὅσοι εἰς

Τ Λ Α Σ, Libyis, ut dicunt filij
 Aegyptiorum,
 Et magis quotquot consentiunt So-
 phidi, temporum scriptori:
 In temporibus erat Osiridis, Diony-
 sij, Noë: 210

Quādo erat Mercurius term maximus, qui inuētor lite-
 Mercurius simul, et Prometheus, et Hercules, Typhōq̃
 Vniuersi Aegyptij: Græcos nunc mihi rēpta.
 Ut autem Osiris Dionysius, qui est et Noë,
 In Nyssa terra felicis existente Arabia,
 Siue in Nyssa Indorum, inuenit uitium culturam, 210
 Siue in monte Libar, qui est Armenia,
 Quomādo Chaldaei dicūt, atq̃ Armeniorū gētes.
 Quod igitur inuenit iste uir uitis culturam,
 Plantarum cultum, terrae cultū, rerū utilium innumera,
 Volens haec uniuersos homines docere,
 Vxori quidē consultū relinquēs Mercuriū magnum,
 Inuentorem utilium ferē uitae omnium,
 Herculem uerō imperatorem totius Aegypti,
 Promethēum autē huic dans proximū ab imperatore,
 Busirin seruare autem linquens Phoeniciam. 220
 Rursus Antaeum ducem faciens Libyae,
 Cum exercitu, atq̃ agricolis, et mulierum choreis,
 Ipse proficiscebatur per Indos ad Asiae loca,
 Et ubiq̃ uniuersos bene afficiens artibus.

Huius Typhon autem frater peregrinante hoc,
 Busirin, Antaeumq̃, et manum exercitus
 Cum accepisset commilitātes, atq̃ pecunias immēsas,
 Insolefcit, tyranni robur accipere sperans.
 Sed ueritus Mercurium, atq̃ etiam Herculem,
 Relicta Aegypto uenit in Ciliciam, 230
 Cum desertoribus multis, atq̃ prouētibus pecuniarum.
 Cum quibus imperatori Osiridi consanguineo
 Congressus, auersanti pugna uincebat primum. (res,
 Mercurio autē rationib. persuadētē sapientib. deserto-
 Ut ad imperatorem rursus reuertentur,

Osiris

- Ο ὅσις Διόνυσος ἤϊσε τὸν τυφῶνα.
 Ὄσον μῦθον ἀνέπλασαν τὰ μυθογράφων γόνι,
 Ως ὁ τυφῶν τὰ τῆς διὸς ἐκφεύγει πρῶτον νύκτα.
 Καρὸν τὰ ταῦτα ἐρύχας ἤλαμψεως ἤϊε τὸν Δία.
- 140 Ἐρμῆς ἢ ταῦτα ἐκίψαντος, καὶ τῷ Διὶ ἢ ὀντος,
 Ὁ βῆς τὸ κράτος ἐσχῆκε, λαβέλει τὸν τυφῶνα.
 Ταῦτα πραγματικῶς ὅρα, ὡς ῥήτωρ ἀλλογοῖ.
 Δία μὲν νύκτ' ὅστις ἐκάλει τὸν βασιλέα.
 Τὸς βασιλεῖς γὰρ ἀπαντας, Δίας οἱ περὶ ἐκείνου.
 Τυφῶνα τότε δ' ἀδελφὸν τῶν τῶν γὰρ εἶχε κλύσιμ.
 Στοιχεῖα κῆρος ἢ γίνωσκε με πάλιν καλεῖν μοι Δία,
 Τὴν ἡσυχίαν διασφραῖσιν, τὸν σὺν ἡσυχίᾳ ἀσφα.
 Τὸν, ὅν μετὰ διασφραῖσιν παῖδες φασὶν ἐλλεύειν,
 Τυφῶσι, καταιγίδι τε, καὶ πονύμασι βίαισι,
- 150 Πρὸς τὴν ἀρχαίαν σύγχυσιν αὖθις μετατραπύμεν,
 Εἰ μὴ πυρὸς ἐρμαῖος, καὶ σιλασμάτωρ τότε
 Ραγούτων, λαβερῶν τε συγχύσεις τὰς οὐγῶν,
 Εμπάλιν ἢ διασφραῖσιν ἀπείλαφι τὸ κράτος.
 Τοῖς ψυχρῶς δ' ἀλλογοῦν, τὸν Δία νῦν μοι νόει.
 Τὸν νοῦν ὁ τυφῶν γὰρ νικᾷ, νόπῳ τὰ νύκτα τότε.
 Ἔως ἐρμῆς ὁ λογισμὸς, πάλιν τὸν νοῦν τονῶσι.
 Ἀλλ' οὐκ ἐμὸι τῶ σαφὲς, χρῶν ἀναλαμβάνειν.
 Ο ὅσις Διόνυσος, ὡς ἤϊσε τυφῶνα
 Αὐτόν τε καὶ τὸς προχόντας ἐκείνους λαβερῶν,
- 160 Πρὸς βῆς τὸν φοῖνικα, καὶ λίβου ἢ αὐταῖον,
 Τὸν ἡρακλῆα πῶπομφι, μάχην αὐτοῖς σὺν ἄφαι.
 Ὁς ἡρακλῆς εἰς λίβουσαν φρατῆρας τότε χόρειν,
 Αὐτὸν ἐκκοντὰ πηχῶν ἀπέκτανον αὐταῖον,
 Ἐξ τῆς χώρας πόλεμον σὺν ἔφας τῆς ἐκείνου.
 Τῇ ἐμπαθῆ τύπων γὰρ ἐκείνους ἐκείνους.
 Ὄσον τὴν γλῶσσαν ἀνέπλασαν μὲν τὰ αὐταῖς,
 Λέγοντες, τὸν πῶπομφα τῶν τῶν ἐγείρει μάχης.
 Τὸν οὖν εἰς τὴν λίβουσαν ὁ ἡρακλῆς ἀνέειλον.
 Ἐκείνους καὶ ἐξ ἀτλαντῶν τὴν ἀσφραῖσιν ἐγνώκει,
- 170 Τότε τὴν τέχνην τῶ ἀνδρὸς τὴν ἀσφραῖσιν ἐγρόντος.
 Ὄσον τὸν ἀθλῶντα φασὶ τὸν ἄνδρα βεσάζειν,
 Ἐκ τῆς ἢ τὸν ἡρακλῆν, τὸν λαβόντα φέρειν.
 Ταῦτα πόρ' ἢ ἀτλαντῶν, λόγοι τῶν αἰγυπτιῶν.
 Ἐλλεύειν λόγους ταῦτα ἢ, ἴστω τῶν αἰγυπτιῶν,
 Τῶ ἡρακλῆα προσάπτειν ὡς τῶ τῆς ἀλκυμῆος.
 Καὶ ἀτλαντῶν ἢ λίβου, ἰαπετῶ μὲν γόνι,
 Πρὸ ἢ τῶ ἀτλαντῶν γόνι, πῶπομφα ὡς πηχῶν,
 Ὁς ἀτλας ὁ βῆς ἐστὶν ἀτλαντῶν τῶ πρὸς τὸν,
 * Κατὰ ἐβραίων τε ραῦν, καὶ κατὰ τὴν ἐλλεύειν,
- 180 Πρὸς πῶπομφα τῶ ἀτλαντῶν τῶν γε μὲν ἐξείδει,
 Καὶ ἡρακλῆος ἀνῶθεν ὡς δύο τρία γόνι.
 Ὁμοῦ τὸ ἀσφραῖσιν τῶ ἀτλαντῶν τῶ πάλαι,
 Ἐξ ἢ πρὸ αἰγυπτιῶν ὁ ἡρακλῆς ἐγνώκει,
 Τῶ ἡρακλῆα προσάπτειν, ὡς τῶ τῆς ἀλκυμῆος.
 Καὶ ἀτλαντῶν ἢ λίβου, πάλιν ὡς πρὸς πηχῶν.
 Ὁ δὲ μὲν δ' ὁ παῖς φασὶν φυσικῶς γράφειν,
 Σφαιρῶν κινήσεις ἄνδρ', τὴν πρὸς τὸς δύο πόλεις,
 Ἀτλαντῶν κατωπῶμας τε, ἢ γὰρ ἀσφραῖσιν δρόμους.
 Ἀφ' ἧς πρῶτης κινήσεως, τῶ ἄνδρ' ἢ λέγειν,
- 190 Ὁ ἡρακλῆς ὁ ἥλιος τὴν σφαιρῶν πῶπομφα.

Osiris Dionysius uicit Typhonem.
 Vnde fabulam finxerunt fabularum scriptores.
 Quod Typhon Iouis incidit prius nervos:
 Pera autem abscondens bos, præclare uicit Iouem.
 Mercurio autem eos furante, Ioui; reddente,
 Iupiter imperium adeptus deiecit Typhonem.
 Hæc ætiusiora, uelut rhetor inuertit,
 Iouem quidem nunc Osirim uocans regem.
 Reges enim omnes, Ioues antiqui uocabant.
 Typhonē uero huius fratrē, hoc enim habuit nomen;
 Elementaliter aut accipe rursus mihi appellare Iouem
 Mundanam dispositionem, temperatū probē aërem:
 Quem post dispositionem, filij dicunt Græcorum,
 Vorticibus, procellisq; atq; spiritibus uehementibus.
 Ad primam confusionem rursus conuersum iri:
 Nisi igne Mercuriali atq; fulgetris tunc
 Confractis, ac dissipantibus confusiones humidæ,
 Rursus dispositio acceperit imperium.
 Ad animata aut referens, Iouem mentem mihi cogita.
 Mentem enim superbia uincit, cædens nervos huius:
 Donec Mercurius cogitatio, rursus mentem intēdat.

Sed gratia mihi claritatis, opus resumere.
 Osiris Dionysius ut uicit Typhonem
 Ipsum, atq; primates illius cohibuit,
 Ad Busirim Phœnicem, et Libycum Antæum,
 Herculem misit, pugnam cum ipsis ut committeret.
 Qui Hercules in Libyam ducto exercitu regionem,
 Ipsum sexaginta cubitorum interfecit Antæum,
 Extra regionem commissa pugna cum illo.
 Experientia enim locorum illic uincere non potuit.
 Vnde terram finxerunt matrem Antæi,
 Dicentes, hunc cadentem, illam excitare pugnis.
 Hunc igitur in Libyssa Hercules interfecit.
 Illic et ex Atlante astrorum scientiam percepit,
 Pridem arte illi astrorum inuenta.
 Vnde Atlantem dicunt cælum sustinere,
 Ab hoc autem Herculem hoc accipientem ferre.
 Hæc de Atlante, sermones Aegyptiorum.

Græcorū uerò sermones hæc, qui æmulantur Aegy-
 Herculi accommodant, filio Alcmenæ. (prius
 Et Atlantem autem Libyi, Iapeti quidem filio,
 Ante quatuor uerò generationes Pelopis existenti,
 Qui Atlas posterior est Atlante priore
 Iuxta Hebræorum historiam, et iuxta Græcorum,
 Personæ quadraginta cum uno quidem senario,
 Et Herculi superius ut duo tria genera.
 Inde astrorum artificium Atlantis antiqui,
 Ex quo ille Aegyptius Hercules cognouit,
 Herculi accommodant filio Alcmenæ.
 Et Atlantem Libyi, uerum ei quem prædixi.
 Homerus autem omniscius naturalius scribens,
 Sphæræ motus cæli, quæ est ad duos uertices,
 Atlantem nominauit. currit enim irrequieto cursu.
 A quo primo motu, cæli autem dico,
 Hercules sol orbem circumcurrit.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΠΡΟΣΩ

πορ προφασιν, καὶ περὶ τοῦ, εἰς ὑνὸν
ψαλάξαι. β.

Λεῖψαι μοι ταῦτα γίνωσκε τῶν τροπικῶν τυγχάνει,
Εἰσὶ ἢ τῆς σεμνότητος, εἰς καὶ τὸ μέγεθος,
Υψοῦσαι τὴν σὺ τίλειαν τῷ τροπικῷ τῷ λόγῳ.
Ἀντὶ γὰρ τὸ εὐαφρομον, καὶ ἀφορμὴν εἰρήνης,
Μὴ προφασιν εὐπροσώπον τινα μοι προφασίσῃ.
Καὶ λέξιν μίαν τροπικὴν σκληραῖν ὁ ῥήτωρ λέγει,
Ὡς ἐστὶ τὸ εὐπροσώπον, ὅτι ἔχει γὰρ δευτέραν,
Λέξιν ἐτέραν τροπικὴν, λατύνουσαν τὴν πρώτην.
Ὡς εἰπὼρ αὖ εἰρήναι μὲν, τοιοῦτο τρέπει τρέπει,
Μὴ προφασιν εὐπροσώπον τινα μοι προφασίσῃ,
Μορφαζομένην ἡρώμασι τῆς πιθανολογίας.
Μὴ δ' εἰς κενὸν ψαλάξαντας, χεῖντας μάλιστα λόγους,
Καὶ αὐτὴν λέξιν τροπικὴν, καὶ τῶν σκληρῶν ὁμοίως,
Οὐχ ἡβώσας οὐκ ὑπόφρονι τὴν λέξιν λαβύσας,
Ἐξέπομον ἡρώμα, ἡρώμας, καὶ τὴν φορμὴν.
Ταῦτα ἢ πρὸς ἀλέξανδρον σεμνῶς ὑπόφρων εἶπεν,
Ἐκ τῶν προτέρων τὰς νουθεσίας κινεσώμενος ἀμείδως,
Χρῆσθαι εἰπέμεν, ὅτι συναρθεὶς λοιπὸν δὲ τῇ ἑλόνῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ * ΑΛΗΤΙ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ

τὸν ὁμηρικὸν μενέλαον. γ.

ΟΜΗΡΟΣ πῶ τοις τέλεσι τῆς βῆτα ῥαψωδίας,
Φέρει τὸν ἀγαμέμνονα τὸς ἀριστὰς λαλῶντα,
Πρὸς τὴν θυσίαν τῷ Διὸς, ὅτω τὰ ἐπὶ λέγει.
Κίλησιν ἢ γέροντας ἀριστὰς παναχαίει.
Νέστορα μὲν πρῶτον, καὶ ἰδομένην αὐκτα.
Ἀνταρ' ἔπειτα διάντι δὲ, καὶ τυδείος υἱόν.
Ἐπὶ δ' αὖ τ' Ὀδυσσεῖα διὶ μητρίν ὀτάλαντο.
Ἀντόματος δὲ οἱ ἄλλοι βολὴν ἀγαθὴν μενέλαος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΡΑΧΕΙΑΣ ΑΝΤΙΓΡΑ

φῆς κατὰ Λάκωνας. δ.

ΚΑὶ τὸ βραχυλογημάτων πρῶτος τῶν λακωνικῶν,
Ομηρος παραδίδωσι σαφῶς διδασκαλίαν.
Περὶ τῶν μενέλαος γὰρ Λάκωνος ὑπερηφάνου,
Τάδε φησὶ κατὰ ῥητὸν τῇ γάμμῃ ῥαψωδίας.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθος καὶ μελέα παῶν ὑφαίνομαι,
Ἡ τοι μὲν μενέλαος ἐπὶ τροχάδην ἀγόρευσε,
Γαῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. ἐπεὶ ὁ πολὺ μύθος,
Ὅσοι ἀφαιμαρτοπέης, εἰ καὶ γόνει ὑσθρὸς ἦεν.
Περὶ βραχυλογημάτων ὅτω τῶν λακωνικῶν,
Ομηρος πρῶτος ἔλεξεν. ἰσοβικῶν τε λόγοι
Γράφουσιν, ὡς οἱ Λάκωνες ποτὲ μακρογρότων
Ἐπιστολὰς διεξιμένοι, ταδὶ πορίεχθους,
Ὡς, εἰ ταδὶ μὴ γόνος, καὶ μὴ συμβαίη τάδε,
Στράτευμα συγκροτήσασιν, ὁπλίσσας τὴν ἵππον,
Καὶ τὸν σὺν ῥῶταν ποταμὸν ῥάστα ποδωθούτες,
Καὶ λόχος συμπυκνώσας, καὶ προσβαλόντες μάχην,
Ἐν ἀκρεῖ χειρώσονται σπαρτὴν, καὶ τὴν λακωνικὴν,
Καὶ θήσασιν κληδοῖαν, καὶ ἄλλα ἢ μυρία,
Ὅσα αὖ ἐξ ἐπιστολῶν μεγάλαις ἔκ ἐγράφη.
Αἶμα, μόνον αὐτὴν γὰρ οἱ Λάκωνες οὐκ ἔχρησαν.
Καὶ κατὰ μενέλαον, αὐτὴν περὶ ἡμῶν ἐκείνους.

ΠΕΡΙ

PROVERBIVM, DE EO QVOD

est, Probo uultu occasionem: et de, in uacuum contrectare. 2.

Dictiones mihi haec cognosce troporum esse.
Sunt autem grauitatis, sunt et magnitudinis,
Attollentes uilitatem tropo orationis.
Pro enim euphormon, nunc aphormen dixi:
Non prophasin euprosopon quandā mihi prætexas.
Quamuis dictionē unam uersam duram orator dicit,
Vt est euprosopum, non habet enim secundam,
Dictionem aliam uersam, leuigantem primam:
Veluti siquidem diximus huiuscemodi modo,
Non prophasin euprosopon quandā mihi prætexas,
Deformatam coloribus efficacis orationis.
Neq; in uanū contrectātes, fundētes frustra sermones,
Et ipsa dictio tropica, et durarum similiter.
Nō quēadmodū in Lycophrone, leuigationē accipies
Ex sequentibus dictionibus, chordae, et cithara ludere.
Haec autem ad Alexandrum apte Lycophron dixit,
Ex pulsantibus chordas citharædorum sine mercede:
Volens dicere, non coniungēris posthac Helenæ.

DE ALE * QVODAM, ET IVXTA

Homericum Menelaum. 3.

Homerus alicubi ad finem secundæ Rhapsodiæ,
Inducit Agamemnonem magnates uocantem,
Ad uictimam Iouis, sic hosce uersus dicens:
Vocauit autem senes præstantissimos Achiuorum,
Nestorem in primis, atq; Idomeneum regem,
Ceterum deinceps Aiaces duos, atq; Tydei filium:
Sextum autem rursus Ulyssē, Ioui cōsilio æqualem,
Per se autem illuc uenit uoce bonus Menelaus.

DE BREUITATE SCRIPTVRÆ

iuxta Lacones. 4.

ET breuiloquentiæ primus, quæ est Laconum,
Homerus tradit apertam disciplinam.
De Menelao enim Lacone existente,
Hæc dicit ad uerbum in tertia Rapsodia: (bant, 320
Sed quidō sanē fabulas atq; cōsultationes cunctis texe
Siue quidem Menelaus succinctē concionabatur,
Pauca quidē, uerum admodū sonore. quia nō loquax,
Neq; aberrans uerbo, quamuis natu posterior fuerit.
De breuiloquentia sic, quæ est Laconum,
Homerus primus dixit. historicorumq; sermones
Scribunt, quod Lacones olim prolixē dicentium
Epistolæ cum suscepissent, huiuscemodi continentes,
Videlicet, Si hæc non fiant, neq; eueniant hæc,
Exercitum coacturos, armatosq; equitatum,
Et Eurotam fluium facile traiecturos,
Et turmas simul densaturos, atq; cōmissuros pugnam,
In momēto subacturos Spartā, et regionē Laconum,
Positurosq; uacuitatem: atq; alia innumera,
Quæ in sex epistolis magnis non scriberentur:
Siquidem, solum rescribebant Lacones in charta,
Et obsignantes remisissent illis.

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΝΟΣ, ΟΤΙ ΤΟΝ

ΛΟΙΣΟΝ ΚΑΙ ΙΔΩΝ ΟΥ ΤΕΒΑΝ-
ΜΑΚΟΝ. 5.

ΤΑ ΣΟΛΩΝΟΣ ΠΡΙΝ ΕΪΠΟΜΕΝ, Τῇ ἰστορίᾳ ΛΟΙΣΟΣ,
 Η ΤΙΣ ΠΑΘΩΝ ἰστορίῳ οὐ ταῦτα κείται πρώτη.

340 ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Τῇ ἑξῆς, ὅσα ΧΡΕΙΑΙ ΣΥΝΕΨΑΜΕΝ.
 ΚΑΙ ὅσα ἔτι ἔγραψαν, ὡς μὴ ΧΡΕΙΑΙΝ, ΤΟΤΕ.
 ΠΡΩΤΟΣ ὁ ΔΡΑΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΝ ΑΒΛΥΝΤΟΣ ΝΟΜΟΓΡΑΦΟΣ,
 ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ἔγκλημασι, ΜΕΧΡΙ ΛΟΠΠΗΣ ΛΑΧΑΥΩΝ,
 ΦΥΝΟΝ Τὸ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΑΥΝΗΛΕΩΣ ὀρίσιν.
 ΔΙ' ὃν ΔΗΜΑΔΟΣ ὅσ' ὄρον ῥήτωρ ὤραιοι ΚΑΛΛΕΙ,
 ΠΟΛΥ ἢ ὀρεῖστος ὁρὸς ἀποφθιγμάτων λόγοις,
 ΜΕΓΑΛΩΣ ΣΥΝΔΟΚΙΜΟΝ Οὐ ΝΕΤΙΧΩΝ ΛΕΨΑΣ,
 ΕΙΟΙΚΟΝ, ΑΥΔΡΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΣ, ΔΡΑΚΩΝ ὁ ΝΟΜΟΓΡΑΦΟΣ,
 ΟΥ ΜΕΛΑΝΙ, ΔΙ' Αἰμαῖος ΤΗΣ ΝΟΜΟΣ ἢ ΧΑΡΑΞΑΙ.

350 ΜΕΤΑ ΕΠ' Αὐτὴν ΔΡΑΚΩΝ ΤΟΣ ἔτι ΝΟΜΟΓΡΑΦΟΣ,
 ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΣΟΛΩΝ ΑΤΤΙΚΟΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΓΡΑΦΟΣ.
 ΘΑΛΗΣ Δ' ὡν φίλος ΣΟΛΩΝΟΣ, ἄστυγα γῶν τὸν βίον,
 ΠΟΛΛΑΚΙ ΣΥΝΩΒΕΤΟ ΜΕΝ Τῷ ΣΟΛΩΝΙ ΠΡΟΣ ΓΑΜΟΝ.
 ΟΥΔΕΝ Δ' ΑΥΤΕΛΕΓΕΝ ΑΥΤῷ ΓΡΑΦΟΝΤΙ ἢ ΤΗΣ ΝΟΜΟΣ,
 ΑΝΑΪΡΟΙΣ, Εἶπε, ΠΡΕΨΑΜΑΙ ΜΑΤΙΩ ΠΟΝΕΙΣ, ὦ ΣΟΛΩΝ.
 ΤΟΙΣ ΑΓΧΥΡΟΙΣ ΝΗΜΑΣΙΝ ὁμοιοί γὰρ οἱ νόμοι.
 Τὰ ΜΕΝ ΜΙΚΡὰ ΚΑΙ ΑΔΕΥΝῆ ΔΙΝΑΜΟΝΟΙ ΚΑΤΕΧΑΝ,
 ΕΚ ΤῶΝ ΔΙΝΑΤΩΤΕΡΩΝ ἢ ῥΗΓΝΥΜΟΝΟΙ ΡΑΔΙΩΣ.
 Οὕτω ΛΟΙΠΟΝ ΔΙΚΑΙΩΣ ὁ ΣΟΛΩΝ ΕΝΔΗΜΨΑΣΑΙ

360 ΗΘΕΛΗΣΑΝ, ΑΠΟΠΕΡΑΝ ΠΟΙΕΥΜΕΝΟΣ ΤῶΝ ΝΟΜΩΝ,
 Εἰ ΤΗΡΕΨΑΙΝ ΑΤΤΙΚΟΙΣ, Εἶτε ΣΥΜΠΑΤΕΨΑΙΜΕΝ.
 ΚΑΙ ΔΙ' Η ΚΑΙ ΠΑΡΕΧ' ΜΙΛΕΤΟΝ ἦλθε ΒΑΛΕ ΠΑΤΕΡΙΔΑ.
 ΘΑΛΗΣ ἢ ΣΥΝΕΣΚΥΑΣΑΝ ΤΙΝΑ ΤῶΝ ΜΙΛΗΣΙΩΝ,
 ΩΣ ΕΝ ΤῶΝ ΑΒΛΥΩΝ ΑΥΤΟΙΣ Αἴρτι ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΝΑΙ.
 ΣΟΛΩΝ Δ' ἠρώτησεν ΑΥΤΟΝ, ΜΗΤΙ ΚΑΙΝΟΝ ΣΥΝΕΨΑΙ;
 Ο Δ' Εἶπε, ΝΕΟΣ ΤΕΘΗΚΕ ΠΑΤΕΡΟΣ ΑΠΟΔΗΜΕΝΤΟΣ,
 Η ΠΩΛΙΣ ἢ ΠΡΟΪΠΕΜΠΙ ΠΑΣΑ Τὸν ΝΕΑΝΙΑΝ.
 Τῷ ΣΟΛΩΝΟΣ ΕΙΠΟΝΤΟΣ ἢ, ΜΗ ΣΟΛΩΝΟΣ ΛΙΝ ΑἴΡΕΙ;
 ΚΑΝΕΙΝ ΝΑΙ ΕΙΠΟΝΤΟΣ ἢ, ΣΟΛΩΝΟΣ ΠΑΙΣ ὁ ΝΕΟΣ.

370 Ο ΣΟΛΩΝ Αἴρχειται ΘΕΛΕΙΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΕΡΑΝ ΤΙΝ ΛΥΜΕΝ.
 ΘΑΛΗΣ Δ' ΑΥΤῷ ΣΥΝ ΓΕΛΩΤΙ ΠΟΡΙΘΑΛΑΜ Τὸν ΑΥΔΡΑ,
 ΕΜΟΝ, ΦΙΛΟΙ, Τὸ ΣΠΕΥΑΣΜΑ, ΠΑΝΤΑ ΔΙΑΚΟΥΩΝ ΣΟΛΩΝ.
 ΤΑΥΤΑ ΜΕ ΑΠΕΙΣΤΕΡΟΙ ΓΑΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΓΙΑΣ,
 ὦ ΝΥΝ ΚΑΙ ΣΕ Τὸν ΣΟΛΩΝΑ Τὸν ΜΕΓΑΛΟΝ ΚΑΤΑΔΑΛΛΕΙ.
 ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΠΑΡΕΧ' ΜΙΛΕΤΟΝ Τῷ ΣΟΛΩΝΙ ΣΥΝΕΨΑΙ.
 ΩΣ Δ' ἦΔΗ ΠΑΡΑΓΕΓΟΝΕ ΠΟΡΙ ΛΥΔΙΩΝ ΤΑΣ ΣΑΡΔΕΙΣ,
 ΚΡΟΙΣΟΣ ΑΥΤΟΝ ΜΕΤΑΠΕΜΠΕΙΝ, ὡς ΠΕΡΙ ΕἶΠΕΝ, ΠΟΙΕΤΑΙ,
 ΤΗΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΕ ΔΕΙΚΝΥΣΙΝ, ΕΦ' ΟἷΣ ΑΥΧΩΡ ΕΒΑΡΡΕΙ,
 ΟΠΩΣ ΑΥΤῷ ΜΑΧΗΡΙΔΗ, ΔΕΞΕΤΑΙ ΤῶΝ ΣΥΝΔΕΜΟΝΩΝ.

380 ΩΣ ΤΕΤΟΝ Δ' ΕΜΑΝΑΡΙΣΑΝ ὁ ΔΟΛΩΣ ΜΕΝ ὁ ΣΟΛΩΝ,
 ΤΗΣ, ΔΕ ἢ ΠΡΟΕΙΡΗΝΕΜΕΝ, ΑΤΤΙΜΩΣ ΠΑΡΕΨΑΔΗ.
 ΙΔΩΝ ἢ ΤΕΤΟΝ ΔΙΣΩΠΟΣ ὅΤΩ ΠΑΡΟΡΘΑΝΕΤΑΙ,
 ΣΟΛΩΝ, Εἶπε, ΦΙΛΟΣΟΦΕ, ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ ΠΡΕΨΑΙ,
 Η ΤΑ ΘΥΜΗΝ ΛΕΓΕΙΝ ΜΟΝ, ἢ ΜΗΔΕ ὅΛΩΣ ΛΕΓΕΙΝ.
 Ο ἢ ΦΗΣΙΝ, ὦ ΔΙΣΩΠΕ, ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ ΠΡΕΨΑΙ
 Η ΛΕΓΕΙΝ ΤΙΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, ἢ ΜΗΔΕ ὅΛΩΣ ΛΕΓΕΙΝ.

ΠΕΡΙ ΟΡΝΕΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙ-
 ΝΙΚΟΣ. 5.

Ο ΦΟΙΝΙΞ ὄρνις ἐστὶν ἐν ὅν παντὶ τῷ βίῳ,

DE SOLONE, QVOD VI-

dens Crasum, non admi-
 ratus est. 5.

RES Solonis ante diximus in historia Crassi,
 QUE omnium historiarum hic ponitur prima.
 Verum et rursus dicemus quae opus sunt, breuiter:
 Et quaecumque non scripta sunt, uelut non utilia, tunc.
 Primus Dracon fuit Athenis legumlator,
 Omnibus culpis, usque ad furtum olerum,
 Cædem poenam immisericorditer definiens. (tudine;
 Propter quæ Demades deinde rhetor formosus pulchri
 Multo autem formosior scite dictorum orationibus,
 Vehementer placuit in iudicio cum dixisset,
 Videtur, miri iudices, Dracon legumlator,
 Non atramento, sed sanguine leges exarasse.
 Post septem Draconis annos legumlatoris,
 Fit Solon Atticis secundus legumlator. (tam;

Thales autē existens amicus Solonis, cælibe agens ui-
 Sepe impellebatur quidem a Solone ad nuptias.
 Nihil uerò contradicebat ipsi. Scribenti autem leges,
 Importunis, inquit, rebus frustra laboras, Solon,
 Aranearum namque filis similes sunt leges,
 Parua quidem et debilia ualentis cobibere,
 A potentioribus autem rumpuntur facile.
 Sic deinceps decennio Solon peregrinari
 Voluit, experimentum faciens legum,
 Si seruarentur ab Atticis, siue conculerentur.
 Et sanè ad Miletum uenit, Thaletis patriam.
 Thales autem inslruxit quendam Milesium,
 Velut ex Athenis ipsis qui modò aduenisset.
 Solon autē interrogauit illum, nunquid noui accidisset?
 Ille dixit, filius mortuus est patris peregre profecti,
 Ciuitas autem funerali pompa extulit tota iuuenem.
 Solone autem dicente, nunquid Solonis erat igitur?
 Et illo, Etiam dicente uerò, Solonis filius iuuenis:
 Solon cepit eiulare, atque euellere comam.
 Thales autem statim cum risu complexus uirum,
 Meum, inquit, cauillum est, quiesce a lachrymis Solon.
 Hec me priuarunt nuptiis atque progenie,
 Quæ nunc ex te Solonem magnum deiciunt.
 Hæc quidem apud Miletum Soloni acciderunt.
 Ut autem iam affuit circa Lydorum Sardes,
 Crasus ipsum accersiri, ut ante dixi, facit,
 Thesaurusque ostendit, in quibus glorians fidebat,
 Ut ab ipso beatus diceretur, uisus esse foelicium.
 Ut autem hunc neque omnino foelicem dixit Solon,
 Sed eos quos prædiximus: ignominiose despectus est.
 Conspicatus autem Aesopus hunc sic despectum,
 Solon, inquit, philosophe, regibus decet
 Vel iucunda quidem dicere, uel non omnino dicere.
 Ille autem inquit: Aesope, regibus decet
 Vel dicere ueritatem, uel non omnino dicere.

DE AVE PHOE-
 nice. 6.

P Hœnix avis est una in omni uita,

Ταῦτος

Ll 3

Paione

Ταύνος ἀραιώτερος, καὶ μέλιον ἀσυνκρίτως.
 Καὶ χρυσοπεποδίστορος, θάυμα λαονόρ καὶ ξόνον.
 Τὰς λαλάς ἢ γήγνυται δονήσοις ἐξ ἀρωμάτων.
 Ἐπὶ αὐτῇ θάνατος γίνεται σκώληξ ἐν τῷ πάλιν,
 ὅς ποινὴ πάλιν γίνεται, θαλάσσιος κίλιν.
 Ἐπιδιμνῆ δ' εἰς ἀγνῆτον, θνήσκει δ' αὖθις πάλιν.
 Ὡς δ' οὐ φιλόστοργος φησὶν, ἀπολλωνίῳ βίω.
 Ὡς δ' οὐ ἀγνῆτος ἰσογραμμάτους χαρῶν
 Ἐδίδον ἐν διδασκαλίᾳ τῶν ἰσῶν γραμμάτων,
 ὅς ποινὴ ἐξ τοῦ ἐπεί καὶ ἐπ' ἀνισχυλίοις
 Θνήσκει, παραγρηνόμενος ἐν τόποις τοῖς ἀγνῆτον.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΚΕΡΩΤΟΣ. 3.

ΘΗριον ὁ μονόκερος τυγχάνει φιλανώδεις
 ἐν ἰσῶν μόνον ἀνὰ φέρων τῷ σφῆ μετώπῳ.
 Οὕτω αὐτὸν κηρύττειν οὐδέ τι σῶν συνώδεις.
 Νέον τινὰ τῶν ἰσογράμμων σολήσαντες, ὡς ἰσῶν,
 Γράφει ἀρῶματι, ἵδου ὁμοίως συνώδεις τοῖς,
 Ἰσῶσι τε λατύναντι τῶν τόπων τῷ θῆρι.
 Αὐτοὶ δ' ἀπαρτύνονται τῷ πρὸς πρὸς ἀσῶν,
 Εὐδὴς δ' ὁ θῆρ ἐπὶ ῥήχεται, βελγόμενος ἐκασί.
 Ὁ δ' ἡγεῖται γυναικὸς πλατείαις ὑπὸ γυναικῶν,
 Ὁλας ὕσας ἀρῶματος, ἐκείνου συγκαλῶν.
 Οὕτω δ' τοῖς ἀρῶμασι ἐκείνους βελγόμενος,
 Δρακόντες πάντες οἱ λοιποὶ τῶν κηρύττειν, ὡς ἐφύω,
 Τὸ κέρως τῶν ἰσῶν, αὐτὰς καθεὶς φαρμάκοις.
 Τὸν θῆρα δ' ἡ φιλόστοργος ἵδου ἀποτρέχει.

ΠΕΡΙ ΙΚΤΙΝΩΝ ΟΡΝΕΩΝ, ΑΙ

καὶ ἀρῶμα λαλοῦνται. 4.

ΙΚΤινος ὄρνις τις ἐστίν, ὅρνεον λαλῶν ἀρῶν,
 Ἀρῶν τῶν τῶν ἰσῶν, τὰ τῶν ἀλεκτορέων.
 Τῶτον ἐκ μόνων λέγειν ὑπὸ τῶν ὁμοίων
 Γίναν, λαλῶν λατύναντες μόνων τῶν ὁμοίων.
 Ικτινὸς καὶ ικτίνης δ' ἀπορῶν νῦν μάθι.
 Μήδ' ἐν ἁμῶν μοι νῦν ἴδου, λαλῶν πολλοὶ δονῶσι.
 Ἀλλὰ ικτίνος ὄρνις μόν, ὅς ἐν πρὸς ἐφύω, νόει.
 Ικτίς δ' ἡ σῶν καὶ αὐτὸ τελεῖ ὄρνιθός ποτε,
 Χορῶν καὶ τετραπόων μόν, ὁ αἰσῶν λαλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΛΕΟΝΤΕΣ ΝΕ-

κρῶν σωματῶν ἔχ' ἀπ' ὄντα. 5.

ΛΕΟΝΤΕΣ θῆρες, σὺν αὐτοῖς καὶ αἰσῶν τὸ γένος,
 Νεκρῶν ἔχ' ἀπογόνους τὸ σῶν σωματῶν.
 Καὶ ὁ δ' ἡ σῶν λαλῶν, καὶ φάγωσι ἐν τῷ.
 Ἀρνεκρῶν, καὶ χερῶν πάλιν φαγῶν ὑπὸ τῶν,
 Οὐκέτι ἀφάντο αὐτῶν καὶ περὶ αἰσῶν μόν,
 Αἰτίαν τῶν λέγειν, ὅς ἴδου τῶν εἶναι,
 Καὶ ἡσῶν ἀπογόνους, τὸ λαλῶν ὅς ἐν μέγα.
 Ὅθεν μήδ' ἀπολείμματος γένεθαι σῶν βρωμάτων.
 Ἐμοὶ δ' ἐπὶ γένεθαι δονῶν καὶ ἀποτῶν,
 Ὡς βασιλεύουσιν ἐπὶ τε, καὶ ἀλαλῶν ἁμα,
 Ὁρῶν μόν τῷ αἰσῶν, τῷ λῶντος θηρῶν.
 Περὶ τῶν πρῶτον μόνων δ', καὶ δισῶν λῶντων,
 Καὶ αἰσῶν ὁμοίως, ἔχ' ἔχ' ὅτι σοὶ λέγειν.
 Ἀλλ' οἶμαι, ὅτι γένεθαι ἔχ' ἡσῶν σωματῶν,
 Ἀλλὰ καὶ μελὶ πῶν δ' ἡσῶν, καὶ τοῖς τῶν.
 Οἷος ὑπάρχει λῶν τῶν, ἀπολλωνίῳ χρόνῳ,

Pauone formosior, et maior citra collationem.
 Atque auro decentior, miraculū nouum ac peregrinū.
 Nidulos autem compingit ex arboribus aromatum. 390
 Postquam autem obierit, nascitur uermis ex hac rursus,
 Qui rursus phoenix fit, satus a sole.
 Versatur autem in Aegypto, moritur uero in Aethiopia,
 Ut Philostratus dicit in Apollonij uita.
 Ut autem Aegyptius sacrarū literarū scriba Cheremon,
 Ostendit in disciplinis sacrarum literarum,
 Phoenix sex annis et septem milibus,
 Moritur, cum fuerit in locis Aegypti.

DE MONOCEROTE. 3.

Fera monoceros est amans odoris,
 Vnum cornu solum superne ferens suae frontis. 400
 Sic autem ipsum uenantur artificio ex bono odore.
 Iuuenē quendam ex fortioribus ueniētes uia puellam,
 Praecipuis imbuunt aromatis odoratissimis,
 Statuuntque eregione locorum feræ.
 Ipsi autem absconduntur, aura uero flante,
 Statim fera superuenit illecta, illuc.
 Ille autem manicis mulieris latis existentibus,
 Totis refertis odoribus illum cooperit.
 Sic autem aromatis illo illecto,
 Currentes omnes alij uenatores, quos dixi, 410
 Cornu huius incidit, uenenis contraria ui praeditum:
 Fera autem spoliata cornu, sinunt aufugere.

DE MILVIS AVIBVS, QVAE

et Harpae uocantur. 8.

Miluius auis quaedam est, quam uocamus harpae,
 Rapiens pullos qui sunt gallinarum.
 Hunc ex solis dicunt aquis pluuiaribus
 Bibere, tempore delationis solo pluuiarum.
 Viueret autem atque milui discrimen nunc discere,
 Neque unum ambo mihi existima, sicut multi opinantur:
 Sed miluum, autem quidem, qualem ante dixi intellige.
 Viueret autem animal, etiam ipsum est auis uorax, 420
 Terrestre quidem, et quadrupes, quod et felis uocamus.

DE EO, QVOD LEONES MOR-

tuorum cadauera non tangunt. 9.

Leones feræ, cumque ipsis aquilarum genus,
 Mortuorum non gustant in uniuersum corpora.
 Quod autem uiuit, corripunt, et comedunt ex eo.
 Si necatum fuerit, et uoluerint rursus comedere postea,
 Non amplius quid tangent illius, et de aquilis quidem
 Causam talem dicunt, scirentem hanc esse,
 Et quod degustauerit, reliquum scirent magis.
 Vnde neque residuum gustare suorum ciborum.
 Mihi autem hoc uidetur fieri et ab utrisque, 430
 Tanquam regibus existentibus, et superbis simul,
 Auis quidem aquila, leone autem ferarum.
 De captiuis autem et uinctis leonibus,
 Et aquilis similiter, non habeo quod tibi dicam: (14,
 Sed arbitror quod isti gustarent, non mortuorum corpo
 Sed et melle copactis placetas, atque huiusmodi.
 Qualis fuit leo quidam, Apollonij temporibus,

Alii mouctam
 rusticam, seu
 uictricam.

Ορνίθ

Quem

Ουκ οὐκ ἀνέστης ψυχὴν ἔλεγον ὅπως ἔχαμ.
 Εἴπορ ἢ καταπύσεας οὐ ἐπισιν ὁμῶρ,
 440 Ὡς ἢ λῶν ἔχαμ μεγάλῳ ἐπὶ σώματι λύρσας.
 Μὲθ' ὡς μοῖροι νυκτὸν νεκρὸν σῶμα νομίσης λέγαρ.
 Μὲτ' ἀγνοεῖν τὸν ἔμμερον ἅ περὶ τῶν λείοντων.
 Τὸ βῶν ἢ καὶ τὸ σπύσσω μοι σῶμα νυκτὶ λέγειν νῆας.

ΓΕΡΕ ΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

κοιλάσεως. 1.

Π αῖς τῆς πλοῦτος ἐν ταύταλος, καὶ τῶν βασιλέων,
 Τῶν τὰ βασιλείων οὐ χωρὰ τῆς λυδίας,
 Ἀφ' ἧ καὶ τῶν ὅρων ἐκ τῶν ὁρίων,
 Ὡς οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ λυδίᾳ καὶ ἐν τοῖς βασιλείᾳ.
 Ὡς οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ λυδίᾳ καὶ ἐν τοῖς βασιλείᾳ.
 450 Εἰ τῶν ταύταλον γέννηται τοῖς τοῖς τῆς λυδίας,
 Ο ταύταλος ἡ πλοῦτος, πῶς φέρει, ὡς οὐκ ἐστὶν.
 † Τῶν ταύταλον γέννηται τοῖς τοῖς τῆς λυδίας,
 Υἱὸς τοῦ οἱ ἐλλήνων φαῖν, ὡς βασιλείᾳ.
 Δίας γὰρ πρὶν οἱ ἐλλήνων, τῶν βασιλείᾳ ἐκείνου.
 Τοῖς ἡ λυδοῖς καὶ ἴσιν, τοῖς οὐ ἐφείδεν τοῖς,
 Πρὶν πάλαι βασιλεῖς οὐ σύμπας ἐκείνου.
 Τὰ δὲ τῆς λυδοῦς καὶ τῶν βασιλείᾳ.

Αρχιερὸς ὁ τάνταλος, καὶ φυσικὸς ἦν ἄμα,
 Καὶ τῆς ἰδρωσικῆς μὲν τῆς τῶν θεῶν ἀπέστη,
 460 Ἀνθ' ὧν πόρτ' αὖ μυσθέραι ἔπει τοῖς ἀμνητοῖς,
 Τὸν ἥλιον δ' ἔκρυπταλλον, ὃ πῦρ, ἀλλ' ἔθε μύθεον,
 Τάχα ἢ λίθον ἔλεγε, πλὴν ἀμφιδόλῳ διέη.
 Οὐθὼ οἱ μῦθοι λέγουσι, ὡς τάνταλος τὸ πρῶτον
 Θεῶν τετῶν σπουδαιότερος, καὶ λωιωνὸς τραπέζης,
 Τίλιν ἀμβροσίαν, νέκταρ τε παρὰ θεῶν ἔκλεπτον,
 Διδῶς βροτοῖς ἡλικεοσίμῳ, ὃ κίνδυνος ὡς γράφα,
 Εἴς τε αὐτῆς τῆς τιμῆς, καὶ τῆς λωιῆς τραπέζης,
 ἤλθε δ' εἰς τὸ ταχύποτμον ἔθνος τὸ τῶν ἀνδρῶν.
 Ἄλλοι ἢ δι' ἀπόλαστον ἐν πεπρωμένῳ γλώσαν,

470 Τὸν ταῦτα λόγους μὴ δύονταί, καθ' ὅσον ἐν ἐκείνῳ,
ὅτι τὰ κρύφια θεῶν ἐξέφορρον ἀνθρώποις.
Ἐν ταῦτα ἡ τυγχάνουσι νύκταρ καὶ ἀμβροσία,
καὶ λόγοι κρύφιοι θεῶν λεγόμενοι ἀνθρώποις.
Δι' ἅπαν καὶ ἐκπέπληκται θεῶν τῆς ὁμιλίας,
τὰ τὰ μυστήρια εἰπαίρων, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἀμύητοις.
Καθαρὰς θούα τε ἀρχῆς τῆς ἀρχιερουσίας.
Τοιοῖσι συνεκπλάσαντο οἱ παλαιὸι τοῖς μύθοις.
Τὸ ἡ φυσιολόγημα τὸ περὶ τῆς ἡλίου,
τὸ λίθου τῶτον οἰδαὶ δις ἀντικτῶ τῷ τρόπῳ

480 Εφασαν, ὡς τιμῶρμα ταντάλλου ποιησέναι,
Εκβεβλημένῳ μὲν θεῶν, ἄξει δ' ἀντιθυόεντος,
καὶ λίθον αὖω λευκῆς ἑριμάμονου σκοπύντος.
Τὸτο μὲν τὸ τιμῶρμα ζώντος φασὶ ταντάλλου.
Γαλλυτικῷ τῷ τρόπῳ ἢ τὸς ζῶντας ἐκπιθόντες
Πράττειν μηδὲν τῶν ἀπειρῶν καὶ παρανόμων βίῳ,
ἐπλάσαν, ὡς ὁ ταντάλλου καταφρονῶν τῶν νόμων,
ἐνταῦθα μὲν τετύχκει τοιαύτης τιμῶρας.
Θάνατον δ' ἄλλας ἐφύρκει βαρεῖας τὰς ἰολάσεις.
Διγῆ γὰρ ὅτος, καὶ πεινᾷ, δίψῳ καὶ πίναν οἶον,
490 Μίσω γὰρ λίμνης ἰσθαται, χέλεισι προσκλυθῆσεν.

490 Μέσω γὰρ λίμνης ἴσεται, χεῖλεσι προσκλυθῆσθαι.

*Quem Amasdis animam dicebat iste habere.
Siquidem uerò audieris in carminibus Homerum,
Sicut autem leo gavisus est, magnum corpus adeptus: .
Neq; uelut stulti nunc, cadauer arbitraris dicere,
Neq; ignorare Homerum quæ de leonibus traduntur.
Vivēs aut, atq; sanguine præditū corpus nūc dicere*
(puta.

DE TANTALI PV-

(put4.

nutiōne. 10.

Filius Plutus erat Tantalus, & Tmolus regis,
Tmolus regnantis in regione Lydia,
A quo & Tmolus Lydorum mon. nominatus est,
Quorum Lydorum posterius & Cræsus rex fuit. (Scio,
Quomodo aut Sophocles urū Phrygii dixerit, haud
Dicens, antiquū existentem Pelopa barbarū Phryga.
Si Tmolus Tantalum gignit in locis Lydiae

Tantalus autem Pelopem, quî Phryges, ô Sophocles?

Tmoli huius Tantalum filium, ut dixi, existentem, τμῶλῃς
 Filium Iouis dicunt Græci, tanquam regis: τῆτος
 Ioues enim prius Græci reges uocabant.

**A' Lydis autem & Ionibus, qui sunt in Ephesi locis,
Ante Palmis rex omnis uocabatur.**

Quæ uerò de punitione feruntur Tantalì, discè.

Princeps sacerdotū Tātalus, et phŷŷicus erat ſimul,
Et à ſacerdotio quidem deorum longè ſtetit,
Propterea quòd arcana dixiſſet non initiatis, (tam,
Solè nō cryſtallū, non ignē, ſed neq; maſſam ferri ignē
Forè aut lapidē dicebat. uerū ambigua opinione.

Vnde fabulæ dicunt, quòd Tantalus antea
Deorum existens conuiua, atq; socius mensæ,
Ambrosiam atq; nectar à dijs furabatur,
Dans mortalibus æquæus, Pindarus ut scribit,
Excidit hoc honore, ex à communi mensa.

*Venit autem in brevis fatis genus hominum.
Alij autem ob petu'ntem excidisse linguam,*

Tantum fabulantur, sicut Euripides,
Quoniam occulta deorum efferebat hominibus.
Vnum autem idemq; sunt nectar & ambrosia,
Et rationes occultæ deorum dictæ hominibus.

Quapropter etiam excidit à deorum colloquio,
Eo quòd effuriebat arcana, ut dixi, non initiatis,
Depulsusq; est principatu summi sacerdotij.
Talibus autem confecerunt antiqui fabulas.

Naturalis autem explicatio, quæ est de sole,
Lapidem hunc arbitratum esse ambiguo modo,
Dixerunt, uelut pœnam Tantalo fuisse.
Eiecto quidem à dijs, in aëre autem eleuato,

Et lapidem supra caput suspensum considerante.

Hanc autem poenam uiuentis dicunt Tantali.

Apto autem ad do endū modo, ut uiuētes exterrere

Facere nihil ex rebus indecoris, atq; iniquis in vita,

Finxerunt, quòd Tantalus despiciens leges,

Hic consequutus sit talem ultionem.

Moriens autem inuenit alias graues punitiones.

Sicut enim is, atq; esurit, siti & esurie qualis?

Medio enim paludis stat, labra alluentis.

Digitized by Google

Η πόρ' ὁ γύγῃ τῇ σφοδρῇ πάλαι τῷ δακτυλίδι,
 Η πόρ' ὁ λυδῆος μεγακλῆς ἀλκμαίωρ τε τῷ γόνει,
 Οἱ βορεάδαι ταῖς θρῆξι, ὃ σφοδρὸς ὁμοίως,
 Ο ναρκισσὸς τε καὶ νιρῶς, ὃ ἡκινῆτος τῷ ἑλλάδι.
 Η πόρ' ὁρφεὺς τῇ μουσικῇ, τῇ λυρᾷ δ' ὁ ἀμφίωρ,
 Αἱ δ' ἡ σερπεντὶς τῇ ὥδῃ, τοῖς δ' αἰολοῖς μαρσύνων,
 Κιθαρωδία τὸρπανδρος, ἀρίων δ' τὸ πλέωρ,
 Ἀρνῶ χρυσὴ δ' ὁ ἀτρεὺς, τῇ δ' βοῖ ὁ μίνως,
 Τῇ θηρακτόνῃ δ' ἡ λυγρὸς ὁ ἑφάλοιο ἐκείνος.
 Ἰπποτροφίαι μεγακλῆς, καὶ ἡ λυμῶρ, ἀβλυαῖοι,
 Οἱ πόρ' τὸς ἵππους ἐθαλῶν ὃ σφοδρὸν τεθνηκίτας,
 ὡς μόνως τρεῖς ὀλύμπια νικήσαντας ἐξ ἵππων.
 Η πόρ' ἀριστοπάτεραι τοῖς ὀλυμπιονίκαις,
 Ο σιμωνίδης νίκαις δ' ἡ ποττήγοντα καὶ πόντε,
 Στιχίχορος τοῖς μέλεσι, τοῖς ἄσπεσι τορταῖος,
 Τῇ περὶ λαύνας μάχῃ δ' ὁ στρατηγὸς ἀννίβας.
 Η πόρ' τῷ βυκεφάλῳ δ' ἡ ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
 Τὸρ, ὁ πόρ' ὠνὸς ἀμόνος τρισηκὰ δεκα ταλαῖτων,
 Ο βετῆλος φιλόνομος χαρίζεται φιλόππῳ.
 Η πόρ' ὁ ἀντιδόκτος δ' ἡ πάλιν ὁ σὺβαρῆτος,
 Τῷ ἱματίῳ τῷ αὐτῷ μεγάλως ἐγανῆας,
 Τῷρ ἐπὶ τὸρ ἐπὶ τῷ ταλαῖτων τιμωμένῳ.
 Η πόρ' ἀραῖος, διαδῶς τὸρ ἄλλων μὲν ἀδρόχως,
 Θαλῶ σφοδρῇ ταῖς μηχαναῖς, μέλουσιν δ' ἡ τὰ φῶρ,
 Τὸρ παρ' ἡμῖν δ' ὁ βοσπορὸν τῷ μαυροκλέῃ ἰσχυρόντα.
 Η πόρ' ἀραῖος ὁ ὧς ὁ ξέρης ἡν ἡμπαῖζωρ,
 Βαθέας τῇ διώρυγι τὸρ ἄθωρ θαλατῶσας,
 Γαῖωρ δ' ὁ τὸρ ἐλῆσποντορ δὲ τῇ γεφυρεγνίαι.
 Η πόρ' ἡ ἑλεσπῶντα δ' ὁ χόρσῳσας τὸν φᾶρον,
 Τῷ δὲ ξιφάβῃ τῷ σφοδρῷ κινδύον ὠρμημένῳ.
 Τραϊανὸς τὸρ ἵστρον δ' ὁ μαρμαρῶν γεφυρώσας,
 Ἀπολλοδώρῃ τῷ διανῶ τῷρ ἀρχιτεκτονόντων.
 Η πόρ' ὁ γόρῳρ ὁ σοφὸς ἐκείνος ἀρχιμήδης,
 Φλέξας ἡκτόν τῳ μηχαναῖς ὀκνηδίας τὰς μαρμαρῶν.
 Η πόρ' πρὸς ῥώμῃν ἡρακλῆς, σαμῶν, καὶ πολυδάμας,
 Ο σκοπεύων ἀθλητὴς ἐν ὁμπαρῇ μεγάλως,
 Γυμναῖς χόρσῳ μὲν λέοντας, ὡς ἄρνας διασφείρων,
 Φελοῖς ποσὶ δ' ὁ πόρ' νικῶν ἀρματὰ ταχυδρόμα,
 Τῇ δ' ἡ χαρὶ τὸ σπύλαιον συμπίπτει αὐτοφείσας.
 Τὸρ μίλωνας, τὸρ αἰγῶνας ἐπὶ σὺν δαμασκόῳ.
 Η πόρ' εἰς τὰ χόρσῳ ἱφικλὸς μεγάλως ἐγανῆας,
 Τρέχων ἀθῶν ὠρῶν, μὲν ἡκτακλῶν δ' ὁ σάχως.
 Η πόρ' ὁ σὺφμος αὐτὸς βαδίζων ἐν θαλάσῃ,
 Ὡς πόρ' τῇ γλῶσσῃ πορῶν ἀγρότης ὁδοιπόρος.
 Η πόρ' τὸ πρὸς μεταλλὰς ἐφρόντων πάλαι μέγα,
 Πρωτοῖς καὶ παρὶ κλύμονος, ἡ θέτις τε καὶ μήστρα
 ἀπονήσκειν τε καὶ ἡλῶν, ἡκτακλῶν καὶ πολυδρόμων,
 θαλάσῃ δ' ἐρμῇ, καὶ ἀρστέας ἄμα,
 ἡκτακλῶν ὁ σοφὸς, ὁ τῷ ἡκτακλῶν,
 ὡς πρὸς, καὶ πρωτεῖστας, ἀλλήλους, ἀνδρῶν.
 ὡς δ' ὁ ἡκτακλῶν καὶ αὐχμῶν, καὶ προγινώσκων πᾶν
 πυθαγόρας τε σὺν τῷ ἀναξαγόρῃ. (τα
 ὡς μελῶν, ὁ καὶ ἡλῶν ἀνέμας.
 ὡς τὸρ λοιμὸν ἐν χρόνῳ ἀντιόχῃ.
 ὡς, εἰπὼν, ὅσα μακρόν μοι λέγειν.

Quam rursus Gyges uersione olim annuli:
 Quam Codrus, Megacles, Alcmeonq; genere:
 Boreadae capillis, et Euphorbus similiter:
 Narcissus, atq; Nireus, et Hyacinthus pulchritudine:
 Quam Orpheus musica, lyraq; Amphion,
 Sirenes cantilena, tibijs autem Marsya.
 Citharae cantu Terpander, Arion autem amplius, 480
 Agna uero aurea Atreus, boue autem Minos,
 Fericido cane autem Cephalus ille,
 Equorum educatione Megacles et Cimon Athenienses,
 Qui equos sepelierunt postea mortuos,
 Cui soli tertio in olympia uicissent ex equis.
 Quam Aristopatera olympiacis uictorijs,
 Simonides uero uictorijs quinquagintaquinq;
 Stesichorus carminibus, canticis Tyrtaeus,
 Circa uero Cannas pugna imperator Annibal,
 Quam uero Bucephalo Alexander magnus: 490
 Quem cum emisset tredecim talentis,
 Thessalus Philonicus donat Philippo.
 Quam Antisthenes rursus Sybarita,
 Vestimento suo admodum lasciuiabat,
 Centum ultra talenta aestimato:
 Quam Darius, cum pertransisset Halym quidē sicce,
 Thaletis sapientis machinis lunari fossa,
 Apud nos aut Bosphorum a Mandrocle pōte iunctum:
 Quam Darij filius Xerxes iactabat
 Profunda effossione Athon cum in mare uertisset, 500
 Terram autē faciens Hellepontū, duplici pontificio.
 Quam Cleopatra uero terram faciens Pharum,
 Per Dexiphanem sapientem e Cnido profectum:
 Traianus aut, quādo Istrum marmoreo ponte iunxit,
 Per Apollodorum peritum inter architectos.
 Quam senex ille sapiens Archimedes,
 Cum incēdisset speculorum machinis naues Marcelli.
 Quam robore Hercules, Samson, atq; Polydamas,
 Scotusq; athleta gloriabatur uehementer, 510
 Nudis manibus leones uelut agnas dilacerans,
 Pedibus autem superuincens currus celeres,
 Manus autem speluncam ruituram sustinens.
 Milonem atq; Aegona praetermitto, cum Damaxeno.
 Quam celeritate Iphiclus magnifice exultabat,
 Currens calamos super, neq; frangens spicas.
 Quam Euphemus ipse ambulans per mare,
 Quemadmodū quis terra iter faciens agrestis uiator.
 Quam olim transformationib; sapiebat pridē magnū,
 Proteus et Perichymenus, Thetis atq; Mastra:
 Moriēdo autem atq; uiuendo, Castor atq; Pollux. 520
 Et Aethalides Mercurij F. et Aristaeas simul,
 Aristaeas inquam sapiens, filius Caystrobij,
 Theseus et Protefilas, Alcestis et Eurydice.
 In sedando aut imbres et siccitates, praecognoscendoq;
 Thales et Pythagoras, cum Anaxagora, (omnia,
 Empedocles Melitonis, qui etiam coercebat uentos.
 Laeus, qui sedabat pestem temporibus Antiochi.
 Apollonius, qui dixit quae mihi longum referre.

- Καὶ πρὸς αὐτῶν Δημόκριτος, ὁ πανδίας ἐκείνος.
 530 Ὅσπρ' οὐ αἴτῳ ἀδμασι, πλὴν θόρυμ' αὐτοῖς μένοι,
 Ἡμόρας τρεῖς ἐξόνισι τρέφων τὸν αἰδῶν τῶν τοῖς.
 Ἡπρ' ὁ βαυλῶνιος ἦν τῶν αἰτῶν αἰσ,
 Τριταίχιμος ὁ αἰδοχὸς ἐκείνος ἐγαυρία,
 Κτελὺς τροφία πόριος, προσόλω τὴν χρυσάτωρ.
 Τῶν φορέσιν ἵπποι γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων πάντων,
 Μυθιστὺς καὶ χιλίς ἐξάνις μετρημένη.
 Κήλωνες ὀκτακόσιοι, χωρὶς τῶν οὐ πόλεμοις.
 Κυῖες, μόλις οὐ τέττασι τρεφόμενοι χωρίοις.
 Ἡμόρσιος πρόσδος ἐκ τῶν λοιπῶν χωρίων,
 540 Ἀρταβὴ πλήρης γέμισα χρυσέων νομισμάτων.
 Ἀρβέλης, τῶν συντάττει καὶ τὸς ὀρχηθόντας,
 Καὶ τὸν ἰὼβ παρ' αὐτῶν οὐ πολλοσημοῖω.
 Καὶ τὸν λυδὸν τὸν πύθιον, πλεον ἰὼβ μοι τάττει.
 Εἰρχθονίς πλεον τε, συντάττει τῶν τριταίχιμ.
 Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πύθιος δωρεῖται πρὶν Δαρίῳ,
 Ἀναδονδράδα τε χρυσέην, καὶ πλατάνου ὁμοίως.
 Ξενοδοχῆ τὸν ξέρξην ἢ πανστρατιά, διστ' ὄριος.
 Καὶ ἀργύρεα τάλαντα δισχιλία δωρεῖται,
 Καὶ μυριάδας δίδωσι χρυσὴν ἑκαταχμοῖνας,
 550 Τετρακοσίας ἀριθμῶν πλὴν ἐπ' αὐτοῖς χιλίων.
 Ἡπρ' ὅν' ὅτι σύμπαντες ἐφόνον οἱ πρὸς εἶπον,
 Ἡπρ' ὅσ' ὅπως ἔβαν τῶν τετεχνητοῦ μόνω,
 Καὶ πτολεμαῖος πόλεμον ἀπείρων βασιλεύων,
 Καὶ γάιος ἰούλιος μέχει καὶ βρεττανίας
 Τῆς ῥώμης ὅρας πορροῖω, καὶ σέσωγες ἐκείνος.
 Τῶν κοσμοκράτωρ λέγεσθαι θεὸς τοῖς ἀστυνόμοις.
 Ἰνα μὴ λέγων καὶ λοιπὸν, λέγων ποιήσω μῆκος,
 Δοκῶ τὸν πλεον ἐπαχθῶν τῇ λαχανωνυμίας,
 Καὶ τῶν ποροκυρτωθῶν σοι τῆς τῶν βαρβαρῶν,
 560 Οὐδέ προσήμας ἡμᾶς γραφῆς ἀξίως ἱερίαις.
 Καὶ τῶν, βλάστης ὅλα μὲν ἀνθρώπων ἐλθὼν ἔβας,
 Ἀνθρώπων πλυσίον ψυχας, πράγμασι πονομύνας,
 Οἱ πρὸς ἀπαν ἀνθρώπων ἐγγύηται λήρος εἶναι,
 Ἐφόνον, καὶ ἀράτην, καὶ ἀρχῆς, καὶ τύφους, καὶ ἐπ' ἄρας.
 Ὅς πρὶν γὰρ ἱάτῳ τὸν ἦν ἐπαδουδὸν οὐ πᾶντι,
 Οὕτως ἡμᾶς ἐμὸς πατήρ, οὐ λόγους καὶ τοῖς ὄροις,
 Καὶ πᾶν ἐξέπαδον τε σωφρόνως καὶ ἱσχυρίως.
 Μᾶλλον τῶν ἄλλων, πλεον με ἱαταφρονεῖν διδάσκει,
 Γλῶττον καὶ τύφω, καὶ ἀρχῆς, καὶ τῆς πρώτης δόξας.
 570 Ἐγγὺς ποντεκαυδένατον τρέχοντα γὰρ τὸν χρόνον,
 Τὸ νέον καὶ σὺν ἰδορ τῶν τῆς ἡλικίας,
 Αὐτῶ με σιωποῖσθε, πᾶν παρ' αὐτῶν τὸ θέον,
 Ἡπρ' ὁ ἱάτῳ τῶν ἦν, ὁ σόλων ἢ τῶν ἱερίων,
 Ὁ δ' ἱατρός θεόδωρος ἐκείνῳ τῶν χροῶν,
 Εἰπὼν τὸ, πῶς ὁ σέσωγες τῆς βασιλείας ἐξέστην,
 Καὶ πῶς ὁ εἰς τῆς τραχίας βλάπῳ, εἰπὼν ὅ τρέχων,
 Ἐκείνον ἐσωφρόνισε τὸν σέσωγες τὸν μέγαν.
 Ὑπὸρ ἐκείνους ὁ πατήρ ἀεὶ βυθὶ παρ' ἡναι,
 Ἀρχῆς ἀνθρώπων λέγων μοι, καὶ βίῳ μεταπλάσεις,
 580 Ἐκείνῳ, πολυμήστορα, τὸν αἰῶνα, τῆς ἀλλοῦ,
 Γελίμορ, βελισάριον, καὶ παλαιὸν ὁπότες.
 Ἀπὸ τῶν νέων τε δεικνύς, πῶς ἀεὶ συχναῖς,
 Οὐσίας ἔχοντες τὸν πρὶν, ὡς ἐφασκε, μεγάλας,

Καδδου

Et cum ipsis Democritus, omniscius ille,
 Qui in panum uaporibus, uerum calidis tantum,
 Dies tres hospitatus est nutriens Orcum bis.
 Quam Babylonius filius Artabazi,
 Tritæchmas inclytus ille letabatur, (miam.
 Iumentorum educatione abundanti, atq; prouentu pecu-
 Huic enim pascuales equæ, præter alia omnia,
 Myriostys, atq; mille sexies mensuratae:
 Emissarij octingenti, præter eos qui ad bellas:
 Canes uix in quatuor nutriti regionibus:
 Diurnus prouentus ex alijs regionibus,
 Artabe plena, referta aureis numismatis.
 Si uis, huic coniunge et Erichthonios,
 Et Iob alicubi statue in aliqua particula:
 Et Lydum Pythium plus Iob mihi pone,
 Erichthonioq; amplius, constitue cum Tritæchma.
 Etenim ipse Pythius donat prius Dario,
 Arbutumq; aureum, et platanum similiter:
 Hospitio recipit Xerxem cum toto exercitu secundo.
 Et argenti talenta duo millia donat,
 Et myriadas dat auri signati
 Quadringentas numero, præter septem millia.
 Quam igitur isti uniuersi sapiebant in his quæ dixi,
 Et quam Chosroës cælo fabrefacto,
 Et Ptolemæus urbibus innumeris regnans,
 Et Caius Iulius usq; ad Britanniam
 Romæ terminos promouens: et Sesostris ille,
 Eo quod mundi imperator diceretur, deusq; Assyrijs:
 Ne dicens et reliquos, sermonum faciam prolixitatem:
 Opinor quod tu amplius gloriaris Lachanæ cogno-
 Et quod adiungaris ordini Zabarei, (mento.
 Neq; alloquutione nos scripturæ dignos iudicas.
 Et in hoc lædis nequaquam uiros liberos,
 Homines dites animo, rebus egenos,
 Qui omne humanum arbitrantur nugas esse,
 Se: les, imperia, principatus, elationes, sublimitates.
 Quæadmodum autem enim Cato filium erudiuit in omnib.
 Sic nos meus pater, in sermonibus atq; operibus.
 Et in omnibus erudiuit sobrie atq; decenter.
 Magis alijs, amplius me despicere docens
 Diuitias, et fastus, et principatū, ac primos confessus.
 Prope quintum enim et decimum currentem annum,
 Adolescentiam atq; procliuatatem obseruans ætatis,
 Sibi me condormire faciebat, omnis admonens officij,
 Non aliter quam Cato filium, Solon autem Cræsum:
 Medicus autem Theodorus Chaganum illum,
 Id referens, quo pacto Sesostris reges iugo copulabat,
 Et quomodo unus, rotationes uidēs cū dixisset, nō cur
 illum modestiam docuit Sesostrin magnum: (re
 Supra istos pater semper noctibus adhortabatur,
 Principatus exponēs hominū mihi, atq;
 Hecubam, Polymestorē, Aiace, atq;
 Gelimer, Belisarium, et ueteres alio
 Et à teneris annis ostendens, quot su
 Opibus præditi antea, ut dicebat, m

Καὶ σφοδρὺν τότε ἦ, καὶ φαῦλα δρῶντας ἄλλα.
 Οὓς μοι δεινὺς ἐπέλθου βλέπειν τὸν βίον, οἷος.
 Οὐκ ἐν ξυλίνῳ τῷ νεκρῷ, κατὰ τὸς αἰγυπλίους.
 Οὐδὲ κατὰ τὸς λαῶνας, μεθύσκων τὸς οἰκείας.
 Καὶ μὴ θὺς πλάττωμι ἔλεγε συντείνοντάς τὸς τότε.
 Οὕτω μοι νῦν παραινέσεις ὑπὲρχει πάσα τότε,
 Ἡ μόρσις ἢ διδασκαλὸς ὑπὲρχει καθυμάτων.
 Μετὰ σωφρόνων τῶν πληθύν, καὶ μάλλον ἀτακτῶν.
 Καὶ πρακτικῶς ἐπλήρη μοι τότε τὰς παραινέσεις.
 Εἰς βαλανεῖον γὰρ ποτὲ δέψαν γεγενεῖαι,
 Τοῖς δούλοις αὖ ἐνέλυσον εἰς ἐσχάτῳ λυγρῷ,
 Θάνατον τὸ σωματικὸν δόλεσμον, τὸς δ' ἄλλας παρατρέχειν,
 Καί τοι σχεδὸν τυγχάνοντος λυγρῶς ἡμετέρῃς.
 Τὰς δ' ἄλλας λέγειν περὶ πάσας αὐτῷ παιδύσεις.
 Οὕτως, ὡς ἐφύω, παιδύσθεις μηδὲν δόλειν τὸν βίον,
 Οὐκ ἐπαλγύνωμαι ποσὺς σῶς ἀπροσκηγόριαις.
 Θλίβομαι δέ σι καθορῶν βλαπτόμενον ἐσχάτως.
 Καὶ γὰρ βαρβαρὸς δέσποτος δόλειν βαρβαρῶν σπύδας,
 Αἰσῶν ἀλογότορος, τιμώμενος οὐ λόγῳ.
 Ἀναδιδόντο δὲ αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἀναδιδόντων,
 Τῷ μὴ μεμνῆσθαι μηλιαῶς πάντως θεσμῶν φιλίας.
 Δαρείος γὰρ ὁ βαρβαρὸς ἐλθὼν εἰς βαβυλῶνα,
 Ὑπὸ πεισθῆς, ὁ βασιλεὺς ἦν, οὐ τοῖς τότε χρόνοις,
 Ἐκ συλοσάντος ἢ λαβὼν δῶρον πυρρὰν χλαμίδα,
 Ὡς ἐγκρατὴς μετέπειτα γέγονε βασιλείας,
 Τὸς δωρεῆς ἢ γέγονεν ὁ βαρβαρὸς ἀμνήμων,
 Ἀνδρὸν ἡσῶς ἢ, ποιεῖ τὴν σάμας βασιλείαν,
 Φήσας, δαρείος ὁ δαμῶς ἀμνημονεὶ χάριτων.
 Εἰς τὸν βίον αὐτῶν, καὶ τὸν ἄρσάνην λέγειν.
 Οἷα δ' ὁ ξέρξης ἐδρασκον ὡς πρὸς τὸν ἱστῆον.
 Τὸν διμωκίδην ἱατρὸν ἐὼν, καὶ τὸν δαρείον,
 Οσοῖς αὐτὸν ἡμέτερο δῶροις ἀμετροτάτοις.
 Εἰς τὸν λύτρον τὸν καλόν, τὸν παρὰ ξυνοφῶντι,
 Τὸν ἀδραδάταν στρατῆρον, πάντας βαρβαρὸς ἄλλας,
 Οἱ πόρ ἀπεμνημόνευσαν χάρις σύμβουσις.
 Τὸν λόγον μετὰ τῶν ἢ πρὸς φύσεις τῶν αἰσῶν.
 Ο συμανδίας βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ τῶν σύρων,
 Θνήσκων εἶχε λείοντα, πολέμοις παρασάττω,
 Ἀνθ' ὧν αὐτὸν ἐξέθρεψε, χάριτις μεμνημένος.
 Τριακοντακτύον ἀπὸ πικρῶν δρῶντων πτολεμαῖος,
 Τοῖς λόγοις ὑπακούοντα, καὶ τῷ φωνῇ τῷ τότε.
 Ἄλλος ἢ πάλιν βασιλεὺς μέγιστος εἶχε λείοντα,
 Οσὶς ποτὲ διέσπασε τὸν σύον σπινθῆρα,
 Συμπαύσαντι τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολέμιον.
 Ἀρτύβιος ὁ πόρρος ἢ τὸν ἵππον ἀναθρέψας,
 Εἶχε συμπολεμὸν τῶν τε, καὶ συμμεμαχικότα.
 Οπότε δ' ὁ ἀρτύβιος ἐξέπλυσον εἰς λύτρον,
 Καὶ μάχην συνειρόμενος λυγρῶν ὀνησίῳ,
 Ὡς πᾶσι τῶν ἀρτύβιος ὑπὸ τῶν ὀνησίῳ,
 Ἰδὼν ὁ ἵππος τὸν αὐτὸν δειπνῶν πεπρωκότα,
 Ορθὸς τὰς ἐμάχῃ μετὰ τῶν ὀνησίῳ.
 Πατάσων τὸν ἀσπίδα ἢ ποσὶ τοῖς ἐμπροσθίοις,
 Μικρὸν δὲ αὖ ἀπένεταν τὸν λύτρον βασιλέα,
 Εἰ μὴ ἀρεπαῖος ἐνόησαν ὑπακτισθῆναι τὸς πόδας.
 Οππῶν μὲν ἄλλος τὸν πόρον τῷ δελφίνος,

αὐτῶν

Cados ferrent tunc, malaq; patrarent alia.
 Quos mihi ostendēs, iussit intueri uitam, qualis esset.
 Non ex ligneo mortuo, iuxta Aegyptios:
 Neq; iuxta Lacones, inebrians seruos,
 Atq; fabulis fingens dicebat congruentes ad hoc.
 Sic mihi nox admonitio fuit tota tunc,
 Dies autem praeceptor fuit disciplinarum
 Cū eruditib; uerberib; et praecipue agēti inordinate,
 Et re ipsa adimplebat mihi tunc admonitiones.
 In balneum enim olim quod debebat fieri,
 Seruis iussit, in extremam lectum
 Ponere culcitra, alios autem praeterfugere,
 Quamuis prope fuisset lauacrum nostrum.
 Alias aut dicere praetermitto omnes illius eruditiones.
 Sic inquam instructus, nihil opinari uitam,
 Non doleo aliquo pacto tuo silentio:
 Dolco uerò, te prospiciens perditum extremē.
 Etenim barbarior uideri barbaris festinas,
 Brutis irrationabilior, tamesi ratione estimatus,
 Insensibilior ipsis ipsis insensibilibus,
 Eo quod nō memineris nequaquā omnino legū amicitiae.
 Darius enim Barbarus, ueniens Babylonem,
 Armiger, non rex existens, in illis tunc temporibus,
 A Sylofonte autē donū cū accepisset rubrā chlamidē,
 Postquam positus deinde fuit regno,
 Doni non fuit barbarus immemor,
 Vicissim autem inquires facit Sami regem,
 Dicens, Darius nequaquā immemor est beneficiorum.
 Omitto Belesyn ipsum, atq; Arsacem dicere,
 Qualia uerò Xerxes fecerit erga Histiaeum:
 Democedem medicum praetermitto, atq; Darium,
 Quot ipsum remunerauerit donis immensis.
 Praetereo Cyrū honestum illum apud Xenophontem,
 Habradatam ducem, aliosq; Barbaros omnes,
 Qui memores fuerunt gratiae beneficij.
 Sermonē autē uerto ad naturas rationis expertum.
 Symandyas rex magnus Syrorum,
 Ferum habuit leonem, in bellis affeclam,
 Eo quod ipsum nutrierat, gratiae memorem.
 Trigintaquinq; cubitorum draconem Ptolemæus,
 Verbis obedientem, atq; uocihuius.
 Alius autem rursus rex maximus habebat canem,
 Qui olim discepsit uxorem illius,
 Colludentem regi, arbitratus aduersariam.
 Artymbius autem Persa equum cum nutrifset,
 Habuit commilitonem, atq; unā pugnae socium.
 Quum autem Artymbius enauigasset in Cyprium,
 Atq; pugnam commisisset cum Cyprio Onesilo,
 Postquam cecidit Artymbius sub Onesilo,
 Conspicatus equus suum dominum prostratum,
 Rectus stans pugnatat cum Onesilo:
 Feriensq; scutum pedibus anterioribus,
 Parum absuit quin occiderit Cypri regem,
 Nisi falcibus concidissent armigeri pedes.
 Oppiani didicisti desiderium delphini

590

600

610

620

630

- Ἐρὸς αἰολίῃ μέγαρα, πρὸς λίβῳ τε ποιμούνα,
 640 Ἐλεγον πρὸς Ἀρίωνα πάλιν τὸν μυθυμῶνα.
 Τὸν ὀδυρμὸν ἐπίσταναι τῶν ἱππῶν ἀχίλλεως,
 Ὀδυρομένων πατρὸς κλονὸν ἐν μάχῃ πεπληγὸτα.
 Τίλιν ἢ λωινὴν συμπάθειαν ἔρως ἄλληλα τῶν ζώων,
 Εἴ καὶ λέγειν, ὡς σαρδὸν, καὶ παρατρέχει τὸτο.
 Τὸν πόθον οἶδας τῷ λιγυρῷ οἶμαι τῆς ἡριζόνους,
 Καὶ τῷ ξανθίππῳ τῷ λιγυρῷ, καὶ τινος ἢ ῥωμαίου
 Ἀνδρὸς μεγάλα στρατηγῶν, ὅστις περὶ τὸν ἐν μάχῃ,
 Ἐνεκτο πῶμα τοῖς λυσιθρησὶ, καὶ τοῖς ὀρνέοις.
 Σύμπας στρατὸς ἐτραπὴν γὰρ ὡς πρὸς φυγὴν ῥωμαίων.
 650 Μόνος δ' ὁ λιγυρὸς αὐτῷ πιστότερος ὢν πάντων,
 Γόλλαις ἡμόρῳσι λατρεῖν ἐφύλαττε τὸν αὐδρα,
 Καὶ τίλιν αἰσχυρὸν ἐκρυπτε τῷ ἥρωος ἐκείνου.
 Εἰς ἐλθόντες ὕσθρον οἱ στρατηγοὶ ῥωμαίων,
 Ἀράμνοι κατέκρυψαν ἐν τάφοις τοῖς πατρίοις.
 Ἐτόρος πάλιν ἀνδρὸς μετὰ λιγυρῷ ὀδύσων,
 Ἐμχρόνοις πάντων ἡμῶν ὀλίγοις ὑπὸ κρυμμένοις.
 Ὑπὸ ληστῇ ἀνὴρ ἦτο, παρήμενος δ' ὁ λιγυρὸς,
 Εἰς τίς ἐκ τῆς πόλεως κατέκρυψε θάπῃ τῶτον.
 Ὡς ὁ λιγυρὸς ἐν δολιχῇ λατρεῖν πρὸς πόλιν,
 660 Τῷ πανδοχεῖ ἢ συνῶν, ἡμόρῳσι τοῖς πᾶσι,
 Γαῖας ἐμμελὶς ὁμόνοτος καὶ σάνων τῆς ἀνθρώπου.
 Ὡς δ' ὁ φονεὺς ὁ μικρὸς ἦλθε τῷ πανδοχεῖ,
 Ὁ κύνων ὡς πρὸς ἀνθρώπου οὐκ ἔστι, θυμῷ δικαίῳ,
 Ἀσπεσον ἐφόρον αὐτῷ τίλιν ὑλακλῆν, τὸ δῖγμα,
 Εἰς ὃ πανδοχεύς αὐτὸς καὶ πάντες οἱ παρόντες,
 Θανάσαντες, ἀνέκρινον ἀσφαλεστάτη βίᾳ.
 Μαρτύροντες τῶτον εἶναι ἢ φονεῖα τῷ ἀνθρώπῳ,
 Ἐπαρῶν τῷ τῆς πόλεως ἄγασσι τὸν γυνάδαν.
 Καὶ στυγερῶς, ἀνὴρ ἦτο ὁ μικρὸς ἐκείνος.
 670 Ὁρφέα λέγειν παρὲν τῆς ρυσσάμενης λιγυρῆς,
 Καὶ λείναντας τὸν δρᾶνοντα τὸν λατ' αὐτῷ χωρῶντα.
 Εἴ τῶς κύνες τῶς ἐμὲ πολλὰν ρυσσάμενης,
 Ἀπὸ πολλῶν τε πατρικῶν, καὶ συμμαχικῶν μάχης.
 Τῶς συναρᾶσαντας ποτὲ μάχῃ βρονταίων,
 Χαίρει ἐμῷ, καὶ μετ' αὐτῷ πεσόντας ἐξ ὑπαιθρου.
 Εἴ λαλῶν τὸν αἰτόν, τὸν μέγαρα βρῦνδοντα,
 Καὶ στυγερῶς μετ' αὐτῷ πυρὰ τῇ θανάσιμῳ.
 Εἴ ταῦτα, κατὰ δόλιν τυγχάνοντα τοῖς πᾶσι.
 Εἴ ὦρ καὶ προσβλέπομεν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀλόγοις.
 680 Γαῖς τίς ἐν πατρὶσι δρᾶνοντα μνηρὸν ἐωνιμόνους,
 Ἀνέκρινον, ὅς μέγιστος γονόμοτος, ἀπέδρα.
 Κατασχέοντος δέ ποτε ληστῆς τῷ νεκρῷ,
 Βοήσαντος, ἐξέβητο κατὰ ληστῶν ὁ δρᾶνων.
 Οὐκ ἐπὶ καὶ τρέπει πρὸς φυγὴν, σῶζει τὸν νεανίσκον.
 Μὴ γὰρ αὐτὸς καὶ δρᾶνοντα νικῶντος ἀπορρίπτει.
 Καὶ τί φημι τὰ ἐμψυχὰ, τὰ γυνόντων δρᾶνοντα,
 Ὑφ' ἡρακλῆος τῷ ἀνδρὶ ἀνὴρ ἡμῶν τῷδε,
 Αἶματι κατὰ λείβειαι πόρῃ τὸν τάφον τῷδε.
 Εἴ τας τῷ φαέθοντος αἰγέρος διαγράφει,
 690 Ἠλεκτροφόρον δρᾶνοντα ἡριδιανῶν ῥέεσας.
 Ἡμεῖς οὐκ οὐκ τις παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρασιμαρῶν,
 Αὐτὴν κλῆσις ἐκέντησεν, οὐκ τῷ λόγῳ τῷδε,
 Μόνος ἐκ ταύτης γὰρ αὐτὸς κατὰ δόλιν ἐκείνος,

Erga Aeolicū adolescentē, ergaῖ. Libycū pastorem,
 Dixi erga Arionem rursus Methymnaeon.

Lucum scis equorum Achillis,
 Lugentium Patroclum in pugna caesum.
 Communē autē cōsensum erga se mutuō animantium,
 Omitto etiā dicere, tanq̄ frivolum, atq; praetercurro
 Desiderium novissī canis arbitror Erigone, (hunc.
 Et Xanthippi canis, et cuiusdam Romani,
 Viri magni imperatoris: qui cum cecidisset in pugna,
 Expositum erat cadaver canibus, feris, atque auiibus.
 Totus enim exercitus versus est in fugā Romanorum.
 Solus autem canis ipsius fidelior omnibus,
 Multis diebus sustinens, servabat uirum,
 Atq; uerenda contegit herois illius:
 Donec reuertentes deinde duces Romanorum,
 Sublatum absconderunt in sepulchris paternis.
 Alius rursus homo cum cane iuxta faciens,
 In temporibus admodū ante nos paucis existentibus,
 A latrone interfectus est. adstitit autem canis,
 Donec quispiam ex urbe caupo sepeliret hunc.
 Cum quo canis pergit caupone ad urbem,
 In cauponaq; persistens, mansuetus erat omnibus,
 Omnibus applaudens atq; blandiens hominibus.
 Ut autem homicida sceleratus uenit ad cauponam,
 Canis uelut homo intelligens, furore iusto,
 Irreconciliabilem inferebat illi latratum morsu:
 Donec caupo ipse, atq; omnes qui aderant,
 Admirati, iurarent tutissima ui.
 Discentes autem hunc esse interfectorem hominis,
 Praefecto urbis ducunt nebulonem illum.
 Et crucifixus subleuatus est abominandus ille.

Orphei dicere praetermitto liberatores canes,
 Atq; occidentes draconem in ipsum irruentem.
 Omitto canes, me sepe qui liberarunt,
 A uerberibusq; paternis, et consodaliū pugna:
 Qui commiserunt olim pugnam cum Venetiano,
 Causa mei, et cum ipso ceciderunt e coenaculo.
 Praetermitto dicere aquilā, adolescentē deplorantem,
 Atq; combustam cum illo strue mortifera.
 Praetermitto haec, manifesta cum sint omnibus,
 Ex quibus semper prospicimus apud nos irrationalib.
 Puer quidā in Patris, draconē paruum cum emisset,
 Nutriuit. qui maximus factus, aufragit.
 Corrupto autem olim a latronibus iuuenē,
 Clamante, insiliit in latrones draco:
 Quos et uertit in fugam, seruatq; iuuenem.
 Num igitur ipse draconem uincis, amoris carentia?
 Et quid dico animata? Geryonis arbores,
 Ab Hercule, occiso uiro hoc.
 Sanguine destillant circa sepulchrum huius.
 Praetermitto Phaethontis populos describere,
 Electrifram lachrymam in Eridano fluentes.

Erat autē ficus quidam apud nos ex praecocibus,
 Ipsa nomen accepit, ficus doctoris,
 Solus enim ipse comedebat ex illa;

Καὶ γὰρ βραχὺς ἦ τινὰ λισσὴ τῇ λαθροειδίῳ.
 Αἶφνης θανόντος ἢ αὐτὸ ποτὲ τῷ λογοθέτῃ,
 Εὐθὺς ἐψύχην τὸ φυτόν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ,
 Γαλανοκρίμασαν τρομόρην καὶ ῥυομένης τὰ φύλλα,
 Καὶ πάντες ἐθαυμάζουσιν τὸ συμβαὶν ἀβρόως.
 Πλεόνους δ' ἐθαυμάθην, καὶ τὸ συμβαὶν μαθόντες.
 Ἐρράγην ἢ τῇ αὐρίῳ ἐν λουρῶν εἰς ῥίζαν,
 Καὶ παντελῶς ἀπέφρυντο, θάυμα καὶ λευκὸν καὶ ξανθόν.
 Οὐ μὴν τὴν ἀλγίστην, τὸν φωταυγὴ φασγάνον,
 Ως ἔδ' οὐ ἀλλοις ἐψύσσεται σπαρτάοις, ἔδ' οὐ τῷ.
 Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτὰ; ῥόδιον ἔστιν ὅρος,
 Τὴν λισσὴν ἄταβυριον, χαλκῆς περὶ ἔχον βόας,
 Αἰ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον, χωρὶς ῥόδῳ βλάβης.
 Ἴλλυριοῖς οἱ τάφοι ἢ λισσῶν καὶ ἀρμονίας,
 Καὶ τινος ἱλλυριοῖς καὶ βλάβης γενεμῶν,
 Ἀλλήλοισι λυλινδύμνοι πάταγον συνεκρότου,
 Εὐσπὲρ ἐπαλγυνόμενοι ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάβαις.
 Καὶ τί σοι ταῦτα τὰ μικρὰ καὶ τὰ σπονὰ διδάσκω;
 Καὶ τὴν μαγνήτιν πῶς ὄρεα φιλίας τῇ σιδήρῳ;
 Ἡ πῖα ἢ χρυσόπολις, τῇ λισσῶν χρυσίῳ;
 Καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ γράφω μάτην,
 Τὴν πέτρην νοδὸν τε, καὶ μέμονος τὴν σῆλιν.
 Ἐχας τοιαῦτα πόριος, γιγνόμενα συχνάκις,
 Ως οὐ συμείοις βλέπομον σῆλιν καταπιπύσας,
 Θρόνος, καὶ λιλίνας, καὶ λοιπὰ συγκλώμνα τῷ πάθει.
 Μὴ σὺ γὰρ ἀσποργέτορος καὶ τῶν μοι φανείας,
 Μὴ δὲ ψυδολογῶν ὁμοῖος τῇ βίῃ δοξαρίῳ,
 Ἀλλ' ἔσο σόργων ἀπαντας, σὺόμλος τοῖς πάσι,
 Καὶ ταπεινός, καὶ προσλυτός, ὅλος φιλίας γέμων,
 Καὶ πῶς ὁρῶν ὡς δαΐδαλος, ὡς ἱκαρὸς ἐκείνος,
 Καὶ ἑρμῆας ἀντιγὸς δόξης χόρσος οὐ ψάειν.
 Καὶ τί γὰρ τὸ δοξαρίον τῇ ταλαπύρῳ βίῃ;
 Καὶ γὰρ μὴ μεταπέσει τις ταῖς τύχαις παλιρροίας,
 Ἀλλ' ἢ οὐ πᾶν δεικνύς αὐτὰ θάνατος πάντα φθείρει,
 Καὶ λήθης κρύπτει τῷ θυτῷ, καὶ τῇ ἀμνημοσύνης.
 Μόνας αἰὼν φυλάττει ἢ τὰς ἀρετάς, φιλίας.
 Ἡρ σὺ τυχὲς τιμῶν οὐ στρατηγὸς ἐκείνος,
 Ὑπὸ πλοῦτον, ὑπὸ πρὸς φῶς, πόνος πεινῶν ὑστέρος.
 Βιλλορόφοντος ἤρθε ἢ πρὸς ἑρμῆα πηγάσῳ,
 Ὑστέρον τὸ ἀλήθιον τυφλὸν εἶχε τὸ μῦθον.
 Τύρρανός Διονύσιος, γραμματιστὴς ὑστέρος.
 Γόρσος δὲ λῆναι σοι βασιλεὺς, ἀρχαῖος εἶτά μοι.
 Ὁ φῦτον, ὁ ψαμμίτης, τὸ ἱεροῖος, ὁ γελίας.
 Ὑπὸ πλοῦτος ὁ τίμων ἢ, πλὴν σκαπανὸς ὑστέρος.
 Σώφρων ὁ αἰας, σωτὴς, ἀλλ' ὑστέρον παρὰ φῶς.
 Θόρσιος περὶ ἀνέρας, ὑστέρον πῶμα τέλους.
 Οὐτάλλιος ὁ σέρβιος, οἰκῆτης ἐστὶ γυνὸς,
 Ὑστέρον ῥώμης βασιλεὺς. ὡ τῶν σφοδρῶν τῆς τύχης.
 Ἀντίβας μέγας στρατηγὸς τῆς ὅλης ἱαρχιδόνης,
 Τὸν παῖδον καὶ τὸν ὀντίον τῆς στρατηγῆς νικήσας,
 Ἀρδὴν ἢ πᾶν ῥωμαϊκὸν τότε συγκόφας γόνος,
 Ἀλλὰ δραπετὸς ὑστέρον θηήσας φαρμάκῳ πόσει.
 Θειμοφιλῆς, τὸ τῷ αἵματι πᾶν πρὸ τῆς.
 Οὐ μόνος δὲ ἀμαρτῶν, ἀλλ' ἐδοξάσθαι μέγα.
 Οὐ φαλκῶν δὲ μὲν ἄλλος μέγας καὶ τιμητὸς,

Et ego, paucas uero quasdam, furto clandestino.
 Repente autem mortuo illo olim doctore,
 Statim interijt planta illo ipso die,
 Cum suffendisset tremebunda atq; rugosa folia:
 Et omnes admirati sumus, quid accidisset ita subitò.
 Amplius autem mirati sumus, omnem euentum edocti.
 Fracta autem est in crastinum, à uertice in radicem, 700
 Et omnino exiccata est, mira res noua atq; peregrina.
 Iuro ueritatem, ducentem lumen luciferum,
 Quòd neq; in alijs mētītus sum studiosis, neq; in hoc.
 Et quid dico tibi plantas? Rhodius est mons, (lum.
 Nomine Atabyrius, æreos olim habens boues. Quæ
 mugitū emittebat, cū immineret Rhodo pericu
 llyrijs autē sepulchra Cadmi atq; Harmoniæ,
 Malo quopiam llyrijs atq; noxa ingruente,
 Inter sese collisa strepitum emittebant, 710
 Velut indolentes calamitatibus atq; noxis.
 Et cur te hæc modica atq; angusta doceo?
 Et magnetem, quomodo ducatur amicitia ferri:
 Herba autem Chrysopolis, puri auri:
 Et cætera aliorum, ne scribam temerè,
 Saxeam Niobem, & Memnonis columnam:
 Habes talia multa, facta frequenter,
 Vt in signis uidemus columnas quæ ceciderunt,
 Sedes, & lectos, & reliqua confracta calamitate.
 Ne tu igitur immanior etiam his mihi appareas,
 Neq; falso gaudens uitæ gloriola, 720
 Sed coram amans omnes, atq; affabilis omnibus,
 Atq; humilis, & mitis, totus amicitia plenus.
 Quamuis alatus ut Dædalus, utq; Icarus ille,
 Quamuis cælestē gyrū uidearis tibi manibus tangere.
 Et quid enim æstimatiuncula misere uitæ?
 Quamuis enim non cadat quis à fortunis reciprocis,
 Saltem omniū hæc mors omnia corrumpit,
 Et obliuionis abscondit profundo, atq; interitus.
 Solas uero æternitas seruat uirtutes atq; amicitias.
 Erat fœlix Timotheus dux ille, 730
 Superditescēs, superdelicians, pauper esuriēs postea.
 Bellerophontes autem sublatus est ad cælum Pegaso,
 Deinde inopia cæcum habuit hominem.
 Tyrannus Dionysius, grammatistes postea.
 Perseus erat antea tibi rex, captiuus deinde mibi:
 Phytō, Psamenitus, Cræsus, Gelias.
 Ditiſsimus uero Timon antea, fissor postea.
 Prudens Ajax, catius: sed deinde delirus.
 Thersites antea integer, deinde cadauer tandem.
 Tullius Seruius, famulus compunctus, 740
 Deinde Romæ rex. ò mutationes fortune.
 Annibal magnus imperator totius Carthaginis,
 Paulum & Terentium imperatores cum uicisset,
 Funditusq; omne Romanū tunc cum cōcidisset genus:
 Verum fugitiuus deinde moritur ueneni potione.
 Themistocles taurinum sanguinem bibens ante hunc.
 Eumenes erat auriga, sed gloria elatus est magna.
 Phalareus Demetrius magnus atq; honorandus,

- Τύραννος λυτῶν σικυλῶν, ὃς τρεῖς ἐπράθη πλάτων,
 140 ὃς μὲν τινες γεγράφασιν τῶν φιλοσοφολόγων,
 ὅτι ὄρατ' ἡδὲ ποτε παρὰ Διονυσίῳ,
 Τίς ὕλης πάσης τῷ χαλκῷ ὁ ἀρίστος ὑπάρχει·
 Ἀποκρεθείς ὡς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὃν ἀδ' ὕλης
 Στάλας ἀριστογέροντος πλάσας καὶ ἀρμόδια.
 Οὗτοι δ' αὖσιγητὸν νοσῶν, ὄντες τυραννοπόνοιο.
 Ἀνάλορον γὰρ τὸν ἱππαρχον, ὃν τῷ περὶ σφράττα,
 Ψυδῆς αὐτίκας πράσεως πλάτωνος αὐτὴ μία.
 Ἀλλὰ δυστορία ἦ, ψυδῆς ἢ ἡ τῶν ὅσα τ' αὐτῆς,
 Λέγει τὸν Διονύσιον ἐν συγγραφαῖς τῶν λόγων,
 150 ἡ τῶν νόμων τῷ πλάτωνι, τῶν δ' ὅσα ἐμπολιῶσαι.
 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ψυδῆς, ἀνδρὶ νῦν τῷ τρεῖς.
 Τότε καὶ ὁ λυθῆριος φιλόξενος ὑπῆρχον,
 ὃς διθυράμβων ποιητὴς, ὃς λυθ' ὅποιος, μάθε.
 Καὶ πόσω ἡ τῶν πράσεων ἐπ' αἰῶς μοι νόη.
 Ἀλλὰ καὶ ἀπρεπέστατα τοσαῦτα εἰργασμῶνος,
 ὅν ἐπ' ὧν τῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ.
 Ἀπαξ ἡ δικαιοτάτα ἐστὶν λατομίας,
 Καὶ πάλιν τῶν οὐ βραχέων ἐξήγαγον ἐκείνος.
 Ἐστάν δ' αἰς τὸ μέταλλον τότε τῆς λατομίας,
 160 ὅτι ὁ Διονύσιος ποιήσας τραγωδίαν,
 Ἐρταῖς ἀθλίους μέλλουσαν λαμπρῶς ἀναγνωθῆναι,
 Δέδωκε Διονύσιος αὐτῇ τῷ φιλόξενῳ.
 Τῆρπον, ὃ φιλόξενος, εἶπεν, τίλιν τραγωδίαν,
 Εἴ τι ἢ φαιλῶν, χίωσον, σνοπῶν κηρυγμῶνος.
 Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς αἰς τέλος τῇ, χιῶν τῇ τραγωδίαν.
 Γόσω ὅν λυθ' ἐπ' αἰῶς πράσεων ὅτος τότε,
 Ἀλλ' ὅμως Διονύσιος ἀπαξ αἰς λατομίας.
 Αὐτὸν βαλὼν, ἐξελύκει ἀναγκῇ χρόνῳ.
 Καὶ πῶς ὁ ἄλλος αὐτῷ δονῶν τῶν σοφωτόρων,
 170 Καὶ τότε δὲς συγγραμμάτω τὰ αὐτῷ ὀρθοῦσαι,
 Γαροινθεῖς τὲ ὑπ' αὐτῶν, μὴ πεπρακῶς ἢ τότες,
 Τὸν πλάτωνά ἐμπόλησε, ταῖς συγγραφαῖς νικῶντα,
 ὅν ἐστὶ τῶν ἀλκίδης, τῶν τῶν ψυδῆς φάτων,
 Κατασχεθείς δ' ἐπὶ βόλος αὐτῷ τῆς βασιλείας.
 Ἀνεψιὸν γὰρ Δίωνα ὄντα Διονυσίῳ
 Ἐν λόγοις ἐπερίστανε, λαβὼν τὴν σκηπτικίαν,
 Ἐπράθη τρεῖς ἢ χί' ἡταυθείς, ὁ τρίτος δ' ὁ πλάτων.
 Οὗτος ὁ Διονύσιος πολλὰς μὲν τραγωδίας
 Ἐν ταῖς ἀθλίαις ἀναγνῶν, ἀσύντορος τέχνης ἤλθον.
 180 Εἰς λυτρά ἢ τῷ ἐκτόρος λαλῶμονον τὶ δρᾶμα,
 Ἀναγνωδὼν οὐκ ἔστι πάντας ἐν ταῖς ἀθλίαις.
 Ἐν ἢ τῷ λατὰ πλάτωνος δρᾶματι γεγραμμένῳ,
 Γλέων ἡμιμικτωρῶ μόν, ἢ τραγωδίας ὄντι,
 Δοκῶ τὸν σίχον ἐλεῖν, ὃς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη.
 Αὐτοῖς γὰρ ἐμπάτ' ἔστι οἱ μωροὶ βροτῶν.
 Τῆς πρώτης νῦν ἐπιστολῆς ἔχεις τὰς ἰσορίας,
 Εἰκοσιτρεῖς εἰς ἀριθμὸν τὰς πάσας ὑπεργμῶνας.
 Νῦν ἡ δεκάδας γράφοντες ἐπιστολῶν τὸ πρῶτον,
 Εἴτ' ὅσας ἡμίνομεν αὐτῶν γραφῆναι λέον,
 190 Ἐπεὶ διαγράφομεν τὰς τέτταρ' ἰσορίας.
 Καὶ δὴ μετὰ τὴν πρώτῃ μὲν ἐπιστολὴν γραπτήν,
 Τὸ πέμπτον ἀσυντόρος τέτταρ' ἰσορίας, καὶ τῶν ἄλλων.

Αἰ

Tyrannus erat Siculorum, cui tertio uenditus est Plato,
 Ut quidam scribunt falsorum sermonum amantes.
 Quoniam interrogatur forte à Dionysio,
 Quid nā totius materiae eris praestantissimū existat
 Respondens ipsi dixit, quo Athenis
 Statuae constarent Aristogitonis et Harmodij.
 Illis aut statuae erant posita. quod essent tyrannicide.
 Interfecerunt enim Hipparchum, filium Pisistrati.
 Falsa causa uenditionis Platonis haec una.
 Alia secunda non minus falsa existens hac,
 Dicit Dionysium in conscribendis orationibus
 Victum à Platone, hunc uenditum ablegasse.
 Quoniam uerò et haec falsa, audi nunc Tzetzen.
 Tunc etiam Cytherius Philoxenus fuit,
 Qui Dithyramborum poeta. qui qualis fuerit, disce.
 Et quod uenditionibus dignus mihi intellige,
 Sed et absurdisima tot cum patraisset,
 Non uenditus est unquam à Dionysio:
 Semel autem iudicissimè ablegatus est ad lapidicinam:
 Et rursum hunc breui reduxit ille.
 Missus est autem ad metallum tunc lapidicinæ,
 Quoniam Dionysius cum fecisset tragediam,
 Quæ Athenis splendide recitanda erat,
 Dedit Dionysius ipsam Philoxeno:
 Serua ô Philoxene, inquit, tragediam,
 Si quid autem malum, dele, considerans diligenter.
 Ille autem ab initio in finem, delet tragediam.
 Quot uenditionibus dignus erat iste tunc?
 Sed tamen Dionysius semel ad lapidicinam,
 Ipsum proiciens, eduxit in momento temporis.
 Et quomodo alios se arbitrans sapientiores,
 Et his dans scripta sua ad corrigendum,
 Ebrius iudicatus ab ipsis: cum non uendidisset aut hos,
 Platonem uendit, scriptis uincens.
 Non est hoc uerum. hoc autem fabulosissimum.
 Sed quia deprehensus infidiator illius regni.
 Confobrinum enim Dionem existentem Dionysij,
 In sermonibus roborabat, accipere sceptrum regni,
 Venditus tertio est, non occisus ter sapiens Plato.
 Iste Dionysius multas quidem tragedias
 Athenis recitans semel atq; iterum uenit.
 In redemptionem autem Herculis uocata fabula,
 Recitata uicit omnes qui erant Athenis.
 In ea autem quæ est contra Platonem scripta fabula,
 Plus depressior quidem tragedia existens,
 Opinor uersum dixit, quæ principiò scriptū reliquit,
 Ipsi enim illudunt stulti mortalium.
 Primæ nunc epistola habes historias,
 Vigintitres numero omnes existentes.
 Nunc autem decadas scribentes epistolarum primum.
 Siue igitur quot iudicauerimus ex ipsis scribere oppor
 Deinde describemus harum historias. (tuum,
 Et sanè post primam mihi epistolam scribendus est
 Textus secundæ, tertię, et reliquarum.

Hic deside-
rantur mul-
tæ historiae

Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωροι, καὶ Δίωρ,
Placuisse centum. τὸ δ' ἀκριβές οὐ οἶδα.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΩΝ, ΟΡΦΕΑΣΩ

σαύτωρ. ρ λ γ.

Ορφεὺς ὁ τῆς μνήμης παῖς, πατρὸς ἢ τῶ οἰάρεα,
Εἰ τι λῶν μεράμιον ὄρνις θηράσαι χρεῖται,
ἤλθον ὡς πρὸς ἀπώρεαν, ὑπὲρ λῶν δράκων μέγας.
Ὡς ἂν ὄρφευς ἀφάρα μὴ πρὸς θήραν τῶν ὀρνίθων,
Ὁ δράκων ὥρμα ἱατ' αὐτῷ, σπείρας συχναὶ ἐλίσσων.
Εὐάδεις τότε κύνες ἢ δρακόντες βοή τῷ,
καὶ συμβαλόντες τῷ θηρῇ, ἀπέκταναν ἐκείνον.
Τὸν δ' ὄρφεα ῥύνονται φορῇ τῇ πρὸς ἐκείνον.
Ὡς πρὸ αὐτοῦ οὐ λυθίκοις ὄρφευς πεγράφει τὸτο.

ΠΕΡΙ ΑΕΤΩΝ ΣΥΝΘΑΝΟΝ

τωρ Διοπόταϊς. ρ λ δ.

Φύλαρχος νέον ἴσχετο, ὡς αἰτὸν θηράσας,
Εὐρέετο, καὶ εἰθισεν ἐκείνῳ παραμύειν,
Ὡς καὶ νοσήσαντα ποτὲ τὸν νέον θόρακ' αἰνῶν,
καὶ νοσήσαντα διελθὼς, σπιδῇ σωτηνωτάτῃ.
Τῷ νέῳ τιθνηκότες ἢ, καὶ πρὸς πυρὰν ἀχθόντες,
Ὁ αἰτὶς συνείπετο τῇ ἐκφορᾷ τῇ τότε.
Καυθόντες τότε ἢ πυρᾷ, καὶ ὅτος συνικαύθη.
καὶ γυναικὶ ἢ αἰτὸς σὺντροφος, σωτὴς θνήσκει,
τῷ πόθῳ τούτῃς αἰσιτῶν, καὶ τελευτήσας ὅτω.
καὶ πύρρῳ τῆς ἡμέρας ἢ τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ χυρῶν
Ὁμοῖος τότε τοῖς αἰτοῖς, ὅς ἔχουσιν ἀκῶν,
Εἰ τις ποτὲ προσφθέξαιτο, πύρρῳ ὁ ὑπερώτης.
καὶ ὅτος τιθνηκότες ἢ τῷ πύρρῳ σωτὴς θνήσκει,
Εἰ αἰσιτίας καὶ λιμῷ, τῷ πόθῳ τῷ ἐκείνῳ.
καὶ θορίσῃ τὸς αἰτοῖς ἱρρύσατο θανάτῳ.
ἀνθ' ὧν αὐτὸς ἐξέσωσεν ἐν δράκοντος ἐκείνου,
ἐν τῷ δρεπαίνῳ σωτηριῶν τὴν σπείραν τῷ θεῷ.
Ὀντων καὶ γὰρ ἐκκαίλειαν τῶν θορίσῳ ἐκείνῳ,
οὗτος θαλεῖς ἰδρυσσάμεθα, ὡς λυγρὴ τὸ ὄψωρ,
ἐκ γάμων πᾶσι ἰδραννύς, διόνειμε τὸν οἶνον.
Ὡς ἢ ἰσθράσας καὶ αὐτὸς ἐμέλλει πίνειν τότε,
ἐκείνῳ ρόισιν καταπλάς ἱατέαξι τὸν σκύφορ,
ἰδῶν ὄφιν ἐμέσσαντα, ὡς εἰσιν, τῷ ἄγγει.
Ὁ ἢ σφαφείς ὡς ἀμοιβῇ τῇ τότε δυσχόρδαινον,
ἐκείνῳ θνήσκοντα ἰδῶν, συνῆκε τὴν αἰτίαν.
ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΥΝΤΩΝ,

καὶ τιμωτῶν ἀμοιβῶν. ρ λ ε.

καὶ τὸ ἐπιστόλιον δράκοντος ἰσθρίαν,

Εὐτὼς αὐταῖς ταῖς λέξεσιν ἐκείσε γεγραμμένον.

- ἢ Ρῆς τις οὐ πάτραις δράκοντα μικρὸν ἐωνυμῶν,
- ἢ ἀνέβρεψεν, ὅς μέγιστος γονόμηνος, ἀπείδρα.
- ἢ κατασχεθόντος δέ ποτε λησῶν τῷ νεανίσκῳ
- ἢ βοήσαντος, ἐξέθορε κατὰ λησῶν ὁ δράκων,
- ἢ οὗς πρὸ καὶ τρέπεα πρὸς φυγὴν, σώζει τὸν νεανίσκον.

Ἀρκαδικῷ τε μέγα καὶ ταῦτ' ὅτο σωεῖν.

ἐν γὰρ τῇ ἰσθρίᾳ ἢ, τοῖς χρόνοις τῷ ἡρώδῃ,

Κόρη δράκων παμμέγιστος ὑπὲρ χεῖ συγκαθόδων.

Ἀποδιδυμάσαν δ' αὐτὴν ἀνδρῶν ἐξῆλθον,

Εὐς αὐτὴν ἐφύρηνεν, ὅπως ἀμέτρως σφάγῃ.

καὶ τινος νέου θεῖου θηρῶντικῆς ἡλίσσης,

Timaei, Dionysij, Diodori, atq; Dion,
Ampliores fuisse centum. certum autem non nomi.

DE CANIBVS, ORPHEVM

qui seruauerunt. 133.

Orpheus Menipae filius, patris autem Oeagri,
Adhuc cum esset iuuenis, uolucres uenari uolens, 180
Venit ad promontorium ubi erat draco magnus.
Vt igitur Orpheus inspiciebat ad praedam auium, (uēs.
Draco impetum facit in ipsum, orbes frequentes inuol-
Assueti uero cum hoc canes curretes auxilio huic,
Et congressi cum fera, occiderunt illam,
Orpheum autem liberant amore erga illum, (hoc.
Quemadmodum ipse in Lapidum libro alicubi scribit

DE AQUILIS COMMORIEN-

tibus dominis. 134.

Phylarchus describit iuuenem, ut aquilam captans
Nutriuit, atq; affuecit secum permanere,
Vt et egrotantis aliquando iuuenis curam ageret, 190
Atq; laboranti adesset dextre, studio intentissimo.
Iuuenem autem mortuo, ad rogumq; ducto,
Aquila sequebatur elationem huius.
Exusto autem hoc pyra, et ista simul exusta est.
Et mulieri aquila connutrita, commoritur,
Desiderio huius a cibo abstinens, atq; moriens ita.
Et Pyrrho Epiri quoq; regi erat
Similis his aquila, quae gaudebat audiens,
Si quis forte dixisset, Pyrrhus Epirotes.
Et haec quoq; mortuo Pyrrho commoritur, 300
Ex incubatione, atq; fame, desiderio illius.
Atq; messorem quendam aquila seruauit a morte,
Eo quod ipse seruasset a dracone illam,
Falce cum incidisset spiram feræ.
Cum essent enim sexdecim messores ibi,
Iste missus aquatum, ut attulit aquam,
Ex cantharo omnibus miscens, distribuebat uinum.
Vt autem qui miscuerat, bibiturus erat hoc,
Ille cum strepitu uolans fregit poculum. (uase.
Conspicatus serpentem qui uomuerat, ut apparebat, in 310
Ille autem cōuersus, uelut retributionem huius agere ferens,
Illos mortuos uidens, intellexit causam.

DE DRACONIBVS AMANTI-

bus, atq; reddentibus uicem. 135.

Habet epistolion draconis historiam,
Sic his dictionibus illic descriptam:

Puer quidam in Patris draconem paruum cum emisset, 320
Nutriuit, qui maximus factus, effugit.
Correpto autem aliquando a latronibus iuuenem illo,
Clamante, excurret aduersum latrones serpens:
Quos et uertit in fugam, seruatq; iuuenem.
Arcadico autem adolescenti hoc idem euenit.
In terra Iudeorum autem temporibus Herodis,
Cum puella draco maximus concubuit.
Aufugientem uero illam perscrutans, egressus est,
Donec ipsam inuenit, sic immodice amans.
Et cuiusdam iuuenis Thessali uenatoris Alcæ,

ἰσθρίαν

Pulchram

Δρακὼν ἰομένῳ ἔχοτος, ὠραίῳ καὶ τὸ εἶδος,
Δράκων ἡράδῃ παμμεγας, καὶ τὸτον λατρίλῃ,
Καὶ ἰομένῳ τὴν χρυσόχρουν ἐκείνῳ τὴν λαλίστῳ.
Καὶ πίνδῳ δρακόνῳ, ὑπ' ἀδελφῶν σφαγόντι.

330 Οὗτος δ' ὁ πίνδος, μαύθαι, καὶ τίος ρίζῃς.
Τὸς αἰμαθίας βασιλεὺς ὑπῆρχον ὁ λυκάων,
Οὐ πῶς τὴν κλῆσιν μακεδόνων, ἀφ' ὅ μακεδονία.
Τῷ μακεδόνι πίνδος, πῶς ὠραίος καὶ γοναῖος,
Καὶ θηροτῆς ἀκρότατος, αἰθ' ὁ θηροτῶν λόχμας.
Οὐδ' ἡράδῃ δρακόνῳ, αὐτοῦ εἰς καὶ τὸ λαλῶν,
Ὡς ἔν τρεῖς τῶν ἀδελφοὶ ἐκτείναν ξίφα τὸτον,
Εκείνους ἀνταπέκτενον ἀντίποινον ὁ δρακόν.
Τὸ δ' ὅρος κλήσει τὸ παιδὸς πίνδος λατῶνομαδῆν.

Κόρασαι λεγόνται καὶ τέκνα τῶν λιβῶν,
340 Ἀν νόθῳ πέφυκε γονῆς, ἢ καθάρῳ σπορμάτων.
Ὡσπερ ὁ ρέως τὰ λεπτῶν, ἢ βάσανος χρυσόμοδε,
Τὸς νεοσῶς ἢ αἰτῶν ἀμαρτυρῶν ἰλίσ.
Καὶ κροκοδείλων νεογνῶ, τὸ πρὸς ὑδ' ὁραῖσαι
Ἡ μῆαν, ἢ καὶ παρνοπα, σὺθῶς γονινοῦται.
Εκ τῶν λιβῶν λίβυς γὰρ, οἵπερ καλῶνται φύλλαι,
Ἀρπὸρ ὑπόπῳ ἐχῶσι περὶ τὴν τεκνουργίαν,
Ερ λιβυτῶν κλέισι κόρασας καὶ τὸ βρέφος.
Ἀν ἔν σπορμάτων καθάρῳ, ἀνέπαφον τυρεῖται.
Ἀν ἢ μοιχάσας τῆς σὺνῆς, καὶ λέχας ἀκολάστῳ,
350 Κόλασιν βατανίς τριαν οἶδον, ὁδόντας τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΗΡΥΟΝΟΥ

Δούδρων. ρ λ ς.

Ο Γηρύονες βασιλεὺς ὑπῆρχον ἔρυθρίας,
Ὡς θβάσαντες ἐγράψαμεν ἄθλοισι τοῖς ἡρακλέους,
Γλείσας ἀγέλας βοτρυφῶν, βοῶν ὠραῖσμονων.
Ὡς ἢ τοξόστας ἐκτείναν ὁ ἡρακλῆς ἐκείνον,
Ὡραῖα δούδρα σὺδρῶν δύο πεφυττομένη,
Αἵματι καταλείπει παρὰ τὸν τάφον τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ

αἰγέρων. ρ λ ς.

Η Λίω μὲν διάφοροι σὺν γοῖσι τε καὶ πῶδες.
Εκ πόρος τῆς ὠκεανῶ, αἰγῆς τε καὶ νέρην.
Ὡκεανῶν κλυμῶν ἢ φαέθων, ἀλλ' ὅχ' ὅτος.
360 Ρόδι τῆς ποσειδῶνος ἢ, ἡέρκαφος καὶ τριόπης.
Αὐγείας ἰφίβους ἢ, ἐκ ἡέρτης πασιφάει,
Νεαίρας ἢ φαέθουσα ὁ μὲν, καὶ λαμπετία.
Εκ πρώτης τῆς νηλῆος ἢ, φαέθων, ἡλιάδης
Γόντες κόραι καλλιμορφοί, ὥσπερ τὰς κλήσεις μάθε,
Αἴγλη, καὶ λαμπετία ἢ, φαέθουσα πρὸς τὰς αὐτάς,
Καὶ ἡμιθέα μετ' αὐτῶν ὁ μὲν, καὶ διωξίππη.
Τῶτον ἔν τὸν φαέθοντα φαίει οἱ μυθογράφοι,
Ἀρμα λαβόντα πατρικὸν, διφροῦν ἐβλήσαι.
Ὅντα ἢ ἵπκων κικατῆ, καὶ ἄπειρον διφρέας,
370 Εὐδιφροσυνῶν, καὶ θανῶν ἡριδανῶν τοῖς ρέειροις.
Τὰς ἀδελφὰς ἡριδανῶν ἢ τῶτον τὰς ἡλιάδας,
Ἠριδανῶν τοῖς χείλεσιν αἰγέρας γεγονόσαι.
Τὸ δ' ἀκρῶν δ' εἰς ἡλεντρα τῶν μετὰ τρεπλῶν,
Καὶ τῶν αἰγέρων λατάρρειν μέχει καὶ τῶν χρόνῳ.
Ταῦτα μὲν ὑβλορρήμονα ρήματα μυθογράφων.
Τὸ δ' ἀλλήγορ κινῶτορ, πλὴν ρκτορικῶς,

οὕτω

Pulchram comam habentis, formosiq; specie,
Draco amans fuit maximus, et hunc osculabatur,
Et comam auricolorem illius pulcherrimam.
Et Pindo, draco, a fratribus occiso,
Quis autem Pindus, disce, et cuius prosapia.
Aemathie rex fuit Lycæon.
Cuius filius nomine Macedon, a quo Macedonia,
Macedoni autē Pindus filius, formosus atq; generosus.
Et uenator summus, semper uenatus in sylvis.
Quæ amavit draco quidā ob fortitudinē atq; formā.
Vt igitur tres huius fratres occiderunt gladio hunc,
Illos contra occidit uicaria poena draco.
Mons autem nomine Pindus a puero uocatus est.

Cerastræ iudicant et filios Aphricanorum,
Si spurio nati sint semine, an puris seminibus.
Quemadmodū Rhenus Celtas, et Lydius lapis aurū,
Pullos autem aquilarum radij lucidi solis:
Et crocodilorum natos, statim uenari
Vel muscam, uel locustam, statim genitos.
Ex Libyis autem Libyes, qui uocantur Psylli,
Cum suspicionem habet circa filiorū procreationem,
In arcula claudunt cerasias atq; infantem.
Si igitur ex seminibus puris, intactum seruatur.
Si uero adulteri lecti, atq; concubitus libidinosi,
Vltionem examinatricem experitur dentes istorum.

DE GERYONIS ARBORIBUS. 136.

Geryones rex fuit Erythæ,
Vt antea scripsimus in certaminibus Hercules,
Plurimos greges boum nutriens, boum formosorum.
Vt autem iaculatus occidit Hercules illum,
Formosæ arbores ramosæ duæ plantatæ
Sanguine destillant apud sepulchrum illius.

DE PHAETHONTIS populis. 137.

Soli quidem uariæ coniuges atq; filij,
Ex Persa Oceani, Aetæa atq; Circe;
Oceani autem Clymene, Phaëton: sed non iste.
Rhodo autem Neptuni, Cercaphos et Triopes.
Augæ ex Iphiboe, ex Creta Pasiphaë.
Ex Neæra autem, Phaëthusa simul et Lampetia.
Ex Prote autem Nelei, Phaëton, Heliades
Quinq; filia pulchriformes, quarum nomina disce:
Aegle, et Lampetia, Phaëthusaq; cum hisce,
Et Hemithea cum ipsis simul atq; Dioxippe.

Hunc igitur Phaëtonē dicunt fabularū scriptores,
Curru accepto paterno, quadrigam agitare uoluisse.
Cū esset aut equorū impotēs, atq; imperitus aurigatio
Curru excidisse, atq; obiisse Eridani ad fluentia.
Sorores autem flentes hunc Heliadas
Eridani in ripis populos esse factas.
Lachrymas autem in electra harum mutatas esse,
Atq; ex populis defluere usq; ad hoc tempus.
Hæc autem nugatoria dicta fabulatorum.
Quod autem magis allegoricū est, sed magis oratoricē,

1 i. Sic

οὕτω νοεῖσθαι σοὶ σαφῶς καὶ πραγματικωτέρως.
 Φαίθων βασιλέως τις κλῖν παῖς διφροῦν,
 εἰς τὸν ῥινοῦντα ποταμὸν συρρεῖς ἐναπνύγῃ.
 Αἱ συναιμιοὶ δ' ἐκείνουσαν πόρπηθ' ἐκείνου.
 ἔπειτα τ' αἰπὴ δ' ἐκείνῃ παρῆσαν ἡλεκτροφόρα δούδρα,
 τὰς ἀδελφαῖς μὲν ἐπλάσαν αἰγείρας γεγονόται.
 τὸ δάκρυον ἢ ἡλεκτρον ἐκείνων ἀπορρέει.
 ταῦτα ῥινοεικαστὸν ὅτως ἡλουργήθη.
 Ὁ πλῦταρχος ἢ λέωνον ὅτω φυσικωτέρως.
 καταρῖα Σφαιραν πυρὸς γὰρ ἡλεκτρικὴ γράφον ἔγνατα σκῆψαι,
 γλῶσσῃ Ἡρίδαν ὁδοῦναι ἢ ρέειν εἰς ἡμπερὶ πικρῶν.
 τῆς ἰσοθείας μένυνται, πότος ἐσμός τῶν ἔξω.
 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΑΒΥΡΙΩ ΟΡΕΙ

χαλκῶν βοῶν. ρ λ η.

Γράφει τὸ ἐπιστόλιον καὶ περὶ τούτων ὅτω.
 Καὶ τί φημί σοι τὰ φυντά; ῥόδιον ἐστὶν ὄρος,
 Τὴν ἡλῶν ἰαταβύριον, χαλκῶν περὶ ἔχον βόας.
 Αἱ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον, χωρὶς ῥόδιον βλάδης.
 Εἰς δ' αὖτος καὶ ἡλεκτρικὸς γράφει τὴν ἰσοθείαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ

τάφων ἱάδμου, καὶ αἰμο-
 νίας. ρ λ θ.

Γράφει τὸ ἐπιστόλιον καὶ ταῦτα λέγει ὅτω.
 Ἰλλυριοῖς οἱ τάφοι ἢ ἱάδμου καὶ αἰμο-
 νίας. Καὶ τινος ἰλλυριοῖς καὶ βλάδης γινόμενης,
 Ἀλλήλοισι κυλινδόμενοι πᾶτα γὰρ συνειρόμεν,
 Ὡς πρὸς ἐπαγωγὴν τοῦ συμφορῆς καὶ βλάδης.
 Τάφους δ' οὐδὲν οἱ γράφει τὴν ἰσοθείαν.

ΠΕΡΙ ΜΑΓΝΗΤΙΔΟΣ, ΧΡΥΣΟΥ

λεως, καὶ λοιπῶν. ρ μ.

Μαγνησας, λίθος μέλανα, βαρεῖα, τραχυτάτη,
 λυσίτη, σινοῖσθα, καὶ πολυχρηστοτάτη,
 Ἡσπέρ' ὄρεος ἐν λιθνοῖς ἔγραψε τὰς διωάμας.
 Καὶ σὺ αὐτῶ καὶ ἔσθ' οἱ πολλοὶ τῶν ἐλλογίμων.
 Αὐτὸς ἡβέλει πρὸς αὐτὴν, τὴν φύσιν τῆς σιδήρης.
 Ὡς τὴν ὑδραργύρου χρυσός, ὡς ἡλεκτρον ἀχρῶς.
 Ἀνδρὶ βελήσας μάγνησαν σίδερον μὴ ἡβέλει,
 Σπύρον δ' ἐπὶ τῆς ἔχουσιν, πάλιν δ' εἰ θέλεις ἑλκεναι,
 Τρίψον αὐτὴν ῥινίματι τῷ ποθεινῷ σιδήρει.
 Ἰώσαι χρῆσιν ἢ χρυσόν, σιδήρῳ κινῶς χρῆσιν.
 Καθαίρει γὰρ ἡ καθαῖρα τὸν ἰόν, τρίψον χρυσὸν ἰών.
 Ταῦτα περὶ μαγνητίδος, καὶ τῶν τοιοτέρων.
 Γὰρ ἡλῶν ἢ τινὲς χρυσόπολιν τῇ ἡλῶν,
 Ἡ τὸν χρυσόν τὸν καθαρόν, χροῖον τοῖς φύλλοις,
 Δίχεται, καὶ χρωρύνει πρὸς βάθος βεβαμμένον.
 Ἀνδρὶ δ' ἐστὶν κίδωνος χρυσός, δίχεται τοῖς φύλλοις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΠΥΛΩ

τέχνης νιόβης. ρ μ α.

Νιόβη πᾶς ταντάλη μόν, καὶ τῆς οὐρανιάδος,
 Γυνὴ ἢ τῆς ἀμφίονος, μήτηρ ἢ δωδεκίπαις,
 Ὡς πρὸς φασὶν ὁ ὄμιλος, κατ' ἄλλος ἢ πλειόνων,
 Καὶ γὰρ τὰς ἀρσενικάς τε τὰς φασὶν οἱ ἄλλοι.
 Σίπυλον, καὶ ἀγλῶρα, φαίλιον, ἰσμενόν τε,
 Εὐπίνυτον, καὶ ταῖτα, τὸν δαμασχήθονα τε.
 Νεάραν, κλειδοξίον τε, μετὰ τῆς ἀστυχῆς,

Φαίθων,

Sic intelligatur à te aperte, ac magis ad rem.
 Phaëthon regis quidam Solis filius, agitans currum,
 In dictum flumen delapsus, praefocatus est.
 Sorores autem luxerunt magno affectu illum.
 Quia uero ibi sunt electrum ferentes arbores,
 Sorores sinxerunt quidem populos factas esse:
 Lachrymas autem, electrum illarum defluens,
 Hæc magis rhetorice sic explicata sunt.
 Plutarchus autem soluit ita naturalius:
 Globum ignis, terra Celtica scribens erupisse,
 Eridani autem extinctum in fluentia cum incidisset.
 Historiæ mentionē facit, quantum examen externorū?

DE IN ATABYRIO MONTE

ercis bubus. 138.

Scribit epistolum ex de his ita:
 Et quid tibi dico plantas? Rhodius est mons,
 Nomine Atabyrius, æreos uero habens boues:
 Qui mugitū emittere solebat, incubente Rhodo cala-
 Pindarus atq; Callimachus scribit historiā. (mitate.

DE COMMOTIONE SEPUL-

chrorum Cadmi atq; Har-
 moniæ. 139.

Scribit epistolum ex hanc sic dicens:
 In Illyrijs sepulchra Cadmi atq; Harmoniæ,
 Malo quodam Illyrijs atq; nocumento incumbente,
 Se mutuo collidentia strepitum edebant,
 Veluti indolentia calamitatibus atq; noxis.
 Hanc Dionysius scribit historiā.

DE MAGNETIDE, CHRYSO-

sopoli, atq; cæteris. 140.

Magne lapis niger, grauis, asperissimus,
 Vtilis, accommodus, atq; optimus,
 Cuius Orpheus in Lapideis scripsit uirtutes,
 Et cum ipso multi alij ex doctis.
 Ipse trahit ad se naturam ferri,
 Ut hydrargyron aurum, ut electrum paleas.
 Si igitur uolueris magnetem ferrum non attrahere,
 Alia conterens inunge, rursum aut si uolueris trahere,
 Frica ipsum scribe desiderati ferri.
 Eruginare autem uolens aurum, medulla canis unge:
 Rursum purgare eruginem, frica aureo puluere.
 Hæc de magnetide, ex huiusmodi.

Herbam uocant autem Chrysopolin nomine,
 Quæ aurum purum, fuscum in folia
 Suscipit, atq; coloratur, in profunditate tineta.
 Si autem fucatum aurum est, non suscipit in folia.

DE IN SIPYLO

saxea Niobe. 141.

Niobe filia Tantali quidem, atq; Euryanasse,
 Vxor autē Amphionis, mater duodecim filiorum,
 Sicut inquit Homerus: iuxta alios uero, plurium,
 Etenim quatuordecim huius dicunt alij.
 Sipylum, ex Agenora, Phædimon, Ismenonq;
 Eupinytum, ex Tantalum, Damafichthonaq;
 Nearam, Cleodoxen, cum Astyocha,

Phaëthan,

Φαέθαν, Πελοπίαν, Εγγεν, & Chloriden.
Huic Latona inuidens, filijs tanquam exultanti,
Seq; obijcienti sibi de prolis sælicitate,
Apollini ac Dianæ filijs suis imperat,
Atq; omnes iugulant eodem die illos:
Apollo quidem masculos uenantes in Cithærone,
Diana domi puellas sedentes.

430 Λίδες δ' ὁ ζὺς ἐποίησε πάντας ἀνθρώπους τότε.
Οἱ δ' ἄταφοι κατέκειντο ἡμέραις ἐπ' ὀνεία,
ὅς οἱ θεοὶ κατέβαλλον ἡμέρας τῇ δεινότητι.
Νιόβη δ' καὶ λίθινος, ἐκείνης κατεβλήθει.
Ταῦτα κομίζετο μνηστῆρια, τὸ δ' ἄλλες τοι ὅττω.
Ἡδρύνετο, ἐκέμπασε τοῖς τέχνοις ἡ νίκη,
Εφρόνει ὑφιλέττορ καὶ πρέττω τὸ αἰθόρος,
Συνέειρε πρὸς ἑαυτὸν αὐτὴν τε καὶ τὰ τέκνα,
Ἀπένεμε τὸ πρέττω δ' καὶ ἑαυτὴν καὶ τέκνοις,
Λέγουσα τὰδε πρὸς αὐτὴν, καὶ συνιδέουσα τύφω.

440 Δύο φωστῆρας ἔσαν ἐκείνη τὴν μεγάλην,
Εγὼ δ' ὅσους ζῶντας τε λαλόντας, καὶ ἐμψύχους,
Ἀρχὴν πρέττω ἔσαν τέλει, καὶ τὸ αἰθόρος.
Τοιαῦτα μὲν ἡ δύσυχος, παῖσιν ἀβρυομένη.
Ἀρτιφρατύνει δ' αὐτὴ τὴν χιτῶνα παλαιμναία,
Ἀνθροδρόμῳ τὴν θνήσκουσι πάντα λοιμὸν τὰ τέκνα.
Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτέμιον ἔφαν δ' ὅσους κτείναι.
Ἡλὼ γὰρ ἀνέκρινεν αὐτά, καὶ τῇ σελίνῃ.
Εκτὸς θόρυβος γὰρ καὶ ὕψος γίνετο τῶν λοιμῶν.
Τὴν δ' ἐκείνη ἔφασκεν ὀδύνην καὶ λυγρὴν εἶναι.

450 Ὅτι πάντες αἰατὸν ἦσαν πᾶσιν γεγονῆαι,
Πρὸς μόνον ἴν τὸ δεινὸν, ἄνθρωποι δὲ σῶσαι.
Καὶ τὸς ἀνθρώπους ὅτω μοι τότε νοήσεις λίθους,
Εκλιθεὶς σὺν φόρῳ τῇ γονομῶν τότε,
Εἴτ' ἔν τῶν ἀπανθρώπων τῇ καὶ τῶν σκληροκαρδίων
Μὴ συνδραμὸν πρὸς αὐτῆς, μὴ ληδυσάτωρ ὅττω.
Θεοὶ δ' ὅττω, βασιλεῖς ἔβαλλον τῇ δεινότητι.
Ἡ δὲ σιωποῦσα βόησεν καὶ βασιλεῖς τῷ πάθει.
Εἴ δ' ὡς σκληρὸς νοήσεις λίθους μοι τὸς ἀνθρώπους,
Θεὸς τότε μοι νόμον ὑπάρχειν τὰ στοιχεῖα,

460 Τειντοτρεπὺς θάλασσα τὰ τῆς νιόβης τέκνα.
Σαομοὶ, βρονταὶ, λατάρραγαὶ θαλάσσης γεγονῆαι,
Τὸς ἀκαμπεῖς λατάρραγαὶ θάλασσας θεοποιήσας.
Τινὲς δ' λίθινον φασὶν ὀδύνην καὶ λυγρὴν εἶναι,
Λίθον ἐξιδόντα τεχνίως, ὥς εἰ δόκειν λακύναι.
Μᾶλλον καὶ τὸ τῶν ἐμῶν ἐστὶν ὀδύνην καὶ λυγρὴν.
Εκείνοι δ' μηχανήτορ φασὶν εἶναι λίθον.

Δέχεται δ' ἐπιστολίῳ μετὰ τῆς ἱστορίας.

Ὡς ἐν τῷ ἱωάννῃ τῷ λαχανῷ γραμματικῷ
καὶ τῷ Ζαβάρει
Υπάρχειν αὐτῇ δὲ ἡ ἐπιστολὴ μετέχει
τῶν τριῶν εἰδῶν
Τῆς ῥητορικῆς · ἡ μὲν γὰρ αὐτὸν ὀνει-
δίζει, τὸ δεικανικὸν εἶδος τῆς ῥῆς · ἡ δ' (ἱστορικῆς)

470 Γραφει, τὸ συμβολιστικόν, τὸ πανηγυρικὸν δὲ, ἡ καὶ
τὸς μὲν ἐγκωμιαστικῶς, τὸς δ' ἐμμελικῶς ἐπιφέρει,
Ζαβάρει τῷ λαχανῷ. τούτοις καὶ γὰρ ἀβρυῖς,
Ἡ πόρ οὐροῖς θησαυροῖς, καὶ μίδῃς τῷ χρυσῷ,

Ἡ πόρ

Phaëthan, Pelopiamq; Eγγen, & Chloriden.
Huic Latona inuidens, filijs tanquam exultanti,
Seq; obijcienti sibi de prolis sælicitate,
Apollini ac Dianæ filijs suis imperat,
Atq; omnes iugulant eodem die illos:
Apollo quidem masculos uenantes in Cithærone,
Diana domi puellas sedentes.
Lapides autem Iupiter fecit omnes homines tunc.
Illi autem insepulti iacuerunt dies ad nouem,
Quos dii sepelierunt die decima.
Niobe autem etiam lapidea illos deflet.
Hæ scitæ sunt fabulæ: uerum autem tale.
Latabatur, sese iactabat filijs, Niobe,
Spicabat altius atq; præstantius æthere,
Conferebat ad cælum & se & filios,
Tribuebat quod melius esset & sibi & filijs,
Dicens hæc secum, atq; elata fastu:
Duo luminaria cælum possidet magna,
Ego autem tot uiuentes, loquentesq; & animatos,
Nonne igitur præstantior sum cælo atq; æthere?
Talia quidem illa infœlix, filijs latabunda.
Oppugnat uerò ipsam quædam fortuna execranda,
Eodemq; die moriuntur pestilentia filij.
Apollinem atq; Dianam dixerunt hos occidisse:
Soli enim ascribunt hæc, atq; lunæ.
Ex calido enim & frigido sunt pestilentes morbi.
Niobem autem dixerunt lachrymosum lapidem esse,
Quia omnino sensus expers ex mœrore facta,
Solis incumbbat lachrymis, admodum sensu prædita.
Et homines sic mihi tunc cogitabis, lapides.
Esse factos, præ calamitate quæ fuit tunc,
Inde igitur humanitate carentiū, et præ cordis duricia
Non accurrentium ad illos, neq; curantium ipsos.
Dij autem hos, reges, sepelierunt die decima:
Vel quod consequuti sunt et reges illam calamitatem.
Si uerò tanq̃ duros cogitaueris lapides mihi homines,
Deos tunc mihi existima esse elementa,
Tali modo sepelientes Niobe filios.
Terræ motus, tonitrua, fracturæ maris factæ,
Præduros persuasurunt, ut sepelirent mortuos.
Quidam autē lapideam dicūt lachrymosam Niobem,
Lapidem sculptum arte, ut uideatur flere.
Magis autem & hoc est mearum cogitationum.
Illi autem fabricatum affirmant esse lapidem.

Accipe epistolium post historias.

Omino Ioanni Lachanæ grammatico
Zabariæ
Existenti. hæc autē epistola continet
tres species
Rhetoricæ, qua enim ipsum increpat,
iudiciale seruat: qua uerò

Hortatur, deliberatiuū: panegyricū autē, in historijs,
Hos quidem laudando, illos autem uituperando insert
Zabariæ Lachanæ: his etenim gaudet,
Magis quàm Cræsus thesauris, atq; Midas auro,

τῷ

Η πόρ ὁ γύγης τῇ στροφῇ πάλαι τῷ δακτυλῷ,
 Η πόρ ὁ λώδρος μεγακλῆς ἀλκμείων τε τῷ γόνει,
 Οἱ βορέαδαι ταῖς θελξιμ, ὁ σύφορδος ὁμοῖος,
 Ο ναρκισσός τε καὶ νιρέος, ὁ ὑάκινθος τῷ ἰαῖλλαι.
 Η πόρ ορφύς τῇ μουσικῇ, τῇ λύρᾳ δ' ὁ ἀμφίωμ,
 Αἱ ἡ σειρῶες τῇ ὠδῇ, τοῖς δ' αὐλοῖς μαρσύας,
 Κιθαρωδία τὸρπανδρος, ἀρίων ἡ τὸ πλέωμ,
 Ἀρνῶ χροσῆ ἡ ὁ ἀτρός, τῇ ἡ βοῖ ὁ μίνως,
 Τῇ θηρακτόνῃ ἡ λυσιὶ ὁ λίσφαλος ἐκείνος.
 Ἰπποτροφία μεγακλῆς, καὶ λῖμωμ, ἀβλυαῖοι,
 Οἱ πόρ τὰς ἱππὰς ἐθαύαν ὅς σφον τιθνηκίας,
 ὡς μόνως τρεῖς ὁλύμπια νικήσαντας ἐξ ἱππῶμ.
 Η πόρ ἀριστοπάτεραι τοῖς ὀλυμπιονίκαις,
 Ο σιμωνίδης νίκαις ἡ ποττήγοντα καὶ πόντε,
 Στνήχορος τοῖς μέλεσι, τοῖς ἔσμοισι πορταῖς,
 Τῇ περὶ λαύνας μάχῃ ἡ ὁ στρατηγὸς ἀννίδας.
 Η πόρ τῷ βυκεφάλῳ ἡ ἡλέξανδρος ὁ μέγας,
 Τὸμ, ὁρ πόρ ὠντοσάμονος τρισηνὰ δεκά ταλαῖτωμ,
 Ο βετῆλος φιλόνομος χαρίζεται φιλιππῶ.
 Η πόρ ὁ ἀντιδρόνῃς ἡ πάλιν ὁ συβαρίτης,
 Τῷ ἱματίῳ τῷ αὐτῷ μεγάλως ἐγανεία,
 Τῶν ἐπείδ' ὁρ ἐπένεινα ταλαῖτωμ τιμωμνόνω.
 Η πόρ λαρεῖος, διακῆς τὸρ ἀλῖω μόν' ἀδρόχως,
 Θαλδ' ὑφθ' ταῖς μηχαναῖς, μέλυσσεί τῇ τάφρῳ,
 Τὸρ παρ' ἡμῖν ἡ βόσπορον τῷ μαυδρόνκλῃ ζουχθέντᾳ.
 Η πόρ λαρεῖος ὁ υἱὸς ὁ ἐξέρης λῖν ἱσμπάζωμ,
 Βαθέα τῇ διώρυγι τὸρ ἄθωμ θαλατῶσας,
 Γαῖωμ ἡ τὸρ ἐλῆσπονδισμ τῇ γεφυρογρία.
 Η πόρ ἡ ἱλεοκῆτρα ἡ χόρσώσασα τλῖν φῆρον,
 Τῷ διεξιφάνει τῷ σοφῷ κνιδόβιν ὠρμημόνω.
 Τραϊανὸς τὸρ ἴστρον ἡ ἡμαρῶμ γεφυρώσας,
 Ἀπολλοδώρῳ τῷ δισινῷ τῶν ἀρχιτεκτονόντων.
 Η πόρ ὁ γόρῳ ὁ σοφὸς ἐκείνος ἀρχιμήδης,
 Φλέξας ἱατόπ' ἱστρον μηχαναῖς ὀκνάδας τὰς μαρκελλῶ.
 Η πόρ πρὸς ῥώμην ἡρακλῆς, σαμφῶμ, καὶ πολυδάμας,
 Ο σποτσοῖος ἀβλητῇς ἐνὶ μπᾶζε μεγάλως,
 Γυμναῖς χόρσι μὲν λείοντας, ὡς ἀρνῶς διαφθείρων,
 Ρεῖοις ποσὶ δ' ὑπόρνηκῶν ἀρμάτα ταχυδρόμα,
 Τῇ ἡ χερεὶ τὸ σπύλαιον συμπίπ' ἱστρον ἀντ' ὁρεῖσας.
 Τὸρ μίλωνα, τὸρ αἰγωνα ἐπ' αὐτῷ λαμαξῶμ.
 Η πόρ εἰς τάχος ἱφικλῶς μεγάλως ἐγανεία,
 Τρέχωμ ἀδρόρῳ αὐθῶν, μὴ ἱατακλῶν ἡ γάχος.
 Η πόρ ὁ σύφνης αὐτὸς βαδίζωμ ἐν θαλάσῃ,
 Ὡς πόρ τῇς γλῶσσῃ πορῶν ἀγρότης ὁδοπόρος.
 Η πόρ τὸ πρὶν μεταλλογῶν ἐφρόνῳ πάλαι μέγα,
 Γρωτῶν καὶ παρὶν κλῶμονος, ἡ βέτις τὲ καὶ μήστρα.
 Τῷ δ' ἀποθνήσκωμ τε καὶ ζῶν, ἱάσσωμ καὶ πολυδούκως,
 Καὶ αὐθαλίδης ὁ ἐρμῶ, καὶ ἀριστέας ἄμα,
 Ο ἀριστέας ὁ σοφός, ὁ τῷ λαῶ στροφῇ,
 Θησῶς, καὶ πρῶτισιλαος, ἀλκμήσις, ἀνδρῶν.
 Τῷ πάμει δ' ὁ μῆρς καὶ αὐχμῶς, καὶ προγινώσκωμ παῖν
 Θαλῆς καὶ πυθαγόρας τε σὺν τῷ ἀναξαγόρῳ. (τα)
 Εμπεδοκλῆς μελίτωνος, ὁ καὶ λωλυσανέμας.
 Λαῖος, πᾶντας τὸρ λοιμὸν ἐν χρόνους ἀντιόχᾳ.
 Ο ἀπολλώνιος, εἰπὼν, ὅσα μακρόν μοι λέγειμ.

Quam rursus Gyges uersione olim annuli:
 Quam Codrus, Megacles, Alcmeonq; genere:
 Boreadae capillis, et Euphorbus similiter:
 Narcissus, atq; Nireus, et Hyacinthus pulchritudine:
 Quam Orpheus musica, lyraq; Amphion,
 Sirenes cantilena, tibijs autem Marsya.
 Citharae cantu Terpander, Arion autem amplius, 480
 Agna uero aurea Atreus, boue autem Minos,
 Ferido cane autem Cephalus ille,
 Equorum educatione Megacles et Cimon Athenienses,
 Qui equos sepelierunt postea mortuos,
 Ceu soli tertio in olympia uicissent ex equis.
 Quam Aristopatera olympiacis uictorijs,
 Simonides uero uictorijs quinquagintaquinq;
 Stesichorus carminibus, canticis Tyrtaeus,
 Circa uero Cannas pugna imperator Annibal,
 Quam uero Bucephalo Alexander magnus: 490
 Quem cum emissit tredecim talentis,
 Thessalus Philonicus donat Philippo.
 Quam Antisthenes rursus Sybarita,
 Vestimento suo admodum lasciuiebat,
 Centum ultra talenta aestimato:
 Quam Darius, cum pertransisset Halym quidē sicce,
 Thaletis sapientis machinis lunari fossa,
 Apud nos aut Bosphorum a Mandrocle pōte iunctum:
 Quam Darij filius Xerxes iactabat
 Profunda effossione Athon cum in mare uertisset, 500
 Terram autē faciens Hellepontū, duplici pontificio.
 Quam Cleopatra uero terram faciens Pharus,
 Per Dexiphanem sapientem e Cnido profectum:
 Traianus aut, quādo Istrum marmoreo ponte iunxit,
 Per Apollodorum peritum inter architectos.
 Quam senex ille sapiens Archimedes,
 Cum incēdisset speculorum machinis naues Marcelli.
 Quam robore Hercules, Samson, atq; Polydamas,
 Scotusq; athleta gloriabatur uehementer, 510
 Nudis manibus leones uelut agnas dilacerans,
 Pedibus autem superuincens currus celeres,
 Manu autem speluncam ruituram sustinens.
 Milonem atq; Aegona praetermitto, cum Damaxeno.
 Quam celeritate Iphiclus magnificē exultabat,
 Currens calamos super, neq; frangens spicas.
 Quam Euphemus ipse ambulans per mare,
 Quemadmodū quis terra iter faciens agrestis uiator.
 Quam olim transformationib; sapiebāt pridē magnū,
 Proteus et Periclymenus, Thetis atq; Mastra:
 Moriēdo autem atq; uiuēdo, Castor atq; Pollux. 520
 Et Aethalides Mercurij F. et Aristae simul,
 Aristae inquam sapiens, filius Caystrobij,
 Theseus et Protesilaus, Alcestis et Eurydice.
 In sedando aut imbres et siccitates, praecognoscēdoq;
 Thales et Pythagoras, cum Anaxagora, (omnia,
 Empedocles Melitonis, qui etiam coercēbat uentos.
 Laeus, qui sedabat pestem temporibus Antiochi.
 Apollonius, qui dixit quae mihi longum referre.

- Καὶ πρὸς αὐτῶν Δημόκριτος, ὁ καινολογὸς ἐκείνος.
 530 Ὅσπερ ἐν ἀντὶν ἀδμοσι, πλὴν θόρμωτάτοις μίνοις,
 Ἡμόρας τρεῖς ἐξόνισι τρέφων τὸν ἄδλιν τῶν τοῖς.
 Ἡπὸρ ὁ βαβυλωνίος ὧς τῷ ἀνταδία, (miliarum.)
 Τριταίχμος ὁ αἰόροχος ἐκείνος ἐγαυμία,
 Κτελυτρεφία παρὰ τῷ, προσόδω τῷ χρηματῶν.
 Τῶν φορβάδων ἵπποι γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων πάντων,
 Μυριοστὺς καὶ χιλιάς ἐξάκις μετρημένη.
 Κίλωνες ὀκτακόσιοι, χωρὶς τῶν οὐ πολέμοις.
 Κιόεις, μύλις ἐν τέττασι τριτόμυροι χωρὶς.
 Ἡμόρνια πρόσδοτος ἐκ τῶν λοιπῶν χωρὶς,
 540 Ἀρταβὴ πλήρης γέμισα χρυσέων νομισμάτων.
 Ἀρθέλης, τὴν συντάττει καὶ τὸς ὀρχηθονίους,
 Καὶ τὸν ἰώβ πρὸ συντάττει ἐν πολλοσθημοσίω.
 Καὶ τὸν λυδὸν τὸν πύθιον, πλεον ἰώβ μοι τάττει.
 Εἰρηνόβιον πλεον τε συντάττει τῷ τριταίχμῳ.
 Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πύθιος δωρεῖται πρὶν Δαρίῳ,
 Ἀναδονδράδα τε χρυσέην, καὶ πλατάνου ὁμοίως.
 Ξενοδοχὴ τὸν γέρβιον ἢ πανστρατιά, ἀστυνόμους.
 Καὶ ἀργυρίων τέλαιντα δις χιλία δωρεῖται,
 Καὶ μυριάδας δίδωσι χρυσῶν λαχαραγμονίας,
 550 Τετρακοσίας ἀριθμῶν πλὴν ἐπὶ χίλιον.
 Ἡπὸρ ὅν ὅτι σύμπαντες ἐφόνον οἷς πόρ ἐῖπον,
 Ἡπὸρ χορὸν ἔρανον τῷ τετεχνητοσμονῶν,
 Καὶ πτολεμαῖος πόλεων ἀπείρων βασιλεύων,
 Καὶ γάιος ἰδλὸς μέχει καὶ βρετανίας
 Τῆς ῥώμης ὅρας παροδίδωμι, καὶ σέσωστος ἐκείνος
 Τῷ κομοιράτῳ λέγειν δὲ τὸς ἀστυνόμοις.
 Ἰνὴ μὴ λέγων καὶ λοιπὸν λέγων ποιῶν μῆκος,
 Δοκῶν ὅν πλεον ἐπαυχῶν τῇ λαχανωνμῶν,
 Καὶ τῷ παροσπνυρῶν σοὶ τῇ ἀξίᾳ τῷ βαβαρῶν,
 560 Οὐδέ προσημαῖος ἡμᾶς γραφῆς ἀξίως λείπει.
 Καὶ τῶν βλαστῶν ὅσα μῶν ἀνθρώπων ἐλθονθῶν,
 Ἀνθρώπων πλεονόψυχος, παρὰ μασι πονομῶν,
 Οἱ πόρ ἅπαν ἀνθρώπων ἡγνῶνται λῆρον εἶναι,
 Θρόνους, καὶ ἀράτῃ, καὶ τῶν, καὶ ἐπαρῶν.
 Ὡς πρὶν γὰρ ἱάτων τὸν ἵον ἐπαλδισῶν ὅν πᾶν,
 Οὕτως ἡμᾶς ἐμὸς πατήρ, ἐν λόγοις καὶ τοῖς ὅροις,
 Καὶ πᾶν ἐξ ἐπαλδισῶν σωφρόνους καὶ σωμῶν.
 Μᾶλλον τῶν ἄλλων, πλεον με ἱατρὸν ἐμὸν διδάσκει,
 Γλῶττον καὶ τύφω, καὶ ἀρχῇ, καὶ τῆς πρωτοεθῆρας.
 570 Ἐγγὺς ποντεκαίδεκα ἱερὸν τρέχοντα γὰρ τὸν χρόνον,
 Τὸ νέον καὶ σὺν ἰδωρ τῶν τῶν τῆς ἡλικίας,
 Αὐτῶ με σωμῶνται, καὶ παρὰ τῶν τὸ δέον,
 Ἡπὸρ ὁ ἱάτων τῷ ἵῳ, ὁ σόλων ἢ τῷ ἱεροίῳ,
 Οὐδὲ ἱατρός θεόδωρος ἐκείνῳ τῷ χαγαῶν,
 Εἰπὼν τὸ, πῶς ὁ σέσωστος τῶν βασιλέων ἐστὶν,
 Καὶ πᾶς ὁ εἰς τὰς τραχέας βλέπων, εἰπὼν ὅ τρέχων,
 Ἐκείνον ἐσωφρόνισεν τὸν σέσωστον τὸν μέγαν.
 Ὑπὸρ ἐκείνους ὁ πατήρ ἀεὶ νυξὶ παρῖναι,
 Ἀρχῆς ἀνθρώπων λέγων μοι, καὶ βίῳ μεταπῶσας,
 580 Ἐκείνον, πολυμήτορα, τὸν αἰῶνα, τὸς ἄλλους,
 Γελίμορ, βελισαρίον, καὶ παλαιὸς ὁπόσος.
 Ἀπὸ τῶν νέων τε λεινὺς, πόσος ἀεὶ συχναῖς,
 Οὐσίας ἔχοντα τὸ πρὶν, ὡς ἐφασκε, μεγάλας,

Καδὸν

Et cum ipsis Democritus, omniscius ille,
 Qui in panum uaporibus, uerum calidis tantum,
 Dies tres hospitatus est nutriendi Orcum bis.
 Quam Babylonius filius Artabazi,
 Tritæchmas inclutus ille letabatur, (miliarum.)
 Iumentorum educatione abundanti, atque prouentu pecu-
 Huic enim pascuales equæ præter alia omnia,
 Myriostys, atque mille sexies mensuratae:
 Emissarij octingenti, præter eos qui ad bella:
 Canes uix in quatuor nutriti regionibus:
 Diurnus prouentus ex alijs regionibus,
 Artabe plena, referta aureis numismatis.
 Si uis, huic coniunge et Erichthonios,
 Et Iob alicubi statue in aliqua particula:
 Et Lydum Pythium plus Iob mihi pone,
 Erichthonioque amplius, constitue cum Tritæchma.
 Etenim ipse Pythius donat prius Dario,
 Arbustumque aureum, et platanum similiter:
 Hospitio recipit Xerxem cum toto exercitu secundo.
 Et argenti talenta duo millia donat,
 Et myriadas dat auri signati
 Quadringentas numero, præter septem millia.
 Quam igitur isti uniuersi sapiebant in his quæ dixi,
 Et quam Chosroës cælo fabrefacto,
 Et Ptolemæus urbibus innumeris regnans,
 Et Caius Iulius usque ad Britanniam
 Romæ terminos promouens: et Sesostris ille,
 Eo quod mundi imperator diceretur, deusque Assyrijs:
 Ne dicens et reliquos, sermonum faciam prolixitatem:
 Opinor quod tu amplius gloriaris Lachanæ cogno-
 Et quod adiungaris ordini Zabarei, (mento.)
 Neque alloquutione nos scripturæ dignos iudicas.
 Et in hoc lædis nequaquam uiros liberos,
 Homines dices animo, rebus egenos,
 Qui omne humanum arbitrantur nugæ esse,
 Seles, imperia, principatus, elationes, subtilitates.
 Quæadmodum autem enim Cato filium erudiuit in omnibus.
 Sic nos meus pater, in sermonibus atque operibus.
 Et in omnibus erudiuit sobrie atque decenter.
 Magis alijs, amplius me despicere docens
 Diuitias, et fastus, et principatum, ac primos confessus.
 Prope quintum enim et decimum currentem annum,
 Adolescentiam atque procliuatatem obseruans ætatis,
 Sibi me condormire faciebat, omnis admonens officij,
 Non aliter quam Cato filium, Solon autem Cræsum:
 Medicus autem Theodorus Chaganum illum,
 Id referens, quo pacto Sesostris reges iugo copulabat,
 Et quomodo unus, rotationes uidēs cum dixisset, non cur
 illum modestiam docuit Sesostrin magnum: (ro,
 Supra istos pater semper noctibus adhortabatur,
 Principatus exponēs hominū mihi, atque uitæ uicissitudi-
 Hecubam, Polymestorē, Aiace, atque alios. (dines.)
 Gelimer, Belisarium, et ueteres alios,
 Et à teneris annis ostendens, quot subinde plerumque
 Opibus præditi antea, ut dicebat, magnis,

li 3

Cados

Καθελθορῶντας τότε ἦ, καὶ φάλα δρῶντας ἄλλα.
 Οὓς μοι δεικνύς, ἐπέλυσεν βλέπειν τὸν βίον, οἷος.
 Οὐκ ἐν ξυλίνῳ τῷ νεκρῷ, ἡτὰρ αὐτὸς αἰγυπτιῶς.
 Οὐδὲ ἡτὰρ τῆς λακωνίας, μεθύσκων τὸς οἰκέτας.
 Καὶ μύθος πλάττωρ ἔλεγε σιωτέοντος πρὸς τῷτο.
 Οὕτω μοι νῦν παραίνεις ὑπὲρχει πᾶσα τότε,
 Ἡμῶς ἢ διδασκαλὸς ὑπὲρχει μαθημάτων,
 Μετὰ σφαιρῶν τῶν πληγῶν, καὶ μᾶλλον ἀτακτῶν.
 Καὶ πρᾶξι κῶδ' ἐπ' ἄλλῳ μοι τότε τὰς παρανοήσεις.
 Εἰς βαλανεῖον γὰρ ποτὲ δεῖσαν γεγενῆσθαι,
 Τοῖς δούλοις αὐτὸ ἐκέλευσεν εἰς ἐσχάτῳ λυγνύρεα,
 Θέειναι τὸ σφραγισμένον, τὸς δ' ἄλλους παρατρέχειν,
 Καίτοι σχεδὸν τυγχάνοντος λυγνύρεος ἡμετέρου.
 Τὸς δ' ἄλλους λέγειν παρ' αὐτὸν πάσας αὐτὸ παιδύσεις.
 Οὕτως, ὡς ἐφ' ἑλ, παιδύσεις μὲν δὲ δόκειν τὸν βίον,
 Οὐκ ἐπαλγυῖσθαι ποσὶς αἰς ἀπροσχωταῖς.
 Θλιβομαι δέ σε ἡθορῶν βλαπτικόνον ἐσχάτως.
 Καὶ γὰρ βαρβαρὸς δὲ σὺ δόκειν βαρβαρῶν σπύδεις,
 Κλέγων ἀλογότορος, τιμῶντος οὐ λόγῳ.
 Ἀναδιδκτόρος αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἀναδιδκτῶν,
 Τῷ μὲν μεμνῆσθαι μνημῶς παύτως θεσμῶν φιλίας.
 Δαρῆος γὰρ ὁ βαρβαρὸς ἐλθὼν εἰς βαθυλῶνα,
 Ὑπὸ πεισῆς, ὁ βασιλεὺς ἔμ, οὐ τοῖς τότε χρόνοις,
 Ἐκ σολωτῶντος ἢ λατῶν δῶρον πυρρὰν χλαμίδα.
 Ὡς ἐγκρατὴς μετέπειτα γέγονε βασιλείας,
 Τῆς δωρεᾶς ὁ γέγονεν ὁ βαρβαρὸς ἀμνήμων,
 Ἀνδρῶν ἡσας ἢ, ποιεῖ τῆς σάμης βασιλείας,
 Φήσας, δαρῆος ὁ δαμῶς ἀμνημονεῖ χαρίτων.
 Εἰς τὸν βελισσὺν αὐτῶν, καὶ τὸν ἄρσάνην λίγην.
 Οἷα δ' ὁ ξέρξος ἐδρασκον ὡς πρὸς τὸν ἱστῶν.
 Τὸν διμοκῆδον ἱστῶν ἐῶ, καὶ τὸν δαρῆον,
 Οσοῖς αὐτὸν ἡμεῖς τῶν δώροις ἀμετροτάτοις.
 Εἰς τὸν λυγρὸν τὸν ἡλῶν, τὸν παρὰ ξυνοφῶντι,
 Τὸν ἀβραδάταν στρατηγόν, πάντας βαρβαρὸς ἄλλους.
 Οἱ πορὶ ἀπεμνημόνευσαν χαρὶν σύδργισίας.
 Τὸν λόγον μετὰ λέγω ἢ πρὸς φύσεις τῶν ἀλόγων.
 Ὁ συμανδίας βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ τῶν σύρων,
 Θυμῶν εἰς λέοντα, πολέμοις παραστῆναι,
 Ἀνθ' ὧν αὐτὸν ἐξέβρεψε, χαρὶς μεμνημόνων.
 Τριακονταπρῶτον χυμ δρᾶν τῶν πολεμῶν,
 Τοῖς λόγοις ὑπεκινῶν, καὶ τῷ φωνῇ τῇ τῷ.
 Ἄλλος ἢ πάλιν βασιλεὺς μέγιστον εἶχε λυῶν,
 Οστὶς πῶς δέσποσε τῶν οὐδ' οὐκ ἐκείνους,
 Συμπαύσαν τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολέμιον.
 Ἀρτύδιος ὁ πόρτος ἢ τὸν ἱπποκράτην ἀνὰ θῆρας,
 Εἶχε συμπολεμῶντα τέ, καὶ συμμεμαχικῶτα.
 Ὅποτε δ' ὁ ἀρτύδιος ἐξέπλυσεν εἰς λυγρὸν,
 Καὶ μάχην συνειρόμενοι λυγρῶν ὄνυσιν,
 Ὡς πᾶσι καὶ ἀρτύδιος ὑπὸ τῷ ὄνυσιν,
 Ἰδὼν ὁ ἱππὸς τὸν αὐτὸν δεισδόντα πεπρωκῶτα,
 Ὀρθὸς σῆς ἐμάχετο μετὰ τῷ ὄνυσιν.
 Γατάσων τῶν ἀσπίδα ἢ ποσὶ τοῖς ἱπποδίοις,
 Μικρὸ δὲ αὐτὸν ἀπέκτανε τὸν λυγρὸν βασιλεῖα,
 Εἰ μὴ δρεπάνοις ἐνόταν ὑπὸ πεισῆς τὸς πόδας.
 Ὁππῶν μεμνῆσθαι τὸν πόδον τῷ δελφίνος,

Cados ferrent tunc, malāq; patrarent alia.
 Quos mihi ostendēs, iussit intueri uitam, qualis esset.
 Non ex ligneo mortuo, iuxta Aegyptios:
 Neq; iuxta Lacones, inebrians seruos,
 Atq; fabulas fingens dicebat congruentes ad hoc.
 Sic mihi nox admonitio fuit tota tunc,
 Dies autem praeceptor fuit disciplinarum
 Cū eruditib; uerberib; et praecepne agēti inordinatē,
 Et re ipsa adimplebat mihi tunc admonitiones.
 In balneum enim olim quod debebat fieri,
 Seruis iussit, in extremum lectum
 Ponere culcitra, alios autem praeterfugere,
 Quamuis prope fuisset lauacrum nostrum.
 Alias aut dicere praetermitto omnes illius eruditiones.
 Sic inquam instructus, nihil opinari uitam,
 Non doleo aliquo pacto tuo silentio:
 Dolco uero, te prospiciens perditum extremē.
 Etenim barbarior uideri barbaris festinas,
 Brutis irrationabilior, tamen si ratione estimatus,
 Insensibilior ipsis ipsis insensibilibus,
 Eo quod nō memineris nequaquā omnino legū amicitiae.
 Darius enim Barbarus, ueniens Babylonem,
 Armiger, non rex existens, in illis tunc temporibus,
 A Sylofonte autē donū cū accepisset rubrā chlamidē,
 Postquam potitus deinde fuit regno,
 Doni non fuit barbarus immemor,
 Vicissim autem inquirens facit Sami regem,
 Dicens, Darius nequaquā immemor est beneficiorum.
 Omitto Belesyn ipsum, atq; Arfacem dicere,
 Qualia uero Xerxes fecerit erga Histium:
 Democedem medicum praetermitto, atq; Darium,
 Quot ipsum remunerauerit donis immensis.
 Praetereo Cyru honestum illum apud Xenophontem,
 Habradatam ducem, aliosq; Barbaros omnes,
 Qui memores fuerunt gratiae beneficij.
 Sermonē autē uerto ad naturas rationis expertium.
 Symandyas rex magnus Syrorum,
 Ferum habuit leonem, in bellis assecram,
 Eo quod ipsum nutrierat, gratiae memorem.
 Trigintaquinq; cubitorum draconem Ptolemaeus,
 Verbis obedientem, atq; uoci huius.
 Alius autem rursus rex maximam habebat canem,
 Qui olim discerpserat uxorem illius,
 Colludentem regi, arbitratus aduersariam.
 Artybius autem Persa equum cum nutrifset,
 Habuit commilitonem, atq; unā pugnae socium.
 Quum autem Artybius enauigasset in Cyprum,
 Atq; pugnam commisisset cum Cyprio Onesilo,
 Postquam cecidit Artybius sub Onesilo,
 Conspicatus equus suum dominum prostratum,
 Rectius stans pugnabat cum Onesilo:
 Feriensq; scutum pedibus anterioribus,
 Parum absuit quin occiderit Cypri regem,
 Nisi falcibus concidissent armigeri pedes.
 Oppiani didicisti desiderium delphini

- Ἐρὸς αἰολίῃ μέρκενα, πρὸς λίβῳ τι ποιμούνα,
 640 Ἐλεγον πρὸς ἀρίονα πάλιν τὸν μυθυμναῖον.
 Τὸν ὀδυρμὸν ἐπίστανται τῶν ἱππῶν ἀχιλλεύς,
 Ὀδυρμῶν πατέρων τῶν ἱππῶν ἀχιλλεύς.
 Τὴν δὲ λινὴν συμπάθειαν πρὸς ἀλλήλας τῶν ἱππῶν,
 Εἰ καὶ λέγειν, ὡς σαρδὸν, καὶ παρὰ τῷ τῷ.
 Τὸν πόθον οἰδᾶς τῷ λινῷ οἰμῇ τῆς ἀχιλλεύς,
 Καὶ τῷ ξανθίππῳ τῷ λινῷ, καὶ τινος δὲ ῥωμαίου
 Ἀνδρὸς μεγάλα στρατῶν, ὅστις πεισὰν οὐ μάχῃ,
 Ἐκεῖτο πῶμα τοῖς λινῷ, θεοῖς, καὶ τοῖς ὀνείοις.
 Σύμπας στρατὸς ἐτραπὶν γὰρ ὡς πρὸς φυγὴν ῥωμαίων.
 650 Μόνος δὲ ὁ λινῷ οὐ αὐτῷ πιστότερος ὢν πάντων,
 Γόλλαις ἡμέρας λατρεῖν ἐφύλαττε τὸν αὐδρα,
 Καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκρυπτε τῷ ἥρωος ἐκείνου.
 Εὖς ἐλθόντες ὕσθρον οἱ στρατῶν ῥωμαίων,
 Ἀράμνοι λατρεῖν οὐ τὰ τοῖς τοῖς πατρίοις.
 Ἐτόρος πάλιν αὐθρῶπος μετὰ λινῷ ὀδύνην,
 Ἐν χρόνῳ πάλιν πρὸς ἡμῶν ὀλγῶν ὑπὸν ῥωμαίων.
 Ὑπὸ λινῷ ἀνὴρ, παρὰ μὲν δὲ ὁ λινῷ,
 Εὖς τὸς ἐκ τῆς πόλεως λατρεῖν θάπτεται τῷ.
 Ὡς πρὸς ὁ λινῷ οὐδὲν λατρεῖν πρὸς πόλιν,
 660 Τῷ πανδοχεῖν δὲ συνῶν, ἡμέρας λινῷ τοῖς πᾶσι,
 Γαῖας ἐκμαλίσσῃ οὐ καὶ σάντων τῶν ἀνθρώπων.
 Ὡς δὲ ὁ φονεὺς ὁ μιστὸς ἦλθε τῷ πανδοχεῖν,
 Οὐκ ὦν ὡς πρὸς ἀνθρώπων οὐκ ὦν, θυμῷ δικαίῳ,
 Ἀσπεῖον ἐφόρον αὐτῷ τὴν ὑλάνην, τὸ δῶμα,
 Εὖς ὁ πανδοχεὺς αὐτὸς καὶ πάντες οἱ παρόντες,
 Θάψαντες, ἀνέκρινον ἀσφαλεστάτην βίαν.
 Μαθόντες τῷ εἶναι δὲ φορέα τῷ ἀνθρώπῳ,
 Ἐπάρχῳ τῷ τῆς πόλεως ἀγῶνι τὸν γυνάδαν.
 Καὶ σαρδῶν, ἀνὴρ, ὁ μιστὸς ἐκείνου.
 670 Ὁρφεὶ λέγειν παρὰ τῶν ῥωμαίων ἡμέρας,
 Καὶ λατρεῖν τὸν δρᾶν τὸν λατρεῖν αὐτῷ χωρῶν.
 Εὖς τὸς κινῶν τῶν ἐμὲ πολλὰ ῥωμαίων,
 Ἀπὸ πλοῦν τι πατρὶν, καὶ συμμετρεῖν μάχης.
 Τὸς σαρδῶν ποτὲ μάχην βενετιανῶν,
 Χαίρει ἐμῷ, καὶ μετὰ αὐτῷ πεισὸν ἐκ ὑπαιθρου.
 Εὖς λατρεῖν τὸν αὐτῷ, τὸν μέρκενα θελόντα,
 Καὶ συγκαυόντα μετὰ αὐτῷ πυρὰ τῇ θανάτῳ.
 Εὖς ταῦτα, κατὰ δὲ τυχαῖον τοῖς πᾶσι.
 Εἰς ὧν αἰὲς προσβλέπομεν τοῖς παρὰ ἡμῶν ἀλόγοις.
 680 Γαῖς τὸς οὐ πατρίους δρᾶν τὸν μιστὸν ἐκείνου,
 Ἀνέκρινον, ὅς μὲν γινώσκοντες, ἀπὸ δρᾶ.
 Κατασχέοντες δὲ πᾶσι λινῷ τῷ νεκρῷ,
 Βοήσαντες, ἐξέβον κατὰ λινῷ ὁ δρᾶν.
 Οὐκ ὦν καὶ τρέπει πρὸς φυγὴν, σῶζει τὸν νεανίσκον.
 Μὴ γὰρ αὐτὸς καὶ δρᾶν τὸν νεκρῷ ἀσφαλεστάτην βίαν.
 Καὶ τί φημι τὰ ἐμῷ, τὰ γινώσκοντες δρᾶν,
 Ὑπὸ ἡρακλῆος τῷ ἀνδρὸς ἀνὴρ, οὐκ ὦν τῷ.
 Αἰμῶνι λατρεῖν οὐ πρὸς τὸν τὰ τοῖς τῷ.
 Εὖς τὰς τῷ φαίθοντες αἰγῶν διαγράφειν,
 690 Ἡλεκτροφόρον δρᾶν τὸν ἡρακλῆος ῥέεισας.
 Ἡρὸν σὺν τῷ παρὰ ἡμῶν ἐκ τῶν ὀνείων ἀνδρῶν,
 Αὐτῷ λινῷ ἐκείνου, σὺν τῷ λογοθέτῳ,
 Μόνος ἐκ τῶν γὰρ αὐτὸς λατρεῖν ἐκείνου,

Καὶ γὰρ

Erga Aeolicū adolescentē, erga q. Libycū pastorem,
 Dixi erga Arionem rursus Methymnaeon.

Luctum scis equorum Achillis,
 Lugentium Patroclum in pugna casum.
 Communē autē cōsensum erga se mutuō animantium,
 Omitto etiā dicere, tanq. frivolum, atq. prætercurro
 Desiderium novissi canis arbitror Erigone, (hunc.
 Et Xanthippi canis, et cuiusdam Romani,
 Viri magni imperatoris: qui cum cecidisset in pugna,
 Expositum erat cadaver canibus, feris, atque auibus.
 Totus enim exercitus versus est in fugā Romanorum.
 Solus autem canis ipsius fidelior omnibus,
 Multis diebus sustinens, servabat uirum,
 Atq. uerenda contegit herois illius:
 Donec reuertentes deinde duces Romanorum,
 Sublatum absconderunt in sepulchris paternis.
 Alius rursus homo cum cane i. faciens,
 In temporibus admodū ante nos paucis existentibus,
 A latrone interfectus est. addixit autem canis,
 Donec quispiam ex urbe caupo sepelit hunc.
 Cum quo canis pergit caupone ad urbem,
 In cauponaq. persistens, mansuetus erat omnibus,
 Omnibus applaudens atq. blandiens hominibus.
 Ut autem homicida scelestus uenit ad cauponam,
 Canis uelut homo intelligens, furore iusto,
 Irreconciliabilem inferebat illi latratum morsu:
 Donec caupo ipse, atq. omnes qui aderant,
 Admirati, iudicauerunt tutissima ui.
 Discantes autem hunc esse interfectorem hominis,
 Præfecto urbis ducunt nebulonem illum.
 Et crucifixus sublatu est abominandus ille.

Orphei dicere prætermitto liberatores canes,
 Atq. occidentes draconem in ipsum irruentem.
 Omitto canes, me sepe qui liberarunt,
 A uerberibusq. paternis, et consodaliū pugna:
 Qui commiserunt olim pugnam cum Venetiano,
 Causa mei, et cum ipso ceciderunt e cornaculo.
 Prætermitto dicere aquilā, adolescentē deplorantem,
 Atq. combustam cum illo strue mortifera.
 Prætermitto hæc, manifesta cum sint omnibus,
 Ex quibus semper prospicimus apud nos irrationalib.
 Puer quidā in Patris, draconē paruum cum emisset,
 Nutriuit, qui maximus factus, aufugit.
 Corrupto autem olim a latronibus iuuenē,
 Clamante, insiliit in latrones draco:
 Quos et uertit in fugam, seruatq. iuuenem.
 Num igitur ipse draconem uincis, amoris carentia?
 Et quid dico animata? Geryonis arbores,
 Ab Hercule, occiso uiro hoc.
 Sanguine destillant circa sepulchrum huius.
 Prætermitto Phaëthontis populos describere,
 Electriferam lachrymam in Eridano fluentes.

Erat autē ficus quidam apud nos ex præcoccibus,
 Ipsa nomen accepit, ficus doctoris,
 Solus enim ipse comedebat ex illa:

Et ego

Καὶ γὰρ βραχέα ἢ τινὰ λυσιπῆ τῇ λαθροειδίῳ.
 Αἰφνης θανόντος ἢ αὐτῷ ποτὲ τῷ λογοθέτῃ,
 Εὐθὺς ἐψύγη τὸ φυτὸν ἐκείνῳ τῇ ἡμέρᾳ,
 Γεραπρεμέσαν τρομορῆ καὶ ῥυσερῆ τὰ φύλλα,
 Καὶ πάντες ἐθαυμάζοντες τὸ συμβαῖν αἰθρίας.
 Γλαύκων δ' ἐθαμβήθη μόνον, παῦν τὸ συμβαῖν μαθόντες.
 Ἐρράγη ἢ τῇ αὐρίῳ ἐν λυσιπῆς εἰς ῥίζαν,
 Καὶ παντελῶς ἀπέφρυντο, βαῦμα λεανὸν καὶ ξοῖον.
 Οἰσυνυμνίαν ἀλήθειαν, τὸν φωταυγὴ φωσφόρον,
 Ως ἔσθ' ὃν ἄλλοις ἐψύσσεται σπασαίῳ, ὅσθ' ὃν τῷ.
 Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτὰ; ῥόδιον ἔστιν ὅρος,
 Τὴν λυσιπῆ τὰ αὐρίῳ, χαλκῆς περιῖτον βόας,
 Αἰ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον, χωρὶς ῥόδιον βλάβης.
 Ἰλλυριοῖς οἱ τὰ φοῖο ἢ λυσιπῆ καὶ ἀρμονίας,
 Καὶ τις ἰλλυριοῖς καὶ βλάβης γινεμένης,
 Ἀλλήλοισι λυσιπῆ μόνον πᾶτα γοῖν συνειρότου,
 Πιστὸς ἐπαλγυνόμενος ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάβης.
 Καὶ τί σοι ταῦτα τὰ μικρὰ καὶ τὰ σπῶν διδάσκω;
 Καὶ τὴν μαγνήτιν πῶς ὄρεα φιλίας τῷ σιδήρῳ;
 Ἡ πῶς ἢ χρυσόπολις, τῷ λευκῷ χρυσῷ;
 Καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ γράφω μάτην,
 Τὴν πέτρην νιόβην τε, καὶ μέμονος τὴν στήλην.
 Ἐχες τοιαῦτα πόριον, γινόμενα συχνάκις,
 Ως ὃν σημείοις βλέπομεν στήλας καταπιπῆσας,
 Θρόνους, καὶ λείνας, καὶ λοιπὰ συγκλωμένη τῷ πάθει.
 Μὴ σὺ γῆρ' ἀσποργέτορος καὶ τῶν μοι φανείας,
 Μολὲς ψυδογαυρόμενος τῷ βίᾳ δοξαρίῳ,
 Ἀλλ' ἔσο σφύγγῳ ἀπαντας, σύμμιλος τοῖς πᾶσι,
 Καὶ ταπεινός, καὶ προσλήνεις, ὅλος φιλίας γέμων,
 Καὶ πῶροδῆς ὡς δαΐδαλος, ὡς ἱκαρὸς ἐκείνος,
 Καὶ ἑρμῆας αὐτογῶς δόξας χόρσι σὺ ψάειν.
 Καὶ τί γὰρ τὸ δοξάριον τῷ ταλαυπῶρ βίᾳ;
 Καὶ γὰρ μὴ μεταπέσει τις ταῖς τύχαις παλιρροίας,
 Ἀλλ' ὅν ὁ πανδοκὸς αὐτὰ θανάτος πᾶντα φείρει,
 Καὶ λήθης κρύπτει τῷ θυτῷ, καὶ τῆς ἀμνημοσύνης.
 Μόνας αἰὼν φυλάττει ἢ τὰς ἀρετὰς, φιλίας.
 Ἡρ' οὐτυχεῖς τιμώμενος ὁ στρατηγὸς ἐκείνος,
 Ὑπὸρπλῶτος, ὑπὸρπλῶτος, πόντος πᾶντων ὑσώρης.
 Βιλλορόφοντος ἕρως ἢ πρὸς ἑρμῆον πηγάσῳ,
 Ὑσώρομ τὸ ἀλγίον τυφλὸν εἶχε τὸν πῶμα δρᾶ.
 Τύρραντος Διονύσιος, γραμματιστὴς ὑσώρης.
 Ἐρσὺς δὲ πᾶσι βασιλεὺς, ἀρχαῖος εἶτά μοι.
 Ὁ φύτῳ, ὁ φαμύλιος, τὸ ἱεροῖος, ὁ γελίας.
 Ὑπὸρπλῶτος ὁ τίμων ἢ, πλὴν σκαπανὸς ὑσώρης.
 Σώφρων ὁ αἰας, σωτὴς, ἀλλ' Ὑσώρομ παρὰ φῶν.
 Θόροϊτος περιῖτον ἀκέραιος, Ὑσώρομ πῶμα τέλως.
 Οὐάλλιος ὁ σέβιος, οἰκίτης ἐστὶν γινόμενος,
 Ὑσώρομ ῥάμης βασιλεὺς, ὃ τῶν σφῶν τῆς τύχης.
 Ἀντίβας μέγας στρατηγὸς τῆς ὅλης ἡγεμονίας,
 Τὸν παῦλον καὶ τὸν ὀντίον τῶν στρατηγῶν νικήσας,
 Ἀρσένῳ ἢ πᾶν ῥωμαϊκὸν τότε συγκόψας γόνος,
 Ἀλλὰ δραπετὸς Ὑσώρομ θνήσκει φαρμάκῳ πόσει.
 Θιμιστολῆς, τὸ τῶν αἰμάτων αἶμα πᾶν πρὸ τῶν.
 Οὐ μόνος δὲ ἀμαρτῶν, ἀλλ' ἐδοξάσθαι μέγα.
 Οὐ φαλῆρος δὲ μὲν ἑὸς μέγας καὶ τιμητὴς,

ἐταβύριον

ὁ ῥόδος

Et ego, paucas uero quasdam, furto clandestino.
 Repente autem mortuo illo olim doctore,
 Statim interijt planta illo ipso die,
 Cum suspendisset tremebunda atq; rugosa folia:
 Et omnes admirati sumus, quid accidisset ita subitò.
 Amplius autem mirati sumus, omnem euentum edocsi.
 Fracta autem est in crastinum, à uertice in radicem, 700
 Et omnino exiccata est, mira res noua atq; peregrina.
 Iuro ueritatem, ducentem lumen luciferum,
 Quòd neq; in alijs mētītus sum studiosis, neq; in hoc.
 Et quid dico tibi plantas? Rhodius est mons, (lum.
 Nomine Atabyrius, areos olim habens boues. Quæ mugitū emittebat, cū immineret Rhodo pericu
 Illyrijs autē sepulchra Cadmi atq; Harmonie,
 Malo quopiam Illyrijs atq; noxa ingruente,
 Inter sese collisa strepitum emittebant, 710
 Velut indolentes calamitatibus atq; noxis.
 Et cur te hæc modica atq; angusta doceo?
 Et magnetem, quomodo ducatur amicitia ferri:
 Herba autem Chrysopolis, puri auri:
 Et cetera aliorum, ne scribam temerè,
 Saxeam Niobem, et Memnonis columnam:
 Habes talia multa, facta frequenter,
 Vt in signis uidemus columnas quæ ceciderunt,
 Sedes, et lectos, et reliqua confRACTA calamitate.
 Ne tu igitur immanior etiam his mihi appareas,
 Neq; falso gaudens uitæ gloriola, 720
 Sed coram amans omnes, atq; affabilis omnibus,
 Atq; humilis, et mitis, totus amicitia plenus.
 Quamuis alatus ut Dædalus, utq; Icarus ille,
 Quamuis cælesti gyru uidearis tibi manibus tangere.
 Et quid enim æstimatiuncula misere uitæ?
 Quamuis enim non cadat quis à fortunis reciprocis,
 Saltem omninora hæc mors omnia corrumpit,
 Et obliuionis abscondit profundo, atq; interitus.
 Solas uerò æternitas seruat uirtutes atq; amicitias.
 Erat fœlix Timotheus dux ille, 730
 Superditescēs, superdelicians, pauper esuriēs postea.
 Bellerophontes autem sublatus est ad cælum Pegaso,
 Deinde inopia cæcum habuit hominem.
 Tyrannus Dionysius, grammatistes postea.
 Perseus erat antea tibi rex, captiuus deinde mihi:
 Phytion, Psamenitis, Cræsius, Gelias.
 Ditiſsimus uerò Timon antea, fissor postea.
 Prudens Ajax, catus: sed deinde delirus.
 Therſites antea integer, deinde cadauer tandem.
 Tullius Seruius, famulus compunctus, 740
 Deinde Romæ rex. ò mutationes fortune.
 Annibal magnus imperator totius Carthaginis,
 Paulum et Terentium imperatores cum uicisset,
 Funditūq; omne Romanū tunc cum cōcidisset genus:
 Verum fugitiuus deinde moritur ueneni potione.
 Themistocles taurinum sanguinem bibens ante hunc.
 Eumenes erat auriga, sed gloria elatus est magna.
 Phalareus Demetrius magnus atq; honorandus,

700

710

720

730

740

- Τύραννος ἢ τῶν σικελῶν, ὃς τρεῖς ἐπράβη πλάτων,
 140 ὡς μὲν τινες γεγράφασιν τῶν φιλοφυσολογῶν,
 ὅτι ὁρωτὴς ποτε παρὰ διονυσίῳ,
 τίς ὕλη πάσης τῆ χαλκῆς ὁ ἀριστος ὑπάρχει;
 ἀποκριθεὶς ὡς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὅ οὐ ἀβλύως
 στήλας ἀριστοτάτους πλάσας καὶ ἀρμόδιαι.
 οὗτοι δ' ἀνισχυλὸν ἔσαν, ὅντις τυραννοκτόνοι.
 ἀνάλλω γὰρ τὸν ἱππαρχον, ἵδον τῶ πείσιφράτῃ,
 ὕσουλῃς αἰτίας πράσεως πλάτωνος αὐτῇ μίαι.
 ἀλλὰ δισυδρία ἢ, ὕσουλῃς ὅχ' ἡτορ δσα τούτης,
 λέγει τὸν διονύσιον ἐν συγγραφαῖς τῶν λόγων,
 150 ἡτ' ὁμοιότητι πλάτωνι, τῶτον ἀπεμολῶσαι.
 ὅτι καὶ αὐτῇ ἢ ὕσουλῃς, ἀκθε νῦν τῆ τ' ἐτ' ἐ.
 τότε καὶ ὁ λυθίριος φιλόσοφος ὑπέρχον,
 ὅς διθυράμβων ποιητὴς, ὅς ἢ ὅποιος, μάθε.
 καὶ πόσω ἢ τῶν πράσεων ἐπ' αἰῶς μοι νόμ.
 ἀλλὰ καὶ ἀπρεπείσας τὰς αὐτὰς εἰργασμοῦς,
 οὐκ ἐπ' αὐτῇ πᾶσι ποτε παρὰ διονυσίῳ.
 ἀπαξ ἢ δικαιοτάτῃ ἐσάλη λατομίας,
 καὶ πάλιν τῶτον ἐν βραχέϊ ἐξήγαγον ἐκείνος.
 ἐσάλη δ' ὡς τὸ μέταλλον τότε τῆς λατομίας,
 160 ὅτι ὁ διονύσιος ποιήσας τραγωδίαν,
 ἐρταῖς ἀβλύως μέλλουσαν λαμπρῶς ἀναγνωδύλῃαι,
 δέδωκε διονύσιος αὐτῇ τῶ φιλοξένῳ.
 τίρησον, ὃ φιλόσοφος, εἰπὼν, τίλιν τραγωδίαν,
 εἴ τι ἢ φαῦλον, χίωσον, σπουδῶν ἡκιδωμόνος.
 ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τῇ, χίωσι τῇ τραγωδίαν.
 πόσω ἢ ἢ ἐπ' αἰῶς πράσεων ὅτος τότε;
 ἀλλ' ὅμως διονύσιος ἀπαξ εἰς λατομίας
 αὐτὸν βαλὼν, ἐξέλυε γὰρ ἀναγκάει χρόνῳ.
 καὶ πᾶς ὁ ἄλλος ἐαυτὸν δονῶν τῶν σοφωτέρων,
 170 καὶ τῶτοις δις συγγραμμάτι τὰ ἐαυτὸν ὁρβουῖαι,
 γαροινθεὶς τὴν ὑπ' αὐτῶν, μὴ πεπρακὸς ἢ τῶτος,
 τὸν πλάτωνα ἡμύλησε, ταῖς συγγραφαῖς νικῶντα,
 οὐκ ἐστὶ τῶτο ἀληθές, τῶτο τῶν ὕσουλῃς ὄντων,
 κατασχεθεὶς δ' ἐπίδωλος αὐτῶ τῆς βασιλείας.
 ἀνεψιὸν γὰρ δῖονα ὄντα διονυσίῳ
 ἐρ λόγοις ἐπερῶννυε, λαβὼν τῇ σπουδῇ χίαν,
 ἐπράβη τρεῖς ὅχ' ἡ λιτανυθεὶς, ὁ τέρισφος ὁ πλάτων.
 οὗτος ὁ διονύσιος πολλὰς μὲν τραγωδίας
 ἐρταῖς ἀβλύως ἀναγνῶς, δισυδρίας τρίτος ἡλθον.
 180 εἰς λύτρα ἢ τῶ ἐκτορος καλυμνομένου τὴν δρᾶμα,
 ἀναγνωδύειν οὐκ ἔστιν ἀνάγκη ἐν ταῖς ἀβλύως.
 ἐρ ἢ τῶ κατὰ πλάτωνος δρᾶματι γεγραμμένῳ,
 γλέων ἡμικωτόρῳ μὲν, ἢ τραγωδίας ὄντι,
 δονῶ τὸν σίχον ἐλεξεν, ὅς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη.
 αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίσειν οἱ μωροὶ βροτῶν.
 τῆς πρώτης νῦν ἐπιστολῆς ἔχεις τὰς ἰσορίας,
 εἰκοσινεὶς εἰς ἀριθμὸν τῶς πάσας ὑπ' ἀρμονίας.
 νῦν ἢ δικάσας γράφοντες ἐπιστολῶν τὸ πρῶτον,
 εἴτ' ἢ ὑπὸ πάσας ἡλθον μὲν αὐτῶν γραφῆναι δέον,
 190 ἐπ' αἰς διαγράφοις μὲν τὰς τῶτον ἰσορίας.
 καὶ δὴ μετὰ τὴν πρώτῃ μὲν ἐπιστολὴν γραπτήν,
 τὸ κείμενον δισυδρίας τρεῖς, τρίτης, καὶ τῶν ἄλλων.

Tyrannus erat Siculorum, cui tertio uenditus est Plato,
 Ut quidam scribunt falforum sermonum amantes.
 Quoniam interrogatur forte à Dionysio,
 Quid nā totius materie eris prestantissimū existat?
 Respondens ipsi dixit, quo Athenis
 Statue constarent Aristogitonis et Harmodij.
 Illis aut statue erant positæ, quod essent tyrannicide.
 Interfecerunt enim Hipparchum, filium Pisistrati.
 Falsa causa uenditionis Platonis hæc una.
 Alia secunda non minus falsa existens hac,
 Dicit Dionysium in conscribendis orationibus
 Victum à Platone, hunc uenditum ablegasse.
 Quoniam uerò et hæc falsa, audi nunc Tzetzen.
 Tunc etiam Cytherius Philoxenus fuit,
 Qui Dithyramborum poëta, qui qualis fuerit, disce.
 Et quod uenditionibus dignus mihi intellige,
 Sed et absurdissima tot cum patraisset,
 Non uenditus est unquam à Dionysio:
 Semel autem iudicissimè ablegatus est ad lapidicinam:
 Et rursum hunc breui reduxit ille.
 Missus est autem ad metallum tunc lapidicina,
 Quoniam Dionysius cum fecisset tragœdiam,
 Quæ Athenis splendide recitanda erat,
 Dedit Dionysius ipsam Philoxeno:
 Seruus ô Philoxene, inquit, tragœdiam,
 Si quid autem malum, dele, considerans diligenter.
 Ille autem ab initio in finem, delet tragœdiam.
 Quot uenditionibus dignus erat iste tunc?
 Sed tamen Dionysius semel ad lapidicinas,
 Ipsum proiciens, eduxit in momento temporis.
 Et quomodo alios se arbitrans sapientiores,
 Et his dans scripta sua ad corrigendum,
 Ebrius iudicatus ab ipsis: cum non uedidisset aut bos,
 Platonem uendidit, scriptis uincetem.
 Non est hoc uerum, hoc autem fabulosissimum.
 Sed quia deprehensus insidiator illius regni.
 Consobrinum enim Dionem existentem Dionysij,
 In sermonibus roborabat, accipere sceptrum regni,
 Venditus tertio est, non occisus ter sapiens Plato.
 Iste Dionysius multas quidem tragœdias
 Athenis recitans semel atq; iterum uenit.
 In redemptionem autem Hercules uocata fabula,
 Recitata uicit omnes qui erant Athenis.
 In ea autem quæ est contra Platonem scripta fabula,
 Plus depressior quidem tragœdia existens,
 Opinor uersum dixit, quæ principio scriptū reliquit,
 Ipsi enim illudunt stulti mortalium.
 Primæ nunc epistolæ habes historias,
 Vigintitres numero omnes existentes.
 Nunc autem decadas scribentes epistolarum primum.
 Siue igitur quot iudicauerimus ex ipsis scribere oppor
 Deinde describemus harum historias. (tuum,
 Et sanè post primam mihi epistolam scribendus est
 Textus secundæ, tertiæq; et reliquarum.

Hic deside-
rantur mul-
te historie

ἄτορ

Α ἡ μὲν ἰστορία ποντηκῶσιαι πισύρων τ' αὖτον,
 Εἰκοσι δ' ἦσαν ἐπιστολῶν, πρὸ τῶνδε ἰδέ τρεῖς ἄλλαι,
 Γίνονται ποντηκῶσιαι δέκα, σὺν δ' αὖ ὅντιαι.
 Ἀλλὰ δ' αὖ ἐκαστὸν καὶ τὸς ἀρρέοντα, μίαι τε,
 Γράττω τάξιμ' ἐχέουσιν, οὐκ ἐπὶ πρὸ βιβλίοις.
 Λοιπὸν ὁμῶς τῆς δὲ ἰστοριῶν βιβλίοις,
 ἔξ ἑκατοτὸν ἄλλας, ἔξ δὲ δεκάδας, πλέον ὅτι ἡ τῶνδε.
 Ἀς δὲ τρεῖς σὺλῃσαν ἀνακτορίων ἀπὸ δόμων,
 Τῶνδε τόποι ἱερνοί, τὰύτας γράφει δ' εἰς παῖς ἐφύρην.

Historia autem quingentæ, quatuor absq;
 Viginti autem erant retro, ante hæc ecce tres diæ,
 Fiuntq; quingentæ decem, cum autem rursus nouem,
 Aliæ autem rursus centum, et quadraginta, unaq;
 Primum ordinem habent in uestibulis libri.
 Deinceps uniuersitas est per historiarum librum,
 Sex centuriæ, sex decades, plus nihil autem hisce.
 Quas autem quidam surripuerunt regijs ab ædibus, 200
 Harū loci uacui: eas autē scribe, sicubi forte inueneris.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΕΞ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ

Δυσίβρας ἐπιστολῆς, μέχρι τέλους τῶν ἑκα
 τὸν ἐπ' αὐτῇ ἐπιστολῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

ἰστορία πρώτη.

HISTORIAE A PRINCIPIO IPSO

secundæ epistole, usq; ad finem centum
 septem epistolarum.

DE ATLANTÉ.

Historia prima.

λίβυος,
 ἢ λίβυς

Τ Λ Α Σ, τὸ λίβυς, ὡς φασὶ παῖδες τῶν
 αἰγυπτιῶν,
 Καὶ μάλλον ὅσοι πείθονται σώφιδι
 χρονογράφοι,
 Ἐν χρόνῳ λίβυος ὁσίριδος, τῷ διόνυσον,
 νῦν.

Ὅτ' ἰν' ἐμῆς τριμύτης, ὅς ἐστι τῆς γραμμάτων.
 Ἐμῆς ὁμῶς, καὶ προμῆδους, καὶ ἡρακλῆος, τυφῶν τε,
 μοι οἱ σύμπαντες αἰγυπτιῶσι. ἑλλῆνας νῦν τ' ἐμὴ νόα.
 Ὡς δ' ὅσιρις διόνυσος, ὅστις ἐστὶ νῦν,
 Εἰς νῦσαν γλῶ συλῆμονος τελευσαν ἀραβίας,
 Εἰτ' ἔρ' εἰς νῦσαν τὴν ἰνδῶν, ὅσον ἀμπελουργίαν,
 Εἰτ' οὖν εἰς ἔρος τὸ λυβάρ, ὁ πόρ τῆς ἀρμονίας,
 Ὡς πόρ χαλδαῖοι λέγουσι, καὶ ἀρμονίῶν γόνυ.
 Ὡς οὖν ἐφύρην ὁ αὐτὸς ὅτις ἀμπελουργίαν,
 Φυτὰρ ἐν λυβάρ, γεωργικῶν, τῶν χρεαστῶν μνῆμα,
 Χρῆζον ταῦτα τοῖς σύμπασι ἀνθρώποις ἐκ διδασκῶν,
 Τῇ γυναικὶ μὲν σύμβουλον ἀφείκεν ἐμῶν τὸν μέγα,
 Τὸν δ' αὖτε τῶν χρεαστῶν σχεδὸν τῷ βίῳ παύτων,
 Τὸν δ' ἡρακλῆα στρατηγὸν γῆς ὅλης αἰγυπτίας.
 Τὸν προμῆδῃα τῶν ἡδὺν ὑποστρατηγέτην.
 Τὸν βῆσιριν φυλάττην ἡ λυβάρ τὰ τῆς φοινίκης.
 Τὸν δ' αὖ ἀντάιον στρατηγὸν ποιήσας τῆς λυβῆς,
 Μετὰ στρατῷ καὶ γεωργῶν καὶ γυναικῶν χορείας,
 Ἀντὸς ἐχώρει δ' ἰνδῶν, ὡς πρὸς ἀσίας τόπους,
 Καὶ πανταχῶς τῆς σύμπαντος ἀνθρώπων ταῖς τέχναις.

Τῶνδε τυφῶν ἡ ἀδελφὸς, ἀποδιδυμῶντος τῶν,
 Τὸν βῆσιριν, ἀντάιον τε, καὶ χῆρα στρατηγῶν
 Λαδῶν συμπαρὰ σπίνοντας, καὶ χρηματῶν μνῆμα,
 Νεωτέρῳ, τὸν ἀντιον κρᾶτος λαβὴν ἐλπίδας,
 Ἀλλὰ πῶς ὁμῶς ἐμῶν, καὶ γὰρ τὸν ἡρακλῆα,
 Ἀποδραμὸν τὴν αἰγυπτίαν, ἦλθεν εἰς ἰλιπύαν,
 Σὺν ἀποστάταις πόρι τοῖς, καὶ πόροις ἡ χρημάτων.
 Σὺν οἷς τῷ αὐτοκράτορι ὁσίριδι συνάμυν
 Συρράβας, ὑποστρέφοντι μάλιν, ἡτ' αὖ τὸ πρῶτον.
 Ἐμῶς ἡ λόγους πείσαντος σοφὸς τῆς ἀποστάτας,
 Ὡς πρὸς τὸν αὐτ. κρᾶτορα πάλιν μεταστραφέντων,

ὁσίρις

Τ Λ Α Σ. Libyis, uti dicunt filij
 Aegyptiorum,
 Et magis quotquot consentiunt So-
 phidi, temporum scriptori:
 In temporibus erat Osiridis, Diony-
 sij, Noë:

Quædo erat Mercurius term maximus, qui inuētor lite-
 Mercurius simul, et Prometheus, et Hercules, Typhōq;
 Vniuersi Aegyptij: Græcos nunc mihi reputa.
 Ut autem Osiris Dionysius, qui est et Noë,
 In Nyssa terra felicitis existente Arabiæ,
 Siue in Nyssa Indorum, inuenit uitium culturam, 210
 Siue in monte Libar, qui est Armenia,
 Quæmadmodū Chaldæi dicūt, atq; Armeniorū gētes.
 Quod igitur inuenit iste uir uitis culturam,
 Plantarum cultum, terræ cultū, rerū utilium innumera,
 Volens hæc uniuersos homines docere,
 Vxori quidē consultū relinqūes Mercuriū magnum,
 Inuentorem utilium ferē uite omnium,
 Herculem uerò imperatorem totius Aegypti,
 Prometheum autē huic dans proximū ab imperatore,
 Busirin seruare autem linquens Phœniciam. 220
 Rursus Antæum ducem faciens Libyæ,
 Cum exercitu, atq; agricolis, et mulierum choreis,
 Ipse proficiscebatur per Indos ad Asiæ loca,
 Et ubiq; uniuersos bene afficiens artibus.

Huius Typhon autem frater peregrinante hoc,
 Busirin, Antæumq; et manum exercituum
 Cum accepisset commilitātes, atq; pecunias immēsas,
 Insolescit, tyranni robur accipere sperans.
 Sed ueritus Mercurium, atq; etiam Herculem,
 Relicta Aegypto uenit in Cilicia, 230
 Cum desertoribus multis, atq; prouētibus pecuniarum.
 Cum quibus imperatori Osiridi consanguineo
 Congressus, auersanti pugna uincebat primum. (res,
 Mercurio autē rationib; persuadētē sapientib; de seruo
 Ut ad imperatorem rursus reuertentur,

Osiris

- Ο ὅσις διόνυσος ἤτῃσι τὸν τυφῶνα.
 Ὄθεν μῦθον ἀνέπλασαν τὰ μυθογράφων γόνι,
 Ως ὁ τυφῶν τὰ τῷ διὸς ἐκφεύγει πρῶτον νόστρον.
 Κυρύνει ταῦτα λιβύης ἡ λαμπρὸς ἤτῃσι τὸν διᾶ.
- 240 Εἰμὶ ἢ ταῦτα λιβύης αὐτός, καὶ τῷ διὸς ἢ δότος,
 Ὁ βῆς τὸ κράτος ἐσχῆκε, λαβὴν τὸν τυφῶνα.
 Ταῦτα περὶ μακρινὰ ὄρα, ὡς ῥήτωρ ἀλλογορεῖ.
 Δία μὲν νῦν τὸν ὅσιον βασιλεῦσιν τὸν βασιλέα.
 Τὸς βασιλεῖς γὰρ ἀπαντας, διὰς οἱ πρὶν ἐκείλουν.
 Τυφῶνα τότε δ' ἀδελφὸν τῶν τῶν γὰρ εἶχε κλύειν.
 Στοιχεῖται ἢ γίνωσκε με πάλιν καλεῖν μοι διᾶ,
 Τὴν ἡσυχίαν διαβρῶσιν, τὸν σὺν κρῆτον ἀδελφῶν.
 Τὸν, ὃν μετὰ διαβρῶσιν παῖδες φασὶν ἐλλεύειν.
 Τυφῶν, καταιγίδι τε, καὶ πονύμασι βίαισι,
 250 Πρὸς τὴν ἀρχαίαν σύγχυσιν αὖθις μετατρέψωμαι.
 Εἰ μὴ πυρὸς ἐρμαίνῃ, καὶ σιλασμάτων τότε
 Ραγούτων, λαβῆραῦτων τε συγχύσεις τὰς οὐγὰς,
 Εμπάλιν ἢ διαβρῶσις ἀπείλει τὸ κράτος.
 Τοῖς ψυχραῖς δ' ἀλλογορεῖ, τὸν διᾶ νῦν μοι νόει.
 Τὸν νοῦν ὁ τυφῶν γὰρ νικᾷ, νόπῳ τὰ νῦν τὰ τῶν.
 Εὖς ἐρμῆς ὁ λογισμὸς, πάλιν τὸν νοῦν τὸν νόον.
 ΑΛΛ' οὐκ ἐμοὶ τὸ σαφές, χρῆμα ἀναλαμβάνειν.
 Ο ὅσις διόνυσος, ὡς ἤτῃσι τυφῶνα
 Αὐτὸν τε καὶ τὸς πρὸς ὄντας ἐκείνους λαβερύνας,
 260 Πρὸς βῆσι τὸν φοῖνικα, καὶ λίβου ἢ αὐτῶν,
 Τὸν ἡρακλῆα πέπομφε, μάχην αὐτοῖς συνάψαι.
 Ὁς ἡρακλῆς εἰς λίβουσαν στρατοῦσε τότε χώραν.
 Αὐτὸν ἐκπομπῇ ἀπὸ πύλων ἀπέναντον αὐτῶν,
 Εξω τῆς χώρας πόλεμον συνέψατο τῆς ἐκείνης.
 Τῇ ἐμπαθείᾳ τόπῳ γὰρ ἐκείνῳ νῦν εἶχον.
 Ὄθεν τὴν γλῶσσαν ἀνέπλασαν μύθοι τῶν αὐτῶν,
 Λέγοντες, τὸν πῆλιν τῶν τῶν γὰρ ἐγείρει μάχης.
 Τὸν οὐδ' εἰς τὴν λίβουσαν ὁ ἡρακλῆς ἀνέειλον.
 Ἐκείνῳ καὶ ἐξ ἀτλαντὸς τὴν ἀστρονομίαν ἔγνωκεν,
 270 Τότε τὴν τέχνην τὴν ἀνδρὸς τὴν ἀστρονομίαν ἐγρόντος.
 Ὄθεν τὸν ἀδελφὸν φασὶ τὸν ὕψιν βασιλεῖν,
 Ἐκ τῆς ἢ τὸν ἡρακλῆα, τὸν λαβόντα φέρειν.
 Ταῦτα πρὸς τὴν ἀτλαντὸς, λόγοι τῶν αἰγυπίων.
 Ἐλλεύει λόγοι ταῦτα ἢ, ἡλῶ τῶν αἰγυπίων,
 Τῷ ἡρακλῆα προσάπτειν ὡς τῷ τῆς ἀλκυμῆος.
 Καὶ ἀτλαντὸν ἢ λίβου, ἵαπετ' ἐμὸν γόνι,
 Πρὸς ἢ τὸς ἀστρονομίας γόνι, πῶς τοπος ἡγεμονίᾳ,
 Ὁς ἀτλαντὸς ὕψιν ἀτλαντὸς τῶν πρὸς ὄρα,
 * Κατὰ ἐβραίων τε ραβδῶν, καὶ κατὰ τὴν ἐλλεύειν,
 280 Πρὸς ὡς τὸς ἀστρονομίας τὴν γὰρ μετὰ ἐξείναι,
 Καὶ ἡρακλῆος ἀνῶθεν ὡς δύο τρία γόνι.
 Ὁμοῦ τὸ ἀστρονομία τῶν ἀτλαντὸς τῶν πάλαι,
 Εξ ὅπου ὁ αἰγυπῖος ὁ ἡρακλῆς ἐγρόντος,
 Τῷ ἡρακλῆα προσάπτειν ὡς τῷ τῆς ἀλκυμῆος.
 Καὶ ἀτλαντὸν ἢ λίβου, πάλιν ὡς πρὸς προσφῆκην.
 Ὁ δὲ μὲν δ' ὁ παρὼς φυσικῶς ὁρῶν γράφειν,
 Σφαιρὰς λινύσεις ὕψιν, τὴν πρὸς τὸς δύο πόλεις,
 Ατλαντὰ κατωτῶματι, θὰ γὰρ ἀστρονομία.
 Αφ' ἧς πρὸς τὴν λινύσεως, τὴν ὕψιν ἢ λῆγω,
 290 Ὁ ἡρακλῆς ὁ ἡλῶς τὴν σφαιρὰν πρὸς τρέχει.

Osiris Dionysium uicit Typhonem.
 Vnde fabulam finxerunt fabularum scriptores,
 Quod Typhon Iouis incidit prius nervos:
 Pera autem abscondens bos, præclarè uicit Iouem.
 Mercurio autem eos furante, Ioui; reddente,
 Iupiter imperium adeptus deiecit Typhonem.
 Hæc ætiusiora, uelut rhetor inuertit,
 Iouem quidem nunc Osirim uocans regem.
 Reges enim omnes, Ioues antiqui uocabant.
 Typhonē uerò huius fratrē, hoc enim habuit nomen;
 Elementaliter aut accipe rursus mihi appellare Iouem
 Mundanam dispositionem, temperatū probè aërem:
 Quem post dispositionem, filij dicunt Græcorum,
 Vorticibus, procellisq; atq; spiritibus uehementibus.
 Ad primam confusionem rursus conuersum iri:
 Nisi igne Mercuriali atq; fulgetris tunc
 Confractis, ac dissipantibus confusiones humidas,
 Rursus dispositio acceperit imperium.
 Ad animata aut referens, Iouem mentem mihi cogita.
 Mentem enim superbia uincit, cædens nervos huius:
 Donec Mercurius cogitatio, rursus mentem intēdat.

Sed gratia mihi claritatis opus resumere.
 Osiris Dionysius ut uicit Typhonem
 Ipsum, atq; primates illius cohibuit,
 Ad Busirim Phœnicem, et Libycum Antæum,
 Herculem misit, pugnam cum ipsis ut committeret.
 Qui Hercules in Libyam ducto exercitu regionem,
 Ipsum sexaginta cubitorum interfecit Antæum,
 Extra regionem commissa pugna cum illo.
 Experientia enim locorum illic uincere non potuit.
 Vnde terram finxerunt matrem Antæi,
 Dicentes, hunc cadentem, illam excitare pugnis.
 Hunc igitur in Libyssa Hercules interfecit.
 Illic et ex Atlante astrorum scientiam percepit,
 Pridem arte illi astrorum inuenta.
 Vnde Atlantem dicunt cælum sustinere,
 Ab hoc autem Herculem hoc accipientem ferre.
 Hæc de Atlante, sermones Aegyptiorum.

Græcorū uerò sermones hæc, qui emulantur Aegy-
 Herculi accommodant, filio Alcmenæ. (prius
 Et Atlantem autem Libyi, Iapeti quidem filio,
 Ante quatuor uerò generationes Pelopis existenti,
 Qui Atlas posterior est Atlante priore
 Iuxta Hebræorum historiam, et iuxta Græcorum,
 Personæ quadraginta cum uno quidem senario,
 Et Herculi superius ut duo tria genera.
 Inde astrorum artificium Atlantis antiqui,
 Ex quo ille Aegyptius Hercules cognouit,
 Herculi accommodant filio Alcmenæ.
 Et Atlantem Libyi, uerum ei quem prædixi.
 Homerus autem omniscius naturalius scribens,
 Sphæræ motus cœli, quæ est ad duos uertices,
 Atlantem nominauit. currit enim irrequieto cursu.
 A quo primo motu, cœli autem dico,
 Hercules sol orbem circumcurrit.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΠΡΟΣΩ

πορ πρόφασιμ, καὶ περὶ τοῦ, εἰς ἑνὸς
ψαλάξαι. β.

Λέξαι μοι ταῦτα γίνωσκε τῶν τροπικῶν τυγχάναι.
Εἰσὶ ἢ τῆς σεμνότητος, εἰσὶ καὶ τῆς μεγέθους,
Υψόσαι τὴν ἀντίλειαν τῇ τροπικῇ τῷ λόγῳ.
Ἀντὶ γὰρ τῷ ἀνάφορμον, καὶ ἀφορμὴν εἰρήναι,
Μὴ πρόφασιμ ἀνθρώπων τινὰ μοι προφασίσαι.
Καὶ λέξαι μίαν τροπικὴν σκληρὰν ὁ ῥήτωρ λέγει,
ὅτι εἰς τὸ ἀνθρώπων, ἢ ἔχει γὰρ δευτέραν,
Λέξαι ἐτέραν τροπικὴν, λευγάνου τὴν πρώτην.
Ὡς εἴπωρ αὐτὴν εἰρήναι μιν, τοιοῦτο τρόπον,
Μὴ πρόφασιμ ἀνθρώπων τινὰ μοι προφασίσαι,
Μαρφαζιμοῦ ἢ χρωμασίου τῆς πιθανολογίας.
Μὴ δ' εἰς κοινὴν ψαλάξαι, χέαντας μάτην λόγους.
Καὶ αὐτὴν λέξαι τροπικῇ, καὶ τῶν σκληρῶν ὁμοίως,
Οὐχ ἡσπέρ οὐκ ἀνθρώπων τὴν λέανσιμ λαβῶσα,
Ἐξέπομοῦν λέξαι, ῥυτῶν, καὶ τῶν φορμίσαι.
Ταῦτα ἢ πρὸς ἀλέξανδρον σεμνῶς λυκόφρων εἶπεν,
Ἐκ τῶν κροτύντων τὰς νύκτας κυθαρωδῶν ἀμίδως,
Χρῆσθαι εἰπεῖν, ὡς συναφῶς λοιπόμεν τῇ ἰστορίῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ * ΑΛΗΤΙ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ

τὸν ὁμηρικὸν μενέλαον. γ.

Ομηρος πᾶσι τοῖς τέλει τῆς βίτης ῥαψωδίας,
Φέρει τὸν ἀγαμέμνονα τὸς ἀριστεὺς λαλῶντα,
Πρὸς τὴν θυσιᾶν τῷ Διὶ, ὅτω τὰ ἐπὶ λόγῳ.
Κίησιν ἢ γέροντας ἀριστεύας παναχαιῶν.
Νέστορα μὲν πρῶτιστά, καὶ ἰδομενεῖα αὐμκτά.
Ἀντὶ γὰρ ἐπεὶ αἰαντε δύω, καὶ τυδείος υἱόν.
Ἐκτορ δ' αὐτὸν ὁδυσσεῖα διί μετ' ὅτ' αὐτὸν αὐτόν.
Ἀντόμαχος δὲ οἱ ἦλθε βολὴν ἀγαθὴν μενέλαος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΡΑΧΕΙΑΣ ΑΝΤΙΓΡΑ

φῆς ἱατά λακωνικῶν. δ.

Καὶ τῇ βραχυλογίᾳ πρῶτος τῶν λακωνικῶν,
Ομηρος παραδείξαι σαφῆ διδασκαλίαν.
Περὶ τῇ μνηστῶν γὰρ λακωνικῶν ὑπερμενῶν,
Τάδε φησὶ ἱατά ῥητόν τῇ γάμμῃ ῥαψωδίας.
Ἄλλ' ὅτι δὴ μύθος καὶ μελέα πᾶσι ὑφαινον,
Ἡ τοι μὲν μενέλαος ἐπιστροφάδην ἀγόρευσε,
Γαῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως. ἐπεὶ ὁ πολὺ μύθος,
Οὐδ' ἀφαιμαρτοπέης, εἰ καὶ γονεῖ ὑσθρὸς ἦεν.
Περὶ βραχυλογίᾳς ὅτω τῇ τῶν λακωνικῶν,
Ομηρος πρῶτος ἔλεξεν. ἰσορριμῶν τε λόγοι
Γράφουσιν, ὡς οἱ λακωνεῖς ποτὲ μακρογορήντων
Ἐπιστολὰς διεξιμένοι, ταδὶ πορτεχῶσας,
Ὡς, εἰ ταδὶ μὴ γονότο, καὶ μὴ συμβαίη τάδε,
Στράτευμα συγκροτήσασιν, ὁπλίσσας τὴν ἵππον,
Καὶ τὸν σὺν ὅτ' αὐτὸν ποταμὸν ῥάστα πορρωθενότες,
Καὶ λόγους συμπληρώσας, καὶ πορβαλόντες μάχην,
Ἐν ἀκρεῖ χειρὶ σπάρτεσθαι, καὶ τὴν λακωνικῶν,
Καὶ θῆσθαι κληῖδοισιν, καὶ ἄλλα ἢ μύθια,
Ὅσα αὐτὸς ἐπιστολὰς μεγάλαις ἢ ἐγράφη.
Αἶμα, μόνον αὐτὸς γράψαν οἱ λακωνεῖς οὐ χαρτή.
Καὶ ἱατά σκευάσμονοι, αὐτὸς περὶ τὴν ἐκείνους.

PROVERBIVM, DE EO QVOD

est, Probo vultu occasionem: et de, in u-
cium contrēctare. 2.

Dictiones mihi haec cognosce troporum esse.
Sunt autem gravitatis, sunt et magnitudinis,
Attollentes utilitatem tropo orationis.
Pro enim euphormon, nunc aphormen dixi:
Non prophasin euprosopon quandā mihi prae texas.
Quamvis dictionē unam versam duram orator dicit,
Vt est euprosopum, non habet enim secundam,
Dictionem aliam versam, leuigantem primam:
Veluti siquidem diximus huiuscemodi modo,
Non prophasin euprosopon quandā mihi prae texes, 300
Deformatam coloribus efficacis orationis.
Neq; in uanū contrēctates, fundētes frustra sermones,
Et ipsa dictio tropica, et durarum similiter.
Nō quēadmodū in Lycophrone, leuigationē accipiēs
Ex sequentibus dictionibus, chordae, et cithara ludere.
Haec autem ad Alexandrum apte Lycophron dixit,
Ex pulsantibus chordis citharædorum sine mercede:
Volens dicere, non coniungēris posthac Helenæ.

DE ALE * QVODAM, ET IVXTA,

Homericum Menelaum. 3.

Homerus alicubi ad finem secundae Rhapsodiae,
Inducit Agamemnonem magnates uocantem, 310
Ad uictimam Iouis, sic hosce uersus dicens:
Vocauit autem senes praestantissimos Achiuorum,
Nestorem in primis, atq; Idomeneum regem,
Ceterum deinceps Aiaces duos, atq; Tydei filium:
Sextum autem rursus Ulyssē, Ioui cōsilio equalem,
Per se autem illuc uenit uoce bonus Menelaus.

DE BREUITATE SCRIPTVRAE

iuxta Lacones. 4.

ET breuiloquentiae primus, quae est Laconum,
Homerus tradit apertam disciplinam.
De Menelao enim Lacone existente,
Haec dicit ad uerbum in tertia Rapsodia: (bant, 320
Sed quādo sanē fabulas atq; cōsultationes cunctis texe
Siue quidem Menelaus succincte concionabatur,
Pauca quidē, uerum admodū sonore. quia nō loquax,
Neq; aberrans uerbo, quamuis natu posterior fuerit.
De breuiloquentia sic, quae est Laconum,
Homerus primus dixit. historicorumq; sermones
Scribunt, quod Lacones olim prolixē dicentium
Epistolas cum suscepissent, huiuscemodi continentes,
Videlicet, Si haec non fiant, neq; eueniant haec,
Exercitum coacturos, armatosq; equitatum, 330
Et Eurotam fluium facile traiecturos,
Et turmas simul densaturos, atq; cōmissuros pugnam,
In momēto subacturos Spartā, et regionē Laconum,
Positurosq; uastitatem: atq; alia innumera,
Quae in sex epistolis magnis non scriberentur:
Siquidem, solum rescribebant Lacones in charta,
Et obsignantes remisissent illis.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΝΟΣ, ΟΤΙ ΤΟΝ

Λεοίσον καὶ ἰδὼν οὐ τιθεάν-
μακον. ε.

ΤΑ ΣΟΛΩΝΟΣ ΠΡΙΝ ΕἰΠΟΜΕΝ, Τῇ ἰστορίᾳ Λεοίσον,
ἢ τις παλαιῶν ἰστοριῶν οὐ ταῦτα καίται πρώτην.

340 Οὕτως καὶ παλαιῶν ἡξέωμεν, ὅσα χρειαῖν, συνήμω.
Καὶ ὅσα ἔκ ἐγγραφῶν, ὡς μὴ χρειαῖν, τότε.

Πρῶτος δὲ Δράκων γέγονεν ἀβλύσις νομογράφος,
Ἀπασιν τοῖς ἐγκλημασι, μέχρι λλοπύς λαχάνων,
Φονορτὸ ἐπιτίμιον ἀνδρῶν ὀρίσων.

Δι' ὃν Δημάδης ὑπόρου ῥήτωρ ὁραῖος ἰάλλει,

Πολὺν ἢ ἀποτόρος ἀποφθιγμάτων λόγοις,

Μεγαλὸν συνδολίμωσεν οὐ κατινήμω λείπει.

Εοικον, ἀνδρῶν δικαστῶν, Δράκωνι ὁ νομογράφος,

Οὐ μελαινι, δι' αἵματός τινος νόμος ἢ χαράζει.

350 Μετὰ τῇ τῷ Δράκωνι ἔτη νομογράφος,

Γίνεσθαι Σόλων ἀτρίκοις διστάζον νομογ. ἄρος.

Θαλῆς δ' ὡν φίλος Σόλωνος, ἄφρον ἴσων τὸν βίον,

Πολυάκην συνωθεῖτο μὲν τῷ Σόλωνι πρὸς γάμον.

Οὐδὲν δ' αὐτὴν ἐγγιν αὐτῷ γράφοντ' ἢ τῶν νόμων,

Ἀπαίρει, ἔπει, πρῶτα μὲν μάττω ποιεῖς, ὡς Σόλων.

Τοῖς ἀρχαίοις νῆμασιν ὁμοιοὶ γὰρ οἱ νόμοι.

Τὰ μὲν μικρὰ καὶ ἀδύνατα διωάμενοι ἱατέχων,

Ἐκ τῶν δυνατωτέρων ἢ ῥηγνύμενοι ραδίως.

Οὕτω λοιπὸν δικαιοῦς ὁ Σόλων ἐκλυμῆσαι

360 Ἡθελῶσιν, ἀποπείραν ποίημενος τῶν νόμων,

Εἰ τυρωθῶσιν ἀτρίκοις, ἔτι συμπαταθῶσιν.

Καὶ δι' καὶ παρὰ μίλητον ἦλθε βαλὼν πατρίδα.

Θαλῆς ἢ συνεισκήκασον τινὰ τῶν μιλῶν,

ὡς ἐκ τῶν ἀβλύων αὐτοῖς ἄρτι πεφορτισμένοι.

Σόλων δ' ἡρώτησεν αὐτὸν, μή τι ἱκανὸν συνείκη;

Ὁ δ' εἶπε, νέος τέθνηκε πατὴρ ἀποδημῆντος,

Ἡ πόλις ἢ προσέπειμι πᾶσα τὸν νεανίαν.

Τῷ Σόλωνος εἰπόντος ἢ, μὴ Σόλωνος λῦν ἄρτι

Κακείνῳ καὶ εἰπόντος ἢ, Σόλωνος πᾶσι ὁ νέος.

370 Ὁ Σόλων ἄρχεται θρυλῶν, καὶ ἱατῶσιν τὴν λύμην.

Θαλῆς δ' οὐδὲν οὐ γέλωτι περὶ βαλὼν τὸν αὐτὸν,

Εἰ μὲν, φησὶ, τὸ σπύσασμα, πᾶσι διακνύων Σόλων.

Ταῦτα με ἀπεστῆνοι γὰρ καὶ παιδευγίας,

ἂν νῦν καὶ σὲ τὸν Σόλωνα τὸν μέγαν ἱατῶσιν.

Ταῦτα μὲν παρὰ μίλητον τῷ Σόλωνι συνείκη.

Ὁ δ' ἦδη παραγῶν περὶ λυδῶν τὰς σάρκας,

Κροίσος αὐτὸν μετὰ πέμπει, ὡς πρὶν εἶπον, ποιεῖται.

Τὸν θεσσαρὸς τε δεικνύειν, ἐφ' οἷς αὐτῶν ἐθάρρει,

Ὅπως αὐτῷ μακροχρόνῳ, δόξας τῶν συνδολιμῶν.

380 Ὁ Σόλων δ' ἐμακαρίσεν ὁδολῶν μὲν ὁ Σόλων,

Τὸν, ὅς ἢ προσεγγίξει μὲν ἀτίμως παρρωσθῆναι.

Ἰδὼν ἢ τὸτον αἰσώπων ὅτω παρρωσθῆναι,

Σόλων, εἶπε, φιλόσοφε, τοῖς βασιλῶσι πρέπει,

Ἡ τὰ θυμῶν λέγειν μὲν, ἢ μὲν ὅπως λέγειν.

Ὁ ἢ φησὶν, ὡς αἰσώπων, τοῖς βασιλῶσι πρέπει

Ἡ λέγειν τὴν ἀλήθειαν, ἢ μὲν ὅπως λέγειν.

ΠΕΡΙ ΟΡΝΕΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙ-

νικος. σ.

Ο Φοῖνιξ ὄρνις ἐστὶν ἐν παντὶ τῷ βίῳ,

Ταῦτον

DE SOLONE, QVOD VI-

dens Crasum, non admi-
ratus est. 5.

Res Solonis ante diximus in historia Crassi,
Que omnium historiarum hic ponitur prima.

Verum et rursus dicemus que opus sunt, breviter:
Et quaecumque non scripta sunt, velut non utilia, tunc.

ἀξέωμεν

Primus Dracon fuit Athenis legumlator,

Omnibus culpis, usque ad furtum olerum,

Cædem poenam immisericorditer definiens. (tudine;

Propter quæ Demades deinde rhetor formosus pulchri

Multo autem formosior scite dictorum orationibus,

Vehementer placuit in iudicio cum dixisset,

Videtur, viri iudices, Dracon legumlator,

Non atramento, sed sanguine leges exarasse.

Post septem Draconis annos legumlatoris,

Fuit Solon Atticis secundus legumlator. (tam;

Thales autem existens amicus Solonis, cælibet agens vi-

sepe impellebatur quidem a Solone ad nuptias.

Nihil uero contradicebat ipsi. scribenti autem leges,

Importunis, inquit, rebus frustra laboras, Solon,

Aranearum namque filis similes sunt leges,

Parua quidem et debilia ualentes cōhibere,

A potentioribus autem rumpuntur facile.

Sic deinceps decennio Solon peregrinari

Voluit, experimentum faciens legum,

Si seruarentur ab Atticis, siue conculcarentur.

Et sanè ad Miletum uenit, Thaletis patriam.

Thales autem insruxit quendam Milesium,

Velut ex Athenis ipsis qui modò aduenisset.

Solon autem interrogauit illum, nunquid noui accidisset?

Ille dixit, filius mortuus est patris peregre profecti,

Ciuitas autem funerali pompa extulit tota iuuenem.

Solone autem dicente, nunquid Solonis erat igitur?

Et illo, Etiam dicente uero, Solonis filius iuuenis:

Solon cæpit eiulare, atque euellere comam.

Thales autem statim cum risu complexus uirum,

Meum, inquit, cauillum est, quiesce a lachrymis Solon.

Hec me priuarunt nuptiis atque progenie,

Que nunc et te Solonem magnum deiiciunt.

Hec quidem apud Miletum Soloni acciderunt.

Vt autem iam affuit circa Lydorum Sardes,

Crasus ipsum accersiri, ut ante dixi, facit,

Thesaurusque ostendit, in quibus glorians fidebat,

Vt ab ipso beatus diceretur, uisus esse felicitum.

Vt autem hunc neque omnino felicem dixit Solon,

Sed eos quos prædiximus: ignominiose despectus est.

Conspicatus autem Aesopus hunc sic despectum,

Solon, inquit, philosophe, regibus decet

Vel iucunda quidem dicere, uel non omnino dicere.

Ille autem inquit: Aesope, regibus decet

Vel dicere ueritatem, uel non omnino dicere.

DE AVE PHOE-

nice. 6.

Phoenix auis est una in omni uita,

Ll 3

Pavone

Ταῦτος ἀραιότερος, καὶ μέζω ἀσυνήθως.
 Καὶ χρυσοπρεποδέσθρος, θάυμα λαϊνὸν καὶ ξόνον.
 Τὰς λαλαῖς ἢ πῶς γινώσκαι δεινότερος ἐξ ἀρωμάτων.
 Ἐπὶ αὐτῷ θάψις γίνεται σκάλῃ ἐκ τῶν πάλιν.
 Οἱ φοινῆες πάλιν γίνονται, θαλάσσιος ἡλίου.
 Ἐπὶ δὲ αὐτῷ θάψις, ἀπολλωνίῳ βίῳ.
 Ὡς δ' ὁ αἰγυπῖος ἰσογραμμάτους χαρμῶν
 Ἐδείξεν ἐν διδασκαλίᾳ τῶν ἰσῶν γραμμάτων,
 Ὁ φοινῆς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ καὶ ἐπὶ αἰσχυρίοις
 Θνήσκει, παραγνόμενος ἐν τόποις τοῖς αἰγυπῖ.
 ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΚΕΡΩΤΟΣ ἦ.

Ἡ θύρα ὁ μόνος ὁρῶν τυγχάνει φιλανθρώπων
 ἐν ἰσῶν μόνον αὐτῷ φέρων τῷ σφῷ μετώπῳ.
 Οὕτω αὐτὸν θεοῦ σὺν οὐρανῷ ἐκτείνων.
 Νέον τινὰ τῶν ἰσῶν πολλοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἰσῶν.
 Πρώτους ἀρωματίζουσιν ὁμοῦς ἀνθρώπους αὐτοῖς,
 Ἰσῶν τε ἰσῶν ἀντι τῶν τόπων τῷ θνήσκει.
 Αὐτοὶ ἢ ἰσῶν ἀντι τῶν τόπων τῷ θνήσκει.
 Ἐκ δὲ ὁ θῆρ ἐπὶ ὁρῶν, θαλάσσιος ἡλίου.
 Ὁ ἢ χαρμῶν γυναικὸς πλατύνει ἢ κρυμμένους,
 Ὁλας ἡσυχίας ἀρωμάτων, ἐκείνων συγκαλύπτει.
 Οὕτω ἢ τοῖς ἀρωμασιν ἐκείνων θαλάσσιος,
 Δρακόντες πάντες οἱ λοιποὶ τῶν θεοῦ τῶν, ὡς ἰσῶν.
 Τὸ κῶν τῶν ἰσῶν, αὐτῶν ἀντι τῶν φαρμάκων.
 Τὸν θῆρα ἢ φιλανθρώπων ἐκείνων ἀποτρέχει.
 ΠΕΡΙ ΙΚΤΙΝΩΝ ΟΡΝΕΩΝ, Αἱ
 καὶ ἀρῶν λαλοῦνται. η.

Ἰκτίνος ὄρεσις τίς ἐστιν, ὅρῳ λαλοῦν ἀρῶν,
 Ἀρῶν τῶν νέων, τῶν τῶν ἀντι τῶν φαρμάκων.
 Τὸν ἐκ μόνων λέγουσιν ὁρῶν τῶν ὁρῶν.
 Γίνονται, λαλοῦν ἀντι τῶν ὁρῶν τῶν ὁρῶν.
 Ἰκτίνος καὶ ἰκτίνος ἢ διαφοράν νῦν μάθι.
 Μὴ δὲ ἐν ἀρῶν μοι νῦν μάθι, ὡς ἰσῶν πολλοὶ ἀνθρώποι.
 Ἀλλὰ ἰκτίνος ὅρῳ μόνον, ὅρῳ πρὸς ἰσῶν, νῦν.
 Ἰκτίνος ἢ ὅρῳ καὶ αὐτὸ τέλει ὅρῳ φάρμακον,
 Χρῶν τῶν καὶ τετραπόων μόνον, ὁ αἰσχυρὸν λαλοῦν.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΛΕΟΝΤΕΣ ΝΕ-

κῶν σωματῶν ἢ ἀπὸ τῶν. θ.

Λεόντες θῆρες, σὺν αὐτοῖς καὶ αὐτῶν τὸ γένος,
 Νεκρῶν ἢ ἀπογόνους τὸ σὺν ὅλῳ σωματῶν.
 Καὶ ὁ ἢ ὅρῳ ἀντι τῶν, καὶ φάρμακον ἐκ τῶν.
 Ἀντι τῶν, καὶ χρῶν πάλιν φάρμακον ὅρῳ.
 Οὐκ ἐπὶ ἀντι αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτῶν μόνον,
 Αἰτίαν τῶν λέγουσιν, ὅρῳ τῶν εἶναι,
 Καὶ ὅρῳ ἀπογόνους, τὸ λαλοῦν ὅρῳ μέγα.
 Ὅρῳ μὴ δὲ ἀπολείμματος γένεσθαι σφῶν βρωμάτων.
 Ἐμοὶ ἢ τὸ γένεσθαι ἀντι καὶ ἀπογόνους,
 ὡς βασιλεῦσιν ὡς τε, καὶ ἀλλὰ ὅρῳ ἀντι,
 Ὅρῳ μόνον τῶν αὐτῶν, τῶν λεόντων θῆρων.
 Πρὸς τῶν πρῶτων μόνον ἢ, καὶ ἀπογόνους λεόντων,
 Καὶ αὐτῶν ὁμοίως, ὡς ἔχω τί σοι λέγειν.
 Ἀλλ' οἱ μοι, ὅρῳ γένεσθαι ἢ νεκρῶν σωματῶν,
 Ἀλλὰ καὶ μελὶ πῶν ἢ πρῶτων, καὶ τοῖς τῶν.
 Οἷος ἢ πρῶτος λέγειν, ἀπολλωνίῳ χρόνους,
 Ορῶν

Pauone formosior, et maior citra collationem.
 Atq; auro decentior, miraculū nouum ac peregrinū.
 Nidulos autem compingit ex arboribus aromatum. 390
 Postquam aut obierit, nascitur uermis ex hac rursus,
 Qui rursus phœnix fit, totus a sole.
 Versatur aut in Aegypto, moritur uerò in Aethiopia.
 Vt Philostratus dicit in Apollonij uita.
 Vt aut Aegyptius sacrarū literarū scriba Cheremon,
 Ostendit in disciplinis sacrarum literarum,
 Phœnix sex annis et septem milibus,
 Moritur, cum fuerit in locus Aegypti.

DE MONOCEROTE. 7

Fera monoceros est amans odoris,
 Vnum cornu solum superne ferens sue frontis. 400
 Sic autem ipsum uenatur artificio ex bono odore.
 Iuuenē quendam ex fortioribus uescientes uix puellam,
 Precipuis imbuunt aromatis odoratissimis,
 Statuuntq; eregione locorum ferae.
 Ipsi autem absconduntur, aura uerò flante,
 Statim fera superuenit illecta, illuc.
 Ille autem manicis mulieris latius existentibus,
 Totis refertis odoribus illum cooperit.
 Sic autem aromatisibus illo illecto,
 Currentes omnes alij uenatores, quos dixi, 410
 Cornu huius incidit, uenenis contraria ui predictum:
 Fera autem spoliata cornu, sinunt aufugere.

DE MILVIS AVIBVS, QVAE et Harpae uocantur. 8.

Miluius auis quedam est, quam uocamus harpam,
 Rapiens pullos qui sunt gallinarum.
 Hunc ex solis dicunt aquis pluuiarum.
 Bibere, tempore delationis solo pluuiarum.
 Viueret autem atq; milui discrimen nunc discere,
 Neg; unū ambo mihi existima, sicut multi opinantur:
 Sed miluum, autem quidē, qualem ante dixi, intellige.
 Viueret autem animal, etiam ipsum est auium uorax, 420
 Terrestre quidē, et quadrupes, quod felē uocamus.

DE EO, QVOD LEONES MOR- tuorum cadauera non tangunt. 9.

Leones ferae, cumq; ipsis aquilarum genus,
 Mortuorum non gustant in uniuersum corpora.
 Quod autem uiuit, corripiunt, et comedunt ex eo.
 Si necatū fuerit, et uoluerit rursus comedere postea,
 Non amplius quid tangunt illius. et de aquilis quidem
 Causam talem dicunt, fortentem hanc esse,
 Et quod degustauerit, reliquum foetere magis.
 Vnde neq; residuum gustare suorum ciborum.
 Mibi autem hoc uidetur fieri et ab utrifq;, 430
 Tanquam regibus existentibus, et superbis simul,
 Auium quidem aquila, leone autem ferarum.
 De captiuis autem et uinctis leonibus,
 Et aquilis similiter, non habeo quod tibi dicam: (ra,
 Sed arbitror quod isti gustarent, nō mortuorū corpo
 Sed et melle cōpactis placetas, atq; huiusmodi.
 Qualis fuit leo quidam, Apollonij temporibus,

Alit mustelam
 ruficam, seu
 uiuicam.

Οὐτὸρ ἀμάρτιδος ψυχὴν ἐλκεον ὅτως ἔχει.
 Εἴπωρ ἢ κατακυσσείας οὐ ἐπιστρίψας,
 440 ὧς ἢ λῶν ἔχαρ' ἐμὴν ἐπὶ σάμασι λύσας.
 Μὴδ' ὡς μῦθοι νῦν, τὸν νεκρὸν σάμα νομίσας λέγει.
 Μὴτ' ἀγνοεῖν τὸν ὄμμερον καὶ περὶ τῶν λέοντων.
 Τὸ δ' ὦν ἢ, καὶ τὸ σάμα μῦθον λέγειν νῦν.

PERI THE TOY TANTALOU

λολάσεως.

Παῖς τῆς πλοῦτης τῆς ταῦταλος, καὶ τῆς βασιλέως,
 Τῆς τῆς βασιλίσσης οὐ χωρὶς τῆς λυδίας,
 Ἀφ' ἧ καὶ τῆς τῆς λυδίας οὐ χωρὶς τῆς λυδίας,
 Ὀρῶν λυδίων ἐστὶν ὁρῶν καὶ λυδίων βασιλίσσης.
 Ὡς σοφικῆς τὸν αὐτὸν ἢ φῦγα φῶν, ὡς οἶδα,
 450 Λέγων, ἀρχαῖον ὄντα πῶς βαρβάρων φῦγα.
 Εἰ τῆς ταῦταλος γυνὴ τοῖς τέποις τῆς λυδίας,
 Οὐ τῆς ταῦταλος ἢ πῶς φῦγα, ὡς σοφικῆς.
 † Τῆς τῆς ταῦταλος γυνὴ τοῖς τέποις τῆς λυδίας,
 Υἱὸς δὲ οἱ ἑλλήνες φῶν, ὡς βασιλίσσης.
 Δίας γὰρ περὶ οἱ ἑλλήνες, τὸς βασιλίσσης ἐπὶ λῶν.
 Τοῖς ἢ λυδίοις καὶ ἰωσι, τοῖς οὐ ἐφ' ἑστὶ τῶν τῶν,
 Γεῖν πᾶσι βασιλίσσης ὁ σύμπασις ἐκείνου.
 Τὰ δὲ τῆς τῆς ταῦταλος μαρτυρεῖ τῶν ταῦταλος.

Ἀρχιόρῶν τῶν ταῦταλος, καὶ φυσικὸς τῶν αὐτῶν,
 Καὶ τῆς ὁρῶν τῶν μῦθον τῶν τῶν ἀπείσῃ,
 460 Ἀνθ' ὧν τῶν ταῦταλος μῦθον τῶν τῶν ἀπείσῃ,
 Τὸν ἄλλοι δ' ἢ ὁρῶν τῶν μῦθον, ὡς πᾶσι, ὡς μῦθον,
 Τάχα ἢ λῶν ἐλκεον, πᾶσι ἀμφὶ λῶν διέξῃ.
 Ὅθεν οἱ μῦθοι λέγουσι, ὡς ταῦταλος τὸ πᾶσι
 Θεῶν τε τῶν σοφικῆς, καὶ λυδίων τῶν τῶν,
 Τῶν ἀμφοτέρων, νῦν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Διὸς βροτοῖς ἡλίκουσι, ὡς πᾶσι, ὡς γὰρ φῶν,
 Εἴς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ἥλθε δ' εἰς τὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ἄλλοι ἢ δὲ ἀπὸ λῶν ἐκείνου γὰρ φῶν.

470 Τὸν ταῦταλος μῦθον τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ὅτι τὰ κῦφια θεῶν ἐξέφῶν ἀνθρώποις.
 Τῶν ταῦτα ἢ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Καὶ λόγοι κῦφιοι θεῶν λέγουσι ἀνθρώποις.
 Δι' αὐτῶν καὶ ἐκείνου θεῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Τὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Καθ' ἑστὶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Τοιοῖσι συνεπλάσαντο οἱ παλαιοὶ τοῖς μῦθοις.
 Τὸ ἢ φυσικὸν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Τὸ λῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν.

480 Εφασαν, ὡς τιμῶν ταῦταλος τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ἐκείνου μῦθον τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Καὶ λῶν αὐτῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Γαῖαν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Γράτῃ μῦθον τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ἐπλάσαν, ὡς τῶν ταῦταλος κατὰ φῶν τῶν τῶν τῶν,
 Ἐνταῦθα μῦθον τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Θανὼν δ' ἄλλας ἐφῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν,
 Διὸ γὰρ ὅτι, καὶ πᾶσι, διὸ γὰρ καὶ πᾶσι οἶαν,
 490 Μῦθον γὰρ λῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν.

Quem Amasidis animam dicebat iste habere.
 Siquidem uero audieris in carminibus Homerum,
 Sicut autem leo gaudius est, magnum corpus adeptus:
 Neq; uelut stulti nunc, cadaver arbitreris dicere,
 Neq; ignorare Homerum quæ de leonibus traduntur.
 Vinēs aut, atq; sanguine præditū corpus nūc dicere

DE TANTALI PV

(puta.

nitione. 10.

Illic Plutū erat Tantalus, et Tmolus regis,
 Tmolus regnantis in regione Lydie,
 A quo et Tmolus Lydorum mon. nominatus est,
 Quorū Lydorū posterius et Cræsus rex fuit. (scio.
 Quomodo aut Sophocles uirū Phrygiū dixerit, haud
 450 Dicens, antiquū existentem Pelopa barbarū Phryga.
 Si Tmolus Tantalum gignit, in locis Lydie,
 Tantalus autem Pelopem, qui Phryges, o Sophocles!

Tmolus huius Tantalum filium, ut dixi, existentem, τῶν τῶν
 Filium Iouis dicunt Græci, tanquam regis: τῶν τῶν

Ioues enim prius Græci reges uocabant.

A Lydis autem et Ionibus, qui sunt in Ephesi locis,
 Ante Palmis rex omnis uocabatur.

Quæ uero de punitione feruntur Tantalī, discē.

Princeps sacerdotū Tantalus, et ph ysicus erat simul,

Et a sacerdotio quidem deorum longē stetit,

Propterea quod arcana dixisset non initiatis, (tam,

Solē nō crystallū, non ignē, sed neq; massam ferri igni

Fortē aut lapidē dicebat, uerū ambigua opinione.

Vnde fabulæ dicunt, quod Tantalus antea

Deorum existens conuiua, atq; socius mensæ,

Ambrosiam atq; nectar a dijs surabatur,

Dans mortalibus æquæis, Pindarus ut scribit,

Excidit hoc honore, et a communi mensa.

Venit autem in breui fatis genus hominum.

Alij autem ob petu autem excidisse linguam,

Tantalum fabulantur, sicut Euripides,

Quoniam occulta deorum efferebat hominibus.

Vnum autem idemq; sunt nectar et ambrosia,

Et rationes occultæ deorum discæ hominibus.

Quapropter etiam excidit a deorum colloquio,

Eo quod effuriebat arcana, ut dixi, non initiatis,

Depulsusq; est principatu summi sacerdotij.

Talibus autem confecerunt antiqui fabulas.

Naturalis autem explicatio, quæ est de sole,

Lapidem hunc arbitratum esse ambiguo modo,

Dixerunt, uelut poenam Tantalō fuisse.

Eiecit quidem a dijs, in aëre autem eleuato,

Et lapidem supra caput suspensum considerante.

Hanc autem poenam uiuentis dicunt Tantalī.

Aperto autem ad do endū modo, ut uiuētes exterrerēt,

Facere nihil ex rebus indecoris, atq; iniquis in uita,

Finxerunt, quod Tantalus despicies leges,

Hic consequutus sit talem ultionem.

Moriens autem inuenit alias graues punitiones.

Suit enim is, atq; esurit, siti et esurie qualis

Medio enim paludis stat, labra alluentis,

καὶ

ἐστ

Η πόρ ὁ γύγης τῇ σφοδρῇ πάλαι τὸ διακτυλίσ,
 Η πόρ ὁ λώδρος μεγαλῆς ἀλμαίων τε τῷ γόνει,
 Οἱ βορέαδαι ταῖς θριξίμ, ὁ σύφορδος ὁμοίως,
 Ο ναρκισσός τε καὶ νιρεὺς, ὑάκινθος τῷ κάλλει.
 Η πόρ ὁρφῶς τῇ μουσικῇ, τῇ λύρα δ' ὁ ἀμφίον,
 Αἱ ἡ σειρήναι τῇ ᾠδῇ, τοῖς δ' αὐλοῖς μαρσύνας,
 Κιθαρωδία τὸρπανδρος, ἀρίων ἡ τὸ πλεόν,
 Ἀργῷ χρυσῇ ἡ ὁ ἀτρός, τῇ ἡ βοῖ δ' μίνως,
 Τῇ θηρακτόνῃ ἡ λιυῖ ὁ κέφαλος ἐκείνος.
 Ἱπποτροφία μεγαλῆς, καὶ λίμωρ, ἀβλυαῖος,
 Οἱ πόρ τὸς ἵππους ἐθαλάν ὑσφορμ τειννικίας,
 Ὡς μόνως τρεῖς ὀλύμπια νικῆσαντας ἐξ ἵππων.
 Η πόρ ἀριστοπάτερκα τοῖς ὀλυμπιονίκαις,
 Ο σιμωνίδης νίκαις ἡ ποττήνορτα καὶ ποττε,
 Στνήχορος τοῖς μέλεσι, τοῖς ἄσμοις τερταῖος,
 Τῇ περὶ καρίνας μάχη ἡ ὁ στρατηγὸς ἀννίδας.
 Η πόρ τῷ βυκεφάλῳ ἡ ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
 Τὸν, ὅρμ ὁρ ὠνὸς ἀμονὸς τρισηπτάδεκα ταλαίτων,
 Ο θετταλὸς φιλόνομος χαρίζεται φιλόπκω.
 Η πόρ ὁ ἀντιδρόνως ἡ πάλιν ὁ σὺβαρίτης,
 Τῷ ἱματίῳ τῷ αὐτῷ μεγάλως ἐγανθία,
 Τῷρ ἐπικτὸρ ἐπὶ κῆνα ταλαίτων τιμωμένῳ.
 Η πόρ διαρείος, διαδῶς τὸν ἄλιν μὲν ἀρόχως,
 Θαλῶ σφοδρῇ ταῖς μηχαναῖς, μίνοσε δὲ τῇ τάφρῳ,
 Τὸν παρὶ ἡμῖν ἡ βόσπορον τῷ μαυδρόκλῃ ἡ σὺχθούτα.
 Η πόρ διαρείος ὁ ὕος ὁ ξέρεξς ἡν ἡ σὺμπάζωρ,
 Βαθέα τῇ διώρυγι τὸν ἄθωρ θαλαττώσας,
 Γαῖωρ ἡ τὸν ἐλθῶσπον ἡ τὸν γερουρεγία.
 Η πόρ ἡ ἡλεοκέρτα ἡ χόρσώσασα τὴν φάρον,
 Τῷ δεξιφάνῃ τῷ σοφῷ κινδύον ὠρμημένῳ.
 Τραϊανὸς τὸν ἵστρον ἡ μαρμαρῷ γειφυρώσας,
 Ἀπολλοδώρῳ τῷ δανῷ τῶν ἀρχιτεκτονόντων.
 Η πόρ ὁ γόρῳ ὁ σοφὸς ἐκείνος ἀρχιμήδης,
 Φλέξας κατὶ τῇρω μηχαναῖς ὀκνάδας τὰς μαρμέλλας.
 Η πόρ πρὸς ῥώμην ἡρακλῆς, σαμφῶρ, καὶ πολυδάμας,
 Ο σκοτυσταῖος ἀθλητὴς ἐν ὀμπάξῃ μεγάλως,
 Γυμναῖς χόρσῳ μὲν λέοντας, ὡς ἄρνας διαφθείρων,
 Περίοις ποσὶ δ' ὑπόρνηκῶν ἀρμάσῃ ταχυδρόμα.
 Τῇ ἡ χεὶρ τὸ σπύλαιον σὺμπάζωρ ἀντρείσας.
 Τὸν μίλωνα, τὸν αἰγῶνα ἐπὶ σὺν δαμαξότῳ.
 Η πόρ αἱ τὰ χόρς ἡ φιλλος μεγάλως ἐγανθία,
 Τρίχων ἀθρόων ἀνῶθον, μὲν κατὰ κλῶν ἡ σάχως.
 Η πόρ ὁ σὺφμιμος αὐτὸς βαδίζωρ σὺν θαλάσῃ,
 Ὡς πόρ τῇς γλῶ ὁδοιπορῶν ἀγρότης ὁδοιπόρος.
 Η πόρ τὸ πρῶν πᾶσι ταλαίταις ἐφρόνῳ πάλαι μέγας,
 Γρωτὸς καὶ παρὶ κλῦμονος, ἡ θέτις τὴ καὶ μήστρα.
 Τῷ δ' ἀποθνήσκῃ καὶ καὶ λῦν, καὶ τῷ ἀναστρέφῃ,
 Καὶ ἀθαλίδης ὁ ἐρμῆς, καὶ ἀριστέας ἄμα,
 Ο ἀριστέας ὁ σοφὸς, ὁ τῷ καὶ σφοδρῇ,
 Θεοσῶς, καὶ πρῶτος ἰσίδας, ἀλκίος, σὺν ῥοδῇ.
 Τῷ πᾶν ὁ δ' ὕμνος καὶ ἀνχμῶς, καὶ πρὸ γινώσκῃ πᾶν
 Θαλῆς καὶ πνυθαγόρας τε σὺν τῷ ἀναστρέφῃ. (τα
 Εμπεδοκλῆς μελίτωνος, ὁ καὶ λῶν ἡσανέμας.
 Λαλῖος, πᾶσας τὸν λοιμὸν σὺν χρόνους ἀντιόχῃ.
 Ο ἀπολλώνιος, εἰπὼν, ὅσα μακρόν μοι λέγειν.

Quam rursus Gyges uersione olim annuli:
 Quam Codrus, Megacles, Alcmaeonq; genere:
 Boreade capillis, & Euphorbus similiter:
 Narcissus, atq; Nireus, et Hyacinthus pulchritudine:
 Quam Orpheus musica, lyraq; Amphion,
 Sirenes cantilena, tibijs autem Marsya.
 Citharæ cantu Terpander, Arion autem amplius, 480
 Agna uerò aurea Atreus, boue autem Minos,
 Ferido cane autem Cephalus ille.
 Equorū educatione Megacles & Cimon Athenienses,
 Qui equos sepelierunt postea mortuos,
 Ceu soli tertio in olympia uicissent ex equis.
 Quam Aristopatera olympiacis uictorijis,
 Simonides uerò uictorijis quinquagintaquinq;
 Stesichorus carminibus, canticis Tyrteus,
 Circa uerò Cannas pugna imperator Annibal,
 Quam uerò Bucephalo Alexander magnus: 490
 Quem cum emisset tredecim talentis,
 Thessalus Philonicus donat Philippo.
 Quam Antisthenes rursus Sybarita,
 Vestimento suo admodum lasciuiebat,
 Centum ultra talenta æstimato:
 Quam Darius, cum pertransisset Halym quidē sicce,
 Thaletis sapientis machinis lunari fossa,
 Apud nos aut Bosphorū à Mandrocle pōte iunctum:
 Quam Darij filius Xerxes iactabat
 Profunda effossione Athon cum in mare uertisset, 500
 Terram autē faciens Hellespontū, duplici pontificio.
 Quam Cleopatra uerò terram faciens Pharus,
 Per Dexiphanem sapientem ē Cnido profectum:
 Traianus aut, quādo Istrum marmoreo ponte iunxit,
 Per Apollodorum peritum inter architectos.
 Quam senex ille sapiens Archimedes,
 Cum incēdisset speculorum machinis naues Marcelli.
 Quam robore Hercules, Samson, atq; Polydamas,
 Scotus seu athleta gloriabatur uehementer, 510
 Nudis manibus leones uelut agnas dilacerans,
 Pedibus autem superuincens currus celeres,
 Manu autem speluncam ruituram sustinens.
 Milonem atq; Aegona prætermitto, cum Damaxeno.
 Quam celeritate Iphiclus magnificē exultabat,
 Currens calamos super, neq; frangens spicas.
 Quam Euphemus ipse ambulans per mare,
 Quemadmodū quis terra iter faciens agrestis uiator.
 Quam olim transformationib; sapiebāt pridē magnū,
 Proteus & Periclymenus, Thetis atq; Mastra:
 Moriendo autem atq; uiuendo, Castor atq; Pollux. 520
 Et Aethalides Mercurij F. & Aristas simul,
 Aristas inquam sapiens, filius Caystrobij,
 Thefeus & Protefilaus, Alcestis & Eurydice.
 In sedando aut imbres & siccitates, præcognoscēdoq;
 Thales & Pythagoras, cum Anaxagora, (omnia,
 Empedocles Melitonis, qui etiam coercēbat uentos.
 Læius, qui sedabat pestem temporibus Antiochi.
 Apollonius, qui dixit quæ mihi longum referre.

- Καὶ πρὸς αὐτῶν Δημόκριτος, ὁ πανοικίης ἐκείνος.
 530 Ὅσπερ οὖν ἄρτων ἀδμασι, πλὴν θόρυμῳ αὐτοῖς μόνοις,
 Ἡμόρας τρεῖς ἐξόντις τρέφω τὸν αἰλὺν τῶν τοις.
 Ἡπὸρ ὁ βαβυλώνιος ἦος τῷ ἀρταβάζῳ,
 Τριταίχμης ὁ αἰθροχός ἐκείνος ἐγναβία,
 Κτλυστροφία πόριος, προσδὼν τὴν χρημάτων.
 Τὴν φορέαδεν ἵπποι γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων παύτων,
 Μυριοστὸς καὶ χιλιάς ἐξάντις μετρημένοι.
 Κήλωνες οὐτακόσκι, χωρὶς τῶν οὐ πολέμοις.
 Κυῖες, μὲν οὖν ἐτέρῳι τρεφόμενοι χωρίοις.
 Ἡμόρσιος πρόσδοτος ἐκ τῶν λοιπῶν χωρίων,
 540 Ἀρταβὴ πλήρης γέμει χρυσέων νομισμάτων.
 Ἀρβέλης, τὴν συντάττει καὶ τὸς ὀρχηθόντας,
 Καὶ τὸν ἰὸν πρὸ συντάττει οὐ πολλοσημοῖω.
 Καὶ τὸν λυδὸν τὸν πυθιον, πλέον ἰὸν μοι τάττει.
 Εἰρχθόντις πλέον τι συντάττει τῷ τριταίχμῃ.
 Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πύθιος δωρεῖται πρὶν λαρεῖω,
 Ἀναδονδράδα τὴν χρυσίῳ, καὶ πλατάνου ὁμοίως.
 Ξενοδοχὰ τὸν ξέρξην ἢ πανστρατιά, διστὸρως.
 Καὶ ἀργύρεα τέλαντα δις χίλια δωρεῖται,
 Καὶ μὴ εἰσάδας δίδωσι χρυσὸν λαρεῖω μόνως,
 550 Τετρακοσίας ἀριθμῶν πλὴν ἐπὶ τῶν χιλίων.
 Ἡπὸρ οὖν οὗτοι σύμπαντες ἐφόνον οἷς πόρ εἶπον,
 Ἡπὸρ χορὸς ἄνθρωποι τῷ τετεχνητοσύνῳ,
 Καὶ πτολεμαῖος πόλεων ἀπείρων βασιλεύων,
 Καὶ γάιος ἰάλιος μέχρι καὶ βρετανίας
 Τῆς ρώμης ὅρας πορθήσων, καὶ σέσωκας ἐκείνος.
 Τῷ κοσμοκράτῳ λέγεσθαι βίος τοῖς ἀστυχείοις.
 Ἰνα μὴ λέγων καὶ λοιπὸν λήγων ποιῶμαι μῆκος,
 Δοκῶ σὺν πλείονι ἐπαυχῶν τῇ λαχανωνμίᾳ,
 Καὶ τῷ προσκυρῶνθί σοι τὰ εἶπε τῷ σαβαρείῳ,
 560 Οὐδὲ προσήμας ἡμᾶς γραφεῖς ἀφίης λίβνης.
 Καὶ τῷ βλάπτης ὁλαμῶς ἀνθρώπων ἐλσὺν ὄρας,
 Ἀνθρώπων πλῆσιόν ψυχας, πράγματι πονομῶν,
 Οἱ πόρ ἅπαν ἀνθρώπων ἡγνῶνται λῆρον εἶναι,
 Ὁρῶντες, καὶ ἑρᾶται, καὶ ἀρχῆς, καὶ τύφης, καὶ ἐπέρσας.
 Οὐς πρὶν γὰρ ἰάτων τὸν ἦον ἐπαίδουσαν οὐ πατήρ,
 Οὕτως ἡμᾶς ἐμὸς πατήρ, οὐ λόγος καὶ τοῖς ὄροις,
 Καὶ πᾶσι ἐξπαίδουσι σωφρόνως καὶ κοσμίως.
 Μᾶλλον τῶν ἄλλων, πλέον με ἰατροφρονεῖν διδάξας,
 Πλὴν τῶν τύφων, καὶ ἀρχῆς, καὶ τῆς πρωτοεδρείας.
 570 Ἐγγὺς πόντου καὶ ἐλάτου τρέχοντα γὰρ τὸν χρόνον,
 Τὸ νέον καὶ σύλιον οὐ τῶν τῆς ἡλικίας,
 Αὐτῷ με συνεινότησαι, πρὶν παρᾶν τὸν δέον,
 Ἡπὸρ ὁ ἰάτων τῷ ἦον, ὁ δὲ τῷ ἡρόισμῳ,
 Ὁ δὲ ἰατρός θεόδωρος ἐκείνῳ τῷ χαρῶν,
 Εἰπὼν τὸ, πῶς ὁ σέσωκας τῆς βασιλείας ἐστὶν γυν,
 Καὶ πᾶς ὁ εἰς τὰς τροχίλους βλέπων, εἰπὼν ὁ τρέχων,
 Ἐκείνῳ ἐσωφρόνησε τὸν σέσωκας ἐν τὸν μέγαν.
 Ὑπὲρ ἐκείνῳ ὁ πατήρ ἀείνῃ παρῖναι,
 Ἀρχῆς ἀνθρώπων λέγων μοι, καὶ βίῳ μεταπίπτους,
 580 Ἐκείνῳ, πολυμήτορα, τὸν αἰάντα, τὸς ἄλλους,
 Γελίμορ, βελισαρίον, καὶ παλαιὸς ὁπόσος.
 Ἀπὸ τῶν νέων τε λεινὺς, πόσος ἀεί συχναῖς,
 Οὐσίᾳς ἐχόντας τὸ πρὶν, ὡς ἐφασκε, μεγάλας,

Et cum ipsis Democritus, omniscius ille,
 Qui in panum uaporibus, uerum calidis tantum,
 Dies tres hospitatus est nutriens Orcum his.
 Quam Babylonius filius Artabazi,
 Tritæchmas inclytus ille letabatur, (narium.
 Iumentorum educatione abundanti, atq; prouentu pecu-
 Huic enim pascuales equæ, præter alia omnia,
 Myriostys, atq; mille sexies mensurata:
 Emissarij octingenti, præter eos qui ad bella:
 Canes uix in quatuor nutriti regionibus:
 Diurnus prouentus ex alijs regionibus,
 Artabe plena, referta aureis numismatis.
 Si uis, huic coniunge et Erichthonios,
 Et Iob alicubi statue in aliqua particula:
 Et Lydum Pythium plus Iob mihi pone,
 Erichthonioq; amplius, constitue cum Tritæchma.
 Etenim ipse Pythius donat prius Dario,
 Arbustumq; aureum, et platanum similiter:
 Hospitio recipit Xerxem cum toto exercitu secundo.
 Et argenti talenta duo millia donat,
 Et myriadas dat auri signati
 Quadringentas numero, præter septem millia.
 Quam igitur isti uniuersi sapiebant in his quæ dixi,
 Et quam Chosroës cælo fabrefacto,
 Et Ptolemæus urbibus innumeris regnans,
 Et Caius Iulius usq; ad Britanniam
 Romæ terminos promouens: et Sesostris ille,
 Eo quod mundi imperator diceretur, deusq; Assyrijs:
 Ne dicens et reliquos, sermonum faciam prolixitatem:
 Opinor quod tu amplius gloriaris Lachanæ cogno-
 Et quod adiungaris ordini Zabarei, (mento.
 Neq; alloquutione nos scripturæ dignos iudicas.
 Et in hoc lædis nequaquam uiros liberos,
 Homines dites animo, rebus egenos,
 Qui omne humanum arbitrantur nugæ esse,
 Sceler, imperia, principatus, elationes, sublimitates.
 Quæadmodum autem enim Cato filium erudiuit in omnib.
 Sic nos meus pater, in sermonibus atq; operibus.
 Et in omnibus erudiuit sobrie atq; decenter.
 Magis alijs, amplius me despiciere docens
 Diuitias, et fastus, et principatum, ac primos confessus.
 Prope quintum enim et decimum currentem annum,
 Adolescentiam atq; procliuatatem obseruans ætatis,
 Sibi me condormire faciebat, omnis admonens officij,
 Non aliter quam Cato filium, Solon autem Cræsum:
 Medicus autem Theodorus Chaganum illum,
 Id referens, quo pacto Sesostris reges iugo copulabat,
 Et quomodo unus, rotationes uidēs cū dixisset, nō cur
 illum modestiam docuit Sesostrin magnum: (ro,
 Supra istos pater semper noctibus adhortabatur,
 Principatus exponēs hominū mihi, atq; uitæ uicissitudi-
 Hecubam, Polymestorē, Aiace, atq; alios. (dines.
 Gelimer, Belisarium, et ueteres alios,
 Et à teneris annis ostendens, quot subinde plerunq;
 Opibus præditi antea, ut dicebat, magnis,

Καὶ διὰ τὸν ὅτι καὶ φάλα ἀρῶντας ἄλλα.
 Οὓς μοι δεικνύς, ἐκέλευε βλέπειν τὸν βίον, οἷος.
 Οὐκ ἐν φυλῇ τῇ νεκρῇ, ἀλλὰ τὸς αἰγυπτιῶν.
 Οὐδὲ ἰατὰ τὸς λάνωνας, μεθύσκων τὸς οἰκέτας.
 Καὶ μύθος πλέττωρ ἔλεγε σωτήριον τὸς τῶτο.
 Οὗτω μοι νῦν παραινέσεις ὑπὲρ ἅσας τότε,
 Ἡμέρᾳ ἢ διδασκαλὸς ὑπῆρχε μαθημάτων,
 Μετὰ σωφρονῶν τῶν πληγῶν, καὶ μάλλον ἀτακτῶν.
 Καὶ πρᾶξι καὶ ἐπὶ λόγῳ μοι τότε τὰς παραινέσεις.
 Εἰς βαλάντιον γὰρ ποτὲ δέχσαν γεγονότα,
 Τοῖς δόλοισι αὐτὸν ἐκέλευον εἰς ἐσχάτου λιαντῆρα,
 Θάνατο τὸ σφωμάτιον δόμον, τὸς δὲ ἄλλας παρὰ τρέχειν,
 Καί τοι σελίδι τυγχάνοντες λυτῶν ἡμετέρων.
 Τὸς δὲ ἄλλας λέγειν παρὰ πᾶσας αὐτῷ παιδύσεις.
 Οὕτως, ὡς ἐφύω, παιδύσεις μὲν δὲ δόκουν τὸν βίον,
 Οὐκ ἐπαχύνουμαι ποσὺς σῶς ἀπροσποροῦμαι.
 Θλίβουμαι δὲ σὲ λαβρῶν βλαπτικῶν ἐσχάτως.
 Καὶ γὰρ βαρβαρικὸς σφῶρος δόκουν βαρβαρῶν σπύδας,
 Αἰσχυρῶν ἀλογότορος, τιμώμενος οὐ λόγῳ.
 Ἀναδιδόντες δὲ αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἀναιδήτων,
 Τῷ μὴ μνησθῆναι μηδὲ μὲν παύτως θεσμῶν φιλίας.
 Δαρῆος γὰρ ὁ βαρβαρὸς ἐλθὼν εἰς βαβυλῶνα,
 Ὑπασπιστὴς, ὁ βασιλεὺς ὦν, οὐ τοῖς τότε χρόνοις,
 Ἐκ συλοστώντος ἢ λαβῶν δώρου πυρρῶν χλανίδων.
 Ὡς ἐγκρατὴς μετέπειτα γέγονε βασιλείας,
 Τὸς δωρεῶν ὁ γέγονεν ὁ βαρβαρὸς ἀμνήμων,
 Ἀνδρῶν ὁ γέγονεν ἢ ποιεῖ τὸς σάμας βασιλείας,
 Φήσας, Δαρῆος ὁ δὲ αὐτῶν ἀμνημονεῖ χαρίτων.
 Εἰς τὸν βελισσὺν αὐτὸν, καὶ τὸν ἄρσενον λέγειν.
 Οἷα δὲ ὁ ξέρξης ἐδρασαν ὡς πρὸς τὸν ἱστῶτον.
 Τὸν δὲ αὐτῶν ἱστῶτον ἐὼν, καὶ τὸν Δαρῆον,
 Ὅσοις αὐτὸν ἡμεῖς ἄλλοι δώροις ἀμετροτάτοις.
 Εἰς τὸν λῦρον τὸν καλὸν, τὸν παρὰ ξονοφῶντι,
 Τὸν ἀρκαδία τὸν στρατηγὸν, πάντας βαρβαρὸς ἄλλους.
 Οἱ πρὸ ἀμνημονεῖσαν χαρὶν σύργισιαι.
 Τὸν λόγον μετὰ τῶν ἢ πρὸς φύσεις τῶν ἀλόγων.
 Ὁ συμανδίας βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ τῶν σύρων,
 Θυμῶν εἶχε λέοντα, πολέμοις παρὰ σάτιν,
 Ἀνδρῶν αὐτὸν ἐξέθρεψε, χαρίσις μεμνημένον.
 Τριακονταπεντάκηνον δὲ ἀνέκοντα πτολεμαῖος.
 Τοῖς λόγοις ὑπακούοντα, καὶ τῇ φωνῇ τῇ τῶτο.
 Ἄλλος ἢ πάλιν βασιλεὺς μέγιστον εἶχε λυγρῶν,
 Ὅστις πρὸς διέσπασε τὸν σὺν σὺντορ ἐκείνων,
 Συναπλάσαντα τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολέμιον.
 Ἀρτύβιος ὁ πόρτος ἢ τὸν ἱππὸν ἀναθρέψας,
 Εἶχε συμπολιμῶνα τέ, καὶ συμμιμαχικότα.
 Ὅποτε δὲ ὁ ἀρτύβιος ἐξέπλυσεν εἰς λῦρον,
 Καὶ μάχην συνεικρότησι λυγρῶν ὄντοισιν,
 Ὡς πρὸς τὸν ἀρτύβιος ὑπὸ τῷ ὄντοισιν,
 Ἰδὼν ὁ ἱππὸς τὸν αὐτὸν δειπνῶντα πρὸς τὸν ὄντοισιν,
 Ὁρβίος σῶς ἐμάχιστο μετὰ τῷ ὄντοισιν.
 Γατάσων τὸν δὲ ἀσπίδα ἢ ποσὶ τοῖς ἐμπροσθίοις,
 Μικρὸν δὲ αὐτὸν ἀπέκτανε τὸν λῦρον βασιλείας,
 Εἰ μὴ ἀρεταῖς ἐκείνων ὑπακούοντα τὸς πόδας.
 Ὁ πρὸς αὐτὸν μεμνημένος τὸν πόδον τῷ δειπνῶντι,

Cados ferrent tunc, malaq; patrarent alia.
 Quos mihi ostendēs, iussit intueri uitam, qualis esset.
 Non ex ligneo mortuo, iuxta Aegyptios:
 Neq; iuxta Lacones, inebrians seruos,
 Atq; fabulus fingens dicebat congruentes ad hoc.
 Sic mihi nox admonitio fuit tota tunc,
 Dies autem preceptor fuit disciplinarum
 Cū eruditib; uerberib; et præcipue agēti inordinatē,
 Et re ipsa adimplebat mihi tunc admonitiones.
 In balneum enim olim quod debebat fieri,
 Seruis iussit, in extremam lectum
 Ponere culcrum, alios autem præterfugere,
 Quamuis prope fuisset lauacrum nostrum.
 Alias aut dicere prætermitto omnes illius eruditiones.
 Sic inquam instructus, nihil opinari uitam,
 Non doleo aliquo pacto tuo silentio:
 Dolco uero, te prospiciens perditum extremē.
 Etenim barbarior uideri barbaris festinas,
 Brutis irrationabilior, tametsi ratione æstimatus,
 Insensibilior ipsis ipsis insensibilibus,
 Eo quod nō memineris nequaquā omnino legū amicitie.

Darius enim Barbarus, ueniens Babylonem,
 Armiger, non rex existens, in illis tunc temporibus,
 A Sylofonte autē donū cū accepisset rubrā chlamidē,
 Postquā potitus deinde fuit regno,
 Doni non fuit barbarus immemor,
 Vicissim autem inquirens facit Sami regem,
 Dicens, Darius nequaquā immemor est beneficiorum.
 Omitto Belesyn ipsum, atq; Arsacem dicere,
 Quia uero Xerxes fecerit erga Histium:
 Democedem medicum prætermitto, atq; Darium,
 Quot ipsum remunerauerit donis immensis.
 Prætereo Cynū honestum illum apud Xenophontem,
 Habradatam ducem, aliosq; Barbaros omnes,
 Qui memores fuerunt gratiæ beneficij.

Sermonē autē uerto ad naturas rationis expertum.
 Symandyas rex magnus Syrorum,
 Ferum habuit leonem, in bellis assecum,
 Eo quod ipsum nutrierat, gratiæ memorem.
 Trigintaquinq; cubitorum draconem Ptolemæus,
 Verbis obedientem, atq; uocibuius.

Alius autem rursus rex maximam habebat canem,
 Qui olim discerpsit uxorem illius,
 Colludentem regi, arbitratus aduersariam.

Artybius autem Persa equum cum nutrifset,
 Habuit commilitonem, atq; unā pugna socium.
 Quum autem Artybius enauigasset in Cyprum,
 Atq; pugnam commississet cum Cyprio Onesilo,
 Postquā cecidit Artybius sub Onesilo,
 Conspicatus equus suum dominum prostratum,
 Rectus stans pugnat cum Onesilo:
 Feriensq; scutum pedibus anterioribus,
 Parum absuit quin occiderit Cypri regem,
 Nisi falcibus concidissent armigeri pedes.
 Oppiani didicisti desiderium delphini

- Ἐρὸς αἰολέα μέγαρα, πρὸς λίβῳ τι ποιμένα,
 640 Ἐλεγον πρὸς ἀρίσταν πάλιν τὸν μυθοναῖον.
 Τὸν ὀδυρμὸν ἐπίσταται τῶν ἱππῶν ἀχιλλεύς,
 Ὀδυρομένων πάτροκλον σὺ μάχῃ πεπληνότεα.
 Τὴν δὲ λινὴν συμπέθειαν πρὸς ἄλληλα τῶν ζώων,
 Εἷμα λέγειν, ὡς σάβρον, καὶ παρατρέχει τὸτο.
 Τὸν πόρον οἰδας τὴν λιγυρὴν οἶμα τῆς ἡριγόνος,
 Καὶ τὴν ξανθίππην τὴν λιγυρὴν, καὶ τινος δὲ ῥωμαίου
 Ἀνδρὸς μέγαν στρατηγὸν, ὅστις περὶ σὺν μάχῃ,
 Ἐνεκτο πῆμα τοῖς λυσι, θηροῖς, καὶ τοῖς ὀρνέοις.
 Σύμπας στρατὸς ἐτραπὶν γὰρ ὡς πρὸς φυγὴν ῥωμαίων.
 650 Μῶνος δὲ οὐδὲν αὐτῷ πιστότερος ἂν παύται,
 Γόλῳ δὲ ἡμέρας λατρεῖν ἐφύλαττε τὸν ἀνδρα,
 Καὶ τὴν αὐτῷ ἡμέραν ἐνερπίζει τὴν ἡρώος ἐκείνου.
 Εὖς ἐλθόντες ὁδοῖον οἱ στρατηγοὶ ῥωμαίων,
 Ἀράμνοι λατρεῖν ἔσαν σὺν τάφοις τοῖς πατράσι.
 Ἐτόρως πάλιν ἀνθρώπος μετὰ λιγυρὴν ὀδόντων,
 Ἐμ χροῖος παῖν πρὸ ἡμῶν ὀλίγοις ὑπὸ κρυμμένοις.
 Ὑπὸ ληστῇ ἀνὴρ ἦτο, παρέμεινε δὲ οὐδὲν,
 Εὖς τὴν ἐκ τῆς πόλεως λατρεῖν θάπτεται τῶτον.
 Ὡς πρὸ οὐδὲν σὺν δὲ λατρεῖν πρὸς πόλιν,
 660 Τῷ πανδοχεῖν δὲ σὺν δὲ, ἡμέρας δὲ τοῖς πᾶσι,
 Γάτας ἐκμεταλλομένους καὶ σάων τὴν ἀνθρώπων.
 Ὡς δὲ οὐδὲν οὐδὲν ἡμέρας πρὸς πανδοχεῖν,
 Οὐδὲν ὡς πρὸ ἀνθρώπων οὐδὲν, θυμῷ δικαίῳ,
 Ἀσπεσον ἐφόρον αὐτῷ τὴν ὑλαινὴν, τὸ δὲ γὰρ,
 Εὖς οὐδὲν πανδοχεῖν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ παρόντες,
 Θαντάσας, ἀνὴρ εἰς ἀσφαλεστάτην βίαν.
 Μαθόντες τῶτον εἶναι δὲ φονεῖα τὴν ἀνθρώπων,
 Ἐπαύχῳ τῷ τῆς πόλεως ἄγασσι τὸν γυνάδαν.
 Καὶ θαντάσας, ἀνὴρ ἦτο οὐδὲν ἡμέρας ἐκείνου.
 670 Ὀρφέα λέγειν παρὲν τῆς ῥυσσάμενης λιγυρῆς,
 Καὶ λατρεῖν τὸν δρῶντα τὸν λατρεῖν αὐτῷ χωρῶν.
 Εὖς τῆς λιγυρῆς τῆς ἐμὲ πολλὰς ῥυσσάμενης,
 Ἀπὸ πλῆγῶν τε πατριῶν, καὶ συμμετρεῖν μάχης.
 Τὴν σὺν ἀρῶν τῶν ποτὶ μάχῃ βρεντιανῶν,
 Χαίρει ἐμῷ, καὶ μετ' αὐτῷ περὶ τῶν ἐξ ὑπάρχον.
 Εὖς λατρεῖν τὸν αὐτῶν, τὸν μέγαν θαντάσας,
 Καὶ σὺν λατρεῖν μετ' αὐτῷ πρὸς τῇ θαντάσας.
 Εὖς ταῦτα, κατὰ δὲ τῶν τυγχάνοντα τοῖς πᾶσι.
 Εὖς ὡς καὶ προσδίδοντα τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀλλοις.
 680 Γάτας τὴν σὺν πατρίδι δρῶντα μικρὸν ἐννημερόν,
 Ἀνέβρινον, ὅς μετ' ὅσον γονόμονος, ἀπὲρ δρῶ.
 Κατασχιστόντος δὲ πρὸς ληστῆς τὴν κακίαν,
 Βοήσαντος, ἐξέβρινον κατὰ ληστῶν οὐδὲν δρῶ.
 Οὐδὲν καὶ τρέπει πρὸς φυγὴν, ὡς τὸν νεανίσκον.
 Μὴ γὰρ αὐτὸς καὶ δρῶντα νικῆσαι ἀσφαλείαν.
 Καὶ τί φημι ταῖς ἐμῇ ψυχῇ, τὰς γυνάδας δρῶντα,
 Ὑπὸ ἡρακλέους τὴν ἀνδρὸς ἀνὴρ ἐμῶν τῶν δρῶ,
 Αἰμαῖσι λατρεῖν πρὸς τὸν τάφον τῶν δρῶ.
 Εὖς τὰς τῶν φασίδων αἰγίρας διαγράφειν,
 690 Ἡλεκτροφόρον δάκρυον ἡριανὸν ῥέουσας.
 Ἡρ πρὸς σὺν τῶν πρὸ ἡμῶν ἐκ τῶν ὡς αἰσθημάτων,
 Αὐτὴν λατρεῖν ἐκέντητο, σὺν τῇ τῶν λογοθέτῃ,
 Μῶνος ἐκ τῶν γὰρ αὐτὸς λατρεῖν ἐκέντητο,

Erga Aeolicū adolescentē, ergaδὲ Libycū pastorem,
 Dixi erga Arionem rursus Methymneon.

Luctum scis equorum Achillis,
 Lugentium Patroclum in pugna casum.
 Communē autē cōsensum erga se mutuō animantium,
 Omīto etiā dicere, tanq̄ frivolum, atq; prætercurro
 Desiderium novissī canis arbitror Erigone, (hunc.
 Et Xanthippi canis, et cuiusdam Romani,
 Viri magni imperatoris: qui cum cecidisset in pugna,
 Expositum erat cadaver canibus, feras, atque aubus.
 Totus enim exercitus uersus est in fugā Romanorum.
 Solus autem canis ipsius fidelior omnibus,
 Multis diebus sustinens, servabat uirum,
 Atq; uerenda contegit herois illius:
 Donec reuertentes deinde duces Romanorum,
 Sublatum absconderunt in sepulchris paternis.
 Alius rursus homo cum cane faciens,
 In temporibus admodū ante nos paucis existentibus,
 A latrone interfectus est. adstitit autem canis,
 Donec quispiam ex urbe caupo sepelit hunc.
 Cum quo canis pergit caupone ad urbem,
 In cauponaq; persistens, mansuetus erat omnibus,
 Omnibus applaudens atq; blandiens hominibus.
 Ut autem homicida scelestus uenit ad cauponam,
 Canis uelut homo intelligens, furore iusto,
 Irreconciliabilem inferebat illi latratum morfu:
 Donec caupo ipse, atq; omnes qui aderant,
 Admirati, iudicauerunt tutissima ui.
 Discientes autem hunc esse interfectorem hominis,
 Praefecto urbis ducunt nebulonem illum.
 Et crucifixus sublatu est abominandus ille.

Orphei dicere prætermitto liberatores canes,
 Atq; occidentes draconem in ipsum irruentem.
 Omīto canes, me sæpe qui liberarunt,
 A uerberibusq; paternis, et consodialiū pugna:
 Qui commiserunt olim pugnam cum Venetiano,
 Causa mei, et cum ipso ceciderunt e cornaculo.
 Prætermitto dicere aquilā, adolescentē deplorantem,
 Atq; combustam cum illo strue mortifera.
 Prætermitto hæc, manifesta cum sint omnibus,
 Ex quibus semper prospicimus apud nos irrationalib.

Puer quidā in Patris, draconē paruum cum emisset,
 Nutriuit, qui maximus factus, aufugit.
 Correpto autem olim a latronibus iuvene,
 Clamante, insiliit in latrones draco:
 Quos et uertit in fugam, seruatiq; iuuenem.
 Num igitur ipse draconem uincis, amoris carentia?

Et quid dico animata? Geryonis arbores,
 Ab Hercule, occiso uiro hoc.
 Sanguine destillant circa sepulchrum huius.
 Prætermitto Phaëthontis populos describere,
 Electrifram lachrymam in Eridano fluentes.

Erat autē ficus quidam apud nos ex præcocihus,
 Ipsa nomen accepit, ficus doctoris,
 Solus enim ipse comedebat ex illa:

Καὶ γὰρ βραχέα ἢ τινὰ λιποῦν τῇ λαβερδίῳ.
Αἴφνης θανόντος ἢ αὐτὸ ποτὲ τῷ λογοθέτῃ,
Εὐθὺς ἐφύγνεν τὸ φυτὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
Γαρυφμαύσαν τρομορὰ καὶ ρυακρὰ τὰ φύλλα,
Καὶ πάντες ἐθαυμάζονεν τὸ συμβαλὲν ἀθρόως.

Γλαῖονος δ' ἐθαμβήθημεν, παῦν τὸ συμβαλὲν μαθόντες.
Εἰρήνῃ ἢ τῇ αὐριον ἐκ λουρῆος εἰς ῥίζαν,
Καὶ παντελῶς ἀπέφρυντο, θάυμα ἱανόν καὶ ξόνον.
Ομνυμι τίνι ἀλγέθειν, τὸν φωταυγὴ φωσφόρον,
Ὡς ἔσθ' οὐ ἄλλοις ἐφύσσομαι σπασδαίοις, ἔσθ' οὐ τῷ τῷ.

Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτὰ; ῥόδιον ἐστὶν ὄρος,
Ἐταύριον τὴν λιπὺν ἱάταβριον, χαλκῆς περὶ ἔχον βόας,
Αἱ μυκηθμόν ἐξέπεμπον, χωρὶς ῥόδιον βλάβης.

Ἰλλυριοῖς οἱ τάφοι ἢ ἱάδαμ καὶ ἀρμονίας,
Καὶ τίνος Ἰλλυριοῖς καὶ βλάβης γινεμένης,
Ἀλλήλοισι λυλινδύμνοι πᾶτα γορ σὺν κρότῳ,
Ἐσπόρ' ἐπαλγυνόμονον τῶν συμφορῶν καὶ βλάβων.
Καὶ τί σοι ταῦτα τὰ μικρὰ καὶ τὰ σπονὰ διδάσκω;
Καὶ τὴν μαγνήτιν πῶς ὄρεα φιλίας τῷ σιδέρῳ;
Ἡ πόα ἢ χρυσόπολις, τῇ ἱαθαρῇ χρυσία;
Καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ γράφω μάτην,
Τὴν πῆνεν νιόβην τε, καὶ μέμνονος τὴν στήλην.
Ἐχας τοιαῦτα πόριος, γιγνόμενα συχνάκις,
Ὡς οὐ σήμερις βλέπομεν σήλας ἱαταπιπύσας,
Θρόνος, καὶ λιλίνας, καὶ λοιπὰ συγκλώμνα τῷ πάθει.
Μὴ σὺ γὰρ ἀποργετόρος καὶ τῷ τῷ μοι φανείς,
Μηδὲ ψυδολαυρόμονος τῷ βίῃ δοξαζέμεν,
Ἀλλ' ἔσο σόργων ἀπαντας, σύμμιλος τοῖς πᾶσι,
Καὶ ταπεινός, καὶ προσλυτός, ὅλος φιλίας γέμων,
Καὶ πῶρ' ὁρᾷς ὡς δαίδαλος, ὡς ἱκαρὸς ἐκείνος,
Καὶ ἑρμῆας αὐτοφυγὸς ὁρᾷς χόρσιν σὺ ψάειν.
Καὶ τί γὰρ τὸ δοξαζέμεν τῷ ταλαιπῶρ βίῃ;
Καὶ γὰρ μὴ μεταπίπτει τῆς τύχης παλιρροίας,
Ἀλλ' ἢ οὐ πανδοκῶν αὐτὰ θανάτω αὐτὰ φέρεται,
Καὶ λήθης κρύπτει τῷ βυθῷ, καὶ τῆς ἀμνημοσύνης.
Μόνος αἰὼν φυλάττει ἢ τὰς ἀρετὰς, φιλίας.

Ἡμὲν σὺν τυχῇ τιμῶντες ὁ σφατὴν ἐκείνους,
Υποπλάττω, ὑποπλάττω, πόνους πεινῶν ὑστέρας.
Βιλαροφόντης ἦρθε ἢ πρὸς ἑρμῆαν πηγάσῃ,
Υστέρον τὸ ἀλγίον τυφλὸν εἶχε τὸν ὄφρα.
Τύρρανους διονύσιος, γραμματιστῆς ὑστέρας.
Γόρδους δὲ πᾶσι σοι βασιλῆας, ἀρχαῖα ἔτα μοι.

ὁ ῥόδος ὁ φόντων, ὁ ἱαμῆνις, τὸ ἱεροῖος, ὁ γελίας.
Υπερπλάτος ὁ τίμων ἢ, πλεῖν σκαπανὸς ὑστέρας.
Σώφρων ὁ αἰας, σιωπῆτος, ἀλλ' ὑστέρον παρὰ φρων.
Θορότης περὶ ἀνέριος, ὑστέρον πῶμα τέλει.
Ὁ τῆλινος ὁ σέβιος, οἰκῆτης ἐστὶ γυμνός,
Υστέρον ῥώμης βασιλῆας, ὁ τῶν σφοδρῶν τῆς τύχης.
Ἀντίδας μέγας σφατὴν τῆς ὅλης ἱαρχιδόνης,
Τὸν παύλου καὶ τερωντίου τῆς σφατῆς νικήσας,
Ἀρδίην ἢ παῦν ῥωμαϊκὸν τότε συγκόψας γόνος,
Ἀλλὰ δραπετὸς ὑστέρον θνήσκει φαρμάκῳ πόσει.
Θεμιστοκλῆς, τὸ τῶν αἰμάτων αἰμαίνων πρὸ τῆς.
Ὁ σύμμιλος δὲ ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐδοξάθη μέγας.
Ὁ φαλκρὸς δὲ μῆτις μέγας καὶ τιμητός,

Et ego, paucas uero quasdam, furto clandestino.
Repente autem mortuo illo olim doctore,
Statim interijt planta illo ipso die,
Cum suspendisset tremebunda atq; rugosa folia:
Et omnes admirati sumus, quid accidisset ita subitò.
Amplius autem mirati sumus, omnem euentum edocti.
Fracta autem est in crastinum, à uertice in radicem, 700
Et omnino exiccata est, mirares noua atq; peregrina.
Iuro ueritatem, ducentem lumen luciferum,
Quòd neq; in alijs mētibus sum studiosis, neq; in hoc.
Et quid dico tibi plantas? Rhodius est mons,
Nomine Atabyrius, æreos olim habens boues, (lum.
Quæ mugitū emittebat, cū immineret Rhodo pericu
Illyrijs autē sepulchra Cadmi atq; Harmoniæ,
Malo quopiam Illyrijs atq; noxa ingruente,
Inter sese collisa strepitum emittebant,
Velut indolentes calamitatibus atq; noxis. 710
Et cur te hæc modica atq; angusta doceo?
Et magnetem, quomodo ducatur amicitia ferri:
Herba autem Chrysopolis, puri auri:
Et cætera aliorum, ne scribam temerè,
Saxeam Niobem, et Memnonis columnam:
Habes talia multa, facta frequenter,
Vt in signis uidemus columnas quæ ceciderunt,
Sedes, et lectos, et reliqua confracta calamitate.
Ne tu igitur immanior etiam his mihi appareas,
Neq; falso gaudens uitæ gloriola, 720
Sed coram amans omnes, atq; affabilis omnibus,
Atq; humilis, et mitis, totus amicitia plenus.
Quamuis alatus ut Dædalus, utq; Icarus ille,
Quamuis cælestē gyru uidearis tibi manibus tangere.
Et quid enim æstimatiuncula misere uitæ?
Quamuis enim non cadat quis à fortunis reciprocis,
Saltem omniura hæc mors omnia corrumpit,
Et obliuionis abscondit profundo, atq; interitus.
Solus uerò eternitas seruat uirtutes atq; amicitias.
Erat scilicet Timotheus dux ille, 730
Superditescens, superdelicias, pauper esuriens postea.
Bellerophonites autem habuit cælum Pegaso,
Deinde inopia cæcum habuit hominem.
Tyrannus Dionysius, grammaticus postea.
Perseus erat antea tibi rex, captiuus deinde mihi:
Phyton, Psamenitus, Cræsus, Gelias.
Ditissimus uerò Timon antea, fissor postea.
Prudens Ajax, catus: sed deinde delirus.
Thersites antea integer, deinde cadauer tandem.
Tullius Seruius, famulus compunctus, 740
Deinde Romæ rex. ò mutationes fortune.
Annibal magnus imperator totius Carthaginis,
Paulum et Terentium imperatores cum uicisset,
Funditusq; omne Romanū tunc cum cōcidisset genus:
Verum fugitiuus deinde moritur ueneni potione.
Themistocles taurinum sanguinem bibens ante hunc.
Eumenes erat auriga, sed gloria elatus est magna.
Phalareus Demetrius magnus atq; honorandus,

- Τύραννος λῦτῶν σικυλῶν, ὃς τρεῖς ἐπράβη πλάτων,
 140 ὥς μὲν τινες γεγράφαι τῶν φιλοφροδολῶν,
 ὅτι ὄρωι θεῖς ποτε παρὰ διονυσίῳ,
 τίς ὕλης πάσης τῷ χαλκῷ ὁ ἀρίστος ὑπάρχει
 ἀποκριθεὶς ὡς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὅ ἐν ἀδελύκῳ
 Στήλας ἀριστογέτονος πλάσας καὶ ἀρμοδίας.
 Οὗτοι δ' αὖτις κλέβουσιν ὄντες τυραννοκτόνοι.
 Ἀνάλορον γὰρ τὸν ἱππαρχον, ἵον τῷ περὶ σφάτῃ,
 Ὑσυχὸς αἰτίας πρᾶσις πλάτωνος αὐτῷ μία.
 Ἄλλο δ' οὐτόρια ἢ, ὡς δὴς ἔχ' ἄτ' ὅσα τῆς αὐτῆς,
 Λέγει τὸν διονύσιον ἐν συγγραφαῖς τῶν λόγων,
 150 Ἡτ' ἰσχυρόν, τῷ πλάτωνι, τῷ τὸν ἀπειροκλῆσαι.
 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὡς δὴς, ἀνδρὶ νῦν τῷ τ' ἐτ' ἔσ.
 Τότε καὶ ὁ λυθῆριος φιλόξενος ὑπῆρχον,
 ὅς διθυράμῳ ποιητὴς, ὅς δὲ ὅποιος, μάθε.
 Καὶ πόσω ἢ τῶν πρᾶσις ἐπ' αἰεὶς μοι νόα.
 Ἄλλ' καὶ ἀπρεπὲς ἄρα τὸ αὐτὰ εἰργασμένος,
 ὅν ἐκωλύθην πώποτε παρὰ διονυσίῳ.
 Ἀπαξ ἢ δυνάμει ἐσάλη λατομίας,
 Καὶ πάλιν τῷ τὸν βραχὺ ἐξήγαγον ἐκείνους.
 Ἐσάλη δ' ὡς τὸ μέταλλον τότε τῆς λατομίας,
 160 ὅτι ὁ διονύσιος ποιήσας τραγωδίαν,
 Ἐν ταῖς ἀδελύκῳ μέλλουσιν λαμπρῶς ἀναγνωσθῆναι,
 Δέδωκε διονύσιος αὐτῷ τῷ φιλόξενῳ.
 Τῆρσιν, ὃς φιλόξενος, εἶπεν, τίλιν τραγωδίαν,
 Εἴ τι ἢ φαῖλον, χίωτον, σοπῶν ἡρεβωμένος.
 Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς ὡς τελευτῇ, χιὼν τίλιν τραγωδίαν.
 Γόσω ἢ μὲν ἐπ' αἰεὶς πρᾶσις ὅτος τότε,
 Ἄλλ' ὅμως διονύσιος ἀπαξ ὡς λατομίας
 Ἀντὶν βαλῶν, ἐξέλυγε ἀνακρίων χρόνῳ.
 Καὶ πῶς ὁ ἄλλος αὐτῷ δυνάμει τῶν σοφωτόρων,
 170 Καὶ τότε δὲ συγγράμματα τὰ αὐτῷ ὀρθοῦσαι,
 Γαροινθεὶς τὴν αὐτῶν, μὴ πεπρακτῶς ἢ τῶν,
 Τὸν πλάτων ἡμῶν, ταῖς συγγραφαῖς νικῶν,
 ὅν ἐστι τῷ ἄλλῳ, τῷ τῶν ὡς δὴς ἔσ.
 Κατασχέθεις δ' ἐπὶ δόλος αὐτῷ τῆς βασιλείας.
 Ἀνεβίον γὰρ δυνάμει ὄντα διονυσίῳ
 Ἐν λόγοις ἐπερῶν, λαβὴν τίλιν σφαῖραν,
 Ἐπράβη τρεῖς ἔχ' ἡταυθεῖς, ὁ τέλειος ὁ πλάτων.
 Οὗτος ὁ διονύσιος πολλὰς μὲν τραγωδίας
 Ἐν ταῖς ἀδελύκῳ ἀναγνῶν, δυνάμει τῆς αὐτῆς.
 180 Εἰς λῦτρα ἢ τῷ ἐκτορος καλῶν, τὴν δυνάμει,
 Ἀναγνωσθῶν ὀνῆκε πᾶν τὸν ἐν ταῖς ἀδελύκῳ.
 Ἐν ἢ τῷ κατὰ πλάτωνος δυνάμει γεγραμμένῳ,
 Γλέων ἡμῶν, τῷ μὲν, ἢ τραγωδίας ὄντι,
 Δοκῶ τὸν σίχον ἐλεξν, ὅς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη.
 Αὐτοῖς γὰρ ἐμπαιξάντων οἱ μωροὶ βροτῶν.
 Τῆς πρώτης νῦν ἐπιστολῆς ἔχεις τὰς ἱστορίας,
 Εἰκοσιτρεῖς εἰς ἀριθμὸν τὰς πᾶσας ὑπεργυμνάς.
 Νῦν ἢ δεκάδας γράφοντες ἐπιστολῶν τὸ πρῶτον,
 Εἴτ' ἢ ὁπόσας ἡμῶν αὐτῶν γραφῶναι λέον,
 190 Ἐπειὰ διαγράφοιμιν τὰς τῶν ἱστορίας.
 Καὶ δὲ μετὰ τὴν πρῶτην μὲν ἐπιστολὴν γραπτόν,
 Τὸ πέμπτον δυνάμει τῆς τῆς, καὶ τῶν ἄλλων.

Αἱ δ'

Tyrannus erat Siculorum, cui tertio uenditum est Plato,
 Ut quidam scribunt falsorum sermonum amantes.
 Quoniam interrogatur forte à Dionysio,
 Quid nā totius materiae eris praestantissimū existat?
 Respondens ipsi dixit, quo Athenis
 Statuae constarent Aristogitonis et Harmodij.
 Illis aut statuae erant posita, quod essent tyrannicide.
 Interfecerunt enim Hipparchum, filium Pisistrati.
 Falsa causa uenditionis Platonis haec una.
 Alia secunda non minus falsa existens hac,
 Dicit Dionysium in conscribendis orationibus
 Victum à Platone, hunc uenditum ablegasse.
 Quoniam uerò et haec falsa, audi nunc Tzetzen.
 Tunc etiam Cytherius Philoxenus fuit,
 Qui Dithyramborum poeta, qui qualis fuerit, disc.
 Et quod uenditionibus dignus mihi intellige,
 Sed et absurdissima tot cum patrasset,
 Non uenditus est unquam à Dionysio:
 Semel autem iustissime ablegatus est ad lapidicinas:
 Et rursus hunc breui reduxit ille.
 Missus est autem ad metallum tunc lapidicinae,
 Quoniam Dionysius cum fecisset tragœdiam,
 Quae Athenis splendide recitanda erat,
 Dedit Dionysius ipsam Philoxeno:
 Serua ô Philoxene, inquiens, tragœdiam,
 Si quid autem malum, dele, considerans diligenter.
 Ille autem ab initio in finem, delet tragœdiam.
 Quot uenditionibus dignus erat iste tunc?
 Sed tamen Dionysius semel ad lapidicinas,
 Ipsum proiciens, eduxit in momento temporis.
 Et quomodo alios se arbitrans sapientiores,
 Et his dans scripta sua ad corrigendum,
 Ebrius iudicatus ab ipsis: cum non uēdidisset autē hos,
 Platonem uendit, scriptis uincens.
 Non est hoc uerum, hoc autem fabulosissimum.
 Sed quia deprehensus insidiator illius regni.
 Consobrinum enim Dionem existentem Dionysij,
 In sermonibus roborabat, accipere sceptrum regni,
 Venditus tertio est, non occisus ter sapiens Plato.
 Iste Dionysius multas quidem tragœdias
 Athenis recitans semel atq; iterum uenit.
 In redemptionem autem Herculis uocata fabula,
 Recitata uicit omnes qui erant Athenis.
 In ea autem quae est contra Platonem scripta fabula,
 Plus depressior quidem tragœdia existens,
 Opinor uersum dixit, quae principio scriptū reliquit,
 Ipsi enim illudunt stulti mortalium.
 Primae nunc epistolae habes historias,
 Vigintitres numero omnes existentes.
 Nunc autem decadas scribentes epistolarum primum.
 Siue igitur quot iudicauerimus ex ipsis scribere oppor
 Deinde describemus harum historias. (tumum,
 Et sanè post primam mihi epistolam scribendus est
 Textus secundae, tertiae, et reliquarum.

Hic desiderantur multae historiae

Ll

Historiae

Α ἢ μὲν ἰσοβία πονητικῶσαι πισύρωνται αὐτοῦ,
Εἰκοσι δ' ἦσαν ἐπιδόν, πρὸ τῶνδε ἰδὲ τρεῖς ἄλλαι,
Γίνονται πονητικῶσαι δέκα. αὐτὸ δ' αὖ οὐνία.
Ἄλλαι δ' αὖ ἑκατόν, καὶ τρεῖς ἀρέκοντα, μία τε,
Πρώτη τάξις ἐχθροῖσι, καὶ πρὸς βίβλους.
Λοιπὸν ὅμως τέλει τῆς δι' ἰσοβίαν βίβλου,
Ἐξ ἑκατοῦ ἀδελφῶν, ἐξ δὲ ἀδελφῶν, πλείον ὅτι ἢ τῶνδε.
Ἀς δὲ τινες σύλασαν ἀνακτορίῳ ἀπὸ δόμων,
Τῶνδε τόποι ἱεροὶ. τὰς γὰρ ἀφ' αὐτῶν ἐφύρουν.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΕΞ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ

Δυσίερας ἐπιστολῶν, μέχρι τέλους τῶν ἑκα
τόν ἐπ' αὐτῶν ἐπιστολῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

ἰσοβία πρώτη.

λίβους,
καὶ λίβους

Τ Λ Α Σ, τὸ λίβους, ὡς φασὶ παῖδες τῶν
αἰγυπίων,
Καὶ μᾶλλον ὅσοι πείθονται σὺν φιλίᾳ
χρονολογῶν,
Ἐν χρόνῳ λίβους οὐκ εἶδος, τὸ δὲ δυνάσων,
νῦν.

Ὅτ' ἡν ἱρμῆς τριμείγιστος, ὃς οὐρετὴς γραμμάτων.
Ερμῆς ὁμῶ, καὶ προμηθεύς, καὶ Ἡρακλῆς, τυφώρ τε,
μοι Οἱ σύμπαντες αἰγυπιοὶ. ἑλλήνας νῦν ἢ μὴ νοεῖ-
ας δ' ὅτι εἰς Διόνυσος, ὅστις ἐστὶ νῦν,
Εἰς νύσαν γὰρ σὺν αἰμόνῳ τελευτῶν ἀραβίας,
Εἴτ' ὅν εἰς νύσαν τὴν ἰνδῶν, οὐρανὸν ἀμπελουργίαν,
Εἴτ' οὐδ' εἰς ὄρος τὸ λυβάρ, ὅπου τῆς ἀρμονίας,
Ὡς πρὸ χαλδαίων λέγουσι, καὶ ἀρμενίων γένε-
ας οὐδ' ἐφύρουν ὁ αὐτὸς ὅτι ἀμπελουργίαν,
Φυτὰ γινώσκων, γεωργικῶν, τῶν χρωστικῶν μυσία,
Χρῆσιν ταῦτα τοῖς σύμπανσι ἀνθρώποις ἐκ δὲ δυνάμεως,
Τῇ γυναικὶ μὲν σὺν μύθῳ ἀφ' αὐτῶν ἐρμῶν τὸν μέγα,
Τὸν οὐρετὴν τῶν χρωστικῶν σχεδὸν τὸ βίβλου αὐτῶν,
Τὸν δ' Ἡρακλῆα στρατηγὸν γῆς ὅλης αἰγυπίας.
Τὸν προμηθεὺς τῶν ἡν ὑποστρατηγὸν τῶν.
Τὸν βύσιον φυλάττειν ἢ λιπὼν τὰ τῆς φοινίκης.
Τὸν δ' αὖ ἀνταῖον στρατηγὸν ποιήσας τῆς λυβίας,
Μετὰ στρατὸν καὶ γεωργῶν καὶ γυναικῶν χορείας,
Αὐτὸς ἐχθροῖς δ' ἰνδῶν, ὡς πρὸς ἀσίας τόπους,
Καὶ πανταχῶς τὸν σύμπαντα σύβριον τῶν τέχνης.

Τότε τυφὸν ἢ ἀδελφὸς, ἀποδιδυμῶντος τότε,
Τὸν βύσιον, ἀνταῖον τε, καὶ χεῖρα στρατηγῶν
Λατῶν συμπαρὰ σπίνοντας, καὶ χρῆματ' αὐτῶν
Νεωτορίαι, τύραννον κράτος λατῶν ἑλλήνας,
Ἀλλὰ πτόμος ἐρμῶν, καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλῆα,
Ἀποδιδυμῶν τὴν αἰγυπίαν, ἦλθεν εἰς ἐλκίαν,
Σὺν ἀποστάταις πόρι τοῖς, καὶ πόροις ἢ χρωστικῶν.
Σὺν οἷς τῶ αὐτῶν κράτος οὐκ εἶδεν συνάμειν
Συρράξας, ὑποστρατηγῶν μὲν ἡν, ἢ τὸ πρῶτον.
Ερμῶ ἢ λόγῳ πείσαντος σοφοῦ τῶν ἀποστάταις,
Ὡς πρὸς τὸν αὐτῶν κράτος πάλιν μετασφραγίσαν,

ὁ οὐρετῶν

Historiae autem quingentae, quatuor absq;
Viginti autem erant retro, ante has ecce tres die,
Fiuntq; quingentae decem, cum autem rursus nouem,
Aliae autem rursus centum, et quadraginta, unaq;
Primum ordinem habent in uestibulis libri.
Deinceps uniuersitas est per historiarum librum,
Sex centuria, sex decades, plus nihil autem hisce.
Quas autem quidam surripuerunt regis ab aedibus, 100
Harum loci vacui: eas autem scribe, sicubi forte inueneris.

HISTORIAE A PRINCIPIO IPSO

secundae epistolae, usq; ad finem centum
septem epistolarum.

DE ATLANTÉ.

Historia prima.

Τ Λ Α Σ, Libyis, uti dicunt filij
Aegyptiorum,
Et magis quotquot consentiunt So-
phidi, temporum scriptori:
In temporibus erat Osiridis, Diony-
sij, Noë: 110

Quando erat Mercurius term maximus, qui inuētor lite-
Mercurius simul, et Prometheus, et Hercules, Typhōq;
Uniuersi Aegyptij: Græcos nunc mihi reputa.
Ut autem Osiris Dionysius, qui est et Noë,
In Nyssa terra foelicis existente Arabiae,
Sive in Nyssa Indorum, inuenit uitium culturam, 110
Sive in monte Libar, qui est Armeniae,
Quemadmodum Chaldaei dicunt, atq; Armeniorum gētes.
Quod igitur inuenit iste uir uitis culturam,
Plantarum cultum, terrae cultū, rerum utilium innumera,
Volens haec uniuersos homines docere,
Vxori quidem consultiū relinquens Mercurium magnum,
Inuentorem utilium ferre uitae omnium,
Herculem uero imperatorem totius Aegypti,
Prometheum autem huic dans proximum ab imperatore,
Busirim seruare autem linquens Phoeniciam. 120
Rursus Antaeum ducem faciens Libyae,
Cum exercitu, atq; agricolis, et mulierum choreis,
Ipse proficiscebatur per Indos ad Asiae loca,
Et ubiq; uniuersos bene afficiens artibus.

Huius Typhon autem frater peregrinante hoc,
Busirim, Antaeumq; et manum exercitus
Cum accepisset commilitates, atq; pecunias immensas,
Insolefcit, tyranni robur accipere sperans.
Sed ueritus Mercurium, atq; etiam Herculem,
Relicta Aegypto uenit in Cilicia m, 130
Cum desertoribus multis, atq; prouētib; pecuniarum.
Cum quibus imperatori Osiridi consanguineo
Congressus, auersanti pugna uincebat primum. (res,
Mercurio autem rationib; persuadente sapientib; deserto-
Ut ad imperatorem rursus reuertentur,

Osiris

- Ο ὅσιρις Διόνυσος ἤτληε τὸν τυφῶνα.
 Ὄσον μῦθον ἀνέπλασαν τὰ μυθογράφων γόνυ,
 Ὡς οὐ τῶν τὰ τῷ Διὸς ἔκαστε πρῶτον νόσφα.
 Καρύνει ταῦτα ἱερύνας ἢ λαμπρῶς ἤτληε τὸν Δία.
 140 Ερμῆς ἢ ταῦτα ἱλέεσθαι, καὶ τῷ Διὶ ἢ δόντος,
 Ο ἴσους τὸ κράτος ἔσχηκε, λαθεῖλε τὸν τυφῶνα.
 Ταῦτα πραγματικῶς ὅρα, ὡς ῥήτωρ ἀλλογοῖ.
 Δία μοῖ νῦν τὸν ὅσιριν ἱκαλῶν τὸν βασιλέα.
 Τὸς βασιλεῖς γὰρ ἅπαντας, Δίας οἱ περὶ ἐκάλεου.
 Τυφῶνα τὺν δ' ἀδελφόν, τάντλη γὰρ εἶχε κλῆσιν.
 Στοιχεῖα κῶς ἢ γίνωσκε με πάλιν καλεῖν μοι Δία,
 Τλὴν ἱοσμικὴν διασβρῶσιν, τὸν σὺ κρατὸν ἀόρα.
 Τὸν, ὅν μετὰ διασβρῶσιν παύσῃς φασὶν ἐλλάνων,
 Τυφῶσι, κατὰ γίσι τε, καὶ πινύμασι βιαίοις,
 150 Πρὸς τλὴν ἀρχαίαν σύγχυσιν αὖθις μετατραπύμα,
 Εἰ μὴ πυρὸς ἐρμαίνῃ, καὶ σιλασμάτων τότε
 Ραγόντων, λαβρῶν τε συγγύσεις τὰς οὐνύρας,
 Εμπαλιν ἢ διασβρῶσις ἀπείληψε τὸ κράτος.
 Τοῖς ψυχικῶς δ' ἀλλογοῦν, τὸν Δία νῦν μοι νόει.
 Τὸν νοῦν ὁ τυφὸς γὰρ νικᾷ, κόπῃ τὰ νόσφα τέτα.
 Ἔως ἐρμῆς ὁ λογισμὸς, πάλιν τὸν νοῦν τονάσῃ.
 Ἀλλ' οὔ κ' ἐμοὶ τὸ σαφές, χρεῖν ἀναλαμβαίνεμ.
 Ο ὅσιρις Διόνυσος, ὡς ἤτληε τυφῶνα
 Αὐτόν τε καὶ τὸς πρὸς ὄντας ἐκείνους λαβεργνῶει,
 160 Πρὸς βίσιριν τὸν φοῖνιχα, καὶ λίβω ἢ αὐταῖν,
 Τὸν ἡρακλῆα πύπομφε, μέχλιν αὐτοῖς σιωάσαι.
 Ὁς ἡρακλῆς εἰς λίβωσαν στρατεύσας τότε χώραν,
 Αὐτὸν ἐξήκοντά περ χυλὸν ἀπέκτανον αὐταῖον,
 Ἐξω τῆς χώρας πόλεμον σὺν ἔφας τῆς ἐκείνου.
 Τῇ ἐμπαλίᾳ τόπων γὰρ ἐκεῖ νικᾷν οὐκ εἶχον.
 Ὄσον τλὴν γλῶσσῃ ἀνέπλασαν μυθῶνα τῷ αὐταῖς,
 Λέγοντες, τὸν πύπομφα τάντλην ἐγείρειν μάχας.
 Τὸν οὖν εἰς τλὴν λήβωσαν ὁ ἡρακλῆς ἀνέειλον.
 Ἐκείσε καὶ ἐξ ἄτλαντος τλὴν ἀστροκλῆν ἐγνώκει,
 170 Τότε τλὴν τέχνην τῷ ἀνδρὶ τλὴν ἀστροκλῆν ἐυρόντος.
 Ὄσον τὸν ἀστροκλῆα φασὶ τὸν ὕδραν ὀν βασιλεύειν,
 Ἐκ τῶν ἢ τὸν ἡρακλῆν, τὸν λαβόντα φέρειν.
 Ταῦτα πόρ' ἢ τῷ ἀτλαντῶς, λόγοι τῶν αἰγυπτιῶν.
 Ἑλλάνων λόγοι ταῦτα ἢ, βλῶν τῶν αἰγυπτιῶν,
 Τῷ ἡρακλῆϊ προσέπυσιν ὑπὸ τῷ τῆς ἀλκυμῆνης.
 Καὶ ἀτλαντῶν ἢ λίβω, λαπτὲς μοῖ γόνυ,
 Πρὸ ἢ τεοσάρων γονέων πύλοπος ὑπεργμονῶν,
 Ὁς ἀτλῆς ὕψος ἐστὶν ἀτλαντος τῷ πρὸς ὄρα,
 * Κατὰ ἐβραίων τε ραὺν, καὶ κατὰ τλὴν ἐλλάνων,
 180 Πρὸς ὡπα τεοσάρωντα σὺν γ' ἐμᾷ ἐξέειπε,
 Καὶ ἡρακλῆος αὐτὸν ὡς δύο τρία γόνυ.
 Ὁμῶς τὸ ἀστροκλῆμα τῷ ἀτλαντος τῷ πάλαι,
 Ἐξ ἡπὸρ ὁ αἰγυπτιῶς ὁ ἡρακλῆς ἐγνώκει,
 Τῷ ἡρακλῆϊ προσέπυσιν ὑπὸ τῷ τῆς ἀλκυμῆνης.
 Καὶ ἀτλαντῶν ἢ λίβω, πλὴν ὅσῃ προεφύκειν.
 Ὁ δὲ μῦθος δ' ὁ πάντοφος φυσικῶς ὅπως γράφωμ,
 Σφίρας λινῆσας ὕδραν, τλὴν πρὸς τῆς δύο πόλιν,
 Ἀτλαντα κατωρύμασι, θεί γὰρ ἀσάτω δρόμῳ,
 Ἀφ' ἧς πρῶτης λινῆσιως, τῷ ὕδρῳ ἢ λῆγω,
 190 Ὁ ἡρακλῆς ὁ ἄλλος τλὴν σφίρας ὡς πρὸς τρέχει.

Osiris Dionysius uicit Typhonem.
 Unde fabulam finxerunt fabularum scriptores,
 Quod Typhon Iouis incidit prius neruos:
 Pera autem abscondens bos, praeclare uicit Iouem.
 Mercurio autem eos furante, Ioui q; reddente,
 Iupiter imperium adeptus deiecit Typhonem.
 Haec aduocata, uelut rhetor inuertit,
 Iouem quidem nunc Osirim uocans regem.
 Reges enim omnes, Ioues antiqui uocabant.
 Typhon ē uerò huius fratrē, hoc enim habuit nomen;
 Elementaliter aut accipe rursus mihi appellare Iouem
 Mundanam dispositionem, temperatū probē aërem:
 Quem post dispositionem, filij dicunt Graecorum,
 Vorticibus, procellis q; atq; spiritibus uehementibus.
 Ad primam confusionem rursus conuersum iri:
 Nisi igne Mercuriali atq; fulgetris tunc
 Confractus, ac dissipantibus confusiones humidæ,
 Rursus dispositio acceperit imperium.
 Ad animata aut referens, Iouem mentem mihi cogita.
 Mentem enim superbia uincit, cædens neruos humis:
 Donec Mercurius cogitatio, rursus mentem intēdat.

Sed gratia mihi claritatis opus resumere.
 Osiris Dionysius ut uicit Typhonem
 Ipsum, atq; primates illius cohibuit,
 Ad Busirim Phœnicem, et Libycum Antæum,
 Herculem misit, pugnam cum ipsis ut committeret.
 Qui Hercules in Libyam ducto exercitu regionem,
 Ipsum sexaginta cubitorum interfecit Antæum,
 Extra regionem commissa pugna cum illo.
 Experientia enim locorum illic uincere non potuit.
 Unde terram finxerunt matrem Antæi,
 Dicentes, hunc cadentem, illam excitare pugnis.
 Hunc igitur in Libysa Hercules interfecit.
 Illic et ex Atlante astrorum scientiam percepit,
 Pridem arte illi astrorum inuenta.
 Unde Atlantem dicunt cælum sustinere,
 Ab hoc autem Herculem hoc accipientem ferre.
 Haec de Atlante, sermones Aegyptiorum.

Grecorū uerò sermones haec, qui emulantur Aegypti
 Herculi accommodant, filio Alcmenæ. (ptios
 Et Atlantem autem Libyi, Iapeti quidem filio,
 Ante quatuor uerò generationes Pelopis existenti,
 Quia Atlas posterior est Atlante priore
 Iuxta Hebraeorum historiam, et iuxta Graecorum,
 Persona quadraginta cum uno quidem senario,
 Et Herculi superius ut duo tria genera.
 Inde astrorum artificium Atlantis antiqui,
 Ex quo ille Aegyptius Hercules cognouit,
 Herculi accommodant filio Alcmenæ.
 Et Atlantem Libyi, uerum ei quem praedixi.
 Homerus autem omniscius naturalius scribens,
 Sphaerae motus cœli, quæ est ad duos uertices,
 Atlantem nominauit. currit enim irrequieto cursu
 A quo primo motu, cœli autem dico,
 Hercules sol orbem circumcurrit.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΠΡΟΣΩ

παρ' ὁρόφασιν, καὶ περὶ τοῦ, εἰς ἑνὸς
ψαλάξαι. β.

Λέξαι μοι ταῦτα γίνωσκε τῶν τροπικῶν τυγχάνειν,
Εἰσι ἢ τῆς σεμνότητος, εἰσι καὶ τῆ μεγέθους,
Υψύσαι τὴν ἀντίλειαν τῶ τροπικῶ τῆ λόγῳ.
Ἀντί γὰρ τῆ ἀνάφορον, νυὶ ἀφορμὴν εἰρήνης,
Μὴ πρόφασιν ἀνθρώπων τινά μοι προφασίσῃ.
Καὶ λέξιν μίαν τροπικὴν σκληραὺν ῥήτωρ λέγει,
Ὡς ἐστὶ τὸ ἀνθρώπων, ὃν ἔχει γὰρ δευτέρων,
Λέξιν ἑτέραν τροπικὴν, λαβόνσαν τὴν πρώτων.
Ὡς εἴπωρ αὖ. εἰρήνη μιν, τοις τοτρώω τρέπω,
Μὴ πρόφασιν ἀνθρώπων τινά μοι προφασίσῃ,
Μαροβαρομένην χρώμασι τῆς πιθανολογίας.
Μή δ' εἰς πορὸν ψαλάξαντας, χέαντας μάστιγ' ὀνόμα,
Καὶ αὐτὴ λέξιν τροπικὴν, καὶ τῶν σκληρῶν ὁμοίως,
Ὅχι μὴ οὐδ' ὅν λυπόφρονι τὴν λείαν σιν λαβῶσαι,
Ἐξ ἑπομένῳ λέξω, νυστῆς, καὶ τῆ φορμῆς.
Ταῦτα ἢ πρὸς ἀλέξανδρον σεμνῶς λυκόφρων εἶπεν,
Ἐκ τῶν προτέρων τῆς νυστῆς κίθαρος ὁδῶν ἀμείδως,
Χρῆζον ἀπ' αὐτῶν συναρθεὶς λοιπὸν δὲ τῇ ἑλόνῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ * ΑΛΗ ΤΙ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ

τὸν ὁμηρικὸν μενέλαον. γ.

Ομηρος πῶ τοις τέλεσι τῆς βῆτα ραψωδίας,
Φέρει τὸν ἀγαμέμνονα τῆς ἀριστῆς ἡλόντας,
Γρὸς τὴν θυσίαν τῆ διός, ὅτω τὰ ἐπὶ λέγων.
Κίκλησιν ἢ γέροντας ἀριστῆς παναχαιοῖν.
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ ἰδομενεῖα αὐκντά.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αἰαντὶ δύνω, καὶ τυδείῳ υἱόν.
Ἐκτορ δ' αὖτ' ὀδυσσεῖα διὲ μῆτιρ ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βολὴν ἀγαθὸς μενέλαος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΡΑΧΕΙΑΣ ΑΝΤΙΓΡΑ-

φῆς κατὰ λέκωνας. δ.

Καὶ τῶ βραχυλογήματι πρῶτος τῶ τῶν λακωνῶν,
Ομηρος παραδίδωσι σαφῆ διδασκαλίαν.
Περὶ τῶ μενέλαου γὰρ λέκωνος ὑπεργμόνῳ,
Τάδε φησὶ κατὰ ρητὸν τῇ γάμμα ραψωδία.
Ἄλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μυθία πᾶσιρ ὕφανον,
Ἡ τοι μὲν μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Γαῖρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λεγῶς. ἐπεὶ ὁ πολὺ μύθος,
Ὅν δ' ἀφαιμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γόνει ὕσθρος ἦεν.
Περὶ βραχυλογήματος ὅτω τῶ τῶν λακωνῶν,
Ομηρος πρῶτος ἔλεξεν, ἰσορρικῶν τε λόγοι
Γράφουσιν, ὡς οἱ λέκωνες ποτὲ μακρογρότων
Ἐπιστολαὶ διεξάμονται, ταδί πορτεχέσας,
Ὡς, εἰ ταδί μὴ γούοισθαι, καὶ μὴ συμβαίνει τάδε,
Στράτυσμα συγκροτήσασιν, ὁπλίσσας τὴν ἵππον,
Καὶ τὸν σὺν ἔσταν ποταμὸν ῥάστα πορρωθούτες,
Καὶ λόχος συμπυκνώσαντες, καὶ πορβαλόντες μάχην,
Ἐν ἀνὰ χεῖρας ὀπίσθας σπαρτῆν, καὶ τὴν λακωνῶν,
Καὶ θῆσας ἡμιλίβον, καὶ ἄλλα ἢ μυθία,
Ὅσα αὖ ἐξ ἐπιστολαῖς μεγάλαις ὃν ἐγράψαν.
Αἶμα, μόνον αὐτὴν γράψαν οἱ λέκωνες ὃν χάρις.
Καὶ ἡμισυ μὲν ἀμῶν, αὐτὴν αἰμῶν ἐκείνοις.

PROVERBIVM, DE EO QVOD

est, Probo uultu occasionem: et de, in uacuum contrectare. 2.

Dictiones mihi haec cognosce troporum esse.
Sunt autem gravitatis, sunt et magnitudinis,
Attollentes uilitatem tropo orationis.
Pro enim euphormon, nunc aphormen dixi:
Non prophasin euprosopon quandā mihi prætexas.
Quamuis dictionē unam uersam duram orator dicit,
Vt est euprosopum, non habet enim secundam,
Dictionem aliam uersam, leuigantem primam:
Veluti siquidem diximus huiusmodi modo,
Non prophasin euprosopon quandā mihi prætexas, 300
Deformatam coloribus efficitur orationis.
Neque in uanū contrectātes, fundētes frustra sermones,
Et ipsa dictio tropica, et durarum similiter.
Nō quēadmodū in Lycophrone, leuigationē accipiēs
Ex sequentibus dictionibus, chordae, et cithara ludere.
Haec autem ad Alexandrum apte Lycophron dixit,
Ex pulsantibus chordis citharædorum sine mercede:
Volens dicere, non coniungēris posthac Helenæ.

DE ALE * QVODAM, ET IVXTA,

Homericum Menelaum. 3.

Homerus alicubi ad finem secundæ Rhapsodiæ,
Inducit Agamemnonem magnates uocantem, 310
Ad uictimam Iouis, sic hosce uersus dicens:
Vocauit autem senes præstantissimos Achiuorum,
Nestorem in primis, atq; Idomeneum regem,
Ceterum deinceps Aiaces duos, atq; Tydei filium:
Sextum autem rursus Ulyssē, Ioui cōsilio æqualem,
Per se autem illuc uenit uoce bonus Menelaus.

DE BREUITATE SCRIPTVRÆ

iuxta Lacones. 4.

Et breuiloquentie primus, quæ est Laconum,
Homerus tradit apertam disciplinam.
De Menelao enim Lacone existente,
Hæc dicit ad uerbum in tertia Rapsodia: (bant, 320
Sed quādo sanē fabulas atq; cōsultationes cunctis texte
Siue quidem Menelaus succincte concionabatur,
Pauca quidē, uerum admodū sonorē. quia nō loquax,
Neque aberrans uerbo, quamuis natu posterior fuerit.
De breuiloquentia sic, quæ est Laconum,
Homerus primus dixit. historicorumq; sermones
Scribunt, quod Lacones olim prolixē dicentium
Epistolas cum suscepissent, huiusmodi continentes,
Videlicet, Si hæc non fiant, neque eueniant hæc,
Exercitum coacturos, armaturosq; equitatum, 330
Et Eurotam fluuium facile traiecturos,
Et turmas simul densaturos, atq; cōmissuros pugnam,
In momēto subacturos Spartā, et regionē Laconum,
Positurosq; uastitatem: atq; alia innumera,
Quæ in sex epistolis magnis non scriberentur:
Siquidem, solum rescribēbant Lacones in charta,
Et obfingentes remisērunt illis.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΝΟΣ, ΟΤΙ ΤΟΝ

Κροίσον καὶ ἰδῶν οὐ τιθεάν-

μακον. 5.

ΤΑ Σόλωνος πρὶν ἔπομον, τῇ ἰσοβείᾳ Κροίσου,
 ἢ τις παστῶν ἰσοβειῶν οὐκ αὐθακέται πρώται.

340 Ομοῦ καὶ πάλιν ἔξω μὲν, ὅσα χρεῶν συνίσταται.

Καὶ ὅσα ἐκ ἐγγράφων, ὡς μὴ χρεώδην, τότε.

Πρῶτος δὲ δράκων γέγονον ἀβλήτους νομογράφος,

Ἀπασιν τοῖς ἐγκλημασι, μέχρι ἱλοπῆς λαχαύων,

Φύνοντο ἐπιτίμιον ἀνὴλεως ὀρίσων.

Δι' οὗ δὲ δαμάσθεσσι ὅσους ῥήτωρ ὠραῖος ἱάλλα,

Πολλὴν ἢ ἀρκεστότους ἀπορρογμάτων λόγους,

Μεγάλως συνδοκίμησεν οὐκ ἐνὶ κέρει λείπει,

Εοικόν, ἀνδρὲς δικασταί, δράκων δὲ νομογράφος,

Οὐ μέλανι, δι' αἱμαῖος τὸς νόμους ἢ χαράζει.

350 Μετὰ δὲ πᾶσι τῷ δράκωντος ἐκ νομογράφου,

Γινέσθαι Σόλων ἀτίμους διστόρους νομογ. ἀφός.

Θαλῆς δὲ ὡς φίλος Σόλωνος, ἄστυγα ζῶν τὸν βίον,

Πολλὰ ἐκ συνουθεῖα μὲν τῷ Σόλωνι πρὸς γάμον.

Οὐδὲν δὲ αὐτὸ ἐλγυν αὐτῷ γράφοντι ἢ τὸς νόμους,

Ἀπαύροις, εἶπε, πράγμασι μάτλην ποιάς, ὡς Σόλων,

Τοῖς ἀραχνοῖς νόμοισι μοιοῖται γὰρ οἱ νόμοι.

Τὰ μὲν μικρὰ καὶ ἀδυνάτωι διατάσσονται ἱατέχων,

Εκ τῶν δυνάτων δὲ μὲν ἢ ῥηγνύμενοι βιάσθαι.

Οὕτω λοιπὸν δικαστῶς ὁ Σόλων ἐκδοκίμησεν

360 Ἡβέλωσεν, ἀποπειραν ποῦς μὲν τῶν νόμων,

Εἰ τελευτῶσι ἀτίμοις, εἴτε συμπατασθῶσι.

Καὶ δὴ καὶ παρὰ μίλητον ἦλθε θαλῆς πατρίδα.

Θαλῆς ἢ συνεισπύσασεν τινὰ τῶν μιλῶντων,

Ὡς ἐκ τῶν ἀβλήτων αὐτοῖς ἀρτίως πεφοιτηκέναι.

Σόλων δὲ ἠρώτησεν αὐτόν, μή τι ἱκανὸν συνείδῃ.

Ὁ δὲ εἶπε, νέος τέθνηκε πατὴρ ἀποδολιμῶντος,

Ἡ πόλις ἢ προέπειμπε πᾶσα τὸν νεανίαν.

Τὸ Σόλωνος εἰπόντος ἢ, μὴ Σόλωνος ἴδω ἀρτα,

Κακείνῃ καὶ εἰπόντος ἢ, Σόλωνος πᾶσι δὲ νέος.

370 Ὁ Σόλων ἀρτῇ θέρωνται, καὶ ἱατασπᾶν τὴν λύμην.

Θαλῆς δὲ συνὲς σὺν γέλῳ περιβαλὼν τὸν ἄνδρα,

Εὐμὲν φησὶ, τὸ σπύσασμα, πᾶν διακρύψων Σόλων.

Ταῦτα με ἀπεστέρεται γάμος καὶ παιδογείας,

Ἄ νυν καὶ σὲ τὸν Σόλωνα τὸν μέγαν ἱαταβάλλει.

Ταῦτα μὲν παρὰ μίλητον τῷ Σόλωνι συνείδῃ.

Ὡς δὲ ἦδη παραγέγονε πορὶ λυδῶν τὰς σάρκεις,

Κροίσος αὐτὸν μετὰ πεμπίον, ὡς πρὶν εἶπον, ποιέεται,

Τὸς θεσσαυροὺς τε δειννοσίμ, ἐφ' οἷς αὐχῶν ἐθάρρει,

Ὅπως αὐτῷ μακρυθῆναι, δόξας τῶν συνδοκίμων.

380 Ὡς τὸτον δὲ ἐμακρύνει Σόλωνος μὲν ὁ Σόλων,

Τὸς, ὅς ἢ προερίκειμεν, ἀτίμως παρὰ γὰρ δὴ.

Ἰδῶν ἢ τὸτον αἰσώπος ὅτῳ παρὰ γὰρ δὴ.

Σόλων, εἶπε, φιλόσοφε, τοῖς βασιλῶσι πρῆται,

Ἡ τὰ θυμῶν λέγειν μὲν, ἢ μὴ δὲ ὅλως λέγειν.

Ὁ δὲ φησὶν, ὡς αἰσώπει, τοῖς βασιλῶσι πρῆται

Ἡ λέγειν τὴν ἀλήθειαν, ἢ μὴ δὲ ὅλως λέγειν.

ΠΕΡΙ ΟΡΝΕΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙ-

νικος. 9.

Ο Φοῖνιξ ὅστις ἐστὶν ἐν ὅντων τῶν βίων,

DE SOLONE, QVOD VI-

dens Crasum, non admi-

ratus est. 5.

RES Solonis ante diximus in historia Cræsi,
 QUE omnium historiarum hic ponitur prima.

Verum et rursus dicemus quæ opus sunt, breviter:

Et quæcunq; non scripta sunt, uelut non utilia, tunc.

Primus Dracon fuit Athenis legumlator,

Omnibus culpis, usq; ad furtum olerum,

Cædem pœnam immisericorditer definiens. (tudine;

Propter quæ Demades deinde rhetor formosus pulchri

Multo autem formosior scite dictorum orationibus,

Vehementer placuit in iudicio cum dixisset,

Videtur, iuri iudices, Dracon legumlator,

Non atramento, sed sanguine leges exarasse.

Post septem Draconis annos legumlatoris,

Fuit Solon Atticis secundus legumlator. (tam;

Thales autē existens amicus Solonis, cælibē agens ui-

Sæpe impellebatur quidem à Solone ad nuptias.

Nihil uerò contradicebat ipsi. Scribenti autem leges,

Importunis, inquit, rebus frustra laboras, Solon,

Aranearum namq; filis similes sunt leges,

Parsua quidem et debilia ualentes cohibere,

A potentioribus autem rumpuntur facile.

Sic deinceps decennio Solon peregrinari

Voluit, experimentum faciens legum,

Si seruarentur ab Atticis, siue conculerentur.

Et sanè ad Miletum uenit, Thaletis patriam.

Thales autem instruxit quendam Milesum,

Velut ex Athenis ipsis qui modò aduenisset.

Solon aut interrogauit illum, nunquid noui accidisset?

Ille dixit, filius mortuus est patris peregre profecti,

Ciuitas autem funerali pompa extulit tota iuuenem.

Solone autem dicente, nunquid Solonis erat igitur?

Et illo, Etiam dicente uerò, Solonis filius iuuenis:

Solon cæpit eiulare, atq; euellere comam.

Thales autem statim cum risu complexus uirum,

Meum, inquit, cauillum est, quiesce à lachrymis Solon.

Hæc me priuarunt nuptijs atq; progenie,

Quæ nunc et te Solonem magnum deiiciunt.

Hæc quidem apud Miletum Soloni acciderunt.

Vt autem iam affuit circa Lydorum Sardes,

Cræsus ipsum accersiri, ut ante dixi, facit,

Thesaurosq; ostendit, in quibus glorians fidebat,

Vt ab ipso beatus diceretur, uisus esse fœlicium.

Vt autem hunc neq; omnino fœlicem dixit Solon,

Sed eos quos prædiximus: ignominiose despectus est.

Conspicatus autem Aesopus hunc sic despectum,

Solon, inquit, philosophe, regibus decet

Vel iucunda quidem dicere, uel non omnino dicere.

Ille autem inquit: Aesope, regibus decet

Vel dicere ueritatem, uel non omnino dicere.

DE AVE PHOE-

nice. 6.

Phoenix auis est una in omni uita,

Τάωνος

L13

Phæone

Ταῦνος ἀραιώτ' ὄρος, καὶ μέζωρ ἀσυγκρίτως.
 Καὶ χρυσοπεποδίστορος, θαῦμα λαῶν καὶ ξένων.
 Τὰς λαλίας ἢ πῶγ' ὅτ' ἀνδρῶν ἐξ ἀρωμάτων.
 Ἐπὶ αὐτῇ ἢ θάου, γίνεται σκάλη ἐν τῷ πάλιν,
 Ὅς φοινῇ πάλιν γίνεται, θαλλόμενος ἄλλω.
 Ἐπιδιμῆ δ' εἰς αἰγυπτον, θῆσκει δ' αὖθις ἰα-
 λῶν ὁ φιλόστρατος φησὶν, ἀπολλωνίῳ βίω.
 Ὡς δ' ὁ αἰγυπτιος ἰσογραμματὸς χαρῆμων
 Ἐδασεν ἐν διδασκαλίᾳ τῶν ἰσῶν γραμμάτων,
 Ὅ φησιν ἐξ τοῖς ἑταῖς καὶ ἐπ' ἀνισχυλίοις.
 Θῆσκει, παρὰ γινόμενος ἐν τοῖς αἰγυπτιῶν.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΚΕΡΩΤΟΣ.

Θ Ηλὲν ὁ μονόκερος τυχχῶς φιλοσώδης
 ἐν ἰσῶν μόνον αὐθιχὸν φέρων τὸ σφῶ μετώπῳ.
 Οὕτω αὐτὸν θεοῦσι μὴ ἐχθρῶς συνώδης.
 Νέον τινὰ τῶν ἰσῶν σολήσαντες, ὡς ἰσῶν,
 Πρώτας ἀρωματίζουσιν ὁσμάς συνώδης αἰσῶν,
 Ἰσῶσι τε ἰσῶν ἀντι τῶν τόπων τῶν θῆκων.
 Αὐτοὶ ἢ ἰσῶν ἀντι τῶν τῶν πρὸς τῶν σῶδων,
 Ἐδὲν ὁ θῆρ ἐπὶ ὀρχήται, θαλλόμενος ἐκείνῳ.
 Ὁ ἢ χαρῆσι γυναικὸς πλατείαις ὑπερμονάς,
 Ὀλας ὅσας ἀρώματος, ἐκείνῳ συγκαλύπτει.
 Οὕτω ἢ τοῖς ἀρώμασι μὴ ἐκείνῳ θαλλόμενος,
 Δρακόντες πάντες οἱ λοιποὶ τῶν θεοῦ τῶν, δὲ ἐφ' ἑλῶν,
 Τὸ κῶρας τῶν ἰσῶν, αὐτὰ καθεὶς φαρμάκοις.
 Τὸν θῆρα ἢ φιλόκερον ἰσῶν ἀποτρέχει.

ΠΕΡΙ ΙΚΤΙΝΩΝ ΟΡΝΕΩΝ, ΑΙ

καὶ ἀρῆαι ἰαλοῦνται. κ.

Ι Κτινος ὄρνις τις ἐστίν, ὁρπὸρ ἰαλῶν ἀφ' ἑλῶν,
 Ἀρῆαι τὰ πότ' ἰα, τὰ τῶν ἀλεκοῦσιν.
 Τῶτον ἐν μόνῳ λέγουσιν ὑπὸ τῶν ὀρχήτων.
 Γίνεσθαι, ἰαλῶν ἰαταφορῶν μόνῳ τῶν ὀρχήτων.
 Ἰκτινὸς καὶ ἰκτινὸς ἢ διαφορὰν νῦν μάθε.
 Μὴ δ' ἐν ἀμφω μοι εὐμίμῃ, ἰαλῶν πολλοὶ δοκῶσιν.
 Ἀλλὰ ἰκτινὸς ὄρνις μόνῳ, οἷον πρὸς ἐφ' ἑλῶν, νῦν.
 Ἰκτις ἢ ἰσῶν καὶ αὐτὸ τελεῖ ὀρνιθοφάγος,
 Χρῶσθαι καὶ τετράπου μόνῳ, ὁ αἰσῶν ἰαλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΛΕΟΝΤΕΣ ΝΕ-

κρῶν σωματῶν ὄρχησονται. θ.

Λ Εοντες θῆρες, αὐτὸ αὐτοῖς καὶ αἰσῶν τὸ γένος,
 Νεκρῶν ὅν ἀπογύονται τὸ σῶμα σωματῶν.
 Καὶ ὁ ἢ ἰσῶν ἰατάχων, καὶ φάγωσιν ἐν τῷ.
 Ἀνενκρῶν, καὶ χρῶσθαι πάλιν φαγῶν ὑπερῶν,
 Οὐκέτι ἀφ' αὐτοῦ αὐτὸ καὶ περὶ αἰσῶν μόνῳ,
 Αἰτίαν τῶν ἰσῶν λέγουσιν, ὁ ἰσῶν τῶν εἶναι,
 Καὶ ὑπὸ ἀπογύσασθαι, τὸ λείψαν ἔχει μὴ γὰρ.
 Ὅθεν μὴ δ' ἀπολείμματος γένεσθαι σῶμα βρωμάτων.
 Ἐμοὶ ἢ τῶν γένεσθαι δοκῶν καὶ ἀποτόκοις,
 Ὡς βασιλεῦσιν ὅσις τι, καὶ ἀλλὰ ἰσῶν ἔμα,
 Ὅρπῶν μόνῳ τῷ αἰσῶν, τῷ λεόντος θαρῶν.
 Περὶ τῶν πρὸς αἰσῶν ἢ, καὶ ἀπομῶν λεόντων,
 Καὶ αἰσῶν ὁμοίως δὲ, ὅν ἐχω τί σοι λέγω.
 Ἀλλ' οἶμαι, ὅτι γένεσθαι ὄρχησονται σωματῶν,
 Ἀλλὰ καὶ μελιπῶν ἢ πλάκων, καὶ τοῖς τῶν.
 Οἷος ὑπάρχει λέων τις, ἀπολλωνίῳ χρόνῳ,

Pauone formosior, et maior citra collationem.
 Atq; auro decentior, miraculū nouum ac peregrinū.
 Nidulos autem compingit ex arboribus aromatum. 390
 Postquam aut obierit, nascitur uermis ex hac rursus,
 Qui rursus phoenix fit, fotus a sole.
 Versatur aut in Aegypto, moritur uero in Aethiopia,
 Vt Philostratus dicit in Apollonij uita.
 Vt aut Aegyptius sacrarū literarū scriba Charemon,
 Ostendit in disciplinis sacrarum literarum,
 Phoenix sex annis et septem milibus,
 Moritur, cum fuerit in locus Aegypti.

DE MONOCEROTE.

F Eram monoceros est amans odoris,
 Vnum cornu solum supernè ferens suæ frontis. 400
 Sic autem ipsum uenatur artificio ex bono odore.
 Iuuenē quendam ex fortioribus uescentes uti puellam,
 Præcipuis imbuunt aromatis odoratissimis,
 Statuuntq; eregione locorum fera.
 Ipsi autem absconduntur, aura uero flante,
 Statim fera superuenit illecta, illuc.
 Ille autem manicis mulieris latis existentibus,
 Totis refertis odoribus illum cooperit.
 Sic autem aromatis illo illecto,
 Currentes omnes alij uenatores, quos dixi, 410
 Cornu huius incidit, uenenis contraria ui præditum:
 Feram autem spoliata cornu, sinunt aufugere.

DE MILVIS AVIBVS, QVAE

et Harpæ uocantur. 8.

M illius aui quædam est, quam uocamus harpam,
 Rapiens pullos qui sunt gallinarum.
 Hunc ex solis dicunt aquis pluuiaribus
 Bibere, tempore delationis solo pluuiarum.
 Viueret autem atq; milui discrimen nunc discere,
 Neq; unū ambo mihi existima, sicut multi opinantur:
 Sed miluum, autem quidē, qualem ante dixi, intellige.
 Viueret autem animal, etiam ipsum est auium uorax, 420
 Terrestre quidē, et quadrupes, quod + felē uocamus.

DE EO, QVOD LEONES MOR-

tuorum cadauera non tangunt. 9.

L Eones fera, cumq; ipsis aquilarum genus,
 Mortuorum non gustant in uniuersum corpora.
 Quod autem uiuit, corripiunt, et comedunt ex eo.
 Si necatū fuerit, et uoluerint rursus comedere postea,
 Non amplius quid tangent illius. et de aquilis quidem
 Causam talem dicunt, fortentem hanc esse,
 Et quod degustauerit, reliquum fortetere magis.
 Vnde neq; residuum gustare suorum ciborum.
 Mihi autem hoc uidetur fieri et ab utrifq;, 430
 Tanquam regibus existentibus, et superbis simul,
 Auium quidem aquila, leone autem ferarum.
 De captiuis autem et uinctis leonibus,
 Et aquilis similiter, non habeo quod tibi dicam: (14,
 Sed arbitror quod isti gustarent, nō mortuorū corpo
 Sed et melle cōpactas placetas, atq; huiusmodi.
 Qualis fuit leo quidam, Apollonij temporibus,

Alfi mustelam
 rusticam, seu
 uueram.

ὁρπὸρ

ὁρπὸρ

Ομηρος ἀμάρτυρος ψυχὴν ἔλεγον ὅτως ἔχει.
 Εἴπωρ ἢ κατὰ κούρας ἐν ἐπειρὶ ὁμῆρου,
 440 ὡς ἢ λέωμ' ἔχοντα μεγάλῃ ἐπὶ σάμασι λύρας.
 Μοῦθ' ὡς μοῖροι νῦν, τὸν νεκρὸν σῶμα νομίσας λέγει.
 Μῦτ' ἀννοεῖν τὸν ὁμῆρον τὰ περὶ τῶν λεόντων.
 Τὸ ζῶν ἢ, καὶ τὸ σῶμα σῶμα νῦν λέγειν νοεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

ἱολάσεως. i.

Παῖς τῆς πλοῦτης Λυτάνταλος, καὶ τμῶλος βασιλεὺς,
 Τμῶλος τῷ βασιλεύοντι ἐν χώρῃ τῆς λυδίας,
 Αφ' ἧ καὶ τμῶλος τὸ λυδῶν ὄρεσ' ὑπερνομάσθη,
 ὁμηρος λυδῶν ἐν σφόδρῳ καὶ ἱεροῖς βασιλεύει.
 ὡς σοφὸς κλέος τὸν ἀνδρᾶ ἢ φρύγα φησὶν, ὅν οἶδα,
 450 λέγων, ἀρχαῖον ὄντα πέλοπα βαρβάρῳ φρύγα.
 Εἰ τμῶλος τὰνταλον γέννηε τοῖς τόποις τῆς λυδίας,
 ὁ τὰνταλος ἢ πέλοπα, πῶς φρύγες, ὡς σοφὸς κλέος.
 ὁ τμῶλον τῶτον τὰνταλον ὑπὸ νόμῳ ἐφίλω, ὅντα,
 υἱὸν διδὸς οἱ Ἕλληνες φασὶν, ὡς βασιλεὺς.
 Δίας γὰρ περὶ οἱ Ἕλληνες, τὸς βασιλεῖς ἐπέλω.
 τοῖς ἢ λυδοῖς καὶ ἰωσι, τοῖς ἐν ἐφέσῃ τοπείοις,
 γερὺν πελάγῃ βασιλεὺς ὁ σύμπας ἐκαλεῖτο.
 τὰ δ' ἔγχε τῆς ἱολάσεως μακάρε' ἐν τῷ ταντάλῳ.

Ἀρχιφρόνς ὁ ταντάλος, καὶ φυσικός ἐν ἅμα,
 καὶ τῆς ἰσορρομίας μὲν τῆς τῶν θεῶν ἀπέστη,
 460 ἀνθ' ὁμηρος τὰ μυστήρια εἶπε τοῖς ἀμυνήτοισι,
 τὸν ἥλιον δ' ἢ ἱερὸν ἄλλον, ὃ πῦρ, ἀλλ' ὅδε μῦθος,
 τάχα ἢ λίθον ἔλεγε, πάλιν ἀμυνέσθω δέξιν.
 ὅσον οἱ μῦθοι λέγουσι, ὡς ταντάλος τὸ πρῶτον
 θεῶν τελευτῶν συνδιδάκτος, καὶ λωινανὸς τραπέζης,
 τὸν ἀμβροσίαν, νεκτάρ τε παρὰ θεῶν ἔκλεπτε,
 διδὸς βροτοῖς ἡλίκος μιν, ὃ κίρκαρος ὡς γράφει,
 ἐξέστη τὰν τῆς τιμῆς, καὶ τῆς λωινῆς τραπέζης,
 ἦλθε δ' εἰς τὸ τὰ χύψοι μιν ἐβρος τὸ τῶν ἀνθρώπων.
 ἄλλοι ἢ δὲ ἀπόλαστον ἐκπέπληκτο καὶ γλώσσας.

470 τὸν ταντάλον μυσθύνονται, καὶ ἀπὸρ ὁ ἐκπέπληκτος,
 ὅτι τὰ κρύφια θεῶν ἐξεφόρην ἀνθρώποις.
 τὸν τῶντα ἢ τυχεῖν οὐκ ἐκταρ καὶ ἀμβροσία,
 καὶ λόγοι κρύφιοι θεῶν λεγόμενοι ἀνθρώποις.
 δι' ἀπὸρ καὶ ἐκπέπληκτος θεῶν τῆς ὁμιλίας,
 τὸ τὰ μυστήρια εἶπερ, ὡς ἐφίλω, ἀμυνήτοισι.
 καθαρὲς θέντα τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχιφροσύνης.
 τοῖσι δὲ σιωπῶντας οἱ παλαῖοι τοῖς μύθοις.
 τὸ ἢ φυσιολογία τὸ περὶ τῆς ἡλίας,
 τὸ λίθον τῶτον οἶδα δις ἀντικτῶ τῷ τρόπῳ

480 εἶπεν, ὡς τιμῶν ταντάλου πεφουκῶναι,
 ἐκβέβηκός μιν θεῶν, ἀέρι δ' ἀρτεφροτότος,
 καὶ λίθον αὖν κεφαλῆς ἐρεμιάμονον σκοπῶντος.
 τῶτον μόν τὸ τιμῶν ταντάλου φασὶ ταντάλου.
 γαῖαν οὐκ ἐκ τῶν τρόπων ἢ τῶν ζῶντας ἐκπέπληκτος
 γράττει μιν τῶν ἀπρεπῶν καὶ παρὰ νόμων βίῳ,
 ἐπλάσαν, ὡς ὁ ταντάλος καταφρονῶν τῶν νόμων,
 ἐνταῦθα μὲν τετύχηκε τοιαύτης τιμωρίας.
 θανόν δ' ἄλλας ἐφύρηνε βαρύνει τὰς ἱολάσεως.
 δι' ἣν γὰρ ὅτος, καὶ πέναν, ἀνίαν καὶ πέναν οἶαν,

490 μέσῳ γὰρ λίμνης ἵσταται, χεῖλαί τε προσκλυσθῆναι.

Quem Amasidis animam dicebat iste habere.
 Siquidem uero audieris in carminibus Homerum,
 Sicut autem leo gauisus est, magnum corpus adeptus:
 Neq; uelut stulti nunc, cadauer arbitreris dicere,
 Neq; ignorare Homerum quæ de leonibus traduntur.
 Vives aut, atq; sanguine præditū corpus nūc dicere

DE TANTALI PV

(puta.

nitione. 10.

Plutius erat Tantalus, et Tmoli regis,
 Tmoli regnantis in regione Lydiæ,
 A quo et Tmolus Lydorum mon. nominatus est,
 Quorū Lydorū posterius et Cræsus rex fuit. (scio.
 Quomodo aut Sophocles uirū Phrygiū dixerit, haud
 Dicens, antiquū existentem Pelopa barbarū Phryga.
 Si Tmolus Tantalum gignit, in locis Lydiæ,
 Tantalus autem Pelopem, qui Phryges, o Sophocles?
 Tmoli huius Tantalum filium, ut dixi, existentem, τμῶλος
 Filium Iouis dicunt Græci, tanquam regis: τῶτος
 Ioues enim prius Græci reges uocabant.
 A Lydis autem et Ionibus, qui sunt in Ephesi locis,
 Ante Palmis rex omnis uocabatur.

Quæ uero de punitione feruntur Tanti, disce.

Princeps sacerdotū Tantalus, et phycus erat simul,
 Et a sacerdotio quidem deorum longè stetit,
 Propterea quod arcana dixisset non initiatis, (tam,
 Solè nō crystallū, non ignē, sed neq; massam ferri igni
 Forte aut lapidē dicebat, uerū ambigua opinione.

Vnde fabulæ dicunt, quod Tantalus antea
 Deorum existens conuiuia, atq; socius mensæ,
 Ambrosiam atq; nectar a dijs furabatur,
 Dans mortalibus æquænis, Pindarus ut scribit,
 Excidit hoc honore, et a communi mensa.

Venit autem in breuis sati genus hominum.
 Alij autem ob petuāntem excidisse linguam,

Tantalum fabulantur, sicut Euripides,
 Quoniam occulta deorum efferebat hominibus.

Vnum autem idemq; sunt nectar et ambrosia,
 Et rationes occultæ deorum dictæ hominibus.

Quapropter etiam excidit a deorum colloquio,
 Eo quod effutiebatur arcana, ut dixi, non initiatis,

Depulsusq; est principatu summi sacerdotij.
 Talibus autem confecerunt antiqui fabulas.

Naturalis autem explicatio, quæ est de sole,
 Lapidem hunc arbitratum esse ambiguo modo,

Dixerunt, uelut pœnam Tantalō fuisse.
 Eiecto quidem a dijs, in aëre autem eleuato,

Et lapidem supra caput suspensum considerante.
 Hanc autem pœnam uiuentis dicunt Tanti.

Apto autem ad do endū modo, ut uiuētes exterrerēt,
 Facere nihil ex rebus indecoris, atq; iniquis in uita,

Finxerunt, quod Tantalus despiciens leges,
 Hic consequutus sit talem ultionem.

Moriens autem inuenit alias graues punitiones.
 Sui enim is, atq; esurit, siti et esurie qualis

Medio enim paludis stat, labra alluentis.

καὶ

ἐν

Καὶ μηλοῦν τε, καὶ ροιῶν, ἀκίων, ἄλλων δούδων
Βελόντων παύτων τῆς λαοῦ. αὐτὸν ἐν αἰνῶνι βελόνων.
Εὐθὺς ἄπαν ξηραίνεται τὸ ἱλαφὸς ἐκείνο.

Ἀρ' ἢ πεινῶν, ἐν μηλοῦν, ἢ καὶ ροιῶν τί θέλοι,
Τὰς δ' αἰνέμος ῥήτ' ἵσται, ποτὶ νέφει σιέοντα.
Ἐχεν τὰ τῶν ἱολάσων ἄμφω τῶν τῶν ταυτάων,
Τῶν ὡσπερ ζῶν τε πᾶσι πόνθῃ, αἱ καὶ ἀλλυγοῦνται.
Καὶ τῶν παρ' ἑσθῆ καὶ ψυδῶν, πλὴν λυσίλεσγόντων.
Ὡς τὸς λακὺς ἐκπύσων, ὥστε μὴ βλάπτειν βίω.

ΟΤΙ ΤΟΞΟΦΟΡΟΣ Ο ΕΡΩΣ, ΟΤΙ

πῆρωτός, ὅτι πυρφόρος. 15.

Ραῖον νέον μέρακα τὸν ὄρωτα ζωγράφος,
Τοξότλην ζωγραφῶν τε, συνάμα καὶ πυρφόρος,
Καὶ πῆρωτόν, κατέχοντα διελφίνα τε καὶ πόαν.
Τῇ μὲν γραφῇ τῷ πῆρωτῷ, τῆς πίας, τῆς διελφίνος,
Κρατὲρ τὸν σημανόντες, ἀέρος, γῆς, θαλάσσης.
Τοξότλην καὶ πυρφόρον ἢ σὺν τότε τοῖς ζωγραφῶσιν,
Ὡς ἡλ' ἐπ' ὧν καὶ φλέγνῃ καρδίας τῶν ὄρωντων.
Νίον ἢ τῶν γραφῶν, συνάμα καὶ ὡραῖον,
Ὡς τὸ ὄρατον καὶ ὄρα, περὶ πᾶσι νέας φύσει.
Περὶ πᾶσι δὲ μᾶλλον ἢ τῇ νέας καὶ ὡραίας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΙΩΣΗΦΟΝ ΑΔΙ-

κῆς ἑμαρμόνης. 16.

ΕΝ βιβλῷ τῆς ἀλώσεως τῶν ἰσρῶν σολύμων,
Εὐθαμασγὸς ἰωσήπος ἰσορικὸς ἑβραῖος,
Τὴν ἑμαρμόνῃ ἀδίκων λέγει μεγαλοφώνως,
Δι' ἅπαν ἔωθον αἰεὶ γινεσθαι πεφυρμόνως.
Μήτοιγε τῷ παρ' ἀρχῆς καὶ παρὰ βασιλέων
ἐκτρώματ' αὐτῶν ἐκτρώματ' αὐτῶν σεμνῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ καὶ κούας, δόρκους τε, οἷοι τε καὶ ἀρκυς,
Καὶ κατοικίης ἢ γαλαῖς, καὶ ἄλλα ἢ μύδια,
Υπόρρηκός ποτε τιμὴν ἀνθρώπων οἶον τότε.
Καὶ γὰρ ὁ πῆρος ἀέτον, ὁ νικομήδης κούα,
Γόρσους ἐτίμα δόρκον ἢ καὶ ἀρκυον σὺν ἐτόροις.
Ἄλλοι μύδια, ἄλλα ἢ μύδια κρυπταλῶδη.
Ὡσπερ γαλὴν κατοίκιον, γαλὴν τῶν μυοκτόνων,
Ἡ μονομάχῃ σύζυγος ἑμῶν τῷ σιφωφῶν,
Ἡ κερὶ γαλὴν ὠνόμαζεν καὶ μεχλεμπὲς τὴν λαλαίαν.
Ὡς χάσμα πᾶσι πᾶσι τῷ ζῶν κρατῶντος,
Εἰπὼν ὡς πρὸς τὴν σύγκλητον τὴν θαυμασλὴν αὐγύσαν.
Ἀρχόντες, ἑχασμῶσιν ταχυῶν ὁ μεχλεμπὲς κα.
Οἱ δ' ἐν βῆμα ὑπ' αἰδῶς, πλὴν μὴ γιγῶν ἔκχον.
Ἐλεγον πρὸς ἀλλήλους ἢ ἡρέμα μεδιῶντες.
Εἰδὼς δεσποίνης τῆς ἡμῶν πᾶσι μεχλεμπὲς χάσμαται.
Ἐκείνος ὅρ' ὁ μεχλεμπὲς τοῖς χρόνοις τοῖς ῥηθείσιν,
Εἰδὼν μύδια τῶν τροφῶν ἢ διὰ καθεκτάς,
Ἐρ' ὁ χρῆσις σιδήσει, καὶ παρ' ἑσθῇ πόσις.
Εἶχε καὶ γὰρ ὅψωνας, ὅψωνας, δαυτῆς τε,
Καυποφρόντας, ἀρ' ἀργῆς, καὶ τῆς ὑδροκρινῶντας,
Καὶ πᾶσαν λέγῃ ἢ λοιπὴν ὑπερῶν χορείαν.
Ὅποσιν αἱ πολὺ πλῆστοι καμῶσι τῶν ἀνθρώπων.
Ὁ μεχλεμπὲς τῷ τότε μὲν, καὶ ἢ κινεῖοις,
Γὰρ ἀρχῆς γυναικὸς φόβονον τοῖς πόλοις,
Δαυτῆς ἔχει τὴν αὐτὴν, καὶ τὰ ἄλλα ἢ ὁμοίως.
Καὶ ὁ χρῆσις οἱ σιδήσει, ἀλλ' ἀργυροῖς ἐδίει,

ἀνθρώπων

Et pomis, atq; punicis, piris, alijsq; arboribus
Oneratis omnibus fructu. Si igitur bibere uoluerit,
Statim totum ficitur paumentum illud.
Si autem esuriens, ex pomis uel punicis quid uoluerit,
Hæc uentus projicit ad nebulas umbras.
Habes quæ de pænis ambabus Tantalî,
Quas etiâ ut uiuus passus est, quæ et aliter accipiuntur:
Suntq; eiusmodiquæ apud Orcû falsa, uerum utilissima,
Vt quæ malos exterreant, ne noceant in uita.

QVOD ARCIFER SIT AMOR,

quod alatus, quod ignifer. 11.

Formosam iuuenem adolescentē Amorem pictores
Sagittarium pingunt, atq; unâ igniferum,
Atq; alatum, detinentem delphinum, atq; herbam.
Pictura quidem alati, herbe, delphini,
Dominari hunc indicantes, æri, terræ, mari.
Sagittarium uerò et igniferum cum his pingunt,
Velut uerberantem atq; incendentem corda amantium.
Iuuenem autem hunc pingunt, simul et formosum,
Velut quod amari atq; amare deceat iuuenilē etatem.
Magis autem deceat et iuuenilem et formosam.

DE INIVSTO FATO,

iuxta Iosephum. 12.

IN libro captiuitatis sacrorum Solymorum,
Admirandus Iosephus historicus Hebræus,
Fatum iniustum dicit magnificē,
Propterea quod uidetur semper fieri mixtum.
Non solum quia apud principes atq; reges
Honorentur abortiua, plus grauib; hominibus:
Sed et canes, et capræ, aliquando et ursi,
Et domestici feles, et alia innumera,
Prælata in honore hominum, quales tunc.
Etenim et Pyrrhus aquilam et Nicomedes canem,
Perseus uerò honorabat capræ, et ursum, cum alijs.
Alij autem complures, complures feras.
Quemadmodum falem familiarem, falem muricidam,
Gladiatoris coniux nostri coronam gerentis,
Quæ felē nominauit quoq; Mechlempē cognomento:
Vt cum oscitatio hoc olim animal detineret,
Diceret ad senatum excellentem, augustum.
Principes, oscitauit iam Mechlempē mea.
Illi uerò eruberunt præ uerecūdia, uerum non ridere
Dicebāt aut inter se, placide subridētes: (nō poterāt.
Vidiſti, dominæ nostri quomodo Mechlempē oscitat. 530
Illa igitur Mechlempē temporibus dictis,
Species mille ciborum comedebat quotidie,
In aureis omnino uasis, atq; exhibitis potionibus.
Habebat obsoniorū cōfectores, popinatores, coquosq;
Canistros ferentes, pistores, atq; pocillatores,
Et omnē uerò, ut sic dicam, reliquam ministrorū cho-
Quotquot locupletes ornantur hominibus. (ream,
Idq; Mechlempē tūc quidē, nunc aut catellus quispiam,
A principe muliere delatus gremijs,
Dietam habuit eandem, et alia autem similiter,
Quāuis non aureis in uasis, uerū argēteis comedebat,
Hominibus

Ανθρώπων οὐκ αὐτῶν ἄρτι φέρουσιν.
Τῶν οὐκ αὐτῶν οὐκ αὐτῶν οὐκ αὐτῶν
Αδελφῶν, καὶ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

ΛΕΞΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΕΙΣ, ΧΕΙΡΟΜΑ-
κτρον καὶ μαγδαλία. 17.

ΧΕΙΡΟΜΑΚΤΡΟΝ, τὸ ὕψωμα τῆς ἐκείνου τραπέζης,
ὃ τῶν χειρῶν ἐκείνου εἶναι τὸν ρυθμὸν, καὶ καθάριον.
Γὰρ ἡ τὸ ἀπὸ ἀρμα, καὶ πλῆμα πᾶν τρωξίμων,
Ζῆμιν, τυρῶν, καὶ κρεωδῶν, ἰχθυωδῶν τοῖσιν,
ὁ χοῖρος, καὶ τὸ τράγισι, μαγδαλία λέγεται.

ΠΕΡΙ ΕΘΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑ-
λαῖρ ἐξονομαζήδην τρισεως, τὸν ἐπὶ εἰς θῶν βα-
νόντα, τὸς ἐπὶ πορίοντας, μέλλοντας
πρὸς τὴν πατρίδα πάλιν
νοσέει. 18.

550 **Τ**ὸ πρότορον, τὸς θνήσκοντας εἰς γῆν τὴν ἀλλοτρίαν,
Αποδημῶντες οἱ αὐτῶν τρισεως ἀνεκάλουν.
Ὡς ὁμοῦ ἐδιδάξε βιβλῶν τῆς οὐδοσίας.

Τὸ δὲ ἴδιον, ὡς μνήμονες τυχαῖοντες φίλιας.
Καὶ ὡς εἰ ἀπειλείθης, πρὸς τὴν φανὴν συνδράμοι.

ΠΕΡΙ ΕΘΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΡΩΜΑΙΚΟΥ,
πῶς ἐκκηρυκτεῖ σωκερότου πολέμου, ἀλλὰ
τῇ χώρᾳ πρότορον λόγῳ ἐρρίπτου,
καὶ ὅτω πολέμῳ κατῆρ-
χοντο. 19.

Τὸ πρότορον τὸ γένος μὲν ῥωμαίων τῶν λατίνων,
οὐκ ἐκ τῆς πολέμου ἀκηρυκτεῖ πρὸς ἔθνος,
ἀλλὰ τῇ χώρᾳ πρότορον ἔθνος τῷ πολέμῳ,
δὲν σημαῖον ἐρρίπτου, ἔχθρας ἀρχὴν σημαῖον.
Ἐπειτα ἡ κατῆρξις πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος.

560 **Τ**ὸ φησὶ διδωρὸς, πᾶς τε λατίνῳ γράφω.
Καὶ τὸ μὲν ἴν παλαιὸν τὸ ἔθνος τῷ πολέμῳ.
Νυν δὲ ὡς δυνάμει, πᾶσι λατίνῳ ἡ μόνον
ἐρρίπτου, οἷς πρὸς μέλλουσι πολέμου συγκροτῆσαι.

ΡΩΘΕΝ ΑΥΣΟΝΕΣ ΛΕΓΟΝΤΑΙ,
καὶ μέγιστος τὸ πᾶν ἐστὶν
αὐσονία. 20.

Η Αὐσονία ἐστὶν τὴν ἐκ τῶν αὐσόνων,
κατὰ τῆς ἐκ τῶν αὐσόνων ἢ τῶν οὐδοσίων.
ἐκ τῆς τῆς λίρκης οὐδοσίων τῆς πᾶσι θρηνημοῦντες,
ἀφῶν καὶ τῆς ἐκ τῶν γυνῶν, καὶ ἐκ τῶν ἰσθμῶν,
ὡς πᾶς φησὶ ἰσορικός, φροντίζου ἀλλοθίας.
Τῆς τῆς κατὰ αὐτὰ ἢ φησὶ, ἰσορικοί καὶ ἰσθμῶν.

570 **Ε**να μόνον ἐστὶν αὐτὸν συνδιατρέφας λίρκη
ὁ οὐδοσίων, πᾶς ἐστὶν τὰ τέρα τῶν τῶν
Τετραμῶν, ἢ γὰρ οἱ μὲν τὰ τέρα τῶν
ἀλλὰ τὸν λίρκη καὶ αὐτὸς ἀγνῶς οὐδὲν γεννᾷσι,
τὸν καὶ τῇ ἰταλῷ ἢ πρὸς πλείον τῆς λίρκης.
Ὅτι αὐθρῶν, ὡς φησὶ, γεννᾷ τετραμῶν αὐτῶν.
ἐκ τῶν τετραμῶν μὲν αὐσόνων, ὡς ἀφῶν,
ἡ αὐσονία ἐστὶν τὴν αὐσονίας καὶ ἰσθμῶν.
ἀλλοι ἢ ἀπὸ αὐσόνων φασὶν αὐσόνων,
γὰρ τῶν ἰταλῶν, τῆς χώρας βασιλείας.

580 **Τ**ὸς ἢ αὐθρῶν μόνον αὐσόνων λέγεται.

Hominiibus quot etiam ipso pane priuatis?
Horum igitur omnium gratia ille mirandus Hebræum,
Iniustum nominauit probè fatum.

DICTIONES HISTORICAE,
mantile et lotura. 13.

MAntile, quiddam contextum, impositum mensis,
Quod manuum abstergit sordes, atq; purgat.
Omne aut purgamentum, et ablutio omnis esculentorum
Fermenti, caseorum, carniū, et piscium huiusmodi,
Quod porci canesq; comedunt, lotura uocatur.

DE CONSVETVDINE ANTI-
qua uocandi nominatim tertio, cum qui in
peregrina terra obierit, eos qui adhuc
superfunt, et in patriam
redituros. 14.

OLim morientes in terra aliena,
Qui simul peregrinabatur cum ipsis, ter euocabat,
Ut Homerus docuit in libro Odyssee.
Hoc aut faciebant, uelut memores existetes amicitie.
Atq; ita si reliquus quis esset, ad uocem concurrebat.

DE ANTIQVO ROMANORVM
more, quod non indenunciata conciebant
bella, sed in regionem prius hastam
proijciebant, et ita bellum
ordiebantur. 15.

OLim genus quidem Romanorum Latinorum,
Non committebat bellum absq; præcone ad gētem,
Sed in regione prius gentis hostilis (ficans,
Hastam signū proijciebat, inimicitie principii signi-
Postea uero incipiebat bellum contra illam gentem.
Hoc inquit Diodorus, omnisq; Latina scribens.
Et hic quidem erat antiquus mos belli.
Nunc aut, ut mihi uidetur, cessauit. galli uero tantum
Proijciunt ijs, quibus cum bellum sunt commissuri.

VNDE AVSONES DICANTVR.
et ad quem usq; locum sit Au-
sonia. 16.

Ausonia habuit nomen Ausoniorum,
Iuxta quosdam, ex Ausone filio Vlyssis.
E Circe enim Vlysses, omnibus diffamata,
Ausonem et Telegonum generat, et Casiphonem,
Ut omnis inquit historicus studens ueritati:
Tzetzes autem hic etiam dicit historicos belluas.
Vnum solum annum commoratus cum Circe
Vlysses, quo pacto genuit tres hosce filios?
Quadrimestres ne, an uentre uno tres parit?
Sed in Libya sornuata agnas statim generant,
Sed et in Italia adhuc magis quam Libya.
Quoniam homines, ut dicitis, generat quadrimestres.
Ex hoc quadrimestri quidem Ausone, ut nugantur,
Ausonia inuenit Ausonia nomenclaturam.
Alij autem ab Ausone dicunt antiquiore,
Filio existente Itali, regionis regis.
Ausonicos autem solos mihi Ausonios dicere cogita!

παλαιότερα

Μέσος

M m Medios

μέγας δόλιον λιμπανών, πρὸς θάλασσαν λιμνὴν.
 Ἐξ ὧν κατὰ χρόνον, καὶ πᾶσαν ἰταλίαν.

ΟΤΙ Ο ΤΖΕΤΖΗΣ ΚΑΤΑ ΜΗΤΕ-

ρα ἰβηρ τῷ γόνει, κατὰ πατρίαν ἱαθαρώς
 ἐλλάδος γόνις. 17

Η Τῷ ἡμιτρομώτῳ μὲν τ' ἰβηρ τῷ ἰωάννῃ,
 Τῷ ἱστοριογράφῳ τε, καὶ συγγραφίῳ πόσων.
 Μῆτρ' ἔν μ' αἰσθητὶς, ἔν μ' ἐξ ἀσασγίδος.
 Ἰβηρ ἔν καὶ ἀσασγοί, καὶ ἀλανοί, ἐν γόνος.
 Οἱ ἰβηρ, πρὸς τὸν οἶον οἱ ἀσασγοί, ἀσασγοί.
 Οἱ ἀλανοὶ δ' ἐσχάτοι, τὰς μὲν τ' ἐν ἰβηρ.
 Τῷ τ' ἰβηρ, ἡ μῆτρ' ἔν μ' αἰσθητὶς, ἡ μῆτρ'.
 Σὺν τῷ ἀσασγίῳ, κατὰ τῇ ἀσασγίῳ λέγω.
 Ἡροὶ πολλοὶ ἀλανίαν φασὶν ἐκ εἰδέντες,
 Ἡλθον εἰς μεγαλόπολιν, ὡς συγγονὴς ἱαθ' αἶμα.
 Οἱ ἡ βασιλεύοντες φασὶν, ὡς ὑπὸ χεῖρα τῆς.
 ὡς ἡ ἀσασγίῳ ἡ μῆτρ', κατὰ τῇ ὑπὸ χεῖρα.
 Ἀφ' ἧς ὁ πατριώτης, ὁ μέγας ἱωναντίνος,
 ὁ μέγας ὁ ἀσασγίῳ, εἰς ἀσασγίῳ ὁ βίος.
 Τῷ λογιζέται τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Μὲν θάνατον τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Γονὴν τῷ μῆτρ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Μὲν τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Τῷ συμπατριώτῳ, λέγω ἡ αὐτὴ τῇ ἱανθ' ὡς.
 Ἰστομῶν καὶ τῷ αὐτῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Τὰς δ' ἄλλας πᾶσας πατριώτῳ, ἄλλης τιμῆς λαμβάνει.
 Ἡσπὶ καὶ ἡ βασιλεύσα γίνεται θεία μῆτρ'.
 Ἡ ὡς τῇ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Ἐς τῇ τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Ἐφ' ἧς γαμβρὸν ἐξέκτωρ, γαμβρὸν ἱανθ' ὡς.
 Πολλὰς ἀρχὰς ἀνύσαντα, πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς.
 Οὐ καὶ θανόντος ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Τῷ τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Ἐγὼς κατὰ μῆτρ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Γατὴρ ἡ τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Ἐν λόγοις καὶ τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς.
 Υἱὸς ὡς τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Γράμμα μὲν τι μὲν τῷ ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Εἰς πᾶν χρόνον ἡ σοφὴ τοῖς οἰκοῖς ἐστίν.
 Οἰκοῖς ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Τρῶς ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Καὶ τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Ἐν ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Φόβος ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Μὴ γινώσκεις τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Οἷα ἡ ἀφ' ὡς τῷ πρὸς τὸν ἱανθ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Οὕτω κατὰ μῆτρ' ὡς τῇ βυλλανθ' ὡς.
 Κατὰ πατρίαν ἡ μῆτρ', καὶ τὸν αὐτὸν πατρίαν.
 Γονὴς ἐλλάδος ἱαθαρώς, γονὴς ἀσασγίῳ.

ΠΡΟΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΣΤΙΟΥ ΕΠΙ-
 μονίδου, περὶ μουνυχίας, χωρίον τιλῶν
 τῶν ἀθηνῶν. 18.

Επιμονίδης φαίσιος τις, ἐκ φαίσιος τῆς κρήνης,

Medios inter Volscos atq; Campanos, ad mare sitos:
 Ex quibus per abusum, etiam omnem Italiam.

QVOD TZETZES IUXTA MA-
 trem Iberus genere, iuxta patrem autem
 purè Græcæ prosapie. 17.

A Via uerò materna quidem Tzetze Ioannis,
 Historiographi, atq; authoris quot rerum?
 Matre erat orta Massagetide, nempe ex Abasgide.
 Iberes autem, et Abasgi, et Alani, unum genus. (nis.
 Iberes quidē primas tenētes, Abasgi uerò secūdi ordi-
 Alani aut habuerunt ordinem in tribus posteriorem.
 Tzetze matris, Abasgis mater,
 Cum domina Maria Abasgissa dico, 590
 Quam multi Alanissam dicunt, non uestigantes,
 Venit in Megalopolin, uelut cognata iuxta sanguinē.
 Alij autem inuidentes dicunt, uelut sub manum huius:
 Sicut Aspaë iuxta nos, Cataë sub manum,
 Ex qua undiq; nominatus magnus Constantinus,
 Magnus Hodrungarius, unus Augustus in uita,
 Oratoris inclyti pater. celeberrimi,
 Post mortem suæ uirginæ coniugis,
 Generat auiam, quam diximus, Tzetze.
 Ab una priorum filiarum super dilecta, 600
 Coniugi, dico autem ipsius Iasitæ.
 Aequè honorans cum ipso Clubo, simul inducens.
 Alias aut omnes prætermittēs, alium honorē sortiri:
 Cuius et regina sit adoptione mater,
 Eudocia inclyta, atq; zonam dat huius
 In tertiam quæ succerit generationē, ad nutriendum.
 In qua generum, exactorem agricolarum acquisiuit,
 Multos magistratus obuientē, exactionesq; regionum,
 Cuius etiā mortui nomen celebratur nunc, ut uiuētis.
 Huius filia, cum duabus alijs filiabus, 610
 Nomine Eudocia quidē, mater autem ipsius Tzetze,
 Nosti iuxta matrem quidem Iberum hunc existētem.
 Pater autem huius Michael, qui et erudiuit hunc,
 In sermonibus et rebus, sicut filium Cato.
 Filius iste Michael erat Tzetze Ioannis,
 Literam nullam prorsus unquam omnino sciētis,
 Omni tēpore uerò sapiētēs domi cōuiuio excipientis,
 In edib. aut quinquiesariā laqueatis, uerū cū cantilena
 Delicijs excellētib. et nuptiali apparatu. (organorū,
 Et huius rursus pater erat ex progenie Byzantia, 620
 Qui usq; nūc syncerus mortuus existēs in sepulchro,
 In latitie mansione sic appellata,
 Cuius nominatur istius a uestalibus incolis,
 Non cognoscentib. quis est quem dicunt ciuem. (Care.
 Qualia aut facit admiranda, ipsas monachas percun-
 Sic iuxta matrem Tzetzes est Iberus:
 Iuxta patrem autem matris, et ipsius patrem,
 E semine Græco puro, semine syncerissimo.

PRAEDICTIO PHAESTII EPI-
 menidis, de Munychia, qui locus est
 Atheniensium. 18.

Epimenides Phaestius quidam, ex Phaesto Cretæ,

- 630 Ως εἰς ἀθλίνας ἐπελθὼν εἶδε τιλὸν μουνουχίαν,
Γλασίον τῷ λιμόνι ἢ χωρίον ἐστὶν αὐτῇ,
Κατανοήσας ἐξ αὐτῆς βλάβην τοῖς ἀθλιναίοις,
Προφητικῶς προείρηκε τάδε κατ' ἑπὶ λέγων.
Εἰ ἀθλιναῖοι ἠδύσαν, ὅσα ἢ μουνουχία
Εἰς βλάβην συντελέσει τῆς ἀθλιναίων χώρας,
Εἰ τοῖς ἐδύσιν αὐτὴν κατ' ἐφάγαν ὡς ἄρτον.
Πρῶτος ἀπ' αὐτῶν ἄνθρωπος ὁ λιερὸς βασιλεύει,
Ὁ πρῶτος ὁ καλὸς μόνος καὶ διφυῆς, τοῖσι δὲ
Ἡ ὅτι μέγας ἀνδρῶν δύο πρὸς μῆκος εἶχεν,
640 Ἡ ὡς ἐλάσδος ἐμπεῖρος καὶ αἰγυπίας γλώσσης,
Ἡ ὡς τὰ κάτω δράκων μὲν, ἀνθρώπος ἢ τὰ ἄνω.
ὁ δημοδόχος τάχα μὲν ἀλλογορεῖ ἐβέλαι,
Συνγορεῖ ἢ πεφυκὼς, ἀλλογορεῖ δ' ὑδάλως,
ἢ ἠδύσαν λιεροπίδαι μὲν, φασὶν, ὡς ὅτι λιερὸς
ἢ Ἀλλὴν ἐώκει δρᾶνοντι, τιλὸν σῶεσιν ἀνθρώπων.
Ὁ τζέτζης βασιλεύει ἢ πρῶτος τὸν ἀνδρα λέγει,
Ὡς καὶ βαρβάρους, τὴν αὐτῇ ταῖς μάχαις ἵππομόνους,
Τῷ φιλανθρώπῳ τῷ ἀνδρὸς τοσούτου συνδεδυμένῳ,
Ὡς ἐμὸν μαλογίσειται, μὴ δ' ἀποσπᾶσαι θέλει.
650 Καὶ ἄλλως τὸν διφυῆ τὸν λιερὸν καλῶσιν.
Αἱ τῶν ἐλλήνων πρὸ τῶν γυναικῶν ἡσυχία,
Ὅν ἡσυχία νῦν ἐστὶν γυνῶν νομίμοις τοῖς ἀνδράσι.
Δίπλιν ἐκ τῶν δ' ἐμὶν γυνῶν πᾶσι τοῖς βαλομόνοις.
Ἡσαν λοιπὸν μοιροφύεις ὅπως οἱ παῖδες τότε,
Μόνας ἐπιγινώσκοντες μητέρας, ἢ πατέρας.
Ὡς ἢ ἀπὸ τῆς σάως πόλεως αἰγυπίας,
Σάτις δ' ἐστὶν ἢ ἀθλίνα τῇ αἰγυπίῳ γλώσσῃ,
Μετὰ τὸν κατὰ αἰγυγὸν κατακλυσμὸν ἐκείνον,
Ὁ λιερὸς παρὰ γένον ἀθλίνας τῆς ἐλλάδος,
660 Τάσας ἀθλίνας ἐκλήκων, ἐκ σάως αἰγυπίας,
Γελοῖς ἐλυσστέλκον καὶ ἄλλοις τῇ ἐλλάδι.
Νομοθετεῖ καὶ γυναικὶ τὴν γάμον τὴν νομίμους,
Ἐξ ὧν παῖδες ἐγνώσκοντες τὴν δύο φυτοπόρους.
Τὸ πρὶν μόνον γινώσκοντες, ὡς ἐφύλ, τιλὸν μητέρα.
Ὁθεν ὁ λιερὸς διφυῆς νόμοις, ὡς δέξας τὰυτα.
Οὗτος ἀπ' αὐτῶν ἄνθρωπος πρῶτος ἐμβασιλεύει.
Καὶ λιεροπίδας ἐξ αὐτῆς φασὶν τὴν ἀθλιναίων.
Καὶ μετ' αὐτὸν ὁ λιερὸς, καὶ τρίτος ἀμφικτύων,
Ὁ ὄρεχθόνιος δ' αὐτὸν διώξας βασιλεύει,
670 Ἡφίστος παῖς καὶ ἀθλίνας τῆς λιερᾶς ὑπάρχων.
Πανδίων φρασιθεῖας παῖς, καὶ τῷ ὄρεχθόνι.
Ζουξίππης καὶ πανδίωνος, ὁ ὄρεχθόνιος ἐξέφυ,
Πρόννη καὶ φιλομήλας τε, καὶ βύτης ἢ σὺν τῶν τοῖς.
Ἐξ ὄρεχθῆος πάλιν ἢ καὶ φρασιθεῖας, λιερὸς.
Πανδίων τὸν λιερὸς, καὶ τῆς μεταδόσης.
Πελίας καὶ πανδίωνος παῖς, ὁ αἰγύς ἐξέφυ.
Αἰγύς καὶ αὐτόχθους ἢ γίνονται θυγατέρες.
Αἰγύς καὶ τῆς αἰθρας ἢ θησὺς παῖς νόθος ἐφυ.
Αἰάμας ἢ καὶ δημοφῶν, φαίδρας καὶ τῷ θησέως.
680 Ἐξ ὄρεχθῆος τῷ πατρὶς λιερὸς τῷ διστορίας,
Τὴν ἀθλιναίων ἐλεγον οἱ πρῶτον ὄρεχθῆος.

ΟΤΙ ΤΟΦΟΣ ΤΟ ΛΕΠΡΕΙΟΝ, ΝΥΝ

ἢ λέπρεον τὸν λεπρὸν λέγω. κ.

Τὸ λέπρεον μὲν, τόπος τις ἐστὶ τῆς τριφυλίας,

Ἀπὸ

Vt Athenas perveniens vidit Munychian,
Prope portum autem locus est ille,
Animadvertens ex ipso nocumentum Atheniensibus,
Propheticè prædixit, hæc ad verbum dicens:
Si Athenienses scirent, quantum Munychia,
In detrimentum conferat Atheniensium regionis,
Dentibus suis ipsam devorarent ut panem.

Primus omnium in Attica Cecrops regnat,
Primus vocatus geminæ naturæ taliter:
Vel quod magnitudinē duorū uirorū in longū habuit.
Vel quod Græcæ expertus atq; Aegyptiæ linguæ:
Vel quod inferius draco quidē, homo autem supernē.
Quod Demosthenes quidē allegoricè reddere volens,
Ad patrociniādū aptus, ad allegorisiādū uerò minimē,
Novant Cecropidæ quidem, inquit, quod Cecrops
Robore similis erat draconi, prudentia uerò homini.
Tzetzes autem regnasse manuetē hominem dicit,
Vt Barbari ab ipso pugnis uicti

Humanitate uiri in tantum devincirentur,
Vt unum corpus putarentur, neq; discerpi uellent. *συνδιδῶναι*
Et aliter hunc geminæ naturæ Cecropem uocant:
Græcorum prius mulieres per Græciam,
Non quemadmodū nunc cōiungebātur legitimis uiris,
Sed instar iumentorū miscebātur omnibus uolentibus.
Erant igitur inde unius naturæ sic filij tunc,
Sola agnoscentes matres, non patres.

Vt autem à Saë urbe Aegyptiorum,
(Sais autem est Pallas, Aegyptiorum lingua)
Post, quod Ogygis tempore fuit, diluvium illud,
Cecrops accessit ad Athenas Græciæ,
Hæc Athenas cum uocasset, ex Saë Aegypti,
Multis commodavit etiam alijs Græciæ,
Et lege constituit mulieribus nuptias legitimas,
Ex quibus filij cognouerunt duos parentes,
Ante solam cognoscentes (ut dixi) matrem.
Vnde Cecrops geminæ naturæ legibus, uelut qui ostendit
Iste omnium in Attica primus regnat, (dixit hæc.
Et Cecropidas ex ipso uocamus Athenienses.
Et post ipsum Cranaus, et tertius Amphictyon.
Erichthonius autem ipso expulso regnat,
Vulcani filius atq; Athenæ Cranai existens.
Pandion Phrasitheæ filius atq; Erichthonij.
Xeuxippa et Pandione Erichtheus natus est,
Procne Philomelaq; et Bucis cum ipsis.
Ex Erichtheo rursus et Rraxitheæ, Cecrops.
Pandion huius Cecropis, atq; Metiadusæ.
Pelie atq; Pandionis filius, Aegæus editus est.
Aegæo uerò atq; Autochthæ nascuntur filie,
Aegæi autē et Aetiræ filius Theseus spurcius ortus est.
Acamus autem et Demophon, Phedræ atq; Thesei.
Ex Erichtheo patre Cecropis secundi,
Athenienses uocabant antiqui Erichthidas.

QVOD LOCVS SIT LEPRIVM:

nunc autem lepreum, leprosum dico. 20.

Lepreum quidem, locus quidam est Triphyliæ,

Mm 2

Eo

- Ἐπὶ τῆς γὰρ ραπίσαντος ἐκείνου εἰς τὸ ποτὶ,
 Σκίλλαις, συνκαῖς ἀγροῖς τε, καὶ ἄλλοις τῶν ἀγροῖν,
 Τέλος πῦρ ἐκτείναντο, οὐ ξύλοις τοῖς ἀγροῖς
 Καὶ τὸν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἐρράουν εἰς αὐτὸς.
 Εἰς λιβαθρὸν τῆς πόλεως, ὡς ἐφύλ, τῆς νοσῶσας.
 Ὡς καὶ λυγρὸν μέμνηται πρὸς τῶν λυγρῶν,
 Ὡς πῶς λέγων, ἀνέκιδος τὸν σῆχον ὃ γινώσκω,
 740 Ὅτ' αὐτὸν ἀναρπῶν γῆν συμπλέξας ἑλάνοις,
 Ἡφαίστος, εἰς θάλασσαν ἐκβρῶσεν σποδόν,
 Τῆς ἐκ λήθων τρεῖς ἔκδοσις ἐφθιτομάχης.
 Ὁ δ' ἰππῶνας ἀρίστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει·
 Ὁ γὰρ λιβαθεῖν καὶ ἱερὰ δόμοι βάλλετο.
 Καὶ ἀλλὰ χεῖρ δέ πρ' αὐτῷ, πρῶτον ἰάμβω γράφω·
 Βάλλοντες οὐ χεῖρ ἔχοντες, καὶ ραπίδους,
 Κράδῃσι καὶ σκίλλῃσι, ὡς πρὸς φαρμακόν·
 Καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις ἢ ταῦτα φησὶ λατ' ἔπος·
 Δεῖ δ' αὐτὸν εἰς φαρμακὸν ἐκποιοῦσθαι
 750 Κἀπὶ πρὸς ἑστῆν ἰσχυρίας τε καὶ μάχην,
 Καὶ τυρόν, οἷον ἐδίδου φαρμακόν.
 Γάλαϊ γὰρ αὐτὸς προσδίδου ἡ χάσκειντες,
 Κράδῃσι ἔχοντες, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.
 Καὶ ἀλλὰ χεῖρ ἢ πρὸς φουρὸν οὐ τῷ αὐτῷ ἰάμβω·
 Λιμὴν γόνῃσι ξυρόν, οὐ ἢ τῷ θυμῷ
 Ὁ φαρμακὸς ἀχθεῖς, ἐπὶ τῆς ραπίδου.
 Ταῦτα περὶ τὸ ἔθος μὲν τῆς φαρμακῆς θυσίας,
 Φαρμακουργὸς ἢ, καὶ φαρμακὸς, καὶ φαρμακὸς διόσεις.
 Φαρμακουργός, ὅρ' ἄτης τε καὶ πωλῆς φαρμάκων.
 760 Ὡς φαρμακὸς, ὁ χρῶμενος φαρμάκοις ὡς πρὸς βλάβην.
 Ὁ φαρμακὸς ἢ, λιβαθρὸς τῆς πόλεως, ὡς ἐφύλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗΛΟΥ ΤΗΣ
 ὀρίδος. κ. δ.

- Ὁ μῦθος τὴν ἑρμηνείαν ὁ μῦθος λιβαθρῶν
 Εἰς γὰρ καὶ μὴν διόσεις, μὴν αὖτε τῶν τε λόγων,
 Γάμος πωλῆς λέγεται καὶ θέτιδος, πωλῆς
 Σωλῆς οὐρ τε τῶν βῶν, ὀρίδος αὖτε μῆνης.
 Σταίει γὰρ αὐτῶν, καὶ βρωμῆ, καὶ τόπου ἀφανίσαι,
 Ὡς γὰρ ἐπαοίδισι θάσσοντες ἱατρείας.
 Ἡ ὀρίς δ' ἀθυμήσασα ταύτην τῇ παρορῶσαι,
 Εἰς μῆλον γράψασα χρυσὸν, λάβε καλὴ τὸ μῆλον,
 770 Εξ ὀροφῆς τῆς ῥίψας μέσον τῆς γαμῆρας,
 Τὴν γαμῆρὰν αὐτῇ τρέπεται, καὶ τὸν τόπον.
 Καὶ μάχην ἀνέρριπτον ἐλλύουσι τρωφῶν.
 Κατὰ τὸς μύθους καὶ αὐτὸς ὀρίδος μῆλον εἶπον.
 Τὸ δ' ἀλλογοῦν ὁ μῦθος, περὶ ἱσομορφίας
 Τῶν προείπον ὁ μῦθος, ἑρμηνείας λόγους,
 Αὐτὸς ἢ ὑπερήκουσα γράφω ἀλλογοῦν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΟΣΜΥΛΟΣ ΟΝΟ-
 μα ἰχθύος ἐστίν, καὶ ὃ σμίλος τὸν ὀρίδος
 φησὶ, ὀνομαστοποιήσας
 αὐτόν. κ. δ.

- Ὁ σμίλος τις ἰχθύς ἐστίν, λιβαθρὸς ὁ πολὺς,
 Ἀμφίβιος, ἐλάτεις τε καὶ οὐκ ἐλάτεις.
 Νῦν τὸν ὀρίδος ἑρμηνείας ὀρίδος, δι' ἰσῶν,
 780 Ὡς ὄνομα ἰσῶν τε τάχα, καὶ τὸν τρωτόν.

Septies enim cædentes illum in neretrum
 Scillis, ficubus agrestibus, atq; alijs ex agrestibus,
 Postremo igne concremabant, in lignis agrestibus,
 Et cinerem in mare spargebant ad ventos,
 In purgamen urbis, ut dixi, laborantis:
 Ut Lycophron meminit alicubi de Locrensisibus,
 Sic quodammodo dicens, carmen exacte non novi:
 Quando infrugiferis membra comburens sarmentis
 Vulcanus, in mare deuoluerit cinerem,
 Ex uerticibus Tratonis consumptæ.
 Hipponax uero optime omnem morem dicit:
 Urbem purgare, et † ficubus peti.
 Et alibi autem sanè inquit, primo iambo scribens:
 Petentes in hyeme, atq; alapis cædentes
 Ramis atq; scillis, tanquam pharmacum.
 Et rursus alijs locus hoc dicit ad uerbum:
 Oportet ipsum in pharmacum effingere,
 Caphen exhibere ficus atq; offam,
 Et caseum, qualem comedunt pharmaci.
 Iam pridem enim ipsos accipiunt, attendentes,
 Ramos habentes, ut habent pharmacis.
 Et alibi autem sanè inquit in ipso iambo:
 Ex fame fiet aridus, in animo:
 Pharmacus † tristis effectus, septies palmis uapulauit.
 Hec de more quidem pharmaci uictimæ, (rit. ee
 Pharmacus aut. pharmacus, et pharmacus, diffi-
 Pharmacus, effector atq; uenditor pharmacorum:
 Sic pharmaceus, qui utitur pharmacis uelut ad noxā:
 Pharmacus autem, † lustratio urbis, ut dixi. purgamen

DE POMO CONTEN-
 tionis. 24.

Qui musam cælestem Homeri detrabunt,
 Ad Græcas fabellas, circulatorumq; nugas,
 Nuptias Pelei dicunt et Thetidis ad Peleum
 Conuentumq; deorum, Contentionem extra solam:
 Stillat enim ipsa, atq; foetet, et locum demolitur,
 Ut uetula excantat eū qui stillauerit medicaminibus.
 Contentio autem offensa hac despectione,
 In pomū scribēs aureū, Accipe pulchra hoc pomum:
 Ego culmine proiciens in medium conuiuij,
 Nuptialem confudit mensam atq; locum,
 Et pugnam excitauit, Græcorum internecionem.
 Iuxta fabulas et ipse contentionis pomum dixi.
 Quod aut magis allegoricū est, de mundi generatione
 Hoc prædixit Homerus, ex lo delapsis sermonibus:
 Ego autem ceu mysteriū explicui, scribens allegorias.

DE EO QVOD OSMYLV NO-
 men piscis est, nunc autem osmilon olentem
 dixi, nomine illum ficto expri-
 mens. 25.

Osmylus quidam piscis est, sicut polyus,
 Ambiguae uitæ, olius atq; ficus comedens.
 Nunc autem foetidum dixi osmilon, per iota,
 Ut nomen Zoilonq; forte, et Troilum.

Καὶ Παλαμήδης σφραῖσιν, καὶ ἱάδμω ταῦτα λέγει

PERI SISYPHOY TOY

ἱών. κθ.

- 830 Σισυφον ἱών λέγουσι τὸ τόνον γραμματεῖα,
καὶ πρὸ ὁμήρου γράφει ἢ τὸτον τὴν ἱλιάδα,
τὸν κω συνηγεσθῆναι, καὶ λαβοῦντα πάντα.
Ἀφ' ὃ πρὸς πλάτος ὅς ὁρον ὁμηρον μεταφράσαι.
Ταῦτα μὲν ἰωνῶν τις μελέτης χρονογράφος.

PERI DICTYOS TOY

κρητός. λ.

Οὗτος ὁ χρονικός φησι, καὶ Δικτῶν ἢ τὸν πρῶτα,
Ἰδομενεὶ ἐπιδικῆσαι, καὶ τὰ τῆς μάχης γράφει.
Ἐξ ὧν, ὡς ἐφύλ, ὅς ὁρον ὁμηρον μεταφράσαι.

PERI TEUCROY GRAMMATEΩΣ

τῆ φαλαρίδος. λα.

- Οὗτος ὁ τόνον γραμματεὺς φαλαρίδος ὑπῆρχον,
Ἐπὶ τῶν διακρίσεων τε πάντων τῶν πραγμάτων.
Φαλαρίδος, ὃς ἱλῆσιν μὲν ἐνέκτιστο τυραννί.
840 τοῖς δ' ὄργων, ἄλλος δίκαιος ὑπῆρχον ἀριστέως.
τὸν φτίνον γὰρ χαλκουργὸν πελάρα ἐνέον,
ταῦρον διμυρνήσαντα χαλκῷ, ὄργον ὅποιον,
θύραν τε παρὰ πλάσιον ἐνέον τῷ ταύρῳ,
ἀντίον τε τεκτῶντα τοῖς μυρμηκῶσι τῶν,
ὡςτις τινὰ ἐμβάλλειν τῷ ταύρῳ τῷ χαλκῷ,
καὶ πῦρ ὑποσπιννῆσαι, καὶ τὸν ὀδυνᾶσαι.
τὴν ἢ βολὴν τῷ πᾶσιν ὀδυνᾶσαι τῶν μυρμηκῶν
αὐτῷ τε προσκομίσαντα δῶρον τὸν ταῦρον τὸν
Φαλαρίδην τὸν βέλοντι πέμπειν δειλοῖς τὸν ταῦρον.
850 αὐτὸν αὐτὸν δ' ἀπείργοντα πέμπειν θεῷ τὸν ταῦρον,
λέγοντα, τιμωρεῖσθαι μὲν τῷ ταύρῳ τῆς ἀνθρώπου,
αὐτὸν ἢ κατὰ νόμον χαλκῶν τῆς τιμωρίας,
ὁ φαλαρίς ἐνέβαλε πρῶτον αὐτὸν τῷ ταύρῳ.
Ἐξ ὧν ἡμῶν τε, κατὰ πειρῶν ἐκρίθη.
Εἰς χαλκουργὸν πελάρα ἐργάσασθαι μὲν τὸ.
τὸν δ' ἱατρὸν πολὺ κλέισιν ἀπὸ τῆς μεσότητος,

- Νόσοντα ἰασάμενον τὸν, δωρεῖται πόσις
Χρήμασι, καὶ χρυσάμειν, ἀργυρομάτων πλεῖστα.
ἄλλοις, θοράκων τε, καὶ ἄλλοις ἢ μύθους.
860 Ἐγραφε καὶ τῷ τόνον ἢ σὺντάξιν ἐποίησιν,
ὁπόσον οἱ ταξίαρχοι λαμβάνουσι, διδόναι.
Τοσούτα δὲ, μὴ ἄξιον ἐγράψον ἔχειν δοῦναι.
καὶ τὸ ἢ ἡγήσασθαι, καὶ πρὸς ἑτέρους λέγει.
ὡς φαλαρίς ἐπ' ἄξιον λέγει μὴ ἔχειν δοῦναι,
τῆς ἱατρίας, ἢ αὐτὸ ἱατρὸν σὺν τῷ νόσῳ.
Ταῦτα καὶ πρὸς πολὺ κλέισιν ἀπὸ τῆς μεσότητος,

- ὡς ἢ τὸν πολὺ κλέισιν ἀπὸ τῆς μεσότητος,
ὁ μόνον ἢ ὑπὲρ κλέισιν ἀπὸ τῆς μεσότητος,
ἀλλ' ὑπ' ὄργων ἔχειν ἀξιῶν ἐπιστολὴν βαρεῖαν.
870 Πολύκλετος ὁ ἱατρὸς, ὃν σὺν προδότην λέγει,
νόσον ἐμὴ ἰάσατο, νόσον τῶν ἀνθρώπων.
ἀρκῶν γνωσιμαχίας ὅν, τὴν σιωπὴν σὺν ὄργων,
εὖγε ὡς ἰσοφρόνησας. εἰ δ' ἢ, ἡλικίας μὴ.
νόσον ἰάται ἱατρὸς, θανάτος ἀφροσύνης.
τῷ ἢ παυλὸς τῷ ἢ γράφει. φροντιστὸν λόγων,
εἰ μὴ πᾶς μέλλει τυραννῆν, ὃ ἀνθρώπος τυγχάνει.

Et Palamedis inventionem, et Cadmi bas dico.

DE SISYPHO

Co. 29.

Sisyphon Coon dicunt Teucris scribam,
Et ante Homerum autem hunc scripsisse Iliada,
Quod cum Teucro una militasset uidissetq; omnia,
A quo ad latitudinem postea Homerum transtulisse.
Hec enim Ioannes quidā Meleles, temporum scriptor.

DE DICTYE CRE-

tensi. 30.

Iste chronicus inquit, Dictyn quoq; Cretensem,
Idomeneae sequutum, et pugnae gesta scripsisse:
Ex quibus, ut dixi, postea Homerum transtulisse.

DE TEUCRO SCRIBA

Phalaridis. 31.

Iste Teucrus scriba Phalaridis fuit,
In administrationibus omnium negociorum:
Phalaridis, qui nomenclaturam habuit tyranni.
Operibus autem, alius iustus fuit Aristides.
Atticum enim fabrum ætarium, Perilaum illum,
Taurum cum fabricasset æreum, opus egregium,
Ianuamq; lateralem imposuisset tauro,
Tibiolasq; fecisset in naribus huius,
Ut cum quispiam proiceretur in bouem æreum,
Atq; ignis substerneretur, atq; is doleret,
Vox patientis tibia caneret per nares.
Ipsi autem cum afferret donum taurum hunc,
Phalaridi, isq; uellet mittere in Delphos hunc,
Ipsum ipsum autem uetantem mittere deo taurum,
Dicentem puniri quidem tauro homines,
Ipsum autē tibijs canentē, oblectaturū illo supplicio,
Phalaris iniecit urimum ipsum in taurum.
Cumq; eduxisset seminecem, per petras proiecit.
In fabrum ætarium Perilaum fecit qui dem hoc.

Medicum autem Polycletum a Mesena,
Aegrotantem se qui sanauerat, donat quantis (ne.
Pecunijs, atq; donis aureis, argentearū rerū multitudi
Seruis atq; ancillis, et alijs innumeris.
Scripsit autem et Teucro stipendium annuum,
Quantum centuriones accipiunt, se daturum.
Tot dans, non dignum scripsit se posse dare.
Et hoc autem quæsiuit etiam ad alios dicere,
Ut Phalaris dignum dicit non habere dare
Medicina, qua ipsius medicatus est morbum.
Hec et ad Polycletum Phalaridis opera.

Ut autem Polycletum criminatus est proditorem,
Non solum non inclinavit aures illi,
Sed prætera descripsit epistolam grauem:
Polycletus medicus quem tu proditorem dicis,
Morbum meum curauit, morbum immedicabilem.
Si igitur respueris, silentium tu amaueris,
Euge ut recte sapuisti: si autem non, audi me,
Morbos curat medicus, mors imprudentiam,
Pauloræ autem filio scribit, erudiens sermonibus,
Nisi forte futurus sit tyrannus, quod difficile est.

φροντιστὸν λόγων
φροντιστὸν

Τὴ γὰρ λαβῶσα μὲν γυναικα, τέκνον τὴν τυραννίδα,
 Τυχχαύου δισχορρεῖσθρον, τὸ ἀποθῆδαι αὐτῇ.
 Τῇ ὄρθειά τε μητρὶ γράφει, προσάψαν σέβας.
 Καὶ αὐτιάται ἢ αὐτὸν, χρομῆτα μὴ ἴταῦτα.
 Εἰς δόσιμ φίλων τῶν αὐτῇ, γράφων αὐτῇ Ἰοῦδος.
 Ἀκού, τέκνον, δίδδαι σε χρημάτων εἰς τὰ φίλους,
 Αἰδιδδαι δέ μιν ἐφατέρ, ἀλλὰ μὴ ὅτω ποιεῖ,
 Μὰ τὸς θεὸς. θεὸς γὰρ οἶμαι, ὅτω σε δρωῖς τέκνον,
 Μᾶλλον λαμβάνειν παρὰ σὲ, ἢ σοὶ αὐτὸς δίδδουαι.

Γράφει καὶ πορίδοναι ἢ δακί τινῶν θεμάτων,
 Τὸν ἀριφάνην δόδαλον, ὡς πρὸς αὐτὸν ἐκπέμψαι.
 Εἶναι τὸς ἀνδρας γὰρ αὐτῇ τῶν ἐπιδουλοντων.
 Τῶν ἐνδρασαναυτων ἢ ὁ πορίδοναις σέλλαι
 Τὰς τῶν ὡν πρὸ ἐφινον, πρὸς φάλαριν συζυγας.
 Ἀσπὲρ ἐτάζω φάλαρις πρὸ τῆς ποροσσίας,
 Εἰ σφῶν συζυγοις καὶ αὐταὶ ὑπῆρχον συνειδήαι.
 Ὡς λεγῶν ἱατήνησιν, αὐτὰς αὐτοχέρια
 Ἐκείνον μέλλειν δικάσσειν. τί ἢ παθῆσαι; ἔπον.
 Κἀκείνων πάλιν πρὸς αὐτὸν αὐτεπνοῶν τοιάδε,
 Εἰ μὴ ἡμεῖς ἐπάθομον, ἢ σύμπασα πατρίδι,
 Οὐκ ἐδῆ δόσον ἔχομεν ἀνάνην τῇ πατρίδι.
 Γράφει τῷ προρρηθόντι μοι δοντὸς πορίδοναι.
 Ρεθιδοναι, ὡς ἐσελθας γυναικας μοι τὰς δύο,
 Σίσωνα δι συζυγαιαν. καὶ γὰρ ὄρωτ ηθεῖσαι,
 Ὑπὸ πατρίδος ἐφασαν αὐταὶ με κτείνειν θέλει.
 Ταῖς συγονεσι γυναιξὶ τὰυταις οὐδ, σῶσον πάντα,
 Ὅσα ἀφείλα ἐξ αὐτῶν ἀνταποστέλλας πάλιν.

Τινὸς ἢ τῆ φάλαριδος τῶν φίλων τὴν νηκός,
 Ωραίαν γὰρ ἔχοντος ἀνένδοτον ἢ παῖδα,
 Φάλαρις τὸν κρὸν ἐσελε τῇ γυναικὶ ἐκείνῃ,
 Εἰπὼν, ὅς τινὲν σύζυγον ἐκείνῃ τῷ θανόντος,
 Τινος χάριν ἀνένδοτον ἐὰ τὴν θυγατέρα.

Ἀρ δ' ἀπορίαν αὐτὸν προέβλεπε τὴν γάμν,
 λαβὼν ἢ λαβῶσα πόντε τὰλλαντα ταῦτα, καὶ δὸς ἐκείνῃ,
 Εἰς προῖκα τὰυτης τῇ παιδίῳ, ἐν τὰυτης τῇ συζυγῇ
 Δοδῶναι τῷ φάλαριδι λέγων εἰς παρὰβήνιν.
 Ταῦτα ὡς παρὰβήνιν μεν δὸς τῇ ἀνδρὶ ἐκείνῃ.
 Ὡς ἀφ' ἡμῶν ἢ δωριαν, ἀργύριον βραχὺ τι,
 Καὶ πόντε βοραπαίνας ἢ καὶ σπύσον εἰς τὸς γάμν.
 Ορκίζω δέ σοι τὸς θεὸς, ὅτως αὐτὰ σε δωῶναι.
 Ὅποια εἰ ἐδίδας τις, ἐλαβες προθυμία.

Καὶ πᾶσι φίλοις ἐσελλε, λαμβάνειν δονῶν μᾶλλον.
 Διτο τῶν ἀφίλων ἢ, τὸς μὴ δουλῶντας τῶν,
 Οὐ τινος χρεῖαν ἔχουσιν, καὶ ὅσοι μὴ αὐτοῖον.

Τινὰς ἱατήνησιν ἐκασον καὶ οὐ τὰυτῶν τῷ χαλκίῳ.

τὸν φαρμάκοις καὶ ταῖς
 ταῦτα
 Καὶ τῷ φαρμάκοις κτείναντι αὐτὴν τὴν ὁμοσύνην.
 Μιτὸρα τῇ παυρόλῃ ἢ αἰετὶ ἐχθρας εἶχε.

Τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσι δίκαιος ὑπῆρχον ἀριστέως.

Τῶν γὰρ καὶ σπείρορος ἐχθρὸς ὡν κατεσχέθη.

Οἶμαι πρὸς πελοπόννησον πρῶτον ἐκ τῆς παχυνῆς.

Σὺ δὲ λόνωνι, δροπιδας τε, καὶ γε τισὶν ἐτάροις.

Καὶ λόνων ἀπιστοφῶν μὲν φάλαριδι δόδεις.

Ὁ ἢ δροπιδας οὐ τιμῇ σέλλεται τῇ πατρίδι.

Σπείρορος δ' ὁμοφύχος λὺ τῶν τε καὶ φίλος.

Ἐπαίνων ἢ βολόμενος φάλαριδι συγγράφει.

Εἰργεται

Eo enim ut accipias à me, scito, fili tyrannidem.
 Difficilius esse deponere illam.
 Erythe autē matri scribit, ut sibi accomodet cultū.
 Atq; accusat ipsum pecunias non exigentem,
 In dationem amicorū suorum, scribens illi hoc modo:
 Audio fili te indigere pecunijs in amicos,
 Vereri autem à me petere. at ne sic age,
 Per deos: deos enim arbitror sic te agente fili,
 Magis accipere à te, quam tibi me dare.

Scribit et Peristheni duci quarundam regionum,
 Ut Aripphanem atq; Eubulum ad se emitteret.
 Esse enim viros ipsi ex insidiantibus.
 Illis autem fuga elapsis, Peristhenes, mittit
 Horum, quos diximus, ad Phalarim uxores.
 Quas examinans Phalaris de proditiōe,
 Si suis maritis et ipse essent conscie?
 Ut dicentes audiuit, ipsas propria manu
 Ipsum discernpturas: quid autem passe inquit.
 Et illis rursus ipsi respondentibus talia,
 Et si non nos passe sumus, at uerò uniuerſa patria,
 Non oportebat pro uirili ulcisci patriam?
 Scribit prædicto mihi secundum Peristheni:
 Peristhenes quas misisti mulieres mihi duas,
 Seruauī propter ingenuitatem. etenim interrogate,
 Pro patria, dixerunt, ipsas me occidere uelle.
 Ingenuis hisce mulieribus ergo seruā omnia,
 Quæcumq; accepisti ab ipsis iterum reddens.

Quodam autem Phalaridis ex amicis mortuo,
 Formosam uerò nuptijs habēte nondū elocatā filiam,
 Phalaris Teucrum misit uxori illius,
 Dicens, interroga coniugem illius defuncti,
 Cuius gratia innuptam relinquat filiam.
 Si autem penuriam causam prætexeret nuptiarum,
 Accipe quinq; talenta hæc, atq; da illi,
 In dotem huius filie, ab huius coniuge
 Datum esse Phalaridi dicens in depositum,
 Hæc ut depositum quidem da uiri illius:
 Ut à nobis autem donum, argenti modicum quiddam,
 Et quinq; famulas, et festina ad nuptias.
 Adiuro autem te per deos, sic hæc te dare:
 Quælia si quis daret, acciperes cum promptitudine.
 Et omnib. amicis mittebat, accipere arbitratus magis.
 Reputabat aut inter non amicos, non significantes ei,
 Cuius necessitatē haberet, et quotquot non peterent.
 Quosdam etiam maleficos exuſit in tauro æreo,
 Et illum qui uenenis occidit suam coniugem.
 Matrem Paurolæ autem semper in inimicijs habuit.
 Alijs autem omnibus, iustus fuit Aristides. (hæsus est,
 Huic aut et Stefichorus inimicus existēs compre-
 Arbitror in Pelloponesum transiens ex Pachyno,
 Cum Conone, Dropidaq; et alijs quibusdam.
 Et Conon iugulatus est quidem à Phalaride statim,
 Dropidas autem cum honore missus est in patriam:
 Stefichorus autem unanimis erat huic, atq; amicus.
 Laudes autem uolens Phalaridi conscribere,

Prohibetur

Εἶργεται παραιτήσῃσι τῶν, μὴ γράφει ταῦτα·
 Εἰ θέλεις γράφειν, λέγοντός, γράφου ἐμὸν τὸν τρόπον,
 Οἷος αὐτὸς λιβεύσῃς, καὶ ποδῶν δολιχῶδε.
 Θανόντος σπυρίχου ἢ, ὁ φάλαρις ὑστέριος
 Μεθ' ὅλα ἐτη δώδεκα τῆς τελευτῆς ἐκείνου,
 Ὡς δὲ αὐτὸν χαρίσῃς λύτρα ταυρομυρναίταις,
 Πρὸς ταλαύτων ἐνατόν, γράφῃς τῶν θυγατέρων,
 Πολλὰς ὁφείλειν χάριτας γράφας τῷ σπυρίχῳ.

940 Τοιαῦτα μὲν ὁ τύραννος ὁ φάλαρις ἐκέλευε.
 Οἱ χρηστοὶ δ' ἄρ' ἀρχόντες νῦν ἀμφοτέρω μέρει,
 Μὴ μόνον προῖκα μηδ' αὖτις μισθὸν ἡμῖν διδόντες
 Σεμνοῖς δὲ ἀνθρώποις δωρεὰς αἰεὶ διδόντες πόσας,
 Ὡς ἀρπῆσαι τὸ πρῶτον ἐν γέροντος φινέως,
 Καὶ βρώσιν ἀφαρπάξαι σμάρας ἡμετέρης,
 Προῖκα τὰς συγγραφὰς ἡμῶν λαμβάνειν ἐξαυτῶν,
 Ἐξ ὧν ἡμεῖς τρέφομεθα πολλῶν μεταγραφόντων.
 Ὡς εὐρυσῖχθον γὰρ ἐγὼ ταῖς θυγατράσι τάντας
 Ταῖς πανσυμφορῇς τρέφομαι, πλὴν ὅχι πορνεύσας.

950 Ἀπόρῳ ἢ καὶ λιβαρῇ, αἷς τρέφομαι καὶ μόνους,
 Ἀλλοθὲν ὁ δειχόμενος, ὅδ' ἄρ' ἐμὴν συμάτην.
 Φαλαρίδι, ὡς ἔφημον, κληῖσι τυράννῳ σθέντι,
 Ἐξ ἡμῶν σὺ διέτριψον ὁ μέγας πυθαγόρας.
 Ὅπως δὲ ἀρετῆς τειλῶν εἰς συνδιώσεις.
 Τίς αὖτ' αἰ τῷ φαλαρίῳ πάντα λεπῶς ἐξέποιε;

Ἀξιὸν καὶ τὸν βῆλ' αὐτῶν νῦν τῷ ἀνδρὶ μοι γράφειν.
 Ἰνῆς ποτὶ πόρις ὁρᾷς ἐδίωκε μύθας,

960 Τὸτο δ' ἰδὼν ὁ φάλαρις, εἶπε τοῖς παρεστώσιν.
 Ἄνδρες, ὁρᾶτε, πῶς αἰδρᾷ ὁ ἀγρονῆς δολία,
 Εἰ μόνον μία γὰρ παστῶν τῷ ἱερῇ ἀντίτῃ,
 Εὐθὺς αὖτ' ἐσχέτην ὅρμιν τῶν γούρων διωγμάτων.
 Τὸτο τίς γέρον παρῆν, ὡς ἤκουσεν τὸ ῥῆμα,
 Ἀρπάζας λίθον, ἔβαλε τὸν φάλαριν σὺν θέῳ,
 Καὶ λιβεύσας καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ὡς τινες μὲν, θνήσκεν,
 Ὡς ἄλλοι ἢ τινὲς φασί, δεισμώτης λατρίᾳ χέει.
 Καὶ μολιδὺν ἱμάτιον ἀμφιθεῖς ἐτάχθη,
 Ἔως ἐξήχθη τῷ πικρῷ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ.
 Τὸτο δ' ὁ τῶν γράμματων ἐπὶ πύργῳ, ὡς πρὶν ἐφύλ,
 Ἐπὶ τῶν διοικήσεων τῶν πατρῶν τῶν πραγμάτων.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ, ΠΕΡΙ ΟΥ
 προῖκον οὐ τῇ λεῖ ἰσορίᾳ. λβ.

970 Οὗτος ὁ συρακῆσιος πάνσοφος ἀρχιμήδης,
 Ἰέρωνι τῷ βασιλεῖ τῶν σικελῶν ὑπῆρχεν
 Σύμβουλος, φίλος, γραμματὴς, μηχανουργὸς παντοῖος.
 Τριακοστὴ καὶ πέμπτῃ ἢ ἰσορῶν τῶν πρῶτων,
 Εὐρὴς τὰ ἀρχιμήδους, μοι πρὸς πλάτος γεγραμμένα.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΔΑΡΕΙΟΥ
 καὶ ξέρου πόρσιον βασιλέως. λγ.

980 Τὰ πόρσιον δαρεῖς τε, καὶ τὰ περὶ τῷ ξέρῳ,
 Ἐν τῇ λα. ἰσορῶν τῶν πρῶτων,
 Καὶ οὐ τῇ μετὰ ταῦτα ἢ, ἐγράφη ἰσορίᾳ.
 Καὶ σφύρας, ταύτην μάθηναι, τὰ ἢ τῶν γραμματέων
 Ἡδὲ σφῶν λεγόντων σοι, δαρεῖς καὶ τῷ ξέρῳ.

980 Οὗτοι τὰς μάχαις αὐτῶν λιβεύοντο τοῖς θρόνοις,
 Εὐρῶν τῇ τῶν συμβολῶν, καὶ γραμματέων ἢ λύνων,
 Ἐστῶτες ἀπεγράφοντο πάντα τὰ τῶν πόλεων.

Prohibetur adhortationibus huius, ne scriberet haec:
 Si uis scribere, dicentis, scribito meos mores,
 Qualis ipse fuerim, et quantus uero existimer.
 Mortuo autem Stefichoro, Phalaris postea,
 Post totos annos duodecim a morte illius, (menitis
 Veluti propter ipsum donat precia captiuorum Tauro-
 Quantitate talentorum centum, scriptis filiarum,
 Multas se debere gratias scribens Stefichoro.

Talia quidem tyrannus Phalaris ille.
 Bene morati autem principes nunc utriusque partis,
 Non solum gratis nequaquam quicquam nobis dates,
 Venerandis autem uiris dona semper dantes quot?
 Veluti Harpyia quondam a sene Phineo,
 Et cibum rapiunt ex ore nostro,
 Gratis scripta nostra accipere expetentes,
 Ex quibus nos alimur, multis transcriptis.
 Velut Euryfichthon enim ego filiabus his,
 Omniformibus alor, uerum non fornicantibus,
 Castis autem atque puris, quibus nutrior quoque solis,
 Aliunde non recipiens, neque ab interpretationibus.
 Cum Phalaride autem, quem diximus, nomen tyranni habere,
 Sex mensibus commoratus est magnus Pythagoras,
 Qui omnibus morosus erat ad conuictus.
 Quis nam Phalaridis omnia subtiliter enarraret?

Dignum est mortem nunc uiri me scribere. φάλαρις
 Accipiter aliquando columbas insequabatur plurimas.
 Hoc autem uidens Phalaris, dixit assistentibus:
 Viri uidete, quanta faciat ignobilis formido.
 Si sola una enim ex omnibus accipitri contra stetit,
 Statim cohibuisset impetum petulantis insecutionis.
 Hoc quispiam senex qui assistebat, ut audiuit uerbum,
 Corrupto lapide petijt Phalarin statim,
 Et deinceps et reliqui. et ut quidam sanie, moritur:
 Ut autem alij quidam dicunt, uinctus detentus est,
 Et plumbeo uestimento circumdatus constitutus est,
 Donec educus est ab amara et misera uita.
 Huius Teucrus scriba fuit, ut dixi,
 In administrationibus omnium negotiorum.

DE ARCHIMEDE, DE QVO
 praedixi in 35. historia. 32.

Ste Syracusanus omniscius Archimedes,
 Ieroni regi Siculorum fuit
 Consultor, amicus, scriba, machinator omnis generis.
 Trigesima autem quinta ex historijs ante
 Inuenies gesta Archimedis, a me in latitudine scripta.

DE SCRIBIS DARI ATQVE
 Xerxe, regum Persarum. 33.

Res Darij atque Xerxe
 In trigesima prima historiarum ante,
 Et in ea quae post hanc est, scripta est historia.
 Et reuerfus hanc discite. Gesta autem scribarum,
 Iam paucis dicenda tibi, Darij atque Xerxe.
 Isti in pugnis suis sedentes in thronis,
 Videbant congressum, et scribere autem circum
 Stantes describebant omnia belli.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΟΥ. ΛΔ.

Ο ῥήτωρ Κεφαλος πατήρ ἦν ῥήτορος Λυσίου,
 Ἀπὸ Θυρίας πόλεως μίαις τῶν ἰταλίδων.
 Πλάτῳ ἰομῶν καὶ σύγγρηξ, σωτὴρ τῶν ἀβλυαίων.
 Ἐπὶ γὰρ τῶν τριάκοντα τυραννῶν, πρὸς συνέλευσιν,
 Τὸν περὶ αἶα κατέλαβον τινὲς τῶν ἀβλυαίων.
 Καὶ γὰρ πρὸς τὴν τριάκοντα μάχας συγκροτῶντες,
 Ἐμμελλον ἀρῶν ὑπ' αὐτῶν ἐμβαμνιδέσθαι βίαν.
 Οὐτακοσίας ἢ αὐτοῖς ὁ Κεφαλος ἀσπίδας
 Δίδει, νίκην ἐπυρᾶνσαι κατὰ τῶν τυραννόντων.
 Ὑποβόρην ἐζημίωσαν τῶν δραχμῶν χιλίας,
 Λέγοντες ἀπρυδύλυστον ὕψισμα γεγραφεῖν.
 Ὁ δ' ὅχ' ὅτως ἐπερπον, ἀλλὰ θανάτῳ, εἶπε.
 Τί γὰρ τοιούτος ἐσώζω ἐξ ἀπλῶν τυραννῶν;
 Οὗτος καὶ δικαιοτάτος ἀπάντων ἦν ῥήτορ.
 Βαρὺ δὲν τότε τὴν ψυλὴν μὴ σῶν κατηγορίας.
 Αἰρισφῶν ἢ τῷ πατρὶ ὑπῆρχε τῷ Κεφαλῷ,
 Αἰ κατηγορήμονος, νικῶν ἢ ἀντιδίκου.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, ΟΥ ΤΗΣ

πόλεως. ΛΕ.

ΧΙΛΙ-
 ΑΣ 6 **Η** Κτησιφῶν τυγχάνει μὲν πόλις πρόσιδος μίαις
 Νυνὶ ἢ περὶ τὴν ῥήτορος λέγοντον Κτησιφῶντος,
 Τῷ σφίγῃ ὅν ἡφίσταται, γράφοντες Δημοδοσίλῳ.
 Αἰσχύνου εἰς ὃν ἐγράφε, τὸν κατὰ Κτησιφῶντος.

ΠΕΡΙ ΤΙΜΑΡΧΟΥ. ΛΣ.

αἰσχρὸς
 μάτῳ

Τιμαρχος ἀρξάνη μὲν ὑὸς ἦν ῥήτορος, πόρνος.
 Φίλος τῷ Δημοδοσίῳ ἢ, τιμωμένους μεγάλως,
 Οὐ κατὰ Διονύσιον, ἀγνοῦνται τὸ σῶμα,
 Ἐξαποπτόν βέρβορον ἀρρήτων αἰσχυρῶν.
 Οἷας αὖ ὅδε πόρνος εἶπε, πορνεία τόποις.
 Πρὸς αὐθροπὸν σεμνότερον γὰρ λέγει τὸν αἰσχρὸν,
 Οὐ μᾶλλον αἰσχυρὸν φασὶ τὰ γόνυ τῶν βεβήλων,
 Ἀντισφραῖς τὰ πράγματ' αἰσχυρῶν σφαιρῶν.
 Πρὸς τῶν οὐδ' ὅν βαρμασθὸν αἰσχρὸν, ὅτος λέγει.
 Ἡ μήτηρ αὖ αἰσχρὴ γὰρ τοῖς μετ' ἡμέρας γάμοις.
 Πρὸς τῷ πορνείῳ ὡς φησὶ ἡρώδης λυχνόμην,
 Σε ἀνδραῖντα τὸν καλὸν ἐξέβριψεν καὶ τὰλλα.
 Καὶ τὰ δαμάδης λέγει ἢ, καὶ φλυαρεῖ ὁ πόρνος,
 Ἐπὶ ὑπὸ τὸν φίλεπον γαμβρὸν κατονομάζω,
 Ἀνθ' ὃν ὑπῆρχον ὄρασις εἰρήνης ὁ δαμάδης.
 Φάσκον, ἀνὰ δὲ τὸν καλὸν ἀπὸρρὸν Δημοδοσίῳ,
 Ἀναρρίπτον πόλεμον, εἰρήνην ἀπὸ λαῶν,
 Δαλὸς εἰμὶ, καὶ ὄρασις ἀπὸρρὸν εἰρήνης.
 Οὐ σέριον μάχης ἀραγμὸς, ὅδε πολέμου κρῖναι.
 Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμῆσθαι.
 Περὶ εἰρήνης λέγοντι, ὡς αὐτοῖς πείθει δέ μοι.
 Μὴ ὀχλοκώπῃ ἢ ἀνδρῶν, μάτῳ ὀχλοκώπῃ.
 Ἀντισφραῖ γὰρ γίνετ' ἀπὸ πραγμάτων τῷ πόλεμῳ.
 Θάπτε πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρον τὸν γυροτόφον.
 Εἴτ' ὤφελον δαμάδην μὲν ἔχειν καὶ οἱ θύβαι πόλις.
 Ἐτι γὰρ αὖ, Δημοδοσίῳ, ἵσαν αἱ θύβαι πόλις.
 Νυνὶ δ' εἰσὶ πολυάνδριον, καὶ τόπος οἰκοπέδων.
 Δακρύσει καὶ πολέμιος νυνὶ πατρὶ τὸν τόπον.
 Τοιαῦτα κατὰ χρυσόστονον καὶ κατὰ τὴν δαμάδην,
 Τὸ σῶμα τὸ ἀγνόστομον, παρὰ Διονύσιον.

DE CEPHALO. 54.

Rhetor Cephalus pater erat rhetoris Lysiae,
 E Thuria ciuitate una ex Italicis,
 Diuitijs affluens, atq; nobilis, seruator Atheniensium.
 Sub enim triginta tyrannis, ante Euclidem,
 Piræum occuparunt quidam Atheniensium.
 Atqui contra triginta praelio congressi,
 Futurū erat funditus ut ab ipsis extirparentur e mīa. 990
 Ostingenta autem ipsis Cephalus scuta
 Dans, uictoriam transegit contra tyrannos.
 Postea multarunt hunc drachmis mille,
 Dicentes in consilium decretum scripsisse.
 Ille autem, non sic decebat, sed morte, dixit.
 Quid enim tales seruauim ex crudelibus tyrannijs
 Iste etiam iustior omnibus erit oratoribus,
 Per totam huius uitam non habens accusationes.
 Aristophon autem ex aduerso fuit Cephalo,
 Vt qui semper accusaretur, uinceret aut aduersarios. 1000

DE CTESIPHONTE,

non urbe. 35.

Ctesiphon est quidem urbs Perfidis una,
 Nunc autem de rhetore dicimus Ctesiphonte,
 Qui coronandum suffragio rogarat Demosthenem.
 Aeschines in quē scripsit, orationē in Ctesiphontem.

DE TIMARCHO. 36.

Timarchus Arizeli quidē filius erat rhetor, scorta-
 Amicus aut Demostheni, ueneratus maximē, (tor,
 Cuius iuxta Dionysium, lustratur os,
 Excreans coenum infandarum turpitudinum, (cis.
 Quales neq; meretrix aliqua dixit fornicationis in lo
 In hominem uenerandum enim dicit Aeschinem,
 Quē potius nō uenerandū dicūt genera profanorum, 10
 Vice uersa res uocantes contrariē.
 In hunc igitur mirandum Aeschinem iste dicit,
 Mater tua Aeschines, post dies nuptiarum
 Ad prostibulum suo, inquit, heroe usa,
 Te statuum pulchram illam enutriuit: atq; alia.
 Et gesta Demadis dicit autem, et nugatur multa,
 In filio Philippum generum nominans,
 Propterea quod fuit amator pacis Demades:
 Dicens, imbelles non uoco iuxta Demosthenem, 20
 Refouens bellum, pacem abiciens:
 Timidus sum, atq; amator constitutus sum pacis:
 Non amo pugnae strepitus, neq; bellorū plausus, (ri.
 Neq; pro frequentib; sepulchris uolo ambitiosius habere
 De pace dicenti, ὁ ἄνθρωπος, auscultate mihi:
 Non plebem fatigati uiro, frustra plebē perturbanti.
 Conuersio enim sit rerum in bello,
 Sepelit enim filiū pater, senex suae senectae nutrimentum.
 Utinam Demadem quidem haberent et Thebani,
 Adhuc enim, Demosthenes, essent et Thebae urbs, 30
 Nunc autem sunt polyandron, atq; locus arearum,
 Illachrymabitur et hostis, nunc praeteriens locum.
 Talia turpiter effabatur, et contra Demadem,
 Os sacrum os, apud Dionysium:

Propterea

Ανθ

Ανθ' ὃν εἰρήνην ὁ ἀνὴρ παρτίθει τὴν πολέμην.

Γάλλιν σεμνοσομῶντος φησὶ, κατὰ νεαίρας,
 Ἀπὸ τριῶν ὄργαζεσθαι ὅπως τὴν ὄργασιν.
 Καὶ ἄλλων ἀσχεροτήτων ἢ βορέους ἀποπύει,
 Οὐς πορὶ διονύσιος ἀρώμαζα νομίζει.

40 Τὴν δ' ὄργασιν ἡν φησὶ τριῶν ἐκτροπυμάτων,
 Ἐκ τῆς λυσίας ῥήτορος σεμνῶς, γλαφυρωτάτως
 Ρωθεῖον ἐκλεψόν, ἀσχερῶς ἐξαναστῆναι ταύτην.
 Ἡ ἀντίοχη μόνον γὰρ εἶπε λυσίας πόρνη,
 Ἡτοι καὶ ἄμφω ταῖς ὁπαῖς τῇ μίξῃ κεχυμένη,
 Φανείσχωρος δ' ὅτος ἔφησεν ἀλαφροδὴ ληρήσας,
 Τὸ ὄργον νεαύραν τελεῖν τριῶν ἐκτροπυμάτων.

Οὗτος ὁ ἀρὶς ἦλθ' ἐμὴν τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
 Ὁ φίλος Δημοδοῦς ἢ τῶν πάντων σεμνοσομῶντος,
 Καὶ γραμματεῖς καὶ ῥήτορες ὄντες τῶν ἀθλῶν αἰώνων,
 50 Ἐπὶ αἷματι ἀλλοι προεστυλῆται τῇ γυναικὶ ἀθλῶν αἰώνων,
 Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα ἢ τῶν ἀθλῶν σωτήρ,
 Κατὰ ἀσχήνους ἐσησαν δίνην παραπροεβίας.
 ἢ καὶ σωτὴς κατήγορος οὐκ ἔστιν αὐτὰς.
 Ὅμως ὅτε τὸν ἥτονα λόγον ἀσχήνους ἔχον,
 Πρῶτα λαβὼν τίμαρχον, δέξας πεπορνησύντα,
 Ὡς μισγολαί φίλον μόνον ὄντα τῷ φιλονίῃ,
 Καὶ φίλον πιτταλάου ἢ πάλλιν τῷ ὄρνιθι.

Οὕτω πρῶτα τὸν τίμαρχον δέξας πεπορνησύντα,
 Τοῖς ἀθλῶν αἰώνων ἀτιμὸν ἐποίησε γονεῖν.

60 Ὑπόβουλον κτείνειν ἢ αὐτὸν αὐτὸν δι' ἀτιμίαν.
 Ταῦτα μὲν οὐδ' εἰς τίμαρχον ἐργάσατο ἀσχήνους.
 Τὸν Δημοδοῦν δ' ἐδείξε τὸν μόνον χαλόντα, μάλιστα.
 Ἐκπέφυγε τὴν δίνην γὰρ, ἥντινα καὶ λαίκατον,
 Εὐβουλον μόνον ῥήτορος τῷ σωαρχμένῃ.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
 ἑτέρων. λβ.

ΕΞ ἰσθμῶν νῦν συνέμιξα καὶ τὰ τῶν Δημοδοῦς.
 Ὅμως τῶν Δημοδοῦς σὺ καὶ πάλιν ἰσορίας,
 Ὡς ἑκάτορ, εἰ βελήθης, ἐκ τρέψας κατακύνσεις.
 Ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἢ, ὡς πορὶ ἀπλῶς ἡγήσεις.
 Ὅτι ζῆς ἢ θοῦνται γὰρ, εἰ καὶ θοῦνται νόσω.

70 Τῇ ὀρθοποσίᾳ τῇ δεινῇ τῇ ἀπαρχῇ τῶν.
 Ἀλλ' ἐξ ἀθλῶν τῶν πηγῶν ἐξαναστῆναι χύσεις.
 Λοιπὸν πάλιν κατὰ τοὺς περὶ τῶν Δημοδοῦς.
 Ὁ Δημοδοῦς στρατηγός, ὧς ἡν ἀλκιδῶντος,
 Ὁς ἡν καὶ φιλοπότατος, καὶ τῶν φιλαμπεδόντων.
 Ὁ ῥήτωρ Δημοδοῦς ἢ, ὧς ἡν Δημοδοῦς,
 Ἀνδρὸς παλαμῆς τε, καὶ ἐλυσσῶν φύσις,
 Μητρὸς Ἰωνιδῆος ἢ ὧς ὅπως ἢ τῶν, μάλιστα.
 Μητρὸς πατρὸς τῶν ῥήτορος, ἡν ἱσραμῶν τις γλῶσσος,
 Ὁς πορὶ προδὶς τὸ ποτικὸν νύμφαυ πολέμους,

80 Καταγυνώδεις θανάτῳ τε, πρὸς βόσπορον ἐκφύγει,
 Καὶ δῶρον εἶλε παρ' ἐχθρῶν, τὸς λεγομένους κήπας,
 Καὶ γυναῖκα συζύγνυται σκυβιδί, τῶν πλοσίων,
 Δύο τινῶν ἐκ ταύτης ἢ κόρας, ἀθλῶν πένμπε.
 Τῶν ὧν ἡ μία γίνεταί μητρὸς τῶν Δημοδοῦς,
 Ἡ δ' ἄλλη ἄλλῃ συζύγνυται τινὶ τῶν ἀθλῶν αἰώνων.
 Σκύθης μὲν τὴν, ὡς ἐφημὸν, ὁ ῥήτωρ Δημοδοῦς.

Τὸ δ' ὅπως τῶν μαύθαι καὶ τῶν πένμπε, βραχεῖ λόγῳ.

Χλυνίδας

Propterea quod uir praeponerat pacem bello.

Rursus uenerando magis ore inquit in Neeram,
 A' tribus operari foraminibus operam.

Et aliarum uero turpitudinum sordes excreat,
 Quas Dionysius aromata arbitratur.

Opus autem quod dicit trium foraminum,
 Ex Lysia rhetore, grauitur, politissime

Dictum furatus est, turpiter explicans illud.

Antiope enim solum, dixit Lysias, meretrix,
 Siue quae duobus foraminibus mixtione usa.

Turpissime autem hic auxit, infanda nugatur,
 Opus Neeram perficere tribus ex foraminibus.

Iste Arizeli quidem Timarchus filius, fornicator,
 Amicus autem Demosthenis uerecundi oris,

Et scriba et rhetores existentes Atheniensium,
 Septemque alij legati generis Atheniensium,

Quibus et omnis regio Atheniensium cooperabatur,
 In Aeschinem dixerunt diem male actae legationis,

In qua Synteus accusator uicit omnes.

Verum sic inferiorem rationem Aeschines habens,
 Primum deiecit Timarchum, cum ostendisset fornicatorem,

Velut Misgoliae amicum quidem existentem Cynedi,
 Et amicum Pittalaci quoque, rursus Ornithiae.

Sic primo Timarchum cum demonstrasset fornicatum,
 Atheniensibus infamis fecit ut esset,

Postea uero ut occideret ipse seipsum ob ignominiam.
 Haec igitur in Timarchum exequutus est Aeschines.

Demosthenem aut ostendit non nocuentem uociferantem fru- λύκον
lupum
hiantem
 Effugit enim iudicium, uicitque et illum, (στρα.)
 Eubulo solo rhetore huic opem ferente.

DE DEMOSTHENE,
 et alijs. 37.

EX obliuione commiscui gesta Demosthenis.

Verum Demosthenis tu et rursus historiam
 Velut centesimam, si uolueris, ex Tzetza audies.

Vt et de alijs, quos simpliciter quaesiuersis. (βο)

Tzetzes enim non angustatur, quauis angustetur mor

Recte respirationis molestae, praefocante ipsum.

Sed ex incognitis fontibus ebullit fusiones.

Deinceps rursus exaudi de Demosthene.

Demosthenes imperator, filius erat Alcisthenis,

Qui erat uinosissimus, atque ex amantibus uites,

Rhetor autem Demosthenes, filius erat Demosthenis,

Viri Palanici, et liberi naturae,

Matris autem Synthidis filius, quando autem hoc, disce.

Matris pater rhetoris, erat figulus quidam Glycon. σκυβιδος

Qui cum prodidisset Ponticum Nymphaeum hostibus,

Damnatus capitis, ad Bosphorum effugit,

Et donum accepit ab hostibus, nominatos hortos.

Et mulieri copulatur Scythidi ex diuitibus.

Duas cum genuisset ex hac aut puellas, Athenas mittit:

Quarum una sit mater Demosthenis,

Alia autem alij iungitur cuidam ex Atheniensibus.

Scythes quidam igitur, ut diximus, rhetor Demosthenes. σκυ

Ingenium autem huius disce, et mores, breui sermone:

Χλανίδας τῶν συστῆμων μὲν θλυπρεπῶς ἐφόρει,
 Καὶ σύρων τὸ ἱμάτιον, μεγάλως ἐφωνάσκε.
 Ἐβήτη δ' ἡ καὶ λιφαλὴν ὑπέκνησε τὸ πρῶτον.
 Ἐπέτα δ' ἡ διατῆρχος σωτογορεῖν ἢ λέγειν,
 Κινῶν τὴν χεῖρα σιωπῆως, δεινὸς δ' ἡν πανουργίας,
 ὡς ἅπας ῥήτωρ δεινυνσι, καὶ τὴν γραφὴν προσόβει.
 Ἐν τῷ κατὰ τῶν παλαιόμων γὰρ τῷ ὑπέριδεν,
 Ἀριστογέτωρ ὅττωσι τάδε ἱστ' ἐπος λέγει·
 Κνώδαλα τὰ ἐξέγιστα τῶν τρισαλτηρίων,
 Ὁ Δημοδοῦντος, ἔματι καὶ ὁ λυκῆργος, λέγει.
 Καὶ πάλιν Δημοκρίδης δ' ἡ τὸν συνία λέγει,
 Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐλλήσποντον συστάσεως ναυμαχίας,
 Δωρῆσθαι ἀνὰ μάκρωτον λυκῆργον, Δημοδοῦντα.
 Οὗτοι δ' ἡ τὸ ἀργύριον ἐκείνῳ ἔκ ἐδίδου,
 Ἀλλὰ πρὸς δινασῶν εἰκυσαν μάλλον τῶτον.
 Καὶ ἐκινδύνους θανάτῳ ὁ ἀνδρῶπις ἐν τότῳ,
 Ἐἰ μὴ σωτηρίαν αὐτοῖς, Δημίας, καλλικλῆς τε.

Γάλιν ἱστὰ τιμαρχῆς, καὶ Δημοδοῦντος, λέγει·
 Ἀρχοντα ἀποστέλλει τὸν τιμαρχον, ὃ ἀνδρῆς,
 Οὐκ ἐὰν νόρα ἔχῃτε, καὶ τὰ σιμῶν τηρεῖτε.
 Τιμαρχον, ὃς τῷ σώματι τὰ πλείω τῶν μορῶν
 Φορεῖ γυναικὸς, ἅπαν δ' ἡ πρῶτῃ τῶν μισθῶν.
 Ἀλλ' ὁ λυκῆργος φίλος μὲν, τῷ δὲ γε Δημοδοῦντος.
 ὅν γὰρ τοῖς ἄλλοις βουλευτῶς ἐκείνος, μιστὰ τῶτον.
 Ὁ Δημοδοῦντος δ' ἡ φιλεῖ ἀφίμῃ τὰ ἄλλα.

Ὁ δ' ἡ Δημάδης ἀνελὼν τὸν Δημοδοῦντα λέγει,
 Συγκείμενον ἀνθρώπιον, ἐκ συλλαβῶν καὶ γλῶττης,
 Καὶ πάλιν, κλέβει πᾶσι φησὶ, καὶ ἀνδρῶπις δ' ὄντος,
 Δυσλῆτος λόγος μελετῶν, κινᾷ τε καὶ ταράσσει,
 Τυφώσας, οἰκτιστὰς, ἄλλα ποιῶν μυθία,
 Προσποιντὰ τε δάκρυα σὺν τῶν ἐκδοκῶν.

ἄλλ' ὄντος, Γάλιν, ἐναντιόμενος ἡ ἀλλοτρίῳ λέγει,
 τας, ἡ ἀλλο- Ὑπὸ μικρᾷ τῆς νῆος τε καὶ πόρῳ ἐλαχίστων,
 νησίταις μέλλετε διαφορεῖσθαι πρὸς φίλικοπον, ὃ ἀνδρῆς,
 Ἀνδρὸς ὀχλοκράτητος τε καὶ σπασίωδους λόγοις.
 Καὶ πάλιν, ὑπὸ ῥήτορος ἀνδρὸς καὶ γυναικῆς.
 Γάλιν, γυναικῶν ὁμοῦς χλανίσι τῶν συστῆμων,
 Καὶ σύρων τὸ ἱμάτιον, καὶ φωνασκῶν ὡς ἔθος,
 Δεινὸς ἀνὰ δρῶν τε καὶ τῶν περιπατῶν συμβῶν.
 Καὶ πάλιν, τῶν λιφαλῶν, καὶ σιωπῆως ἐκδοκῶν.

ἱστὰ- ὡς ἡ καταλύσει λόγους μέλλων τὴν ἐκκλησίαν,
 κλύσει Ἑλλάδα συνταράξειν τε καὶ ἀνυπαντᾶς φημῶσαι,
 Οἱ καὶ αὐτὸν ἐπίσανται, καὶ τὴν αὐτὴν πατρίδα,
 Καὶ τὴν τελευτῶν, καὶ πόθον ὡν, ὑπὸ αὐτῶν φουδᾶται,
 Καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνὰ πᾶσι, καὶ ἀπὸ τοῦ λιριτίας,
 Ὁ ἐκ τῶν τριανκῶν, καὶ καὶ μαχαίρων γ' ἡ,
 Ὁ βουλευτὸς καὶ βασιλευσ, καὶ πάλιν, πλάγος, γόνος,
 Ῥήτωρ ὅν ἐκ πᾶσι, ἔσθ' ὅν τελευτῶν ἡ, καὶ σὺν ἑσθ' ὅν.
 ὡς καὶ δ' ὅν ὡν μαχαίρων γ', μὲν δ' ἡ τῆς στυβίδος,
 Κυνεῖ, τὰ τῶν, θορυβῶν τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα.

Αἰσχίνης δ' ἡ τὸν τιμαρχον ἡταιρικῶτα λέγει,
 Μάλλον πεπονησιν ἡ καὶ περὶ Δημοδοῦντος,
 Κομψῆ, φησὶ, χλανίσια, καὶ μαλακὸς χιτῶνας,
 Τετμήσει σαφέστατα δεινὸς ἀπακλυσσῶν.

Ῥήτωρ Κύνειν μορὸς τῷ σώματι ἔχων ἐκ τῶν ἀπράτων.

ὁὐδ'

Tunicas insignes quasdam, foeminarū cultu, gestabat,
 Atq; trahens uestimentum, maximè resonabat.
 Tussiebat autem, et caput scabebat principio.
 Postquàm autem coepit patrocinari, atq; dicere,
 Mouens manum continenter, uehemēs erat uersutis,
 Vt omnis rhetor demonstrat, atq; scripturam profert,
 Nā in oratione quæ est cōtra legū transgressores, Hype
 Aristogiton sic illa ad uerbum dicit: (ridis,

Fere execrandæ, ex ter perniciosis,
 Demosthenes, simulq; et Lycurgus dico.
 Et rursus Diopethen autem Sunium dicit,
 Ex ad Hellepontum coactio bello nauali,
 Emisse captiuum Lycurgum, Demosthenem.
 Isti autem argentum illi non dederunt,
 Verum ad tribunal traxerunt magis hunc,
 Atq; periclitatus est mori uir ex his,
 Nisi unā certassent, Demæas, Calliclesq;.

Rursus contra Timarchū atq; Demosthenem dicit:
 Principem emittite Timarchum, ὁ uiri,
 Non si ner uos habueritis, atq; grauitatē seruaueritis:
 Timarchum, qui in corpore plures huius partes
 Gestat mulieris, omnia autē agit quæ sunt exosorum.
 Sed nec Lycurgo amicus quidem, uerum Demostheni.
 Existens enim alijs abominandus ille, odit hunc,
 Demosthenes autem amat, dimitto cætēra.

Demades autem interfecisse Demosthenem dicit,
 Vnā cubantem homuncionem, ex syllabis et lingua.
 Et rursus adulatōrē alicubi dicit, atq; ueneficū, (bat,
 Infœlices orationes meditatū, quiq; commiscet ac tur
 Cum turbauerit, miseratus, alia faciēs innumera,
 Fictasq; lachrymas cum his effundens.

Rursum aduersans alijs emptoribus dicit:
 Pro parua insula atq; prouentibus minimis,
 Excitaturi simultatem estis cum Philippo, ὁ uiri,
 Viro populum captante, et seditiosos sermonibus.
 Et rursus, a rhetore uiro, et muliebri.

Rursus, effœminatus tunicis præclaris,
 Et trahens uestimentū, atq; uocē exercens, ut mos est,
 Timidos, euiratosq; uocat, decentium consultos.
 Et rursus, fricans caput, et continenter tussiens,
 Velut dissoluturus sermonibus concionem,
 Græciam conturbare, atq; omnibus os obstruere,
 Qui et ipsum sciunt, et ipsius patriam,
 Et quis existat, et unde sit, super his tumescit,
 Atq; cilia contrahit: quemadmodum et Critias,
 Vnus ē triginta, non autem filius ensifabri,
 Execrandus, atq; sordidus, et rursus, Erro, ueneficus,
 Rhetor non indigena, peregrinus existēs et Scythia,
 Velut filius nō existēs ensifabri, et matris Scythide,
 Commiscet, turbat, commouet uniuersam Græciam.

Aeschines autē Timarchū meretricē factū, inquit,
 Magis autem fornicatum, et de Demosthene:
 Politas, inquit, pretextulas, et molles tunicas,
 Indicia apertissima uehementis ineruditionis,
 Et nullam partem corporis habens ex ociosis,

Neg

οὐδ' ὅσον ἰσται φωνὴν αὐτῷ τὴν γλῶτταν.
 καὶ ἰσχυρῶς, καὶ παμπάλημα, καὶ βάτταλος, ἄργαί τε.
 καὶ πονηρὸς, καὶ γόνος ἢ καὶ ἀλλαχῇ φυσί πρ.
 οὗτος ραδίως κλαίει μὲν, ἔπειθ' ὑπερβόησιν ἄλλοι.
 ἐλπομένη τὸ πάθος οὐκ ἔπαυσε ἢ τὴν πόλιν.
 κνωσίονι κατέκλινε τὴν ἑαυτῷ γυναικῶν
 οὐκ ἀποδοῦναι, ὅρ φημι, τὸ δ' ἄλλο στυγνέον.
 150 καὶ πάλιν, δημοδοῦναι ἢ ἀνίσταται, φυσί πρ.,
 ὡς ἔθος, τρέφας τε αὐτῷ τὴν ἑφελὸν εἰρήνην.
 τίς παῦρ ῥητόρων λέξει ῥηθῆναι εἰς δημοδοῦναι,
 αὐτὸς αὐτὸν πῇ πλάσιον φησὶν οὐκ ἀποδοῦναι,
 τάλαντα δεκατέσσαρα ὅσων ἐκτεμνόμενον.
 ἀλλ' ἢ πάλιν πρὸ φησὶν εἰ ἡμῶν τῶν πλάσιον,
 στεφανὸς ἐν ἐπλεονέκῃ, ὅδ' ἡμῶν τῶν ἀπώρων.
 ἡ τίτθαι καὶ τρυγῆσαι, καὶ ὄριθοι ὑπὲρ ἡμῶν.
 τὴν σφῶν μνηστῆρα λέγει ἢ τὸν ἑαυτῷ πατῆρα,
 ἐν διαθήκῃς σύγνωτον εἶσαι θεοῖσι πῇ.
 160 καὶ ξόνον, ἄνω καὶ ἐνὶ αὐτὸν διηγεῖται λόγοις.
 γατοῖρα μὲν διέβαλον ὡς ξόνον, καὶ τὰ ἄλλα.
 αὐτῷ θανόντος ἢ μνηστῆρα, δέχεται τῶν ἀβλυαίων,
 ὁ αὐτὸν αὐτὸν οὐκ ἔμελλεν εἶσαι τοῖς πατράσι.
 Χρῆμα περὶ αὐτῶν τὰ πολλὰ, θανάτου τὴν φράσιν.

Ἀρπαλὸς τις ταξίαρχος ὑπὲρ ἡμῶν ἀλεξάνδρου,
 ὅν ἢ φοιτῶντες στρατοῦς, καὶ φύλαξ τῶν χρημάτων,
 ἀποσπλήσας πόρτος αὐτῶν πρὸς ἀβλυαίους.
 πολλοῖς ταλαῖοις χρῆται ἢ φίλῳ τῷ δημοδοῦναι.
 γράψαντος ἀλεξάνδρου πρὸς ἀβλυαίους ταῦτα,
 170 αὐτῶν καὶ τὸν ἀρπαλὸν σφαίρα, καὶ δημοδοῦναι,
 ἐφυγον εἰς ἱταλῶναιαν εὐθὺς οὐκ ἀποδοῦναι,
 νῆσον ἱταλῶναιαν ἐγγίσαται τῆς χώρας τροίσιον.
 ἐν ἰσθμῷ δ' ἐκείνῳ ἀραπῆς τῶν ποσειδῶνος.
 ὡς τέθηκεν δ' ἀλεξάνδρου, ἔρξαν ἢ μακεδόνων
 ἀντίπατρος καὶ κάσσανδρος, ὅπῃ ἢ δημοδοῦναι,
 οὐδ' οἱ ἄλλοι ῥήτορες διεδόκασιν τὴν δίκην,
 ἀρχίας ὁ βυβαῖος μὲν ἐκ πάσης τῆς ἑλλάδος
 σταλαί, ἀφ' αἷμα ῥήτορας, εἰς ἀριθμὸν ἀπείρους.
 δημοδοῦναι ἢ αὐτῶν ἀντίπατρος, οἱ ἀβλυαίων μόνοι
 180 ῥήτορες ἀπὸ μὲν ἡμῶν τὰς γλώσσας οὐκ ἀβλυαίους,
 νόμον καὶ ψῆφον ἀπὸ τῶν ὅτων πως δικασάντων.
 οὐκ ἀποδοῦναι ἢ αὐτὸς ὅρ οὐκ τῇ ἑλαιοῖς,
 ὡς ἀρχίας πέφικται τῇ νήσῳ τῇ ῥηθείῃ,
 ἐκ ποσειδῶνος δ' ἰσθμῷ θανόντος ἐξέειλε τὸν
 φάρμακον ἔχων πρὸ πολλῶν σφηνόων διαπύλιν,
 τὸ πῶν μετέλλαξεν, ἐξαποπνύσας βίον.

PERI BYZANTIOY PYTHONOS,

ὅρ δημοδοῦναι οἶμαι καὶ παρ' ἑσθλῶν
 ἐπὶ πρῶται. λθ.

Ὁ Πύθων οὐκ ἀντίπατρος φιλιππῶ τῷ μεγάλῳ (γοίς,
 ἡ γραμματεὺς, καὶ ῥήτωρ ἢ καὶ συνδράμῳ οὐκ λό-
 ον δημοδοῦναι διεδόκασιν ἐπὶ παρ' ἑσθλῶν, τρέμει.
 190 ὡς γὰρ αἰσχύνει πρὸ φησὶν, ἔλεγε δημοδοῦναι,
 ἐν ὅλῳ σχολῶν βρόχῳ μὲν ῥά ται φιλιππῶ σόμα.
 ὡς δ' ἀπὸ τῶν εἰς φιλιππον, τὸν πύθωνα κατέειλε,
 καὶ τῶν βροτῶν κατέειλε τῆς βυζαντίας γλώττης,
 τοῖς ἀφ' αὐτοῦ ἐγένετο, τρεῖς αἰῶνες ἀνέκτεθαι,

Τρεῖς αἰῶνες

Neq; unde emittit uocem, uidelicet ipsius linguam,
 Et caudatus atq; calidus, ex blatero, serinus serpens, αργαί τε
 Et malignus atq; maleficus. Et alibi dicit sanē:
 Iste facilius flet, quàm rideant alij:
 Vlcerosam facit piaculum istud uniuersam urbem.
 Cum Cnositione decumbere fecit suam uxorem,
 Ille Demosthenes quem dico: aliud autem tacendum.
 Et rursus, Demosthenes autem surgit (inquit alicubi)
 De more, fricatoq; suo capite dixerat.
 Quis omne rhetorum dixerit dictū in Demosthenem.
 Ipse seipsum quodā loco diuītē inquit Demosthenes,
 Talenta quatuordecim substantiam cum possideret.
 Alibi autem rursus inquit, Si essemus ex diuītibus,
 Coronas nō nexuissēmus, neq; fuissēmus ex indigētibus.
 Vel nutrices, et uindemiatorculae, atq; lanifica erunt.
 Suam autem matrem dicit, suum patrem,
 In testamentis concubitu reliquisse Therappidi.
 Et peregrinum nolens uolensq; ostendit sermonibus:
 Patrem meum criminati sunt, ut hospitem: et alia.
 Sua autem mortua matre, rogat Athenienses,
 Sepeliri eam in sepulchris sinerent paternis.

Par est aut, cū multa omiserim, mortē huius dicere.
 Harpalus quidam tribunus fuit Alexandri,
 Existens autē Phoeniciæ dux, atq; custos pecuniarū,
 Furatus multa, profugit ad Athenienses.
 Multis autem talentis, uititur amico Demosthene.
 Cum scripsisset autē Alexander ad Athenienses hæc,
 Petens ex Harpalū ut mitterent, atq; Demosthenem:
 Fugit in Calabriam statim Demosthenes,
 Insulam sitam prope regionem Troezeniorum.
 In templo autem sedebat perfuga Neptuni.
 Ut obiit uerò Alexander, dominatīq; sunt Macedonib.
 Antipater atq; Casander, nondū uerò Demosthenes,
 Neq; alij rhetores dederant pœnas:
 Archias Buræus quidem ex omni Græcia
 Missus interfecit rhetoras, numero infinitos.
 Demade autem petente, Atheniensium solī
 Rhetores, secti sunt linguis Athenis.
 Lege atq; suffragio Atticorum sic decernentium.
 Demosthenes autem ipse cum esset in Calabria,
 Ut Archias præuenit insulæ dictæ,
 Ex Neptuni autem templo ad moriendū traxit hunc,
 Venenum habens iam pridem in pala annuli,
 Hoc bibens recepit, cum efflasset uitam.

DE BYZANTIO PYTHONE, quem Demosthenes puto etiam apud in- fernum ad huc ueretur. 33.

Pytho Byzantius Philippo magno
 Erat scriba, atq; rhetor, et adiutor in sermonibus:
 Quē Demosthenes uidens adhuc apud infernū, timet.
 Ut enim Aeschines alicubi inquit, dicebat Demosthe-
 In toto iunco laqueo quidē cōfuerē Philippi os: nes.
 Ut autem ueniens ad Philippū, Pythonem conspexit,
 Et tonitrua audiuit Byzantiæ linguae,
 Ter mutus factus est, ter compressus est.

N 3

Ter

Τριδάκνις ἐξελάβετο τῶν, ἃ λαλεῖν ἐνόηκε.
Ὡς μάλιστα ἀντιέθηκε ἢ τὸ λάβαρμα, ὡς λέγει,
καὶ σκοτεινὸν καὶ τεθνῆκός προσέμιον τί λέγει.

Ὅτι δ' αἰσχίνης ἀλυσθῆς, ἄκνυε Δημοθρόνης.
Ὅστις πολλῶν τῶν πύθωνι ρέοντι δῶλον λόγους,
οὐκ εἶα, δὲ ἐχάρυσας ἐν κλύῳ ἔπον ἔσχον.
Ὅϊος δὲ ὁ βυζαντίος ῥήτωρ ὁ πύθων, ἐγὼς.

ΠΕΡΙ ΚΛΟΥΣΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Ἐπαρχοῦτος πορσόννα τῇ τυρρηνῶν βασι-
σιδέως, ὅν ὡς πορσόνναν ὁ μύκιος
ὁ ῥωμαῖος ἀνέλεον. λθ.

Ἀρτας πορσόννας τυρρηνῶν, ἃ λαφάρ γε πορσόννας
Ἀκατὰ τῆς ῥώμης δὲ χωρὶς στρατοματῆς μεγάλῃ,
Μάκιος ἢ ῥωμαῖος τίς γονναῖος στρατιώτης,
Ὀπλα καὶ σχῆμα τυρρηνῶν ἡμφιεσμένος τότε,
Χωρεῖ λατόπης κατ' αὐτῶν, κτείναι πορσόνναν θέλων.
Συγκοσμοσύνῃ τότε ἢ τότε τῇ γραμματέως,
Ὅς δὲ τῇ γλώσσῃ τυρρηνῶν κλέσιος κεκλημένος,
Ἀμφιγνοῦν ὁ μύκιος τίς βασιλεὺς τυγχάνει,
Ἀπέντανε τὸν κλέσιον αὐτὶ τῇ βασιλείῃ.
Ὡς συσχεδόντα τῶν ἢ ἀνέκρινε πορσόννας,
Τί ποτε τῶτο δέδρακας; τί προπαθὼν ἐκ τῶν;
Ὁν τυρρηνῶν, ἐδόσε, ῥωμαῖος ἢ τυγχάνω.
Ἄλλοι τε τραπύσιοι ὁμοιοί μοι τὴν γνώμην,
Σὲ νῦν θρόνῳ ἀνέλεον, τῶτο ψυδῶς δ' εἰρήναι.
Τῆς ἢ χειρὸς τῆς δεξιᾶς εἰς πῦρ ἐμβέδμενός,
Αὐτὸς ὡς ἄλλὰ πᾶσχοις, ἐβλεπε πρὸς πορσόνναν.
Ὁ μὲ Τότε δ' εἰπόντος, πρὸς ἡμᾶς τί ἄγρως προσδέλεις;
Εφ' ἃ, τὸ, πῶς πεπλάνημαι, καὶ σὲ μὲν ἔκ ἀνέλεον,
Ἀπτὶ ἢ σὺ ἀπέντανα ὅν ἐδοξα πορσόνναν.
Εἰπόντος τῇ πορσόννῃ ἢ, γονήσῃ νῦν μὲ φίλος.
Ὁ μύκιος αὐτὴν ἐλεξεν, εἰ γονήσῃ σὺν ῥωμαῖον.
Θαυμάσας ὁ πορσόννας ἢ τῆς ἀρετῆς τὸν αὐδρα,
Φίλος ῥωμαῖοις γίνεσθαι, καὶ πᾶσι τὰ τῆς μάχης.

*

μ.

Videntur hac
esse instar titu-
li, historice
eius quam no-
no statim uer-
su subiungit.

Περὶ Διονυσίου τῇ σικελίας τυραννί, ὅς θρόνον ἐν ὧν
Γραμματῆς ὄντος, καὶ πάλιν εἰς τὴν βασιλείαν (ὅς
ἀποκατέστη.

Επὶ τῇ ἢ ἰσοθῶν ἐν τῇ πολυπόρῃ πρώτῃ ἐπιστολῇ.
Στρατιώται ἢ ὅν τῇ παλατίῃ βιβλίδια πολλὰ τῶν
Εμῶν πονημάτων ὑπὸντες, ἐν ἡλλήνιστος τῶν ἐμῶν ὅμοι-
αυτῶν, τεθνῆκός ἐκείνῃ, ἀπὸ πολλῆς καὶ μὲν
Τίς ἀφ' ὧν χαλκῶν, ὁ δὲ ἐξ, καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως, ὡς
αὐτῶν (λέως αὐτῶν.

Ζητῶν τὰυτα, παρὰ τίνος ἐμαθον τῶν περὶ τὴν βασι-
οῦτος ὁ Διονύσιος ὁ πρότερος τῶν ἄλλων,
Ὁν ἰδιώτης γραμματῆς, ὅς τῇ θέρμοκρατης,
Ρόρπισσῶν ζυμῆς ἢ, καὶ τῶν τῶν ἀποτίσας,
Τὸς ὑπόρχους κτείνεσθαι δικολαῖς ἐποίησε.
Τέλος διαπλάσας τῆς μετὰ στρατιωτῶν πανόργως,
Τὴν βασιλείαν ἐλαβε. Διὸν ἢ Διὸν μύκιος,
Ἀναρεθλῶναι μέλλων τε, φυγῶν ἐν τῇ ὡς ἐμῶν
Γράμματῃ τὴν ἐκείνου καὶ μέσῃ λευφόρῃ,
καὶ λαπνέων ἐσθον, λαπνέων καὶ χυδῶν,
Ἀεὶ διεπληκτῆς, καὶ λοιδορῶν δὲ πᾶσι.

ὅς

Ter oblitus est eorum quæ dicere cogitabat.

Vt uix refocillatus est autem, piaculum, ut dicit,

Et tenebrosum, atq; mortuū proëmium quoddā dicit.

Quod autem Aeschines uerus, audi Demosthenem:

Quicunq; multo Pythoni fluenti, clarum sermonibus

Non cessi, non locū dedi, non uictoriam inquit habui, 200

Qualis erat Byzantius rhetor ille Pythōn, nouisti.

DE CLVSINO SCRIBA EXI-

stente Porfennæ Ethruscorum regis,
quem uelut Porfennam Mucius Ro-
manus interfecit. 39. (Sennas

Artas Porfennas Tyrrhenus, aut Claras quidē Por
Contra Romā proficiscetur cū exercitu magno.
Mucius autem Romanus quispiam generosus miles,
Armis atq; habitu Tyrrhenorum indutus tunc, (lens.
Vadit speculator contra ipsos, occidere Porfennā uo-
Consedente cum hoc autem tunc scriba,
Qui erat lingua Tyrrhenorum Clusinus uocatus,
Dubitans Mucius quis rex esset,
Interfecit Clusinum pro rege.

210

Vt comprehensum autē hunc interrogauit Porfennas,

Cur nam hoc fecisti? quid ante passus ab hoc?

Non Tyrrhenus, clamauit, Romanus autem sum:

Alij, trecenti similes mei mente,

Te nunc uenantur occidere, hoc falsō autem dixerat.

Manu autem dextra in ignem iniecit,

Ipse uelut alio patiente prospiciebat Porfennam.

Hoc autē dicente, Ad nos cur inconniueniter proficis?

Dixit, eo quod errarim, et te quidē non occiderim:

Pro te autem occidi, quem arbitrabar Porfennam. 320

Dicente autem Porfenna, fies nunc mihi amicus:

Mucius contra inquit, si fias tu Romanus.

Admiratus autem Porfennas ob uirtutem uirum,

Amicus Romanis fit, atq; desistit à pugna.

*

40.

DE Dionysio Siciliæ tyranno, postea in Corintho
Literas docente, quamuis rursus in regnum consti-
tutus fuerit.

Sita autē est historia in multæ historie prima epistola,

Milites autem in palatio libellos multos

Nostrorū laborū inuenientes, in cella cuiusdā meorum

Sociorum, mortuo illo, distraxerunt. hic quidem 230

Quatuor areis, ille uerò sex, et alia omnia similiter,

ut ex-

Quirēs hac à quodā didici ex his qui circa regis aulā.

Iste Dionysius prior alijs,

Existens priuatus scriba, filius Thermocratis.

Cum cecidisset uerò in mulctam, atq; hanc lussisset,

Excellentes occidi calumnijs faciebat.

Postremo duplicato stipendio militum astutē,

Regnum accepit. agens autem molesta multa,

Necisq; laborans periculo, profugus in Corintho,

Literasq; docebat in medio publicarum uiarum, 240

Et cauponas inter, caupones atq; uulgares,

Semper diuerberabat, atq; conuiciabatur uehemēter:

Ita

ἵσται δὲ αὐτοῖς βλῆπτοι φρονῶν ἐξιστοῦναι.
 Οὕτω λοιπὸν ὁδὸν ἀριθμῶ τατ' ὅμοιος ἀνθρώπων,
 Καὶ ὁρῶ λαβὼν τὸν πρόσφορον πραγμάτων συνειργάτην,
 καὶ φίλοις ἡτοιμασάμενος, ἔσχε τὸ ἑρπύς πάλιν.

PERI YIOY TOY BASILEWS MAKE-
 δόνων πρόσβως, αἰχμηλῶτα γεροντός, καὶ
 γραμματῶντος παρ' ἰδιώτη λα-
 τίνω, καὶ ὁ βασιλεῖ. μ. α.

Πρόσβως ὁ φιλοχρήματος, τῶν μακεδόνων αὐτῆς,
 Συμμάχος ἀπέμψατο σοφῇ τῇ τῶν χρημάτων.
 Αἰχμηλῶτα εἰς ῥώμην ἢ σὺν τότεῖς ἀπηνόμος,
 150 Αὐτὸς ὡς χοῖρος οὐαρχθεῖς σιρῶ ἱερῶδες θήσκει.
 Οὕτως πᾶσι δ' ἀλέξανδρος οἶμαι τὴν ἡλῶσιρ φέρων
 Τινὸς λατίνω γραμματῶντος γίνεται, πάλιν τῶν κατὰ.

PERI SOMNA KAI ELIACIM,
 γραμματῶντων ὄντων ἐξενῖς βασιλέως
 ἱερουσαλήμ. μ. β.

Οὐξενῖς βασιλεὺς ἡν ἰδῶν σολύμων,
 Τῶτα δ' ὑπῆρχεν γραμματῆς, σωμαῖς ἐλιακίμ τε,
 Οὐδὲρ ἀποστατήσαντος, τὸς φόρος μὴ διδόντος,
 Τῶ αὐτοῦ βασιλεῖ, τὸς συμπεφωνημένους,
 Οἱ ἦσαν τριακόσια τέτταρα μὲν χρυσίς,
 Ἐτὼς τριακόσια πάλιν ἢ ἀργυρίς,
 Οὐ αὐτοῦ βασιλεὺς σφραγισμὸν τὴν ἡλῶσιρ
 260 Ἐτος τετρακαίδεκατον ἀρχόντος ἐξενῖς,
 Ἀνέβη, καὶ ἐπὶ ῥέει ἢ τὰς πόλεις ἱουδαίας.
 Τοῖς ἰσραῖλ σολύμοις ἢ διωάμει βαρυνάτη
 Γέμπει θαρβὴν, καὶ τὸν ῥαφεί, καὶ τὸν ῥαφάειν ἄμα,
 Οἱ καὶ τὸς φόρος ἐλάβον τὸς πρὶν ἡερατῆς μόνους,
 Διὰ αὐτὸ ἐλιακίμ, τὸ ἐπὶ τῶν χρημάτων
 Σωματὶ γραμματῆς τε, καὶ ἰωῆς σὺν τότεῖς.
 Καὶ σόμα ἢ πρὸς ἑρᾶν ἡν ἰσραὴν βλασφημίας,
 Καὶ ῥάβδον ἡλαμίνην τε καὶ ἡλιατῆς θραυμόνιν,
 Τὴν αἰγυπτον ὠνόμασαν εἰς τῶν συμμαχίαν.

270 Ὡς τὴν νυκτὶ ἀπέκτανεν ἄγγελος χιλιάδας
 Γόντες ὅμῃ, καὶ ἑκατόν, σὺν ἑσθλοῦ κατὰ δόλ.
 Ὡς ἡ τετρακάλλειος ταῦτα διδάσκει βίβλος.

PERI DIOPHANTOY GRAMMATEWS
 ἡρώδης τῷ βασιλέως, μ. γ.

Διοφάντος ἡν γραμματῶντος ἡρώδης βασιλέως,
 Χειρὸς ἀπ' αὐτοῦ γραμματῆς διωάμενος μιμῶσαι,
 Ὡς καὶ ὁ τίτος βασιλεὺς ἐνείκτος ὁ ῥωμαίων.
 Ὅς ἡ βασιλέως γραμματῆς λυφθεῖς ἐπιχαράτῳ,
 Θνήσκει, κατὰ ἰωσήφου. Διοφάντου ἢ λέγω.
 Τίτος ἢ θνήσκει, βιβρωκὸς λαγῶν τῶν θαλασσίων.

PERI GRAMMATEWN THS BASI-
 λείας ἡλιοπάτρας. μ. δ.

Τῇ ἡλιοπάτρῃ τῇ σοφῇ, τῇ καὶ ὠραιότητι,
 Καὶ τοῖς λοιποῖς ἢ σύμπασιν πολλῶν ὑποφρόνους,
 130 Πρὸς ἐπιμέλειαν εἰρηῶν καὶ τῶν ὀνύχων ἦσαν,
 Χαρμοῖον καὶ τάειρα. τί ἢ ἀλλοῖς τάδε;
 Σύρον τὸν τῆς ἡλῶς βλῆπει νυῖ, ἰσραὴλ τὴν ἄμα,
 Καὶ ταῦτα διαβρῶντα σοι ταῖς γλώσσας ταῖς ἐκείνων.
 Κατὰ ἑβραίων γλώσσαν τε καὶ τὴν τῶν σύρων ἄμα,
 Χαρμοὶ ἀλλοῖ τὴν ἄμπελον, ὅνῳ πρὸς σφραῖδις,

Τὴν

Ita ut apparet contemplantibus, mētibus exidisse. τὴν βλῆ,
 Sic deinceps neq; in numero reputatus hominum, ποταμ
 Occasione captata, idonea negociorū cooperatrice,
 Req; amicis comunicata, adeptus est imperiū rursus.

DE FILIO REGIS MACEDO-
 num Persa, captiuo facto, atq; literas do-
 cente apud idiotam Latinum, et
 non regem. 41.

Perses amator pecuniarum, Macedonum rex,
 Socios inculpabat de amore diuitiarum.
 Captiuus autem Romam cum his abductus,
 Ipse ut porcus cōclusus carcere tenebroso occumbit.
 Huius autem filius, Alexander arbitror nomē ferens,
 Cuiusdam Latini scriba fit, uerū ex minoribus.

DE SOMNA ATQVE HELIA-
 cim, scribis existentibus Ezechiae regis
 Hierusalem. 42.

Ezechias rex erat sacrorum Solymorum,
 Huius autem fuerūt scribae Somnas atq; Heliacim.
 Quo deficiente, ac tributa non soluente
 Assyriorum regi, quae simul pepigerant,
 Quae erant triginta talenta quidem auri,
 Alia uero trecenta rursus argenti,
 Assyriorum rex Sennacherib nomine,
 Anno quartodecimo principis Ezechiae
 Ascendit, atq; expugnabat urbes Iudaeae.
 Ad sacra Solyma autem exercitu grauissimo
 Mittit Tharthan, et Rhampem, et Rbapfacem simul,
 Qui et tributa acceperunt antea imperata,
 Per ipsum Eliacim qui erat praefectus pecunijs,
 Sobnamq; scribam: et Iosam cum his.
 Et os uero ad cælum aperuerunt blasphemiae,
 Et uirgam arundineam atq; confractam,
 Aegyptum nominarunt in horum auxilium,
 Ex quibus noctu occidit angelus milia
 Quinq; simul, et centum, cum octoginta:
 Sicut quartus regius haec docet liber.

κατὰ τὴν θραυ-
 μόνιν

DE DIOPHANTO SCRIBA
 Herodis regis. 43.

Diophantus erat scriba Herodis regis,
 Manus cuiusuis literas qui sciebat imitari,
 Sicut et Titus rex ille Romanus.
 Qui regis literas deprehensus exarans,
 Moritur, iuxta Iosephum: Diophantum autem dico.
 Titus autē moritur, cum comedisset lepores marinas.

τὸ ἡρώδης

DE SCRIBIS REGINAE
 Cleopatrae. 44.

Cleopatrae sapienti, atq; formosissima,
 Et ceteris autem uniuersis multas excellenti,
 Ad curam capillorum atq; unguium erant
 Charmiuno et Taëra, quid autem indicant haec?
 Syrum Tzetzem uide nunc, Ismaeliten simul,
 Et haec discernentem tibi linguis illorum.
 Iuxta Hebraeorum linguam et Syrorum simul,
 Charmi significat uitem, Vno autem columbam.

Quam

Τὴν ἰὼν παῖς οἱ ἐλλυτοὶ πορὶς θράν οἰνάδα.
 Κατὰ ἰσμηλῆτας ἢ ἴσος ἀγαρ γόνυς λέγω,
 Πορὶς θράν τὴν τάεραν σημαίνουσαν μοι νοεῖ.
 Αὐτοὶ πρὸς ἐπιμέλειαν τριχῶν καὶ τῶν οὐνῶν,
 Τῆς ἡλεοπάτρας τῆς σοφῆς ἦσαν τῆς βασιλίδος.
 Μηχανικοὶ καὶ ἱατροὶ καὶ γραμματεῖς ἢ τὰ αὐτῆς.
 Καὶ ῥήτορες, καὶ σύμβουλοι ἦσαν μύθοι ἄλλοι.
 Καὶ δεξιφαύνης ἢ αὐτὸς, μηχανικὸς ἐκ λυδῶν,
 Μεθ' ἧς πολλὰς λυσitteλῆς τὰς μηχανὰς ἐποίησεν.
 Καὶ θάλασσαν ἐχόρσωνε μέχρι τετρασταδίου.
 Αὐτὴν εἰς ἀλεξάνδρειαν καὶ πύργον ἀνέγειρε,
 Φῶς δ' οὐκ ἐκ σπηλίου τοῖς πλέουσιν διακνύει.
 Τῷ δεξιφαύνῃ τὴν μὲν εἰς μηχανὰς ἐχρῆτο.
 Τοῖς ἐφεσίσι δ' ἱατροῖς, τῷ σωρανοῦ καὶ ῥύφῳ,
 Εἰς πάντα τὰ ἡλαλυμένα μορφὰς τὰς τῶν προσώπων,
 Εἰς πάν τε πάθος γυναικῶν, καὶ ἱατρίας ἄλλας.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-
 ΡΟΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΙΣΟΥΤΟΣ Ἰαλίας
 τῆς βασιλίδος. μ ε.

Φιλόστρατος ὁ φλαῖνός, τύριος οἶμαι ῥήτωρ,
 Ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ ἀττῆνός, ὁ τύριος ὅν ἔτος,
 Ἡμῶς αὐτὸς οὐ τοῖς αὐτῷ βελήσις διαγράφει,
 Εἰς τὴν χορὴν ῥητόρων τε καὶ τῶν γραμματευσόντων,
 Τῇ ἰαλίᾳ ἡραταιᾷ τελέσει βασιλίδι.
 Σύζυγος αὐτῇ δ' ἔφασκε τίνος λῶ βασιλῆος.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑ-
 ΤΕΩΝ ΑΝΩΝΙΜΩΣ ἡμερόν. μ ς.

Κατὰ τὴν προτομήν μου, ἀλλ' ἔχῃ τῷ διστορίῳ,
 Σαλωνίῳ τις γραμματεὺς οὐ ταῖς γραφαῖς ὑπέγραψε.
 ὃ τὸν ἦν ὅκ' ἐδωκεν οὐ λόγους ἐμπαίδευσαι,
 Ὅπως μὴ χρεὸς μέγιστον ἐκείνῳ χρεοσσίῃ.
 Αὐτὸς δ' ἀνῆγε τὸν ἦν καὶ πράξεισι καὶ λόγοις.
 Τῆς ἢ μητρὸς τῆς τῷ παιδὸς τῷ ἡλῆντος θανόντος,
 Τῇ σαλωνίᾳ θυγατρὶ συζυγῆσαι ὁ κατῶν,
 Εἰπὼν πρὸς τὸν σαλωνίον, ἐξουξας σπαντὴν παῖδα.
 Εἰπόντος, ὅδε γένοιτο ἢ, εἰ μὴ σοὶ βέλους θείω.
 Ὁ κατῶν, ὅσον σοὶ γεμῆρον ἄμεμπτον, λέξας τότε,
 Εἰ μὴ τὸ γῆρας μὲν μισαῖς, τῇ δὲ ῥῆσι συνιζῇ.
 Τῷ ἢ ὅς πρὸς ἡλῆντα φαῖντος τὸν φυτοσπέρου,
 Μή τι σοὶ παρηνόχληκα, καὶ γάμοις συνιζῇς.
 Οὐκ ἐν, ὁ κατῶν ἐφασκεν, ὡς ἢ καὶ ἄλλος παῖδας
 Τεινοποιήσω κατὰ σέ, ζυγνυμαι πάλιν γάμῳ.
 Τὴν μὲν ὡς πρὸς ἡλῆντα φαῖντος τὸν φυτοσπέρου,
 Ἡ γραμματεὺς σαλωνίος, ὁ σαρκῶν διστορίῳ.
 Ἦσαν καὶ ἔτι γραμματεῖς καὶ τῶν φιλοσοφόντων.
 Εἰς τὸν βρότον τε αὐτὸν, καὶ τὴν γραμματεῖα,
 Εἰς ἰαλίαν ἐμείριον σοὶ λέγειν,
 Καὶ τὸν θεμίστιον αὐτὸν τὸν τῷ βιολογίῳ,
 Καὶ τὸς λοιπὸν ἢ τῶν λοιπῶν μακρογορεῖν μὴ θέλω.

ΠΕΡΙ ΛΕΜΦΟΥΣ, Ο ΚΑΙ ΚΟΡΥΖΑ
 λέγεται καὶ ὅτι ἄφρωνι οἱ ἰχθύες, πλὴν
 σκαρὰ καὶ ἡσυχόεσσι. μ ζ.

Κορυζαν, μύζαν, βλαῖναν τε, καὶ λέμφος ἢ σὺν τῷ
 ἐν εἶναι πάντα νοεῖ μοι, λέμβον ἢ πᾶν νοεῖ
 Εἶδος τυγχάνει πλοῖς τῇ, πολλὰ γὰρ εἶδη πλοίων.

Κορυζοῖ

Quam dicunt Græci columbam uinosam.
 Iuxta Ismaelitas autem Agar semina dico.
 Columbam Taëram significantem mihi intellige,
 Ipse ad curam capillorum atq; unguium,
 Cleopatæ sapientis erant reginæ.
 Mechanici uerò atq; medici, et scribæ huius,
 Et rhetores, et consulti erant innumeri alij,
 Et Dexiphanes ipse, mechanicus ex Cnido,
 Cum quo multas utiles machinas faciebat,
 Et mare terram fecit usq; ad quartum stadium.
 Ipsam etiam in Alexandria turrim excitat,
 Lumen noctis salutare natigantibus ut ostenderet,
 Dexiphane hoc quidem ad machinas utebatur:
 Ephesij autem medicis, Sorano atq; Ruffo,
 Ad omnia quæ pulchras facerent formas facierum,
 Ad omnēq; affectionē mulierū, atq; medicamēta alia.

DE PHILOSTRATO RHE-
 TORE, et scriba Iuliæ re-
 ginæ. 45.

Philostratus Flavius, Tyrius ut puto rhetor:
 Alius enim Atticus est. Tyrius igitur iste
 Erat, ut ipse in suis libris describit,
 Vnus ē chorq; rhetorum, atq; scribarum,
 Iuliæ forti existenti reginæ.
 Coniunx autem ipsa non dicit cuius esset regis.

DE ALNIS QVIBVSDAM SCRIBIS, sine nomine positis. 46.

Catoni priori quidem, sed non secundo,
 Salonius quidā scriba in scripturis subministrabat,
 Cui filium non dedit in orationibus erudiendum,
 Ne debitum maximum illi deberet.
 Ipse autem educabat filium et actis, et orationibus.
 Matre autem filij Catonis mortua,
 Salonij filiæ coniungitur ille Cato:
 Cum dixisset ad Salonium, iungisti tuam filiam?
 Respondente: neq; iungam, nisi te consuluerim:
 Cato, inueni tibi generum inculpatum, inquit huic,
 Nisi senectam meam oderis: puellæ coniunctus est.
 Filio autem ad Catonem dicente genitorem,
 Nunquid tibi molestus fui, quod nuptijs iunctus es?
 Minimè uerò, inquit Cato: sed ut alios liberos
 Gignam tui similes, iungor iterum nuptijs.
 Huic igitur, sicut diximus, Catoni priori
 Erat scriba Salonius, Sarpedon secundo.
 Erantq; isti scribæ etiam philosophi.
 Prætermitto Brutum etiam ipsum, atq; huius scribam,
 Prætermitto Iulianum Hemerion tibi dicere,
 Et Themistium quoq; ipsius Theodosij,
 Et ceteros aliorum: producere sermonē non uolens.

DE LEMPHO, QVI ET CORY-
 ZA dicitur. et quod muti sint pisces. præ-
 ter scarum atq; castoridem. 47.

Oryzan, mucorem, mukum, lempumq; cum hoc,
 Vnum esse omnia cogita. lembū aut rursus intellige
 Speciem esse nauis. multa enim species nauium:

Cercuri,

Κόρυμβοι, στρατιώτιδες, ἱππαγωγὸν, τριῆρες,
Λέμβοι, καὶ μυπαρώνες, γαυλὶ, καὶ ἐπακτίδες,
Στρογγύλαι, καὶ φορτίδες τε, πορείαι, ἐφοκίδες.
Ἄλλα τε ἔδην πόριτ' αἶ, φόρτος δ' ἐγὶ μοι λέγει.

Γαῖτες δ' ἰχθύες ἄφωνοι, πάλιν σκαρὸν, ἱαγοβίδος.
Ὅς σκαρὸς ἱμαλίδην μὲν πῆμπε φωνῶν, ὡς λόγος.

340 Καὶ μερυνάται τὴν τροφὴν, ὡς αἰ γοναὶ προδάτωρ.

Ἡ ἱαγοβὶς δ' ὠρύεται, ὅς δ' αὖ ἀπὸς ταύτης,

Χρόνῳ βραχέϊ παρὸρ χεῖται τῇ ταλαπάρῳ βίῃ.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΤΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ ΒΑΣΙ-

λέως, καὶ τῷ σιλφίῳ. καίται ἡ ἱστορία ρι,

ἀλλὰ σενῶς. μ. η.

Ο Βάττος πρὶν θνητὸς λῦν, ὁ λτίσας τὴν λυρῶν λυ.

Ἀριστέλης ὅτος ἡ λαδύμονος τὴν λυρῶν λυ.

Ἀπὸ φωνῆς βατ' αἰσιν μῦ, βάττος μετωνομάδην.

Περὶ φωνῆς γὰρ χρωμόνος, ἤλθον εἰς τὸ μαυταῖον,

Εἰ πῶς μετατρέφει πρὸς ὀρθὸν ἐκ τῶν βατ' αἰσιν μῦ.

Ὁ ἡ θεὸς ἀνέθηκε τῷ πῶ κατ' ἐπὶ τὰς.

350 Βάτ' ἐπὶ φωνῶν ἤλθες, αὐτὰρ δέ σι φοῖτος ἀπάλλων,

Εἰς λυρῶν πῆμπε μολοτρόφορ, οἰκησῆρα.

Οὕτω λοιπὸν ἐκ θήρας μὲν σὺν θῶς ἀποτρέχει.

Ελθὼν εἰς τὴν λυρῶν ἡ, κτίσει λυρῶν λυ πόλιν.

Πολλὰς σύβρυγας ἡ ποιήσας κυρηναίαις,

Εσχκε δῶρον παρ' αὐτῶν, φυτὸν τὸ τῷ σιλφίῳ.

Λάχανον ἡ τὸ σιλφίον, σωσίσις μοι λέγει.

Γαῖτες φυτὸν δὲ λέγεισιν ἐκείνῳ πεφυκέναι,

Φυτὸν πολλντιμότητον, καὶ γε τῶν δυοσυρέτων,

Οὐ καὶ ναυλὸς ἀνέπειθ' ἐπὶ τῷ τῷ πῶ.

Ὁπὲρ κατὰ μὲλ' ὀμνυνομ, μάλλον ἱομῆ καὶ θάλλει.

360 Ἀν γεωργῶνται, φύγει ἡ τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν.

Δύο δ' εἰσὶ τὰ σίλφια: τὸ μὲν ἐκ τῶν σὺντων,

Τὸ ἡ πολλντιμότητον, ὅπῃ οἱ λυρῶν αἰοι

Τῷ βάττῳ προσδύειν αὐτὸν χάριν σύβρυγας.

Βάττος δ' αὐτὰ μαδομόνος προαίρεισιν τὴν τῶν,

Ερτῶ νομίσματι αὐτὸ ἐχάραξε τυπώσας,

Τὸς λυρηναίαις φέρωντας τὸ σιλφίον ἐκείνῳ.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-

ρος, ὃ μέμνηται λυσίας ὁ ρήτωρ, ὡς τὸν

ἑαυτὸν πατρίαν μεμνηνυμένος. μ. θ.

Ο Ἀνδοκίδης ρήτορος πατὴρ ὁ λεωγώρας,

Υπ' ἀνδοκίδος προσδοθείς, νηέσας τε τῇ δίκῃ,

Τὸς δικαστὰς ἐκέντυσε γυναικὰ σχαῖν εἰς γάμον.

370 Ὅπως δὲ παῖδας ἐξ αὐτῆς γονήσκει τῶν γυναικῶν.

Ὁ ἀνδοκίδης γὰρ ἡ θεὸς λῦν πᾶς τῷ λεωγώρῳ,

Χρόμασιν ὑποποιθῆς αὐτῷ δὲ ἀπαίδειαν.

Καὶ τὴν αὐτὴ ἀνεψιαν ὁ ἀνδοκίδης ὅτος,

Πυρῶν πωλεῖ τῷ βασιλείῳ τότε τῶν λυρῶν.

Τὸ ἀριστέα δὲ ἡ πᾶς θυγάτηρ ἐμὴν ὑπῆρχον.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΗΝΥΟΝ-

τος δημομέλῃ ἀνεψιὸν ἑαυτῷ, ὅσπορ

αἰσχίνης φησὶν. ν.

Ο Δημοσθένης ἑαυτὸ ἀνεψιὸν μένεις,

ὃ κλῆσις δημομέλῃς λῦν, ὅσπορ αἰσχίνης γράφει.

Ἀνεψιοὶ ἀλλήλοις ἡ τῶν ἀδελφῶν οἱ παῖδες,

Τὸς ὅσπορ ἡ συνοθεῖα καὶ ἐξ ἀδελφῶν λέγει.

Ἀδελφῶν

Cercuri, militares, hippagogen, triremes,
Lembi, et myoparones, gauli, epactrides,
Rotundæ, atq; onerariæ, poreæ, epholcides,

Aliæq; species superflue, molestum autē mihi dicere.

Omnes autē pisces muti, præter scarū et castoridem.

Qui scarus humidam mittit uocem, ut sermo,

Atq; ruminat cibum ut filij ouium.

Castoris autem ululat: qui autem audiuerit hanc,

Tempore breui pertransit miser æuitæ.

DE BATTO CYRENÆ REGE,

et silphio. Posita est historia 110.

sed paucis. 48.

Battus ante Theræus erat, qui condidit Cyrenem.

Aristoteles iste autem uocatus nomine,

A uoce battarismo, Battus denominatus est:

De uoce enim ut consuleret, uenit ad oraculum,

Si forte transiturus esset ad rectum, ex battarismo.

Deus autem respondit huic ad uerbum hæc:

Batte ad uocem uenisti, rex autem te Phæbus Apollo

In Libyam mittit ouium nutricem, habitatorem.

Sic deinceps ex Thera quidem statim recurrit.

Profectus autem in Libyam, condit Cyrenem urbem.

Multa autem beneficia cum fecisset Cyrenæis,

Habuit donum ab ipsis, plantam silphij.

Olus autem silphium, Synesius mihi dicit.

Omnes uero plantam dicunt illud fuisse,

Plantam multo preciosissimam, et inuentu difficillimam.

Cuius et stipes suspensus est templo Apollinis:

Quæ neglecta, magis comat atq; pullulat.

Si autem colatur, fugit locum et regionem.

Duo autem sunt silphia: alterum quidē ex uilioribus,

Alterum uero preciosissimum, quod Cyrenæi

Batto attulerunt, gratia beneficij.

Battus autem uices rependens, institutum horum

In numismate suo exprefit insculptum,

Cyrenæos afferentes silphium illi.

DE ANDOCIDE RHETORE,

cuius meminit Lysias orator, uelut qui

suum patrem prodiderit. 49.

Andocidis rhetoris pater Leogoras

Ab Andocide proditus, cum uicisset in iudicio,

Iudices rogauit, uxorem ut obtineret in nuptias,

Vt filios ex ipsa generaret legitimos:

Andocides enim nothus erat filius Leogoræ,

Pecunijs adoptatus ipsi, propter orbitatem.

Et suam confobrinam Andocides iste

Pro frumentis uendit regi tunc Cypriorum.

Aristidæ autem filia puellula fuit.

DE DEMOSTHENE PRODENTE

Demomelem confobrinum suum, ut

Aeschines inquit. 50.

Demosthenes suum confobrinum prodit,

Cui nomen Demomeles erat, ut Aeschines scribit.

Confobrini inter se autem, fratrum filij:

Quos consuetudo nunc germanos dicit.

Οο Viterini

Τὴ γὰρ λαβὼν αὐτὴν γινώσκων, τέκνον τέκνον τίς ἔστιν ἡ
 Τυγχάνων δυσχέρειά σου, τὸ ἀποβέδαι τὰν τέκνον.
 Τῇ ὁρῶν εἴς τε μὴ εἰ γράφει, προσάψῃ σου σέβας.
 Καὶ αὐτιάται ἡ αὐτὴν, χρεῖματά μὴ ἴσῃν ἅντα.
 Εἰς δόσιμ φίλων τῶν αὐτῇ γράφω, αὐτῇ ἰσχυροῦ.
 Αὐτῷ, τέκνον, δέδωκεν σε χρημάτων εἰς τὴν φίλως.
 Αἰδέσθαι δέ μὴ ἐξαιτέμ, ἀλλὰ μὴ ὅτω ποίει,
 Μὰ τὸς θεὸς, θεὸς γὰρ οἶμαι, ὅτω σε ἀρῶντος τέκνον.
 Μᾶλλον λαμβάνειν παρὰ σὲ, ἢ σοὶ αὐτὸς ἀποδόναι.

Γράφει καὶ πορίδοναι ἡ δὲ πρὸς τινῶν θεμάτων,
 Τὸν ἀριφάνην ὁ δὲ δολοῦν, ὡς πρὸς αὐτὸν ἐκπέμψαι.
 Εἶναι τὸς αὐδρας γὰρ αὐτῇ τῶν ἐπιβουλοῦντων.
 Τῶν ἐνδρασαυμένων ἡ ὁ πορίδοναις σέλλει.
 Τὰς τῶν, ὡς πρὸς ἐφημον, πρὸς φάλαριν συζῆς.
 Ἀσπρὲ ἐτάξω φάλαριν πρὸς τῆς προσδοσίας,
 Εἰ σφῶν συζῆσι καὶ αὐταὶ ὑπὲρ χροῦ συνειδέσθαι.
 Ὡς λεγόντων ἡ ἀπὸ τῆς, αὐτὰς αὐτοχρήματα.
 Ἐκείνων μέλλειν δὲ ἀπὸ τῆς, τὴν παρὰ τῆς.
 Καὶ ἐκείνων πάλιν πρὸς αὐτὸν ἀντεπείσθαι τοιαύτην.
 Εἰ μὴ ἡμεῖς ἐπὶ ἀπομύη, ἢ σὺ μπάστα πατρίδου.
 Οὐκ ἐδίδου δὲ ἔχοντες ἀνένδοτον τῇ πατρίδι.
 Γράφει τῇ περὶ τῆς, μοι δὲ πρὸς τῆς πορίδοναι.
 Ριζιδόνες, ὡς ἐστὶν ἡ γυναικας μοι τὰς δύο,
 Σίσυφον διὰ συγγένειαν, καὶ γὰρ ὁρῶν τῆς.
 Ὑπὸ πατρίδος ἐφάρην αὐταὶ με κτείνειν θέλω.
 Ταῖς συγγένειαι γυναιξὶ ταύταις οὐδὲ, ὡς πρὸς πάντα.
 Ὅσα ἀφείλῃ ἐξ αὐτῶν ἀνταποστέλλειν πάλιν.

Τινὸς ἡ τὸ φάλαριν τῶν φίλων τῆς νηκός,
 Ὁραῖαν γὰρ μὴ ἔχοντες ἀνένδοτον ἡ παῖδα,
 Φάλαριν τῆς πρὸς ἐστὶν τῇ γυναικὶ ἐκείνην.
 Εἰπὼν, ὅς τινος συγγένειαν ἐκείνην τῆς θανόντος.
 Τινὸς χάριν ἀνένδοτον ἐὰν τῆς θυγατρός.
 Ἀρ δὲ ἀπορίαν αὐτῶν προβάλλῃ τῇ γὰρ,
 λαβὼν ἡ λαβὴ τὰ πρὸς τὰς τὰς, καὶ δὲ ἐκείνην,
 Εἰς πρὸς τῆς τῆς τῆς, ἐκ τῆς τῆς συζῆς
 Δοθῆναι τῇ φάλαριν λέγων εἰς παραβήναι.
 Ταῦτα ὡς παρὰ τῆς μὴ δὲ τῆς ἀνδρὸς ἐκείνης.
 Ὡς ἀφ' ἡμῶν ἡ δωρεάν, ἀργύριον βραχὺ τι,
 Καὶ πρὸς τῆς παῖδας ἡ, καὶ σπῆσιν εἰς τὴν γὰρ.
 Ὁρῶν δέ σοι τὸς θεὸς, ὅπως αὐτὰ σε δοῦναι.
 Ὅποια εἰ δὲ τις, ἐλάττω προθυμία.

Καὶ πρὸς φίλοις ἐστὶν, λαμβάνειν δολοῦν μᾶλλον.
 Δετο τῶν ἀρίλων ἡ, τὸς μὴ δολοῦντας τῆς.
 Οὐδὲ τινος χρεῖαν ἔχειν, καὶ ὅσοι μὴ αὐτοῖον.
 Τινὸς ἡ ἀπὸ τῆς ἐκείνην καὶ οὐ τῆς τῇ χαλκῇ.
 Καὶ τῇ φαρμάκοις κτείναντι αὐτῇ τῆς ὁμοσύνῃ.
 Μαρτῶ τῇ παύρῳ ἡ αὐτῇ δὲ ἐχθρὸς εἶχε.
 Τοῖς δὲ ἄλλοις πάλιν δίκαιος ὑπὲρ χροῦ ἀριστέως.
 Τῶν τῇ γὰρ καὶ σπῆσιν ἐχθρὸς ὡς κατεσχέειν.
 Οἶμαι πρὸς πελοπόννησον πρὸς ἐκ τῆς παχύναι.
 Σὺ δὲ λόνων, ἀροπιδας τε, καὶ γε τῆς ἐτάρῳ.
 Καὶ λόνων ἀπεσφάγη μὴ φάλαριν δὲ σὺ θῶς.
 Ὁ ἡ ἀροπιδας οὐ τιμὴ σέλλεται τῇ πατρίδι.
 Σπῆσιν ὁμοφύχως λὺν τῶν τε καὶ φίλος.
 Ἐπαίνος ἡ βολόμενος φάλαριν συγγράφει.

Et enim ut accipias à me, scio, fili tyrannidem,
 Difficilius esse deponere illam.
 Erythæ autē matri scribit, ut sibi accomodet cultū.
 Atq; accusat ipsum pecunias non exigentem,
 In dationem amicorū suorum, scribens illi hoc modo:
 Audio fili te indigere pecunijs in amicos,
 Vereri autem à me petere. at ne sic age,
 Per deos: deos enim arbitror sic te agente fili,
 Magis accipere à te, quam tibi me dare.

Scribit et Peristheni duci quarundam regionum,
 Ut Aripheanem atq; Eubulum ad se emitteret.
 Esse enim viros ipsi ex insidiantibus.
 Illis autem fuga elapsis, Peristhenes, mittit
 Horum, quos diximus, ad Phalarim uxores.
 Quas examinans Phalaris de produtione,
 Si suis maritis et ipse essent conscie:
 Ut dicentes audiuit, ipsas propria manu
 Ipsum discepturas: quid autem passet inquit.
 Et illis rursus ipsi respondentibus talia,
 Et si non nos passe sumus, at uero uniuersa patria,
 Non oportebat pro uirili ulcisci patriam?
 Scribit prædicto mihi secundum Peristheni:
 Peristhenes quas misisti mulieres mihi duas,
 Seruauī propter ingenuitatem. etenim interrogatæ,
 Pro patria, dixerunt, ipsas me occidere uelle.
 Ingenuis hisce mulieribus ergo serua omnia.
 Quæcumq; accepisti ab ipsis iterum reddens.

Quodam autem Phalaridis ex amicis mortuo,
 Formosam uerò nuptijs habere nondū elocatā filiam,
 Phalaris Teucrum misit uxori illius,
 Dicens, interroga coniugem illius defuncti,
 Cuius gratia innuptam relinquat filiam.
 Si autem penuriam causam prætexeret nuptiarum,
 Accipe quinque talenta hæc, atq; da illi,
 In dotem huius filie, ab huius coniuge
 Datum esse Phalaridi dicens in depositum,
 Hæc ut depositum quidem da uiri illius:
 Ut à nobis autem donum, argenti modicum quiddam,
 Et quinque famulas, et festina ad nuptias.
 Adiuro autem te per deos, sic hæc te dare:
 Qualia si quis daret, acciperes cum promptitudine.
 Et omnib. amicis mittebat, accipere arbitratu magis.
 Reputabat aut inter non amicos, non significantes ei,
 Cuius necessitate haberet, et quotquot non peterent.
 Quosdam etiam maleficos exussit in tauro æreo,
 Et illum qui uenenis occidit suam coniugem.
 Matrem Paurolæ autem semper in inimicitijs habuit.
 Alijs autem omnibus, iussus fuit Aristides. (hæsus est,
 Huic aut et Stesichorus inimicus existens compre-
 Arbitror in Peloponesum transiens ex Pachyno,
 Cum Conone, Dropidâq; et alijs quibusdam.
 Et Conon iugulatus est quidem à Phalaride statim,
 Dropidas autem cum honore missus est in patriam:
 Stesichorus autem unanimis erat huic, atq; amicus.
 Laudes autem uolens Phalaridi conscribere,

Εἰσγεται

Prohibetur

Εἴργεται παραινήσεις τῶν, μὴ γράψαι ταῦτα.
 Εἰ θέλεις γράψαι, λέγοντες, γράψου ἐμὸν τρόπον,
 Οἷος αὐτὸς λαβέσθην, καὶ ποδαπὸς δουλώσει.
 Θανόντες σκισχόρῃ ἢ ὁ φάλαρις ὑσφύας
 Μὲν ὅλα ἐπὶ δώδεκα τῆς τελευτῆς ἐκείνης,
 Ὡς δὲ αὐτὸν χαρὶ ἵστα λῦτρα ταυρομνηταίς,
 Ρωσὶ ταλάντων ἑκατὸν, γραφαὶς τῶν θυγατέρων,
 Πολλὰς ὁφείλειμι χάριτας γράψας τῷ σκισχόρῳ.

940 Τοιαῦτα μὲν ὁ τύραννος ὁ φάλαρις ἐκείνος.
 Οἱ χρηστοὶ δὲ ἀρχοῦντες νῦν ἀμφοτέρῃ μέρει,
 Μὴ μόνον προῖκα μισθιαμῶς μισθὸν ἡμῖν διδόντες
 Σεμνοῖς δὲ ἀνθρώποις δωρεὰς αἰεὶ διδόντες πόσας,
 Ὡς ἀρπύγαι τὸ πρότερον ἐν γέροντος φινέως,
 Καὶ βρώσιν ἀφαρπάξουσιν σόμας ἡμετέρας,
 Προῖκα τὰς συγγραφὰς ἡμῶν λαμβάνειν ἐξαυτῶν,
 Ἐξ ὧν ἡμεῖς τρέφομεθα πολλῶν μεταγραφόντων.
 Ὡς εὐρυσχιθῶν γὰρ ἐγὼ ταῖς θυγατέρας τὰς
 Ταῖς πανίσχυρῶν τρέφομαι, πλὴν ἔτι πορνεύσας.

950 Ἀπόρροισι ἢ καὶ λαβαράς, αἷς τρέφομαι καὶ μόναις,
 Ἀλλοθεν ὁ δειχόμενος, ὅδ' ἀφ' ἐμῶν σμμάτων.
 Φαλαρίδι, ὡς ἐφημον, κλῆσιν τυράννῳ σχόντι,
 Ἐξ μὲν ὡς συνδιέτριψον ὁ μέγας πυθαγόρας.
 Ὁ πᾶσι δυσαρέστῳς τελέων εἰς συμβιβάσεις.
 Τίς αὖτὰ τὰ φαλαρίδος πάντα λεπτῶς ἐξέποι;
 Ἄξιον καὶ τὸν θυγατέρα νῦν τῷ ἀνδρὶ μοι γράψαι.

960 Ἰρξ ποτὶ πόρισθρας ἐδίωκε μύθας,
 Τότ' ὁ ἰδὼν ὁ φάλαρις, εἶπε τοῖς παρεστώσι·
 Ἄνδρες, ὁρᾶτε, πόσα δρᾶ ἡ ἀγνοῦνθ' ἀειλία,
 Εἰ μὲν μία γὰρ παστῶν τῷ ἱερῷ ἀντίτῃ,
 Εὐθὺς ἀνέσχε τὴν ὀρμὴν τῶν γούρων διωγμάτων.
 Τότ' οἱ γέροντες παρῆσαν, ὡς ἡκούσε τὸ ῥῆμα,
 Ἀρπύξας λίθον, ἔβαλε τὸν φάλαριν σὺβῆως,
 Καὶ λαβεῖν καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ὡς τινες μὲν, θνήσκεν,
 Ὡς ἄλλοι ἢ τινες φασί, δεισμῶντος λατρίῃς.
 Καὶ μοι δὲ ἱμάτιον ἀμφιεδείξεν ἐτάχθην,
 Ὡς ἐξήχθην τῷ πικρῷ καὶ ταλαιπωρῷ βίῳ.
 Τότ' ὁ τὸν κερὸς γραμματῶν ὑπῆρχον, ὥσπερ ἐφύλ,
 Ἐπὶ τῶν διεικνύων τὰ πάντων τῶν πραγμάτων.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ, ΠΕΡΙ ΟΥ
 προέπον ὁ τῇ λε ἰσορίᾳ. λβ.

970 Οὗτος ὁ συρακῆσιος παύστροφος ἀρχιμήδης,
 Ἰέρωνι τῷ βασιλεῖ τῶν σικελῶν ὑπῆρχον
 Σύμβουλος, φίλος, γραμματῶν, μηχανουργὸς πάντοιοις.
 Τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ ἢ ἰσορίῳ τῶν πρώτων,
 Εὐρὺς τὰ ἀρχιμήδους, μοι πρὸς πλάτος γεγραμμένα.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΔΑΡΕΙΟΥ
 καὶ ξέρξας πόρσιων βασιλέων. λγ.

980 Τὰ πόρσι τὰ δαρεῖα τε, καὶ τὰ περὶ τῷ ξέρξῃ,
 Ἐρ τῇ λα. ἰσορίῳ τῶν πρώτων,
 Καὶ ὁ τῇ μετὰ ταῦτα ἢ, ἐγγράφῃ ἰσορίᾳ.
 Καὶ σφύρας, ταῦτα μάλιστα, τὰ ἢ τῶν γραμματέων
 Ἦδη σφύρας λεκτιῶν σοι, δαρεῖα καὶ τῷ ξέρξῃ.

980 Οὗτοι ταῖς μάχαις ταῖς αὐτῶν λαβήμονοι τοῖς θρόνοις,
 Εὐώρην τε τῆς συμβολῆς, καὶ γραμματέας ἢ λύνων,
 Εὐώρην ἀπὲρ γράφοντο πάντα τὰ τῷ πολέμῳ.

Prohibetur adhortationibus huius, ne scriberet haec:
 Si vis scribere, dicentis, scribito meos mores,
 Qualis ipse fuerim, & quantus uero existimer.
 Mortuo autem Stefichoro, Phalaris postea,
 Post totos annos duodecim a morte illius, (menitis
 Veluti propter ipsum donat precia captiuorum Tauro-
 Quantitate talentorum centum, scriptis filiarum,
 Multas se debere gratias scribens Stefichoro.

Talia quidem tyrannus Phalaris ille.
 Bene morati autem principes nunc utriusq; partis,
 Non solum gratis nequaquam quicquam nobis dantes,
 Venerandis autem uiris dona semper dantes quot?
 Veluti Harpyiae quondam a sene Phineo,
 Et cibum rapiunt ex ore nostro,
 Gratis scripta nostra accipere expetentes,
 Ex quibus nos alimur, multis transcriptis.
 Velut Euryfichthon enim ego filiabus his,
 Omniformibus alor, uerum non fornicantibus,
 Castis autem atq; puris, quibus nutritior quoq; solis,
 Aliunde non recipiens, neq; ab interpretationibus.
 Cū Phalaride aut, quē diximus, nomē tyrāni habēte,
 Sex mensibus commoratus est magnus Pythagoras,
 Qui omnibus morosus erat ad conuictus.
 Quis nam Phalaridis omnia subtiliter enarraret?

Dignum & mortem nunc uiri me scribere. φάλαρις
 Accipiter aliquādo columbas insequabatur plurimas.
 Hoc autem uidens Phalaris, dixit astantibus:
 Viri uidete, quanta faciat ignobilis formido.
 Si sola una enim ex omnibus accipitri contrā stetitset,
 Statim cohibuisset impetum petulantis insecutionis.
 Hoc quispiam senex qui astante, ut audiuit uerbum,
 Corrupto lapide petijt Phalarin statim,
 Et deinceps & reliqui. & ut quidam sanē, moritur:
 Ut autem alij quidam dicunt, uinctus detentus est,
 Et plumbeo uestimento circumdatus constitutus est,
 Donec eductus est ab amara & misera uita.
 Huius Teucrus scriba fuit, ut dixi,
 In administrationibus omnium negotiorum.

DE ARCHIMEDE, DE QVO
 praedixi in 35. historia. 32.

Ste Syracusanus omniscius Archimedes,
 Ieroni regi Siculorum fuit
 Consultor, amicus, scriba, machinator omnis generis.
 Trigesima autem quinta ex historijs ante
 Inuenies gesta Archimedis, a me in latitudine scripta.

DE SCRIBIS DARIJ ATQVE
 Xerxae, regum Persarum. 33.

Res Darij atq; Xerxae
 In trigesima prima historiarum ante,
 Et in ea quae post hanc est, scripta est historia.
 Et reuersus hanc discite. Gesta autem scribarum,
 Iam paucis dicenda tibi. Darij atq; Xerxae.
 Isti in pugnis suis sedentes in thronis,
 Videbant congressum, & scribae autem circum
 Stantes describebant omnia belli.

ΠΕΡΙ

ΝΝ DE

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΟΥ. 34.

Ο Ρήτωρ Κεφαλος πατήρ τῷ ῥήτορι Λυσίᾳ,
 Ἀπὸ θύρας πίστεως μίαν τῶν ἰταλίδων.
 Πλῆθ' ἡμιῶν καὶ σύγκρητος, σωτὴρ τῶν ἀλλοτρίων.
 Ἐπὶ γὰρ τῶν τριάκοντα τυραννῶν, πρὸ συνέλευσιν,
 Τὸν περὶ αὐτὰς ἐκτέλεσον τινὲς τῶν ἀλλοτρίων.
 Καὶ γὰρ πρὸς τὰς τριάκοντα τὰς μάχας συγκροτῶντες,
 Ἐμμελλον ἀρδύνειν ὑπ' αὐτῶν ἐκβαλεῖν τὴν βίαν.
 Οὐκ ἀποκρίσας ἢ αὐτοῖς ὁ Κεφαλος ἀσπίδας
 Δίδει, νικῶν ἐκρυπταῖν κατὰ τῶν τυραννῶν.
 Ὑπερβόρ' ἐξήμεισαν τὸν δραχμῶν χίλιαι,
 Λέγοντες ἀπὸ δόλου τοῦ ἄφρονος μαχρηφροῦ.
 Ὁ δ' ἄχ' ὅτως ἐπεπείκει, ἀλλὰ θανάτῳ ἐπέ.
 Τί γὰρ τοιούτους ἐσωθὼν ἐξ ἀπλῶν τυραννῶν,
 Οὗτος καὶ δικαιοδότης ἀπάντων τῶν ῥητόρων,
 Παρ' ὅλῳ τῷ τῶν ἡνῶν μὴ σὺν καταγορεύσει.
 Αἰσχροφῶν ἢ τῷ μπαλῶν ὑπὸρχε τῷ Κεφαλῷ,
 Αἰὲ καταγορεύμονος, νικῶν ἢ ἀντιδίκου.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, ΟΥ ΤΗΣ
 πόλεως. 35.

ΧΙΛΙΑΣ 6 **Η** Κτησιφῶν τυγχάνει μὲν πόλεως πόσιδος μίαν
 Νυνὶ δ' ἐπὶ τῷ ῥήτορι Λέγοντι Κτησιφῶντος,
 Τὸν σφαιρὸν ὑψίστου γράφοντος δημοδοκού.
 Αἰσχυρὸς αἰς ὃν ἐγράφε, τὸν κατατὰ Κτησιφῶντος.

ΠΕΡΙ ΤΙΜΑΡΧΟΥ. 36.

Τιμαρχὸς ἀρξάνει μὲν ὑπὸ τῷ ῥήτορι, πόσιδος.
 Φίλος τῷ δημοδοκῶντι ἢ, τιμῶντος μεγάλως.
 Οὐ κατὰ διονυσίου, ἀνέναντα τὸ γόμα,
 Ἐξ αποπλῆντος βόρβορος ἀρρήτων ἀχρηστῶν.
 Οἷας αὐτὸς πόρῃ τις εἶπε, πορνείας τοῖς.
 Πρὸς αὐθροπορ σιμωτάτορ γὰρ λέγει τὸν αἰσχυρὸν
 Ὁ μᾶλλον αἰσιννορ φασι τὰ γόμα τῶν βεβύλων,
 Ἀντιστροφῶν τὰ πρᾶγμα τὰ καλῶντες οὐκ αὐτῶν.
 Πρὸς τὸν οὐδὲ τὸν παμασθὸν αἰσχυρὸν, ὅς τις λέγει.
 Ἡ μήτηρ αἰσχυρὸν γὰρ τοῖς μετ' ἡμέρας γάμοις.
 Πρὸς τῷ πορνείῳ ὡς φησὶν ἡρώϊ λυχνόμῳ.
 Σε ἀνδραγατῶν τὸν λαλῶν ἐξέβρεψε, καὶ τὰλλα.
 Καὶ τὰ δαμάσκηνα λέγει ἢ, καὶ φλυαρεῖ ὅπως.
 Ἐπὶ ὑπὸ τὸν φιλοπορ γαμβρὸν κατονόμαζον.
 Ἀνδρῶν ὑπὲρ χον ὄρασις ἐρλύνης ὁ δαμάσκη.
 Φάσκον, ἀνδρῶν ἐκ λαλῶν κατὰ τὸν δημοδοκῶντος.
 Ἀναρρίπτειν πόλεμον, ἐρλύνην ἀπειλάων.
 Δειλὸς εἰμὶ, καὶ ὄρασις κατὰ τὴν ἐρλύνην.
 Οὐ σέβω μάχης ἀργυρῶν, οὐδὲ πολέμων κρήνης.
 Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμῶνται.
 Περὶ ἐρλύνης λέγοντι, ὡς αὐτοὶς πείθει δέ μοι.
 Μὴ ὀχλοκῶν ἢ ἀνδρῶν, ματῶν ὀχλοκῶν.
 Ἀντιστροφῇ γὰρ γίνεσθαι πράγματων τῷ πολέμῳ.
 Θάπτεται πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ γέρον τὸν γυροτόρον.
 Εἴτ' ὡφελον δαμάσκηλον μὲν ἔχειν καὶ οἱ θηβαῖοι.
 Ἐτι γὰρ αὐτὸν δαμάσκηνον, ἵσαν αἱ θηβαῖαι πόλεις.
 Νυνὶ δ' αἰσὶ πολυάνδριον, καὶ τόπος οἰκοπέδων.
 Δακρύσει καὶ πολέμιος νυνὶ παρὶ τὸν τόπον.
 Τοιαῦτα κατὰ χροῖσιν αἶσα καὶ κατὰ τὸν δαμάσκη,
 Τὸ γόμα τὸ ἀγνοῖσθαι, παρὰ διονυσίῳ.

DE CEPHALO. 34.

Rhetor Cephalus pater erat rhetoris Lysiae,
 E Thuria ciuitate una ex Italicis,
 Diuitijs affluens, atq; nobilis, seruator Atheniensium.
 Sub enim triginta tyrannis, ante Euclidem,
 Piræum occuparunt quidam Atheniensium.
 Atqui contra triginta praelio congressi,
 Futurū erat funditus ut ab ipsis extirparentur e iuda. 990
 Ostringenta autem ipsis Cephalus scuta
 Dans, uictoriam transegit contra tyrannos.
 Postea multauit hunc drachmis mille,
 Dicentes in consultum decretum scripsisse.
 Ille autem, non sic decebat, sed morte, dixit.
 Quid enim tales seruauit ex crudelibus tyrannis?
 Iste etiam iustior omnibus erit oratoribus,
 Per totam huius uitam non habens accusationes.
 Aristophon autem ex aduerso fuit Cephalo,
 Ut qui semper accusaretur, uinceret aut aduersarios. 1000

DE CTESIPHONTE,
 non urbe. 35.

Ctesiphon est quidem urbs Persidis una,
 Nunc autem de rhetore dicimus Ctesiphonte,
 Qui coronandum suffragio rogat Demosthenem.
 Aeschines in quē scripsit, orationē in Ctesiphontem.

DE TIMARCHO. 36.

Timarchus Arizeli quidē filius erat rhetor, scorta-
 Amicus aut Demostheni, ueneratus maxime, (tor,
 Cuius iuxta Dionysium, lustratur os,
 Excreans coenum infandarum turpitudinum, (cis.
 Quales neq; meretrix aliqua dixit fornicationis in lo
 In hominem uenerandum enim dicit Aeschinem,
 Quē potius nō uenerandū dicūt genera profanorum, 10
 Vice uersa res uocantes contrarie.
 In hunc igitur mirandum Aeschinem iste dicit,
 Mater tua Aeschines, post dies nuptiarum
 Ad prostibulum suo, inquit, heroe usa,
 Te statuam pulchram illam enutriuit: atq; alia.
 Et gesta Demadis dicit autem, et nuzatur multa,
 In filio Philippam generum nominans,
 Propterea quod fuit amator pacis Demades:
 Dicens, imbelles non uoco iuxta Demosthenem, 20
 Refouens bellum, pacem abiiciens:
 Timidus sum, atq; amator constitutus sum pacis:
 Non amo pugnae strepitus, neq; bellorū plausus, (ri.
 Neq; pro frequentib; sepulchris uolo ambitiosus habere
 De pace dicenti, o iuri, auscultate mihi:
 Non plebem fatigati uiro, frustra plebē perturbanti.
 Conuersio enim fit rerum in bello,
 Sepelit enim filiū pater, senex suae senectae nutrimentum.
 Utinam Demadem quidem haberent et Thebani,
 Adhuc enim, Demosthenes, essent et Thebae urbs, 30
 Nunc autem sunt polyandrium, atq; locus arearum,
 Illachrymabitur et hostis, nunc praeteriens locum.
 Talia turpiter effabatur, et contra Demadem,
 Os factum os, apud Dionysium:

Propterea

Aut

Ανθ' ὧν εἰρήνην ὁ ἀνὴρ προτίθει τῷ πολέμῳ.

Γάλιν σεμνοσομῶτ' ὅρου φασί, κατὰ νεάρας,
 Ἀπὸ τριῶν ὄργαζεσθαι ὅπῳ τὴν ὄργασιν.
 Καὶ ἄλλωρ αἰσχροτήτων ἢ βορβόρος ἀποπύει,
 Οὐτ' ἄλλ' ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει.

40 Τὴν δ' ὄργασιν ἡν φησὶ τριῶν ἐκτροπυμάτων,
 Ἐκ τῶν λυσίων ῥήτορος σεμνῶς, γλαφυρωτάτως
 Ρηθεύσαν ἐκλήψον, αἰσχροῦς ἐξαναπύξας ταύτην.
 Ἡ αὐτίσθι μόνον γὰρ εἶπε λυσίας πόρνη,
 Ἡτοι ἢ ἄμφω τὰς ὁπῆς τῇ μίξει μεχρημένη,
 Φαναίσχρως δ' ὅτος ἤνευσεν ἀναφανδὸν ληρόσας,
 Τὸ ὄργον νεύσαν τελεῖν τριῶν ἐκτροπυμάτων.

Οὗτος ὁ ἀριστὸς μὲν τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
 Ὁ φίλος Δημοδόκους ἢ τῷ πανσεμνοσομῶντος,
 Καὶ γραμματεῖς καὶ ῥήτορες ὄντες τῶν ἀβλυαίων,

50 Ἐπὶ τὰς ἄλλας προσδόνται τῷ γένει ἀβλυαίων,
 Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα ἢ τῶν ἀβλυῶν συνήγει,
 Κατὰ αἰσχίνην ἐψησαν δίκην παραπροσδίας.
 Ἡ καὶ συντοῦς κατήγορος οὐκ ἔκρινεν αὐτὰς.
 Οὕτως ὅτω τὸν ἥτιον λόγον αἰσχίνης ἔχωρ,
 Πρῶτα λαβῆτε τίμαρχον, δέξας πεπονησκότα
 Ως μισγολὰς φίλον μὲν ὄντα τῷ φιλονείᾳ,
 Καὶ φίλον πεπταλὰς ἢ πάλιν τῷ ὀρνιθίᾳ.

Οὕτω πρῶτα τὸν τίμαρχον δέξας πεπονησκότα,
 Τοῖς ἀβλυαίοις ἄτιμον ἐποίησε γονέειν.

60 Ὑσθρον κτείνειν ἢ αὐτὸν αὐτὸν δι' ἀτιμίαν.
 Ταῦτα μὲν οὖν εἰς τίμαρχον εἰργάσατο αἰσχίνης.
 Τὸν Δημοδόκον δ' ἐδείξετ' ἄτιμον χανόντα, μάτλην.
 Ἐκπέφουγε τὴν δίκην γὰρ, γνήνηκεν ὡς κείνορ,
 Εὐδὲν μὲν ῥήτορος τῷ τῷ συσχεμένῳ.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
 ἑτέρων. λβ.

ΕΞ ἁλῆος νυν συνιμίξα καὶ τὰ τῷ Δημοδόκῳ.

Οὕτως τῷ Δημοδόκῳ σὺ καὶ πάλιν ἰσοθείας,
 Ως ἑκατόρ, εἰ βυλῆς, ἐκ τρέψῃ κατακρύψεις.
 Ως καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἢ, ὡς πόρ ἀπλῶς ἡκίσεις.
 Ὅ τρέψῃς τὸν γὰρ εἰ καὶ σπονδαὶ νόσω

70 Τῇ ὀρθοποίᾳ τῇ δεινῇ τῇ ἀπαρχῇ τῶν.
 Ἀλλ' ἐξ ἀδελφῶν τῶν πατρῶν ἐξαναδύει χύσεις.
 Λοιπὸν πάλιν κατακρύψεις περὶ τῷ Δημοδόκῳ.
 Ὁ Δημοδόκους στρατηγός, ὅς τιν' ἀλλοιότους,
 Ὁς τὴν καὶ φιλοπόνητος, καὶ τῶν φιλαμπλόντων.

Ὁ ῥήτωρ Δημοδόκους ἢ, ὅς τιν' ἀλλοιότους,
 Ἀνδρὸς παλαιῆς τε, καὶ ἐλυσθῆς φύσις,
 Μικρὸς τ' αὖτις ὅς τιν' ἀλλοιότους, ὅς τιν' ἀλλοιότους,
 Μικρὸς πατὴρ τῷ ῥήτορι, τὴν ἰσοστάσις τις γλῶσσος,
 Ὁς πόρ προδίδας τὸ ποτικὸν νύμφαον πολεμίας,

80 Καταγνώδεις θανάτῳ τε, πρὸς βόσπορον ἐκπέφουγε,
 Καὶ δώρον εἶλε παρ' ἐχθρῶν, τὸς λεγομένους κήπας,
 Καὶ γυναικὶ συζύγῳ σκυβίδι, τῶν πλεονῶν,
 Δύο τεταρτῶν ἐκ ταύτης ἢ νόρας, ἀβλυῶν πέμπε.
 Τῶν ὧν ἡ μία γίνεται μήτηρ τῷ Δημοδόκῳ,
 Ἡ δ' ἄλλη ἄλλῳ ζεύγῳ τινὶ τῶν ἀβλυαίων.
 Σκυβὸς μὲν τὴν, ὡς ἐφαμὲν, ὁ ῥήτωρ Δημοδόκους.

Τὸ δ' ἡδὲ τὸς μαύθαι καὶ τρέψας, βραχὺ λόγῳ.

Χλαινίδας

Propterea quod uir praeponerat pacem bello.

Rursus uenerando magis ore inquit in Neeram,
 A' tribus operari foraminibus operam.

Et aliarum uero turpitudinum sordes excreat,

Quas Dionysius aromata arbitratur.

Opus autem quod dicit trium foraminum,

Ex Lysia rhetore, grauitur, politissime

Dictum furatus est, turpiter explicans illud.

Antiope enim solum, dixit Lysias, meretrix,

Sive quae duobus foraminibus mixtione usa.

Turpissime autem hic auxit, infanda nugatus,

Opus Neeram perficere tribus ex foraminibus.

Iste Arizeli quidem Timarchus filius, fornicator,

Amicus autem Demosthenis uerecundi oris,

Et scribe et rhetores existentes Atheniensium,

Septemque alij legati generis Atheniensium,

Quibus et omnis regio Atheniensium cooperabatur,

In Aeschinem dixerunt diem male actae legationis,

In qua Synteus accusator uicit omnes.

Verum sic inferiorem rationem Aeschines habens,

Primum deiecit Timarchum, cum ostendisset fornicatum,

Velut Misgolai amicum quidem existentem Cynedi,

Et amicum Pittalaci quoque, rursus Ornithiae.

Sic primo Timarchum cum demonstrasset fornicatum,

Atheniensibus infamis fecit ut esset,

Postea uero ut occideret ipse seipsum ob ignominiam.

Hac igitur in Timarchum exequutus est Aeschines.

Demosthenem autem ostendit nocentem uociferantem fru-

Effugit enim iudicium, uicitque et illum,

Eubulo solo rhetore huic opem ferente.

λύκοι
 (στρα.
 λυρὸν
 hiantem

DE DEMOSTHENE,

et alijs. 37.

EX obliuione commiscui gesta Demosthenis.

Verum Demosthenis tu et rursus historiam

Velut centesimam, si uolueris, ex Tzetza audies.

Ut et de alijs, quos simpliciter quaesueris.

(bo Tzetzes enim non angustatur, quauis angustetur mor

Recte respirationis molestiae, praefocante ipsum.

Sed ex incognitis fontibus ebullit fusiones.

Deinceps rursus exaudi de Demosthene.

Demosthenes imperator, filius erat Alcisthenis,

Qui erat uinosisissimus, atque ex amantibus uites,

Rhetor autem Demosthenes, filius erat Demosthenis,

Viri Palanici, et liberi natura,

Matris autem Synthidis filius. quando autem hoc, disce.

Matris pater rhetoris, erat figulus quidam Glycon.

Qui cum prodidisset Ponticum Nymphaeum hostibus,

Damnatus capitis, ad Bosphorum effugit,

Et donum accepit ab hostibus, nominatos hortos.

Et mulieri copulatur Scythidi ex diuitibus.

Duas cum genuisset ex hac autem puellas, Athenas mittit:

Quarum una sit mater Demosthenis,

Alia autem alij iungitur cuidam ex Atheniensibus.

Scythes quidam igitur, ut diximus, rhetor Demosthenes.

Ingenium autem huius disce, et mores, breui sermone:

οὐδ'

Χλανίδας τῶν συσήμερων μὲν θηλυπρεπῶς ἐφόρει,
καὶ σύμφω τὸ ἱμάτιον, μεγάλως ἐφωνάσκει.
Ἐκτετὲ δ' καὶ λεφαλίῳ ὑπέκνηθε τὸ πρῶτον.
Ἐπειτα δ' ἱατὴρχεῖο σωματογέρμ' ἢ λέγει,
Κινῶν τὴν χεῖρα συνεχῶς, δεινὸς δ' ἴν' ὡς πωμοργίας,
ὡς ἅπας ῥήτωρ δεικνύσει, καὶ τὴν γραφίῃ προσοβρα.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν παρὰ νόμων γὰρ τῷ ὑπερίδῳ,
Ἀριστογέτωρ ὅτῳσι τάδε ἱατ' ἐπος λέγει·
Κνώδαλα τὰ ἐξάγισα τῶν τρισελετηρίων,
Ὁ Δημοδοκὸς, ἅμα δὲ καὶ ὁ λυκέργος, λέγει·
καὶ πάλιν διουσιβὴν δ' τὸν συνία λέγει,
Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἑλλήσποντον συστάσεως ναυμαχίας,
ὡς ἡσθεὶς αἰχμαλώτων λυκέργος, Δημοδοκὸν ἴν'·
οὗτοι δ' τὸ ἀργύριον ἐκείνῳ ἢ ἐδίδου,
ἀλλὰ πρὸς δινασέωρον εἰληύσαν μάλλον τῶτον.
καὶ ἐκινδύνους θανάτῳ ὁ ἀνδρὸς ἐν τῷ τῷ,
ἔτι μὲν συνηγωνίσαντο, δημίας, καλλιπλῆστε.

Γάλιν ἱατὰ τιμαρχῶν, καὶ Δημοδοκὸς, λέγει·
Ἀρχόντα ἀποσέλλει τὸν τιμαρχόν, ὃ ἀνδρὲς,
Ὅν ἐὰν εὐδρα ἐχῇτε, καὶ τὰ σιμὴν τηρεῖτε.
Τιμαρχόν, ὃς τῷ σώματι τὰ πλεῖστα τῶν μόρων
φύρα γυναικὸς, ἀπὸν δ' ἡ πρῶτ' ἐτὶ τῶν μισθολογῶν.
ἀλλ' ὁ λυκέργος φίλος μὲν, τῷ δὲ γὰρ Δημοδοκῶ.
ἦν γὰρ τοῖς ἄλλοις βουλευρὸς ἐκείνος, μισθὸν τῶτον.
Ὁ Δημοδοκὸς δ' φιλεῖ. ἀρίστη τὰ ἄλλα.

Ὁ δ' ἡμαδὸς ἀνελείμ τὸν Δημοδοκόν λέγει,
Συγκείμενον ἀνθρώπιον, ἐκ συλλαβῶν καὶ γλῶττος,
καὶ πάλιν, νόλας πῦ φησι, καὶ ἀνδρὸς δ' γόνος,
Δυσχεύς λόγος μελετῶν, κινῶν τε καὶ ταχέως,
Τυρβέσας, οἰκτιρᾶς ἄλλος, ἄλλος ποιῶν μύθια,
Προποικιὰ τε δάκρυα σὺν τῷ τῷ ἐνδοκρῶν.

ἀλλ' ὁνοσί. Γάλιν, ὁ ἀντιθέμενος ἄλλων στίχων λέγει,
ταῖς, ἢ ἄλλοι. Ὑπὸ μικρὰς τῆς νήσου τε καὶ πόρον ἐλαχίστων,
νυσίταις. μέλλετε διαφορεῖσθαι πρὸς φίλον, τῶν, ὃ ἀνδρὲς,
Ἀνδρὸς ὁ χλοκονδύτος τε καὶ φασιδίος λόγος.
καὶ πάλιν, ὑπὸ ῥήτορος ἀνδρὸς καὶ γυναικείῳ.
Γάλιν, γυναικισμὸς χλαυῖσι τῶν συσήμερων,
καὶ σύμφω τὸ ἱμάτιον, καὶ φωνασκῶν ὡς ἔθος,
Δεῖν δ' ἀνδρὸς τε καὶ τῆς περιπατῶν συμβόλων.
καὶ πάλιν, τὴν λεφαλίῳ, καὶ συνεχῶς ἐκδύτῳ,
ἱατὰ. ὡς καταλύσει λόγος μέλλων τὴν ἐκκλησίαν,
κλύσει. Ἑλλάδα συνταράξειν τε καὶ ἀμπαντας φειώσειν,
οἱ καὶ αὐτὸν ἐπίσανται, καὶ τὴν αὐτὴν πατρίδα,
καὶ τῆς τελευτῶν, καὶ πόρον ὡν, ὑπὸ αὐτῶν φουάται,
καὶ τῆς ὀφρῶς ἀνασπᾶ, ἡσθεὶς ὁ ἡριτίας,
ὁ εἰς ἐκ τῶν τριάντων, μὴ πᾶσι μαχαίρεργῷ δ',
ὁ βουλευρὸς καὶ βαίαντος. καὶ πάλιν, πλάγος, γόνος,
ῥήτωρ ἢ ἐπιχώριος, ξένος τελευτῶν δ', καὶ σὺν θῆς.
ὡς πᾶσι δ' ἐκ τῶν μαχαίρεργῶν, μετὰ δ' ἡ τῆς σκυθίδος,
Κυνὰ ταράττει, βορβέει τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα.

Αἰσχίνης δ' τὸν τιμαρχόν ἡταιρηνότα λέγει,
Μάλλον ποιοῦσιν ὅτα δ' καὶ περὶ Δημοδοκὸς,
Κομφά, φησι, χλαυῖσι καὶ μαλακὸς χιτῶνας,
Τιμηρία σαφές, ὡς δεινὸς ἀπαυδουσίας.

παράκτωρ. Κῶδον μὲν τὸ σώματός ἐστιν ἐκ τῶν ἀπράτων.

Tunicas insignes quasdam, foeminarū cultu, gestabat,
Atq; trahens uestimentum, maxime resonabat.
Tusiebat autem, et caput scabebat principio.
Postquam autem coepit patrocinari, atq; dicere,
Mouens manum continenter, uehementes erat uersutis,
Ut omnis rhetor demonstrat, atq; scripturam profert,
Nā in oratione quae est contra legum transgressores, Hype
Aristogiton sic illa ad uerbum dicit: (ridis,
Fere execrandae, ex ter perniciosiss,
Demosthenes, simulq; et Lycurgus dico.
Et rursus Diopethen autem Sunium dicit,
Ex ad Hellepontum coacto bello nauali,
Emisse captiuum Lycurgum, Demosthenem.
Isti autem argentum illi non dederunt,
Verum ad tribunal traxerunt magis hunc,
Atq; periclitatus est mori uir ex his,
Nisi unā certassent, Demades, Calliclesq;.

Rursus contra Timarchū atq; Demosthenem dicit:
Principem emittite Timarchum, ō uiri,
Non si neruos habueritis, atq; grauitate seruaueritis:
Timarchum, qui in corpore plures huius partes
Gestat mulieris, omnia autē agit quae sunt exosorum.
Sed nec Lycurgo amicus quidem, uerum Demostheni.
Existens enim alijs abominandus ille, odit hunc,
Demosthenes autem amat, dimitto cetera.

Demades autem interfecisse Demosthenem dicit,
Vnā cubantem homuncionem, ex syllabis et lingua.
Et rursus adulatorē alicubi dicit, atq; ueneficū, (bat,
Infelices orationes meditatū, quiq; commiscet ac tur
Cum turbauerit, miseratus, alia facies innuocra,
Fictasq; lachrymas cum his effundens.

Rursum aduersans alijs emptoribus dicit:
Pro parua insula atq; prouentibus minimis,
Excitaturi similitatem estis cum Philippo, ō uiri,
Viro populum captante, et seditiosos sermonibus.
Et rursus, a rhetore uirō, et muliebri.

Rursus, effoeminatus tunicis praeclaris,
Et trahens uestimentū, atq; uocē exercens, ut mos est,
Timidos, euiratosq; uocat, decentium consultos.
Et rursus, fricans caput, et continenter tusiens,
Velut dissoluturus sermonibus concionem,
Graciam conturbare, atq; omnibus os obstruere,
Qui et ipsum sciunt, et ipsius patriam,
Et quis existat, et unde sit. super his tumescit,
Atq; cilia contrahit: quemadmodum et Cruias,
Vnus ē triginta, non autem filius ensifabri,
Execrandus, atq; sordidus. et rursus, Erro, ueneficus,
Rhetor non indigena, peregrinus existēs et Scythia,
Velut filius nō existēs ensifabri, et matris Scythidae,
Commiscet, turbat, commouet uniuersam Graciam.

Aeschines autē Timarchū meretricē factū, inquit,
Magis autem fornicatum. et de Demosthene:
Politas, inquit, pretextulas, et molles tunicas,
Indicia apertissima uehementis inercruditionis,
Et nullam partem corporis habens ex ociosis,

Neg

οὐδ'

Οὐδ' ὅσον ἰστέον φωσφύ, δύνων αὐτῇ τινὲν γλῶτταν.
Καὶ ἰορόνοφ, καὶ παιπαλόημα, καὶ βάτταλος, ἴαργαί τε.
Καὶ ποικρὸς, καὶ γόνος ἧ, καὶ ἀλλαχθ' φυσί πε,
Οὗτος ραδίως κλαίει μὲν, ἔπειθ' γελῶσιν ἄλλοι.
Ελποποιεῖ τὸ πάθος ἅμα σύμπασαν ἡ τινὲν πόλιν.
Κνωσίωνι διατέλλει τινὲν ἑαυτῇ γυναικα

150 Ο Δημοδοσιός, ὁρ φημι. τὸ δ' ἄλλο συγκτίει.
Καὶ πάλιν, Δημοδοσιός ἢ ἀνίσταται, φησὶ πρὸς
ὧς ἔθος, τέχνης τι αὐτῷ τίνι κεφαλῇ ἐθήκα.
Τίς παῖν ῥητόρων λέξεε ῥηθῆναι εἰς Δημοδοσίῳ,
Αὐτὸς αὐτὸν πῇ πλῴσιον φησιν ὁ Δημοδοσιός,
Τάλαντα Δικατέδασα ὅσιον ἐκτεταμένον.
Ἀλλ' ἢ πάλιν πῶ φησιν· εἴ μιν τῶν πλῴσιων,
Στεφανὺς ἔκ ἐπ' ἐλπομένη, ὅλ' ἤμιν τῶν ἀπόρων.
Ἡ τίτῃ καὶ τυγνῶνται, καὶ ὄρθοι ὀππότερον.
Τίνι σφίμι μετόρῃ λέγει ἢ τὸν αὐτῷ μετόρῃ,
Ἐν διαβήκῃς σύγκωστον εἶσαι θηρικπιλί.

160 Καὶ ξόνου, ἄκνω καὶ ἐκὼ αὐτὸν διηκνύει λόγοις·
 Πατὴρ μου διέβαλον ὡς ξόνου, καὶ τὰ ἄλλα.
 Αὐτὸ θανάσις ἢ μητρὸς, λέγεται τῶν ἀβελιαιῶν,
 Θάψαι αὐτὸν οὐ μνήμασι μὴ εἶσαι τοῖς πατρώοις.
 Χρῶν παρούτα τὰ πολλὰ θανάτου τὴν φρέσιν.
 Ἀρπαγὸς τὶς ταξίάρχος ὑπῆρχον ἀλεξανδρῶν,
 ὧν ἡ φοινίκης στρατηγός, καὶ φύλαξ τῶν χρημάτων,
 Αποσυλῆσας πόριστα, χωρεῖ πρὸς ἀβελιάς.
 Πολλοὶς ταλάντοις χρῆται ἢ φίλῳ τῷ Δημοδοτῇ.
 Γράφαντος ἀλεξανδρῶν πρὸς ἀβελιάς ταῦτα,

170 Αἰτῆσις καὶ τὸν ἀρχαλομ στείλαι, καὶ Δημοδοτοῦν,
 Εφρυγὸν εἰς ἑκατέρωθεν συνθῆς ὁ Δημοδοτοῦς,
 Νῆσον ἑκατέρωθεν ἔγγιστα τῆς χώρας τρεῖς ἡμέρας
 Ἐμὶ ὁρῶν δ' ἐκείνῳ Δραπέτης ποσειδάωνος.
 Διετέθηκε δ' ἀλέξανδρος, ἤρξαν ἡ μακεδόνων
 Ἀντίπατρος καὶ κάσσανδρος, ὅπως ἡ Δημοδοτοῦς,
 Οὐδ' οἱ ἄλλοι ῥήτορες Διοδώκας τὸν Δικίον,
 Ἀρχίας ὁ βυραῖος μὲν ἐκ πάσης τῆς ἐλλάδος
 Σταλαίς, ἀνείλε ῥήτορας, εἰς ἀριθμὸν ὀπίσθους.
 Δημοσθένης ἡ αἰτήσαντος, οἱ ἀθηνάων μόνου
 180 ῥήτορες ἀπετιμήσαντες τὰς γλώσσας οὐκ ἀθλίους,
 Νόμον καὶ νόμον ἀτίκῃ ὅπως δικασάντων.
 Ὁ Δημοδοτοῦς ἡ αὐτὸς ὡν οὐκ τῇ ἑκατέρωθεν,
 Διεὶ ἀρχίας πέθανε τῇ νήσῳ τῇ ῥηθείᾳ,
 Ἐκ ποσειδάωνος δ' ὁρῶν θανάτῳ ἐξέλιπε τόπον,
 Φάρμακον ἔχωρ πρό πολλῶν σφηνόσθην λατρίδι,
 Τὸτο πῶν μετήλλαξεν, ἐξαποπνύσας βίον.

ΠΕΡΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΓΥΘΙΝΟΣ,
ὁρ ἀνιμοδυνῆς οἶμαι καὶ παρ' ἄλλων
ἐτι πρῶται. λθ.

Ο Πύθων ο βυζαντίος φιλιππῷ τῷ μεγάλῳ (χοις,
 Ἡρ γράμματους, καὶ ῥήτωρ ᾧ, καὶ σπουδῶν οὐ λό-
 ον δημοδοῦναι διδοικώς ἐτι παρ' ἄλλῳ, τρέμει.
 190 **Ως** γὰρ αἰσχύνει πρὸ φησιν, ἔλεγε δημοδοῦναι,
 Εὐόλοισχοίνῳ βρόχῳ μὲν ῥά φαι φιλιππῷ σόμα.
Ως δ' ἀπειθῶν εἰς φίλιππον, τὸν πύθωνα κατέειπε,
 Καὶ τῶν βροντῶν κατήνυσαι τῆς βυζαντίδος γλώττης,
 Τεῖς ἄφρονες ἐγούτῃ, τειρομένης ἀνεκτέθῃ,

Τελιάτης

Neq; unde emittit uocem, uidelletet ipsius linguam,
Et cadatus atq; calidus, & blatero, ferinus serpens, αγγας τς
Et malignus atq; maleficus. & alibi dicit sanè:
Iste facilius flet, quàm rideant alij:
Vlcerosam facit piaculum istud uniuersam urbem.
Cum Cnosione decumbere fecit suam uxorem,
Ille Demosthenes quem dico: aliud autem tacendum.
Et rursus, Demosthenes autem surgit (inquit alicubi)
De more, fricatoq; suo capite dixerat.
Quis omne rhetorum dixerit dictū in Demosthenem.
Ipse seipsum quodā loco diuitē inquit Demosthenes,
Talanta quatuordecim substantiam cum possideret,
Alibi autem rursus inquit, Si essemus ex diuitibus,
Coronas nō nexuissimus, neq; fuissimus ex indigētib.
Vel nutrices, et uindemiatorculæ, atq; lanificæ erant.
Suam autem matrem dicit, suum patrem,
In testamentis concubitum reliquisse Therappidi.
Et peregrinum nolens uolensq; ostendit sermonibus
Patrem meum criminati sunt, ut hospitem: & alia.
Sua autem mortua matre, rogat Athenienses,
Sepeliri eam in sepulchris sinerent paternis.

Par est aut, cū multa omiserim, mortē huius dicere.
Harpalus quidam tribunus fuit Alexandri,
Existens autē Phoeniciæ dux, atq; custos pecuniarū,
Furatus multa, profugit ad Athenienses.
Multis autem talentis, uitur amico Demosthene.
Cum scripsisset autē Alexander ad Athenienses hæc,
Petens & Harpalū ut mitterent, atq; Demosthenem:
Fugit in Calabriam statim Demosthenes,
Insulam sitam prope regionem Træzeniorum.
In templo autem sedebat perfuga Neptuni.
Vt obiit uerò Alexander, dominatūq; sunt Macedonib.
Antipater atq; Casander, nondū uerò Demosthenes,
Neq; alij rhetores dederant pœnas:
Archias Buræus quidem ex omni Græcia
Missus interfecit rhetoras, numero infinitos.
Demade autem petente, Atheniensium soli
Rhetores, secti sunt linguis Athenis.
Lege atq; suffragio Atticorum sic decernentium.
Demosthenes autem ipse cum esset in Calabria,
Vt Archias præuenit insulæ dictæ,
Ex Neptuni autem templo ad moriendū traxit hunc,
Venenum habens iampridem in pala annuli.
Hoc bibens recepsit, cum efflasset uitam.

DE BYZANTIO PYTHONE,
quem Demosthenes puto etiam apud in-
fernum adhuc ueretur. 33.

Python Byzantius Philippo magno
Erat scriba, atq; rhetor, & adiutor in sermonibus:
Quē Demosthenes uidens adhuc apud infernū, timet.
Vt enim Aeschines alicubi inquit, dicebat Demosthe-
In toto iunceo laqueo quidē cōsuere Philippi os: nes.
Vt autem ueniens ad Philippū, Pythonem conspexit,
Et tonitrua audiuit Byzantidæ linguæ,
Ter mutus factus est, ter compressus est.

Nn 3

Ter

Τρις αἰνὶς ἐξελάβετο τῶν, ἃ λαλεῖν ἐνόη-
 ας μόλις ἀνενθῆναι ἢ τὸ ἰαβαρμα, ὡς λέγει,
 Καὶ σκοτεινὸν καὶ τεθνῆκός προσέμιον τί λέγει.
 Ὅτι δ' αἰσχίνης ἀλλήθης, ἄνκε δημοθούδης.
 Ὅστις πολλῶν τῶν πύθωνι ῥέοντι δῶλον λόγοις,
 Οὐκ εἶφα, ὅθ' ἐχάρησα, ἃ νῦν ἐπὶ ἐσχῶν.
 Οἷος δὲ ὁ βυζαντίος ῥήτωρ ὁ πύθων, ἐγὼς.

ΠΕΡΙ ΚΛΟΥΣΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ὑπαρχόντος πορσόννα τῷ τυρρηνῶν βα-
 σιλέως, ὃν ὡς πορσόνναν ὁ μάνιος
 ὁ ῥωμαῖος ἀνέλεον. λθ.

Ἀρτας πορσόννας τυρρηνός, ἃ ἰλαφας γε πορσόννας
 Κατὰ τῆς ῥώμης δὲ χωρὶς στρατοῦ μαζι μεγάλῃ,
 Μάνιος ἢ ῥωμαῖος τίς γονναῖος στρατιώτης,
 Ὅπλα καὶ σχῆμα τυρρηνῶν ἡμῖν ἐσμονός τότε,
 Χαρεῖς λατόπης κατ' αὐτῶν, κτεῖναι πορσόνναν θέλω.
 Συγκραθῶν τῷ τῷ ἢ τότε τῷ γραμματέως,
 Ὅς δὲ τῇ γλώσσῃ τυρρηνῶν κλύσινος λακλαμνός,
 Ἀμφιγυῶν ὁ μάνιος τίς βασιλεὺς τυγχάνει,
 Ἀπείκτανε τὸν κλύσινον αὐτὴν τῷ βασιλέως.
 Δε συσχεῖντα τῷ τῷ ἢ ἀνέκρινε πορσόννας,
 Τί ποτε τῷ τῷ Διόφρανας; τί ποταθῶν ἐκ τῷ τῷ
 Οὐ τυρρηνός, ἐδόσε, ῥωμαῖος ἢ τυγχάνω.
 Ἀλλοι τε τρακιστοὶ ὁμοιοὶ μοι τὴν γνῶμην,
 Σὶ νῦν θαρῶσι ἀνέλεον. τῷ τῷ ψυδῶς δ' εἰρήνη.
 Τῆς ἢ χαρὸς τῆς Διέας εἰς πῦρ ἐμβέλημονός,
 Αὐτὸς ὡς ἄλλοι πᾶσιν, ἐβλεπε πρὸς πορσόνναν.
 Τῷ τῷ δ' εἰπόντος, πρὸς τῷ τῷ τί ἀτρεῖς προσδέχαις;
 Εφ' ἃ, τῷ τῷ πεπλάνημαι, καὶ σὲ μὲν ἔκ ἀνέλεον,
 Ἀντὶ ἢ σὺ ἀπείκτανε ὃν ἐδόξα πορσόνναν.
 Εἰπόντος τῷ πορσόννα ἢ, γονῆσιν νῦν μὲν φίλος.
 Ὁ μάνιος αὐτὴν ἐξενεῖ γέγονε σὺ ῥωμαῖον.
 Θωμάσας ὁ πορσόννας ἢ τῷ ἀρετῆς τὸν ἀνδρα,
 Φίλος ῥωμαῖος γίνεσθαι, καὶ πᾶσι τὰ τῷ τῷ μέχης.

*

μ.

Videntur haec
 esse instar epi-
 st. historiz
 eius quam no-
 po statim uer-
 su subiungit.

Περὶ Διονυσίου τῷ σικελίας τυραννὸς, ὃς ὅδον οὐ λωβῶν
 Γραμματῶν οὐτος, καὶ πάλιν εἰς τὴν βασιλείαν (θῶν
 ἀποκατέστη.

Επ' ἃ ἢ ἡ ἰσοβία οὐ τῇ πολυῖσιν ἐπὶ πρῶτῃ ἐπιστολῇ.
 Στρατιώται ἢ οὐ τῷ παλατίῳ βιβλίδια πολλὰ τῶν
 Εμῶν πονημάτων ἀνόντες, οὐδέ ἑλληνας τινὲς τῶν ἐμῶν ὅμι-
 λῶν, τεθνηκὸς ἐκείνῃ, ἀπημπολήσαντο, ὃ μὲν
 Τρις αἰνὶς χαλκῶν, ὃ δὲ ἐξ, καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως, ὡς
 ἀνὰ (λέως αὐτῶν.
 Ζητῶν ταῦτα, παρὰ τινος ἐμαθὼν τῶν περὶ τὴν βασι-
 οῦτος ὁ Διονύσιος ὁ πρότερος τῶν ἄλλων,
 Δι' ἰδιότητος γραμματέως, ἢ τῷ τῷ θέρμωκράτης,
 Φόρπις τῶν ἡμῶν ἢ, καὶ ταῦτα ἀποτίσας,
 Τὸς ὑπὸ τῷ τῷ κτεῖναι δὲ διαβολαῖς ἐποίησε.
 Τίλος διπλάσας τὸς μὲν τῷ τῷ στρατιωτῶν πανέργως,
 Τὴν βασιλείαν ἐλαβε. Δρῶν ἢ δεινὰ μὲν,
 Αναμειβόμενος μέλλων τε, φησὶν οὐ τῇ λωβῶν
 Γράμματ' αὐτὴν ἐπαίδου καὶ μέσθ' ἰσχυρόν,
 Καὶ λακλαμνὸν ἐσθλόν, λακλαμνὸν καὶ χυδαῖος,
 Αἰεὶ διπλοκτεῖσθαι, καὶ λωβῶν δὲ τῷ τῷ πῶς.

ὁ γ.

Ter oblitus est eorum quae dicere cogitabat.
 Ut uix refocillatus est autem, piaculum, ut dicit,
 Et tenebrosum, atq; mortuū proēmium quoddā dicit.
 Quod autem Aeschines uerus, audi Demosthenem:
 Quicunq; multo Pythoni fluenti, clarum sermonibus
 Non cessi, non locū dedi, non uictoriam inquit habui, 200
 Quālis erat Byzantius rhetor ille Pythō, nouisti.

DE CLVSINO SCRIBA EXI-

stente Porfennae Ethruscorum regis,
 quem uelut Porfennam Mucius Ro-
 manus interfecit. 39. (fennas

Artas Porfennas Tyrrhenus, aut Claras quidē Por
 Contra Romā proficiscēbatur cū exercitū magno.
 Mucius autem Romanus quissiam generosus miles,
 Armis atq; habitu Tyrrhenorum indutus tunc, (lens.
 Vadit speculator contra ipsos, occidere Porfennā uo-
 Consedente cum hoc autem tunc scriba,
 Qui erat lingua Tyrrhenorum Clusinus uocatus,
 Dubitans Mucius quis rex esset,
 Interfecit Clusinum pro rege.
 Ut comprehensum autē hunc interrogauit Porfennas,
 Cur nam hoc fecisti? quid antē passus ab hoc?
 Non Tyrrhenus, clamauit, Romanus autem sum:
 Alij, trecenti similes mei mente,
 Te nunc uenantur occidere, hoc falsō autem dixerat.
 Manu autem dextra in ignem iniecta,
 Ipse uelut alio patiente prospiciebat Porfennam.
 Hoc autē dicente, Ad nos cur inconniuentē prospicis?
 Dixit, eo quod errarim, et te quidē non occiderim:
 Pro te autem occidi, quem arbitrabar Porfennam. 320
 Dicente autem Porfenna, fies nunc mihi amicus:
 Mucius contrā inquit, si fias tu Romanus.
 Admiratus autem Porfennas ob uirtutem uirum,
 Amicus Romanis fit, atq; desistit a pugna.

210

320

*

40.

DE Dionysio Siciliae tyranno, postea in Corintho
 Literas docente, quamuis rursus in regnum consti-
 tutus fuerit.

Sita autē est historia in multae historiae prima epistola,
 Milites autem in palatio libellos multos
 Nostrorū laborū inuenientes, in cella cuiusdā meorum
 Sociorum, mortuo illo, distraxerunt. hic quidem 230
 Quatuor ereis, ille uerō sex, et alia omnia similiter,
 ut ex-

Quirēs hāc a quodā didici ex his qui circa regis aulā.

Iste Dionysius prior alijs,
 Existens priuatus scriba, filius Thermocratis.
 Cum cecidisset uerō in mulctam, atq; hanc lussisset,
 Excellentes occidi calumnijs faciebat.
 Postremō duplicato stipendio militum astutē,
 Regnum accepit. agens autem molesta multa,
 Necisq; laborans periculo, profugus in Corintho,
 Literasq; docebat in medio publicarum uiarum, 240
 Et cauponas inter, cauponas atq; uulgares,
 Semper diuerberabat, atq; conuiciabatur uehemētē:

Ita

ἵσται δὲ αὐτοῖς βλέπειν φρονῶν ἐξ ἑσθελῶν.
 Οὕτω λοιπὸν ὁδὸν ἀριθμῶ τατ' ὁμοῖον ἀνθρώπων,
 Καὶ ῥὺν λαβὼν τὸν πρόσφορον πραγμάτων συνειργάτην,
 Καὶ φίλοις λοιπὸν ἀμείνων, ἔσχε τὸ ἑρπύδιον πάλιν.

PERI YIOY TOY BASILEWS MAKE-
 δόνων πρόσθεν, αὐχμηλὸς γε γένετο, καὶ
 γραμματὸντος παρ' ἰδιώτην λα-
 τίνων, καὶ ὁ βασιλεῖς. μ. α.

Πρόσθεν ὁ φιλοχρήματος, τῶν μακεδόνων αὐτῶν,
 Συμμάχους ἀπέμειλετο σοφῇ τῇ τῶν χρημάτων.
 Αἰχμηλὸς εἰς ῥώμην ἢ σὺν τότε τοῖς ἀπικυμῶντος,
 150 Αὐτὸς ὡς χοῖρος οὐρανὸν σιγῇ ἰσοφύει δέσσει.
 Οὕτως πᾶσι δ' ἀλέξανδρος οἶμαι τὴν ἑλπίσιν ὀφθαλμῶν
 Τινὸς λατίνων γραμματὸντος γίνεται, πάλιν τῶν κατὰ.

PERI SOMNA KAI ELIACIM,
 γραμματέων ὄντων ἐξ ἐκείνης βασιλείας
 ἱερουσαλὴμ. μ. β.

Οὐκ ἐξ ἐκείνης βασιλείας τὴν ἰσχυρὰν σολύμων,
 Τὸτα δ' ὑπῆρχεν γραμματεῖς, σωματὶς ἐλακνῆμι τε,
 Οὐδ' ἀποστατήσαντος, τὸς φόρος μὴ διδόντος,
 Τῶν ἀστυνῶν βασιλεῖς, τὸς συμπεφωνημένους,
 Οἱ ἦσαν τριακῶσι αὐτὰντα μὲν χρυσίον,
 Ἐπὶ τὰς τριακῶσι πάλιν ἢ ἀργυρίον,
 Οὐδ' ἀστυνῶν βασιλεῖς σφραγισμὸν τὴν ἑλπίσιν
 260 Ἐτος τετρακαίδεκατον ἀρχόντος ἐξ ἐκείνης,
 Ἀνέβη, καὶ ἐπὶ ῥέει ἢ τὰς πόλιν ἱερουσαλὴμ.
 Τοῖς ἰσραὴλ τοῖς σολύμοις ἢ διωκόμενοι βαρύνοντες
 Ῥέμπει θαρβῶν, καὶ τὸν ῥάφει, καὶ τὸν ῥάφειν αἶμα,
 Οἱ καὶ τὸς φόρος ἐλάβον τὸς πρὸς ἱερουσαλὴμ ὄντας,
 Διὰ αὐτὴν ἐλακνῆμι, τὴν ἐπὶ τῶν χρημάτων
 Σομᾶ τὴν γραμματεῖς τε, καὶ ἰσὺς σὺν τότε τοῖς.
 Καὶ σῶμα ἢ πρὸς ἑρπύδιον λυοῖσαν βλασφημίας,
 Καὶ ῥάβδον ἑλκυσμένην τε καὶ ἱλατὸς θραυσμένην,
 Τὴν αἰγυπτον ὀνόμασαν εἰς τὴν σὺν σωματίαν.

270 Ὡς τὴν νυκτὶ ἀπέκτανεν ἄγγελος χιλιᾶδας
 Ῥόντες ὁμοῦ, καὶ ἑκατόν, σὺν ἑλκυσμένην ἀδελφῶν.
 Ὡς ἡ τετρακαίδεκατος ταῦτα διδασκῶν βίβλος.

PERI DIOPHANTOY GRAMMATEWS
 ἡρώδης τὸ βασιλεῖς, μ. γ.

Διοφάντος τὸν γραμματὸντος ἡρώδης βασιλεῖς,
 Χειρὸς ἀπ' αὐτοῦ γραμματῶν ἀμείνων μιμνήσκει,
 Ὡς καὶ ὁ τίτος βασιλεῖς ἐκείνος ὁ ῥωμαίων.
 Ὅς τὸ βασιλεῖς γραμματῶν λαφύει ἐπιχρησάτων,
 Ὁν ἔσχε, κατὰ ἰσραὴλ τοῦ διωκτοῦ ἢ λέγω.
 Τίτος ἢ δέσσει, βιβλῶν λαγῶν τῶν θαλασσίων.

PERI GRAMMATEON THE BASI-
 λίδος ἑλκυσμένης. μ. δ.

Τὴν ἑλκυσμένην τὴν σοφῇ, τὴν καὶ ὠραιότητα,
 Καὶ τοῖς λοιποῖς ἢ σὺν πασι πολλῶν ὑποφύοντες,
 190 Ῥόντες ἐπιμέλειαν τριῶν καὶ τῶν ὀνύχων ἦσαν,
 Χαρμοῖον καὶ τάειρα. τί ἢ διδόντες τάειρα;
 Σύρον τὸν τζέτζιν βλέπειν νύκτι, ἰσραὴλ τὴν αἶμα,
 Καὶ ταῦτα διαβρῶντα σοὶ ταῖς γλώσσας ταῖς ἐκείνων.
 Κατὰ ἑβραίων γλώσσας τε καὶ τὴν τῶν σύρων αἶμα,
 Χαρμὶ ἀδελφῶν τὴν αἰμυλῶν, ὅντιν πορὶ σφραγίδος,

Τὴν

Ita ut apparet contemplantibus, metibus excedisse.
 Sic deinceps neq; in numero reputatus hominum,
 Occasione captata, idonea negociorum cooperatrice,
 Req; amicis comunicata, adeptus est imperium rursus.

DE FILIO REGIS MACEDO-
 num Persa, captiuo facto, atq; literas do-
 cente apud idiotam Latinum, et
 non regem. 41.

Perseus amator pecuniarum, Macedonum rex,
 Socios inculpabat de amore diuitiarum.
 Captiuus autem Romam cum his abductus,
 Ipse ut porcus coclusus carcere tenebroso occumbit.
 Huius autem filius, Alexander arbitror nomen ferens,
 Cuiusdam Latini scriba fit, uerum ex minoribus.

DE SOMNA ATQVE HELIA-
 cim, scribis existentibus Ezechiae regis
 Hierusalem. 42.

Ezechias rex erat sacrorum Solymorum,
 Huius autem fuerunt scribae Somnas atq; Heliacim.
 Quo deficiente, ac tributa non soluente
 Assyriorum regi, quae simul pepigerant,
 Quae erant triginta talenta quidem auri,
 Alia uero trecenta rursus argenti,
 Assyriorum rex Sennacherib nomine,
 Anno quartodecimo principis Ezechiae
 Ascendit, atq; expugnabat urbes Iudaeae.
 Ad sacra Solyma autem exercitu grauissimo
 Mittit Tharthan, et Rhampem, et Rbapfacem simul,
 Qui et tributa acceperunt antea imperata,
 Per ipsum Eliacim qui erat praefectus pecunijs,
 Sobnamq; scribam: et Iosam cum his.
 Et os uero ad caelum aperuerunt blasphemiae,
 Et uirgam arundineam atq; confractam,
 Aegyptum nominarunt in horum auxilium,
 Ex quibus noctu occidit angelus milia
 Quinq; simul, et centum, cum octoginta:
 Sicut quartus regius haec docet liber.

κατὰ τὴν θραυσμένην

DE DIOPHANTO SCRIBA
 Herodis regis. 43.

Diophantus erat scriba Herodis regis,
 Manus cuiusuis literas qui sciebat imitari,
 Sicut et Titus rex ille Romanus.
 Qui regis literas deprehensus exarans,
 Moritur, iuxta Iosephum: Diophantum autem dico.
 Titus autem moritur, cum comedisset lepores marinos.

τὸν ἡρώδη

DE SCRIBIS REGINAE
 Cleopatrae. 44.

Cleopatra sapienti, atq; formosissima,
 Et ceteris autem uniuersis multis excellenti,
 Ad curam capillorum atq; unguium erant
 Charmiuno et Taera, quid autem indicant haec?
 Syrum Tzetzem uide nunc, Ismaeliten simul,
 Et haec discernentem tibi linguis illorum.
 Iuxta Hebraeorum linguam et Syrorum simul,
 Charmi significat uitam, Vno autem columbam.

Quam

Τὴν δὲ φασι οἱ ἑλλήνες πορσιθραῦν οἰνάδα.
 Κατὰ ἰσμηλίτας ἢ ἴσος ἄγαρ γόνος λέγω,
 Πορσιθραῦν τὴν ταῖραν σημαίνουσαν μοι νοεῖ.
 Αἰσα πρὸς ἐπιμέλειαν τριχῶν καὶ τῶν ὀνύχων,
 Τῆς ἡλεσπάρτας τῆς σοφῆς ἥσαν τῆς βασιλίδος.
 Μηχανικοὶ καὶ ἱατροὶ καὶ γραμματεῖς ἢ τῶν τῆς.
 Καὶ ῥήτορες, καὶ σύμβουλοι ἥσαν μυρίοι ἄλλοι.
 Καὶ δεξιφάνης ἢ αὐτὸς, μηχανικὸς ἐκ κνίδου,
 Μεθ' ἢ πολλὰς λυσitteλίας τὰς μηχανὰς ἐποίησεν,
 Καὶ θάλασσαν ἐχόρσωσε μέχρι τετρασταδίου.
 Αὐτὸν εἰς ἀλεξάνδρειαν καὶ πύργον ἀνέγειρε,
 Φῶς ἐν νυκτὶ πωτήριον τοῖς πλείοσι δεικνύειν.
 Τῷ δεξιφάνει τὴν μὲν εἰς μηχανὰς ἐχρῆτο.
 Τοῖς ἐπιστοῖς δ' ἱατροῖς, τῷ σωκράτῳ καὶ ῥύφῳ,
 Εἰς πάντα τὰ ἡαλλυῖον ἴα μὲν φέρεται τὰς τῶν προσώπων,
 Εἰς πᾶν τε πᾶθος γυναικῶν, καὶ ἱατρίας ἄλλας.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-
 ρος, γραμματέως τελευτῶτος ἰδίας
 τῆς βασιλίδος. μ ε.

Φίλοςτρατος ὁ φλαῖνός, τύριος οἶμαι ῥήτωρ,
 Ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ ἀττινός. ὁ τύριος ἦν ὅτος,
 Ἡρώς αὐτὸς ἐν τοῖς αὐτῷ βιβλίοις διαγράφει.
 Εἰς τὴν χορὴν ῥητόρων τε καὶ τῶν γραμματῶν ὄντων,
 Τῇ ἰδίᾳ κραταυρῇ τελευτῇ βασιλίδι.
 Σύβυλος αὐτῇ δ' ἔφησεν τίνας δὲ βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑ-
 τέων ἀνώνυμους ἡμετέρων. μ ς.

Κατὰ τὴν πρὸς ὁρῶν μὲν, ἀλλ' ἔτι τῷ διστορῶν,
 Σαλωνίος τις γραμματὴς ἐν ταῖς γραφαῖς ὑπὲρ γει-
 ῶ τὸν ὕμνον ἐν ἑλίκῳ ἐν λόγοις ἐμπαίδουσαι,
 Ὅπως μὴ χρεὶς μέγιστον ἐκείνῳ χρεοσσίῃ.
 Αὐτὸς δ' αὐτῇ τὸν ὕμνον καὶ πρᾶξι καὶ λόγοις.
 Τῆς ἢ μητρὸς τῆς τῆς παιδὸς τῆς ἡατῶνος θανούσης,
 Τῇ σαλωνίᾳ θυγατρὶ συζύγῳ τῇ ἡατῶν,
 Εἰπὼν πρὸς τὸν σαλωνίον, ἐστῆς σκεπτικῶν παίδων.
 Εἰπόντος, ὅτι ἐστῆς ἢ, εἰ μὴ σοὶ βολυθελίῳ.
 Ὁ κατῶν, ὅσον σοὶ γαμβρὸν ἄμεμπτον, λέξας τὴν,
 Εἰ μὴ τὸ γῆρας μὲν μισαῖς. τῇ ἡατῶν συνεστῆναι.
 Τῆς ἢ ὕμνον πρὸς ἡατῶν φαῖτος τὸν φυτοσπέρμον.
 Μη τι σοὶ παρὲν ὁ χλοῦναι, καὶ γάμοις συνεστῆναι.
 Οὐκ ἐν, ὁ κατῶν ἐφύσιν, ὡς ἢ καὶ ἄλλος παίδων.
 Τεινοποιῶν ἡατῶν σέ, ζῆναι καὶ πάλιν γάμῳ.
 Τὴν μὲν ὡς παρὲν εἰπὼν, ἡατῶν τῷ πρὸς ὁρῶν,
 Ἡ γραμματὴς σαλωνίος, ὁ σαπιδῶν διστορῶν.
 Ἦσαν καὶ ὅτι γραμματεῖς καὶ τῶν φιλοσοφῶντων.
 Εἰ τὸν βρῆτον τε αὐτῶν, καὶ τὸν γραμματέα,
 Εἰ ἡατῶν ἡμετέρων σοὶ λέγειν,
 Καὶ τὸν βεμίσιον αὐτῶν τὸν τῆς θεοδοσίας,
 Καὶ τὸς λοιπὸς ἢ τῶν λοιπῶν μακρογορεῖν μὴ θέλων.

ΠΕΡΙ ΛΕΜΦΟΥΣ, Ο ΚΑΙ ΚΟΡΥΖΑ
 λέγεται καὶ ὅτι ἄφρων οἱ ἰχθύες, πλὴν
 σκαρῶ καὶ ἡατῶν. μ ζ.

Κορυζαν, μύξαν, βλαῖναν τε, καὶ λέμφος ἢ σὺν τῷ τῷ,
 ἔν ἐστιν πάντα νοεῖ μοι. λέμβον ἢ πᾶν νοεῖ
 Εἶδος τυγχάνει πλείον τι, πολλὰ γὰρ εἶδη πλείων.

Κορυφοί

Quam dicunt Graeci columbam uinofam.
 Iuxta Ismaelitas autem Agar semina dico.
 Columbam Taeram significantem mihi intellige,
 Ipse ad curam capillorum atq; unguium,
 Cleopatrae sapientis erant reginae.
 Mechanici uero atq; medici, et scribae huius,
 Et rhetores, et consulti erant innumeri alij,
 Et Dexiphanes ipse, mechanicus ex Cnido,
 Cum quo multas utiles machinas faciebat,
 Et mare terram fecit usq; ad quartum stadium.
 Ipsam etiam in Alexandria turrim excitat,
 Lumen noctis salutare natigantibus ut ostenderet,
 Dexiphane hoc quidem ad machinas utebatur:
 Ephesij autem medicis, Sorano atq; Ruffo,
 Ad omnia quae pulchras facerent formas facierum,
 Ad omnēq; affectionē mulierū, atq; medicamēta alia.

DE PHILOSTRATO RHE-
 tore, et scriba Iuliae re-
 ginae. 45.

Philostratus Flavianus, Tyrius ut puto rhetor:
 Alius enim Atticus est. Tyrius igitur iste
 Erat, ut ipse in suis libris describit,
 Unus e chorographorum, atq; scribarum,
 Iuliae forti existenti reginae.
 Coniunx autem ipsa non dicit cuius esset regis.

DE ALNS QVIBVSDAM SCRIP-
 tis, sine nomine positis. 46.

Catonem priori quidem, sed non secundo,
 Salonius quidam scriba in scripturis subministrabat,
 Cui filium non dedit in orationibus erudiendum,
 Ne debitum maximum illi deberet.
 Ipse autem educabat filium et actis, et orationibus.
 Matre autem filij Catonis mortua,
 Salonij filiae coniungitur ille Cato:
 Cum dixisset ad Salonium, iunxisti tuam filiam?
 Respondente neque iungam, nisi te consuluerim:
 Cato, inueni tibi generum inculpatum, inquiens huic,
 Nisi senectam meam oderis: puella coniunctus est.
 Filio autem ad Catonem dicente genitorem,
 Nunquid tibi molestus fui, quod nuptijs iunctus es?
 Minimē uero, inquit Cato: sed ut alios liberos
 Gignam tui similes, iungor iterum nuptijs.
 Huic igitur, sicut diximus, Catoni priori
 Erat scriba Salonius, Sarpedon secundo.
 Erantq; isti scribae etiam philosophi.
 Praeternito Brutum etiam ipsum, atq; huius scribam,
 Praeternito Iulianum Hemerion tibi dicere,
 Et Themistium quoque ipsius Theodosij,
 Et ceteros aliorum: producere sermonē non uolens.

DE LEMPHO, QVI ET CORY-
 za dicitur. et quod muti sint pisces, praeter
 scarum atq; castoridem. 47.

Coryzan, mucorem, mucum, lempumque cum hoc,
 Vnum esse omnia cogita. lembū autē rursus intellige
 Speciem esse nauis. multa enim species nauium:

Cercuri,

Κόρυμβοι, στρατιώτιδες, ἱππαγωγὸν, τριερείς,
Λέμβοι, καὶ μυοπαρόνες, γαυλὶ, ἐπακτίδες,
Στρογγύλαι, καὶ φορτίδες τε, πορείαι, ἐφολκίδες.
Ἀλλὰ τε ἑὶ δὴν πόρεται, φόρτος δ' ἐστὶ μοι λέγειν.

Γαῖτες δ' ἰχθύες ἄφωνοι, πᾶσι σκάρη, ἱασοθείδος.
Ὁς σκάρης ἱμαλῆν μὲν πέμπε φωνῶν, ὡς λόγος.

340 Καὶ μερυκάται τὴν τροφὴν, ὡς αἱ γοναὶ προβάτων.
Ἡ ἱασορεὶς δ' ὠρύεται. ὃς δ' αὖ ἀνέσθη ταύτης,
Χρόνῳ βραχέϊ παρόρχειται τῷ ταλαυπόρῳ βίῃ.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΤΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ ΒΑΣΙ-

λέως, καὶ τῷ σιλφίῳ. καί ται ἡ ἱστορία ρι,
ἀλλὰ σπονῶς. μ. η.

Ο Βάττος παρὶν Θεραῖος λῦν, ὁ ἱτίσας τὴν λυρῶν λυ.

Ἀριστοτέλης ὅτος ἡ ἱαλόμενος τὴν λυρῶν λυ.

Ἀπὸ φωνῆς βαττάρισ μὲν, βάττος μετωνομάδην.

Περὶ φωνῆς γὰρ χρωόμενος, ἤλθον εἰς τὸ μαντήριον.

Εἰ πῶς μετατρέψει πρὸς ὀρθὸν ἐκ τῶν βαττάρισμάτων.

Ο ἡ θεὸς ἀνέθηκε τῷ πατὴρ ἐπος τάδε.

350 Βάττ' ἐπὶ φωνῶν ἤλθεις, αἰεὶ δέ σε φοῖβος ἀπόλλων,

Εἰς λυρῶν πέμπε μολοτρόφον, οἴκησ' ἤρα.

Οὕτω λοιπὸν ἐκ θήρας μὲν σύνθεις ἀποτρέχει.

Ἐλθὼν εἰς τὴν λυρῶν ἡ κτίζει λυρῶν λυ πόλιν.

Πολλὰς σὺ δόρυσις ἡ ποιήσας κυρῶν λυαίς,

Ἐσχκε δῶρον παρ' αὐτῶν, φυτὸν τὸ τῷ σιλφίῳ.

Λάχανον ἡ τὸ σιλφίον, σιωσίς μοι λέγει.

Γαῖτες φυτὸν δὲ λέγασιν ἐκεῖνο πεφυκόςαι,

Φυτὸν πολυτιμότερον, καὶ γὰρ τῶν δυοσφρέτων,

Οὐ καὶ ναυλὸς ἀνέκειτο καὶ τῷ τῷ πυθίῳ.

Ὁπρὲς κατὰ μὲν λυρῶν, μάλλον ἡμαρ καὶ θάλλα.

360 Ἀρ γινώσκεται, φσέγει ἡ τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν.

Δύο δ' εἰσὶ τὰ σίλφια· τὸ μὲν ἐκ τῶν σάνων,

Τὸ ἡ πολυτιμότερον, ὅπρ' οἱ λυρῶν λυαῖοι

Τῷ βάττῳ προσδιδέχονται χάριν σὺ δόρυσις.

Βάττος δ' αὐτὰ μεθόμενος προαίρεισι τὴν τῶν,

Ἐρτῶ νομίσματα αὐτῷ ἐχάραξε τυπώσας,

Τὸς λυρῶν λυαῖς φοροῦσας τὸ σιλφίον ἐκεῖνον.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-

ρος, ὃ μέμνηται λυσίας ὁ ρήτωρ, ὡς τὸν
ἑαυτὸ πατὸρα μεμνημένος. μ. θ.

Ο Ἀνδοκίδης ρήτορος πατὴρ ὁ λεωγόρας,

Υπ' ἀνδοκίδος προσδοθείς, νικήσας τε τῇ δίκῃ,

Τὸς δικαστὰς ἐκένουσε γυναικὰ σκέρ' εἰς γάμον.

370 Ὅπως δὲ παῖδας ἐξ αὐτῆς γονήσῃ τῶν γυναικῶν.

Ο ἀνδοκίδης γὰρ θεὸς λῦν παῖς τῷ λεωγόρῳ,

Χρημασίμῳ ὑποποιθείς αὐτῷ δὲ ἀπαυδίαν.

Καὶ τὴν αὐτῇ ἀνέψιαν ὁ ἀνδοκίδης ὅτος,

Γυρῶν πωλεῖ τῷ βασιλεῖ τῷ τότε τῶν λυρῶν λυ.

Τῷ ἀριστέῳ δὲ ἡ παῖς θυγάτηρ ὑπὲρ χον.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΗΝΥΟΝ-

τος Δημομέλῃ ἀνέψιον ἑαυτῷ, ὅσπρ
αἰσχίνης φασίμ. ν.

Ο Δημοσθένης ἑαυτῷ ἀνέψιον μελύνει,

ὃ κλῆσις Δημομέλῃς λῦν, ὅσπρ' αἰσχίνης γράφει.

Ἀνέψιοι ἀλλήλοις ἡ τῶν ἀδελφῶν οἱ παῖδες,

Τὸς ὅσπρ' ἡ συνήθεια καὶ ἐξαδέλφους λέγει.

Ἀδελφῶν

Cercuri, militares, hippagogon, triremes,
Lembi, & myoparones, gauli, epactrides,
Rotundæ, atq; onerariæ, poreæ, epholcides,
Aliæq; species superflue, molestum autē mihi dicere.

Omnes autē pisces muti, præter scarum et castoridem.

Qui scarus humidam mittit uocem, ut sermo,

Atq; ruminat cibum ut filij ouium.

Castoris autem ululat: qui autem audiuerit hanc,

Tempore breui pertransit miser æuitæ.

DE BATTO CYRENÆ REGE,

& silphio. Posita est historia 110.

sed paucis. 48.

Battus antē Theræus erat, qui condidit Cyrenem.

Aristoteles iste autem uocatus nomine,

A uoce battarismo, Battus denominatus est:

De uoce enim ut consuleret, uenit ad oraculum,

Si fortē transituret ad rectum, ex battarismo.

Deus autem respondit huic ad uerbum hæcce:

Batte ad uocem uenisti, rex autem te Phœbus Apollo

In Libyam mittit ouium nutricem, habitatorem.

Sic deinceps ex Thera quidem statim recurrit.

Profectus autem in Libyam, condit Cyrenem urbem.

Multa autem beneficia cum fecisset Cyrenæis,

Habuit donum ab ipsis, plantam silphij.

Olus autem silphium, Synefius mihi dicit.

Omnes uero plantam dicunt illud fuisse,

Plantā multo preciosissimā, & inuentu difficillimā.

Cuius & stipes suspensus est templo Apollinis:

Quæ neglecta, magis comat atq; pullulat.

Si autem colatur, fugit locum & regionem.

Duo autem sunt silphia: alterum quidē ex uilioribus,

Alterum uero preciosissimum, quod Cyrenæi

Batto attulerunt, gratia beneficij.

Battus autem uices rependens, institutum horum

In numismate suo expressit insculptum,

Cyrenæos asserentes silphium illi.

DE ANDOCIDE RHETORE,

cuius meminit Lysias orator, uelut qui
suum patrem prodiderit. 49.

Andocidis rhetoris pater Leogoras

Ab Andocide proditus, cum uicisset in iudicio,

Iudices rogauit, uxorem ut obtineret in nuptias,

Vt filios ex ipsa generaret legitimos:

Andocides enim nothius erat filius Leogoræ,

Pecunijs adoptatus ipsi, propter orbitatem.

Et suam consobrinam Andocides iste

Pro frumentis uendit regi tunc Cypriorum.

Aristide autem filia puellula fuit.

DE DEMOSTHENE PRODENTE

Demomelem consobrinum suum, ut

Aeschines inquit. 50.

Demosthenes suum consobrinum prodit,

Cui nomen Demomeles erat, ut Aeschines scribit.

Consobrini inter se autem, fratrum filij:

Quos consuetudo nunc germanos dicit.

Οο Viterini

Ἀδελφοὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τῶν ἀδελφῶν οἱ παῖδες,
 Ἀνέψους δὲ εἰώθε λέγειν δημώδους λόγος.
 Τῶν ἐξαδελφῶν τὸς ἕως πρὸς μου ἀλλήλους λέγει,
 Ἀνέψους, ὡς ποτὶ τὸς πατρὶς, ἵστοιγε ἐξαδέλφους.
 Ἀνέψους μὲν καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ βαθεῖα δυνάστη.
 Λέγει μοι δ' ἀνέψιαδὺς, πατράσι τοῖς ἀλλήλων
 Τὸς θυγατέρας ἢ ἕως, καὶ τὸς ἡμῶν ἕωςδε.

ὕδους θυγατέρας καὶ ἡμῶν ἢ λέγει,

Ἀλλὰ γενναῖος, ὡς διδάτωρ, πάντα χρῶν ἐν τῷ σὺν.
 Ἀνγὰρ ὡς τρέφης πλατύνω τὸς ἱστορίας γραφῶν.

» Πολλὰ καὶ δεκάδες δυνάστη οἰνοχόιο,
 Πολλὰ καὶ ἀπολάττειν γραφῶν ἱστορίας,
 Τῶν, προσγραφῶν τὴν πίναντος ὡς σιωπῆς ἐμὸν.
 Ἡ βιβλος γραφομένης γὰρ εἰς πλάτος ἐκ ἀρκέσει.
 Μὴ καὶ σφῶν ἢ δέδοικα, μέχει γὰρ ὅτι νῦν γράφω,
 Ἐχρῶ κατ' ἀναμέτρην καὶ τὸ ποσὸν τῆς βιβλῆς,
 Τρίτην πρὸς ἐβδομήκοντα γράφειν με ἱστορίαν.
 Γράφω ἢ νῦν πρὸς τὸν σὺν. Διὸ σφῶν με δέον,
 Ὡς προσγραφῶν τὴν πίναντος τῶν πᾶσαν ἱστορίαν
 Ἐν τῇ παρῇ δυνάτῃ συμπάρι κλέσαι βιβλῶν.
 Εἰσὶν σφῶν ἐν τῷ σὺν ἢ τῆς ἱστορίας βλέπων,
 Τρέφῃ καὶ καὶ ἀνακλινῶν πρὸς ἱστορίας φῶν.

» Ἀλλ' ὅς ποτε τῶν καὶ ἀνακλινῶν,
 τῶν καὶ τῶν αἰσῶν μεγαθύμων ἀσπιστάων.

» Τῶν οὐ λωπίων βάλων βαλόντων παραστάων.
 Ὁ πῶν καὶ συγγραφῶν, ῥήτορες, λογογράφῶν,
 ἱστορίων, καὶ χρονίων, καὶ τεχνίων πάντων οἱ,
 Ὡς πῶν καὶ ἡμῶν οὐ χροὶ τῆς βιβλῆς, ὡς ἀβιβλῆς,
 Ἐν τῇ παρῇ γράφῃ τῆς λογιᾶς δὲ εἰδει.
 Αἰ μέχει νῦν κατὰ γραφῶν γραφῶν τελευτῇ τῷ.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
 ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ. ς α.

Νικανὸρ δὲ βαλε φίλῃ πῶν παρμενίων.
 Δυσφύμους λόγους κατὰ τὸν ἡγῶν, ὡς ἡγῶν, λέγει.
 Ὡς δ' ὅσον ὡς ὁ φίλῃ πῶν αἰτίαν ὕβρισματῶν,
 Τῶν οὐδὲν ἐφύρην, χροῖ κατὰ σέλλαν τῶν.
 Φιλοῦντος τῷ δ' ἐμπάμῃ, τῆς λέγει τῷ φίλῃ πῶν,
 Φίλῃ πῶν δ' εἰς ἐπὶ πῶν παρῇ τῶν βοήσας λέγει,
 Ἡμῶν ἐμὸν οἱ ἀρχῶν τῶν αὐτῶν τῶν ὑπακτῶν,
 Τῷ τῷ δ' εἰς ἐπὶ πῶν παρῇ τῶν βοήσας λέγει,

Ὁ τύρταμος θεόφρατος τῷ δ' εἰς ἐπὶ πῶν παρῇ τῶν βοήσας λέγει.
 Ὡς πλάτῃ γὰρ ἀριστοκλῆς καλῶντος τὸ πῶν,
 Πλάτῃ οἱ πλάτῃ σῶν ἐκλήθη τῷ σωκράτῃ,
 Ὡς καὶ ὅς τῷ τύρταμος καλῶντος, ὡς ὅς τῷ
 Τῷ φράσει λόγους ἀριστοκλῆς, θεόφρατος ἐκλήθη,
 Ἀριστοκλῆς τῷ σωκράτῃ τῷ τῷ διδασκάλῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΡΩΔΟΥ ΠΑΙΔΩΝ,
 ὡς ἰώσῃος μέμνηται. ς β.

Τρεῖς παῖδες τῷ ἡρώδῃ μὲν ἦσαν τῷ σεφίφῳ,
 Ὁς πᾶς ἡν αὐτῷ πᾶν τε καὶ ἡν εἰδῶς, ὡς ἀρῶν.
 Ἐξιδιώτιστος τινὲς δωρίδος ἰουδαίας,
 Πανδῆρος τῆς αὐτῷ πατρός, ἐν ἢ τῆς μαριάμνης.
 Τῆς ἀλῆ ξανδρῆς θυγατρός, ὡς ἀριστοκλῆς,
 Ἡ ἦσεν ἡν βασιλεὺς τυγχάνῃ ὁ ἡρώδης,
 Ἀλέξανδρος γεγενῆτο μετὰ ἀριστοκλῆς.

ὧτος

Vterini autem fratri, fratrum filij,
 Consobrinos quos consuevit dicere plebeius sermo,
 Ex fratribus filios autem inter se quidem dic
 Germanos, ut priores, uel consobrinos:
 Consobrinos quidem et ipsos, sed gradu secundo.
 Dic uero mihi sobrinos, a patribus mutus.
 Filiorum autem filios, et filiorum filios,
 Nepotes atq; neptes dicit.

Sed coarctare, quantum licet, omnia opus est inde.
 Si enim, ut Tzetzes, prolixè historiis scribo,
 Multæ et decades priuarentur pocillatore,
 Multæq; deficerent ut scriberentur historiæ,
 Earum quæ in scriptura paginæ sunt compositæ.
 Liber enim scribendus prolixè nō sufficeret. (nūc scribo:
 Neq; uerò ut angustius scribam, timeo: usq; enim quò
 Oportebat secundum mensuram et quantitatem libri
 Tertiam ad septuagesimā scribere me historiam. (tet,
 Scribo aut nūc quinquagesimā: quare arctare me oportet
 Vt scripturæ tabulæ omnem historiam,
 In præsentī possim concludere libro.

Si quidem arctè hinc quispiam historiam uidens,
 Tzetzem malum atq; imbellem ad historiam dicet.
 Sed non audient Troiani, nec Dardani,

Et Troianorum uxores magnanimorum armigerorum,
 Quarum in pulueres proiecit uiuidos maritos.

Poetæ, scriptores, rhetores, oratores,
 Historici, chronici, et artifices omnis generis,
 Quorum detinēs in manibus libros, existens sine libris,
 Illis ascripsit cogitationes quas oportebat,
 Quæ usq; nunc descriptæ scripturis sunt huius.

DE PARMENIONE ATQVE
 Nicanore. 51.

Nicanorem detulit Philippo Parmenio: (quit. 410
 Maledicos sermones in te dicens, ô imperator, in-
 Ut autem scrutans Philippus causam contumeliarum,
 Egestatem inuenit, pecunias misit huic.
 Laudante hoc autem rursus, quispiam dicit Philippo.
 Philippus autè ad audientiam omnium exclamans ait:
 Nos sumus principes ipsis causæ,
 Vt conuiciantur nobis, atq; laudent ipsam.

Tyrtaeus Theophrastus hoc uidetur mihi dicere.
 Vt Plato enim Aristocles uocatus antea,
 Plato ut laticorpus est appellatus à Socrate:
 Sic et iste Tyrtaeus nuncupatus, postea (dictus,
 Eo quòd diceret orationes optimè, Theophrastus est
 Ab Aristotele, sapiente huius præceptore.

DE HERODIS FILIIS, VT
 Iosephus memorat. 52.

Tres filij Herodi quidem erant coronifero,
 Qui filius erat Antipatris et Cypridis, uel Arabs,
 Ex plebeia quadam Doride iudæa,
 Versutus quidam Antipater: atq; ex Mariamne,
 Alexandri filia, filij Aristobuli,
 Quam habuit iam rex existens Herodes,
 Alexander natus est cum Aristobulo.

430

hic

Οὗτος οὖν ὁ ἀντίπατρος, ὁ παῖς ὁ τῆς Δωρίδος,
 Τῆς μαριάμης τὸς υἱὸς διδάλον ἡρώδης.
 Καὶ δὴ μικρὸν ἀλέξανδρος ἐμελλε τιθηνικῶναι,
 Εἰ μὴ ὁ τότε πονεὶς πατὴρ ὁ τῆς γλαφύρας,
 Ἀρχέλαος ἑλκυσμένος, ὑπαποδοῦν ἦν ἀνάξ,
 Ὑπὸ γαμβρὸν καὶ τῆς παύδος δεινῶς ἐπ' ἡμερόντος,
 Σιωτῶν τῶν τῶν ὁδῶν ἀλλεπαλλήλοισι ἴπποις,
 Ως πρὸς ἡρώδην πέφθασι, θυμὸν μόνος τε δάβην,
 Οὐ μιστὸς ἐδόκουν, εἰ ἐν τῷ βίῳ.

440 Ἐτε τὸν ἥλιον ὄρε; ἡ γὰρ μὲν βασιλεὺς,
 Ὁ πατρικὴς παρ' ὁδοῦ, ἡ ἀνέξι καλῶς.
 Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ διασυνγνῶν,
 Ως μὴ παρὰ λείποντα βέβαιον γαμβρὸν ἑσθ' ἵδαναι.
 Οὕτω γὰρ ἡρώδης, καὶ εἰπὼν δεινότητος μεθ' ὁδοῦ,
 Πρὸς τὸν ἑσθ' ἵδαναι, ἡ τὸν θυμὸν παῖδος μὴ ἀντιτάσσας,
 Ἡνυσσὸν ὅσον ἐχρῆστον, οἷα δεινὸς ἦν ῥήτωρ.
 Ὑπὸ γὰρ ὁ ὄρε; ἵδαναι, ἡ τὸν θυμὸν παῖδος μὴ ἀντιτάσσας,
 Μήπως ὁ παῖς διασυνγνῶν τῆς θυγατρὸς ἐκείνης.

Οὐ παῖς ἡρώδης, καὶ γαμβρὸς τῷ ἀρχελάῳ τῷ δαί.
 450 Παράδοξον ἐφ' ὅσον εἰσὶ τότε τῶν σὺν τῇ ἡρώδης,
 Αὐτὸς παρὰ δεινότητος ἀρχέλαος σὺν τῇ ἡρώδης,
 Σώσας θανάτῳ τὸν γαμβρὸν, σὺν τῷ λαβῆναι καὶ δάβαν.
 Χρυσὸν γὰρ ἐβδόμητον τὰ ταλαίτοις ὁ ἡρώδης,
 Καὶ θρόνον διαλίθῳ, καὶ ἄλλοις δάβαν οἷσι,
 Ἀρχέλαον καὶ σὺν πάντας τὸς τότε διέδωκε.
 Καὶ οἱ ἡρώδης σὺν πάντας τῶν τότε διέδωκε δάβαν.
 Ὑπὸ τῇ, τὸν ἀρχέλαον γαμβρὸν μὴ ἐσθ' ἵδαναι,
 Αὐτὸς ὅτε τῇ τῷ παύδῳ πρὸς τὸν ἡρώδην ἐλθῆναι,
 Σκόπει μὴ ἀρ' ἐβδόμητον φαντασθῆναι εἰσὼν ὡς λόγος.

460 Ἡ παρὰ τῆς τῷ παύδῳ, πρὸς τὸν ἡρώδην ἐλθῆναι.
 Τότε καὶ ὁ δεινότητος ἐκείνης ἀντιτάσσας,
 Αὐτὸς ὅτε τῇ τῷ παύδῳ πρὸς τὸν ἡρώδην ἐλθῆναι,
 Σκόπει μὴ ἀρ' ἐβδόμητον φαντασθῆναι εἰσὼν ὡς λόγος.
 Σὺν τοῖς υἱοῖς ἡρώδης, ἡ ὑπὸ τῇ καὶ θυγατρὶ,
 Ἡν ἀλλήλοισι τῷ ἐσθ' ἵδαναι, ἡ τὸν θυμὸν παῖδος μὴ ἀντιτάσσας,
 Τάλαυτα τρεῖς καὶ δάβαν, ὅσον τῷ τῷ γάμῳ.
 Ὅς ταῦτα πάντα παρὰ δεινότητος, ὅσον τῷ τῷ γάμῳ.
 Μετὰ τῶν ἄλλων τῶν λοιπῶν ἀλλοτριῶν καὶ τῶν τότε,
 Τῶν τότε ἀρ' ἐβδόμητον φαντασθῆναι εἰσὼν ὡς λόγος.
 Αἰσθητὶς τῶν ἀλλοτριῶν, μὴ ἐλκυσμένος, φαντασθῆναι εἰσὼν ὡς λόγος.
 470 Δύο ἑσθ' ἵδαναι, ἀλλήλοισι, φιλοσοφῶντας δύο.

ΠΕΡΙ ΞΕΡΜΟΔΙΓΕΣΤΟΥ, ΠΕΡΙ
 ὁ δεινότητος μένεται. νγ.

Οὗτος ὁ ξερμόδιγεςτος, δεινότητος ὡς γὰρ φησὶ,
 Οἶμαι τῇ αὐτοκτενῶντος παύδῳ βασιλεὺς,
 Φίλος τετλὼν πιστότατος, τὸς θεσφαυρὸς μένεται,
 Ἡ λυσισμάχῳ, ἡ τῇ τῆς θράκης βασιλεὺς.
 Ἀργαλεὸν δέ μοι ἐστὶ, θεοῦ ὡς καὶ τῷ ἀγορεύειν.
 Αἰβίβλη περὶ τῆς μοι οἰδῆς οἷς πρὸς λέγω.
 Τὸς θεσφαυρὸς ἐμείνεται τῷ θράκης σερφῶντος,
 Τὸ σερφῶντος ποταμὸς καὶ τῶν ὑπὸ τῷ ἡρώδῳ.
 Τῶν δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῷ ἡρώδῳ καὶ τῶν ὑπὸ τῷ ἡρώδῳ.
 480 Τρέπων τῶν ὑπὸ τῷ ποταμῷ, καὶ κατὰ τῶν κατὰ τῶν.
 Εἶτα τὸν ῥῶν ἐκ τῆς τῆς δὲ αὐτῶν κατὰ τῶν.

ΠΕΡΙ

Iste igitur Antipater, filius ille Doridis
 Mariammæ filios detulit Herodi.
 Et ferè Alexandrum futurum erat occisum iri,
 Nisi huius socer, pater Glaphyræ,
 Archelaus uocatus, Cappadocum rex,
 Pro genero atq; filia uehementer ueritus,
 Breuiter incidens uiam subinde mutatis equis,
 Vt ad Herodem perueniret, iratus sanè diu,
 Impurus, inquit, ille est adhuc in uita,
 Adhuc solem uidet, o prudentiam regis,
 O paternam mansuetudinem, o innocentiam,
 Igitur ego à filia ipsum separabo,
 Velut minimè parricidam uolens generum possidere.
 Sic enim cū fecisset, et dixisset uehemētia methodo,
 Contra obtinentē aūt animi affectum nō se opponens,
 Perfecit quantū uoluit, tanq̃ uehemēs existēs rhetor.
 Super enim quo irascebatur, rogauit Herodes,
 Ne sanè filius disjungeretur à filia illius.

Filius Herodis, et gener Archelai huius,
 Inexpectatam adinuenit tunc salutem.
 Ipse magis præter opinionē Archelaus uoto potitur,
 Cū seruasset à morte generū, simulq; accepisset dona.
 Auri enim septuaginta talentis Herodes,
 Et throno lapideo, et alijs donis egregijs,
 Archelaum et uniuersos huius amplectitur.
 Et Herodis uniuersi illis dant dona,
 Pro eo ut Archelaus genero non priuaretur.
 Cum absoluisset autem iste totum, ad Herodem dicit:
 Considera nunquid o rex falsi sint sermones,
 Aut adhortationes filij, ab aliquibus malè feriatas.
 Tunc et Diophantus ille interfectus est,
 Eo quòd scripturam formauerat, uelut ab Alexandro.

Præter filias autem Herodi quoq; fuit filia,
 Quam fratri suo Pheroræ coniunxit,
 Talentatrecenta dans, dotem nuptiarum.
 Qui hæc omnia despiciens, amorem serue tenuit.
 Cū alijs, cæteris ancillarū amatorib; hūc mihi colloca,
 Quatuor, uelut pulcherrimū curruū seruilis mixtionis,
 Aristotelem, Platonem, Menelaum, Pheroram:
 Duos imperatorum fratres, philosophantes duos.

DE XERMODIGESTO, CVIVS
 Diodorus meminit. 53.

Iste Xermodigestus, Diodorus ut scribit,
 Arbitror Audoleontis Pæoniorum regis,
 Amicus existens fidehissimus, thesauros indicabat
 Vel Lysimacho, uel cuidam Thraciæ regum:
 Difficile autem mihi est, ceu deum omnia fari,
 Sine libro existenti mihi: scitis, quibus dico.
 Thesauros indicauit Thraciæ coronigero,
 Sargentinum fluuium infra absconditos:
 Quos ipse abscondit, cum captiuus solis,
 Vertens stratum fluuij, atq; defodiens subitus.
 Deinde fluentum emittens, captiuos autem iugulans:

ΟΟ 2 DE

κος, προσδύσας τὸν σύζυγον. ν δ.

Νύσια ὅσα σύζυγος μυρτίλῃ τῇ Κανδαύλῃ,
Τὴν ἡ Κανδαύλῃς λυδικῆς τὸν στυλοπύκτιν λέγει,
Ἐπεὶ Κανδαύλῃς εἰδεξε γυναικὶ αὐτῇ τῇ γύγῃ,
Κταίνει τὸν γύγιν ἐπεισὺν, ἐαυτῆς τὸν συνένετον.

ΠΕΡΙ ΛΑΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΟΥ, ΩΝ

ἡρώδης ὁ ἐν τῇ χρονικῇ μέμνηται. ν ε.

Ολαῖτος ἀρχιστρατήγος ἦν τῷ στρατῷ κομόδῳ,
Ὁ ἐκλεκτὸς ὑπῆρχε ἡ τῷ κυβικουλοῦ ἀρχῆς,
Καὶ τῆς ἡρώδης παλλακῆς μοιχὸς ἦν, τῆς μαρκίας.
Ὡς τῇ ἀρχῇ τῷ χρόνῳ ἡ ἐξ ἑσθῆς μεγάλη,
Ἐν ἧ καὶ δώροις δέχονται ἀλλήλους οἱ ῥωμαῖοι,
Ἐν τῷ μονομαχίῳ μὲν, ἐκ τῷ παλατίῳ,
Ὁ κομόδῳς ἡρώδῃσι προέδουσι ποιῆται.
Ἐπὶ δὲ τὸν ἐπείκου ἡ τῇ μαρκίᾳ πρῶτα,
Εἶτα λαῖτος, καὶ ἐκλεκτὸς γράφει, πταυνθῆναι τῆς,

καὶ ἐπείκου τῇ μαρκίᾳ παλλακῆς, τῆς κομίας ἡ ὁμοῖος.

Υπὸ τῷ κλέινῳ τῷ αὐτῷ τίθεται ἡ τὸν χαρτῆν.
Μικρὸν δέ τι παιδαριῶν φέρουσι κομόδῳ,
Τῷ κλέινῳ φιλοκομόδῳ, ἐπείκου τὸν χαρτῆν.
Φιλοκομόδῳ, εἰδὲ ἡ τὸν χαρτῆν ἡ μαρκία.
Καὶ γυνὴ τῇ δυνάμει, ἐπείκου τῷ.
Καὶ φάρμακον σκιδάσας, τῷ δυνάμει πρὸς πόσον.
Ἐμῆτος τῷ κομόδῳ ἡ φάρμακον πρὸς πόσον.
Νέος τις ὄρνις ἀρσενός, καὶ φάρμακον βίβας.
Τρισημικῶν φάρμακον τῷ κομόδῳ πρὸς πόσον.

ΠΕΡΙ ΦΑΙΔΡΑΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΛΥ-

τος, ὅν σὺ ἐπείκου καὶ ἑσθῆς
μέμνηται. ν ς.

Τα φαίδρας ἡπολύτῃς τῇ δυνάμει τοῖς πάσι,
Ὡς ἡρα τῷ φαίδρα μὲν προγόνῳ πεφονότος,
Αὐτῷ δὲ αὐτῇ ἀπώσαντος, φάρμακον τῷ βίβας.
Θυσίᾳ τῷ τῷ πατρὶ, θυσίᾳ ἀρσενός, κατὰ πόσον.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΝΟΥ, ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΟΣ

τῇ τρώϊν μακροδύμας. ν ζ.

Ελένης πάσι περιδύμας, ἡ τῇ τέχνῃ μακροδύμας,
Ἐκ λίθου σιδερέως ἡ γυνὴ πόρνον τῆς τρώϊς,
Μένος προσυλθὼν ἑλλῶσι, καὶ λήγας μακροδύμας,
Ὡς τῷ δεικνύσιν ὄρνις. ὁ δὲ σὺ ἐπείκου λέγει,
Αὐτῷ δὲ δεικνύσιν ὄρνις. ὁ δὲ σὺ ἐπείκου λέγει,
Ὁ τῷ δυνάμει, πόρνον τοῖς ἑλλῶσι ἐπείκου.
Τὸν δὲ ὄρνις σφονκλῆς λέγει θηράται τῷ.
Αἰοντα τῇ τῷ πόρνον ἑλλῶσι τρώϊς φάρμακον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΡΟΙΗ-

τῆς τὸν ἀντίκουρα. ν η.

Λυκόφρων τὸν ἀντίκουρα τρώϊς προδότην λέγει,
Αναβαλῆσαντα γυνὴ δυνάμει γαστέρα ἡπείκου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΧΑΙΡΩΝΕΥΣ

ἐπείκου. ν θ.

Εν παραλλήλοις πλάταρχος τὸν βρότῳ παύδας λέγει,
Τίτον καὶ ἑλλῶσι, καὶ τῷ τῷ ἑλλῶσι,
Ἐν ἑλλῶσι ἑλλῶσι ἀνθρώπων καταβύσας,
Καὶ τῷ ἐγκάτω ἡ αὐτῷ φαρμάκῳ, σκιδάσας,
Ὅπως αὐτὸν τῷ τῷ παλατίῳ ῥώμης.

Δεῖλος

prodente maritum. 54.

Nysia existens uxor Myrtili Candaulae,
Candaules aut Lydice, pelle praefocatus significat.
Postquam Candaules ostendit illam nudam Gygi,
Occidere Gygen persuasit suum coniugem.

DE LAETO ET ECLECTO, QUO-
rum Herodianus in chronica meminit. 55.

Laetus primus dux erat exercitus Comodi,
Eclectus autem fuit huius cubiculorum princeps,
Et Comodi concubinae adulter erat, Marciae.
Vt autem anni principio, quae festiuitas magna,
In qua et donis excipiunt sese multum Romani,
Ex singulari quidem pugna, non ex palatio,
Comodus uoluit prouentum fieri:

Prohibebat autem ipsum ipsa Marcia prima,
Deinde Laetus et Eclectus scribit, occisum iri hos,
Atque Marciam concubinam, et illos autem similiter.
Sub lectum autem illius ponit chartam.

Paruulusque puellus amatus a Comodo,
Nomine Philocomodus, ludebat habens chartam,
Osculans hunc autem uidit chartam Marcia,
Et intellecta huius ui, insidiatur huic:

Et pharmacum cum parasset, huic dat ad potionem.
Vomente autem Comodo, Narcissus suffocat hunc,
Iuuenis quidam fortissimus, et abducit e uita,
Tredecim cum tenuisset sceptrum annis.

DE PHAEDRA ET HIPPOLY-
to, quorum Euripides et alij
meminerunt. 56.

Gesta Phaedra et Hippolyti clara sunt omnibus.
Vt amauit aut hunc Phaedra, priuigna existentem,
Ipso autem illam repellente, mentitur huius uim
Theseo ipsius patri, moritur diris imprecationibus.

DE HEBENO PRODENTE
Troiam naticinijs. 57.

Hebenus filius quidem Priami, arte erat uates.
Ex lapide autē Siderite cognita uastatione Troiae, 58
Solutus accessit Graecos, atque dicit naticinia,
Vt interim ostendit Orpheus. Euripides autem dicit,
Eo quod Deiphobus accepit Helenam,
Huius consanguineus, inuidens, Graecos accessit.
Ulysses autem Sophocles dicit captasse hunc,
Inuitumque uastationem Graecis Troiae dixisse.

DE HOC, CHALCIDICVS
poeta Antenorē. 58.

Lycophron Antenorē Troiae proditorem dicit,
Qui reclusit iuncturam ligni uentris equi.

DE HOC, CHAERONEVS
Vindicium. 59.

In parallelis Plutarchus Bruti filios dicit,
Titum et Valerium, et illos Collatini,
In latrina obscura hominem immolasse,
Et intestina eius comedentes, coniungasse,
Vt tyrannidem haberent ueteris Romae.

490

500

520

Scrium

Δῆλος ἢ δινολίμωσ, ἐκείναις λευκομμοῖσιν,
 Λέγει τὸ ἐπιβόλονμα βρότων καὶ κολλατίνω.
 Βρότος δ' ἐλέγξας, ἐκτενε πωλένα τὸς ἡέας,
 Τῷ κολλατίνῳ παραινὼς πωλένα ἰδίῳς ἑλίσσαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΚΟΡΚΕΙΑΝΟΣ
 Κοριόλανου. β.

Διὼν αὐτὸς Κορκεϊανὸς, καὶ ἄλλοι ἢ μὲντοι,
 Ὅποσοι συμμετάξυντο τὰς πράξεις τῶν Ῥωμαίων,
 530 Τὰ κατὰ Κοριόλανον τῶτον φασι τὸν μαρκον.
 Ὁ μαρκος ὅτε πρὸτ' ὄρουσεν ἡλκόμενος καὶ γναῖος,
 Ὑπόρου Κοριόλανος σὺν τῷ τοῖς ἐπεκλήθην.
 Ῥωμαῖοι Κοριόλανον τὴν πόλιν πολέμου ἔτι,
 Ὡς πρὸς αὐτὴν ἐτράπησαν οἱ πάντες ἀναιρέτες,
 Αὐτὸς δ' εἰς τὴν πόλιν πόλεμον πόλιν στραφείς, καὶ μόνος
 Ἠντο γυμνὸν ἐφ' ὤμων, σὺν ἑρπυσσὶ ἐν ἑλῶν.
 Λαμπρὰς δ' ἀρβύλας τῆς φλόγος, ἐπαμαδὰς τὸν ἵππον,
 Ῥύμη πολλὰ κατόπισθεν ἐμπήττει τῶν βαρβαρῶν,
 Οἱ τοῖς Ῥωμαίοις διωγμὸν τὸν ἀσπράττον ἐποίησαν.

540 Οἱ πόρ' στραφόντες, καὶ τὸ πῦρ φλόγον ἰδόντες πόλιν,
 Καὶ πορθνὺν ἡλὸς δόξαντες, ἐφ' ὤμων ἄλλα χόρει.
 Αὐτὸς Ῥωμαῖος σώσας ἢ, πορθήσας καὶ τὴν πόλιν,
 Τὴν ὑπὸ Κοριόλανον ἐρῆναι μὲν ἡλεῖσθαι,
 Πρὸς τῷ καλεῖσθαι πρὸτ' ὄρουσεν μαρκος καὶ γναῖος ἄμα,
 Ἔσχε καὶ Κοριόλανος ἐν τῷ τροπῶν ἡλῶσιν.
 Οἷα δ' ὁ φθόνος ἔωθεν ποιεῖν τοῖς σὺν ὄργετας,
 Μετὰ μικρὸν σὺν λογισμοῖς τὸν αὐτὸν ἡμιδισιν.
 Ὑπορπαθῆσας δ' ὁ αὐτὸς θυμῷ διοτρεῖται,
 Ἀφ' ὧν γυναικὶ τὴν αὐτὴν, μήτ' ὄρα, καὶ πατρίδα,
 550 Πρὸς Κοριόλανον ὄρεται, καὶ δέχονται τὸν αὐτὸν,
 Καὶ δὴ καὶ παρ' ἐξέσθαι καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων.
 Καὶ εἰ μὴ μετὰ συρράγῃς ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ,
 Δραμῶσαι πατισχίταντο τῆς αὐτῶν χιτῶνας,
 Γυμναὶ τί πορρίσθησαν ἢ σὺν θυγος καὶ μήτηρ,
 Ἡ βεβαρῆται αὐτῇ, καὶ βολαμνία κλῆσιν,
 Καὶ τῶτον μὲν ἐπαύσαν τῆς κατὰ Ῥώμης μάχης,
 Ἡ Ῥώμη αὖ ἐπέγνωκε τιμᾶν τὸς σὺν ὄργετας.
 Ἀλλὰ λιταῖς ταῖς τῆς μητρὸς παυθεῖς, καὶ τῆς σὺν θυγος,
 Γόλιμον μὲν κατέπαυσε τὸν κατὰ τῶν Ῥωμαίων.

560 Αὐτὸς τῶν Κοριόλανος ἢ ἀφ' ὧν, καὶ τῶν Ῥωμαίων,
 Πρὸς ἄλλῃ γῆν ἀπέδραμε, τῇ λυπῇ βεβλημένος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
 Ἀγαυῶν, τὸν ἵον προδιδοῦσιν εἰς
 θάλατταν. ξα.

Τὸν Ἀντίοχον πρὸς τὴν γέννησιν παῖδες ἐξ ἀρμονίας,
 Πολυδώρου, καὶ τέρας αἶψα σὺν τῷ θυγατρὶ ὄρεται,
 Ἰνῶ, σέμελιν, Ἀγαυῇ, μετὰ τῆς αὐτονομίας,
 Λαβδακος, πολυδώρου παῖς, ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἰδὼς,
 Ἰνὸς καὶ τῷ ἀδελφῷ, λείαρχος μελιπρότης.
 Πονθῶν δ' ἢ παῖς ἐχίονος καὶ Ἀγαυῆς ὑπὲρ χει-
 Τῆς αὐτονομίας ἢ αὐτῆς παῖς, καὶ τῷ ἀρσένει,
 Τῷ τῶν ἡερῶν ἐφ' ὤμων, παῖς ὁ ἀντιόχου ἐφ' ὤμων.
 570 Ὁς ὑδαρῶνι κυνηγῶν, ἐκ σφῶν κυνῶν ἐβράβη.
 Ἐν ἢ σέμελιν καὶ Διὸς, Διόνυσος ἐτ' ἐχθρῶν.
 Ὅσπρ' εἰς θῆρας μετ' αὐλῶν καὶ κούρων ἐπ' ἐτ' ἐχθρῶν,
 Θάνατον αὐτῷ ποιεῖν, δειράται τῷ πονθῶντι.

Servus autem Vindicius illic absconditus,
 Dicit insidias Bruto atq; Collatino.
 Brutus autem re comperta, occidit securi filios,
 Collatino permittens filios proprios iudicare.

DE EO, QVOD COCCIANVS
 Coriolanum. 60.

Non ipse Coccianus, et alij complures,
 Quotquot composuerunt gesta Romanorum.
 Hæc de Coriolano hoc dicunt Marco.
 Marcus iste prius uocatus etiam Gneus,
 Deinde Coriolanus cum his uocatus est.
 Romani Coriolanum urbem oppugnantes,
 Vt in fugam uersi sunt omnes fortiter,
 Ipse in hostilem urbem uersus, et solus
 Apertam inueniens, exussit illam.
 Splendida autem sublata flamma, ascendens equum,
 Impetu multo a tergo irruit in Barbaros,
 Qui Romanis insectationem inuertibilem faciebant.
 Qui conuersi, et ignem ardentem uidentes urbem,
 Et uastatam esse arbitrati, fugerunt alio.
 Ipse Romanis seruatis, populatus et urbem,
 Quam Coriolanum diximus uocatam esse:
 Ad id quod prius uocabatur Marcus atq; Gneus,
 Habuit et Coriolanus ex trophæo nomen.
 Vt autem inuidia solita est facere beneficis,
 Post paululum in disceptationibus multant uirum.
 Vehementer autem perturbatus uir furore maximo,
 Relicta uxore sua, matre, atq; patria,
 Ad Coriblos uenit, et amplexantur uirum,
 Et sanè exercitum quoq; duxerunt contra Romanos.
 Et nisi post congregationem illius belli,
 Currentes confcidissent suas tunicas,
 Nudeq; circumstetissent et uxor atq; mater,
 Veturiaq; ipsa et Volumnia nomine,
 Et huc uix sedarūt ab insituito contra Romam prelio,
 Roma certè statuisset honorare beneficos.
 Sed precibus matris sedatus, atq; coniugis,
 Bellum quidem remisit contra Romanos susceptum.
 Ipse autem Coriolis reliquis atq; Romanis,
 Ad aliam terram profugit maxore lacesitus.

DE EO, QVOD ANTIOCHEVS
 Agæum filium prodentem in
 mortem. 61.

Admo quinq; nascuntur filij ex Harmonia,
 Polydorus, et quatuor cum hoc filia,
 Ino, Semele, Agæus, cum Autonoe.
 Labdacus Polydori filius a Nyctæide,
 Inois atq; Athamantis Learchus Melicertes,
 Pentheus autem filius Echionis et Agæus fuit.
 Autonoe autem ipsius filius, et Aristæi,
 Fructuum inuentoris, filius Actæon fuit.
 Qui in Cithærone uenans, a suis canibus uoratus est.
 Ex Semele autem atq; Ioue Bacchus genitus est,
 Qui ad Thebas cum tibijs atq; comis accurrens,
 Miraq; faciens constringitur a Pentheo.

αὐθις Μόνος λυθείς ἢ τῶν δεισμῶν, ἴδρεαι σιωλὺ ταῖς βάνχαις,
 σιωλὺ ὡς μία καὶ ἡ μήτηρ ἡν πενθεὺς τῷ ῥηθόστος.
 Οὔτε πένθος πατασσοποιῶν θελήσας τὰς βανχίας,
 Τῷ ἡθαιρῶνι προσελθῶν, ἀνέβη πρὸς ἐλάτῳ.
 Δόξας ἢ ταῦρος τῇ μητρὶ καὶ τῶν βανχῶν ταῖς ἀλλαις,
 Καταρξασάσης τῆς μητρὸς, εἰς μέλην διεισπλάσθην.
 ἢ τις καὶ ἴεπέτα γνήσασθό δεινόν, ὁδύρεται τὸ πάθος.

Ὁ δὲ περὶ δὲ μὴν μὴν δὲ ταῖς βάνχαις γράφει.
 Ὁ δὲ ἰωάννης χρονικὸς ἀλληγοῦν περὶ λέγει.
 Γονθός τε καὶ ὁ λάβδακος, μάλλον πενθούς ἢ πατέρων,
 Αἰρημοῦν τῶν λογῶν ἐγγόνων τῶν τῷ ἰάδμω,
 ὑπὸ τῷ μόνῳ ἀκταίνους αὐτῷ ἴπῳ ἡνὼν ἰδίωμ,
 Λιάρχῳ μελιέρῳ ἢ πατρὸς πατρὸς μητρός τε,
 Εἶχε ἐλπίδα πατασσοποιῶν τὰ σὺν ἴπῳ καὶ τὴν θρόνον.
 Ὡς δὲ ἦν ὡς διόνυσος ἐγγόνων νόθον καὶ δόμω,
 Ἀντιποικίλῳ τῆς ἀρχῆς, δεισμοῦ κρατήσας τῶτον.
 Λύσας λιταῖς ἢ τῆς μητρὸς, πένθει δόλοισι τῶτον.
 Διπλὸν μῦθον ἐπλάσαν, ἐκ τῆς μητρὸς κτανθῶναι.
 Εἰς ἢ τῶτον, τῆς μητρὸς εἰρήνην προσδοκῶν.

H APA MARGITHN ME

οἶα: ξβ.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ πίνακι τεταρτῶν ἰσοθῶν,
 Τὸ νῦν μαργίτην σύρξ μοι ἐπιγραφὴν ἢ φέρει,
 Τῷ μελιτέρῳ πέρι τε, καὶ μωραίνοντων ἄλλων.
 Οὗτος παυφρονιμώτατος ὡν γέρον ὁ μαργίτης,
 Εξανηρώτα, τίς αὐτὸν ἐκνυμονήσας βρέφος,
 Ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγούνησεν. ἀρὸ πατὴρ, ἢ μήτηρ.
 Ομηρος βίβλῳ ἐγράφον εἰς τῶτον τὸν μαργίτην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΑΚΡΥΟΥΣΗΣ ΕΝ ΣΙ-
 πύλῳ λθίνης νιόβης. κέται ἢ ἡ ἰσοθῶν ἐν τῷ τῶν
 προτέρων ἰσοθῶν πίνακι, ῥ. μ. α. ἀτελής ὡς καὶ
 αὐτῇ, βραχεῖ τι νιόβῳ. αἱ δὲ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν
 φανιδῶσαν τοῖς γρατῖταις, καὶ ἴσται τῶν φιλο-
 πόνων τίς ταύτας ἐκ τῶν ὠνησσομένων, συρεῖν, καὶ
 μεταγράφει, καὶ συνθεῖναι ταῖς
 λαπύσαις. ξγ.

ΝΙΟΒΗ ΠΑΙΔΩΝ Τῶν αὐτῆς κατ' ἡμερῶν θανόντων,
 Ὄρεαι σιπύλῳ λυδικῷ πρὸς λίθον ἐκτραπέσσα,
 Ὅμως ἐθρῖται τὸ δεινόν, ὡς γράφουσιν οἱ μῦθοι,
 Εκατὸν ἴσται ἀρῶσθον καὶ μίαν ὑπεργμονῶν.
 Τοῖς ὀπίδῳν ὀνύσας ταύτην τῶν ἰσοθῶν,
 * μόνῳ κατὰ πλάτος τε, καὶ κατ' ἀλληγοῖαν.
 Καὶ ἔστιν ἀτελής, δι' ἃς αἰτίας ἐφῆν.

ῥ. μ. α.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἸΣΤΗΡΗΣ ΤΟΥ ΕΝ

αἰγυπτίαις θήβαις, μέμνονος. ξδ.

Ὁ Μέμνων παῖς ἡν τιθωνῶν τῷ ἀδελφῷ περιάμῳ,
 Ἐξ αἰθιοπῶν ἐπελθῶν, σύμμαχος τρώων γένος,
 Ἀνῆλθον τῇ μάχῃ μὲν χόρσιν ἐξ ἀχιλλεύς.
 Ἐρ τῇ πατρίδι δὲ ἀπαχθεῖς, ἐτάφην τῇ οἰκίᾳ.
 ῥ. μ. α. Καὶ ἴσται τῶν γέρονε πυρροποικίλῳ λίθῳ,
 Μηχανῇ, χαρμῶσιν δὲ ἡμέρας πέμπει μέλος.
 Διπλὸν ἐπιγυννύμενος μητρὸς τῇ παρσίᾳ.
 Τῇ ἢ νυκτὶ τὶ γοῶν ἐμπαλῶν ἔδωκε μέλος.

ΠΕΡΙ

Solus aut solutus à vinculis, in montanis erat cū Bac-
 Quarum una mater erat Penthei dicti. (chis,

Qui Pentheus explorare volens Bacchas,
 Cithæronem accedens, ascendit ad abietem:
 Visus autem taurus matri, ex Bacchis alijs,
 Incipiente matre, in membra discriptus est.
 Deinde ipsa agnoscens facinus, lamēiatur cōmissum. 580

Euripides fabulose sic de Bacchis scribit:
 Ioannes autem thronicus inuertens dicubi dicit,
 Pentheus atq; Labdæus, magis aut Pentheus amplius,
 Interfectis reliquis filijs Cadmi,
 Actæone quidem ipso à proprijs cantibus,
 Learcho ex Melicerte à patre matreq;,
 Habuit spem obtinendi sceptrum atq; sedes.
 Vt autem audiuit Dionysium filium spurium Cadmi,
 Acquirere regnū, in uinculis detinet cōprehensum hūc.
 Soluens autem precibus matris, occiditur dolis huius. 590
 Quapropter fabulā finxerūt, à matre occisum fuisse.
 Ego autem hoc, matris dixi proditorem.

NUNQVID MARGITEM ME
arbitratur. 62.

IN secunda tabula quartam historiam,
 I Nunc margiten inuenies mihi. inscriptionē aut fert,
 Melitide de, atq; stultē agentibus alijs.
 Iste prudentissimus existens senex Margites,
 Exquirebat quis ipsum conceptum infantem
 Ex uentre genuisset, pater ne an mater.
 Homerius librum scripsit in hunc Margitem.

DE FLENTE IN SIPYLO LA-
 pidea Niobe. Sita autem est historia in prio-
 rum historiarum tabula 141. imperfecta exi-
 stens ex ipsa, breui quadam oratione. Ceteræ
 uerò post ipsam, deletæ sunt à militibus: et quæ-
 ras aliquis studiosus has ex his qui emerunt, in-
 uenire, ex transcribere, atq; compo-
 nere cum reliquis. 63.

NIOBE filijs suis in die uno mortuis,
 Monte Sipylo Lydico in lapidem conuersa,
 Tamen lugebat uehementer, ut scribunt fabulæ,
 Centesimaquadragesima una quæ fuisse.
 Retro inuenies hanc historiam,
 Scriptam latē, ex iuxta allegoriam:
 Quāuis est imperfectissima, propter quas causas dixi.

DE CIPPO, QVI EST IN
Aegyptijs Thebis, Memnonis. 64.

MEMNON filius erat Tithoni, fratris Priami,
 Ex Aethiopia profectus, socius Troianorū generi
 Occisus est in pugna quidem manibus Achillis.
 In patriam autem relatus, sepultus est domi.
 Et columna huic fuit rubri uarij lapidis,
 Fabrefacta, letum autem die mittit cantum,
 Velut letatus matris presentia.
 Noctū autem flebile quoddam contrā canit carmen.

DE

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΙ-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΒΟΣ. § 1.

Η Σιδερεῖς λίθος τις τυγχάνει, κατ' ὀρέα,
 ἢ ἀσπιδόεσσι ταῖς πηγαῖς εἰ λίοι τις, ὡς γράφει,
 καὶ οἷς ἐτ' ὁροῖς ἢ φθοῖς, ἀν' ὁρωτῆσας τάντ' ἑν,
 ὡς πορ' παιδὸς νιογίλῃ τάντης φωνὴν ἀκούει,
 Μαντεύσονται ἀλλήως περὶ πραγμάτων πάσιμων.

620 Εἴτα ἢ ἀποφύχεται, καθάπορ' τεθνηκῖα.

Εν ταύτης καὶ ὁ ἔλκοντος πόρῃσι τρεῖς ἐφ' ἡ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΩΣ Η ΜΑΓΝΗΣΙΑ

λίθος, ἢ καὶ ἡράκλειος καλεῖται, ἀλ-

λα ἢ ἡ σιδερεῖς ἐστίν, ὅρα

τῶ σιδερεῖ. § 2.

Η Μάγνησος ἢ λίθος μὲν, τὸν σίδερον ἐλκύει,
 ἢς τὴν ὀκλίαν, καὶ τὴν μορφὴν, καὶ ἐτ' ὅρα βραχίονα,
 καὶ ὡς καθέλκει πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν τῶ σιδερεῖ,
 Πρὸς τὸν προσηρῆται μὲν. ἄλλα ἢ νῦν ὁρῶμεν.
 Τὴν λίθον τάντ' ἑν μάγνησιν, φωνὴν τινος γυναικὸς
 Λάβρα θείας ὑπὸ δέμνιον, τῇ γυναικὶ ὁρώτα,
 καὶ μόνῃ πάσας ἔπεισεν οἱ ταύτης τὰς ἀμαρτίας.
 Ἡ τῆς φωνῆς ὡς πρὸν τὴν γλῶτ' ἐξελιδῆσιν οἱ τάχει.
 630 Ἀνδ' ἐστὶν ἀνὰ μαρτύριον, αὐδ' ἐστὶ τῶν ἀπ' αἰσῶν,
 Ἐκτείνετο πορ' ἑλκυστὰ χεῖρας τῶ σὺν τραχύλῳ.
 Οἶδεν καὶ ἄλλα πορ' ἑλκυστὰ χεῖρας τε καὶ βατράχων
 ὅσα ποιεῖ, καθ' ὅσοντας αὐδ' ἄρα τ' ἐκ γυναικῶν,
 τοῖς ὁρωτῶσι προσελθὼν αὐτῶν τὰ ἐπ' αἰσμονά.
 Ἀρκὰ ἢ τὰ μαγνιτιδὸς ἀπορ' τῶν νῦν ἐρήκει.
 Τάντ' ἑν καὶ δύο ἀδελφοὶ ἐχθροὶν ὄντες ἀλλήλοις,
 Κατέχοντες, ἐκτρέπονται τῆς μάχης πρὸς φιλίαν.
 καὶ τις ἑλκυστὸν τάντ' ἑν, ἢ ἑλκυστὸν καὶ λόγιον,
 καὶ τὰς συχὰς ἀποκλονοῖ τῶν ἑλκυστῶν τάντ' ἑν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΥΤΩΝ ΑΡ-

γύρων. § 3.

640 **Λ** Εἰσοὶ τὴν ὑδραργύρον πάντες ὄρα χρυσίον,
 τὸ ποταμὸν δ' οἱ θέλοντες ταύτης τρεῖς ὄρα κλέψαι,
 Βόθρες ἐρύττουν πολλὰς τῶ ποταμὸν μακρόθεν,
 Εἴτα ἰππεὶά τ' ἄριστον χρυσὸν βαλόντες ὁρός,
 Λέγουσι πλυσίνασθαι μὲν τῶ ποταμὸν τῇ νότῃ,
 Εὐθὺς ἢ φθύνει, ὡς πρὸς πάλιν εἰς ὀπίθιαν.
 Εἰς βόθρες δ' ἡ ὑδραργύρος διακίνασθαι ἐμπίπτει,
 Εἰς αὐτὸν ἐλθόντες ἀχρυσὸν συλλέγουσιν ἐκείνῳ.

ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΕΤΕΡΩΝ, ΠΑΡΑ-

δράμῳ τὸς ὁρωτας. § 4.

Πανταρῶν λίθος ὅσα τις, τὸς λίθος ἐπισπάται,
 Ὁμῶς χρυσὸν τε καὶ τινὰς βοθροῖς ἐγγυαλὰς εἶσας,
 650 Ὡς ἡ μαγνιτις σίδερον εἰσθῶν ἐπισπᾷται,
 καθάπορ' καὶ ἡ ἡλεκτρος, ἢ λέγει βόρην ἰκλῶν,
 καὶ αὐτὴ ἐπισπᾷται γὰρ τὰς φύσεις τῶν ἀχρύων,
 Δάκρυον ὡς ἀποφύχεται. τὴν ἄλλαν γὰρ ὡς λέγω,
 ἡλεκτρον τὴν χαλκὴν ἔσταν. τὰς ἢ λοτῶν ἀνὰ μέσους
 Εὐ μετὰ ἄλλων ἄλλων τε, καὶ λίθων διαγράφει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΛΛ' Ο ΣΟΦΗΛΛΟΥ

παῖς ὡς ἐκ σοφοκλῆς. § 5.

Ο Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς, ὃς τῶν σοφίλλων,
 Εἰς δράματι τὸ αἰαντὸς, πλὴν τῶ μαγνητοφόρου,

Τύτον

DE VATICINIIS SIDERITI-

dis lapidis. 65.

Sideritis lapis quidam est, iuxta Orpheum,
 Quem perpetuis fontibus si abluat quis, ut scribit,
 Et quibuscumque alijs uero inquit: percunctatus hunc,
 Velut pueri recentis huius uocem exaudiet,
 Vaticinantem uere de rebus omnibus.

Deinde autem frigesit, uelut mortuus.

Ex hac etiam Helenus populationem Troiae dixit.

DE EO, QVO PACTO MAGNES-

sa lapis, qui ex Hercules uocatus, alius
 uero quam Sideritis est, amat

ferrum. 66.

Magnessius lapis quidem ferrum trahit,
 Cuius tractum, et figuram, et alia pauca,
 Et quemadmodum ad se trahat naturam ferri,
 Prius dixeramus: alia uero nunc dicemus.
 Lapide hoc Magnessa, strato alicuius mulieris
 Clam posito sub lectum, mulierem interroga,
 Et sola dicet omnia tibi sua peccata,
 Vel a lecto in terra delabatur cito.
 Si uero fuerit absque peccato, si fuerit ex non lapsis,
 Extendet circumplexa manibus collum tuum.
 Nomina et alia multa auferam atque ranarum,
 Quae faciunt, ut dormientes uiri ac mulieres
 Interrogati alloquantur suos lapsus.
 Sufficiant autem quae de magnete modo dixi.
 Hunc et duo fratres inimici inter se
 Detinentes, uertuntur a pugna ad amicitias.
 Et quispiam hanc detinet, mulcet ac persuadet rationi.
 Et uota adimplet detinentium hanc.

DE FUSILIBVS AR-

gentis. 67.

Dicunt hydrargyron omnes, amare aurum.
 Fluuij autem uolentes huius aliquod fluenti furari,
 Cuniculos fodiunt multos, a fluuiio longe,
 Deinde equitem celerem aurea cingentes pelle,
 Iubent appropinquare quidem fluuij capiti,
 Statim autem fugere, ut alatos, rursum retrò.
 In cuniculos autem hydrargyros persequens incidit,
 Ex quibus uenientes sine auro colligunt illam.

DE LAPIDIBVS ALIIS, PRAE-

termitto amores. 68.

PAntarbe lapis existens quidam, lapides attrahit,
 Simul aurumque quoddam fossis immisissus.
 Velut magnes ferrum solet attrahere.
 Quemadmodum et electrum, quod dicis Berenicen,
 Et ipsum attrahit enim naturas palearum,
 Lachryma existens arborum quaedam: aliud enim non dico,
 Electrum aes imitans. ceteras autem uires
 Sino metallorum aliorum et lapidum describere.

DE HOC, SED SOPHILLI FI-

lius non permittit Sophocles. 69.

Sophocles tragicus, filius existens Sophilli,
 In dramate Aiacis, uerum flagelliferi,

Ἰάκω

Τότερον φέρεται τὸν αἰαντὰ ὑπὸ τῷ τελαμωνίῳ,
 Γρὸς εὐρυσάκευ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐκ τεμεσσης
 Λέγοντα, τὸ μὲν φρονεῖν γὰρ κατὰ ἀνδρῶν ἡλικίαν.
 PAROEMIA, H PERI TOY, SY T.P.O.
 σας, σὺ καὶ ἰάσαιτο. ο.

Οἱ Ἕλληες ἐκπλέοντες τῇ ἰατρῇ τρώων μάχῃ,
 Ως τῇ παρὰ τὸν ἰάκιννον παρὰ βαλὸν μυσίαν.
 Τηλέφῳ συναράξαντος μάχῃ, συνεκλονοῦντο.
 Γαῖς δὲ ὅτος λίον τῆλεφος αὐγῆς καὶ ἡρακλῆος.
 Οὐδ' Ἀχιλλεύς ἰατὰ μὲν τῆλεφον τότε τρώας,
 Υἱὸς δὲ ἀνὰ τρῶσιν ἐκείνῳ προσελθόντα.

PERI THS EZ OYRANOY GENO-
 μόνῃς φωνῆς, πρὸς μακρὸν ἰεδοδίκιον. ο α.

ΕΝ παραλλήλοις πλάταρχος ὁ χαρωνὸς πρὸ γράφῃ.
 Υπαὶ τὸν ὄντα ἰαμῖλλον τὸ γόνυ τῶν ῥωμαίων.
 Οφρακιδίῳ καὶ παρ' αὐτῶν εἰς ἀρδιατάς χάραν.
 Μαρκὸς δὲ τις ἰεδοδίκιος ὁρχόμενος ἀγρόθεν,
 Εξ ὕραυ ἰατῆκον ὅτω φωνῆς λεγόμενος.
 Ω μαρὶ σὺ ἰεδοδίκι, τὰ δὲ ῥωμαῖοις λέγῃ.
 Δι' ἀδίκίας τὴν ὑμῶν ἐπιδέχεται γαλατάς.
 Μετὰ μικρὸν καὶ γέγονεν ἡ πρόρρησις ἐκείνη.
 Αναξ γὰρ βροχὸς γαλατῶν ἐπὶ ὄρῃσιν ἐκείνην.

PERI MIDEIAS FOLEWS ο β.

ΜΗΔΕΙΑΣ τῆς αἰγῆς μόνῃ, ἥτα σὺ τῇ διφθόγγῳ.
 ΜΗΔΕΙΑΣ χώρας μέδωρ ἥ, ἥτα σὺ τῇ ἰώτῃ.
 Απὸ τῇ μέδῃ τῷ παιδὸς ΜΗΔΕΙΑΣ οὐδὲν ἰαμῖον.
 ΜΗΔΕΙΑΣ ἥ τῆς πόλεως, ἰώτα σὺ διφθόγγῳ.
 Μιδας γὰρ ὁ χρυσομανὴς, μίδειαν πόλιν κτίσας.
 Αἱ πόλεις διφθόγγισιν ἴσαι, αἱ χώραι δὲ ἰώτα.
 Μιδία χώρα λέγεται γὰρ, μίδειαν ἥ πόλιν.
 Ως ἰταλία λέγεται τῶν ἱαλαυρῶν ἡ χώρα,
 Τῶν ἱαλαυρῶν ἡ χώρα τε, καὶ ἡ τῶν λαγκιδάρων.
 Αττάλεια τυγχάνει ἥ πόλις τῆς παμφυλίας.

Οὕτω μιδία χώρα μόνῃ, μίδειαν ἥ ἡ πόλιν,
 Ἡ μιδας ὁ χρυσομανὴς ἐκτίσας, ὅσπορ εἶπον.
 Ράδι καὶ πόνυ δίχα ἥ λαβὼν τὴν βασιλείαν,
 Ως ὁ σαβῆς, ὡς ὁ διαβῆς, ὡς τῆλλος ὁ σόβης.
 Ως λέων, ὡς βασιλεὺς ὁ μακεδὼν, καὶ ἄλλοι.
 Μιδας γὰρ ὅτος ἀμαρτύνει τῶν ἀφροτρεῶν ὄντων.
 Βόας λαβὼν καὶ ἀφροτρον, ἐξῆλθεν ἀφροτρεῶν.
 Οἱ φρύγες δὲ ἀνὰ κράτος, ποιεῖσι βασιλείαν.
 Αναξ γὰρ χρυσόν τις, συνέθεντο συνθέτας,
 Τὸν πρῶτον δι' ὁρχόμενον ποιῶσαι βασιλείαν.
 Οὗτος ἥ πρῶτος διελάων, συνέχευσε τὸ κράτος,
 Ο κτήτωρ, ὅσπορ ἐφηνεν, τῆς πόλεως μιδείας,
 Ἡ δὲ ἰώτα γράφειν σε χρεῖον, σὺ τῇ διφθόγγῳ.
 Μιδίας ἥ τὸ κύριον, ὁ τύφας Δημοθρόνῳ,
 Ως μιδίων καὶ γελασῆς, διφθόγγου σὺ ἰώτα.

PERI DIAVLOY, STADIOY, KAI
 ἐτόρῳ. ο γ.

ΠΡὶν γὰρ διὰ τὸν ὀνόμαζον, τὸν ἀρόμον τὸν ὀπλίτην,
 Ο τρέχων μετὰ ὀπλῳ ἥ, ὅρθιον εἶχε ἀρόμον,
 Κἀμπύριον ὀδῶν ὀδῶν, ὅς γὰρ διὰ τὸν μετὰ τὸτο.
 Δίαυλος ἀρόμος ὁ διπλῆς, ὅς γὰρ ποιεῖν ἡμπίτυρα.
 Ο δολιχὸς ἐπὶ ἀρόμοις, τρεῖς γὰρ ἡμπίτυρας εἶχε.

Hunc refert Aiace filium Telamonis,
 Ad Eurysacem filium suum ex Tecmessa
 Dicentem, non sapere enim admodum iucundum malum. 660
 PAROEMIA, TV VVLNERASTI,
 tu & medeberis. 70.

GRæci enavigantes in Troianorum pugnam,
 Ut quæ est apud Caicum appulerunt Mysie,
 Telepho excitante pugnam, simul turbabantur.
 Filius autem iste erat Telephus, Angæ atq; Hercules.
 Quem Achilles in femore Telephum cum vulnèrasset,
 Deinde rursus curavit illum accedentem.

DE COELITVS EMISSA VOCE
 ad Marcum Ceddicium. 71.

IN parallelis Plutarchus Charoneus alicubi scribit,
 Consulẽm existentẽm Camillum gẽtis Romanorum,
 Exulem factum ab ipsis in Ardeatas regionem.
 Marcus autem quissiam Ceddicius ueniens ex agro, 670
 E' cælo audiuit sic uocẽm dicentẽm.
 O Marce tu Ceddici, hæc Romanis dic,
 Propter iniustitias uestras suscipitis Gallos.
 Post paulum etiam perfecta est prædictio illa. (mam.
 Imperator enim Brẽnus Gallorũ, depopulatus est Ro

DE MIDIA VRBE. 72.

MEdæ Acetæ quidẽm, et a cum diphthongo.
 Media uerò regionis Medorum, et a cum iota,
 A' Medo filio Medæe habentis nomen.
 Midias autem urbis, iota cum diphthongo:
 Midas enim auro infans, Midiam urbem condit. 680
 Vrbes diphthongum habent, regiones per iota:
 Mediam regionem dices enim, Mideiam autẽ urbem.
 Sicut Italia dicitur, Calabrorum regio,
 Calabrorum inquam regio, & Longobardorum.
 Attaleia autem est urbs Pamphylia:

Sic Media regio quidẽm, Mideia autem urbs,
 Quam Midas auro infans condidit, ut dixi:
 Facile autem, & labore sine accipiens regnum,
 Velut Saul, uelut David, ut Tullius Seruius,
 Ut Leo, ut Basilus ille Macedo, atq; alij. 690
 Midas enim iste t auriga existens arantium,
 Boues accipiens atq; aratrum, egressus est araturus.
 Phryges autem rapientes, faciunt regem.
 Rege enim orbat, pacti sunt pacta,
 Primum pertransẽntem facere regem.
 Iste autẽ primus cũ pertransisset, asequutus est imperiũ,
 Conditor, ut diximus, urbis Mideiæ,
 Quam per iota scribere te decet cum diphthongo,
 Meidias autẽ propriũ, qui uerberauit Demosthenem,
 Velut ridens atq; ridiculus, diphthongo cum iota. 700

DE DIAVLO, STADIO,
 atq; alijs. 73.

ANtea stadium nominabant, cursum armatum.
 Currens cum armis autem rectum habebat cursum,
 Flectens omnino nequaquam: stadium quidẽm hoc.
 Dialulus cursus duplus, unam faciens flexionem.
 Dolichus autẽ septem cursus, tres flexiones autẽ habuit,

carpentarius

Καὶ

Et

Καὶ τὸ ἡμακτῆρος ἥμισυ. ἦσαν ἃ ὅπλων αὐτῶν.
Ο τέρως ἡν δρόμος ἢ, ἡμακτῆρων δωδεκάστος.

ΠΕΡΙ ΛΩΤΟΥ. ο δ.

Λωτὸν καὶ τὴν ἀγρίαν μὲν ἡκαῖσαι τὴν βοτάνην,
Καὶ δασύδρον τι καθέσκηκε, Διόδωρος ὡς γράφει,
710 Ἐν τόποις τοῖς γαδίρεων τε, καὶ τόποις τοῖς αἰγυπῆ,
Ποῖον ἡκαρπὸν ὡς λίνα μόνον, ἐξ ὃ ποιῶσι πᾶσι.
Μέμνηται καὶ ἡρόδοτος, ὅτι λατὴ νυκτὶ ἐφύον.
Τινὲς λατὸν δὲ λέγουσι, τί ἡκαῖσαι δὲ νείων.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΡΗΝΩΝ. ο ε.

Τρεῖς ἦσαν αἱ σειρήνες μὲν ὧσιν κηλῶσαι πάντας,
Ἡ λυονόη, λίγεια, μετὰ τῆς παρθενόης.
Ἄλλοι ἀγλαοφῆμιν ἢ φασι, ἀγλαονόην,
Καὶ τρίτην θελξίπειαν. ἦσαν ἢ θυγατέρες
Τῆς ἀχιλλεύς ποταμῶ, καὶ τῆς ψυχρῆς μύσης.
Εὕρησ αὐτὴν τοῖς ἐπιδρὺν εἰς πλάτος γεγραμμένην,
720 Οὐδὲν τετρακαίδεκάτορον ταῖς πρώταις ἰσοῖαις.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΔΑΜΝΕΙΩΝ ΦΑΡ-
μάκων. ο ς.

Ομηρος τὴν πολὺδαμναν φησὶ τὴν αἰγυπῆαν,
Εἶναι γυναικα θῶος μὲν αἰγυπῆ βασιλέως,
Οἱ τινὲς ὑπεδέξαντο μὲνέλαον, ἑλόντων,
Ἀνέμοις πρὸς τὴν αἰγυπῆ βασιλῆος ἐκρυφόντας,
Καὶ δωροῖς ἡμέταντο τῶν ἀφειχρόντων,
Οὐδὲν μὲν τὸν μὲνέλαον, πολὺδαμνα δὲ ἑλόντων.
Καὶ φάρμακον λαβέδανον τῶν ὀδυνῶν δωρεῖται.
ὁ βάλλουσα πρὸς οἶνον μὲν, αὐτὴς ἐκ τῆς πίονος,
Εἴηρει τὸν θλίψαν αὐτὴν μὲν ὁ μακρόν μακρόθεν,
730 ὥς μὴ διακρύσαι μνησάμενος, καὶ σφαττομένονας βλέπει
Γατρία τε καὶ ἀδελφόν, εἶτε καὶ φίλον παῖδα.
Τὴς μετὰ οἶνον λόγος πρὶν ἑλόντος θελκτικῆς,
Ἐν ὀδυνῶν φάρμακον λαβέδανον εἰρήκει.
Ὅν ἀπαικὸς, καὶ φάρμακα τὴν αἰγυπῆαν ἐκτεῖναι,
Λαβέδανον, καὶ πάντοτε τῶν ἀπορήτων θλίψας.
Καὶ γὰρ καὶ τὴς αἰθίρας τὴς ἀπαθείας ἀνῶ,
Μήτε πλοῦτος, μήτε τομαῖς, μὴ λίσσεσσι, μὴ δὲ ἄλλοις
Ἀναρῶν ἀλγυνέσθαι, φέρειν ἢ πάντα ῥᾶτα,
Ὡς ἄλλος τινὲς πάσχοντος δουκὸς τοῖς φαρμάκοις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑ-
πνὸν τῆς πατρίδος μεγάλης σὺν δαίμο-
νίας ἱερέτῳ δουκὶ. ο ζ.

740 Τὸν ὀδυσσεᾶ ὁμηρος φησὶν ἐν ὀδυσσεᾷ,
Τῆς ἡλυφῆς ἀθανάτων ὑποσχωμένονος τῶτον.
Εἰ συνδιδάγει μετ' αὐτῆς καὶ συνδιδωτὴ θελήσει,
Μηδὶ ὡς βαλὼν ἡλῶναι μὲν, ἀλλὰ θανέειν θελήσει,
Ἰδόντα μόνον καὶ ἡλυφὸν τῇ εἰαυτῇ πατρίδι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑἰΔΩ, ΤΟΥ ΠΡΟΣ
ἀνολίον, θαρσύνος ἢ πρὸς
ἄλδον. ο η.

Τὸν ἀδελφὸν ἡσίοδος ἀργίας ἀποτρέπων,
Γόρπον, φησὶ, μοι ἀδελφε, αἰδέως σοι ὑπερχέτω,
Εἰς τὸ μὴ τερνύσθαι σε καὶ αἰδοῖναι γονίδια.
Θάρσυνος καὶ τόλμης ἢ πολλῇ πρὸς ἄλδον τε καὶ πλῆστον.

ΠΕΡΙ

Et reuerfionis dimidium, erant autem armis sine.
Tetrurus autem cursus erat flexionum duodecim.

DE LOTO. 74.

Loton ἢ agrestem uocant herbam,
Et arbor quædam fuit, Diodorus ut scribit,
In locis Gadirensium, ἢ locis Aegypti,
Faciens fructum ut fabam, ex quo faciunt pines.
Meminit ἢ Herodotus, quem lotum nunc dixi.
Quidam aut lotum dicunt, quidpiā cannosum in Nilo.

DE SIRENIBVS. 75.

Tres Sirenes quidem erant, cantu mulcetes omnes,
Leucosia, Ligea, cum Parthenope.
Alij Aglaophamam autem dicunt, Aglaonoën,
Et tertiam Thelxiepeian, erant autem filie
Acheloï fluij, ἢ Terpsichoræ Musæ.
Inuenies ipsam retro latè scriptam,
Existente quartâ ἢ decimam in prioribus historijs.

ὁ πρῶτον

DE POLYDAMNEIS PHAR-
macis. 76.

Homerus Polydamnen inquit Aegyptiam,
Esse uxorem Thonis quidem Aegypti regis,
Qui exceperunt Menelaum, Helenam,
Ventis in Aegyptum ui electos,
Et donis remunerabant hos dignissimis,
Thon quidem Menelaum, Polydamna autē Helenam.
Et pharmacum obliuionem inducens dolorum donat,
Quod cum iecerit in uinū quidē, si quis ex hoc bibat,
Seruabat hunc à pressuris eodem die longē,
Vt non fleret omnino, etiam si ingulatos uideret
Patrem ἢ fratrem, siue etiam charum filium.
Sermones aut post uinum antea Helena illecebrofos,
In Odyssea pharmacum obliuionē inducens dixeram.
Non absouit, pharmaca in Aegypto acquisiuisse (ras.
Obliuionē inducētia, atq; sedātia intolerabiles pressu-
Etenim ἢ Aethiops, indolentes audio. (alijs
Neq; uerberibus, neq; incisuris, neq; exustionib; neq;
Dolore afficiētibus egre affici, ferre aut omnia facile,
Velut si alius afficeretur, opinor quibusdā pharmacis.

DE EO, QVOD VLYSSES FV-
mum patriæ magna fælicitate melio-
rem putauit. 77.

Vlysses Homerus dicit in Vlyssæa,
Calypso immortalē cum polliceretur illum facere, θελήσει
Si unā degere cum ipsa, atq; conuiuere uellet,
Neq; omnino uoluisse quidem, sed mori maluisse, καὶ
Videntem solum etiam sumum suæ patriæ.

DE PVDORE QVI EST AD
paupertatem, audacia uerò quæ ad
opulentiam. 78.

Fraterem Hesiodus ab ocio dehortans,
Persa, inquit, mi frater, pudor existat tibi,
Ne pauper tu atq; infelix fias,
Audacia aut et fiducia multa ad opulentiā atq; diuitias.

πρόντα σι

PP DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

προγυμνάσασιν. οδ.

ΡΗΤΟΡΙΚῆν μὲν γίνωσκε τὴν δικηγόρων τέχνην,
 τὴν βίβλου ἑρμογενὸς ἢ σοφιστικὴν μοι ἡλλάμην.
 Αὐτὴ δ' ἢ σοφιστικὴ ῥητορικὴς ἢ βίβλος,
 Ἰονταβίδου ὑπάρχῃ μὲν, εἰς πέντε διαίρεται.
 Εἰς τὰς προγυμνάσματα, γάσεις, καὶ τὰς σύσεις,
 ἰδέας, καὶ πρὸς μέθοδον δεινότητος αὐτῶν τοῖς.
 Ἐν ἑκαστῇ προγυμνάσματι, πῶς γράφει διὰ διδασκῆς,
 ἢ ἑκαστον προγυμνάσμα, δεικνύσας αὐτῶν ὄντων.
 Ἐν γάσῃ τὰς γάσεις ἢ τὰς δεικνύσας διδασκῆς,
 ῥόσοις ἐκαστὴ τέμνεται, καὶ ποίοις κεφαλαῖσι.
 Εἰς τὰς σύσεις λέγει ἢ πῶς ἐφύσθησαν λέοντες,
 Γροῖμια, διήγησις, ἀγῶνας, ἐπιλόγος,
 Καὶ πῶς χρὴ τὰ κεφάλαια τῶν ἀντιδίκων λύειν,
 ῥόσοις καὶ οἷοις τρόποις τε, καὶ πῶς ἢ τὰ οἰκία
 Εἰσάγειν χρὴ κεφάλαια, οἷοις καὶ πόσοις τρόποις
 Αἰ κεφαλῶν ἀγωγὰς, καὶ λύσεις, ἀπὸρ ἔφην,
 Ἀγῶνες ὀνομάζονται ταῦτα διδασκῆς τοῖς.
 Ἐν ταῖς ἰδέαις ἢ, ἐπὶ διδασκῆς τὰς ἰδέας,
 Σαφύειαν, καὶ μέγεθος, κάλλος, γοργότητά τε.
 Ἥθος τε, καὶ ἀλγείαν, δεινότητα αὐτῶν τοῖς.
 Ἐν τῇ σαφύειαν αὐτῇ, τὸ μέγεθος, καὶ ἥθος,
 ἰδέας λέγει γονικὰς, ἐξ ἄλλων συγκατασκευάζει.
 Τὰς ἢ λοιπὰς τὰς τεσσάρων, εἰδιωκτάς λέγει
 Αὐτῇ τε τὴν ἀλγείαν ὑπὸ τὸ ἥθος τὰς τε.
 Ὡς ἐπὶ τὸ ἑρμογενὸς ὁ σοφὴς, καὶ τὰς ἐπὶ τὰς ἰδέας,
 ὅτι ἂν πρὸς τὸν κετέλῃ, ἐξ ἑκάστη μοι δεικνύει.
 Ἐκαστὴ ἢ τῶν εἰδικῶν τῶν ἰδεῶν, ὡς ἔφην,
 Ἀπὸ δ' ὅκτω συνίσταται μεμνῶν, ἀπὸρ μάθει.
 Ἐννοίας, καὶ μεθόδου τε, λέξεως, καὶ σχημάτων,
 Κώλων, συνθέτης, πάντως, αὐτῶν τοῖς καὶ ρυθμῶδε.
 Τὴν ἢ ἰδέαν γίνωσκε ποιότητα τῆς λέξεως,
 Ἀρμόδιον προσώποις τε, πράγμασι προκειμένοις.
 Ἀλλὰς, ἰδέας χρόνους δεικνύει γὰρ εἶδος,
 Τῷ συμβαλῶν ἐπὶ τῶν ἢ, καὶ ἄλλας πανηγύρει.
 Ἀλλὰς οὐ τοῖς ἀλόφοις ἢ, καὶ ἄλλας ἀμφιλόφοις.
 Καὶ ἄλλας παρὰ λόφοις ἢ, καὶ τὰς ἰδέας ἐγγυς,
 Γόας διωάμεν ἔχουσι, τίνα διδασκαλίαν.
 Ἐν τῷ περὶ μεθόδου ἢ δεινότητος, οἱ ἄλλοι
 διδασκῆς τὰ ὁδοῦ τῶν προβλημάτων ποῖα,
 Τὰ ἀλόφα, ἀμφιλόφα, καὶ τὰ τῶν παρὰ λόφου,
 Καὶ πῶς δεῖ μελετᾶν ἑκαστον παύων τῶν.
 Οὗτος οὐ τῷ λυτῶν ἢ, ὡς εἰκονεῖς ἔργας,
 Ταῦτά τοις ἄλλοις βελυβῆς διδασκῆς τῶν ῥητόρων,
 Καὶ διὰ τὴν ἀπάντας ἐξ ἑκαστῶν ὡφελῆς
 Στάσεις τὸν φοιτᾶ μνησθῆναι, καὶ μνησθῆναι ὅτι
 ἰδέας διονύσιον, αὐτὸν ἢ ὁδῶν ἄλλοις.
 Καὶ ἄλλοις τόποις ἄλλας ἢ, ὑποσχεθείς τε πάντα
 Ἐν τῷ περὶ μεθόδου σοὶ δεινότητος διδάσκει,
 Ἀπάντων ἐξελῶν τῶν προπαρασκευασμένων.
 Καὶ ἀπὸρ τινὲς θαυμάσιοι τῶν συνήθων.
 Κεφάλαια ἢ διδασκῆς τὰ ἐκείνη καὶ πῶς τε,
 Ἀπάντων μὲν διὰ λέξεως, καὶ φῶν ὡς ἑκαστῶν.
 Καὶ ταῦτα λέγει μεθόδον δεινότητος τυγχάνειν.

ὡς συνδρά

DE HOC, EXERCET

ipsum præexercitamentis. 79.

Rhetorice mihi scito oratorum artem,
 Librum Hermogenis quidē sophisticū mihi vocare. 750
 Is autem qui sophisticē agit rhetoricē liber,
 Quinq; libri sunt, in quinq; dividitur,
 In præexercitamenta, status atq; inuentiones,
 Ideas, et in methodū uehementiæ cū his. (teat, docet
 In præexercitamentis igitur, quomodo scribere oportet
 Vniquodq; præexercitamentū, cū sint quatuordecim.
 In statibus autem, status tredecim docet,
 Quot unusquisq; dividatur, et qualibus capitibus.
 In inuentionib; aut dicit, quomodo inuenire deceat
 Proemia, narrationem, agonas, epilogos, 760
 Et quomodo oporteat capita aduersariorum soluere,
 Quot, et qualibus modis, et quomodo aut familiaria
 Introdúcere oportet capita, qualibus et quot modis,
 Capitum dictiones, et solutiones, quas dixi,
 Certamina nominantur. hæc docet his.
 In ideis autem, septem docet ideas,
 Claritatē, et magnitudinē, pulchritudinē, seueritatēq;
 Morem, atq; ueritatem, uehementiam cum his.
 Ex quibus claritatem, magnitudinem, atq; morem,
 Ideas dicit genericas, ex alijs compositas: 770
 Ceteras autem quatuor specialissimas dicit.
 Ipsamq; ueritatem sub morem collocat
 Hermogenes sapiens, atq; septem ideas
 Quas prius dixi, sex modō mihi ostendit.
 Vnaqueq; autem specialium idearum, quas dixi,
 Ab octo constituitur particulis, quas disce:
 Notitia, methodo, dictione, figuris,
 Membris, cōpositione, quiete, cumq; his etiā numero.
 Ideam autem intellige, qualitatem orationis, 780
 Concinnam personis et rebus propositis.
 Alijs enim ideis utimur iudiciali specie,
 In consultatione alijs, et alijs in demonstratio,
 Alijs in inopinatis, atq; alijs in dubijs,
 Et alijs in admirabilibus, atq; ideas cognoui sti,
 Quales uires habeant, quam doctrinam.
 In eo autem qui est de methodo uehementiæ, alij
 Docent opinabilia problematum qualia,
 Inopinata, ambigua, et quæ ex admirabilibus, (rum.
 Et quomodo oporteat meditari unūquodq; omnium ho
 Iste in lauacro autem, ut uidetur, cum minxisset, 790
 Eadem uolens cum alijs docere rhetoricum,
 Et reprehendēs cunctos a quib; emolumentū accepit,
 In statibus Phœbæ ammonem, et Minutianum,
 In ideis Dionysium, cum non paucis alijs,
 Et alijs locis alios pollicitus autem omnia se
 In libro de methodo te uehementiæ docturum,
 Omnium oblitus est quæ pollicitus fuerat.
 Quamuis quidam admirabiles huic patrocinentur.
 Capita autem dat triginta et quinq;
 Obscuri molēdini molitricia, et furuū membricina: 800
 Et hæc dicit methodum uehementiæ existere,

Chi

ὁ σωφρονισμὸς καὶ τὸ πρῶτον ὁμοίους ὁμοίους.
 Τρεῖς δὲ οἱ ἀποστόλοις οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ἔπιτροχάλλουσιν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 Μὲν οὐκ ἀποστόλοις οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 Εἰδόναι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει
 ὅτι μὲν ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τὸ πρῶτον ὁμοίους ὁμοίους.
 810 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τὸ πρῶτον ὁμοίους ὁμοίους.
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τὸ πρῶτον ὁμοίους ὁμοίους.
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τὸ πρῶτον ὁμοίους ὁμοίους.
 820 Ταῦτα μὲν ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ ΤΗΣ

Cui adstripluntur alij, uelut similes similibus.
 Tzetzes autem tibi uehementie adumbrat methodos,
 Cursim, breuiter, et harte parcens.
 Methodum tu uehementie intellige nunc discens me,
 Scire omnia, artificioso r'hetorica oratione,
 Vbi quidem non oportet uti omnino procijs.
 Vbi autem oportet, quali, et quomodo, et quousq.
 Et ubi presertim autem, et narrare opus sit.
 Vbi uero non prearrare, neq. etiam narrare.
 Et ubi consutare, et ubi consutare excidit. nere.
 Et ubi conuenit conuisione, ubi aut nō edueniat po.
 Et omnia quomodo, et quādo oportet, et hq. quo scri
 Ideis qualibus unūquodq., atq. odo particulis, (bere,
 Notitue, et methodis autem, dictionibus, figuris, et
 Membris compositis, quolibet, et numeris similiter,
 Omnia ad problemata scribentem te cum dignitate.
 Siue opinabile sit problema, siue ex inopinatis.
 Siue ex ambiguis, siue ex admirabilibus.
 Talis est uis uehementie methodi.
 Hermogenes autem cum suis sapientibus patronis
 Scribant, loquantur, que ipsi in anteuum uenerint.

καταχρη-
σαι, ἢ κα
χρησαι

DE ARCA

Noē. 80.

Manifesta sunt que de arca atq. Noē,
 Et quomodo omne animal purū, et omne ex impū
 In hac conclusit, semen omnium animalium.

DE EMISSIONE CORVI

et columbe ex
arca. 81.

VT autem paulum cessauit diluuij aqua,
 Emisit ex arca coruū quidem primum,
 Intelligere uolens exacte, ut si reuersus esset iterum,
 Adhuc aqua superflua, imbrium nondum quies.
 Qui coruus egressus, non est reuersus iterum.
 Nutriebatur aut cadaverib. multorum qui interierant.
 Secundam uero emisit columbam Noē,
 Que arrepto ramo quodam oliue, reuersa est:
 Id quod indicium erat perspicuū, aque cessationum.

DE PROMETHEO. 82.

Hesiodus in libro operum et dierum dicit,
 Quod cum Iupiter uoluit mittere malū hominib.
 Prometheus fratri Epimetho pre dixit,
 A louget non acciperet quicquam nullum.
 Ille autem huic inobediens factus cognouit,
 Quale malū, nō obedire consulti boni consulentibus.
 Hec enim sic fabulose ipse nunc tibi scribo.
 Allegorisans autem scripsi in Hesiodo hec:
 Quod mens preconsultissima Prometheus existit.
 Mentem autem post consultantem, dic Epimetheum,
 Que post pressuram ingruentem disciplina suscipit.

Hic rursus de
siderantur
quedam, est
enim 83.

DE PHILOPOEMENE FI-

lio Crausidis. 84.

Historia ponitur quidem in epistolio.

Κατάβλα τὴν χρυσίαν καὶ τὴν ἀσημένιαν καὶ τὴν
 καὶ πᾶσι τοῖς ζώοντι καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν
 829 ἔργων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ
 Ἰωάννου καὶ τῶν ἁγίων ὁσίων
 830 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΜΗΘΕΩΣ π β.
 Η Σίδοις τρεῖς ἔργους τε καὶ ταῖς κίβραις λίγαι,
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 840 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ὅτι δὲ ἡ χρυσία καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἀγαθὰ μὲν οὐκ
 ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΟΕΜΕΝΟΥ ΥΙΟΥ
 Κραυσίδου. π β.
 Η Ιστορία καὶ τὴν μὲν τὴν ἐπιστολίαν
 841

Fals

Pp 2 Filius

Γαῖς φιλοπαίμων βασιλεὺς ἐν γράδοις.
 Δύσμορφον δ' εἶχε τὴν μορφὴν παρὰ τὴν ἐκείνου.
 Ἀπύλθον ὡς πρὸς ἀριστερὰ πρὸ χροῦν τῆς κεφαλῆς.
 Ἀπόντος ἤ τ' ἐπὶ τῇ μορφῇ τότε λεκάνιστος.
 τὴν ἰδύσα τὸν ἦν γυνὴ τρελοῦντα τὰν ἐμύρμων.
 Οἰκίτην τὴν ἑμιστῆρα, ἀχί, ἴσμεν λεκάνην εὐλα.
 Ὁ δ' ὡρ ἐπὶ πέντε ἀρσενό, τὸν ἐκλεσθῆναι ἐκαίμ.
 Ὡς δ' ὁ ἱαλίσκος ἐκλεσθῆναι, ἰδὼν τὰ παρὰ γυμνάσιον.
 Τί τὸ τοῦ ἀνδρός; ὁ φιλοπαίμων λέγει.
 Τί δ' ἄλλο; ἡ τιμωρία τῆς ἀσυνείδητος μορφῆς.
 Ἐχῆς τὴν φιλοπαίμωνος ῥηθῆναι ἱστορίαν.

POΘEN ΛΕΓΕΤΑΙ PAR-

POΘEN. π.

ΜΑΘΕ ΤΙ ΠΡΟΠΕΛΑΚΙΣΜΟΣ, ΚΑΙ ΤΙ Εἶ ΠΑΡΟΝΙΑ,
 ΛΑΤΑΓΕ, ΚΑΙ ΛΩΤΑΒΟΣ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ.
 Ο ΠΡΟΠΕΛΑΚΙΣΜΟΣ, ΠΑΡΟΝΙΑ, ΕἶΝΑΙ ΠΑΝ ΔΕΝΤΕΛΙΟΝ.
 Εἰς τὴν αἰνὴν τὴν ἁγίαν πολλὰ ὡμασθῆναι.
 Τίς τῆς ἐξ οἴνου λέγει; ΠΑΝ ΤΥΤΩΝ ὡμασθῆναι.
 ΠΥΛΟΝ ΤΟΝ Οἶνον γὰρ φασὶν καὶ κούνησαν ἐν τῇ.
 ΠΑΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ, ΣΥΜΜΑΧΟΤΕΡΑ ΤῶΝ ΤΙΣ.
 ΓΑΡ ΠΑΝ ΔΕΝΤΕΛΙΟΝ ΠΑΝ ΤΥΤΩΝ ὡμασθῆναι.
 ΠΑΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ, ΣΥΜΜΑΧΟΤΕΡΑ ΤῶΝ ΤΙΣ.
 ΑΠΟ ΤΟΥΤΟΥ ΤΗΣ Τῆς ΠΑΡΟΝΙΑ, ὡμασθῆναι.
 Εἰς τὴν αἰνὴν οἱ ὡμασθῆναι τὰ πρὸς τὴν αἰνὴν.
 ΠΑΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ, ΣΥΜΜΑΧΟΤΕΡΑ ΤῶΝ ΤΙΣ.
 Εἰς τὴν αἰνὴν ὡμασθῆναι, ὡμασθῆναι.
 ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ, ΣΥΜΜΑΧΟΤΕΡΑ ΤῶΝ ΤΙΣ.
 Η ΛΑΤΑΓΕ, ΚΑΙ ΛΩΤΑΒΟΣ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ.

880 ΤΟ ΠΑΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑ, ΣΥΜΜΑΧΟΤΕΡΑ ΤῶΝ ΤΙΣ.

ΤΡΑΓΗΚΛΗΣ ΑΝΤΙΠΟΤΗΣ ΟΥ ΠΑΙΔΙΔΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ.

ΠΟΛΛΑΣ ΜΕΝ ἄλλας παιδικὰς καὶ συμποσίων λέγει.

Ὡς συμποσίων μὴ μὲν ἡ εὐλοκράσια.

Εἰς τὴν αἰνὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἡ λатаγε.

Οἱ νέοι γὰρ κωμάοντες τοποῖς ἀφαιρῶσιν.

ΓΕΙΡΕΙΣ ΠΟΡΑΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΗΣ ΤΙΘΕΤΕ.

ΕΝΑΥΤΟΣ ΑΝΔΡΕΙΣ ΒΡΟΜΟΝΤΕΣ, ΕΠΙΝΕ ΤΟΝ ΟΙΚΙΑΝ.

ΟΣ ἢ ΠΙΝΕΝ ὡμασθῆναι τὸν ἑαυτοῦ χρεῖα.

ΓΕΙΡΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΛΟΚΡΑΣΙΑΝ, ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΩΝ ΓΕΛΩΤΩΝ.

Τὸ δ' εὐλοκράσια μὲν, τὸν λωταβὸν ἢ μᾶλλον.

Τῶν συμποσίων ἱστορῶν γυγὼς καὶ λεκανίσκος.

Γὰρ ἐκ τῆς αἰνὴς τῆς ἁγίας καὶ τῆς λεκανίσκος.

Αἱ λεκανίσκος καὶ μέσση ἢ εἶχον ἀνδριαντίσους.

Ανδριαντίσους, ὡμασθῆναι ὡμασθῆναι οἱ τότε.

Οἱ ὡμασθῆναι, πᾶσι τῶν ὡμασθῆναι τὸν γυγὼς.

Ὁ λатаγε, καὶ λатаγε ἢ, ὡμασθῆναι καὶ ὡμασθῆναι.

Τὸ τοῦ ἀνδρὸς ὡμασθῆναι εἰς μίαν τῶν πλαστῶν.

Τότες μὲν ἐπὶ τῆς αἰνὴς, ἀπὲρ τῶν, ἐπὶ τῶν.

Κότταβος, καὶ τὸ ὡμασθῆναι ἀπὸν ἐκ τῶν τῶν.

Αὐτὸν ἢ πᾶσι τῶν τῶν πορὰ κατ' ἐρρεῖ τῶν οἴνων.

Καὶ τὸν μανῆν ἐκ τῆς αἰνὴς ὡμασθῆναι.

Οἱ ὡμασθῆναι, ὡμασθῆναι ἐκ τῶν γυγὼς.

Εἰ δ' ἡ πολὺν ἐκ τῶν αἰνὴς ὡμασθῆναι τὸν γυγὼς.

Εκ τῶν οἴνων ὡμασθῆναι, καὶ πᾶσι φανῆναι.

Λάγει, καὶ προπτελίσκος, καὶ παρὸνία.

Λατάγε, καὶ λωταβός, καὶ εὐλοκράσια.

Filius Philoparmen Crausfidis erat, rex Græciæ.

Informem autē habuit formā, ab aliquo autem vocatus

Abijt ad conuiuium ante tempus prandij.

850

Absente autē eo qui hunc quidem tunc vocauerat,

Conspicata hunc illius uxor existentem informem,

Famulumq; arbutata, scindere iubet ligna.

Ille autē existens modestissimus, iussu faciebat.

Vt autē qui vocauerat, uenit, cōspicatus quod fiebat:

Quid hoc? exclamauit. Philoparmen inquit:

Quid uerò aliud, quàm pœna difformis formæ mee?

Habes Philoparmenis expositam historiam.

VNDE DICTVR PAROE-

nia. 85.

DISCE QUID CONUICIUM, ET QUÆ VINOLENTIA,

ΛΑΤΑΓΕ, ET COTTABOS, ET HEOLOCRASIA,

860

Propelacismus aiunt quidam ex inconsideratis,

Dictur ex eo quod inglūtur cœno comice increpates

Tzetzes uerò ex uino dicit unūquodq; horū habere

Pelon enim dicit uinum, et capellum ex hoc, (nomen.

Inquit et Tryphiodorus; testimoniū reddēs Tetzze,

Terram quæ nidorem misit fasilē, beneodoro et pelō.

Inquit igitur propelacismus nomen adeptum esse,

A fce peli, uidelicet ipsius uini,

Quæ in principijs comædi orā peruncti,

Multos conuiijs incessabant in medijs Athenis.

870

Est igitur propelacismus, conuicium atq; increpatio.

Et parœnia cum ipso, contumelia et petulantia,

Λατάγε, et cottabus, et heolocrasia.

Quomodo autem, nunc exaudi, et apertissime disce.

Tranquillus Suetonius quidā in lusibus Græcorum

Multos etiam alios lusos conuiuiorum dicit,

Quorum conuiuiorum unum heolocrasia,

Aliud autem cottabus simul, atq; latage.

Adolescentes enim lasciuientes locis separatis,

Circa uesperam chous atq; urnas ponentes.

880

Unusquisq; uiriliter agens, bibeat proprium.

Qui autem bibere non ualebat sumit choas.

Circūstrepobatur usq; ad aurorā; conuiuiis ridetibus.

Hoc autem heolocrasia; cottabum uerò disce.

In conuiuiis stabant statæ atq; patellæ,

Vtrinq; autem statæ et infra, lances.

Patellæ autem in medio habebant imagunculas,

Imagunculas, quas manus uocabant illi tum;

Comessatores implentes igitur uino horum os,

Quod latæ et latage uidelicet humidum et fluxum, 890

Hoc cum stes piti miscebant in unam lancium,

Hoc est, excutiebant, expuebant, euasabant.

Cottabum, et instrumentum omne uocabant hoc.

Si igitur lanx latatione inclinasset uini,

Et manam in caput personuisset percussa,

Comessator comessatoribus uidebatur generosus.

Si autem non, multum auferebat uelut debilis risum.

Ex his contumelia omnis, atq; omnis sauiantia,

Dicitur propelacismus simul, atq; parœnia,

Latage, atq; cottabus, atq; heolocrasia.

900

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΜΕΡΑΙ Δ' ΕΡΙΑΟΙ-

— καὶ μαρτυρῶντες σοφιστάται. π γ.

Πῖνδαρος τὴν καταθέσαντι πέλοπος ἐφ' ὅσον μόνον
 Δαΐδα βούλοντο φέρειν ἐγὼ τ' ἴθι' ἔλεγον
 εἶναι τινὲς γαστέρας φέρουσι τινες ἢ ψυδὸν γόροι,
 συμπλατίζουσι, καὶ λυγροὶ μύθων τῶν ψυδῶν.
 Ἀτὰρ παρὰ μὲν τῇ χρόνῳ μαρτυροῦνται,
 ὡς ἀλλοῦ τε καὶ πικρῶν κριτῶν ἀφ' ὧν διεγάρη.
 Ἀμέρας ἐπιλοῖσθαι μόνον μαρτυρῶντες σοφιστάται,
 οὕτως εἰρήναι πῖνδαρος. ἐγὼ δ' ἔχ' ὅπως ἐφ' ἔμ.
 Ἀλλ' εἴ ποτε κατὰ ἐμὸν ἔσται μὴ τὸ Δίον δρᾶσθαι.
 910 ὁ κείνῳ πάθος παρὰ μὲν χρόνος σαφὲς δείξει.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΡΙ-

— μωδίας παιδός. π δ.

Τὸν νοῦν τὴν ἀπὸ δόλου καὶ καλὸν προμυθεῖα,
 Γὰρ τὸ προμυθεῖν δαίμων καὶ προσκοπὴν πρό πάθος.
 Νῆρ ἢ τὸν ὑστέροθεν τὸν μετὰ πάθος γόντα,
 Ἐπιμυθεῖα λέγομεν. ἔσθ' ὅτι καὶ θυγατέρα
 Φαμόν τινι μεταμείλειαι, ἀπὸ τῶν συμβαίνοντων.
 Οἱ γὰρ ἢ προσκοπήσονται μετὰ ἢ πάθος γῶσι,
 920 Ἐχούσι μεταμείλειαι καὶ πῶς τ' ἴθι' τὸν θάνατον.

ΠΕΡΙ ΕΛΙΚΩΝΟΣ. π ε.

Ελικὼν καὶ Κιθαρόν, ἔρη τῆς βοιωτίας.
 Ἐξ ἑλκῶντος ἀδελφῶν ὄντων καὶ Κιθαρόντος.
 930 Οἱ πόρ' ἀλλήλους ἵκτανον, ὡς οἰδὼν παῖδας,
 ὡς ἔγραψεν Ἰσχυμάχος τῷ τῷ ἐκ Κιθαρόντος.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΩΝ. π ς.

Τὰς μῦσας παῖδας ἔφασκεν Διὸς καὶ μνημοσύνης.
 Ἀπὸρ' ἔφ' ὅτι λέγειαι ποικίλων πεφυκότων.
 Τῶν μετ' ἐκείνῃ ἢ μάστιγι, καὶ τῶν ποιημάτων.
 ὡς τὸν ἑρμῆν ῥέτορ ἐκείνῃ, καὶ τῶν περὶ ἢ λόγων.
 Ἐὰντα μὲν ὅτ' ὡς μὴδ' ἔστιν, κατὰ δ' ἀλλογοῦσιν,
 ἢ μῦθους μῦθον λέγουσιν, γῶσι δ' ἐν τῶν μαθημάτων,
 καὶ μῦσας καὶ ποιεῖσθαι ἢ ποιῶν σοφῶν πραγμάτων.
 Τάστας γὰρ μῦσας ἢ γοναῖας εἰς σοφίας γῶσις.
 930 Λόγοις ἀμείτοις μετ' ἐπαιτοῖς σεραῖς ὡραῖαι μοῖαι.
 Ὁ γὰρ, ὅς τ' ὁ παῖς ποιεῖ, αὐτὸς ἐστὶ καὶ μῦθον.

ΠΕΡΙ ΠΙΕΡΙΑΣ. π ζ.

Ορος τῆς βοιωτίας μὲν ἐστὶν ἡ Πιερία,
 Ὀρος καὶ πόλις ἢ ὅπ' ἀπ' ἀφ' ἧς αὐτὴ τῷ πείρῳ.
 Ὁς τὸν μὴδ' ὡς ἀδελφῶν ἢ ποιεῖσθαι ποιεῖ.
 Ἡ Πιερία ὑστέρον λόγων μετὰ μὴδ' ἢ.
 940 Ἡς τὴν ἀρχὴν, ὡς μελίσσας οὐ διελκοῖς πῶς γράφει.
 Ἐκείνη τῆς ἐμῆς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἐστὶν ἡ Πιερία.
 ἢ Πραγματικῶς, ὡς ἐλκῶν ἢ Πιερίας ἀφ' ἧς.
 ὅπως καὶ πόλις, προσλαβὼν ὡς πρᾶγμα τὸν.
 940 Ἀφ' ἧς γοναῖας ἢ ποιεῖσθαι οὐ πείρῳ.
 Ἐρ' ἐλκῶν, τῶν αὐτῶν χρόνῳ ἢ μὴ ἐν ποιεῖσθαι.
 Τὸ δ' ἀλλογοῦσθαι ὅπως, ὡς πείρῳ ἢ.
 Τῶν λόγων τὸ ὅπως, ὡς γοναῖας γῶσις.
 ἢ Πιερίας ἐλκῶν, ἢ ποιεῖσθαι ποιεῖσθαι.
 καὶ προσλαβὼν ὡς πρᾶγμα, τοῖς αὐτῶν κατεργασμένοι.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΒΗΘΡΙΟΥ. π η.

Ορος καὶ τὸ λεβέθριον ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ πόλις.
 Τῆς γὰρ βοιωτίας τῶν ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἐστὶν ἡ Πιερία.

DE HOC, DIES AVTEM RE-

liqui testes sapientissimi. 86.

Pindarus de orationem Pelopis falsam
 Ostendere volens, inquit: *Ergo deum non dico*
Esse aliquem belluonem: quidam autem falsiloqui
Fingunt atq; dicunt innumera mendaciorum,
Quae sicla tempore deprehenduntur,
Ut vera atq; probabilia, minimeq; falsa.
 Dies reliquos quidem testes sapientissimos,
 Sic inquit Pindarus. ego autem non sic dixi,
 Sed dixi per emphasim, nisi officium feceris,
 Quae patiere casum apud nos, tempus sapienter ostendet.

DE POENITENTIA EPIME-

thai filia. 87.

Mentem praeconsultissimam vocamus Prometheum;
 A praeconsultando, et praevidendo ante eventum.
 Mentē aut postconsultantē, eam quae post eventū co-
 Epimetheum dicimus. cuius et filiam (gignit,
 Dictum poenitentiam, ab eventibus.
 Qui enim non praevident, post eventū aut cognoscūt,
 Habent poenitudinem, et abundantem afflictionem.

DE HELICONE. 88.

Helicon et Cithaeron montes Boeotiae:
 Ex Helicone, fratribus existentibus, et Cithaerone,
 Qui se mutuo occiderunt, sicut Oedipi filij,
 Sicut scripsit Lysimachus vir Cyrenaei.

DE MVSIS. 89.

Mvsae filiae dixerunt Iovis atq; Memoriae,
 Quae praesides dicunt poetarum fuisse,
 Metricorum autem maxime, atq; poetarum:
 Velut Mercurij rhetoricorum, atq; pedestriū orationū.
 Haec quidem sic fabulose, iuxta allegoriam uero,
 Querentes Musae dicuntur, noiones ex disciplinis, καὶ μῦθος
 Querentes autē et inuestigantes de sapientib; rebus.
 Has Musas autē generat ad sapientiam cognitiones,
 Rationibus immensis metricis, graviter formosae,
 Iupiter, mens omniū scia. siquidem est et memor.

DE PIERIA. 90.

Mons Boeotiae quidem est Pieria,
 Mons atq; urbs simul, condita à Piero,
 Qui erat Methonis frater, Lini autem parens.
 Pieria postea Lycos denominata est: (scribit,
 Cuius imperium, sicut Melissem in Delphicis dicunt
 Primus filius Emathionis Aegropus habuit, πραγμα-
 Re vera, sicut Helicon Pieria mons, τούτος
 Mons atq; urbs, praeciens ut praedixeram istud.
 Dicunt autem genitas Musas in Pieria,
 In Helicone suam choris celebrant patrem.
 Quod autē magis allegoricū est, tu Pieriam intellige,
 Ratiocinationis instrumentū, in quo generatur notio
 Libros aut, Heliconas qui convertuntur ubiq; (nes.
 Atq; concinnant diuinitatem suis parentibus.

DE LIBETHRIO. 91.

Mons et Libethrius est, sed et urbs, (fuit.
 Terra Thracensium, Odyssorum, ex quib; Orpheus

Ἡπιος πρὶν καλεῖσθαι, ἀσκληπίος ἐκλήθη.
Ὡς ἀσίλῳ ἰάμονος τύραννον ἐπιδάυρε,
Ἡὼς δ' ἐσέλλεσθαι ἑὸν καὶ θνήσκειν τὸς ἀνθρώπους.

ΠΕΡΙ ΑΧΙΛΛΕΩΣ 48.

Ω Ν Ἀχιλλεύς τῆς θέτιδος, καὶ τῷ πελῖος γόνος,
οὐ τῆς θαλάττης θέτιδος, ἀλλὰ τινος γυναικός,
ἐπὶ ῥ' ἰὼν καὶ θυγάτηρ χαίρωντος φιλοσόφου,
Ὁρ καὶ διδάσκαλον πολλῶν προέειπον ἡρώων,
τῷ σφὶ πάππῳ παυδούτῳ θύραν, ἵπποτοξέαν.
1000 Ἰατρικὴν τε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινὰς ἄλλας τέχνας.

ΠΕΡΙ ΛΑΡΙΘΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝ-
τάυρων. 49.

Λ αρίθαι γούνης θηταλῶν, ὁ δρύας, ὁ παρὶ θυρῶν,
Καυκὸς, καὶ ὁ ἐξάδιος, πολὺ φημι, καὶ ἄλλοι,
Γόλιμαρ συνειρόμενοι βαρυὺ πρὸς τὸς ἰοντάυρους.
τοῖς γάμοις παρὶ θύρῳ γὰρ ἱξίωνος υἱός,
Σὺν τοῖς λαπίθαις ἰοντάυροι κλυθόντες οἷα φίλοι,
τῶν ἄρ' ἰοντάυρων ἀρχηγὸς ὑπάρχον στυντήριον,
κατοικηθόντες ἤρπαξαν τὴν νύμφην τῆς πατρίδος.
οἱ δ' ἢ λαπίθαι κτείνουσι πολλὰς ἐκ τῶν ἰοντάυρων,
Ρικρῶς δ' ἡμερωμένησαν τὸν στυντήριον γὰρ,
Ρίνα, καὶ χεῖλη, μῆδεια, καὶ χεῖρας ἐκταμόντες.
10 Τίνες δ' ἦσαν οἱ ἰοντάυροι, θαλάσσιος μὲν λέγει.
πρὶν ἵπποις μονοκέλευσιρ ἐκέτι ἐπαχύντο.
τάυρων δ' ἀγέλιον θηταλῶν τὴν χώραν σινομόντων,
Νέοι τινὲς τῶν θονακῶν κέλαισιρ ἐπιβαίντες,
τὸς τάυρους ἰασηνόντες, ὅς περ τινὲς ἰδόντες,
Ὡς τάυρους ἀνοττίζοντας, ἀνόμεσαν ἰοντάυρους.
ἵππομυγῆς δ' ἐνόμισαν, ὡς πώρρωθεν ἰδόντες,
Χρὴ κρηστὰς τῶν τῶν λοιπῶν, μηδὲ νοτῶν τῶν λέγειν,
Γαλαίφασι σοφώταται, τὰ παλαιότερα ταῦτα.
20 Ἡ θεαὶς κινύρα δ' ἐπὶ τὸν πίνδαρον σοὶ λέγω,
ἵππομυγῆς ἀνθρώπων μὲν οἶται τὸς ἰοντάυρους,
οὕτω πως λέγων λυρικῶν πολυσυνθετῶν μέτρῳ.
30 Ἐπεὶ δ' ἐπαρξάμενος ἱξίῳ τῇ νεφέλῃ,
Ἄνδρ' ἡμέτερον ἔτεκε γόνον ὑπερφιάλῳ,
Ὁς ἵπποις μαγνητίδαισιρ ἐμίγνυτο πάλιν,
Ἐξ ὧν ἱγούσι σφατὸς ὁμοῖος τοῖς τοκῶσι,
τὰ κάτω τῶν τῶν τῇ μητρὶ, τῷ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς.
† Ἡμεῖς καὶ τὸν πίνδαρον πῶς μυθικῶς εἰρήναι;
Ἐξ αἰθέρος γούναμα νεφέλης, τινὰ γόνον,
30 Ὁς τὸς ἰοντάυρους ἔτεκε, μὴ γνῶνός τις ἵπποις.
οὐχ ὅπως ἔχει πίνδαρος, μάθαιμι δ' ἐκ τῶν τῶν τῆς.
ἱξίῳ ἡμετέρῳ μονοῦ ἐκ πονθελῆος φόνος,
Παρά δ' αὖτος (τὸς βασιλεῖς ὅπως τῶν ἐκ τῶν)
Ἡράδην τὸν γυναικὸς ἥρας τῆς βασιλίδος.
Εἰσάγει ταῦτα δ' ἐπὶ αὐτῇ, ἐκείνος ἀσπεσθῆσας,
40 Καὶ χροῖον ἀκροβύσσας τὸ ἀτρεκέως νοῆσαι,
Δύλιν νεφέλῃ φέρουσαν τὴν κλῆσιν, συγχοῖσας,
Περὶ ἐσπῶρας ἐπείκει, ἐκείνῳ ἰοντάυρῳ.
ἱξίῳ τῇ νεφέλῃ δ' ἐκ τῶν μὴ γνῶνός τις ἥρας,
οὐ μὲν νεφέλῃ δὲ τινι οὐ γὰρ αἰθέρι,
ἱμερὸν παῖδα γεγόνειν, ὃν ἰοντάυρον ἐκάλει,
τῶν τῶν, ἀλλογόνῳ, αὐραὶ καὶ γὰρ αἰθέρι,
ἀπὸ τῶν τῶν ἱξίῳ κρητῆσαντα τὴν αὐραν,

Hepius antea uocatus, Aselepius appellatus est,
Quod Aselen sanasset tyrannum Epidauri:
Vel quod non sineret labefactari et mori homines.

DE ACHILLE. 98.

A Chilles Thetidis atq; Pelei filius,
Non marinae Thetidis, sed cuiusdam mulieris,
Quae erat filiola Chironis philosophi,
Quem et præceptorē multorum prædiximus heroum,
A suo avo eruditur uenationē, atq; ex equo iaculatio-
Medicinamq; cum ipsis, et quasdam alias artes. (nem.

DE LAPITHIS ATQVE CEN-
tauris. 99.

L apitha generis Theſſalorum, Dryas, Perithous, CHILIAS
Caneus, atq; Exadius, Polyphemus, atq; alij, VII.
Bellum concierunt graue contra Centauros,
Nuptijs Pirithoi enim Ixionis filij,
Cum Lapithis Centauri uocati, tanquam amici,
Quorum Centaurorum princeps fuit Eurytion,
Ebrii facti rapuerunt sponſam e cubiculo.
Lapithae autem occidunt multos ex Centauris,
Acerbe autē extrema membra mutilarunt Eurytionis,
Nasum, et labra, genitalia, et manus excidentes.
Qui autem fuerint Centauri, Palephatus dicit,
Olim equis gradarijs non adhuc uehebantur,
Tauris autē agrestibus Theſſalis regionē lædentibus,
Iuuenes quidā ex robustis, deſultorijs equis conſcēſis,
Tauros iaculabantur, quos quidam conſpicati,
Velut tauros iaculantes, nominarunt centauros.
Equo mixtos autem arbitrabantur, à longe intuentes.
Oportet centotauros deinde, non centauros dicere,
Palephate ſapientiſſime. Palephati hæc.

Thebana autem lyra, Pindarum tibi dico,
Equo mixtos homines quidem arbitratur centauros,
Sic quodāmodo dicens lyrico multæ ſtructuræ metro:
Postquā concubuit Ixion cum Nephelē,
Sine gratijs genuit filium Hyperphialum,
Qui equis Magnesijs miſcuit ſe in Pelio,
Ex quibus ortus eſt exercitus ſimilis parentibus,
Infernē horum matri, patri autem ſuperne.
Audiuiſti et Pindarum, quo pacto fabuloſe dicat
Ex æria progeniem nebula quandam prolem,
Qui Centauros genuit, mixtus cum equis.

Non ſic habet Pindare, diſce autem ex Tzetza.

Ixion luſtratus à ſoceri cede,
A Ioue (reges autem ſic olim uocabant)
Amavit huius uxorem Iunonem reginam.
Cum dixiſſet hæc autem uiro, ille non credens,
Volensq; exactiſſimē uerum intelligere,
Seruam Nebulam habentem nomen, ueſtitu ornatam,
Circa ueſperam perſuaſit cum illo concumbere.
Ixion autē cum hac Nebula mixtus, uelut cum Iunone,
Haud uerò cum nebula aliqua humida æria,
Imbrum filium genuit, quem Centaurum uocabant.
Hoc eſt, ſerua genitum: auræ etenim, ſeruae,
Ab eo quod Ixion purpurerit Auram,

Ινα καὶ ἄσμενον ὄρω, τῶτον γοννηκόναι.
 Ὃς ἰμβρος συμμιγνύμενος ἵπποις τοῖς μαγνητίσι,
 Τυτέσμε, ὃς ἰπποφορέων οὐ τόποις θετ' αἰτίας
 Υἱὸς γονῆ τῶν ἰπποφῶν, ὡς σωτραφοῦτας ἵπποις,
 Ὄβρον καὶ τῶν ἐφ' αὐτῶν μητέρας ἵππων εἶναι.
 Οὕτως ὁ τ' εἴη τις πικρὰ περὶ λονταύρων γράφει.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
 εἰς τὴν τουβροδόναν. ρ.

Γράφω ὅτος ὁ κλέιταρχος περὶ τῆς τουβροδόνας,
 ἢ τις ἐστὶ ζωύφιον παρ' ἐμφορῆς μελίσσης,
 ὧς εἰσὶν περὶ λέοντος ἐγραφε τὴν νείαν,
 Εἴτ' ἔργον τῶν κρητὸς ἐκείνου τῶν πυρπνῶν,
 ἢ τὸ ἔρμηνεύειν τε κἀπρὸς καὶ καλυδῶνος,
 Εἴτ' ἔργον τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν μεγάλων ζώων,
 ὧς ὅπως γράφω ὑψηλῶς καὶ ἐκρημνύων λέγει.
 Νέμεται μὲν τὴν ὀρεντὴν ἵππῳ τῶν δρῶν τὰς κοίλας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΜΕΙΟΥ

λέοντος. ρα.

ἀρησθίας Νεμέα χώρα τις ἐστὶ τῆς ἱλίου τῆς ἀργίας,
 Οὗσα πολυνομήτορος ἐκλήθη ἢ νείαν.
 Ταύτην κατελευκάνειτο τις λέων τῶν ἀτρώων.
 Ὁν ἡρακλῆς τοξόσας μὲν, ἢ μὲν σωλὸς βλάψας,
 Ομοίως καὶ τὸ ρόπαλον τῆς πηγῆς κατὰ ζῆλον.
 Γυναικὶς χερσὶ λαβόμενος, σωθὲν βλάψας.
 Εἴτα θύρῳ τοῖς ὄντι τὴν λοντὴν οὐσχίαν,
 Εφόρει ταύτην ὅπλων μὲν ἀσίδουρον οὐ μάχας.

ΠΕΡΙ ΚΑΠΡΟΥ ΤΗΣ ΚΑ

λυδῶνος. ρβ.

Ὁ ἱσὺς ἱρατῶν γῆς αἰτωλῶν, καὶ γῆς τῆς καλυδῶνος,
 Ἀρτέμιδος ἐλάβετο θυσίαν βαλυσίω.
 ἢ τὸν κἀπρον ἐπεμύνην ἐν τῶν οἰταίων λόφῳ,
 Ὃς κακὴ πόλιν ὄρεσιν ἐβῶν οἰνῶς ἀλώει,
 Πολλῶν συναβροιδόντων ἢ συναγρῶν ἐκείνῃ.
 ἢ ἀταλάντῃ πρώτῃ μὲν ἐκείνον ἐκτοξόει.
 Εἴτα βαλὼν μελέαρος, κτείνει τὴν συοκτόνῃ.
 Τῆς δ' εἰς ἐκαστος ὀδὸς, πῆχυνος εἶχε πλεον.
 Σωτήριος, καὶ ὁμηρος, καὶ ἄλλοι ἢ μύθοι,
 Περὶ τῆς κἀπρῆς μένινται τῶν τῶν καλυδῶνος.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ἢ ΛΕΓΟΥΣΑ, ΤΥΦΛΟΝ

τὸ φιλῶν περὶ τὸ φιλέμονον. ργ.

Ἀπαντὰ τὰ φιλέμενα καλὰ δοκεῖ τοῖς φίλοις.
 Διότι ὁ ὅπως εἰρμὸς σοφῶς ἢ παροιμία.

ΠΙΝΔΑΡΙΚΟΝ ΠΗΤΟΝ, ΛΕ

γόμενόν ἐστι μὲν ὅσον τὸ ὄσον γε μάλιν

θανῆ γῆα τὴν χεῖρα, τὸ ὄσον ὅσον

λογία. ρδ.

ΕΝ τοῖς λυτῶσι τὸ θέρμῳ μαλθακάσει μὲν τὰ μέλη,
 Καὶ χαλὰ καὶ διὰ ῥῆτα ποιεῖ, καὶ τῶν ἐνλύτων.
 Ἐπαινοὶ πλείον ἢ θέρμῳ, χαυνῶσι τὸς αὐθρόπας.
 Ὄβρον ὅπως ὁ πίνδαρος τὸ γυναικὸν εἰρήνην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΕΛΩΝΗΣ ΤΗΣ

ὀρεσίου τῶν λαγῶν. ρε.

Ὁ μυθογράφος αἰσῶπος, τοῖς μύθοις αὐτῶν γράφω,
 ὧς ἡ χελώνη λαγῶν οὐκ ἔστι τοῖς δρομοῖς,
 ὧς ἡ πρὸς πόντον, ἀφ' οὗ ὅθεν ἐκτρέπεται ναῦς.

ΠΕΡΙ

Vt et impudenter dicam, hunc generasse.
 Qui Imbrus commixtus cum equis Magnesijs,
 Hoc est, qui equos pascens in locis Thessaliæ,
 Filios generat equestres, uelut nutritos equis.
 Vnde et horum dixerunt matres equas esse.
 Sic Tzetzes Pindare de Centauris scribit.

DE CLITARCHI COMMENTA

rio in Teredinem. 100.

Scribens iste Clitarchus de teredine,
 Quæ est animalculum simile api:
 Perinde ac si de leone scripsisset Nemeo,
 Siue de tauro illo Cretæ ignem efflante,
 Vel de Erymanthio apro atq; Calydones,
 Siue de aliquo alto atq; maximo animante,
 Sic eo modo scribens alit atq; elatè dicit,
 Pascitur quidè in montanis, et uolat ad ilices canas. 60

DE NEMEO

leone. 101.

Nemea regio quædam est sortis Argiæ,
 Pollens pascuis, uocata autem est Nemea,
 Hanc uastabat quidam leo in uulnerabilis,
 Quem Hercules iaculatū quidè, at nō omnino læsum,
 Similiter et claua huius uerbere confracta,
 Nudis manibus cum apprehendisset, confregit postea.
 Deinde feræ unguibus leoninam pellem incidens,
 Gestabat hanc armaturam à ferro ille læsum in pugnis.

DE APRO CALY

donio. 102.

Oeneus dominans terræ Aetolorum atq; Calydonis
 Dianam fecit uictimam primitiarum.
 Illa autem aprum immisit ex Oeteis uerticibus,
 Qui mala multa faciebat, uastans Oenei uineam.
 Multis autem congregatis suum uenatoribus illuc,
 Atalante prima quidem illum iaculatur.
 Deinde petens Meleagrus occidit uenabulo.
 Huius autem unusquisq; dens cubito habuit amplius.
 Soterichus et Homerus, atq; alij complures
 Apri meminerunt huiusce Calydonij. 70

PAROEMIA QVAE DICIT, CAE

cum amans circa amatum. 103.

Omnia amata pulchra uidentur amantibus,
 Quapropter sic dixit sapienter paroemia.

PINDARICVM DICTVM, QVOD

inquit, Neq; calida aqua adeo mollia membra facit, ut laus. 104.

IN lauacris quidem caliditas mollia reddit membra,
 Et laxa fluxaq; facit, atq; exoluta:
 Verum laudes plus quam caliditas laxant homines.
 Vnde sic Pindarus sententiam dixit. 80

DE TESTVDINE QVAE CON

tendit cum lepore. 105.

Abulari scriptor Aesopus in suis fabulis scribens,
 Quod testudo leporem uicit cursibus: (pore.)
 Impellit ad labores, pigros: meloces aut extertret à tor

DE

ΠΕΡΙ ΜΑΡΣΥΟΥ. ΚΕΙΤΑΙ ΔΕ ΙΕ,
 οὐ τῷ πίνκει τῶν προτέρων
 ἰσορίων. ρ ς.

Μαρσύας φρέξ' ὦν αὐλητὴς, ἀπ' Ἀλλωνι ὄρισε.
 ὕφ' ὃ πρὸς πίτῳ ἠΐθεός ἀπ' ἐκρεμάσθη.
 τοῖς περὶ αἰς πάλτος ἔγραψα πᾶσαν τὴν ἰσορίαν.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΜΩΝΕΩΣ ΑΝΤΙΒΡΟΝ-
 τῶντος τῷ διῷ. ρ ζ.

Ο Σαλμωνὴς ἐν θετ' αἰῶνι ἐλθὼν εἰς τὴν ἡλείαν,
 Κτίσας τε πόλιν, καὶ αὐτὸν λατῶν ἐμάσθη δία,
 90 καὶ ἀσέβων, καὶ λιβρῶνδ' ὀρθὸν διατὶρ ἐπέμπευον,
 ἐν βύρσας τε καὶ λύβησι τοῖς δρόμοις τῶν ἀγμάτων,
 βροτὰς ἀπομιμνήσκων, δι' ἐκρεμῶν ὁθ.

ΠΕΡΙ ΘΑΜΥΡΙΔΟΣ, ΑΝΤΕΡΙΣΑΝ-
 τος ταῖς μύσας. ρ η.

Θαμυρίδης ὁραυτῶτος εἰς ἱάλλος ὑπεργυμνός,
 ἤρ' ἡμῶν καὶ ἀδελφός. ἐξέσας ἢ ταῖς μύσας,
 ἠΐθεός, καὶ τετύφλωτο. τὰ μὲν τὸ μῦθος, ταῦτα
 τὸ δ' ἀλλήλοισι κῶτον, ἢν ποικίλης γοναῖος,
 συγγράφας ἱστομυθίας πρὸς ταχίλοις σίχοις.
 ὁρ' ἱστομυθίας δ' ἐνόμην ἴσους εἰς ὕμνους ὁθ.
 110 Ἐφασαν ὡς αὐτὸς εἶπεν ὡς πρὸς ὀλλῶν ταῖς μύσας.
 „ Αἰ ἢ χολωσάμενοι, πηρόν θύσαν. αὐτὰρ ἀοιδὸν
 „ Θεοποιεῖν ἀφείλοντο, καὶ ἐπὶ λαθὼν λιβραίστην.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ ΟΜΗΡΙΚΗΣ

λεγόντων, ἄλλοισι ταῦτα μέλαι, λιβρα-
 ρεις καὶ ἀοιδῶν. ρ θ.

Εν ὁδῷ εἰς ὅςδε μνησθὲν ἰσορίων εἰσφύει
 Τηλέμαχον, ὡς βλεπόντα τρυφῶντας τὸς μνησθῆναι
 καὶ τοῖς αὐτῶν τῶν πρὸς μνησθῆναι.
 Κατὰ ρητόν τε λεγόντα τὸ τοῦ ἐπὶ ἄγει.

110 „ Ἄλλοισι ταῦτα μέλαι, λιβρα ρεις καὶ ἀοιδῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΖΩΟΣ ΚΑΤΕΡΥΚΕΑΙ
 σὺν εἰ κόσμῳ. ρ ι.

Εν ὁδῷ εἰς ὅςδε πρὸς τὴν μνησθῆναι λέγει,
 ὅπως ὁ αἶας ὁ λοκρὸς ἀπὸ λωλε θαλάσσης,
 110 ὁ ἀγαμέμνων ἢ σωθεὶς αἰγιδῷ ἀναυρεῖται.
 περὶ τὸ ὁδῷ εἰς ὅςδε τὸ τοῦ ἐπὶ λέγει.
 „ Εἰς δὲ τὴν ζωὴν λατῶνεται σὺν εἰ πόντῳ.
 Εγὼ παρ' ἐξ ἡμῶν τισι ἀρτοεικῶ ἢ τρῶν,
 πρὸς τὸ σὺν πόντῳ νῦν ἐμοὶ, κόσμῳ εἰπὼν, ὃ πόντῳ.

ΠΕΡΙ ΗΡΑΚΛΕΟΣ ΕΚΚΟΡΤΟΝ-
 τος τὴν ἡλιάαν. ρ ι α.

Ο τὴν ἀλμυρὴν ἡρακλῆς σὺν ὀργῶν ἀνθρώπων,
 ἀπ' αὐτῶν διέχετο βέλῳ τὴν ἡλιάαν,
 Θύρας, τυράνους, καὶ ληστὰς, ὁδῶν τε δυσχεῖας,
 καὶ πᾶσαν ἀλλήλῳ ληστικῶν ἀποκαθαίρων βίαν.

ΠΕΡΙ ΜΕΘΥΣΟΚΟΤ-
 τῶν. ρ ι β.

Πρὶν πρὸς μνησθῆναι προείπομεν ἐκρεμῶν πᾶντα,
 120 τί προπληκισμὸς ἐστὶ, καὶ τίς ἢ παροινία,
 λατῶν τε καὶ λῶντος, καὶ ἐπὶ ληστικῶν.
 Πέμπτη πρὸς ὀρθοκῶντα ἐστὶ ἢ ἰσορία.
 καὶ σφῆγας βέλῳ μαίβαναι τὸ πᾶν ἐκρεμῶν.

ΠΕΡΙ

DE MARSYA. POSITA EST
 autem 15. in tabula priorum histo-
 riarum. 106.

Marsyas Phryx existēs tibi cē, cum Apolline cōten
 A quo ad pinū, uictus, uter suspensus est. (debat.
 In precedentibus latē scripsi omnem historiam.

DE SALMONEO CONTRA-
 tonante Ioui. 107.

Salmonēus ex Theſſalia ueniens in Helēam,
 Condensq; urbem, et se cognominans Iouem,
 Atq; impiē agens, et fulmina facibus emittens,
 In pellibus atq; Libycis cursibus currum,
 Tonitrua imitatus, a Ioue fulmine percussus est.

DE THAMYRIDE CONCERT-
 tante cum Musis. 108.

Thamyris formosissimus pulchritudine existens,
 Erat musicus atq; cantor. contendēs autē cū Musis,
 Victus atq; occisus est. quæ quidē sunt fabula, hæc.
 Quod autem magis uerum est, erat poëta nobilis,
 Qui scripsit mundi creationē quinq; milibus uersuū.
 Arrogās autē existēs, putabat equalē intellectu nullū.
 Postquā autem interierūt quæ ab hoc erant scripta,
 Dixērunt, quod certauerit cantilena cum Musis.
 Illæ uerò iratæ, cæcum reddiderunt, ac cantilenam
 Diuinā abstulerūt, atq; obliuisci fecerunt citharistē.

DE PAROEMIA HOMERICA,
 quæ dicit, Alijs hæc curæ sunt, cithara
 et cantus. 109.

In Vlyſſea Homerus afflictum introducīt
 Telemachum, uelut uidentem lasciuientes procos,
 In suisq; oblectatos ædibus musicis operibus,
 Ad uerbumq; dicentem hoc carmen inducit:
 Alijs hæc curæ sunt, cithara atq; cantus.

τοῖς πο-
 μοῖς
 11

DE HOC, VIVVS DETINE-
 tur lato in ponto. 110.

In Vlyſſea Proteus Menelao dicit,
 Quomodo Ajax Locrensis perierit in mari.
 Agamemnon autem seruatus ab Aegistho interficitur.
 De Vlyſſe autem hoc carmen dicit:
 Vnus autem alicubi uiuus detinetur in lato ponto.
 Ego exposui, rhetorico autem modo,
 Ad hoc quod cōducit nūc mihi mūdo dicēs, non pōto.

DE HERCVLE EXCIDENTE
 maliciam. 111.

Alemene F. Hercules benefaciens hominibus,
 Undiquaq; pertransibat demetens maliciam,
 Fer as, tyrannos, et latrones, itinerumq; periculā,
 Et omnem aliam afflictionem expurgans e uita.

DE EBRIORVM COT-
 tabis. 112.

Antea paulō prædiximus exactē omnia,
 Quid propelasimus sit, et quid parœnia,
 Latageq; et cottabus, et heolocrafia.
 Quinta supra octogesiā est historia,
 Et conuersus uidens discet totum exactē.

Qq

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΙΝΕΣ ΚΥΡΙΩΣ

οὐ παλαμναῖοι. ρ' γ.

Τελχίνες ἦσαν δὴ τινες τῶν φθονοῦν δαιμόνων,
 Ἀκταῖος μεγάλῃσιος, ἄρμονος τέ, καὶ λύνος,
 καὶ δὴ νικῶν τε, καὶ μιμῶν, καὶ ἔτ' ὅροι σὺν τούτοις.
 Οὗτοι στυγὸς τῷ ὕδατι ραίνοντες γλῶσσαν ἡμῶν,
 τροφὰς ἀνθρώποις σπένδοντες μὴ γίνεσθαι μαδολῶς.
 Οὗτοι ἢ καὶ ἀλάστορες εἰσὶ, καὶ παλαμναῖοι.
 ἐν τῷ τυρεῖν τὸς ἄλλος μὲν, ἄλλῃ δ' ἐστὶν ἡ βλάδη,
 ἀλάστορες ἐσχῆκασιν προσφυσάτω κλῆσιν.
 τῷ ἢ παλάμαις καὶ χερσὶ ραίνειν στυγὸς τὸ ὕδωρ,
 πρὸς ἀκαρπίαν καὶ φθορὰν, κέκλυται παλαμναῖοι.

ΠΕΡΙ ΠΕΥΘΗΝΩΝ, ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ,

καὶ προκηρύκων. ρ' δ.

Πευθῆνας, κατασκοπὸς τε, γίνωσκέ μοι τυχεῖναι,
 τὸς, ὅσους ἀποστέλλουσιν στρατῷ τῶν ἐναντίων,
 κατασκοπεῖν τί βύλονται, τί λέγουν, τί δοῶσι.
 τὸς ὅσους δ' ἀποστέλλουσιν εἰπεῖν περὶ πολέμου,
 τότε καὶ πῶς, καὶ διατὶ μέλλουσι πολεμῆσαι,
 προκηρύκας κληθήσασιν. ἀγγέλους φασὶ πάντων,
 τὸς ἐκαστῶν βῆναι ἀμφὶρ διελόντας τὰς μενύσεις.
 οὗς ἢ περὶ συμβάσεων, σπονδῶν τε καὶ εἰρήνης
 πέμπουσιν οἱ διήτινες, πρέσβεις καλῶσι τούτους.

ΤΙΣ Ο ΠΡΟΒΟΛΟΣ ρ' ε.

Προβλῆς, προβλήτης, πρόβολος, πέτρα τις θαλάσσια,
 καὶ πᾶν προβεβλημένον ἢ μῦθος, καὶ προεξέχον
 κυρτῶς μὲν εἰς θάλασσαν, ὡς ἀκρωτήριον τι.
 καὶ πᾶσα προσημασία ἢ, καὶ σύμπασα ραχία.
 λέγομεν καὶ τὸς πύργους ἢ, καὶ τείχη πολισιμάτων,
 καὶ πᾶν προφυλακτικόν, καὶ τὸς προμάχους ἐδρας,
 καὶ τὸς ὑποσπῆζοντας τινῶν ὑπὸ βλαπτικῆς,
 προβολὸς τροπικῶς ὅρου, κατὰ χρεστικῶς ὅρου.
 προβολὸς πέτρα πρῶχουσα πρὸς θάλασσαν, ὡς ἐφ' ἑ.
 ἡ ἱερὰ τομὴν ἡμῶν, πέτρα δ' ἐπιπολέως,
 ἐν ἢ καὶ προσαρέττονται προσκρῖντα τὰ σπᾶφν,
 ὑφαλὸς ἔρμα λέγεται, σχᾶλα πᾶσι ἰδιώταις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΑΣ

σιωπῆς. ρ' σ.

Ουθαγόρας ἱεροφάνης πάσης φιλοσοφίας,
 τίνω σιωπῇν ἐνόμιζε, καὶ τὸ κρατεῖν τῆς γλώττης.
 ὅθεν μετὰ συμπόσιον πάσης φιλοσοφίας,
 καὶ τὸ σιγᾶν πρῶτα ἐστὶν ἐδιδάσκει τοῖς μύθαις,
 βραχέσι διαορθόμενον σύρρημτοις ἄγαν.

ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ρ' ζ.

Βηλῶ παῖδες, ὁ νῖνος τε, ἀγλύων, καὶ ὁ φοῖνιξ,
 αἰγυπῖος τέ, καὶ δαναὸς, καὶ ὁ φινεύς σὺν τούτοις.
 ἄλλοις ἀγλύων ἀδελφὸς νομίζεται τῷ βῆλῃ.
 τῆς ζῆς ἐγὼ νομίζω ἢ τῷ βῆλῃ πεφνησῆαι,
 ἀγλύων καὶ ἀσπιδόφωρ, ἀγλύων καὶ παῖδα.
 ἀγλύων ὁ βῆλα ἢ καὶ ἀντίοχος βῆλα,
 πλέων δονᾷ ἢ τὰ δελφῶν, καὶ δμος, καὶ νίλῃ, φοῖνιξ.
 ἐν τούτων κιλικία τε καλεῖται, καὶ φοινίκη.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ρ' η.

Ωσπασανίας γράφει μὲν ἀντιοχείας κτίσιν,
 κτίσεται ἀντιόχεια, νικατορεῖ σιλόνην,

DE EO, QVINAM PROPRIE

Palamnæi. 113.

Telchines erant sanè quidam inuidorum demonum,
 Actæus Megalestius, Ormenusq; et Lycus,
 Et sanè etiam Nicon, et Mimmon, atq; alij cum his.
 Isti stygia aqua spargètes terrâ, infrugiferâ reddebât,
 Nutrimèta hominibus urgètes ne nasceretur omnino.
 Isti autem et Alastores sunt, et Palamnæi,
 In seruando alios quidem, aliud autè est nocumentum, 130
 Alastores habuerunt congruentissimum nomen.
 Eo aut quod palmis atq; manib. spargebât stygis aquâ,
 Ad sterilitatè atq; corruptionè, uocati sunt Palamnæi.

DE PEUTHENIS, CATASCO-

pis, atq; Procerycis. 114.

Peuthenas, catascopos, intellige mihi esse,
 Quoscumq; ablegant ad exercitum hostium,
 Explorare quid uelint, quid dicant, quid agant.
 Quoscumq; autem ablegant ad dicendum de bello,
 Quando, et ubi, et cur sint bellaturi,
 Procerycas uocant. Angelos autem rursus,
 Qui utrinq; ambobus declarant iras. 140
 Quos autem de conventionibus, fœderibusq; et pace
 Legant qualescumq; legatos hos uocant.

QVID PROBOLOS. 115.

Problis, probletes, probolus, petra quædâ marina,
 Et omnis proposita autem pars atq; prominens
 Curuè quidem in mare, uelut promontoriū quoddam.
 Et omnis ripa autem, atq; uniuersum litus,
 Dicimus et turres, et muros urbium,
 Et omne propugnaculū, et primipilorum stationes:
 Et qui tuentur pro aliquibus loquentes, 150
 Probolos figurata oratione, improprie magis.
 Probolus petra prominens in mare, ut dixi.
 Quæ autem absconditur undis petra superne,
 In qua etiam illiduntur appulsæ scaphæ,
 Hyphalus herma dicitur, scabala ab idiotis.

DE PYTHAGOREO S-

lento. 116.

Pythagoras uerticem totius philosophiæ
 Silentium nominauit, atq; cohibere linguam.
 Vnde post conclusionem totius philosophiæ,
 Et tacere quinquenniò docuit initiatos, (dum.
 Breuib. quod rectè erudiès, et bene numerosis admo-

DE CILICIA. 117.

Beli filij, Nimus, Agenor, atq; Phoenix, 160
 Aegyptus, atq; Danaus, et Phineus cum his.
 Alijs Agenor frater æstimatur Beli.
 Tzetzes ego arbitror autem Belo ortum fuisse,
 Agenorem et fratrem, Agenorem et filium.
 Agenoris autem non uult, atq; Antiopæ Beli, (nix.
 Plus autè opinor fratris, Cadmus, et Cilix, atq; Phœ-
 Ab his Cilicia uocatur, atq; Phœnicia.

DE ANTIOCHIA. 118.

VT Pausanias scribit in Antiochiæ edificatione,
 Conditur Antiochia à Nicanore Seleuco,

Κατέ

Iuxta

Κατά τινας, εἰς ὄνομα πατρὸς αὐτοῦ Ἀντίοχου.
 Ασκιανῶ δ' εἰς ὄνομα υἱοῦ Ἀντίοχου.
 Τὸν δὲ σωτῆρα ἐλεγον, γυνὴ δ' στρατονίαν.
 Τὸν δὲ ὁ ῥασιστράτος ἐκ τῶ σφυγμοῦ καὶ μόνου,
 Τῆς μητρὸς ἐπὶ γυναικὸν ὄρωντα τῆς οἰκίας.
 Τάυτην τὴν αὐτοῦ ἵσχιαν σέλυνος κτίει πόλιν,
 Καὶ ἄλλας ἐβδόμηκοντα καὶ τέσσαρας ἢ πόλεις.
 Τῆς δ' ἀμαθῶς Ἀντίοχον λέγοντας τὰν τὴν κτίσας.
 Ἀτταῖος τὲ καὶ περὶ τῆς ἀναξικράτους ἄμα,
 Ἐλέγχεσι σαφέστατα, καὶ δέξασθαι ληθόντας,
 180 Σὺ δ' οἷς ἀσκληπιόδωρος ἢ οἰκιστὴς τυγχάνων,
 Οὗς τότε σέλυνος ποιεῖ κτισμάτων ἐπιστάτας.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΚΟΥ ΣΙΛΦΙΟΥ.
 Πρὶς καὶ ταῖς πρὶν ἱστορίας

ρ. ριβ.

Περὶ τῆς κυρηναίας μὲν ἐρήναιμεν οἰκίαν,
 Ἐκαστὴ δὲ κατὰ τὴν μὲν τῶν πρὶν ἱστορίαις.
 Τῶν νῦν ἢ πάλιν πίναντι τοῖς ἀρακοῦσιν ὁδῶν,
 ἢ καὶ πολλῶν λαβόντων ἡμετέρων τῆς προδορίας,
 Λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐγὼ καὶ βαττῶ οἱ κυρηναῖοι,
 Καὶ πῶς αὐτὸς ἐχάρηκε νομισμάτων ἐκείνου.
 Τριῶν δ' αἰσὶν τὰ σιλφία, σίγδον τε καὶ τίλις,
 Καὶ τὸ ἀκλῆτον, τὸ σιβαγῶν, τὸ θρυλλῶν τοῖς πᾶσι,
 200 ὃ φύγει γινώσκοντες μᾶλλον εἰς τὰς ἐρήμους.
 Δὲ καὶ τὴν ἑλκὸν καὶ τὴν φασὶν τῶν γυναικῶν.
 Ομοῖος ἢ τῶν νῦν καὶ καλὸς ὡς οἰκίαν.
 Οὐ φύλλον φασὶν μᾶλλον ὁδῶν ὡς σιλφίον.
 Τὸ σπέρμα ἢ πάλιν τῶν πρὶν, αὐτὸν δὲ ὁ πῶν ἢ φασί.
 Ἐκ τῶ ἑλκὸς καὶ τὴν φασί, ἢ σιλφίον δ' ἐκ τῆς ρίζης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΥΓΟΣ ΣΦΕΝ

Δότος. ρ. ρ.

Γυνὴν καὶ δαυλὸν εἰσελθεῖν τῶν γυναικῶν,
 ἢ τις συγκαλέσασα τὴν γυναικὴν καὶ τὸν δαυλόν.
 Δίδωρι τὸν δαυλόν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 200 Καὶ δαυλὸν τῆς αὐτῆς οὐ γυναικὸς, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ὅς γε γυναικὸς, καὶ τῆς αὐτῆς οὐ γυναικὸς,
 Καὶ σφίγας τὸν δαυλόν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Γίνεται πᾶσι ἐμφανὲς, λαβὼν τὴν βουλήν.
 Ἐχῆς οὐ πρὶν πίναντι τῶν γυναικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ

Δότος. ρ. ρ.

Τῆς αἰῶνος βασιλεύουσαν μὲν αὐτὴν πολυκράτης,
 Ἐτέλεον δ' ὑπερβύουσαν τότε καὶ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Τὴν αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ἐγράψαντο πολυκράτης, ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Οὐ σφίγας αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 210 Τὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Εἰ μὴ τὸ πείραν τῆς αὐτῆς δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ο πολυκράτης αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ομ δὲ πολυκράτης αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ομ δὲ πολυκράτης αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Θεοδωρὸς ὁ αἰῶνος ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Ἐμὲν εἰς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Λύπην λαβὼν ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.
 Πέμπτη δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν, αὐτὴν δὲ ὡς ἀποπνεύουσαν.

luxta aliquos, in nomen patris Antiochi.
 Luciano autem, in nomen filij Antiochi,
 Quem servatorem dicebant, uxor cuius Stratonice.
 Is quem Erasistratus ex pulsu etiam solo
 Noueram nouit amantem propriam.
 Hanc Antiochiam Seleucus condit urbem,
 Et alias septuaginta et quatuor urbes.
 Eos autē qui indoctē Antiochū dicūt hanc condidisse,
 Attēus atq; Perittas, Anaxicrates simul,
 Arguunt apertissime, atq; ostendunt delirantes.
 Cum quibus Asclepiodorus quoq; seruius existens,
 Quos tunc Seleucus facit extructionum p̄sides.

DE CYRENAICO SILPHIO.

sita est in prioribus historijs

110. 119.

DE Cyreneo quidem diximus Silphio,
 Centesimadecima quidem antehac in historia.
 Nunc uerò rursus tabula quadragesimaoctaua,
 Quae ex longē constituta est pulchrior priore,
 Dicens, quomodo attulerunt Batto Cyrenae,
 Et quomodo ipse in sculpsit numismati illud.
 Triplicia autem sunt silphia, sisgudon, et tilis,
 Et inclutum, augustum, famosum omnibus,
 Quod fugit cultum magis ad desertā:
 Ut ex capparin dicunt quidam eorum qui sciunt.
 Similis autem ferule caudex silphij,
 Cuius folium dicunt maphesum, simile apio,
 Semen autem latissimū, duplicem autem faciem fert,
 Ex caudice caudicē quidē, radicem uerò ex radice.

DE GYGIS

pala. 120.

NVdam Candaulē ostendit Gygi suam uxorem,
 Quae conuocato Gyge seorsim,
 Dat anulum suum, ut occideret
 Candaulē huius coniugem, ostendens clam socijs.
 Quo facto, clam cum occidisset Candaulē,
 Et cum uertisset anulum rursus ad mulierem,
 Fit omnibus conspicuus, accepto regno.
 Habes in prima tabula tertiam historiam.

DE POLYCRATIS

anulo. 121.

SAmi regnans quidem felix erat Polycrates,
 Vestigia autem ferebant subditi Aegyptiorum.
 Augmentum autem Amasis ueritus huius,
 Scripsit, o Polycrates, quod optimum tibi in uita,
 Quo priuatus, immensam accepturus es tristitiam,
 Hoc nunc abijce modis quibuscumq; uolueris,
 Nisi forte experientiam meae uis ire suscipere.
 Polycrates igitur grauiter ueritus,
 Quem habuit preciosissimum anulum smaragdi,
 Quem artificiose consignauit annuli sculpsitor
 Theodorus Samius filius Teleclei,
 Consensa nam proiecit in medium pelagi,
 Macrore corruptus intolerabili illius mersione.
 Quinta autē die pulcherrimū piscem quidā piscatū,

Qq 2 Velus

Ὡς πολυκράτης ἄξιον ἔλλαιε πρὸς πολυκράτην,
Εἰς ὅν πορὶ δακτύλιος ὁ προρρηθεὶς συρέθη.
Ομοῖον ἀνέσας ἄμασις, ἔφη τοῖς παρευώσι·
ὣς σουδρῶν ἐγὶ θεός, τίς ἐξ ἀνθρώπων βλάψοι;

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΓΑΙΝ
θωρ τῷ ἱεροῖον. ρ κ β.

Χιλίας πλὴν ὅς εἰς διελθὼς τῶν ὀλοχρῶσιν ἱεροῖος,
Ἐσθλὴ, πάγχρυσον βωμὸν ἀπόλλωνι γονέσθαι.
Τὴν ἰσοβίαν ἔχεις μοι πρώτῳ πασῶν πλατίως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΔΟΥ. κ ρ γ.

Ομίδας φρὺξ φιλόχρυσος υἱὸς δὲ τῷ γορδῶ.
Ὁς ὡν ἀγρότης ἀροτρεὺς, εἴλε τὴν βασιλείαν.
Δουτὸρ ὅταν σὺ ταῖς πρώταις μὲν ἔχας τὴν ἰσοβίαν,
ἀλλὰ γορδῶν τὰς τροφὰς τὰς τὰς χρυσῶν μέσας.
Ἐν τῷ τῷ τῷ πῖναμι πάλιν σαφὲς ἐφύρνης,
Ὅπως ὑπάρχωμι ἀροτρεὺς, ἔσχε τὴν βασιλείαν,
Εἰς τὴν γρηφὴν ἐγνέμενον πόλεως τῆς μιδείας.
Εἰς ἑβδόμενον γὰρ φημι δευτέραν ἰσοβίαν.

στι ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΟΥ ΓΑΕΟΝ
ἄμμου παιτὸς. ρ κ δ.

Ησίδοτος τὸν ἀδελφὸν αἰγρίας ἀποτρέπων,
καὶ δικαστὴς χαρίζεται τῷ χαίρειν τοῖς ἀδελφοῖς.
Λέγει τραυὴς, ὡς ἀδικα τῶν δικαστῶν τὰ γόνη,
οὐκ ἀνελθὼς γινώσκοντα πόθεν ἰδὼν δαίμων δέον.
οὐδ' ἔτ' ὅ μιν ἐστὶ τὸ ὀλοκλήρῳ πλῆρον.
Τότε γινώσκον, τὸ βραχύνει τὸ ἐν δικαίῳ μέρος.
Ὅπορ πολλῶν καθεστῆκεν ἀδικῶν ὑπόφορος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΝΤΙΣ ΩΝ
ἀφίτος, ἐσθλὸν πάλαι. ρ κ ε.

Οσοφκλῆς ὁ τραγικός σὺ δρᾷματι ἡλέκτρα,
Ὁρέσῳ φόβῳ μηχαναῖς ἐκείναι τὰ μὲν κτῆρα.
Ἐπὶ ἣ τὴν μηχαναῖς καὶ αἰγίῳ εἰς ἐμπίπτει,
καὶ γνῶς ὀρέσῳ ἐμφανῶς εἶναι τὸν συλλαβόντα,
εἶπον, ὅτι ἐστὶν ὁ δαίμων ἄλλος ὁ προσλαλῶν μοι,
ἢ ὁ τῶ ἀγαμέμνονος λόγῳ θανάτῳ ὀρέσῳ.
Πρὸς ταῦτα τότε τοιγαρὶ ὀρέσῳ ἔφη τάδε.

καὶ μαρτίς ὡν ἀφίτος, ἐσθλὸν πάλαι.
Ἥτοι ὑποῖς ὄρεσας καὶ προεγνώκεις τάδε,
πρὸ τῶ πεισθῆναι συμφορὰς ἐσχάτας θανάτῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΧΑΡΙΤΩΝΥΜΟΣ,
ἥτοι, ἰωάννης. ρ κ ς.

Εβραϊκὸς τὸ ἰαὺ, ἀόρατον σημαίνει,
Ὁ ἰωάννης πρὸς ὅρατον, ὁ δὲ ἰωάννης χάρις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ ΛΙΘΟΥ,
τῆς καὶ βασάνου λίθου.
μόνου. ρ κ ζ.

Περὶ τῆς τόπος τῶν λυδῶν, ὡν καὶ σαρδῆες πόλις,
Περὶ τῆς ἰωνίας τε τῆς ἐφισορτῆς πόλεως,
Λέγει λίθοι σιλπνότεροι καὶ μέλαναι εἰς ἄσπερον,
Ὅμοιοι καλολαίῳ φιν αἰς καίῳ σιν αἰ νόροι,
Μικροὶ καὶ μέσοι σφύρνται, τινὲς χειροπλάστῳ ἢ
αὐτοὶ καλῶνται βάσανοι, βάσανοι ἢ χρυσοί.
Ἥτοι δονιμασθήρια καὶ ἐλεγχοί, καὶ λήψεις.
Ταῦτα γὰρ προσεβδόμονον λέγεται τὸ χρυσοῦ,
ἀρ καὶ ἀρόν, αὐτὸν καὶ ἀρόν, αὐτὸν ἐστὶ τῶν μέσων.

Velut Polystrate dignum, mittit ad Polystratem:
In quo annulus predictus inuentus est.
Quod cum audisset Amasis, dicit assistentibus:
Cui deus fauet, quis ex hominibus nocuerit?

DE AVREIS LATERIBVS
Cræsi. 122.

Mille lateres in Delphos totos aureos Cræsus
Misit, tota aurea ara Apollini ut fieret.
Historiam habes mihi primam omnium late.

DE MIDA. 123.

Midas Phrygius amator auri, filius erat Gordij,
Qui cum esset agrestis arator, accepit regnum.
Secundam in primis habes quidem historiam,
Explicantem escas huius aurum factas.

In hac autem tabula rursus sapienter inuenias,
Quomodo cum esset arator, accepit regnum,
In scriptura positum urbis Midie,
In septuagesima dico secunda historia.

DE EO, QVOD PLVS DI-
midium toto. 124.

Hesiodus fratrem ab ignavia auertens,
Atq; a iudiciis donando gaudere iniquis,
Dicit aperte, quod iniusta iudicum genera,
Non exakte agnoscetia, unde lucrari sit opportunitum,
Neq; quod dimidium est tota, forte amplius.
Hæc autem est breuissima ex iusto pars,
Quæ multis constitit iniustus excellens.

DE HOC, ETIAM VATES CVM
sis optimus, lapsus es aliquando. 125.

Sophocles tragicus in fabula Electra,
Oresten introducit machinis occidentem matrem,
Postquam aut in huius machinas et Aegisthus incidit,
Atq; cognovit Oresten clarè esse colloquantem,
Dixit, non est quisquam alius qui alloquitur me,
Quam Agamemnonis, quem ferunt mortuum, Orestes.
Ad ea tunc igitur Orestes inquit hæc:
Et uates existens optimus, lapsus es in his.
Siue non præuidisti, atq; prægnouisti hæc, (κα.
Anteq; casurus esses in calamitates extremas mortiferas

QVÆ DE CHARITONYMO,
siue Ioannes. 126.

Hebraei iao, inuisibile significat,
Ionas colubam, Ioannes autem gratiam.

DE LYDIO LAPIDE, QVI
etiam probatorius uocatur. 127.

Circa loca Lydorum, in quibus est Sardis urbs,
Circa Ionieq; Ephesum urbem,
Molles lapides fulgentes, atq; nigri ad summum,
Similes pulchris lapillis, quibus ludunt puellæ,
Parui ex medijs inueniuntur, quidam manu replètes autē-
li uocantur probatores, probatores autem auri,
Siue probatoria, ex indices, atq; iudicia.
His enim attritum iudicatur aurum,
An purum, siue fucatum, siue sit ex medijs.

Τὰς

Ρωμαί

Τὰς τιμὰς αὐτῶν ἱερὰς βασιλεύς,
καὶ λόγους τῶν ἐλγυχοῦντων, ὅρους, καὶ τὰ λοιπά αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΠΕ-
της λέγεται. ρ κ η.

Τινες ὀρίθων νεοασοὶ φύσις ὀφειτέρας,
πρὸ τῆ λαβῆς τὴν πτόρωσιν ἱαλῶς τῶν ἀκνητέρων.
Πέτιδα καὶ λαβορμύσαντες ὡς τῶν ἐπεργαζομένων.
Εἴσω συβόλοισι δεινὸν, τῇ γὰρ προσαραχθόντες.
Τόττες προπέτας λέγουσι, καὶ προπετεῖς ἀμύσις.
καὶ ὀρταλῖχος ἅμα ἢ, ὡς λήγοντας ὀρέμεν.
ἐκ τῶν ἅπας προγλωσσῶν, μινδόν ἢ δέον λέγουρ,
270 Προπέτας ὀνομάζεται. λαβὴν τινες ἀσκόπους,
καὶ τὸν πρὸ ἄλλων λέγοντα πλὴν λόγους ἀρμολύς,
προπέτλην ὀνομάζουσι. δέον ἱαλῶν ἐκείνου,
Θρασύην, καὶ ἀναδιδεγγοῦ, καὶ τάξιμ' ἔκ' εἰδότες.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΩΝΟΣ ΤΟΥ
μισανθρώπου. ρ κ θ.

Τίμων ἔχειρατίδης παῖς Ἰν, ἀβλυαῖος γόνος,
Υπόπλοτων, ἥ τ' ἐπαρκῶν πᾶσι τοῖς δειμονοῖσι.
ἐπιτεταγῶν τῶν τῶν ἢ τῶν πλῆθ' αὐτῶν χρημάτων,
ὡς ὁ δαμῶν παρὰ τινος ἐλέως ἔξιδετο,
Μεμισκῶν διαγωγῆν τῇ μετ' ἀνθρώπων βίῃ,
λαδὼν διφθέραν, δινέλλαν, ἀργύρος Ἰν ὄργατος.
280 Ἰεσοκλαῶν ἢ, θρασύην οὐ τοῖς ἀγροῖς ἐφύργη.
ὡς ἢ τῶν πράγματι ταχὺν διέδραμον ἢ φῆμ' αὐτῶν,
τίμωνα πάλιν πλῆθος ἀγγέλλουσα τοῖς πᾶσι,
καὶ πάντες πάλιν πρὸς αὐτὸν προσέτρεπον, ὡς φίλοι,
Δικέλλη πάλιν, ἥ δ' αὖτε τὸν ἀνδρῶν λέγουρ.
Νυνὶ τίμωρ φίλος, μισαροῖ, νυνὶ γὰρ εἰς τοῖς πᾶσι,
ὁ τῶν πλῆθ' αὐτῶν ὄργατος, πρὸς δ' ἱεροκλαῶν,
ἐρρίδ' αὖ, μισαρώτατοι, μακρὰν ἐκ τῆ χωρῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΞΕ-
νολογίας. ρ λ.

Τοῖς ἀβλυαῖοις νόμος Ἰν, εἰς δὲ χεῖρ' αὐτῶν ξένους,
ὅθ' αὖ καὶ ἀνομάζοντο φιλόξενοι τοῖς πᾶσι.
290 Τοῖς λάνωσι ἢ νόμος Ἰν, τὸν ξένους ἀπὸ λάνων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΡΩΝ ΜΙ-
σανθρωπίας, καὶ τῶν ἀνυμνῶν. ρ λ α.

Οἱ κύκλωες οἱ πρότερον οἰκῶντες σικελίαν,
Σποράδας ἦσαν ἔχοντες αὐτῶν τὰς ἱατοικίας,
ἐπιμειξίας ἔχοντες μινδύλως πρὸς ἀλλήλους.
ἀλλὰ δειπόρων ἐκαστος σφῆς γυναικὸς καὶ τέκνων.
Ξενοῖς ἢ, τῇ π' ἀπὸ πρὸς τοῖς ὑπὲρ παρ' ἐκείνοις,
οἱ καὶ αὐτοῖς ἀνυμνῶντες μισαλλὰντες ἦσαν.
καὶ ὁλοκαυτωθέντες ἢ, καὶ ξένους ἀπὸ λάνων,
μὴ πικρὰν ἱατὴν αὐτῶν σκῶσι, αὐτῶν ἰδὼν χωρῶν.
ἐπὶ γὰρ ἦσαν ἄπειροι, τῇ ναυπηγίᾳ ὁλοκάδας.

ΠΕΡΙ ΣΕΡΒΙΛΙΩΝ ΚΑΙ
σαρῶν. ρ λ β.

300 Σέρβιλιος Ἰν ὑπάτος καὶ ἱατοικῶν τῶν ῥωμαίων.
Μεθόδω ἢ δεινότητος, ῥητορικῶ τῷ τρόπῳ,
ἐκ σερβιλιῶν τῆς γονῆς, λέγου καὶ τὸν σέρβιλιαν.
ὡς ἔπ' ἄλλος ἤθελε, σέρβιον ἱλῶν ἔπειν.
Τὸτο γὰρ ῥήτορος ἀνδρὸς, καὶ ἀμφοτέρω γλώσσῃς,

καὶ

Ρωμαῖοι ab ipsis uocabant basanos,
Et rationes arguētes, iuramenta, et reliqua huiusmodi.

DE EO, VNDE PROPE-
tes dicitur. 128.

Quidam auium pulli naturæ acutioris,
Anteq̃ incipiant remigium bene uelocit̃ alarum,
Volare appetentes uelut ex uigilibus,
Casum sortiuntur grauem, terra illisi.
Hos propetas dicunt, et propeteis similiter:
Et ortalichos quoq̃, uelut extensione alarum ruentes.
Ex his omnis loquax, nihil autem opportunū dicens,
Propetes nominatur. quamuis aliqui inconsideratē,
Et ante alios dicentem, uerum rationes congruas,
Propetem nominant: cum oporteat uocare illum,
Audacē et impudentissimū, et ordinē non scientem.

DE TIMONE OSORE,
hominum. 129.

Timon Echecratidis filius erat, Atheniensis genere,
Superditescēs, atq̃ sufficiens omnib. qui indigebāt. ἀλλ'
Deficientibus autem huic opibus, atq̃ pecunijs,
Cum nequaquam ab aliquo misericordia dignaretur,
Exosus communionem cum hominibus uitæ,
Acceptis rhēnone ac ligone, agrestis erat cultor.
Terram autem fodiens, thesaurum in agris inuenit.
Vt autem rei cito peruulgata est fama,
Timonem rursus diuitem denunciāns omnibus,
Et omnes rursus ad illum confluebant, ut assolet,
Ligone percutiens expellebat profanos dicens:
Nunc Timon amicus, scelesti, nunc notus omnibus,
Qui ditescēdo benefacere potest, pauper aut̃ ignotus
Apage te scelestissimi longē ex agro.

γαροσκα-
φῶν

DE LACONVM EXPVLSIO-
ne hospitum. 130.

Atheniensibus lex erat, excipere hospites:
Vnde et nominabātur amatores hospitū ab omnib.
Lacōnibus autem lex erat, hospites abigere.

DE CYCLOPV MVTVO
odio, atq̃ inaccessu. 131.

Cyclopes, qui prius habitabant Siciliam,
Dispersa habebant sua domicilia,
Commercium non habentes ulla inter sese,
Sed dominans unusquisq̃ suæ uxori atq̃ filiis.
Hospitibus uerò haudquā ingressus fuit apud illos,
Qui etiam sibi ipsis inaccessi, mutuò sese odiebant,
Sed et homines paruip̃ ἔτες, atq̃ hospites formidāτες
Ne fortē appulsi cōtra ipsos, occuparet eorū regionē,
Adhuc enim erant imperiti artis compingendē naues.

DE SERBILIIS ET
Saris. 132.

Serbilius erat consul atq̃ cæsar Romanorum.
Methodo autem uehementi, et rhetorico modo,
Ex Seruiliū genere, dico etiam Serbiam,
Ac siquidem alius uoluit Serbon Elian dixit.
Hoc enim rhetoris uiri, atq̃ utriusq̃ linguae,

Q q 3

Et

καὶ πράγμασι, καὶ λαλήσει, καὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίως,
 ἔρος ἑπαινεῖ καὶ λόγον ἢ λεχρῆσθαι συμφέρωντος.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΟΥ, ΟΥ ΧΑΡΙΝ Ο
 ζῆτος τὴς μύρμηκας ἀνθρώπους
 ἐποίησεν. ρ λ γ.

Οἱ μυθολογοὶ λέγουσι, ζῆτος συμμιγείς αἰγίνῃ,
 τὸν αἰακὸν ἐγέννησεν οὐ τῇ αἰγίνῃ νήσῳ.
 ὅς αἰεθλοῖς ἱατῆσ χαλάρῃ, ὡν οὐ τῇ νήσῳ μόνος.
 ὁ ζῆτος ἱατοικτερήσας ἢ τῆτον τῶν ὀρημίων,
 τὴς δὲ τῇ νήσῳ μύρμηκας ἐποίησεν ἀνθρώπους.
 τὰ μυθικά μὲν τοιαῦτα, ἢ ἢ ἀλληγορία,
 ὡς θεαγόνος ἔγραφον, οὐ τῇ περὶ αἰγίνης,
 ἡ αἰγίνα τοπρὸτ ὄρου λῶν ὀλιγαυθρωπῶσα,
 οὐδ' ἔμ ὀλκῆδας ναυπηγὸν ἤλυσαν οἱ οὐ τῇ αἰγίνῃ.
 τῶν πειρατῶν ἢ καὶ λοιπῶν πτοῦ μνηοὶ ταῖς βίαις,
 Σπυλαίοις ὡσπὲρ μύρμηκας ἐκρύπτοντο γῆς κάτω.
 ὁ αἰακὸς ἱαταρξίας ἢ ποιῆν αὐτοῖς ὀλκῆδας,
 μεταγαγὼν ἢ καὶ λαῖς, καὶ συνοικήσας τῶτοις,
 ὡσπὲρ καὶ μετὰ θάνατον τῶ αἰακῷ τριάκων,
 καὶ δρῆσας ἀφωδῶτατα ζῆν ἐκτόθεν σπυλαίων,
 μεταβάλεν τὴς μύρμηκας ἐλέχθαι πρὸς ἀνθρώπους.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ ΔΕΥΚΑ
 λίωνος, ὃ ζῆτος τὴς λίθους ἀνθρώπους
 ἐποίησεν. ρ λ δ.

Τὸν ἐπὶ δευκαλίωνατος κατακλυσμῷ παυθέντος,
 ἐκβῆς ἀπὸ τῆς λαρνακὸς τῶ παρνασσῷ τοῖς τόποις,
 ὁ δευκαλίων τῶν διὰ θύσας, ἀνθρώπους ἦτα.
 ὅς τῇ ἱελύσας τῶ διὸς βάλλων εἰς γῆν τὴς λίθους,
 αὐτὴς καὶ πύρρα σὺν γυναι, ἐποίησαν ἀνθρώπους.
 ὅσος αὐτὸς μὲν ἔδρασε λίθους, ποιήσας ἀνδρας,
 ὅσος ἢ πύρρα κάλιν ἢ γυναικῶν ἔχευ φύσιν.
 ταῦτα φασὶ μὲν μυθικῶς, τὸ δ' ἀληθὲς τοιόρθε.
 ἐπὶ αὐτὴς ἐκ τῆς λαρνακὸς αὐδρας τε καὶ γυναικῶν,
 ὁ εἰς εἰς ἑκάστος αὐτῶν, οἱ ἀνδρες μὲν οὐ μέρει,
 λίθον τιθέντες ἤγειραν βωμῶν διὰ φύξιν.
 τῶν γυναικῶν ἑκάστη ἢ κάλιν, μετὰ τῆς πύρρας,
 ἀνέγειρον ἄλλων βωμῶν ἑξήγειρον, κατακλυσμῷ φυγῶσαι.
 ἐπὶ δ' ἦσαν ἰσάριθμοι τοῖς φέρουσιν οἱ λίθοι
 ταῖς γυναιξὶν οἱ γυναικῶν, οἱ ἢ ἀνδρῶν ἀνδράσι,
 εἶπον πρὸς τῶν ποσότητῃ τῶ πλήθος, ἀντιστόφως,
 ὅτι οἱ λίθοι ἀνθρωποὶ ἐγένοντο τοσοῖδε
 ὅσος εἰς γῆν ἢ πύρρα τε ῥίπτει, καὶ δευκαλίων.
 λέγαν ὅτως ὀφείλοντες, λίθοι τοσούτοι ἦσαν,
 ὅσος ὑπῆρχον ἀριθμῶς γυναικῶν τῶν σὺν πύρρῃ,
 καὶ τῶν σὺν δευκαλίονι κάλιν ἀνδρῶν ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΑΣ
 περιάμω. ρ λ ε.

Περιάμω, ὡσπὲρ ὁμηρος οὐ ἱλιάδι γράφει,
 ἢ τέσσαρα πεντήκοντα γεννᾷ, ὀνεία μὲν καὶ δέκα,
 ἐκ τῆς ἑκάτης, τῆς αὐτῆς σὺν γυναι βασιλίδος.
 τῆς δ' ἄλλης ἔσχε παλλακῶν, ὡς καὶ αὐτὸς περ λέγει.
 ὡς ἑνεία καὶ δέκα μοι ἦνς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 ὡς τῆς δ' ἄλλης μοι ἐτίκτορ οὐ μὲν γὰρ οἱ γυναικῆς.

ΠΕΡΙ

Et in negocijs, promocationibus, alijsq; similiter,
 Ad laudem et vituperium usum fuisse utiliter.

DE AEACO, CVIVS ERGO
 Iupiter formicas homines
 fecit. 133.

Abulariū authores dicunt, quod Iupiter commixtus
 Aeacum genuit, in Aegina insula. (Aeginae,
 Qui adultus egre ferebat, quod esset in insula solus.
 Iupiter autem misertus huius solitudinis,
 Quae erant in insula formicae, fecit homines.
 Fabulosa quidem talia allegoria autem,
 Ut Theagenes scripsit in libro de Aegina:
 Aegina prius erat hominibus infrequens,
 Neq; etiam nauium fabricam cognorant eius incolae.
 Piratarum uero atq; reliquorum ueriti uim,
 In speluncis uelut formicae abscondebantur inferne.
 Aeacus autem cum incepisset facere ipsis naues,
 Traducens autem et populos, atq; cohabitans illis,
 Quemadmodum et post mortem Aeaci Triacon, A
 Et efficiens ut sine timore uiuerent extra speluncas,
 Mutasse formicas dictus est in homines.

DE DILUVIO DEUCALIONIS,
 in quo Iupiter lapides homines
 fecit. 134.

Sub Deucalione diluuiū sedato,
 Egredius ē capsā Parnassi locis,
 Deucalion Ioui immolans, homines petebat.
 Qui iussu Iouis iaciens in terram lapides,
 Ipse et Pyrrha uxor fecerunt homines.
 Quot ipse quidem iaciebat lapides, faciens uiros:
 Quot uero Pyrrha rursus, muliebre habere naturam.
 Haec dicunt quidem fabulose, uerum autem tale.
 Egredi de arca uiri ac mulieres,
 Singuli eorum, uiri quidem partim,
 Lapidem ponentes aram erexerunt Ioui liberatori.
 Mulierum uero rursus singulae cum Pyrrha,
 Aliam aram excitauerunt, diluuium quae effugerant.
 Quoniam autem erant aequalis numeri, his qui ferebant, la-
 Mulieribus mulierum, uirorum autem uiris, (pides,
 Dixerunt ad quantitatem multitudinis, reciproce.
 Quod lapides homines facti sint tot,
 Quot in terram iacit Pyrrha atq; Deucalion:
 Dicere sic debentes, lapides tot erant,
 Quotus erat numerus mulierum cum Pyrrha,
 Et cum Deucalione rursus uirorum similiter.

DE COPIA FILIORVM
 Priami. 135.

Priamus, quemadmodum Homerus in Iliade scribit,
 Filios quinquaginta generat, nouē quidē et decem
 Ex Hecuba sua coniuge regina, (dicūt:
 Alios autē habuit ex concubinis, sicut et ipse alicubi
 Nouem et decem una ex uulua erant,
 Alios autem mihi pepererunt in palatijs mulieres.

DE

ΠΕΡΙ ΔΑΝΑΟΥ ΚΑΙ

αἰγυπῆ. ρ λ ς.

350 **Ε**κ ποσειδάωνος γίνονται καὶ τῆς λυδίας παῖδες,
Δίδουμοι, βῦλος τε αὐτὸς, καὶ ὁ ἀγλύων ἄμα.
Ὡς ὁ ἀγλύων βασιλεὺς γίνεται τῆς φοινίκης.
Βῦλος δὲ τῇ αἰγυπῇ ἢ σφῇ χώρα καταμένει,
Αἰγυπτον τίκτει, Δαναὸν ἐξ ἀχίροος νείλῳ.
Ὁς βῦλος κατακίνας μὲν τὸν Δαναὸν λυδῆ,
Ἐν ἀραβίᾳ δ' αἰγυπτον, αὐτὸς εἰς ἀσσυρίους
Ἐλθὼν, πρῶτος ὠνόμαστο θεὸς καὶ αὐτοκράτωρ.
Ἀσσυριοὶ καὶ πόρσαι γὰρ τὴν βασιλῆς θεοῖσιν,
Ὡς καὶ ἀσχύλος δρᾷματι πόρσαις Διανύει τῶτα.

360 **Α**τοσσαν βέλων γὰρ εἰπεῖν σύζυγον βασιλέως,
Μητρίᾳ βασιλέως τε ὁμοίως, εἶπον ὅτω.
370 **Θ**εὸς πόρσαι συνέτετρα, θεὸς τε μήτηρ ἔφυς.
Οὕτως ὁ βῦλος ἀπελθὼν εἰς γῆν τῶν ἀσσυρίων,
Ἀναβλήθη καὶ θεός, ὡς νόμος ἀσσυρίοις.
Αἰγυπὸς ἢ καὶ Δαναὸς οἱ παῖδες οἱ τῷ βῦλῳ,
Ὁ μὲν ἀσσυρίων ποντήκοντα γίνεται φυτοσπόρος,
Ὁ Δαναὸς πενήκοντα πάλιν ἢ θυγατρῶν,
Ἐκ διαφόρων γυναικῶν, ἀπὸ μιᾶς κατ' ἄλλας.
Ἰππόστατος τὸν αἰγυπτον ἐξ εὐρυρρόης νείλῳ
370 **Μ**όνος υἱὸς ποντήκοντα λέγει γεγοννησέναι.
Τὰς θυγατέρας πάσας ἢ, τὸν Δαναὸν ὁμοίως,
Ἐκ τῆς εὐρύνης θυγατρὸς τῷ ἀίρμονι νείλῳ.
Τέως ἀργυφὸς σύγγνης καὶ τῷ αἰγυπῇ παῖδες,
Λυγγὸς ὁμῶς τε καὶ πρωτὸς, οἱ καὶ σύγγης ἐσχοι,
Τῶν ὑπερμῆστραν ὁ λυγγὸς, πρῶτος τῶν γοργοφόνων,
Ἀς Δαναὸς ἐγόννησεν ἐκ τῆς ἐλεφαντίδος,
Καὶ ἀμυμόνῳ σὺν αὐταῖς, ἢ ποσειδῶν ἐμήνη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΝΙΟΒΗΣ

καὶ τῷ ἀμφίονος. ρ λ ζ.

Νίβη καὶ ἀμφίονι δώδεκα παῖδες ἦσαν,
Ὡς ὁμηρὸς ἐδίδαξε τραυῶς ἐν Ἰλιάδι.
380 **Ἐ**ξ μὲν θυγατρὸς, ἔξ δ' υἱὸς ἠδυνώωντες.
Κατ' ἄλλας Διανατέος ἀρεὲς ἦσαν οἱ παῖδες τότοις.
Εἰς πλάτος ἔχεις ἐπιδὼν πᾶσαν τὴν ἰσοβίαν,
Καὶ τὰς τῶν παίδων λέγασαν κλήσεις ἐκ εὐνομίας,
Καὶ τὴν Νίβην λιπαῖσαν λίθον, ἀλλυγορῶσαν.
Καὶ πᾶν ὅπου ποταμὸν ἀλλυγορεῖσθαι δέον.
Κέται δ' ἐν πρώτῳ πίνακι αὐτῶν ἡ ἰσοβία,
Πρῶτη καὶ τεσσαρακοστῇ, σὺν τῇ ἑκατοντάδι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΩΣ ΤΟΥΣ ΠΟΤΑ-

μὲς ἀπεξήρανον ἢ τῷ ξέρξῃ στρατῷ μα

τος ἱππος ἐπικύπτουσα. ρ λ η.

Ξέρξης ὁ πέρσης σὺν στρατῷ ἀπείροις μυριάσι
Στρατῶν ἡμῶν ἐλλάδος τε καὶ καταπλάσας,
390 **Κ**όμπῳ πατρώῳ πόρσιν ἡμιτομῇ τὰς φύσας,
Γαίωτας μὲν τὴν θάλασσαν, τὰ δ' ἔρη θαλαττῶσας,
Ὅν ἀριθμῶσας τὸν στρατὸν, ὡς σῖτον ἢ μετρήσας,
Τὸν ἥλιον τοξοῦμασι τοῖς πόρσιν οἰς συγκρύψας,
Ἰππων τε τοῖς ἀρσῶμασι τὴν ποταμὸν ἐκράνας,
Ἀλλὰ τε πόσα βάρακα δρᾷσας εἰς καταπλάσας,
Καὶ μετ' αἰσχυρῶς ἐκπρεπὲς λαμπρὸς νονικημόνος,
Γαλιππομέῃ πρὸς τὴν αὐτὴν ποταμὸν τὴν πόρσιν,
Ἡδὲ

DE DANAΟ ATQVE

Aegypto. 136.

Ex Neptuno nascuntur, atq; Libya, filij
Gemini, Belusq; ipse, atq; Agenor simul:
Quorum Agenor rex fit Phœnicia:
Belus autē in Aegypto sua regione cum mansisset,
Aegyptum generat, et Danaum, ex Achiroe Nili.
Qui Belus cum collocasset Danaum in Libya,
In Arabia autem Aegyptum, ipse in Assyrios
Profectus, primus nominatus est deus atq; imperator.
Assyrij enim et Persæ reges deos faciunt,
Sicut Aeschylus in fabula Persis ostendit hoc.
Atossan enim volens dicere coniugem regis,
Matremq; regis similiter, dixit sic:
Dei Persarum coniunx, deiq; mater es.
Sic Belus profectus in terram Assyriorum,
Rex vocatus est, atq; deus, ut lex erat Assyrij.
Aegyptus autem et Danaus filij Beli,
Iste quidem uirorum quinquaginta fit parens,
Danaus autem quinquaginta rursus filiarum,
Ex diuersis mulieribus, ab una iuxta alios.
Hippostatus Aegyptum ex Euryrrhoe Nili
Sola, filios quinquaginta dicit generasse.
Filiis uero omnes Danaum similiter,
Ex Europa filia dicti Nili.
Tamen Argyphe nobilis atq; Aegypti filij,
Lynceus simul atq; Proteus: qui et coniuges habebat,
Hypermetram Lynceus, Proteus Gorgophonen:
Quas Danaus genuit ex Elephantide.
Et Amymonen cum ipsis, cum qua Neptunus mixtus est.

DE FILIIS NIOBAE ATQVE

Amphionis. 137.

Niobe atq; Amphioni duodecim erant filij,
Sicut Homerus docuit aperte in Iliade:
Sex quidem filiae, sex autem filij pubescentes.
Iuxta alios quatuordecim erant filij his.
Late habes retro totam historiam,
Et filiorum referentem nomina exacte:
Et Nioben flentem lapidem, allegoricè dictam,
Et quicquid ad explicandum fuit opportunum.
Posita autem est in prima tabula hæc historia,
Prima et quadragesima cum centesima.

DE EO, QVOMODO FLVVIOS

exiccauerit Xerxæ exercitus equita-
tus, inclinatus. 138.

Xerxes Persa cum exercitus innumeris myriadibus
Profectus contra Græciam, atq; Athenienses,
Iactantia paterna Persica, innouat naturas,
Terrâ facies quidē mare, montesq; in mare conuertēs,
Non numerans exercitum, sed ut triticum metiens,
Solem sagittis Persicis obscurans,
Equorum autem irrigationibus flumina exiccans,
Aliâq; multa absurda peragens ad stuporem.
Quamuis cum dedecore insigni, splendide uictus,
Recurrit ad suam patriam Persidâ,

Pubo

Ἦλθες τὸ ῥηπνὴς τῆς πόρτικῆς φθαρσίας ἐν ἑλλάδι.
Ἐχες τῷ πρῶτῳ πῖνακι τῶν πασῶν ἰσθρίαν,
Εἰς πλεῖστός γεγραμμὸν μοι, τριανκοσὺν διανοῖαν.

ΓΕΡΪ ΘΗΒΩΝ ΥΓ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
κατάσκαφον, καὶ αὐτοὶ αὐτῶν παρ' ἀλλο
ξάνους αὐτῶν δι' ἀβελτίαν ἀνα-
κτίσιως. ρλθ.

Φ Ερεται λόγος ὃ πολλοῖς γινώσκουσιν ἢ βραχέσις,
 ὧς ὁ Δαρείος ὁ πόρτῳ ἐκείνος αὐτοκράτωρ,
 Ἀκκινῶς ἀλέξανδρου μέλλειν στρατεύειν πείσας,
 Χρήμασι διεξώσασθαι πολλοῖς τὸν Δημοδρόνῳ,
 ὡς ὡς τὰνδ' ἀρχολήσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐλλάδῳ.
 ὃ ἢ θηβαῖος δυστυχῶς ἐγείρει λατ' ἐπ' αὐτῷ,
 ὅθεν ἀλέξανδρος θυμῷ τὰς θήβας λυτασκάπει,
 Θρηνῶσισι αὐλήμασιρ αὐλῆντος ἰομῶνις.
 ὃ ἰομῶνις ἦν καὶ γὰρ αἱ θῆβαι δ' ἐπερῶντο.
 ὧς ὁρ τοπείρ ἐκτίζοντο ἀμφιόνος τῇ λυρῇ.
 Οὕτως οἰκτρῶς ἐπέρθασεν ἀλέξανδρος τὰς θήβας,
 Καὶ πυρπολῆς ἢ σὺμπάσαν οἰκίαν, πλὴν τῶν πατρῶν,
 Στέγῳ, εἰπὼν, μὴ λυαίτε μισοποιῖ τῶν πατρῶν.
 Ἐπ' αὖτε γὰρ πρόγονοι ἀλέξανδρου ἐκείνῳ.
 Φαίνεται ἢ παρὰ δὴλῳ καὶ Δημοδρόνῳ τάχα,
 ὧς δι' αὐτὸν ἐπέρθασεν ἀλέξανδρος τὰς θήβας, (νῦν)
 ὧς γράφει, σφείρω τὴν γραφὴν ὡς πρὸς αὐτὸν αἰσχίῳ
 ὡς οὐτὸς ὁ δὲ θυρῶντος ἐστὶ νῦν τὰς θηβαίων.
 Οὕτω μὲν λυτασκάψαν τῷ ἀλέξανδρῳ θῆβαι.
 Χρησμός τοις πόρτοῖσι καὶ διδιδται τῶν θηβαίων.
 Περὶ τῆς ἀνακτίσεως ἔτω κατ' ἔπος λέγων.
 ὡς Ἐρμῆς, ἀλλήλῳ, καὶ ἰμαντομέχρως πόρτοῖσι,
 ὡς ὃι τρεῖς ἀλλήλῳ, ἀνακτίσας σὺ θῆβαι.
 Καὶ δι' καὶ πείρας ὃ χρησμός ἔσχε τοῖς πόρτοῖσι.
 Ἀγῶνας χαίρων γυμνῶς ἀλέξανδρος ἐτέλει.
 Κλυτομάχος θηβαῖος ἢ πάντας νικῶντας πᾶσι,
 ἦλθε πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, ὡς αὐτὸν σφραγισθῆναι.
 ὃ βασιλεὺς ἀνῆρτο, τίς εἴη τε, καὶ τίς θεν;
 Καὶ δὲ, τὴν κλῆσιν οὐδ' πατρός, καὶ τὴν αὐτῷ εἰρήνῃ.
 Γατρίδα δ' εἶπε, βασιλεὺς ἀλέξανδρε, ὃν ἔχω.
 ὧς δὲ, καὶ τὸν πόρτοῖσι ὅσον τὸν πατρῶν.
 Νικῶντας, ἦλθε σφραγισθῆναι κατὰ ἀλέξανδρον,
 Ερωτῶντις ἢ τίς ἐστὶ, πᾶσι ὁμοίως εἶπον.
 Κλυτὸν πατρός, καὶ τὴν αὐτῷ, πατρίδα ἢ μὴ ἔχω.
 Θηβαῖον γένος ἀλέξανδρος, σφραγισθῆναι ὃ μετρίως,
 Καὶ πόρτοῖσι πόρτοῖσι πολλῶν κατὰ θηβαίων,
 Ἀδικον δόξας ἀπαῖρει αὐτῶν τοῖς τοῖς εἶναι,
 Ἀν καὶ τὸν πόρτοῖσι τὴν πυγμὴν ἄθλον νικῶντας, εἶπε,
 Τὰς θήβας ἀνακτίσω σοι, δωρῶμαι τὴν πατρίδα.
 Οὐ γεγονότος, καὶ πυγμὴν λαμπρῶς νομικῶς,
 Εἰς παρὰ τῆς ἀλέξανδρος τὰς θήβας ἀνακτίσει.

ΔΙ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ, ΕΠΙ ΦΙΛΙΠ-
 ΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜ-
 ΠΙΑΣ ΑΝΑΚΤΙΣΤΙΣ. ρμ.

Η Στάγειρα τῶν πόλεων μία τῶν τῆς οἰκίας,
 τῶ φιλοσόφῃ ἡ πατρὶς ἀριστοτέλεις αὐτῇ.
 Κατίσκηψε ἡ φίλιππος, ἐνθραὺν ἦσαν σμῖν ἄλλαι.

Aliga-

*Pube delicata Persica pessundata in Græcia.
Habes in priori tabula totam historiam,
Late descriptam à me, trigessimam secundam.*

400

DE THEBARVM AB ALEXAN-
dro suffossione, et rursus earundem ab
Alexandro eodem propter athle-
tam extrucone. 139.

Est rumor non multis, cognitus autem paucis,
Quod Darius Persarum ille imperator,
Cum audisset Alexandrum bellaturum contra Persas,
Pecunijs redemisse multis Demosthenem,
Ut negotio detineret ipsum in Græcia.
Ille autē Thebanos infœliciter cōmouet contra illum,
Vnde Alexander furore Thebas euertit,
Lugubribus cantilenis tibia occinente Ismenia.
Ismenias enim tibia canebat, Thebæ aut diruebantur:
Quemadmodū prius conditæ erant Amphionis lyra, 410
Sic miserè subruit Alexander Thebas,
Et igne vastat omnes ædes, præter Pindari:
Tectum, edicens, ne urite, poetæ Pindari,
Laudauit enim proauum Alexandrum illius.
Videtur autem subindicare ex Demosthenem fortē,
Quod propter ipsum depopulatus est Alexander The
Vbi scribit, uertens scripturā ad Aeschinem, (bæ,
Iste est qui desset nunc gesta Thebanorum.

Sic euerſæ quidem ſunt ab Alexandro Thebæ.
Oraculum autem reliquis datur Thebanis,
De reſtauratione ſic ad uerbum dicens:
Mercurius, Alcides, atq; pugillator Pollux,
Tres cum decertauerint, reſtaurabunt te ô Thebæ.
Et ſanè ſinem oraculum habuit tali modo.
Certaminibus gaudens gymniciſ Alexander erat.
Clitomachus aut Thebanus omnes cum uiciſſet luſta,
Venit ad Alexandrum, ut corona ornaretur:
Rex percunſtatus eſt, quis eſſet, & unde?
Atq; iſ nomen ſui patris, atq; ſuum dixerat.
Patriam autem, inquit, ô rex Alexander, non habeo.
Vt autem & ſecundum certamen Pancratij
Cum uiciſſet, uenit coronâ accepturus ab Alexandro.
Percunſtatus autem quis eſſet, rurfus ſimiliter dixit
Nomen patris & ſuum, patriam autē ſe non habere:
Thebanū intelligens Alexander, ingemiſcens ualde,
Quamuis furore ferebatur multo contra Thebanos,
Iniuſtum ratus patriæ expertem uirum talem eſſe:
Si & tertium pugillatus certamen uiceris, inquit,
Thebas reædifico tibi, donoq; patriam.
Quo factô, & pugilatu ſplen didè cum uiciſſet,
Denuò Alexander Thebas renouat.

PROPTER ARISTOTELEM, DE
Philippo & Alexandro, Stagire Olyn-
thiæ restauratio. 140.

S Tagira, urbem una Olynthi,
 Philosophi autem patria Aristotelis ipsa,
 Destruxit aut Philippus, inimicâ exstirpare cum alijs.
Aristoteles

Αριστοτέλης δ' ὕψος ἀλέξανδρον αὐτάται,
καὶ πάλιν ἀνατίξαι, ὡς δὲ αὐτὸν, τὴν πόλιν.

ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ, ΔΙΩΡΥΣΙΣ

τῆ νείλου, καὶ μετοχέτσουσιν. ρ μ α.

NΕΚΟΣ ὁ ψαμετικὴ πρὶν διώρυγε τὸν νείλον,
μέχρι θαλάσσης ὀρυβάς, μήκει τετραμύριον,
Πλάτος διστρεῖριον, ὡς σὺ μαρῶς εἰσπλέειν.
450 Οὐράσοντας δ' ἀπώλοντο δώδεκα μυριάδες.
Υψηλοτέρην ἢ τινὰ ἐπόντων τῆς αἰγύπτου,
τὴν ὀρυβρὰν τὴν θαλάσσαν, ἀπ' ἐς τὴν ὀρύαν,
μή πως ποτὲ τὴν αἰγύπτου ἀβρόως κατακλύσει.
Δαρῆος ἢ ὁ βασιλεὺς ὕψος τῆς πόρειδος,
ἐκείνῳ ἐφέτελσε διώρυχα τὴν νείλου,
καὶ πτολεμαῖος ὕψος ἐν σόμῳ τῆ νείλου,
ὁ φησὶ τὴν λέγεται τὴν ἑλῆσιμ πτολεμαῖος,
μέχρι θαλάσσης ὀρυβρὰ, λαέμονον οὐτέχνης.
καὶ πάλιν ἀνοίγνυμονον διαπάρους ὁ μετέχνης.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΙΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΘΡΕΩΣ,

καὶ πρόκνης. ρ μ β.

460 **T**ῶ βασιλῆα τῶν ἀθηνῶν πανδίονι τὴν ἑλῆσιμ,
ἀρρῶνι παῖδες ἦσαν τε καὶ θυγατέρες δύο,
Πρόκνη καὶ φιλομήλα ἢ τὴν πρόκνην ἢ θυγατέρα
ἀνδρὶ θρῆα τῶν θρακῶν, ἀπ' ἐξ ἑωρμημόνῳ.
οὐ πόρ λαδὼν τὴν σύγγον, ἀπ' ἐξ ἑωρμημόνῳ.
Πρόκνης φιλομήλας ἢ τὴν ἀδελφὴν τῆς πρόκνης,
εἰς τὴν ἀδελφῆς ἀπὸ τῶν τρεῶν, αὐτὴν λαμβάνει,
ἀπονομίαι βαλὼν τῇ αὐτῇ σύγγον.
ἀδελφῆς τῆς ἢ μιγείν, γλῶτταν αὐτῇς βεβίαι.
ἡ πόρ ἰσθ' ποιήματα σόματι χρῆσται μόνῳ.

470 **T**ῇ ἀδελφῇ τῇ αὐτῇ πᾶσι λεπτῶς μύνηται.
ἡ ἢ τρεῶν τὸν ὕμν καὶ αὐτῇ τὸν ἵμν,
σφάξασα, λαβὼν τῆς αὐτῇς, εἰς τῆς τρεῶν.
ὅς ἐκ χειρῶν καὶ λαβὼν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων,
σαφῶς ἐπέγνω τὸ βρωθῶν, οἱ ἢ θεοὶ ἐπείνας
εἰς ὅρως μεταβάλλει. πρόκνην εἰς ἀνδρῶν,
τὴν φιλομήλαν ἡμεῖς τὴν πάλιν εἰς χελιδόνα,
τρεῶν ὅρως πάλιν ἐποκα τὸν ἀνδρῶν τὸν θρεῶν.
καὶ πρόκνη μὲν ὀδύρεται τὸν ἵμν τὸν ὕμν.
ἡ φιλομήλα ἢ φασί, γλῶτταν τρεῶν ἀφείλν.

480 **P**ῶ πῶ ἢ, ταύτας ὀρυστῶν λέγει τρεῶν συχναῖς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΝΟΙΑΣ, ΚΑΙ ΥΙΛΗΣ ΕΠΙ-

νοίας, καὶ περὶ ἀντιπόδων, καὶ ἰδίων

τῶ πλάτωνος. ρ μ γ.

NΟῦς, λογισμός, διάνοια, καὶ ἡ ἐπινόια δὲ,
καὶ ἡ ψιλὴ ἐπινόια, ἡ ψιλὴ οὐχ ὁμοῦ.
Υιλὴ ἐπινόια ἐστὶ τῆ λογισμῆς τῆς ἀδελφῆς,
Γεπλανημόν καὶ ψιλῆς, αὐτῆς τῆς τρεῶν.
ὅς βετραγοταυρῶν θρακῶν νομίσαι περὶ τῆς αὐτῆς.
ἡ τὴν τοῦτον ἑστὸν ἐκπύον τῆ καὶ ζούον.
οὐ πόρ ἀδελφῆς διώκεται συγγένει καὶ γονίδει.
ἐπινόια ἢ ἀντιπῶν, τὸ ὅν ἐς ὃν ἀντιπῶν.
ἐστὶν ὅτι καὶ τὸ μὲν ὅν, γονίδει ἢ ἰαχόν.
490 **ὅς ἀνδρῶν καὶ λαβὼν μόνον, ἐστὶν ὅτι καὶ ἰαχόν.**
Διάνοια δὲ ἡ βάσις ἐστὶν ἀντιπῶν.
ἡ ἀντιπῶν καὶ βάσις, καὶ ἀντιπῶν μόνον.

ὁ λογισμός

Aristoteles autem postea Alexandrum exorat,
Et rursus edificant uelut propter ipsum urbem.

DE PTOLEMAEO, EFFOSSIO

Nili, atq; traductio. 141.

NECUS Psameticchi F. ante effodit Nilum,
Vsq; ad mare rubrū, longitudine quatuor dierum,
Latitudine duarū triremiū, uelut apte ad nauigandū,
Fodientes autem perierunt duodecim myriades:
Altius autem, quibusdam dicentibus, Aegypto,
Rubrum mare, destitit à fodiendo,
Ne forte aliquando Aegyptum confertim inundaret.
Darius autem rex postea Persidis,
Illam perfecit fossam Neci.
Et Ptolemæus postea unum ostium Nili,
Quod ab hoc dicitur nomine Ptolemæum,
Vsq; ad mare effodit, clausum artificiose,
Et rursus ad apertum expensis non mediocribus.

DE PANDIONE, Tereo,

atq; Procne. 142.

REGI Atheniensium Pandioni nomine,
Mares filij erant, & filia due,
Procne atq; Philomela. & Procnen coniunxit
Viro Tereo Thracum genere oriundo.
Qui cum accepisset coniugem, abduxit in Thraciam.
Cum desideraret autē Philomelam sororem Procne,
Athenas profectus Tereus ipsam accipit,
Asportare uolens ad suam coniugem. (ut,
Illegitimē cū hac autē cōmixtus, linguam ipsius ampu-
Que telæ uarietatibus pro ore utens,
Sorori suæ omnia sigillatim indicat.
Illa uerò Terei filium & suum Irym
Mactans, & coquens, conuiuium parauit Tereo.
Qui ex manibus, atq; capite, & summis membris
Apertē cognouit id quod norauerat. dii autem illas
In aues mutarunt, Procnen in Iusciniam,
Philomelam uerò commutarunt in Iridinē,
In auem uerò upuram Threijciū Tereum.
Et Procne quidem deflet Irym filium,
Philomela autem dicit, linguam Tereus abstulit:
Vbi ubi autem, huius inquirens, dicit Tereus subinde.

DE NOTITIA, ET TENVI NO-

titia, & de Antipodibus, ac ideis

Platonis. 143.

NVS, logismos, dianœa, & epinoœa autem,
Et tenuis epinoœa, habent discrimen magnum.
Tenuis epinoœa est logismi quedam opinio,
Decepta atq; falsa, inconstans perfectionis ergo,
Sicut boubirctaurum hominem arbitrari natum esse,
Vel aliquid tale alienum atq; peregrinum,
Quod omnino non potest constare aut esse. (mans.
Epinoœa autē æstimatio, quod est, uelut quod est existit
Est quandoq; & quod non est, fieri autem ualens,
Velut hominem sedentem cogitare stantem.
Dianœa autem Lydius lapis composita rationis,
Probatio atq; index, & multa curiositas.

Rr Logismos

Ο λογισμὸς παλάστρα ἢ καὶ γυμνασίον λέγεται.
 Οὗτος ὁ θεὸς καὶ λεπτόν, πάντα νοῦν πρὸ λόγου.
 Ολίγοις ἢ νῦν μέτεστιν, ολίγοις ἐξ ἀνθρώπων.
 Ἰαμβλίου πορφύριος καὶ πᾶς σοφὸς ὡς λέγει.
 Οὐδὲν τὸ νῦν ἐπὶ θεῷ λέγει μοι καὶ ἀγγέλω.
 Αἱ θεαὶ φύσεις πάντα γὰρ νοῦσι, πλὴν ἀμείνων,
 οὐτ' πολυπραγμονήσαντες οὐτ' ἐν λογισμῷ παλάστρᾳ.
 Καθὼς ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὄντες ἐν τῷ ὑλαίῳ,
 καὶ λογισμῷ διόμοιοι ἰερέως, εἰς τὸ γινώσκειν.
 Καὶ τὸ λογισθῆναι, φαιδρὸν νοῦν οὐ καταχρήσει.
 Μᾶς γὰρ ἀνθρώποις ὁδαιμῶς, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς μύσις.
 Καὶ καταχρηστικὸς τοῦ λεγόμενου, νῦν ἔχει.
 Οὕτω καλῶς σὺ γίνωσκε ταῦτα, κατὰ τὸν τρέφον.
 Τὸν ὁρῶν λαμβάνει σοὶ οὕτως τὸ πρῶτον.
 Καὶ οἷα ἢ λαμβάνματα, φιλοσοφῶντα διδόν,
 Ἐκ τῶν μαθημάτων, ἀνθρώπων, σφύρα ἡλίου τέχνης,
 Δέκα μόνον ἢ δωδεκά βιβλία ἀναγνόντα.
 Καὶ ταῦτα ἐπιγνώσκων, πόσους πλεονάζει δεικνύων.
 Ἀφ' ἐαυτῶν τῶν ὄντων ἢ, νοῦν τὰ τι, μετέλκων.
 νοῦς Τοιαῦτα δὲ ἀμβλύματι φύσις ἴσθαι τῶν πραγμάτων,
 καὶ μὴ πολυπραγμονήσας λαβόντες τὸν τρέφον,
 ἀλλ' ὅν γε σφύρα ἡλίου, καὶ τῶν ἀγγέλων ὄντων,
 καὶ μόνον δὲ καὶ αὐτὸς διδόντα πάντα νοῦν.
 Τὸν τρέφον λέγουσι καλῶς οὐ τῶν οἰκιστῶν.
 Λέγουσι βῆτοι πάντας γὰρ νῦν ἔχει τὸν ἀνθρώπου.
 οὐ μὲν ἢ τὰ πάντα λογισμῷ, ὁσπότερ ὁ τρέφον λέγει.
 πάντας ἀλλ' ὡς σοφὰ λαβόντες μαθημάτων ἀκούσασθαι μὲν.
 Νῦν ἐπὶ θεῷ φύσις καλῶς φαιδρὸν μόνον.
 ἐπὶ θεῷ ἀγγέλω τε, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων,
 οὗς ξηνοφάνης ἔγραψε τὸ τοῦ καὶ παρμονίδης,
 Ἐμπεδοκλῆς τῷ τέτρωτε τῶν φυσικῶν, ἀκρόντων.
 λέγει Τίς ἡ οὐσία τῶν θεῶν, κατ' ἐπὶ οὕτω λέγων.
 " Οὐ τόδε τίς θεός ἐστιν, ὃ τόδε τίς καὶ τόδε,
 " ἀλλὰ φρίν ἰδὲ καὶ ἀθέσφατος ἐπὶ τοῦ μύθου.
 " Φροντισίς κύριος ἀπαντα καταβάσσει θεοῖς.
 Οὕτως ἐπὶ τῶν θεῶν μὲν τὸν νῦν φαιδρὸν καλῶς.
 Νοῦν ἢ καταχρηστικῶς λέγουμεν ἐπ' ἀνθρώπων.
 Αὐτό δ' ὁ λέγων σοφὸς τὸ νῦν καὶ νοῦν,
 γινώσκων ἐπὶ ἐν λογισμῷ, ἢ παρῆστιν ἀνθρώποις,
 τοῖς γὰρ ἀνθρώποις λογισμῶς, ἐξ ὧν πράγματα γινώσκων,
 Νῦν δ' ἐπὶ ἐπὶ ὁδαιμῶς, εἰ γὰρ ἴδω ἀνθρώποις,
 πρὸ τῶν ἀκούσας, ἀπαντα εἶχον νοῦν ἀν' ἑαυτοῖς.
 Νῦν ἢ καὶ κατακρύπτει, καὶ λογιστικῶς πῶς,
 μάλιστα ὅτε γινώσκων, ἢ χρῆσθαι μανθάνειν.
 Καὶ τῶν ἢ, ὡς πάντες σοφοὶ καὶ καθύπερθε ὄντες μὲν,
 ἐπὶ γινώσκων ὁ λέγων. εἰ ἄνθρωπος νῦν εἶχον,
 οὐδέ τις αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι σοφός τε καὶ ἀγγέλων,
 ἢ σωφροσύνη, ἢ φρόνιμος ὁμοίως καὶ ἀγγέλων.
 Ἰαμβλίου πορφύριος, καὶ πᾶς σοφὸς μὲν λέγει,
 ολίγοις μέτεστι ἢ νῦν, ολίγοις ἐξ ἀνθρώπων.
 καὶ πλάττει ὁ πᾶς σοφὸς φησὶν οὐ τῷ τιμαίῳ,
 λόγῳ μὲν πάντα ἀνθρώπων μετέχειν δὲ πατίον.
 Νῦν ἢ θεός, καὶ γένος τῶν βραχυτάτων ἀνθρώπων,
 διδόν τὸς προγινώσκοντας φάσκοντες, καὶ προφῆτας.
 οἱ πορὶν κατακρύπτει, εἴπορ πρὸς πολλῶντων.

οἷος

Logismus autem palestra atq; cognitio dialogi.
 Nus aut divinus et subtile, omnia intelligēs ante ratio.
 Paucis autem Nus adest, paucis ex hominibus, (nem,
 Iamblichoporphyrus, et omnis sapiens sicut dicit.
 Vnde nus in deo dic mihi, atq; angelis: (medio,
 Divinae enim naturae omnia intelligunt, verum sine
 Non multum occupata in logismi palestra,
 Sicut nos homines, existentes ex materijs, 500
 Et ratiocinationis indigētes iudicio, ad cognoscendū.
 Quāvis ratiocinari, dicimus intelligere, per abusum.
 Nus enim hominibus nequaquam, sed numinibus solis.
 Quāvis magis abusive dicamur nun habere.

Sic probe tu cognosce haec iuxta Tzetzen,
 Quem contumelia afficiunt huius gratia, quot
 Et cuiusmodi uero pestes, philosophantes nimirum
 Abortus, amentes, polluentes artem,
 Decem solum vel duodecim libros qui legerunt.
 Etiam hi nouerunt, quot uerberibus stimuli: 510
 A seipsis autem rerum nihil quicquam intelligunt.
 Tales quidem abortiui, naturae spurium portentum,
 Quāvis non multo doctiores fuerunt Tzetza,
 Verum naturae facilioris, atq; ex solertioribus,
 Et soli sane per se valentes nihil non intelligere,
 Tzetzen dicunt male in his dixisse.
 Dicunt enim isti, omnes nun habere homines, (quit.
 Nō tamē omnino logismū, quemadmodū Tzetzes in-

Verum ὁ sapientia piacula, rursus audite me:
 Nun in diuina natura proprie dicimus solum, 520
 In deo, angelisq; et huiusmodi,
 Vt Xenophanes hoc scripsit, atq; Parmenides,
 Empedoclesq; in tertio naturalium ostendens,
 Quae essentia Dei, ad uerbum sic dicens:
 Non hoc autē aliquid Deus est, non hoc autē atq; hoc, "
 Sed mens sacra et diuina fuit solum, "
 Curis mundum omnem extemplo obiens celeribus. "

Sic in diuinis quidem nun dicimus proprie.
 Intelligere autē abusuē etiam dicimus in hominibus.
 Hoc autem quod dicimus sapientes, noēma intelligere, 530
 Cognitio est ex logismo, quae adest hominibus.
 Hominibus enim ratiocinatio, ex qua rerū cognitio.
 Nus autē non est omnino: si enim nus esset hominibus,
 Antequam audirent, omnia possent intelligere soli.
 Nūc autē et cū audiuius, et ratiocinati sumus singula,
 Vix serō cognoscimus, quae uolumus discere.

Ex hoc autē, ὁ omniscij, et contumelia afficiētes mē,
 Cognoscite quod dico, si homo intellectum habuit,
 Nullus dixit unquam sapiens atq; solers,
 Vel catius, uel prudens similiter et solers. 540
 Iamblichoporphyrus, et omnis sapiens quidē dicit,
 Paucis participatio mentis est, paucis ex hominibus.
 Et Plato uero omniscius inquit in Timaeo: (est:
 Rationis quidē omnē hominē participē esse dicendum
 Intellectus autē deos, et genus quoddā breuissimū homi
 Sanē eos qui prenoscūt, dicētes, et prophetas. (num:
 Qui cum non audierint, dixerunt de futuris.

Qualis

Οἷος ὁ πυνθαγόρας τε, καὶ ὁ ἀναξαγόρας,
 Εμπεδοκλῆς, Δημοκρίτης, ἄλλοι σοφοὶ μυθιοί.
 550 Ἡ ἡπειρώτης φασγνὴ, καὶ σίδυλλα ὁμοίως.
 Ἡ φασγνὴ πρὸ χρόνου μὲν ἐν ταύταις τοσούτων
 Τὰ περὶ, ὁ δὲ γὰρ πρὸ ἡμῶν, εἰπὺς ἀπεπραγμένον.
 Γὰρ τὸν ῥωμαίων ἀνὰ κτῆσι σαρῖν οἱ πέρσαι,
 Τραχέην τε πατήσασιν, οἷα διεδωκότες.
 Καὶ σφὸς λαὸς καὶ πρόγονος πῶς τῶν περσέων ῥίψαι,
 Καὶ πῶς πέρσαι κατασφάξωσι πᾶσαν τὴν βιθυνίαν,
 Καὶ σὺν θάῃ πῶς συρράξουσι μάχην ῥωμαίων γόνει.
 Κατ' ἔπος λέγουσα ταυτὶ σῶματι διημερόν.
 560 Ὡ βασιλεῦ θρακῶν, λείψεις πόλιν οὐ προδότηοισιν,
 Αἰχμαστὴς ἢ λείοντα μέγαν γαμφύλινον χαλκόν,
 560 Ὅς ποτὲ κινήσει πατρίαν καμῆλαι χόρας,
 560 Γαίαν δ' αἰρήσει μόχθων ἄτορ, ὅδε σε φημι,
 560 Σκηπτοχόους τιμαῖσιν ἐπαγγέλλεται μάλα διρόν,
 560 Ἐκ τῶν θρόνων πιστὰ οἱοὶ κυνέας ἀμφὶς ἔχουσιν.
 Ταῦτα βραχέα φασγνὴς. ἡ σίδυλλα ἢ εἴπει,
 Καὶ μέγχι τὴν ἀπόδοσιν λάδουσι, ὡς νοῦν ἴσται,
 Περὶ τῆς λύπης τὴν αὐτῆς, καὶ τῆς ἀντιοχέας.
 Καὶ πῶς καὶ ὁ λεβώνιος ἐλθόντα εἰς λύπην,
 Περὶ τῆς λύπης ὅτι μὲν, καὶ τῆς ἀντιοχέας.
 570 Αἱ αἱ λύπης τάλανα, σὲ ἢ μέγα νόημα ἀλάνει,
 570 Δύρασι δ' ἐν ταῖς ἀντιοχέας τάλας ἔλθουσι.
 Ταῦτα περὶ τῆς λύπης τε, καὶ τῆς ἀντιοχέας.
 Περὶ τῆς τῆς λύπης ἐλθόντας εἰς λύπην,
 Ἡ σαφωτάτη γυναικῶν ὅτι κατ' ἔπος λέγει.
 570 Ἐσθίει ἐσθιόντοισι, ὅτι πύραμος ἐντυγχάνει,
 570 Ἡ δὲ πύραμος, ἰδὲν ἐς λύπην ἵκται.
 Τοιούτοις ὁ ἰαμβλικός, πορφύριος, καὶ ἄλλοι,
 Ἀνθρώποις, ἔφαθον τὸ νῦν παρῆναι μετρίαν.
 ὅτι τὸ μόνος νοῦσαι, καὶ προσηύδα πάντα,
 580 Ἀνὴρ τὴν τοῖς λογισαῖς, ἢ καὶ τινὸς ἀνῶσαι,
 Οὐλοῖς δὲ τὸν τῶν μὲν ἔφαθον νῦν μετρίαν.
 Εγὼ ἢ ὅδε τῶν τοῖς γιγνόμενων νῦν προσάπτω.
 Ἡ γὰρ ἀνῶσαι τινὸς, εἴτ' ἔν ἐν μαθημάτων,
 Εἴτε καὶ λογισμῶν ἐκ τινῶν θειμάτων,
 Εἴπορ, ἢ εἴπον ἑνατος, ὡς γέρας ἢ ἀπίδα.
 Οὐδὲ δ' ἀμείψας ἄπαν νοῦν, καὶ ὅντως οἶδον,
 Ἀνὴρ ἢ παραδείγματος, καὶ λογισμῶν, καὶ θείας.
 Οὐδὲ αὐτὸς ὅς νονεχεῖς, ἀγχινας δ' ὀνομάζω.
 Πρὸς ταῦτα, τὰ λαβάρματα βαλλέτω με καὶ λίθοις.
 590 Περὶ μὲν νῦν καὶ λογισμῶν ταῦτα, καὶ τῶν ἑτέρων.
 Περὶ τῶν ἀντιπόδων ἢ καὶ ἰδίων, λεκτέον.
 Οἱ πάνσοφοι φιλόσοφοι περὶ τῶν ἀντιπόδων,
 Σοφὸν φυσιολόγημα διδάσκουσιν ἐν τῇ γῇ,
 ὡς ἡ ἡμῶν ἀντίθετος γῆ, τῶν χαλμαλωτάτων.
 Ἡ ἢ βορέα ἡ ἡμῶν γῆ, τῶν ὑψαλωτάτων.
 Συμμετρεῖ γῆν, βαλίσσιν ἢ ἐκείνης σφῶν πορείας.
 Νομίζονται ἀντιπόδας, πρὸς τὰς ἡμῶν βαλίσσας.
 Τοιαῦτα λέγουσι σοφοὶ ἀπὸρ νοῦν ὅτι δένω.
 Ἐτέρως, ἢ ὡς πρὸς τὸν ὁ γέρον ὁ δαμῶνας.
 600 Κἀκεῖνος γὰρ φιλόσοφον διδάσκοντα τοιαῦτα,
 Λαβῶν, εἰς λίαν ἡ γὰρ, καὶ τὰς σφῶν ἢ δέξας,
 Ἐφ' ἣν τὸς ἀντιπόδας τοιούτους εἶναι λέγας.

Quæ ex Pythagoræ, atq; Anaxagoræ,
 Empedocles, Democritus, alij sapientes multi,
 Epirotica Phaëno, et Sibylla similiter:
 Phaëno ante tempus quidem annorum tot, (sunt,
 Quæ antea, paulum ante nos. cum dixisset, quæ facta
 Quomodo Romanum regem uincunt Persæ,
 Super colloq; calcabunt, uelut seruituti addicentes,
 Et suus populus ex proauis quomodo hūc ab imperio
 Et qui Persæ obtinebūt omnē Bithyniam, (desicient,
 Et Scythæ quomodo conciet pugna cū Romanorū ge
 Ad uerbum dicens hæc ore elato: (nere,
 O rex Thracum, accipies urbem in ouibus, (dum,
 Excrefcere aut facies leonē magnū curuiunguē horren
 Qui olim mouebit patriæ thesauros regionis.
 Terram autem capies laboribus absq; neq; te iubeo
 Regijs honoribus exultare admodum diu,
 Ex sedibus autem cadere uelut canes circum possunt.
 Hæc breuia Phaënonis. Sibylla autem dixit,
 Etiam usq; dum exitum accipiant, non intelliguntur,
 De Cypro ipsa atq; Antiochia,
 Et quomodo nunc Lebonius ueniet in Cyprum.

De Cypro autem sic quidem, atq; Antiochia:
 Hei hei Cypre infelix, te aut magna unda abscondet;
 Hastis autem atq; armis Antiochia infelix peribis.
 Hec de Cypro atq; Antiochia.

De Cilicis autem aduentus in Cyprum,
 Sapientissima mulierum sic ad uerbum dicit:
 Erit posteris, quando Pyramus lateunda
 Littora profundens, sacram in Cyprum ueniet.
 Talibus Iamblichus, Porphyrius, atq; alij,
 Hominibus, dixerunt intellectus adesse præsentiam,
 Quippe solum intelligunt, et prædicunt omnia,
 Absq; eo ut ratiocinentur, uel etiam aliquid audiant.
 Paucis, propter hos quidem, dicebāt intellectū præsto

Ego aut neq; his propriè intellectū adapto. (esse.
 Vel enim audito aliquo, siue ex disciplinis,
 Siue ratiocinati ex aliquibus spectris,
 Dixerunt, quæ dixit quibus: postea autem euenit. (uit
 Intellectus aut sine medio omnia intelligit, et uerè no
 Sine exēplo, et ratiocinatione, atq; spectaculo. (co.
 Neq; igitur ipsos intellectu præditos, solertes autē uo
 Ad hæc, piacula petant me et lapidibus.
 De nū igitur atq; logismo hæc, et alijs.

De antipodibus autem, et ideis dicendum.
 Sapientissimi philosophi de antipodibus,
 Sapiens naturæ inuentum docent artificiosè,
 Quod nobis opposita terra, ex infimis:
 Borealis autem nostra terra, ex altissimis.
 Accidit igitur, euntes illos per sua itinera,
 Opinari antipodas ad nostros gressus.
 Talia dicunt sapientia, quæ intelligere neq; ualeo
 Aliter, quàm ut prius senex Demonax.
 Et ille enim philosophum docentem talia,
 Apprehensum ad lacum duxit. et umbris ostensis,
 Inquit, Nunquid antipodas tales dicis?

ἀντιποδῶν

Τοιούτους

Rr 2 Tales

Τοιούτους τὴν ἀντιπόδας ἰσχυρὰ δυνάμει τυγχάνειν.
 Καὶ τὰ τῶν ἀντιπόδων μὲν τυγχάνουσι τοιαύτα.
 Τῶν ἰδεῶν ἢ λέγουσι τρεῖς δόξας ποιησύναι,
 Τῆς εἰς οἰκίας γὰρ φασὶ τὰς αὐτὰς ὁ ἀντιδόντας.
 Λέγουσι βλεπόντων ἀνθρώπων, καὶ ἵκπου ἢ ὁμοίως,
 ἑκπότης ἢ βλέπων ἢ ὁ ἀνθρωπότης αἴτι.
 Ἀλλ' ὅθ' ἐγὼ, ἀντιδόντες, ὁ τρεῖς αἴτι βλέπων,
 Ἐν ποσὶ ἀνθρωπότης, ὅθ' οὐ τοῖς πατριάρχαις.
 Καὶ ὕδαρ γὰρ εἰς ἰσχυρὰς οὐ τοῖς ἀνθρώποις.
 Ταῦτα τὸν ἀντιδόντων μὲν λέγουσι δογματίζου.
 Τὸν πλάτωνα ἢ λέγουσι δοξάζειν τὰς ιδέας,
 Ὑπερθεώτα πράγματα, καὶ ἀλλοτρίων καὶ ὄντων,
 ὡς σφραγισθῆναι ἀνθρώπων ὄντων, καὶ πρῶτον πάντων,
 Βοὸς, ἀνθρώπων, καὶ λοιπῶν. πρὸς ἃ τὸ θέον βλέπων,
 Βῆναι τοῖς καὶ ἀνθρώπων, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
 Ἀριστοτέλιν ἢ φασὶν ιδέας ἐνομάζειν,
 Θεῶν τὸ προσηνέμα πάσης δημιουργίας.
 Οἷον ποιῆσαι μέλλων τὴν κλινῶν, καὶ πρὸ τῶ ὄργων
 Τῷ λογισμῷ προσηνέμα πρῶτον, καὶ προσηνέμα,
 Ὅποιαν ἀποργάζειν καὶ ποδασπῶν τὴν κλινῶν.
 Ταῦτα φασὶ δοξάζειν μὲν εἰς ἰδεῶν τὴν λόγους,
 Τὸν ἀντιδόντων, πλάτωνα, καὶ τὸν ἀριστοτέλιν.
 Ἐγὼ ἢ μᾶλλον πλάτωνα οὐ τῷ τιμαίῳ ἄνθρωπον,
 Λέγοντα τὰς νύκτας δημιουργῶν τυγχάνειν.
 Καὶ πόρ' αὐτοῖς ἀλλὰ χυρὸς τὸ λόγους τῶν φθόνων,
 Οἷα ὑπερθεώτα, καὶ οἷα σφραγισθῆναι.
 Ὅμως ὡς λέγουσι πολλοὶ, ἰσχυρὰ ταυτὶ εἰρήναι.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΤΟΥΤΩΝ
 ψευδὲς ἐπὶ σφῶν. ρ μ δ.

Κ Αρσανδρίως σκύλακος ἐπαρχὸς τὴν βιβλίον,
 Περι τῶν ἰνδιάνων γράφων ἀνθρώπων ποιησύναι,
 Οὐς πόρ' φασὶ σκυάποδας, καὶ γὰρ τὴν ὀτολινῶν.
 Ὡς οἱ σκυάποδες πλατῆς ἔχουσιν ἄγαν πόδας,
 Καὶ τῶ τῆς μεσημβρίας ἢ πρὸς γῆν ἰσχυρὰς οὐκίνας,
 Τὰς πόδας ἀνατένουντες, σκυῶν αὐτοῖς ποιῶσι.
 Μεγάλα δ' οἱ ὀτολινῶν τὰ ὅσα ἰσχυρὰς οὐκίνας,
 Ὅμοιως σκῆπτρον αὐτῶν τρόπον τῶν σκυάδων.
 Ὁ σκύλαξ ὅτος γράφει ἢ, καὶ ἐτ' ὅρα μύθους,
 Γεῖν γὰρ μονοφθαλμῶν τῶν καὶ τῶν οὐκίνας οὐκίνας,
 Καὶ ἐκτραπέλων ἄλλων ἢ μύθους θεαμάτων.
 Ταῦτα φασὶ δ' ὡς ἀλλοτρίων, μὲν δὲ τῶν ἰσχυρὰς οὐκίνας.
 Ἐγὼ τὴν ἀπειρίαν ἢ, ταῦτα ψευδὲς νομίζω.
 Ὅτι δ' εἰς τῶν ἀλλοτρίων, ἄλλοι φασὶ μύθοι,
 Τοιαῦτα, καὶ ἰσχυρὰς οὐκίνας, θεῶν αἰσῶν οὐκίνας.
 Κτησίας, καὶ ἰάμβουλος, ἰσχυρὰς οὐκίνας, ῥηγίνος,
 Ἀλέξανδρος, σωτήριον, καὶ ὁ ἀγαθοδῶντος,
 Ἀντίγονος, καὶ σὺ δὲ δόξας, ἰσχυρὰς οὐκίνας, μύθοι,
 Ὁ πρωταγόρας αὐτὸς, αἶμα καὶ πτολεμαῖος,
 Αἰσχυρὸς δὲ αὐτὸς, καὶ ἄλλοι ποιεῖν γράφου,
 Οὐς τὴν αὐτὸς ἀνέγνωκα, καὶ ὅς ἐκ ἀνέγνωκα.
 Ἀφ' ὧν δ' αὐτὸς ἀνέγνωκα γραφῶν μετροσυνθετοῖς,
 Ζηνοθέμις, φερνικός, σὺν τῷ φιλοστέφανῳ.
 Καὶ ὧν πόρ' ἐκ ἀνέγνωκα, μυρίοι πάλιν ἄλλοι.
 Περι δὲ δυνάμεων λυσιπῶν ἀδίσποτος γὰρ λέγει,
 Καταλογάδων συγγραφή, μὴ ἢ μετρηματῶν.

Tales antipodas et ego arbitror esse.
 Et quæ de antipodibus quidem, sunt talia.
 Idearum autem dicunt tres opiniones fuisse.
 Tenuis notitiis enim inquit has Antisthenes,
 Dicēs, uidemus hominem, et equum autem similiter,
 Equinitatem autem non uideo, neq; humanitatem.
 Sed neq; ego, Antisthenes, Tzetzes nunc uideo,
 Alicubi tandem humanitatem, neq; in patriarchis. 610
 Etenim hydrargyro sunt furaciores fure.
 Hæc Antisthenem quidem dicunt scita tradere.
 Platonem autem dicunt, opinari ideas,
 Quæ substituerint res, et uera, atq; existentes,
 Velut signacula sincera existentes, atq; primæ formæ,
 Bouis, hominis, et ceterorū: ad quæ numē respiciens,
 Bouem facit, atq; hominem, et cetera similiter.
 Aristotelem autem dicunt ideas nominare,
 Dei præcognitionem, totius opificij.
 Velut facturus quispiam lectum, et ante opus, (scit, 620
 Ratiocinatione præintelligit primū, atq; præcogno-
 Qualem perficiet, et cuiusmodi lectum:
 Hæc dicunt opinari quidem in idearum rationes,
 Antisthenem, Platonem, atq; Aristotelem.
 Ego autem magis Platonem in Timeo inueni,
 Dicentem has cogitatum opificis esse.
 Quamuis ibidem alicubi ratione illa referat,
 Velut quæ substituerint, et uelut signacula.
 Tamen ut dicunt multi, et ego modo dixeram.

DE HOC, ETSI QUID HIS EST falsi intelligentius. 144.

C Aryandei Scylacis est quidam liber, 630
 Circa Indiam scribens homines esse,
 Quos uocant Sciapodas, atq; Otolicnos.
 Quorum Sciapodes, latos habent ualde pedes:
 Tempore autem meridiæ ad terram procumbentes,
 Pedes extendentes, umbram sibi ipsi faciunt.
 Magnas autem Otolicni aures habentes,
 Similiter tegunt seipso inftar umbraculorum.
 Scylax iste scribit et alia innumera,
 De Monophthalmis, atq; Henotictontis,
 Et facietis alijs quoq; compluribus spectris. 640
 Hæc refert autem ut uera neq; ut falsa.
 Ego autem per inexperientiam hæc falsa opinor.
 Quod autem sint uera, alij dicunt innumeri,
 Talia, atq; absurdiora spectari in uita:
 Ctesias, et Iambulus, Hesigonus, Rheginus,
 Alexander, Sotionq; et Agatosthenes,
 Antigonus, et Eudoxus, Hippostratus, plures.
 Protagoras ipse simul, et Ptolemæus,
 Aeschoridesq; ipse, et alij solutæ orationis scriptores,
 Quos ipse legi, et quos non legi. 650
 A quibus autē ipse legi scripturis metro compositis,
 Zenothemis, Pherenicus, cum Philostephano:
 Et ex quibus non legi, mille alij.
 De draconibus enim Libycis Aesepotus dicit,
 In solutæ orationis historia, non autē metro composita.

- Ἐν μέτρῳ δ' ὁ ποσειδίππος, ὡς κεφαλῇ ταῖς τῶν
 λίθοι τινὲς εὐρεσκονταί, τὸν λίθον δρακοντίαν,
 Ἀντόγλυφοι τυγχάνοντες, ὧν οὐδὲν καὶ ἄρμα,
 Ἐγγυγλυμμοῦν καταδέρναι αὐτοφῶς πῶς λέγει.
 660 Μὴ φαίνεται αὐτὸ γλῦμμα ἢ, περὶ τυπωθῆναι κρείως.
 Καὶ τῶν ἐπ' αὐτὸν ἀντιπῶν τῶν ποσειδίππου.
 670 Ταῦτα μὲν ὁ ποσειδίππος, καὶ ἑτέρα μυρία.
 Καὶ φιλοστέφανος φησὶν ἑτέρα μὲν μυρία,
 Καὶ σικελῶν γὰρ ῥίπυσαν λίμνην τὴν λεομόνους.
 680 Οὐδὲν αὐτὸς μὲν ἐπεὶ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν,
 Ἡρόδοτος ἢ μέμνηται, λέξω δ' ἐν φόρονίῳ.
 690 Πρὸς βορέω, πολλὰς τε καὶ ἐδὲν λίαντα μαχητάς.
 700 Θεσπέσιον τε πόρῃ ῥοῦν ἤλυθον ἀνάνοιο,
 710 Ὑπὸ βορέω, τοῖσι καὶ τοῖσι ψυχροῖσι τ' ἔτ' ἄλλοις

In metro autem Posidippus: quod in capitibus horum
 Lapides quidam inveniuntur, nomine Dracontie,
 Per se sculpti existentes: quorum in uno, currum
 Insculptum conspici per se natū quodammodo dicit.
 Non uideri autem sculpturā, anteq̃ imprimatur cetera.
 Et carmina audi nunc ipsius Posidippi.
 Non fluius resonans in labris, sed draconis,
 Habuit olim † Eupogon, lapidem autem in capite
 Albo albescentem, insculptum currum per se,
 Hoc à Lynceo aspectu sculptus erat.
 False enim manui similis efficta apparet
 Sculptura, in latitudine aut nō afficias prominentiā,
 Quāvis miraculū est laboris magnū, quomodo lapidi
 Inconuenientibus non laborauit pupillīs.

Hec quidem Posidippus, atq; alia multa.
 Et Philostephanus inquit alia quidem multa,
 Et in Sicula terra, proijcientē lacū eos qui lauantur:
 Terra autē in Siculorū Trinacria, fluxus reliquus est
 Grauiſſimus lacus: quamuis non modicus.
 Gaudebit uertice hoc, qui prius pedibus paululū mo-
 Ille autem priuatim siccam expulit in arenam.

Et Pherenicus inquit de Hyperboreis,
 Quemadmodum et Zenothemis, simul et Aristæas,
 Ille Aristæas sapiens: ille Caysitrobij,
 Cuius quidem ipse uersibus incidi paucis,
 Herodotus autem meminit: dicam autē ex Pherenico:
 Circa Hyperboreos, qui extrema habitant,
 Templo sub Apollinis expertes belli.
 Inquit aut et Zenothemis in libro de nauigatione hæc:
 Coalita autem Arimaſpis habitat magna tribus
 Issedorum Scythiæ, fluenta prope fluminis,

Et Aristæas autem dicit in Arimaſpeis:
 Issedi iubis gaudentes extensis,
 Et se homines esse supra finitimos
 Ad Boream, multos atq; bonos admodū pugnatores,
 Diuites equis, abundantes agnis atq; multis bubus.
 Oculum autem unum singuli habet in uenusta fronte,
 Iubis hirsuti, omnium fortissimi hominum.

De semicanib. aut, atq; his qui habet canina capita,
 Simmias in Apolline ad uerbum sic scribit:
 Clarorum autē diuitem Hyperboreorū per populum,
 Quibus sanē olim rex heros conuiuatus est Perseus,
 Vbi Massagetæ celerum ascensores equorum,
 Habitant sagittis freti cito iaculantibus,
 Diuinumq; circa fluentum ueni, perpetui
 Campasi, qui mare in diuinū immortalē fert aquam.
 Exinde ueni paludes circa uirides munitas,
 Insulas altis circumtectas arundinibus,
 Semicanumq; animaduerti genus inclytum uirorum,
 Quorū humeris supernē probē mobilib. caninū caput
 Quadriplicibus maxillis caput ambiētibus munitū,
 His quidem ceu canum latratus adest, neq; etiam
 Aliorum ignorant mortaliū nomen inclytum, uocem.
 De semicanibus quidem Simmias hæc dicit.

Hyperboreis autem in locis atq; frigidis, Tzetzes

Rr 3 Admodum

Μεγάλως ἰσχυρίζεται, μὴ γίνεσθαι τοιαῦτα.

Εν γὰρ τῇ αἰθιοπῳ καὶ ἰνδία, καὶ αἰγύπτῳ,
καὶ γαῖς ὁμοιοθόμοις ἔχουσιν φασὶ τοιαύτας.

καὶ ὁ κτησίας οὐκ ἰνδοῖς εἶναι τοιαῦτα λέγει.

Ηλεκτροφόρα δένδρα τε, καὶ τὸς λινοκεφάλους.

Δικαίως παῖν ἢ φασὶ, σὺν δὲ κτῶν ἀγροσμάτων.

Ἰδρονκλῆς ἀσάστως τε, φιλιγόροισιν οὐ λόγους.

Ἐξ ἧς ἢ, λέγων, εἶδομεν χώραν αὐχμηροτάτην,

ἢ ἡλίω φλεγμονούλῳ τε, καὶ περὶ τούτων ἀνδρας

ἢ γυμνούς, καὶ ἀνέστους ἢ, πρὸς χώρας τῆς ὁρῆς,

ἢ ὡς οἱ μὲν ἐπισκιάζον τὸ πρὸς ὄψον ὁπίσθους,

ἢ τὸς πόδας δὲ αὐτὰν ἐκτείνοντες, τὸ σὺν παῖν ἄλλο σῶμα.

Τῶν καὶ τραχέων μένεται, καὶ γὰρ τῶν ἀνιφάλων.

καὶ τῶν διεκκεφάλων τε, καὶ τετραχεροπόλων.

οὐκ ὀρβὴ γὰρ ἐκ ὅπως παρὰ φασὶν ἰδρονκλῆς.

Ταῦτα ἰδρονκλῆς μὲν. ἰάμβυλος ἢ πάλιν,

Εν νήσοις αἰθιοπῳ μὲν, οὐ φαίρεται ὡς λέγει.

ἀνθρώπων τῶν διγλώσσων τε μιᾶ ῥοπή καὶ μόνῃ

προσθεγγομένων, ἄλλοις ἴε καὶ ἄλλοις ἴω ἀνθρώπων.

Ταῦτα καὶ ὁ ἰάμβυλος, καὶ ἔτορα μωρία.

οὐραβίος οὐκ ἐπὶ τῇ αἰθιοπῳ παρὰ λέγει,

εἶναι ἡλαλέμων ἰδρονκλῆς οὐκ αἰθιοπῳ,

Εν οἷς ἡλαλέμοις θάπτεται μόνος τῶν βασιλέων,

Γαυαίαν τε, καὶ ἀδελφὸς, καὶ ἕως τῶν τῶν,

ἄλλων τινὰ ἢ ὑδαμῶς. ἢ ἢ ταφὴ τοιαύτη.

ἐν γόνυ τῷ ἡλαλέωντες ὡς ἐφηνον ἡλαλέμων,

Ες τὸ τοιοῦτον τὸν νεκρὸν, καὶ χέουσιντες ἢ μύρω,

τὸν ἡλαλέμων μὴ λίσσαντες, πάλιν ἔως φέρει.

Εἰ θάψαι ἢ νομίζοι τις, ἀρράδων τῶν ἡλαλέμων,

ὁ τρέφει λέγει τῶν ἰνδῶν ἡλαλέμων τῷ ἡλαλέμων,

ὡς διερρήγας γράφοντι τὸ πλάτος, τίς ποισσῶσι;

καὶ τοῖς τὸ ἐν γονάτιον δύο ποιεῖν ὁ ἡλαλέμων.

Ὅσοι περὶ μακράων τε φασὶ τῶν ξυνοκέλων,

Σωπείων τε καὶ γοβίων, ἰχθύων δυπηχέων,

καὶ τριπηχέων μέχρι ἢ, μὴ μόνον πορρετόρων,

καὶ περὶ τῶν οὐκ ἡλαλέων ἢ πόδες τῆς ἰθυσίας

ὁστέρων, ὡς τὸ ἡλαλέων ὡς ἡλαλέων τε ὁστέρων,

καὶ περὶ τῶν ἡλαλέων ἢ πάντων, τῶν ξυνοκέλων,

ἀπὸ εἰς παρὲν γραφῶν ὁ τρέφει τῷ βιβλίῳ,

οὐκ αὐτὰ ἡλαλέων καὶ μόνον τὸ βιβλίον.

Ταῖς δὲ ἰσοθείαις ἐχρήσαντο ἡλαλέων αὐτὸ βιβλίον.

ὡς εἰ καὶ πάντα ἐγράφε τὰ ἡλαλέων πλατέως.

ἰσοθείων ἢ ἐν ἡλαλέων χωρήσεις συσφίγγει,

ὡς χωρήσει σὺν παῖντα τὰ πινάκους ἢ βίβλος.

Διὸ βραχέα λέξαντες περὶ ἀπολλοδώρου,

ὡς ὡς ὁ τρέφει οἰεῖται ταῦτα ἡλαλέων τυγχάνειν

ἐκ τοῦ πορρετόρων γοβίων καὶ τῶν ἰσοθείων,

ὡς αὐτὸ ἡλαλέων αὐτὰς πλάτος οὐκ ἡλαλέων γράφει.

Ὅπως αὐτὸ πινάκους ἐπιγραφῇ μοι φέρει.

Τὰ εἰρημῶς γράφοντες ὡς ἀπὸ τῆς μὲν πάντες.

ὁ λέγει ἀπολλόδωρος δισυτέρῳ κατὰ λόγον,

ἡλαλέων ἐπαυλίσαντο, ὡς ἀπὸ τῶν ἡλαλέων,

τέρεα τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφοντες ὡς.

ἢ ἡμῖν, μακρόκρανοι, καὶ οἱ πυγμαῖοι, πλάσματα.

ἢ ὡς ἀπὸ τῶν ἡλαλέων, καὶ οἱ ὁστέρων ἀπὸ τῶν ἡλαλέων,

ἡλαλέων

Admodum approbat, non fieri talia.

In terra autem Aethiopum, India, atq; Aegyptio,

Et terris similiter calidis autem, naturas dicit tales.

Et Ctesias in Indis esse talia dicit,

Electrificas arbores, atq; cynocephalos,

Iustos valde autem dicit, vinere vero ex uenationibus.

Hierocles similiter in historiae amantibus sermonibus:

Deinde, inquit, vidimus regionem siccißimam,

Sole exustam, et circa hanc viros

Nudos, atq; tectis carentes, in regionibus deserti,

Quorum quidam adumbrabant faciem auribus,

Pedes autem extendentes, totum aliud corpus.

Horum et Strabo meminit: quin et capitibus carentium,

Et decem capita habentium, quatuorq; manuum atq; pedum:

Quos ego non uidi, inquit Hierocles.

Hæc Hierocles quidem. Iambulus autem rursus,

In insulis Aethiopum animantia dicit rotunda

Homines bilingues uno momento atq; solo

Alloquentes, alios atq; alios homines.

Hæc et Iambulus, atq; alia innumera.

Vranius aut in tertio alicubi rerum Arabicarum ait,

Esse calamorum sacrum nemus in Arabia,

In quibus calamis condiunt solos reges,

Vxoresq; ac fratres, et filios horum,

Alium vero ullum nequaquam sepulchrum autem tale.

Vnum internodium cauantes, eorum quos diximus calamorum,

In hoc ponentes mortuum, atq; condientes unguento,

Calamum non confringentes, iterum sinunt crescere.

Si vero miraculum putet quispiam Arabum calamos,

Tzetzes recenset Indorum calamos ex Ctesia, (dat. 740

Instar duorum passuum scribe in latitudine: quis cre-

dit illis unum internodiolum duas facere onerarias.

Quotquot de forniculis peregrinis,

Scorpionibusq; ac cobis piscibus duorum cubitorum,

Et trium cubitorum usq; non autem ulterius:

Et de ijs quæ in Calpe sunt, urbe Iberiæ,

Ostreis, quarum testa uelut heminarum quatuor,

Et de alijs omnibus magis peregrinis:

Quæ si ascripsisset Tzetzes in libro,

Non utiq; ea complecteretur etiam sola liber,

Ad historias autem opus habuisset alijs libris.

Velut si etiam omnia scripsisset alia latè.

Historiarum autem gratia constringit,

Vt capiat uniuersa quæ sunt indicis, liber.

Quapropter breuib; dicentes de Apollodoro,

Quomodo Tzetzes arbitretur hæc falsa esse,

Exinde circumscribamus deinceps historias,

Vt ualeamus ipsas omnes hic scribere,

Quotquot indicis titulus mihi præfert.

Quæ dicta sunt, scribunt ut uera quidem, omnes.

Apollodorus autem in secundo catalogi,

Animam ueri studiosam, quemadmodum Tzetzes, habes,

Monstra atq; segmenta opinatur, scribens sic:

Semicanes, macrocrani, atq; nani, segmentum,

Vt qui pede se cõtegunt, et qui in pectore oculos habent,

ipsiq;

Αὐτοὶ τε κινωσέμενοι, μετα τῶν μονομάχων,
Μύθων τε ἱμαντοπόδες, καὶ ἱμαντοπιδάδες,
Μονοτοκῆται, ἄρρινοι, καὶ ἄσσοι ὁμοίως,
Καὶ οἱ ἐπιδοδάκτυλοι, καὶ οἱ ἀγλαοὶ ὄντες.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΥ ΟΒΕΛΙΟΥ. ρ μ ε.

770 **Ε**γὼ μὲν ἄρτον ἔλεξα ὅττι πάσα δελία,
Τὸν ῥυπαρὸν καὶ στυγερόν, τὰ χαλὰ καὶ πετυρεῖαν.
Ἐρὸς κόμοδος ἰβλὸς γράφω ἢ πολυδύνης,
Γὰρ μοῦ τοῦτον καὶ αὐτὸς τῶτον λικτονομάζει.
Ὁ βαρυστίας ἄρτος μοι, λέγω, καὶ δελίας.
Πάλιν φησὶ πῦρ ἀλλὰ χεῖρ, ἄρτοι ἢ δελίας,
Ὅτε διουκόσας ἐφθόρου οἱ δεκτικαφόροι,
Ὅστις ἀπὸ μελίμνου τε ἢ δύο ἢ τριῶνδε,
Ἐμπεικαρμούςας δελιάς, ὅσον τὴν κλίσιν ἐσχορ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ

τροφῶν. ρ μ ς.

780 **Π**αῖς ἦν ὁ σαρδανάπαλος τῷ ἀνικνωσάμεν.
Ἦρχε τῶν ἀσυνήμων ἢ, σχεδὸν ἡ ἡσ μεράτωρ.
Τὴν πρώτην τότε διώκαμι ἀπὸ βραχίους νύκτα.
Μία ἡμέρα ἐκτίσσι παρὰ τὸν ἀγχιᾶλλον.
Ἀπὸ δὲ βίος ἦν ἀντὶ τρυφῆς, μυρταυρίας,
Ῥοδά, καὶ ἡμίμοι, καὶ ὠπάλια, μύσα πάντος ὄργασθαι,
Ἐξομιόει τὴν ἔμματα, καὶ σινιχὰ λυτράσθαι.
Ἐξήρτη, ἐχέμετο τῷ φύματι γυναικί.
Καὶ γυναικίαν ἢ πολλὴν ἔτος οὐδὲν ἀσφός,
Συνὸς τῶν ἡρώων γυναικί, ἐν τῷ βασιλεῖα μόνος.
Ὅλος ἀέριος ἦν, τρυφῆς, καὶ θύλας, πλὴν μαζῶν.
790 **Ἡ** βασιλεία ἢ αὐτῷ συνύχοις διωκέτο.
Τὸ τρυφῶν σοὶ τῷ ἀνδρὶ σαρδῶν παραλαβάναι
Ἐπίγραμμα, ὃ γέγραπται τῷ τάφῳ τῷ ἐκείνῳ,
Ἐχες καὶ τὸ ἐπίγραμμα, καὶ πᾶσαν ἱστορίαν,
Γλατίως ἐγκειμένον σοὶ τῶν πρώτων ἱστορίων,
Βίε τὰς ἐν ὀργάνοις καὶ πεινῶν συνὸς ἐκείνῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΩΝ, ῬΗΤῶ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ. ρ μ ς.

Ο Σολομῶν τὸ ἄσφατον γνῶς βίβ τῶν ἀνθρώπων,
Τὸ ματαιώτης ἔλεξε ματαιοτήτων πάντα.
Ὁ λυσιμὸς ἢ πίνδαρος ὅτω πῦρ πάλιν λέγει.
Τί δέ γινε τίς; τί ἢ τίς; σινιχὰς ἀνθρώπος ὄναρ.
Ὁ πονηρὸς καὶ ἀφρονὲς, θανάσιμον ἅμα πάντες.
800 **Ὁ** μαζὸς αὐτοκράτωρ ἢ τὸν ἀνθρώπον φησὶ πῦρ,
Μυξάριον, ἐλαύδιον, παρὰ τρυφῆν νύκτα.
Καὶ τὴν ψυχὴν ἢ αὐτὸς, θνυτὸς ψυχῆς ὑπάρχων,
Ἀναθυμίασι, φθοῖν, αἵματος πεφουκόαι.
Φθάρει δὲ καὶ μὴ μένειν ἢ, τοιοῦτος ὅπως λέγων
Εἰ παραμῶν σοὶ ψυχῆς, ἔγγω εἰσὶν ἀφθάρτως,
Γῶς ἐξ αἰῶνος ὁ ἀπὸ τὰς χερσὶν ἰσχύει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΩΣ ΕΡΕΒ ΓΑΛΗΝΟΣ

περὶ χολώντων καὶ μαινομένων
διδάσκοντα. ρ μ ζ.

Τοὺς μαινομένους ἅμα τε καὶ τὸς μελαχολώντας,
Ὁ γαλλικός ὁ ἱατρὸς φησὶν φθοῖν ἀνθρώπων,
810 **Ἦ**ρα τῶν νόσων ἢ, καὶ πᾶσαν ὀργάνων.

ΠΕΡΙ

*Ipfiq; cymocephali, cum unioculis,
Fabularumq; loripedes, et loriciarii autem,
Uniparentes, innares, atq; oris expertes similiter,
Et qui retro habent digitos, atq; † gregatim uiuunt. qui non ri-
dent.*

DE PANE OBELIA. 145.

EGo panem quidem dixi hic obeliam,
Sordidum atq; uilem, forte et sursuraceum.
Ad Comodum autem Iulius scribens Pollux,
Alicubi quidem talem et ipse hunc nominat.
Canchrydias panis, mihi dicens, atq; obelias.
Rursus inquit alicubi alibi, panes autem obelie,
Quos Dionysio ferebant, obeliaphori,
Existentes ex modio, uel duobus, uel tribus,
Traiectos obelis: unde et nomen habebant.

DE SARDANAPALI

delicijis. 146.

Filius erat Sardanapali Anacyndaraxis,
Imperavit Assyrijs autem, frater erat mundi rector.
Imperij huius uim paucis intellige.
Vna die condidit Tarson atq; Anchialen.
Tota autem uita erat illi uoluptas, inguentorum usus,
Tibi, ac cominia, et catilena, mufa omnis instrumenti,
Commutatq; dies, atq; continua lauacra,
Tondebatur, ungebatur furo, uelut mulieres,
Et muliebrem autem stolam iste indutus,
Cum formosis mulieribus deliciabatur inclusus. (bra.
Totus mollities erat, delicie, atq; scemina, preter me-
Regnum autem illius ab eunuchis administrabatur.
Delicias tibi huius uiri aperte demonstrat
Epigramma quod inscriptum est sepulchro illius.
Habet et epigramma atq; omnem historiam,
Late positam tibi in primis historijs,
Ordine nonagesimam et quintam cum illa.

εἰματα
νεστές

DE HOC, VANITAS VANITA-
tum, dicto Solomonis. 147.

Solomon instabilitate cognita uite hominum,
Illud, Vanitas (dixit) uanitatum omnia.
Lyricus autem Pindarus, sic alicubi rursus dicit:
Quid aut quispiam? quid uero? umbrae homo som-
Pauper et diues, morimur simul omnes. (nium)

Marcus imperator autem, hominem inquit alicubi,
Muccosulum, ulcusculum, confractionem neruuli.
Et animam uero ipse, mortalis anime existens,
Exhalationibus inquit sanguinis natam esse,
Corrumpti autem, et non manere, tali modo dicens:
Si permanet anime, uidelicet sunt extra corruptionem,
Quomodo ab eterno aer ipsas capere ualet?

DE EO, QVOD GALENVS
de melancholicis atq; infanis
docet. 148.

Insanos simul, atq; atrabili laborantes,
Galenus medicus fugere dicit homines.
Venantes quietem, atq; omnem solitudinem.

ποδάρ

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΝ ΘΥΜΟΝ ΚΑΤΕ-

Διηγήσατο ἀνδρῶπων ἀλίας

πρωτ. 5 μ. θ.

Γόνυ δ' ὁρμήσας γλῶσσο τὸ τ' οὐδ' ἔτι,
 Ἰδιου κτάνης ἀδελφὸν, ἔκτορ ἱλῆϊσις ἦδε,
 Ἡ δὲ Διὰ δ' ἔτι καὶ Ἀλκίμονος,
 Ἡ βέλλορον ὑπάρχοντα διωάσθην ἱερὸν βίωρ,
 Ἐξ ὧ καὶ ἱλῆϊσις ἐσχέκε τὴν τὴν βέλλορον φόντον,
 Ἡλθε λαβερὸς νόμος εἰς ἄργος, πρὸς τὸν προῖτον,
 Ἀντία καὶ Διγνέϊα γυνὴ ἢ τὴν προῖτον,
 Ὡς σὺ δ' αὖ τὸν ὄρωτα, λατὰρ παθεῖν ὅχ' ἄνδρ',
 Τῷ προῖτῳ λέγει τῷ ἀνδρὶ, βίαν παθεῖν ἐκ τούτου,
 Προῖτος δ' ἐπὶ αὐτοῖσι περὶ καὶ λαβερῆς τὴν τούτου,
 Αὐτοχαιρία μὲν αὐτὸς τὸν φόντον ἀποφύγει,
 Γράβας δ' οὐ πινυμι πινυτὶ (ὅπως γὰρ ἦσαν χερταί)
 Τὴν συμπλοκὴν ὑπόθεσις αὐτῷ βέλλορον φόντον,
 Απονομίαι λαβ' αὐτὴν δὲ δῖος εἰς λυκίαν,
 Εὖρος ἰοβάτην τὸν ὄρωτα, ὅπως αὐτὸν ἀνέλκῃ,
 Ὡς ὁ βέλλορον φόντον ἢ ἡλθε πρὸς ἰοβάτην,
 Τονίεται τραπεζῇ μὲν ἡμέρας ἐπ' ὅσας
 Ἰδὼν ὁ ἰοβάτης ἢ τὸ γράμμα τῇ δεκάτῃ,
 Πέναν ὑπὲρ ἔχοντα αὐτὸς, συμετασχὼν τραπεζῇς,
 Εἰμπερ ἢ τὸν ἀνελὼν χίμαιραν τὴν πυρρὴν
 Ὡς ἀποδαίνει συμπλοκὴν τῇ πρὸς αὐτὴν ὁ πέος.

Λέγουσι ἢ τὸν χίμαιραν τριεφάλορον θηρίον,
 Λέοντα, μέσσην αἶγα ἢ δράκοντα τῷ θράκῳ.
 Ἰππὸν πηγάσῳ πῶρτω δ' ἐποχὴν θῆρας ἑνός,
 Ἡ γὰρ τριεφάλορος ἐκιδέσθαι, ἢ ἐκ τῶν πῶρτα λαίφθαι
 (καὶ οἱ περὶ ἀδελφῶν ἢ ἱππὸς φασι τὰ πῶρτα)
 Ἐχωρὶς γόλωρ ἐτὸρ μὲν τριεφάλορον, συνάλλεται,
 Καὶ νῆλιν ἀπεργάσατο πῶρτον κατὰ σολύμων,
 Τῶν μυλίων, μυλίας τῶν, λαθὼς φασι οἱ ἄλλοι.
 Τζέτρεσιν σολύμων λέγει ἢ τυχαίαν τὴν ἐβραίων,
 Οὗς ὁμοῦ καὶ λέοντι ὡς ἀνδρείας εἰκάσει.
 Δυστρίβη γόλω ἢ νῆλιν πάλιν τὰς αἰμαζίνους.
 Ἀσπὸρ ὡς κρημονοάτιδας, καὶ κατωκίνας ὄρε,
 Δυστρίβη λέγει ἱεραλὴν ὁμοῦ πεφικνύει,
 Χιμαίρας ὅσων, καὶ αἰγὸς καὶ κεφαλὴν τὴν τῆς τῆς,
 Τὴν δράκοντος νῦν μαύθανε, τὴν περὶ τὸ θράκον.
 Τὴν δολορὰν ἐπιβάλλει κατὰ τὴν νῆλιν.
 Ὡς ἰοβάτης ἢ ληψὶ θανέειν βέλλορον φόντον,
 Τῇ πρὸς ἐβραίων μάχη τε, ἔτι πρὸς αἰμαζίνους,
 Οὐ μόνον δ' ἔχ' ἐθνηκον, ἀλλὰ καὶ νῆλιν ἔχον.
 Ενδραὺν εἰσαν, ἀνελὼν τὸν ἀνδρῶν λυκίων.
 Γοήσαντα καὶ τούτους ἢ τῶν μαλακῶν φάτωρ,
 Εἰς φιλονόκῳ ἐσχέκε γαμβρὸν τὴν θυγατέρα,
 Ἰσχυρὸν λαοδῶμεαν, ἢ πῶρτον γόνυ ἀλῆ.
 Ἀκροῦ καὶ τὴν ὄρωτα εἰς θρανὸν μετ' ἱππῶν,
 Καὶ πῶς ἀποσφαιβήσεται τῶν νῶτων τῶν πηγάσθαι,
 Τυφλὸς δ' εἰς τὸν ἀλῆτον ἀλῆται κελύκειας,
 Ἀλλυγόντος σοὶ σαφῶς πάντα λεπῶς τὸ τζέτρε.
 Ἡρὸν τὰς νῆλιν ὁ ἀνδρῶν, αἰθέριαν ἐφρόνει,
 Τὰς νῆλιν ὡς εἰργάσατο τριεφάλορον καὶ γόλω,
 Καὶ νῆλιν τὸν τὰς λογικῶν, οἷα πολλοὶ συμβαίνει.
 Οὕτω φρονέοντος τὸ ἀνδρῶν τὰς νῆλιν αἰς εἰρήνην,

φθόνου

DE HOC, SVVM ANIMVM

excedens, uiam hominum su-

gens. 149.

H Ipponus Corinthium, Glauci, qui Sisyphi,
 Proprium cum occidisset fratrem, cuius nomen hoc,
 Vel Deliaes, uel Peren, sine ex Alcimenes,
 Vel Belleron existentem praetorem Corinthiorum,
 Ex quo ex cognomen habuit, nempe Bellerophontis,
 Venit purificandus in Argos, ad Praetum.
 Antia uero atq; Sthenobea uxor Praeti,
 Ut capta huius amore, obtemperantem non inuenit,
 Praeto dicit uiro, se nim pati ex hoc.
 Praetus uero, quoniam hospes atq; expiator erat huius, 820
 Sua manu quidem ipse eadem fugit,
 Scribens in tabula plicatili nondum enim erat chartae)
 Vniuersam causam, ipsi Bellerophonti
 Deserre contra se dat in Lyciam,
 Ad Iobaten socerum, ut ipsum interficiat.

Vt autem Bellerophontes uenit ad Iobaten,
 Excipitur mensa quidem diebus decem.
 Videns autem Iobates literas decimo die,
 Occidere non potuit nec ipse, qui socius fuerat mensae.
 Mittit autem ipsum ad occidendam Chimeram ignem, 830
 Ut moreretur congressus cum illa iuuenis.

Dicunt autem, Chimeram tricipitem feram,
 Leonem, mediam uero capram, draconem in cauda.
 Equo autem Pegaso delato inuectus iuuenis,
 Videlicet tritemi conscensa, cuius ale uela,
 (Et qui circa Adriam uero, equos dicunt nauigia)
 Habens classem aliarum quoq; tritemium, congregitur,
 Et uictoriam adeptus est primum contra Solymos,
 Mylios, Mylasitas, sicut scribunt alij.
 Tzetzes autem Solymos dicit esse Hebreos, 840
 Quos Homerus ex leoni, uelut impudentes assimilat.
 Secunda classe uincit rursus Amazonas,
 Quas ut praecipitia peragantes, atq; montium incolae,
 Secundum caput dicit Homerus fuisse,
 Chimerae existens atq; caprae. ex caput tertium
 Draconis nunc discite, quod erat circa caudam:
 Dolosus insidias aduersus iuuenem,
 Vt Iobates sperat moriturum Bellerophontem,
 Siue in contra Hebreos pugna, siue contra Amazonas,
 Non solum uero non obijt, sed ex uictoriam habuit: 850
 Insidias parauit, ut occideret hunc, uirorum Lyciorum.
 Sed cum uidegisset ex hos in numerum caluicapitum,
 In Philonoe habuit generum filia.
 Isandrus autem, Laodamian, Hippolochonq; generat.

Audi ex exaltationem in caelum cum equo,
 Et quomodo deuoluitur ex humeris Pegasi,
 Cecus autem in Aleium desiluit Ciliciae,
 Explicante tibi aperte omnia minutatim Tzetza.
 Eleuatus uictorijis uir, etherea sapiebat,
 Victorijs, quas absoluit tritemibus atq; classe. 860
 Et uictorijs huius reliquis, ut multis contingit.
 Sic cum superbiret uir uictorijs, quas dixi,

Inuidia

Θόρῳ δαιμόνων ποτηρῶν τελέων ὄρνινῶν,
 Τύχῃ πικρῇ καὶ βάσανος, τύχῃ τῶν ἀπανθρώπων,
 Ἀντίρροπος ἐστὶν αὖτε τῶν πρὸς ἐβραῖος μάχη,
 Καὶ λείπει τὸν τὸν ἴσον τῇ πρὸς ἐβραῖος μάχη,
 Υἱὸν τὸν τὸν ἴσον τῇ πρὸς ἐβραῖος μάχη,
 Οὐδὲν νόσῳ πρὸς ἐβραῖος, ἐβραῖος τῇ βίῃ.

Οὐδὲν φασὶν ὁ νοσητὴς ἀρτέμιδος τοξείαν,

870 Θανάτῳ λέγουσι τοξείαν ἡλὶν καὶ σελήνην. (δωμ.)

Οὗτοι λοιπὸν διὰ θόρυβος τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν παύ-

τένια δονοῖν κρείττω γὰρ φωτὸς τοῖς φυτοπόροις,

Ἡ θόρυβος καὶ τῇ νοσῇ, τῇ θλίψει τῇ τῶν τέκνων.

Νὸς γὰρ, κατὰ ἐκίχαρμον, ὅρα τε καὶ ἀκούει.

Γεῖν γε τὸ ἀλγίον τόποις τῆς κιλικίας,

Διέτριβε μόνον οὗ γὰρ αἰὲς ὀρνίθων,

880 ὅν θυμὸν ἱατέδωκε, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀλείων,

Θλιβόμενος, ἐκτρέφω τε συνάδωκε τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπας καὶ γὰρ λυγρὸς μόνος, καὶ παραπλήγεις πάντες,

880 Καὶ πάντες οἱ μαινόμενοι, ὡς ἱπποκράτης γράφει,

Ἀπανθρώπωνται, καὶ μακρὰν διαγασίρ ἀνθρώπων,

Τὴν ξύμφυλον νομίζοντες ὅψιν, τῶν ἀλλοτρίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΘ' ἹΠΠΟΚΡΑΤΗ

ἀπανθρώπωνται. ρν.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΤΑΥΤῆΣ ἔγραψα, τῆς νῦν γραφίσσης τέλει,

Ἀπαντες οἱ λυγροὶ μόνος, καὶ παραπλήγεις πάντες,

Καὶ πάντες οἱ μαινόμενοι, ὡς ἱπποκράτης γράφει,

Ἀπανθρώπωνται, καὶ μακρὰν διαγασίρ ἀνθρώπων,

Τὴν ξύμφυλον νομίζοντες ὅψιν, τῶν ἀλλοτρίων.

ΟΤΙ ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΥΒΡΙΖΩΝ ΤΟΥΣ

ἥρωας, ἔγραψα τοῖς ἑπεσιν. ρνα.

Ο Θέρσιτης ὁ παρ' ἑλλανοῖν ἀγρία παῖς, καὶ δίας,

Γόνος τυγχάνων στήγονος, πατέρος αὐτοῦ αὐτοῦ,

890 Ἀντίφιος ἐξελθὼν ὑπάρχων μελεάγρῳ,

Καὶ τῷ τυδείῳ, τῷ πατρὶ αὐτῷ τῷ διομήδῳ.

Ἡρ' ὅφρα, καὶ παραβλῶν, χαλὰς, κυρτός, φειδνός, εἰς,

Ἐν τῷ πεσὶν ἀφ' ὕψους, καὶ κρημνιστὴν αὐτοῦ λῶμα,

Τῷ κυνὶ κίῳ διωχθεὶς, χοίρῳ τῷ κυνὶ κυνός,

Οὗτος ὑβρίσῃ ἥρωας, τοῖς ἑπεσιν ἔγραψα.

Ὁν δὲ γόνος γὰρ αὐτοῦ, ὅστις δὲ τῶν πατέρων,

Ὁ δὲ γόνος οὐ γράφει, δι' ὕβριος ὅστις ἥρωας.

Οὕτως αὖ ὑβρις γνώριμος ἐποίησαν τὸν αὐτῶν.

ΤΙ ΔΙΑΦΕΡΟΥΣΙ ΤΕΡΑΣ, ΣΗ-

μείον, τεκμήριον, σύμβολον,

ἐνός. ρνβ.

900 ΔΙΑΦΟΡΑΣ Νῦν ἀντι τὸ δόξατος καὶ σημείον,

Τῷ τιμωρίῳ τε αὐτῷ, συνάμα καὶ συμβόλον,

Εἰκότος καὶ παραβολῆς, καὶ παραδείγματός δι.

Τόρας μοι γίνωσκε ἱατέρῳ, τὸ παρὰ φύσιν ἄπαν,

Ὡς εἰ τις ἐξαδέλφῳ, ἢ τριπῶν, ἢ καὶ τρίχειρ,

Καὶ πᾶν ὅπου ἐκφυλὸν θεοῦ φυσικωτάτη.

Ὁ παρὰ τόπον ὅστις φανῇ, καὶ παρὰ χρόνον σύμπαν,

Σημεῖον ἱατονόμας, ὡς ῥόδον οὗ χειμῶν,

Ὡς τὶ θηρίον ἐκφυλὸν, οἰκίσαντα παρὰ τόπον.

Τεκμήριον ὅστις γίνωσκε, καὶ καλὰ μοι λυγρῶς,

Τὸ ἀπὸ φανερῶν τινος τὶ ἀφανὲς δεικνύον.

Invidia demonum malorum, furiosarum Erinnyarum,

Fortuna amara atq; tortrix, fortuna inhumana,

Contra inclinās, militavit cōtra eius priores glorias.

Et occidit huius filium in contra Hebræos pugna,

Filium huius Isandrum, filiam huius rursus

Acuto morbo immaturam, demessuit uita.

Quod dixit poeta, Dianæ iaculationem,

Mortes dicunt acres solis atq; lunæ,

Istis deinde autem orbatus oculis, filijs.

(Filij enim videntur meliores oculis parentibus) luce

Vel priuatus intellectu, afflictione filiorum.

Intellectus enim, iuxta Epicharmum, uidet, atq; audit.

Circa autem Aleium, in locis Ciliciæ,

Morabatur desolatus in desertis,

Suum animum exedens, uiam hominum fugiens,

Afflictus effugiens conuentus hominum.

Omnis etenim afflictus, atq; mente percussi omnes,

Et omnes insani, ut Hippocrates scribit,

Inhumani sunt, atq; longè degunt ab hominibus,

Contribulem arbitrati aspectum, alienorum.

DE HOC, IUXTA HIPPOCRA-

tem, inhumanus factus. 150.

Ubi praeuenissem hanc scripsi, nunc scripta in fine,

Omnes tristitia affecti, atq; mente percussi omnes,

Et omnes insani, ut Hippocrates scribit,

Inhumanè agunt, et longè degunt ab hominibus,

Consuetum arbitrati aspectum, alienorum.

QUOD THERSITES CONTV-

melia afficiens heroas, descriptus est

carminibus. 151.

Thersites, qui apud Græcos Agrij filius, et Diæ,

Genere existens nobili, patria Aetolia,

Consobrinus ex fratre existens Meleagri,

Et Tydei, patris ipsius Diomedis. (atq; rari capillitij,

Brat autem acui capitis, lusciosus, claudus, gibbosus,

Dum cecidisset ab alto, atq; precipitatus uertice,

In uenatione insequutus à sue Calydonio,

Iste contumelia afficiens heroas, carminib. inscriptus est:

Non enim propter genus ipsum, neq; propter acta,

Homerus inscripsit, sed propter contumelias heroum.

Sic contumeliæ notum fecerunt uirum.

QVID DIFFERANT, PORTEN-

tum, signum, tecmerium, symbolum,

icos. 152.

Differentias nunc audi portenti atq; signi,

Tecmerijq; ipsius simul, et symboli,

Icotis, atq; parabole, et paradigmatis. (ne,

Teras à me scito uocari, quod est præter naturā om

Velut si quis sit sedigitus, uel tripes, uel trimanus.

Et omne quod est alienum à lege naturalissima. (ne,

Quod præter locū uerò apparet, et præter tēpus om

Signum nomina: quemadmodum rosa in hyeme,

Velut aliqua fera peregrina, quæ habitat præter locū. à συνόθως

Tecmerion autem scito, et uoca mihi propriè,

Quod ex manifesto quodā aliquod occultū ostendit.

ὡς βλέπων πῶρ' ὄντων ἱσπύον, νοῦς ἐστὶν εἶναι. (μοις,
 Τὸ δ' ἀπὸ συμβολῆς πραχθὲν, καὶ μάλλον οὐ πολὺ.
 Οἷον δ' αὖ ἐν ὧσιν ὁμοῦ οὐ δορυτῆς,
 Τοῖς πολεμίοις μίξετε, καὶ εἰ τι ἢ τοῦτο,
 Σύμβολον ἅπαν πάσαι μοι, λόγον τε τῷ ἰδῶν.

• Τὸν ὁμ' ἀφ' ἑσθ' ἄλγε, αὐτὸς ἐστὶν ἐκείνος.

Εἰκὸς ἢ ἄλλω, σοφισμὸς ἐκ λογισμῶν προπύων.

Οἷον εἰ λέγεις, εἰ νῦν πορεύεται ὁ δῆνα,

ἢ ἡλεπ' ἡλὺν, ἢ πορνικὸν μετ' ὀρχήσαι ἡκίαν.

Παραβολῆς διαφορὰ, καὶ παραδείγματος δι.

Παραβολῆς, ὁμοίωσις ἐκ τῶν συνεχεσθ' ὄρων.

Οἷον, ὡς πῶρ' ὁ ὄμβρος μὲν ξηρὰν ἀρδύει χθόνα,

οὕτω καὶ λόγος τὰς ψυχὰς. ἢ, ὡς χιὼν μὲν ψυχῇ,

οὕτω καὶ λύπη τὰς ψυχὰς. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

Τὸ ἢ παραδείγμα ἐστὶ, τῶν ἡδὴ γονομένων.

Ὅρα τὸν θεολόγον μοι, βλέπε τὸν χρυσολόγον,

ἀκούσον τὸν ὁμιλον, οἷος ὁ δημοδόνος,

καὶ πᾶν τὸ τοιούτοτροπον, ὅσον ἐν ἑσθ' αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΕΙ ΚΑΙ ΤΩ ΓΕΝΕΙ

πολυπροσφύετος. 917.

• Γὰρ θορόστις ἡν ἦν ἀρχὴ καὶ τῆς διαι,
 Αἰτωλικῶν ἀπὸ γονος ὑπάρχων βασιλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΦΕΙΔΙΑΣ ΑΓΑΛ-

ματώσας τὸ οὐ ραμνῶντι, διὸς καὶ νεμέ-

σιως ἀγαλμα, ἀγορακρίτη παρὶς

ἴττο ἐπέγραψεν. 918.

τὸν

Φειδίας ὁ παρὶς βυλλος ὁ ἀττικὸς ὁ πλάσας,

ὁ γεγονὸς καὶ μαθητὴς γιλάδου τῷ ἀργεῖ,

ἀγορακρίτῃ χάριτας ποιεῖν τῷ ὄρω μόνῳ,

ἀνθρῶπῳ καὶ ἢ ἐν δὴ χερσὶ περὶ τῶν πλασθεγῶν,

ἀγαλματώσας ἡλῆλιστα φειδιακῇ τῇ τέχνῃ.

• Τὸ οὐ ραμνῶντι ἀγαλμα νεμείως, διὸς τε,

ἐκείνῳ ἀντιθέσει ἐπιγραφὴν χάρεας,

ἀγορακρίτη ἀγαλμα τὸτο ἐπὶ παρὶς,

ταῦτό ποιεῖ καὶ ξυνοφῶν τῇ κύρῃ ἀνάδασιν

ἐπέγραψε καὶ ὅτος γὰρ τῷ ὄρω μόνῳ χάρις,

κύρῃ μὲν ἢ ἀνάδασιν ὑπάρχει τὸ βιβλῶν,

Θεμιστογένης δὲ ἐστὶ τὸτο συρακῶν.

Καὶ πάλιν ἐπεκράτησε, ἡλεπ' αὐτῶν ξυνοφῶντος.

Καὶ πλάτῳ ὁ φιλόσοφος εἰς ὄνομα τῶν φίλων,

τὸς διαλόγους ἐγράψε, καὶ ἄλλοι ἢ μύθοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΘ' ἹΠΠΟΚΡΑΤΗ, ΑΥ-

πας ἰδίως ἡκαπύμηνος. 919.

• Ὅτος ὁ δῖος ἱατρός, ὁ μέγας ἱπποκράτης,

Γατρός μὲν ἡν ἡρακλειδῆς, μητρός ἢ φαίναρης,

Τελῶν ἐπὶ καὶ ἀλῆνας ἀσπληκτῶν σφοδρῶν.

Μετὰ γὰρ τρεῖς αἰῶνες, οὐ τῇ ποταμῇ ῥόδῳ,

ὁ ποδαλῆριος υἱὸς ἀσπληκτῶν ὑπάρχων,

ἡκαπύλοχος ἐγέννησεν, ἢ σώφρατος ἐξέφθ.

Οὐ δαρδάνιος, ἢ ἡλεπ' αὐτῶν, ἢ ἡλεπ' αὐτῶν,

οὐ πῶρ' υἱὸς θεόδωρος. τῷ ἢ σώφρατος ἄλλος.

οὐ πῶρ' σωφράτης ἡλεπ' αὐτῶν, ὁ δὲ τῶν ἐξέφθ.

Κρισαμίδης, θεόδωρος δὲ τῶν πᾶν ἐφθ.

ἐκ τῶν

Velut uidens à longe fumum, cogitas focum esse. 910

Quod autem consilio factum est, et magis in bellis,

Velut cum ex tollimus galeam in hasta,

Cum hostibus commixtio, et si quid tale,

Symbolum omne uoca mihi, dictumq; iude,

Quem osculabor, apprehendite, ipse est ille. (bus:

Icos aut rursus cōiectatio ex ratiocinationib. decēti-

Velut si dicas, si noctu ambulat quispiam,

Vel furacis uel adulteri particeps est uitij.

Parabole autem differentia et paradigmatis.

Parabola, similitudo est à consuetis: 920

Velut, sicut pluuia quidem siccam irrigat terram,

Sic et oratio animas. uel sicut nix quidem frige facit,

Sic et tristitia animas. et omnia huiusmodi.

Paradigma autē est earū rerū que iam facte sunt.

Vide diuinitus concionantē, uide aureum sermonem,

Audimus Homerum, qualis ille Demosthenes,

Et omne quod huiusmodi est, unde stupere sit opus.

DE HOC, QVAMVIS GENERE

fit multo prestantior. 153.

Thersites enim erat filius Agrii atq; Diē,

Actolorum existens abnepos regum.

DE EO, QVOD PHIDIAS, CVM

sculpisset in Rhamnunte Iouis et Neme-

feos statuum, Agoracriti Parij illam

inscripsit. 154.

Phidias famosus Atticus fictor,

Qui fuit discipulus Geladi Argiui,

Agoracrito gratias faciens dilecto,

Homini licet manu non apto circa statuariam,

Cum fecisset statuum optime Phidiacā arte,

Que in Rhamnunte statua Nemesis, Iouisq;

Illi reponit titulum scalpens,

Agoracriti statua hæc est Parij.

Idem facit Xenophon, in Cyri Anabasi,

Inscripsit enim et hic dilecti gratia,

Cyri quidem Anabasis est liber,

Themistogenis autem est hic Syracusij.

Quamuis rursus obtinuit, ut uocaretur Xenophōtis.

Et Plato philosophus nomine amicorum,

Dialogos inscripsit, atq; alij innumeri.

DE HOC, IVXTA HIPPOCRA-

tem, tristitijs proprijs fruens. 155.

Iste Coui medicus, magnus Hippocrates,

Patre quidē erat Heraclida, matre autē Phanareta,

Existens septimus decimus, ex Aesculapij progenie.

Post enim Troiæ captionem, in traiectione Rhodi,

Podalirius filius Aesculapij existens,

Hippolochū genuit, ex quo Sostratus natus est, (tades 950

Ex quo Dardanus, ex quo Crisamis, ex quo Cleomyt-

Cuius filius Theodorus. ex hoc autem Sostratus alius,

Ex quo Sostrato Crisamis secundus natus est.

Crisamide Theodorus secundus rursus natus est.

Ex

- Ἐκ Θεοδώρου τούτου ἡ, ὁ σὺν γράτος ὁ τέλειος,
 Οὐ νέβρος, ἢ γυναικίσις, ἐξ ἑκὸς ἰπποκράτους.
 Τὸ πρῶτον ἰπποκράτης ἡ, ἡ δὲ τὸ γυναικίσις,
 Γαῖς ἢν ἡρακλείδης, ἑκὸς καὶ φαναρέτης.
 Ο μέγας, ὁ καὶ δούτορος, γέγονον ἰπποκράτης.
 960 Οὐδὲ πατὴρ ἡρακλείδης, τὰ ἰατρῶν διδάσκων.
 Ο ἐκ τῆς σκληρίας τε ἡρόδοτος σὺν τῷ.
 Γοργίας Λεοντίνος ἡ τὴν τέχνην τῶν ῥητόρων.
 Φιλοσοφίαν μετ' αὐτῆς διμήκετος ἐκείνος.
 Εὐκὴν βιβλιοφύλαξ ἡ δὲ λαχθεῖς ὁ ἰπποκράτης,
 Τὰ παλαιὰ τῶν ἰατρῶν ἐνέπρωσε βιβλία,
 Καὶ τὸ βιβλιοφυλάκιον. δι' ὃ φησὶν ἐκείνου,
 Εὐκὴν οἷς διέτρεχεν, ἐλλείπει, θετ' αἰδέα.
 Τῷ ἀρταξέρξει σύγχρονος ὑπαρχῶν, καὶ πόρδινος.
 Υἱοὶ τῷ ἰπποκράτους ἡ, ὁ θεοδωδὸς καὶ δράκων.
 970 Οὗς καὶ τὸν πρᾶξιγόραν ἡ τὸν πῶρον καὶ ἐτόρως.
 Ἰατρικῶν ἐδίδαξαν. ἐργασίῃ ἡ βιβλία
 Τέλει τε καὶ ποντήναι. εἶτα καὶ τελευτᾷ ἡ,
 Εὐκὴν ὑπαρχῶν ἐκαστὸν ὅμω τε καὶ τεισαῖον.
 Θανάτῳ ἐτάφην μέσον ἡ λαβίαν καὶ γυρῶνος.
 Εἰπὼν τῷ ἰπποκράτει ἡ γυναικίσις πειρυνόσας.
 Τὸν γυναικίσις πρῶτον μόν, ἡρακλείδης δούτορος.
 Τὸν θετ' αἰδέα, τὸν δράκωντος, δύν ἡ δὲ θυμωαίς,
 Καὶ τὸν τῷ πρᾶξιγόραντος ἐδολομῶν ἰπποκράτην.
 Εἰπὼν οἱ ἰπποκράτης μὲν. ἔτος δ' ἐξωγραφέτω.
 980 Σκέπῳ αὐτῷ τὴν λεφαλὴν αὐτῷ τῷ ἰματίῳ.
 Τείσαρς τὰς αἰτίας ἡ τὴν φασὶν ὑπαρχῶν.
 Ἡ γὰρ ἀλγὼν τὴν λεφαλὴν, ἡ ὡς τῶν ἀποδύμων,
 Ἡ ὡς δεικνύς τῷ λογισμῷ ὄργωνον τῷ τῶν εἶναι,
 Ἡ πῶς ὁ χειρουργίας ἡ γὰρ λεφαλῆς λαλύνειται.
 Τὸτο ἐποίησεν ἡ δὲ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.
 Κακῶς τινες ἡ λέγειν ἐμπειρικῶν τὸν αὐτῶν.
 Εξ ἐφ' οἷς σωρῶν τὰ ἰπποκράτους ἐφ' οἷς.
 Ος ἰπποκράτης ἰατρὸς, ἡρακλείδης, ὁ ἡρῶς,
 Ελεγχῶν, ἐγγυμάτῳ τῶν ἰατρῶν τὰ γυναικίσις,
 990 Ἐπ' ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἰδίας τρυγῶν λυπᾶται.
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΔΡΑΜΑΤΙ

φρυγίχου, μιλῆτον ἀλῶν

σιως. 995.

- ΧΡΟΝΟΙΣ ΔΑΡΕΙΩ, τὸ πατὴρ τὸ ξέρει τὸ μέγαλιν,
 Δι' ἰστιάων, μιλῆτον ἐπὶ ὁρῶσαν οἱ πύρσαι.
 Εὐκὴν τὴν ἰατρικὴν, πόλει τῷ ὁρῶναι.
 Καὶ ἡ ἐπὶ ὁρῶσαν αὐτῆς σὺν αὐτῶν τὰ γυναικίσις,
 Τῶς μέγα πένθος ἐβόητο μιλῆσι τοις ἐπὶ ὁρῶν,
 Καὶ λεφαλῆς ἐκείνου τὸ παννυκτὸν οἱ παῖτες,
 Οπότε ἡ δὲ σὺν αὐτῇ ἡ κροτωνιάταις.
 Τὴν ἀλγὼν μιλῆτον ἡ φρυγίχου ἀθηναῖος,
 Ὁν τραγικὸς, ἐδίδαξαν οἱ κροτῶν τῇ τραγωδίᾳ,
 1000 Ὡς πᾶν θρηνῶσαι θέατρον, καὶ μελανοφροῦσαι.
 Χιλίας δ' ἐζημίωτο δραχμὰς τοῖς ἀθηναῖοις.
 Οἱ καὶ μιλῆται ἐργάζων τῷ δραμάτι λεχρῶνται.
 Ἡ ἀλγὼν μιλῆτον ἡ πρὸς προσχρησμοδότην.
 1000 Καὶ τότε δὲ μιλῆται λεχρῶν ἐπὶ μιλῆται ὁρῶν,
 1000 Πολλοῖς δὲ πνυρ τε καὶ ἀλλὰ δῶρα γονήσιν.
 1000 Σαῖ δ' ἀλλοχοὶ πολλοῖς πόδας νύφους ὡς μιλῆταις.

Ex Theodoro hoc autem, Sostratus tertius, (tes.
 Ex quo Nebrus, ex quo Gnosidicus, ex quo Hippocras
 Primi Hippocratis autem, filij Gnosidici,
 Filius erat Heraclidas: ex quo, et Phenareta,
 Ille magnus, qui et secundus, fuit Hippocrates.
 Quem pater Heraclidas, quæ medicorum sunt, docuit:
 Quicq; ex Selybria Herodicus, cum hoc.
 Gorgias Leontinus uero artem rhetorum,
 Philosophiam post ipsos Democritus ille.
 In Coe autē librorū custos designatus Hippocrates,
 Antiquos medicorum exussit libros,
 Et librorum armamentariū. quapropter fugies illinc,
 In Hedonis moratus est, Grecia, Thessalia,
 Artaxerxes contemporaneus existens, et Perdiccas.
 Filij Hippocratis autem, Thessalus atq; Dracon,
 Quos, et Praxagoram Coum, atq; alios,
 Quæ medicorum sunt, docuit, scripsitq; libros
 Tres et quinquaginta. deinde moritur autem,
 Annorū existēs centū simul atq; quatuor. (Gyrtonē.
 Mortuus autem sepultus est medio inter Larissam atq;

οἱ καὶ τῷ
 πρᾶξιγόρῳ
 ἡ τῷ ἡρῶνι,
 καὶ ἐτί τοις

Septem Hippocrates autem scito fuisse:
 Gnosidici primū quidem, Heraclidæ autē secundum,
 Illum Thessali, illū Draconis, duos filios Thymbræi,
 Et illum Praxianactis septimum Hippocratem.
 Septem Hippocrates quidem. iste autem pingebatur,
 Contegens suum caput suo cum uestimento.
 Quatuor autem causas huius dicunt esse:
 Vel enim dolens caput, uel uelut peregrinus,
 Vel tanq; ostendēs ratiocinationis instrumentū id esse,
 Vel quo modo in chirurgiis oporteat caput operire,
 Hoc faciebat uir, et sic depingitur.
 Male autem quidam dicunt, empiricum uirum.
 Ex Ephesio Sorano res Hippocratis exposui.
 Qui Hippocrates medicus, Heraclidæ, Coum,
 Iubebat sententijs erudiebat medicorum genera)
 In alienis calamitatibus proprias descere tristitias.

DE EA QVAE EST IN FA-
 bula Phrynichi, Mileti capti-
 uitate. 156.

Temporibus Darij patris Xerxes magni,
 Propter Histiaeum, Mileti depopulati sunt Persæ.
 In Ampe autem coloniam duxerunt, urbe Erythraea.
 Quamuis non luxerunt ipsos Sybaritarum genera,
 Quibus magnum luctum posuerunt Milesij antea,
 Atq; capitibus tonsi sunt pubetenus omnes,
 Quando capta est Sybaris ipsa à Crotoniatīs.
 Captiuitatem autem Mileti, Phrynichus Atheniensis,
 Existens tragicus, docuit miserabili tragœdia.
 Ut omne ciuiaret theatrum, atq; nigra fessaret.
 Mille autem multatus est drachmis ab Atheniensibus, CHIL I.
 Qui et neminem sanxerunt illa fabula uti. AS VIII.
 Captiuitas autem Mileti ante prauaticinata est:
 Et tunc Milete, malorum fabricator operum,
 Multis cœna atq; splendida dona fies,
 Tuæ autem uxores multis pedes lauabunt crinitis,

οἱ
 ἐν ἑαυτοῖς

Ναὺ δ' ἡμετέροις διδύμοις ἀλλοιοῖσι μέλθεα.

Οξύλο πάϊς ἡρόδοτος γράφει τὴν ἱστορίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΘΕΛΟΝ ΓΑΝΤΑ ΟΡ-

φία. κείται ἡ τῆς περιῆς ἱστορίας

διωδικαία. ρνβ.

Ορφὺς δὲ θράξ, ἐξ ὁδούσων τῶν περιῆς βυζατίας,

Μερίππης τῆς θαμύριδος υἱός, καὶ τῶ οἰάγρῳ.

Ἀλλ' ὁρῶντες ἡ φασὶ παῖδα τῆς καλλιόπης.

Ταῖς περιῆς ἱστορίας σοὶ κείται διωδικαία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΛΑΙΕ ΜΕΝ ΜΕΝΕ-

λαος, κλαίει ἡ καὶ ἀργεῖν ἔλκυν. ρνγ.

ΕΝ ὁδούσῃ ὁμηροῦ τὸν ὁδούσεος παῖδα,

Μετὰ παῖδος τῆ νεστοροῦ ἀγεί τῷ μονελάῳ,

Ἀνδρῶτα ἑβέλοντας περὶ τῆ ὁδούσεως.

Μνήμης τῆ ὁδούσεως ἡ αὐτοῖς παρεμπιπτόσης,

Γοίτῃ πάντας διακρύπτει, μονελάου, ἔλκυν,

Αὐτὸν τε τὸν τηλέμαχον, καὶ νεστοροῦ τὸν παῖδα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΣΚΑΦΑΣ ΑΓΡΑΙΤΗΣ ΕΓΓΑΣ,

ἡμεῖς δ' ἄμας ἀπαρηρῶμεθα. ρνδ.

ΕΝ παροιμίᾳ διδύμος καὶ ταρράϊος γράφουσιν,

Ἄμας ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ τῶν τοῦ σκάφου.

Ἡ παροιμία προσφύει, ὑπάρχει δ' ἡ ῥηθῆσα,

Ὅτ' αὖ ἡ τῶν τῆς ἐτάρου, ἐτάρου τῆ λαμβάνει.

Ἡ διδύμῳ, ἡ τῶν τῶν ἐτάρου αὐτὸ ἐτάρου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ, ΥΣΤΕΡΙ-

σαντος τῆ λέειν. ρξ.

Λιχὸν τινὰ παρὰ τὸν Λεβάντιος τῶ γράφει,

Ὅτι λωθεῖς εἰς ἀριστον, καὶ χρήζω ταχὺ φθάσαι,

Ἰππομὴν τῆς ἑλῶς τῶν ἀμιλλαντῶν.

Ὡς δ' εἰς ὁμοιοπαθῶν τόπον βαλίσαν ἔλθει,

Καὶ σῆλη τις ἐφίτατο σχήματι λαμπρῆς,

Δόξας ὁ ἵππος ἵππων τὸν τόπον πεφυκέναι,

Μέχρ' εἰς ἐσπέρης τῆς λαμπρῆς ἐπὶ ῥύμη δρόμου.

Καὶ ἄνω ὁ παρὰ τῆς ἐσπέρης τῆς βίαι.

Περὶ ἐσπέρης μόλις ἡ νύκτις πτωρὶν, ἐλῶς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥΣΙ ΜΕΝ ΠΟΛ-

λοὶ, ἀδικεῖται ἡ ἔλθει

εἰς. ρξα.

Τὸ ἀδικεῖν μὲν πολλοὶ, ἔλθει ἡ ἀδικεῖται,

Ἐκ συγγραφῆς τῆς πλατωνοῦς προσάπτειαι σωκράτης.

Ἐστὶ ἡ νόσος, καὶ παλαιὸν τὸ ῥῆμα.

Φασὶ γὰρ ὁ νόσος οὐκ ἔστιν καὶ ἡμέρας.

Εἴθ' αὐτῷ λαπὴ τῶν αὐτῶν, ὅς ἄλλω τῶν.

Ἡ ἡ λαπὴ βολή, τῶ βολῶνται λαπῆς.

Ὅτις τοῦτος ἡ ἐστὶν, ὡς ἐφ' ἑμὸν ῥημάτων,

Πολλοὶ οὐκ εἰσὶν ἀδικοῖ, ἀρπάζοντες μυθία.

Ὑποχὴ ἀδικεῖν δέ τις, ὅτι ἀδικεῖται.

Τὸ νόσος ἡ ῥητὸν οὐκ ἀπαρῶν λόγῳ,

Τὸν ἀδικεῖν φασὶ μὴδὲ ἀδικεῖται.

Τὸν δ' ἀδικεῖν, μᾶλλον ἡ μετὰ ἀδικεῖται.

Ἀδικον δὲ τῶν ψυχῶν αὐτῶν, τῶν ἀδικεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΚ ΓΕΝ-

τε ἄνθρωπον, τῶν ὅλων διατροφῆς. ρξβ.

Τοῦτο πᾶσι διατάσσεται ἐν τῇ ἀγγελίᾳ,

Ὡς ὁ ἑμὸς ἐξέβριξε δις πότες πόντι ἀφ' οὗ,

ὅλων

Templum autem uestrum geminis alijs curaverit.

Oxyli filius Herodotus scribit historiam.

DE EO QVOD MVLCBAT OM-

nia Orpheus. sita autem est in prioribus

historijs 12. 157. (saltiam,

Orpheus erat Thracius, ex Odrysis qui circa Bi-

Menippe Thamyridis filius, atq; Oeagri.

Qui uero explicant, filium dicunt fuisse Calliope.

In superioribus historia tibi sita est duodecima.

DE HOC, FLEBAT QVIDEM ME-

nelaus, flebat et Argiva Helena. 158.

IN Vlyssa Homerus Vlysis filium

Cum filio Nestoris ducit ad Menelaum,

Percunctari uolentes de Vlysse.

Memoria autem Vlysis ipfis cum intercessit,

Facit omnes flentes, Menelaum, Helenam,

Ipsūq; Telemachum, et Nestoris filium.

PAROEMIA, PELVES PETIISTI,

nos autem ligones negamus. 159.

IN adagijs Didymus et Tarrheus scribunt,

Ligones petebant, illi autem negabant pelles.

Paromia naturalis est autem dicta,

Quando quispiam querens aliud, aliud quid accipit:

Vel dat, quæsitum, alterum pro altero.

DE PARASITO FRVSTRA-

to cœna. 160.

L Ichnum quendam parasitū Libanius dicubiscribit,

Quod uocatus ad prandium, et debens cito uenire,

Equum quæsitum accepit, ex ijs qui sunt certaminum.

Vt autem in similem stadio locum profectus uenit,

Et columna quedam stabat, figura metæ reuersionis,

Opinatus equus equestrem locum esse,

Vsq; ad uesperam flexus faciebat citi cursus,

Et inuitus parasitus ferebatur ui,

Circa uesperā uix tandē ieiunus delapsus, ablatum est.

DE HOC, INIVSTE QVIDEM

agunt multi, iniuste autem affligitur

neq; unus. 161. (tur,

ILLud, iniuria afficiunt multi, nullus aut iniuria affici-

Ex scriptura Platonis, adaptatur Socrati.

Est autem Hesiodium et antiquum uerbum.

Inquit enim Hesiodus in Operibus atq; diebus,

Deinde mala sibi facit uir, qui alij facit.

Malum autem consilium ei qui consuluit pessimum.

Intellectus talis autē est eorū quæ diximus uerborum,

Multi in uita iniusti, rapientes innumera.

Anima uero iniuria affecti, iniuria non afficitur.

Hesiodi autem dictum in admirabili sermone,

Iniuria lacepsit, inquit, haudquaquam iniuria affici.

Iniuria autem afficientem, admodum iniuria affici,

Iniustam qui faciat animam suam iniurijs.

DE SERVATORIS EX QVINQVB

panibus turbarum alimento. 162.

HOC omnibus manifestum ex euangelio,

Quod meus nutriuit Dominus quinque panibus

Turbas

Οχλον τὸν τοσούτων, καὶ δώδεκα ἑκατοντάς
Τῶν τῶν ἀνθρώπων, ἰδέσθαι πλείους ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΗΜΟΣ ΚΟΚΚΥΣ
ΛΟΚΚΥΣ. 85γ.

50 ΚΟΚΚΥΣ ἔστι τι ἐν ἑνὶ ὁμοίῳ, ὁμοίῳ
Λόγος τῶ χειμῶνος ἢ, κατὰρχεται ὡς ἡ
Ανθρώπων πάντας τὸν πᾶν ἢ, τὸ ἐκ γὰρ μὴν
ΠΕΡΙ ΣΙΓΗΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ. ΕΡΡΗ-
θῆ ἢ, ἔγω ἢ 85δ, ἢ περὶ τῶν ἐδωμά-
των τῶ δαριῶν. 85δ.

ΠΕΡΙ ὁ ἀνθρώπων πλείων τῶ πλείων
Ο δαριῶν προφητικῶς, προανέφρατα λέγων,
Εδωκεν ὁ δαριῶν χρόνον σωτηρίας ἡμῶν,
Επὶ λαὸν ἑβραϊκόν, καὶ πάντας ἡ θυσία.
Ἦτοι φανερὸς τῶ χειρὸς, μετ' ἐκδομῶν ἐτῶν δέ,
Τετρακισμυρτε ὁμοῦ, καὶ ὀνγκισμῶν δέ,
Αἱ ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοῦ τῶν ἑβραίων,
60 Ἀνέσθαι ἢ τὸ ἑβραϊκὸν τῶ νέας διαθήκης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΨΕΥΔΕΑ ΠΟΛΛΑ ΛΕ-
γαν, ἐνύμοισιν ὁμοῖα. 85ε.

ΕΝ ὁδὸν εἰς ὁδὸν σὺν τοῖς ἐπεισιν ὁμοῖα,
ὡς πού τις ὁρῶν ὁμοῖα περὶ τῶ πλείων,
Ὅποιος ἡνὶ ὁδὸν σὺν, ἔπειθ' ἡμῶν τῶν,
Εἰς πολλὰ μὲν ἔτρεψεν, καὶ σὺ αὐτοῖς καὶ τῶ-
τῶν ψεύδεα πολλὰ λέγαν, ἐνύμοισιν ὁμοῖα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΕΤΤΙΓΩΝ ΛΑΛΙΣΤΕ-
ρος, καὶ τῶ τῶν μυστικῶν
ἰσορίας. 85ς.

Ο Τέττιξ μυστικὸς ἡλικίας ἀντίστοιχῶς,
Γίνεται ἡλικία, ὡς ἡλικία καὶ τῶ τῶν,
Μάλλον ἔτι λαλίστος. ὅθεν ἡ παροιμία,
Τέττιξ λέγει τῶν πλείων λόγους κατὰ τὸν νόμον.

70 Οὕτως ὁ τέττιξ ὡς ἡλικία ἀντίστοιχῶς ἡλικία.
Αὐτὸς ἡλικία, ὡς ἡλικία τῶν ἀνθρώπων,
Αἰσῶν πᾶσα δ' αἰσῶν ὅλη τῶν τῶν,
Εἰς γυναικῶν σωφροσύνην, καὶ τῶν πλείων,
Ὅθεν καὶ ὁμοῖα εἰδὼς τὸ τῶν τῶν λόγους,
Τοῖς τέττιξ παρέρχεται τῶν τῶν ἀνθρώπων,
Διηγεῖται χροῖας λόγους συγχαίρει ἡλικία,
ὡς ἢ φασὶν οἱ βύρρανοι πλείωντες ἡλικίας,
ὡς ὁμοῖα τοῖς τέττιξ παρέρχεται τῶν ἀνθρώπων,
Αὐτὸς ὁμοῖα τῶν συγχαίρει ὁ τῶν γυναικῶν.

80 Ἐκ τῶν ἡλικίας, τέττιξ εἰς φῶς μετατρέφεται,
Λῆρος τυχεῖται μυστικῶς, ὁμοῖα ἀλλήλων.
Τὸν τῶν ὁμοῖα ὁμοῖα ὁμοῖα ὁμοῖα.
Τὸ εἶναι μακροχρόνιον, καὶ τῶν ἀνθρώπων,
Τοῖς τῶν ὁμοῖα ὁμοῖα, καὶ τῶ μακρῶ ἢ χρόνῳ.
Επεὶ δ' ὑποβρεχάσκει, καὶ δίκην βρεφελῶν
Εὐλκνῶ σιωπῶντες, ὡς ἡλικία τῶν ἀνθρώπων,
Ρῆμα νύκτας θέλοντες τῶν ὡς βρεφῶν λέγει,
Επεὶ καὶ τέττιξ νύκτας, ὡς ὁμοῖα.
Λαλῶν γὰρ τέττιξ ὁμοῖα, ἄλλος δ' ἐκτρέφεται νέος,
90 Ἐφασαν ὡς γυναικῶν τῶν τῶν ὁμοῖα
Εἰς τέττιξ μετατρέφεται, ὡς ἡλικία τῶν ἀνθρώπων,
Ὁ τῶν ὁμοῖα ἐκ τῶν ἀνθρώπων.

Turbam tantam numero: et duodecim cophinos,
Horum panum ostendit plenos, panum frustis.

DE HOC, INTEREA CV-
culus cuculat. 163.

CVculus est avis accipitri similis.
Deficiente hyeme autem, incipit cuculare.
Homines autem omnes deficiat: uer enim portendit.

DE SILENTIO PYTHAGORAEQ.
Dicta autem est, sit uerò 164. ea quæ est de
hebdomadibus Danielis. 164.

DE incarnatione prædicens Seruatoris
Daniel propheticè, ante exclamabat dicens,
Septuaginta septimanarum tempus perfici,
Ad populum Hebraicum, et cessabit sacrificium.
Siue apparente Christo post excursus annorum,
Quadringentorumq; simul et nonaginta,
Legalia equidem cessabunt sacrificia Hebræorum,
Florebit autem prædicatio noui testamenti.

DE HOC, FALSA MVLTA DI-
cere, ueris similia. 165.

IN Vlyssa Vlysses carminibus Homeri,
Ivt pauper interrogatus à Penelope,
Qualis erat Vlysses, siquidem agnosceret hunc:
Dicit multa quidem alia, et cum ipsis etiam hoc,
Assolet falsa multa dicere ueri similia.

DE HOC, CICADIS LOQVA-
cior, et cicadarum fabulosa histo-
ria. 166.

Cicada ebria facta solaribus radijs,
Fit loquax, occidit: quamuis quippiā hanc teneat,
Magis est loquacior, unde et adagium
Cicadam dicit per alas æstimabis detinere.
Si c cicada cantatrix radijs solis:
Si uerò uenerit frigus, tacet, et desinit cantilenas.
Muta autem omnis semper femina cicadarum,
Ad mulierū temperantiā. quāuis non persuadeat has.
Vnde et Homerus cum sciret cicadā loquacitatem,
Cicadis assimilauit Troianorum concionatores,
Conciones fundentes, uerborum densas niues.
Quas autem aiunt bubali fingentes historias,
Quod Homerus cicadis assimilauit uiros,
Propterea quod harū cognatus Tithonus cū senuisset,
A die cicadæ in naturam mutatus est:
Nuge sunt fabulose, quæ explicandæ sunt.
Tithonum amantem Diem sic intellige,
Eo quod esset longæuus, et fortè sane amari
Vita diebus, atq; longo tempore.
Postquam autem senuit, et instar infantulorum
In cuna uolue batur, gratia dormiendi,
Rursus puerafcere uolentes hunc ut infantem dicere,
Quoniā cicadæ ipsæ repuerafcunt, ut serpentes: (nis.
Loquens enim cicada rūpitur. alius aut excurret inue
Dixerunt, quod cum senuisset Tithonus, Hemera
In cicadam mutauit: id est, in longam uitam,
Tithonus à principio rursus renouatus est.

εισφέρει

βατράχων. ρξζ.

ΠΑΣ ΜΟΝ ΧΟΡΟΣΙΟΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΝ ΑΦΩΝΩΝ.
ΟΙ Δ' ΟΥΝΔΡΟΙ, ΔΕ ΑΡΑΤΟΣ ΓΟΡΥΒΑΣ ΟΝΟΜΑΖΕΙ,
ΚΑΙ ΙΑΝΑΡΧΟΣ, ΦΩΝΗΤΙΚΑΙ, ΠΛΗΝ ΟΣΡΙΦΕΙΩΝ ΜΙΝΩΝ.
ΕΝΑΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΟΙ ΟΥΝΔΡΟΙ ΤΕΛΕΣΙ ΤΩΝ ΑΦΩΝΩΝ.
ΟΤΙ ΤΟ ΎΔΩΡ ΤΟ ΕΝΑΙ, ΤΙΛΕΙ ΤΩΝ ΥΠΟΡΥΧΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΡΜΟΝΙΑΔΗΣ ΓΑΡ ΓΟΛ

ΛΩ ΠΛΕΟΝ ΣΥ ΡΗΤΩΡ, ΉΠΟΡ Ο ΡΗΤΩΡ

ΕΚΑΝΟΣ ΟΦΟΡΙΕΛΟΣ. ρξη.

ΤΟΝ ΦΕΡΙΕΛΟΝ Ο ΔΗΜΟΣ, ΩΣ ΤΕΚΤΟΝΑ ΤΙΝ ΤΕΧΝΩΝ,
ΚΑΙ ΠΛΟΙΑ ΣΥΝΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑ, ΚΑΙ ΘΡΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΠΑΝ ΑΛΛΟ
ΔΕ ΔΙΔΩΝ ΠΑΙΣΤΩΝ ΜΟΡ ΕΙΡΗΚΟΝ ΑΡΜΟΝΙΔΩΝ.
ΕΠΕΙ Ή ΚΑΙ ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΑΡΜΟΤΤΟΙ ΤΗΣ ΛΟΓΗΣ,
ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ, ΩΣ ΔΗΜΟΣ, ΕΙΣΗΚΑΝ ΑΡΜΟΝΙΔΩΝ.

ΠΕΡΙ ΓΑΡΩΔΙΩΝ, ΚΑΙ

ΛΟΛΛΗΣΙΩΝ. ρξθ.

ΕΝ ΤΩ ΠΙΣΤΕΙ ΜΕΘΩΣ ΣΟΙ ΔΕΥΟΤΗΣΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ
Ο ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ, ΛΟΛΛΗΝ ΣΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΡΩΔΙΑΝ,
ΛΕΓΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΓΛΥΚΑΙΝΟΥΣΙ ΤΗΣ ΛΟΓΗΣ.
ΜΑΘΕΙ Ή ΤΙ Η ΛΟΛΛΗΣΙΣ, ΚΑΙ ΤΙ Η ΠΑΡΩΔΙΑ.
ΑΡ ΑΛΛΑΧΘΕΝ ΛΑΘΟΣ ΤΙ, ΚΑΙ ΜΙΣΕΙΣ ΤΟΙΣ ΣΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ.

ΕΙΤΕ ΠΙΣΤΗ, Ή ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ, ΛΟΛΛΗΣΙΣ ΚΑΛΕΙ ΤΩΤΟ.

ΟΙΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΦΕΙΡΑΝΤΑ ΠΑΡΘΕΝΟΥ, ΤΙ ΛΕΓΩ ΘΩ.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΝΔΡΕΙΣ ΔΙΝΑΣΘΑΙ, ΤΙ ΎΤΟΣ ΕΙΣΔΕΙΡΑΝΕΙ.

ΠΑΡΘΕΝΟΥ, ΕΙΣΗΡΠΑΞΗΝ, ΑΥΑΙΝΟΜΟΝΟΥ Τ' ΕΙΔΕΜΑΟΣΕ.

ΤΩΤΟ ΜΟΝ ΕΣΤΙ ΛΟΛΛΗΣΙΣ, Ή ΜΕΛΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΩΔΙΑ.

ΟΠΠΑΝΔ ΓΑΡ ΕΙΡΗΝΑ, ΜΗ ΠΑΓΑΤΡΕΨΑΣ, ΣΙΧΟΝ.

ΕΙ ΘΕΙΣ Ή ΣΙΧΟΝ, Ή ΠΙΣΤΗ ΕΤΕΡΩ ΤΙΝΟΣ ΛΟΓΟΥ,

ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΡΕΨΑΙ ΤΙ ΡΗΤΟΡ, ΛΟΛΛΗΣΙΣ ΜΗΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ,

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΡΩΔΙΑ Ή, ΛΑΘΟΤΙ ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ.

ΟΙΟΥ ΕΦ' ΗΣΠΟΡ ΕΠΟΜΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΟΥΝΟΙΑΣ.

ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΟΝΑΪΒΟΝ, ΑΥΑΙΝΟΜΟΝΟΥ ΕΙΔΕΜΑΟΣΕ.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΣ ΔΗΜΟΚΡΕΝΤΡΑ ΡΗΤΩΝ ΣΥΦΥΕΙΣΑΤΩΣ,

ΣΑΚΩ, ΠΑΥΛΟΥ ΕΧΟΝ. ΕΤΕΡΩ ΠΕ ΛΑΪΣ ΤΡΟΜ.

ΕΓΩΣ ΤΙ ΕΣΤΙ ΛΟΛΛΗΣΙΣ, ΚΑΙ ΤΙ Η ΠΑΡΩΔΙΑ.

ΠΑΡΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ Δ' ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΙΣΤΑ ΠΑΡΩΔΙΑΣ.

ΚΑΝ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ ΨΕΛΛΑΜΩΣ ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ ΤΩΤΕ,

ΟΙΜΑΙ ΔΟΚΗΣΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΥΧΑΝΕΜ ΠΑΡΩΔΙΑΝ.

ΟΛΗΣ ΤΡΟΠΩΝ Ή ΛΕΞΕΩΣ ΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΩΔΙΑΝ,

ΕΝΟΣ Ή ΜΟΝΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ.

ΟΙΟΥ, ΕΑΝ ΠΟΡ ΕΠΩΜΗΝ ΑΝΤΙ ΤΩ ΝΟΡΑΞΙ ΝΟΛΑΞ.

ΑΥΤΙ ΤΩ ΡΩ ΤΟ ΛΑΜΒΔΑ ΓΑΡ ΑΛΛΑΞΑΜΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ.

ΕΓΩΣ ΜΟΙ, ΤΙ Η ΛΟΛΛΗΣΙΣ, ΚΑΙ ΤΙ Η ΠΑΡΩΔΙΑ,

ΚΑΙ ΤΙ ΣΩ ΤΩΤΟΙΣ ΠΙΣΤΗ ΠΑΡΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΕ.

ΕΓΩ Ή ΡΗΤΟΡΕ ΦΗΜΙ, ΠΩΣ ΠΑΡΩΔΙΑΣ ΕΣΤΙΝΑ,

ΚΑΙ ΣΥΝΚΟΛΛΗΣΕΙ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩ, ΚΑΙ ΔΕΞΕΤΗ ΟΙΚΕΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΩΝ ΟΦΕΩΔΗΚΤΩΝ,

ΕΤΕΡΩΠΟΙΣΙΜΑ ΙΑΠΤΟΣ. ρο.

ΤΙΣ ΕΠΟΘΕΩΣ ΔΗΧΘΕΙΣ ΎΔΩΡ ΣΙΓΩΝ ΕΙ ΠΙΟΙ,
ΤΑ ΔΕ ΛΕΥΜΑΧΑΙΡΕΣ ΜΕΛΑΝΩΝ ΤΩ ΎΔΩΡΙ ΕΜΒΑΨΑΣ,
ΓΕΙΩΝ Ή ΤΟΝ ΎΦΙΝ ΎΔΑΤΟΣ ΓΟΥΣΑΔΑ, ΤΟΝ ΔΕΛΝΟΝΤΑ

ΤΑΡΕΤΑΙ ΑΔΕΛΑΪΣΤΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΩ ΠΕΡΜΑΝΕΣ ΛΥΜΟΣ.

ΚΑΝ ΑΛΛΟΣ ΤΙΣ ΑΓΓΕΙΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΛΕΓΩΝ ΤΑΔΕ,

Ο ΔΕΙΝΑ ΎΠΟΘΕΩΣ ΔΗΧΘΕΙΣ ΜΑΚΡΟΘΙ ΚΑΤΑ,

ΚΑΝΤΑΥΘΑ

rum ranarum. 167.

Ο MNIS QUIDEM TERRESTRIS RANA EST EX MUTIS.
AQUATICAE AUTEM, QUAS ARATUS CANORAS VOCAT,
ATQ; OBSTREPERAS, VOCALIS HÆ, PRÆTER SCRIBBIAS SOLAS.
ILLIC ENIM ET AQUATICAE SUNT EX MUTIS.

QUONIAM AQUA QUAE ILLIC EST, EST EX SUPERFRIGIDIS.

DE HOC, HARMONIDES ENIM

multo plus turbetor, quam rhetor ille

Phereclum. 168.

ILLUM PHERECLUM HOMERUM, VELUT FABRUM ARTE,
ATQ; NAUIGIA CONCINNANT, ET SEDES, ATQ; OMNE ALIUD,
UT SANCTO PATRINO NOMINE DIXIT HARMONIDEM.

QUONIAM AUTEM ET RHETORES CONCINNANT ORATIONES,
RHETOREM, UT HOMERUS, DIXI HARMONIDEM.

DE PARODIIS ATQVE

Collesij. 169.

IN LIBRO DE METHODO TE VEHEMENTER DOCET
HERMOGENES, COLLESIN SIMUL, ATQ; PARODIAM,
DICENS QUOD UTRÆQ; DULCES FACIUNT ORATIONES.
DISCE AUTEM QUID COLLESIS, QUID VE PARODIA.

SI DIUDE ACCEPERIS QUID, ATQ; MISCUERIS TUIS ORATIONIB.

VEL SOLUTÆ ORATIONIS, VEL METRICÆ, COLLESIN VOCAT HOC.

VELUT IN STUPRATOREM VIRGINIS DICO SIC,

QUÆRITIS VIRI IUDICES, QUID ISTE FECERIT?

VIRGINEM RAPUIT, RENUEMENTEQ; DOMUIT.

HOC QUIDEM EST COLLESIS, NON TAMEN ET PARODIA.

OPTIANI ENIM DIXI, NON INVERTENS, VERSUM.

SI POSUERO AUT VERSUM, VEL SOLUTÆ ALTERIUS ORATIONEM,

ET CONUERTERO ALIQUOD DICITUM, COLLESIS QUIDEM ET TUNC,

SED ET PARODIA, QUATENUS ALIQUID CONVERSUM EST.

VELUT IN EA QUAM DIXIMUS ET PRIUS SENTENTIA:

VIRGINEM MONACHAM, RENUEMENTEM DOMUIT.

ET QUOD IN HOMEROCENTRA DICITUM EST FACETISSIMÆ,

SINISTRÆ, PAULUM HABUIT: ALIUNDE AUT PE SUMIT TRUM. 170

COGNOUISTI QUID EST AGGLUTINATIO, ET QUID PARODIA.

ABLITERATIO AUTEM EST PROXIMA PARODIAE.

QUAMVIS HERMOGENES NEQUAQUA DIXIT ETIAM DE HAC,

ARBITROR OPINATUS ET IPSAM ESSE PARODIAM.

TOTIUS AUT INUERSIONE DICTIONIS INTELLIGIT PARODIAM:

VNIVS AUTEM SOLIVS LITERÆ, ABLITERATIONES.

VELUT SI QUIDEM DICAMUS PRO CORAX, COLAX:

NAM PRO RHO LAMBDA MUTAMUS, ET SOLVM.

NOUISTI MIHI QUID COLLESIS, ET QUID PARODIA,

ET VERO QUID CUM HIS SIT PARAGRAMMATISIMUS.

EGO AUTEM RHETORI DICO, QUOMODO ACCINET PEREGRINA;

ET CONGLUTINABIT SIVS, ATQ; VIDEBUNTUR PROPRIA.

DE SERPENTVM MORSIBVS,

atq; potabili aqua curante. 170.

A LIQUIS A SERPENTE MORSUS, AQUAM TACENS SI BIBERIT,
CAPULUM ENSIS NIGRUM AQUA INTINGENS,
ANTEQUAM SERPENS AQUAM GUSTET, QUI MOMORDIT,

SERVATUR MAXIMÆ ILLÆSUS A UENENI NOCUMENTO.

ET SI ALIVS NUNCIARIT ALICUI DICENS HEC,

ILLE A SERPENTE ICTUS LONGE IACET,

ΑΙΤ

Καὶ τὰ αὐτὰ ἐκ ἐξίσχυσον ἐκείνος ἀφικέσθαι.

140 Ποτίσται ὁ ἄγγελος τὸ εἰρημόνιον δούρ,
καὶ ὁ νοστὴρ τὴν ἰασίρ λαμβάνει καὶ μακρόθον.

ΠΕΡΙ ΤΥΦΩΝΟΣ. 90 α.

ΤΥΦῶν ἐστὶ καὶ δειμῶν τις τῶν ἐκαστοῦ κεφάλου,
Ὅρμῳ φασὶ καὶ τῷ δι' ὧπότες πολεμῆσαι.
Νῦν ἡ σφοδρὴ τις αἰμός, πυρῶδης τὴν ἰσάν,
Ἐξαναπῶρ αὐτόπριμα δούδρα, καὶ καταρῆπ' ἔωρ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΔΗΝ ΔΕ ΜΕ ΑΦΑ-
σία ἐκ τῶν ἐπ' ὧν ἔλαβε. 90 β.

Νηλεΐδῃ ὁμηρος, θανόντος τῷ πατρὸς αὐτοῦ,
Ἐγάρ γε τὸν ἀντίλοχον ἠγνοκῶτα τῷτο.
Τῷ μονελάῳ ἡ αὐτῷ τὴν συμφορὰν εἰπόντος,
Διὸν ἀφασίῃ ἔλαβον ἐκ τῶν ἐπ' ὧν τὸν αὐδρα.

150 Οἱ ὀφθαλμοὶ δ' ἐκλαδῖσαν ἐκείνῳ τῶν διακρύων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΡΑΣΣΟΥ ΤΟΥ ΡΩ-
μαίου οἰκτιρμοσύνης. 90 γ.

Ο Κράσος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν τρόπων φιλοκτιρῶν.
Ἐχωρ ἰχθυῶν γὰρ μύραιναν ἐν τινὶ βιβλίῳ,
Ζῶσαν ἐν ὁμῶν αὐτῷ σφραγῖ τῶν διακρίων,
Ἡ μύραινα κατ' ἡμέρας ἐκ τῶν φωνῶν τῶν.
Θαυδῶσαν δ' ἰθαυόν αὐτῷ, θρηνῶσαν ἡ μετέως.
Τῷ δομετίῳ ἡ αὐτῷ τῷ δ' ἰθαυόν τῷ ἰθαυόν,
καὶ λέγοντος, ὡς μάταια, τὴν μύραιναν διακρίων.
Εγὼ μὲν, ὡς δομετίῳ, εἶπεν, ἰχθυῶν διακρίων,
ἰχθυῶν διακρίων μύραιναν, ἀπροσφύς μοι ζῶν.

160 Σὺ δ' ἡ ἐκλαδῖσαν, ποσὺς τρεῖς σὰς γυναικας θάψας.

ΛΕΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΗΣ, ΤΙΝΑ
τὰ ἱστορία. 90 δ.

Κ Ενεβρία νυκτὶς μὲν τὰ νεκρωθέντα ζῶα,
καὶ πρὸς βορὰν ἀχρεσίμα, μὴ ἡ λυσίτελντα.
ἀπὸ τῶ ἐν τῷ βορὰν ἱερῶν, καὶ τῶν ματαίων.
Νῦν δὲ γὰρ τὰ σφατῆμονα, καὶ χρεσίμα πρὸς βρῶσιν,
ἐκλάσσειαν ἐνεβρία, κατὰ χρεσίμα τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΚΑΙ ΡΕΞΑΙ-
μον, θεὸς διαπαῖτα τελευτᾷ. 90 ε.

Α Φηρμύνης ἀχιλλεὶ τῆς βρισηίδος λύρης,
Ἡ πόρ καὶ ἱπποδάμειά τὴν κλύσιν ἐκαλέτα,
Ὁ ἦρος ὅτος ἀχιλλεύς τῆς μάχης ἀπαυῶν.

ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΤΙΣΜΟΝ ἡ τρωσὶ, καὶ λιτεινομόν,
170 Τὸν ὀκλισμὸν ὁ πατὴρ κλος λαδῶν τὸν ἀχιλλεύς,
Ἐξῆλθον ὡς πρὸς πόλεμον, καὶ λιτεινάς ἐκ ὀδύς,
Τέλος ὑπὸ τῷ ἐκτορὸς καὶ ὅτος αὐαίρεται.

Ὁ ἀχιλλεύς δ' εἰσέπειτα συμβῆς, καὶ ἀγαμέμνων,
Πολλὰ κατακτιῶνται μὲν σφᾶς ἐαυτὺς τῆς ἐχθρῶς.
Εἶτα καὶ τῷτο ἡ φασὶ τὶς ἀπ' αὐτῶν τῶν δύο.
ἀλλὰ τί καὶ ῥέξαιμον, θεὸς διαπαῖτα τελευτᾷ.
Πρὸς δὲ διὸς θυγάτηρ ἄτα, ἡ παῖτας αἰάται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΙΥΗΡΟΣ ΓΑΡ ΠΕΛΕ-
ται κύρος λιυρόιο γόιο. 90 ς.

Τ Αχὺ τὸν ὠρὸν ὁμηρος εἶναι φασὶ τῷ θρῦν.
Τίνα ἡ φασὶ λέγοντα, καὶ ποίαν ἡ τῶν βίδων.

180 Εἶτ' ἂν ὃν ἱλιάδῃ γὰρ, εἶτ' ἂν ὀδύσσειᾳ,
οὐκ ἔχω λέγειν ἀκριβῶς, τίς ὁ μῦθος τῷτο.

Ὁ τρεῖς καὶ ἀνδρῶν γὰρ, καὶ γράφει ἂν ὁ σχολῆς,
ἀπὸ

Atq; illuc non valeat ille venire,
Bibat nuncius dictam aquam,
Et qui egrotat, sanitatem accipit etiam à longè.

DE TYPHONE. 171.

TYphon est & demon quidam centum capitum,
Quem dicunt & cum Ioue olim bellasse.
Nunc autè, uehemens quidā uentus igneus substantiā,
Euellens radicitus arbores, atq; confringens.

DE HOC, DIV ME TACITVR-
nitas ex uerbis cepit. 172.

I N Iliade Homerus, mortuo Patroclo,
Introducitur Antilochum ignorantem hoc.
Menelao autem ipsi calamitatem dicente,
Diu stupor apprehendit ex uerbis hominem.
Oculi autem repleti sunt illius lachrymis.

DE CRASSI ROMANI MI-
sericordia. 173. (diam,

C RASSus Rom. erat moribus propesius ad misericor-
Habens enim piscem murenā in quo a uiuario,
Viuentem ferebat ipsam in uase gemmato,
Quæ murena exaudiebat uocem huius:
Mortuā autè sepeliuit ipsam, lugens non mediocriter.
Domitio autem illum irridente quod fletet,
Atq; dicente, ô stulte, murenā defles?
Ego quidem, ô Domiti, inquit, piscem defleo,
Piscem defleo murenā, minime cognatū mihi animās:
Tu uerò nō deflesti, quoties tres tuas uxores sepeliui-
DICTIO HISTORICA, (sti.
quæ nam Cenebria. 174.

C Enebria proprie quidem mortua animantia,
Et ad cibum inutilia, neq; profutura,
Eo quod sunt ad cibum uacua, & ex uanis.
Nunc autem iugulata, atq; utilia ad cibum,
Vocaui Cenebria, magis abusua locutione.

DE HOC, SED QUID FACE-
remus, deus omnia absoluit. 175.

A BLATA ab Achille Briseide puella,
Quæ & Hippodamia nomine uocabatur,
Heros ille Achilles à pugna cessabat.
Græci aut cū uincerentur à Troianis, atq; cederēt,
Armatura Patroclus accepta Achillis,
Exiuit ad bellum. & cum occidisset non paucos,
Postremo ab Hectore & iste interficitur.
Achilles autem deinde congressus, atq; Agamemnon,
Multum incusant quidem seipsos propter inimicitias.
Deinde & hoc quidem inquit alter ex illis duobus:
Sed quid etiam faceremus quidē, deus omnia complet, &
Legatrix Iouis filia Ate, quæ omnes lædit.

DE HOC, VELOX EST AVTEM
satietas frigidi luctus. 176.

C Elerem esse satietatem Homerus dicit luctus.
Quem autè introducitur dicentem, & qualē librum?
Sive in Iliade, sive in Vlyssæa,
Non possum dicere exacte, tamen Homeri hoc,
Tzetzes quāuis absq; libris, quāuis scribat ex tēpore.

Nam

Θντὶ τὸ νομίζω τὴν ψυχὴν, ὡς ὁμοῖον, αἰσχυλός,
 Καὶ τὸ ὁμοῖον τὰ ῥητὰ ἰαμβοῖς μεταφράζει.
 Ἀπὸ φησὶ γὰρ ὁμοῖον, ὡς αὐτὸν ἐφύει,
 Ἄνδρες ὅς ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν, ὅτι λείπῃ,
 130 Οὐδ' ἐλθεῖν, ἐπεὶ ἄρ' ἔστιν αἰεὶ ἐκείνῳ ὁδόντων.
 Αὐτὸς ἰαμβοῖς γεγραφὸς αἰσχυλὸς φησὶν ὅτι·
 Ἄνδρες δ' ἐπειδὴ αἰεὶ αὐτοσπασήσονται,
 Ἀπαθανάτορος, ὅτι ἐπ' αὐτὰς αἰσχυλός.

ΠΕΡΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΟΣ,

χάσαν πολλὰ τῆς οὐθῆς ἀφ' ὧν
 μαλ' ἐρέτῃονα. ρ π α.

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος ὡνείκερ μέλλων πίνειν,
 ὡς ἀθλιωταῖς ἀθίος δόξας, καὶ καθαρῶς εἶναι,
 καὶ παρκελυσόμενος καὶ ὡνείκερ ὡνείκερ,
 ὡς συμφορῶν ὑπερβολῆς, ἵνα πῶρ ἐκπονήσῃ,
 Κῶναιον τὸν δημοσίον λεγόντων μὴ λικνῶσαι,
 Ἐπεὶ τινὲς παρὲς αὐτὸν πρὸς τὴν εἰρηλίαν ἐκείνην,
 140 Οἱ μὲν ὡς πρὸς παρὰ κληρίδα, ἐτόρεῖ ὅς περὶ οὐθῆς
 Ἐκείνος γοναυτὶς φιλοσοφῶν ὑπῆρχον,
 καὶ τῆς ψυχῆς τὸν θαλάσσαν κατὰ πολὺν πρὸς τὴν
 λέγων, ἐκείνος ἐρέτῃονα τόπον εὐρεῖν, τὸν τῆς
 καὶ γὰρ καὶ παρὰ ἑλλῆσι, καὶ τοῖς ἀσβεστάτοις,
 εἶναι δικαιοσύνην εἰς ἐκείνους τοῖς ἐκείνους,
 καὶ τὸν οὐθῆς ἀμοιβὰς χρηστῶν ὅμως καὶ φάσμα.

ΠΕΡΙ ὩΝ ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΠΑΤΡΟ,

καὶ πρὸς ἀχιλλεῖα φησὶν, ὅς μὲν μὲν ζῶντος
 τοῦ ἀχιλλεῖα, ἀλλὰ θανόντος.
 τος. ρ π β.

Τῇ ἰλιάδι ὁμοῖον φάσμα πατρὸς καὶ φέρει,
 Διὰ τὸ ἐπὶ ἀχιλλεῖον σκηνῶν ἐκείνον ὑπῆρχον,
 Θάπτεται ὡς πρὸς τὸν οὐθῆς αὐτὸν τὸν ἀχιλλεῖα,
 150 λέγων τὴν σύννοιαν αὐτῶν, ὡς ὁμοῖον ἐγγράφει
 Ἡρωϊκοῖς τοῖς ἐπεισοῖς, ὅπως αὐτὰ προφύκει.
 Ὅς μὲν μὲν ζῶντος ἀχιλλεῖα, ἀλλὰ θανόντος.
 Θάπτεται μὲν, ὅτι τὰ χίμαιρα πύλας αἰδῶντος πόρῃ.
 Τῇ μὲν αἰγῶνι ψυχῇ, εἰδῶν καὶ ἡμιόνων.

ΠΕΡΙ ΙΛΙΣΣΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ. ρ π γ.

Οἱ ἰλισσοὶ ποταμοὶ τῆς ἀττικῆς ὑπάρχοντες,
 Ἐξ ὧν βορέαν λέγουσιν ὡρεῖσθαι ἀχιλλεῖα.
 Ὅτι μὲν ποταμὸς ἐστὶν ὁ ἰλισσός, ὡς ἐφύει.
 Νῦν δ' ἰλισσὸν ὡνείκερ, σῶμα τινὲς τῶν φίλων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΚΡΟΥΝΟΥ

σώματος. ρ π δ.

Καλλιρρόης τῆς κελύβος τυγχάνει τὰς ἀθλιωταῖς,
 Ἡπὸρ καὶ οὐνιὰς πρὸς τὸ πρῶτον ἐκκλῆται.
 Ἐγὼ δ' ἀθλιωταῖς πρὸς ὅπως αἰσχυλός,
 καθὼς τοῖς πάλαι πρὸ ἡμῶν παρὰ κληρίδα χρόνοις,
 Γεῖν αὐτὴ πρὸς γέγραπτον ὁ ἡμιόνων ἡμιόνων.
 160 Ἀναξ ἀπὸ κληρίδα, τῶν ἐπὶ τῶν ῥημάτων,
 Κατατρεφῶσι τῶν αἰσχυλός, ἀθλιωταῖς πρὸς σῶμα,
 170 ἰλισσὸς οὐ φαίνεται, τί αὐτὴν εἰποιμι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

καλλιρρόης. ρ π ε.

Ἐστὶ σῶμα ἀθλιωταῖς πρὸς τῆς ἀθλιωταῖς,
 Ἐπὸρ ἀθλιωταῖς πρὸς τῆς ἀθλιωταῖς, καὶ εἰδῶν.

Mortalem ratum animam, iuxta Homerum, Aeschylum,
 Et Homeri dicta iambis transfert.

Quæ dicit enim Homerus, ut superius dixi,
 Viri autem anima rursus ut veniat, neq; prædabilis, 11
 Neq; captabilis, quoniam satis perambulabit septu den 11
 Ipse iambis scribens Aeschylus inquit ita, (tium:
 Viri autem postquam sanguinem attraxerit pulvis, 11
 Semel mortui, non amplius est resurrectio. 11

DE SOCRATE DICENTE, RE-
 gionem multo quam hic accipiam
 meliorem. 181.

Socrates philosophum cicutam bibiturum,
 Ut Atheniensibus impius visus, atq; carceri inclusus,
 Et iussus cicutam ut emeret,
 O calamitatum excellentiam, ut bibens expiraret,
 Cicutam publicam dicentibus non haberi,
 Cum quidam accessissent in carcere ipsum,
 Alij quidem ut consolarentur, alij autem ut flerent,
 Ille generosissime philosophabatur,
 Et uitæ mortem longe plurimum præponebat,
 Dicens, illic se locum meliorem inuenturum, quam hic.
 Etenim apud Græcos quoq; quidam impiissimos,
 Esse tribunalia visum est, his qui istic essent, (malorū.
 Et corū quæ hic sunt retributiones, bonorū simul atq;

DE IIS QUAE SPECTRUM PA-
 trocli ad Achillem dixit, non me
 uiuentem negligit, sed mor-
 tuum. 182.

In Iliade Homerus spectrum Patrocli introducit,
 Eo quod adhuc insepultum tentorijs illud iaceret,
 Ut sepeliret adhortans ipsum Achillem,
 Dicens illam sententiam quam Homerus inscribit,
 Heroicis in carminibus sic ipsa profertur:
 Non quidem de me uiuo triseris, sed mortuum 11
 Sepeli me, ut q̄ citissime portus Orci pertranscam. 11
 Procul enim me arcent animæ, simulachra mortuorū. 11

DE ILISSO FLUVIO. 183.

Ilissus fluiuius Atticæ est,
 Ex quo Boream dicunt Orithyiam rapuisse.
 Sic quidem fluiuius est Ilissus, ut dixi:
 Nunc autem Ilissum nominauimus cuiusdam amici.

DE DODECACRUNI FON-
 tis ostio. 184.

Calliroë quidam fons est Athenis,
 Qui et Enneacrunos antea vocabatur: 17
 Ego autem duodecim fontium sic dixeram os,
 Sicut a maioribus ante nos præteritis temporibus,
 De eo alicubi scripsit comicus Cratinus:
 Rex Apollo, carminum fluentis 11
 Perstrepunt fontes, duodecim fontium os, 11
 Ilissus in ualle, quid nam dixerim? 11

DE ATTICA CAL-
 lirroë. 185.

In os duodecim fontium, et quæ nam Callirroë,
 Etiam antea tibi dixi, cito scribens, ut nosti:

Ti Et

Καὶ μὴ δ' εἰδὼς, αὐτὸς ἑαυτὸν ἡγάγετο καὶ λαλῶντος.
Εἶπες λοιπὸν μοι καὶ αὐτὸν ἔπειτα προσεγραμμένον.

ΤΙ ΤΟ ΛΑΡΙΝΟΝ. ρ π ς.

Αὖτὸ μὲγα λαρινὸν ὅτ' ἡλεῖται σοῖα,
Ἀπὸ νομῆος λαρινὸν τὸν ἡλεῖται καλὰ μόνον.
Ὅς ἡν καὶ μεγίστος ὁμος ἀμα, καὶ πολυφάγος.
τὸν καὶ βόες μέγιστοι τινεῖσι λαρινοὶ ἐκτετόν.

Οὕτω τὸ μὲγα λαρινὸν ἔκ τῃ μῆκρῃ τῷδε,
Ἡ ἐφαρκῆ καὶ μέγιστος, ὡς λαρινὸν κορέσαι.
Εἰ καὶ ἀπὸ βρώσεως τῆς τῶν λαρινῶν λέγω.
Ἡτοι, μὲγα διωάμονον καὶ τόμα πληῖσαι λαριν.
Ὁ λαρινὸς ὅστις γὰρ ἔχθρ' ὅσ' αὖ τῶν ὀκνηλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΩΣ Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ,

ἐλέγχων με ἀφώνον. ρ π ς.

Ο Πυθαγόρας σφραγισμα φιλοσοφίας τέλεις,
Συγλῶ πέντην αἰσίων ἐκείνων τοῖς μύθοις.
Οὗτος ὁρῶν ἡδὲ ποτὶ, πόσος ἀνθρώπου βίος.
Δαίμων τὸ βραχυχρόνιον, σμικρὸν φανείν ἐκρύβη.
Καὶ τῷ φίλῳ ἔγραψα, γράμμα μὴ πεπομφότι.
Ἰχθὺς τέρψις ὅς' ἔστι βίος, ὡς εἰκνῆ, ὡς λαριν,
ὡς πυθαγόρας, ἡλεῖται ὅσ' αὖ με ἀφώνος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ Η-

λῆς περὶ τὸν νότιον πόλον, καὶ τὸν

ἀντιόρθον. ρ π κ.

Ποῦτε τῷ ἄνθρωπῳ φασὶ τὴν πόλιν πεφυκοῦναι.
Τὸν ἀρκτικὸν καὶ βόρειον, ὅς καὶ ἀειφανὴς δι,
Ἀρκτικὸν, τὸν νότιον, τὸν καὶ συγκινησμονόμον,
Ζωδιακὸν, καὶ οὗ αὐτῷ τῆς τροπικῆς τῆς δύο,
Τὸν βόρειον, τὸν τροπικὸν, καὶ τὸν χειμερινόν δι.
Ἄλλοι δ' ὅσ' αὖ φασὶ, λύνκας καλῶσι ταῦτα.
Καὶ ὁρῶν τῆς λύνκας δ' ἔλεγε, πεφυκοῦναι.
Τὴν πόλιν, ὅς' ἔστι ἐκ μέρους, καὶ τὸν ὁρίζοντα δι,
Τὸν γαλαξίαν οὗ αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
Μεσημβρινόν, ἰσημερινόν, καὶ δύο τῶν ἡλίου.
Ἄλλοι δ' ἄλλως λέγουσι, τῶν γόνυ τῶν πανσόφου.
Τῶς εἰς πόλον νότιον ὁλοκύντος ἡλίου,
Καὶ περὶ τὸν ἀντιόρθον τὸν ἀρκτικὸν ποιημένο,
Καὶ ὅς' ἔστι χειμερινός, καὶ τὴν ἀντί τῶν ἡλίου,
Ὀλοκύντος τὸν βόρειον, καὶ περὶ τὸν λαρινόν,
Καὶ ὅς' ἔστι ὁ βόρειος, ἀλλ' ἡδὲ μοι πανστίον.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΒΩΝΟΣ, ΠΕΡΙΤΙΑΡΑΣ,

καὶ περιβολῆς μετὰ τῶν ὀκνηλῶν. ρ π θ.

Τὸν μόνον περὶ φιλοσοφίᾳ ἡμάτιον ὑπάρχον,
Εἰ καὶ τὸ ἡμάτιον τὸ μέλαν, καταχρῆσαι.
Τριβώνιον ἐκαλεῖται, τὸ τῶν ὀκνηλῶν.
Τιαρά, ὅστις κεφαλῆς ὑπάρχει παρὰ πέρας.
Υπόρου ὅν ταῖς ἡμέρας, ὅς' αὖ οἱ σφραγιστοί.
Σφραῖς κεφαλῆς ἐπίθοντο τιαράς, ὅτι τύφας.
Ὅταν ὁ ἐρικπεφορεῖ ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος,
Ὁ ἰσθμιακὸς τῶν κύνων ἐκείνου.
Εἰ καὶ τῶν τιαράν σοὶ, ὅς' ἔστι περιτιαρά,
Τῆς κεφαλῆς τὸ φέρμα, τῶν πελιδίων, ἡλίου.
Ὁκνηλῶν περιβολῆς, ἡ γὰρ ὅς' ἡλίου πάντα,
Τὰ προσμυῖα ἡμάτια, λατὴ καὶ βεβαμμένα.

Et neq. gnarus an infra ponantur quæ de Callirrhoë,
Habes deinceps mihi et ipsam iam ascriptam.

270

QVID LARINON. 186.

O Mne magnum larinum sic uocari existima,
A pastore Larino nomine uocato,
Qui erat magni corporis simul, atq. belluo:
Et boues magni quidem Larini, ex hoc.
Sic magnum Larinum, uel ex magnitudine huius:
Vel sufficiens et maximum, ut Larinum caperet.
Ego et ab esu hoc mergorum dico.
Sive quod magnum possit os implere lari:
Larus enim auis pisces deuorat integros.

DE HOC, SICUT PYTHAGORAS

arguens me mutum. 187.

P Ythagoras signaculum philosophiæ finis,
Silentium quinquennale docebat discipulos.
Iste interrogatus olim, quanta hominis uita?
Ostendens momentaneâ, paulisper uisus absconsus est.
Et ego amico scripsi, literas qui non misit: (me,
Pisces conditos ex Danubio, ut uidetur, præstatisti:
Ut Pythagoras, arguisti nos esse mutos.

280

DE TRANSMIGRATIONE SO-

lis circa austrinum uerticem, et ca-

pricornum. 188.

Q Vinq. cæli aiunt uertices esse:
Arcticum atq. boreum, qui semper appareat.
Antarcticum autem, austrinum, et absconditum:
Zodiacum, et cum ipso tropicos duos,
Æstiuam uersionem, atq. hyemalem.
Alij autem polos non dicunt, circos uocant hæc.
Et undecim cyclos dicunt esse:
Quinq. quos diximus, atq. horizontem,
Lactæum cum ipsis, et super omnia hæc,
Meridianum, equatorem, et duos coluros.
Alij uerò aliter dicunt, ex genere sapientum.
Interim ad uerticem austrinum eunte sole,
Et circa capricornum cursum faciente,
Tempus est hyemale: et contra rursus,
Iter agente circa boreum, atq. cancrum,
Tempus est æstiuum. sed iam mihi cessandum.

290

300

DE TRIBONE, PERITIARA,

et periboleis plebeis. 189.

T Ribon quidē olim philosophiæ uestimentū fuit.
Ego autem uestimentum nigrum, per abusum
Tribonium nominavi, illud sacris initiatorum.
Tiara, tegumentum capitis fuit apud Persas:
Postea uerò in uictorijs nobis coronæ fieri
Suis capitibus imposuerunt tias, seu typhas,
Qualem phalerata gestat statua illa,
Iustiniana columna super.
Dixi et Tiarā tibi. Peritiara autem,
Capitis gestamen ciuium propriū.
Plebeia peribolea, dico autem rursus omnia
Ornata uestimenta, alba atq. tincla.

310

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣΙ ΒΡΟ-

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΙΡΕΙΑΣ ΛΗΜΝ. 94.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΠΟΛΛΑΧΕ ΓΟΡΑΙΩΝ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑΝ,
ΤΩΝ Δ' ΑΦΗΛΙΑΝ ΕΜΠΑΛΙΝ ΦΑΥΛΙΣΜΕΤΕΩΣ,
ΟΡΕΣΗ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΣΜΟΣ Ή, ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΣΙΝ ΕΤΕΡΟΙΣ,
ΠΟΛΛΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΙΣΤΟΣ, ΛΕΓΕΤΕ, ΒΙΟΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣ.
ΚΑΙ ΔΥΤΟΧΑΡΜΑ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΗ, ΑΦΗΛΙΟ ΔΥΣΤΟΧΥΤΙΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΚΑ, ΑΓΟ 94.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ 94.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣ ΑΡΓΕΙΟΣ ΛΩ, ΠΛΕ-
ΡΟΝ ΤΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΑΣ,
ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΑΣ ΤΗΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙ-
ΑΝΤΕΡΓΑΣ.

ΔΥΟ Ή ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΙΝΑΙ,
ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑ ΤΕ ΦΗΜΙ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΑΝ.
ΩΝ ΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΑΣ,
ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΕΡΓΙΑΣ.

ΠΕΡΙ ΦΙΔΙΟΥ. 94.

ΓΕΛΑΔΙΟΣ ΑΡΓΕΙΟΣ ΜΩΝ ΛΩ ΜΑΧΗΤΗΣ ΦΙΔΙΑΣ,
ΤΩ ΟΥ ΜΕΛΙΤΗ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΛΕΑΣ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΙ.
ΟΤΙΣ ΦΙΔΙΑΣ ΠΙΣΤΟΝ ΕΞΕΛΕΓΕΤΑΙ ΜΩΝ,
ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΧΑΡΟΝΤΕΣ, ΚΑΙ ΧΛΩΝΗΝ Ή, ΚΑΙ ΖΕΥΣ.
ΜΑΧΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΧΑΡΟΝΤΕΣ,
ΕΛΕΓΑΝΤΗΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ,
ΔΙΑΧΡΟΝΤΕΣ ΣΦΥΡΗΛΑΤΩΝ ΠΑΛΙΝ ΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΣ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΡΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΤΩΝ ΉΡΑΝ ΤΕ ΟΜΟΙΩΣ,
ΑΥΤΩΝ ΤΕ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΕΚΕΙΝΟΥ,
ΚΑΙ ΕΚΦΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΜΥΡΙΑ Ή ΤΗΣ ΤΩΝ ΧΑΡΟΝΤΕΣ.
ΩΝ ΤΩΝ ΤΕ ΜΕΤ' ΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΤΑ Ή ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΑΥΤΑ Ή ΠΑΡΑΝΑΛΩΝΑ ΜΩΝΤΑΣ ΤΩ ΧΑΡΟΝΤΕΣ.
ΤΙΝΑ Δ' ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
Η ΜΕΛΙΤΗ Δ' ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΤΩ ΠΑΛΙΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣ. 94.

ΑΛΚΑΜΕΝΟΣ ΧΑΛΚΕΡΓΟΣ ΛΩ, ΓΟΝΕΙ ΝΩΙΔΕΣ,
ΚΑΙ ΤΩ ΦΙΔΙΑΣ ΟΥΧΟΝΤΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ,
ΔΙ' ΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΝΩΣΙΣ ΜΗΤΡΕ ΘΑΝΕΙΝ ΦΙΔΙΑΣ,
Ο ΑΛΚΑΜΕΝΟΣ ΟΥΧΙΔΕΣ ΕΠΛΕΤΗΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ,
ΑΤΙΧΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΥΧΙΔΕΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΟΝΕΙΣ,
ΘΑΜΙΣΜΟΣ Ή ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΕΒΩΝ ΤΑΥΤΑΙΣ,
ΚΑΙ ΒΕΑΣΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΒΙΑΣΩΤΑΣ ΕΙΧΟΝ.
Ο Ή ΦΙΔΙΑΣ ΟΥΧΙΔΕΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ, ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ,
ΑΕΙΣΤΟΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΤΕ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ, (ΠΟΙΩΣ)
ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΦΡΟΝΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΚΑΙ ΦΙΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΒΕΑΣΕΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ,
ΑΜΦΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΙΑΝ.

DE HOC, MULTIS MORTALIBVS

infidus est amicitiae portus. 190.

Euripides sepe numero laudans amicitiam, (critic,
Amicitiae uero penuria rursus improbas nō mediō
In Oresta et Phoenissis, atq; fabulis alijs,
Multis hominum infidum, inquit, ius amicitiae.
Atq; fortunatū esse; bonestū: amicis carētes, infelices.

HISTORIAE DECEM, A. 191.

usq; ad ducentēsimam.

DE POLYCLETŌ. 191.

POLYCLETVS Argivus erat sta-
tuarius atq; pictor,
Multa qui et pinxit, et statuas fecit.
Duo autem omnium ipsius operum sunt

prodigiorum instar, et supra,

Pictam imaginem dico, atq; statuam.

Quorum, imaginem posuerunt regulam picturae:

Statuam rursus autem, statuariae operae.

DE PHIDIA. 191.

Geladi Argivi quidem erat discipulus Phidias,
Eius qui in Melite Atticae finxit Herculem.
Qui Phidias natus ex Atheniensium genere,
Et statuas ere fabricans, et scalpens atq; radens.
Longum est nunc mihi dicere huius manuarum opera,
Eburneam Palladem Athenis existentem,
Auream malleo factam rursus in Olympia,
Atq; eream Minervam, Iunonemq; similiter,
Ipsamq; similem soli Apollinem illum,
Et effrentem Herculem stercus Augeae.
Atq; alia uero complura huius artificij.
Quorum aliqua perierunt, aliqua uero conflat a sunt,
Alia autem consumptio facta sunt temporis.
Aliqua autem sunt, atq; stant in equestri etiam foro,
Caput autem Apollinis in ipso palatio.

DE ALCAMENE. 192.

Alcamenes exis faber erat, genere Insulanus,
Atq; Phidiae contemporaneus, atq; huius rivalis.
Propter quem etiam periclitatus est fere ut moreretur
Alcámenes formosas fingebat statuas, (Phidias,
Expers existens artis opticae, atq; geometricae,
Frequens autem in plateis, atq; commoratus in his,
Congerrones atq; amatores et socios habebat.
Phidias autem opticus cum esset, atq; geometra,
Optimeq; perficeret statuariam operam,
Et omnia agēs opportuna, locis, occasionib; personis,
Studens ornamēto, plus autem alijs,
Iuxta Tzetzēn et ipse fere a odio prosequēbatur,
Atq; amatricem et conuiuiam habuit artem solam.
Cum autem opus esset olim populo Atheniensium,
Duo quaedam simulacra Mineruae facere,
Super columnas altas habitura sedem,
Ambo fabricarunt, a populo iussi.

Τῶν

Tt 2 QUOTUM

καὶ ἐπὶ καὶ ἄλλοις ὁμοίως γράψας.

ΠΕΡΙ ΤΑΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ 94θ.

- 410 **Ο** Στασιπράτης χαλκουργὸς ἦν, βιβιωὺς τῷ γένει,
τοῖς χρόνοις ἀλεξάνδρου ἢ ὑπέρχων τῇ μεγάλῃ.
Ἐφρονιμονία δ' ἐπλάττει, καὶ τύφον πεπλοισμένην.
ἀλλ' ἔχων πρὸς ἐξέκαστον μορφὴν τῶν πλαττομένων.
καὶ ἀλεξάνδρῳ ἔλεγε, πλάσσω σε αὐθιγαῖντι,
κινῶντα γῆν καὶ θάλασσαν, ὥσπερ τὸ πρῶτον ὁ ξέρξης.
ὁ δ' τοῦτον ὁδωμένως ἤβδον ἀνδραγαθῶν,
ἀλλὰ μορφῇ τῆς αὐτῆς ἐμύθεον τυπῶντα.

ΠΕΡΙ ΛΥΣΙΠΠΟΥ. σ.

- Κ**αὶ ὁτος πλαττομένην τὰ χαλκῷ ὁ λυσιππος ὑπέρχων.
ἦν ἐκ τῆς σικυωνίας ἢ τῆς ἐγγίσης κορινθίας,
τῷ τῷ φιλίππῳ σύγχρονος ἢ τῷ ἀλεξάνδρῳ.
420 **Γ**αυνομορῶν ἀγάλματα ποιεῖν τοῖς πρωτοτύποις.
Ἐπὶ γὰρ καὶ ἀλεξάνδρου τὰς τότε πλαστουργίας.
καὶ γὰρ καὶ παρατρέχοντο ἐποίησον ἐκείνων,
δοκῶντα βλέπειν ὄφρα καὶ πᾶν ἡγετομένους.
ὁποῖον ἦν ἀλεξάνδρου ὁ μακεδὼν ἐκείνος,
ὡς δὲ δοκῶν τῆς βλέποντας ἀλεξάνδρου, ἢ στήλην.
ἢ στήλην τις ἐπέγραψεν ἐπιγραμματογράφος.
» ἀνδράσιν δ' ἐποίησεν ὁ χαλκῷ, ὅς δ' ἄνδρῶν
» γὰρ ἢ ἐμὲ τίθεμαι, ἴσον δ' ὁ δυνάστην ἔχει.
οὗτος ὁ σικυωνίος ὁ λυσιππος ὁ πλάστης,

- 430 **Κ**αὶ ἀλεξάνδρου πᾶν ποιεῖν χρόνον παρὰ δὲ φάντος,
καὶ ἀνυμνῶντος ἢ ἀνυμνῶν τῇ παρὰ τὴν ἑσπέρην.
ῥαυνομορῶν ἡγετομένους τῷ χρόνῳ τῶν ἀνδρῶν.
ἡρώδης οὐκ ὀνόματι ναυετῶν, χρόνον μὴ παρατρέχειν.
καὶ γὰρ, ὅτι δοξάζοντο, πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ σφαίρᾳ.
πρὸς τὸ λατρεῖν μάχωντο τινὶ διδόντα πλάσας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΣ ΣΑΣ ΒΑΤΡΑ-

χιδας φουγιναβύσσας. σα.

- Α**ριστοφάνης ἔγραψε δράματι τὴν βατράχους,
ἐν ᾧ πόρτα καὶ ἀνέματα γελάτῃς μορσοφόρος,
συνηρινομένους παλαιούς ἀνδράσιμ αὐτοσόφοις,
τῷ ἔχειν πᾶσι φιλικὰς ἱεράκτας ἀκαυροβόας,
440 **Ε**κείνος μεγαλιώδους ὁ λογισμὸς καὶ ἰδέσθαι,
ἀλλ' ἀλογίσοις τὰς φωνὰς, τρώων βατράχων λίμνης.
οὕτω καὶ τὸν φιλικὰς νῦν ἔβην βατράχιδας.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΛΥΚΕΩΝ ΚΛΩΤΩΝ. σβ.

- Ε**ρμὸς καὶ ὁ αὐτολυνος, πατήρ ἢ τῷ λαῖτῳ,
ῥάππος τῷ ὀδωσέως ἢ, πόντος δ' ὑπαρχῶν ἄγαν,
ἐκ τῷ ἔρμῳ χαρὶς εἶναι τῷ ἡλεπτήν τῷ τέχνῳ,
ὡς ὑπὸ τὸν αὐτὸν κλέπτῳ ἡκείνου κλέπτῳ.
καὶ γὰρ τὸν βαυβυλωνίον, ἡρόδοτος δ' ὅς γράφει.
ὑπὸ τῷ τῷ αὐτῷ, ὅν ἡλλυες θυλλῶσι,
αὐτὸν τὸν ἀγαμέδων τε, μετὰ τῷ τρώωνι,
450 **Υ**πὸ ὑδραργυρίῳ, ἴσον τε, καὶ πᾶντα νικᾷ κλέπτῳ.
κλέπτῳ καὶ γὰρ μετῃ μέθον, ἀλλὰ διδὸς αὐτ' ἄλλῳ.
ἐδόντο δ' οἱ λαμβάνοντες, τῷ ὅφῳ λαμβάνειν πάλιν,
οὐκ ἡπατῶνται τῷ τῷ, καὶ ἔτ' ὅρα λαμβάνειν.
ἵππον γὰρ ἡλεπτήν ἀριστον, ὄνον τῶν ψυχρόντων
διδόν, ἐποίησεν δὲ κείνου διδόνοναι.
καὶ ἰώβην νύμφην νεαράν ἡλεπτήν, ἐδίδε καὶ ἄλλῳ,
ἡ σελήνῳ, ἢ σάτυρον, γόροντιον σαπρὸν τε,

Σιμόν,

Qui carmina atq; iambos cum alijs multis scripsit.

DE STASICRATE. 199.

πασιπρά-
της

Stasicrates faber et arius erat, Bithynus genere,
Temporibus autem Alexandri fuit magni.
Superciliofa autem finxit, et elatione repleta,
At non ad expressionē formae eorum quae finguntur.
Et Alexandro dicebat, fingam te statuas,
Mouentē terrā et mare, quemadmodū ante Xerxes.
Ille autem talem nequaquam uoluit statuam,
Sed formae suae similitudinem referentem.

DE LYSIPPO. 200.

Et iste fingens era Lysippus fuit.
Erat autem ex Sicyone, proxima Corintho,
Philippi contemporaneus filio Alexandro,
Admodum similia simulacra faciens prototypis.
Gaudebat autem Alexander ab hoc fictis operibus.
Etenim et resupino uertice fecit illum,
Qui uideretur intueri cœlum, atq; totum exacte.
Qualis erat Alexander Macedo ille,
Ut existimarēt, qui aspicerēt, Alexandrū, nō columnā.
Cui columnae quispia inscripsit epigrammatophorus:
Loquēti similis uidetur et arius, ad Iouem respiciens, et
Terram sub me pono, Iupiter tu autem olympū habe.

Iste Sicyonius Lysippus figulus,
Etiam Alexandro olim tempus praetercurrente,
Et egrē affecto uehementer in abitu huius,
Sapientissimē effinxit Temporis imaginem.
Omnes hinc admonens, tempus non praetercurrere:
Surdum, retrō caluum, alatis pedibus super globo.
Ad quod a tergo ensē cuidam porrigentem effinxit.

DE HOC, TVAS RANVN-
culas tumidas genis. 201.

Aristophanes scripsit in fabula Ranas,
In qua quidem piacula ridet stultisapientes,
Collatos cum antiquis uiris per se sapientibus, (uē,
Eo quod haberēt pueros amatores, clamorosos intēpesti
Illos gloriantes non rationatione atq; iudicio,
Sed inconsideratis uocibus, modo ranarum paludis.
Sic et ego amatores nunc dixi ranunculos.

DE AVTOLYCEIS FVRTIS. 202.

Mercurij filius Autolycus, pater autem Laerte,
Auius autem Ulyssis, pauperq; existens uidē,
A Mercurio donatur arte furandi,
Ut super Aegypto fure illo furaretur,
Atq; etiam Babylonio, Herodotus ut scribit:
Superq; Eurybato, quem Graeci diuulgant:
Superq; ipso Agamede, post Trophonium:
Et super natura hydrargyri, et omnē uinceret furem.
Furans enim commutabat, alia dans pro alijs. (sus:
Arbitrabatur aut suscipiētes, sua ipsorū accipere rur
Non decipi autem ab hoc, atq; diuersa recipere.
Equum enim furatus optimum, asinum scabiosum
Dans, faciebat estimationem, illum dedisse.
Et puellam, sponsam, iuuenem furans, dabat rursus
Vel Silenum, uel Satyrū, senecione putridū quendam,

T t 3 Simum,

Σιμόν, νωδὸν, καὶ φαλακρὸν, μινυῶδες, τὸν ἀνδρὶ μινυῶν.
καὶ ὁ πατὴρ οὐ μὴν τὸν, ὡς θυγατὸρα.
Ἐν αὐτοῦ κωμῶδῳ ματι σκυριῶν τὰ πάντα,
ὁ σκυριπιδὸς ἀνδρὶ τὸν περὶ τὸν γράφει.

ΚΑΤΑ ΚΩΜΩΔΟΝ, ΕΜΑΥΤΟΝ

δάνων, ὅμως ἐγέλω. σ γ.

Αριστοφάνης ἐπλάσε τῷ δρᾶματι βατράχων.
ὡς τὸς ἀμύσους ποιητὰς διένουςτος μὴ φέρων,
Εἰς ἄλλο μέλλει καταλθεῖν, ὡς ποιεῖ τὸν ἀνδρῶν.
Ἀνδρὰ τινὰ τῶν παλαιῶν, τεχνικῶς γραφόντων.
Μὴ δ' ὡς τὰ νῦν λαβάρων γράφοντα φλυαῖας.
Μέλλων δ' εἰς ἄλλο καταλθεῖν, πολλοὶ γὰρ πρεσβύτεροι.
ἵνα πολλοῖς ὡς ἡρακλῆς δοκῇ τῶν οὐκ ἄλλων.
καὶ λεοντὶν ἐν δόλῳ, καὶ ῥοπαλὶ λαμβάνει.
Ταῦτα τὸ ἡρακλῆος μὴν ὑπὲρ τὰ σημεῖα,
καὶ τὰ θηλυπραγέγνα, φορεῖ δ' εἰς ἡρακλῆα.
τὸν ὑποκρίνεται καὶ ὑποκρίνεται, χωρεῖ δ' εἰς ἡρακλῆα.
ὡς μάθοι δῖον παρ' αὐτῷ τὴν πρὸς τὸν ἄλλον τρεῖς.
ἰδὼν ἢ τὸν ἡρακλῆος διπλὴν πολλὴν φορεῖται.
τὸν ἀνδρὶ τὸν τὸν πολλοῖς, καὶ ἡρακλῆα πρεσβύτερον.
καὶ τὸν ἐκείνῳ προσφυῖ, καὶ γυναικίαν ὄντως,
Γελάει καὶ δάνων ἐαυτὸν, ὅτι εἶχε παῖδας γέλω.
Καὶ γὰρ γέλω τὸις ἡλεμμάσιν, ὅτι ταυτὶ εἰρήκειν.

Εἰς τὸν χαλκιδεᾶ Λυκόφρονος.

σ δ.

Λυκόφρονες γένεσσι διάφοροι τὴν ἡλικίαν.
Λυκόφρων πᾶσι τὸ μέγιστος, ὡς ὁμοῦς πᾶν γράφει.
καὶ ἑτέροις λυκόφρονες σοφοί, καὶ τῶν ἀσώφων.
οὗτος ὁ πᾶσι τὸ λίκν ἢ, εἴτε μὴ τὸ σὺν ἡλικίᾳ,
Λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων πτολεμαίῳ,
πολλὰ μὲν συγγράμματα δρᾶματὰ τραγῳδίας,
καὶ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγράψεν τὴν ἡλικίαν αἰετῶν.
Εἰς τὸν δ' ἐστὶς ἐγχαρὸν ἐξηγησιν, καὶ ἄλλας.
ταῦτα δ' ἢ τὴν ἐξηγησιν ἐσφριεῖς, ἐστὶς τις,
οὐχὶ τὴν βιβλίον παρ' αὐτῷ λέγων ἐξηγητὴν ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ἐρμηνεύων τὰ ῥητὰ σὺν παῖσι τῆς βιβλίου.
τὴν βιβλίον ἐπισημαίνων ἢ, καὶ τοῖς φοιτῶσι λέγων.
οἰκεία τέκνα λογιζομῶ, ὅτι ἐρμηνεύων.
ἀπόντα καὶ τὸν τρέτῳ ἢ, καὶ λοιδορῶν, καὶ τύπτων.
Εὖς πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ ἡλικίᾳ τῇ ἐκείνῃ
λαβράκις παρεσφράσαντες, ἐφύρον τὸ βιβλίον,
καὶ τὸν ἐξηγητὴν ὅτι εἰς ἐξουσίαν ὄντων,
ἡλικίᾳ καὶ μάστιγι, τοῖς ἀνερπνεύουσιν,
ἀνδ' ὑπὲρ ἐκλυπῶς μοῖραν τῶν παλαιωμένων,
ὅτι καὶ λαβρὰ ἰδὲ τὰ τοῖς ἀνερπνεύουσιν.
τὸς δ' ἀχαρῆς ἐξουσίᾳ, ἐκ τρεῶν ἡλικίᾳ,
ἐν τῷ, μὴ δέει μὲν τοῖς ἐκπύδων χρηστέον.

Ἡ Λεγοῦσα, κατὰ τὴν τῆς

ἀβλύας ὄρνιτ' ἐν γλαυκῇ. σ ε.

Αἰσώπος παρεσφράει πρὸς τοῖς μύθοις τοῖς οἰκείοις.
τὸν δὲ μέλλοντα ποιεῖν ὀρνέοις βασιλεῖα,
ἡμεῖραν τῶν τοῖς προεπέμψεν, ἡλικίᾳ τῷ ποιεῖν μέλλοντα.
ὑδασι ποταμίῳ ἢ παύτω φαιδριωμένον,
ὅτι παύτων ἀμφοτέρων ὁ ἡλικίᾳ ὀρνέων.

Simum, edentulum atq; caluum, muctosum, informem.
Et pater arbitrabatur hanc ut filiam.
In Autolyco fabula Satyrica omnia,
Euripides exaet, quæ de hoc, scribit.

IVXTA COMODVM, MEIPSVM

mordens, tamen ridebam. 203.

Αristophanes finxit in fabula Ranarum,
Quod indoctos poetas Dionysius non ferens,
Ad Orcum descensurus erat, ut poetam reduceret
Virum quendam antiquorum, artificio se scribentium,
Neq; uti nunc picula, scribentia nugas.
Ad Orcum autem descensurus, vestitur decenter,
Vt multis uelut Hercules appareret in Orco,
Et leoninam induit, et clauam accipit.
Hæc Herculis quidem fuerunt insignia,
Et quæ scæminas decent, gestat aut nestimeta propria,
Crocotum atq; cothurnum. tendit autē ad Herculem,
Vt discat sanè ab ipso, quæ ad Orcum ducit uiam.
Conspicatus aut hunc Hercules, duplicē veste ferentē,
Virile ornamentum, atq; Herculem decens:
Et illud quod illi congruum, et muliebri uere:
Ridet, et mordens seipsum, non potuit quin rideret.
Sic et ego ridens in furtis, sic hæc modo dixi.

IN CHALCIDENSEM

Lycophronem. 204.

Λycophrones fuerunt diuersi nomine. (bit,
Lycophrō filius Mastoris, ut Homerus alicubi scri- 480
Atq; alij Lycophrones sapientes, atq; insipientes.

* * *

Iste autem filius Lici, siue quidem Socleis,
Lycophron, qui contemporaneus fuit Ptolemæo,
Multas quidem conscripsit fabulas Tragediæ,
Et librum quem inscripsit nomine Alexandram,
In quem Tzetzes scripsit enarrationem, et alias.
Hanc enarrationem sibi uendicauit quispiam,
Non librum à se dicens expositum esse,
Sed interpretans dicta uniuersa libri,
Librum abscondens autē, atq; discipulis dicens, (tur: 490
Proprie esse filios ratiocinationis, ea quæ interpreta-
Absentem uerò Tzetzem conuicians, atq; uerberans,
Donec multi discipulorum cellam illius
Clam irrumpentes, inuenerunt librum,
Et qui enarrauerat sic iniuria affectum,
Dolentem et maxime, super his quibus benefecerat.
Eo quod sortitus est satum perduellionum,
Vt etiam iniuria afficeretur ab ijs quibus benefecerat,
Ingratos autem contumeliatos, perniciosissimos,
Cognouerunt, non indigentes tripodibus oraculorum. 500

DE PALLADIS AVE

ποῦνα. 205.

Αesopus introducit alicubi fabulis suis,
Iouem uolentem facere auius regem,
Diem his prædicere, in qua facturus esset.
In aquis fluuiialibus autem, omnibus sese ornantibus,
Quæ erat omnium deformissima graculus auium,

Tois

Pennie

Hic erat in
Græco exem-
plari uacua pa-
gella integra.

Τοῖς παύτων ἀποκίπτοι πτόροις ἐσολισμόν,
 Απαύτων ἀρακτόροις ἐφάντων ὀρνέων.
 Καὶ εἰ μὴ γλαυξ γινώσκασα πτόροις τῶν οἰκείων,
 Πρώτη ἀφείλετο αὐτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως,
 310 καὶ ἡλοιοῖς ὁ ἡλοιοῖς ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη,
 Ὀρνέων παύτων βασιλεὺς ξυνοῖς πτόροις ἐφάνη.
 Ὁ μῦθος τὸτο βλάττει καὶ λέγειν, καὶ σημαίνειν,
 Πολλὰς ξοῦντας ποσὴμασι καὶ συλλογαῖς κλοπῶν δε,
 Νικαῖν ἀνέμῳ τὸν τοῦ λαλῶν φύσει καὶ πόνοις σχόντας.
 Ταῦτα μὲν ὅπως ἔχουσιν ὁ ἡλοιοῖς δ' ὑπάρχει,
 Καθ' ὅμορον καὶ ἀρακτορ, γλαυξ, καὶ τὸς ἄλλους,
 Ἡ μικροτόρις ἡρωῖς, ἡ παρ' ὅποις ὀρόφω.
 Σιμόκας, καὶ ἑτέροι οὐδ' ἄλλοι, φασὶ πάλιν,
 Ὀρνῶν πανσφρεπῆσιν τὸν τοῦ ἡλοιοῦ ὑπάρχειν.
 320 Ὅθεν δοκῶν πλατύνει πᾶς, καὶ τὰ τῆς μυθεύσεως.
 Ὡς ἡν ποῖν ἀμορφότατος, πτόροις λαλῶν δ' ἐκ παύτων,
 Γίγονον ἀρακτόροις ἀπαύτων τῶν ὀρνέων.
 Δοκῶ γὰρ ἔχειν πτόροις ἐκ παύτων τῶν ὀρνέων.
 ΣΕ ΤΟΝ ΚΟΛΟΙΟΝ ΕΞΕ

λέξαντα. σσ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦῇ ΝΥΘ ΓΕΓΟΝΕΝ ἸΣΟΒΙΩΝ, ὡ τέκνον,
 Εἰς ἰσοβίαν τῆς γλαυκῆς, ἡ ἡλοιοῖς ἔγραψεν.
 Καὶ νότα τὸ ἐξήταστον τῆς τῆς διανοίας.
 Ὡς μὴ δ' ἀργήσας λαίδηρ τὴν μετ' αὐτὴν δούλῃαν,
 Επιστομαδὴν ἔγραψεν ὡς μίαν σοι, τὰς δύο.
 Επεί δ' ἔγραψεν τῇ γλαυκῇ, τὰ ἡλοιοῖς, ὡ τέκνον,
 330 τῇ ἡλοιοῖς σοι γράφομεν γλαυκῇ τὴν ἰσοβίαν.
 Ὀρνῶς ἡ γλαυξ τῆς ἀβλύας λέγεται πεφροσμένη,
 Ἀνθ' ἧκον ἀβλύα τῇ αὐτῇ αἰδέει, (να.
 Γραπλὴν πρὸς σῆθος τὸ αὐτῆς, γλαυκῇ καὶ τὴν γοργό-
 Γοργόνα μόν, τὸ φοβερὸν φρονήσεως ἀνδύσα.
 Τὴν γλαυκῇ, τὸ βαθυὸν ἢ ἀνδύσα φρονήματων.
 Γαῦ σκοπεῖται γὰρ φρονήσεως νοεῖ, καὶ λεπτύμομον,
 Ὡς πρὸς ἡν γλαυξ ἐν τῇ νυκτὶ τῇ σκαίῃ ἡ προσδύειται.
 ΠΕΡΙ ΚΗΦΗΝΩΝ, ΤΡΥΓΑΝΤΩΝ

μέλι ἀλλότριον. σζ.

ΚΗΦΗΝΕΣ ἴσα σὺντροφατῶν μελισσῶν τῷ γόνει,
 Ἀμα σὺν ταῖς μελισσῶν γὰρ ἡνέσκει καὶ ταῦτα.
 340 Μείλινα ἢ τῶν μελισσῶν, καὶ ἀκοντρεα τυχαῖα.
 Καὶ ταῖς μελισσῶν ὑπεργεῖ, τὰ ταῖς ὑδροφρόντα.
 Μῆλι ἢ ὑπ' ὀργῆς, ὡς μελισσῶν, καὶ ταῦτα.
 Ὅντα ἢ μεταλόσωμα, πολλὸν ἐδίει μέλι.
 Ὅθεν αἱ μέλισσαι αὐτὰ χαμῶντος ἰσχυροῦς
 Κτάνουσιν, ὡς πτόροις μὴ θανόντες ὀλέει,
 Χαμῶντος φθόγγος, καὶ μὴ θανόντες αὐθῶν,
 Ὅθεν ἀνθολογίασαι σχῶσι τρὸς μῆλι καὶ μέλι.
 Γαλὶ γὰρ ἡν ἐδίει, ὡς ἐφάνη, ὅτοι μέλι.
 Τοῖς ταῖς μελισσῶν μοι σὺν παρ' ὅποις τυχαῖα νοεῖ,
 350 καὶ ὅταν πόνον μελισσῶν τρέχοντες, καὶ ἡνέσκει.
 Ὅς δ' ἄλλο τι φασὶ γράφωμεν περὶ μελισσῶν,
 Τὰ μελισσῶν ἢ ἰσχυρῶν, ὅτε μὲν τὰ μελισσῶν.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΣΥΓΓΝΩΘΙ Τῶ ΜΕΛΙ-

ρακίω, τὸ μέλι πόνον μελίστης
 ἡνέσκει. σκ.

ΤΟῦΤΟ ΤΑ ΣΧΗΜΑ ΓΙΝΩΣΚΕ ΤΥΧΑΙΩΝ Εἰρωνείας,

καὶ

Pennis omnium quæ decidebant, uestitum.
 Omnibus formosior apparuit auiibus.
 Et nisi noctua cognouisset pennam quandam ex suis,
 Primaq; abstulisset sua, et cætera similiter,
 Et graculus graculus, ut à principio, apparuisset,
 Omnium auium rex peregrinis pennis esset uisus.
 Fabula hæc uult dicere, atq; indicare,
 Multos peregrinos laboribus atq; rapinis furtorum
 Vincere uideri eos qui honesti natura atq; laboribus
 Hæc quidē ita se habet, graculus aut est, (sunt adepti.
 Iuxta Homerum atq; Aratum, Gabriam, atq; alios,
 Minor cornicula, quæ apud foramina laquearum.
 Simocatus, atq; alij cum hoc, dicunt rursus,
 Auem decentissimam graculum esse. (huius fabule.
 Vnde arbitror ficta esse quodammodo, etiam quæ sunt
 Quod erat ante deformissima, pennis aut acceptis ab
 Facta est formosior omnibus auiibus. omnibus,
 Videtur enim habere pennas ex omnibus auiibus.

TE GRACVLVM

qui arguit. 106.

RECIPROCATIO nunc fuit historiarum, ὦ fili,
 In historiam noctuæ, quæ de graculo scripta est.
 Et expende celerrimam Tzetze cogitationem,
 Quomodo neq; cunctatus prospicere eā quæ erat post
 Cursim scripsit uelut unā tibi duas. (ipsam secunda,
 Quomā scripta sunt in ea quæ noctuæ, ea quæ gracu
 In graculi tibi scribemus noctuæ historiā. (li sunt, fili, νυθ
 Aui noctua Minervæ dicitur fuisse,
 Eo quod habuit Minerva in sua egide,
 Pictam ad pectus suum, noctuam et gorgonem.
 Gorgonem quidem, severitatem prudentiæ declarans.
 Noctua autē, profunditatē indicans consiliorū: (dixi,
 Omne tenebrosū enim prudētia intelligit, et abscon
 Quæadmodū et noctua in nocte tenebrosa prospicit. πῶς βλέπει

DE FVCIS COLLIGENTIBVS

mel alienum. 107.

FVCi, animantia nutrita apum generi,
 Simul enim cum apibus generantur et hi.
 Maiores autem apibus, et sine stimulis sunt.
 Apibusq; subministrant, aquam ipsis ferentes.
 Mel autem non conficiunt, ut apes, et isti.
 Cum sint aut ingētes corpore, multū comedūt mellis.
 Vnde apes ipsos hyeme instante
 Occidunt, tanquam uerit et ne moriantur inedia,
 Hyeme occupante graui, neq; suppetente flore.
 Vnde colligentes habeant cibum atq; mel.
 Multum enim comedunt, ut dixi, isti mellis.
 Tales fucos mihi omnes esse intellige.
 Et sic laborem apum absumentes, atq; sudores.
 Qui uerò aliud quid inquit scribens de fucis,
 Quæ apum sunt non cognouit, neq; quæ fucorum.

DE HOC, PARCE ADOLES-

centi, mel laborem apum prædi-
 canti. 108.

Hanc figuram scito esse ironiæ,

Καί τις γὰρ, ὅς ἐστι γινώσκων μέλιτος μέλι,
Μεθόδῳ ἢ δυνάμει ὅπως αὐτὸς εἰρήνην,
Σύγγνωθι τὸν λέγοντα, τὸν μελισσῶν τὸ μέλι,
Ἥτοι τὸς πάντες τὸς ἐμὲς, ἐμὲς εἶναι φημοῦν.

Τὸτο ποτὶ καὶ φίλιππος ποιεῖ τοῖς ὀλυμπίοις.
Αὐτὸ ποτὶ τὴν ὀλυμπον καὶ γὰρ ὡς προδιδόσκει
Λαδόνος, καὶ οἱ ἑτοροὶ τῶν προδοτῶν τὸ γένος.
Οἱ μακεδόνες ἢ αὐτὸς ὠνόμαζον προδότας,
Ὡς τῷ φίλιππῳ ἐλεγον, ὡς βασιλεὺς ἀνέεις,
Ὅπως προδότας λέγουσι ἡμᾶς οἱ μακεδόνες.
Ὡς πρὸς αὐτὸς ἀντέλεξεν ὁ βασιλεὺς ἀσείως,
Ἐκ ὠμωδίας δεξιᾶς εἰπὼν ἀριστεράως.
Οἱ μακεδόνες, ἀμαρτίαι, σκάφην φασὶ τὴν σκάφην.
Τὰ τέξιμ, ὡς πρὸς ἐχσοὶ τὰ πράγματ' αὐτῶν.
Ἡμᾶς προδότας ὄντας ἢ, προδότας καὶ λαδόνι.
Ἀριστεράως δὲ φασιν οἱ ὠμωδίας τὸτο.
Ἀγροῖός ἐστι, τὴν σκάφην σκάφην λέγω.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ἢ ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ

λίθοι βοήσαντες. σ. β.

Εἰ τῶν ἁγῶν φανερῶν, φασὶν τὴν παροιμίαν.
Υποβολὴ ἢ ποικιλίαι καὶ ῥήτορι λαλεῖται.
Λίθοι γὰρ, ξύλα, μέταλλα, καὶ πᾶν ἐκ τῶν ἀψύχων,
Ὅσον ἐκ ἑαυτοῦ ἐθέλλεται, καὶ λαλῶν προπέμπεται.

ΠΕΡΙ ΙΝΔΩΝ. σ. ι.

Ἡ χώρα καίται τῶν Ἰνδῶν ὅν μετέσθιεν ἰσίοις,
Πρῶτος πρῶτος μετέσθιεν ἰσίων ἀκτίνων,
Πρῶτον γὰρ δέδορκεν αὐτὴν ἡλὸς ἀνατέλλων.
Μεγάλη καὶ περὶ ῥυτὸς ἡ χώρα ἢ ὑπάρχει,
Καὶ ποταμοὶς καταρρυτός, ἀρμόσιν οὐράνιαις,
Μετ' αὐτῶν τε πόρι πλωτὸς, ξηροφύων θύων,
Εὐδαίμων, πολυκύνθρονος, χωρῶν πᾶσιν τι μέλαινα,
Σχῆμα ῥομβοειδὲς γωνίαν θέσιν ἐκτεταμένον.

ἢ ΛΕΓΟΥΣΑ, ΔΙΟΝΥΣΣΟΥ

θύλα. σ. ια.

Εἴ γιν' ὅσον τῶν ἡμῶν δὲ, Ἰνδίας ἢ τῶν ὄρων,
Σύλλαι τινὲς ἐφύλασιν, σύλλαι τὸ διοῦσιν.
Ὅν τὸ θηλαῖα λέγω ἢ, καὶ τὸ ζαβόσκυτελε,
Ποσὶ τινὲς νομίζουσι καὶ παλαιὸν καὶ νέοι.
Τὸ διοῦρτος δὲ ὄνεται, φασὶν, τὸ αἰγυπτιῶν,
Τὸ νῆος, καὶ οἱ οὐρανὸς, διοῦρτος διοῦσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΩΟΥ

ὠκεανῶ. σ. ιβ.

Ὁ Κεανὸς τοῖς ποικιλίαις, ῥήτορι, φιλοσόφοις,
Ἰσορροπίας τε σὺν αὐτοῖς, καὶ τοῖς γεωγράφοις,
Τοῖς μὲν δοκεῖ τις θάλασσα γλυκεία ἢ ὑπάρχει,
Ἡ τίς καὶ θάλασσα ἐκτὸς λαλεῖται παρ' ἱεράτοις.
Ὡς νῦν πορί πλωτὸς, τὴν οἰκονομίαν πᾶσαν
Καὶ πᾶσας τὰς θαλάσσας ἢ τὰς ἡμᾶς γινώσκων.
Ἀλλοις δοκεῖ ἢ πῶς αὐτὸς, ἡμῶν τὴν οἰκονομίαν.
Μόνος ὁ πτολεμαῖος ἢ, ἡμῶν τὴν λέγει πᾶσαν.
Εἶναι ἢ καὶ ἀκύνκωτον τὸ μέρος, πρὸς τὸν νότον,
Ἐκ τῶν πάντες λέγουσι ὠκεανῶν, ὅν ἐφ' αὐτῶν,
Θαλάσας, λίμνας, ποταμούς, φασὶν, ὅν ἑμὲν ὕδωρ,
Εἰς οἰκονομίαν τὴν ἡμῶν εἰσβάλλειν καὶ εἶναι.
Ἐκ τῶν φασὶν καὶ δυτῶν ἐν σῶμα γὰρ ἐν ἑσπέρῳ,

Et quis enim qui ignoravit, laborem apes mellis
Methodo autem uehementia sic ipse dixeram,
Parce huic dicenti, apum mel:
Sine labores meos, meos esse fatenti.

Hoc olim et Philippus facit Olynthijs.

Ipsi enim quondam Olynthum ut prodiderat
Lathenes, atq; ceteri proditorum ex genere,

Macedones autem ipsos nominabant proditores:

Vt Philippo dixerunt, o rex, audis,

Vti proditores dicunt nos Macedones?

Ad ipsos contra respondit rex urbane,

Ex comœdia dextrè subiiciens Aristophanis:

Macedones, indocti: scapham dicunt scapham.

Hoc est, ut se habent res, ita ipsas uocant.

Vos autem proditores existentes, proditores uocant.

Aristophanes autem inquit in comœdia hoc:

Agrestis sum, peluim peluim dico.

ADAGIVM, QVO DICITVR,

Et lapides clamabunt. 209.

N admodum manifestis, dicimus adagium.

Excessus autem poetis atq; rhetoribus nominatur.

Lapides enim, ligna, metalla, et omnia animæ expertia

Naturā non habent loquēdi, atq; loquela præmittēdi.

DE INDIS. 210.

Regio sita est Indorum in partibus Orientis,

Prima primū particeps est solarium radiorum.

Primam enim uidit ipsam sol exorients.

Magna autem et circumflua regio est,

Et fluuijs deflue, aromatibus odorifera,

Metallisq; repleta, peregrinarum altrix ferarum,

Fœlix, populoſa, regionibusq; omnibus maior,

Figuram rhombi quadrangulam situ habens.

DIONYSII CO-

lumnæ. 211.

Prope montes Hemodorum (Indiæ autem montes)

Columnæ quedā cōstitutæ sunt, colūmæ Dionysij,

Non Thebani dico autē, atq; Zaboscutele, (tiores:

Quemadmodū quidā arbitratur, et antiqui atq; recen

Vini autem cultoris dico, Aegyptij,

Noç, atq; Osiridis, Deumysij Dionysij.

DE ORIENTALI

Oceano. 212.

Oceanus poetis, rhetoribus, philosophis,

Historicisq; cum ipsis, atq; terram describētibus,

Alijs quidem uidetur quoddam mare dulce esse,

Quod et mare externum uocatur ab illis,

Vt insulam circūcludens orbem habitatum omnem,

Atq; omnia maria que apud nos, generans.

Alijs autem uidetur fluuius, circūdans orbem.

Solus Ptolemæus uerò circūducere non dicit omnem.

Esse autē non circūdatā quandam partē, ad austrum.

Ex hoc omnes dicunt Oceano, quem dixi,

Maria, lacus, fluuios, puteos, uniuersam aquam,

In orbem nostrum irrupere, atq; fluere.

Ex zephyro enim atq; occasu, unum ostium effluens,

Facit

Epirheton
Bacchi, qui
assumit fuerit
femori, supra
quodq; habes,
sed paulo
aliter.

Ῥοὰ τὴν πᾶσαν θάλασσαν, καὶ ἡμεῖς ἀνέειν,
 Ἰσπανικὴν, ἰβηρικὴν, τὴν λεητικὴν, αὐστέρην,
 Σικελικὴν, τὴν ἰρηντικὴν, αἰγαίαν, παμφυλίαν,
 Ἀπλῶς εἰπεῖν, καὶ θάλασσαν ἀνέειν ἡμετέραν,
 Καὶ τὴν σύξιν θάλασσαν, ὅπου ὁ φασὶν οἱ πλείους.
 Ὁ φυσικὸς ὁ σφάτων ἢ, καθὼς ὁ σφάτων γράφει,
 Τὴν τὴ σύξιν θάλασσαν ὡς λίμνην λεκκισμομένην,
 610 Εἶναι φησὶ τὸ πρότερον, ὡς καὶ τὴν γαλιεραίαν,
 Καὶ τὴν ρηγὴν θάλασσαν, τὴν ἑγγιστάτης Ῥώμης.
 Τὰς ποταμὺς ἢ καὶ σισμὺς ῥέξαντας ἐξανοίξει
 Ἀντὶ τὴν τὴν σύξιν μὲν θάλασσαν, καὶ ὁρὸν ἔχου,
 Πρὸς σόμα τὸ βυλάντεον, καὶ πρὸς τὴν προποτιτίδα,
 Καὶ τὸν ἐλλήσποντον αὐτὸν. τὰς ἢ λοιπὰς θαλάσας,
 Τὴν γαλιεραίαν τε φημί, καὶ θάλασσαν ρηγὴν,
 Εἰς σόματα τὰ σὺν ἕγγυς ἐκείνων πεφυκτά.
 Ἐκ τῆ βεφύρ καὶ δυσμῶν ὡπταν ἔξω σόμα,
 Τὸ ἐκ γαλιερωμ, τὰς ἡμῶν πᾶσας ποιᾷ θαλάσας.
 620 Ἀλλὰ ἢ ὡπιαβιου ἐκ μόρης τῆ βορείᾳ,
 Ρῦσαν οὐτός, ἐποίησι θάλασσαν ὕψαναν.
 Δύο ἢ πάλιν σόματα ἐκ μεσημβρίας ἄλλα,
 Θαλάσας ἀνέσθμισαν, πρὸς ὦν καὶ ὄρθυραίαν.
 Οὕτως οὐτός ὡπαιανὸς τετράσμομος εἰσέρωμ,
 Ποιᾷ θαλάσας τέσσαρας, τὰς νῦν μοι λεγόμενας.
 Τοῖς ἐξέβον ἢ μόρεσι μ, ἄλλας τὰς κλήσεις φέρει.
 Ἐσπίρειοι αὐτῶν γὰρ ὡπαιανὸς λελεῖται,
 Καὶ πέλαγος ἀτλαντικόν, τὸ μέρος τὸ πρὸς δύσι μ,
 Τὸ πρὸς βορὰν ἢ, κρόνιον, καὶ πεπηγὸς, πεκρόμ τε.
 630 Ἡὼς ἢ ὡπαιανὸς, καὶ πέλαγος ἡὼμ,
 Τὸ πρὸς τὸ μέρος τῶν ἰνδῶν, καὶ πρὸς βορὰς ἡλίε.
 Τὸ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ, καὶ μέρη τὰ πρὸς νότον,
 Καὶ πρὸς τὸν ὡπαιανόν, καὶ ὄρθυραῖος ἅμα,
 Ἀράβιος λελεῖται ἢ, καὶ αἰθίοπων πόντος.

ΠΕΡΙ ΝΗΣΟΥ ΤΑΓΡΟ
βαύης. σιγ.

Η Ταπρωαὴν τῶν ἰνδιῶν νῆσος ἐστὶ μέγιστη.
 Τῶν ἀπασῶν ὑπερτόρος νήσων τῆς οἰκουμένης.
 Ἐν ταύτῃ καὶ ἐλέφαντες, καὶ θῆρες ἡ μύριοι,
 Ξοροφυῖς καὶ ἐκφυλοι, καὶ τῶν τόξατομόρφων,
 Καὶ ὄφεις ὑπὸ αἰρέντες ὄφινων πᾶσαν φύσιν,
 640. Ἐδίοιτες ἐλέφαντας οὐ μηχαναῖς τοιαῖςδε.
 Τὸς πόδας περιπλέκουσιν ἐκίνων τῶν θυρίων.
 Εἰς γὰρ τι καταβάλλοντες, ἰδοῖσι ραδίως.
 Πολλάκις ἀναστρέφονται ἢ καὶ ἔτοι σὺν ἐκείνοις.
 Ἐπιπτεῖσιν εἰς αὐτοὺς, καὶ λείπουνσι τῷ βαρεῖ.
 Στενὸν δὲ δρακόντων ἱεφαλᾶς εὐρέσκονται καὶ λίθοι,
 Λίθοι πολυτιμώτατοι, πολλοὶ τῶν αὐτογλῶφων,
 Φέροντες καὶ σφραγίσματα, ὡς περὶ οὐ καὶ αἶμα,
 Τῶτων αὐτογλῶφων ἰδιῶν, αὐδρεῖ φασὶ μύριοι,
 Καὶ ὁ ποσέδλιπος αὐτὸς οὐ ἔπεισι πῦ γράφα.

ΠΕΡΙ ΝΗΣΟΥ ΙΝΔΙΚΗΣ, ΤΗΣ
βασιλευσούσης χρυσῆς. σιδ.

650 **N** Ησος ἐστὶ τῆς ἰνδικῆς· λὺπρόν χρυσὸν καλῶσιν,
 ἄλλοι δ' αὐτὸν χερρύνουσιν φασί, ἀλλ' ἔχ' ἰνῶσιν.
 ἑδραῖοι τ' αὐτὸν ᾗ ὀφείτ', γλώσσαι δ' ἐπὶ σφῶν καλῶσιν.

Facit omne mare quod apud nos audis,
Hispanicum, Ibericum, Celticum, Auf-niorum,
Siculum, Creticum, Aegæum, Pamphilium,
Simpliciter ut dicam, quod mare audis nostrum.
Et Euxinum mare, quemadmodum dicunt plurimi.
Physicus autem Straton, sicut Strabo scribit,
Euxinum mare, ut lacum conclusum,
Esse inquit prius, ut ex Gaderæum,
Atq; Rhegium mare, proximum Romæ,
Fluuios atq; motus, cum erupissent, aperuisse
Ipsam Euxinum quidem mare, sicut dixi,
Ad os Byzantij, atq; ad Propontidem,
Atq; Hellespontum ipsum. cetera autem maria,
Gaderæum autem dico, atq; mare Rhegij,
In ora quæ prope illis orta sunt.
Ex zephyri atq; occasus oceano, unum os:
Ex Gaderis, nostra omnia facit maria.
Aliud autem oceanium ex parte boreæ,
Fluens intro, fecit mare Hyrcanum.
Duo uerò rursus ora ex meridie alia,
Maria aperuerunt, Persarum, atq; rubrum.
Sic intro oceanus quatuor ostia influens,
Facit quatuor maria modò à me dicta.
Externis autem partibus alia cognomina gerit.
Hesperius statim enim Oceanus uocatur,
Et pelagus Atlanticum, pars quedam ad occasum.
Ad boream autē Saturniū, ex congelatū, mortuumq;
Eous autem oceanus, ex pelagus orientale,
Quod est ad partem Indorum, atq; ad radios solis.
Quod autē est ad meridiē, et partes quæ sunt ad austrū,
Et Persicus oceanus, atq; ruber simul,
Arabicus uocatur autem, ex Aethiopum pontus.

DE INSVLA TAPRO-
bana. 213.

T Aprobana Indorum insula est maxima,
 Omnibus excellentior insulis orbis habitati.
 In hac & elephantes, & ferae innumerae, (marum,
 Admirabiles natura, atq; stupēda, et prodigiosa for
 Et serpentes superantes serpentum omnem naturam,
 Comedente: elephantes artibus huiuscemodi.
 Pedes circumplectuntur illarum ferarum,
 In terramq; deijcientes, comedunt facile.
 Sæpenumerò interficiuntur autem & isti cum illis,
 Incidunt in illas, & occidunt pondere.
 Quorū draconū in capitibus inueniuntur & lapides,
 Lapidēs preciosissimi multi, per se insculpti,
 Gestantes & signacula, ut ab uno. & currum
 Horū suapte natura insculptū uidisse uiri dicūt multi,
 Et Posidippus ipse in carminibus alicubi scribit.

DE INSVLA INDICA, VO-
cata Aurea. 214.

Insula est Indica, quam Auream uocant.
 Alij uerò ipsam peninsulam dicunt, sed non insulam.
 Hebræi autem hanc † Ophat lingua sua uocant.

Ophir

Vu Habet

Ἐχα ἡ μέταλλα χρυσοῦ καὶ λίθους ἡ παντοίους,
Ἐξυπρόπλεον μάλλον ἢ τὸν πρᾶσινον τὸν λίθον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΖΕΦΥΡΙΤΙΔΟΣ

πλουτοῦ. σ 11.

Ανεμοὶ δώδεκα εἰσὶν, ὧν πρὸς αἱ λήσεις αὐταὶ
Ἀπeliotes, ὕρος τε, ὕροντος, καὶ νότος,
Λιβόντος, καὶ ἑπτα λήψ, Ἰεφύρος, θρακίας.
Τινες αὐτὶ θρακίᾳ ἢ λέγουσι τὸν ἀργεῖον.
Καὶ ἀπαρκτίας, καὶ βορᾶς, καὶ μέσης, καὶ ἰαννίας.
Χρήσις καὶ ὅθρῳ ἱκανός τῷ τῳ ἡγεῖται, μάθε.
Ἀρσῆς ὡς πρὸς ἀνατολὰς προσδίδει πῦρ τὰς ἡλίας
Τὰ ἢ ἐπιδία τὰ σὰ παύτως ὡς πρὸς δύσιν.
Γνέρι ἐξ αὐτῆς ἀνατολῆς ἀπὸ λήσεως νότα,
Κατὰ τὴν χώραν τῶν ἰνδῶν, καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ὕρον.
Γρὸς χεῖρα σὺν τῷ δεξιᾷ, καὶ δεξιὰ ἰνδίας.
Ἐξῆς ἢ τὸν ὕροντον, ὅς ἐκ βορᾶς πρὸς πᾶσι,
Καὶ ὄρθρῳς βαλάνος ἢ, ἢ τις καὶ ἀραβία.
Ὀνότος δ' οὐκ αἰσίοφιρ αὐτοῖς, καὶ αἰγυπτοῖς.
Τοῖς περὶ ἐν λέγει ἢ, τὰς ἐκπνοὰς ποιεῖται.
Λιβόντος λιβύῃ ἢ καὶ αἰγυπτοῖς χωρεῖται.
Ὀλῆς ἢ ἑστὰ μετ' αὐτὸν πρὸς δύσιν τῆς λιβύης.
Τὰ δεξιὰ πεπληρωμένα γῆς καὶ πρὸς τὸν λιβῶν.

Ζέφυρος οὐρανίος ἢ πρὸς τὴν ἀπὸ λήσεως,
Ἐκ τῶν γαλῶν τε αὐτῶν, καὶ ἰσπανῶν ἰβήρων.
Τὸν Ἰεφύρον τοῖς ὀπίθρῳ σὺν ῥέχουσ ἐπ' ἔγνως.
Νυῦ δ' ἐκ τῶν ὀπίθρῳ μέρῳ, ἐκ τῶν ἀριστερῶν τε.
Γρὸς τὴν ἰσπανίαν χώραν μοι πάλιν ἐκ τῶ θρακίᾳ.
Θρακίας πρὸς τὴν βρετανῶν, καὶ τυρρηνῶν χώραν,
Ρωμαίων τε καὶ γορμαίων, καὶ ἑτῆρα μνῆρα.
Ματὰ θρακίαν ἢ αὐτὸν δόδοντι πρὸς ἑα,
Ἰερί τὴν βελίαν αἰτίας ὁ ἀπαρκτίας πρὸς ἑα,
Συμφέροντες ἀμφοτέρω λατοῖς ἰταλός τε.

Μετ' ἀπαρκτίαν, ὁ βορᾶς σκύθαις καὶ τῷ σὺ ξάνῳ,
Τοῖς ἰσπανοῖς καὶ ἰλλυχοῖς ἢ, ὁ μέσης βορρηνίαι.
Κακίας ἢ, τοῖς ἡμαθίοις ὄρεσι βορρηνίαι,
ἢ ἑστὰ τοῖς ἀριστεροῖς μόρσι τῆς ἰνδίας.

ΠΕΡΙ ΝΗΣΟΥ ΓΑΔΕΙΡΩΝ. σ 19.

Η Νυῦ πρὸς ἡ γάδαρα τὴν ἰλλυρίαν ἡλασμένῃ,
Τὸ πρᾶτον ὀνομάζει τὴν ἰλλυρίαν ἡλασμένην.
Τὸ γὰρ ἡ γάδαρα, βραχὺ σὺν καὶ μακρὸν μοι γράφει.
Ἑλλυσις γάδαρα φασί, γῆς τεράχην ὑπ' ἀρχαίαν.
Τεράχην γῆς γὰρ εἶπεν, ὅθρῳ μακρὸν δὲ γράφει.
Φοῖνις ἢ γλώσσα, γάδαρα λέγει τῆς λιθογραφίας.
Ὡς αἱ ἐβραῖοι γαβαθα, τὸ πᾶν τῆς λιθογραφίας.
Φοῖνις ἡ τεράχην ἢ τοῖς τῶν τοῖς τῆς λιβύης
γάδαρα βαττίαν καὶ τὴν γάδαρα, ἐλθόντες ἐκ φοινίκης.
Ἐξ ἡς αἶψιν γαδάρης ὁ ῥήτωρ ἐγγίγει.
Γάδαρα μὲν ἡ ἑλλυσις, μακρὸν ἡ ἰσπανίαις εἶναι,
Ὡς ἐκ τῶ γῆ καὶ τῶ δερᾷ, ὡς γλώσσῃ ἢ φοινίκῃ.
Γάδαρα γὰρ, ὡς εἶπεν, φασὶ τῆς λιθογραφίας,
Βραχύνεται, ὅθρῳ γὰρ ἐκ γῆς τὴν σημασίαν,
Ἀλλ' ἐκ τῆς γὰ τῆς συλλαβῆς ἀπλῶς ἀρχὴν λαμβάνει.
Μάλλον δ' ἐστὶ καὶ βαρβαρὸν, διὸ καὶ βραχυγράφει,
Βα γάδων, γὰρ ἐμάντας, γαβαθα, γαλαξίαν.

Habet autem metalla auri, et lapides omnifarios,
Excellentior magis autem Prasimum lapidem.

DE ZEPHYRAEO

latere. 215.

Venti duodecim sunt, quorum nomina haec:
Apeliotes, Eurinus, Euronotus, et Auster,
Libonotus, et deinde Lips, Zephyrus, Thracias:
Quidam pro Thracia uero dicunt Argesten,
Et Aparcias, et Boreas, et Meses, et Cacias.
Vis autem ex unde unusquisque horum flat, discere,
Si steteris, uelut ad ortum prospiciens solis,
Quae retro à te sunt, omnino erunt ad occasum.
Flas ex ipso ortu, Apelioten intellige:
Secundum regionem Indorum, et post ipsum Eurum,
Ad manum tuam dextram, et dextra Indiae.
Deinde ex Euronotum, qui ex Perside flat,
Et ex mari rubro, quae est Arabia.
Notus autem in Aethiopia ipsi, atque Aegyptijs,
His qui circa auroram status facit.
Libonotus autem Libyam atque Aegyptum separat.
Lips autem iacet post ipsum ad occasum Libyae.
Dexteras iam absoluiſti terrae partes. ad Libem.
Zephyrus autem aduersus spirat Apeliote,
Ex Gadibus ipsis, atque Hispanis Iberis.
Zephyrum à tergo tuae spinae cognouiſti.
Nunc autem ex posterioribus partibus atque sinistris,
Ad auroram recede mihi rursus ex Thracia.
Thracias perflat Brettanorum atque Etruscā regionē,
Romanosque, et Germanos, et alia complura.
Post Thraciam autem ipsum cuncti ad auroram,
Circa Thulen, uentus Aparcias spirat,
Constringentes utriusque Latinos Italosque.
Post Aparciam Boreas, per Scythas atque Euxinum.
Per Hyrcanos et Colchos autem, Meses circumflat.
Cacias autem per Hemodios montes spirat,
Qui siti sunt sinistris partibus Indiae.

DE INSVLA GADERORVM. 216.

Quae nunc insula Gadera nomine uocatur,
Antea appellabatur nomine Cotinusa.
Ga autem Gadera breue tu et longum mihi scribe.
Graeci Gadera dicunt, terrae collum existere. (bere. 690
Nā collo terrae similis uidetur, unde logos oportet scribi
Phoenicia aut lingua, Gadera dicit pauimēta lapidib.
Sicut Hebraei Gabatha, loca strata lapidibus. (strata:
Phoenices autem Carthaginem in locis Libyae
Condiderunt. atque Gaderam, egressi ex Phoenicia.
Est autem urbs Gadera Phoenicum in regione,
Ex qua Apfines Gadareus rhetor fuit.
Gadera quidem iuxta Graecos. longū cognouiſti esse,
Velut ex terra, atque ceruice. ut lingua aut Phoenicum,
(Gadera enim, sicut diximus, uocat in strata lapidib.)
Corripitur. non habet enim ex terra significationem, 700
Sed ex Ga syllaba simpliciter principium accipit.
Magis autem est et barbarū, quapropter et breue scribū,
Sicut Gaiam, Garamantas, Gabala, Galaxiam.

Καὶ πᾶν ὁπόσον ἐν τῇ γὰ τὴν βαταρχίῃ λαμβάνει,
 Ἑλληνικῆς ὁρ γλώσσας τε καὶ γλώσσας τῶν βαρβαρῶν.
 Εἰ μὴ πρὸς Δωρικῶτόρον εἰς ἄλφα μετετρέπη,
 ὡς γάδερα, καὶ γάπεδα, γαρυεῖν, καὶ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΒΑΙΤΙΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

γαλείων. σι β.

- 710 Τῆς βατικῆς τῶν ἰσπανῶν γῆς ποταμὸς ὁ βαίτις.
 Τῶν ἰσπανῶν τυγχάνουσι τρεῖς γὰρ ἐπαρχίαι,
 ἡ βατικὴ, λυσιτανῶν, καὶ ταρρακωνισίων.
 Τῆς βατικῆς ὁρ ποταμὸς ὁ βαίτις τε καὶ βαίλων,
 καὶ βαρβησόλας ποταμὸς, καὶ πόρτος ἦ, καὶ μάγνθ.
 καὶ πόλας, βαρβησόλα ἦ, καὶ βαίλων τε, καὶ μάγνθ.
 καὶ ἡ ἀλὰ πηλὶς, ὅρος τε, καὶ στήλη σὺν ἐκείνοις.
 καὶ βασιππῶ ἦ σὺν αὐτοῖς, τὰν τῆς ἐτάρια πόλεως.
 καὶ νοτινῶσα πόλις ἦ, τὰ γάδερα ἦ νῆσος.
 ὅρος ἦ τὸ μαρίανον. τίς σοι τὰ πάντα φράσσει;

ΠΕΡΙ ΝΗΣΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ,

καὶ βρεττανῶν. σι κ.

- 720 Αἱ βρεττανίδες νῆσοι, κένται περὶ θρακίαν,
 Δύο αἱ μέγισται πατῶν, πρώτη ἰδορία,
 καὶ ἄλβιων μετ' αὐτῶν. αὗται τῶν ἄλλων πρώται.
 καὶ ἄλλαι ἦ τρεῖς ἀνοῖοντα, ἡ ἀλῶμοναι ὀρκαίδες.
 καὶ ὅλη ἐγγιστα αὐτῶν, ἄλλα μεγίστη νῆσος,
 εἰς ἀπαρκτίαν τὴν πνολὴν ἐγγιστα ἡ ἐκκλημόνη.
 ἐκ τῶν τῶν τρεῖς ἀνοῖοντα εἰσὶν αἱ ἐσπερίδες.
 πρὸς μέρη γὰρ ἐσπερία κένται τῆς βρεττανίας.
 τρεῖς ἦ διονύσιος πόλιων μόνον λέγει.

Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΠΡΟΣ ΠΝΟΑΣ ΝΟ,

τα καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπὸ

κλῆσιμ. σι θ.

- Ο τῶ μικρῶ μὲν εἰσὶν ἡ θέσις οἰκουμένης.
 Τετράσι ἦ μόριζον τοῖς μέρεσιν ἐκείνῃ,
 730 ἀνατολῇ τε, καὶ δυσμαῖς, ἀρκτοῖς, καὶ μεσημβρίᾳ.
 ἐκ τῶν τεσσάρων ἦ μόριων αἶεμος τίς ἐκπνέει.
 ἀπὸ κλιώτης αἶεμος ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν,
 ἐκ τῶν δυσμῶν ὁ ζέφυρος, ἐξ ἀρκτῶν ὁ βορέας,
 ἐκ ἦ μόριων μεσημβρινῶν, ὁ νότος περιπνέει.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ, ΚΑΙ

αἰκῆς αἰθιοπίας. σκ.

- Πρὸς μόριον τὸ μεσημβρινόν, ὅθεν ὁ νότος πνέει,
 πρὸς χεῖρα σὺν τῇ διεξιᾷ, σάντι σοι, ὡς πρὸς ἴφλω,
 ὡς αὐτὸ μεσημβρινὸν πρῶτον ἐστὶν ἡ χύσις,
 καὶ μετ' αὐτὴν ἡ αἰκὴ αἰθιοπία ἡσται.
 ἐξ ἧς ἡ οἰκουμένη ἦ πάλιν αἰθιοπία,
 740 καὶ μετ' αὐτὴν ἡ αἰγυπτος εἰς τὴν χωρὶς αἰκῆς,
 αἰθιοπίας ὁρμαῶν λέγει ἦ τὰς ἐσπείας,
 αἰθιοπίας τε ὁ μὲν, καὶ αἰγυπτον ὡς αὐτῶν.
 πρὸς γὰρ αὐτῶν ἀνατολῇ ὁ νότος περιπνέει.
 ἀπὸ νότος χωρίζεται ἦ πάλιν οὐ τῇ λυβίᾳ,
 τὴν ἐσπερίαν αἰγυπτον, καὶ τὰς αἰθιοπίας.
 τὰς ἐσπερίας λέγει ἦ, αἰκὴν οἰκουμένην.
 Δύο καὶ γὰρ ἡσθ' ὁ μὲν εἰσὶν αἰθιοπία,
 750 ἡ μὲν δυσμομένη ὑπερῖονος, ἡ δ' ἀντιόχου.
 τὰς οἰκουμένης λέγει ἦ, ἡ μὲν καὶ τὰς αἰκῆς,
 οὐδ' αἰθιοπῶν βύλλῃ τὰ γένεα διαγράφει,

Et omne quod ex Ga principium apprehendit.
 Græcæ cum sit linguæ, et linguæ Barbarorum.
 Nisi forte magis Doricè in alpha transmutetur,
 Vclut Gadera, Gapeda, Garyein, atq; huiusmodi.

DE BETI FLUVIO

Gaderorum. 217.

Bæticæ Hispanorum terræ, fluvius Bætis.
 Hispanorum enim sunt tres prouinciæ,
 Bætica, Lusitania, atq; Tarraconensiorum.
 Bætica igitur fluvius Bætis, atq; Bælon;
 Et Barbesola fluvius, et Portus autem, et Mageth:
 Et urbes Barbesola, et Bælon, atq; Mageth:
 Et Calpe urbs, mons q; et columna cum illis:
 Et Basippo cum ipsis, huius altera ciuitas,
 Et Cotinusa urbs, Gadera autem insula,
 Mons autem Marianus, quis tibi omnia narret?

DE INSVLIS HESPERIDIBVS

atq; Brettannicis. 218.

Brettanides insula iacent circa Thraciam,
 Duæ maximæ omnium: prima Ibernia,
 Et Alubiorum post ipsam. ipsæ aliarum primæ.
 Et aliæ triginta, uocatæ Orcades:
 Et Thule proxima ipsi, alia maxima insula,
 In Aparctiæ flatum proxima uocata.
 Ex his triginta sunt Hesperides:
 Ad partes enim uespertinas sitæ sunt Brettaniæ.
 Tres autem Dionysius urbes solum dicit.

DE EA QVÆ EST AD FLA-

tus austri atq; meridiem decli-

natione. 219.

(tate,

Ο Paruò quidē similis uidetur cōstitutio terræ habi
 Quatuor autem partimur in partes illam,
 In ortum, occasum, ursum, atq; meridiem.
 Ex quatuor autem partibus uentus quispiam flat.
 Apeliotes uentus ex ortu quidem,
 Ex occasu zephyrus, ex septentrione boreas,
 In partibus autem meridionalibus aufter perflat.

DE ORBE HABITATO, ATQVE

habitationum experte Aethiopia. 220.

Ad partem meridianam, unde notus flat,
 Ad manum tuam dexteram, stanti tibi, ut dixi,
 Oceani meridiani primum est fusio,
 Et post ipsum inhabitata Aethiopia sita est.
 Post quam est habitata rursus Aethiopia,
 Et post ipsam Aegyptus Nilo separata,
 Aethiopias terminans, dico autem orientales
 Aethiopias simul, atq; Aegyptum similiter.
 Ad eorum enim ortus aufter perflat.
 Libonotus autem rursus separat in Libya,
 Vespertinam Aegyptum, atq; Aethiopias.
 Vespertinas dico autem, inhabitatum continentem:
 Duæ etenim secundum Homerum sunt Aethiopiæ,
 Hæc quidem occidentis solis, illa autem orientis.
 Habitatæ autem dicit, non uerò etiam inhabitatæ.
 Neq; Aethiopum uult genera describere,

Τῶν στροβοφάγων, ἀπαθῶν, καὶ τῶν ἰχθυοφάγων,
Τῶν ὑλοφάγων, καὶ λοιπῶν, ὧν πόρ' ἀνέβαιν' ἡλίσσαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΚΤΟΥΟΥ, ΚΑΙ

τῆ βορέα. σ κ α.

Τὸ λεῖμνον πρὸς τὸν βορᾶν μέρος τῆς οἰκουμένης,
Ἀρκτοῦ ὀνομάζεται, ὡς συνέγγυς ὑπάρχει
Τῇ πόλει τῇ παρ' ἑρανὸν, λέγω ἢ τῇ ἀρκτῶν.
Ἐν τῷ τῷ ἡ ἰλίκη γὰρ, ἀρκτος, καὶ λινοσῶρα,
Ἐσχον τὴν καταστροφῶν, λεῖμνον περὶ τὸν,
Ἀειφανὲς ὀρώμενοι, μὴ διυῖνσαι μηδέπω.
Οὕτως τὸ περιβορεῖον μέρος τῆς οἰκουμένης,
Ἀρκτοῦ κατανοήσασθαι τῷ πόλῳ τῷ τῶν ἀρκτῶν.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ. σ κ β.

Αρκτοῦ ἔθνος πέφυκε, τὸ γένος ἀγαθύρσων,
Τῷ ἀπαρκτίῳ μεταξὺ λεῖμνον, καὶ τῇ βορέα.
Ταῖς διονύσας ἢ τιμαῖς ἀγαυ, καὶ θύρσις χαίρων,
Τὴν ἀγαθύρσων ἐσχῆκε λιῦσιμ' προσφυστάτως.

ΠΕΡΙ ΓΕΛΩΝΩΝ. σ κ γ.

Αρκτοῦ καὶ τὸ γελωνῶν ἔθνος, ὡς ἀγαθύρσων,
Μέσον τῷ ἀπαρκτίῳ τε, καὶ μέσον τῇ βορέα.
Κατάτορον ἢ λεῖμνον ἔθνος τῶν ἀγαθύρσων.
Πρὸς τὴν σύξιν θάλασσαν νότον ἐν τῇ βορέα.

ΠΕΡΙ ΜΑΙΩΤΩΝ ΣΚΥΘΩΝ, ΚΑΙ

σκυθῶν λιανασίων. σ κ δ.

Τρία τὰ ἔθνη τῶν σκυθῶν, ὧν μάθαινε ταῖς ἡλίσσαις,
Μαιώται, καὶ λιανασίοι, καὶ οἱ ὠξίανοι δι.
Μαιώτις λίμνη τίς ἐστιν ἐγγιστα τῇ βορέα.
Μαιώτις ἢ παρ' ἑλλήσιμ' αὐτὴν πλατεῖ τὴν λιῦσιμ,
Ὡς μήτηρ καὶ μαῖστυρ γένους παντὸς ἰχθύων,
Ὅποσοι πρὸς τὸν σύξιν καὶ παρ' ἡμᾶς χωρῶσι.
Ταῖς σκύθαις αὐτῇ, τῇ σκυθαλῇ ἢ λίμνῃ λιῦσιμ' ὀρέει.
Λὴν τὸ σκυθαλῇ δ' ἑλλήσιμ' ὡς πόλις ἰχθύων λέγει.
Τὸ σκυθῶν γὰρ πόλις σκυθικῶς, τὸ ἢ παλὴν ἰχθύες.
Καὶ τὰ ἄλλα ἐν σκυθικῶν, τὸ σκυθαλῇ, μαιώτις.
Περὶ βορᾶν ἢ λίμνη μόν' ἢ σκυθαλῇ, μαιώτις.
Μαιώται, καὶ οἱ σκύθαι ἢ, οἱ πρὸς αὐτῇ ἡλίσσονται.
Οἱ δὲ γε πρὸς τὸν λιανασίον τὸν σκυθικὸν τὸ ἔρος,
Τὸ ὑρκανίας ἐγγιστα, ἔσθ' οἱ οὐνοὶ, ἔξοι.
Ὅπερ καὶ μέσης αἰέμος τῆς ἐκπνοῆς ποιεῖται,
(Ὁὐ λέγω γὰρ τὸν λιανασίον τὸ τῆς ἰνδίας ἔρος)
Σκῆθαι πάλιν λιανασίοι ἐσχέασαν τὴν λιῦσιμ.
Οἱ πόρ' ἢ νιμόμονοι θαλάσσης ὑρκανίας,
Μετὰ τὸν μέσιν αἰέμον, πρὸς τὸ λιανὸν μέρος,
Καὶ σκυθικὰ τε αὐτῶν, ἢς ποταμὸς ὁ ὤξας.
Καὶ σάνας, καὶ τὰ ἐσχ' αἰ μέν' ὀρῶν ἰνδίας,
Τὸς δὲ σκύθας ἡρόδοτος ὥς ὀνομάζει,
Σκῆθαι εἰσιν ὠξίανοι, καὶ σκύθαι ἢ ἑῶοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΣΗΝ Ο ΓΟΛΥΧΕΥ-

μωρ ὠκεανὸς ὑγρᾶς ἀγκάλας γλῶ

τε καὶ θάλασσαν τῶν ὀρέει-

ληφον. σ κ ε.

Ωκεανὸς τοῖς ἄλλοις μὲν λινοῖ τὴν οἰκουμένην.
Ὁ πτολεμαῖος ἢ αὐτὸν πᾶσαν λινοῖ ἢ λέγει,
Εἶναι ἢ καὶ ἀνύκλωτον τὴν μέρος πρὸς τὸν νότον.

ΠΕΡΙ

Struthos edentium, indolentiū, atq; Ichthyophagorū,
Hylophagorūq; et aliorū, quorū multa sunt nomina.

DE ARCTOO ATQVE

Borea. 221.

Sita ad boream pars habitati orbis,
Arctoa nominatur, uelut uicina existens
Vertici, qui ad cælum, dico autem Arctoo.
In hoc enim Helice, Arctos, et Cynosura,
Habuerunt sua sidera, sita circa hunc,
Semper apparentes conspicue, non occidentes unq̃.
Sic borealis pars habitati orbis
Arctoa nominata est, à polo uersarum.

760

DE AGATHYRSIS. 222.

Arctoa gens fuit, genus Agathyrsorum,
Aparctiam inter posita, atq; Boream.
Dionysij aut cultu admodū, et Thyrsis cū gauderet,
Agathyrsorum habuit nomen appositissime.

DE GELONIS. 223.

Arctoa etiam Gelonum gens, ut Agathyrsorum,
Media inter Aparctiam atq; Boream,
Inferius autem sita gente Agathyrsorum,
Ad Euxinum mare inclinans ex Borea.

DE MAEOTICIS SCYTHIS,

atq; Scythia Caucasij. 224.

Tres gentes sunt Scytharū, quarum disce nomina:
Maota, atq; Caucasij, atq; Oxiani.
Maotis palus quedam est proxima Boreae.
Maotis autem apud Græcos ipsa diues est nomine,
Velut mater atq; obsestrix generis omnis piscium,
Quotquot ad Euxinum et ad nos deueniunt.
A Scythia ipsa Carpaluc palus nomen gerit.
Carpaluc aut Græcè uersum, urbs piscium significat,
Carm enim urbs Scythicæ, et palus pisces.
Et fortè idem significat, Carpalus, Maotis.
Circa Boream palus quidem Carpalus, Maotis.
Maota autem, et Scythæ, eius accolæ uocantur.

770

Qui uerò ad Caucasum, Scythicum montem,
Qui proximus est Hyrcanæ, ubi Vnni atq; Vxi,
Vbi et Meseus uentus flatus facit,
(Non dico enim Caucasum Indię montem)
Scythæ rursus Caucasij habuerunt cognomen.
Qui autem habitant trans mare Hyrcanum,
Post Meseum uentum, ad Cæciæ partem,
Et Suidiadem ipsam, cuius fluminis Oxas,
Et Sacas atq; extremas partes terminorum Indię,
Quos Scythas Herodotus Eoos nominat,
Scythæ sunt Oxiani, et Scythæ Eoi.

780

790

DE EO, QVANTVM MVLTI-

fluus Oceanus humidis ulnis terre et

maris complexus

sit. 225.

Oceanus, alijs quidem circūit terram habitatam.
Ptolemæus autem ipsum omnē circūire non dicit:
Esse aut et non circundabile aliquā partē ad Austrū.

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΦΗΛΥΓΑΖΟΝΤΟΣ ΕΑΥ.

τὸν θετ' αὐτὸν φρατρίωτα, τῷ λυκομή-
δους θαλάμῳ. σ κ γ.

DE PROTEGENTE SEIPSVM

Theffalo milite in Lycomedis tha-
lamo. 226.

800 Τὸν ἀχιλλεὺς θετ' αὐτὸν, ὡς ἐκ πατρίδος φθίας,
τῷ λυκομήδους νεωφί γάμῳ λαβόντα λώρην,
ἣ ἑλπίσις ἀνιδάμεια, ἐξ ἧς ἵος ὁ πύρρος,
ὡς τὰν τε συνδιέτριβε τῷ γάμῳ καὶ πασάδι,
Μύθους τινὲς ἀνέπλασαν, ὡς ἐκτορος τῷ φόβῳ,
ἢ θέτις τ' ὅς ἐκρυψε τῷ λυκομήδους οἴκῳ,
ὡς λώρην, ἀμφιέδασα χιτῶνα γυναικείῳ,
Μήπως ἐκπλύνσας σὺ φρατῶ τῷ τῶν ἐλλήνων, θαύοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΗΔΕ ΠΑΡΑ ΤΗΝ

μέλισσαν, ἀχαριστόστροφος γίνε
λυφλύνω. σ κ β.

DE HOC, NEQVE PRAETER

apem ingrator fuisse
facis. 227.

810 Κηφύης ἴσα σὺντροφα γοννῶνται τὰς μελίσσας,
Μέγιστα τέ, καὶ ἀκοντρεῖ, ὑδροφορεῖ τε αὐτάς.
Κτένονται τὰς μελίσσας ἢ καυρῷ τῷ τῷ χαμῶνος,
Μήπως ἐκείναι θάναυσιν, ὑπὸ τρεφῆς ἐνδίδας.
ὄντα γὰρ μεγαλόσωμα τὰ γόνυ τῶν λυφλύνω,
Πολὺν ὑσταναλίσκονσι βιβρώσκοντα τὸ μέλι.
Ἐἶπον, ἀχαριστόστροφος μὴ γίνε ἢ λυφλύνω.
Ὅτι τὸ μέλι τρώγοντες, ὡς ἔπον, οἱ λυφλύνε,
Ὅν γίνονται ἀχαριστοὶ τῶν μελίσσων τῷ γόνει.
Αὐτασφορὰν διδῶσι ἢ τούταις, ὑδροφορεῖαν.
Σὺ δ' ἐρμινύων τὰς ἡμῶν ἐκρηγῆσας βίβλους,
Ὅν μόνον ἐκ συχάριστος φαίνε τοῖς συδρυγέταις,
ἀλλὰ καὶ λάβρα λαβὴ ἡμῶν λυρεῖς, ἀπρεπιστάτως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΗ ΡΩΣ ΚΑΘΑ ΦΗΣΙ

πίπδαρος, κατὰ σιμωνίδην, τὴν μῦσαν ἀργυ-
ρεῖαν ποιήσαι μόνον, ἐκείνι προκύνει
τοῖς πούνοις. σ κ η.

DE HOC, NE FORTE, SICVT

ait Pindarus, iuxta Simonidem, musam ar-
genteam faciamus, non amplius prospici-
cere ad pauperes. 228.

820 Οἱ λυρικοὶ τοπρότ' ὅσον ἔγραφον ἀναργύρους.
Ἡξέτο πρῶτος ἢ μὴδ' ὅ γράφειν ὁ σιμωνίδης.
Δύο γὰρ τεκτὺν ἄμνος λιβῶτια ἐκείνος,
τὸ μὲν ἐκάλει δωρεῶν, τὸ δ' ἐτόρον χαρίτων.
Ἀγὼν γράφων ἐλάμβανεν, ἐτίθει λιβῶτιν,
ὁ δωρεῶν ἐκάλεισε, λοιπὸν ἔμμεστος,
τὸ τῶν χαρίτων ἢ λωννὶ λιβῶτιον ὑπὲρ χον.
Ἀν' ἔμμεστος τίς ἀμίδι γράφει πούτ' ἤξει,
Ἐλεγε, δύο λιβῶτοι εἰσὶ μοι τῇ οἰκίᾳ,
Ἡ μὲν λαλεῖται δωρεῶν, ἡ δὲ γέ τῶν χαρίτων.
Ἀν' ἔμμεστος λιβῶτον τῶν δωρεῶν, συδρῶν,
Ἐν οἷς αὐτὸν ἐξωρήσομαι σὺν μπαν ἐμοὶ χρεῶδες.
Κονίω δ' ἐνδρῶν λιβῶτον ἀνδρῶν τῶν χαρίτων,
καὶ τι χρεῶδες ἐξ αὐτῶν ὠνέσθαι ἐκ ἰσχύος.
830 Οὕτω λέγων, ὑπὲρ γύρα πᾶσαν γραφὴν ἐποίη,
ὡς ἀνακρίων τε αὐτὸς, λαλλίμαχος τε λέγεα,
καὶ ἐτόροι μύθοι ἢ τῶν ἐλλογῆμων ἀνδρες.
Ὅν δ' ὕμνος ἔγραφε θεοῖς αὐτὸς ὁ σιμωνίδης,
ἐκπλύνω τὸ ἀναργύρον. ἔγραφε δ' αἶνους παίδων,
ἀφ' ὧν ἐλάμβανεν πολὺν καὶ διαρπὲς χρυσίου.
Ἐρωτῶν δ' ἢ πρὸς τινα, τί πρὸς θεὸς ὅ γράφεις,
πρὸς παῖδας αἶνους γράφεις ἢ; ὁ σιμωνίδης ἔειπεν,
Ὅτι οἱ παῖδες μοι θεοὶ, ὡς ἐξ αὐτῶν λαμβάνω.

ΠΕΡΙ

VH 3

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΚΑΤΑ

τὸν Κυρηνάου Καλλιμάχου, ἐσπέριον
φιλέσιμ. σ κ θ.

Ο Ποιητὴς Καλλιμάχος ὅτος ὁ Κυρηνάος,
Περὶ τίνος ὁ σώζωντος σάσιμ ἐν τῇ φιλίᾳ,
Ἀλλὰ μετολιθαίνοντος καὶ μετατρέπομόν,
Ταῦτα φασὶ κατὰ ῥητὸν, ἀπὸρ ἀκνῶν μάθε·
13 Ἐσπέριον φιλέσιμ, ἀτὰρ σφύγγεσιμ ἔωρ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Αἰσωφείας ΚΥΝΟΣ,

τὴς τὸν λαγῶν διακνύσης, τῷ δὲ
βον φιλεῖν. σ λ.

Ο Μυθογράφος Αἰσώπος λαγῶν καὶ κυνῶν φέρει,
Ἀλλήλοις παίειν θέλοντας, φιλίαν συνθεμένους,
Ἐπεὶ δ' αὐτῶν ἐστὶν ὡς πρὸς φιλίας τύπον,
Κυνῶν γονὴ θηρατικῶν, καὶ λαγῶν τὸ γένος,
Ποιεῖ τὸν κυνῶν τῷ δοκῶν τὸν λαγῶν συμπαίειν,
Δάκνοντα τῶν συνεχῶς, ἐν φιλημάτων τρέποις.

ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ ΙΣΤΟΡΙΟΔΩΝ,

ββλυτὴ τε καὶ γραμματεῖς, καὶ
γραμματεῖς. σ λ α.

Ω Ρα ἐστὶν ὁ ββλυτὸς, καθ' ὃν οἱ γῆς ὀργάζεται
τὴς βόας ἀπολύουσιν ἀρότρα καὶ τῶν ὄργων.
Καὶ πρὸς οἰκίας τὰς αὐτῶν ὄρχονται πρὸς ἐσπέραν.
Ο ββλυτὸς μὲν ἐγγνωκας, ὁποῖαν ὦραν λέγει.
Γραμματεῖον ἢ μάθε νῦν, καὶ τί τὸ γραμματεῖον.
Γραμματεῖον τὸ γράμμα μὲν, ὁ χάρις γραμματεῖον.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ, ΚΑΙ ΟΙΟΝ

ἡν ἔθος τῆς παλαιᾶς χειρο-
τονίας. σ λ β.

Τὸ παλαιὸν ἢ στρατηγὸν, ἢ ἄλλον τῶν ἀρχόντων,
Ἀρ' ἐμελλον ποιήσασθαι, τὸ ὄνομα ἐκάλουν.
Ἀρ' ἔν τῷ δῆμῳ ἀρετὸς ἡν ὁ προβεβημένος,
Ἡρῶν οἱ πάντες διεξίειν τὰς αὐτῶν εἰς ὕψος,
Εὐθὺς τε προεβάλλετο εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνος.
Τὸτο τὸ ἔθος γίνωσκε τῆς περὶ χειροτονίας.
ἐν ἡν Ἀρ' ἔπ' ἐν τῶν ἀρετῶν ὁ τὴν ἀρχὴν λαμβάνων,
Ἡ δὲ αὖ μὲν, ἢ καὶ βραχὺς ἀνέτενον τὰς χεῖρας,
Καὶ τῆς ἀρχῆς ἀνάξιος δοκῶν, ἀπειληρῶτο.
Εἰ δ' ἡν ἰσότης ἀρετῆς τῶν τε τῶν αὐτῶν χεῖρας,
Καὶ τῶν τὰς χεῖρας τὰς αὐτῶν συνόλως μὴ τῶν αὐτῶν,
Σκέψιν παλιν ἐγένετο πολλὰ κινεῖ περὶ τῆς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ,

τίνι διαφύξει. σ λ γ.

Διαφορὰν συνόδου τε μάθε, καὶ τῆς συλλογῆς.
Ἡ συνὸδος, συνελθούσης ἐν πόλει μὲν,
Σύλλογος ἢ, συνελθούσης μίαν πόλιν πολλῶν.

ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΡΑΠΛΗΓΟΣ,

καὶ μαινομόν, καὶ ὄνειροπολού-
τος, καὶ ὄνειρώτισον.
τος. σ λ δ.

Παρακοπή, μανία τε, καὶ ἡ μελαγχολία,
Ἐν τίνι διαφύξει, νῦν σαφές ἔστι μάθε.
Παρακοπή, καὶ οὐδ' αὐτῇ καὶ ἡ παραπληξία,
Παραπροσῶν τις μικρὰ, ὡς πούρετοῖς μέτροις.
Αποπληξίαν ὁ λαλῶ νῦν, καὶ ἡ μεπληξία.

DE HOC, NEQVE ENIM SE-
cundum Cyrenæum Callimachum uesper-
tinum diligunt. 229.

P Oëta Callimachus iste Cyrenæus,
De quodam non seruante constantiam in amicitia, 840
Sed uacillante, atq; subinde se conuertente,
Hæc inquit ad uerbum, quæ audiens discis:
Vespertinum amant, uerum odiunt matutinum.

DE AESOPEO CANE LEPO-
rem mordente prætextu aman-

di. 230.

(cit,

F Abularū scriptor Aesopus leporē atq; canē introdu-
Inter se ludere uolentes, amicitia cum pepigissent.
Quonia autē inconciliabile est ad amicitia formam,
Canum semen uenaticorum, atq; leporum genus,
Facit canem in speciem cum lepore colludere,
Mordentem hunc continenter, osculorum prætextu.

DE DICTIONIBVS HISTORI-
cis, Bulyti, Grammatei, et Gram-

matij. 231.

H Ora est bulytos, in qua terræ cultores,
Boues soluunt ab aratro, atq; operibus, 850
Atq; ad domos suas ueniunt ad uesperam.
Bulytos quidem cognouisti, qualem horam dicat.
Grammatium uerò discis nunc, et quid Grammateum.
Gammatium litera quidē, charta autē Grammateum.

DE CREATIONE MAGISTRA-
tuum, et qui mos fuerit antiquæ creatio-
nis magistratuum. 232.

A Ntiquitus uel imperatorē, uel aliū ex principibus
Cum uellent creare, nomen proclamabant.
Cum igitur plebi placeret qui propositus erat,
Tollebant omnes dexteras suas in altum,
Statimq; eligebatur in magistratum ille. 860
Hunc morem scito ueteris designationis.
Cum autem non placeret is qui magistratum inibat,
Vel nequaquam, uel breues extendebant manus.
Atq; magistratu indignus uisus, a sorte labebatur.
Si autem erat æqualitas numeri extendentium manus,
Atq; eorum qui manus suas omnino non extēderant,
Deliberatio rursus fiebat sæpius de hoc.

DE SYNODO ATQVE SYL-
logo, quo differant. 233.

D iscrimen Synodiq; discis, atq; Syllogi.
Synodus est conuentus, ex urbibus multis.
Syllogus autem, conuentus unius urbis multitudinis. 870

QVOD DISCRIMEN SIT, PA-
raplegis, Menomeni, et Oneropo-
luntis, et Onerotton-
tis. 234.

P Aracope, Maniaq; et Melancholia,
In quo differant, nunc apertissime discis.
Paracope, et cum ipsa etiam Paraplexia,
Stultitia quædam parua, uelut febribus mediocribus.
Apoplexiam non dico nunc, et Hemiplexiam.

Ο φάρμακός, ὁ χρομνός φαρμάκος ἐς τὸ λένειν.
 Φαρμακοργάτω λένει ἢ καὶ γε φαρμακοπάλιν,
 Τὸν φάρμακα οὐσὶ ἀφ' οὗ, καὶ πρῶτον τῶν φαρμάκων.

ΠΕΡΙ ΘΗΡΙΑΚΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ,
 καὶ λοιπῶν ἀντιπαθείας. σ μ.

Οἱ σπουδαῖοι θηριακῶν φαρμάκων ἀντιδότην,
 Τὸν ὄφει καὶ ἐχίδνας τε, τὰ δολιχὰ ἐχίδνα.
 Κρατῦσι, καὶ ἐκτέμνουσι τὰς κεφαλὰς, ὕδατος,
 Μυθίοις τε ἀρτίμασι σπασάσας, ὡς δέον,
 Κοινὴν τὴν ἀντιπαθειαν πᾶσι ἐν τῶν δρωσιν,
 Οὕτω χρὴ καὶ τὸν λαόν, καὶ δολωρῶντας πάντα
 Τίμναι, καὶ ἀποργάζεσθαι λοιπὰς ἀντιπαθείας.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΩΝΤΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
 παρακρίων. σ μ.

Τὸ παρακρίων ἅμα τε, καὶ γὰρ τὸ παρακρίων,
 Παραφροσύνη τις μικρὰ λαβέσκειν, ὡς εἶπον.
 Χολὰν, χολὰν μελαίνην ἢ σποτίζεσθαι τὰς φρονίας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΥΘΟΣΟΝ ΚΟΛΟΙΟΙΣ
 βασιλείας λαβέσκειν μέλλουσιν. σ μ β.

Εἰ τῶν παύτην πάντεσσι τινῶν ἀφροτισθέντων,
 Τὴν παροιμίαν λέγει τις, ὑπαρχούσαν τὴν τζέτση.
 Εἰ γὰρ ἐστὶ τοῖς λολοίοις φροντίς τῆς βασιλείας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, Η ΛΕ-
 τοῖς τῶν νόμων τὴν πλάτνωσι. σ μ γ.

Ομοίαν ἢ καὶ τῶν μοι τὴν παροιμίαν νόει,
 Οὐσαν τὴν τζέτση καὶ αὐτὴν, καὶ μετ' αὐτὴν ἐτόρας,
 Πῶ γὰρ φροντίς τοῖς αἰτοῖς τῶν ἀλάτνων λογμάτων,
 Καὶ νόμων τῶν πορνικῶν, αἰσίων, τῶν δυσνόμων.
 Οἱ τὰς γυναικας γράφουσιν εἶναι μόνους τοῖς πᾶσι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ
 τὰς ἀνδρῶν ἀριστοτέλους συλλο-
 γισμῶν. σ μ δ.

Καὶ τῶν ἰσὺν ταῖς λοιπαῖς τὴν παροιμίαν νόει,
 Συλλογισμῶν γὰρ τίς φροντίς ἐστὶ τὰς ἀνδρῶν.
 Εἴτε καὶ βίβλων οἰσῶν τῶν ἀριστοτέλει.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΕΙ ΒΟΥΛΕΙ, ΓΡΟΣΘΕΣ
 καὶ τῶν χρυσίπων. σ μ ε.

Καὶ τῶν τζέτση γίνωσκε τὴν παροιμίαν εἶναι,
 Ομοίαν αἰσίων ἐφ' ἡμῶν προτοράς παροιμίας.
 Πῶ γὰρ φροντίς συλλογισμῶν ἐστὶ τὰς ἀνδρῶν
 Τῶν ἀριστοτέλειων τε, καὶ γὰρ τῶν τὴν χρυσίπων.
 Ὁς διαλεκτικῶς ὁ χρυσίπος ὑπάρχει.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΑΞΕΡΞΟΥ ΤΟΥ ΜΑ-
 κρόχειρος, πορσικῶς ἢ ταννοξάρκην. σ μ ς.

Ο Αρταξέρξης ἑλλήνοι μακρόχειρ ἐκαλεῖτο,
 ὁ μακροτόραν τῶν χειρῶν τὴν μίαν λεκτῆμονος.
 Φόρσαι ἢ τὸν μακρόχειρα φασὶ ταννοξάρκην.

ΓΩΣ Η ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΣ
 αἰλία λελεῖται. σ μ ζ.

Αδριανὸς Ἀδριανὸς τὸ ἄφρονος ὑπαρχῶν,
 Ἐπ' ἀδελφῶν τραϊανῶν τραϊανῶν γαμβρόσας,
 Καὶ μετὰ θάνατον αὐτῶν λαβὼν τὴν βασιλείαν,
 Κατὰ σκυθῶν στρατόσας τι ποτὶ, καὶ λυωγῶσας
 Περὶ Ἀδριανῶν πόλιν, τὸρβῶν τι τὴν ἀφροσύνην.

Pharmaceus autē, qui utitur uenenis ad occidendū.
 Pharmacergetem autem uoca, atq; pharmacopolam. 920
 Qui uenena apparat, atq; uenditorē medicamentorū.

DE THERIACO PHARMACO,
 et communi repugnantia. 240.

Compositores Theriacorū medicaminū, atq; anti-
 Serpentes, ac uiperas, et uenenata (dotorum,
 Capiunt, atq; excidunt capita, caudas,
 Multiq; condimentis apparantes, ut decet,
 Commune remedium omnibus ex his faciunt.
 Sic oportet et malos et fraudum sutores omnes
 Concidere, atq; conficere communia remedia.

DE CHOLERICIS ATQVE
 errantibus. 241.

Paracēcin simul, atq; paracoptein,
 Stultitia quēdam parua fuit, ut dixi.
 Cholān uerō, bili nigra obtenebrari sensus.

930

DE HOC, QVANTVM GRACV-
 lis regnum fuit curae. 242.

Nomnino perfectē quibusdam securē agentibus,
 Paroemiam dic quissiani, eam quē est Tzetze:
 Vbi enim est graculis cura regni?

PAROEMIA QVAE DICT, VEL
 aquilis leges Platonis. 243.

Similem autem hanc et mihi paroemiam intellige,
 Quē et ipsa Tzetze est, et post ipsam alias:
 Vbi enim cura est aquilis Platoniorum dogmatum?
 Et legum huius meretricium infandarum, non legum,
 Quē uxores scribunt esse solus omnibus.

PAROEMIA QVAE DICT, ET
 luscinijs Aristotelis syllogismorum. 244.

Et hanc aequalem ceteris paroemiam intellige,
 Syllogismorum enim quē cura est luscinijs?
 Siue librorum qualiumcunq; Aristotelicorum?

940

PAROEMIA, SI VIS, ADDE
 et Chrysippi. 245.

Et hanc Tzetze scito paroemiam esse,
 Similem his quās diximus, prioribus paroemijs:
 Vbi enim cura syllogismorum est luscinijs,
 Aristotelicorum, atq; etiam eorū qui sunt Chrysippi?
 Qui dialecticissimus Chrysippus fuit.

DE ARTAXERXE LONGIMANO,
 Perficē uerō Tanyoxarca. 246.

Artaxerxes à Grecis Longimanus uocabatur,
 Velut longiorem manuum alteram qui habebat.
 Perse autem longimanum dicunt Tanyoxarcen.

950

QVOMODO ADRIANI VRBS
 Aelia uocatur. 247.

Adrianus Adriani Afri filius existens,
 In sorore Traiani, Traiano gener cum esset,
 Et post mortem ipsius cum accepisset regnum,
 Contraq; Scythas profectus olim, atq; uenatus
 Circa Adriani urbem, atq; oblectatus uenatione,

Τὸ

Antea

Τὸ πρῶτον μικρὸν πολὺ χιρὸν ἡλῶσι μὲν ὄρεσι δα,
 ὁ ἀγαμέμνωνος υἱὸς πρῶτον ἦγεν ὄρεσιν,
 (Εκεί λυθείς γὰρ ποταμοῖς, ἰάθην τῆς μάχης)
 Καθηρηνὸς Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς, ὃν ἔφην,

960 Ἀδριανὸς καὶ αἶλος διπλὸν ἔχωρ τὴν ἡλῶσιν,
 Εἰς ἡάλλος τὴν καὶ μέγθος ἀνῆγεν ὠφέσας,
 Γόλῳ Ἀδριανῷ, πόλιν αἶλιαν ὀνομάσας.

PAROEMIA, H ΛΕΓΟΥΣΑ, ΥΓΕΡ

χρυσὸν καὶ τοπαζίον. σ μ κ.

Εἰ μεγάλους δωρεὰς φανερὴν τὴν παροιμίαν
 Τὴν λέγουσαν, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ τοπαζίον δι.
 Χρυσὸς γὰρ, ποθεν ὅτε ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις.
 Χρυσὸς τὰ πάντα ἡτορθεῖ, χρυσὸς νύστα πολέμα.
 Χρυσὸς ἀνδρεία, φρόνησις, νῦν, ἡάλλος πάντων ἀνθρώποις.
 Καὶ τὰ χρυσὸν μόνον, πρόσθια τοῖς σύμπασι ἀνθρώποις.

970 Οὐχὶ λαμπρὸς, ὁ διασημὸς, ὡς οἱ λαοὶ τῶν λίθων,
 Οἷα ἡ τὰ παρῶντα τυγχάνει τῶν ὀφθαλμῶν,
 Οἷον πρῶτον δὲ ἰδὲν καὶ πάλιν, πάλιν, πρὸς χρυσόν.
 Πρὸς χρυσόν δὲ ὅν, ἡτορθεῖ, ἀέρος ἀέροι λαμπρῶν.

PERI THS EPIΓΡΑΦΗΣ, THS ΓΕ

ρὸ πρῶτον τῶν πλατωνῶν, τῆς, μολαῖς
 εἰσὶν ἀγεωμέτρων
 τὸς. σ μ β.

Πρὸ τῶν πρῶτον τῶν αὐτῶν γράφας ὑπάρχει πλά,
 Μολαῖς ἀγεωμέτρων εἰσὶν μετὰ τὴν γένεσιν. (τῶν)
 Τῶν γὰρ, ἀδίκων μολαῖς παρῶν ὀφθαλμῶν τῆς δι.
 ἰσότητος γὰρ καὶ δικαίου, εἰς ἡγεμονίαν.

PERI TOY NOΣΟΥΝΤΟΣ, TOY ΥΓ

ιστάτος ἐν τῆς οἰκίας αὐτῆς, αὐτὸς ὑπὸ
 ἰδὲν αὐτὸν ἰδὲν φίλος, ἡτορθεῖ
 βραδυῶν, καὶ ἔχοντες
 χῶραι. σ ν.

Γεγραφε πῶ φιλόλογος τῶ αὐτῶν βιβλίῳ.
 Ἀρρώστον ἐπισκέψασθαι παρῶν τῶ φίλος.
 ὡς ὅν ἐξῆλθε, καὶ ὑπὸ χῶραι ῥῶστα,
 980 Ἀγανακτῶντας ὁ νοστῶν, αἰσῶν τῆς κλίνης,
 Καὶ ἐν τῷ ἔρρωστο εἰπὼν, ἀπῆλθε τῆς οἰκίας.

PERI EPIKΟΥΡΕΙΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ,

τὸ μέλι δεκατημόριον ἀμ
 βροσίας. σ ν α.

Εἰ ἐπὶ πρὸς αἰρεσίς ὑπάρχει φιλοσόφους,
 Τὴν ἡδονὴν δοξάζουσα τέλος φιλοσοφίας.
 Οὗτοι τιμῶντες ἡδονὴν, καὶ τὰ γλυκύναι πάντα,
 Τὸ μέλι μὲν δεκατομὸν ἐκάλει ἀμβροσίας.

ΩΣ ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΦΗΣΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ἐνδοαῖμονος ἀρεβίας. σ ν β.

ΗΡόδοτος, Διόδωρος, Ἰετῆσις, πάντες ἄλλοι,
 Λέγουσι τὴν ἐνδοαῖμονα τυγχάνει ἀρεβίαν,
 ὡς ὅν καὶ γὰρ τὴν ἡδονὴν, ἐνδοαῖμονα ἄγαν,

990 Ἀρώμασι ἐκπνέουσαν, ὡς καὶ τὴν γὰρ ἐκπνέουσαν,
 Καὶ λίθος λιπὸν μόνος ἡ ταύτης ἀρωματίζει.
 Τὸς ἡ ἀνθρώπων τὸς ἐκπνέουσαν ἐνδοαῖμονα,
 ὡς ὅν καὶ ἡδονα, καὶ φύσει τὰς ἐνδοαῖμονα,
 Τότε λιπὸν ἰδὲν καὶ λιπὸν, καὶ ἀνταῖα καὶ πάλιν.

PERI

Antea paruum oppidum nomine Orestiadem,
 Quod Agamemnonis filius olim crexerat Orestes,
 (Illic enim lotus fluuijs, liberatus est ab insania)
 Predictus Adrianus rex quem dixi,
 Adrianus, atq; Aelius, duplex habens nomen,
 In pulchritudinem atq; magnitudinem crexit augens,
 Urbe Adriani, urbe Aelia appellata.

PAROEMIA QVAE DICIT, SV-
 per aurum et Topazium. 248.

DE magnis donis dicimus adagium,
 Quod inquit, super aurum et Topazion autem.
 Aurum enim desideratissimum est hominibus.
 Aurum omnia corrigit, aurum nervus belli, (nis hominib.
 Aurum fortitudo, prudentia, intellectus, pulchritudo om
 Et quae de auro, manifesta omnibus hominibus.

To uero pazion est lapis uirescens coloribus,
 Non splendidus, non pellucidus, sicut ceteri lapides,
 Quales autem uirescentes sunt ostreae, (loris.
 Quale pauperum uestimentum amplius, lotum, porracei co-
 Tale uero quod est, cocco tinctum, aeris eleuatione ful-
 DE INSCRIPTIONE QVAE (get.
 erat in uestibulis Platonis, Nullus in-
 grediatur expers geome-
 triae. 249.

ANTE uestibula sua scripserat Plato,
 Nullus expers geometriae ingrediatur meum tectum.
 Hoc est, iniustus nullus subingrediatur huc.
 Aequitas enim et iustum, est geometria.

DE AEGROTO QUI EXCESSIT
 domo sua, eo quod ueniens ad ipsum inuisen-
 dum amicus, audebat moram tra-
 here, et non recede-
 bat. 250.

SCRIPsit aliquando Philogelous in suo libro:
 Aegrotum inuisurus accessit quispiam amicus.
 Ut igitur non exurgebat, atq; recedebat facile,
 Indignatus egrotus surrexit e lecto,
 Et illi ualedicto, exiuit domo.

DE EPICUREIS, DICENTI-
 bus, mel esse decimam partem Am-
 brosiae. 251.

AB Epicuro secta fuit philosophis,
 Voluptatem opinata finem philosophiae.
 Illi honorantes uoluptatem, atq; dulcia omnia,
 Mel partem decimam dixerunt Ambrosiae.

UT HERODOTVS INQVIT DE
 felici Arabia. 252.

HERodotus, Diodorus, Ctesias, omnes alij,
 Dicunt felicem esse Arabiam,
 Quemadmodum et terram Indicam odoriferam ualde,
 Aromatibus spirantem: ut et terram illius,
 Et lapides concisos huius, aromata spirent.
 Homines autem illic solutos bonis odoribus,
 Ossa quaedam, et cornua, et naturas olentes,
 Tunc fumigari deinceps, atq; refocillari rursus.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΩΡΗΜΑΤΩΝ ΑΝΤΩ-

νίου τῶν πρὸς κλεοπάτραν. σν γ.

Η Τῷ Διονυσίῳ μὲν θυγάτηρ Πτολεμαίου,
καὶ Πτολεμαίῳ σὺναιμιος διέποινα κλεοπάτρα,
ὅσα σοφὴ καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ πανσμορφότατη,
ὡς κάλλιπα πάντας θέλειν τε, καὶ φύσει τῶν θυγῶν,
Θαυρόντος ταύτης τῷ πατρὶ, ἔχον ἀμφιδοκίαις
Πρὸς ἀδελφὸν τὸν ἑαυτῆς, περὶ τῆς βασιλείας.

ΧΙΛΙ Ἐπεὶ ἡ καὶ πρὸς αἰγυπτίῳ λιν ὀφθιμῶν ὁ καίσαρ.

ΑΣ 9 Ὁ καίσαρ ὁ ἰσχυρὸς γαίης ἐκείνης,

Αὐτὸς τὴν δίκην τὴν αὐτῶν ἐδίκαξε τῷ τότε.

Ἀλλ' ὁ μὲν ταύτης ἀδελφὸς αὐτὸς ὁ Πτολεμαῖος,

Εἰς βῆμα τὸ τῷ καίσαρος δι' ἑαυτὴν ἐλάλει.

Ἡ κλεοπάτρα ἡ αὐτῆς, σὺ μάλ' ἰσοψηφῶσα.

Ἐπεὶ δ' ἠτῆτο, θέλῃσα τὴν νίκην μετατρέψαι,

Τῷ καίσαρι μεμλύνον· ἔγω γινώσκω σοι, καίσαρ,

ὡς οἱ ἐμοὶ συνήγοροι τὴν δίκην προδιδούσι.

Αὐτοπροσώπως ἦν αὐτῇ δι' ἑμαυτῆς σοι, καίσαρ,

Βόλον μὲν βῆματι τῷ σὺ λέγεις, ἀλέξαι θέλω.

Τὸτο πανασθενέστατα διεξέμενος ὁ καίσαρ,

συνήρῃ· Ἐποῦσεν καὶ βῆματι λαμπρῷ συγκροτηθέντος,

βοῶντος Ἡ βασιλεὺς εἰσέρχεται πρὸς τὸν κλεοπάτραν,

καὶ ἡ ἑλπίς πρῶτον ἀσφαλεῖς ταῖς ὑπὸ φύσιν τὰν

χειρῶν παλὴν τὸ θεῖον, πάντας τὰς δικαιοσύνας,

Τὸν καίσαρα ἡ μάστιγ' αὐτῶν χειρῶν πλέου-

σας ἡ σὺν κάλλει ἀσφαλεῖς ἐκείνης ταῖς ἀρήτοις,

Λόγους ἐκείνους μελεχρὸς, δικαιοσύνης, ἀσφάλους,

ὑπὸ τῆς λόγους νέστορος, ὑπὸ ὁδῶν λυχνείας,

ὑπὸ τῶν πεσιν βύλλῃ τῶν σερμυδίων μέλα,

Καταπληγόντες σύνπαυτες, ἔσχατον σελὴν ἐσχάτω.

Τί τὸ οὐκ ὄντων γίνεσθαι, τίς ἀγνοεῖ φρονούντων;

Ἐσχε δὲ κτείνους ὄρωτος τὸν καίσαρα τοπρωτον,

τῆς ἀφροδίτης αὐθις ἐσχον αὐτὸν δεσμώτω.

Δελοὶ τὸν αὐτοκράτορα, δελάσαντα γὰρ πᾶσαν.

* αὐτὴν δίκην ἐσχεον ἄθλον τὴν βασιλείαν.

Μετὰ θανάτῳ ἡ καίσαρος γαίης ἰσλίας,

ὡς θέρμους ὄρων ἠτῆτο πραγμάτων κλεοπάτρα,

τῆς αἰγυπτίας τῆς ἀρχῆς ἐκποῦσα τῶν ῥωμαίων,

Αὐγαστος ὀκταβίος ῥώμης κρατῶν τὰ σκῆπτρα,

Ἀνεψιὸς ὦν καίσαρος γαίης ἰσλίας,

τὴν ἀνταρσίαν ὁδῶν τῶν αἰγυπτίων ὄρων,

Ἐπ' ἀδελφῇ τῇ ἑαυτῆς κλεοπάτρῃ ὀκταβίᾳ,

ἔχω γαμβρὸν αὐτῶνιον, σέλλα κατ' αἰγυπτίῳ.

ὡς θράσος τῶν τῶν ὀφθιμῶν, πᾶσαν τὴν ἀνταρσίαν.

ὡς κλεοπάτρα δ' ἔκδοσεν αὐτῶνιον στρατεύειν

καθ' ἑαυτῆς εἰς αἰγυπτίον, μετὰ στρατῷ μεγάλῳ,

Εἰκόνα παλιν ὁμοίον γράψασα ἡ ἑλπίς ταύτης,

Ἐπιστολὰς δελάσας τε ὄρων τὴν αὐτῶν,

Ἐπεμψε πρὸς αὐτῶνιον, ὅς τῃ σπῆναι καὶ μένῃ

τῇ τῆς εἰκόνης συσχεθεῖς, τὴν σὺ βύρην ἀφῆκε.

καὶ κλεοπάτρας γίνεσθαι, καὶ μόνος αἰγυπτίῳ,

καὶ τοῖς ῥωμαίοις πόλεμον σὺν τῶν σὺν ἐρῶν.

καὶ πρῶτα μὲν χαλεπῆσαι τὴν κλεοπάτραν δῶρα,

τὸν φοινικῶνα σύνπαντα τὸν τῆς ἰσλίας ἔχοντος,

ὅπως καὶ τὸ πολῦτιμον δῶρον ἐστὶ βασιλείᾳ.

DE DONIS ANTONII AD

Cleopatram. 253.

Dionysij quidem filia Ptolemæi,
Et uerò Ptolemæi soror regina Cleopatra,
Cum esset sapiens, atq; eloquens, et formosissima,
Vt pulchritudine omnes mulceret, etiã naturas ferarũ,
Mortuo huius patre, habuit controuersias
Contra fratrem suum, de regno.

1000

Cum autem ad Aegyptium esset profectus Cæsar,

Cæsar Iulius, Caius ille,

Ipse causam illorum indicauit tunc.

At uerò huius frater ipse Ptolemæus,

Ad tribunal Cæsaris per se loquebatur:

Cleopatra autem ipsa, ore patronorum.

Cum autem uinceretur, uolens uictoriam inuertere,

Cæsari insinuauit: Sit notum tibi Cæsar,

Quod mei patróni causam produnt.

Præsenti multo igitur ipsa per me ipsam tibi Cæsar

Volo pro tribunali tuo dicere, quæ dicere uolo.

Hoc lubentissimè cum reciperet Cæsar,

Annuuit, atq; tribunali splendido apparato,

Regina ingreditur in hoc Cleopatra.

Et pulchritudinis primũ fulgorib; supra naturã huius

Capta omne theatrum, omnesq; iudices,

Cæsarem autem maximè omnibus mancipat magis.

Vt autè cum pulchritudinis fulgoribus illius iudicis,

Rationes mouebat mellitas, iuridicas, sacundas,

Supra orationes Nestoris, supra cantilenas cygni,

Supra omnibus diuulgatos Sirenarum cantus,

Perculsi omnes, habuerunt silentium summum.

Quid quod hinc fit, quis ignoret sapientum?

Habuit in retibus amoris Cæsarem primum,

Veneris in floribus habuit ipsum uinctum, (terram,

In seruitutè redegit imperatorè, qui subegerat omnem.

* Cleopatra causam habuit præmium regni.

Post mortem autem cæsaris Caij Iulij,

Vt feruentiores aggressa est res Cleopatra,

Aegyptios à principatu auulsit Romanorum.

Augustus Octauius Romæ tenens sceptrum,

Nepos qui erat Cæsaris Caij Iulij,

Defectionem nequaquam ferens Aegyptiorum,

In sorore sua nomine Octauia

Habens sororiũ Antonium, mittit contra Aegyptios,

Vt frangeret horum impetum, sedans rebellionem.

Vt uerò Cleopatra audiuit, Antonium militare

Contra se in Aegyptium cum exercitu magno, (huius,

Imaginem ualde similè cum scripsisset pulchritudinis

Epistolas significantes se amare Antonium,

Misit ad Antonium, qui umbra etiam sola

Illa imaginis correptus, coniugem dimisit,

Et Cleopatræ fit, atq; partis Aegyptiorum,

Atq; Romanis bellum cum his committit.

Et primũ quidem donat Cleopatræ munera,

Phœnicum omnem regionem, atq; Hiericuntis,

Vbi et præciosissima arbor est balsami.

40

- Κατ' ἄλλους ἢ φυτάριον, ἢ δρυϊδρον ὑπερφυόσων.
 Τὸν φοινικῆντα τὸν τε, καὶ χώρας ἢ μυρίας,
 Τῇ ἑλεοπάτρῃ δίδωσιν αὐτῶντος τῷ πόθῳ,
 50 Καὶ παρθῶν ἢ τὴν σύμπασαν αὐτὴν αἰχμαλωσίαν,
 Καὶ τὴν τρυφὴν τὸν γόνυ σὺν ἡχμαλωτισμοῖς.
 Καὶ βασιλεὺς ἀπέσφαον οὐκ ἐκ αὐτῆς πόσους.
 Καθὼς πρὸς καὶ τὸν μάχῳν ἢ ἀράδῳν σφηνφόρου,
 Καὶ πρὸς οὐκ αὐτίος, ἢ οὐκ ἐκ τῶν τῶν ὕβρις
 Εἰς ἀδελφὴν τὴν ἐαυτῆς, ἢ οὐκ ἐκ αὐτῆς,
 Αὐτῶντος μὲν αὐτῆς λαδῶν γαμβρὸν ἀγχιππῶν,
 Στρατὸς ματαλινήσας ἢ καὶ λατὴ γῆς καὶ σόλῃ,
 Ἀναδραμὼν τὴν ἡπειρόν, ἔλθον εἰς τὸν λονκάτων,
 Καὶ πόλεμον βαρύντασιν ἐκείνοις σωμαράσας,
 60 Κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ὡς θάλασσαν μὴ πλῆθαι,
 Μὴ δ' ἔκινον ναυκληρήμασι, μὴ ἢ ταῖς εἰρεσίαις,
 Ραγέσας ταῖς ἐκχύσεισιρ αἰμάτων ταῖς ἀμέτρους.
 Τὴν γῆν ἢ πάλιν πέλαγος, ἀλλ' ὄρυθρον γονέδαι.
 Τῷ ἡλιασύνειρ ποταμὸς αἰμάτων ἀκρῶντος.
 Τὸς ἵππους γὰρ σινεῖναι τὸς πολέμους ἡλῆς,
 Αὐτῶντος ἐπιδάτας τὴν πελάγει τῶν αἰμάτων,
 Μέχρι σινεῖν οὐκ ἐκ δαι, τόσους ἔρρηκ φόνους.
 Εἰς τὴν δ' οὐκ ἀμφοῖν τῆς μάχης ἰσορροπῆς,
 Κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ μηδὲν νικῶντος,
 70 Οὐκ ἐκ αὐτῶντος ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν νικῶντος
 Ρωμαῖοις ἐποιήσας, ταῖς λατῶν στρατηγίας.
 Βύρσας βῶν γὰρ ἐστῶσι τὸς λόφους νικητόρους,
 Καὶ δι' αὐτῶν, οὐκ ἐκ τῶν τῶν φύσιν ὑπερφυόσων,
 Οὐκ ἐκ αὐτῶν πλῆθος ἀπειρόν πανσόφους καθεκλύνσας
 Εἰς θάλασσαν τὴν ὕπιδον σόλῃ τῶν αἰγυπτιῶν,
 Ἐκ τῶν ἡλιασύνειρ ποταμὸς τῶν λατῶν λαγόντας,
 Καὶ τὸν αὐτῶντος αὐτὸν ἡρώϊκῳ τῷ τρόπῳ
 Πολλοῖς οὐκ αὐτῶντος λατῶν ὄρως, ἀπέκταναν τῇ μάχῃ.
 Ζωγρῶσι ἑλεοπάτρῃν ἢ καὶ τέσσαρτα αὐτῆς δύο,
 80 Ἀρσὸν καὶ θῆλυ, ἢ οὐκ ἐκ τῶν ἡλῆς, καὶ σιλῶντος.
 Καὶ ἑλεοπάτρῃ μὲν αὐτὴν αὐτῆς ταῖς ἀσπίσιρ,
 Αἰχμαλῶντος μὴ θέλῃς πρὸς ρόμῳν ἀφικέδαι.
 Πλὴν γονομὸν καὶ νικῶντος τὸ σφῆς ἢ ἡλῆς,
 Ὡς μηδὲ μετὰ θάνατον τῆς κεφαλῆς ἔκινεσι.
 Οὐκ ἐκ αὐτῶντος οὐκ ἐκ τῶν ταρχεισῶν,
 Τῇ ἀδελφῇ τῇ ἐαυτῆς λατῶν γαγρὴν εἰς ρόμῳν, (σας,
 Θέμαδον μέγαν καὶ λαμπρὸν, καὶ προπομπὴν ποιῶν
 Ἠλῆς προπομπῶντος αὐτῆς, καὶ τῆς σιλῶντος,
 Τῶν παίδων, ὡς ἐρήκειον, αὐτῆς τῆς ἑλεοπάτρῃς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΝΩΕ, ΘΕΟΥ
 ὁπλισίας, καὶ περὶ ὧν ἐφθ. σ ν δ.

- 90 Σ Τὰρ γυνὴ τῷ μανῶι ὑπῆρχε σωμαϊσῶν,
 Ἐκ τῶν ἢ μετῶν ἢ τῶν ἢ ἀπεινῶν.
 Ἀγγελος ἢ τῇ γυναικὶ διδοῦντος ἐπιφαῖν
 Εἰς τῷ ἀγρῷ, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶντος τῶν παιδῶν.
 ἢ ἢ φησὶ τῷ μανῶι τῷ αὐτῆς σωμαϊσῶν.
 Καὶ ὅς, ἐκ τῶν ὄρως, καὶ ἐκ τῶν εἰς πέτρῳν.
 Οὐκ ἐκ τῶν ἡλῆς ἢ ἐκ τῶν εἰς τῶν πέτρῳν.
 Καὶ φλῶς ἀφ' ἑαυτῆς, ἀνάλῳσι τὸ θῆμα.
 Καὶ αὐτὴ τότε μὲν ἢ φλῶς εἰς ὕψος ἀνῆλθε,
 Καὶ μετ' αὐτῆς ὁ ἀγγελος. ὁ μανῶι ἢ λέγει,

Θαυμάσια

Secundum alios autem plantula, non arbor fuit.
 Phœniciam hanc, atq; regiones complures
 Cleopatraz donat Antonius ex amore.
 Et Parthorum uerò uniuersam ipsam captiuitatem,
 Atq; Tigrani filium unà cum captiuis.
 Et reges iugulauit, gratia huius, multos:
 Quemadmodum et Malchum, Arabum regem.
 Quamquam Octauius non ferens contumeliam
 In sororem suam, nomine Octauiam,
 Pro Antonio ipso, accepto sororio Agrippa,
 Exercitumq; mouens ex terra ex classe,
 Prætercurrens Epirum, uenit in Leucastam,
 Et bellum grauissimum cum illis committit,
 Terra mariq;, ut mare non nauigaretur,
 Neq; cederet nauigationibus, neq; remigationibus,
 Constrictum effusionibus sanguinis immensis:
 Terra autem rursus mare, sed rubrum, fieret,
 Eo quòd attraheret fluuios sanguinis non uacuos.
 Equos autem occidit hostiles,
 Atq; ipsos equites, pelago sanguinis
 Vsq; ad pectora innatare: tanta fluebat cædes.
 Adhuc uerò cum esset inter utrosq; pugna equalis

ἐκ τῶν
 δαι ποτα-
 μῶν
 ἐκ τῶν

Terra mariq;, nulloq; uicente,
 Cesar Octauius præpotentem uictoriam
 Romanis fecit artibus militaribus.
 Pellibus enim bouum strauit fastigia, recēs excoctis,
 Et per ipsas, lubricas natura existentes,
 Nauium multitudine immensa sapientissime tracta.
 In mare quod erat à tergo classis Aegyptiorum,
 Statim in fugam uertit hos attonitos.
 Atq; Antonium ipsum, heroico modo
 Multis ingruentem fortiter, occiderunt in pugna.
 Capiunt uerò et Cleopatram, et filios huius duos,
 Masculum atq; feminā, Solem nomine, atq; Lunam.
 Et Cleopatra quidem seipsam interfecit affidibus,
 Captiua non uolens Romanæ peruenire.
 Verum iam quoq; mortua, coronam retinebat,
 Vt neq; post mortem à capite deciderit.
 Cesar autem Octauius ipsam conditam
 Sorori suæ adduxit Romam,
 Triumpho magno et splendido cum pompa facto,
 Sole pompam præcedente ipso, atq; Luna,
 Filijs, quos diximus, ipsius Cleopatraz.

σὺν

ἐκ τῶν

DE IPSIVS MANOAE, DEI
 uisione, et de quibus dixit. 254.

Sterilis uxor Manoæ fuit cohabitans.
 Torquebat autem hos non mediocriter orbitas.
 Angelus autem uxori bis apparuit
 In agro, atq; dixit hanc parituram filiolum.
 Illa autem dixit Manoæ suo coniugi.
 Atq; is sacrificauit caprum, ac posuit in petram.
 Angelus autem uirga percussit petram,
 Et flamma eleuata ex hac, consumpsit uictimam.
 Et ipsa quidem flamma tunc in cælum ascendit,
 Et cum ipsa angelus. Manoæ autem dicit:

X x

Moriemur

Θανόμεθα, ὡ γυναικοι, θεὸς ἡμῖν ἐφάνη.
 Ταῦτα μὲν εἶπε μανωὲ, τῇ τότε ὅπ' ἰασία.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ γυνὴ κατὰ γαστρὸς λαβύσα,
 Γεννᾷ τὸν μέγαν τὸν σαμψόν, ὃν πᾶσα βοᾷ γλῶσσα.

ΠΕΡΙ ΜΩΣΕΩΣ ΛΑΜΠΡΥΝΘΕΝ,
 τοῦ τῇ θεῷ θιγέμενου. σ ν ε.

Ο ΡΑΪΤΗΝΑΙ ΜΑΥΣΗΣ ΘΕῷ ΠΡΟΣΟΜΙΛΗΣΑΣ,
 ΟΤΕ ΚΑΤΑΓΕΝΝΕΙ ΜΕΛΛΕΤΑΙΣ ΘΕΟΓΡΑΦΟΙΣ ΠΛΑΝΑΣ,
 Τῇ ὁμιλίᾳ τῇ θεῷ, καὶ πλυσίαισι τῇ,
 Ἀρρήτοις ἀπαγράφει λαμπρύνει τὴν θείαν,
 ὡς αὐτὴ δέπειν πρὸς αὐτὸν τινα μὴ κατισχύειν.
 Ὅσον παραπετάσμεν τὸ πρόσωπον λαύνας,
 Ἑβραίοις διελέγει, γυνὴ γὰρ τῷ προσώπῳ,
 Οὐδεὶς ἀπαιτῶν ἰσχυεῖ τῶν αὐτὴ δέπειν.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥ-
 ρίου ὁρνέου. σ ν ς.

Ο ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ὁρνέου ἄγαν ὑπαρχέου σωφρο-
 νος εἰ καὶ μόνῳ ὑφ' αὐτοῦ πόρνον, σὺ θέως θήσαν.
 Αἰσιολόγους, σὺ αὐτῷ ἀλιανόσιν καὶ ἄλλοι,
 Τὰ περὶ πορφυρίου γράφουσιν τὸ ὁρνέου.

ΛΕΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΗΣ, ΡΟΣΑ ΣΗ-
 μαίνει τὸ ἀγέρωχος. σ ν ζ.

Λ ΕΞΙΣ Τὸ ἀγέρωχος, τῇ αὖ σημαίνει ταῦτα.
 Ἐνδοξον, ἀπὸ ῥήτων τῶν ὑβριστῶν σὺ τούτοις.
 Ἀγέρωχον τὸν ἐνδοξον, ὅπως ἐτυμολόγει,
 Τὸν ἐποχόμενον ἄγαν ἐπὶ τῷ γέρω.
 Οὐλὴν, τροφὴν ἀγέρωχα πάλιν τὸν ἀπὸ ῥήτων.
 Πάδιν δὲ ἀγέρωχον, ἀγέρωχό μοι λέγει,
 Τὸν ὑβριστῶν, ὁχόμενον ἄγαν ἐπὶ ἐρίδων.

ΛΕΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΗΣ, ΣΚΥΤΑΛΗ
 πᾶσα σημαίνει, καὶ πόθον ἐτυ-
 μολογεῖται. σ ν η.

Ε ΣΤΙΛΩ ΣΚΥΤΑΛΗΝ ΓΙΝΩΣΚΕ ΣΗΜΑΙΝΟΥΣΑΝ, ἢ ΜΑΘΕ.
 Σκῦτος, τὸ παῖον τὰς πυγὰς καὶ δὴ τῶν μανθανόντων.
 Σκῦταλη καὶ ἰχθὺς ἐστίν. ἐκλήθη δὲ σκῦταλη, (τῶν.
 τῷ πληκτικῷ πανεμορφὸς ὅσα τῶν παιδῶν σκῦται.
 Καὶ τῶν δακτύλων τὰ ὅσα καλῶνται δὲ σκῦταλαι.
 Καὶ ῥάβδος δὲ τετραγώνος, τῶν μαρμαροβραχέων.
 Ἐκ τῆς τετραγωνίσματος νομίζω δὲ καὶ ταῦτα
 τῆς, ἥς σκῦταλης ἐφίμων, τῆς τιμωρῆς τῶν παιδῶν,
 Καὶ πᾶσα ῥάβδος λέγεται σκῦταλος, καὶ σκῦταλη.
 Εἴτ' ἐκ τῆς τῶν μαρμαροβραχέων ἥς προεβήκαμεν ῥάβδον,
 Εἴτ' ἐκ τῆς σκῦτω, τὸ διελθὲν ὀργίζουμαι, λελυθῆσα,
 Ἡ τὰ αὐσμεν καὶ τῆς ὀργῆς τλῶσα, καὶ ὑπεργῶσα.
 Ἐκτὴ δὲ ἀξιοσέβης, λακωνικῶς ἢ σκῦταλη,
 Τὴν ὑπὸ πρὸς ἐμφρασέον μοι, ὡς οἶμ τε σιωτόμω.
 Οἱ λακωνικῶς περὶ μέλλοντες ἢ στρατηγοίς, ἢ ἄλλοις
 Βυλάς μυστηριώδους ἐν γραμμασί σημαίνειν,
 ῥάβδον λαβόντες ὑπὲρ τῆς μήνης βραχυτάτῳ,
 Καὶ ἐπιμήκει δόρματι πάλιν σκῦτω, ὡς ζῶν,
 Τὴν ῥάβδον ἐπιφάνειαν πᾶσαν εἰλῶντες τῶν,
 Δίεργε Εγγραφὸν ἀπὸ ἡθελον, ἐλίσσει τῇ δόρῳ,
 Ἀ καὶ ἀνεγνώσκοντο τῇ δόρῳ εἰλημῶν.
 Τὸ σῶλον ἀνέγνωσις ἐκ τῆς δὲ τῶν γραμμάτων,
 Ἀρ ἐκ τῆς ῥάβδου τίς αὐτῆς ἀφείλετο τὸ δόρμα.

Πάλιν

Moriemur o mulier, deus nobis apparuit.
 Hæc dicit quidem Manoc in illa tunc uisione.
 Post hæc autem mulier in ventre concipiens,
 Generat magnū Samsonē, quæ omnis celebrat lingua.

100

DE MOSI FACIE, QVAE RE-
 splendebat Dei uisione. 255.

N monte Sinai Moyses Deum alloquutus,
 Quando deportaturus erat à Deo scriptas tabulas,
 Colloquio Dei, atq; uicinitate huius,
 Infandis fulgoribus splendescit uisu,
 Ut contra tueri in ipsum nullus ualeret.
 Vnde uelo faciem contegens,
 Hebreis colloquebatur. nuda enim facie
 Nullus omnium poterat in ipsum respicere.

110

DE TEMPERANTIA PORPHY-
 rionis auis. 256.

Porphyrion auis ualde est temperans:
 Ut si solam uideat meretricem, statim moriatur.
 Aristoteles, cum ipso Aelianus, atq; alij,
 Hæc de porphyrione scribunt aue.

DICTIO HISTORICA, QVOT
 significet Agerochus. 257.

DICTIO Agerochus tria hæc significat:
 Gloriosum, medicū, cōtumeliorēq; præter hæc.
 Agerochum, inclutum, sic etymon collige,
 Eum qui uehitur eximie super honorem.
 Ochen, cibum congregantem rursus, mendicum.
 Rursus autem, Agerochum, Agerochum mihi dic,
 Contumeliatorem, uelum nimum in contentionibus.

120

DICTIO HISTORICA SCY-
 tale, quot significet, undeq; nomen
 habeat. 258.

SEX SCYTALEM SCITO SIGNIFICARE, QUÆ DISCE.
 Scytus, id quod uerberat nates puerorū discentiū.
 Scytale etiam piscis est. uocatus est autem Scytale,
 Flagello persimilis existens puerorum scuticæ.
 Et digitorum ossa uocantur etiam Scytale,
 Et uirga quadrangularis fabrorum marmorum.
 Ex quadranguli autem nomine afferro et hæc,
 Ab hac scytala quam diximus, puniente pueros,
 Et omnis uirga dicitur Scytalus, atq; Scytale:
 Siue ab illa marmorariorum, quam antè dixi, uirga:
 Siue ex scyzo, quod significat irascor, uocata:
 Quòd ea quæ sunt iræ atq; stomachi, tolerat atq; sub-
 Sexta autè digna auditiōe, Laconū scytale, (mini)strat.
 Quæ interpretanda à me est, quantum licet, breuiter.
 Lacones olim uel imperatoribus, uel alijs
 Consilia secreta in literis significaturi,
 Virgæ accipientes quæcūq; longitudine breuissimā,
 Et in longitudine, corio admodū angusto, ut cingulū, 140
 Virgæ super faciem totam inuoluentes hoc,
 Scribebant quæcūq; uolebant in plicis corij:
 Quæ et legebant, corio conuoluto.
 Prorsus uerò lectio non erat literarum,
 Si ex uirga quis ipsa abstulisset corium.

130

Rursus

Πάλιν δ' αὐτε γινώσκοντο τῇ ῥάβδῳ τῇ ῥάβδῳ,
 Εἰς ὅσον ἐλπίσθη τὸ αὐτὸ δόγμα, καὶ προσημῶδον.
 Οὕτως ὡς ἐφ' ἑλπίσθη γράφοντες, ἀφ' αἰσίου τὴν ῥάβδον,
 καὶ μεθ' ἐτέρῃς ἐφ' ἑλλομοῖς ἡδύλομο, τὸ δέγμα.
 150 Τὴν ῥάβδον μεθ' ἐτέρῃς ἢ, πάλιν σὺ μέγιστη σκέψαι.
 Ἐκείνοι ἢ δειχόμενοι τὴν ῥάβδον, καὶ τὸ δέρος,
 Εἰδόντες αὐτε γινώσκον, ὡς ἐφ' ἑμῶν καὶ πρῶτον.
 Τὸτο ἡλικίᾳ μοι γίνωσκε λακωνικὴν σκυτάλην.
 Δέρος εἰς ῥάβδον ἐλπίσθη, γράφον βυλάς, λυφίς,
 Σφηνδόνος ὅσαν διώσκει τῆς γύγης, πρὸ τῆς γύγης.
 Ἐστὶ καὶ εἶδος ὅπως, ἐδόμορ ἢ σκυτάλη.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΩΣΗΛΕ
 ΜΟΝΗΣ. σνθ.

Η Νῦν μονὴ τῆς μωσήλ, τῆς μωσήλ ἐν οἴκῳ.
 Ὁς μωσήλ περὶ στρατάρχῳ βυλάς, ἡλικίᾳ,
 Τῷ πέραν μόρῃ τῶν πικρῶν, μέλλων φygεῖν εἰς πλοῖον,
 160 Ἀποτυχῶν, εἰς θάλασσαν ἀνὰ πλοῖον ἀπεπνίγη.
 Ἐμοὶ θαυμάζον δ' ἐπείσιν, ὅπως ἀνὴρ ἐκείνος
 Θεὸς τυγχάνων θαλασσοῦ, θαλάσσης ἐθέσθην,
 Τρέψας τὸ πρὶν ἐπ' ἀνυμῶν, ὡς πρὸς φῶτον μίαν.
 Καὶ γὰρ τὸ μωσήλ διηλοὶ ταῖς γοναῖς αἰγυπτιῶν,
 Ποσειδῶν, θεὸν θαλασσοῦ, καὶ θεὸν τῶν ὑδάτων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΤΑ
 Τὸν αἰσίου ἀετὸρ, ἐμοὶς ὡνυπνίεσι
 τοξόνοισι. σξ.

Ο Μυθογράφος αἰσώπος, τοῖς μύθοις αὐτῶν πλάττει,
 ὡς αἰτὸς πετώμενος ἐφ' ὕψους, ἐτοξόνοισι.
 Ἰδὼν τὰ βέλους ἢ πῶρ' αὐτῶν αἰτείων ὄντα,
 Ἐμοὶς πῶροις, ἐδόμορ, ἐγὼ νῦν ἡκατεβλήθην.

ΠΕΡΙ ΙΣΑΚ, ΚΑΙ ΗΣΑΥ, ΚΑΙ
 ΙΑΚΩΒ. σξα.

170 Ο Ισαὰκ, ὁ ἀδελφὸς ἡσάυ, καὶ ἡ ῥεβέκκα,
 Υἱὸν γονῶσι τὸν ἡσάυ, τὸν ἰακώβ, ἀσπύρως,
 Τῶν ὧν ἡσάυ ὑπῆρχε μὲν δαυὶς τε, καὶ πυρρῆκος,
 καὶ βίον μετόρ' ἡσάυ, θῆραν καὶ λυκῆν.
 Ὁ δ' ἰακώβ ἐν οἴκῳ τὸν βίον λυκῆν.
 Ὁς καὶ σφαιροῦντα τὸν ἡσάυ νῆστιν ἐν λυκῆν,
 Φακὴν ἐφ' ὧν, ἡσάυ ἡσάυ, ἐδῶκεν ὁδῶν.
 Ἐως εἶπε, καὶ δῶκεν μοι τὰ πρῶτα τῶν ὧν.
 καὶ ὅτος συγκατέθετο, λυκῆν νονικῆς.
 καὶ τὸτο δ' ἐσχάτη φακὴν αὐτῷ πρῶτον.
 180 Ἐξ ἰακώβ ἐν πῆρσι, ἡσάυ, ἡσάυ, ἡσάυ,
 Πρὸς τὸν ἡσάυ τὸν ἀδελφόν, γέγονε τὸτο πρῶτον.
 Τὸ ἰακώβ ἢ, πῶρ' ἡσάυ, ἡσάυ, ἡσάυ, ἡσάυ,
 Διδόνων τικτομόνων γὰρ, πρῶτος ἡσάυ ἐξῆλθε
 Κατόπι τῶν, καὶ αὐτὸς τῆς πῆρσις ἀδελφῶν.
 Οὕτω λοιπὸν καὶ ἰακώβ ἐκλήθη τῶν τεκνῶν.
 ἐν ἰακώβ τῶν πῶρσι, πῆρσι, ἡσάυ, ἡσάυ, ἡσάυ,
 ὡς πρὸς ἡσάυ τὸν ἀδελφόν, τὸ τῶν πρῶτον.
 ἀπὸ αὐτὸς ἀφ' αἰσίου, ὡς τὴν φακὴν πρῶτον.
 Δύτῳ ἄλλο πῆρσι, τὸ μᾶλλον, καὶ θανέ μοι.
 190 Ο Ισαὰκ ἀμύλων πῶν ἡσάυ, τῶν γῆρας χρόνους,
 καὶ νόσῳ συνεχόμενος, πρὸς τὸν ἡσάυ εἰρήκει.
 Τέκνον ἐμὸν πρῶτον, ἡσάυ, ἡσάυ, ἡσάυ,
 Ἐξῆλθε, θῆραν μοι ἐμοὶ τὴν προσφιλέαν εἰς βρῶσιν.

Rursus autem legebantur in uirga dicta
 Si complicatam fuisset coriū, atq; accommodatum.
 Sic, ut dixi, scribentes, auferebant uirgam:
 Et per alium mittebant, quibus uolebant, corium:
 Virgā aut per aliū: uerū cū maxima consideratione.
 Illi autem accipientes uirgam, atq; corium,
 Complicantes legebant, sicut diximus antea.
 Hoc pulchrè mihi discite Laconicam Scytalem.
 Lorum in uirgam plicatum, scribens consilia secreta,
 Palæ existentem uirtutem Gygis, ante Gygem.
 Est et species serpentis septimò, Scytale.

DE MOSELE MANSIONE. 259.

Q Væ nunc mansio Mosele, Mosele erat domus.
 Qui Mosele prius exercitus dux, à Bulgaris uictus
 In ulteriore parte fontium fugiturus in nauigium,
 Frustratus, in mari sine naui praefocatus est.
 Mihi uerò admirari subit qui uir ille,
 Deus cum esset maris, in mari et deus factus sit,
 Conuerso prius agnominè in cognomen.
 Etenim Mosele significat filijs Aegyptiorum,
 Neptunum, deum maris, et deum aquarum.

ἀπεπνίγ-
 suffocatus
 sit

PAROEMIA QVAE DICT, IV-
 xta Aesopi aquilam, meis celeribus alis
 iaculata sum. 260.

F Abularum author Aesopus, in suis fabulis fingit,
 Quòd aquila uolans in altum, iaculo icta est.
 Conspicata autem sagittæ pennas, aquilarū existētes,
 Meis alis, clamauit, ego nunc deiecta sum.

DE ISAAC. ET ESAU,
 et Iacob. 261.

Saak Habrae filius, atq; Rebecca.
 Filium generant Esau: Iacob, secundò.
 Quorum Esau quidem erat hirsutus, atq; rufus,
 Et uitam traducens in ferarum uenatione.
 Iacob autem domesticam uitam sibi delegerat,
 Qui et reuertentem Esau ieiunum ex uenatione,
 Lentem coquens, petenti non dabat omnino,
 Donec inquit, Et dabis mihi primogenita tua?
 Et iste pactus est, fame uictus.
 Atq; inde habuit lentem pro primogenituris.
 Ex Iacob una supplantatio, siue deceptio,
 Aduersus Esau fratrem, fuit hæc prima.
 Iacob autē, supplantator secundū Græcos significat:
 Geminis enim genitis, primus Esau egressus est.
 Post hunc et ille, plantam qui apprehenderat.
 Sic deinceps Iacob uocatus est à parentibus.
 Vna Iacob supplantatoris supplantatio hæc prima,
 Contra Esau fratrem, nempe de primogenituris,
 Quas ipse abstulit dans lentem esurienti.
 Secundam aliam supplantationem maiorē discē à me.
 Isaac cæcutiens iam senectutis temporibus,
 Atq; morbo detentus ad Esau dixerat:
 Fili mi primogenite, Esau mihi uocate,
 Egredere uenare mihi aliquid gratum in cibum,

ἀπατρία

ὡς αὐτὸν τὸν βιβρωκὴν, σὲ τέκνον σύλογόν σου.

οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν ἡσυχῇ ἐξῆλθεν ἐπὶ θύραν.

Ἡ δὲ ῥιδικία τὸν ἡσυχῇ οὐκ ἔβλεπε τὴν ἐκείνου.

τὸν ἰακώβ δὲ σφόδρα φησὶν ὡς πρὸς ἐκείνον.

Ἐξῆλθε πρὸς τὰ ποιμένα, καὶ ὄρεσθαι μοι ἄξον.

καὶ βρώματα σκεύασμαί τῷ σὺ πατρί, καὶ φάγοι.

καὶ σύλογίαν δώσω σοι τὰ ἀδελφῶν σου, τέκνον.

Ἡ γὰρ λοιπὸν ἐξῆλθεν, σφάττει συντόμως τὸτο,

καὶ μετὰ συνισκύνει τὸτο, παντοίαν βρώσιν.

τὸ δὲ ὄρεσθαι τὸ ἐξῆλθε δὲ ἰακώβ ἡλάνηται

ταῖς χεῖρας καὶ τὸν τραχύ κλον, ὡς ἡσυχῇ διεχθεῖν.

καὶ δὲ λαβὼν τὰ βρώματα, φέρει πρὸς τὸν πατέρα.

Εἰπὼν, ἰδὲ πεπλήρωκα πατέρα τὸν σὸν τὸν πόθον.

Φαγὼν δὲ ἐπὶ σὺλόγῳ με, πλεοναῖς ὑποσχέσεις.

Ὁ δὲ χειρὶν ἀφάμενος, καὶ τὰ τραχὺλα τῶνδε,

κεκαλυμμένοις δόρυματι, ὡς ἐφύλ, τὰ ἐξῆλθε,

οὕτω πως ἀναφθέργεται, καὶ λέγει πρὸς ἐκείνον.

Ἡ μὲν φωνὴ τὴν ἰακώβ, αἱ χεῖρες τὴν ἡσυχῇ δέ.

σὺλόγῳ. Ὁ μὲν ἐκείνου, ὡς ἡσυχῇ, τὸν σὺλόγον τῷ τότε.

ὡς δὲ ἡσυχῇ ἐσφόδρον ἔλθει μετὰ τῆς θήρας,

κλαίει καὶ ὀδυρόμενος περὶ τῆς σὺλογίας,

εἶπε πρὸς τὸτον ὁ πατήρ, πᾶσαν τὴν σὺλογίαν

τῷ ἀδελφῷ σου δέδωκα, δόλοισι τοῖς τῆς μητρὸς σου.

ΠΕΡΙ ΙΣΤΙΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟ-

ΡΑ, ἡ καὶ ἐγράφη. σξβ.

Ὁ Ἰστιαῖος γόνει μὲν μιλῆσιος ὑπῆρχε.

Δαρεῖος συστράτης γὰρ ἔξευ πατρί πρὸς πέρας,

ἐπὶ φίλιαν καθ' αὐτὴν ἐτήρησε τοῖς πείρασιν,

ἐπὶ τῇ Δαρεῖοι δωρεῇ ἔσχε, μυρκίνου κτίσειν.

Ἡ τις μυρκίνος, ἰδὼν πρὸς τὸν ἐκείνου ἐκαλεῖτο.

Ὁ πέρας δὲ ὁ μεγάλους στραφείς ἐκ παιονίας,

Δαρεῖον πείθει, μαθὼν κτίσειν αὐτὸν μυρκίνου,

ἀλλὰ πρὸς οὐδ' αὐτὴν λαβὼν τὸν ἰστιαῖον.

Ὁ ἰστιαῖος τοιοῦτον τῷ πόθῳ τῆς πατρὸς,

ὡς αὐτὸς τὰν τὴν ἐκ πόσων ἀποσταλὴν πάλιν,

τοιοῦτε μηχανήματι σφάσεις δεινὰς ἐγείρει.

Λαβὼν οἰκὸν τὴν, ἐξυρε τὴν λιπαρὴν ἐκείνην,

γράφει τὰ γράμματα σφικτὰ, λομάσαντα δὲ πάλιν,

Γέμει τὸτον εἰς μίλητον πρὸς τὸν ἀριστάγορον.

Ὁ δὲ γαμβρὸς, ἀνελθὼν ὁ μὲν τῷ ἰστιαῖ.

Ξύρας δὲ τὸτον καὶ αὐτὸς, καὶ ἀναγνὼς ὡς χάρτην,

ταῖς ἐλλανίδας ἐκ πόσων πᾶσας ἀρίστα πόλεις,

καὶ ἀθλιωτάς ἐπεισε τὰς σάφεις ἐκπορθῆσαι.

Δαρεῖος τοῖς συμβούσι δὲ μεγάλως ἀθυμῶντος,

Σατραπὴς πείσους παρὲς τῆς τῆς Δαρεῖου,

ἀργαλὸν δέ μοι ἐστὶν θεῖον ὡς παύτ' ἀγορεύσαι.

τὸτον μὲν τὸ ὑπόδημα ἔρραφον ἰστιαῖος,

ῥαφὸν δὲ ὑποδήσαντο αὐτὸ ἀριστάγορος.

τὸτε γὰρ, τὴν ὑπόθεσιν δέδωκεν ἰστιαῖος,

ἐπὶ τέλος δὲ ἐξέπρηνεν αὐτὸν ἀριστάγορος.

Γαρεῖ Δαρεῖος τέλος δὲ σφάλλει ὁ ἰστιαῖος,

ὑποσχόμενος σύμβουσι τὸν πόλεμον ποιῆσαι,

τὴν τὴν παρὸν δὲ παρὸν ἐρραφὸν, καὶ γὰρ τὴν οὐδ' αὖν.

ἐμτὴν πατρίδι τὸ λοιπὸν τοῖς φίλοις διητάτο.

τὴν τὴν τὴν εἰ θέλεις δὲ μαθεῖν τὸ ἰστιαῖ.

Vt ex eo comedens, te benedicam fili.

Sic deinceps Esau egressus est in uenationem.

Rebecca autem ipsi Esau insensa,

Iacob autem diligens, inquit sic ad illum:

Egredere ad greges, atq; hoc dum mihi adducito,

Et escas preparabo patri tuo, ut comedat,

Atq; benedictionem det tibi fratris tui, fili.

Adducit inde hoc dum iugulat breuiter hunc,

Mater apparauit hunc in uarium cibum.

Pelle autem hœdi Iacob operit

Manus atq; collum, ut tanquam Esau susciperetur.

Atq; acceptis cibis, fert ad patrem,

Dicens: ecce compleui pater tuum desiderium,

Comedens igitur benedic me, imple promissiones.

Ille autem manibus atrectatis, atq; collo huius,

Coopertis pelle, ut dixi, hœdi,

Sic quodammodo respondet, et dicit ad illum:

Vox quidem Iacob, manus autem Esau.

Tamen illum uelut Esau benedixit tunc.

Vt autem Esau deinceps uenit à uenatione,

Flens atq; eiulans de benedictione,

Dixit ad illum pater: omnem benedictionem

Fratri tuo dedi, dolis matris tuæ.

DE HISTIAEO ATQVE ARI-

stagora, quæ scripta est. 262.

Histiæus genere quidem Milesius fuit.

Cum Dario enim militās Xerxis patre in Persas,

Quoniam amicitiam puram seruauit Persis,

A Dario donum habuit Myrcinum condere,

Quæ Myrcinus, Hedonus antea uocabatur.

Persa autem Megabyzus reuersus ex Pæonia,

Dario suadet, ut nequaq; condere sineret Myrcinum,

Sed ad Susam secum assumeret Histiaem.

Histiæus postea amore patriæ,

Vt in hanc ex Persis mitteretur iterum,

Tali arte seditiones excitat.

Accepto seruo, totondit caput illius,

Scribitq; literas impressas: comatum autem rursus,

Mittit hunc in Miletum ad Aristagoram,

Qui erat gener, consobrinusq; simul Histiaei.

Tondens autem hunc et ipse, et legēs uelut chartam,

Græcas à Persis omnes deficere facit urbes,

Et Athenienses suasit Sardes depopulari.

Dario autem his euentibus ualde indignante,

Satrapa Persa assistens quispian dicit Dario,

Difficile autem mihi est, deus uelut, omnia narrare:

Hunc quidem calceum consuit Histiaeus,

Consutum autem induit ipsum Aristagoras.

Hoc est, causam dedit Histiaeus,

In finem uerò adduxit ipsam Aristagoras.

A Dario autem postremò missus Histiaeus,

Pollicitus concordiam urbium facere,

Terram Persidem prætermittens, et terrā Susiorum,

In patria deinceps cum amicis morabatur.

Mortem autem si uis discere Histiaei,

Exas

Habes

ἔχεις πλατείως ὑπιδρὼν ταῖς πρώλιν ἱστορίαις,
 Εἰς ὀνενήσῃον ἱκτορ βαθμὸν παρεγκειμένον.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΓΙΝΕΣΘΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ
 ὡς οἱ ὄφεις, ἀλλως ἐρμηνεύσασα παρ' ἐμῆ, καὶ
 εἰούτως καὶ ἀσείως, κατὰ μέθωδον
 Δανότῃος, πρὸς τὸ ἐμοὶ συμ-
 πόρου. σ ξ γ.

250 **Ε**Ν ταῖς γραφαῖς ταῖς ἱστορίαις ταῖς τῶν ἀναγγελίων,
 Χρῆστος φασὶ πρὸς αὐτὸς τὸς μαθητάς, καὶ πάν-
 22 Γίνεσθε ὡς οἱ ὄφεις μὴ φρόνησιν λεκτικμοῖσι, (ταῖς
 22 Ἀνθρώποις ἢ γίνεσθε ὡς αἱ πόρις ὄφεις μοι.
 Τὸτο ἀλλοὶ καὶ λέγει ἢ χωρὶς τῶ ἐκείνου,
 Τὰς σφῶν τυρεῖται κεφαλῆς, καθάπερ καὶ ὁ ὄφεις.
 Ὁς ἐπιβασινόμενος, τυπτόμενος εἰς θάνατον,
 Γαυτοιστρόπως κεφαλὴν τὴν ἑαυτοῦ συνηρπύει.
 Οὕτως ὑμεῖς ἀπόστολοι, καὶ ἀσείως ἢ σύμπας,
 Τυράννοις τιμωρόμενοι, καὶ ἀσείως τῶ γόνει,
 Τὴν κεφαλὴν φρερεῖτε μοι, πῶς τὴν τὴν ὑμετέρων.

260 Καὶ μὴ θεὸν ἀρνησάμενοι μέχρις αὐτῶ θανάτου.
 22 Ἀνθρώποις ἢ γίνεσθε, ὡς αἱ πόρις ὄφεις μοι.
 Καὶ τὸτο πάλιν τὸ αὐτὸ ἀλλοὶ τε καὶ σημαίνει.
 Ἀνθρώποις γὰρ λέγονται πόρις ὄφεις τοῖς αἰσθε-
 Φρόνιμοι, ἀσείως λέγειται πόρις ὄφεις τῶ νῦν,
 Ἀπολυθεῖσιν ὑπ' αὐτῶ κεφαλῆς τῶ χρόνῳ,
 Καὶ πάλιν ὑποστροφάσας πρὸς λιβατέρων τὴν νῦν.
 Καὶ πᾶσα ἢ πόρις ὄφεις εἰς γεννηθὲν οἰκίαν,
 Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκ ἀποφοιτᾷ, εἰ μὴ ὑπάρχει νέον,
 Καὶ μὴ τελεθεῖσιν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἄλλοθεν ἤλθον.

270 Τὰ ἱερά μὴν λόγια ἔτω τυρεῖν κεφαλῆς,
 Τὴν κεφαλὴν τὴν ἑαυτῶν, ἢ γὰρ ἡμῶν τὴν πῶς τῃ.
 Ἐγὼ τυρεῖν ἢ κεφαλὴν εἶπον ἀσείως λόγῳ,
 Μιθώδῳ τῷ Δανότῃος ῥητορικῶ τῷ τρόπῳ,
 Τὰς κεφαλὰς, καὶ τὸς ἡμῶν αὐθόοντας καὶ δισπότηας
 Τυρεῖν, μὴ ὑποκλινέσθαι, καὶ ἀπατάσθαι δόλοισι,
 Τοῖς τῶν κληρονομίων τε, καὶ τῶν ἐρχομένων,
 Τῶν δὲ ἡμετέρων ἐκείνων, ὡς ὁμασαν ἀγίους,
 Ἀνθρώποις ἀλλήτοις, ὁμοτρόποις ἐκείνοις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΗ ΓΙΝΟΥ ΦΡΟΝΙ-
 ΜΟΣ ΠΑΡΑ ΣΑΥΤῷ. σ ξ δ.

280 **Τ**Οῦτο φασὶ ὁ σολομῶν, παιδίσκων τὸς ἀνθρώπους,
 Μὴ αὐτοδύναμις γίνεσθαι, καὶ τῶν αὐταρχικῶν,
 Χρᾶσθαι ἢ συμβουλεύουσιν. ἐγὼ δ' εἰρήνην τῷτο,
 Ἀπὸ τῶν γραφῶν ἐξηγήσω ὁμῶς, τῇ αὐτῇ,
 Ἐχούσαν καὶ μεταφρασὶν ἡμαξιν μοῖσις σίχους,
 Πρῶτον μὲν τετραδίσκῳ τῶν συμφορῶν τῶν γραφῶν,
 Ἐνὸς ἐκάστου ἀπ' αὐτῶν μὴ πλείον τι χωρῆντος,
 Ὅκτω καὶ ὀσσοῦ ὅλῳ σίχῳ, αὐτὸ διηκᾷ,
 Τῷ παρ' ὅν ἐλάμβανον δώδεκα τῶν χρυσίνων,
 Χρυσίνων νομισμάτων ἢ, πλὴν ἐκ λανθῶν χρυσίνων.
 Ἐπὶ πνεύμῳ ἢ μὴ μὴν ταῖς χαρτάς πρὸς ὁλίγον.

290 Τῷ ἐπὶ διοικήσῃ τῶν τῶν αὐτῶν.
 Λαβὼν ἢ τὴν τετραδίσκον μὲν γινώσκων, ἢ γινώσκων
 Τριπλῆς μοῖσις ὃν σίχῳ μοῖσις τετραδίσκῳ ὡς δέκα,
 Ὁ ἢ καὶ τὸ διηκᾷ πλάσμα ἰσοῦ ἀπλῶς ἐδόκει,
 Καὶ μᾶλλον ἢ καὶ ἐλαττοῦ, ἔτι καὶ ὡς ὁδοῦ τι.

Habes late retro in prioribus historijs,
 In nonagesimo sexto gradu collocatam.

DE HOC, ESTOTE PRVDEN-
 tes sicut serpentes: aliter interpretata à me, ue-
 nuste atq; urbane, iuxta methodum
 uehementie, ad meam commo-
 ditatem. 263.

IN scripturis sacris, quæ sunt euangeliorum,
 Christus dicit alicubi ad suos discipulos, & omnes:
 Sitis uelut serpentes quidem prudentiam habentes,
 Simples autem estote sicut columbæ mihi.
 Hoc autem significat & dicit loco illo:
 Vestra seruate capita, quemadmodum serpens,
 Qui insidiatus uapulansq; ad mortem,
 Omni modo caput suum abscondit.
 Sic uos apostoli, atq; pius omnis,
 A tyrannis cruciati, atq; impiorum genere,
 Caput seruate mihi, fidem uestram,
 Et ne Deum negetis, usq; ad ipsam mortem.

Simplices autem mihi sitis. sicut columbæ:
 Et hoc rursus idem indicat, atq; significat.
 Simples enim dicuntur columbæ tali modo,
 Prudentes, sicut dicitur columba Noë,
 Dimissa ab ipso diluuij tempore,
 Et iterum reuersa ad arcam Noë.
 Et omnis columba autem, si nata fuerit domi,
 Ex hac non recedit, nisi fuerit spuria,
 Et non genita ibi, sed aliunde si adducatur.
 Sacra quidem oracula sic seruare iubent,
 Caput suum uidelicet nostram fidem.

Ego seruare autem caput dixi urbano sermone,
 Methodoq; uehementie, rhetorico modo,
 Capita, & nostros authores, atq; dominos
 Seruare, non suffurari, neq; fallere dolis
 Sacrilegorum, atq; Tzurichosanctorum,
 Quos designarunt, nominaruntq; sanctos,
 Homines perdit, moribus illorum simillimi.

DE HOC, NE SIS SAPIENS
 apud teipsum. 264.

HOC dicit Solomon, erudiens homines,
 Ne apud se consulti fiant, & sibi ipsis placentes,
 Utantur autem consultoribus. ego uero dixi hoc,
 Eo quod scribens enarrationem Homeri, Augustæ,
 Habentem & interpretationē plausualibus uersibus,
 Primum quidem Tetradiſcia ex minimis scribens,
 Vnoquoq; ex ipsis non amplius sapiente,
 Quam octo & octuaginta uersus, cum margine,
 In singula accipiebam duodecim aureos:
 Aurea numismata autem, uerum ex albo auro.
 Quia autem arctare delatus sum chartas paululum,
 Ab eo qui in administrationibus erat Augustæ:
 Accepto aut quaternione quodā maximo, scripseram
 Triplicatis carminibus quaternios quasi decem:
 Ille autem & decaplasma, æquale simplici æstimabat,
 Et magis & minus, siue etiam quasi nihil quicquam:

ἀχθῶσα

Suffrantes
 sanctos forte,
 id est, hypo-
 critas dicit.

Λαβὼν

Λαῶν γὰρ ταῦτα μοι, δόλον ἐκείνος ἀπετάλλει.
Γράφει ἢ γράφει συνεχῶς ἐμύλων, καὶ μόνον.
Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν σχῆς διωρεῖς ὁποῖα.
Πρὸς τὸ αὐτὸ πληροῦντο ἔγραψα τὰ γραφόμενα.

ΠΕΡΙ ΑΛΙΤΗΡΙΩΝ, ΠΟΘΕΝ
ἐκλήθονσαν. σξϵ.

Λίμος ποτὶ κατέσχεν μεγίστην τὰς ἀθλίους,
ὧς ποτὶτρέχει πανταχῶς τὸς δραστηριοτάτας.
Εἰ πως ἐκείνοις ἀνδρῶν φόρος ἀλγύτης μύλος.
Εὐθὺς γὰρ παρεστέοντες οὐκ ἀναβέντω ῥύμη.
Τὰ ἄλλα καὶ ἄλλοις ἔγραψον ἐκ τῶν ἐν τῶν.
Εκ τούτων ἀλιτήριος καλεῖται πᾶς κακῆργος.

τῶν ΛΕΞΕΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ, ὅΤΙ ΔΙΑΦΕ-
ρει παχὺς καὶ πᾶχης. σξϛ.

Παχὺς μὲν ὁ ἀνὴρ τοῦ κυρίου κλῆσις φόρος.
Πᾶχης ἢ ὁ κατάσαρκος, καὶ πιμῆς καλεῖται.
Εμοὶ ἢ κατάσαρκος, ὡς καὶ ἀριστοφάνει,
Παχὺς κατονομάζεται, καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ δι.
Ὁ γὰρ παχὺς, ἀνὴρ τοῦ φυσικῶν τοῖς λόγοις.
Τῶν ἑξῶ γὰρ οἱ σύμπαντες, πολλοὶ ἢ καὶ τῶν ἐσῶν,
Εἰρητικῶν φασὶ καὶ φυλακῶν ψυχῆς εἶναι τὸ σῶμα.
Αὐτὸ τὸ σῶμα πέφυκε παχὺ, καὶ πιμῆδες,
Εἰργαζομένων τῶν ψυχῆς τῶν νοητῶν τὶ βλέπει.
Αὐτὸ γὰρ κατὰ τὸν ἑστῶν, καὶ καταργῶν τὸ σῶμα,
Αλλ' ἀπολαύει νοητῶν οὐδὲν ἀπαυγασμάτων.
Ὡς ποτὶ ἐπαπολαύει τις ἡλὶς σιλασμάτων,
Αὐτὸν οὐδὲν ἔργον τοῦ φεγγῆος ἔχει πεφραγμένον,
Εἴτε περὶ σφίγγος, ἢ δολοῦς, εἴτε τοῖς τοῖς ἄλλοις.
Οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ, καὶ πιμῆς ὁμοίως,
Παχὺς κατονομάζεται ἐμοὶ τε καὶ ἑτέροις.
Πᾶχης ἢ ἀθλίως τῶν ἐν τῶν γράμματα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΜΗ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕ-
νος διὰ τῆς θύρας, ἀσείως ἐρ-
μηνεύον. σξϛ.

Θύρα, τὸ θέον διδασκαλία τὸ τῶν συναγγέλων,
Δι' ἧς ὁδοὶ τοῖς θεοῖς εἰς αὐτὴν βασιλείαν.
Ὁ γὰρ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ταύτης,
Κλέπτει τυχεῖν καὶ ληστὴς, καὶ τῶν ἀσεβειῶν,
Τυχεῖς λήψων συνεισῶν, καὶ δαίμοσι παρέχων.
Θύρα μὲν αὐτῇ ταῖς γραφαῖς ἐστὶ ταῖς θεοτέρας.
Εγὼ δὲ ἀσείως ἔρηναι, τῶν μοναχῶν τὸν νόμον,
Θύραν τῶν ἰσχυρῶν, μᾶλλον ἢ σιμῶν, οὐ κοινοῦ.
Μὴ διὰ θύρας βαίνειν ἢ λέγω, τὸς κλητὰς ἀββάδας.
Χωρὸς, ἐκλήσεις, ἐκκοιτίας, θύρας, σελόδας.
Ράβδους ὅσοι παρὰ τὰ νόμιμα διώσιν τῶν βίω.
Καὶ τῶν μονοτροπῶν τῶν ἀνδρῶν οὐδὲν ὁρᾶται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΘΗΡΑΣ ΕΛΚΩΝ
ὡς ποτὶ ὁρᾶται. σξκ.

Θρῶς, τὸν θῆρα ἐξ ὁδῶν τοῦ, πατρίδος βιβαλτίας.
Ὁ γὰρ τῶν τῶν μυσικῶν πάντων, τῶν βίος εἶδων,
ὡς λίθος, θῆρας, καὶ φυτὰ, καὶ πᾶσαν βίαν φύσιν,
Τῇ μυσικῇ τῇ αὐτῇ, καὶ καθ' ἑαυτὴν ταῦτα.
Ταῖς πρὸς τὸν θῆρα διωκόμεν τῶν τῶν τῶν.

ΠΕΡΙ

Cum accepisset enim haec à me, nihil ille mittebat:
Scribe autem scribe continenter indicabat, & solum,
Et post absolutionem habebis dona magna:
Ad eum arbitrium scripsi, quae scripta sunt.

DE ALITERIIS, VNDE
uocati sunt. 265.

Fames olim inuaserat maxima Athenas,
Vt circumcurrerent undiq; curiosiores, 300
Si forte ab ipsis audiretur strepitus molentis mole.
Statimq; irrupentes cū ineluctabili impetu, (uassent.
Quae molebantur atq; farinas rapiebant ab ijs qui ser
Hinc Aliterius uocatur omnis maleficus.

DICTIONVM DISCRIMEN, IN
quo differant Pachys & Paches. 366.

Pachys quidem satius proprie nomen gerit,
Paches autem corpulentus atq; pinguis uocatur.
A me autem corpulentus, sicut & ab Aristophane,
Pachys cognominatur, atq; item satius.
Crassus enim, satius, Physicorum rationibus.
Profani enim omnes, multi uerè etiam ex nostris, 310
Carcerem atq; custodiam dicunt animae esse corpus.
Si igitur corpus fuerit crassum atq; pingue,
Vetat oculum animae intelligibilem aliquid uidere.
Si autem subtenue est, non prohibet adeò.
Sed fruitur intelligibilibus intus splendoribus,
Quemadmodum fruitur quispiam solis radijs.
Si intus cohibetur, custodia uitro obseptas,
Sive lacunaribus, uel pellibus, siue talibus alijs.
Sic & satius, atq; pinguis similiter,
Pachys denominatur mihiq; & alijs, 320
Paches autem Atheniensium quidam fuit imperator.

DE HOC, QVI NON INGRE-
ditur per ostium, urbane interpre-
tatum. 267.

Anna, diuina doctrina quae est euangeliorum,
Per quam uia est tendentibus in supernum regnum.
Qui igitur non ingreditur per ianuam hanc,
Fur est, atq; latro, & ex impijsimis,
Animas depredans piorum, atq; demonijs praebens.
Ianua quidem haec in scripturis est diuinis.
Ego autem urbane dixi, solitariorum leges
Ianuam iuuentium: magis autè reuerenter, in cenobio.
Non per portam uenire autem Cleptabbadas, 330
Congestos, inclusos, trahentes feras, stelobatas,
Omnes quicunq; praeter legitima agunt in uita,
Et qui solitarie degunt, uerum in eremi locis.

DE HOC, FERAS TRAHENS
uelut Orpheus. 268.

Orpheus erat Thrax, ex Odrysis, patria Bisaltiae,
Excellentior musicis omnibus quos uita uidit,
Vt lapides, feras, plantas, & omnè mulceret naturam
Musica sua, atq; attraheret haec.
In prioribus inuenies duodecimam hanc historiam.

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ, ΑΛΛ'

ἀποπέμπευ ἐξ ὀπίσω. σξβ.

340 Τὸ σχῆμα τῶτο, λόλλησις τοῖς ῥήτορι τυγχάνει.
 Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ λόλλησις, χρῆσις ἐξ ἡσίοδου,
 Μεθέδω μοι δανότητος ῥαβδία συμφορόντως.
 Εκεί πανδώραν γὰρ αὐτὸς φασὶν ἐξαποπέμπευ.
 Εγὼ τὰ διλιτράια ἢ μῆλα τῶν λιλεπταβάδωρ.
 Τί ἢ ἡ παρωδία τε καὶ λόλλησις, εἰρήκειν,
 Εἰς τῶνδε τῶν ἐναποστῶν ἐξουσιῶν οὐνάτιν.

ΧΡΗΣΙΣ ΕΞ ΗΣΙΟΔΟΥ, ΑΣΤΕΙΑ

λογικῇ χρείᾳ γεγονῶτα

τρίτη. σο.

ΜΗ ΠΑΤΙ ΓΟΝΥΪΑΙ ΛΥΚΟΝ ΘΝΤΟΙΣΙΝ, ὁ ἀσπράξας
 Εἶπε, μὴ βλάβη γονυΪα θντοῖς ἐκ τῆς πανδώρας.
 Εγὼ ἢ τὰ λιτρώμην, καὶ διλιτρώμην, ἢ
 Τῶν λιλεπταβάδωρ, ἢ πιδῶν εἰρήκειν ἀποπέμπευ.
 350 Μὴ παλιν γονυΪα, ἀποθανεῖν ἀμύλας,
 Ὅσοι λίτρας μὴ λέντνται, μιλῶντα ἀνείδαι.
 Τῶτο δ' ἀστεία λογικῇ χρείᾳ τυγχάνει παύτως.
 Ερεῖ γὰρ τις οὐτράπιλος ἀνθρώπος τῶν ἀσείων,
 Τὰ λιλεπταβάδωρ ἔφασι λιτρώμην ὁ τρίτης,
 Στρέφειν μὴ θάνοι ἀμυλὸς πᾶς ἀλτρός ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΙ ΜΑΝΤΙΣ

εἶωρ, ὅτ' οἰωνῶν σάφα

εἶδωρ. σσα.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΕΛΕΙΨΑΣ ΡΗΘΕΝ ΜΟΙ Τῶν ἀσείων,
 Κείμενον ταῖς ἐπιστολαῖς, ὁ πρότ' ὄρον λεκτέον,
 Καὶ μετ' αὐτὸ τὸν μαῦτιν ἢ, καὶ τὸν οἰωνοσκόπον.
 Εἰς ἐκκλησίαν εἰσελθὼν, ὡς ἦν ἡσασα φαλλόντων.
 360 Ἀμαρτωλῶν τὰ λιλῶντα λυγροῖς καταθράυσει,
 Καὶ δὴ καὶ ὑψωθῆσθαι τὸ λιλῶντα τὸ δίκαιον.
 Χρῆσις ἀπεσομάτιστα ῥητῶν ἡσίοδου.
 370 Νυνὶ δὴ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς οὐκ ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶλω, μὴτ' ἐμὸς ἦς, ἐπεί λιλῶν, ἀνδρα δίκαιον
 Εμμοναί, εἰ μείω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ὅσοι δὲ τότε εἰρήνη, διοικῶντα διστοίνης
 Θράυσει λιλῶντων ἀλτρώων, ὅφει δίκην λιλῶν,
 Τῶτο νυνὶ θέλω καὶ πρὸς σὲ πάλιν εἰπεῖν προσφῶντος,
 Εἰ λίτρας λιλῶντα βλάπτει, καὶ τριχοχαγίσις,
 370 Ἐπὶ οὐκ τῶ μῆλῳ τε δωρεῖσθαι, καὶ τῇ ῥῶα,
 Ἀνθρώποις συγγραφῶσι ἢ μεταφρασταῖς βιβλίων
 Λέγειν, μεταφράσαι μῆκος τοσούτων βιβλίων,
 Καὶ τότε δόιντε αὐτοῖς ὅσοι ὑμῖν δοκῶσι.
 Μὴ εἴλω εἶπω συγγραφῶν, μὴ ἢ ἐμὸς τις φίλος,
 Εἰ πῶνους τοσοῖς μὴ ὅσον ὁ συγγραφῶν λαμβάνει,
 Οἱ τεχνικοὶ τὰς λίτρας ἢ ἀπὸνως, μισοπράται.
 Αὕτη τὴ ἀποφθέγματος ἢ ἑλλενσις ὑπάρχει.
 Τὸ ὅτε μάντις ἢ εἶωρ, ὅτ' οἰωνῶν εἰδύμων,
 Ερὸ δωδεκεία ὁμοῖος φέρει τινὰ εἰπόντα.

380 Εγὼ τῷ αὐτοκράτορι γράφω δ' εἰρήκειν τῶτο.

ΥΥΛΑΩΝ ΓΑΡ ΝΕΦΟΣ ΥΓΕΡ

τῶν ξέρων τῶν ἀμετρον

στρατιῶν. σσβ.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ, ἡ ἐκστράτευσις. ἡ στρατιὰ, τὸ πλῆθος.
 Τῶ τὸ λαρεῖν, ἢ ὡς τῶ ξέρῳ τῶ μεγάλῳ,

DE HOC, NON SVSCIPIEN-
 dum, sed ablegandum retro. 269.

Figura hæc, agglutinatio rhetoribus est.
 Hæc autem est agglutinatio, usus ex Hesiodo,
 Methodo mihi uehementiæ dicta utiliter.
 Illic Pandoram enim iubet ipse ablegare:
 Ego autem bilibria poma Cleptabbadorum.
 Quid autem parodia, atq; agglutinatio, dixeram
 In centesima sexagesima nona.

VSVS EX HESIODO, VRBA-
 na, rationiq; con. sentanea Chria facta

Τζετζε. 270.

NE forte aliquod fiat malum mortalibus, Ascreus
 Dixit, ne noxa fiat mortalibus ex Pandora.
 Ego autem librae poma, atq; bilibria poma item
 Cleptabbadorum, supra dixeram ablegare,
 Ne forte malum quid fiat, mori absq; pomis.
 Quotquot uannos non habentes, Melabbada emunt.
 Hoc autem urbanus rationalis usus est omnino.
 Dicit autem quissiam facetus homo ex urbanis,
 Cleptabbadorum dixisti litromela, ὁ Τζετzes,
 Vertere, ne moriatur amelos omnis alitros homo.

DE HOC, NEQVE QVIS VA-
 tum existens, neq; auspiciorum plane
 peritus. 271.

ΑΠΟΡΡΗΓΜΑ ΠΡΑΤΕΡΜΙΣΤΙ, διδῶν ἄ me urbanum,
 Situm in epistolis, quod prius est dicendum,
 Et post ipsum, uatem, atq; aruspice.
 In ecclesiam ingressus, ut audiui canentes,
 Peccatorum cornua Dominus confringet,
 Et sanè exaltabitur cornu iusti:
 Vsum ore expressi dictorum Hesiodi,
 Nunc ego neq; ipse in hominibus iustus
 Sim, neq; meus filius: quoniam: malum, iurum iustum
 Esse, si potiore causam iniustior habebit.
 Quod igitur tunc dixi, ὁ procurator reginæ,
 Frange cornua perditorum, exalta iusti cornu:
 Hoc nunc uolo et ad te dicere utiliter,
 Si litras Cleptabbasibus atq; Tzurichoagijs,
 Hominibus aut historicis, atq; interpretatibus libros,
 Dicitur, interpretemur longitudinem talis libri,
 Et tunc dederitis eis quod uobis uideatur:
 Ne sit inquam author, neq; meus aliquis amicus,
 Si pro laboribus tantis nihil author accipit.
 Artifices autē litras sine labore, pomorum uenditores.
 Hic apophthegmatis defectus est,
 Quod neq; uates existens, neq; aruspice sciens.
 In Odyssea Homerus inducit quendam loquutum.
 Ego autem imperatori scribens dixeram hoc.

PVLCVM ENIM NEVLA,
 super Xerxe immensa multi-
 tudine. 272.

EXERCITUS, expeditio: copia, turma.
 Darj autem filio Xerxe magno,

ΚΑΤ'

ΥΥ Contra

Κατ' ἀβλυῶν στρατόντι, καὶ ἱατὰ τῆς ἐλλάδος,
 Ἀπόμαχον καὶ μάχιμον πᾶν στρατὸς ἰὼν πλῆθος,
 Ἐγγιστα πόντα νόστοι σύμπαντες μυριάδες.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΞΙΟΝΟΣ ΤΡΟΧΟΥ. 307.

Ξίων ὁ φλεγὺς παῖς, ὡν λαπιθῶν ἐκ γόνους,
 Ἰεσχε πρὸς γάμον σὺν σὺνον διὰν Δειονέως.
 Ἄλλοις ἰονέως ἢ, παρ' ἑξ γραφῆς τὸ δέλτα.
 Οὗτος ποιήσας ὄρυγμα, καὶ πῶρ ὑποσφείσας,
 Καὶ συγκαλύψας αὐθόον τὴν ὄρυγλιν Δολίως,
 Τὸν πρὸν θρόνον ἱατ' ἐπύρηνον, ἐδὸν ἡτῶντα τὸν.

Πρῶτος συγγενεὶς γόνιμος ἰμαῖν.

Σωφρονεὶς μετέπειτα, φύγει τὸ φόνος χάριμ.

τὸν Δία καὶ πρὸς τὴν Δίαν προσελθὼν, ἱατ' αἰρεῖται τὸ φόνος.

Ἡράδην καὶ τῆς ἥρας ἢ, βιάσει ἐπεχέρι.

Εἰπὼς ἥρας ἢ Διὶ τὴν τόλμαν τὴν ἐκείνην,

Ὁ γόνος θέλων διασπείραν λαοὶ τῆς ἀληθείας,

Ἡρα νιφίλιν ἐκασε, καὶ συγκατέγει τὸν.

Ὁς τῇ νιφίλιν συμμυγείν οὐ σχήματι τῆς ἥρας,

Ἐσχῆκε παῖδα ἱόνταυρον, αὐθροπορτῶν δυσμόρφων.

Ὁς ἰπποῖς μαχητὶ δίδασκον, ἐν τόποις τῇ παλῇ

Μιγνύμονος, ἐγόνυσον ἰππομυγείν ἱόνταυρος,

Ὁς πινδαρός τε γέγραφε, καὶ σύμπας μυθογράφος.

Τῆς τόλμας ταύτης δ' οὐκ ἐκίβητο ἐν τῷ ἄδῃ,

Ἐρσιπρῶ σφελδύμνος τροχῶ, ποινῇ κατέταται.

Μῦθοι μὲν ταῦτα παλαιῶν, ψυχὰς λυλῶντες νέων.

Μεγάλα δ' ἀδρυσομένης τῆς οὐ ἀλλοτρίαις,

Παλαίφατος φιλόσοφος, ἐκ στωικῶν τῶ γόνους,

μυθολογίας Μυθὸν ἢ γέγωνεν τὸ δαμῶς τῶν ἐπαφίων λόγος,

Γλῶν μόνον οὐ ἀλλοτρίαις, λυλῶν τὸν τῷ μύθῳ,

Τάλλα παρ' ἑκὼν ἀπαύτω, τὴν ἥραν, καὶ τὸν Δία,

Μίξιον νιφίλιν, ἱόνταυρον, καὶ λυλῶν τὴν ἱόνταυρος,

Καὶ τὸν τροχὸν τὴν σφελδύμνον, λέγει ἢ τὰ ἱόνταυρον,

Ψυχῶς καὶ ταῦτα πλὴν λαλεῖ, πρὸς τὸν παλαίφατον,

τοῖς φιλοσόφῳ στωικῶ, καὶ τῷ κομπαλακυνδῶν.

ρῶσιν Ἀνάξια τῷ τρέτῃ, τῷ ἀμαθῇ ἐπαφίῳ.

Λέγει ταύρος ἀγρίος γὰρ πελάσαι θεῖα λίαν,

Τὴν χώραν καὶ τὰ λῆϊα δεινῶς λυμαιομένους,

Νέες τινὰς ἢ σπονδὰς νύκτοις τῶν ἰππων βάπτας,

Κατὰ τῶν ταύρων ἐνδραμείμ, κρητῆρ' εὐστοῖς ἢ τῶν.

Γόργῳ ἴνας ἀγρότας ἢ τῶν θιασαμένων,

(Ὁὐπω γὰρ ἦσαν λελλῆτες ἰππῆς, ἀλλ' ἐφ' ἀρμάτων)

Τρέχοντας λέγει, ἱόνταυροι τῇ χώρῃ νυθ' ὄρνται.

Ἐρωτῶμένους, οἷοι ἢ οἱ ἱόνταυροι τελεῖται,

Φάσκον, βροτοὶ ἰππομυγείν, ταύρος ἱατ' αἰρεῖται.

Ταῦτα μὲν παλαίφατος, ὁ τρέτῃς δέ σοι λέγει,

Κοντόταυρος, ἱόνταυρος, ἐκ τῶν ἱόνταυρῶν τῶν ταύρων.

Λέγει τότε καὶ λελλῆτας ὑπαφίχον τῶν γνωρίμων.

Ὁς γὰρ, φησὶ, παλαίφατος οὐ λελλῆτας λέγας,

Συγχρόνους εἶναι νῦν μοι, στρατὸς τῇ ἐλλείμῳ.

Καὶ πῶς ἔκ' ἦσαν ἑλλῆται λελλῆτες ἐγνωσμένοι,

Κλητῆται καὶ οἱ λελλῆτες ἦσαν γνωστοὶ τῷ τότε,

Καὶ πρὸ ἐλλείμῳ στρατὸς γνῶριμα τὰ λελλῆτων.

Οἱ ἱόνταυροι δ' οὐ σύγχρονοι στρατὸς τῇ ἐλλείμῳ,

Ἀλλ', ἀμφιβαλεῖ, ὁ τρέτῃς δ' ἐφ' αὐτῶν.

Ἰεῖω καὶ ὁ ἱόνταυρος, καὶ οἱ ἱόνταυροι παῖδες

Τρέτῃς

Contra Athenienses militanti, atq; Greciam,
 Imbellis atq; strenuus omnis exercitus copia
 Proximè quingentæ erant in uniuersum myriades.

DE ROTA IXIONIS. 273.

Xion Phlegiæ filius, existens Lapitharum ex genere,

Habuit in nuptiis uxorem Diam Deionei.

Alijs autem Eionei absq; adscriptione ipsius delta.

Iste cum fecisset fossam, atq; ignem substraxisset,

Atq; comexisset superne fossam dolose,

Soccrum exussit, dotem requirentem ab ipso.

Primus affinium homicida factus, insaniit.

Mense recepta deinde, exultat cædis ergo.

Et ad louem profectus, expiatur à cæde.

Amavit autem et Iunonem, ac cogere adoriebatur.

Illæ autem dicunt loui temeritatem illius,

Iupiter uolens periculum facere ueritatis,

Iunoni nubem assimilauit, atq; adducit huic.

Qui nubi commixtus in forma Iunonis,

Habuit filium Centaurum, hominem deformissimum,

Qui equis Magnesijs in locis Pelij

Mixtur, genuit equomixtos Centauros,

Vt et Pindarus scripsit, atq; omnis mythographus.

Temeritatis ergo huius gratia Ixion in inferno,

In ferrea tortus rota, pœnas soluit.

(rum,

Fabulæ quidē hæc antiquorū, animos mulcetes unio

Mirificæ autem luxurians quissiam in allegorijs

Palæphatus philosophus, ex Stoicorum genere,

Nihil autem dicens quicq; eorū quæ sine digna ratione,

Præter solum in Alceſtide: etiam hæc in fabula,

Alia prætermisit omnia, Iunonem atq; Iouem,

Mixtionem nebule, Centaurum, et nomen Centauri,

Et rotæ torturam, dicit autem Centaurorum res,

Quamquam frigide etiā hæc dicit, digna et Palæphato,

Philosopho Stoico, et splendide nugantibus:

Indigna autem Tzetze, indocto præſide.

Dicit enim tauros agrestes propinquasse Theſſaliæ,

Regionem atq; segetes uehementer ledentes:

Iuuenes autem quosdā fortes, tergis equorū conscensis;

Contra tauros excurrisse, punxisseq; stimulis illos.

Eminus uerò quosdam rusticos, hos contemplatos,

(Nondum enim erant celetes equites, sed in curribus)

Currentes, dixisse: Centauri in regione nunc uidentur.

Interrogatos autem, quales Centauri essent,

Dixisse, mortales equis mixtos, tauros stimulis insectari

Hæc quidem Palæphatus. Tzetzes autem tibi dicit,

Centotaurus, nō Cētauros ex eo quod stimulet tauros.

Dicit tunc et Celetas fuisse cognitos.

Quos enim, inquit, Palæphate tu Centotaurus dicis,

Contemporaneos fuisse intellige mihi exercitui Grecorū.

Et quomodo non erant Greci celetes cogniti?

Celete atq; celetes erant cogniti tunc,

Et ante Grecorum exercitum cognita ea quæ celetum.

Centauri autem contemporanei quod sine exercitui,

Audi, ne dubita, Tzetzes non meminit.

Ixion et Centaurus, atq; Centauri filij

- Τῆτοι ἐν τῷ ἱξίονος, οἱ παῖδες τῷ λοῦταύρῳ,
 Ἐκ τῷ αὐτῷ ἱξίονος ἐκ γυναικὸς νομίμης
 Υἱὸς δὲ ὁ πειρίβοος, ὃ παῖς ὁ πολυποίτης,
 440 Οὐ μὲν γὰρ τοῖς ἑλλήσι, ἔγνω παλαίφατέ μοι,
 Ὅπως ἴσθ' αἴεις, καὶ λαλαῖς ὁδὸν ἡκιδωμόνως.
 Ἀνδρὶ δ', καὶ μαῖθανε πάντα σαφῶς ἐκ τ' ἐτ' ἔσ,
 Σύν περ, καὶ πᾶς βαλόμενος, ἐκ ἀπαικὸς γὰρ τῷτο,
 Εἰ τις ἐν βίῳ ψεύδοιτο, μανθάνειν οὐ τῷ ἄδῃ,
 Καὶ γέρω, καὶ φιλόσοφος, καὶ στωικός τυγχάνῃ.
 Ὅτι μὲν ἐπυρόλῃσι τὸν πρὸν δόρυ ἱξίω,
 Γράμμα ἐστὶ τῶν ἀλφῶν, καὶ ἡ φυγὴ πατρίδος.
 Δία δ' οὐτ' αὖθις μὴ τὸν νῦν, μὴ τὸν ἀδράτος,
 Μὴ δ' ἐπὶ τὸν φλυαρὸν ἐκείνου τῶν ἑλλήνων,
 450 Μὴ δ' ἄνδρ', μὴ ἄλλου, μὴ δ' ἐπὶ τὴν εἰσαρμόνῃν,
 Μὴ δ' ἄλλο σημαινόμενον ἀδράτος, δία δ' ἄλλα.
 Δία δ' οὐτ' αὖθις νόμισον τινὰ τῶν βασιλέων.
 Τὸν περὶ γὰρ πάντας βασιλεῖς, δίας οἱ περὶ ἐκάστην,
 Ἀπὸ τῷ βῆλῳ τῷ διός, αἰγυπία βασιλείας.
 Κἄν τῷ ἀδράτος τῷ διός, ὡς βασιλεῖς ποιεῖντος.
 Ἀν γὰρ εἰς πέμπτον λέοντος μοῖραν ἡλὸς ὄντος,
 Ἐκείναι καὶ ζῆς ἐφυσθεῖ, πᾶς ὁ τεχθεὶς τῷ τότε,
 Ἡ βασιλείαν ἐσχέον, ὃ τεφανηφορία.
 Ζῆς γὰρ τις βασιλεὺς, ἱξίονα ἡδαιρία,
 460 Οὐδ' ἐπὶ τῷ ἡρᾷ γυναικὸς, ἥτοι τῷ βασιλίδος,
 Ἡρᾷ δ' ἡ ἡδαιρία μόνος, ἡ δ' ἡσά τῶν σωφρόνων,
 Τῷ τῆς αἰσθῆς ἐλεξεν ἀνδρὶ, ὃ δ' ἀπὸ τῶν ἐκείνῃ,
 Ὡς ἡρᾷ ἡδαιρία μόνος αἶσαν, νεφέλῃν ἡλὸς.
 Ἐπὶ δ' ἱξίω συμμιγείς, ἡδαιρία μόνος κῆρ γόνος,
 Ἀνθρώπων δυνάμειος, ἡδαιρία μόνος λαχόντα κλῆσι.
 Κούτα μόνος ἐπιθέτως ἡδαιρία μόνος, τοῖς αἰσθῆς. (γὰρ)
 Οὐδ' ὡς τῶν τῶν κούτα μόνος, κούτα μόνος ἐχέει
 Ἀλλ' ὡς ἐκ δῆλῃς γονηκτῶν, κούτα μόνος ἐφάν τῶτον.
 Κούτα μόνος ἱξίω αἶσαν γὰρ, τῶν ἐπὶ τῷ δῆλῃς,
 470 Ἐκείνους ἐπὶ αἰσθῆς, ἡδαιρία μόνος κλῆσι.
 Οὐδ' ἀγνοεῖς τῷ αἶσαν ἡδαιρία μόνος δῆλῃς.
 Ἡδαιρία γὰρ, παλαίφατε, λέγοντος τῷ μωσῆος,
 Ὡς ἡ θυγάτηρ φαραὼ πρὸς ποταμὸν κατέβη,
 Αἶσαν παρπορεύοντο τῶν ἡδαιρία, καὶ δῆλῃς.
 Ἀλλὰ ταῦτ' ἐπὶ μὲν ὄντι, ἱξίονα δ' ἐκείνους,
 Ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τροχῷ δῆλῃς σιδερέν,
 Γοινηκτῶν, ἀπέναντι τῷ ἀδαιρία γὰρ.
 Τὸν ἡδαιρία τὸν ἱξίονος ὄντος, καὶ νεφέλῃς,
 Τὸν ἐπιθέτως κούτα μόνος, ὡς ὄντα πᾶσα δῆλῃς,
 480 Τόποις τοῖς ὄντι, πᾶσι, νέμειν τῷ ἱξίονος δῆλῃς.
 Ὁ δῆλῃς καὶ ἱξίονος, καὶ γυναικὶ πρὸς γὰρ μόνος,
 Γαῖας τεκνῶν ὄντι, βραχέως, ὡς ἀδαιρία πρὸς ῥώμῃν,
 ἱξίονος τοῖς μαγνηκτῶν, μὲν γὰρ μόνος πᾶσι,
 Συμμιγνόμενους καὶ αὐτῶν, πᾶσι, ὡς λέγει,
 Αἰσθῆς καὶ ἀπενεφέτω, καὶ μίξαι δ' ἡδαιρία,
 Ἀλλὰ συγγινόμενος οὐδ' ἐγγινόμενος,
 Στρατὸν ἐπὶ τῷ θαναστῶν, ἐξιδεῖν ἐκείνους,
 Ἐποχόμενους βετῆλῃς ἱξίονος τῶν μαγνηκτῶν,
 Ὡς μνημονοῦν καὶ χρυσός, ὡς κατ' ἐπος λέγει,
 190 Γαῖας μὲν πᾶσι, τοῖς πᾶσι, ὡς ἀδαιρία μόνος,
 ἱξίονος βετῆλῃς, καὶ πᾶσι, ὡς γυναικὶς,

Ανδρῶν

Tertij ex Ixione, filij ipsius Centauri,
 Ex ipso eodem Ixione, ex coniuge legitima,
 Filius erat Pirithous, cuius filius Polyportes,
 Qui una cū Græcis militavit. nouisti Palephate mihi
 Quod mentiris, atq; loqueris nihil exacte.
 Audi uerò, ac discè omnia aperte ex Τζετῶ,
 Τῷ, atq; omnis uolens. non absurdum enim hoc,
 Si quis in uita falsus fuit, discere apud inferos:
 Et si senex, et si philosophus, et si Stoicus sit.
 Quod quidem combussit socerum Ixion,
 Res est uera: atq; fuga patriæ.
 Iouem autem hic non mentem, non ærē intellige,
 Neq; deum nugacem illum Græcorum,
 Non cælum, non solem, neq; satum,
 Neq; aliud signatum astrum, Iouemq; alia:
 Iouem autem hic intelligito aliquem regem.
 Priscos enim omnes reges Ioues olim uocabant,
 A Belo Iouis Aegypti regis filio.
 Atq; à stella Iouis, tanquam reges procreante.
 Si enim in quinta leonis parte, sole existente,
 Illic et Iupiter inuētus fuerit, omnis qui generatur tūc
 Vel regnum habuit, uel coronæ gestationem.
 Iupiter igitur quidam rex, Ixionem lustrauit.
 Cuius Iunonem uxorem, siue reginam,
 Amavit expiatus. illa autem cum esset pudica,
 Hoc indicauit uiro. ille uerò non fidens illi,
 Vt Iunonem, ornauit seruam Nephelen nomine:
 Cui Ixion congressus, Centaurum parit filium,
 Hominem deformissimum, Imbrum appellatum,
 Centaurum autē adiectiue uocatū hoc modo: (enim:
 Nō tanq̃ taurorū stimulatorē, centotaurum oporteret
 Sed tanquam ex aura natū, centaurum dixerūt hunc.
 Pungens enim Ixion auram, hoc est seruam,
 Illum procreauit. Imbrum sortitum nomen.
 Non ignoras autem, Auram significare seruam,
 Audierunt enim (Palephate) dicentem Mosē,
 Vt filia Pharaonis ad fluuium descendit,
 Auræ autem consequebantur illam, et seruæ.
 Sed hæc quidem sic. Ixionem autem illum,
 Rex in rota cum uinxisset ferrea,
 Excrucians occidit, impietatis gratia.
 Imbrum uerò Ixionis filium, atq; nebula, (ue,
 Illū adiectiue dictū cētaurum, uelut qui esset filius ser-
 In loca circa Pelium pascere equas mittit.
 Qui domo comparata, atq; iunctus uxori nuptijs,
 Filios generans non breues, neq; imbecilles robore,
 Equis Magnesijs mixtus in Pelio,
 Commixtis et ipsis, non, Pindarus ut inquit,
 Turpiter et indecentissime, et mixtione stratum,
 Sed simul exercitatus cū his qui gymnasiū exercebāt,
 Exercitum equestrem mirandum educabat illos,
 Inuēctos Thessaliæ equis Magnesijs,
 Quorum meminit et oraculū, sic ad uerbum dicens:
 Terra quidem omni Pelasgicum Argos melius,
 Equi Thessalici, atq; Lacedæmoniae mulieres,

Υἱοῦ

Viri

« Ανδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλὸς ἀρεθύσης.

« ΑΛΛ' ἐτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείμονες, οἱ τὸ μεταξὺ

« Τίρυνθος νοῦνσι, καὶ ἀρκαδίας πολυμήλου.

« Ἀργεῖοι λινοβάρκηες, κοῦτρας πόλεμοιο.

δ' ὡ μεγα- ὕμεις δ' αἰγίεις, ὅτε τρίτοι, ὅτε τέταρτοι

ρεῖς Οὐτε δ' δουλοκαταίοι, ὅτ' οὐ λόγῳ, ὅτ' οὐ ἀριθμῷ.

συνήσεις

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΞΙΠΠΟΥ ΣΚΥ-

θικῶν. 274.

ΔΕΞΙΠΠΟΣ ὁ φιλόσοφος, μύσθης ὡς ἱαμβλίχης,

Πολλὰ μὲν σωματεγράφατο καὶ ἑτοῖρα βιβλία,

Εἰν τῷ σὺν ἐντυχῶν τῷ εἰς ἱατρονομίας.

Εγγράφη δ' καὶ σκυθικά, ἀ μέχει νῦν ὅν οἶδα.

Καὶ ἑτοῖρα ὡς ἄρκαα, μόνον τὸ ἐρ δ' ἀνέγνω.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΙΡΑΜΕΙΩΝ ΤΕΙΧΩΝ. 275.

Τῶν ἀσυνήτων αὐάσας τις, δόρκετ' ὅτε κλῆσιμ,

Νέω τινὶ μοιχῶνται δι' ὄρω, σκυθικῶν.

Εγγυος γεγονῆα δ' τὴν φύλιν αἰδουμένη,

Τὸν μὲν σκυθικὸν ἀφαντοῖ. τιθεῖσα δ' τὸ βρέφος,

Εἰς τοῖς ἀγροῖς ἐκτίθει. αὐτὴ δ' αὐτὴν ἐκβάλλει

ἐπ' ὅρ Εἰς λίμνῳ τὴν τῷ μύριδος, ἥ ὑπὸ καὶ ἀπεπύργω

Σύρῳ γραφαὶ δ' λέγουσι, ἰχθυὺ αὐτὴν γονέειν

Ὀθον δ' ἐκτίθει τινῶν ἰχθυῶν σύροι.

ΑΛΛ' ἱατρον νῦν ἡμῖν, τὰ δόρκετ' ὅτε πλατύνει.

Τὸ δόρκετ' ὅτε δ' οὐ τοῖς ἀγροῖς βρέφος ἀπεπύργω,

Εἰ τῶν ποιμῶν τῶν ἰγγῶν, πρὸς τὸν τῶν γόνυ

χλωρῶ ἥ τυρῶ καὶ γάλακτι ξυνῶς ἐρεφτοτρόφω.

Ὡς εἶδον οἱ ποιμῶνες δ' τὴν ὑποπτόρας ἐλπίδας

Συνῶντας γάλα τὸ αὐτῶν, καὶ τὴν τυρῶν οἰκίαν,

Συνῶντας γάλα τὸ αὐτῶν, ὡς ὅρ ὅτι κλῆσις σίμματος,

Θαυμάσαντες ἀπὸ δόρκετ' ὅτε ἰδῶν τί δόρκετ' αὐτὰ.

Βλέποντες βρέφος θύλῳ δ' βασιλικῶν σπαργάνοις,

Εκτίθει τῶν τῶν πτόρων τρεφόμενον οἷς ἐφίλῳ.

ὁ καὶ λατῶν, ἀνέτρεφον ὅτι σίμματος, ὡς οἰκίαν,

Καὶ κλῆσιμ πατρὸν μάσσε, σεμίραμιν καλεῖται.

Ὡς αἶας δ' εἰς ὑποπτόρας γεγονότος κόρης,

Τῷ βασιλεῶς λογιστῶν δόρκετ' ὅτε τις τῷ νίνῳ,

Επ' ἀγέλων ἱατρονομίῃ, τῶν ἱππῶν, καὶ τῶν ἄλλων,

ὡς μόνον ἢ κλῆσις τῶν, διόδορος ὡς γράφει.

Ἰδῶν δ' τὴν σεμίραμιν, ἄρρητον ὅσον κάλλος,

Γαθοὶ καὶ λιπαρότεροι, καὶ δόρκετ' ὅτε μύθοις,

Εσχκε τὰ αὐτῶν συνῶν, λατῶν ἀπὸ τῷ σίμματος.

Ὡς αἶας καὶ ἀγέλων δ' πρὸς ἀπαν πεφυκῶν,

Καίγει καὶ πανσυμῶν, ὁ μύθος δ' ἐξ αὐτῶν,

Εἶχε, ψυχὴν τε καὶ ψαλμῶν, καρδίαν, πάντα.

Τῷ βασιλεῖ τὰ βέκτρα δ' νίνῳ πολιορκῶντι,

Μηδὸς δ' ἀνέμῳ δ' οὐσί, παρὰ τὸν προκανδαύλῳ,

Ὁ πρότραγος τῶν τράγων τε αὐτῶν τῶν ὅρ δόρκετ' ὅτε

Λέγει τῷ νίνῳ βασιλεῖ ὅτε σφειφὸς νίνῳ,

Εἰπὸς παρὶν σεμίραμιν, ἥ ὅρ σιν συντεῖ μοι,

Εἶχε αὐτὴν βέκτρα πρὸς βραχίον ἐκπορθεῖν οὐτὰ χρόνον.

Καὶ δὴ καὶ μεταστῆλλοντα τὸ γυναικῶν, συνῶν.

ἢ δ' πολλὰ διασπῶντα ὁ δὲ μέλλουσα βαίνειν,

Γρῶτον ἐμπαυῖντα ὁ δὲ πολλὸν οὐτε χροτάως,

Κωλυμένην ἀλέας τε, καὶ ὁ μύθος δ' ἐκπορθεῖν,

Καὶ τὸν φορῶντα ἄρρητον γινώσκοντα ῥαδίως,

Εἰτ'

Viri autem qui bibunt aquam pulchrae Arethuse.

Sed amplius etiam his sunt meliores, qui regionem inter

Tirynthum habitant, atque Arcadiam pecorum uberem,

Argivi lineas thoraces habentes, stimuli belli.

Vos autem Aegieses neque tertij, neque quarti,

Neque duodecimi, neque in ratione, neque in numero.

DE DEXIPPI SCY-

thicis. 274.

Dexippus philosophus, mystes qui fuit Iamblichi,

Multos quidem conscripsit et alios libros,

In unum autem incidi, qui est in Categorias.

Scripsit autem et Scythica, quae hactenus non novi,

Et alia, ut dixi: solum unum non cognovi.

DE SEMIRAMEIS MVRIS. 275.

Asyriorum quaedam regina, Derceto nomine,

Adolescenti cuidam concreditur ob amore, Syrisco.

Grauida autem facta, rumorem uerita,

Syrisco quidem tollit. cum peperisset autem infantem,

In agros exponit. ipsa uero seipsam projicit

In lacum Myridis, ubi et praefata est.

Syrorum autem scripturae dicunt, piscem ipsam factam esse.

Vnde nec comedunt quosdam pisces Syri. (dere. 510

Sed relinquendum nunc nobis ea, quae de Derceto, exten

Dercetus autem infantem in agris abiectum,

Ab ouilibus proximis, columbarum genera

Caseo atque lacte admirabiliter educabant.

Vt uiderunt autem pastores. alatos fures,

Rapientes lac eorum, atque caseos similiter,

Cum gregum duce suo, cui nomen Simmas,

Admirantes profecti sunt uidere quid facerent cum his:

Vident infantem foemellam regis in fascijs,

A nutricibus alatis, ut dixi, educari.

Qua cum accepisset, educavit Simmas tanquam propriam,

Et nomen imposuit, ut Semiramis uocaretur.

Formosa autem uehementer facta puella,

Regis curator uenit quidam Nini,

Ad armentorum inspectionem equorumque, ac aliorum,

Cui Menonnis nomen erat, Diodorus ut scribit. tudine

Cōspicatus autem Semiramin, ineffabili praedita pulchri

Suadendo, precandoque, ac donis praeterea innumeris,

Adeptus est hanc uxorem, acceptam a Simma:

Formosam uero, atque solertem ad omnem rem existentem, 520

Atque admodum industriam, consultricemque dextram,

Habuit animam atque uitam, oculum, cor, omnia.

Rege autem Baetra Nino obsidente,

Nihilque perficere ualente, praesens Procandaules,

Ille Protragus hircorum omniumque, quae in posterioribus.

Dicit Nino regi, o coronifere Nine,

Siquidem adesset Semiramis, quae coniunx mea est,

Haberes utique Baetra breui expugnata tempore.

Et sane accersunt mulierculam statim.

Illa autem multum spacia itineris factura,

Primum excogitauit uestem artificiosissimam,

Prohibituiam estus, atque imbrium existentem,

Et quae gestantem prohiberet cognosci facile,

540

Sine

ἔτ' ἐκ τῶ γένους τῶν ἀνδρῶν, εἴτε γυνὴ τυγχάνῃ,
καὶ πρὸς τὸ πρᾶτ' αἰῶνα ὅσα τις πρᾶτ' αἰῶνα θέλοι,
οὕσαν ἐκείνῳ τὴν πολλὴν τῶν ἄγων ἀκινήτων.
τί τὰ πολλὰ; πεπρόθυμον ῥᾶσα βακτερίῳ πόλιν,
ἐξ ἀπομάχῃ φάραγγος, σὺν τοῖς κρυμνοτάτοις,
εὐθέως ἀνδρὶ πύσασα τῶν ἄλλων μαχομένων.

550 Ὁ βασιλεὺς ὁ νῖνος ἢ τῆς διελθείας τῷ κάλλει,
τὸν κόρασφόρον μόνον ἐκείνης σωσύνει τινι,
πρῶτον ἐδόκησε πεθεοὶ ταύτῃ αὐτῷ δωρεᾶσαι.
Ὁ βασιλεὺς ἢ οὐδὲν αὐτῇ αὐτῆς ἐδίδου,
τὸ ἑαυτῆς θυγάτριον, σωσαίναν ἡλαυμόνῃ.
τῶν ἢ δυσχοραίνοντος, ἀποτυφλῆν ἠπάει.
Μοῖνοις ὅτω τολυπόρην ἑσῶς φρονῶν ἐκ λύπης,
ἀγχοῦν πνίξας ἑαυτῇ ἐξήγαγε τῆ βίῃ.
Νῖνος δ' ἐκ σεμιράμιδος γονήσας τὸν νινύαν,
καὶ μετ' ὀλίγον τεθνηκώς, εἰς τὴν βασιλείαν

560 αὐτῇ τῇ σεμιράμιδι, καὶ τῷ ἡνὶ νινύαν.
Ἡ ἢ τὴν πολυθρύλλητον ἐκτίσσε βαβυλῶνα,
ἐν μυριάσι τεχνιτῶν διακοσίων ὅλας.
ἐκτίσσε ταύτην ἢ οὐκ αὐτῷ καὶ μόνῳ,
ἀπὸ ὅπῃς τῆς πλίνθου μόνῃ, ἢ ἀπὸ λίθων ὅσων.
Ὀπλῆν ἢ πλίνθον γίνωσκε, τὴν βύσαλον ἡλαυμόν.
τὸ βαβυλῶνος κτίσμα γὰρ ὑπὲρ ἕχρον ἐκ βυσάλου.
ἀντὶ δ' ἀσέβους, ἀσφαλῶν εἶχον ἐγκυκλοσμένῃ.
Ἡ πᾶσα ἢ περὶ μέτρον ὑπάρχει βαβυλῶνος,
στάδιοι τετρακοῖοι ἐξήκοιτα, κτησίαι.

570 κατὰ ἢ ἐλάττωρον αὐτὸν, καὶ τὸς μετ' ἀλεξάνδρου,
καὶ κατὰ τὸν διόδωρον αὐτὸν τὸν σιελόρδι,
τετρακοῖοι ἐξήκοιτα καὶ πέντε ἢ σταδίων.
κοκκιανὸς ἢ κάσιος διωμ, γραφαῖς λατίνων,
τετρακοσίων ἐγράφε ταύτην σταδίων εἶναι.
Ἡρόδοτος δ' ὁ συγγραφεὺς ἐν μύσαις ταῖς οὐνείαις,
καὶ ὁ φιλόγραφος αὐτὸς ἐν βίῳ τυανέως,
σταδίων ὀγδοήκοιτα σὺν τοῖς τετρακοσίοις.
ὑψὸς πονηνοτόργου τεχνῶν, κατὰ ἡττοσίαν,
ἀλλοις πονηνοτόργου φάινται ἢ ἡττοσίας

580 τῷ τρέτῃ ἀντιθέσει συγγραφεὶ τῶν ἐτόργων,
τίς εἰς ἀπὸ ἐγράφε περὶ τῆς βαβυλῶνος.
τετρακοσίων γὰρ αὐτὸς ἐξήκοιτα σταδίων,
ῥᾶσαν αὐτῆς περὶ μέτρον ὑπάρχει διαγραφῆ.
οἱ δ' ἄλλοι παρὰ ξανθοῦ πλέον καὶ πλέον ταύτην.
Ὁ περὶ τὴν περὶ μέτρον γὰρ ἐλάττω τὸ μήκος,
οὐκ ἀν' μακρόν τῃ δέοντος παρῆσαν τὰ ὑψῆ.
ἀλλ' ὅτε ταῦτα ἴσως μόν' κατέδιδον ὁ ἡττοσίας,
ἦσαν ἐξ ηνοτόργα τὰ ὑψῆ τὰ τῶν πύργων.
καὶ δὴ πονηνοτόργα τότε τεχνῶν τὰ ὑψῆ.

590 ὑπὸ πολέμων καὶ σεισμῶν δ' ἴσως καταπύθοντα,
ὑσφόρον αὐτὸ ἐλάττω, καὶ πῶς μετ' ἀλεξάνδρου,
κατέδιδον, ὅτω ταπεινὰ τῶν ὀργῶν τὰ ὑψῆ,
ὡς πρὸς πύργων ἐλάττωσι μάλιστα ποσὸν λαβόντα.
ῥᾶστα τῆς βαβυλῶνος δ' ἐν κατὰ τινος τὸ τέχος,
ἐξ ἀγμάτων ἐκπᾶσι μοι τρεῖς ἢ κατ' ἐτόργους.

Μέσον τῆς βαβυλῶνος ἢ ρεῖ ποταμὸς σύφρατος,
ὡς πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ τὴν ἐκτολὴν ποιεῖται.
πρὸς μέρος ἢ ἐκτόρῳ τῇ ποταμῷ σύφρατος,

Βασιλεῖα

Sive ex genere uirorum siue mulier esset,
Et ad agendum omnia quæcunq; agere quis uellet,
Existentem illam uestem expeditissimam.
Quid multa? expugnauit facile Bactriorum urbem,
Ex prælii experte ualle, cū præcipitiorū scansoribus,
Statim cum ingressa fuisset, alijs pugnantibus.

Rex Ninus autem huius illeceus pulchritudine,
Corniferum Menenim illius coniugem
Primum existimauit persuadendū, hanc sibi ut donaret.
Rex autem coniugem pro hac dabat,
Suam filiolum, Sossannam uocatam.
Illo autem indignante, excæcare minitabatur.
Menensis sic deinceps cū excessisset mente, ex tristitia
Strangulando suffocans seipsum eduxit e uita.
Ninus autem ex Semiramide generans Niniam,
Et post paulum mortuus, dimittit regnum
Ipsi Semiramidi, et filio Ninie.

Ille autem famosam condidit Babylonem,
Myriadibus artificum ducentis in uniuersum.
Condidit hanc autem anno, et solo
E coelo latere quidem, non e lapidibus existentem.
Coelum autem laterem scito, quem Besalum uocamus.
Babylonis extructio enim fuit ex besalo,
Pro calce uero asphaltum habuit illitam.

Omnis autem circuitus fuit Babylonis,
Stadiorum trecentorum sexaginta, Ctesie. (drum,
Secundū uero Clitarcho ipsum, et eos qui post Alexan
Et secundum Diodorum ipsum Siculum,
Trecentorum sexaginta et quinq; stadiorum.

Coccianus autem Cassius Dion, scripturis Latinis
Quadringentorum scripsit hanc stadiorum esse.

Herodotus autem historicus in Musis nouem,
Et Philostratus ipse in uita Tyanei,
Stadiorum octuaginta, cum quadringentis. (siam.

Altitudo quinquaginta passuum, murorū, iuxta Cte ulnarum

Alijs quinquaginta cubitorum. uidetur autem Ctesias
Tætetæ ueriores describere, quàm alij:

Saltem in ijs quæ scripsit de Babylone.

Trecentorum enim ipse sexaginta stadiorum

Omnem illius perimetrum esse describit.

Alij autem augent plus et amplius hanc.

Qui igitur circuitum minuit longitudine,

Non longe ab eo quod deceat, auxit altitudinem.

Sed quando hæc æquæ quidem conspexit Ctesias,

Erant sexaginta ulnarum altitudines turrium,

Et sanè quinquaginta ulnarum murorum altitudines.

A bellis atq; commotionibus autem fortè deiectas,

Postea uidelicet Clitarcho, atq; omnis post Alexandrū

Conspexerunt sic humiles ulnarum altitudines, (tes.

Velut ad cubitorū diminutionē uix quātitatē accipien

Latitudine autē Babylonis erat, iuxta aliquos, murus

Sex curribus equitabilis: tribus autem, secundū alios.

Mediū autē Babylonie perlabitur flumē Euphrates,

Ad meridiem autem fluxum facit.

Ad partem autem utraq; flumī Euphratis,

Υἱ ἢ Regia

Βασίλεια ἐνύδριζο λαμπρῶς ἐξεργασμένα,
 Κάτωθεν ὡς τὸν ποταμὸν ὅλοις ἐγκυρμυμένας,
 ἔχοντα τὴν διαβάσιμ, ὡς θαυμαστὸν παρέχον.
 Ἐκ δὲ τῶν σεμιράμιδος συγκατασκευῶν προχόντων,
 εἰς ἑκάστης ἐγένετο τὴν τάχως ἐπιστάτης,
 ἑνὸς καὶ ὁ πόραιτοβροσάδιν ἐτιζομένη.
 ἔχεις τὰ σεμιράμιδα τέχνη σοι γεγραμμένα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΤΕΙΧΙΣΤΟΝ ΕΙΝΑΙ

τὴν σπαρτίαν. 305.

Π Ἄλλαι μὲν σπαρτιάται τε, καὶ γοῖν τῶν λακωνῶν,
 κάλλιστα λογιζόμενοι σοφὴ τῇ διανοίᾳ,
 ὡς ἄνδρες φύλακας τεχνῶν, ὡς τῶν ἀνδρῶν τὰ τέχνη,
 τοῖς ὅλοις, καὶ τοῖς σώμασι, ταῖς μάχαις ἐπυργνόντο,
 τὰ τέχνη δὲ τῶν πόλεων πολλάκις παρήνυντο.
 μή πως θαρρύντες ἐπ' αὐτοῖς, ραγῶν ὅλῳ ὅπλῳ
 ποτὶ καὶ τίς τῶν στρατηγῶν μᾶλλον φρονῶντες πάντες,
 γυμνὰς ἀσπίδας αὐτοὺς τὴν φύλακας ἴδωσι.
 ὅπως ἐπαγρυπνῶντες τὴν φυλακὴν ποιοῦνται,
 καὶ μὴ θαρρύνοντες αὐτοὺς, εἰς ὕπνον ἐκτραπῶσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΗΣΕΜΟΥ, ΤΟΥ, ΒΟΥΣ

βοῆσαι, καὶ ταῦρος θρηνῆσαι. 306.

Χρηστὸς δὲν πόρτιφρονες ὡνσαντίνων πολίταις,
 αὐτὸ τὸ βῆς βοῆσαι τε, καὶ ταῦρος δὲ θρηνῆσαι.
 ἐκ τούτων γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τὸν καὶ συμφορὰς, καὶ φόβος.
 ὡς δὲ ἀμετράριθμοι στρατοὶ ἀλαμανῶν, καὶ ἄλλων,
 κατὰ τῆς πόλεως αὐτῆς ἔλθον τῆς ὡνσαντίνων.
 καὶ πᾶσι ἐπὶ κλίβανον ἡλιασσηφαῖς, πορθέσεις,
 καὶ πάντες ἦσαν ἐκπλαγῆς, καὶ τῶν ὀνειροφόβων.

Τῷ τότε καὶ ὁ σύζυγος τὸ μεγαλειουργῆσαι,
 δευτέρῳ μὲν τοῖς στρατοῖς ἐκείνοις τοῖς ἀπείροις,
 καὶ τοῖς λογοποιήμασι, τοῖς μυθοπλασματικοῖς,
 ἀναπλασάσας τῆς ψυχῆς ἐκείνης τὰ τὸ φόβος,
 ὅναρ δὲ δύνῃσιν ὄρα τὰ προτιθευλημονά,
 τὴν ὡνσαντίνων πρῶτα μὲν πλίνθινον ἔχειν τέχνης,
 πόρτι βοὸς δὲ ἀγοράν, ἥτοι πρὸς βῆρ τὸν τόπον,
 ἐδοκεν βλέπειν καὶ στρατὸν, καὶ πλῆθος πανοπλίας.
 περὶ τὸν ταῦρον δὲ αὐθροπορὶ ἀσθήμονον ὑπερόχρην,
 συμπλακνύοντα χεῖρας τε, καὶ σὺν θρηνῶν βοῶντα.
 τὸτο ἰδὼσα, πρὸς αὐτὸν ἐμύλυνσε τὸν τρέψιν,
 ἐσχάτης εἶναι συμφορὰς τὸτο λογιζομένη.
 ὁ δὲ τέχνης τὸ πλίνθινον, ἡλεπῶν γῆς ἀφθονίαν,
 καὶ ἔτος σύφορᾶτα ἔφην τῇ ὡνσαντίνων.
 ἴσεν τὴν σύφορᾶν δὲ τὴν τότε οἱ παρόντες.

πανοπλίας Τὸ πανοπλίαν δὲ πολλὰς πόρτι τὸν βῆρ ὑπάρχειν,
 καὶ τὸν ὑπερόχρην αὐθροπορὶ τὸν ὄντα πρὸς τὸν ταῦρον,
 εἶπε γνῶναι πλήρωμα χρυσῶν τῶν θρηνῶν.
 τὸ βῆς (λέγω) βοῆσαι τε, καὶ ταῦρος δὲ θρηνῆσαι.
 πολλὴν ἀλλ' ἔχ' ὡς ὀνόμαζαν οἱ πόρτι νοῦσι φόβος,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ συμφορᾶσι πᾶσι καὶ πολλοῖς.
 καὶ ἀκροῦ πανοῦσας, καὶ διδάσκει καὶ ἄλλοις,
 ὁ τρέψιν (λέγω) ἐμοὶ δὲ τὰ διδάσκει.
 βῆρ μὲν ἡμεῖς τὴν θρηνῶν τὴν βῆρ ἡλεπῶν,
 καὶ καὶ τὸν ταῦρον πᾶσι, καὶ μόσχον, βῆρ ἡλεπῶν.
 ταῦρον ὡς δὲ βῆρ τὸν ἀρσῆνα ἡλεπῶν,
 τὸν ταῦρον τὸτο δὲ ἰταλὸν ἡλεπῶν οἱ λατῖνοι.

Ἡ βῆς

Regia constructa erat splendide fabricata;
 Infra lectum flumij testudinibus absconditis
 Habens transitum, ut admirationem prebeat.
 Ex Semiramidis autem consiliarijs magnatibus;
 Vnusquisq; fuit muri praefectus
 Vnius, et non amplius, stadij extructi.
 Habes Semiramia moenia tibi descripta.

DE EO, QVOD SINE MOE-
 nibus sit Sparta. 276.

Ο Lim quidem Spartiatae, et genera Laconum,
 Optime ratiocinati sapiente cogitatione,
 Quod uiri custodes murorum, non uirorum muri,
 Armis, atq; corporibus, pugnis turres fabricabant,
 Moenia autem urbium saepe despiciebant:
 Ne forte fidentes in ipsis, quietem haberet armorum.
 Olim et aliquis ducum magis prudentes omnes
 Nudos scutis sine custodes sinerent,
 Ut uigilantiorem custodiam agerent:
 Et ne fidentes ipsis, ad somnum se uerterent.

DE ORACVLO, BOS CLAMA-
 bit, et taurus eiulabit. 277.

Ο Raculum erat iactatum Constantinopolitanis,
 Hoc ipsum, Bos clamabit, atq; taurus eiulabit.
 Ex hoc autem sinxerunt, et calamitates atq; timores,
 Quod immensi numeri exercitus Alemanorum atq; alio-
 Contra urbem ipsam uenerunt Constantini, (rum, 620
 Et ab omnibus sperabantur effusiones, populationes,
 Et omnes erant stupidi, atq; in somnijs turbabantur.

Tunc et coniunx Megaletarchi,
 Terrefacta exercitibus illis infinitis,
 Atq; sermonibus fictis, fabulose compositis,
 Effingente animo illius ea quae sunt timoris, (erant,
 Per insonnium uisa est uidere, quae antea rumore sparsa
 Constantini urbem primum quidem latericium habere murum,
 Circa bouis autem forum, siue ad bouem locum,
 Visa est uidere et exercitum, atq; copias armatas, 620
 Circa taurum autem hominem sedentem moestum,
 Constrepentem manibus, atq; eiulatum emittentem.
 Hoc autem conspicata, indicauit Tzetze,
 Vltimam esse calamitatem hoc arbitrata.
 Ille autem murum latericium, fructuum terrae abundantiam,
 Atq; annum uberrimum dixit urbi Constantini.
 Scitis autem fertilitatem quae tunc fuit, quicumque adfueris.
 Illud uero, armaturam multam circa bouem esse,
 Atq; moestum hominem existentem ad taurum:
 Dixit esse sinem oraculorum diffamatorum,
 Illius dico, Bos clamabit et taurus eiulabit:
 Verum non ut intellexerunt ij qui intelligunt timores,
 Sed ad utilitatem omnibus nostris ciuibus.
 Et audi Augusta, atq; doce etiam alios:
 Tzetzes (inquiens) me sic ista docet,
 Bouem nos quidem feminam bouem uocamus:
 Quauis taurum aliquando, atq; uitalum, bouem appellemus.
 Taurum autem proprie, bouem marem uocamus,
 Taurum autem hunc Italum uocant Latini.

Bos

650 Η βῆς ἢ ἡμετέρῃ ἢ, ἔγερ ἢ ὠνευσαμένην,
 ἢ ἐκ τῶν ταύρων ἰταλῶν ῥωμαίων ἐκτισμένην,
 ὀπλῶν παντοίων γέμῃσα, βρωμάτων, στρατομάτων,
 βοῆσαι τὸ πολέμικον ἡσυχία τῶν ἀντιπάλων.
 Ὁ ταῦρος ἢ ὁ ἰταλός, στρατὸς ὁ τῶν λατίνων,
 καὶ ὡχρήσεται τῷ πολλῷ τῷ φόβῳ, καὶ θρηνήσει,
 ἂν βασιλεὺς ὁ περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς λόγοις.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝ-
 τος, θαί σοι ἐπ' ἄλλοφι, ὅτι ὁ
 χιλιάσεως. σ. ο. η.

Ὅ γὰρ σοι ὁ ἐπ' ἄλλοφι, ὅτι ὁ χιλιάσεως,
 χρῆσμός ἐστι τῶν ἐπὶ τῶν ὠνευσαμένων.

660 Ἐπεὶ ἢ τὸν ἐλυσσάμενον, καὶ συμφρόντως,
 ὀναρ φανούτα γυναικὶ τῷ μεγαλειότητι αἰσχύ-
 οῦναι σοι ὁ ἐπ' ἄλλοφι, ἢ τῶν ἀντιπάλων.
 ἴσως γὰρ αὐτὸς τὸς ἡμᾶς τῶν συνειτῶν εἰρήνην,

χ. ο.
 οὐ τῇ ὠνευσαμένην.

οἱ ῥήτορες αὐτῶν δὲ οἱ δὲ οἱ ἐπ' ἄλλοφι,
 τὸ βοᾶν βοῆσαι, πῶς λέγεις, καὶ ταῦρος ἢ θρηνήσει,
 εἶναι ἐπὶ συμφρόντι πολέμικον ὠνευσαμένην.

670 Οὐ λέγει ἐπὶ τῶν χρῆσμός πορὶ τῆς ὠνευσαμένης,
 οὐαί σοι ὁ ἐπ' ἄλλοφι, ὅτι ὁ χιλιάσεως;
 ἵνα γὰρ μὴ προφύξῃ τις τὸν ἀπολογίαν,
 λύσιν τῶν ἀντιπάλων, φθῶναι ἐκποινάμενον,
 λύσας καὶ τὸν ἐλυσσάμενον, καὶ συμφρόντως τότε.
 εἰπὼν γὰρ τῷ τῶν ὠνευσαμένων τῶν βασιλεῶν,
 οὕτω ἐλυσσάμενος νόμιμοι, καὶ πόλεος συμφρόντως,
 τὸ βοᾶν βοῆσαι, αὐτὸ καὶ ταῦρος ἢ θρηνήσει,
 καὶ τὸ, θαί σοι ὁ ἐπ' ἄλλοφι, ὅτι ὁ χιλιάσεως,
 οὕτως, ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ ὡς αὐτοὶ νοῶσι,

680 Μὴ ἐν μόρῃ ἐπὶ ῥῆμα θά, τῆς θρηνώσεως,
 δύο μόρῃ τῶν λόγων ἢ, ὁ ἀντιστοιχίαν, καὶ αἰ. ἢ.
 Ἡτοι, ὠνευσαμένην πόλιν, καὶ ἢ χιλιάσεως,
 ἀλλὰ χιλιῶν ἐσθλὸν χρόνον ἡσυχίας,
 ὁμοῦ ὡς, καὶ θρηνῶν σοι, ἀλλὰ χαρὰ ἐσέται.
 ἵνα μὴ ῥῆμα ἐπὶ ῥῆμα, καὶ πλεονάζειν, καὶ πλεονάζειν,
 καταλυθῇ πρὸς ἡμᾶς τοῖς ἡσυχίας, καὶ πλεονάζειν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΕΙ Δ' ΟΡΑΟΤΕΡΩΝ
 ἀνδρῶν φρονέοντες ὁρῶντες.

Ὁ πλοῦτος ὡς μὴ ὁ νέος στρατιώτης,
 Ἡτοι, πολέμικος ὁρῶν, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν φέρειν,
 καὶ ἀναγκαστικῶς ἢ ὀπλοῦς πᾶς νέος.

690 Τὸς νέος ἢ ὁ ὁμοῦς δεικνύων ἡσυχίας,
 οὕτω ἡσυχία ἐπὶ ῥῆμα τῇ γάμῃ ἡσυχίας.
 αἰεὶ δ' ὀπλοῦς ἀνδρῶν φρονέοντες ὁρῶντες.
 τὸν ὀπλοῦς ἀνδρῶν γάμῃ ἢ φρονέοντες ὁρῶντες.
 οἷς δ' ὁ γάμῃ μὴ ὁμοῦς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ὀπλοῦς.
 ὁ δὲ ὁμοῦς, ὁ γάμῃ μὴ ὁμοῦς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ὀπλοῦς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ
 τεμπῶν. σ. π.

Τὸν θεσσελίαν γίνωσκε, μὴ τὸν θεσσαλονίκην.

ὁπλοῦς

Bos igitur nostra, nempe urbs Constantinī,
 Quæ ex tauris Italīs Romanis condita est,
 Armis omnifarijs plena, cibis, exercitijs,
 Cantabit classicum contra aduerarios.
 Taurus autem Italus, exercitus Latinorum,
 Et pallefcet multo timore, atq; eiulabit,
 Si regis non obtemperarit potentis sermonibus.

DE ORACVLO DICENTE, VAE
 tibi septemcollis, quia non millenos
 ages. 178.

Vae tibi o Septemcollis, quoniam non millenos ages:
 Oraculum fuit alterum Constantinopolitanis,
 Quemadmodum et hoc, bos clamabit et taurus eiulabit.
 Quoniam autem hoc solui probe atq; utiliter,
 Somnium uisum a xori Megaletæ archi:
 Vae tibi autem septemcollis, erat ex repugnantibus.
 Fortè enim ad nos quidam ex familiaribus dixerat,

in urbe Constantinī,
 priuauit ex sacrilegis.

Rhetores ætherij arbitrantur præfecto,
 Illud, uoce clamabit, qui dicis, et, taurus eiulabit,
 Esse ad utilitatem urbis Constantinī?
 Non dicit aliud oraculum de urbe Constantinī,
 Vae tibi Septemcollis, quoniam non millenos ages?
 Vt igitur ne proferat quis huius defensionem,
 Solutionem obiectionis occupando feci,
 Soluens et hoc optime atq; utiliter tunc.
 Dicens enim somnium hoc ei quæ uiderat,
 Sic pulcherrime intellige mihi, atq; urbi utiliter,
 Illud, bos clamabit, atq; illud, taurus autem eiulabit:
 Et illud, uae tibi Septemcollis, quoniam nō millenos ages:
 Sic inquam intelligant, non ut ipsi intelligunt,
 Non unam partem, aduerbium, uae, eiulatus,
 Sed duas partes orationis, et negationem, atq; αἰ uero,
 Siue, Constantinopolis etiam si non millenos ages,
 Sed mille intra annos destrueris:
 Tamen non uae et luctus tibi, sed gaudium erit,
 Vt maior extruaris, et amplius splendeas,
 Destrueris ad bonum ijs qui destruent te.

DE HOC, SEMPER AVTEM
 armatorum uirorum mentes pen-
 debant. 179.

Hoplotos proprie quidem, iuuenis miles,
 Siue bellicosior, ex eo quod ferat arma.
 Magis autem abusiue hoplotos, omnis iuuenis.
 Iuuenes autem Homerus ostendens mali consilij,
 Sic ad uerbum scripsit in tertio Iliadis,
 Semper autem iuniorum uirorum mentes pendebant.
 Contrariam sententiam autem inquit de senibus:
 Quæ autem senex aggreditur, simul ante ac retro
 Inspicit, ut quam optime cum utrisq; fiat.

DE THESSALICIS
 Tempis. 180.

Thessaliam mihi scito non Thessaloniceam,

Hoc loco op-
 rare licet ex-
 emplar inte-
 grum, non li-
 buit autem
 quicquam uel
 omittere, uel
 addere.

liberis

λαμπρῶν
 θῆκη
 καταλύσει

Ωσπερ τινὲς νομίζουσιν, ἡ δὲ γὰρ νῦν καὶ ἵστω ἐπορ,
 Πολλὰ νῦν καὶ μὴ καὶ ἵστω ἢ, διὰ ἀμαθυσθῶν.
 Χώραν τὴν θεσσαλίαν ἢ συνεντικλῶ μοι νόει,
 Φθίας καὶ φαρσαλίας ἢ λαρίδος, καὶ τρικάλων,
 Δημοστριάδος, ἰολκί, καὶ γλαφυρῶν, καὶ φοίβης,
 Καὶ πόλεων ἐτῶν ἢ χώρα ἢ θεσσαλία.
 Τέμπη ἢ, καὶ ἰωλκί, καὶ θεσσαλικά, καὶ ὄρη,
 ἃ πλεονὲς διένοτον ὁ ποταμὸς ἐκρέων,
 Καὶ μέσος ἢ φορέμενος ῥῶν κατασφύρει τῶν.
 Ο πλεονὲς δὲ ὀνόχορος, καὶ τσπορχαῖρος, καὶ ἄλλα,
 Καὶ σαλαμβρία παρ' αὐτοῖς βαρβαροῖς ἰδιώταις,
 Εἰς πῶτα μὲν οὐ πλείωσιρ ὀνόμασιρ ὑπαρχέ.
 Εἰς γὰρ τὰ θεσσαλικά ποῖα τυγχάνει τέμπη.
 Εἰ γὰρ ἢ καὶ ἵστω ἐρεκα τὰ τῆς θεσσαλονίκης.
 Καὶ γὰρ ἐβαρβαρώθησαν οἱ πλείους σχεδὸν γίαις,
 Βίβλεις ἀναγινώσκουσιν τῶν παλαιῶν ἰδιώταις.
 Ως τόπος, χώρας, πράγματα γινώσκουσιν σαφιστάτως,
 Καὶ θησαυροὺς ἀρρύνειν λόγος σοφῶν παντοίων.
 Τῶν ἀμαθῶν κατὰ τῶν ἢ πλοῦν λαβὴν θάλασσαν
 Μὲν τὸν νῦν προσέχουσιν, καὶ ἱεραπηνισμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΝΤΕ ΦΙΛΟΙ, ΚΑΙ
 μέναι ἐπὶ χρόνον. σ π α.

Τὸν ὀδυσεὺς ὁ μῦθος τῇ βῆτα ῥαφωδία,
 Φοβεῖ παρηγορημένον τὰ πλεῖστα τῶν ἐλλείπων,
 Καὶ καταστρέφει, ἡ δὲ λῶν βραχυτάτην πρὸς χρόνον,
 Εὖς ἀν' ἐκπορθῶσι τὴν πόλιν τὴν τῶν τρώων.
 Σύντομον ἢ τὴν πόρθησιν εἶναι τῆς τρώας λέγει,
 Λέγων σημαῖα, τὰ δὲ τῶν πρὸς φανόντα,
 Καὶ μάλιστα τὴν λέγος ἢ τὴν ἐπὶ τοῖς σημείοις.
 Ταῦτα ὁ μῦθος ὀδυσεὺς ἐλλείπων στρατῷ λέγει.
 Εἰ γὰρ τῶν φίλων ἢ τινὶ ταῦτα ἐπὶ λέγω,
 Προτρέπων τῶν πρὸς μικρὸν ἐγκαταστρέφει χρόνον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΣ ΔΕ ΜΗΘ' ΑΥΤΟΥ
 νοέω, μήτ' ἄλλα ἀκούω. σ π β.

Ο Γοιότης ἡσιόδοις πρὸς ἀδελφὸν τὸν πέρσιον,
 Καλὸν, φησὶν, ἀφ' ἐαυτῷ νοεῖν τινὰ τὸ πρέπον.
 Καλὸν καὶ, ὅς τῳ λέγουσι τὸ δέον ὑπακούει.
 Ὁς ἢ νοεῖ δ' ἀφ' ἐαυτῷ, ἢ ἄλλῳ ἐκμανθάνει,
 Οὗτος ἐστὶ φανότατος, τῶν ἀπαγορευμένων.
 Ταῦτα μὲν ὁ ἡσιόδοις πρὸς ἀδελφὸν τὸν πέρσιον.
 Αὐτὰ μὲν χρυσάμωρος λαγῶν ἐξ ἡσιόδοις,
 Φίλων τινὶ καὶ μαθητῇ προσφυστάτως εἶπον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΕΡΡ' ΕΚ ΝΗΣΟΥ
 βάσιν, ἐλγχιζε ζώντων. σ π γ.

Εἰς αἰολίαν ὀδυσεὺς ἀνέμοις ἐξωσμένος,
 Νῆσος ἢ αἰολία ἢ ῥηγίω ἰταλίας,
 Αἰωθεῖς ἐλέως τε, καὶ οἰκτιρῶν αἰόλων,
 Εγκατακλείδους οὐ δυνάμει πάντας λαβὴν ἀνέμους,
 Εὖς ἢ μόνῳ πνέοντι, ὅς ἢ πρὸς πατρίδα,
 Ἐπὶ καταρράβῳ μνηστῆς οὐτολῆς αἰόλων,
 Ὑπνῶσας πρὸ τῷ πτότορον φθάσαι πρὸς τὴν πατρίδα,
 Ελυσαν δ' ἰθακήσιοι ἀπὸ τῶν τῶν ἀνέμων,
 Μετὸν αὐτὸν νομίζουσιν χρημῶντων πεφυκέναι.
 Αἰας δ' ἐκπνέσας ἀνέμος, τὴν βάλκον ἐγρόβει.
 Καὶ τότε πάλιν ἤγαγε τὴν ναὺν εἰς αἰολίαν.

Αἰόλος

Quemadmodū quidā arbitrantur, atq; ego nūc ludens
 Sæpe et non ludens uerò, propter indoctiores. (dixi,
 Regionem autē Thessaliam contentiuā mihi intellige,
 Phthiæ atq; Pharsaliæ autē, Larissæ, et Tricalorum, 700
 Demetriadis, Iolci, atq; Glaphyrorum, et Phœbæ,
 Et urbium aliarum quoq; regio Thessaliæ.
 Tempe autem, et ualles Thessaliæ, atq; montes,
 Quæ Penæus interfecat fluius effluens,
 Atq; medius delatus fluentum attrahit horum.
 Penæus autem, Onochonus, et Spercherus, atq; alia,
 Et Salambria apud ipsos Barbaros idiotas,
 Vnus fluius pluribus nominibus est.
 Nouisti et Thessalica qualia sint Tempe,
 Ego autem ludens dixi de Thessalonice, (rijs studijs, 710
 Etenim in barbariē degenerarunt cōplures tumultua-
 Libros legentes antiquorum haudquaquam,
 Ut locos, regiones, res, cognoscant apertissime, (ris,
 Et thesauros hauriāt, sermones sapiētum omnis gene-
 Sed imperitorum cauponum plicæ Labyrinthi simili
 Soli mentem adhibentes, atq; fucæ.

DE HOC, DV RATE AMICI,
 et persuerate ad tempus. 281.

Vlysses Homerus in secunda Rhapsodia,
 Inducit adhortantem turbas Græcorum,
 Atq; tolerare iubentem breuissimum ad tempus,
 Donec depopulati fuerint urbem Troianorum: 720
 Ereui autem depopulationem futuram Troiæ dicit,
 Dicens signa atq; portenta his præuisa,
 Et uatis rationes autem super his signis.
 Hæc apud Homerū Vlysses Græcorū exercitui dicit.
 Ego autem amicorum alicui hæc uerba dico,
 Adhortans hunc paulisper tolerare tempus.

DE HOC, QVI VERO NEQVE
 per se intelligit, neq; alium audit. 282.

Poeta Hesiodus ad fratrem Persam, (quod decet.
 Pulchrū est, inquit, à seipso intelligere quempiam, et
 Honestū etiā, quicumq; dicetū quod deceat, obtēperat. et
 Qui autem non intelligit à seipso, neq; ab alio discit, 730
 Hic est pessimus desperatorum.
 Hæc quidem Hesiodus ad fratrem Persam.
 Quibus quidem usus et ego ex Hesiodo,
 Amico cuidam atq; discipulo ingeniosissime dixi.

DE HOC, AVFER TE EX IN-
 sula cito, pessime uiuentium. 283.

N Aeoliam Vlysses à uentis expulsus,
 In sula autem Aeolia Rhegij Italiæ,
 Dignus habitus misericordia atq; clemētia ab Aeolo,
 Conclusos in utre omnes accipiens uentos,
 Vno autem solo flante, qui reducebat in patriam,
 Postquam negligens fuit præcepti Aeoli, 740
 Quod dormisset antequam perueniret in patriam,
 Soluerunt Ithacesij utrem uentorum,
 Repletum ipsum arbitrati pecunijs esse.
 Omnis autem cum efflasset uentus, mare turbabat,
 Et huius rursus nauem duxit in Aeoliam.

Aeolus

Ἄλλος τὸν ἑταῖον, καὶ ἐργάζεσθαι πρὸς πάντας,
 Λέγων, ἔχ' ἡ κατέδωκα σύμπαντας τὰς ἀνέμους,
 Ἐνὰ δέ σοι τὸν πρόσφορον ἔασα πνέειν μόνον·
 Τίς ἡ αἰτία τῆς σφοδρῆς τῆς πρὸς ἡμᾶς, μοι λέγε.
 750 Εἰ μὴ πα πατρὶον γέγονας παρήκοος, ὡς εἶπον.
 Ἐρρ' ἐκ τῆς γῆς τοιοῦτον φανώταται τῶν ζώων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΝΗΡΙΟΣ ΤΑ ΕΤΟΙ-
 μα λικῶν, ἀνέτοιμα διὰ
 κα. σπδ.

Τίνας τυγχάνει τὸ ρητόν, ἐκ λήθης παρεστῶν,
 Εἴτ' ἔρ' ἐξ ὀδυσείας γε καὶ ἔσθ' ὅμως,
 Εἴτ' ἔρ' ἐτέρης ποιητῆ. βίβλος γὰρ ὡς εἰ δὴς,
 Εἴτε καὶ τρεῖς, ἢ τέσσαρας, στίχοις ἐμοῖς συγκρούσῃ,
 Καὶ ἀργαλέον μοι ἐστὶν θεῶν ὡς πάντα λέγειν.
 Εἰκὸς ἢ καὶ λαυθαλέθαι τίνων εἰσὶ τὰ ἔπη.
 Ἐμῶς γὰρ ὁ χρυσοῦρρος ἢ μάχεται τῇ λήθῃ.
 Τίως ὁ νῦν σαφές αἶος καὶ ἔσθ' ὅμως ἐκείνους,
 760 Μῶρος εἰ, λέγοντος ἐμὲ τῶν, ὅτι ἔγραψα τὰς,
 ὅτι παρὰ τὰ ἔτοιμα κέρδι σὺν ὀφφινίῳ,
 Ὑψίστης ἐλπίσι ποιηθῶς, ἐκτρέχεις τῆς πατρίδος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΟΙΜΑΙΝΕ, ΡΥ-
 πσι, δάσους, ἵνα τὰς δύο
 γυναικας. σπδ.

Ἐξ Ἰουδαίας ἱκανὸς εἰς μεσοποταμίαν
 Ἠλθε, πρὸς Λάβαν, ἀδελφὸν αὐτῷ μετὰ τὸν ῥέβηκκας,
 Ἐπὶ χρόνους ποιμαίνων ἢ τὰ ποιμνία ἐκείνου,
 Λείαν πρὸς γάμον ἔλαβε τῶν τῶν θυγατέρων,
 Ὁφθαλμῶσαν ὅσαν τε, καὶ χρόνῳ πρεσβυτέραν.
 Οὐ τὴν ῥαχὴλ τῶν νύμφων ἢ καὶ συμπεφωνημῶν.
 Ἰαλὼς ἐπ' αὐτὴν δούλῳσεν, ὅτι χρόνους σὺν τοῖς προτέροις,
 770 Καὶ τὴν ῥαχὴλ ἡγάγετο γάμοις, τὴν ποθεμῶν.
 Εἰ θέλας καὶ τὸ γόνος ἢ τὸ τοῦ μαθεῖν μοι, μάθε.
 Ὁ ἀδελφὸς καὶ ὁ πατὴρ, ὅσαν γοῖ τῇ θέρρῃ.
 Καὶ αἶψα πρὸς τὸν αὐτῶν, ὅσπερ καὶ πρῶτος θήσας,
 Υἱὸν τὸν λῶν καταλπίων, μελχὰ ἢ θυγατέρα,
 Τὴν λῶν πρὸς γάμον ἔλαβε μελχὰ πατὴρ ὁ θεός.
 Τῇ σύρῳ καὶ ἑβραίων ἢ κηπίου διαλέκτῳ,
 Μελχὰ δὲ δούλῳ βασιλεῖσαν, ὁ μέλχος βασιλεῖα.
 Ἐκ τῆς μελχὰ γούνηκον παῖδας πατὴρ ὁ θεός
 Ἄλλους πολλὰς, καὶ βασιλῆα σὺν τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις.
 780 Ὁ βασιλῆα γεγόννηκε Λάβαν ἢ καὶ ῥέβηκκας.
 Ἐκ τῆς ῥέβηκκας, Ἰσαὰκ, Ἰσάκ, καὶ ἱκανὸς δι.
 Ὁ ἱκανὸς δούλῳσεν ἢ τοῖς δισεβδίμοις χρόνους,
 Τὴν λῶν ἔσχε καὶ ῥαχὴλ τὰς Λάβαν θυγατέρας,
 Καὶ ζέλφαν, καὶ Ἰλὴν βάλλαν ἢ, ἴστωρ ποιμνίας ὄσας.
 Ἀσπὸρ βαλῶν, ἐξέβαλε Λάβαν κατὰ εἰρήσας.
 Ἐρρ' ἐκ τῶν δύο γυναικῶν ἔχεις τὴν ἰσορίαν.
 Ἀνδρέας ὁ τῆς κρήτης ἢ κανόνι τῷ μεγάλῳ,
 Δίον εἶπεν τὸ ποιμαίνει, καὶ δάσους ἢ μόνον,
 Ὅπως πρὸς γάμον λάβης μοι τὰς δύο τὰς γυναικας,
 790 Καὶ πύκνους, προσέθει. το. τὸ πῶς, εἶπεν ὅτι ἔχω.
 Πύκνους καὶ γὰρ τὸν ἱκανὸν τὸ σὺν ὀφφινίῳ ὅτι οἶδα.
 Πύκνους ἢ λείας, ζέλφας τε, ῥαχὴλ τε, καὶ τῆς βάλλας.

ΠΕΡΙ

Aeolus hunc conficatus, atq; iratus decenter,
 Dicens, nonne ligavi universos ventos,
 Vnum autem tibi opportunum permisi flare solum?
 Quae causa reversionis ad nos, mihi dic,
 Nisi omnium fuisti inobediens quae dixi?
 Ausu te ex insula deinceps, pessime hominum.

DE HOC, FATVVS QVI PA-
 rata linquens, imparata prosequi-
 tur. 284.

Civis sit dictum, ab oblivione detractus sum:
 An igitur ex Odyssea fuerit Homeri,
 Siue alterius poetæ. libros enim quasi duos,
 Siue ex tres, uel quatuor, pectoribus meis abscondo,
 Et difficile mihi est dei instar omnia dicere.
 Par aut est etiā obliuisci, quorū sint carmina. (Iliuione.
 Mercurius enim aurea uirga insignis, nō pugnat cū ob
 Interim tamen mens clarissima mansit carminis,
 Stultus es, dicente me ei cui hæc scripta sunt,
 Quod prætermittēs parata lucra tuorū officiorum,
 Frigida spe fretus, excurris à patria.

DE HOC, PΑΣCE, LVCTARE,
 serui, ut duas mulie-
 res. 285.

EX Iudæa Iacob in Mesopotamiam
 Venit, ad Laban fratrem suæ matris Rebeckæ.
 Septem uero annis pascens greges illius,
 Leam in nuptias accepit, huius filiam,
 Cæcutientem, atq; tempore seniore: 28
 Non autem Rachel iuuenem, atq; promissam. 29
 Sed alius septem cum seruisset annis cum prioribus, 30
 Et Rachel duxit in nuptias cupitam. 31
 Si uis autem ex genus hoc discere à me, audi.
 Habram atq; Nachor erant filij Tharræ,
 Atq; Aram prior ipfis, qui ex primus moritur,
 Filium Lot relinquens, Melchan autem filiam,
 Quam accepit in nuptijs Melchan Nachor patruus,
 Syrorum atq; Hebraeorum autem * sermone
 Melcha significat reginam, Malchus autem regem.
 Ex Melcha genuit filios Nachor patruus,
 Alios multos, ex Bathuel cum multis illis.
 Bathuel autem genuit Laban ex Rebecka,
 Ex Rebecca autem, Isaac, Esau, atq; Iacob.
 Iacob autem cum seruisset bis septem annis,
 Leam habuit atq; Rachel, Labanis filias,
 Et Zelpham atq; Ballan, harum famule quæ erant.
 Quas petens, eiecit duodecim patriarchas.
 De duabus uxoribus habes historiam.
 Andreas autem Cretensis in Canone magno,
 Cum debuisset dicere, Pasce atq; serui, solum,
 Ut in nuptias accipias à me duas uxores:
 Et luctare, addidit. quomodo autē, dicere non possum.
 Pugillatorem etenim Iacob omnino non noui.
 Pugillatorem autem Lee, Zelpha, Rachelq;, ac Ballæ.

ZZ

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΥ ΓΑΡ ΑΡΘ

δρυός εἰ σὺ, οὐδ' ἀπὸ πέ-

τρως. σ π γ.

Οἱ παλαιοὶ ἀπλῶς αὐτοὶ τελευτῆς τῶν ἀνθρώπων,
 Ἀπὸ δρυὸν τε καὶ πετρῶν ἐδόκουν γενεῶν ἔσθαι
 Γέντας, ὅσοι πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν ἡσάν ἀνθρώπων γέντας,
 Ως ὁ μῦθος τὸν ἑκτορα λέγουσι φέρει ταῦτα,
 Γέντας ἑλικάς, ὃ χρεῶν τὰ ἐκ δρυὸς καὶ πέτρης,
 Λέγουσι ἐμὲ, ὡς λέγουσι παρθένους τὴν καὶ νέοι,
 Παρθένους καὶ νεῶς ἵσταντες ἀλλήλους ὁμιλῶντες.
 Τὰ δ' ἐπὶ ὅπως ἔχουσιν, αὐτὰρ ὅσον ῥηθεῖν.
 Ὅν μὲν γὰρ πῶς ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης,
 Τῷ ὅσῳ ζῆμιεν ἄτε παρθένους, ἡθελός τε,
 Παρθένους ἡθελός τε ὁσὺν ἴσταν ἀλλήλους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΚΙΔΟΣ ΧΡΗΣΜΟΥ,

ὃ μέλει, τί λάβῃ καὶ λιπὼν φθῶν

ἐσχατὰ γαίης. σ π ζ.

Οὔτε ξέρεις ὁ πόρῳ ἐκείνους σφειφύρος,
 Στῶν βαρεῖ τε, καὶ περὶ σφαιφύρος ἀπείρους,
 Κατ' ἀττικῆς ἐστράτευσε, καὶ λαβ' ἐλλάδος πάσας,
 Φόβον ποιοῦν τοῖς ἑλλήσι, λαοὺς τοὺς αἰεὶ φύσας,
 Τὸν ἄβωρ θαλαττῶσας μὲν, ὅρος σπληνὸν καὶ μέγα,
 Ἑλλάσπονδον γαίῳσας ἢ διπλῇ γεφυρογίᾳ,
 Τότε λοιπὸν οἱ ἑλλήες διανῶς ἐπὶ σπληνῶν,
 Καὶ δὴ χρυσόμωλός μιν οἱ πόρῳ συμβουλεύουσιν,
 Ἐκ χρυσόμωλῳ ἦσαν βάκιδος χρυσόμωλός,
 ὃ μέλει, τί λάβῃ καὶ λιπὼν φθῶν ἐσχατὰ γαίης.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΜΟΥ ΣΙΒΥΛΛΗΣ,

λέγοντος, ἀνδρας οἱ βύζαντος

ἔδος λατάναια-

σιμ. σ π η.

Τινὲς μὲν τὸν λέγουσι χρυσόμωλόν εἶναι σιβύλλης.
 Οἱ δ' ἐκ τῆς ἡπειρώτιδος τῆς φαοννῆς ἐκείνης.
 Ἄλλος δ' ἐκ τῆς βάκιδος, ὅτος ἢ πόρῳ βύζαντιν.
 Εγὼ τῶν δύο ἢ χρυσόμωλόν μόνον τινὰ σιωάφας,
 Παλινδρομαί τῷ μαθητῇ, τῇ βύζαντιδι λέγω.
 Οτι ἢ δύο οἱ χρυσόμωλοι, τὸν βάκιδος προῖπον,
 Τοῖς ἀττικῆσι καὶ ἑλλήσι τότε προβιπνῶν ὡς αἰ.
 Οὗτος ὁ τῆς σιβύλλης ἢ χρυσόμωλος, ἢ φαοννῆς ἢ,
 Γλέων δὲ οἱ σιβύλλης ἢ, οὗτος βύζαντις,
 Καὶ πόρῳ διόγους ἢ ἐφοῖδαι, καὶ τῶν κω.
 Καὶ τὰ λοιπὰ ἐσώμων, λέξω μὲν ἢ βραχέα.
 Ὅτι τότε βιθυνῶν γαίῳν λυκοὶ οἰκίσαντες,
 Ζιυνὸς ἐπὶ φροσύνοισι, λαοὺς δ' ἐπιβήσιναι ἀνδρας,
 Ἀνδρας οἱ βύζαντος ἔδος λατάναια σιμ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΔΩΡΟΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟ-

φορ μὲν, πλὴν οἶον ποτὲ ἀδρα-

αῖμ προσλύνειν.

σ π θ.

Πῶς ἀδρααὶ προσλύνειν δῶρον θεῷ τὸν παῖδα,
 Καὶ ἀνοῖς λαβέσθαι, λατάναιον βανάνοις.
 Ἐνταῦθα ἢ ὁ μαθητὴς τὸν αὐτῷ πατρίδα,
 Ἡμῖν ὡμίοντα γραφαῖς, καὶ δῶρον ἀπὸ πάλαι.

ΠΕΡΙ

DE HOC, NON ENIM A QVER

cu tu es, neq; a petra. 286.

Antiqui simplicissimi existentes hominum,
 A quercubus atq; petris existimabant esse natos,
 Omnes quotquot ame ipsos erant ex hominum genere.
 Quemadmodum Homerus Hectorē dicentē inducit hæc,
 Ad Achillem, Non opus ea quæ ex quercu atq; petra,
 Dicere me, ut dicunt uirgines atq; iuvenes,
 Virgines atq; pubescentes, inter se colloquentes.
 Carmina autem sic se habent, si recte dicantur:
 Non enim sanè est a quercu, neq; a petra,
 Vt fabulantur uirgo atq; ephēbus,
 Virgo iuuenisq; fabulantur inter se.

800

"

"

"

DE BACIDIS ORACVLO, O SE

gnes, quid sedetis? qui superest, fugiat ad ex-

trema terra. 287.

Vando Xerxes Persarum ille coronifer,
 Classe graui, atq; pedestribus copijs innumeris
 Contra Atticā pugnauit, atq; contra Græciam omnem,
 Timorem incutiens Græcis, innouat naturas,
 Athon mare faciēs quidem monē asperū atq; magnum,
 Hellepontumq; terrā faciēs duplici pontis structura:
 Tunc deinceps Græci grauius ueriti,
 Et sanè oraculo admoniti de futuris,
 Ex adytis audiuerunt Bacidis sacerdotis, (terra.
 O inertes, quid sedetis? qui superest, fugiat ad extrema "

810

DE ORACVLO SIBYLLAE DI-

cente, uiros qui Byzantijs pa-

uimentum habi-

tant. 288.

Vidam dicunt hoc quidem oraculum esse Sibyllæ,
 Alij autem Epirotidis Phaennæ illius.
 Aliud autem erat Bacidis: hoc uerò de Byzantijs.
 Verum ego duorum oraculorum partes quasdam iungens,
 Retro currem discipulæ Byzantidi dico,
 Quia uerò duo oracula, quod est Bacidis, prædixi
 Atticis atq; Græcis tunc uaticinatum fuisse.
 Hoc Sibyllæ autem oraculum, aut Phaennæ.
 Magis uerò uidetur Sibyllæ, causa Byzantijs,
 Et de Diogene, Phæbo percita dicit, atq; Turcis.
 Et cætera dimittamus, dicamus autem pauca,
 Sanè tunc Bithynorum terram lupi habitabunt,
 Iouis consilijs, malum autem inuadet uiros,
 Viros qui Byzantijs solum habitant.

820

"

"

"

DE HOC, DONVM RECIPRO-

cum quidem, uerum quale olim

Habraam obtu-

lit. 289.

Quomodo Habraam obtulit donum Deo filium,
 Etiam auribus est manifestatum uulgatibus.
 Hic autem discipulis suum patrem,
 Nobis offerrem scripturas atq; dona misit.

830

DE

ΠΕΡΙ ΕΧΕΡΕΥΚΟΥΣ ΓΡΑΦΗΣ,

μυόπων τὸ ἵππων τὸ ῥῳμ, καὶ
ἀστράβης. σ 4.

- Ε**χεπυνκὴς, πανόλεθρος, καὶ τὸ πικρὸν ἰσχυρῶς,
 Ἐκ δούδρου πύκνης δ' ἔσχατον ἄμφω τὴν κλῆσιν
 Ἡ πύκνη γὰρ, ὡς σάφελος φύσις ὁ ναυκραΐτης (Ἰάβη)
 Γανολέθρος ἀλλοῖαι, τῆς κερυφῆς ὑπερβύς.
 Εχεπυνκὴς ἡ τὸ πικρὸν, ὅπῃ πυνκίαν ἔχει,
 Ἡτοι πυνκίαν πύκνης μὲν, δάκρυον ἢ πύκνης πύκνα.
 Ἐπιχύνκας μὲν ὑπερβύς ἔστιν, ὡς ἔφην.
 Ρητορικῶς ἢ καὶ δανῶς, δεικνύει γυνυκτάτην.
840 Λίξα τανυῦ χρυσάμονος, ὅτι τοῖς λόγοις ἔπορ.
 Ο μὲν ζητεῖται σοὶ γραφῶν ἔχεπυνκὴ σφαλῶναι,
 Ἡτοι γραφῶν ἔμφανισαν ἀποστολῶν πυνκίαν.
 Μύωφ ἔστιν ὁ οἶσρος ἢ, ζυῦφιον μικρὸν τι,
 Μεγίστας βλάδας ἢ βυοὶ πλάσας ἐπιφύωρ.
 Μύωφ ἔστι ζυῦφιον, ὡς ἔφην νῦν, ὁ οἶσρος.
 Ἐστὶ καὶ ἰόντρον ἐκ χαλκῶ, τῆς ἰσχυρῆς κινῶν τρέχειν,
 Γ' ὁρῶναι ἰππῶν κίμωνον, πρὸς ὃν ἢ διεμιμονῶν.
 Ἀστράβη, ξύλον ὀρθιον, τοῖς δίφροις τῶν ἀρμάτων,
 Εἰς ὃ ἐπικικύφασιν ὑψίχοι ἐλῶντες.
850 Ἀστράβη ὑψίχοι δ' ἔλαχε τοῖς παλαιῶς ἀνδράσι,
 Ὡς ἀστράβη καὶ ὀρθιον τὸν δίφρον τε τηρῶσα,
 Καὶ τὸν ὑψίχον αὐτὸν τὸν μὴ παροῖδ' αἰνῶν.
 Ὅπῃ οἱ βαρβαρότ' ὅροι καὶ ἀστράβη καλῶσι.
 Καὶ τὰν τὴν ἔγγιστα τρεχῶν λέγουσι πειθοκονοῖαι.
 Ἄλλοι ἢ βαρβαρότ' ὅροι, ἐκ τῶν σοφῶν ἀνθρώπων,
 Εἰδος τυγχάνει ἀρμάτων λέγουσι τὴν ἀστράβην.
 Σὺν ἢ τῷ δίφρῳ τὸ ὀρθιον ξύλον, ἀστράβην λέγει.
 Ἀστράβη καὶ ἡ σέλλα ἢ, ὡς ἀστράβη τηρῶσα,
 Τοῖς νότοις ἐγκιβέριαι τῶν ἵππων τὸν ἵππια.
860 Ἦν τὴν λῆξιν νῦν αὐτὸς φαίνομαι ἱεραμῶνος.
 Ἡ σέλλα ἢ, ἀστράβη τε, καὶ σέλλα ἢ, καὶ σέλλα,
 Καὶ ἵππων ὁ δῶλον, καὶ ἀφῆδρον, καὶ ἔδρα,
 Καὶ ἐφεστρίς, καὶ ἔδρα μύθια ἢ καλῶται.
 Ἡ ἐφεστρίς τυγχάνει ἢ καὶ ὑψίχοις ἱματίον.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ, ΤΟΥ ΛΕΓΟΝ-

τος, ἵπποι θετ' Ἰαλικά. σ 4 α.

- Π**ερὶ τῶν λόγων, χρὸς μὲν τὰς θετ' Ἰαλὰς τὰς ἵππους,
 Μένεται μὲν καὶ μέγιστος ἱστορικῶν τοῖς λόγοις,
 Ἀς ἱστορίας ἔγραψε γρηγόριος ὁ μέγας.
 Ἐπος δ' ὑπὸν, ἢ βραχὺ τῶν τῶν χρὸς μὲν εἰρήναι.
 Ὁ δὲ θεοδώριος ἐν βιβλῶν τῇ ἰδίᾳ,
 Ὡς θορακίαν ἔγραψεν ἐλλῆνων παθῶν δε,
 Δύο ἵππων ἐκ τῶν χρὸς μὲν, δονῶ μοι μνημονεύει.
870 Μνασείας ἢ ὁ πᾶσι τὸν αὐτὸν βιβλίους,
 Αὐτὸς φησὶ τὸν αἰγίους τὸν ἐν τῇ ἀχαΐᾳ,
 Τὸς αἰτωλῶν νικησάντας μάχῃ τῇ κατὰ στόλον,
 Ναῦν τότε πρυτανιόντων ποσειδῶν ἀναθεμνίσας,
 Καὶ ἐπαρθόντας ἐπ' αὐτῇ, πυνθῶναι δὲ τῇ νίκῃ.
 Τῶν ἐλλῆνων ἱεράτοις τελεσῶν ἐπ' αὐτῇ δέξασθαι.
 Τὴν ἢ πυνθῶναι πρὸς αὐτὸς τὰς αἰὶν φανῶναι,
 Ἀπὸ ἐν τῇ ἱερίᾳ προῶν ἱστορίας,
880 Οἷα παλαιῶς θετ' Ἰαλῶν ἵππων παρρησιασμένον.
 Οὐ γὰρ ἰδόντες ἔχαιμι χρὸς μὲν οὐθ' αἰδέ.

Ἐπεὶ

DE ECHEPEUCAE SCRIPTURAE,

Μυόπων, Hypocentris, et Astra-
be. 290.

- E**chepeuces, perniciosum et amarum propriè,
 Ex arbore picea habuit utrumq; nomen hoc.
 Peuce enim, ut Staphylus inquit Naucratiites,
 Prorsus interit uertice deciso.
 Echepeuces autem amarum, quod peuciam habeat,
 Siue amaritudinē picis quidē, lachryma autē tede pix.
 Echepeucis quidem propriè dictiones sunt, quas dixi.
 Rhetoricè uerò atq; uehementer, acerbitas dulcissima.
 Dictione modò usus, sic in orationibus dixi:
 Hic quidem querat tibi scripturam Echepeucē mittere,
 Siue scripturam insinuancem, nuncium amaritudinis.
 Myops est autē cestrus, animalculū parū quoddam,
 Maximas molestias bobus cum accefferit, infligens.
 Myops est animalculum, ut dixi nunc, cestrus:
 Est et stimulus ex ere, equos mouens ad currendum,
 Calcanei equitum positus, antrorsum autem ligatus.
 Astrabe, lignum rectum, in sellis curruum,
 In quo incumbunt aurige agitantē.
 Astrabe autem nomen sortita ab antiquis iiris,
 Velut inflexam atq; rectam sellam curulem seruans,
 Atq; aurigam ipsum, ne delabatur.
 Id quod et barbariores etiam astraben uocant,
 Et banc proximam rotis dicunt esse.
 Alij autem magis barbarè, ex sapientibus hominibus,
 Speciem esse curruis dicunt astraben.
 Tu autem sella rectum lignum, astraben dic.
 Astrabe autem et sella, uelut inflexum seruans,
 Humeri ut sedeat equorum eques.
 In quo dictione nunc ipse uideor usus.
 Sella autem et astrabe, atq; sella et selma,
 Et equestre hedolium, et aphedron, atq; hedra,
 Et ephestris et alia multa nominatur.
 Ephestris est autem et nomen uestimenti.

τὸ
παροῖ
δαίμων

ἐφ' ἡς
*

DE ORACULO DICENTE,

Eque Theffalicæ. 291.

- D**e dicente oraculo, Theffalas equas, (nibus.
 Meminit quidē et Maximus, historiarum in oratio-
 Quis historias scripsit Gregorius Magnus,
 Verbum autem nullum neq; modicum, oraculi dixerat.
 Theodoritus autem in libro proprio,
 Quem Therapiam inscripsit Græcarum affectionum,
 Duorum uerborū ex oraculo, ut mihi uidetur, meminit.
 Mnaseas uerò Optata in suis libris,
 Ipsos inquit Aegienses qui sunt in Achaia,
 Aetolos cum uicissēne pugna classica,
 Nauē illorū quinquaginta remorū Apollini dedicātes,
 Atq; elatos in ipsa, percunctatos fuisse de uictoria,
 Quibus Græcis meliores effēne fortitudine.
 Pythiam autem ad ipsos hæc uerba dixisse,
 Que in Ixionis prædixi historia,
 Qualia et illic de Theffalicis equis descriptis.
 Non enim putabam habere me opus oraculo hic.

τὸν πάντα

Zz 2

Postquam

Επεὶ ἡ προσφύγιστον τῶτον περὶ οὐτὸ αὐθι,
Καὶ νῦν αὐτὸς ἱκανῶς πάλιν μοι λεγομένη.

Ἡ γὰρ μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἄργος ἄμεινον,
Θρηίκαι ἱπποὶ θετρίαι καὶ λακεδαιμόναι ἡ γυναικες,
Ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὄλιγον ἡλιῶς ἀρεθίστης.
Ἀλλ' ἐτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείμονες, οἱ τὸ μεταξὺ
Τίρυνθον καὶ ἄρκαδιαν πολυμήλην,
Ἀργεῖοι λιθοκόρπες, λόντρα πολέμοιο.

Ὡς μὲν ἡμᾶς δ' αἰγιεῖς, ὅτε τ' ἐλθοῖ, ὅτε τ' ἐταρτοῖ,
γάρεις. Οὐτε δουδεναικάτω, ὅτ' οὐ λόγῳ, ὅτ' οὐ ἀριθμῷ.
Τῶτον δ' ἐφ' ὅλῳ τὸν χρῆσμον, ἱκανῶς ὅτω λέγεται
Μνασέας, αἰγιῶσι μὲν αὐτοῖς χρῆσμον δὲ θύλῳ.
Ὁ δ' ἡλιπύμαχος αὐτῷ τοῖς λόγοις ἀντιτίθωκεν,
Οὐκ αἰγιῶσι μὲν εἰρηκον, ἀλλὰ τοῖς μεγαρσύνισιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΚΟΥ ΣΙΛΦΙΟΥ, ἑρμῆς. σ 4 β.

Ἡ γὰρ κυρήναις σοι σιλήνῳ ἱστορία,
Τῷ πρώτῳ ἱεταὶ πίνακι, ἐκατοστῇ δεκάτῃ.
Ἐν τῷ δευτέρῳ ἱεταὶ ἡ, τεσσαρακοστογόνῃ.
Ἐκατοστῇ δὲ πάλιν ἡ καὶ οὐκ ἐκατοστῇ.
Καὶ σέβας ταῦτα, καὶ ἰδὼν, ἐκείθην ἀναλίσκω.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΕΡΟΣ ΚΕΛΛΕΡΟΥ. σ 4 γ.

Κελλερός ὁνομάσθαι τὸν ταχυνὲς ῥωμαῖοι,
Ἐκ τῆς κέλλορος τυρρήνῳ, ὅν κέλλορα ἐφ' ὅλῳ.
Λέγουσι γάρ, ὅτι ἰσχυρὸς τὴν ῥώμην τῷ ῥώμῳ,
Ῥέμος ὅτ' ἴσχυρὸς τὸ λείωμα διακασίῳ,
Ῥολλέας ὅν ὑπὸ ῥολλέῳ τὴν ἀφ' ὅλῳ ἱκανῶς.
Γίγνεται δ' ὑπὸ ῥολλέῳ, καὶ θήσκει ἱκανῶς ἐκείνῳ.
Οἱ δ' ῥολλέου λέγουσι κτάναι δὲ βολόντα.
Ἄλλοι δ' ἡ κέλλορα τυρρήνῳ, ταχύντα ἱκανῶς.
Οἱ δὲ κέλλας τῶτον, πέφουσιν οὐδὲν εἰς τυρρήνῳ.
Ἐξ δ' ῥωμαῖοι κέλλορας πάντας ταχέας ἱκανῶς,
Ἐγὼ δ' εἰρηκονόμους ἀγέῃσιν, καὶ παῖσιν,
Νοβρόν, βραδυνόμους ἀγέῃσιν, καὶ παῖσιν,
Ταχύντερον νῦν εἰρηκον ἱκανῶς καὶ ἱππῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΦΙΚΛΟΥ. ΕΡΡΗΘΗ

Ὁ οὐ τὰς πρὶν μβ.
σ 4 δ.

Φίλος δὲ φυλάκῃ παῖς, πατὴρ πρωτεσίλαος.
Ἰφικλὸς δὲ τῶν ὁ ἀνὴρ τῶν ὁ μολίμων τάχῃ,
Τοῖς μύθοις παρεγγέγραπται ταχύνων αὐτὸν πρέχων,
Μὴ ἱκανῶν ἀθέρως ἡ, καφότης τῷ δρόμῳ.
Αὐτὸν τῷ πρώτῳ πίνακι ταχύνων γυμνασίου,
Ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ, οὐδὲν τῷ καὶ δευτέρῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΡΟΝΙΜΩΤΕΡΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ καὶ νέστορος. σ 4 ε.

Περὶ τῶν, ὅτι φρόνιμος ὁ ὁδυσσεὺς καὶ νέστωρ,
Γὰρ ἀμφὶν ὁ ὁδυσσεὺς τὰς κατ' ἐπος λέγει.
Γὰρ τῷ ὁδυσσεὺς μὲν τῇ βῆτα ῥαφιδίῃ.
Ἡ δὲ δὲ τις εἰπικον ἱκανῶς ἐς πηλείον ἄλλον.
Ἡ δὲ πόποι, ἡ δὲ μὲν, ὁδυσσεὺς ἐδὲν ἔωρε,
Ἡ δὲ βολέας τ' ἐξήχων ἀγαθῶς, πόλεμον τε κορύσσω.
Γὰρ δὲ γὰρ τῷ νέστορος φρόνιμος ὁ ἀγαμέμνων,
Ἐν διαφόροις τόποις τε, καὶ ἐν οἷς ἡ μὲν.

Postquam autem commodissime illud incidit hic,
Et nunc illud audi rursus à me dictum.

Terra enim omni Pelasgicon Argos melius,
Equi Thessalici, & Lacedemonie mulieres:
Viri autem, qui bibunt pulchre aquam Arethuse,
Sed adhuc etiam his sunt meliores, qui inter
Tyrynthū habitant, atq; Arcadiā omnibus fecundam,
Argui limothoraces, stimuli belli.
Vos autem Aegienfes, neq; tertij, neq; quarti,
Neq; duodecimi, neq; in ratione, neq; in numero.
Hoc quod dixi oraculum, ad uerbum sic dicit
Mnaseas Aegienfibus quidem ipsis esse editum.
Callimachus autem ei sermonibus repugnans,
Non Aegienfibus inquit, sed Megarenfibus.

DE CYRENAICO SILPHIO, dictum est. 292.

DE Cyrenæo tibi Silphio historia,
Prima sita est in tabula, centesima decima.
In secunda autem; sita est quadragesima octava,
Centesima rursus autem, atq; nona, & decima.
Itaq; uertens hæc, & uidens, illinc repete.

DE HOC, BREVIOR ATQVE uelocior celeri. 293.

Celeres nominant ueloces Romani,
Ex quodā Celere Tyrrenho, quem Celcrem dixi.
Dicunt enim, quod condente Romam Romulo,
Remus huius frater structuram deridens,
Sæpe transfiliuit fossam conditam,
Cadit autem transfiliendo, & moritur in illa.
Alij autem, Romulū dicunt occidisse lancea percussum:
Alij uerò, Celcrem Tyrrenū, uelocissimum admodum.
Qui occiso hoc, fugit statim in Ethuriam.
A quo Romani celeres omnes ueloces uocant.
Ego autem ironice dicens urbanitatibus, atq; ludens
Segnem, tardigradissimum omnium municipiorum,
Celcriorem nunc dixi Celere atq; Iphiclo.

DE IPHICLO. DICTA EST autem & antea in priorib. 42.

294.

Iphiclus erat Phylaci filius, pater Protefilai,
Excellentior autem uir coeui celeritate.
In fabulis ascriptum est, spicas supercurrisse,
Nec confregisse tamen aristas, leuitate cursus.
Hæc in prima tabula est scripta,
In loco quadragesimo, cumq; hoc etiam secundo.

DE HOC, PRUDENTIOR VLYSSEI atq; Nestore. 295.

DE eo quod prudens Vlysses atq; Nestor,
De utrisq; Homerus hæc ad uerbum dicit.
De Vlysse quidem in secunda Rhapsodia:
Hic autem quispiam dixit, respiciēs ad proximum alium,
Papa, quam sanè innumera Vlysses bona fecit,
Consiliaq; imperans bona, bellumq; exornans.
De Nestore autem inquit Agamemnon,
In diuersis locis, & non in uno solo.

ἢ ἂν γὰρ ἴδῃ τι πᾶσι τοῖς καὶ ἀθλῶσιν, καὶ ἀπολλοῦ,
 930 τοῖς τοῖσι δέκα μοι συμφορὰς δέμοντες ἔον ἀχαιῶν.
 Τῷ κε τὰ χ' ἡμῶσιν πόλιν περιάμοιο αἰάντος.
 ἢ Χορσίμ ὑφ' ἡμῶσιν, ἀλλ' ὅσ' αἰετὶς, πρὸ βομόνῃ τε.
 Ταῦτα πόρῃ τῷ νεστοροῦ οὐκ ἰλιάδος λόγοις.
 Τῷ ὀδυσσεὶ αὖτε πάλιν ἢ πόρῃ αὐτῷ πρὸς λέγας,
 940 ὅς οἱ δὲ ἔνδον ὄρεται, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΝΕΣΤΕΡΟΣ

Ἰσοκράτης τῷ ῥήτορος, καὶ Διμητρίου
 τῷ φιληρέως. σ. 49.

Οἱσοκράτης ῥήτωρ μόνος, καὶ τῷ τέχνῃ γράψας,
 Καὶ ὁ θεόφραστος αὐτὸς, ὁ τύρταμος τὸ πρῶτον,
 Καὶ αὐτὸς αὐτὸς Διμητρίῳ ἐγραψα φιληρέα,
 Ἀπᾶντων μνημονέσθουσι θυλλῶνται τῶν οὐκ ἐβίω.
 Ὑπὸ γὰρ ἔτι ἑκατὸν ἀμφότεροι οὐκ ἐβίω
 940 Ζήσαντες, συντεγράφητο συγγράμματα μύθια.
 Οὐ μὴν λόγος βασιλικὸς, τέχνης, καὶ παρὰ νέους.
 Θεόφραστος συνέγραψε πάλιν τὸς χαρακτῆρας,
 Ἐπὶ τῷ ὑπαρχῶν ἑκατὸν, παρ' ἐξ οὗτος καὶ μόνος.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Ο ΜΩΜΟΣ ΠΑΝΤΑ

ὁρῶν, ἑαυτὸν ὕχ' ὀρᾷ. σ. 49.

Τὸν μῶμον καὶ τὴν λάμειαν, φασὶν οἱ μυθογράφοι,
 Τὰ τῶν ἐτόρων βλέποντας, τὰ ἑαυτῶν μὴ βλέπον.
 Ο μῶμος πῆραν γὰρ διπλὴν κατέχων οὐ τοῖς ὅμοις,
 Τὰ ἑαυτῷ κατόπιρ μόνος τῶν ῥάχων βασιλέως,
 Γαῖα ἢ τὰ ἀλλότρια ἐμπροσθεν φόρων βλέπει.
 Οὕτω τὸν μῶμον γράφουσι. τὴν λάμειαν ἢ πάλιν,
 950 οἵ κ' οἱ φασὶν τὸς ὀφθαλμοὺς κρύπτουσιν οὐκ ἀγγέλλει,
 Βλέπει μὲν μὲν τῶν ἑαυτῶν, ἔξω δ' ἐξέρχεται μόνος
 Τὸς ὀφθαλμοὺς τῶν ἑαυτῶν λαμβάνουσιν, πᾶν βλέπει.
 Λαμίας πρὸς γέγραφε τὰ πόρῃ τῶν λαμίας.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΣ ΕΜΑΣ ΦΑΛΛΑΙ-

νας, πολλὰ ἢ σημαίνει ἢ φάλλαινα. σ. 49.

Φάλλαινα τις ἔχουσι ἐστὶν, θαλάσσιος λυτῶσις.
 Γὰρ τὸ ἀλλεῖσθαι εἰς φῶς, φάλλαινα ἑκατόμω.
 Ἐκτὸς ἐξέρχεται γὰρ ὑπὸ τῶν καὶ θαλάσσης,
 Ἡλὶς θάλατταν βολαῖς. ταῦτα μὲν πόρῃ τῶν αὐτῶν.
 Ἐστὶ καὶ τὸ ζῶντιον φάλλαινα ἑκατόμω,
 ὁ τῶν λυγρῶν ἰπταται, καὶ τῷ πυρὶ ἢ θνήσκει.
 960 Γὰρ τὸ ἀλλεῖσθαι εἰς φῶς, καὶ αὐτὴν ἑκατόμω.
 Ἐν ἢ τοῖς εἰς λυγρῶν ἐμὴ ἐξέρχεται εἰς,
 Καὶ πόρῃ τῶν ἐγραψα τότε τῷ ζῶντι.
 Ἐστὶ καὶ ζῶντιον φάλλαινα ἑκατόμω.
 Φάλλαινα, ψυχή, ψυράτε, καὶ πυρᾶς μωρόσις.
 Ὅπως φασὶν ἑκατόμω τινες, καὶ ἑκατόμω.
 Τὸ τὸ ἢ βαβαλόπαπας τὸς οὐρανὸν ἐκ αὐτῆς,
 Πρὸς δ' ὅτ' ἐπιστόλιον ἐγράφη μωμοσκοπῶν.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΣΟΥΣ ΔΕ ΣΟΦΟΥΣ

τηλέφους ὑπὸ μωμοσκοπῶν. σ. 49.

Οὕτως ὁ βαβαλόπαπας μωμοσκοπῶν τοῖς αἰσ,
 Ἀφ' ἑκείνης οὐκ ἐκὼν ἐγράφησαν τῶν ῥήτων,
 970 αὐτὸς βαβαλῶς ἐγραψεν, ὡς δὲ ἑκατόμω.
 Εἰς πατριάρχην τὸν συνῆλθ', ἀπὸ φωνῆς εἶπε,
 Καὶ τῷ τῶν ἐγὼ φωνῆς εἶπε τῷ πατριάρχῃ,
 Βαβαί τῶν βαβαλῶν, καὶ τῶν αὐτῶν νοῖας,
 ὕχας.

Si enim, ὁ Iovis pater, et Pallas, atq; Apollo,
 Tales decem consultores essent Achivorum,
 Iam dudum forte cecidisset urbs Priami regis,
 Manibus nostris capta atq; vastata.
 Hæc de Nestore in Iliadis sermonibus.
 In Odyssea autem rursus de eo sic dicitur:
 Falsum autem non dicitur, admodum enim doctus est.

DE HOC, MAIORE PRAEDITVS
 memoria Iſocrate rhetore, atq; Demetrio
 Phalereo. 296.

Iſocrates rhetor quidem, qui et artem scripsit,
 Et Theophrastus ipse, qui Tyrtaeus antea,
 Quamvis pro ipso Demetrium scripsi Phalereum,
 Omnib. memoria excellentiores narratur his qui in uita.
 Cum uiuerent, scripserunt commemoraria innumera:
 Hic quidem orationes regias, artes, et admonitiones:
 Theophrastus autem conscripsit Notas,
 Annorum cum esset centum, præter unum, et solum.

DE HOC, MOMVS CVM OMNIA
 uideat, seipsum non uidet. 297.

Momum atq; Lamiam dicunt fabularum scriptores,
 Quæ aliorum sunt uidemes, sua non uidere.
 Momus enim peram habens duplicem in humeris,
 Quæ sua sunt, retro quidem à tergo gestat:
 Omnia autem aliena antrosum ferens uidet.
 Sic Momum pingunt. Lamiam uero rursus
 Domi dicunt oculos abscondentem in uase,
 Videre nihil suum: foras autem egrediens,
 Oculis suis acceptis, omnia uidere.
 Lucianus alicubi scribit de Lamia.

DE HOC, MEAS PHALLAENAS.
 multa uero significat phallæna. 298.

Phallæna quidem piscis est marinus cetæus,
 Eo quod saliat in lucem, Phallæna uocatur.
 Extra enim egressa aquas atq; mare,
 Solis oblectatur iactibus. hæc quidem de hac.
 Est et quoddam animalculum Phallæna uocatum,
 Quod lucernis aduolat, atq; igne moritur,
 Eo quod saliat in lucem, et ipsa uocata.
 In his autem quæ in Lycophronem à me sunt enarrata,
 Et de hoc scripsi tunc animalculo.
 Est et animal alterum Phallæna uocatum,
 Phallæna, Psyche, Psora, et Praustumor,
 Quod quidē dicitur communius quidā Candelosbestra.
 Hoc autem Bubalopapas quidam carpere non cessauit,
 Ad quem epistolium scriptum est momoscopum.

DE HOC, TVOS AVTEM SAPIEN-
 tes Telephos putasti. 299.

Iste Bubalopapas Momoscopus talia,
 Quæ utilitatis ergo scripta sunt uniorum,
 Ipse barbarè scripsit, ad instar comædiæ,
 In patriarcham Stypen, quæ nugaciter dixit,
 Et Telephum cerebrum dicens patriarchæ,
 Hæc barbariem atq; stupiditatem,

ὕχας.

Ζζ 3

Psychas

Ψυχας ἐμας, φθλλαναις τε, καὶ τὰ τοιαῦτα σύρει.
 Βύβαλε βυβαλόπαπα βαρβάρη λῆρα γράφω,
 Αριστοφάνης ἔγραψεν αὐτὴ ταῖς λωμωδίαις,
 * Σθένωρ δὲ ὄργῃς ἐκχέει τὸν τήλεφον.
 Εκεί δ' ἐμφαντικῶς τὸν καταχρηστικῶς ὄρω,
 Εδέξατο τὸν τήλεφον αὐτὴ τῷ ἐγνεφᾶν.
 Οτι δρᾶμα πεποιήκε τήλεφον συριπίδης,
 Οπόρ' αὐτὸς ὡς σαφὲρ οὐ λόγοις ἀνατρέπει.
 Ἀντὶ τῷ ἐγνεφᾶν δ' ἡ τήλεφον ὅτω λέγει,
 Ὡς τῷ τήλεφ' παρ' αὐτῷ δρᾶματος συρρομένῳ.
 Γῆ δ' δρᾶμα τὸν τήλεφον ἔγραψε πατριάρχης,
 Ὡς νῦν εἰπὴν σε βαρβάρη τήλεφον, ὡς ἐκείνος,
 Καὶ τὸν ἐγνεφᾶλον δοκᾶν λωμῶς τὶ τοῦ λέγειν.
 Ταῦτα γιγνώσκω ἀξία, ταῦτα πόρριπτα πάντων.
 Οὐ μὲν οἱ πυρραυσμένοι, καὶ φάλλαναι, καὶ ψυχαί.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΗΛΩΝ ΡΥΛ

κωμ. τ.

Νήλος ἀγνῶστος ποταμὸς ἐπ' αἰσώματος ἐκρέων,
 Καὶ γὰρ τοῖς πελαγίσμασι συρροῦν ἐκείνῳ πᾶσαν,
 Οὗτω τινὲς τε λαοπύμων καὶ πολυφωρῶν ἀτλῶν.
 Νηλῶς δ' εἶπον ρύκας ἐπιστολῶν νῦν λόγους,
 Νηλῶν, νηλῶν δ' ἡ γράφειν ῥυμάτων δέον,
 Καὶ σὺ αὐτοῖς νηλῶν δ' ἡ διὰ γραφῆς ἰῶτα,
 Ὡς ἐκλυθόντος, οὐ αὐτοῖς, τῷ ὡ τῶν νηλῶν.
 Νηλῶν τῷ νηλῶς δ', καὶ διφθογγῶν νηλῶς.
 Ὡς ἐκ νηλῶς, καὶ τῷ νηλῶς, διφθογγῶν γράφει γράφω.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΓΛΩΣΣΑΝ ΤΗΝ ΛΑ-
ΛΗΣΘΕΙΑΝ ΤΕΤΙΓΩΝ, ΚΑΙ ΑΤΤΙΚῶΝ. τ α.

Οἱ τέτιγες ῥῶνρια τυγχάνουσι τῶν λαλῶν.
 Τῷ λαλῶν δ' ἡ τῷ θῶν δ' ἡ μᾶλλον λαλῶν πλῆον.
 Καὶ πόρ' ἀτάσχα τῶν πτόρων τῶν τῶν, πᾶσαι δὲ
 μᾶλλον εἰσι λαλῶν, καὶ τῶν ὀχληροτέρων. (λωρ,
 10. ὅθεν τοῖς λαλοῖς λέγεσθαι τοιαῦτα παροιμίαι,
 Τέτιγα διζεις τῶν πτόρων τάχα λεπρατικῶν.
 Καὶ ὅτι λαλοῖς τέτιγες, ἀτάσχα τῶν τοῖς πᾶσι.
 Οἱ ἀττικοὶ ὁμοίως δ' ἡ πᾶσι τῶν μακρογόνων,
 Λάκωνες βραχυλόγοι δ' ἡ τῶν ἀποναντίων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΥΠΕΡ ΩΚΕΑΝΟΝ

πυλαγίωρ. τ β.

Το σῆμα τὸ νόσον ὑπὸ βελῶν μοι λέγειν.
 Γαλὶ ὑπὸ βελῶν, ὑπὸ βελῶν δ' ἡ ἀπλῶς ἀτλῶν.
 Ωκεανὸς γὰρ σύμπασαν κυκλῶν τὴν οἰκονομίαν,
 Γαλῶν πληρῶν πελάγῃ τε, καὶ πᾶσαν τὴν θάλασσαν.
 Καὶ τίς αὐτὴν πελάγῃ ὑπὸ αὐτὸν οὐ λόγοις.
 Εἰ μὴ πρὸς οἰκονομίαν, ἢ τὸν πολὺν ὄργον,
 ἢ φαρνῶν, ἢ σιδυλλαν, εἴτε τινὰ τοιοῦτον.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΤΗΝ

ἐκφυλόν

ἀποφράδα, τάντῃ καὶ ἐκ-
φυλόν. τ γ.

Ἡ ἀποφράς, ἡ μιστὴ, ὑπὸ βελῶν μοι λέγειν.
 Ἦσαν καὶ ἀποφράδες δ' ἡ τοῖς παλαιῖς, ἡ μιστὴ,
 Ἐν αἷς τι συνίσταναν βελῶν καὶ πόρριπτα.
 Ὡς τοῖς ῥωμαίοις πᾶσι τοῖς αὐτοῖς χρόνοις,
 Ὅποτε ἀπορρόχοντες πρὸς πόλεμον καὶ μάχην,
 Ἐπιστῶν τρεῖς αἰῶνες τῷ γόνῳ τῶν φάβων.

Psycheas meas, phallenasq; et huiusmodi carpit.
 Bubale Bubalopapa, barbara deliria scribens,
 Aristophanes scripsit suis in comædijs,
 Potens per iram effundit Telephum.
 Ibi autem magis emphaticè, magisq; improprie,
 Accepit Telephum pro cerebro,
 Quoniam fabulam fecit Telephum Euripides,
 Quam Aeschilus ut putidam in sermonibus confutat,
 Pro cerebro autem Telephum sic dicit,
 Velut Telephi fabula ab ipso caullata.
 Vbi autem fabulam Telephum scripsit patriarcha,
 Ut nunc diceret tu barbare Telephum, sicut ille,
 Atq; cerebrum putares proprie hoc dicere?
 Hæc risu digna sunt, hæc peruia omnibus,
 Non tamen pyraustumeni, et phallene, atq; psyche.

DE NILIACIS FLUVEN-

tis. 300.

Nilus Aegypti fluvius septem ostijs effluens,
 Atq; terram fluctibus irrigans illam omnem,
 Sic reddens frugiferam atq; uberrimam.
 Niloa autem dixi fluente, epistolarum nunc orationes:
 Niloa, Niloia uerò scribere fluente cum oporteret,
 Et cum ipsis Nilia, per scripturam iota,
 Tanquam abiecto in ipsis omega Niloiorum.
 Neileon autem, Neleos, cumq; diphthongo Neileos,
 Velut ex Neleus, Neileus, diphthongo uere scribens.

DE HOC, LINGVAM LOQUA-
ciorem esse cicadis, atq; atticis. 301.

Cicade animalcula sunt loquacia.
 In calore autem aestatis, magis strepunt amplius,
 Quamuis detineat alis has quispiam, sedare uolens,
 Magis sunt loquaciores, atq; turbulentiores.
 Vnde loquacibus dicitur talis paræmia,
 Cicadam uideris alis fortè cohibuisse.
 Et quòd loquaces sint cicade, clarum est omnibus.
 Attici similiter aut rursus sunt, qui longū concionantur:
 Lacones uerò breui loqui, his ex aduerso.

PAROEMIA, SVPER OCEA-
num fluctuans. 302.

Figuram hanc intellige, Hyperbolen à me dici.
 Verum Hyperbolen, Hyperbolē nō simplicissimam.
 Oceanus enim uniuersam circuit terram,
 Omnia implens maria, omneq; pelagus.
 Et quis exundaret super ipsum sermonibus?
 Nisi fortè dederis Homerum, uel egregium Orpheum,
 Vel Phaenno, uel Sibyllam, siue aliquem talem.

PAROEMIA QVAE DICIT, DIEM
nefastum hunc, atq; ecphy-
lum. 303.

Nefastus, infensus, quem odit quispiam dicere.
 Eram autem nefasti etiam antiquis, dies,
 In quibus conigeram afflictiones atq; casus.
 Ut Romanis quondam priscis temporibus,
 Quando egressi ad bellum atq; pugnam,
 Ceciderunt trecenti ex familia Fabiorum.

ΟΤΙ

Vnde

20 ΟΤΙ καὶ πᾶν ἐκλασαν λιθ' ἐν ἐξυλθον ἔτοι,
καὶ τὴν ἡμέραν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις ἐν ἡμέρῃ.
Ποσὶ καὶ ἔθνη ἔτρεψαν, δι' ἄλλας πόρτας αἰ.
Τὰς αἰς ἡμέρας ταῖς λοιπαῖς ἐν ἑταίρῳ ἡμέρας.
Ἐλεγον ἢ τὰς πρὸ αὐτῶν, καὶ μετ' αὐτὰς οὐ κλήσει.
Ἐκείνας ἐν ἡμέρῃ καὶ τῶν ἡμερῶν τῇ κλήσει,
ἀλλ' ὅτως ἔλεγον τυχερῶν, τριτὴ καὶ μετ' ἐκείνῃ,
Ἡ πέμπτη, ἑκτὴ, καὶ λοιπαὶ καὶ μετ' ἐκείνῃ πάλιν.
οὕτως ἡ κατανομήσονται τότε τὰς ἀποφράδας,
ἀλλ' ἢ πρὸ τῆς αἰς ἔλεγον ταύτας, ἢ μετ' ἐκείνῃ.

30 Οὕτω τὴν ἀποφράδα μὲν οἶδας λαβῶσαν ἡλίσιν.
τὸ ἐκφυλὸν καὶ ἐκφυλλορ ὅτω δ' ἐλέχθη πάλιν.
ἀλλοιθὲς, ἀλλότριοι, ἐχθρῶν, ἐκ τῶν βαρβαρῶν,
Ἡ ἐκφυλὸν ἐξέρισον, καὶ διωκτέον, ὅτω.
οἱ πρὶν γὰρ θέλοντες τινὰ γῆς ὅρων ἐξορίσαι,
εἰς φύλλα, ἢ καὶ ὄργανα ἔγραφον ἡλίσιν τῆς αἰ.
εἰς τόπον δ' ἀπετίθοντο τινὰ ἐκφυρμονόρον.
ἀρ' οὐ εἰς χίλια ποσὶ ἐκείνα πορίεσθαι,
Ἡ ἐξορία τῶν ἀνδρῶν ἐλάμβανε τὸ πόρας.
εἰ δ' ἡ κατατελεμαθεῖσα διαγερ τῇ πατρίδι.

40 Προσηγορίαν εἶχε ἢ τοῖς παλαιῖς ἀνδράσι,
Ὅμη ἐκφυλλοφῶρις, καὶ ἐξοφρατισμός δι.

ΠΕΡΙ ΤΥΦΩΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥ- ματος. τ δ.

ΤΥΦῶν ἐκτογνέφαλος δαίμων μυθοπλασέται,
ὅρ καὶ τὸν διὰ λέγει τοῖς ὑποφῶνις τιφῶσαι.
Εξ ὧν τῶν πᾶς αἶμος σφοδρώτερος ἡλαῖται.

ΛΕΞΕΙΣ, ΕΡΙΣΚΥΝΙΟΝ, ΚΑΙ ἐμβρόντη. τ ε.

Τὸ ἐπισκυνίον ἐστὶ τὸ μέρος τῶν ὀφρύων,
Ὅπως πῶτε χαλάσαντες τοῖς τέποις τῶν βλεφάρων,
δοκῶν ἄγριοι τινὲς εἶναι, καὶ θυρώδεις.
Ριθρὸν ἐξ ἀγριότητος τῶν σκύμνων, καὶ θυρώων.
Ἡ ἐκ τῶν σκύων, σκυνίον, καὶ ἐπισκυνίον δι.

50 Εμβρόντησι λεγῶν ἢ, οἱ νῦν ἀποδαλόντες,
ὑπὸ τῇ ἡρώτῃ τῶν βροντῶν, τῶν ἄγαν βαρυκτύπων.
λέγεται καταχρηστικῶς, καὶ πᾶς ἐκπεπληγμένος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΔΑΜΑΛΙΣ ΕΚ Βασαν. τ σ.

Ο Μελωδὸς τὸ το φασίρ εἰς τὴν ἡρωδιάδα,
Ὡ νυὶ τῆς παροισθήσεως τῆς ἱστορίας τῆς μαυνάδος,
Ὡ τῆς πικρᾶς δαμάλλεως βασαν ἐξορμησάσης.
ἐκ τῆς προφῆτης ἢ αὐτὸς ὑχρήσατο τῷ λόγῳ.

Ὡς πρ καὶ ἡ βασίλισσα ἐκείνη θυδολία,
Ἡ τῇ μεγάλῃ λέοντος ἡ παύσοφος θυγάτηρ,
Γραμματικῶν μαθήτρια ὅσα ὑπὸ βρεχίς,

60 Γοτὲ καὶ τῇ ὡρίονος μινύρον ἀφροσύνῃ,
Ρετορικοῖς, ἐτόρῳ ἢ, καὶ φιλοσόφοις ἄλλων.
ταῖς μεταφράσεσιν αὐτῆς ταῖς δι' ἐπὶ αἰ, εἰρήναι,
ἀντὶ τῆς βασανίτιδος ἀνάστα ὡς γράφει,
οὐκ ἔχω λέγειν ἀκριβῶς, εἴτε τῷ ἱαχαρίᾳ,
εἴτε τῇ μεταφράσει ἢ τῇ δανιήλ ὁμοίως.
τὴν γὰρ ὀκτάτῃσιν αὐτῆς, καὶ συγγραφᾷς ἐτόρας,
μέχρι νῦν ἐν στήθεσιν ἰδεῖν καὶ ἀντιγράψαι,
καὶ μεταφράσαι τὴν χειρὸν ἐκείνῃ βασανίτιδος.

Vnde et portam clausurunt, per quam egressi sunt isti,
Atque dicunt ceteris diebus non adnumerarunt.
Quemadmodum et gentes alie, propter alios casus,
Quosdam dies ceteris non adnumerabant diebus.
Dicebant autem precedentes et sequentes, in nomine:
illos autem non numerabant dierum appellatione,
Sed sic dicebant forte, tertius et post illum,
Vel quintus, sextus, et ceteri, et post illum rursus:
Sic non nominabant tunc nefastos,
Sed aut precedentes huc dicebant illos, uel sequentes huc.
Sic nefastum intelligis accepisse nomen.

Ecphylum autem, et Ecphyllum, sic dictum est rursus
Alienigenum, alienum, hostile, ex barbaris:
Vel Ecphylum, exterminandum, atque insectandum, sic.
Prisci enim uolentes aliquem ex terrae finibus excludere,
In folia, uel etiam testas scribebant nomen huius,
In locum autem deponebantur aliquem certum.
Si igitur ad millia numero illa excurrissent,
Exilium uiri accipiebat finem.
Si non, relinquebatur uiuere in patria.
Nomenclaturam autem habuit apud ueteres,
Simul et Ecphyllophoresis, et exostracismus.

DE TYPHONIO

κεκο. 304.

ΤΥΡΗΟΝ centum capitum demon fabulis fingitur,
Quæ dicunt etiam Iouē fulminibus in cinere redegeisse,
Ex quo Typhon omnis uentus uehementior uocatur.

DICTIONES, EPISCYNIVM, ET

Embronce affectio. 305.

EPISCYNIVM est pars ciliorum,
Quam aliquando laxantes in loca palpebrarum,
Videmur rustici quidam esse, atque ferini.
Dictum ex feritate catulorum, atque ferarum.
Vel à scyzo, scynium, atque episcyon.

Embrontiti autem proprie, qui mentem abijciunt,
A strepitu tonitruum nimis grauiter sonantium.
Dicitur autem improprie etiam omnis percussus.

DE IUVENCA EX

Βασαν. 306.

Melodus hoc dicit in Herodiada,
O hunc æstro percitam tantam Menadem,
O amaram iuencam Basan impetu erumpentem.
Ex propheta autem ipse usus est oratione.
Sicut alicubi et regina illa Eudocia,
Magni Leonis omniscia filia,
In grammaticis discipula existens Hyperichij,
Olim et Orionem paulum quæ audiuit
In Rhetoricis, atque alios: et in philosophicis, alios,
In expositionibus suis per carmina, dixerat,
Quercus ex Basanitide audite ut scribit,
Non possum dicere exactè, siue de Zacharia,
Siue in metaphrasi Danielis similiter:

Ocho enim uolumina illius, atque commentaria reliqua
Hactenus non per fortunam licuit uidere atque legere,
Atque beatam predicare auream illam reginam,

το σάτης

καὶ

Atq

καὶ τὰς αἰμέρας τὰς χρυσαῖς ὄσας ἐν ἡμέρῃς χάρις,
ὅτε τοιαύτην δέσποινα, καὶ δι' ἐπ' αὐτῇ, καὶ ὅπως
ἔγραφε τεχνικῶτά τ' α, μὴ ὅτι σιγῇ μὲν ἔωσα.

Ταυτὸ ἢ τρεῖς ἑξήκιστα τῶν ἀμαθῶν λυωδῶν
βιβλὸς βαρβαρὸς γράφοντα, καὶ τρεῖς ἑκατάβαρβαρος,
ὡς τεχνικοὶ κηρύττονται τοῖς μεθυστικοῖς αἰσίοις,
καὶ τεχνικὸν μὴ γράφοντες μὲν, μὴ δὲ εἰδότες,
τρεφόμενοι κοπρῶν ἢ τῆς λίρκης ἀτεχνίας,
οὐ μόνον ἔκ ἐθέλων ἐὰν τὸ τρώγην κόπρην,
ἀλλὰ καὶ εἰ τις ὁδὸς αὐτῶν ἐρμὴ βαρβαρῶν μῶλον,
λόγους κανόνας τε τεχνῶν, ἀπόρ' ὡσμῶσι βίον,
ἐκ χοίρων τῆς βαλνθῆ τέχνης ἀνθρώπου δρᾶσαι,
ὅσος ὁ γυῖλλος παρ' αὐτῶν, ἢ βόσβορος ἢ πόσος,
ἔσται κατὰ τὴν θέλοντος τῆς ποιῆν ἀνθρώπου
ἀπὸ νῶς κόπρην θέλῃσι καὶ γὰρ σιγῇ δαί πλέων,
ἢ μετὰ πόνον, ὡς εἰπὼν, ἄρ' ὅτι φανερὸν ἀγγέλων.
ἀλλὰ παρεντροχᾶσαντες τοῖς μικροῖς τοῦτον,
τὸν λόγον ἀναλάβωμεν, καὶ πρὸς ἀρμὸν χωρῶμεν.

Ὁ μιλωδὸς τὴν δαμάλιον τὴν ἐκ βασιλῆος εἰρήνης.
ἐκ προφητῶν ἢ τὸ ρητὴρ εἶπον, ὡς περὶ προέειπον.
Ἡ δ' ἐνδοκίᾳ βασιλῆος, ἢ λείοντος θυγάτηρ,
δρῦς τῆς βασιλῆος ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἶπον.
Ἡς δύο βιβλὶ δαμάλιον τὰ δι' ἐπ' αὐτῇ ἀνέγνω,
τὸ εἰς τὸν βασιλῆα τε, καὶ δαμιῇ δ' ὁμοίως.
καὶ διὰ τὴν ὁμολογῆντα τὰ ταῦτα συωτεθόντα.
ταῦτα περὶ δαμάλιου, καὶ τῆς βασιλῆος, οἱ δύο.

- Ὁ ὡσπερ ἢ εἰρηκὲς πῦρ, τῶν αὐτῶν ῥημάτων.
“ Ὁ ἱσραὴλ παροίστησεν, ὡς δαμάλιος οἰστροῦσα.
“ Γάλλιν ἐφραῖμ, ὡς δαμάλιος, διδιδυγμένον νῆκος.
ἀμὸς πάλιν, ἀκούσατε τῶν λόγων τῶντων, λέγε,
“ δαμάλιος μωαβίτιδος, αἰ ὅρα σαμαρείας,
ροῦντας διωκτοῦσάσαι, πλὴν κατὰ πατῶσαι.
Βασίλιν κατὰ τινος, σκυθῶν λέγεται πόλις εἶναι.
περὶ τῆς βασιλῆος ταῦτα δαμάλιος σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΛΕΟΝΤΕΣ ΡΥΓΙΕΝ-
μονοι, λύκοι ἐκ ἀραβίας. τ β.

- “ Σφοδρίας εἰρηκον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ,
“ Λέοντες ὠρύμονοι οἱ ἀρχόντες αὐτῆς γὰρ.
“ Οἱ ἢ κριταὶ αὐτῆς εἰσὶν, ὡς λύκοι ἀραβίας.
καὶ ὁ προφῆτης ἀμβλῶν μὲν διὰ χαλδαίους λέγει,
“ Ὑπὸ παρδαλίας γὰρ αὐτῶν οἱ ἵπποι ἐφαλύνται,
“ Ὅφεις ὑπὸ τῆς λύκος ἢ αὐτῆς τῆς ἀραβίας.
τὰ προφητῶν ἢ ταῦτά μοι τυχαίως ἐβίβην,
ἀπὸ βιβλίου προφητῶν συωφῆς λεκτικόν.
τί γὰρ αὐτῆς ψυδόμενος αὐτῶν, ἐξαπατῶν;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΕΦ' ἩΝ ΔΡΟΣΟΣ ΜΗ
ἐπιπέσοι, ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
γελοῖ. τ γ.

Περὶ τὰ ὄρη γελοῖ συνηροτηθείσης μάχης,
σαὺλ τε ἀντὶ ἐβέναν ὁ μὲν, καὶ ἰωνάθας.
Ὁ πόρ' ἀκούσας ὁ δαβὶδ, ἐθελύκει μετὰ δαί.
τὰ ὄρη κατὰ γὰρ τὸ ἢ, ταῦτα κατ' ἔπος λέγων.
ἡμῶν, ὅρα τὰ γελοῖ, μὴ ἐπιπέσοι δρόσος.
ὡς βίβλος τῶν βασιλῶν τὰ περὶ τῶν γράφει.

Η ΠΕΡΙ

Atq; dies aureos existentes illius gratia,
Quando talis domina est per carmina, et sic
Scripsit artificiosissime, neq; punctum prætermittens.

79

Nunc autem ter execrandæ, indoctæ bestie,
Libros barbaros scribes, atq; tribarbaros,
Velut artificiosi prædicantur ebriorum applausibus,
Et artificiosum nihil scribes, neq; scientes,
Nutriti in sterquilinio Circæ ineruditionis,
Non solum nolunt cessare comedere sterces,
Sed et si quis Vlysses Mercurij portans Moly,
Rationes regulasq; artium, quæ ornant uitam,
Ex porcis hos uoluerit artibus homines facere,
Quantus grunnitus apud illos, quantum uerò coenium
Funditur, contra uolentem hos facere homines?
Sine labore etenim stercore uolunt pasci amplius,
Quam cum laborib; (ut ita dicā) panē comedere ange
Sed excursu facto in scelestis tantum, (lorum.
Orationem recipiamus, atq; ad ordinem accedamus.

80

Melodos, iuuenecam ex Basan dixerat.
Ex prophetis autem dictum dixit, ut antè prædixi.
Eudocia autem regina, Leonis filia,
Quercus Basanitidis carminibus ipsius dixit.
Cuius duos libellos scriptos carmine legi,
Tum in Zachariam, tum in Daniele similiter:
Et sanè Homero centra ab hac composita.
Hæc de iuuenca, et Basan, duo.

90

Oseas uerò alicubi dicit suis uerbis,
Israël æstro ductus est, ut iuuenca æstro percita:
Rursus Ephraim, ut iuuenca, edocta contentionem.
Amos rursus, Audite uerba hæc, dicit,
Iuuenca Moabitidis, quæ in monte sunt Samarie,
Pauperes opprimentes, egenos conculcantes.
Basan iuxta aliquos, Scytharum dicitur urbs esse.
De Basanitide hæc iuuenca tibi.

100

DE HOC, LEONES RUGIEN-
tes, lupi non Arabiæ. 307.

Sophonias dixit in suo libro,
Leones enim rugientes principes illius,
Iudices autem illius sunt, ut lupi Arabiæ.
Et propheta Abacuc propter Chaldeos dicit,
Plus quam pardales enim eorum equi salient,
Veloces autem super lupos ipsos Arabiæ.
Hæc autem prophetarū mihi fortè animaduersa sunt,
A libro prophetarum compendia habente.
Quid enim quis fallens seipsum, decipiat?

110

DE HOC, SVPER QVA ROS
non cadat, sicut in montibus Gel-
boë. 308.

Circa montes Gelboë commissa pugna,
Saul interfecti sunt simul et Ionathas.
Quod cum audisset David, fleuit multum.
Montes autem deuouit, hæc ad uerbum dicens:
In uos, ô montes Gelboë, non incidat ros.
Sicut liber Regum ea quæ de his scribit.

DE

Καὶ τὰ λοιπὰ ἃ συμπαύεται, λεπτὰ μορφαί τῷ λόγῳ.
 Οὕτω λατ' ἐπος λέγει ἢ διὰ τὸ συνειπίδω,
 12 Ηνω νεκρῶν ἡσυνθῆκα τε καὶ πύλας ἀφείς σπότη.
 Ἐκ τότε τοῖς φυγῶσι ἢ θανάτῳ ἐξ ἀρρώστιας,
 ὡς ἐγὼρθέσιμ ἐκ νεκρῶν, λέγομεν τὰ τοιαῦτα.
 Τοῖς μὴ μαθῶσι γράφομεν, ἢ τοῖς μαθῶσι, ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΜΝΗ-
 ματα σὺ αἰγυπῶ. τ. 11.

ΠΟΛΛὸν λαὸν κατ' ὅρημαρ θνήσκοντες τῶν ἑβραίων,
 Οἱ ῥῶντες ἐλεγον μωσῆ, μεγάλως δυσφορῶντες,
 Γὰρ αὐτὸ μνήματα μωσῆ μὴ εἶναι σὺ αἰγυπῶ,
 ὡς θανατώσωμ ἡγάγες ἡμᾶς σὺ τῇ ὀρήμῳ.
 Ἐπεσοῦν ἢ, ὡς γράφομεν, ἀπὸ τῶν γογγυζόντων,
 Δέκα ὁμῶ καὶ τέσσαρες ἀνθρώπων χιλιάδες.
 Εἴτε ἢ ὡς γογγυζούτες ἔπεσον οἱ τοσῶτοι,
 Εἴτε καὶ τὸ ἀνέπαλιν, πισόντων τῶν τοσῶτων,
 Ἐγὼ γογγυζοῖ ἐτάρχοι, θεὸς γινώσκει μόνος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΓΑΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ-
 κης καὶ τὰ παλίων ἐξέδρα-
 μισ ὄρεα. τ. 19.

ΗΝΥΩ θεσσαλονίκη μόν, πόλις ἡ λαμπροτάτη,
 ὑπὲρ χιλιόμην, θόρυβῳ ἢ τὴν κλῆσιν ἐκαλέτο.
 Καὶ μέχει νῦν τὸ πύλατος τὸ τῆς θεσσαλονίκης,
 Θόρυβος πόλις λέγεται, ἀπὸ τῆς θόρυβος ὠμῆς.
 Ἡ πόλις, ἡ ἴσως ἡ ἑσπερίδος, γαμβρὸς ὅρ τῷ φιλιππῷ.
 Θεσσαλονίκη, ἡ ἐκκλησία, εἰς ὄνομα συζύγου
 Θεσσαλονίκης, θυγατρὸς τῆς ἑσπερίδος τῷ φιλιππῷ.
 Κτίσει καὶ τὴν κασσανδρείαν, εἰς ὄνομα οὐκ εἶον.
 Ἄλλοι τὸν φιλιπποῦ φασὶ κτίσαι θεσσαλονίκην,
 Στοργὴ παύλος, ἢ ἐφ' ἡμῶν ἄρτι, θεσσαλονίκης.
 Ἄλλοι δ' ὅτι οὐκ εἶον τὴν βετταλὸν πολέμῳ.
 Γαίονες ἢ, οἱ βυλγαροὶ, μὴ πείθῃ τοῖς βυβάλοις,
 Ἄλλος τινὰς τὴν παύλον νομίζει, παρὰ τούτους.
 Οἱ ἄξιον νομίζουσιν ἐτόρπον τῷ βαρδάρῳ,
 Καὶ ἄξιον, ἢ ἄξιον φασὶ, γραφὴ διφθόγγῳ.
 Ὡς πορ μὴ δὲ ἀκῶσαν ἐπὶ τῶν ὁμοφρέων,
 13 Ἀνταρ πυραΐχης ἄγε παύλον ἀγκυλοτόξους,
 14 Τηλόβον σὺθον ἔλεξεν, ἀπ' ἄξιον σὺρρυέοντος.
 Ἀπὸ τῷ πίνδου ὄρεος ἢ, καὶ τῶν μεθῶν λαρίδας,
 Καὶ ἐκ τῷ δυρράχιος ἢ πάλαι κρατῶντες ἦσαν,
 Μέχει σχεδὸν αὐτῆς πόλεως ὡνσαντίνης,
 ἐκείνη Ἀχρεὶ τῷ αὐτοκράτορος ἱκρατίστῃ βασιλείᾳ,
 Ὁς παντελῶς σὺν ἐτάρχοι ἐκείνων τὸν αὐχόνα,
 Καὶ δόλως τούτους τέθεικε τῷ τῶν Ῥωμαίων κράτει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΤΩΝ
 ἐγνωμίων ἀκῶσαντος. τ. 13.

Τὸν πύργον ὁ ἡρόδοτος δοκῶ, καὶ τὸν μαντῆλιν,
 Γαίονων ὄντας ἀρχοντας, ἐχθρὸν σῶσαντας ἐτόρποις,
 Λέγει, ποδῶντας τὴν ἀρχὴν λαβεῖν τὴν τῶν παύλων,
 Μετ' ἀδελφῆς τῆς ἐαυτῶν, ἐλθεῖν ὡς πρὸς τὰς σαρδῆας,
 Ἐκείσε διατρίβοντος τότε καὶ τῷ λαρῶν,
 Μάλλον πλέον νομίζω ἢ ὅτ' τὸ τῶν ξέρξων.
 Γλατίον ἢ σπινυρῶσαντας, ἐκείνων ἀποσεῖλαι,
 καὶ ἱπποῦ ἐκείνων ἀγαγεῖν πρὸς πόσιν ἢ πρὸς ἀφελίαν,
 ἢ ἢ ποτὶ κερὰσσας τὸν ἱπποῦ, ὁρμῶν ἔπον,

Υλατος

Et cetera autem omnia minutatim partitur sermone. 16
 Sic ad uerbum dicit autem per Euripidem, (brarum.
 Venio defunctorum profundum, atq; portas relinquens tene
 Hinc euadentibus graui ex infirmitate,
 Quasi excitis ex mortuis, dicimus talia.
 Nescientibus scribimus, non sciensibus, hec.

DE EO, QVOD NON ESSENT
 sepulchra in Aegypto. 315.

Multo populo in deserto moriente Hebraeorum,
 Viuentes dicebant ad Moysen, ualde agere ferentes,
 Eo quod non essent sepulchra Moise in Aegypto,
 Ut occisurus duxisti nos in desertum.
 Ceciderunt autem, ut scribunt, ex murmurantibus, 170
 Decem simul et quatuor hominum milia.
 Sive autem tanquam murmurantes, ceciderunt tot:
 Sive e contrario, cum corruissent tot,
 Murmurarunt ceteri: Deus nouit solus.

DE HOC, VLTRA THESSALO-
 nien et Paeonum excutisti fi-
 nes. 316. (risima)

Quae nunc est Thessalonice quidem, ciuitas precla-
 Fuit uicus, Therma autem nomine uocabatur.
 Et hucusq; pelagus Thessalonice,
 Thermaeus sinus dicitur, à Therme uico.
 Quam urbem cum condidisset Cassander gener Philippi,
 Thessalonicen nominauit, nomine coniugis 180
 Thessalonice, quae erat filia Philippi,
 Condit etiam Cassandriam in nomen proprium.
 Alij Philippum dicunt condidisse Thessalonicen,
 Amore filiae, quam diximus modo, Thessalonice.
 Alij autem, quod uicerit Thessalos bello.

Paeones autem, Bulgari: ne credito bubalis,
 Alios quosdam Paeonas ut arbitris praeter hos,
 Qui Axion autumant diuersum à Bardare,
 Et Axion, non Axion dicunt, scriptura diphthongo.
 Quemadmodum neq; audiuerunt carmina Homeri, 190
 Vtrum Pyrethme ducebat Paeonas curuicatos,
 Procul inde delegit, ab Axio latefluente.

À Pindo monte autem, atq; ex partibus Larisse,
 Et à Dyrrhachio olim imperabant,
 Usq; ferme ad ipsam urbem Constantinii,
 Usq; ad ipsum imperatorem optimum Basilium,
 Qui prorsus confregit illorum ceruicem,
 Et seruos hos reddidit Romanorum imperio.

DE HERODOTI ENCOMIA
 audiente. 317.

P. Iren Herodotus, ut arbitror, et Mamycen,
 Paeonum existentes principes, atq; inimicos alijs 200
 Dicit, cupientes principatum accipere Paeonum,
 Cum sorore sua ipsorum uenisse ad Sardes,
 Illic commorante tunc etiam Dario,
 Magis autem arbitror filio huius Xerxa.
 Prope autem cum tenetoria fixissent, illam misisse
 Equum illorum ut ducerent ad potum, ad irrigationem.
 Illa autem potum cum misisset equo quem dixi,

Aquas

Υδατος τὴ πληρώσασα τὸ ἄγγος ὁ κατέχον,
 Ἀντὶς τι θέσα κεφαλῇ, χειρὶ δ' ὀριεργῶσα,
 110 Τὴν ἣ σείραν κατέχουσα τῇ ἰππῇ τῇ ἀγνάλῃ,
 Ἐρὸς ἀδελφῶν τῶν ἐαυτῆς πάλιν σκευὴν ἔχουσα.
 Ἰδόντες πᾶσαι πόρραι ἣ, καὶ τότε τὸν ὀσάτραπευς,
 Ἦβδ' αὖμασαν τὸ γυναικῶν, λέγοντες πόθον ἄν.
 Καὶ οἱ αὐτῆς ἀδελφοὶ δραξάμενοι σὺν ἑτῇ,
 Πόρραι, φασί, καὶ βασιλῶν ἀπάσης τῆς πόρροϊδος,
 Τοιαῦται σύμπασαι εἰσι παίωνων αἱ γυναικίς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΥΓΟΣΤΟΛΩΝ ΘΥ-

γατόρων παίωνων. τ. η.

ΠΡὸς πόρρον ὁ κείνος τὸν ἀδελφὸν εἰρήνη,
 115 Μὴ ἣ γυνὴ σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατᾷ.
 Λέγεται πυγοστόλος ἣ, διὰ τὴν δύο τρόπους.
 120 Ἡ γὰρ ὡς συγολίβωσα πυγῶνας, καὶ τὸς πῶχας,
 Βραχιονίων ἐμβολαῖς, λέγεται πυγοστόλος.
 Ἡ, ὡς γολίβωσα πυγῶν, τὰ περὶ ἑδραν μόρην,
 Ζώνης πλατείας κροσσῶντες ἔχουσας καὶ θυσάνους.
 Καὶ αἱ παίωνων τῶν ἣ τοιαῦται θυγατέρες,
 Καὶ μέχρι νῦν τοιαῦται ἣ διδασκᾷ τῇ ἐσχάτῃ,
 Τὴν τῶν ὀρεταϊστῶν βασιλεὺς ὁ μέγας,
 Πᾶσαν ἐδωλαγῶναι τὴν γονεὶν παίωνων.
 Ἐτι καὶ γὰρ πόρρὶ πυγῶν τὰς ἐαυτῶν ἐκείνας,
 Ζώνης πλατείας φέρουσι, ῥιπῶντες, πολυκρόσσους.
 130 Καὶ πῶχας ἣ γολίβωσι τὴν ἐαυτῶν ὁμοίως,
 Βραχιονίους σιδεροῖς, χαλκοῖς, καὶ ὑελίνοις.
 Ἐνίστη ὁσάτρα τινὰ ἀσπραγαλῶν,
 Καὶ ἔτορα τοιαῦτα ἣ δίκην βραχιονίων,
 Δεσμῶν τισι συνρῆσασαι βραχίονας φορῶν.

ΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΥΣΩΓΛΩΤ,

τὸν ὄμνηρον πῆλον, ἢ πυγῶν ἀεθλοφόρος, αἱ
 ἀέθλια πυγαῖς ἀφ' ὧν. τ. θ.

ΦΕΡΑ τὸν ἀγαμέμνονα ὄμνηρος οὐκ ἴωτα,
 Τὸ νέκνος διαλύοντα τὸ πρὸς τὸν ἀχιλλέα,
 Δῶρα πολλὰ μὲν ἔτορα λέγοντα τὴν δόνην.
 135 Αἰδυναι ἣ λῆβας εἰκοσι, διώδικας δ' ἰππας.
 140 Ἐγὼ δ' ἀεθλοφόρος, οἱ ἀέθλια ποσὶν ἀφ' ὧν.
 Οὕτως ὁ ὄμνηρος πηγῶν, τὴν σὺν τραπεῖς εἰρήνη.
 Καὶ τὰ ἀέθλια ποσὶν ἔπην ἀφ' ὧν τῆς.
 Ἐγὼ δ' ἀσπείρομενος, τὰς πυγῶν ἀφ' ὧν.
 Καὶ τὰ ἀέθλια πυγαῖς, καὶ ὁ ποσὶν ἀφ' ὧν.
 Τὸ σχῆμα τὸ αἰκαστον, ὅπως λαλεῖν σε δέομαι,
 Τὸ μὲν πυγῶν ἀντὶ πυγῶν, παραγραμματισμῶν μοι.
 Ἀντὶ ποσὶ ἣ ἀφ' ὧν, πυγαῖς ἀφ' ὧν πάλιν,
 Τὸ σχῆμα λέγειν τεχνικῶς νοεῖ μοι, παρωδίαν.
 Ἀσπείρομοις ἀμφοτέρωτα αὐτὰ ἣ χρυσισμῶν,
 Καὶ λιμωδίας προσφῶν γίνωσκε πιφικοναί,
 150 Ὡς πόρρὸς ἀμαθίστατος τῶν σέβας, σοὶ γράφω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ, ὩΝ ΙΕΖΕ-

χιελ ἐχούνη θεατῆς. τ. κ.

ΠΛΑΙ ΜΟΝ ἰεζεχιελ ἐκείνος ὁ προφήτης,
 Πεδίον ἐθεάσατο νεκρῶν ὁσίων πληρῶν.
 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἣ αὐτῷ φωνὴ φρικτῶς λέγει,
 Προφῆτα σου, εἰ ῥῆσαι ταῦτα γὰρ τὰ ὁσία.
 Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπ' αὐτὰ πνεῦμα θεοῦ ἐπύλησεν,

Aquaq; repleset vasculum quod detinebat,
 Suosq; posuisset capiti, manu autem lanam operans,
 Funem uero detinebat equi in cubito.
 Ad fratres suos rursus in tentorium proficiscebatur.
 Conspicati autem omnes Persae, atq; horum sarrapa,
 Admirati sunt mulierem, interrogantes unde esset?
 Tēpus autē huius fratres cum accepissent opportunū:
 O' Persae, inquit, ē rex uniuersae Persiae,
 Tales omnes sunt Peonum mulieres.

DE PYGOSTOLIS FILIABVS

Peonum. 318.

AD Persam Hesiodus fratrem dixerat:
 A Neq; mulier te memie Pygostolos decipiat.
 Dicitur Pygostolus autem propter duos modos:
 Vel enim, tanquam contrahat nates, atq; sinus
 Brachiorum iactibus, dicitur Pygostolus:
 Vel quae ornet pygas, quae sunt circa sedem partes,
 Baltheis latis fimbriis habentibus, atq; murennulas.
 Et Peonum sanē tales filiae,
 Et haec tenus tales, in seruitute extrema,
 Qua potentissimus Basilius magnus,
 Omnem in seruitutem redegit progeniem Peonum.
 Adhuc enim circa nates suas ille,
 Cingulos latos ferunt, pannosos, multarū fimbriarum,
 Atq; cubitos ornant suos similiter,
 Armillis ferreis, ereis, atq; crystallinis.
 Aliquando ossula quaedam talaria,
 Atq; alia uero huiusmodi instar armillarum,
 Vinculis quibusdam constricta in brachijs gerunt.

QVID IVXTA AVREAE LINGVAE

Homerum sit, Albos praemium ferentes, quae
 praemia natibus tulerunt. 319.

Nducit Agamemnonem Homerus in Iota,
 I Conentionem dissoluemē, quae erat cōtra Achillem,
 Dona alia multa pollicentem huic dare,
 Splendemes uero lebetes uiginti, duodecimq; equos
 Pingues, praemia portantes qui praemia pedibus tulerūt.
 Sic Homerus pegus, probe nutritos dixit.
 Et praemia pedibus dicit tollere hos.
 Ego autem urbanē loquens has pygas dixi.
 Et certamina reportare natibus, non pedibus.
 Figuram hanc audi quomodo uocare te oporteat,
 Pygus quidem pro pegus, paragrammatissimum mihi.
 Pro pedibus autem tulerunt, natibus tulerunt rursus,
 Figuram dicere artificiosē scito me, Parodiam.
 In Astesimis uero utraq; haec utiles sunt,
 Atq; Comædijs cognatas scito fuisse,
 Quemadmodum indoctissimus ego Augusti, tibi scribo.

DE OSSIBVS, QVORVM EZE-

chiel fuit spectator. 320.

Rvrsus quidem Iezechiel ille propheta,
 Campū conēplatus est, mortuorū ossibus plenum.
 Fili hominis autem ipsi uox horrenda dixit,
 Prophetisa, si uiuem haec sanē ossa.
 Et post haec, in ipsa spiritus Dei superuenit,

καὶ

A 44 2

Atq;

Καὶ συνειδέθησαν ὅσα ὁσίοις, ἀρμονίαις.
Καὶ σάρκεις ἦ, καὶ δόρυμα, καὶ πνοῦμα ἵπυ ἐδόθη
Ὅσίοις τότοις τοῖς ξυροῖς, καὶ ἔησαν σύθεως.
Καὶ ἀναστὰς ἐγὼσαν ἀνθρώποι τῶν τελείων
Σφόδρα σφόδρα γυρόμενοι, παρεμβολή μεγάλην,
Εἰς πῖστιν ἀναστάσεως ἐρχάτης, ἡ δὲ δοκῶμον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΜΑΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ.

προεγράφη ἦ. τ κ α.

Ο Νος οὐδὲν μὴ γεγονώς μέγας ὑπὸ τῆς ὕλης,
Λέων δοκῶν ἐν λεοντῇ, ἐπὶ τῆς φωνῆς ἐγνώθη.
Διὰ τὴν ταύτην οὕτως ἦ πῖστιν τῷ δοντόρῳ.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΓΙΔΡΑ

μόντος λαυρόν, καὶ τῆς τῷ χρόνῳ παρὰ

λυσίππου ἀναστήσεως

σικς. τ κ β.

Η Ιστορία λέγεται μὲν ἐν τῷ ἐπιστολίῳ.

Ὅμως σωτῆριος λέξιμον καὶ ταῦτα πόρῃ ταύτης.

Ο μακεδὼν ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,

Ἡσυχάλλε χρόνον ἐπιδραμῶν ποτὶ τῶν προσκόντων.

Θέλωρ τότε τῶν δ' ὁ λυσίππος ἀνδριαντοσργάτης,

Τὸν χρόνον ἡγαλμάτως σοφῇ τῇ διανοίᾳ,

Κωφὸν, ὅπῃ δ' οὐδ' ἀλακροῖ, πῶς ὅπου ἐπὶ σφαίρας,

Εἶρον τὸ λυτοπῖν μὲν χαίρειν τινὶ διδόντα πλάσας.

Ράβτας οὐτὸν οὐδ' ἐν τῷ χρόνῳ μὴ παρατρέχας.

Διακοσιῶς ἔστιν ἐν πῖστιν δοντόρῳ.

Ὅπου πόρ ταύτην ἐφ' οὐρῶν, ἀνδριαντοσργάτης μᾶθε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΗΡΟΥΝΤΩΝ,

τῶν τῷ χρόνῳ ἀναστήσεως, βίβιν ἐναι

ἀναστήσεως, καὶ ὁ χρό-

νον. τ κ γ.

Α Νθρώποι δοκῶσι σοφοὶ τινὲς ἐκ φιλοσόφων,

Περὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ ἀρχιερῶν σιών,

Καὶ συμμοβία δόκησιμ ὑπὸ μικρὰν λαβόντες

Βίβιν σὺν τῷ ὀνόματι, κατὰ κομπολακύνειν

Ὅν μὲν γε χρόνῳ ἐφασκαρ εἰκόνα πεφυκόσαι,

Τὴν δὲ σὺν τῷ λυτοπῖν εἰργάσασθαι, ὡς ἐφ' ἡμῶν.

Τῶν ὡν γελῶν τὸν τύπον τε, καὶ τὴν ἀνοσίαν,

Απὸ δὲ τῶν τρανότητων λαβὼν καὶ μὴ γράφωρ,

Εἶρος ἐν ἐκείνῳ πρότορον ἐλθὼν τὰ τοιαῦτα.

Καὶ ὁ αὐτοῖς γὰρ ἰὼδ τῇ ὀμνύμῳ βίβιν,

Τίς κατὰ μὲν καὶ ἡμῶν θέν τῶν πῶν με, ἐφ' ἡμῶν.

Ὅν γὰρ πόρ ὅσας ἦ καὶ πᾶν τῶν βίβιν εἶπε,

Καὶ γὰρ λαβὼν ὅσους ὅσους, βίβιν καλλίῳ δυνε.

Χρόνον ἦ παροχόμονον, ὅσας λαβὼν ἰσχύει.

Καὶ δημοδοῶντες ἦ λαβὼν καὶ φαλακρὸν πῶν λέγει,

Ὡς τῶν ὄντως ἐργάτων ὁ λυσίππος ἐκείνος.

Βίβιν δὲ εἰκόνα μὲν καὶ νῦν ὅσας ἐφ' ἡμῶν πλάσας.

Βίβιν ἐγὼ δὲ ζωγράφῳ ὅταν ζωγράφοις λέγω, (σικς,

ἀνθρώπων γράφωρ μὴ λαμπρόν, θρόνον, ἀρχῆς, ἐπαρ-

Καὶ θύελλαν βαθύσκοπον, κρῦπτον αἶφνης πᾶντα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΔΕ ΠΑΡΟ-

χόμονον, καὶ θεῶν μεταποιῶσαι

αἰδιώσῃ. τ κ δ.

Π ἅντα θεὸς διωάμονος, ἐν ὑπὸ δ' ὅσας μόνον, (μκ,

Χρόνον τὸν παρὰ λόντα τε, καὶ πεπραγμένον πᾶν

Γοῦσαι

Atq; colligata sunt ossa ossibus, iuncturæ,
Et carnes, atq; cutes, et spiritus uiuus datus est
Ossibus hisce aridis, et uixerunt statim.
Et excita, constiterunt homines perfecti
Valde omnino effecti, exercitus magnus,
In fidem resurrectionis ultimæ, quam speramus.

260

DE CVMANO LEONE. SCRIPTA

uerò est antea. 321.

A Sinus in Cuma magnus super alios,
Leo creditus in leonima, ex uoce cognitus est.
Decimam hanc inuenies autem in tabula secunda.

DE ALEXANDRO PRAETER-

currente tempus, et temporis à Lysippo
in statua formatione.

322.

H Istoria sita est in epistolio:

H Tamen breuiter dicamus etiam hic de illa.

Macedo Alexander, rex magnus,

Argre ferebat, quod tempus aliquando effugeret in rebus

Tunc perficiens Lysippus statuarius,

Tempus efformauit sapienti cogitatione,

Surdum, recalcitrum, alatum pedibus in sphaera,

A tergo gladium alicui porrigens, fecit.

Omnes hinc admonens, tempus non transcurrere.

Ducentesima est in secundo indice,

Vbi hanc inuentam exactissime discite.

DE IIS QUI NVGANTVR, TEM-

poris effigiem uitæ esse effigiem,

et non temporis.

323.

H Omnes habiti sapientes quidam ex philosophis,
Circa pilcum, pallium, atq; summum sacerdotium,

Et conuentum estimationem non paruam adepti,

Vitæ cippum nominarunt, fastuose iactantes,

Haud uerò temporis dixerunt imaginem fuisse,

Quem cippum Lysippus fecit, ut dixi.

Quorum ridens fastum atq; ruditatem,

Ostendi apertissime preceptorī scribens,

Ad quem illi prius nugati fuerant hæc.

Etenim Ausites lob in eiusdem nominis libro,

Quis secundū mensem dierū poneret priorū me inquit.

Non autem in substantia et diuitijs uitæ, inquit,

Etenim et ille postea uictum meliorem inuenit:

Tempus uerò præteriens nullus capere ualet.

Et Demosthenes autem surdū atq; caluū alicubi uocat. 290

Itaq; hoc uerè depinxit Lysippus ille.

Vitæ autem imaginē hæcenus nullus fuit qui finxerit.

Vitā aut depingendā sic ego pictoribus dico: (dominia,

Homine pingendū quidē præclarū, sedes, magistratus,

Et procellā tenebrosissimā, abscondentē omnia repete.

DE HOC, TEMPVS PRAETERI-

tum etiam Deo reparare impossi-

bile. 324.

O Mnia Deus cum possit, unum non ualet solum,

Tempus præteritum, atq; effectum negocium,

Facere

Εὐδοκίαν μὴ γινώσκοντα, μὴ παρελθόντα.
 300 ὅν γὰρ γόνοίτο τ' αὐτὸν, ὅπως τ' ἔχῃς ἃ ἔχῃς,
 ὡς σοφολῆς καὶ ἱστοροὶ γυγνῶσθαι μοῖοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ὃ ΧΡΥΣΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
 ἀπόμνημα. τ. κ. ε.

ΕΝ ὅροις ὁ κείνοδος καὶ τὰς ἡμέρας λέγει,
 301 Χρῆστον μὲν πρῶτον γένος μὲν ὁρῶντων ἀνθρώπων
 302 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὁλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Καὶ οὐ τοῖς φαινομένοις ἢ ἀρατος πάλιν λέγει,
 303 Τότ' ἔνν' ὅρ' ἔτι ἱεῖον γένος χρῆστον ἔφραδον,
 304 Ἀργυρεὴν δ' ὀλγὸν τε, καὶ ἐκείν' ἀμύχανον ὁμοῖον.
 305 Χρυσὸν ἢ γένος, ἀμύχανον ἀνθρώπων τῆς ἡλικίας.
 Εἰς τὴν γένος τὸ χρυσοῦ πάντας φασὶν ἀνθρώπων,
 Ὅποσοι τι χρυσὸν εἰσιν οὐ βίῃ ἐργασμοῖοι.

ΟΤΙ ΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΦΑΙΑ-
 κες ἀπαύτων ἀνδρῶν ἐκέρχοντο
 ναυτικώτατοι. τ. κ. ς.

310 Οἱ Κερκυραῖοι φαίαντες βίβλην τῆς ὁδοῦ εἰς,
 Τῶν παύτων ναυτικῶτατοι ἐκέρχοντο ὁμήρου,
 ὡς νῦν καὶ φροῦας τὰς αὐτῶν ναυσὶν οὐ τελευτοῦσι.
 Καὶ πόλεις, τόποι, καὶ ἀγροὶ, πελάγη, καὶ λιμένας,
 Λέγων, μόνος ἐπίσταδαι, καὶ δίχα λυδερνῆς.

ΠΕΡΙ ΦΑΙΑΚΙΔΩΝ ΙΣΤΟΥΣ ΤΕΧ-
 νισμῶν, οἳ τε φύλλα μακροῦν
 αἰγίροιο. τ. κ. ζ.

ΕΝ ὁδοῦ εἰς ὁμήρου, ὡς φασὶν ἀπὸ Κερκυρῆς,
 Ναυτικῶτατος φαίαντες ἀείξας ἀνθρώπων πύτων,
 Καὶ γυναικῶν τῶν ἀπασῶν τὰς τέτων ἢ γυναικας
 Εἰς ἱστρίαν κρείττονας δαίξας βεβυλμονος,
 320 Ὅσοι οἱ φαίαντες, φασὶν, αἰγίροι τῶν ἀπαύτων,
 Νῦν θολὴν ἰδυῖν τε, καὶ λυδερνῆν οὐ τῶτον,
 Τόσον καὶ αἱ γυναικας ἢ τέτων αἱ φαίαντιδες,
 Τῶν γυναικῶν τῶν ἀπασῶν ὑπερῶτατοι τελευτοῖσι,
 Ἰσὺς ἐπιτεχνῶσθαι τόποις τοῖς ἱστρίαις.
 321 Τείμοναι, οἳ τε φύλλα μακροῦν αἰγίροιο,
 322 Καίρωσιν δ' ὁδόνειον ἀπολείβειν ὑγρὸν ἔλαιον.
 Ταῦτα πρὸ τῆς ἱστρίας μὲν. Αἳ δέ με καὶ τὴν λέξιν,
 Τανυὴ ἐπιτεχνῶσθαι, μὴ πως ληρῆς, ὡς ἄλλοι.
 Καίρωσις, ἢ συναφεία τῶ ὑφὸς τῆς ὁδοῦς,
 ἢ πύκνωσις, ἢ σὺνθεσις σπινθῶν, καὶ τῆς ἱστρίας,
 330 Εξ ἧς πολλὰς πυκνώσεις αἰγίρος ὑφασμοῦς,
 Εξ ὑφασμάτων γίλφης τε φαίνονται τις, καὶ αἰγίρος,
 Οἳ ἐφ' ἢ λείωσις καὶ γίλφης τῆς ἱστρίας.

ΚΑΙ ΕΙΡΑΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΚ
 μόνων γυναικας, χρωματίζου-
 γειν σφονδὶ τὰς βα-
 φῆς. τ. κ. η.

Ο Μικρὸς τῇ τῆς δέλτα μὲν φασὶν πρὸς ῥαψωδίαν,
 Τὸ μνηστὴρ τόξον μακρόντος ἐκ παρὰ δέξας,
 Καὶ τῶν μνηστῶν βαφόντων ἢ ῥῶν τῇ τῶν αἰμάτων
 Εμφράζων οὐ τῷ βλάδαι καὶ ἐμὸν δούλους ἄλλων,
 331 ὡς δ' ὅτε τις τ' ἔλθοντα γυνὴ φοῖνις μίλτον
 332 Μνηστὴρ, ἢ ἱστρίαν, παρὰ δέξας ἔμμεναι ἵππων.
 Καὶ ἵνα τὰλλα παρὰ δέξας, τὸ τελευτῶν ἔσται,
 ὅν γὰρ

Facere ne facta sint, neq; preterita.
 Non enim fiet hoc, ut non sic se habeat:
 Vt Sophocles et alij scripserunt mille.

321 ὅπως ἢ
 ἔχῃς

DE HOC, ὃ AVREI GENE-
 ris partem. 325.

IN Operibus Hesiodus et Diclus dicit,
 Aureum primum quidem genus disertorum hominum
 Immortales fecerunt caelestia tecta tenentes.
 Et in Phænomenis Aratus rursum dicit,
 Tunc erat, quando adhuc illud genus aureum pascebat.
 In argemæo autem et modica, nec omnino similis.
 Aureum uero genus, expertes homines uitæ.
 Ex hoc genere aureo omnes dicimus homines,
 Quotquot aliquid utile in uitâ sunt operati.

QVOD CORCYRENSES PHAEAC-
 es omnibus uiris iudicati sunt in re naua-
 li prestantiores. 326.

CORCYRENSES Phæaces in libro Odyssæ
 Omnibus magis nautici habiti sunt ab Homero,
 Tanq; mentem atq; præcordia in suas naues posuissent,
 Et urbes, loca, atq; agros, maria, et portus,
 Dicens solos scire, et absq; gubernatore.

DE PHAEACIDIS VELA FABRI-
 cantibus, sicut folia in clytæ popu-
 li. 327.

IN Odyssæa Homerus, sicut etiam antea dixi, (mimibus
 Peritiores nautas Phæacas cū ostendisset omnibus ho-
 Et mulieribus omnibus horum mulieres
 In uelificio peritiores ostendere uellet,
 Quantum Phæaces, inquit, prestamissimi omnium,
 Nauem uelocem regere, et gubernare in mari,
 328 Tamum et mulieres horum Phæacidae,
 Mulieribus omnibus excellentiores sunt,
 Vela conficere in locis ubi sunt uela,
 Gnare, quasi folia proceræ populi,
 Texturarum autem uelorum liquatur humidum oleum.
 Hæc de historia quidem. oportet autē me et dictionem
 Modò enarrare, ne fortē nugeris, sicut alij.
 Cerosus est commissio texture lintei,
 Densitas, compositio staminis atq; trame.
 Ex qua multa densitate, optimè contexta,
 Ex textura autem splendor quidam fit, atq; radius,
 Sicut est lenitas atq; splendor olei.

τόπω,
 ἢ πόντω

ἡμονας

CAIRAS QUIDEM, ATQVE
 Meonum mulieres, colorare inge-
 niose imitaturæ.
 329.

HOMERUS in quarta quidem dicit alicubi Rhapsodia,
 Menelaus sagittam cum accepisset à Pindaro,
 Atq; semorens imctis fluxu illo sanguinis,
 Eloquens dum uellet illudere doloribus aliorum,
 Sicut cum quedam ebria mulier rubro colorat,
 Meonis, uel Cairæ, ornamenti maxillare ut sit equorū.
 Et ut alia omittens, quod est extremum, dicam:

Ὁ γὰρ πιστεύομαι πολλοῖς ἐν γήβας ταῦτα γράφειν.
 11 Τοῖτοι μόνελας μιὰ βλὺ αἰμαῖ μνηοῖ,
 12 Εὐφύεις νῦν μαι τε, ἰδὲ σφύρα καλὴ ὑπὸ νόβρου.
 Ἐπεὶ καὶ μνηοῖδας ἢ ἡνῶσας, καὶ ἱαίρας,
 Μάθει, καὶ μὴ ἀγνόει μοι, τίνες εἰσὶν ἐκείνου.
 Κάειραι μὲν, αἱ ἱαίραι γυναικες τῆς ἱαίρας.
 Αἱ μνηοῖδες πάλιν ἢ αἱ ἱαίταικοι λυδίας.
 Ὡς πρὸ λυδῶν βασιλεῖον ὑπὲρ χερσὶν αἱ σαρδείας.

ΤΑΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΔΕ ΜΕ ΔΙΔΑ-

σκουσι, πόρῃ σφωμῶν ὄργασίαν,
 ἱερνίδα λινεῖν δι-
 ξίως. τ. κ. θ.

Τὸ παλαιὸν πόρῃ σφωμῶν λινεῖν τῇ μιλῆτι φήμη.

Εἰς τὰ μιλῆσια ἱαίται γὰρ τῶν πάντων,
 Καὶ ὡς τῶν ἱοραξίων πόρῃτα διστορεῖα.
 Ὅθεν φυγὼν θεμιστοκλῆς ἐξ ἀθλινῶν εἰς πόρσας,
 Κατηγορήθη γὰρ δεινῶς παρ' ἀθληταῖς τότε,
 Οἷα φρονῶν τὰ τῶν πόρσων, καὶ γνώμης ὦν τῷ ξέρξῃ,
 Παρ' ἀρταξέρξῃ τῷ ἱδ' τῷ προῖρῃ βούτος ξέρξῃ,
 Κατὰ τινος, τρεῖς ἔλαβε πόλεις ἐκ τῆς, δώρου,
 Μύραν, μυνῆτα, οὐδ' αὐταῖς καὶ μιλῆτι, λινεῖν εἶπον.

ἢ μὲν εἰς
 Εἰς μὲν σφωμῶν, λινεῖν μιλῆτι τὰντας τὰ εἰς οἶνον.

ἄλλοι ἢ πῶν τε λέγουσι τῶν δολιχῶν πόλεις,
 Μύραν, μυνῆτα, μιλῆτι, λαμψακον, μαγνησίαν,
 Εἰς οἶνον, ὄφθα, καὶ σφωμῶν, ἀρτον, εἰς ὑπολύσεις.
 Τινες ἐπ' αὐτῇ ἢ λέγοντες αὐτῷ δολιχῶν πόλεις,
 Λέγουσι καὶ παλαιὴν μιλῆτι, ἀλλὰ τινὰ τε πόλιν.
 Συγγνωμὸν ἔστιν ἡμῖν εἰς διακρίσιν με.

11 Ἀργαλέον μοι ἐστὶ, θεὸν ὡς, πᾶν ἀγορεύειν.
 Ἰσασιν οἱ ἐρῶντες με, καὶ πείραν μὴ λαβόντες,
 Εἰ ἐκ βιβλίων γράφομεν, ἢ μελετημὸν ὡς.
 Καὶ εἰ δ' ἐρωτῶντες αὐτὸν ἐστὶν ἢ βιβλος,
 Καὶ εἰ ἔχῃ ταχυτόρον λινεῖν γράφωρ τὰ τοιαῦτα,
 Πλέον ἢ εἰ μετέγραφοι ἀπὸ τινος βιβλίου.

Ὅτι δ' ἡ μιλῆτις σφωμῶν εἴχῃ τοπὸν καλλίστος,
 Πολλοὶ μὲν ἄλλοι μεμνῶνται, καὶ ὁ ἀριστοφάνης,
 Ἐν τῷ βατραχίῳ δρᾶματι διόνυσον εἰσαγῶν,
 Πρὸς τὸν ξανθίαν τὸν αὐτὸν λέγοντα δῶλον τὰδε.
 λινεῖν Τὸτο γελοιὸν τ' αὐτὸν, εἶπον δ' ἐκ ξανθίας δῶλος,
 Ἐπὶ σφωμῶν ἱαίταικοι ὄριον μιλῆσιων,
 Εἰνέεις ὄρχηστρίδα ἢ ἐγὼ δ' οἷα σὸς δῶλος,
 Εφόρον αὖ αἰμῖδα σοι, ὡς οὐκ ἔστις τὰν τε.

Ἐν τῷ μιλῆσιῳ ἔφην πολλοὶ ὄριον.

Περὶ ὄριον ἱοραξίων, ὡν πρώτῳ ἢ ἱάμβῳ.
 Ἰππῶνας ἔστις ἐρκεῖ, μέτρω χωλῶν ἱάμβῳ,
 11 Κοραξίων μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὡς λῶπος.

Τὸς κοραξίους ἢ, καὶ σινδῶν, ἐθνη τυγχάνειν νόει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΡΗΣΜΟΝ

αἰτιῶμαι, ὅτι μὴ καὶ θηβαΐδας τῷ λόγῳ
 προσέθετο, πρωτεύει φέρν-
 σας. τ. λ.

(λέξω.

Πρωτεύει εἶπον τὸν χρῆσμον, καὶ τὴν ἀρχὴν νῦν

11 Γαίης μὲν πάσης τὸ πελαγονικὸν ἄργος ἀμείνον,

θηβαϊκῶν ἱπποῖθ' ἐρκεῖαι, λακεδαιμόνιοι ἢ γυναικες.

11 Ἀνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλὸν ἀρεθῆς.

Non enim credor multis ex pectore hæc scribere.
 Taliter Menu lac inquinata sunt sanguine formosa,
 Pulchræq; suræ, uel talos pulchros supra.

Quoniam autem Meonidas audisti, atq; Cairæ,
 Disce, et ne ignora mihi, quæ sint illæ.

Cairæ quidem, Cairæ mulieres Carie,

Meonides autem rursus, habitatrices Lydiæ,

Quorum Lydorum regia fuerunt antea Sardes.

MILESIO RV M VERO' ME

docent, de stratorum opere,

radium mouere de-

xtræ. 329.

Antiquitus, circa strata erat Mileto fama.

Lanc enim Miletiæ optimæ omnium,

Quamvis sint Coraxicorum ferentes secundas:

Vnde fugiens Themistocles Athenis in Persas,

Accusatus est enim grauitur ab Atheniensibus tunc,

Ve'ut qui studeret Persis, atq; idem sentiret cū Xerxæ,

Ab Artaxerxa filio prædicti Xerxæ,

Iuxta quosdam, tres accepit urbes hinc donum,

Myram, Myntem, cumq; ipsis Miletum, quam dixi.

In lectū quidem, Miletū: illas autem, in uinū, obsonium.

Alij uero quinq; dicunt huic datas esse urbes,

Myram, Myntem, Miletum, Lampscacum, Magnesium,

In uinum, obsonia, lectos, panem, indumenta.

Quidam uero septem dicentes illi datas fuisse urbes,

Aiunt et Palescepsum, aliamq; quandam urbem:

Parcite mihi, si subterfugit me:

Difficile enim mihi est, Deum uelut, omnia dicere.

Sciunt uidentes me, atq; periculum mei facientes,

Si ex libris scribimus, uel mente concepta,

Tametsi non extemporaneus hic sit liber,

Licet non celerius scribebam talia,

Magis quam si transcripsissem e quodam libro.

Quod autem Miletus strata habuit olim optima,

Multi alij meminerunt, atq; Aristophanes,

In Ranarum fabula Dionysium inducens,

Ad Xanthiam famulum suum dicentem talia:

Hoc uero ridiculū utiq; siquidem tu Xanthias seruus,

In lecto cubasti lanarum Miletiarum,

Agitabas saltatricem: ego uero cū tuus seruus,

Ferebam matellam tibi, ut immingeres huic.

De Milesijs dixerunt multi lanis.

De lanis autem Coraxorum, in primo iambo,

Hipponax sic dixit, metro claudorum iamborum:

Coraxicum quidem induta uestimentum.

Coraxos autem, atq; Sindos, gentes esse scito.

DE HOC, ET ORACVLVM

incuso, quod non etiam Thebaidis sermo-

ni adiecit, primas feren-

tes. 330.

In præcedētibz dixi oraculū, et principiū nūc dicā,

Terra quidem omni Pelasgicum Argos melius.

Eque Threicia, Lacedæmonia autem mulieres,

Viri qui bibunt aquam pulchræ Arethuse.

H igo.

Historia

Ἡ ἱστορία λέγεται μοι τοῖς ὀπίθιοις τόποις,
Διακοσμένη ὁμοιοσ, καὶ πρώτη ἢ οὐ τῶνταυ-
τῶν σφύρας ἀκριβέστατα μάθει, καὶ λατὰ πλάτος.

ΤΑ ΤΟΥ ΙΣΜΗΝΟΥ ΡΟΤΑΜΟΥ ΚΑΛ

λιωόμενα ῥύμασι. τ λ α.

390 Ο Ἰσμήνους ὁ ποταμὸς θιβῶν τῶν ἐπὶ ἀπύλῳ,
καὶ ἡ ποτὴ ἡ Δίρκη ἢ, φύσει τῶν σφῶν ὑδάτων,
Διὰ γαίαν καὶ σίλῃν ἢ, καὶ γε πολὺν τὸ λείον,
Δωρεῖται τοῖς ὑφάσμασι, τοῖς ἐν θόδῳ τῇ χώρᾳ.
Τὸ τεχνικὸν αἰ χεῖρες ἢ τῶν ἐργασμένων ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΡΟΙΟΝ ΓΑΛΗΝ, ΟΥ

χρυσόπληκτα σάχιον βλαστήσεν, προσ-
λαβῶσαι καὶ σέ, τὸν δυνά-
μειος ἰσμήνους. τ λ β.

Κ Αδμος, οἷς μῦθοι γράφουσιν, οὐ παλαιὸς ἐκείνος,
Χρυσὸν λαβῶν ὠνήσασθαι βῆν ἀπὸ βυκολίῳ,
Ανδρὸς τινὸς πελάγοντος τὴν λυλῶν ἡλασμένῳ,
Σημεῖα ἔχοντα τὴν βῆν τοιαύτη καὶ τοιαύτη,
καὶ ἡγεμόνα τῆς ἀδῆς ταύτης πεποικιλῶναι.
400 καὶ ὅπως αὐτὸν ὠλέσασθαι ὁ βῆς, ἔτι καὶ πέσοι,
Θῦσαι μὲν σφαγιάσαντα τῇ γῇ τὴν βῆν ἐκείνη,
καὶ πόλιν ἱστῶσαι, θείαν τε λυλῶν ἐθέλει κλῶσιν,
Γοιήσας πᾶν τὸ τῷ χρυσῷ, τὴν βῆν τε σφαγιάσας,
Δύο τῶν φίλων ἐσθλῶν, ὡν πόρ αἰ κλῶσας αἰδέ,
Διὸς πόρ τῷ οὐ, σέριφος τῷ ἐτόρῳ,
Υδάτω ἐκ κρήνης ἄριστος νομίσαι τῇ θυσίᾳ.
Ἀμφὶ αὐτὸς ἀπέκτανε δράκων τῆς κρήνης φύλαξ,
Λίθῳ βολαῖς ἀνέειλε ἢ τὸν δράκοντα ὁ Ἰσμήνους,
καὶ τὴν καδμείαν ἐκτίσει μόνον, ἔτι τὰς θῆρας.

410 Τὰς θῆρας ἀτεχνίως γὰρ τελευτῶν, οὐ ὑπόλοιπας
ἐκτίσαν ἦθος τε αὐτὸς, ἀμφὶ ὡν λυρῶν τε.
Ἀς θῆρας πάλιν ὑπόλοιπας ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
ἀνθρώποις κατέσχευεν, ἀνδρὸς ἰσμήνους.
καὶ πάλιν ἀνέκτισατο διὰ ἀθλητικὴν θοδῶν,
οὐ πόρ ἢ κλῶσις τὴν ἐμὴν ἀποδιδράκει μνήμην.
ἀλλὰ ταῦτ' ἐμὴν ὑπόλοιπας. τῷ τότε ἢ ὁ καδμῶς
κτίσας ἔτι τὰς θῆρας μὲν, μόνον ἢ τὴν καδμείαν,
Βολαῖς σφαῖς τῆς ἀθλῆς, ἢ γὰρ αὐτὴν ἐφρονήσας,
ἔσχευε καὶ τὸ δράκοντος, ὃ εἶπον, τὸν ὀδόντας.

420 Ἐξ ὧν οἱ χρυσόπληκτες ἐδλάσαντες ἐκείνοι,
καὶ πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καὶ μάχας συνειργότων.
τὴν ἱστορίαν εἶπον νῦν πᾶσαν, σπονδῶς, πλατέως.
νῦν δ' ἀλλήλοισι μοι τὸν δράκοντα, ὀδόντας.
ἀλλ' ἐν ὀδόντας ὁδῶν ἀνέσεις ἐλεφαντῶν,
ἀφ' αὐτῶν μύλας ἀλέσμενα, καὶ λόγους παλαιφάτων
τῶν στωικῶν, τῶν φυσικῶν, τῶν ἐπὶ σαφείας ἢ λόγους.
Ἀρχιληγὸς ὁ δράκων ἴν, ἡ τοπαρχὴν ἐκείνη.
ὅς ἐν διπλοῦντα καὶ σέριφον ἀνέειλεν,
ὁ καδμῶς ἐκτενον αὐτὸν, ἐπεκδικῶν τοῖς φίλοις.

430 καὶ τὸν ὀδόντας τὸν αὐτὸν, τὸν συλλήγας συνειργότων,
τὸν φρονικὸν συνειργότων, ἢ καὶ διμοξέπτης,
κατέσχευον, ἐσκόρπισον εἰς τόπους διαφόρους,
εἰς τε κολλίδα, καὶ λοιπὸν, καὶ εἰς αὐτὰς θῆρας,
γαμβροποιήσας ἐξ αὐτῶν τινὰς ἐμφρονέστατας.
Ἐξ ὧν σάχους ἐδλάσαντες γιγάντων χρυσόπληκτες.

Historia sua à me est superioribus locis,
Ducem sima nonagesima, atq; prima cum his.
Quam conuersus exactissime disce, et late.

DE IIS QVAE ISMENI FLV VII
pulchra sunt fluuiis. 331.

Smenius fluuius Thebarum septem portarum,
Et fons Dirce uero, natura suarum aquarum,
Clarietatem atq; splendorem, et multum leniorem,
Donauit exturis, in Thebarum regione.
Artificium autem, manus efficientium habet.

DE HOC, QVALEM LVCTAM,
non aureæ galeæ spicam germinarit, cum
acceperint et te, secundum isme-
num. 332.

Cadmus, sicut fabule scribunt, antiquus ille,
Oraculo admonitus emere bouem à caula,
Viri cuiusdam Pelagomus nomine uocati,
Signa habentem uero bouem talia, atq; talia,
Etiam ducem iuuenis hanc facere.
Et ubi uir; claudisset eos, atq; cecidisset,
Sacrificare quidem mactantem terræ bouem illic,
Atq; urbem condere, imponereq; quodcūq; uellet nomen.
Cum fecisset omne quod erat oraculi, bouēq; mactasset,
Duos amicos misit, quorum nomina hæc,
Deioleon uni, Serphus alteri,

Aquam ex fonte Martis ut ferrent in uictimam:
Ambos aitem ipsos occidit Dracon fontis custos.
Lapidum autem iactibus interfecit draconem Cadmus,
Atq; Cadmeam condidit solam, non Thebas.

Thebas autem abq; manijis existentes, posterius
Condiderunt Zethusq; ipse, Amphionq; lyricus.
Quas Thebas rursus postea Alexander magnus
Ad cecum tibiæ destruxit, ludente Ismenia,
Et rursus extruxit propter athletam Thebanum,
Cuius nomen meam fugit memoriam.

Sed hæc quidem posteriora. Tunc autem Cadmus
Cum condidisset non Thebas quidem, sed solā Cadmeam,
Consilijs sapientibus Mimeræ, uidelicet sua prudentia,
Seminauit et draconis, de quo dixi, demes.

Ex quibus aureæ galeæ pullularunt illi,
Et inter se bellum atq; pugnam conciebant.
Historiam dixi nunc omnem angustè, latè.
Nunc autem explicandi mihi, draco, demes.
Sed non demes omnino audies elephantum,
Obscuri pistrini fursures, atq; rationes Palæphati,
Stoici, physici: sed Tzetze claras rationes.

Princeps latronum draco erat, uel loci illius princeps:
Ut igitur Deioleonem atq; Serphum interfecit,
Cadmus occidit ipsum, ulciscens socios:
Et demes illius, collatrones. ipsædem moribus præditos,
Cædem qui unā mordebant, uel etiā populi accensores,
Disseminauit differitq; in locos diuersos,
Inq; Colchidem, et reliquos, ipsaq; Thebas,
Generos cum fecisset ex ipsis quosdam prudentissimos.
Ex quibus siges pullulauit gigantum aureæ casidis:

Ἦτοι θηβαῖοι ἐγγονεῖς χρύσσοιλοι νιανῖαι,
ἄτε σφᾶς βασιλικῆς καὶ γούης λατρυμνοῖ.
Υπὸρ πατρίδος, γούης τε μαχόμενοι τοῖς ἄλλοις.
Ἐξ ὧν ὀδόντων σπέρματος ἦσαν οἱ πόντε ὕτοι,
Γέλωρ, ὀδαῖος, χθόνιος, χίωρ, ὑπερβύωρ.

Εἶπορ τὴν ἰσοθίαν σοι, καὶ ἡλλυγόρησά σοι.
Ἰνα ἢ μάθης ἀνεξιδῶς, ὡς γράμματ' ἡλλεύωρ
Οὐ παλαμίδος σὺρνην, ἢ φοῖνιξ, ὅδε ἱάδμος,
Ὡσπὸρ τινεῖς τῶν παλαῶν ἀσκητῶν ἐπ' ἐρώς ἐπορ,
Καὶ πολλὰ χεῖρ λατῆπεισαν ὅτω καὶ τζέτ' ἴω γράφειν,
Νομίσαντα λογιζέσθαι τὸν καὶ γράφειν πάντα,
Οὐ μὴν γράφειν τὰ δέξαντα, καὶ τὰ παρτυχόντα,
ἀρχὴν ἸΑρχῆς χρυσὸν κατὰ νῆς, τὴν ἱάδμω δεδομένον.
Καὶ τὸν πείθει σὺμπαντας τὸς τῶν ἀσκητῶν ἐπ' ἐρώς
Τὸς λέγωντας τὰ γράμματα ἱάδμω ἐφ' σὺρνησύναι,
Λέγων, ὡς ἀσκητῶν ἱάδμω, τζέτ' ἴω τὰ δὲ νῦν λέγει.
Εἰ ἱάδμος ὅστις γράμματ' ἡλλεύωρ, ἢ γὰρ ἡλλεύωρ,
Εἶπατε, περὶ ἡδὲ αὐτὸν σχεδὸν εἰς τὴν ἡλλεύωρ,
Γῶς τὸν εἰρησὶ χρυσὸν, λέγων ἱάτ' ἐπος ὅτω:
33 Φράξω δὲ τὸν μύθον ἀγλιούρος ἐγγονεῖς καὶ δμῆς,
33 Ἦς ἐγγονεῖς προλιπὼν, ἰδίον πύθω δῖον.
33 Ἐνθα δ' ἔχωρ αἰθῆρα καὶ ἀγανίλιν μετὰ χόρσι. (τοῖς,
τὸ λοιπὸν

καὶ πάντ' τὸ λαίπορ τὴν χρυσὸν, ὅσπ' ὁρταῖς μνήμης δῖας
Ἐρτυλαυγίσιν γράμμασιν ἐγγεγραμμένον φέρωρ
Οὐ τζέτ' ἴω, ἢ χίρ βύλεσαι καὶ τὴν δὲ παρ' ἐγγράφειν,
Μή πως λατρυμνῶσι τοῖς πλατυσμοῖς τὸς χάρτας.
Πολλὰ ἢ δεινὰ δῖς δισυάσθαι οἰνοχόιο,
Πολλὰ ὑπεσχημένον ἢ γραφίαν ἰσοθίαν,
Τὴν θέσει τὴν τὴν πύθωος ἐκλείψωσι γραφίαν,
Οἷα τὸς βίβλιν τῶν χάρτων τὴν δὲ προπληρωθόντων.
Τέως ἐπ' ἐγγονεῖς μοι δισυάσθαι σὺ τε, καὶ πάντες ἄλλοι,
Καὶ ἀπὸ μέρους τὴν χρυσὸν, ὡς ὅτι καὶ πρὸ καὶ δμῆς,
Ἦσαν ἐπ' τοῖς ἡλλεύωρ καὶ γράμματα, καὶ λόγοι.
Εἰ ἢ πρὸ ἱάδμω, πρὸ ἐπ' ἰάδμω ὅντος ἡλλεύωρ,
Πολὺ πάντες πρὸ τῶν παλαμίδος, πρὸ τῶν παλαμίδος,
Καὶ πρὸ τῶν φοῖνικος αὐτῶν, καὶ ὡς ἀσκητῶν ἐπορ.
Καὶ τοῖς πολλοῖς ἡπάτησαν καὶ τζέτ' ἴω ὅτω γράφειν,
Τὰ ἀσκητῶν ἐκτρώματ' αὐτῶν τρῖς αὐτῶν, ἢ δμῆς,
Ἀνθρώπων λογιζόμενον, ἴσα θανάτῳ, ἢ δμῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΥΦΟΥΣ, ΤΟΥ
ἐπὶ συλοσῶντος ἀδελφῆς πολυκρά-
τους, δισυάσθαι δαρείω.

τ λ γ.

Δ Αρεῖος ὡρ ὑπασπιστῆς, ἢ βασιλῆος εἰσέτι,
Ἐκ συλοσῶντος ἔλαβε δῶρον, πυρρὸν χλανύδα.
Εἶτα δ' ὑπέρως βασιλῆος γονόμονος πόρσιδος,
Τὸν συλοσῶντα τέθεικε τὴν σάμην βασιλέα.
Τὴν ἰσοθίαν σὺρνη μοι ταῖς πρώταις ἰσοθίαις,
Ἐν γυμναστίᾳ τῶν εἰς τόπον γιγναμμένων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΟΛΛΑΙΣ ΕΝ ΔΕΚΑ-
δισυμ ἐλαιομομένων ἐν
αὐτῶν. τ λ δ.

Ο Πριανὸς οὐ τὴν αὐτῶν ἀλλ' ἐν δὲ βίβλιν,
Ἐρ τοῖς ἰχθύσι ἢ φροσι, σὺ βατὴν δὲ δῖον ἔχωρ.
Τὸν ἱερέως κατὰ δῖον ἢ γοναῖς ἀδονεῖς ἔσθαι.

Εἶτα

Sive Thebani generosi, aureæ armaturæ iuvenes,
Quasi catenæ regie ex generis prognati,
Pro patria ex genere pugnautes cum alijs.
Ex quorum demum semine, erant quinq; isti,
Pelor, Vdeus, Chthonius, Chion, Hyperenor.

Dixi historiam tibi, atq; explicavi tibi.
Vt autem scias diligenter, quod literas Græcis
Non Palamedes inuenit, non Phoenix, neq; Cadmus,
Velut quidam Græcorum inconsiderantius dixerunt,
Et passim persuaserunt sic ex Tzetze scribere,
Arbitratū reputare hos etiā scribere omnia, (curtētia
Nō tamen scripturū ea quæ opinari eū, atq; temere oc-
Principium oraculi audi, Cadmo dati.

Et eo persuadeo uniuersos inconsiderantiores,
Qui dicunt literas Cadmum inuenisse, 459
Dicens, ὁ imprudentiores, Tzetzes hec modo dicit:
Si Cadmus inuenit literas, atq; adduxit in Græciam,
Dicite, antequam ueniret ipse sanē in Græciam,
Quomodo huic editum est oraculū, dicēs ad uerbū sic:
Dic sanē sermonem Agenoris abnepos Cadme, (nam, 68
Aurorā ex cœtu anē linquēs, rectā uade ad Pythion diuī.
Vbi habens ex splēdidum iaculum in manibus: 68

Et omne reliquum oraculi, quod in memoriæ libris,
In splēdentibus literis inscriptum ferens
Tzetzes, non uult hic inscribere,
Ne fortē consumat dilatationibus chartar.
Multæ uerō decades indigebant pocillator:
Multæ promissæ autem scribende historie,
Positione indicis deficerent ad scribendum,
Sic libri chartis huius antea repleti.
Tamen cognouisti à me arbitror tu, atq; omnes alijs.
Et à parte oraculi, quod etiam ante Cadmum
Erāt apud Græcos et literæ atq; orationes. (Græcorū,
Si autem ante Cadmū, qui ante septē generationes fuit
Multo omnino antiquiores erant ante Palamedem, 470
Atq; ante Phœnicē ipsum, et quos inconsideratē dixerūt.
Quāuis in multis deceptū et Tzetze ut sic scriberet,
Inconsiderati illi abortus ter execrādorū nebulonum,
Hominem reputantem, eque ac mortem, mendacium.

DE RVBRA VESTE, QVAE
à Sylosonne fratre Polycratidis,
data est Dario.

333.

D Arius cum esset satelles, non rex adhuc,
A Sylosonne accepit donum, rubrum pallium.
Inde uerō postea rex factus Persidis,
Sylosonem constituit Sami regem.
Historiam inuenies mihi in prioribus historijs,
Nonagesimumquartum in locum scriptam.

480

DE HOC, MULTIS IN DE-
cadibus reuolutis an-
nis. 334.

O Ppianus in suo piscatorio libro,
Inter pisces nulla, inquit, religio, ius seruare,
Sed fortiore deuorare femina imbecillia.

Deinde

- Ἔϊτα φησὶν, ὃ πρὸ πολλῶ καὶ οὐ τῇ γῇ δ' ἰὺ τῷτο.
 Δίκη τὸ σὺνολον ἐκ λῦ, πόλεμοι ἢ καὶ μάχαι.
 καὶ ὅσα γράφει δυσχόρη τῷ βίῳ πεφυκότα,
 Ἔως τὸ σὺν ἡπείρου ἐσχέθη τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων,
 Ἐκ τῶν Ῥωμαίων μάλλον ἢ σεβήρος αὐτῶνινος.
 Ἔϊτα φησὶ πρὸς τὴν θεὸν, πρὸ αὐτῶν τῶν δύο.
 490 Τὴν μοι καὶ ρυέδω, καὶ ἐμπειδὸν ἰθὺς ὀύρε,
 Ῥολλαὶς οὐ δεικάδωσιρ ἐλισσομένωρ οὐ αὐτῶρ.

PAROIMIA, PYPKAIAN ANH ΦΑΙ-

στῆρ τε καὶ αἴφυλον ἐδιδεῖ.

μικ. τλ.ε.

- Ἡ Φαίσις τις αἰγύπτιος, οὐ χρόνιος τοῖς τῶ νῶι,
 Ὁς νῶι, καὶ διόνυσος, καὶ ὄσις ἐκ λαῶνται,
 Ἐφύρε πῦρ, καὶ τέχνας ἢ τῶν ἐκ πυρὸς, ὅπουσας.
 Ἑλλήνεις σφετερίζοντα τὸν ἡφαίστου ἐκείνου,
 Σὺ δ' ἄλλαις πόσας κλήσεις ἰρ αὐθρόπων αἰγυπσίωρ,
 Θεὸς αὐτῶν τε ἐφασκερ ἐκείνους πεφυκόσαι,
 Ὡς τῶν Ἑλλήνων ποικίλων αἰγυπσίωρ παιδισθοῦντων,
 καὶ διαλαβάντων ὅτῳ ἢ γοναὶς ταῖς τῆς ἑλλάδος.
 500 Ἐκ τῶ ἡφαίστου τοιγαρῶν τῶ πῦρ ἐφυστηκόςτος,
 Ἡφαίστου καὶ τὸ πῦρ φασκόν, τῷ σῦρτι ἢ ἐπίσης.
 Ἐπεί πυρὶ δὲ οὐλοὶ ἀνέσπονται ἐκ φύλων,
 Ἀς οὐκ αἰσθάνονται τὸν αἰσθάνον, καὶ οὐ φύλεις.
 Ἄλλαι ἢ αὐλοὶ πυρὶ εἰσὶ τῶν οὐκ αἰσθάνων,
 Ἀφυλοὶ ἢ τυχαῖν αἰσθάνων, ὡς ἑλκῶν, πρὸς τῶν,
 Τὴν πονθικὴν πυρκαϊάν, τῶν ὀδυνῶν τὴν ἑσθίαν,
 Πυρκαϊάν ἀνέφασκον καὶ αἴφυλον εἰρήνην.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, Η ΜΗ ΩΦΕΛΕΣ

γονίδω. τλ.σ.

- Ἡ Ἀτρόκλος ὑπὸ ἑκτορος πεσόντος οὐ πολέμω,
 Ἀντίλοχος ὁ νῆστορος ἐκείνου παρ' Ἑλλήνων,
 510 Ὡς παιδί καὶ τῷ ἀχιλλεὶ τὴν συμφορὰν ἀγγεῖλαι.
 Ὁς ἀφίγμενος πρὸς αὐτὸν, ὅτῳ ἰατ' ἐπος λέγει.
 Ὡ μοι πηλείδης ἢ διαφρονος, ἰπποδάμοιο,
 Ὡ γύναι ἀγγεῖλεις, ἢ μὴ ὀφείλλεις γνέδω.
 Ὡ καὶ τὰ πατρὸς κλος, νέκυος ἢ δὴ ἀμφιμάχοντα
 Ὡ γυνὴ, ἀτὰρ τάς τῶν τῶν χεῖρας ἔχει ἑλκῶν αἰσθάνων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΧΑΡΙΤΕΣ ΔΕ ΡΑΝ-

τοῖωρ ἑλκῶν. τλ.ζ.

- Ἡ Σίοςδος τρεῖς χάριτας θεογονίᾳ λέγει,
 Τὴν ἀγλαίαν, θάλειαν, μετὰ τῆς εὐφροσύνης.
 Ἐγὼ ἢ παῖν ἐπὶ ὄρεσιν, χάριτας ἐνομάσω.
 Τοῖς παῖν ἡρώ καὶ λεανδρῶν φησὶ ἢ καὶ μωσαῖος,
 520 Περὶ τῶ ἑλλήνων τῆς ἡρώς τῶν παῖν ἐπος λέγει.
 Ὡ πολλὰ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέουσι, οἱ δ' ἑλκῶν,
 Ὡ τρεῖς χάριτες ψύσονται πεφυκόσαι. ἄς δὲ τις ἡρώς
 Ὡ οφθαλμὸς γελῶν, ἐκαστὸν χάριτες ὀφθαλμῶν.

ΠΕΡΙ ΣΙΔΗΡΟΥ ΤΟΥ ΧΑ-

λυβός. τλ.η.

- Χαλυβὲς ἔθνος ἐγγιστὰ τελευτῆς τραπέζηςτος,
 Οὗτοι λέγονται σίδηρον ἐφυστηκόντα πρῶτοι.
 καὶ τὸν χαλκὸν ἢ χαλυβὸν, χαλκὸν τε λέγουσι μοι.
 Οἷα καὶ τῷτον σῦνρεμα τελευτῆς τῶν χαλκῶν.

ΠΕΡΙ

Deinde inquit, Non ita dudum & in terra erat hoc:
 Iustitia in uniuersum non erat, bella autē, atq; pugnae,
 Et quaecumq; scribit difficilia, uita quae eueniunt:
 Donec sceptrum habuit genus Romanorum.
 Ex Romanis uerò magis Seuerus & Antoninus.
 Deinde dicit ad deos, de ipsis duobus,
 Hos mihi & liberate, & sine offendiculo gubernate,
 Multis in decadiibus uolutorum annorum.

PAROEMIA, INCENDIVM

sine Vulcano atq; lignis susce-

pi. 335.

Vulcanus quidam Aegyptius, in temporibus Noë,
 Qui Noë Dionysius atq; Osiris uocatur,
 Inuenit ignem, atq; artes ex igne quotquot sunt.
 Graeci suum uendicant Vulcanum illum,
 Cum alijs aliquot nominibus hominum Aegyptiorum,
 Deos ipsorum dixerunt illos fuisse,
 Tanquam Graecis poëtis in Aegypto institutis,
 Et docentibus ita filios Graeciae.

A Vulcano igitur ignis quia inuentus est,
 Vulcanum & ignem dicimus, cum inuentore ex aequo.
 Quoniam autē rogi materia cōstantes accēdūtur ē lignis,
 Quos uulcanios uocamus, simul atq; lignarios,
 Alij autem & sine materia rogi sunt, ex uulcanijs,
 Sine lignis autem sunt, sicut fulminum, presterum,
 Luctuosum incendium, tribulationum feruorem,
 Incendium sine Vulcano atq; lignis dixi.

DE HOC, QVAE VTINAM

non fuisset. 336.

Patroclus ab Hectorē occiso in bello,
 Amilochus Nestoris F. destinatus est à Graecis,
 Vt filio atq; Achilli calamitatem nunciaret.
 Qui cum peruenisset ad eum, sic ad uerbum dicit:
 Heu, Peki fili prudens, equidomitoris,
 Audies nuncium, qui utinam non esset,
 Iacet Patroclus, pro eius uerò cadauere sanē pugnare
 Nudo, uerum arma habet galeatus Hector.

DE HOC, GRATIAE AVTEM

omnigenum bonorum. 337.

Hesiodus tres Gratias in Theogonia dicit,
 Aglaia, Thalia, cum Euphrosyna.
 Ego autem omne delectabile, Gratias nomino.
 In de Hero atq; Leandro autem inquit etiam Musaeus,
 De pulchritudine Herus haec ad uerbum dicens:
 Multae autem ex membris gratiae fluēbant. antiqui uerò
 Tres Charites menuiti sunt esse. unus autē quidam Herus
 Oculus ridens, cenum gratijs subpullulabat.

DE FERRO CHALY-

bis. 338.

Chalybes gens proxima existens Trapezumii,
 Isti dicuntur ferrum inuenisse primi,
 Atq; es uerò chalyben, es autem dicunt mihi,
 Velut & hoc inuentum sit chalybum.

Bbb

DB

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΑΝ ΓΕΝΗΤΟΝ

τὴ διόχου ἐξόντου, πρὸς ἀφθαρσίαν
ἐλαλῶναι. τ λ θ.

Περὶ τῶν λόγων τῶν ἀφθαρτῶν φιλοσόφων.
Ἡ μὲν αὐτὸν ἀγνοῦντο, ἀφθόρου δογματίζεσθαι.
Ἄλλη δὲ λέγει, γεννητὸν φθαρτὸν τε πεφυκέναι.
Ἡ δὲ πάλιν ἀγνοῦντο, πλὴν τῶν φθαρσιμῶν.
Ἄλλη δὲ πάλιν γεννητὸν, ἀλλὰ θεῶν προνοίᾳ
ἀφθαρτον γεννησόμενον, ὡς πᾶν τῶν αἰδίων.
Αὕτη δὲ πλάτωνος ἐστὶ, δοκῶν, καὶ πυθαγόρου.
Ὁ παυσανίης δὲ ἵσθαι ὅτι μέτρω ἀστρολόγος,
καὶ γεννητὸν τε καὶ φθαρτὸν εἶναι μοι λέγει τῶτον.
Τότε δὲ λέγει τὴν φθορὰν τῶν λόγων γεγενῶσθαι.
Ὅτ' αὖ ἀστρολόγος ἢ ἐπὶ τῶν πλανήτων ὁμοδρόμους
εἰς ὑδροχόρον ἐλθούσιν, ὅντα τὰ κρόνους οἶκον.
Βραχυῶ πάντος ἀνθρώπου δὲ τὸ μακροχρόνους χρόνον,
λέγει, πρὸς ἀπαρβύμην ὑπάρχον τὴν τῶν χρόνων.
Ἐν οὗτοι αὖ συμβαίνει τὸ συνδραμεῖν τοιῶςδε,
καὶ τὴν φθορὰν τῶν λόγων μὴ τῶν τότε γεγενῶσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΧΙΝΟΥΣΤΑΤΟΣ.

διαφορεῖ γὰρ νῦν καὶ λογισμὸς. τ μ.

Νοῖς καὶ νῦν, ἐπὶ θεῶν κυρίως, καὶ ἀγγέλων,
ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὁ δαμῶνς κυρίως νοῦν τις λέγει.
Ἐχέφρων καὶ ἀγγίγνους φασὶν ἐπὶ ἀνθρώπων.
Τὸ νῦν ἐχέφρων δὲ λέγομεν ἡλιαρχικῶν ὁρίων.
Ἐτόρως νῦν γὰρ ἀνθρώποις ὁ δαμῶνς. ἰαντ' ἐτόρως καὶ πλάτων.
λέγω σοι νῦν δὲ ὁλίγοις μέτεστι λέγωσι τῶν ἀνθρώπων.
Ἀπὸ δὲ ἔξω γὰρ ὑπὸ τῶν καὶ τῶν σαφεινῶν.
Ἀντὶ τῶν λόγων λογισμῶν, νῦν δὲ φασὶν πολλὰς.
Ἐν οὗτοι δὲ λέγει, καὶ νοεῖ πρὸ τῶν λόγων.
Ἐκατοστὴν καὶ τεσσαροστον ἄλλαν καὶ τρίτην,
ταῖς ἰσοθείαις σύνης μοι ἡμεῖς τῶν ἀστρολόγων.
καὶ σφαιρῶν, ταύτην βλέπει μοι, καὶ μὴ θανὲν πλατῶν.

ΧΡΕΙΑ ΤΖΕΤΖΟΥ, ΤΟΝ ΤΗΔΕ

βίον ἡλαυθμῶντος πῆλιν ἡλαυθμῶν, καὶ ἡ
βιῶνα, καὶ σφαιρικὴν φθορὰν, ἀσφατῶ
σαν, πολὺ σφοδρῶν, καὶ ὁδόν, τὴν
φθιτῶν. τ μ α.

Χρεῖαν τὴν τζέτζου λογικὴν, τόδε μοι τέκνον νόει.
Καλῶ τὸν τῆδε βίον γὰρ, πῆλιν ἐγὼ ἡλαυθμῶντος,
καὶ ἡβιῶνα, καὶ φθορὰν σφαιρῶν ἀσφατῶ μόνον,
Γλῶσσον πολὺ σφαιρῶν παντοῦ σφαιρῶν μόνον.
καὶ διὰ τῶν τοῖς καὶ ὁδόν ἡλαυθμῶν τῶν φθαρμένων,
καὶ πῆλιν τῶν ἡλαυθμῶντος μόνον αὐτὸν ἡλαυθμῶνται,
ὡς πᾶν πῶντων, συμφορῶν, ἐκφορῶν διακρίων.
Ἀνισοσφαιρῶν γὰρ καὶ τῶν ἄλλοις ἀσφατῶν,
καλῶ καὶ ἡβιῶνα δὲ ὡς πᾶν γὰρ οὐ τοῖς ἡβιῶν
ἀλλοτε ἄλλα βάλλονται, ὅταν καὶ οὐ τῶν βίῶν
ἀλλοτε ἄλλα γίνονται μεταβολαῖς ποικίλαις.
καὶ σφαιρῶν δὲ πολὺ σφοδρῶν ἐν τῶν ἀσφατῶν λέγω,
τῶν ἀσφατῶν οὐκ ἐν, καὶ τῶν μὴ τεταγμένων.
Ὅθεν δὲ τὴν τζέτζου ἐκπλεωρῶν πάλιν ἡλαυθμῶνται.
Ὅτι οὐκ ἐστὶν καὶ ἡλαυθμῶν τῶν βίῶν πεφυκένος,
κοινῶς δὲ πανταχῶν, καὶ τῶν φθαρσιμῶν ὁδόν.

DE HOC, ET SI GENITVM

quidpiam affirmet, ad immortalita-
tem uenisse. 339.

De mundo quatuor opiniones philosophorum.
Hæc quidem ingenuum, incorruptum tradit.
Alia autem dicit genitum, corrumpendumq; esse. 330
Hæc autem rursus ingenuum, uerum corrumpendum.
Alia rursus genitum, sed dei providentia
Perpetuum futurum, sicut omne quod est sempiternum.
Hæc Platonis est, arbitror, atq; Pythagoræ.
Pausaniæ autem filius Meton astrologus,
Et genitum et corrumpendum esse mihi dicit hunc.
Tunc autem dicit interitum mundi fore,
Quando stellarum septenarius errorum eodem cursu
In aquarium uenerint, existentem Saturni domum.
Breue autem omnis hominis etiam longæui tempus 340
Dicit, ad dinumerationem existere temporum,
In quotis coninget concursus talis.
Atq; interitum mundanum tunc fore.

DE EO QVOD EST SOLERTISSI-
mus. differt enim mens atq; ratiocinatio. 340.

Noës, et Nus, de Deo proprie, atq; angelis.
De hominibus aut nequaquam proprie Nun quis dicat.
Echephron atq; anchinus dicimus de hominibus,
Nunuches autem dicimus magis improprie.
Nus enim hominibus nequaquam: quamuis alia et Plato.
Nus autem paucis adest, dico tibi, hominum,
Ostendi enim hoc et retro apertissime. 350
Sed et pro logismo, Nun dicimus sepe.
Logismos est, palestra rationis.
Nus autem tenuis, atq; intelligit ante rationem.
Centessimam uero qua tragesimam et tertiam,
In historijs inuenies à me positam secundis,
Et uertens hanc uide mihi, et discere perlatæ.

CHRIA TZETZAE, VITAM HANC
fletus solum appellans, et aleam, et orbicularem
lationem, instabilem, multum uerti-
bilem, et nihil, sistu plenam.

341.

Chriam Tzetze rationalem sic mi intellige fili.
Voco enim hanc uitam, solum ego fletus,
Et aleam, et lationem sphaerae instabilem,
Verum multimodis conuersionibus omnifaria conuulsam. 360
Et sanè cum his etiam nihil uoco elatum.
Et solum fletus quidem uoco ipsam,
Vt plenâ laboribus, calamitatibus, acribus lachrymis,
Inæqualis uersionis gratia, alterius ad alterum.
Voco autem et aleam, quemadmodum enim tessaris
Aliis alia iaciuntur: sic in uita
Alias alia fiunt uicibus uarijs.
Atq; orbem uertibilem, ex instabilibus dico,
Coniunctæ uersionis gratia, atq; inordinate.
Nihil autem superbiæ plenum rursus nomino, 370
Quod umbra atq; fumo uita existente,
Vana gloria ubiq; atq; elatio quantacumq;

Ἡμῶν ἐκάστῃ μνηστῆρος τὸ το λογισμὸν,
Ὡς αἱ τιμαὶ καὶ δίκαι ἤ, καὶ πάλυ λαμπρὸν τῷ βίῳ,
Καπνὸς εἰσὶ, λύνονται συντόμως εἰς ἀόρα.
Χρυσός, ὡς χρὸς πηλὸς ἐστίν. ὑφάσματ' αἱ ἡλίονις.
Ἡμῶν ἡ πάλιν ὁ λαβὴς, τέφρα τῆς λυσυλαΐα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΥ ΓΑΡ
μόνος ἢ πρῶτος αὐτὸς ἐπεπόνθεις,
ὁ πένονθας. τ μ β.

Τὼν αὐγώντων τὴν παθεῖν τινὰ μόνον, ἢ πρῶτον,
Ὀδύλλῳ ἀγέῃ πρὸς τὸ λυ. τὸ ἡ σὺ ἀλλοις, πρῶτον.
580 Μόνος παθόντος τὸ δεινὸν ὡς αὐτὸς ἤ, καὶ πρῶτος,
Ὁ σοφοκλῆς μοι μαρτυρεῖ πικρίαν, λέγων ὅτι·
» Τὸ γὰρ ἐολυσέμεν οἰκεία πάθη, μνηστῆρος ἄλλου
» Γαλαπράξαντος, μεγάλας ὀδυμῆς ὑποτίνει.
Ὁ σοφοκλῆς μὲν, τῷ οὐδὲ παθόντος τὴν πικρίαν,
Ὅση ἐστίν, ὑπέδειξε. Δημοκρίτους ἡ πάλιν,
Τῷ μὲν ἐτόλμων συμπαθεῖν, τὸ μέτριον δεικνύει.
Ἀμέτρως τῷ διαρείῃ γὰρ τὴν σύγγυρον βελύχοντος,
Μάγνῳ αὐτὸν πλάσας ἔμενος, εἶπεν ἐξέραι τὰν τὴν.
Ἀντρείας διαρείας ἀπονεύων λήσας ἀνθρώπων σύροι.
590 Καὶ τὰντας περιγράφει τῆς γυναικὸς τῷ τάφῳ.
Εἰπόντος τῷ διαρείῃ ἡ σύρσιν μνηστῆρος,
Δημόκριτος αὐτὴν κερν, ὡς βασιλῆος διαρείας,
Τῷ ἀπ' αἰῶνος βίῳ μὲν ὕδεις λῦ τῶν ἀνύπων.
Καὶ πῶς σὺ μόνος ἄλνυπος θέλεις σὺ βίῳ εἶναι;
Μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰς φέρε μετ' ἐρωτέρως.
Ὁ πόρδῃ καὶ πεποιήκον σὺ θέως ὁ διαρείας,
Ἐκ τῶν ἀμέτρων ὁδυμῶν τραπείας εἰς συμμετρέαν.

Εἰς τοὺς τὴν ὄντως φιλοσοφίαν
φίλιν ἀσκῶντας. τ μ γ.

Φιλοσοφία μὲν ἡ σπουδὴ, ἡ λόγιος ὁ γνῶσις.
Τοῦτος φιλοσοφία ἡ, τῶν μοναχῶν τῶν ὄντως.
600 Ἀὐτὴ θανάτου μάχῃσι, καὶ νέκρωσις σαρκεῖν,
Καὶ γνῶσις ἡ τῶν ἀληθῶς καὶ ὄντων, ὄντων.
Καὶ τῷ θεῷ ὁμοίωσις, ὡς δινατὸν ἀνθρώποις.
Καὶ τῆς σοφίας καὶ θεῷ λαβέσθαι φιλία.
Τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν τε.
Καὶ δὴ μίγιστη μυσικὴ, ἱατρικὴ ψυχῶν τε,
Ὅσοι τε ἄλλοι ὀρεστοὶ εἰσὶ φιλοσοφίας.
Τῇ ἄλλῃ γὰρ ἀρμόδιος ὕδεις ἐστὶ τῶν ὄρων.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΑΝΟΥ ΛΙΘΟΥ, ΤΗΣ
λυδινῆς. προεγράφη ἡ. τ μ δ.

Βασανὸς λίθος λυδινῆς, λεγόμενος τὸ χρυσίου,
610 Ἀν' ἡλαθάρῳ, ἀν' ἡλδονῶν, ἀν' ὁρὸς ἐστὶ τῶν μέσων.
Ἐνατοσλὴν καὶ ἐποσλὴν ἐβδόμῳ τε σὺν ταύταις
Ταῖς ἰσοθείαις ἔχεις μοι, ταῖς νῦν αὐτῶν ἡμιμόλῳ.

ΚΑΝ ΟΜΗΡΟΣ ΤΑ ΕΦΗΓΓΕΡΟ.
γνῶτα λέγει, ὅμως ὁ μόνος σὰς χόρσιν
ἐμπεσέται. τ μ ε.

Ομήρος πρὸς ὅντα τὰ ἐπὶ ὀνομάζει,
Ἡ δὲ τι φωνὴ ἐστὶ τῆς πλῆξης τῷ ἀόρῳ.
Τὰ πρὸς ὅντα τε πέτον' αἱ ὁμοίως σὺν ἀέρι.
Εἴτε μὲν, ὡς ταχύτατα, πρὸς ὅντα εἰρήνεα.
Ὁν γὰρ ἐστὶ ταχύτορον, ἢ πρὸς ὅντα, τῷ λόγῳ.
Εἰς γὰρ δὲ πορσύνουμαι, καὶ γὰρ καὶ πορρωτέρω,

Nostrum unoquoque nequaquam id cogitante,
Quod honores, et existimationes, et omnis splendore uitae
Fumus sunt, qui fathiscunt breuiter in aërem.
Aurum, pallidum cœni est: uestimenta autem, puluis.
Nostrum autē rursus singuli, cinis quidā unius cotylæ.

PAROEMIA QVAE DICIT, NON
solus uel primus ipse passus es, quæ passus
es. 342.

Affligentium quidpiam pati quendā solū, uel primum
Dolorem inducit multū: cum alijs autem, placidum.
Cum solus autem quis patitur similiter, et primus,
Sophocles mihi testatur, acerbiter, dicens sic:
Intueri enim suas perturbationes, nullo alio
Malē agente, magnos dolores intendit.
Sophocles quidem, uno amaritudinem patiente,
Quanta sit, declarauit. Democritus autem rursus,
Cum alijs condolendi mediocritatem ostendit.
Immoderatē enim Dario uxorem plorante,
Magum ipsum fingens dixisse excitaturum hanc,
Si tria Darii non lugentium nomina hominū inuenerit,
Et hæc insculpsit uxoris in tumulo.
Dicente autem Dario, inuenire se nullum:
Democritus respondit, ô rex Dario,
Ab eterno in uita quidem nullus fuit sine tristitia.
Et quomodo tu solus sine tristitia uis in uita esse?
Cum alijs et ipsas fer moderatē.
Quod sanē et fecit statim Darius,
Ex immensis luctibus uersus ad mediocritatem.

QVINAM VERE PHILOSOPHIAM
sint exercentes. 343.

Philosophia quidem falsa, quæ sermonibus elata,
Verē autem philosophia, solitariorum est uerē,
Ipsa mortis disciplina, atq; interitus carnis,
Et uerē cognitio eorum quæ uerē sunt, existentium,
Atq; dei similitudo, quantum possibile est hominibus,
Et sapientiæ ac Dei consistit amicitia,
Ars artium, et scientia scientiarum,
Et sanē maxima musica, medicinarq; animarum,
Quotq; aliæ sunt definitiones philosophiæ.
Alia enim conueniens nulla est definitio.

DE LAPIDE PROBATORIO LY-
dio. Prescripta est autem. 344.

Basanus lapis Lydicus, qui indicat aurum,
Si purum, si fucatum, si est medium.
Centiesimam uigesimam septimam cum hisce
Historijs habes, quæ nunc sunt dictæ, positam.

QVAMVIS HOMERVS VERBA
alata dicit, tamen non sola tuis mani-
bus incidet. 345.

Homerus alata uerba nominat,
Vel quod uox est quædam percussio aëris,
Alataq; uolant similiter in aëre:
Sic sanē, ut uelocissima, alata dixit.
Nihil enim est celerius, nec quidē alatiū magis, oratiōe.
In Gades ibo, quinimo et ulterius,

Εν βραχυτάτη τῇ ῥοπῇ λέγων εἰμὶ τοῖς λόγοις.
 Εὐόσους δὲ ἡμέραις π[ρ]ωτοῦ ἀφικη[σ]αί γε δαίμοις;

ἐπαμει-
νώνδας ΠΕΡΙ ΕΡΑΜΙΝΩΝΔΑ ΤΟΥ ΘΗ-
βαίου στρατηγῆ. τ μ ς.

Εραμινώνδας στρατηγὸς ἐθνείων ὑπεργμενός,
 Ἡρ πάντων ἀδωροτάτος τῶν ἐλυσσάδων ἡρώων.
 Ποτὲ ἢ χρέμα[ς]α τινὸς προσγεγυγνός τῷ,
 Οὐ μόνον ἢ ἐδέξατο, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰπέ.
 Δείξας τινὰ σφιδάλοπον, καὶ τὸ παρὰ ὅρῳ ἐκ νόου,
 Τῷ τῷ, ἔργον, ἀρμόδιος ἢ ἡτοῖς τῶν χρημάτων,
 Εραμινώνδας δὲ ὑδαμῶς, τῷ στρατηγῇ τῶν ἐθνείων.
 Οὗτος ποτὲ ὁ στρατηγὸς, ὑπασπιστὴν οἰκείον
 Ἀπ' ἀχμαλῶτα λατρίων χρυσίου ἐφατύντα,
 Τῶν ἐαυτῷ ὑπασπιστῶν ἐξέωσεν σὺθέως.
 Εἰπὼν, ἐμοὶ ἀπόδος μὲν τὸν ἐμαυτῷ ἀσπίδα,
 Αὐτὸς σ' αὐτῷ ἐν τῷ σὺθον ἢ ὥνκει λαπαλέου.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ.
 λέεται δὲ ἐν ταῖς περὶ ο. κ. τ μ ζ.

Οὗτος ὁ ἰάτωρ στρατηγὸς ὑπαρχῶν τῶν ῥωμαίων,
 Ἡρ ἀντίχῳ σύγχρονος, μετ' ἀλεξάνδρου ἡρώτος.
 Τούτου ἀτυφώτατος, καὶ τῶν ἀδωροτάτων,
 Ὡς αὐτὸ οἰκίεταυ γεωργῶν ἐκ τῷ ἀτύφῳ τρόπῳ,
 Καὶ ὁμοτράπεζον αὐτοῖς ἀκνύεσθαι πολλάκις,
 Ἄρτι τυχόντα καὶ τυρόν, καὶ οἶνον ἐκτροπίαν,
 Σωτηρώου καὶ πίνουσα, καὶ ἔτορα τοιαῦτα.
 Ὡς καὶ ποτὲ νοσήσαντα παρ' ἰατρῶν ἀνδρῶν,
 Ὡς εἰ μὴ λίχλας γούσαιτο, ἢ ῥάισοι νόσῳ.
 Ὡς ἀνθρώπων σὺθῆς, καὶ πῶς ἐν θέρῃ λίχλας.
 Εἶπον τινεῖς, λσυκόλλας ἢ ἡτοῖς σιτῆσαι λίχλας.
 Ἡρ γὰρ ἐκείνος τρυφῶς ὑπὲρ ῥωμαίων πάντας,
 Ὁ ἰάτωρ ἢ ἐθέλει τὸν λίχλαν βιβρωκόνα,
 Εἰπὼν τὸν ὑπὲρ ἡλλήνων, ὅρῳ ὅρῳ νῦν, λόγον.
 Εἰ μὴ τρυφῶν λίχλόν πολλος, ὁ ἰάτωρ ἢ ἐν ἑνὶ
 Τὸ ἰάτωρ μὲν ἀτυφῶν, ἐξ ὧν εἰρήνην ἔγνω.

Οτι καὶ ἀδωροτάτος, νῦν ἐξ ὧν μοι μάθε.
 Φήμη τῷ διετρεχε καὶ μέλει βρετανίας.
 Οἱ βασιλεῖς ἢ βρετανῶν ποθόντες θέδει φίλον,
 Γρέσας πρὸς τὸν ἑσθλόν, καὶ λιδοῦν χρυσίον.
 Οἱ πρέσβεις ἀγνοῦντες ἢ ποῖος ἔστιν ὁ ἰάτωρ,
 Ὑπομιμνήσκοντα τινὰ ζητῶντες συρκοῦναι,
 Εὐρα αὐτὸν αὐτόχρεα ἐφύνη γογγυλίδας.
 Μάγειρον ἢ νομίσαντες ἐκείνον πεφικῶναι,
 Ἡξίον πρὸς τινὰ εἰπεῖν, ἰάτῳν ὑπομνήσαι,
 Γρέσας ἐλθεῖν ἐκ βρετανῶν, ἰδὲν ποθόντας τὸν.
 Εἰ θέλει ἢ ἰάτῳν, ἐγὼ εἰμι, εἰπόντος,
 Πρῶτον ἐδύκην παῖ ῥοντα τὸν δονῶντες λέγειν.
 Μανόντες δὲ εἶναι ἰάτῳν, τιμῶντες ὡς δῖον,
 Λέγουσι, ἰάτῳν στρατηγῇ ῥωμαίων ἀνεσάδων,
 Τῶν βρετανῶν οἱ βασιλεῖς σι φίλον σχῆν ποθόντες,
 Τὰ τῷ χρυσίῳ ἑσθλόν λιδοῦντα ταυτί σοι.
 Ὁ ἢ, δῖον, ἢ φίλον με, φησὶ, ποθῶν ἔχειν.
 Εἰπόντων ἢ τῶν πρέσβων, φίλον. ὁ ἰάτῳν εἶπον.
 Ἀπὲς πάλιν ἄγοντες ἐκείνοισι τὸ χρυσίον.
 Ἡ γὰρ ἀλεξία ὥνκτον χρυσάτων, ἢ φίλια.
 Εὐὰ ἢ φίλος ἀκραιφνὴς τέτοισι, καὶ λίχα δῶρον.

Ἄλλως

In brevissimo momento dicens sum uerbis.
 Quot autem diebus alatum attinget Gades?

DE EPAMINONDA THEBANorum duce. 346.

Epaminondas dux Thebanorum existens, (animi. 620
 Erat admodum munerib. incorruptissimus, atq; liberi
 Olim autem pecunias quopiam afferente huic,
 Non solum non suscepit, sed et hæc dixit, (morbo.
 Cum ostendisset quendam claudum pede, atq; resolutum ex
 Huic, inquit, congrua possessio pecuniarum,
 Epaminonde autem nequaquam, duci Thebanorum.
 Iste olim imperator, armigerum suum
 A captivo conspiciens aurum efflagitantem,
 Suum armigerum repulit statim,
 Dicens, mihi redde quidem meum scutum,
 Ipse uero tibi hinc emitto cauponam.

630

DE CATONE ROMANO. SITA
 autem in prioribus 78. 347.

Iste Cato imperator existens Romanorum,
 Erat Antiocho cōtemporaneus, post Alexandri imperiū,
 Usq; adeo humillimus, atq; incorruptissimus,
 Ut cum famulis terram coleret, abiecto modo,
 Atq; eiusdē mensæ particeps cū ipsis ostenderetur sepe,
 Paucum uulgarem, et cascum, uinumq; uappam,
 Comedens atq; bibens et alia huiusmodi.
 Ut et olim egrotans, a medicis audiret,
 Nisi turdos gustaret, non liberatum iri ex morbo:
 Postquam interrogauit, Et ubi in estate turdos?
 Dixerunt quidam, Luculli in hortis nutriti turdos.
 Erat enim ille deliciosus super omnes Romanos:
 Cato noluit turdum comedere,
 Dicens illum uulgo iactatū, quē referā nunc, sermonem:
 Nisi delicias esset Lucullus, Cato non utiq; uiueret?
 Catonis quidem modestiam, ex quibus dixi, nouisti,
 Quoniam uero et muneribus incorruptus, nūc ex uno
 Fama huius excurrit etiā usq; ad Britanniā, (mibi discē.
 Reges autem Britannorum cupientes facere amicum, 650
 Legatos ad hunc miserunt, atq; arcas aureas.
 Verum legati ignorantes qualis esset Cato,
 Insinuauit ei quempiam studentes inuenire,
 Inuenerunt ipsum proprijs manibus coquentem rapas.
 Coquum autem arbitrati illum esse,
 Rogabant alicui ut diceret, qui Catoni insinualet,
 Legatos uenisse ex Britannijs, uidere cupientes hunc:
 Si uultis autem Catonem, ego sum, cum dixisset,
 Primum arbitrabantur per iocum hoc putantes dicere.
 Discēntes autē esse Catonem, uenerati ipsum, ut decebat, 660
 Dicunt: Cato imperator Romanorum Aeneadarum,
 Britannorum reges te amicum habere cupientes,
 Aureorum miserunt arculas hæc tibi.
 Ille autē: Serui ne, an amicum me, inquit, cupiunt habere?
 Respondentibus uero legatis, amicum: Cato inquit,
 Abite rursus, reportantes illis aurum:
 Seruitus enim emenda pecunijs, non amicitia.
 Ego autem amicus his sincerus, etiā absq; donis.

Præterea

- 670 **Α**λλως τε πρόσθεαι βρεττανῶν, εἰ στρατηγὸς τελεῖ τις,
καὶ αὐταρχεῖ τὰ πρὸς τροφίλῳ, ἀρκέται ἢ γογγύλῳ,
οἶσθε τὸν δέσσειν χρημάτων καὶ πραγμάτων.
Τοιαῦτα τὰ τῷ κατάνω, οἷα τὰ νῦν εἰρήκει.
Εἰ θέλεις ἢ τῷ κατάνω τὴν μίαν ἱστορίαν
ἐχειν ὡς δύο, στέφον μοι τὸς χαρτάς ὀπιθίως,
καὶ οὐ τῷ πίναντι τῶν περὶ ἱστορίῳ δυνάσεις
εἰς τὸν ἐβδόμηκοντα κατακειμένῳ τόπον,
αὐτὴ τῇ τῷ κατάνω καὶ πάλιν ἱστορίαν.
Γὰρ ἄλλ' ἐκεῖ ἐτόρως μόν', ἄλλως δ' ἐσθάδι πάλιν.
καὶ ἄλλας εἰ διήσεις γὰρ ὡς δέκα ἱστορίας,
690 **Εἰ**πὼν πόρῳ τῷ κατάνω, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως.
Ὀλόκληρον βιβλίον γὰρ ἐπέσλιν ἱστορίαν,
Ὁ τρέτῃς οἶδεν ἀκριβῶς, ὃ σίχον, εἴτε δύο.

ΠΕΡΙ ΜΕΓΙΣΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΚΑΡΝΑ-
ΝΟΣ, ΜΑΥΤΙΩΣ ἢ ΛΑΚΩΝΩΝ. τ μ η.

- Ο** μεγατίς, γούης μὲν ὑπὲρ χον ἀκαρνανῶν,
Συνὸν ἢ μαντὺς ὁμοῖος τῷ γούῳ τῶν λακῶν.
καὶ πρῶτα πόρῳ νύκτα μὲν τινὰς ἐν τῶν λακῶν,
ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγους, μάχεσθαι καλῶς διδουκίμοις,
τὰς πανοπλίας τὰς αὐτῶν γύψῳ καταλυσκαίνας,
Συνὸν τοῖς εἰς στρατόπεδον παρεμπεσῶν τὸ ξέρεθ,
Φόβον πολλὸν ἐποίει, καὶ φόνον ἢ μύριον.
690 **Οἱ** πόρῳ γὰρ οὐκ ὀλίγους τῶν στρατῶν δαιμόνων,
Τὸ πρῶτον ἐποίει εἰς στρατὸν τὰ πόρῳ.
Δούτορον λεωνίδῃ ἢ, συνὸν λακῶν χιλίους
μέλλοντες ἀντιτάξασθαι σύνμασι τοῖς βαρβαροῖς,
Πόρῳ τὸ ἀρτεμίσιον δονῶν ἢ τῆς σὺνδίας,
Εἶρεθ αὐτὸς μαντὺς μασίμ, ὡς μὴ θανέιν τὸς πάντας,
Εἰπὼν, ὁ πόρῳ ἐλθῆτε μάχῃ ἀρτεμίσίῳ,
ἀπαύεις ἀποβήσκει χόρῳ τὰς τῶν βαρβαρῶν.
Ὁ λεωνίδης τοιγαρὶν ἀκηκῶς τὴν λόγῳ,
τοῖς ἄλλοις εἶπεν, ἄπιτε, μὴ μεθ' ἡμῶν ὁρμάδετε,
700 **Ὡς** αὐτὸς μὲν λαὸν λέγειν ἢ τοῖς λοιπῶν ἐλλάδε.
αὐτὸς μόνος σινάφας ἢ μετὰ τριακοσίων,
πολλὸν φόνον ἐργάσατο τῇ μάχῃ τῶν βαρβαρῶν.
τέλος ἢ πίνει καὶ αὐτὸς συνὸν τοῖς τριακοσίοις,
Συμπάτῃς οὐκ ὀλίγους τῶν στρατῶν τῶν τῶν βαρβαρῶν.
καὶ μεγατίς ὁ ἱλανὸς συνὸν τοῖς ἀναιρέται,
αὐτῶν εἰσὶν ἀκριβῶς τῆς τελευτῆς τὸν μόρον.
ἀπόρρομῶν γὰρ αὐτοῖς πρὸς συμβολὴν τῆς μάχης,
ἀνδρῶν ὅσων τινὲς, πῶς ἢ πορεύεσθαι τῶν;
Ὁ λεωνίδης ἐλεξε, λόγῳ μόνῳ ὡς πρὸς μάχην,
710 **Εργῶ** πρὸς τὸ θανεῖν ἢ, ὑπὲρ ἐλλάδος πάσης.

ΠΕΡΙ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΩΝ
τέχνης. τ μ θ.

Ασκληπίος, ἀπόλωνος παῖς, ἱατρός τῶν τέχνην,
ἱατρικῶν ἐκδιδαχθεὶς ἐν χείρωνος ἱερῷ αὐρῶν,
Ἡπιοῦ ἢ καλῶμονος, ἀσκληπίος ἐκλήθη,
Ὡς ἀσκλην ἱασάμενος, τύραννον ἐπιδάου,
Ὁφθαλμῶντα χαλεπῶς, μάστιγα δ' αὐτιάτως.
Ἄλλοι δ' αὐτὸν ἀσκληπιδὸν ὄντα φασὶν ἐκλήθαι,
Ὅτι ἐκ εἰς σκέλεσθαι, νεκρῶσαι τὸς ἀνθρώπους.
Ἄπας ἱατρεῖα γὰρ σπελετὸν, νεκρῶν ὁσδομίας.
Ὡς ἱατρὸν ἢ ἀριστον ἱόντα δεινὰς νόσους,

Νεκρῶς

Præterea ô legati Britannorum, si imperator quis est,
Et qui per se paret escam, et qui contentus sit rapis,
Arbitramini cum indigere pecunijs atq; rebus?
Talia gesta Catonis, qualia nunc dixi.

Si vis autem Catonis unam historiam,
Habere ut duas, uerte mihi chartas retro,
Et in indice priorum historiarum inuenies,
In septuagesimum repositam locum,
Huiusce ipsius Catonis et rursus historiam.
Quamquam illic aliter quidem, aliter autem hic rursus.
Et alias enim si uolueris quasi decem historias,
Dicam de Catone, et de cæteris similiter.
Integrum librum enim singulas historias
Tzetzes nouit exactè, non carmen, siue duo.

DE MEGISTIA ACARNANE, VA-
te autem Laconum. 348.

Megistias genere quidem fuit Acarnanensium,
Aderat autem uaticinans genti Laconum.
Et primum in nocte quidem quosdam Lacones,
Viros armatos, pugnare probè ualentes,
Armaturas illorum gypso cum decalasset,
Cum his in exercitum irruens Xerxes,
Timorem multum fecit, atq; stragem multam.
Perse enim hos arbitrati sunt exercitum demonum.
Hoc primum egit in exercitum Persarum.

Secundum uerò, Leonide cum Laconibus mille
Opposituro aciem uniuersis Barbaris,
Circa Artemisium, ut arbitror, Euboeæ,
Prohibuit ipsos uaticinijs, ne morerentur omnes;
Dicens, quotquot uenietis in pugnam in Artemisio,
Omnes moriemini manibus Barbarorum.
Leonides igitur audito sermone illo,
Alijs inquit, Abite, ne nobiscum impetum facite,
Vt saltem uos reliquæ sitis Græciæ.

Ipse uerò solus commisso prelio cum trecentis,
Multam stragem fecit in pugna Barbarorum.
Postremo cecidit et ipse cum trecentis,
Conculcatis ab exercitu tanto Barbarorum.

Et Megistias inclutus unâ cum his interficitur,
Ipsius scientibus clarè exitus mortem.
Abcuntibus enim ipsis ad signum pugnae,
Cum percunctatus fuisset quidam, Quò iter his?
Leonides quidem dixit: uerbo quidem ad pugnam,
Re autem ipsa, ad moriendum pro tota Græciâ.

DE ASCLEPIADARVM
arte. 349.

Aesculapius Apollinis filius, medicus arte,
Medicam edoctus à Cherone centauro.
Hepius autem cum uocaretur, Aesculapius uocatus est,
Quasi Asclepi qui sanauerit, tyrannum Epidauri,
Cecutiemem ægrè, maximeq; dolentem.
Alij uerò ipsum Asclepium sic aiunt uocari,
Quoniam non permittebat exicari, moriq; homines.
Quiuis enim uocat exicatum mortuorum officutem.
Vt medicū igitur præstātiß, qui sanaret graues morbos,

Bbb 3

Μορτῶς

Νεκρὸς ἀνέπλασαν αὐτὸν τινὲς ἀναζωῶσαι,
 Τυνδαρεῖω, ἰππολύτω, οὐδ' ἄλλοις ἄλλοις.
 Ασκληπιάδαι τοιγαρὶν καλῶνται μὲν λυβίως,
 ὅσοι κατὰ γένος σείραν ἀπὸ τῆς γούνης τῆς,
 ἑτόροι. Καὶ ἱατροί, καὶ ἑτόροι ὅσοι ἀσκήντες βίον,
 Ὡς πορὶ ἰπποκράτους τε, καὶ ἑτόροι μύθοι.
 Οἱ ἱατροί ἢ λέγονται κατὰ χρῆσιν ἑτέρως,
 Ασκληπιάδαι σύμπαντες, ἀπὸ τῆς τέχνης τοίας,
 Καθὼς καὶ ὁ νικόμαχος, πατὴρ ἀριστοτέλους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ

γούραςίας. τν.

Οἱ παλαιοὶ μὲν ὀφθαλμοὺς ἐκάλουν βασιλέων,
 Τὸς πορὶβλέπεις τῶν ἀνδρῶν, τὸς πρώτους τῆς συν-
 Ὡς πορὶ αἰσχύλος ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς ξέρξης εἶναι, (κλήτης,
 Τὸν βατανόχ, ἄλπιστον. ὁ πίνδαρος ἢ πάλιν,
 Τὸν ἀδραστον εἰσφέρει μὲν ἐν θέβαις γεγυγνόμενα,
 Ἐπὶ τῶν σωρείας τῶν νεκρῶν ὡς εἶδε συνηγμένους,
 Τὸς στρατιῶν ἐπαύω ἢ τῶν σωρείων λειμῶνας,
 Τὸν δ' ἀμφιαράων εἰδέειν ἐν εἰς ταῖς σωρείαις,
 Ἡ γὰρ γὰρ σὺ τῷ ἀρματῇ ἐδέξατο ἐκείνον.
 " Γοῶν τὸν ἀμφιαράων, ποῶν τὸν οἰκιστὴν,
 " Τὸν ὀφθαλμοὺς τῆς στρατίας, ἥς πορὶ ἐγὼ κατὰρχω.
 Ὡς μαῦντι μὲν ὀφθαλμοὺς, καὶ μαχητὴν γονυαῖον.
 Οὕτως ἐκάλουν ὀφθαλμοὺς, τὸς πορὶβλέπεις ἀνδρας.
 Καὶ σύδρυγτας ἅπαντες οἱ πέρσαι βασιλέων,
 Μαῦντες ὁμῶς καὶ ἱατροί, καὶ τέκτονες θυμέλαις.
 Πολλῶ ἢ μᾶλλον ἀναγκῶν ἐκείνους ῥυσσάμενους,
 Ἦσαν κατὰ νομᾶζοντες, πολλὸν πορὶσιν τῇ γλώττῃ.
 Τὸς σύδρυγτας πέρσαι ἢ καλῶς ὀροσάγγας.
 Ἡμεῖς δ' ἀπὸ τῶν πορὶσιν, καὶ παλαιῶν ἐλλείνων,
 Γάντας καλῶμεν ὀφθαλμοὺς, τὸς ἐμφανείς κατὰ τι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΟΣ. τνα.

Ἡ ἀμβροσία, βρώσις τις θεῶν μυθογραφῆται,
 Ὡς ἀμβροσία ὅσα τις, ἔχει βροτῶν ἢ βρώσις.
 Τῇ μὲν ἰσολαβήσαντος ἀνελκῶν τῷ τρέπῳ.
 Νέκταρ ἢ πόσις τῶν θεῶν πάλιν φατὶν οἱ μῦθοι,
 ἐπὶ τῇ πορὶ τὸν σφρηκτικὸν, καὶ λιτῶ ἢ τὸ φονεύ,
 Νέκταρ ὀνομαζόμενον, πόσις μὴ λιταίνοντων.
 Οὕτω τὸ νέκταρ λέγεται λυριωτέρῳ λόγῳ.
 Ἡμεῖς ἢ νέκταρ πάλιν γλυκὺν φασμένον, ἐν παραχρήσει.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΓΕΚΟΣ, ΤΗΣ

τὸν τυρόν ἐκ τῆς λώρακος ἀπάτης
λαβύρας. τνβ.

Μύθοις αἰσώπης φέρεται, τρώγων τυρόν τις λώραξ,
 Λαβείν ποῶν τὸν τυρόν ἐκ τῆς ἢ ἀλώπηξ,
 Φέρεται τῷ τῷ λέγεται, ὡς φρόνιμος εἰ λώραξ,
 Καὶ συμμέθης, καὶ λαλῶς, καὶ πάντα τὰλλα φέρων,
 Ὅσα ὀρέων ἐπρεπε λικνῆσθαι βασιλέα,
 Φωνῆς μόνος φέρειν ἢ καὶ λείπει βασιλείας.
 Απατηθεῖς ὁ λώραξ ἢ τοῖς τῆς κορδῆς ἐπαίνους,
 Βοῶν τὸν ἀπὸ τῆς λώρας, τὸν ἢ τυρόν ἀφῆκον.
 Ἡ ἢ λαβύρας τὸν τυρόν μεθόδοις σύμμηχάους,
 ἀπρακτοῦ ἀφῆκον τὸν ἀπρακτὰ λαβύρας τὴν καὶ λώραξ.

ΤΙΣ

Mortuos sinxerunt ipsum quosdam excitasse,
 Tyndareum, Hippolytum, cum non paucis alijs.
 Asclepiade igitur uocantur quidem proprie,
 Quotquot trahunt seriem à genere hoc,
 Etiam medici, quamuis aliam exerceant uitam,
 Quemadmodum Hippocrates, atq; alij complures:
 Medici uerò dicuntur magis abusu,
 Asclepiade omnes, ab arte huius:
 Quemadmodum et Nicomachus, pater Aristotelis.

DE OCULO SENA-

tus. 350.

Antiqui quidem oculos uocabant regum,
 Circumspectos uiros, primos è senatu.
 Quemadmodum Aeschylus oculum dicit Xerxe esse,
 Batanochi Alpisium. Pindarus autem rursus,
 Adrastum introducit, qui in Thebis fuit,
 Septem tumulos martuorum ut uidit coniunctos,
 Imperatores autem supra cumulos positos.
 Amphiarum autem uidere non potuit in cumulis,
 Terra enim cum curru suscepit illum:
 Desidero Amphiarum, desidero Oecidan,
 Oculum exercitus, cui ego praesum.
 Velut uatè existentem oculi, et pugnatorè generosum. 740
 Sic uocabant oculos, circumspectos uiros,
 Et beneficos omnes Persè regum,
 Vates simul et medicos, et mulcentes scenis.
 Multo autem magis, qui à periculis eos liberassent,
 Sic uocabant, uerum Persica lingua:
 Beneficos Persè enim uocant Orosangas.
 Nos autem et à Persis, et ab antiquis Grecis,
 Omnes uocamus oculos, illustres in aliquo.

DE NECTARE. 351.

Ambrasia, cibis quidam deorum fabulis traditur,
 Velut abrosia existens, non autem mortalium cibis,
 Litera in medium occupante, Aeolico modo.
 Nectar uerò rursus potionem deorum dicunt fabulae,
 A priuatiuo, et λιτῶ, quod est occido,
 Nectar nominatum, potio non morientium.
 Sic Nectar dicitur magis propria ratione.
 Nos autem Nectar omne dulce dicimus, per abusum.

DE VVLPE, QVAE CASEVM A

cornu per dolum acce-
pit. 352.

In fabulis Aesopi fertur comedens caseū quidā coruius.
 Accipere autem cupiens caseum ab hoc uulpes,
 Fertur huic dixisse: Ut prudens es coruius,
 Atq; bene magnus, et pulcher, et omnia alia ferens,
 Quaecumq; auium decebat habere regem.
 Voce autem sola priuatis, et deficiis à regno.
 Deceptus autem coruius lucri laudibus,
 Clamare toruē cepit, caseum autem dimisit.
 Illa autem accipiens caseum, artibus ualde uersutis,
 Dimisit hunc uacuum temere agere, atq; crocitare.

QVIS

θάσως, χειρογάσως, ὁ καὶ λε-
ρώναις. ΤΥΓ.

gastor, Chirogastor, qui & Chiro-
nax. 353.

max. 353.

770 Θυμελικοί, καὶ ἰωλακες, καὶ λέγοντες ἀγεία,
καὶ ῥήτορες σωήγεροι, καὶ ὅσοι ᾗ τοι ὅτοι.
Καὶ οἱ πολλοὶ μόνος φασὶν ὅτι τὴν σωηγόρην.
Τίνες ἐγγλωττοῦσθες, ὅτι μαθὼν ἐγνώκεις.
καὶ οἱ ἐφοβημένυσόντες, τῶν ἐγγλωττοῦσθων.

780 Τρέφειν αὐτὸν διὰ μόνου, ὡς πᾶς τις χειρὸς ὑγᾶται.
καὶ βιβλιογράφου ἅπαντα τοῖς μοι συναρθῆναι,
καὶ χειρογράφου φαιμονὸν συμπαντὰ τὸν τοῖστον,
ὡς τὰς χερσὶν τρεφόμενον, χαρῶν ἅκτα ἢ πάλιν,
ὡς τῶν χαρῶν δεσπότην τῶν ἐαυτοῦ, καὶ μόνον.
Τὸ ἀναστῆναι γὰρ πολλοὶ λατάνει ἢ τίνα.
Θέτον, τὸν βασιλεύει, καὶ τίτον τὸν δεσπότην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΓΥΡΕΑΣ ΜΟΥΣΗΣ.
πολλάκις ἐρρήθην. τυδ.

790 Εμ τῷ παρόντι πίναναι ἡλατῶς τὴν ἰσχύριαν.

ΓΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΠΛΑΤΟΝΑ ΤΟΥΣ
Διαλόγους εἰς σικελίαν πεμπρά-
σθαι. ΤΥΙ.

800 Ὁμοίως γὰρ ἢ διδόναι τὰ ταυθαγορεύσεις,
 Ἐπὶ τοῖς μὴ πωλείδαι ἢ πωθαγορεύων βίβλος.
 Ὁμοίως ὡς χαρίζομενος τῷ πλάτῳ ἐκείνος,
 Ὡς εἶται τὸ βιβλίον ἐκ γυναικῶν, ὡς ἐφ' ἑν,
 Εἰς μᾶς τελύσας ἐκ τῶν, ἢ ἔτ' ὅπως εἰς μέτρον,
 Καὶ τὸ τοῦ ἢ χαρίζεται πλάτῳ ὡς ποθῶντι.
 Ἀφ' ἧ γράφει τὸν τίμιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὁ πλάτων.
 Ὡς εἶται καὶ τὸς μίμους ἢ, τὸ σὺ φρονος βιβλίον,
 Ἀνδρὸς σοφῆς τῆς σὺ φρονος, ὄντος συρρακσίει.
 Καὶ τὸ τοῦ ἢ τῷ πλάτῳ διδόναι ὡς ποθῶντι.

810 Ἀφ' ὑπερῆμα μῆστος γράφει τὸς διαλόγους,
ὡς οὐ τοῖς σίλλοις φαίνεται ἡ τίμωρ διαγράφωρ.
Ὅμως καὶ ἔτι παρ' αὐτῷ λατ' συνηγετημένος,

Ac multi solos uocant sic patronos. Διευρύνει
 Qui nam Englottogastores, sic discens cognouisti:
 Et qui interpretes sint ex Englottogasteribus.

Noogastor autem est, per abusum autem hoc,
Qui ratiocinatione uolumina cōponens, enarrationes,
Et uersus atq; poëmata, nutrit se ex ipsis.

*Cherogastor rursus autem dicitur, atq; Cheranax.
Est autem qui operatur, atq; manuum operibus
Nutrire seipsum ualens, omnis qui manu operatur.
Et librarium omnem his mihi connumera.
Et Cherogastorem dicimus omnem talem,
Velut manibus nutritum. Cheronactem autem rursus,
Velut manuum suarum qui dominus sit, & solium.
Anax enim tria significat, audi autem que:
Deum, regemq; & tertio dominum.*

DE ARGENTEA MVSA. SÆPE
est dictum. 354.

Poëte omnes antea scribebant absq; argento,
Mercede uerò primus cœpit scribere Simonides.
Ducemesimam & uigesimam octauam inuenies hanc
In presenti indice pulchrè historiam.

DE EO QVOD PLATO DIA-
logos in Sicilia distraxerit.
355.

Iuramentum enim data sunt hæc Pythagoreis,
 Alijs ne uenderetur Pythagoræcorum libri.
 Tamen ut gratam rem faciens Platoni ille,
 Emit libellum à mulieribus, ut dixi,
 In libras existentes centum, non minores numero,
 Et hunc donat Platoni, tanquam cupienti:
 Ex quo scripsit Timæum, & reliqua Plato.

*Enit et mimos, Sophronis librum,
Viri sapientis Sophronis Syracusani,
Et hunc Platoni dat admodum cupienti:
E' quo imitatus est scribere dialogos,
Sicut in Sillis ostendit Timon scribens.
Tamen et sic ab ipso bene affectus,*

Ὁ πλάτων ἤ, καὶ σύμπαντες ὄρχονταί πλοιαρίω.
Υπὸ φίλῃς πλάτων τὴ καὶ φιλοξένος τῆδε,
Ἡτῆτο δούτῳ πολλὸν φόβον διονυσίω.

ΡΩΣ Ο ΠΛΑΤΩΝ ΦΟΡΑΘΕΙΣ ΡΕ-
εἰ τυραννίδος λαινολογύμηνος δίωνι, δο-
θεὶς πώλιδι, ἐπιτράσκει-
το. τ ν θ.

Λεγουσιν οἱ φιλόσοφοι, παρὰ διονυσίω
τὸν πλάτωνα πιπράσκειν δαίτῃ πώλιδι δοθούτῃ.
Οἱ μού, ὅτι ἡρώτης ποτὶ, φασί, ἐκείνος,
Ροῖος ἀπάντων χαλκῶν ἀρίστος ἐστὶ, πλάτων.
Τοῦ δ' εἶπε, διονυσίω ἱεράτῳ χαλκῶν ἀπάντων,
Στήλας ἀρίστογέτονος πλάσας, καὶ ἀρμόδιον.
870 ἢ τὸτο ψοδολύριμα τυγχάνει φιλοσόφω.
Οἱ ἤ φασί, συγγράμμασι τοῖς πλάτωνος ἡτῆτο,
καὶ διατῶτο δουλιῶς ἐν πώλιδος ἐπράθη.
Ταῦτα δ' εἰσὶ λυρήματα μισαλλῶν ἀνθρώπων.
Ὁ πλάτων ἐπωλήθη γὰρ ἐν πώλιδος ναυάρχῃ,
Τῷτο δοθείς, εἴτε πρᾶθῃς παρὰ διονυσίω,
Ὡς συμβούλων φωραθείς δίωνι τυραννίδα.
Ὁ δὲ τῷ δ' ἐν ἀνέφθις ἅμα διονυσίω,
καὶ ἀδελφὸς τῆς γυναικὸς ἀνέφθις ἢ νόει,
Τῆς ἐξαδέλφους λέγει μοι, ἀνθρώπῳ λαινῶς ἢ γράφει.

880 Οὕτω ὁ πλάτων πῆρατο μελέτη τυραννίδος.
Εἰ δ' ἴν τις νέος σικελὸς τῷ τότε βασιλεύοντι,
οὐκ αὖ ὥς Ἰπαιώτης μὲν ὁ πλάτων διεπράθη,
ἀλλ' ἰφυσθῆναι πάντας αὐτὸν δόκω μοι μυριάδας,
Ὡς ἔθος ἐστὶ σικελοῖς τοῖς νεωστὶ ἱερατῇ.
Εἴτ' ἔμ' ὑπέστη σκιάφουσι πῶρτον καὶ τῶν ἀρτῶν
Εἴτε τι δυσχρόστου ἄλλο παθῶν τι πάθος,
Ἐγνων αὖ βαρύντατον μελέτη τυραννίδος.

ΡΩΣ ΟΙ ΛΙΓΗΝΙΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
λαιστρυγόνας, πρὸς τὸν λιμένα παρὰ σφρηκτίως,
τῷ πρὸς ἀβλυαίως μίσει, μικρῶ λίθοις
αὐτὸν πλάτωνα διεχρή-
σαντο. τ ξ.

Εν ὁδῷ αἰετὶς ὁμοῖος τὸν ὁδῷ αἰετὶς λέγει,
Μετὰ τὴν παρὰ λυκλῶπος καταβρωσὶν ἐξ φίλων.
890 Ἀντίφας, στυλῆντος, ἀφείδαντος, μνῆτα,
Κυφίως, καὶ στρατίω τε, σὺν ἐξ λαοφῶν αἰσιν ἄλλοις,
Ὡς κλῆσαι, ἀφιδάμας τε, ἀμφιδάμας, λυκλῶν,
Ἀντίλοχος, καὶ ἀλκιμος, μετὰ καὶ στυλῆντος,
τὸν λυκλῶπα μεθύνοντα, λαιμῶν τὸν τυφλῶσαι,
Πολλὰ πρὸς αὐτῶν τε λαβεῖν τῶτα, καὶ ἀποπλῶσαι.
Ελθεῖν πρὸς λαιστρυγόνας ἢ, τὰ πλοῖα τε καταραῖ
Εἰς τὸν λιμένα τὸν αὐτῶν, ὅντων ἀνθρωποφάγων.
καὶ ὁδῷ αἰετὶς αὐτῶν προμυθεσθῶντος νῆα,
Ἐξω τῶ σόματος φασὶ ἱερατῇσαι τὴν λιμῶνος.
900 Τῶς ἢ λοιπὸς τῶς ὁδῷ αἰετὶς αἰσιν λιμῶνος λείπει.
Ἀπεσπληκτοὶ δέ τινες τρεῖς, γυνῶναι τὰ τῆς χώρας,
Τίνες αὐτῆς οἱ λαιστοίκοι, καὶ ποταμοὶ τοῖς τρόποις.
Οὗτοι δ' ἐλθόντες, ἐν τυχὸν ὑδροσυσμῶν ἰώρη,
Πᾶς λῶν τῶ ἀντιφάτῃ ἢ, ἱερατῇτος λαιστρυγόνων.
Ἡπὸ αὐτοῖς κατέλειπε τὴν χώραν, τὸν ἱερατῇτα.
Ταῦτα δ' ἀπολαύσαντες, εἰδὼν αὐτῆς μετόρια,

Plato autem atq; universi, veniunt nauigio.
A' Philisto autem Plato, atq; Philoxeno hoc,
Victus est secundò, multum deferens Dionysio.

QVOMODO PLATO DEPREHEN-
sus de tyrannide collocutus Dioni, datus
Polidi, uenditus est.

359.

Dicunt philosophi, à Dionysio
Platonem uenditum fuisse Polidi traditum.
Hi quidem, quod interrogauerit olim (inquiunt) ipse,
Quale omnium esset æs præstantissimum, Plato:
Ille inquit, ô Dionysi, melius est æreis omnibus,
Cippus Aristogitonis quod finxit, atq; Harmodij.
Vnum hoc nugamentum est philosophorum.
Alij dicunt, uoluminibus Platonis uincebatur,
Et propter hoc, ut seruus, à Polide uenditus est,
Hæc autem sunt nuge oforum ueritatis hominum.
Plato enim uenditus est à Polide nauarcho,
Huic datus, siue uenditus à Dionysio,
Tanquam consulens deprehensus Dioni tyrannidem.
Dion autem erat consobrinus simul Dionysij,
Et frater uxoris. Anepstios autem cogita,
Sororios dicere mihi, quamuis cõmuniter non scribas.
Sic Plato uenditus est, cogitatione tyrannidis.
Si autem fuisset quispiã iuuenis Siculus tunc regnans,
Non utiq; uelut rarus, Plato uenundatus esset,
Sed defossus fuisset omnino, ut mihi uideor, millies,
Vt mos est Siculis nuper imperantibus.
Sive igitur substituit scaphis Persarū atq; Artæorum,
Sive quampiam difficiliorem aliam passus afflictionem,
Didicisset utiq; grauissimam curam tyrannidis.

QVOMODO AEGINETAE IVXTA
Lestrygonas, in portum subingressi, Athenien-
sium odio ferme Platonem lapidi-
bus confecerunt.

360.

NOdyssa Homerus Vlysssem dicit,
Post illam Cyclopi comestionem sex amicorum,
Antiphi, Eurylocomis, Aphedaniis, Meneti,
Cephei, atq; Strati, cum sex relictis alijs,
Quorum nomina, Aphidamas, Amphialus, Lycæon,
Antiochus, atq; Alcimus, cum Eurylocho:
Cyclopem ebrium dormientem occæcasse,
Multaq; pecora istius accepisse, atq; enauigasse.
Venisse autem ad Lestrygonas, et naues appulisse
In portum ipsorum, qui erant hominum uoratores.
Et Vlysssem suam prudentius nauem
Extra ostium, inquit, retinuisse portus,
Reliquos uerò undecim intra portum applicuisse.
Misisse autem quosdam tres, ut cognoscerent regionem,
Qui nam illius incolæ, et quales moribus.
Isti autem profecti inciderunt in aqua ferem̃ puellam,
Filia autem erat Antiphati, regis Lestrygonum.
Que illis exposuit regionem, ac regem.
Hanc secuti, uiderunt illius matrem,

Ccc Acqualcm

Ισὺν ὡς ὄρας κυρτοῦ κατ' ἐσφυγὸν δ' ἰδόντες.

Ἡ δ' ἵππον ἀντιπατέα ἐξ ἀγορᾶς ἐκάλει.

Γαῖτες οἱ λαιστρογόνες δ' ὅχ' ὅμοιοι ἀνθρώποις,

Γίγασσι δ' αὐθόμοιοι ἐδίωνον ἐκείνους.

Οἱ δ' ὡς εἶχον, ἐφσυχον πρὸς ἑαυτῶν τὰς νῆας.

Οἱ λαιστρογόνες δ' ἐβαλλον χόρμῳ σιμ' ἀνδραχθεσίμῳ.

Ἀφάρ δ' ὑπὸ νῆας ὑπόρθε κατὰ νῆας.

Ἄνδρῶν τ' ὀλυμοῦν, νῶν θ' ἀμα ἀγγυμονόων.

Οὕτως αὐταῖς ἐπέκταντο οἱ λαιστρογόνες τότε,

ἕως πάντας ἀπέκταναν τῶν οὐδενᾶ ὀλκάδων.

Τῶν πορφυροκόων δ' πρὸς τῷ λιμένι τότε,

Καὶ λέγουσι τὴν φόνουσιμ, βρώσιν ἐν λαιστρογόνων.

Ἀποτεμῶν τ' αἰσμάς τῆς ἐκείνῃ ὀλκάδος.

Ὁ ὀδυσσεύς, καὶ περυσγῶς εἰς πέλαγος, ἐσώθη.

Ἀλλ' ἡ κατὰ βροσίς ἐστιν ἐν ὑπὸ νῆας ἀνθρώπων,

Ὁ φόνος, ἡ ἀνείρεσις, ὑπὸ δ' ἀνδρῶν τότε.

Οἱ σικελὶ γὰρ ὑπὸ νῆας περὶ ὀλκῶν ἀνθρώπων,

Ἐτι ὄντες καὶ ἀπειροὶ τῶ ναυπηγῶν ὀλκάδας.

Ἐόντες τὴν κατὰ βροσίαν ἀπέκτανον ἐκ φόβου,

Μή πως αὐτῶν ἡρατῆσθωσι τῇ χώρᾳ ἐπιβόντες.

Οὕτω καὶ ὀδυσσεύς δ' ἵππῳ πρὸς πελοπόννησον,

Καὶ ἔρξαν, καὶ ἀνδρῶν δ' ἵππῳ, καὶ τὴν ἱταίρῃ.

Ὁ ἔφασαν κατὰ βροσίμ οἱ πάλα μυθογράφοι.

Ἡ δὲ λαλῶ δ' ὑπὸ νῆας τῇ ὑπὸ νῆας τοιαύτῃ.

Οἱ ὀδυσσεύς ἐμείλλον θνήσκειν, ἐγκαταεργούσι.

Χρήματ' ὡς δ' ὀδυσσεύς, τὸν ὑπὸ νῆας μεθύει,

Ἡ γὰρ χῶνερ ἐποίησεν εἰς τὸ φονεῖν αὐτὸν.

Οὕτω τῇ τῶν χρημάτων δ' ἐμὴν συγχωνυθῆναι.

Δολῶ τῶν φονεῖν αὐτὸν, φονεῖν αὐτὸν τῇ νύκτι.

Ἡ τοὶ πυρὶ ὀφθαλμῶν ἐλπίν τὴν θυγατέρα,

Ἡ εἶχε τροπὸν ὀφθαλμῶν, ἀρπάσαντες ἐκείνους,

Ἡ ὑπὸ νῆας γὰρ τινὸς αὐτῶν τῶν ὀδυσσεύς,

Φονεῖν αὐτὸν, αὐτὸν φονεῖν ἐκείνους.

Κατὰ δὲ νῆας δ' ἐγένετο πᾶσι τοῖς πέριξ τῶν,

ὡς ὑπὸ νῆας ἀρπάσαντες τὴν ἐλπίν θυγατέρα.

ὡς δ' εἰς τὴν γείτονα αὐτοὶ ὑπὸ νῆας λαιστρογόνες,

Τῶν πᾶσι τὰς ἀπέκταναν, ὡς ἐλπίν, λαιστρογόνες,

Ῥα τὴν ὀλκάδα τῆς μῆς, ἡς ἐπὶ ὀδυσσεύς.

Ἀφείλον καὶ τὴν ἐλπίν δ' τῇ ὑπὸ νῆας τὴν παῖδα,

Καὶ ὑπὸ νῆας διελώσαν, καὶ ὀδυσσεύς δ' ἐλπίν,

Ὅπως αὐτὸν τὰ ἐλπίν τῇ μῆς ἀνελπίστῃ.

Κατὰ τὴν λαιστρογόναν δ' ἡμῶν καὶ ἀνελπίστῃ,

Πρὸς τὴν λιμῶνα τρέχοντες μίσει τῷ ἀβλύσῃ,

Μικρὸν αὐτὸν διεχρήσαντο τὸν πλάτωνα τοῖς λόγοις.

Ἡσαν οἱ ἀνελπίστῃ γὰρ φίλοι τῶν μεγαρέων,

Ὅν μεγαρεὺς πορκελὴς ἀπῆρε τὴν τελείαν,

Ἐξ ἀγορᾶς, λιμῶν τε παύτων τῶν οὐδενᾶ,

Υψίσμα ἐπὶ πῖνακος θείας ἀγορᾶς οὐ μῆς,

Ἀνθ' αὐτὸν, ὡς ἐλεγον αὐτὸς ὁ πορκελὴς ὁ γράφας,

Οἱ μεγαρεὺς ἐξέτεμον τὴν τῇ θεῇ ὀργάδα.

Ὀργὰς δ' ἡμῶν ἰσθμὸς ὑπὸ νῆας μὴ τεμνομένη.

Τῶν γὰρ αὐτῶν περικλῆς ἐλεγε μεγαρέων.

Τῇ γὰρ ἐγὼ δ' ἐλέγχοι, καὶ ἀνελπίστῃ μοι σκόπε.

Ὁ περικλῆς ψυδόμενος, ἀνὴρ νῦν ἀνελπίστῃ.

Τὴν ἀσπασίαν ὅσαν γὰρ μεγαρεὺς ἐταίραν,

Aequalem monis uertici, horruerunt autem uidentes.

Illā uerò Antiphatem ex foro uocabat.

Omnes Laestrygonēs autem non similes hominibus,

Gigantibus autem similes insequabantur illos.

Illi uerò ita ut erant, fugerunt ad suorum naues,

Laestrygonēs autem petebant saxis ponderosis.

Ceterum autē strepitus malus excitatus est in nauibus,

Hominumq; pereuntium, nauiumq; una fractarum,

Sic ipsis ingruerant Laestrygonēs tunc,

Donec omnes occiderūt qui erant in undecim nauibus.

His autem occisis in portu tunc,

Quamuis dicant cedere, comestione a Laestrygonibus,

Cum incidisset funes suae nauis

Vlysses, atq; fugisset in pelagus, seruatus est.

Sed deuoratio est à Cyclope hominum,

Cedes, interfectio, qua interficiebant hos.

Siculi enim Cyclopes, olim pauci existentes,

Adhuc cum essent ignari extruendi naues,

Hospites applicantes occidebant praetimore,

Ne forte illorum obtinerent regionem ingressi.

Sic uerò ex Vlyssēm, his cum appulisset,

Prohibuerunt, atq; interfecerunt hos, atq; socios:

Quod appellant deuorationem olim Mythographi.

Verum illa cū titione excecatio Cyclopi, huiusmodi.

Vlyssis socij iam occidendi erant, inclusi.

Pecunias autem dans Vlysses, Cyclopem inebriat,

Videlicet ignauum fecit ad occidendum hos.

Sic uerò pecuniarum ebrietate debilitato:

Titione hunc conficientes, fugiunt ex insula.

Sive igne amatorio Elpen filiam,

Quam habuit uice oculi, cum rapuissent illi,

Amauerat enim aliquem illa ex socijs Vlyssis:

Fugiunt omnes, illa carcerem cum aperuisset.

Manifestum autem fuit hoc omnibus circum circa

Quod Cyclopi rapuissent Elpen filiam.

Ut autem ad uicinos illi Cyclopum Laestrygonas,

Hos omnes occiderunt, ut dixi, Laestrygones,

Praeter nauem unam, quam dixi, Vlyssis.

Absulerunt autem ex Elpen Cyclopi filiam,

Et Cyclopi dederunt: quamuis Homerus non dicat,

Ne putamina fabulae explicaret.

Iuxta uerò Laestrygonas igitur tunc Aegmetæ,

Ad portus currentes odio Atheniensium,

Fertē occidissent Platonem lapidibus.

Erant enim Aegmetæ amici Megarensium,

Quos Megarenses Pericles prohibuit profus

A foro, a portubus omnibus qui erant Athenis,

Decreto posito in tabula, fori in medio.

Propterea, ut dicebat ipse Pericles qui rogauerat,

Quod Megarenses excidissent dei sacrum lucum.

Orgas autem saltus erat, ex his qui non caduntur.

Hanc culpam Pericles dicebat Megarensium.

Tzetzes autē ego dico tibi, atq; diligenter mihi attende:

Pericles mentiens, inuitus nunc uerum dicit.

Apsiam enim quae erat Megaricum scortum,

Pericles

Ὁ ποσειδῶνς ὡς νόμιμος ἐσχάτως συνουμένῳ.
 Ὅτι τοῖς ποταμοῖς ἢ ταύτης παρεξελθούσης,
 Μιτὰ τιμῆς καὶ προκοπῆς, καὶ βορραπείας πόσης,
 Οἱ μεγαρεὺς γινώσκοντες, ὡς περὶ θεῶν ὀργάδας,
 Τῆς ἀφροδίτης ἢ θεῶν, τῆς ἀβλυῶς ἢ λέγου,
 Ἀσέως διετίθησαν οἶα τὸ περὶ γνωσμένη.
 Ἀρτὴν ὀργάδα δ' ἔτεμον, οἶδον ὁ ποσειδῶνς,
 Καὶ τότε χάριν ἔγραψε τὸ ψήφισμα ἐκείνο,
 970 Οὐ σένη ἐς αἰγινῶν ἐμέλλε θνήσκειν πλάτῳ.
 ΟΤΙ ΤΡΙΣΑΚΙΣ Ο ΓΛΑΤΩΝ ΤΗΝ
 σικελικὴν ἐξίμετρετε χά-
 ρυβδιν. τξα.

Η Σκύλλα καὶ ἡ χαρύβδιν ἐστὶ τῆς σικελίας.
 Ἀλλ' ἡ μὲν σκύλλα πέφυκε τὴν ἀκρωτηρίων,
 Γαῖαν θανάτου, καὶ δύσπορον ἔρμασι τὴν καὶ πέτραις,
 Καὶ θαλασσίους ἢ θηροὺς βλάπτουσιν ἢ μέτρως.
 Ἡ χαρύβδιν ἢ ῥύματι θανάτου ἐστὶν ἐκείνη,
 Λέβητος δὲ κινῶν συστροφῆς θανάτου ἀνακαχλάζων.
 Δανὴν δ' αὐτὴν ὀργάζονται τὴν χαρύβδιν, τὸ ῥύμα,
 Οἱ ποταμοὶ, ὁ σόων τε ὁ μῦ, καὶ ὁ ἀλφειός,
 Εἰς πέλαγος ἰόνιον εἰσβάλλοντες καὶ ἀμφω.
 980 Ἄλλοι δὲ θέμα λέγουσιν, ὅτι πελάγη φράσων,
 Ροιῶν θανάτου τὴν χαρύβδιν, ἐκείνην τὸ ῥύμα.
 Ἐκ μὲν δυσμῶν τὸ τυρολὸν, ὁ σονότατον ὑπάρχον.
 Ἐκ νότου ἢ τὸ σικελόν, ὁ μῦ καὶ τὸ τῆς ἱρήνης.
 Τὸ ἱρηνικὸν ὑπάρχει ἢ καὶ μόρος τῆς εἰρήνης.
 Ἐκ τῆς βορρᾶς, εἰώσας τε, πάλιν τὸ τῆς ἀλφειᾶς,
 ὁ πέλαγος ἰόνιον καλεῖται τῆς ἀλφειᾶς,
 Ἀπ' ἰωνίᾳ ἰλλυρίῳ τὴν κλύειν διελεγμονόν,
 Τῆς τῶν βασιλεύοντος, καὶ τῶν ἐκείνῳ χωρῶν.
 Οὐκ ἂν ἴδῃ, ὡς λέγουσι τινες, τῆς τῆς ἰνέχῃ.

990 Εἰς γὰρ σονόν τὸ τυρολὸν πέλαγος λεκασμονόν
 Τὸ πόντος, καὶ ὁ δὲ μόνον ἐκ πέλαγῶν τῶν ἄλλων,
 Μὴ ἔχον ἢ διέκπνυσιν, θανάτου στροφολογίαται,
 Μορμύρων δὲ κινῶν λεβήτος πυρὶ τῆς ὀργᾶς.
 Τὸ τοῖς τριῶν ἐκπνυσιν ὁ πόντος ὁ πλάτῳ.
 Τρεῖς γὰρ ἐλθόντες ἐκ σικελίας, τριῶν ἀπὸ πλάτῳ.
 Ἐδρα γὰρ ἔχοντες διώνιον, καὶ τῶν διονυσίων.

ΩΣ ΓΛΑΤΩΝ ΠΡΑΘΕΙΣ ΕΦΙ ΓΩ-
 λιδος, τῶν πυθαγορείῳ ἀρχύτα τῶν ταρυντῆ-
 νω, δεσπότης τῆς αὐτῆς καὶ διδασ-
 κῆς τῶν πυθαγορείῳ ἐ-
 χροῦσατο. τξβ.

Εκ πόλιδος ναυάρχῃ μόν, τῶν γένεσιν ἀρτιάται,
 Πλάτῳ τῶν φιλοσόφῳ ἀνῆλθατο ἀρχύτας,
 Φιλόσοφος καὶ ὅτος μὲν, ἀλλ' ἐκ πυθαγορείῳ.
 1000 Δέλον ἢ σχῶν, διδασκαλίας καὶ τὴν φιλοσοφίαν
 Αὐτῶν τὴν πυθαγορείῳ, εἶχε καὶ γὰρ ὁ πλάτῳ,
 Καὶ τὴν τῆς φιλολαίας ἢ βίβλου πυθαγορείῳ,
 Ομοίως καὶ τῶν σόφρωνος μίμης συρακυσίᾳ,
 Εὐνομούσας περὶ αὐτῶν ἐκ δίωνος τὰς βίβλους.
 Τὴν φιλολαίαν μόν, εἰς μῦθον ἐκείνῳ τὰς πλῆρες,
 Τὴν σόφρωνος ἐκ οἶδα ἢ, ὃ γὰρ ἐκείνῳ παρήμην.
 Καὶ ἐκ τῆς φιλολαίας μόν, ἐκείνῳ τὸ καὶ ὁ πλάτῳ,
 Ὅσον ἐστὶ περὶ ψυχῆς, καὶ ἐκείνῳ μύθῳ.

καὶ

Pericles uelut legitimam habuit uxorem.
 Aliquando in suburbana hec cum profecta fuisset,
 Cum honore et pompa, atq; famulatio multo,
 Megarenses cognoscentes, ut amea dea orgadem,
 Veneris autem dea, Minervæ non dico,
 Facetè confabulabantur, qualia amè, nota,
 Quòd sacrum lucum incidissent, nouit Pericles,
 Et huius gratia rogauit decretum illud,
 Propier quod ad Argimam prope moriturus fuit Plato.

QVOD TER PLATO SICVLAM
 emensus sit Charybdim.

361.

Scylla atq; Charybdis, sunt Sicilia.
 Sed Scylla fuit quoddam promontorium,
 Valde periculosum atq; intranabile scopulis ac petris.
 Et marinis feris ledentibus non mediocriter.
 Charybdis autem fluxu graue est illic,
 Lebetis instar uorticibus seuè obstreptens.
 Senam autem ipsam faciunt Charybdim, fluxus,
 Flumina, Senonq; simul, atq; Adriæ,
 In mare Ionium irumpentes ambo.

Alij tria dicunt, quæ tibi maria dicam,
 Facere senam Charybdim, exaugescuntia estu.
 Ab occasu quidem Tyrrhenum, angustissimū existens,
 Ab austro autem Siculum, simulq; Creticum.
 Creticum autem est et partis orientalis.
 A borea autem atq; ortu, rursus Adriaticum,
 Quod pelagus Ionium uocatur Adriaticum,
 Ab Ionio Illyrio nomen adeptum,
 Hoc loco regnante, atq; illius in oppidis:
 Non ab Io, ut dicunt quidam, Inachi.
 In angustum enim Tyrrhenum mare conclusus
 Venius, atq; impulsus ex alijs pelagis.
 Non habens autē efflacionē, uehementer circumuertitur,
 Strepituum instar cacabi, igne excofacti.
 Hoc tertio per nauigauit sapiensissimus Plato.
 Ter enim profectus in Siculos, terq; abactus est.
 Parabat enim insidias Dioni et Dionysio.

QVOD PLATO VENDITVS A
 Polide, Pythagoræ Archytæ Tarentino,
 dominoq; ac præceptore Pythago-
 reorum usus est.

362.

A Polide nauarcho quidem, genere Spartiata,
 Platonem philosophum emut Archytas.
 Philosophus et iste quidem, uerū Pythagoreus.
 Seruum autem habens, docuit et philosophiam,
 Ipsum Pythagoream, habuit enim Plato,
 Et Philolai librum Pythagorei,
 Similiter et Sophronis mimos Syracusij,
 Emptos amea ipsi à Dione libros:
 Philolai quidem minis cennum absolutè,
 Sophronis uerò nescio: non enim illic aderam.
 Et ex Philolai libro furatur totum illud Plato,
 Quicquid est de anima, et alia innumera,

CHIL-
AS XL

Καὶ τίμιον γεγράφηκε, καὶ ἄλλος διαλόγος.
 Ἐν μίμῳ ἢ τῷ σώφρονος μιμᾶται διάλογος.
 Ὁ σώφρων ὅσα γράφει γὰρ, εἰς τῶν ἀμοιβαίων,
 Ἐρώτησιρ ἀποκρίσιρ σύμπαντα ἑκ' ἡμῶνα.

PAROIMIA, EPI MONHΣ ΤΑΥ-

ΤΗΣ ἀγνύρας σαλσούμεν.
 ἢ φθάσαντες ἐφ' ἡ-

μεν. τ ξ γ

ΤΑ πλοῖα τοῖς πειλάγιοι, καὶ μάλλον τῷ χαμῶνι,
 Πολλὰς ἐπιστῆναι ἀγνύρας, καὶ σιδηροῖς,
 Καὶ μέλεις σάλου διύανται φυγεῖν τὸν τῷ χαμῶνος.
 Ὁ πόρ ἢ πλοῖον ἐν μιᾷς ὁρμῇ ἵκει ἀγνύρας,
 Πολλὴν ἔχει δυσχέρειαν σωθῆναι τῷ χαμῶνι,
 Ἐπὶ μιᾷς τῆς ὁρμᾶς ταύτης θάρρῃ ἀγνύρας.
 Τὴν ἰσχυρὰν ἀγνύραν ἢ εἶναι, αὐτὸς μοι νόσ.
 Τῶν ἀγνύρων τὴν μέισον, τὴν οὐ ἀπειπισίας,
 Εἰς σωθῆναι τῆς νῆος ὑσθραν χαλωμούλου.

ΟΥΔΕ ΠΡΟΙΚΑ ΓΑΡ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΙ

λαμβάνομεν. ἀδικεῖν γὰρ ὅπως οἰομένης,
 τῆς, ὅσος ἢ φύσις ἐξῆδλωσε, τῆς
 ἀνθρώπου δικαίας ἀποσυν-
 λήσασα. τ ξ δ.

ΟΤΤΕ ΖΗΣ ἀδωράτατος ἢ, παλαιῶν τῷ ἴσθμῳ,
 Ἐπαμεινώνδης, ἱάτωνος, καὶ τῶν τοιούτων. (τω,
 Καὶ παρ' ἀρχόντων, καὶ λειωνῶν, καὶ μέσων, καὶ τῶν ἱα-
 τρῶν μὴ θέλων τι λαβεῖν, καὶ τοὶ διδόντων πόσων.
 Ὡς καὶ μεγίστη τῇ λιμῇ ἀρχόντος τῶν οὐδὲν,
 Θέλωντος οἰκτερέσιον τῶν καὶ δόλοισι φέρειν,
 Εἰπέμ' αὐτὸν ὡς πρὸς αὐτὸν, σῆς γενομένης,
 Τὸν τζέτζην δ' ἔχ' ἀμύδιον ἢ ὡς γενομένης.
 Ὡς γὰρ ὡς ἀδικεῖ, ὅς ἡδύωσεν ἢ φύσις,
 Χωλὸς, τυφλὸς ποιήσασα, ἡλὸς, καὶ ἀναπῆρες,
 Τότοις γὰρ προῖκα ὡς πρὸς πρὸς χρημάτων δόσης.
 Αὐτὸς δ' ἔδ' ἐμυλυσύμασιρ ἐλάμβανεν χρυσίον.
 Μέλεις ἢ βρώματ' α, πόσις, ὀπώρας, καὶ τοιαῦτα.
 Αὐτὸς ἢ τὰ συγγράμματ' α θέλων μετ' ἀγράφειν,
 Καὶ μάλιστα, καὶ ὀλίγοις ἢ, καὶ διδομένης μόνους,
 Διὰ χρυσίου ἢ ἰδιῶν μετ' ἀγράφειν,
 Ὡς καὶ ὁ πλάτων πρὸς ὅσον αὐτὸς τῶν διαλόγων.

Ἀλλ' ὁ μὲν πλάτων καὶ αὐτὸς παλαιῶν τῶν διαλόγων,
 Καὶ ἡλὸς ἢ, καὶ μάγειρος, καὶ παῖτας ἢ συνάθε
 Αὐτῷ διδόναι χρήματ' α, ὡς εἰδῆται τε βιβλία
 Μητὲρ ἐκαστὸν, παλαιῶν τε. ὡς πόρ τὸ φιλόλογον
 Ὁ δὲ μὲν ἐξωστήσας, καὶ τὸ τῷ σώφρονος δέ.
 ΟΤΤΕ ΖΗΣ καὶ αὐγύστῃς ἢ τῷ τῷ φελάσῃς δῶρα,
 Καὶ ἄνω μὲν ἐδέξατο. ἐδόξε ἢ φορτίον.
 Ρονῶν καὶ γραφῶν δ' ἔχοντες, αὐτὸν μὲν δὲ λαμβάνουσι,
 Τῆς σεβαστοκράτιστος ἢ μόνος, καὶ ἀμύδιος
 Δόσης λαμβάνων ἔχοντες ἐν παύσῃ τῶν ἀνθρώπων.

ΛΕΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΗΣ Η, ΤΙ ΕΣΤΙΝ

ἐνεχείρια, καὶ πόθον. τ ξ ε.

ΕΚΕΧΕΙΑΝ νοεῖ μοι, αὐεσιρ καὶ ἀργίαν,
 Ἀπὸ τῷ ἔχειν καὶ λαβεῖν, καὶ πάσῃ ἢ τῶς χεῖρας,
 Εἰς ὄργας ἢ λήσιν, ἔχει τὴν ἡλὸν τῶν τῶν.
 ΕΧΕΧΕΙΑ ὅσα τις, καὶ γὰρ ἐνεχείρια.

Et Timæum scripsit, atq; alios dialogos.

Ex mimis uerò Sophronis expreſſit dialogos.

Sophron enim quæcumq; scribit, sunt alterna,

Interrogationem reſponſionemq; cuncta habentia.

PAROEMIA, IN SOLA HAC

ancora fluctuamus. quam præ-
 ueniendo diximus.

363.

NAues in fluctibus, et magis in tempeſtate,
 Multis firmantur ancoris atq; ferris,
 Et uix eſtum fugere poſſunt tempeſtatis.
 Quæ autem nauis una firmatur ancora,
 Multam habet difficultatem ſeruari ex tempeſtate,
 In una ſacra hac fidens ancora.
 Sacram ancoram autem eſſe, ipſe à me intellige,
 Ex ancoris maximam, quam in deſperationibus,
 In ſalutem nauis poſtremam laxamus.

NEQVE GRATIS A' QVOQVAM

quicquam accipimus. iniuriis enim eſſe ſic
 putamus, quoscumq; natura priua-
 uit, exacta perſpicacitate il-
 los expilare. 364. (tione

TZetxes donis incorruptiſſimus erat, luſtans æmula
 Cum Epaminonda, Catone, et talibus.

Et à principibus, publicis, mediocribus, atq; infimis,

Gratis nō uolēs aliquid accipere, quāuis danis omnib.

Vt etiam maxima in fame, principe nobili

Voleme commeatum huic atq; ſcruis ferre,

Dixerit ipſe ad ipſum, Inuenias ſenes quos nutrias,

Tzetzen enim non conuenit uiuere, uti ſenē qui alitur.

Putabat enim, iniuria officere naturā, quos mutilaſſet,

Claudos, cecosq; faciens, hernioſos, atq; mancos, (nes.

Hos enim gratis arbitrabatur decere pecuniarū datio-

Ipſe aut neq; pro interpretationibus accipiebat aurum,

Vix autem eſcas atq; potum, fructusq; ac huiusmodi.

Illius autem uolumina uolentibus tranſcribere,

Et uix, atq; paucis uerò, et probatis,

Propter aurum copioſum dabat tranſcribendos:

Sicut et Plato prius ſuos dialogos.

Sed et Plato quidem ſuos uendens dialogos,

Etiā adulator erat, atq; coquus, et omnes compellebat

Sibi dare pecunias, atq; emere libros,

Mimis centum, pluribus ue: quemadmodū illum Philolai

Dion emit, et illum Sophronis quoq;.

Tzetzes uerò etiam Auguſta huic cum miſiſſet dona,

Et inuitus quidem ſuſcepit. uidebatur autem oneroſum.

Laborās et ſcribēs aut gaudebat, ſiquidē præmia acci-

Sed ab Auguſta imperabāt ſola. et ſine mercede (peret,

Dona accipiens gaudebat ab omnibus hominibus.

DICTION HISTORICA, QUID SIT

Ececheria, et unde. 365.

Ececheriam intellige à me remiſſionē atq; ocioſitatē, 365

Ex eo quod habeat, retireat, atq; ſedet manus,

Ob laboris motum, habuit nomenclaturam hanc,

Ececheria exiſtens quædam, atq; Ececheria,

Καὶ αἰολαῖς καὶ ἰωνας τῷ χι μετὰ ραπτόντος, (τοι.
 Ἐρὸς γράμμα ἡσππα τῶν ψιλῶν. τῶν ψιλῶν γὰρ ὕ-
 καὶ σπανιάνεις ἀττικοὶ ψιλῶσι τὰ διασεία,
 ὡς τὸ τε, καὶ ἑτῶρα. πάνθ' εἰς βραχέα,
 ὡς πανδοκείον, ἄλλα τι τινὰ τῶν συνέβη μιν.
 Μᾶλλον αὐτοὶ γὰρ τὰ ψιλὰ τρέψουσιν εἰς διασεία.
 Εἰσὶν, ὅκ' ἐπὶ σὺν γὰρ καὶ λίσφοι, καὶ ὅ λίσφοι.
 60 Οὕτω διασείας λέγουσιν, ὅκ' ἡ λίσφοι συμφώνους.
 Καὶ πάντα ἃ διασείουσιν, τὴν ἡ μακρογροῦ μιν.
 Λίσφοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς πυγὰς ἔχοντες λαποκρέας.
 Οὕτω πάντα διασείουσιν, ὡς ἀττικοί, ὡς ἐφλιν,
 Τὸ πανδοκείον αἶμα ἢ, καὶ τὴν ἐκχεαίαν,
 καὶ ἑτῶρα βραχυτάτα, καὶ τῶν συνέβη μιν,
 καὶ αἰολαῖς, καὶ ἰωνας, ψιλῶς φασὶ καὶ ὅτοι.

PERI THS EN KROTONE PYPPO-

λίσφους, ἡν πυγῶν πυθαγόρας εἰς μεταπο-
 λιν, τοῖς ἀρκενοὺς ἡμῶν πυγῶν νῆσις,
 ὃν τῶν μισθῶν τε μισθῶν τε-
 λουτᾶ. τ ξ γ.

- Ο Πυθαγόρας ὁ σοφὸς, σάμιος ἡν τῷ γόνει.
 Σαμείας πυθαγόρας μὲν, ὡς αἰτίας ὅκ' ὅς φύσιν,
 καὶ τῷ μισθῶν ἡ γόνει. ὅς μισθῶν ὅκ' ὅς φύσιν,
 70 Τὴν τέχνην μετὰ ραπτόντος, τὴν διακρίνουσιν.
 Οὗτος ὁ πυθαγόρας μὲν ὡς αἰτίας ἡν τῷ θείῳ.
 Σύγχρονος πολυκράτα ἢ τῷ βασιλεῖ τῆς σάμης,
 τῷ βασιλεῖ ἀγύπῃ τε ἀμείδι τὴν ἐκείνῃ,
 καὶ τῷ πόρτῳ τῷ βασιλεῖ κῆρυ τῷ παγκρατῆς,
 ὅς μισθῶν ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 Τῶν οἱ ἐφλιν σύγχρονος ὅς ὁ πυθαγόρας,
 Σὺν τῷ θαλῇ ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 καὶ πρῶτος πάντων σύρκει λαλείδαι φιλοσόφους.
 Διδάσκων ἢ ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 80 Δι' αἰτίας ἢ, σγῶν, ἀνδρῶν ὅκ' ὅς φύσιν,
 εἰς ἰταλίαν ἀπειλῶν, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 εἰτα ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 ἐρ πόλε μὲν τῇ ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 τῷ παλαιῷ τῷ μίλωνος, τῷ πᾶσι θυλλομῶν.
 Σὺν μισθῶν ἢ τοῖς αὐτῷ πολλοὶς συμπολιτεύται.
 Οὕτω τινες μὲν λέγουσιν αὐτὸν πυρπολεῖται.
 ἄλλοι τινες ἢ λέγουσιν, ὡς ἐκ πυρᾶς ἡν τῷ πόρτῳ,
 τῶν θυρμῶν μισθῶν αὐτὸν ἀφαιρῶν.
 ἢ καὶ τρωσάντων ἐαυτὸς εἰς πῦρ γεφύρας δίνων,
 90 καὶ δι' αὐτῶν ἐκείνῃ ἢ τὸ πῦρ ἐκπεφουγός.
 Οὕτω τὸ πῦρ ὡς λέγουσιν ἐκπεφουγός τῷ πόρτῳ,
 Φυγῶν τε πρὸς μεταπολιν, μισθῶν ὃν τῷ τε μισθῶν,
 ἐκεί τε συνηρπῶντος, ἀφαιρῶν φαγῶν ὅκ' ὅς φύσιν,
 ἐφ' ὅλως τῶν ἀρκενοὺς ἡμῶν, ἡμῶν ὅκ' ὅς φύσιν,
 ἐτῶν ὅκ' ὅς φύσιν, πᾶσι ἐτῶν ὅκ' ὅς φύσιν.

PERI PASICRATOUS, H STASICR-

ατῆς, τῷ βιβλῶν πλάσας, οἷας ἐποίησεν
 τῶν ἀλεξάνδρου ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.
 φησὶ. τ ξ δ.

Ο Στασιράτης χαλκουργὸς ἡν βιβλῶν τῷ γόνει,
 ἔχει τὴν ἰσορίαν ἢ πᾶσι τῷ πόρτῳ,
 ἐκείνῃ ἡν τῷ πόρτῳ, ἐπὶ ὅκ' ὅς φύσιν.

Iuxta Aeoles atq; Ionas chi conuerfo
 Ad litteram cappa tenuem. tenues enim isti,
 Et raro Attici ex tenuam aspiratas,
 Ut hoc atq; alia. admodum autem sunt pauca,
 Ut pandocaeum, et alia quaedam ex bene numerosis.
 Magis enim ipsi tenues uertunt in aspiratas.
 Ephises enim, non Epises: et Lissibi, et non Lissi,
 Sic aspirate dicunt, non tenuibus consonantibus.
 Et uero omnia aspirat. quid aut longa uimur oratione
 Lissi autem sunt, nates habentes carne destitutas.
 Sic omnia aspirant, uelut Attici, ut dixi.
 Pandocaeon simul tamen, et eccehierian,
 Et alia paucissima, atq; probe numerabilia,
 Iuxta Aeoles, atq; Iones, tenuiter dicunt et isti.

DE IN CROTONE INCENDIO,

quod fugiens Pythagoras in Metapontum,
 quadraginta dies ieiunus in Musarum
 sacello, moritur.

366.

P Pythagoras sapiens, Samius erat genere,
 Samee Pythiadis quidem, formosae supra naturam,
 Atq; Mnesarchi filius. qui Mnesarchus fuit
 Artem pertractans annulariorum.
 Iste Pythagoras quidem formosus erat aspectu,
 Contemporaneus Polycrati regi Sami,
 Regi q; Aegypti Amasidi nomine,
 Et Persarum regi Cyro pulcherrimo,
 Qui pugna Cræsum uicit, expugnauitq; Sardas.
 His quos dixi, contemporaneus existens iste Pythagoras,
 Cum Thalete, audiuit Syrum Pherecydem,
 Et primus omnium inuenit nuncupari philosophos.
 Docere autem ueritus in Samo Polycratem,
 (Propter quas causas aut, iaceo, facinorose cū fuerint)
 In Italiam profectus, docuit illic.
 Deinde et ab illis perosus, surculus incensis perit,
 In ciuitate quidem Crotone, Milonis autem domo,
 Luciatoris Milonis, ab omnibus narrati.
 Cum discipulis autem suis multis una exurit:
 Sic enim quidam dicunt ipsum igne exustum.
 Alij autem quidam dicunt, quod ex rogo raptus sit,
 Feruentiores discipuli ipsum cum rapuissent:
 Vel et qui proiecerant seipsum in ignem, pontis instar,
 Et ipsorum ope ignem effugisse.
 Sic ignem, ut dicunt, cum effugisset tunc,
 Fugiens in Metapontum, Musarum in sacello,
 Illic abscondus, panem comedere non habens,
 Per integros quadraginta dies fame moritur,
 Annorum existēs centum, praeter annum unum solum.

DE PASICRATE, VEL STASICRA-

te Bithyno fabro, quales faciebat Alexan-
 dri imagines. scripta autem
 est. 367.

Stasicrates faber erarius, erat Bithynus genere:
 Habes historiam autem indice in praesenti,
 Centesimam ex nonam, cum nonagesima.

ΟΤΙ

CCC 3

QVOD

ΟΤΙ ΕΤΕΡΟΦΘΑΛΜΟΣ ΚΑΙ ΕΤΕ-

ροστράχλος *lū* Ἀλέξανδρος ὁ μέγας. τ ξ η.

Ο Βασίλειος ὁ μέγιστος Ἀλέξανδρος φιλίππου,
Γλαυκὸν τὸν οὐκ ὀφθαλμὸν ἔχον, θρυλλεῖται πᾶσι,
Μέλανα δὲ τὸν ἑτέρου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖστος.
Ἦν δὲ καὶ σιμοστράχλος, καὶ παρστράχλος δὲ,
Ὡς δὲ πρὸς ἑαυτὸν οὐκ ἔμελλεν ἴδεναι.
Τοῖστος καὶ ὁ λύσιππος ἐκείνου ἰχθυόεντα.
Καὶ τότε δὲ Ἀλέξανδρος ἐπέχαιρον εἰκόσιν,
ὅς τ' αὖτε πλάσσειτο ψυδαῖσι, τυφλομένοις.
ΟΤΙ δὲ *lū* ὁ Ἀλέξανδρος τοῖστος τὴν ἰδέαν,
Δηλοὶ καὶ τὸ ἐπίγραμμα, ὅπως τυγχάνει τόδε.
Ἀνδρέας δὲ εἰκονὸν ὁ χάλκεος, ἐς δὲ λούσωρ,
Ἐν ἧ' ἐμὲ τίθειμαι, ἵσθ' οὐδ' ὀλυμποῦ ἔχει.

ΙΣΤΟΡΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΝ ΑΙ

τῶν οὐθυμμάτων οὐρέσεις ἄτοι ῥήτορ
ἐκείνης διδασκαλίας. τ ξ θ.

Δικηγόρων

Η Βίβλος ἡ ῥητορικὴ, πλὴν τῶν σοφιστῶντων
ῥητόρων, τῶν δικηγόρων γὰρ, ἐξήκοντα βιβλία,
Ἐνταῦθα βιβλὸς ὑπάρχει μόνος, εἰς πέντε διαιρεῖται.
Εἰς τὰ προγυμνάσματα, τὰς γάσεις, τὰς οὐρέσεις,
Εἰς τὰς ἰδέας τε αὐτὰς τὸ τέταρτον βιβλίον,
Εἰς τὸ πορὶ μὲθ' οὗ τε διανότης τὸ πέμπτον.

Καὶ τὰ μὲν προγυμνάσματα, κατὰ τὸν ἐρμολόγιον,
Εἰς ἀριθμὸν, εἰς δώδεκα ποσότης ἢ προσβαίνει.
Ἀνασκηνὸν, κατασκηνὸν, μιᾶ διδασκαλίας,
Ἐγκώμιον καὶ ψόγον τε κατασκηνὸν ὁμοίως
Διδάσκει ἐρμολόγιος γὰρ. ἀφθόνιος δὲ ὑπόβριος,
Ἐν δώδεκα ἐποίσει, τὴν ἀρα τὴν καὶ δέκα.
Ἀνασκηνὸν ἰδίως μόνον, κατασκηνὸν δὲ ἰδίως.
Ομοίως καὶ ἐγκώμιον ἰδίως, καὶ τὸν ψόγον.
Οὐ συνυμνήσεις δὲ αὐτὰ ἐκπῶρ, ὡς ἐρμολόγιος,
Ὅθεν ἐν δώδεκα ποιεῖ τὴν ἀρα τὴν καὶ δέκα.
Τῶν ὧν καὶ τὰ ὀνόματα πρῶτα μοι φράζειν δεῖται.
Μῦθος τε καὶ διήγημα, καὶ χρεία δὲ, καὶ γνώμη,
Ἀνασκηνὸν, κατασκηνὸν, καὶ ὁμοίως δὲ τὸς,
Ἐγκώμιον, καὶ ψόγον δὲ, καὶ σύνκρισις οὐδὲ τῶν.
Ἡθοποιία, ἐκφράσις, θύσεις, νομοσφοράς τε.
Τὸ τῶν προγυμνασμάτων μὲν ταῦτα βιβλίον γράφει.

Τὸν μῦθον ἐρμολόγιος μόνος διδάσκει περὶ οὐκ αἰσίου,
Γλυκὴν, σαφῆ, καὶ οὐκ ὀρθόν, καὶ πιθανόν οὐδὲ τῶν.
Ἀφθόνιος δὲ μόνος δὲ γράφει πορὶ μῦθον,
Οἷος αὐτὸν ἀρμόδιον γίνεσθαι ἱεροποιίαις,
Ἀλλὰ καὶ ὅν παρὲς δὲ κενυτοτῆτων μῦθον,
Οὐκ ἐστὶ μῦθος ὁμοίως, ἀλλ' ἐπιχέρεται τε,

ἀπὸ γὰρ ἁπλῶς ἢ τῆς παραβολῆς τῆς τῶν καὶ μυρμηκῶν.

Ἀ δὲ οἱ ἐξηγέμενοι φράσσει πορὶ τῶν,
Ἀφθόνιος τυγχάνει προφανὲς ἀνδρῶν ἀρρηκτοσύνην.
Πορὶ τῶν μῦθον ἡκιστὸς, ὡς δὲ τῶν τῶν γράφει.
Καὶ ὁ ἀφθόνιος αὐτὸν παρὲς, καὶ κατ' ἄμφω.

Τῶ δὲ γὰρ διηγήματι παρὲς πορὶ ταῦτα.
Πρόσωπον, πρᾶγμα, χρόνος τε, τόπος, τρόπος, αἰτία,
Αἰ ἀρεταὶ δὲ τῶν ἀρετῶν εἰσι διηγημάτων.
Σαφές, μεγαλοπρέπεια, οὐκ ὀρθόν, πιθανόν τε.
Ἐλλοιμῶν οἱ νέοι δὲ φράσσει τῶν ῥητόρων,

QVOD VARIOCVLVVS, VARIÆQVE

cervicis erat Alexander Magnus. 368.

Rex maximus Alexander Philippi,
Cesium unum oculū habuisse narratur ab omnibus, 100
Nigrum autem alterum: oculis talis.
Erat autem et pressi colli, et obtorto collo,
Ut uideretur cœlum uersus intendere hoc.
Talem et Lyfippus illum areum fecit.
Atq; huius Alexander magis gaudebat imaginibus,
Quam Stasicratis figmentis falsis, elatis.
Quod autem erat Alexander talis forma,
Declarat et epigramma quod est huiusmodi: (spiciens,
Locuto autē similis uisus est faber erarius, ad Iouē pro-
Terra sub me pono, Iupiter uerō tu olympum habe. 110

HISTORIA QVAE DICIT, ETIAM

enihymematum inuentiones, atq; rhetorices
doctrinam. 369.

Liber rhetorica, uerū sophisticē agendum
Rhetorum, patronorum enim sexaginta libri.
Quinq; librorū est quidem. in quinq; enim diuiduntur.
Inq; præexercitamenta, status, inuentiones,
In ideisq; ipsas quartus liber,
Et in de methodo grauitatis quintus.

Et præexercitamenta, iuxta Hermogenem,
In numerum, in duodecim quantitate procedit:
Infirmationem, confirmationem, una doctrina,
Encomium et uituperationem confirmatione similiter, 120
Docet enim Hermogenes: Aphthonius autem inde
Pro duodecim fecit postea quatuor et decem:
Infirmationē propriē quidē, cōfirmationē autē propriē.
Similiter et laudationem propriē, et uituperium:
Non coniunctim autem ipsa dicens, ut Hermogenes.
Vnde ex duodecim facit quatuor atq; decem.
Quorum et nomina primum à me dici oportet,
Fabula, et narratio, et uerō usus, atq; sententia,
Refutatio, confirmatio, et communis autem locus,
Laudatio atq; uituperatio, et comparatio cum his. 130
Morum effictio, elocutio, consultationes, legumlatioq;.
Præexercitamentorum quidem hæc liber scribit.

Fabulam Hermogenes docet quidem esse,
Dulcem, claram, breuem, et probabilem cum his.
Aphthonius autem non solum non scribit de fabula,
Qualibus ipsa congrua sit capitibus:
Sed et quam exposuit formicarū cicadarumq; fabulam,
Non est fabula omnino, sed argumentum quoddam,
A parabola cicadarum atq; formicarum.

Que autem narrantes dicunt de hac, 140
Nugæ sunt aperte uiuorum expertium rhetorices.
De fabula audiuiisti, quomodo oporteat eam scribere,
Quibus Aphthonius ipsam prætermisit et secūdu uiros-
Narrationem autem sequuntur sex hæc, (que.
Persona, negocium, tempusq; locus, modus, causa.
Virtutes autem quatuor sunt narrationum:
Claritas, magnificentia, breuitas, probabilitasq;,
Hellenismum uerō recentiores dicunt rhetorum,

- Οὐχὶ μεγάλη πρόπειαν, ἡμῶς τὰς πρὸς ῥητόρων.
 150 Καὶ ἀκριβὲς δεικνύουσιν ὁ λόγος, αἱ ἰδέαι.
 Ἐπὶ γὰρ ὅσαι, εἰς αὐτὰ τὰ τέσσαρα οὐκ ὄνται,
 Σαφύτητα, καὶ μέγεθος, καὶ ἰσχύς, καὶ γοργότης,
 Καὶ ἦθος, καὶ ἀλήθεια, σὺν τοῖς καὶ δεινότητις,
 Τὰς ἀρετὰς τὰς τέσσαρας τυπῶσι τὰς τῶ λόγῳ.
 Τὸ μὲν σαφές, σαφύτητα, τὸ μεγαλοπρέπεις δέ,
 Αὐτὸ δεινὸν τὸ μέγεθος, γοργότης, σὺν ὁμοίαν.
 Τὸ ἦθος καὶ ἀλήθεια, τὸ πιθανόν ἢ πάλιν.
 Ἰδίαι τὰς λόγῳ ἀρετὰς τὰς τέσσαρας εἰρήκων
 Γίνεσθαι, ὥσπερ εἰδείξαι, δι' ἰδιῶν τῶν πόντων.
 160 Τὸ ἰσχυρὸν ἢ ἰδέαι ἢ δεινότητι συνάμα,
 Οὐδὲν ἄλλο σημαίνουσιν, ἢ ἀρετὰς τῶ λόγῳ,
 Σαφές, μεγαλοπρέπεις, αὐτόμορον, πιθανόν τε,
 Οἷον καὶ ἰσχυρὸν εἶναι, δεινότητις τε λόγῳ,
 Ταῦτά γε ἰσχυρὰ εἶναι, ῥητορικῇ τῇ φράσει.
 Καὶ σὺν αὐτῇ δεινότητι, ἥτοι οἰκονομίαν.
 Ὡς πάντα λέγειν προσφύως, μὲν δὲ εἶναι καὶ μάτην.
 Ἡ χρεία καὶ ἡ γνώμη ἢ, ὅτι τὸ τοῖς ἱεραδαίοις
 Τοῖς δὲ ἰσχυρὰ σὺν ὄνται, ὥρ' ἄν τις τὰς ἱεραδαίους.
 Πρῶτον ἐγκωμιαστικῶν, καὶ παραφραστικῶν δέ,
 170 Τῶ τῆς αἰτίας εἶτα ἢ, καὶ ἐκ τῶ οὐκ ὄντι,
 Παραβολῇ μετέπειτα, καὶ παραδείγματι δέ,
 Καὶ μαρτυρίᾳ παλαιῶν, βραχεῖ τε ἐπιλόγῳ.
 Τὴν μαρτυρίαν παλαιῶν, παλαιότερον ὅσον
 Τῶ γε τὴν χρεῖαν λέξαντος, εἶτε καὶ τὴν γνώμην,
 Ἡ τῶδε νεωτέρῳ μὲν, ἢ ἢ προπαλαστῶν.
 Ἡ μαρτυρίαν παλαιῶν αὖ οὐκ ἐν ἡμέρᾳ ἔχει,
 Χρῶ τῶ κατὰ παραλήψιν σχήματι ἡλικιῶν.
 Περὶ μὲν χρεῖας σοὶ ταυτὶ, καὶ περὶ γνώμης εἶπον.
 Ανασκουῖς, ἡμῶς σὺν ἡμῶς, ἡμῶς αἰδέσθαι ὅτι τῇ.
 180 Ανασκουῖς, διαβολῇ τῶ λέξαντος προσώπῳ,
 Ἐνθεῖς τε τῇ πράγματι, ὅσον ἀνασκουῖς.
 Τὸ ἀσαφές, ἀπίθανον, ἀδιύκτιστον σὺν τοῖς.
 Αὐτὸ τὸ ἀνακόλουθον, τὸ ἀπρεπὲς ὡς αὐτῶν.
 Καὶ τέλος τὸ ἀσύμφορον. καὶ τῆς ἡμῶς σὺν ἡμῶς δέ,
 Ἐξ οὐκ ὄντι τὰ αὐτὰ ἡμῶς αἰδέσθαι ὅτι τῇ.
 Ἐπαινος μὲν τῶ λέξαντος, καὶ ἐνθεῖς πραγμάτων,
 Σαφές ὅμως, καὶ πιθανόν, καὶ διωκτὸν σὺν τοῖς,
 Αὐτόθεν, καὶ πρόπον τε συνάμα τῶ συμφόρῳ.
 Καὶ τί πλατύνῃ τὰ σαφῆ, ἡμῶς αἰδέσθαι ὅτι τῇ.
 190 Τὰ ἡμῶς αἰδέσθαι μοι νῦν ἐπιδορῶν λόγῳ.
 Ἡ βίβλος, ὥσπερ ἐφημῶν, τῶν σοφιστικῶν
 Πονηρὸς ὅσον ὑπάρχουσα, εἰς πόντον διατρέχεται.
 Εἰς τε τὰ προγυμνάσματα, τὰς θάλασσας, τὰς οὐρέας,
 Ἰδίαι, εἰς τε μέθοδον δεινότητος σὺν ταύταις.
 Ἡ τῶν προγυμνασμάτων μὲν βίβλος διδάσκει τάδε.
 Ὡς ἐστὶν προγυμνάσματα τέσσαρα τε καὶ δέκα,
 Καὶ ὅπως τῶν ἐκαστῶν οὐκ ἔχουσιν γράφειν δέον.
 Αἱ θάλασσες ἢ διδάσκουσιν τρεῖς καὶ δέκα τὰς θάλασσας.
 Τὸν σοφιστικὸν τὸν πρῶτον μὲν, τὸν ὅσον ἢ δεινότητος,
 200 Τῶ τῇ τῶν πραγμάτων, αὐτὴν τῶν τῶν πραγμάτων.
 Ἀντίγραφον, αὐτὴν τῶν πραγμάτων, συγγνώμην.
 Πρῶτον τε καὶ διαφύον, καὶ τὸν συλλογισμὸν δέ,
 Ἀντινομίαν, εἶτα ἢ καὶ τῶν ἀμφιβολιών.

Τὴν

Non magnificentiam, iuxta priscos rhetores.
 Et si exacte ostendunt quod dico, ideae.
 Septem enim cum sint, in ipsas quatuor ununtur,
 Claritas, magnitudo, pulchritudo, celeritas,
 Et mos, atq; ueritas, cum hac et uehementia,
 Virtutes quatuor formant orationis.
 Claritatem enim, perspicuitas. magnificentiam autem,
 Ipsa significat magnitudo. celeritas, breuitatem.
 Mos, et ueritas, probabile autem rursus.

Ecce orationis uirtutes quatuor dixi
 Fieri, ut ostendi, per ideas quinque.
 Pulchritudo autem idea, cum uehementia simul,
 Nihil aliud significane, quam uirtutes orationis,
 Claritatem, magnificentiam, breuitatem, probabilitatemq;
 Quoniam et pulchritudine habere debet, uehementiamq; ora
 Hoc est Calliepiam, rhetorica elocutione: (tunis.
 Et cum ipsa uehementiam, siue distributionem,
 Ut omnia dicantur ingeniose, nihil aut temere et casu.

Ufus autem, atq; sententia, octo in capitibus
 His confirmantur, quarum audi nomina.
 Primum encomiastico, parabasticoq;
 Et modo qui ex causa, atq; ex contrario,
 Collatione deinde, atq; exemplo autem,
 Et testimonio antiquorum, breuiq; epologo,
 Testimonium antiquorum antiquius affer,
 Eo qui usum dixit, siue quidem et sententiam:
 Vel hoc quidem iunior, te autem longe antiquiore.
 Siue testimonium antiquorum quidem afferre non potes,
 Vtere ea quae est secundum paralepsim figura uocata.
 De usu quidem tibi haec, et de sententia dixi.

Refutationis, confirmationisq; capita octo.
 Refutationis, calumnia eius qui dixit persone,
 Expositioq; negotij quod confutas,
 Obscurum, incredibile, impossibile cum his,
 Ipsum inconsequens, indecorum similiter,
 Et postremo inutile. At uero confirmationis
 Ex contrario eadem capita sunt:
 Laus quidem eius qui dixit, atq; expositio rerum,
 Clarum simul atq; probabile, et possibile cum his,
 Consequens, decorum, simulq; cum utili.

Et cur dilato clara, infumoq; meas chartas?
 Opportuna dicenda mihi nunc, expedita oratione.
 Liber, quemadmodum diximus, sophistarum rhetorum
 Quinq; libri cum sint, in quinque diuiditur,
 Inq; progymnasmata, status, inuentiones,
 Ideas, in methodum uehementiae cum his.

Præexercitamentorum quidem liber docet hæc;
 Quod sunt præexercitamenta quatuor et decem,
 Et quomodo horum quodq; artificiose scribere oportet.

Status autem docem tres atq; decem status:
 Coniecturam autem primum, definitionem secundo,
 Tertium uero negocialem, assumptionem aut quartum:
 Amistafin, recriminationem, translationem, ueniam,
 Scriptum atq; sententiam, et syllogismum uero,
 Antinomias, deinde uero et ambiguitatem.

Τὴν ἢ μεταλῆψιν αὐτῶν τάττει τρισηκοδικάτω.

Ἔτα καὶ τὰ κεφάλαια ἐκάστης ἀριθμεῖται.

Ἐχει καὶ τὸ τῶν γράσεων βιβλίων τὰς διωάμεις.

Τὸ ἢ ὑπὲρ ἐνέσιον μακρὰν νῦν βιβλίον.

Τέμνεται μὲν εἰς τέσσαρα τμήματα τὸ βιβλίον.

Καὶ ὑπὲρ προομιῶν μὲν τὸ πρῶτον ἐκδιδάσκει,

ὡς προομιῶν τέσσαρα κεφάλαια τὰ εἶδη.

Τὸ ἐκ τῆς ὑπολήψεως προσώπων καὶ πραγμάτων,

Ἐξ ὑποδιακρίσεως, καὶ ἐκ πόρευσίας.

Ἀπὸ λαοῦ τὸ τέταρτον. τὰ αὐτὰ τὸ πρῶτον τόμῳ.

Ὁ δὲ δεύτερος ὁ τόμος ἢ διδάσκει τὸ βιβλίον,

Μὴ μετὰ τὸ προομιῶν συνθέως διηγεῖσθαι,

Ἀτεχνον εἶναι τὸτο γὰρ καὶ οἶται, καὶ λέγει.

Χρῆδαι προκατατάσσει ἢ, τῇ καὶ προσδιηγῆσαι

Καὶ τότε πρὸς διήγησιν φησὶ λυχωρησάτω.

Τζετζεζ δὲ ὁ ἀρκυόρυστος, ὁ ἀμαθὴς ἐπαρχῶ

Τῶ πανσιδασίῳ λαματικῶν ἐκ γούνης,

Ῥήτορα ὡς λυχωρὸν ἀνακτοβόις ἐν οἴκοις

Δαυδαλὸν αὐτὸς ἐκ τοῦ συνημνοσυνάσειν ἀρίστους,

Πετρομαχασκοπαπῆν ἴσθον, τζαγγαριον, ξυλοσδωμ,

Βύδαλον, ὀρχίπαπον, παγχόριον, ἐμδασιμαλον,

Ἐρχαν ἡδὲ γε λακόνος, ἀμόργιον, ὄρμιον εἶδος.

Νυκτεριῶν εἶδωλον δαίμονος, ἐσπερόμορφον.

Ὀυρανὸς ἢ γοναχίῃ ἢ, καὶ αὐτὴ γαῖα πωλῶν;

Ἐσπεριῶν ἢ πυρός ἐκ ἐφλεγον αὐτὸς ἐκ τοῦ

Ὀυρανὸς ῥοιδοῦναι, καὶ ἐκλυον τὸν δαίμονα γαῖαν,

Βύδαλον εἰσορῶν βασιλίδος οὐδωθον αὐλῆς,

Ἀστὸς ἀσχροσυνῶν πωλῶν μινον ἡμετέροιο.

Ὁυτὸς ὁ ἀρκυόρυστος ὁ τζετζεζ, τὸ ὑπάρχει

Τὸ ῥήτορα λυχωρῶν, τὸν βύδαλον τὸν οἶον,

Εἰς τὸ ὑπὲρ ἐνέσιον οὐ τόμῳ τῶ δαυδαλῶν,

Τὸ ἐρμολόγιον λέγοντος οἶον δὲ διδάσκει λόγοις,

Μὴ μετὰ τὸ προομιῶν συνθέως διηγεῖσθαι,

Ἀτεχνον τὸτο γὰρ φησὶ, καὶ τῶν ἀρκυόρυστων.

Χρῆδαι προκατατάσσει ἢ, τῇ καὶ προσδιηγῆσαι.

Καὶ τότε πρὸς διήγησιν χωρεῖν, ὡς οὐδὲ διδάσκει.

Ὁυτὸς ὁ τζετζεζ ὁ ῥηθὴς, διηγεῖται οὐκ ἀντιῖται.

Λέγων, ἢ προκατατάσσει καὶ προσδιηγῆσθαι,

Ὁὐ λέγουσιν, ὡς λέγει νῦν σὺν, τὰ προπεπραγμένα,

Συνοπτικῶς ἢ λέγουσιν τὰ μέλλοντα λυχωρῶν.

Οἶον τὴν προκατασυνῶν ἐμπεδοῖν μέλλας λέγειν.

Ὁὐδὲ εἰσαεὶ ἀμόδιον καὶ τεχνικὸν ἢ λέγει,

ὡς λέγει, ὡς ἐρμολόγιον, χρῆδαι προκατατάσσει.

Ἐστὶ γὰρ ὅπως τεχνικὸν τὸ χρῆδαι προομιῶν,

οὐκ ὁὐδὲ τε, καὶ τριῶν, καὶ τέτρασι πολλάκις.

Ὁπως ἢ πάλιν μνησάμην χρῆσθαι προομιῶν.

Καὶ ἀλλὰ ἢ ἢ τεχνικὸν σοὶ λέγει πωλῶναι,

Ὁὐ μόνον τὸ μὴ χρῆσθαι, ἢ φησὶ, προσδιηγῆσαι,

ἀλλὰ μνησάμην τὸ σὺν ὁὐδὲν τιβόνα.

ὡς ἀλλὰ ἢ ἀμόδιον μὴ χρῆσθαι ἀγῶνι,

Ἐν ἀλλοῖς πάλιν τεχνικὸν ἐπιλογον μὴ λέγειν.

ἀλλὰ ἢ ἢ σὺν ἐκ τοῦ ἀμαθὴς ἐπαρχῶ,

Ὁ λογιστὴς τῶν παλαιῶν, ὁ δὲ ἰαμῶν βίβλος,

Τῶν λογισμῶν, γραμματικῶν, ῥητόρων, φιλοσόφων,

Τῶν μετρικῶν, ἱστορικῶν, μηχανικῶν, τῶν ἄλλων.

ἀλλὰ

Metalepsim autē cum ipsis componit tertium decimum.

Deinde capita uniuscuiusq; numerat.

Habes et statuum libri facultates.

Eum autē qui est de inuentionibus, discere nunc librum.

Scinditur quidem in quatuor sectiones liber,

Et de proœmijs quidem primus docet,

Quorum proœmiorum quatuor constituit species, 220

Quod est ex suspitione personarum atq; negociorum,

Ex subdivisione, atq; ex abundantia.

Ab occasione quartum, hæc sunt primæ sectionis.

Secundus autem tomus docet libri,

Non post proœmium statim narrare,

Sine arte enim hoc et arbitratur et dicit:

Vti autem præconstitutione, atq; prænarratione,

Et tunc ad narrationem inquit accedendum.

Tzetzes autem rhetoricæ expertus, indoctus præfidi

Augustissimo Camatiorum ex genere,

Rhetorem qui prædicauit regijs in edibus 220

Dædali etherij, pactis præstantissimis,

Petromachascopaputzon, Tzangarium, Xylosublum, 220

Bubalū, orchipapā, rusticissimū, qui solcis utitur laneis, 220

Vas salsamentorū, atq; gelarchū, defecatorē, cinædum 220

Nocturni simulacrū demonis, uesperiformem. (forma, 220

Cælum non gemit autem, et ipsa terra ingens? 220

Scintille autem ignis non incenderunt cœlestis? 220

Non pomus absorpsit, atq; diluit fluctibus terram, 220

Bubalum prospiciens, regiam intra aulam, 220

Vrbis turpitudinem uendemem nostræ? 220

Iste imperitus rhetoricæ Tzetzes, cum præses

Rhetorem prædicasset, bubalum qualem,

In de inuentionibus tomo secundo,

Hermogene dicente quibus docet rationibus

Non post proœmium statim narrandum,

Inartificiosum enim hoc inquit, atq; a rhetoricæ alienū.

Vti autem præconstitutione, et prænarratione,

Et tunc ad narrationem accedendum, ut docet.

Iste Tzetzes dictus, bifariam aduersatur,

Dicens, præconstitutio quidem atq; prænarratio 240

Non dicunt, ut dicis nunc tu, amē gesta,

Breuitè autem dicunt quæ dicenda sunt,

Qualem præstructionem amica dicturus es.

Neq; semper congruam atq; artificiosam dicit,

Vt dicis, ὁ Hermogenes, uti præconstitutione.

Est enim ubi artificiosum est uti proœmijs,

Vno, secundo, tertio, quartoq; septenumero.

Alibi autem rursus nequaquam utendum est proœmio.

Et alicubi autem artificiosum tibi dicit esse, 250

Non solum non uti, quam dicis, prænarratione,

Sed neq; narrationem omnino ponere.

Vt alicubi congruum, non uti comœmijs,

In alijs rursus artificiosum epilogum non dicere.

Sed iam te detinet ille indoctus præfidi,

Ille inquisitor amicorum, cuius iamborum liber,

Rationaliū, Grammaticorū, Rhetorū, Philosophorum,

Mettricorum, Historicorum, Mechanicorum, aliorum.

sed

- ΑΛΛ' ὁσπορ ἄλλος ἀχιλλεύς, τηλέφους τρώας διόλιν.
 260 Αὐτὸς πάλιν ἰάσθαι τὸν σύγχυσιν ἰαβάρας.
 Ῥονταβίλος, ὡς ἔφημον, ἢ βίλος τῶν ῥιτόρων,
 Καὶ ἂν προγυμνασμάτων μὲν διδάσκει τὸ βιβλίον,
 Καὶ ἄπορ ἢ τὸ γάστωρ, προέφθον διδάσκει.
 Τὸ ἢ πορὶ σύρσειον, τέσσαρας τόμους ἔχει.
 Ὡς πορὶ προοιμίον μὲν ὁ πρῶτος ἐκ διδάσκει.
 Τῶν προοιμίων τέσσαρα τυγχάνει ἢ τὰ εἶδη,
 Τὸ ἐκ τῆς ὑπολήψεως προσώπων καὶ πραγμάτων,
 Τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως, καὶ ἐκ περιουσίας.
 Ἀπὸ λοιπὸν τὸ τέταρτον. ταῦτα τὸ πρῶτον τόμος,
 270 Καὶ ἐπὶ τὸ προοίμιον, ὃ μέχρι δέει πλατύνει.
 Ὁ δὲ δεύτερος ὁ τόμος ἢ διδάσκει τὸ βιβλίον,
 Μὴ μετὰ τὸ προοίμιον οὐδέως διηγέσθαι,
 Αἰτιολογῶν εἶναι τὸτο γὰρ καὶ οἰεῖται, καὶ λέγει.
 Χρηῶναι πρὸς καταστάσεις ἢ, τῇ καὶ προσληψέας,
 Καὶ τότε πρὸς διηγησιν φησὶ λιχωρηκοῦναι.
 Ἀπορ ἡμῶς ἐλέγχοντες, ἐξήλθομεν εἰς πλάτος.
 Λέγει καὶ τὸν διηγησιν οἷς χρὴ πλατύνειν τρέποις.
 Καὶ τρεῖς ἢ διηγέσειν διδάσκει σοὶ τὴν τρέπον,
 Ἀπὸ καὶ ἐγκατάστασιν σου τῇ οὐδὲ διασκόπῃ,
 280 Καὶ πῶς ἰασθῶ τῶν τρωῶν ἀρμόδιον λιχωρῶναι.
 Ταῦτά σοι καὶ ὁ δὲ δεύτερος τῶν διδάσκει τόμος.
 Ὁ τῷ περὶ σύρσειον τῶν ἢ τρίτος τόμος,
 Εἰσαγγάγας διδάσκει σοὶ, καὶ λύσεις ἱεραλῶν.
 Ὅτι τὰ σὰ ἱεράλῳα δέει βετικῶς εἰσαγγεῖν,
 Οἷον, ἱαλὸν τὸ πρᾶτ' ἰδῶναι ὁ θέλει λέγειν πρᾶγμα.
 Καὶ βετικῶς εἰσαγγεῖν ἢ, ὥς εἰσαγγεῖν δέον.
 Πρῶτον ἐπιχειρήματι, εἶτα ἢ ὀργασίᾳ,
 Καὶ τρίτῳ ἐνθυμήματι, συμπόρῳ καὶ ἢ τῷτο.
 ἢ καὶ ἐπονθυμήματι, ποτὶ καὶ τῷ πλατῶναι.
 290 Ὅτως εἰσαγγεῖν μὲν τὰ σὰ ἱεράλῳα διδάσκει.
 Πάλιν ἢ τὰ ἱεράλῳα λύειν τὸ ἀντιδίκον,
 Πρῶτα, τῶν τοῖς τέτρασιν οἷς πορὶ σοὶ ἱαλῶναι.
 Πρῶτα σοὶ, καὶ ὑποφῶν, ἀντιπροτάσεις, λύσεις.
 Μετὰ δ' αὐτὰ τὰ τέσσαρα, θέεις λιχωρῶναι λέγει.
 Ἰὼ ἄρσιν, ἢ, ἢ θέειν ἢ ὁ ἀμαθὴς σοὶ λέγει.
 Οἷον, ὃ χρὴ τίσας ποιῆναι, ἢ γὰρ ἱαλὸν διὰ τι.
 Καὶ τῷ ἐπιχειρήματι, εἶτα τῇ ὀργασίᾳ,
 Εἶτα τῷ ἐνθυμήματι, ὃ συμπόρῳ καὶ ταῦτα.
 Καὶ γε ἐπονθυμήματι ἢ θέεις, καὶ πλατῶναι ἢ,
 300 Ὅτ' ἔστι τῶν σύρσειον ὅτω διδάσκει τὸ τόμος.
 Ὁ τῷ πορὶ σύρσειον τέταρτος πάλιν τόμος,
 Σχήματα δεκατέσσαρα διδάσκει τῶν ἀγώνων,
 ὃ ἱαβὺ ὑπόθεσιν αὐτὸς ὁ τρέτης εἶναι λέγει,
 Ἀντιθέτων ἑσθλότητος ἐκείνους ὀνομάζων.
 Εἰς τὸ πορὶ μεθόδῳ γὰρ ἀνόντης ἀνόντης,
 Ἀλλο λαλῶν ἀντιθέτων, ὡς οὐκ ἀδὶ ἑσθλότητος.
 Καὶ τρέτης τοῖς πᾶσι, ἀνόντης τοῖς φρονέσι.
 Ἀλλὰ τὰ δεκατέσσαρα σχήματα τῶν μάθῃ,
 Ἀντιθέτων, περιόδους, πρᾶγμα, καὶ ἢ ἀνόντης,
 310 Τέσσαρες τὲ τὸ διλήματον, παρῆχνοισι, καὶ λύνκλος,
 Τὸ ἐπιφώνημα, τροπή, καὶ λέξεως σημνότης,
 Εἶτα καὶ τὸ ἱακὸν ἱκλόν, καὶ ἑσθλότητος μόνον,
 Καὶ προβλήματων σύγκρισιν εἰσφόρῃς τελευταίαν.

Sed quemadmodum alius Achilles, Telephi qui uulneravit
 Ipse rursus medebitur, confusionē cū purgavit. (instar,
 Quinquepartitus, ut diximus, liber rhetorum,
 Et quæ progymnasmatum quidem doceat liber,
 Et quæ liber statuum, iam antea docuimus.
 Ille autem de inuentionibus quatuor tomos habet,
 Quorum de proœmijs quidem primus docet.
 Proœmiorum autem quatuor sunt species:
 Quæ est ex suspitione personarum atq; negotiorum,
 Quæ ex diuisione, atq; ex abundantia,
 A tempore autem quarta. hæc ex primo tomo,
 Et insuper, proœmium quousq; oporteat dilatare.
 Secundus autem tomus docet libri,
 Non post proœmium statim narrandum,
 Præter artem enim hoc et arbitratur et dicit:
 Vti autem præconstitutione, atq; prænarratione,
 Et tunc ad narrationem dicit accedendum.
 Quæ nos arguentes, euagati sumus perlatē.

Dicit et narrationem, quibus sit dilatanda modis,
 Et tres autem narrationum docet te modos,
 Simplicem, apparatus, cum endiasceu.
 Et ubi singulo trium conueniens sit uti,
 Hæc et secundus huius te docet tomus.
 De inuentionibus autem huius tertius tomus,
 Introductiones docet te, atq; solutiones capitum:
 Quoniam tua capita oportet positiue inducere,
 Vt, honestum agere, quod uis dicere actum:
 Et si positiue inducas, sic inducere oportet,
 Primum argumento quopiam, deinde ergasia.
 Et tertio enchyremate, conclusio autem hoc,
 Vel etiam epemhymemate, aliquando etiam fictio.
 Sic inducere tua capita docet.

Rursus autem capita soluere aduersarij,
 Primum his quatermionibus quos tibi numerabo,
 Protasi, et hypophora, amiprotasi, solutione.
 Post quatuor autem illa, thesi utendum dicit.
 Quam uero arsin, non thesin, indoctus tibi dicit.
 Quale: non oportet hoc facere, non enim honestū, cur?
 Et epichyremate, deinde ergasia,
 Deinde enchyremate, quod concludit hæc.
 Atqui epemhymemate si uis, atq; fictorio uti,
 Tertius inuentionum hæc docet tomus.

De inuentionibus quartus rursus tomus,
 Figuras quatuordecim docet agorum:
 Quod secundum hypothesim ipse Tzetzes esse dicit,
 Antitheton falsū ille quod appellat.
 In de methodo enim uehementia dicit
 Aliud loquens antitheton, quare hic falsus est.
 Et Tzetzes quale sit, ostendit prudemibus.
 Sed quatuordecim figuras huius disce,
 Antitheton, peridus, spiritus, et uigor,
 Intensio, dilemmaton, parechesis, et circus,
 Epiphonema, trope, et dictionis grauitas.
 Deinde et cacozeum, atq; eschematismenon,
 Et problematum comparisonem inducit ultimam,

Εχεις καὶ τῶν ὀνείων τὴν τέσσαρας τὸς τόμους.

Τῶν ἰδεῶν ἢ βιβλὸς ἢ εἰς δύο διαίρεται.

Ἐπὶ ἰδέας λόγος ἢ τὰ αὐτὰ σοι πρῶτον λέγει.

Σαφελύειαν, καὶ μέγεθος, καὶ ἄλλος, γοργότητά τε,

καὶ ἦθος, καὶ ἀλήθειαν, δεινότητά σου τὰνταυς,

ὡς πρὸς τὰς τρεῖς μὲν γοργότητος διδάσκει πεφυκέναι.

Σαφελύειαν, καὶ μέγεθος, καὶ αὐτὰς τὸ ἦθος,

Ἐξ ἰδεῶν ἐτέρων σοι λέγω συνηκνέουσι.

Τὰς ἢ λοιπὰς τὰς τέσσαρας, ἡδὲ ἐαυτὰς ὑπαρχόντων,

τὸ ἡέλλος, τὴν γοργότητά, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου,

καὶ τὴν δεινότητά σου τὴν, ἡν καὶ τριτλὴν σοι λέγει.

Οὕτως αὐτὰς τοπρὸς ὅρου ἐπὶ τὴν τυγχάνειν λέγει,

Εἰδὲ ὡς πρὸς ἐκλαθόμενος ἐπὶ τὰ εἰπεῖν ἐκείνας,

ἐξ τὰντας παραδίδωσι τοις τοτὸς πρῶτον.

Ροικτικὰς γὰρ λέγει σοι ἰδέας σαφελύειας,

αὐτὴν τὴν ἡαθαρότητα, μετὰ τῆς συνειδήσεως.

Ἐξ ἡτέρων τῶν μεγέθους ἢ, ὡς πρὸς αἱ κλήσεις αἰδέ-

σεμνότητος, καὶ ὁρβιολή, τραχύτης, καὶ λαμπρότης,

Γέμνηται σου τὰντας ἡ ἀκμή, καὶ ἐκτε ἢ σφοδρότης.

Ροικτικὰς τὸ ἦθος ἢ, τέσσαρας, ὡς αἱ κλήσεις,

Ἐπεικίης, ἀφελείας, ἀλήθειας, βαρύντες.

ὡς ἡ βαρύντης ἡδὲ αὐτὴν ἢ διώκεται συνηκνέουσι.

Ἐκ τῆς ἐπεικίης ἢ αὐτῆς, καὶ ἀφελείας,

βλέπεις νῦν τὴν ἀλήθειαν, πῶς οὐ τὴν ἦθα τὰ τῆα.

καὶ ὡς ἐπὶ τὴν πρῶτον ἐλεξε, πῶς ἐξ νῦν εἰσι μόνον.

Εἰτα καὶ μέρη ὀκτώ, τῶν ἰδεῶν ἐκείνων,

τῶν εἰδικῶν, ἢ γοργῶν, τὰ αὐτὰ φασί, ἢ μάθι.

Ἐννοίαν, λέξι, μέθοδον, σχήματά τε καὶ ἡώλα,

Συνθετικῶν, καὶ ἀνὰ πρῶτον, καὶ τὸν ῥυθμὸν σου τῶν τοις.

καὶ οὐ τὴν πρῶτον τὸ μὲν τῶν ἰδεῶν διδάσκει,

Ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἰδεῶν, πρὸς τὴν καὶ μόνον,

Γὰρ τῆς σαφελύειας τε, μεγέθους, καὶ τὸ ἡέλλος.

Ἐν τῶ δυνάμει τὸ μὲν ἢ τὰς τέσσαρας λέγει,

γοργότητος, ἡδὲ ἀλήθειαν, δεινότητά σου τὰντας.

οὐ ἦθος, σοι ἐδίδασκε τέσσαρας τὰς ἰδέας.

Μίαν ἢ τὴν ἀλήθειαν εἶπον ἐκ τῶν εἶναι.

Ἐν τῶ δυνάμει τὸ μὲν μὲν διδάσκει πρὸς τῶν,

καὶ ποῖον τὸν δικανικὸν χρὴ λόγον πεφυκέναι,

Γοῖον τὸν πανηγυρικὸν, παῖον τῆς συμβολῆς τε.

καὶ χαρακτικῶν εἶτα ἢ σοφῶν διδάσκει λόγον,

καὶ συμπράξεις τοιοῦτον τῶν ἰδεῶν τὴν βιβλόν.

Ἐν τῶ πρὸς μεθόδου ἢ δεινότητος βιβλίον,

Μηδὸν μεθόδου ἀξιὸν δεινότητος συγγράφας,

Γοῖτε ἢ καὶ τριάντων τρόπων διδάσκει μόνον,

καὶ τῶν ἄλλων ἀσφαῖς, ὡς πρὸς ὁ πρῶτος ἔχει,

ἄλλος ἢ συνδῶς, ἀτέλως ἢ, ὡς ἡλεξον ὁ τζέτς,

ὡς ἄλλος πάλιν ἄλλα ἢ ῥήτορας, φιλοσόφους,

καὶ πᾶσαν τέχνην λογικὴν ἀπλῶς μετὰ ῥομονους.

ὡς βιβλὸς ὅλην γέγραπται τῶν λογισμῶν τῶ τζέτς,

ὡς ἀμαθὴς κηρύττειται τῶ σέβασιν ἐπαρχῶν.

Τίς ἢ παπᾶς ὡς ἀπλῶς παύσφορος τῶν πανσόφων,

γράφου τὰ αὐτὰ διδάσκει, ἐλεξον ὁ ἐρμολόγους ἡ γράφει,

καὶ συμπράξεις ἢ τὴν τέχνην τῶν ῥητόρων,

Ἐν τῶ πρὸς μεθόδου σοι δεινότητος βιβλίον.

Habes et inuentionum quatuor tomos.

Idearum autem liber in duo diuiditur.

Septem formas autem orationis hic tibi primum dicit,

Claritatē, et magnitudinē, pulchritudinē, celeritatem,

Et morem, et ueritatem, uehementiamq; cum his.

Quarum tres quidem genericas docet esse,

Claritatem et magnitudinem, cumq; ipsis morem,

Ex ideis alijs tibi dicens constitutas fuisse.

Reliquas autem quatuor per se esse,

Pulchritudinem, celeritatem, atq; ueritatem,

Et uehementiam ipsam, quam et tertiam tibi dicit.

Sic ipsas prius septem esse dicit.

Sive tanquam oblitus septem dixisse illas,

Sex haec tradit tali modo.

Poeticas enim dicit tibi ideas claritatis,

Ipsam puritatem, cum eucrimea.

Sex autem rursus magnitudinis, quorum nomina haec,

Semnotis, atq; peribole, trachytis, et lamprotis,

Quinta cum his acme, et sexta sphodrotis.

Poeticas moris autem quatuor: quarum nomina,

Aequitas, simplicitas, ueritas, grauitas.

Quarum grauitas per se non potest constare.

Ex equitate autem ipsa, atq; simplicitate,

Vides nunc ueritatem, quomodo in more ponat:

Et quas septē dixit prius, quomodo sex sunt nunc sole.

Deinde et particulas octo, idearum uniuscuiusq;

Specificarum, non genericarum, haec inquit, quae disce:

Enimiam, lexem, methodum, figuras, atq; membra,

Synheccen, et anapausin, et rhythmum cum his.

Et in primo tomo quidem idearum docet,

Ex septemsex ideis, de tribus etiam solis,

De claritate, atq; magnitudine, et pulchritudine.

In secundo autem tomo quatuor tres dicit,

Celeritatem, morem, ueritatem, uehementiam cum his.

Cuius moris te docuit quatuor ideas,

Vnam autem ueritatem dixit ex his esse.

In secundo autem tomo docet de his,

Et qualem iudicalem oporteat orationem esse,

Qualem panegyricam, qualem deliberationis.

Et uero characteres deinceps sapienū docet orationum,

Et concludit deinceps idearum librum.

In eo autem qui est de methodo uehementiae libro,

Nihil methodo dignum uehementiae cum scripsisset:

Quinq; autem et triginta modos cum docuisset solos,

Et horum alios obscurē, quemadmodum primus habet,

Alios false, sineq; arte, quos arguit Tzetzes,

Sicut alios rursus ubiq; rhetores ac philosophos,

Et omnem artē logicen simpliciter aggredientes, (tz4,

Quorū liber integer scriptus est ratiocinationū a Tze-

Qui indoctus praedicatur apud Augustum praesidem.

Quis autē Papas, uerē sapienissimus sapienissimorum

Haec qui docuit, desinit Hermogenes a scribendo,

Atq; concludit artē rhetorum,

In de methodo tibi uehementiae libello.

ΠΕΡΙ ΙΛΙΣΣΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΤΤΙ-

κῆς, καὶ μέλιτος ὑμμεττίου. ἔγρα-

φεν ἡ το.

Ο Ἰλίσσος, προέφημ' ὡς ποταμὸς ὑπάρχει,
 Ρέωρ' οὐ τῇ τῶν ἀθλυνῶν. ὁ ὑμμεττός ἔσθ' ὅρος,
 370 Ἐρ' ὡς μέλι τοῖς ἀλλήλοισιν ἀπάντων τῶν μελιτῶν.
 Γνώρισμα ἢ τῷ μέλιτος τῶν τῆς ἡμμεττίου,
 Τὸ μὴ ἐφάπτεσθαι αὐτῷ, μὴ δ' οὐκ ἴσθαι μύσας.
 Αἰτίου τῶν νόσων ἢ τὸν θυμὸν πεφυκέναι.
 Ο ὑμμεττός βοτάνης γὰρ ἐκφυῖς, θυμὸς δὲ λῆσις,
 Εξ ὧν τὸ μέλι γίνεσθαι μελίσσαις ταῖς ἐκείναις,
 Οὐδ' αἱ μῆλαι φύγουσι, τῷ θεινυμῷ τῷ θυμῷ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΩΡΕΩΝ, ΑΣ ΑΝΤΩ-

νιος τῇ ἑλισσιόπατρει χαρίσσει. το α.

Εἰς ἡλικίᾳς ἀπασαν τῶν τῶν ἰσοθίων,
 Διακοσὴν ποταμῶν καὶ τρίτην μοι γραφῆσαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΡΗΙ ΘΟΥ ΚΑΙ ΑΘΗ-

νης, καὶ ἐμοὶ μελίσσαι, καὶ λου-

καῖς λύραις. το β.

Δ' ὅς αἱ ἰσοθίαι μόν', ἔγραψαν δ' ὡς μία,
 380 Καὶ ἄλλαι πάλιν ἄλλα χῆ. λεπτὸν δέ μοι ταύτας.
 Ἐρ' ἰλιάδι φόβηται ὁμήρου ἀφροδίτη,
 Ἐκ Διομήδους τῇ χειρὶ δόρατι τετραμοῖν.
 Καὶ τῷ Διὶ ἢ λήξασαί τιν' οὐ τῇ μάχῃ τρωσιν.
 Ο ἴσος αὐτῇ, ἀπ' ἐχθρῶν φονίαν, ἢ τῶν τῆς μάχης,
 390 Ταῦτα δ' ἀρῇ θού, καὶ ἀθλύν παῖτα μελίσσαι.
 Εἰς τῶν μίαν οὐδ' αἰδέσθαι λήξασαν ἰσοθίαν.

Αἴσας καὶ τῶν ἄλλων ἢ νῦν λέγοντι σοὶ ταύτων.
 Γαλάται οἱ ἰσπεριεῖοι, ἔπειθ' ἢ καὶ ἑῶν,
 Τῷ βροντῇ βασιλῆος τῶν τῶν τότε χρόνοις,

390 Ἀνασπειρήσασαι πολλὰ τῷ ῥίῳ μυριάδες,
 Λελατῆντες ἰδραμον πᾶσαν σχεδὸν ἑλλάδα.
 Ὡς δ' ἔδην παρενέβησαν καὶ πόρῃ γῆν διελθίαν,
 Τὸ ἰσθμὸν ἀπὸ λυκῶν ἐβέλοντες συλίσσαι,
 Μαντισσομοῖσι τοῖς Δελφοῖς ἐκ φόβου πόρῃ τῶν,
 Χρησμός ἐκπίπτει μαντικὸς οὐκ ἰαμβῶν μέτρον.

390 Ἐμοὶ μελίσσαι ταῦτα, καὶ λουκαῖς λύραις.
 Τῶν ἀθλυνῶν καὶ ἀρτίμων λουκαῖς δ' εἰρήνη λύραις.
 Λοιπὸν ἐκ τόπων διεξιῶν, καὶ τόπων δυσσεδῶν,
 Ο ἴσθμος μόνος λαὸς σύμπαντι ἀντιπαύει,

400 Πολλὰς λιτανύσας ἀπ' αὐτῶν, πολλὰς καὶ τραυματίας
 Δεινὰς κατατραυματίσας, καὶ βροντῇ ἢ σὺν τῶν.
 Τραυματιῶν ἢ ἀριθμὸς τὸ ἀκριβὲς οὐκ οἶδα,
 ἢ τι ἀσφαλέως ποσὶ ὑπῆρχε μυριάδων,
 Εἴτ' ἢ γε τι ἀσφαλέως ὁμοίως χιλιάδων.
 Οὐδ' ἵαται ἀπὸ συμπαγῶν ἢ βροντῆς εἰπὼν τότε,
 Καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν μὴ ἐμποδίσαι τῶν,
 Εἰς τῶν προχωρεῖν ἐπὶ τὰ πρόσθεν τότε.
 Ἐλθόντες δ' εἰς βυζάντιον, ἐκείθεν πόρῃ αὐτῶν
 Ὀδὸν καὶ πέραν λήγῃσι τῷ βυζαντί τῶν.

410 Ἐκ τῶν διαπορθμύσεως ἐκείνων, οἱ γαλάται
 Πόρῃ καταπαδονίαν τε καὶ πόρῃ ἄλλω πάλιν,
 Ἡ ἀπ' αὐτῶν εἰς αὐτὸν ἑλκεται γαλατία,
 Κατωκισαμένων τοῖς ἐκείνους διηρημένον.
 Ὅτ' ἡ μὲν ἔπειθ' ὁ χρησμός, ἐμοὶ λουκαῖς τι λύραις.

Εγώ

DE ILISSO FLUVIO ATTICO,

et melle Hymettio scripta est.

370.

Ilissus, prædiximus quod fluvius est,
 Fluens in regione Atheniensium. Hymettus autem mons,
 In quo mel præstantissimum omnium mellium.
 Indicium autem mellis huius Hymettij,
 Quod non aduolam illi, neque insidunt muscæ.
 Causam autem huius scito thymum esse.
 Hymettus enim herbas germinat, Thymos nomine,
 Ex quibus mel fit ab apibus quæ illic sunt,
 Quod muscæ fugiunt ob asperitatem thymi.

DE DONIS QUÆ ANTONIUS

Cleopatræ donat. 371.

Habes pulcherrimè uniuersam hanc historiam,
 Ducentesimam quinquagesimā et tertiā scriptam.

DE HOC, MARTI CELERI ET

Palladi, et mihi curæ erit, et albis

puellis. 372.

De historiæ quidem, scriptæ autem sicut una,
 Et aliæ rursus alibi, dicendæ autem mihi hæ.
 In Iliade inducitur ab Homero Venus,
 A' Diomedis manu, hasta uulnerata,
 Et Ioui uerò dicens illam in pugna uulnerationem.
 Jupiter autem ipsi, Abstine, inquit a pugna,
 380 Hæc autem Marti celeri, et Palladi omnia curæ erunt.
 390 Habes unam hic finitam historiam.

Audi uerò nunc et aliam dicentem tibi hanc.
 Galatæ occidentales, nondum uerò etiam orientales,
 Brenno regnante illis tunc temporibus,
 Cum erupissent multæ Rhēni myriades,
 Predantes percurrerunt totam fere Græciam.
 Ut autem irruerunt et circa terram Delphicam,
 Templum Apollinis uolentes expoliare,
 Cum ab oraculo peterent Delphi de his,
 Oraculum excidit uaticinale iambico metro:
 Mihi curæ hæc erunt, atque albis puellis.

Palladem uerò atque Dianam, albas dixit puellas. (dum,
 Deinceps ex locis dextris, et locis difficilib. ad irruen-
 Sacer solus populus, uniuersis sese opponentes,
 Multos occidentes ex ipsis, multosque uulneribus
 Grauius uulnerarunt, et Brennum cum his:
 Vulneratorum autem numerum exactè nescio,
 An quadraginta quantitate fuit myriadum,
 An potius quadraginta similiter milium.

Quos se cecidisse uniuersos Brennus cum dixisset tunc,
 Et cum alijs et ipsum se non impediturum hos,
 Suasit hos procedere in loca ulteriora tunc.

Cum uenissent autem Byzantium, illinc transiunt.

Vnde et Peran dicitur Byzantij locus,

Ex transfretatione illorum. Galatæ

Circa Cappadociam, et circa Halym rursus,

Quæ ab ipsis Orientalis nunc uocatur Galatia,

Habitantibus illic trifariam diuisis.

Sic dixit quidem oraculum, Mihi albisque puellis.

D d d 2

Ego

Εγώ δ' εἶπον, ὃ ἔγραψα ταῦτα, λυσίαις νῦν λύρας,
Τὰς ἐπινοίας τὰς ἐμὰς, αἵς πορ' τεχνῶ τὴν λόγους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ,
ὅτις τοι θεὸς εἰμι. το γ.

Δὲ αἱ ἰσοῦμαι μὲν τυγχάνουσι καὶ αὐταί,
Ὡς μία ἢ ἔγραψαν, καὶ ἄλλαι ἀλλαχόσε,
Ὅπως ἀντισηκῶσι τὰς διπλῆς τριπλῆς μόνας.
Καὶ δὴ πρὶ τῷ νέκταρος λεπτέου μοι τὸ πρῶτον.
Τὴν ἀμβροσίαν τῶν θεῶν βρῶσιρ φασιρ οἱ μῦθοι,
Τὸ νέκταρ πόσιρ ἢ αὐτῶν. ταῦτα πλασά δ' ὑπάρχει.
Βροτοῖς γὰρ θέλονται θεὸς μηδὲν ὁμοῖος ἀεῖναι,
Μηδὲ φαρτὸν λεπτῶν τι, ἐπλασαν ἀπὸρ ἐφ' ἑλν,
Βρῶσιρ βροτοῖς μὴ ὁμοιορ, ὅπρ' ἢ ἀμβροσία.
Γόσιρ ἢ νέκταρ, μὴ φαρτὸν. κτῶ γὰρ ἐστὶ φονσῶ.
Ἡ μὲν πρὶ τῷ νέκταρος τοιαῦτα ἰσοῦμαι.
Τὴν ἢ τῷ, ὃ τις τοι θεὸς, ἀκασσορ ἰσοῦμαι.

Ερ' ὀδυσεῖα ὁμορ τὸν ὀδυσεῖα φέρει,
Ρακρὸν δὴ ἴστα, πονιχρὸν, ἀσπορ' προσαίτωρ ξόνου,
Εἰς χοιρεῶνας τὸς αὐτῷ πρὸς σύμαιορ ἐκίδα.
Εἴτα, καὶ τὸν τηλέμαχον ἐκ σπαρτὰς ἐπιφόρει,
Εἰς χιρεῶνας τὸς αὐτὸς πρὸς σύμαιορ ἐκίδα,
Καὶ τὸν πατόρ' ἡμιτὶδ' ἐκ τὸν ὀδυσεῖα,
Γόρ' ὅτι καὶ πονιχρὸν ἄμα, καὶ ρακρὸν δὴ τῶν.
Καὶ ἀγοῖρ τίς ἐστὶν, εἴτε καὶ γῆς ὁποιῶς.
Επ' αὖ πρὸς πένιλοπλῆν ἢ τὴν αὐτῷ μητόρ' αἰ
Τηλέμαχος ἀπέσταλκε τὸν σύμαιορ ἐκίδα,
Γνωρίσαι βέλων ὀδυσεῖα αὐτὸν τῷ τηλέμαχῳ,
Εξω μικρὸν παρ' ἐξελθῶν, ἐκ δὲ ἴσαι τὰ ράκη,
Καὶ γῆρας ἀποτίθῃ τὸ τῷ τῶν πεπλάσσοι.
ὁ ἄλλ' ἔστιν ἐστὶν ἀβλύας, καὶ νέωσις ἐκείνη.
Αἶφνης δ' ἰδὼν τηλέμαχος ἐκείνου ἡλαχμῶν,
Τὸς ὀφθαλμοῖς ἀπέστρεψε πρῶτον ἐκ πεπλάσσοις,
Μή τις θεὸς λαβέσθηνον, ἢ γὰρ σοφὸς καὶ μάγος.
Καὶ ἀνέβησε τρανῶς, ὡς πρὸς ἐκείνου λέγων.

Ἄλλοιός μοι ξεῖνε φαῖνς νέουρ ἢ παρ' ὁδοῦ.

Γερ' γὰρ ἐῶν' ἡ γέροντι, πόνηρι, ρακρὸν δὴ τῶν,
Νῦν ἢ θεοῖς οἱ ὄλυμπορ οἰκοῖσι, ἢ γὰρ ἄστροις.
Μή τις θεὸς λαβέσθηνον, ἢ γὰρ σοφὸς καὶ μάγος.

Ὁ ὀδυσεῖα πρὸς ταῦτα ἢ φασὶ τῷ τηλέμαχῳ.

Ὅστις τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἰσκαί;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΥΔΕ ΔΩΔΕΚΑΚΡΟΥ,
ὅτις ἡμῶν στόμα, λαβέσθηνον ὁ
λατίνος. το δ.

Ἡ νὸν νεῖκερ' ὡς πρὸς ἀβλύας λαλῶν ῥόν,
Ὁ λομικὸς λατίνος ἢ πρὶ αὐτῷ πρὸς λέγει,

Ἄναξ ἀπολλορ, τῶν ἐπὶ τῶν ῥόν μᾶτρω,

Καὶ ὅσοι πρὸς ἀβλύας νεῖκερ' ὡς πρὸς στόμα.

Ὅστις τοι φασὶν, τί αὐτῶν εἰποιμι;

ΠΕΡΙ ΛΟΓΙΚΩΝ ΟΣΤΡΕΩΝ ΚΑΙ
μαργαρίων. το δ.

Ἡ νὸν θαλάσῃ τῇ ἰνδῶν, ὅν' ἡσῶν πρὸς μᾶτρω,
Καὶ ἡσῶν τῇ ἐλῶν ἢ, καὶ τισιν ἄλλαις νήσοις,

Ερ' ἀβλὰς θαλάσῃ ἢ, καὶ γὰρ λαβροτῶν,
Ὅστις τοι λόγους φασὶν, αὐτῶν τὸς μαργαρίων.
Διτ' ἢ τῶν λόγους λέγουσι τὸς μαργαρίων.

Ego autem dixi, cui scripsi haec, abas nunc puellam,
Cogitationes meas, quibus fabrico orationes.

DE NECTARE: ET ILLO, NVL-
lus tibi deus sum. 373.

De historiae quidem sunt et istae,
Ut una autem scriptae sunt, et aliae alibi,
Ut contraponderent ijs quae bifariam triplicate sunt.
Et sane de nectare dicendum est à me prius.

420

Ambrosiam deorum escam dicunt fabulae,
Nectar autem potionem eorum. haec autem ficta sunt.
Mortalibus enim uolunt deos nihil similes ostendere,
Neque corrumpendum habere aliquid, finxerunt quae dixi
Escam mortalibus non similem, quod Ambrosia:
Potionem aut Nectar, non corruptum. κτῶ enim est occido.
Haec quidem de Nectare talis historia.

Illam autem huius, Nullus tibi deus, audi historiam.

In Odyssea Homerus Vlysssem inducit,

Pannis obfitum, pauperem, uelut mendicantem hospitem, 430

In iulia sua, ad Eumaeum uenisse.

Deinde et Telemachum ex Sparta introducit,

In iulia sua ad Eumaeum uenisse,

Et patrem conspiciere illic Vlysssem,

Senem atque pauperem, simulque pannosum:

Et ignorare quis esset, siue etiam cuius terre.

Postquam ad Penelopem uero suam matrem

Telemachus misit Eumaeum ut iret,

Notum facere uolens Vlysses sese Telemacho,

Extra paulum egressus, exiit pannosas uestes, 440

Et senectutem deponit, quae ipsi ficta erat.

Quod stupor est Palladis, et iuuentae illius.

Statim conspiciatus autem Telemachus illum mutatum,

Oculos auerit primum attonitus,

Ne quis deus esset, siue sapiens, atque magus.

Et exclamauit clare, ad illum dicens:

Alius mihi hospes uideris modo, quam antea.

Ante enim similis apparebas seni, pauperi, pannoso:

Nunc autem dijs qui olympum habitant, nempe astris.

Nunquid deus fuisti, scilicet sapiens, atque magus? 450

Vlysses ad haec autem inquit Telemacho:

Nullus tibi deus sum, cur me immortalibus simile facis?

DE HOC, NEQVE DVODECIM
fontium habemus os, ut inquit Crati-
nus. 374.

Erat nouem riuorum fons Athenis Callirrhoe.

Comicus Cratinus uero de ea alicubi dicit,

Diue Apollo carminum fluencium,

Resonant fontes, duodecim scaturiginum os,

Ilissus in ualle: quid dicam?

DE RATIONALIBVS OSTREIS,
atque margaritis. 375.

N mari Indorum, in insula Perimude,

Et uero insula Elyra, et quibusdam alijs insulis.

In non profundo mari autem, atque purissimo,

Ostrea rumor est nasci, quae parum margaritas.

Duplicem autem rationem tradit margaritarum generationis.

Aliqua

οὗτ' μοι γὰρ τῶν ἁλῶν ἐξ ἀστραπῆς γινώσκειν,
οἷς δέ μοι πάλιν λήγουσι εἶναι χειροποιήτας.

Καὶ πρῶτον μοι ἑκτάκις τὴν ἀστραπὴν μαργαρίδας.
Φασὶ τινὲς, τὰ ὄστρεα τὰ τῶν μαργαρίων,
τὰς πύλας ἀναπύξαι, μόνον λυέω γινώσκοντα.
Τῆς ἀστραπῆς σφαιρῶς ἢ μέσῳ πύλων ἐκείνων,
εἶναι γὰρ ἐφ' ὧν ἀθάβη τὴν θάλασσαν ἐκείνην.

470 Εὐθὺς σφαιρῶσαι κατ' αὐτὰ τὰ ὄστρεα, μαργαρίδας.
Εἶναι ὄστρεον τῶν ἢ φασὶ καὶ βασιλέα,
Ὀσπρὸν καὶ μέγαν μαργαρίων, καὶ ἀλλήλοισιν ἐκφύει.
Καὶ λαβὴς ἢ οἱ λοιποὶ. τὰ τὰ μοι πορὶ τῶν
τῶν τυκωδῶν ἢ μαύθων νῦν, καὶ χειροποιήτας.
Τὶ σιδερέων τυκωδῶν εἰς σφαιρῶν μαργαρίων
κρατῶν, καὶ ὀδελίσκων ἢ ὅστις θηρὰ μαργαρίων,
εἰσδύχεται, καὶ τίθεται ἐγγιστα τῷ ὄστρει.
Τὸ σιδερέων τυκωδῶν, τῷ δ' ὀδελίσκῳ νύτῃ
τὸ ὄστρεον, ἐκείνη ἢ τὴν ἰσχυρὴν ἐκ τῶν.

480 Ὀσπρὸν χερὸν καὶ τυκωδῶν, μαργαρίων πᾶσι φέρει.
Τὰ τὰ πορὶ μαργαρίων μὲν φασὶ οἱ γυναικῶτες.

Εγὼ ἢ τὸ φυσικὸν ματὶ τῆς ἀστραπῆς ἢ στήν,
Εγγιστα μύθων ἢ ἀπὸ τῆς ἐξ ἰσχυρῶν πάλιν.
Λέγω δ' ἐκ τῆς θάλασσαν εἶναι λαβὰρ ἀπὸ τῆς
καὶ τὰς, ἐκείνη λαβὴν ποιεῖ ἀργυροχρῶς.
Καὶ λήπῃ τῶν ὄστρεων ἢ τῶν τῶν μαργαρίων,
τυκωδῶν ἀργυροχρῶν, καὶ χρῶς τῆς μαργαρίων.
Ὅσα ἢ λαβὴν οὐτὸς πέσσει τῶν ὄστρεων,
εἶναι αἰσθητῶν τῶν λαβῶν τῶν ὄστρεων.

490 Καὶ σίλινθον ἢ λαμβάνουσι, καὶ μαργαρίων λαβῶνται.
ἀπὸ τῶν τῶν μαργαρίων ἢ ἱερῶν οἱ ἐξ ἰνδίας,
ὑποβλυσκοὶ, καὶ σίλινθοι, καὶ τῶν ἀνσφαιρῶν ὄντες.
ἐν βρεττανίῳ ἢ γίνονται, καὶ χώρας ταῖς ἐσφαιρῶν,
ἐν μὲν ὠχρῶ, πῇ ἢ ἱερῶν, καὶ πῇ τῶν λακκοσφαιρῶν.
Καὶ τεχνικῶς ἐπίσταμαι μαργαρίων ἐν μαργαρίων
μικρὰς μαργαρίδας, θραύοντες, καὶ λύοντες ὃν γὰρ τέχνη,
ἀλλὰ σφαιρῶν μέγας. τὰ τὰ πορὶ μαργαρίων.
Ὀστρεα νῦν ἢ λογικά, τὰς βίβλους ὀνομάζω.
μαργαρίων αὐτῶν ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν, τοῖς τῆς λόγῃ.

PAROEMIA H ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΛΙ-
θοῖ πορὶ πορὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀνσφαιρῶν, καὶ
φλέβες τῶν ὠδινῶν ἐπὶ
σαντα. το σ.

500 Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Σῦς.
οἱ μὲν χαλδαίων ποταμοί, οἱ δὲ γὰρ τῆς Ἰνδίας,
ἀλλοὶ τινὲς τε ποταμοὶ χωρῶν τῶν διαφόρων,
καὶ μάλλιν ἢ οἱ ἀναυροὶ, καὶ ῥέοντες χαμῶνι,
ἐν ταῖς γὰρ τῶν πορὶ τῶν πορὶ αὐτοῖς ἡμεῶν,
Γινώσκουσι λίθους διαγίγναι, λίθους τῶν πολυτίμων,
λυχνίτας, ἀμύθους, τῆς, ἀπὸ τῶν, ὑπὸ τῶν,
καὶ πᾶσαν ἄλλαν φύσιν ἢ λίθων πολυτίμων.
οὕτως ὃν πορὶ πορὶ τῶν πορὶ οἱ λίθοι.
ἀλλοὶ ἢ λίθοι φάραγγι γίνονται βαθυτάτην.

510 Εἰς βάθος βαθυτάτην μὲν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀβάτων.
καὶ τῶν δ' ὃν τῶν πορὶ τῶν πολυτίμων λίθων.
ἐπὶ δ' ἀδιόρατον ἐστὶν ἐκείνη λατὰ βλάστη,
Νισσφάγῃ, νύκτα, καὶ σάντα σχεδὸν ἡμέρας.

Aliquas enim harum dicunt ex fulgure nasci,
Aliquas autem mihi rursus dicunt esse manu fabricatas.

Et primum mihi audi fulguris margaritas.
Aunt quidam, ostrea haec margaritarum,
Plicas cum expleverint, manere aperta.
Fulgure enim irradiante medium plicarum illarum,
(Esse enim dixi non profundum mare illud)
Statim rotundare per se ostrea, margaritas.
Esse ostreis autem his dicunt etiam regem,
Qui et maius margaritū, et praestantissimū procreat.
Et deinceps ceteri autem. Hec mihi de his.

Formatas autem disce nunc, atque manufactas.
Ferrū quodpiā formatorū in rotunditate margaritarū
Tenens, atque uerū, quicumque uenatur margaritas,
Ingreditur, atque ponit prope ostreum,
Ferrum impressorium, uerū autem pungi
Ostreum. effluit autem quidpiā uelut sanies ex hoc,
Quod fūsum, atque formatum, margaritae coagulū fert.
Hec de unionibus quidem dicunt qui scripserunt.

Ego autem illud naturale fulguris non tolero,
Finitimum fabulis autem arbitror illud ex sanie nasci.
Dico autem illic mare esse purissimum,
Et illic lapillos facere argentei coloris.
Et putamina uerò concharum, harum margaritarum,
Esse argentea, et colores margaritarum.
Quotquot autem lapilli intra eeciderint conchas,
Fiunt splendidiore, leuore concharum,
Et splendorem accipiunt, atque uniones uocantur.
Omnibus autem margaritis meliores qui ex India,
Supercādidī atque resplēdētēs, et probē rotūde exstētēs.
In Britannijs autē fiunt, et ex regionibus alijs, (tūde.
Alibi quidē pallide, alibi autē ruffe, et alibi nō bene ro-
Et artificiosas scio margaritas ex margaritis:
Paruas margaritas frangemes, atque resoluemes arte,
Alias rotundant maiores. haec de margaritis.
Conchas autem nunc rationales, libros nomino:
Margaritas omnino ex ipsis, puto, intelligis orationes.

PAROEMIA QVAE DICIT, ET
lapidem, ut petra fissae, non perpetuo-
rum, et uene horum dolere
sciunt. 376.

Euphrates atque Tigris, et Indus, atque Sufus,
Illi quidem Chaldaeorum fluij, hi autem Indiae,
Alijque quidam fluij regionum diuersarum,
Et magis autem modici, et fluemes hyeme,
In scissuris petrarum intra ipsos sitarum,
Generant lapides pellucidos, lapides preciosos,
Lychmites, Amethystosque, Sappharos, Hyacinthos,
Et omnem aliam naturam lapidum preciosorum,
Sic in rupibus nascuntur flumiorum lapides.
Alij autem lapides generantur in ualle profundissima,
In altum profundissima quidem, et immeabili,
Iacent et in hac multi preciosi lapides.
Quoniam autem haud possibile est, illuc ut descēdatur,
Recēter iugulata atque excoriata, et uiuētes ferē carnes

Εκείσε καταρρίψουσιν εἰς φάραγγα τῶν λίθων.
 Θόρυβοι δ' ὄντι τοῖς λείασι, πολλῶνται τινὲς λίθοι.
 Οἱ δ' οὐ τοῖς τόποις ἀστοί, τὰ λεία καταιδόντες,
 Αὐτοῖς ἐπιπετάσαντες, ἀνὰ γαστρὶν ἐκείνα.
 Οἱ λίθοι καταρρίψουσιν λοιπὸν ἐκ τῶν λείων τῶν,
 Εὐρωφάει τὰς τῶν πετρῶν, καὶ τόποις τοῖς ἐκείσε.
 Οἱ λιθοβῆραι ἢ λοιπὸν τὴν ἀετὸς ὀρεῶντες,
 Ἀγρὰν καλλίστην φέρουσιν, ἐκείσε συνοδράμοντες.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ

παυλείας. το ζ.

Εγκύκλια μαθήματα, τὰ κυρίως λυρίως,
 Κυρίως τε καὶ πρῶτα τὰ τῶν τῶν λυρίων σχόντα,
 Ἀπὸ τῆς ἐγκύκλιος τὸν χορὸν τὸν λυρικὸν ἐστῶτα,
 Ἀνδρῶν ὄντα ποτήνῃ, λέγειν τὰς μελωδίας.
 Εγκύκλια μαθήματα, τὰ λυρίως λυρίως.
 Δυστορεῖς ἢ ἐγκύκλια μαθήματα καλεῖται.
 Οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα πάντων τῶν μαθημάτων,
 Γραμματικῆς, ῥητορικῆς, αὐτῆς φιλοσοφίας,
 Καὶ τῶν τριῶν ἢ τεχνῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν λεγόντων,
 Τῆς ἀριθμῆσεως, μουσικῆς, καὶ τῆς γεωμετρίας,
 Καὶ τῆς ἀεροναύτης αὐτῆς ἀεροναυτίας.
 Εγκύκλια μαθήματα δὲ τῆς ἀετῆρος, ταῦτα πάντα,
 ὡς ἐργάζετο πορφύρεος ἐν βίοις φιλοσόφου,
 Καὶ ἑτέροις μὲν ἢ τῶν ἐλλογιμῶν ἀνδρῶν.
 Νυνὶ δὲ τὴν γραμματικὴν ἐγκύκλιον παυλείαν
 Εἰπομεν, κατὰ κατὰ χρῆσιν, ὃ λόγῳ ἢ λυρίως.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΓΑΡ

ἐκ λοκουίταις κατὰ τὸν λυρικὸν
 ἄλμα. το η.

Τὴν παροιμίαν λέγουσι, λαμῶς ἐκ λοκουίταις,
 Οἱ καὶ τὰ πᾶν φανόρα ἐστὶν ἡγεμονία.
 Ἀπὸ τῶν τυφλωτῶν ἢ τὰς λήμους τὰς μεγίστας,
 Ἡ παροιμία ἔρηται, κατὰ ὑπερβολὴν δέ.
 Ἐν γὰρ τῇ λήμῃ πέφυκον ἴση τὰς λοκουίταις:
 Ἀριστοφάνης μὲν ἔφη τῶν τῶν, ἐν τὰς νεφέλαις:
 Φέρεται πρὸς σφραγίστην γὰρ λέγοντα τὸν σωκράτη,
 Ὅρας ἐν αἰθέρι γυναικῶν χωρῆσας τὰς νεφέλας.
 Ὅ, ἢ τὰ πρῶτα μὴ ὁρᾶν, φησὶ πρὸς τὸν σωκράτην.
 Εἴτα φασὶν, ὡς μῶλις μόν, ὅμως ὅρα ἐκείνας.
 Εἴτα ἢ καὶ ἐγγύτῳ ἐκείνων φαινομένων,
 Γάλῃ σωκράτης πρὸς αὐτὸν φησὶ τὸν σφραγίστην,
 Εἰ λοκουίταις μὴ λαμῶς, ἥ μοι τὰς βλέπεις.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΣΧΕΔΟΥ

γυνῶν λαβύρινθον πλοαί. το θ.

Οὐκ ἔστι δαίδαλος τῷ μινῶϊ ἐκ λήθης,
 Φέρειον πολυδύνητον, λυγροειδὲς τὴν θέσιν,
 Δυσίπλοον εἰργάσατο, λαβύρινθον τῇ λήθῃ.
 Εἰς ὃν μὴ ὁ μινῶταυρος, βοάβρωπον θέλει.
 Πολλοὶ ἢ ἐγκλειόμενοι ἐκείσε, ἀνὰ ῥῆτο
 Ὑπὸ τῷ μινῶταυρῳ μόν, ὅσοι τισὶν ἀρέσκει,
 Καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἢ αὐτῷ ἐκείσε, ἀνὰ ῥῆτο.
 Κατὰ τινὰς ἐτόρεος ἢ, λαμπρὰς δυσίπλοον τοῖς.
 Ὡς δ' ὁ θεὸς οὐκ ἔλπειν ἐξ νεανίας ἀλλοῖς,
 Καὶ οὐκ ἀνὰ ῥῆτο ἢ ἐπὶ τῇ πρὸς λήθην ἀπετάλει.
 Διὰ λυμὸν γὰρ καὶ λοιμὸν γονόμηνον ἀβλύους,

Λυμ.

Illic projiciunt in uallem lapidum.

lapides.

Calidis aut existētibus carnibus, aggluimantur quidam
 Que autem in locis aquile, carnes confpicate,
 Ipsis aduolantes, reducunt illas.
 Lapidēs q; decidunt inde ex carnibus
 In uerticibus rupium, atq; in locis illic.
 Lapidū uerò inquisitores deinceps aquilas confpicati, 520
 Prædam optimam ferunt, illuc accurrentes.

DE CIRCULARI ERVDI-

tione. 377.

Circularēs disciplinæ, lyricæ propriæ,
 Propriæ atq; primum hoc nomen habentes,
 Ab eo quod orbicularis chorus lyricus constitutus sit,
 Virorum existens quinquaginta, ad dicendū cūlenas,
 Circularēs disciplinæ, lyricæ propriæ.
 Secundò autem circularēs disciplinæ uocantur.
 Circulus enim conclusio omnium disciplinarum,
 Grammatica, rhetorica, ipsius philosophiæ,
 Et quatuor autem artium sub ipsa positarum, 530
 Arithmetica, Musica, Geometrie,
 Et cælum ascendens ipsius Astronomiæ.
 Circularēs disciplinæ secundò hæ omnes,
 Ut scripsit Porphyrius in uitis philosophorum,
 Et alij innumeri uerò doctissimi uiri.
 Nunc autem Grammaticen, circularem eruditionem
 Dixi per abusum, non ratione autem propria.

PAROEMIA QVÆ DICIT, ETE-
 nim si coloquintæ iuxta Comicum lippie
 bant. 378.

PAROEMIAM dicunt, lippis in coloquintis,
 Quibus etiam admodum clara, sunt ignorata.
 A cæcitiemibus autem lemis maximis.
 Adagium dictum est per hyperbolem.
 Vbi enim lema est æqualis coloquintis?
 Aristophanes meminit huius in Nubibus.
 Inducit ad Strepsiadem enim dicentem Socratem,
 Vides in forma mulierum ambulantes nebulas?
 Ille autem primum non uidere dixit ad Socratem:
 Deinde inquit, ut uix quidem, tamen uideat illas.
 Deinde autem et propius illis apparentibus,
 Rursus Socrates ad ipsum inquit Strepsiadem:
 Si coloquintis non lippis, iam mihi has uides. 550

PAROEMIA QVÆ DICIT, TVMVL-
 tuariorum labyrinthorum intricamenta. 379.

Theniensis Dædalus, Minoi in Creta,
 Custodiam multinexam, tortuosam situ,
 Difficilem accessu fecit, Labyrinthum nomine,
 In quo erat Minotaurus, uocis humanæ fera.
 Multi autem inclusi illic, interficiebamur
 A Minotauro, ut quibusdam placet,
 Et Euripidi ipsi in fabula Thesei.
 Secundū quosdā alios autem, flexibus inextricabilibus.
 Ut autem Theseus cum coetaneis sex iuuenibus alijs,
 Et cum uirginibus septem in Cretam missus est, 560
 Propter famem enim et pestilentiam grassantē Athenis,
 Eo

Αὐτὸν ἄνδρ' ἄνδρ' αὐτὸν ἀνδρὶ γὰρ τὸν στρατὸν τῷ μίνω,
Οἱ ἀθλῶνται ἐπὶ τῶν οὐ τοῖς ἐκείνους τόποις,
Κατ' ἔτος ἀπεστέλλοντο ἐξ ἀθλῶν εἰς ἱερὴν τὴν,
Ἐπὶ τὰ παρθένους, καὶ ἐπὶ τὰ σὺν ταύταις νεανίας,
Ὅπως βρωθῶσι τῷ θυρῇ, καὶ τὸ δεινὸν παυθεῖν.
Ὡς ἔρ' ἐστὶν καὶ θησὺς σὺν νέοις καὶ παρθένοις,
Ἡ ἀριάδνη μίνωος θυγάτηρ ὑπερχομένη,
Θησέως σχῆσας ὄρωτα, δίδωσι μίτερ τῷ τῷ,

570 Ὅμ' αὖτε μίτερ δῆσας ὁ θησὺς ἀρχὴν δεισιπνοῦν,
Τὸ δ' ἄλλο μέρος ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῶν οἰκίας,
Ἐλθὼν εἰς τὸν λαβὺν εἰσθῶν, μινώταυρον μὲν ἱεῖν,
Τὰς συστροφὰς δ' ἐξέδραμε τῷ μίτῳ σὺν τοῖς νέοις.
Τοιοῦτος ὁ λαβὺν εἰσθῶν ἔπει τὴν ἱερὴν τὴν,
Φύρετον πολυλίαντον, λοχολοχὸς δὲ τὴν θέσιν.
Ἐγὼ δ' ἐπὶ τῷ πρῶτῳ δεινότητι ἐκτόρῳ,
Τὰ σχεδὸν γὰρ νομάτα, νῦν λαβὺν εἰσθῶν ἐφύλ.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΙΚΩΝ ΙΥΓΓΩΝ. τ. π.

Ἐγὼ δ' ἄνδρ' ἄνδρ' αὐτὸν ἀνδρὶ γὰρ τὸν στρατὸν τῷ μίνω,
Οἱ ἀθλῶνται ἐπὶ τῶν οὐ τοῖς ἐκείνους τόποις,
Κατ' ἔτος ἀπεστέλλοντο ἐξ ἀθλῶν εἰς ἱερὴν τὴν,
Ἐπὶ τὰ παρθένους, καὶ ἐπὶ τὰ σὺν ταύταις νεανίας,
Ὅπως βρωθῶσι τῷ θυρῇ, καὶ τὸ δεινὸν παυθεῖν.
Ὡς ἔρ' ἐστὶν καὶ θησὺς σὺν νέοις καὶ παρθένοις,
Ἡ ἀριάδνη μίνωος θυγάτηρ ὑπερχομένη,
Θησέως σχῆσας ὄρωτα, δίδωσι μίτερ τῷ τῷ,

580 Ἐστὶν ὁρᾶσι σὺν ὄρωτον, πολλὰ γὰρ χρῆσι μύα.
Καὶ γὰρ ἰδίως τὸ πῶρον τὸ πῶρι τὸ ἔρατον,
Λυσίτελ' αὖτε μέγιστον, ἰδίως δ' ὅσον,
ὁ πῶρι τῶρον ἐγκαταλαμβόμενος τὴν θέσιν.
Τῶν πῶρι πῶρον ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.
Ὁ τῶρον τῶν ἰππείων δ' ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.
Καὶ ὅλον ὅλον τῶν ἰππείων δ' ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.
Καὶ ὅλον ὅλον τῶν ἰππείων δ' ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.
Καὶ ὅλον ὅλον τῶν ἰππείων δ' ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.
Καὶ ὅλον ὅλον τῶν ἰππείων δ' ὁμοῖον μὲν πῶρι τῶν ἰππείων.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ΚΑΙ

ὁπτινῶν. τ. π. α.

Γεωμετρία χρήσιμος πολλὰς μηχανουργίας,
Γρὸς τε ἐκείνης τῶν βαρῶν, ἀναγωγὰς ἀφείσας,
Γεωτροπομίας, καὶ μηχανὰς ἄλλας πορθητικές,
Καὶ πρὸς ἐκπυρακτώσεις δ' αὖτε ἀπὸ τῶν ἰατόπῳ,
Καὶ σωσιμὰς δὲ πῶρον ἄλλας μηχανουργίας.

600 Λυσίτελ' αὖτε μέγιστον, ἰδίως δ' ὅσον,
Καὶ μηχανὰς αἱ θαυμαστόν ποιοῦσι τὸν βίον,
Ὡς τὰ χαλκὰ καὶ ξύλινα, καὶ σιδηρὰ, καὶ ἄλλα,
Γίνονται, ἰνέειδαι, φέγγειαι, καὶ ἔθρα τοιαῦτα,
Καὶ τὸ μετρεῖν δ' ἰππείων τῶν θαλάσσης.
Καὶ ἰνέειδαι, φέγγειαι, καὶ ἔθρα τοιαῦτα,
Γεωμετρίας πείσκειν ὄργα, πανσόφου τέχνης.

Γρὸς τε ἐκείνης τῶν βαρῶν, ἀναγωγὰς ἀφείσας,
Γεωτροπομίας, καὶ μηχανὰς ἄλλας πορθητικές,
Καὶ πρὸς ἐκπυρακτώσεις δ' αὖτε ἀπὸ τῶν ἰατόπῳ,
Καὶ σωσιμὰς δὲ πῶρον ἄλλας μηχανουργίας.

610 Βαρυσκοῦς χελώνας μετ' ἰππείων διαγράφει,
Χελώνας ὀρυκτοῦ τῆς, καὶ τὰς ὀρυκτοῦ τῆς,
Καὶ τὰς ἀμπελὺς ἐλαφράς, χελώνας ἡλασμονάς,
Καὶ πᾶσαν ἄλλην μηχανὴν ἐκ τῶν πορθητικῶν.

Τὰς

Eo quod Androgeum ducem Minois
Athenienses occiderunt in illis locis,
Annuatim mittebantur ex Athenis in Cretam,
Septem uirgines, et septem cum his iuuenes,
Ut uorarentur a fera, atque illud periculum cessaret.
Ut igitur missus est et Theseus cum adolescentibus, atque uir-
Ariadne Minois filia existens, (ginibus,
Thesei capta amore, dat filium illi,
Quod filium cum ligasset Theseus in principio carceris,
Aliam autem partem manibus detinens proprijs,
Profectus in Labyrinthum, Minotaurum quidem occidit,
Tortuositates autem effugit filo, cum iuuenibus.
Talis Labyrinthus erat circa Cretam,
Carcer implicatissimus, limacis forma, situ.
Ego autem magis figuratè, uehementia rhetorum,
Repenne agentium cogitationes nunc labyrinthos dixi.

DE LOGICIS MOTACILLIS. 380.

Motacilla auis, cinctis, quæ quatit caudam,
Quam et Sæopygion uocamus denominatiuè,
Est amantibus efficax, multum enim conducit.
Etenim propriè quod alatum est circa caudam,
Proficit maximè, propriè autem os,
Quod circa pectus iacet, figura lambda, situ,
Circa plantas simile myopi equorum.
Collum autem animalis prodest ad alia,
Et integrum perfectè ad amores animans,
Extremum alis in aliqua rotula,
Atque circumuolutum in nomen amantis.
Hoc propriè scito Motacillam esse.
Alij sagittam dicunt, quemadmodum Lycophron.
Alij uerò cimynam concinnam, alij omne illecebrosam.
Vnde autem omnia dicunt, Tzetzes te docet.
Ex aue dicunt motacilla, quam dixi.
Pellicit enim ad amores, etiam inflexa corda.

DE GEOMETRIA, ATQVE perspectiua. 391.

Geometria utilis multis fabricis operibus,
Ad tractusque ponderum, reductiones, demissiones, ἀφείσας
Iactus petrarum, et machinas alias expugnatrices,
Et ad incensiones quæ sunt a speculis,
Et seruaticia preterea urbium alia machinamenta.
Vtilis pomibus, atque ad portuum fabricas,
Et machinis quæ admirationem pariunt in uita,
Ut ærea, lignea, ferrea, atque alia,
Bibant, moueantur, loquantur, et alia huiusmodi,
Et metiantur machinis stadia maris,
Et terra a uic mensuris, et alia innumera,
Geometrie sunt opera, sapientissimæ artis.
Quinq; facultates autem illius, quibus sunt omnia.
Cuneus, et polygasta, uectis, et cochlias,
Cumque his axis uerò, cum rota.
Grauias trahentes testudines, quid opus est describere?
Testudines fodientes, atque armatas testudines,
Et uites leues, testudines uocatas,
Et omnem aliam machinam expugnatricem.

Quæ

Τὰς ἀναγύσας βαρύνει, ῥύστανες μονοκόλως,
 Δικόλως καὶ τρικόλως τε, καὶ γὰρ τὴν τετρακόλως.
 Αφρικανὰς τε μηχανὰς, οἷον τὰς πετροβόλως,
 Καὶ καταπέλτας τῶν βελῶν πάντας, καὶ γαστραφέτας.
 Καὶ τὴν πορθύνας ἢ ἑλκὺς τῶν πόλεων τὰ τέχνη,
 Κλίμακας καὶ λαγχύσια, καὶ πύργους ὑποτρόχους,
 Καὶ πᾶσαν ἄλλην μηχανὴν τί δέον παρὰ γράφειν;
 Ὡς τε θαλάσῃ γεφυρῶν, καὶ ποταμοῖς πῶς δέον,
 Καὶ πῶς ἢ τὰ λιβάτια, καὶ ποταπὰ τῇ θέσσει,
 Χρεῖον κατασκευάζειν τὰ τῆς λιμοναργίας,
 Καὶ τὰς ἀναπαρθύνας ἢ καὶ λιβεῖρα τῶν λιμένων.
 Ὡς πάντων τῶν, καὶ λοιπῶν, μή τις γεωμετρία.
 Καὶ ὅτι καὶ ἡ συντελεῖσθαι τῇ γεωμετρίας,
 Πολλὰς μὲν ἄλλας μηχανὰς, καὶ τέχνη τῇ ζωγράφῳ,
 Καὶ ἀγαλμάτων τέχνης ἢ, καὶ ἀνδριανουργίας.
 Δὲ γὰρ καὶ ὕψος σωροῦν, καὶ μήνη, καὶ τὰ βαρύν,
 ἵνα καὶ ὄργανα ποιεῖ ἀρμόδια τῷ ὕψει,
 Τῷ μήκει καὶ τῷ βάθει ἀνάλογα ὁμοίως, (τὴν).
 Καὶ τὰς μορφὰς ἢ τῶν γραμμῶν, καὶ τῶν πλαστικῶν ὡς αὐτῶν
 ἄλλων ὀργάνων δίδεται γὰρ τὸ σύμμετρον τὸ ὕψος,
 Ὡς αὐτῶν καὶ τὸ μήκος ἢ, καὶ σύμμετρον τὸ βάθος.
 Ἄλλων ἢ τὰ μακροτόρρα, ἐτὶ ὅρων τὰ βραχέα.
 Ὡς ὡς ζωγραφίας ἢ καὶ ἀνδριανουργίας.
 Ὡς μὲν ἔγγιστα τῆς γῆς μέλλουσι στασιῶν ἔχειν,
 Συμμετρεῖται ἔχειν τὰς μορφὰς ἀπαντα τὰ ταῦτα πρέπον.
 Ὡς δὲ εἰς ἀέριον σύμμετρον ἀνεγρόνθαι δέον,
 Χρεῖον ποιεῖν καὶ τὰς μορφὰς ἐκείνων ἀπλοτόρρα.
 Ὡς δὲ εἰς ὕψος ὑψηλὸν μεταρσιῶν δὲ μέλλει,
 Χρεῖον ἐκείνων τὰς μορφὰς τῶν ἀσυμμέτρων πλατύνειν,
 Ὡς αὐτῶν εἰς ὕψος λάβωσι σταῦτα τὴν ἀσυνμέτριαν.
 Τὸ ὕψος λιπέταιρ εἰσθεῖ καὶ γὰρ τὴν θεωρίαν.
 Καὶ σύμμετρον ποιήσας τοῖς κατὰ τὴν εἰκόνα,
 Ἀνὰ σταθῶσαν ἰδοὺς αὐτῶν, ὅσαν ἀσυνμμετρίαν.
 Ἀρπὺρ ἢ πλάσας τὴν μορφὴν ἀσυνμμετρίαν τοῖς κατὰ τὴν
 Τὸ ὕψος πάλιν σύμμετρον δεικνύει τὴν εἰκόνα.
 Οὕτως ὑπάρχει χρῆσιμος πολλοῖς γεωμετρίαι,
 Καὶ οὗ αὐτῇ καὶ ὅτι καὶ, καὶ μάλλον ζωγραφίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ, Η ΛΕΓΟΥΣΑ ΠΑΡΑΙΝΕ-

σιρ ἀμείνων τῆς, ὡς ἰσοκράτης πρὸς δημό-
 νιον συνῆλθε. τ. π. β.

Οἱ ἰσοκράτης ῥήτωρ μὲν ἦν ἀθηναῖος γόνος,
 Υἱὸς δὲ θεοδώρου ἢ, ἀδελφοῦ τῆς τέχνης.
 Οἰκίας ἔχοντος τινὲς, αὐτὸς ὄργανον αὐτοῦ.
 Οὗτος ὁ ῥήτωρ ἔγραψε βιβλόν, ῥητορικῶν τέχνης.
 Καὶ ταῖς γραφαῖς ταῖς ἄλλαις ἢ τῶν συγγραφέων,
 Καὶ τοῖς τριῶν ἐχρήσατο εἰδοὺς ῥητορίας.
 Δικανικὴς γὰρ ἔγραφον, ὅχι βραχίστης λόγος.
 Πρὸς συναγέειν γράφει ἢ ὑπὲρ βασιλείας,
 Ἐπαίνους τε καὶ συμβουλίας, καὶ πρὸς τὸν νικητὴν.
 Θανόντος συναγέει ἢ, γράφει πρὸς παῖδας τὰς,
 ὡς ἑλπίσιν δὲ ἀμείνων, πολλὰς τὰς παρακλήσεις,
 Καὶ λόγους πανηγυρικὸν ἔγραψε μὲν, καὶ ἄλλους.
 Καὶ τὸν εἰς παναθηναίαν τὸν μέγιστον τὸν λόγον,
 Οὗ ὑπὲρ τὸν πρὸς ἐὺλοστον ὅλον ὁ ἀριστέος.
 Διὰ τὰς ἀνθρώπων ἢ δὲ ἰσοκράτης πάντων,

Quae leuant autem pondera, rhostacas monocolos,
 Dicolos, et tricolos, atq; etiam tetraocolos:
 Emissiuasq; machinas, ut petrobolos,
 Et catapultas misilium omnes, atq; gastraphetas,
 Et uero expugnantes arctes urbium muros,
 Scalas, et anennas, et turres subius rotatas,
 Et omnes alias machinas quid opus adscribere: (deceat: 620
 Quomodo mari pontē struere, et fluminibus quomodo
 Et quomodo scaphulas, et quot situ, et qualia situ,
 Opus sit apparare, quae ad portuum fabricas,
 Atq; ad repurgationes et claustra portuum,
 Quorum omnium et reliquorum mater Geometria,
 Et Optice autem prodest cum Geometria,
 Multis quidem alijs machinis, atq; arti pictorum,
 Et imaginū artib. atq; statuarijs operibus. (et pōdera,
 Oportet enim et altitudines prospicere, et lōgitudines,
 Ut et instrumenta faciat accommoda altitudini, 630
 Longitudinūq; et grauitati, proportionē respondentia.
 Et formas autem picturarum, et fictilium similiter.
 Alijs enim instrumentis eget commensurata altitudo,
 Similiter et longitudo, et commensurata grauitas:
 Alijs uero longiora, alijs breuia,
 Similiter picturis, atq; statuarijs.
 Quaecūq; enim proximum terrae situm habitura sunt,
 Commensuratas habere formas omnia haec decet. (est,
 Quaecūq; uero in eleuationē cōmensuratā eleuari opus
 Oportet facere et figuras illorum pleniores. 640
 Quae autem in altitudinem maiorem eleuanda sunt,
 Oportet illorum formas ex non commensuratis fingere,
 Ut in altitudine accipiant, cū steterint, cōmensurationē.
 Etenim altitudo furari affolet ipsum intuitum.
 Etsi commensuratam feceris inferius imaginem,
 Superne cum steterit, uidebis utiq; quasi absconsam.
 Si aut effuxeris formā non cōmensuratā ijs qui infernē,
 Altitudo rursus mensurae aptam ostendit imaginem.
 Sic est utilis multis Geometria,
 Et cum ipsa optice, sed magis picturis. 650

HISTORIA QVAE DICT ADHOR- tationem meliorem ea quam Isocrates ad Demonicum composuit. 382.

Isocrates rhetor quidem erat Atheniensis genere,
 Filius autem erat Theodori tibiarum fabri ex arte,
 Famulos habentis quosdam, tibias conficiētes.
 Iste rhetor scripsit librum, rhetorum artem.
 Et in alijs scriptis uero ab hoc conscriptis,
 Etiam tribus usus est speciebus rhetoricæ.
 Iudiciales enim scripsit non breues orationes.
 Ad Euagoram autem scribit, Cypriorum regem,
 Laudationes atq; consultationes, et ad Nicoclem.
 Mortuo Euagora, scribit ad filium huius, 660
 Cui nomen erat Demonicus, multas consolationes,
 Et orationes panegyricas scripsit quidem, et alias.
 Atq; in Panathenaea maximam orationem,
 Cuius intellectum expilauit omnem Aristides.
 Formidolosissimus hominū autem erat Isocrates omnium,

- Ὡς μὲν δὲ δύο μαθητὰς ὁ μὲν ἐφ' ὁρμῆν αὐτοῦ
 λέγειν οὐκ ἔπ' αὐτῶν, σὺ μὲν ὁρμῶν τῶν λέγων.
 Σοὶ δὲ πάλιν τὴν αὐτοῖον παραβαλὼν τι λέγει.
 Εἰ πόσοις χρόνοις δὲ ἔγραψον, ἢ οἶδα, τὰ βιβλία.
 670 Λέγει λυσίας γὰρ, αὐτὸν οὐ ὅλοις δέκα χρόνοις
 τὸν εἰς τὰ παναθηναίαια μολὺς πλεονῶσαι λόγον.
 Ο ῥήτωρ ἀλκιμάμας τε τῶτον οὐ ἄλλοις σύρει.
 Ἄλλοι δὲ λέγουσι λυσιῶν. Δεικνύει δὲ καὶ ὅτις,
 Τὸς ἀθηναίους μέλλοντας φιλιππῶν ἱεροῦ μάχην,
 Γινώσκας τῆς μάχης τὰ δεινὰ, πρὸς ἱσοκράτην φαίει,
 Ἐπιστολὴν συμβάσεω πρὸς φιλιππον χαράξαι.
 Καταρξαμένου δὲ αὐτῶν καὶ μάχης καὶ πολέμου,
 Καὶ πρὸς συμβάσεως πρὸς αὐτὸν τὸν φιλιππον ἐλθόντων,
 Οὕτω ταύτην ἐπέβλεψε. Τῆς ἀρετῆς δὲ ἀθηναίοις.
 680 Οὗτος ἐμὲ πρὸς ταῦτα δὲ, ἥτοι τὸ γράφει ταῦτα,
 Ἐβόησε πρὸς τὸν φιλιππον ποιήσασθαι ἐρλύν.
 Καὶ ὁ λυσίας οὐ πολλοῖς τῶν παλαιῶν ῥητόρων,
 Χρῶντις σιωπῆς αὐτοῖς τὰς συγγραφὰς ἐκείνων.
 Λέγει καὶ ὁ λυσίας γὰρ καὶ ἐτ' ὅροι ὁμοίως,
 Οὐ βύλωμαι γὰρ ἔγωγε σιωπῆς ἐσπόμενα.
 Καὶ ἀριστέλης δὲ φησὶν, ὁ ῥήτωρ ὁ σμυρναῖος,
 Οὐ τῶν ἐμὲντων γὰρ ἐσμέν, ἀλλὰ τῶν ἀνεβδντων.
 Οὕτως οἱ πάντες ἔγραφε ῥήτορες, διὰ χρόνον.
 Ο δὲ ἱσοκράτης ἀπαντῶντας νικᾷ τῇ βραδύτητι.
 690 Ὡς τὰ δὲ λέγειν ἐπ' αὐτῶν τινὰς ἐκ τῶν ἀσέων,
 Οἰδαμεν αὐτοῖς φαλακρὸν, ἀλλὰ τὸ σῶτον πάλιν,
 Ὡς καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὁρᾷ διὰ τῇ φαλακρῇ,
 Δοκεῖ πᾶσι ἐχέφροι τῶν ἱανῶν ἀτόπων.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ ΚΑ-
 τῶνος ὑπεράειρεσα. τ. π. γ.

Ὁ γὰρ ὁ λυσιῶν τὸν ὅρον ἐπὶ κίδου οὐ πᾶσι,
 Αὐτὸς διδάσκων ἀκριβῶς καὶ νῦν τὰ πάντα,
 Ἐχέει τὴν πᾶσαν ἀκριβῶς εἰς πλάτος ἰσοβίαν,
 Εἰς τόπον ἐβλομνησὸν ἡμερόν τε οὐ καὶ πρῶτα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΤΤΟΝΑ
 λόγον γυμνάσεια. τ. π. δ.

- ΗΤΤΩΝ λόγος ἡ ἀβέστηκον ὁ τῶν ἀδονιστῶν.
 Πολλὰ καὶ δὲ καὶ ὁ ψυδῆς, μὴ δὲ ἀλυσίων λόγος.
 700 Εἰ μὲν μὴ ἄλλος ἤττιναι ὁ δὲ τεχνίτης ῥήτωρ,
 Ἐκὼν τῶτον διεξιόμενος τὸν ἥττον τῶν λόγων,
 Δείξει ῥητόρων βλαβῆς τῶν τεχνικῶν τὸ δόξος,
 Εἴτε νικᾷ τὸς ἐχόντας τὸς ἐρείττους τῶν λόγων,
 Τὸς ἰσχυροὺς καὶ ἀλυσίους, εἴτε καὶ ἰσοπάλως,
 Τὸς ἀνίσχυρους καὶ ψυδῆς, τοῖς ἰσχυροῖς δεικνύει.
 Τὴν φασὶ δὲ σύρεται τῇ ἥττον τῶν λόγων,
 Οἱ πλείους τε καὶ ἀσπεῖται, πλάτωνα πεφουκῶσαι.
 Τὴν ἐλέγχων δὲ λαμπρῶς οὐ διαγωγῇ τῶν λόγων
 Τῆς φησὶ, ἀριστοφάνη μὲν πρὸ πλάτωνος δεικνύει,
 Τῇ ἥττον χρησάμενον λόγῳ τεχνικῶς αὐτός.
 710 Καὶ τὸν σωκράτην πλάτωνος διδάσκαλον τελεῖται,
 Φοβεῖται τὸν λόγον τῶν αὐτῶν μνείαν πεποιμένου,
 Ἀλλὰ τὴν πλάτωνος βραχὺ ῥητόρων φιλοσόφων,
 Εἰς προταγόρας σοφιστῆς σύρει τὸν ἥττον λόγον.
 Καὶ τὴν μετ' αὐτοῖς ἐλέγχει ψυδῆς αὐτὸς
 Ἐρὸ πάντων λέγων ὁμηρον, ἀλλ' ἀνιμῶν τὰ χα,

Γατόρ

Vt neq; duos discipulos simul doceret:
 Diccret autem uni ex ipsis, hodie huic dicam,
 Tibi autem rursus crastinum simile quiddam dicam.
 Quot annis autem scripserit, nescio, libellos.
 Dicit enim Lysias, ipsum integris decem annis,
 Eam quæ est in Panathena a uix impleisse orationem.
 Rhetor Alcidas hunc in alijs carpit,
 Alij autem dicunt communiter. ostendit autem et iste,
 Athenienses cum Philippo commissuros pugnam,
 Agnoscentes pugna mala, ad Isocratem dixisse,
 Epistolam foederum ad Philippum ut componeret.
 Cum incepissent autem ipsi pugnam atq; bellum,
 Et ad conuentiones cum ipso Philippo cum uenissent,
 Nondum hanc absoluit. scribit autem Atheniensibus:
 Cum essem ego in his, siue in scribendo hæc,
 Præuenistis cum Philippo facientes pacem.
 Et Lysias cum multis ueterum oratorum,
 Tardè componere scripta illorum.
 Dicit enim Lysias, et alij similiter:
 Nolo enim ego componere festinamer.
 Et Aristides uerò inquit, rhetor Smyrnaeus:
 Nō uomeniū in numero sumus, sed accuratè scribētū.
 Sic omnes scribebant rhetores cum tempore.
 Isocrates autem omnes uicit tarditate,
 Vt hæc dicerent in ipsum quidam faceti:
 Nouimus uirum caluum: sed tantum rursus,
 Vt et cerebrum appareat ex caluitio,
 Videtur omnibus prudentibus multum esse absurdum.

ET ILLAM ROMANI CATO-
 nis superans. 383.

Quomodo Cato filium erudiebat in omnibus,
 Ipse docens diligenter, atq; admonens omnia,
 Habes uniuersam exactè in latitudinem historiam,
 In loco septuagesimo positam inter primas.

DE HOC, ET INFERIOREM
 orationem exercenem. 384.

Inferior oratio fuit ex imbecillioribus.
 Sæpe autem et falsa, neq; uera oratio,
 In qua alius quidem uincitur, artificiosus autem rhetor,
 Volens hanc amplectitur infirmioris orationem,
 Ostendere rhetorum qui uoluerit artificiosorum robur,
 Siue uincit habentes meliores rationes,
 Fortes, et ueras, atq; æquales lustra:
 Non fortes atq; falsas, fortibus ostendit.
 Huius autem dicunt inuicem infirmioris rationis,
 Pluresq; et inconsiderati, Platonem fuisse.
 Hos arguens autem splendide in clara ratione,
 Tzetzes, Aristophanem quidem ante Platonē ostendit,
 Infirmitati usum ratione artificiosissimè.
 Et Socratem, Platonis magistrum existentem,
 Inducit alicubi orationum suarum mentionē facientem.
 Aliasq; multitudo nō modica rhetorū atq; philosophorū.
 Vt Protagoras sophista inuenit infirmiorē orationem,
 Et bos modestè arguit falsas,
 Amc omnes dicens, Homerum, sed minus apertè forsan,

Ecc Patrem

Γατοῖα καὶ τὸ ἥττονος τὸ τὸ γονέδαι λόγῳ.
 Ἄλλων μὲν τὸ τε σοφῶν τεχνῶν, καὶ διδασκαλῶν.
 Δεῖξαι ἢ σοὶ ἱατὸν ὅρον τῷ ἥττονι τῷ λόγῳ,
 ὥς πολλὰ χεὶρ ὁ ἄνθρωπος χεῖρται τῇ ἱλιάδι.

ΤΟ ΜΥΙΑΣ, Η ΨΥΛΛΗΣ ΕΓ-

κώμιου. ΤΠΕ.

Ο Μιχαὴλ μὲν ὁ ψελλός, ψύλλας ἐγκωμιάζει.
 Ημῶν πρό, χρόνων ἐκαστὸν ἀνέμεινον ἐν τῷ βίῳ.
 Τὸ τοιοῦτο ποιεῖ τῷ ψύλλῳ ἢ λυκιανῷ τὸ σῦν.
 Λυκιανὸς γὰρ ἐγραφε τὸν ἐγκώμιον τῆς μάας,
 ὡς ὕψος οὐρανὸς ἐγκώμιον φαλάκρας.
 Ἀνθ' ὅν πορὶ ὁ χρυσόμομος ὁ πρῶτος αὐτῶν ὁ δῖος,
 Ρεῖλν τελέων παλαίτιδος αὐτῶν τῶν σοφῶν,
 Ρητορικῶς συνέγραψε λόγον κατὰ φαλάκρας,
 Καὶ ἄλλοι ἄλλων ἐγραψαν ἐγκώμια καὶ ψόγους.
 ὡς πλάτων λόγον ἐγραφε τῆς τέχνης τῶν ῥητόρων,
 Καλῶν ἐκείνων ἁδωλῶν πολιτικῆς μοῖας.
 Τὸ τοιοῦτο ποιεῖται ἢ τὸν πλάτωνα οἱ πλάτες,
 Καὶ ἄλλοι οἱ φιλόσοφοι τέχνῃν ἐξηγούμενοι,
 Γυμνάσιον τὸν ἥττονα ὅρ πρῶτον ἐκαστὸν λόγον.

Ο ἢ φιλοφυστικῶς τὸν ἥττοναν ἀνθρώπων πάντων,
 Τὸν ἀλθῆσαν μιστὸν ἐπίσης τῷ θανάτῳ,
 Τὸς λόγους τὸν φῶς καλῶν, καὶ ὀνομάζει.
 Φατὶ κατὰ ῥητόρων ἢ πλάτωνα ταῦτα γράφει,
 Φθόνῳ πολλῷ φρόνιμον, μέσος γὰρ τῆς ἱερῆς
 ΗΨΑΤΟ Τὸ πλάτωνος, ἔωρα γὰρ πλάτων,
 Τῆς φιλοσοφίας λέσχης τῆς ἐκτρέχουσας τὸς νέους,
 Καὶ ἱερὰς μὲν τῶν αὐτῶν διατριβῶν τελέως,
 Λοιπὴν δὲ διδασκαλίαν πρὸς βίον διδασκάντας.
 Τὰς τῶν ῥητόρων ἢ σχολῆς τῶν νέων πληροφάνειας,
 Βιωφιλῆ διδασκαλίαν τῶν ἐκείνων διδασκάντας.

Τοιοῦτα γράφουσιν πολλοὶ ἐγκώμια καὶ ψόγους.
 ὡς ἀλκιδάμειος ἐγραψεν ἐγκώμιον θανάτου,
 Ο ἰλαίτης, σύγχρονος ὑπαρχῶν ἰσοκράτει.
 Καὶ τῆς ἀλκιδάμειος ἐπίσης ἰλαίτης,
 Καὶ ἐγραψε, καὶ γράφει ἢ, καὶ λέγει ὑποκρίσιν,
 Ἐγκώμια εἰς θάνατον μὲν ὑπὲρ πάντας,
 Πολλὰς τὲ ἀλκιδάμειος ἀνέγνωκε μὲν λόγους,
 Ἀντὶ τῷ ἐγκωμῷ ἢ μὴ οὐκ ἔχον θάνατον.
 Καὶ ἄλλοι ἄλλων ἐγραψαν ἐγκώμια καὶ ψόγους.
 Ἀριστοφάνης δ' ἐγραψεν ἐγκώμιον πονίας,
 Καὶ ἱερῆς πλὴν δὲ δύνει τυγχάνει τῷ πονίῳ,
 Καὶ τὸν πονίαν δύνει μᾶλλον βίῳ πλὴν.
 Ο ἄνθρωπος πρὸ πάντων ἢ ῥητόρων, φιλοσόφων,
 Αἰνὰ τὸν διομήδην μὲν πρὸ ὅλων ἱλιάδα,
 Καὶ ὁδύσεα σὺν αὐτῷ ἐν τῇ ἱλιάδι,
 Καὶ ὅλων βίβλον ἐγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν
 ὡς ἐξ αὐτῶν ὁδύσεαν τὸν ἁλῶσι ὀνομάζει.
 Τὸν αἰνῶν τὸν μέγαν ἢ, τῶν ἀχαιῶν τὸν πύργον,
 Καὶ νέστορα τὸν σύμβουλον, τὸν μιλιχρὸν ἐκείνον.
 Ὡς πρὸ τῶν λυσίγλειαν στρατῷ τῷ τῶν ἐλλήνων,
 Ἰσασι καὶ αἰ ἀφύχοι τῶν ἀναδιδόντων φύσεις,
 Ρητόρων ὡς δεινότητος ἀπάντων τῶν ἐν βίῳ,
 Συνα καὶ παρατρέχει ἢ δεινότητι τῶν λόγων,
 ἢ καὶ δύο τὰ ῥητὰ φύσεις εἰς τὸν μόνον.

Patrem et inferioris huius fuisse orationis,
 Aliarumque mille sapientium artium et doctrinarum.
 Ostendit autem tibi inferius, infirmiori ratione,
 Quomodo sepe Homerus utitur in Iliade.

720

MVSCAE, VEL PVLCIS EN-
 comium. 385.

Μιχαὴλ quidem Psellus pulices laudat,
 Annis ante nos centum florens in uita.
 Hoc autem facit emulatione Luciani Syri.
 Lucianus enim scripsit encomium muscae,
 Ut deinde Synesius laudem caluicij.
 Propter quæ Chrysostomus Prusæus Dion,
 Multum existens antiquior ipso Synesio,
 Rhetoricè scripsit uituperationem aduersus caluitium.
 Et alij aliorum scripserunt laudes ac uituperationes.
 Ut Plato uituperationem scripsit artis rhetorum,
 Vocans ipsam simulacrum politicæ particule.
 Hoc autem dicunt fecisse Platonem complures,
 Et præcipue qui philosophicam artem iactant,
 Exercentem infirmiore quam prædixi rationem.
 Amator aut falsitatis maxime Tzetzes hominū omnium,
 Qui ueritatem odit æque ac mortem,
 Rationes has nugæ uocat, atque nominat.
 Dicunt autem contra rhetores Platonem hæc scripsisse.
 Inuidencia multa elatum. medium enim cor
 Tetigit hoc Platonis. uidebat enim Plato,
 Philosophorumque; à nugis effugiens adolescentes,
 Et uacuas ipsorum disceptationes omnino,
 Inutilia præcepta ad uitam docentes:
 Rhetorum autem scholas iuuenibus repletas,
 Vitæ utiles doctrinas hisce edocentes.

730

740

Talia scribunt multi encomia atque uituperia.
 Ut Alcidas scripsit laudem mortis,
 Elaites ille, contemporaneus existens Isocrati:
 Et Tzetzes Alcidas similiter Elaitæ,
 Et scripsit, et scribit, et dicit quotidie.
 Encomia in mortem mille, super omnes:
 Multas Alcidas qui legit quidem orationes,
 Illius autem encomium non offendit mortis.

750

Et alij aliorum scripserunt encomia atque uituperia.
 Aristophanes autem scripsit encomium paupertatis,
 Et meliorem diuitijs ostendit esse paupertatem,
 Et paupertatem ostendit magis esse uicem diuitias.
 Homerus uero ante omnes rhetores, et philosophos,
 Laudat Diomedem quidem per totam Iliadem,
 Et Vlyssē cum ipso in Iliade,
 Et totum librum scripsit encomium in hunc,
 Quem ex ipso Odysseam uocabulo nominauit.
 Aiaceum uero magnum, Achiuorum iurim,
 Et Nestorem consultum, mellitum illum,
 Quorum utilitatem exercitui Grecorum
 Sciunt et anima atque sensu carentes nature:
 Rhetorū cum esset eloquentissimus omnium qui uidebant,
 Tacet atque effugit uehementia orationum,
 Vnum uel alterum dicta lacutus in hos sola:

760

- 770 Εἰς ἣν ἐκείνους ἱκανὸς λόγος, πληροῦν βιβλία.
 Τὸ ἀδύρρον γὰρ δέεται πολλῶν ἐξυλισσμάτων.
 Τὸ δ' ἀλλήθης καὶ ἰσχυρόν, ὃ δέεται ποιικιλίας.
 Ὄβρον ἐκείνοις πορίσους καταναλίσκει λόγος,
 Λέγων ἃ λόγοις τοῖς αὐτῷ καταναλίσκει πρὸς τῆς.
 » Τυδίδην δ' ἢ καὶ γνώεις, ποτ' ὁροῖσι μετεῖν,
 » ἢ μετὰ τρώεσσι ὁμιλεῖς, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 » Θυῶν γὰρ αὐτὸν πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἑοικώς.
 Οἶον φρεσὶ καταάγοντα γειφύρας, ἔρην, πάλαι.
 Καὶ ὅσα γράφει ἀλλὰ καὶ ὅσα ὁδὸς ὁδὸς ὄσως,
 780 Ὅτ' αὖ φρεσὶν οὐ ταῖς δυοῖν τοῖς λόγοις ἔπειτα βιβλίοις.
 » Τὸν αἶαντα δ' εἰρήσεν, οὐδ' ἀνάλυσας ἔπειτα,
 Οὗτος δ' αἶας ἐστὶ πελώριος ἔρως Ἀχαιῶν.
 Καὶ ἅπ' αὐτῶν τῶν ὄρων ἢ, πάλιν οὐ ἀλλοῖς λόγοις,
 Ὅπως τὸν Διομήδην μὲν τὸν ποταμὸν τὸν πρῶτον,
 Τὸν τῆς γεφύρας φέρωντα τοῖς ῥύματι καὶ ἔρην,
 Εἰπάτω πρὸς τὸν ἑκτορα, ἀνδρὶ τῶν ἀπαλάμνων.
 Αναχωροῦντα δ' ὀπίσθον, ἡλίου ὄντα καὶ ἄλλους,
 Ὡς ποταμὸν τὸν ἑκτορα μορμύροντα ἰδόντα.
 Τὸν αἶαντα προσόρεα ἢ μέσον ἐλθόντα τῶν,
 790 Δερεῖ λιτανεῖν τὸν ἄμφιον ἵδον τὸν τῆς σελῆος,
 Εὐθέως πρὸς εἰς τὸν αἶαντα τὰ δόρατα τῶν τρώων,
 Δίκην χαλᾶρος σιωπῆς, ἐφ' ἑρὸν πυκνώσει.
 » Ὁξέα παμφανόωντα, σῆκος δ' ἀνὰ δέξασιν πολλὰ.
 Οὕτω πρὸς λόγους τὸς πολλὰς, ὥς Διομήδης λέγει,
 Δυοῖν λόγοις ἀπέδειξε τὸν αἶαντα τὸν μέγαν.
 Τοῖς ὅλοις τοῖς βιβλίοις ἢ τῶν αἰνῶν ὁδὸς ὄσως,
 Δυοῖν πάλιν ἀπέδειξε τὸν νέστορα λόγοις.
 Οὐκ ὀρ' τὸ ἐμὲ ἄλλα μὲν πῶ ῥα φασίει λέγει,
 800 Τῇ καὶ ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίωρ ῥέον αὐδῇ.
 Καὶ ἢ οὐ βῆτα ἢ σὺχ' αὐτῇ τῇ βασιλείῃς,
 Οὐκ ὁδὸς ὄσως, ὃ τινὰς ἄλλους ἐκ συχομένη,
 Ὡς δέκα τῶν νέστορας συμφράσμονας γονέδαι,
 Ταχέως πορθέμεναι τε τὴν τρώϊον βαλῆς τῶν.
 Οὕτω πολλὰς ἐκόντως λόγους ἐκείνων αἰνῶν.
 Τῷ αἶαντι καὶ νέστορι δ' οὐ λόγοις βραχυτέτοις,
 Εὐκείνων λόγους τὸς μακρὸς νικᾷ, πλὴν λιγυρότως.
 Τὸ τὰ τοιαῦτα ἔπαινον, ψύλλας, φαλάκρας, μῆλας,
 Καὶ ψῆγει τὴν ῥητορικὴν, καὶ ἔπαινον θανάτῃς,
 Αἶνῶν καὶ τὴν πενίαν ἢ, πλὴν αὐτὴν δεικνύοντα,
 810 Καὶ Διομήδην καὶ αὐτὸν αἶνῶν, τὸν ὁδὸς ὄσως,
 Ὑπὸ τὸν μέγαν αἶαντα, καὶ νέστορα ἐκείνων.
 Καὶ ὁμοῦ καὶ ταῦτα ἢ δεινῶς παραδεικνύει,
 Καὶ πάντα φοιτῶντες ποιοῦν ἔπαινον, καὶ λόγον,
 Τὸν προφανῶς τοῖς φανόροις γράφοντα ταῦτα πάντα,
 Ἡττοῦν λόγον λέγειν τὰ φιλοσόφων γόνι,
 Ὡς ταῖς νεφέλαις δεικνύει καὶ ὁ ἀεὶς φανῶν,
 Τῷ πάλιν τὸν σωκράτην γὰρ παράγει σφραγίσαντα,
 Λέγοντα τῶν διδασκῶν τὸν πάλιν καὶ τὸς λόγους,
 » Τὸν ἡρέτην, ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἡττοῦν.
 820 Ὁ γοῦν τὸν ἡττοῦν ὃς νικᾷ τὸν ἡρέτην τῶν λόγων,
 Οὕτω τῶν φιλοσόφων ἡλῶν ἡττοῦν λόγον.
 Ῥήτορες ἐγνωμίων ἢ καὶ προβλημάτων εἶδη,
 Τέσσαρα τὰς λέγειν συμπληρῶντες φωνόνας.
 Ἀμφιδοξία, παρὰ δόξα, οὐδόξα, σὺν ἀδόξοις.

In illos autem, copiosas orationes, ut impleret libellos.
 Quod infirmum enim est, eget multarum interpretationum:
 Verum autem atque ualidum, non eget uarietatis.
 Unde in illis copiosos infumit sermones,
 Dicens quæ sermonibus suis consumit, erga hos:
 Tydidem autem non noueras, utris accederet,
 Sive cum Troianis loqueretur, sive cum Achiuis,
 Currere enim per campum fluuiio repleto similis.
 Velut, inquit, auferebam pontes septa, omnia.
 Et quæcumque scribit alibi etiam de Vlysse,
 Quæcumque inquit in duobus sermo dicat libris.
 Aiace[m] autem tacuit, uno cum indicasset uersu,
 Iste autem Ajax est grande sepium Achæorum.
 Et ab ipsis operibus autem in alijs rursus sermonibus,
 Vbi Diomedem quidem fluuium antea,
 Qui pontes auferebat fluctibus, atque septa,
 Similem facit Hectori, uiro ex imbellibus:
 Cedentem autem retro, mandantemque alijs,
 Velut flumen, Hectorem, murmurantem, cum uideret.
 Aiace[m] profert autem in medium progressum hunc,
 Hasta occidere Amphion filium Selagi,
 Vbi in Aiace[m] lanceæ Troianorum
 Instar grandinis dense, impetebant densitate,
 Acute splendideque, scuto excipiebantur multe.
 Sic in orationibus multis quas Diomedes dicit,
 Duobus uerbis ostendit Aiace[m] magnum.

In integris autem libris laudum Vlyssis,
 Duobus rursus demonstrauit in orationibus.
 Cuius quod est in primo quidem Rhapsodia dicit,
 Huius et à lingua melle dulcior fluebat sermo.
 Et quæ in secundo, oratio ipsius regis,
 Non Vlyssis, non alios quosdam deprecans,
 Ut decem Neflores Nestores consulti essent,
 Cito expugnatam fore Troiam consilij horum.
 Sic multos consumpsit sermonis illorum laudibus:
 Aiace[m] autem atque Nestori in sermonibus breuissimis,
 Illorum uerba longa uincit, tametsi latenter.

Hoc est huiusmodi laudare, pulices, caluitia, muscas:
 Et uituperare rhetoricam, atque laudare mortes,
 Laudareque paupertatem, diuitias ipsam ostendentem:
 Et Diomedem laudare, ipsumque Vlysses,
 Supra magnum Aiace[m] atque Nestorem illum:
 Quamuis Homerus hæc et eloquentem subindicet,
 Et omnem huiusmodi laudem atque sermonem,
 Aperte in manifestis scribentem contraria,
 Infirmiorum rationem dicunt philosophorum genera.
 Sicut in Nebulis ostendit et Aristophanes.
 Ludendo Socrati enim adducit Strepsiadem,
 Dicentem huic, doceto filium meum rationes,
 Et meliorem quæ est, et infirmiorum:
 Videlicet infirmiorum, quæ uincit meliorem rationem.
 Sic hoc philosophi uocant, infirmiorum rationem.
 Rhetores autem encomiorum et problema, um formas,
 Quatuor has dicunt uniuersas esse:
 Dubia, admirabilia, honesta, turpia.

Αδοξον μὲν ἐγκώμιον, πορρείας δὲ καὶ μέθης.

Ενδοξον δὲ, σεμνότητος, καὶ ἀρετῆς ἀπάσης.

Αμφιδοξον, τὸ ἐπαινεῖν πράγματα τῶν μεσαιοτέρων.

Οπάρτισιν ἐπαινετὸν, ἄλλοις ψεκτὸν δοκᾷ δε.

Ἰ. Παράδοξον ἐγκώμιον εἶναι καλῶς μοι νῆα,

ὃ παρὰ τὴν ὑπόκληψιν καὶ δόξαν, καὶ τὴν γνώμην.

Τὴν τῶν ἀπάντων λέγειν, εἴτε καὶ τῶν πλείων.

Ὡς τὸ πορνίον ἐπαινεῖν, θαυάζειν, ἢ φαλάκραν.

Καὶ σύμπαν τοις ὁδοτροποῖς ἄλλοις ἐναντίας.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ,

πρὸς θονηρολόγους. τ. π. γ.

Η Τρονηρολόγος, ζωφίον παρόμοιον μελίσσης.

ἢ γράφει δὲ ὁ κλεῖταρχος πρὸς τῆς θονηρολόγους,

Εἰς τῶν τῶν ἐκαστοῦ συρῆσαι ἰσοφίαν.

Καὶ σφρίσας, ἀνὰ γίνωσκεν τὸν τέκον τὸν ἐκάστω.

ΠΕΡΙ ΦΕΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΚΜΑΝΟΥΣ

ἢ προειράφει. τ. π. δ.

ΤΑ πρὸς τὴν φειδίαν τε, καὶ τὰ τῶν ἀλκμανῶν,

Σφρίσας, συρῆσαι ὅτι δὸν εἰς πλάτος γεγραμμένα,

Εἰς τὴν ἐκαστοῦ ἀμα ἐν γινώσκοντες.

ΠΕΡΙ ΣΗΡΙΚΩΝ ΠΕΡΙΒΛΗ-

μάτων. τ. π. η.

Οἱ σῆρες καὶ οἱ τόχαροι, ἔθνη ἐγγὺς Ἰνδίας,

Υφάσματα τὰ καλλιτεχνῶν φαίνοντες ἀπάντων,

Καὶ τὰ πολυτιμώτερα τοῖς βασιλεῦσι τῶν χρόνων.

Καὶ ἱβερὶς ἐσπέριοι, καὶ ἱέραχοι ὅμοιοι,

Υφάσματα τὰ καλλιτεχνῶν εἰς ὁρίων ὁρίωντες.

Νυν δὲ κατὰ χρῆμα μόνος, ὡς οἱ πολλοὶ, εἰρήνην,

Τὸ ἐκ θηδῶν, ἐκ σκευῶν, ἢ ἀγνοῶν ὡς ἄλλοι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΩΣ ΤΗΝ

ἐρμὴ τέχνην εἰς ἀρετὴν ἐξήνεκας. τ. π. θ.

Ερμὴ τέχνην διάφοροι, καὶ λόγοι, καὶ παλαιότεροι,

Καὶ ἐμπορία, καὶ λογικὰ, καὶ ἡ λοπὴ οὐδὲ ταύταις.

Τὴν δὲ λοπὴν οὐκ αὐθιγὰν τέχνην ἐρμὴ εἰρήνην.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΑΓΕΙΡΟΘΕΝ ΣΟΦΟΥ,

καὶ παιδὸς τῆς ἀρίστως. τ. π. ι.

Αριστοτέλης ὁ σοφὸς, ὁ καὶ τῆς νικομάχου,

Ἐκ τῆς σταγείρας πόλεως ὑπῆρχον ἐλυθίας.

Γλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ὅν ἄβελος γένος,

Κατὰ τινος θηδῶν δὲ, ἀπὸ θηδῶν χυθῶν,

Ὅπρ' ἡ χυθῶν ἐσχέθη καὶ οὐκ ἐλυθίας.

Υἱὸς δὲ τῆς ἀρίστως, καὶ οὐκ ἀρίστως.

Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ πλάτων τῶν σώματι ὑπάρχον,

Γλάτωνος καὶ οὐκ ἐσχέθη ἐκ τῆς ἀρίστως.

Καθ' ὅσον καὶ θεόφραστος τῶν πλάτωνος ὑσθῆρας,

Τύρταμος πρὶν καλῶν ὁμοίων, θεόφραστος ἐκλήθη,

Ἀπὸ τῆς φράσεως ἀρίστα, καὶ ἀποστοματίσειν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΩΣ ΑΝ

ἐξήλθης ἀνέως ἐξ ἐμῶν, ὡς πρὶν ἐκείνους

ὁ φινίει. τ. π. κ.

Η Βίβλος τῆς λουιτικῆς τῆς τριανθῆς διδασκαλίας.

Ὡς ἰσραὴλ συνήρατο πόλεμον μωαβίταις.

Ἡ τῶν μωαβίταις δὲ, τοῖον δὲ τὶ ποιεῖ.

Ὁπρὲς γινώσκας πόρνας ὁπρὲς σοφίσαντες ἐν νόμῳ,

Ὁὕτω νικῶσι τὸν λαὸν τῆς ἰσραὴλ μεθ' ὅσον,

Συγν.

Adoxon quidem encomiū, fornicationis, atq; ebrietatis

Endoxum autem, gravitatis, atq; virtutis omnis:

Amphidoxum uerò, laudare rem mediam,

Quæ aliquibus laudat, alijs autē uituperatā uidetur.

Paradoxum uerò encomium esse probe mihi scito,

Quod præter suspicionem, et opinionem, et sententiam 830

Omnium dicitur, siue ex plurimorum.

V. illud, paupertatem laudare, mortem, uel caluitium.

Et quicquid est huiusmodi alijs aduersum.

DE CLITARCHI COMMENTARIO,

super terebine. 386.

T Eredo, animalculum simile api.

Quæ scribit autem Clitarchus de terebine,

In harum centesima inuenies historia,

Et cum uerteris, lege locum illic.

DE PHIDIA ET ALCMANE.

quæ præscripta est. 387.

Quæ de Phidia, atq; de Alcmane,

Cum uerteris, inuenies retro latè descripta

In centesima, simulq; nonagesima tertia.

DE SERICIS INDVMENT-

tis. 388.

Seres atq; Tochari, gentes prope Indiam,

Texturas pulcherrimas texentes omnium,

Et quæ preciosiores amiquis temporibus.

Et iberes occidentales, et Coraz: similiter

Texturas pulcherrimas lana operantur.

Nunc autem abutens, ut multi, dixeram,

Illud ex Thebis, ex Sericis, non ignorans ut alijs.

PAROEMIA QVAE DICIT, VT MER-

curij artem ad summum exercuisti. 389.

Mercurij artes uariae, et sermones, atq; palestra,

Et mercatus, et cetera, et furtum cum his:

Quod furtum hic nunc artem Mercurij dixi.

DE STAGERIENSI SAPIENTE,

et filio Aristonis. 390.

Aristoteles sapiens ille, filius Nicomachi,

Ex Stageira urbe fuit Olympie.

Plato autem philosophus, cum esset Atheniensis genere,

Iuxta aliquos Thebanus autem, à Thebarum loco,

Qui locus habuit nomen Cynocephalum.

Filius erat Aristonis, nomine autem Aristocles.

Eo autem, per plato corpore quod esset,

Platonis nomen obtinuit ex illo Aristoclis.

Quemadmodum et Theophrastus Platone posterior,

Tyrtamus amè uocatus, Theophrastus uocatus est, 860

Eo quod diceret optimè atq; eloqueretur.

PAROEMIA QVAE DICIT, SIC

abstuleris dedecus à me, sicut prius ille

Phimees. 391.

Iber Leuitici hoc aperte docet,

Quod Israël concierat bellum cum Moabitis.

Vincebamus Moabite autem, tale quid agemibus.

Mulieres meretrices decoras uestientes ornatè,

Sic uincunt populum Israël compendio,

Condor.

† Συνοιμοῦντες γὰρ αὐτὸς ταῖς γυναιξὶ τῇ μίξει,
 Κατέχου, καὶ ἀνῆρου, ἢ θραῦσμα ποιοῦντες μέγα.
 Ο φινίς ἢ ὁ υἱὸς αὐτῶ τῷ ἐλίσσει,
 870 Ὁς ἐλεάζαρ υἱὸς τῷ ἀαρὼν ἐκένυ,
 Ἰδὼν τὴν θραῦσιν τῷ στρατῷ τοσούτῳ γινομένου,
 Εὐρὼν βαμβρὺν τε καὶ χασβὶ γυναικα μωαβίτιν,
 Συνοιμοῦντες, ἐκτανε λόρασι πορονήσας,
 Καὶ νίκῃ ἀπεργάσατο πάλιν Ἰσραηλῆταις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΛΕΙΗ ΜΕΝ ΓΑΙΑ ΣΟ-

φῶν, πλείη ἢ θάλασσα. τγβ.

Ο μὲν ποιοῦντες φασὶν οὐ ὄντοισι καὶ ἡμῶνται,
 Πλείη μὲν γαῖα ἡκίων, πλείη ἢ θάλασσα.
 Τὸτο ἢ κατὰ ῥήτορας ἡλεῖται παρωδία,
 Τὸ, πλείη μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείη ἢ θάλασσα.
 880 Παράγραμματος μὲν φασὶ δὲ οἱ ποικταὶ τὸ σχῆμα.
 Τὸ χρῆσθαι τοῖς τοῖς τοῖς, ἢ δεινότητος μεθόδῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΥΡΟΓΛΥΦΕΣ, ΕΙ

ἢ βύλα ρωσολυφές. τγγ.

Ταῦροι, τῷ γόνος τῶν βοῶν οἱ ἄρρῶνες ἡλεῖται.
 Ἐστὶ καὶ γόνος σπυθιῶν, ἐπεί δὲ ἄδελφον τῷτο,
 Σαφές ὅσον ἰδὼν τῶν ταύρων τὸς ῥῶς ἡλεῖται,
 Εὐτὼ εἰπεῖν, ταυρογλυφές, ρωσολυφές δὲ εἰ βύλα.
 Δοσὸρ ἐφθρμυλῶν σοι, τίνες εἰσιν οἱ ταῦροι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡ-

γημάτων, ἐγγράφῃ. τγδ.

Ο σὺν παλάμῃ δαίδαλος τοῖς, καὶ μετὰ δόξης,
 ὦν ἀρχιτέκτων ἀττικῶς, ἀγαλματοποιός τε,
 Οἷα ἐποίησεν, πᾶσαν τε τῷ τῷ ἰσοβίαν,
 ἔχεις οὐρανὸν δὲ καὶ ὅρ, ταῖς πρῶτον ἰσοβίαις.
 890 Ἐστὶ βοὸς τῷ μίνως ἐπὶ γράφῃ ἢ φέρει.

ΠΕΡΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ, ΜΕΣΟΝ ΤΗΣ

λίμνης ἐσθῶτος, ἐσθρμῶν ἢ
 ὕδατος. τγε.

Τὴν τῷ ταντάλῳ σὺν πασάν εἰς πλάτος ἰσοβίαν,
 ἔχεις ἡμιόλῳ δὲ καὶ ὅρ ταῖς ταῖς ἰσοβίαις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΟΥ ΡΩΣ,

ἀλλὰ τῷ γόνει μυσός ἐστιν. τγς.

Μυσίας χώρας γίνωσκε, τὰντας τυγχάνειν δύο,
 Μίαν τὴν πορὶ ἡλίου καὶ ὅλῳ πορὶ μυσίαν.
 Ἀλλῃ μυσίαν γίνωσκε τυγχάνειν τὴν ὕψους,
 Τὴν καὶ πορὶ τὸν δαῦδιν, ὅσῳ πορὶ ἐγὼ νομίζω.
 Καὶ Πτολεμαῖος, ὅσῳ πορὶ ἐγὼ γράφει,
 ὅσῳ πορὶ ἐγὼ μετέφρασα, τοῖς ταῖς ἰαμβίαις.
 Τὸς τῶν αὐτῶν νῦν μυσίας ὅρος μάθι.

900 Ἐξ ἰσθμῶς ὅρος μὲν, δαλματῶν γόνος,
 Ἐξ ἰσθμῶς σάων μὲν αὐτῶν ῥσιν μᾶτῶν,
 Μίχει πορὶ ὅφθαις τις εἰς σκαρδὶ λῶφος.
 Γραμμὴ δὲ τις πρὸς εἰς ἐν μεσημβρίας,
 Μίχει πορὶ αὐτῶν τῶν χθονὸς μακεδόνων,
 ὅρος παρ' ὀρέῃ μὲν ἢ ἡλεῖται πόδας.
 Ἐκ τῶν ἐν δὲ ὀρεῖσιν, θρακικῶν γόνος,
 Μίχει ἡλεῖται τῶν πορὶ μυστῶν κατῶν,
 Μίχει ἡλεῖται σὺν πορὶ δαυδίνῳ.
 Ἐξ ἀρκτηνῶν ὅρος ἢ, τῷ σάων μῶφος,

Μίχει

Condormientes enim ipsos cum mulieribus congressu, συνοιμοῦντες
 Obtinebāt atq; interficiebāt, cladē perpetrātes magnā, τὰς, ἢ συγγε
 Phinees autem filius ipsius Eleazari, νομῶντες
 Qui Eleazarus filius erat Aaronis illius,
 Conspicatus cladem exercitus talem factam,
 Invenit Zambre atq; Chasbe muliere Moabuide,
 Concumbentibus, occidit hasta traictos,
 Et uictoriam rursus fecit Israhelitis.

DE HOC, PLENA QUIDEM TERRA

sapienum, plenumq; mare. 392.

H Esiodus quidem inquit in Operibus atq; diebus,
 Plena quidem terra malorum, plenumq; mare:
 Hoc uerò iuxta rhetores uocatur parodia.
 Illud, plena quidē enim terra sapienū, plenumq; mare.
 Paragranma: ismum autem dicunt pceie figuram:
 Vti autem talibus, uehementie meti. odo.

DE HOC, TAVRISCVLPTVRAM,

nisi malis rhofo sculpturam.

393.

T Auri, generis bouum masculi uocantur.
 Est aut et genus Scythicu. quoniā aut obscurū hoc,
 Clarius indicaui, tauros rhos uocari:
 Dum dixi, taurisculpturam, rhofo sculpturā nisi malis:
 Veluti interpretans tibi, qui sim tauri.

DE DAEDALI MANV FABRE-

factis, scripta est. 394.

E Vpalami Dædalus filius, atq; Metiaduse,
 Existens architecton Atticus, statuariūq;
 Que faciebat, omnemq; huius historiam,
 Habes decimam nonam in prioribus historiis.
 De boue autem Minois, titulum præfert.

DE TANTALO, MEDIA IN PA-

lude stance, destituto autem aqua.

• 395.

T Antali uniuersam perlatē historiam
 Habes sitam decimam hisce in historiis.

DE HOC, QVARTO NON RHOS,

sed genere Mysus est. 396.

M Ysias regiones scito, has esse duas,
 Vnam circa Caicum et Olympum Mysiam:
 Aliam Mysiam scito esse Vngariam,
 Que est circa Danubium, quemadmodū ego arbitror.
 Et Ptolemæus obscure in enarratione scribit,
 Que ego transtuli hisce iambicis:

ἀσάρως

Superioris nunc Mysie mones discite.
 Ab occasu mons quidem, Dalmatarum gentes,
 Ex uersione Sami quidem ipsorum fluminum.
 Vsq; quō perueniat quis in Scardi tumulos.
 Linea uerò quedam producatur à meridie,
 Vsq; ad ipsam terram Macedonum,
 Montem iuxta Orbelum quidem, que iacet ad pedes:
 Ab ortu uerò finis, Thracice gentes,
 Vsq; ad Ciabri fluenta Mysorum inferni,
 Donec Ciabrus coniungitur Danubio.
 Ex Arcticis autem mons, Sami pars,

Εεε 3

Vsq;

Μέχει πρὸς αὐτῶν τῶν ροῶν δαυδίας.

Γρὸς τῷ λιάνῳ μυσιὰ ναίει γόνυ,

Οἱ δαρδάνοι ἢ πρὸς μακηδόνων χθόνα.

Τὸ σιγγίδανον μυσική δ' ἐστὶ πόλις,

Εγγὺς ροῶν μάλιστ' αὖ δαυδίας.

Τριπύριον ἢ πρὸ ροᾶς τῷ μυσχίῳ,

Τὸ δορτικὸν τὲ, σὺν γὰρ ὑμινικίῳ.

Ἡ δ' ὀρρεὰ πόρρω μὲν ἐν δαυδίας,

Ὀὐρὸν δὲ τῆς καὶ πόλεις ἄλλαι πόσαι.

Τὸ δ' ἑλπιανὸν, ἀρρίδαντις μετὰ,

τὰ σκόπια † Σκοπεῖτε καὶ ναῖοςον, καὶ μυσῶν πόλεις.

Τῷ δαρδανίῳ ἐθνὸς ἢ τῶν ὀρεισμάτων,

Τῶντα μεταφράσας μὲν, εἰρήκαμ πάλιν.

Καὶ τὴν κατὰ νῦν μυσιὰν μοι γραπτόν.

Γρὸς ἐσπέραν μὲν τῷ λιάνῳ ρῆς ρέα.

Θράκης μέρος δ' ὅστις ἐν μισσημύρας,

Τὸτ' ἐν λιάνῳ καὶ πρὸς αἰμὴ τῆς πόδας,

Καὶ ποτικῷ πέρατος, ἡμονόμῳ μέχει.

Εξ ἀρκτηκῆ δαυδίας, ἐν λιάνῳ,

Μέχει πρὸς αὐτὴν ἀξιοπολιν πόλιν,

Ἀφ' ἧς δαυδίας ἡλυσίμῳ εἰς ἱστορὸν τρέπα.

Καὶ μέχει πόντος χυμάτων δαυδέων.

Ἡ δ' αὖ ἐὼς μυσιᾶς πλουρὰ πόλιν,

Ὀὐξίαν μὲν τῇ παρακτίῳ χύσει,

Γρυττάσι μὲν, ἡ ἱστορὸς εἰς πόντον ρέα.

Μετ' ἡν θέσις πέφυκε τῶν θράκης ὄρων.

Οἰκῶσι τῆς κατὰ ἢ δυσμᾶς μυσιᾶς,

Εὐνὴν τριβαλλῶν. μυσιᾶς νῆσοι δύο,

Χύσιμ' πρὸς αὐτὴν ποτικῷ τῇ θεαμονίᾳ.

Ἀχιλέως νῆσος μὲν, ἡ λονκὴ, μία.

Βορύσθενος ἄλλη τε νῆσος δαυτέρᾳ.

Γέραν δαυδίας ἢ τῶν γότθων ἐθνός,

Καὶ τῇ μεταφράσει ἢ τῆς θράκης ἐφίλιν.

Θράκης τολογὸν τὴν θέσιμ' ὀρεσίων.

Ἡ μυσιὰ μὲν ἡ κατὰ, προσαρκτηία.

Εξ ἐσπέρας αὖν ἢ μυσιᾶς θέσις,

Μακηδόνων τὲ καὶ πρὸς ὀρβήλιν λέπας,

Μέχει τέλους ὄρος τε τῷ λιανόμῳ.

Μετὰ τινὰς ἢ μὴ λιανόμῳ τῶν σίχων,

Εἰσίμ' οὐ αὖτ' ἢ τῇ μεταφράσει τάδε.

τῶν κατὰ Μετὰ μισσημύραν μὲν ἢ μυσῶν πόλιν,

Ἡ ἀγχιάλος, ὅ τῶν ἀσάμων τῆς πόλιν.

Καὶ τοῖς ὀρεσμοῖς γῆς μακηδόνων ἐφίλιν.

Μακηδόνων ὀρεσμοῖς νῦν μοι γραπτόν.

Ὀρεισμός αὐτοῖς ἐν μόρων προσαρκτηίῳ,

Ἡ δαλματίς πλουρὰ τε, καὶ πλουρὰ πάλιν

Ἀνωτέρας γῆς μυσικῆς, θράκης μετὰ.

Ἡ δυσμικὴ θέσις ἢ, πόντος ἀδελφί,

ποταμὸν Ἐκ δαυδίας τῆς καὶ ἐπιδάμνῳ, μέχει † καλὸν δὲ,

Ἄλλη πάλιν ἄλλα ἢ μυσιᾶς πέρα.

ὁ πόντος. Τὸ καλὸν δὲ γραφὴν γὰρ συμπεφυρμένη,

μαῖος Καθ' ὅ σὺν αὐτῇ τῇ δὲ τῇ μεταφράσει.

Τῆς μυσιᾶς ἢ τῆς παραελληνοποτικῆς,

Μικρὰς λαχύσης μυσιᾶς ἡλυσίμῳ φέραν,

Ὡς πρὸς μέσσω ἢ πέραν, ἢ σὺν τῆς πόλιν,

Vsq; ad ipsa fluencia Danubij.

Ad Ciabrum Mysiæ habitant gentes,

Dardani autem ad Macedonum terram.

Singidunum uero Mysica est urbs,

Prope fluencia maximè Danubij.

Tricornium autem, ante fluxus Muschij,

Dorticumq; cum Viminacio.

Orrhea uero longè quidem à Danubio,

Vbi Endenis, & urbes alie multe.

Vlpianum uero, Arrhibanio cum,

Scopia atq; Naïsson, & Mysorum urbes.

Dardanorum gentis autem finium,

Hec interpretatus quidem, dixeram rursus.

Et nunc inferior Mysia mihi scribenda.

Ad uesperam quidem Ciabri riuus fluit.

Thraciæ autem pars est à meridie.

Tunc ex Ciabri atq; ad Aemi pedes,

Et pomico termino, Ermenum usq;.

Ab Arctico Danubius, ex Ciabrio,

Vsq; ad ipsam Axiopolim urbem,

A qua Danubius nomen in Istrum uertit,

Et usq; ad pontum ostiorum Danubiorum.

Rursus autem orientale Mysiæ latus

Terminatur quidem littorea fusione,

Quinq; ostijs, quæ Istrus in pontum fluit,

Post quam situs fuit Thraciæ momium.

Habitant autem inferè occasus Mysiæ,

Gemes Triballorum. Mysiæ insule due,

Effusionem ad ipsam pomicam site.

Achillis insula quidem alba, una:

Borysthenes autem, alia insula secunda.

Trans Danubium autem Gotthorum gens,

Et uero in interpretatione Thraciæ dixi.

Thraciæ dcinceps situs finiendus.

Mysia quidem inferior, septentrionalis.

Ab occasu autem superiori Mysiæ situs,

Macedonumq; partes, quæ ad Orbeli promontorium,

Vsq; ad finem momis dicti.

Post aliquos autem non multos dcinceps uersus,

Sunt in ipsa translatione hæc:

Post meridiem autem Mysorum urbs,

Anchialos, non ignotarum quædam urbs.

Etiā in terminis terræ Macedonum dixi.

Macedonum termini nunc mihi scribendi.

Terminus ipsis ex partibus septentrionalibus,

Dalmatumq; latus, & latus rursus

Superioris terræ Mysiæ, cum Thracia.

Occiduis autem situs, pontus Adriæ,

A Dyrthachio, Epidamnoq; usq; Calydnum.

Alia, alia autem rursus de Mysia

Claudius scribit sanè commixta,

Et ego cum ipso in hac translatione.

Mysiæ autem eius quæ est ad Hellepontum,

Paruæ sortitæ Mysiæ nomen fert.

Vclut ad mediam conincnem, Scepsis urbs,

916

920

930

940

950

960

καὶ ἡ ἱερὰ γόρυς ἢ οὐδ' αὐτὴ πόλις.

Φρύγιον ἢ τῆς γῆς, ὡς οἱ τρωαὶ πόλις,

τὸν ἰλιον γίνωσκε, πρὸς μέσῳ χθονα.

Τὴς δ' αὖ μεγίστης μυσίας πόλις μάθε.

Δαγῦτα πρῶτον, ἢ τ' ἀπὸ πολλῶν πόλις,

970 Ἐγγιστα πρὸς ροῦν ῥυνδακὴς τιθεμένη,

Εἴτα τραϊανὴ τις ἱαλυμονὴ πόλις,

Ἀλλύδα, καὶ προπενήσοις, ἢ τε πόρυγας.

Δῆμοι ἢ μυσῶν πρὸς μὲν ἀρκιῶν θέσιμ,

οσοὶ πόδας νείεσι τὴς ὀλυμπίας.

οἱ γε μὲν οὖν βρεῖται ἢ πρὸς ἀσπὸς πάλιν,

ὡς ἡ τραϊανὴ τυγχάνει πόλις, πόλις.

οἱ περγαδικαὶ μίται ἢ πρὸς μεσημβρίαν,

τῶν ὧν μεταξὺ μυσοεμμακεδόνες.

Τοιαῦτα φασὶ πολλὰ καὶ πεφυρμένα,

980 μυσοὺς ὅπου διακῶν μὲν ἀγχις τις λέγων,

Ἰστρὸν παρ' ὅχθας, καὶ δαυνοβείον ῥέον.

Ὅπν' ἢ φασίμ, οἷα τὰ τῆς γράφει.

τόποις δ' ὅν' ἄλλοις τὴν γράφην ἄλλως λέγει.

Καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὴ τὴς ἱάμβους συγγραφέα,

Κάμπτωρ, ἐλιδωρ, συγροφῶν ἐναντίας.

Ἡμεῖς ἱαλῶν μυσοὺς ἢ, τὴς ἔγγυς νόα.

Τοιαῦτα γράφας καὶ τοσαῦτα βιβλία,

καὶ ἢ μεταγράψαν, οἷς νόα τρόποις,

πρωτοσχιδῆ ἑῶνται ἢ, καὶ πεφυρμένα,

990 Συγκλητικοῖς ἐδόξα, καὶ ποίοις τότε,

τοῖς οὐδ' ὅλοις τελεῖσι, μήτοι βαρβαρίων,

Χέρων ἢ χοίρων, οἷς πρὸ ἐκείνων λόγοις.

Ἀνθ' ὧν πόλις αἰῶνας τῶν πόλισμάτων,

οἰκτρῶς σὲ διὰ καὶ τριπλᾶ κατασφόνω.

Δέδοικα γὰρ, δέδοικα, μὴ πως βαρβαροῖς

δοθῆς ἀλωτῇ, καὶ γένῃσι βαρβαροῖς.

Ὅσοις νικηθῇ σοὶ ἢ, καὶ χοῖρος τότε,

τὴς δ' ἐτίμας, ἢ ἱατοῖδα τῷ τρόπῳ.

ἐκ τῶν ἱάμβων τῶν ἐμῶν ἡλικίαις,

1000 τῆς ἱαλυμονὸς τε συγγραφῆς, μυσῶν γόνυ,

πόλις τε τῶν, καὶ λαλῶν πεφυρμένα.

ἐὰν τὸ λοιπὸν τὸν νῆον γεωγράφω,

Γνωσμάτω γὰρ ὅσα μὲν μυσῶν λέγει,

Δήμος, πόλις, ὅσον τε, ῥόνυμάτων χύσεις,

καὶ πανταχῇ ἢ τῷ τοιοῦτ' ἀντιγράφω.

λέγων γὰρ οὐ τι, μὲν βαρβαροῖς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ Ο ΓΑ-

λινὸς τοῖς χρόνοις τοῖς τῷ σωτῆρος ὀνόματι

οἰσιν. πολλῶν ἢ ἱατῶν ὅπως, ὅν' τοῖς χρόνοις αὐτῶν

νῆον τῷ ἱαλῶν. καὶ ἀπόδειξις τῆς, ἐκ τῶν θηριῶν

καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρομάχων, γραφόντων πρὸς

νόμῳ. τ. γ. β.

Ο Γαλινὸς ὁ ἱατῶν, ὅπως βοῶσι λόγοι,

Γαλινὸς μὲν ἀντὶ τῆς πείρας, τὴν πρὸς τρωῖαν.

ἐκ χρόνοις αὐτῶν ἢ ἡμεῖς ἱατῶν.

10 Ὑῖος δ' ἡ ἀρχιτέκτονος ἀνδρὸς, καὶ γεωμέτρως,

δοκῶν τὴν ἱαλῶν νῆον, λέγειν σαφῶς ἢ ἔχω.

Τὴς ἐκ τῶν μωμοσκόπων ἢ ἡμεῖς μὴ αἰτιάσθω,

Ο τῆς γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ, αὐτὸν βιβλίῳ γράφω,

Et sacra Germe autem cum ipsa urbs.

Phrygiarum autem terrae, quorum est Troas urbs,

Ilium scito, ad mediam terram.

Rursus autem maxime Mysiae urbes discet,

Daguta primum, quae Apollinis urbs,

Proximè ad fluvium Rhyndaci posita.

Dein Traiani uocata ciuitas,

Allyda, et Prepenesius, quae et Pergamus.

Populi autem Myriorum autem Arctium quidem situm,

Quot quot pedes habitam Olympios:

Grimenothuritis uerò ad occasus rursus,

In quibus Traiani est urbs, urbs.

Pentademitæ uerò ad meridiem,

Quos inter Mysioenemacedones.

Talia inquit septennumero commixta,

Mysos alicubi Dacis finitimos dicens,

Istri ad ripas, atq; Danubij riuos:

Alicubi autem, qualia quae hic scribit.

Locis in alijs scripturae aliter dicit,

Et ego cum ipso iambos conuerto.

Flectens, inuoluens, ut conuertam ex aduerso.

Nos autem uocare Mysos, Vngaros cogita.

Tales cum scripsisset, et tot libros,

Quamuis non transcripserunt quibus nosti modis,

Informes tamen positi sunt, atq; commixti.

Senatorijs autem usus sum, et qualibus tunc,

Et qui in orationibus sunt absoluti, nequaquam barbarorum:

Prior autem suis, quibus iudicantur orationibus.

Pro quibus urbs regina oppidorum,

Flebiliter te bisariam atq; trifariam lugeo.

Timeo enim, timeo, ne forte barbaris

Tradaris captiua, et euadas barbara:

Asinus autem depascat te, et porcus tunc,

Quos honorasti, nescio quo modo.

Ex iambis meis audiisti,

Et Claudij historia, Myriorum genera,

Urbesq; horum, quamuis loquatur permixtim.

Relinque deinceps nouum Geographum.

Notas enim minime Myriorum dicit,

Populos, urbes, montesq; flumenum riuos:

Et ubiq; hoc autem facit describens.

Dicens enim unum quodpiam, nullia pertransit.

DE EO, QUO'D NON FVERIT GA-

lenus temporibus, quibus Seruator hominē induit:

multo autem inferior, temporibus Antonini Pij.

et demonstratio huius ex Theriacis car-

minibus Andromachi, scriptis ad

Neronem. 397.

Alenus medicus, quem celebrant rumores,

Patriā forte adeptus est Pergamū, quae est ad Troiā,

Temporibus Antonini autem floruit Caracalae.

Filius autem erat architectonis uiri, atq; Geometrae,

Arbitror nomine Niconis, dicere plane non possum.

Aliquis uerò calumniatorum nos ne incuset:

Tzetzes enim non deus, sine libris scribens,

καὶ

Et

Καὶ τότε καὶ πεισθηδὸν κατ' ἀσφαλὲν εἰς τὰχος,
ὡς μηδὲ κλύσιρ παρὰ τὸν τόπον, σιγῇ μὲν, ἡσυχίᾳ.

Γατρὸς μὲν ἀρχιτέκτονος τινὸς, καὶ γεωμέτρως,
Γαῖς δὲ ὁ γαλλὸς διδάσκαλος ἢ τὸν
Ὁ πῶς δὲ ἰατρὸς, εἰς ἰατρῶν τὴν τέχνην.

Ἐχας τὸν χρόνον γαλλὸς, σαφῶς κεραιδωμένος.

Εἰ θέλεις ἐξελέγχειν ἢ τὸς ἐκ γαστρὸς λυγρῆς,

Καὶ λέγοντας ἰσόχρονον εἶναι χρεῖς τοῖς χρόνους,

Ἐξ ἀνδρομάχης τῶν ἐπὶ τῶν, τῶν εἰς θνητὴν δὲ,

Ἐλεγε τὸν ἀνδρῶν, δεινὸν φιλανθρωπῶν.

Τὴν ἀνδρομάχην ἐπὶ γὰρ ὁ γαλλὸς προσέειπε,

ὡς παλαιότερον εἶναι τὸν χρόνον τῶν ἀνδρομάχης.

Ἐν χρόνους ἢ τὸν χρόνον ἀνδρομάχης ὑπάρχον,

τὸν χρόνον, οἷς χρόνους ἢ τὸν χρόνον ὡς τὸν χρόνον.

ἢ ἐμάρτυρ - Τὴν ἐπὶ ἢ σαφῶς τὸν χρόνον παραστήσει.

ἢ ἐμάρτυρ - Εὐμὲν ἢ ταῦτα λέγοντες, καὶ ἀκούει, καὶ μάθει.

» Κλῆθι πολυβρονίᾳ βραχὺν δυνάμει ἀντιδότην,

» Καὶ σερπενταίνῃ δυνάμει ἐλσὺν βρομῆς.

» Κλῆθι νέρων, ἰλαρὸν μὲν ἐπὶ κλέσει γαλλῶν.

Ἐγὼ δὲ, ὡς ὁ ἀνδρομάχης δὲ νέρωνος οὐ χρόνους,

Ὁ νέρων ἢ λατρεῖς χρεῖς τῆς παρὰ τῆς.

Τὸ νέρωνος ἢ ὑσφορὸν τὸν γαλλῶν ἐγνώκει,

Ἐκ τῆς μεμνηδὲς τῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶν ἀνδρομάχης,

ὡς παλαιότερον εἶναι τὸν χρόνον τὸν λατρεῖς.

ΟΤΙ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

ἰφθρῆς καὶ ἀπόδειξις τῆς τζέτζα, ὅτι καὶ

πρὸ παλαμήδους καὶ ἰάδμου ἦσαν ἐλ

λυσὶ γράμματα. τζη.

ΚΑΤὰ τὸν ὑποφύρῳ καὶ θυλλῶν τοῖς πᾶσι,
Τὸν παλαμήδην ἰφθρῆν τὰ γράμματα εἰρήναι.

Λέγουσι γὰρ οἱ σύμπαυτες, σύρειν τὸν παλαμήδην,

Ὅν τὰ εἰσοιτέος ἀρα γράμματα καὶ στοιχεῖα,

Μόνα δὲ ἐκ πάντων διηγεῖται ἀπὸ τῶν γνοῖναι μόνος,

Ἐν τῷ ἐπὶ μετὰ λατρεῖς ποίας τὰς κλέσεις ἔχει.

Καὶ τίνες τὸν σύρειν καὶ δὲ σαφῶς λεπτέρως,

Φασι μὲν τὰ ἐκκαίδια σύρειν τὸν παλαμήδην

Τῶν ἢ λατρεῖς τῶν τριῶν, τῶν ἢ τῶν, καὶ χιδῶν.

Κάδμου φασι ἰφθρῆν, τὸν ἀπὸ τῆς μιλήτης,

Ὅν τὸν ἐκ τῶν φοῖνικα τὸν ἰάδμου, τὸν οὐ θήβαις.

Τριῶν διπλῶν ἢ σύρειν, τῶν ἢ τῶν, καὶ χιδῶν,

Ἐπὶ χρεῖς εἰρήναι τὸν ἐκ τῆς συρακῶν.

Τὸ ἢ τῶν καὶ τῶν ἢ τῶν δύο μακρῶν λέγω,

Τὸν οἰμωγῶν λέγουσι ἰφθρῆν ἢ ὑπάρχειν.

Ἐἴτε τὸν τῶν ἀμώγης ἢ τὸν ἀμώγης ἐκείνου,

Ἐἴτε τὸν λεωπρέπης τὸν ἀμώγης γινώσκω.

Ὁσπὸρ δὲ καὶ ἰφθρῆν ἐκείνου οἰμωγῶν

Πολλὸς οὐ βίβειν μὲν, ἢ οὐκ οὐκ οἰμωγῶν.

Οὗτω μὲν τὰ ἐκκαίδια γράμματα καὶ στοιχεῖα,

Τίνες φασι ἰφθρῆν αὐτὸς ὁ παλαμήδης.

Τὰ ἢ ὅπως ἐπὶ λατρεῖς, οἱ τρεῖς ἢς προεργῆναι,

Ὁ κάδμος, καὶ ἐπὶ χαρμῶν, μετὰ τῶν οἰμωγῶν.

Τὰ ἢ εἰσοιτέος ἀρα γράμματα καὶ στοιχεῖα,

Ὁμῶς συλλυμμένως τε, καὶ ἐν σῶμα φανόντα,

Ἐὰρ σκαίους σύρειν πρῶτος ἀναγνωδῶναι,

Διὰ γραμματικῶν τινὸς τὴν ἰατρῶν ἰατρῶν,

Τῶν

Et aliquando commentatur, ut fulgur, celeriter,
Vt neq; nomen intermittat, locum, punctum, apicem.

Patris quidem architectonis cuiusdam, et Geometre,

Filius erat Galenus, preceptor autem huius

Pelops erat medicus, ad medicorum artem.

Habes tempus Galeni clare expressum.

Si uoles autem redarguere eos qui ex uentre nugantur, το

Et dicemus æquæum esse Christi temporibus,

Ex Andromachi carminibus, quæ sunt in Theriacem.

Argue hos exactè, ostendeq; delirantes.

Andromachi enim carmina Galenus affert,

Velut antiquioris se existens Andromachi.

Temporibus autem Neronis Andromachus fuit,

Quibus temporibus Neronis Petrus et Paulus.

Carmina uerò apertius tempus exhibebunt.

Me autem illa dicentem nunc audi, atq; disc:

Audi preciosi forte robur antidoti,

Cesar, intrepide dator libertatis,

Audi Neron, hilarem ipsam includunt tranquillitatem.

Imexististi, ut Andromachus fuit temporibus Neronis.

Nero autem posterior Christi aduentu.

Nerone rursus posteriorem Galenum cognouisti,

Eo quod reminiscatur carminum Andromachi,

Velut antiquioris se, demceps quod reliquum, nosti.

QUOD LITERAS PALAMEDES

inuenerit, et demonstratio Tzetze, quod

ante Palamedem atq; Cadmum erant

Græcis literæ. 398.

Vtæ uulgatum atq; iactatum omnibus,

Palamedem inuenisse literas dixeram.

Dicunt enim uniuersi, inuenisse Palamedem,

Non uiginti quatuor literas atq; elementa,

Solas autè ex omnibus decē et sex, quas noueris solus,

Dum dixero ego reliquas, quæ nomina habeant,

Et qui harum inuentores, et sanè aperte dicendum.

Alunt quidem, sexdecim inuenisse Palamedem.

Aspiratarum autem trium, theta, phi, et chi.

Cadmum dicunt inuentorem, qui erat ex Mileto,

Non ex Tyro Phœnicem Cadmum Thebanum.

Trium autem duplicarum inuentorem, zeta, xi, et psi,

Epicharmum dixerunt illum Syracusanum.

Eta rursus et omega, duarum longarum uidelicet,

Simonidem dicunt inuentorem esse,

Sive Amorgi filium, Samium illum:

Sive filium Leoprepis, Cœum, nescio.

Vt arbitror autem, ignorarunt illi Simonidas

Multos in uita fuisse quidem, non unum Simonidem.

Sic quidem sexdecim literas atq; elementa,

Vt quidam aiunt, inuenit ipse Palamedes.

Ὅσο autem reliquas, tres quos dixi,

Cadmus, atq; Epicharmus, cum Simonide.

Viginti quatuor autem literas atq; elementa,

Simul collectim atq; unum corpus apparentes,

Apud Samios inueni primus lectas fuisse,

Per grammaticum quendam nomine Callistratum,

Commen-

- τῶν συγγραμμάτων πρῶτον μὲν ἔχοντων ἐξ αὐτῆς καὶ δέκα,
 ἑπτα σὺν αὐτῇ δέκα τὰ σύμπαρτα στοιχεῖα,
 καὶ ἑβδόμη μὲν αὐτῶν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.
 Οὕτω γραμμάτων σύστημα οὐ μὲν τῷ παλαιμῶδε,
 οἱ δ' ἀχλὺς φοῖνικι πασθασαγῶν ἐκείνῳ,
 70 ἄλλοι δ' ἄλλοις προσέπυσιν, οἱ πλείους ἢ τῷ ἱάδμῳ,
 Ἀρχαῖον τὸν τῶν λοιπῶν, ὡς περ φασὶ τελοῦντι.
 Διπλοῦς ἡ γὰρ ἡμᾶς ἀνὰ τοῖς λόγοις πεπασμένος,
 ὡς οὐ μὲν αἰὲς ἀλλὰ καὶ πρὸ γράμμασι καὶ λόγοις,
 ὅπως παλαιῶς ὡς παλαιῶς αὐτοῖς καὶ τεχνουργοῖς,
 οὐδέ τις ἐξ ὁρῶντων τῶν τρεῖς ἡμέρας ὄρσυναι,
 ἔνθα περ ἢ ἀλλοθι ἐν χεῖρσι ἀνέστηκα.
 Ἄλλ', οἱ ὄρσυναι τρεῖς ἡμέρας, τέταρτον δὲ λατῶν,
 ὡς περ παλαιμῶδε μὲν τὰ γράμματα ἐφύοντο,
 οὔτε οἱ φοῖνικι περ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ δ' αὐτὸς ἱάδμος.
 80 Πρὸ παλαιμῶδε ὁμοῖος καὶ φοῖνικος γὰρ λέγειν
 Πρὶ τῷ προῖτι τοιαυτὴ διαβελλορόφοντι.
 85 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλλαν, σφάσσει γὰρ τόγχι θυμῷ.
 90 Γέμπε δὲ μιν λυκίῳ αἵματι, πῶς δ' ὅγε σέματα λυγρὰ.
 95 Γράψας οὐ πῶς αἶματι στήθεσσι, θυμοφῶρα πολλὰ.
 100 Δείξει δ' ἱκνῶσιν ὡς πρὸ ὄφρ' ὄφρ' ἀπὸ πύλοιο.
 Ἐγὼ δὲ ἰδὼν τὰ γράμματα ὅτ' αὖτε παλαιμῶδε,
 καὶ πρὸ αὐτῶν ὁ φοῖνικος, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ὁμῶν,
 τῶν ἑλλένων τε αὐτῶν πολέμῳ καὶ τῶν τρώων.
 Ἐκ τῶν βελλορόφοντα γὰρ ἱκνῶσιν ἐξέφυ,
 90 Ἐξ ἱκνῶσιν γλαῦκος ἢ οὐδὲ μὲν φίλος.
 Οὕτω ψυδαῖς ἱκνῶσιν, οἱ λέγουσι γραμμάτων
 τὸν παλαιμῶδε ἀντιπῶν, καὶ φοῖνικα ὡς αὐτῶν.
 καὶ τὸς τὸν ἱάδμῳ λέγουσιν ἐφύοντι γραμμάτων,
 αὐτῶν πῶς δέξω μιν ὄντας τῶν ψυδαῖς.
 Γράμματα δὲ οἱ λέγουσι ἐφύοντι τὸν ἱάδμῳ,
 αὐτῶν πῶς ψυδαῖς, ὡς περ ὅ τ' ἐφύοντες λέγει,
 ὁ αὐτῶν, ὁ αὐτῶν, ὁ αὐτῶν ὡς λόγους,
 ὁ ἑλλένων μὲν αὐτῶν ἀντιπῶν, καὶ τῶν ἀλλοθιόντων,
 100 καὶ πρὸ ἐπὶ τῶν ἐπὶ γλαῦκος τῶν ἐξακισχιλίων,
 καὶ τῶν ἐξακισχιλίων ἢ καὶ τῶν πῶς ἀντιπῶν.
 τῶν ἱάδμῳ τῶν ὡς περ, ὡς περ φασὶ ὅ τ' ἐφύοντες,
 Γράμματα ἐκ τῶν φοῖνικος μὲν ἑλλένων, πρὸς ἑλλένων,
 καὶ πρὸς τῶν ἀντιπῶν ἢ τῶν ἀλλοθιόντων,
 οὗτος ἐφύον ὁ χρῶσιν ἀντιπῶν ἐκ χρῶσιν,
 ἑλλένων αὐτῶν χρῶσιν, καὶ γλαῦκος ἢ ἑλλένων.
 καὶ χρῶσιν ὁμοῖος ἡμῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων,
 φοῖνικων γλαῦκος τῶν χρῶσιν τότε ἀντιπῶν ἱάδμῳ,
 μεταφράσει δὲ ὡς περ οἱ γλαῦκος τῶν ἑλλένων.
 110 καὶ ὡς περ ἱκνῶσιν, ὡς περ καὶ πρὸ ἱάδμῳ,
 χρῶσιν τε καὶ τὰ γράμματα, αὐτῶν δὲ καὶ ἑλλένων,
 ὡς δέξω πάντως ὡς χρῶσιν, ὡς περ ὡς περ ἱκνῶσιν,
 καὶ δὲ ἀντιπῶν χρῶσιν, τῶν ἱάδμῳ ἀντιπῶν.
 115 φράξω δὲ τῶν μῦθον ἀντιπῶν ἡμῶν ἱάδμῳ,
 120 ἡ δὲ ἐφύοντος προῖτι ἡμῶν πῶς δὲ δὲ,
 125 ἐνθάδε ἔχων δίδωμι καὶ αἰγανίῳ μετὰ χρῶσιν,
 καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῶν χρῶσιν, ὡς περ μὲν τῶν χρῶσιν,
 καὶ ὡς ἀλλοθι ὡς περ τῶν χρῶσιν, ὡς περ χρῶσιν,
 ἐκ ἀπὸ σφῶν οἱ δὲ μὲν λέγειν, ὡς περ παλαιμῶδε.

ΓΑΥΤΑ

Commentarijs primum quidem habebimus sexdecim,
 Deinde decem et novem universa elementa,
 Et deinceps usque ad ipsas vigintiquatuor.

Sic literarum inuentionem aliqui quidem Palamedii,
 Alij autem Achillis Phoenici pædago illi,
 Alij autem alij aptant, plures autem Cadmo,
 Antiquiori ceteris quos dicunt existemi.
 Quorum et ego, erravi, rationibus persuasus,
 Sicut in mille alijs et rebus et sermonibus:
 Vbi persuasus tanquam ab antiquis ipsis et artium scriptoribus.
 Neque omnino peruestigavi Tzetzeis scrutationibus,
 In quibus veritas ex chao recurrit.

Sed in scrutationibus Tzetzeis hoc nunc ostendendum,
 Quod neque Palamedes quidem literas inuenit,
 Neque Phœnix ante ipsum, sed neque ipse Cadmus.
 Ante Palamedem enim Homerus, et Phœnicem dicit,
 De Præto talia per Bellerophonem:
 Occidere quidem uitabat, colebat enim hoc animo:
 Mittit autem ipsum in Lyciam, deditque ille signa dura,
 Cum scripsisset in tabula phœcata, perniciose multa:
 Ostendete autem iubebat suo socero, ut periret.

Agnovisti ecce literas existentes ante Palamedem,
 Et ante ipsum Phœnicem, ex carminibus Homeri,
 Antequam Græcorum ipsorum bellum, et ipsos Troianos.
 Ex Bellerophone enim Hippolochus natus est,
 Ex Hippolochō uero Glaucus Diomedis amicum.
 Sic falsos ostendimus, qui dicunt literarum
 Palamedem inuentorem, et Phœnicem similiter.

Et qui Cadmum dicunt inuentorem literarum,
 Audi nunc quomodo ostendemus mendaces.
 Literarum quotquot dicitis inuentorem Cadmum,
 Audite quomodo mētiāmini, quæadmodum Tzetzes dicit,
 Rudis ille, indoctus, pauper in disceptationibus,
 Arguere nequaquam ualens homines,
 Mentientes omnes, etiam uera cum dicunt,
 Etiam si ante annos fuerint sex mille,
 Et sexcentos, et his ulterius.
 Cadmo huic, de quo dicitis, iste Tzetzes inquit,
 Primum ex Phœnicia quidem uenienti in Græciam,
 Et de Europa autem sorore oraculum consulenti,
 Hoc redditum est oraculum, Delphorum ex æde,
 Græcis sententijs, et lingua Græca:

Quamquam donans uobis et hoc permittam,
 Phœnicum lingua oraculum tunc redditum Cadmo,
 Translatum deinde autem in linguam Græcam,
 Et sic rursus meminimi, erant enim et ante Cadmum
 Oracula, et literæ: si uero etiam Græcorum,
 Ut ostēdet omnino oraculū, quantum estis mihi mēdaces?
 Et sanè audite oraculum, Cadmo redditum:
 Dic sanè sermonem Agenoris fili Cadmæ,
 Auroram excitus prælinquens uade Pythonem diuam,
 Ibi autem habens splendentem lanceam in manibus:
 Et cetera oraculi, quæ discere quis uolens,
 Et quæcumque alia uolet quis scire,
 Si ex pectore sciamus dicere, aperte tenet.

Eff

Omnia

Γαββα ἢ καὶ ἄλλοι φέροντες ἀνέμοισι τῇ χαρτῇ.
 Τέως ψευδῆς ἐδέξαμεν πάντας λαμπροῖς σημασίαις.
 Ὅσοι γραμμάτων ἀρετὰς λέγουσι πεφουκότες.
 Τὸν παλαιὸν Πηνελόπειαν, καὶ Λαέρτιον, καὶ τοὺς ἄλλους.
 Οἷς περὶ κατὰ πειθόμενος, ἐλέγχευ, ὡς ἐκείνοι.
 Ὡς καὶ οὐ ἄλλοις ἀπατιρ, αὐτὸς δὲ ἐξήτακται.
 Ἐν ἀλλοῖς τοῖς λογισμοῖς, καὶ τῇ ζήτησιν τῷ τρόπῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΙΑΥΤΩΝ, ὧν ΦΗΣΙ

μέτρω ὁ ἀστρολόγος, ὁ παῖς αὐτῶν.
 νῆξος. τ. 4 θ.

Ὁ Μέτρω ἀθηναῖος ἦν, ὃς τῇ Πανσανίῳ,
 ἡν οὐ Ὀλυμπιάδῃ ἢ ὀλυμπιαδὶ ἐδόμην.
 Αἰετος ἀστρολόγος ἢ τῶν ὑπὲρ τῆς πάντας,
 Γαίτῳ πρώτος, ὡς λέγουσι, τῶν ἄλλων ἀστρολόγων.
 Γαίτῳ ἀπαύτῳ ἐγράψεν, ὡς ψυδονταὶ καὶ αὐτὰ,
 Τῶν ἀντικειμένων ἐκείνης, καὶ ἄλλων.
 Ὅτι καὶ αὐτὰ ἢ φασὶ τῶν λόγων ἐννοεῖν.
 Λέγουσι ταῦτα πρῶτον τῶν ἀντικειμένων ἄλλων.
 Τῶν ἐλεγεμῶν νῦν ἀπὸ, ὅτε φασὶ τῶν φάσει,
 Ἐλέγχων τὸν ὡς ψυδὸν γράψαι τῶν ὀλίγων.
 Λέγει γὰρ πρῶτον ἀτλαντα γράψαι ἀστρολόγον,
 Ἐμμεναι τῶν ὀλίγων, τῶν ὡς, διονύσιον,
 Ὅποτε ἡν καὶ ἡρακλῆς αὐτοῦ πρῶτος τῶν γόνων,
 Ὡς φασὶ τῶν ἀτλαντος ἀστρον ἐσχεῖν τεχνίτην.
 Εὐφροῦ, τὸν παλαιὸν τῶν ἀτλαντος ἐπείνο.
 Ὁ ἀτλαντὶ παρ' ἑλλασιν, ὁ λίβυς ἀστρολόγος,
 Ἀφ' ὃ ὁ ἑλλὰς ἡρακλῆς παρέλαβε τὴν τέχνην,
 Οὐκ ἦσαν παλαιότεροι τῷ μέτῳ εἰς χρόνον.
 Οὐκ ἐγράψαν καὶ οἱ ἢ περὶ ἀστρολογίας.
 Καὶ συγχωρήσωμεν αὐτοῖς μὴ γράψαι περὶ τῶν
 Ὀρφῶν ὁ μέγας, σύγχρονος ὑπάρχων ἡρακλῆι,
 Γράψας ἐφημερίδας τε, καὶ δωδεκατηρίδας,
 Καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐλέγχει τὸν ψύδας.
 Καὶ τῶν ἐφημερίδων μὲν ὀρφῆος ἀρχῇ, τὸ δὲ
 Γαίτῳ ἐδάς, μισαῖς θεοφράστῃ, εἰ δὲ οὐκ αὐτῷ.
 Θυμὸς, ἐπὶ νῦν μὲν κατὰ μῆραν αἰεταῖς,
 Ρεῖα τοῖς ἐξ ὀρέων, οὐ δὲ φασὶ βάλλει σῆτιν,
 Τῶν δὲ περὶ τῶν ἡν κατὰρχῇ, τοιαύτης.
 Δοῦρον νῦν, κατὰ μοι παλαιὰς ἀκούας τε πετάσας,
 Κέκλυθι τάξιμ' ἀπασαν ὅλην τεκμήριον δαίμων.
 Ἐκ τε μὲν νυκτὸς, ἢ δὲ ἐξ ὧν ἡμῶς αὐτῶν.
 Εὐ καὶ τὸν ὀρφῆον ἢ, εἰ θέλῃσι ἐκείνοι.
 Ὁ δὲ μὲν ὁ πρῶτος ἦν ἡν οὐ ἀστρολόγοις.
 Οὐκ οὐ μὲν ὡς ἐγράψεν τόποις, περὶ τοῦτων,
 Λέγων κατ' ἐπος τὰ ρητὰ, ἢ νῦν αὐτὸς οὐδέ ποτε.
 Ἐμμεν γὰρ ἐπὶ τῶν, οὐ δὲ ἡρακλῆος, οὐ δὲ Πανσανίῳ.

Τζοχάσι
 ὅτι τὰ τέσσαρα πάντα τὰ τ' ἡρακλῆος ἐστὶν αὐτῷ.
 Πανσιάνδης δ', ὡς φασὶ, τότε δὲ οὐκ αὐτῷ.
 Ησιόδοτος ὁ πρῶτος κατὰ τινὰς ἀμφοτέρους.
 Κατὰ τινὰς δὲ ὡς φασὶ, ὡς φασὶ, κατὰ τινὰς ἀμφοτέρους.
 Κατὰ ἡμῶς τὸν τῇ ζήτησιν ἢ, τῇ ζήτησιν ἢ, τῇ ζήτησιν ἢ.
 Ὀλίγον ὡς φασὶ, ὡς φασὶ, ὡς φασὶ, ὡς φασὶ.
 Οὐ γὰρ βίβλον ἀστρον, ὡς φασὶ, ἀρχῇ ἢ ὡς φασὶ.
 Οὐ μέν τῷ βίβλῳ ἢ τῇ ἐπὶ κέντρῳ αὐτῶν.
 Φαιτύλῃ, ὡς φασὶ, ὡς φασὶ, ὡς φασὶ.

Omnia autem nunc non scribimus, parentes charte, 120
 Interca mendaces ostēdimus quidē omnes, clavis notis,
 Quotquot literarum inuenciores dicunt fuisse,
 Palamedem, Phœnicem, Cadmum, atq; tales,
 Quibus amē et ego persuasus, nugabar sicut illi:
 Sicut et in alijs omnibus, si quidem non exquisissem
 Apertis ratiocinationibus, et Tzetze modo.

DE ANNIS QVOS DICIT ME

ton astrologus, Pausanias
 lius. 399.

Meton Atheniensis erat filius Pansanice,
 Erat in Olympiade autem octuagesima septima.
 Præstantissimus autē astrologus existens super omnes,
 Omnium primus ut dicunt ceterorum astrologorum, 130
 De omnibus scripsit, ut meminiunt et hic,
 Nouemq; deceteridas, sanq; et alia.
 Quoniam uerō et hic dicunt sermōnes falsos;
 Dicentes hæc primum inuenisse ex alijs,
 Argumenta nunc audi que Tzetzes adducit,
 Arguens hos ut falso scribentes in non paucis.
 Dicit enim, primum Atlantem fuisse astrologum,
 Temporibus Osiridis, Noë, Dionysij,
 Quando erat et Hercules Aegyptius genēs,
 Qui ab Atlante astrorum habuit artem. 140
 Sino, inquit, antiquum Atlante illum,
 Atlas qui apud Græcos, Libys astrologus,
 A quo Græcus Hercules accepit artem,
 Non erant antiquiores Metone tempore?
 Non scripserunt et isti autem de astrologia?
 Etiam permittamus, ipsos non scripsisse de his:
 Orpheus magnus, contemporaneus existens Herculi,
 Cum scripserit Ephemeridasq; et Dodeceteridas,
 Et de alijs diligenter, arguit hos mendaces.
 Et Ephemeridarum quidem Orphei principium hoc: 150
 Omnia doctus es Musæe diuine, si autem te iubet
 Animus, cognomina luna iuxta fatum canere,
 Facile tibi exponam, tu autem in mensibus pone tuis.
 Dodeceteridarum autem initium tale:
 Huc nunc aures mihi, purosq; auditus explicans,
 Audi ordinem omnem, quem cogitauit Deus, 160
 Ex una nocte, siue ex uno die similiter.

Missum facio et Orpheum autem, si uolunt illi:
 Homerus sapientissimus non erat ex astrologis?
 Non in mille scripsit locis de talibus. 160
 Dicens ad uerbum dicta, que nunc ipse ponam,
 Terram quidem fabricauit, cælum autem et mare,
 Et astra autem omnia, quibus cælum coronatum est,
 Pleiadasq; Hyadasq; et robur Orionis.
 Hesiodus prior, secundum aliquos, Homero,
 Iuxta alios coetaneus, posterior secundum alios,
 Iuxta nos Tzetzem uerō, Tzochasq; meū unus,
 Paulum hystericum, annis quadringenis,
 Non scribit librum astricum: cuius principium nescio,
 In medio libri autem uerba ponuntur hæc: 170
 Phesyla atq; Caronis, beneq; coronata Cleia,
 Phæog;

- 180 Φαίβη ἡμδρόεσσα, καὶ σὺ δώρων τανύπιπλοι,
 Νύμφαι, αἷς ὑάδας ἱαλέεσσι φύλ' ἀνθρώπων.
 Καὶ οὐ τῇ βίβλῳ ἡμδρῶν ἀστρολογία ἦ, πόσα:
 Γῶς οὖν πρὸ τῶν περ σῦνθε μέτῳ ἀστρολογίαν,
 Τῷ παλαιῷ μὲν Ἀτλαντοῦ πρὸ Ἀτλαντοῦ ὑσδρῶς,
 ἔξετε καὶ τις ἀρὰ νοῖα γοναῖς τελευτῶτος πρώτα.
 Ατλαντοῦ τῷ προτέρῳ ἢ πρώτῃ πρὸς ἡρακλῆα
 Ολας τρεῖσι ταῖς γοναῖς, ὥπρ' ἰσσοὶ τῶτον.
 180 Εἴτε καὶ ὡς διδάσκαλον εἰσφράσσιν ἐκείνῃ.
 Καὶ ὁ ὄρφνης ἰσόχροτος τῷ ἡρακλῆϊ ὑπῆρχε,
 Πρὸ χρόνων ὅτε ἐκείνῳ τῷ τρωϊκῷ πολέμῳ.
 Ὡς ἢ ὄρφνης οὐ λυθίκοις πορὶ αὐτῷ μοι λέγει,
 † Ελόντι τὶ βραχὺτόρον ὑσδρῶν εἶναι λέγει,
 Τότε μὲν ἢ γοναῖς ὁμηροῦ ὑπερβεί.
 Οὐκ ἂν διονυσίου ἀνδρῶν τὸν ἡνελόγραφον,
 Ἐπὶ τῶν δύο στρατῶν λεγόμενος ὑπάρχων,
 Θηβαῖκός, ἐλλύων τε, τῆς διὰ τὴν ἡλίου.
 Διόδωρος τε σὺν τρωϊκῇ λέγει διονυσίῳ,
 190 Καὶ ἑτέροι μύθοι ἢ οἷς εἶπε καὶ τρεῖς ἦν,
 Ἔως ὄρφνης ἦν πορὶ αὐτῷ λαλῶντος,
 Ὡς εἴ τι βραχὺτόρος πολέμῳ τῷ τρωϊκῷ.
 Ο δ' ἀπολλόδωρος φησὶ τὸν ὁμηρον ὑπάρχων
 Μετ' ἐπὶ ὄλῳ ἡνελόγραφῳ πολέμῳ τῷ τρωϊκῷ,
 Ὅποτε καὶ ἡ ἡρακλῆος ἡνελόγραφῳ ὑπάρχων.
 Εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα ἢ τὴν πρώτῃ ἐκ ἡρακλῆος,
 Ὅτῳ καὶ τριακόντα καὶ ἑκοσι τὰ ἔτη.
 Κατὰ τὴν οὐδενὴν τὴν ἢ τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων,
 Ἡσίδοι φανόμενος ἀνδρῶν οὐ τῷ βίῳ,
 200 Ἐβδόμηνοτατέος ἀρα σὺν τοῖς τριακονταίῳ
 Ἐπὶ ὁμῆρῳ ὑσδρῶν, αἰσὺν μὲν ὡς γέ δύο.
 Ὅμῆρ' ὅσον ὑσδρῶν. αὐτὸν ὁμηρον ἢ λέγει,
 Ἐπὶ τῶν δύο στρατῶν, θηβαῖκός καὶ τρωϊκός,
 Λέγει δ' αὐτὸν ἰσόχροτον ἡρακλῆος ἡνελόγραφῳ.
 Ἀντὶ ταῖς δύο ταύταις μοι τὸν ὁμηρον ἰσώσκει,
 Καὶ ἐκείνῳ ποντήνοισι πλείονα ἔχει ἔτη,
 Καὶ ἐπὶ ὑποβίβατον ἡσίοδον ἐς πλείον.
 Ἡσίοδον ἀνδρῶν ἢ ἰσόχροτον ὁμῆρῳ,
 ἢ τὸν φωνεῖα ὁμηρον τῷ σὺν φρονὸς μοι νόε,
 210 Εἴτε καὶ τὸν βυζάντιον ἢ τὸν τῷ ἀνδρομάχῃ,
 Τῷ ἀνδρομάχῃ καὶ μυρῆς τῶν ποικίλῳ τὸν παῖδα,
 Τόσδον μὲν ἡσίοδος ὑσδρῶν ὡς ὁμῆρῳ,
 Τῷ μέτῳ ἢ πρὸ τῶν οὐρανίων ἡνελόγραφῳ.
 Τριακονταίῳ δεκάτῳ σὺν γέ μὲν ὡς ὅτῳ.
 Γῶς οὖν ἀπαιτῶν ὑσδρῶν τῶν περ τελευτῶν ὁ μέτῳ,
 Λέγει μὲν πρώτος συγγραφεὺς ἀστρονομίας γράφει,
 Ἀνδρῶν ὅσοι λέγει τοιαῦτα πορὶ τῶν.
 Λέγει τοιαῦτα ἢ τῶν αὐτῶν τῶν ἀστρολόγων,
 Ὁρσποκῆσας ἀνελόγους, ἡρακλῆος τῷ ἀστέρας,
 220 Πορὶ τῆς ὡς μὲν εἶρη τοιαῦτα σὺν τελευτῶν.
 Βραχὺς τῷ μακροχρόνῳ μὲν χρόνος ἐστὶν ἀνθρώπων,
 Εἰς τὸ ἐπεξεργασθῆναι μοι αὐτὸν μὲν βελόσω,
 Ἐν μυριάσι τῶν ἐτῶν πόσας σὺν τελευτῶν.
 Οὗτος ὁ ὡς μὲν ὁ τῶν περ τῶν ὡς μὲν ὁ ὡς μὲν.
 † Γὰρ τῶν οὐ τελευτῶν ἢ ὅταν ἐπὶ ταῖς πλανήτων
 Πρὸς τὸν ὑσδρῶν ἐλθῶν οἶκον, ὁ μὲν τῷ ἡνελόγραφῳ.
 Οὕτως

Phæoq; mansueta, et Eudore lati pepit,
 Nymphæ quas Hyadas vocant familie hominum.
 Et in libro Dierum de stellis quantum differit?
 Quomodo igitur amē hos inuenit Meten astrologiam?
 Veteri quidem Atlanti, amē Atlanti posteriorē,
 Sex et quadraginta generationibus existēte primo.
 Atlanti autem priore primo, ad Herculem,
 Sinegri tribus generationibus, cui equant hunc,
 Hinc etiam tanquam præceptorem inducunt illius,

Et Orpheus coetaneus Herculi fuit,
 Annis cum essent centum ante Troianum bellum.
 Ut autem Orpheus in lib. de lapidibus de seipso dicit,
 Heleno paulo posteriorem se esse ait:
 Illo autem una generatione Heronius posterior est.
 Qui secundum Dionysium, uirum cyclographum,
 In duabus expeditionibus dictus est fuisse,
 In Thebana, Græcāq; quæ propter Helinam.
 Diodorusq; concurrentia dicit cum Dionysio,
 Et alij uerò innumeri, quos secutus est et Tzetzes,
 Donec Orpheum audiuit de se loquentem,
 Quod sit paulo posterior bello Troianorum.

Apollodorus autem inquit Homerum fuisse
 Annis octuaginta post bellum Troianorum:
 Quando et reditus Heraclidarum fuit.
 In Olympiada uerò primam à reditu
 Octo et trecenti et uiginti anni.
 In undecima autem erat olympiade
 Hesiodus clarus, florensq; in uita,
 Septuagintaquatuor cum trecentis
 Annis Homero posterior, atq; mensibus duobus.
 Homero tanto posterior: etsi Homerum non dicat,
 In duabus expeditionibus, Thebana et Troiana,
 Dicat autem ipsum coetaneū Heraclidarū postliminio.
 Si uerò cum duabus his mihi Homerum equaueris,
 Et centum quinquaginta plures habes annos:
 Et adhuc deduc Hesiodum longè amplius.

Hesiodum uerò audiens coetaneum Homero,
 Vel Phocensem Homerum Euphronis mihi intellige,
 Siue et Byzantium filium Andromachi,
 Andromachi atq; Myrois poetarum filium.

Tanto Hesiodus quidem posterior existens Homero,
 Metone autem prior annis orbibus
 Trecentis sedecim, cum mensibus octo.
 Quomodo igitur, omnibus posterior his cum sit Meton,
 Dicitur primus historiam astronomiæ scripsisse?
 Nugatur quotquot dicunt talia de hoc.

Præstantissimus omnium cum esset autē ipse astrologorū,
 Tempora obseruās diligenter, atq; apprehendēs stellas,
 De mundi dixit talia consuetudine.
 Breue longæui quidem tempus est hominis:
 Ut sufficiat mihi, si numerare uoluerō,
 In myriadibus annorum quot compleatur.
 Iste mundus suauis, mundus formosus.
 Omnino finietur autem, quando septem errores
 Ad aquarij uenerint domum, ut, a cum Saturno.

τῆς μάχης

ἀστρολογία

παύτως τῷ

ἢ παύτως

Οὕτως ὁ μέτων ἀρηκί, πῶς ὁ τῷ παυτανίδ.

Σοφοί τινες δ' ἐποίησαν ἐν τῷ οὐδὲν παροιμίαν,
Κατὰ τὴν μέτωνος αὐτῷ ἐν αὐτῷ ἐπόντες,
Τὴν ἐν βραχυρότιον, ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ.

Τὰ δ' ἀμαθὴ λιβαρμαίαν, τὰ λιρσοχέδοπλῶνα,
Ἀπὸρ λιβαρμαίαν τὴν τέχνην τῶν γραμματέων,
Ταῖς βίβλοις μὴ προύχουσιν, οὐ αἷς παντοῖς ὅλως.

Ὡς ἐν τῷ ἡ σὺ τῷ μονοῖς λιρμαίαν τὰς δυσομίας,
Ἀγγέλων γὰρ ὡς θέλουσιν ἀπὸρ φαγῶν οἱ χοῖροι,

Τῷ γράφειν τὰ λιρμαίαν, καὶ χίρειν φλυαρίαν,
καὶ ὁδὸς ἡμῶν καὶ βίβλοις ταῖς νῦν γλυκὺς τε καὶ εἰδοῖς μοι,

μοι, πρὸς ἡμῶν ἀποδύμωσας. τὴν τὴν τὴν δ' ὡς παρῆν.

et dulcis mihi Οἱ πάντες ἀνδρες μοι ἐχθροί, ὄντες εἰσὶν, ὡς φίλοι.

Ὁ δ' ὅπως, καὶ ὁ ὅπως τε, καὶ ἄλλας λιρμαίαν.
Τὰ δ' ἀμαθὴ λιβαρμαίαν τὰ αὐτὰ, τὰ λιρσοφάγα,

Ἐρωτησὺν ταῖς αὐτοῖς φοιτῶσι παιδαρίοις,
Τίνες τῷ μέτωνος εἰσὶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἄλλα, (γὰρ,

Μισοῦντες τὰς διφθόγγους τε πᾶσας, καὶ τὰς τριφθόγγους,
Καὶ τὰς διχθόγγους σὺ αὐταῖς, καὶ τὴν λιανόνας πάντας,

Καὶ πάντων τῶν βιβλίων ἡ πᾶσας τὰς ἀναγνώσεις,
Ὅπου ἡ βαρβαρὸς ψυχὴ τῷ αὐτοῖς ἀναγνώσει,

Τοῖς μερακίοις λέγουσι τὰ αὐτὰ δ' ἡ παταμοῖα,
Τὰ τῶν βαρβαρῶν γράφειν λογιόδια ταῖς βίβλοις,

Τὰς ποιῶντες οὐ αὐτοῖς αὐγὰς λιρσοφάγας.
Οὕτω πορὶ τῷ μέτωνος, καὶ πορὶ ἄλλων πῶσων.

Καὶ ἐν σοφῶν μὴ γίνονται συγχύσεις, πλὴν βαρβαρίαν.
Ἐκ ἡ βαρβαρίαν, βόρβορος πληρῶν διυσομίας.

Ἐγὼ ἡ νῦν τῷ μέτωνος ἐν αὐτοῖς ἐρήκειν,
Καὶ μετρίως συνήγαγα τὴν κόσμῳ ἰσορῶν,

Ἰάμβῳ μέτρῳ τεχνικῷ, καὶ ἀτελῇ καὶ ταύτῃ
Ἀφῆκα, βλέπων σύμπταν τὸ τεχνικὸν μισοῦντας,

Τὰ βαρβαρά ἡ σὺ βόρβορος, ὡς συμφορὰς ἐσχάτης.
Τέως τῷ πορὶ μέτωνος λέγωμεν νῦν ἰάμβος.

Διόσωρος καὶ ἔφορος καὶ πάντες χρονογράφοι,
Ὅποσοι ὑπὲρ ἔχουσιν τῶν ἄλλων χρονογράφων,

Πορὶ τῷ ἀρχαιότητος ἐλλείπων καὶ βαρβαρίαν,
Ὅποιοι ἀρχαιότροι, ἐδίδοσαν μεγάλως.

Ἐγὼ ἡ δειξάς ἀκριβῶς προτέρους τῷ βαρβαρίαν,
Λέγω πρὸς τὸν διόσωρον τὰ ἐκ πατ' ἐπος ὅτω.

Ἑλλῶνας, οἷς ἔγραψα, καὶ τῶν γόνων,
Ἐδείξα πάντως ὑσφρουδῶν βαρβαρίαν.

Καὶ διόσωρε λογιῶν αὐτοῖς μοι λέγει,
Μὴ βαρβαρίαν ποιεῖς. τοῖς αἰγυπίοις,

Ἀντισταδῶντας εἰς χρένους λιρμαίαν λόγους.
Ἐγὼ ἡ καὶ γὰρ εἰς σπῆνδρον συνυθέλω,

Τῶν ἀρχιμήδους μηχανῶν χρεῖαν ἔχω,
Καὶ ἡμῶν τῷ ἡ τῷ φρονός πολλῶν πλέων,

Κεῖσιν πρὸς αὐτὸν τῷ τε χαλδαῖος γόνος,
Καὶ τῷ γόνος ἀμαθῆ τῶν αἰγυπίων.

Ἐρεῖ γὰρ ἀμφοῖν, καὶ λιρμαίαν σῶσις,
Πορὶ παλαιότητος αὐτῶν τῷ χρένους.

Καὶ με λιρμαίαν καλῶσι, καὶ ἡμῶν διόσωρον.
Ἐπεὶ ἡ δυσομίας πολλὰ, καὶ βία,

Ταλῆδες εἰπεῖν, καὶ νοῦσαι τὸ πρέπον,
Ὅνδον γὰρ αὐτοῖς τῶν σοφῶν τεκμηρίων

λέγουσιν

Sic Meton inquit, filius Pausaniae.

Sapientes autem quidam fecerunt hinc adagium,
Iuxta Metonis ipsius annos, dicentes:

Hoc est, breue tempus, ex annis illius.

Indocta autem piacula, nugae rudes textentia,

Quae barbaram fecerunt artem literarum,

Libris non attendentes, in quibus omnigena felicitas:

Vclut uictar autem pascentes stercora male olentia,

Angolorum enim nolunt panem manducare porci:

Dum scribunt deliria, gaudemq; nugis.

Diebus sedet nunc sumis + et si dederis mihi, Crit.

Ad impru peregrinatus fueris, Tzutzutzu aut nōad sue

Quinq; uiri mihi inimici, uiuemes sunt, o amici,

Somnus, atq; sumus, et alias nugae.

Indocta autem piacula haec, stercora edentia,

Interrogata ab his, qui in ludum ueniunt, puellis,

Qui nam sint Metonis anni, et alia,

Odiemes diphthongos omnes atq; triphthongos,

Et ancipites cum ipsis, atq; regulas omnes,

Et omnium librorum autem omnes lectiones,

Quod barbarae anima his deformabit,

Puellulis dicunt. illi autem decepti,

Barbarorum scribunt ratiunculas in libris,

Haec facientes in ipsis Augae stercora.

Sic de Metone, et de alijs aliquot.

Et ex sapientib. quidē sunt confusions, uerum breues,

Ex barbaris autem latine refertae maleolentia.

Ego uero nunc Metonis annos dixi,

Et metricē conscripsi mundi in historia,

Iambo metro artificioso. quamuis imperfectam hanc

Dimisi, uidens omnes artificium odiemes,

Barbara autem amanes. o calamitatem extremam.

Increa tamen hos de Metone dicamus nunc iambos.

Diodorus atq; Ephorus, et omnes temporū scriptores, 260

Quotquot excellunt inter alios chronographos,

De antiquitate Graecorum atq; Barbarorum,

Qui nam antiquiores, dubitarunt maximē.

Ego autem ostendens exactē priores Barbaros,

Dico ad Diodorum haec ad uerbum sic:

Graecos, quibus scripsi, et Troianorum genus,

Ostendi omnino posteriores Barbaris.

Et Diodore deinceps ipsis mihi dic,

Non barbaris Phoenicibus, Aegyptijs,

Contra flammis in tempora mouere orationes.

Ego autem, etenim in angustia correptus sum,

Archimedis machinis opus habeo,

Et Psammitichi autem mente multo amplius,

Iudicium ad ipsum Chaldaei generis,

Et seminis simul autem Aegyptiorum.

Lis enim ambobus, atq; mota est seditio,

De antiquitate ipsorum temporis:

Et me iudicem uocant, et iudicare oportet.

Quoniam autem difficultas multa, atq; uis,

Verum dicere, atq; intelligere quod decet:

Nihil enim ipsi ex claris coniecturis

Dicunt,

Λέγουσι μὲν πρόσωπον εἰς πῖσιν λόγῳ.
 Χρόνος ἢ τὸς μέτῳνος εἰσαγάγει μοι,
 Χρόνος, ἀριθμὸν διακτύλων πεφυσγέτας.
 Οὐ γὰρ ἐκείνος ἄνθρωπος ὡς ἄστρον λόγῳ,
 Προσκοπήσας, καὶ κρατήσας ἀστέρας,
 Εἶπε φασβιλάεισι κομῶν πᾶσαν λετίσιν,
 Οὐαὶ πρὸς ἐπὶ τὰς ἀστέρων πλανωμένων,
 Εἰς οἶκον αὐτῶν φαστικῶν ψυχρῶν ἑρόων
 390 Οὐδὲ συνησδράμωσιν εἰς τὸν ὑδρόχου,
 Βραχὺς ἢ πάντος ἐστὶν ἀνθρώπου βίος,
 Εἰς τὸς ἀριθμῶν ὡς λέγουσι, φασί, χρόνων,
 Οὐτῶν ἢ καὶ νυκτῶν ἀσπιδίων αἰγυπτιῶν
 Ἀπαν γυνῶν σύστημα μηδὲν τι λέγου,
 Σαφές, διακρίνεις, ἵς ἐπὶ κίρσιςιν λόγῳ,
 Χρόνος ἐπισφάττεισιν ὃ μετρεμὸς ἔσται.
 Καὶ τῶν δ' ἐφ' οὐραῖν πῶς δοκῶσι τῶν ἡλίσσι
 Ταῦτ' ὁρίτῃ μέτῳνος ἐρέκει μὲν τῶν χρόνων.

ΠΕΡΙ ΙΚΕΤΗΡΙΑΣ ΔΙΑΦΕΡΟΥ-
 σης πρὸς ἱκεσίαν, ὡς τὸ αὐτῆν καὶ
 αὐτεῖδαι. v.

300 **Κ**ετήρια μὲν ἐστὶν αὐτῶν τις ποιῇ δεήσεις,
 Ἰεϊκόνα φέρων ἐν χερσὶν, ἢ ἡλᾶσθον, ἢ λαμπάδα,
 Εἴτε καὶ χαρτὴν ἐγγραφὴν ἔχοντα τὰς δεήσεις.
 Ἡ ἱκεσία ἢ ἀπλῶς, παράκλησις ἐν λόγοις.
 Αἰτεῖν καὶ τὸ αὐτεῖδαι ἢ, ἐν τῷ διαφέρειν.
 Αἰτεῖν ὡς λέγουσιν, ἐπὶ ἀναποδότην,
 Ἀπὸ ὅς ἐκ ἀντιστρέφοντα, ὡς λίχρησις, ἢ δαῖος.
 Ἐπ' ἀντιστρεφόμενῳ ἢ, λέγουσιν τὸ αὐτεῖδαι.
 Οὐ πῶρ αὐτῶ γὰρ λέγουσιν, ὅδε λοιπὰ δὲ αὐτῶν αἰ.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΡΟΥ ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ
 βίᾱ. v α.

310 **Τ**ῷ βίῳ τῷ σὺ δαίμονι τί λυπηρὸν ἐκ οἷ.
 αὐτὸν λυπηρὸν γὰρ ἔχει, τὸ πᾶν φικον σὺ δαίμων.
 Ἀντὶ ἢ τῷ λυγρῷ πικρὸν ὃ θέλω βίον ἔχειν.
 Φαμὲν ἐν παρακλήσει λατὰ χρυσῶν πτέρων,
 Οὐ θέλω βίον λυπηρὸν σὺ δαίμονα κεκτεῖσθαι.
 Καὶ σὺ εἰπίδης ἢ φασί ἐν ἀράματι μηδᾶσας,
 Μὴ μοι γονοίῃς λυπηρὸν σὺ δαίμων βίος,
 Μὴ δ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν λυγρὴν φρονεῖ.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΑΝΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟ-
 φωνίᾱ χρυσῶ. v β.

320 **Β**ασανὸς λίθος μέλαινα, δοκιμαστὴς χρυσῶν.
 Χρυσὸς ἢ ὡλοφώνιος, ἐξ ὅρου τῆς ἀσίας,
 Τῷ ὡλοφῶνι τῷ τῷ ἢ τῷ ὅρει τῆς ἀσίας,
 Χρυσὸς γινώσκται ἡλᾶλτος πάντων τῶν γῆς ἡλᾶλτος.
 320 Ἐξ ἡλᾶλτος ὡλοφῶν, πᾶν τὸ τῶν πρῶτον.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΘΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΘΗ-
 σέως. ἢ προεγράφη. v γ.

Η ὁρίτῃ τῷ περὶ θῶς τε, καὶ ὁρίτῃ τῷ θῶς.
 Εἰς πλάτος ἱστορίας σου πρὸ τῶν προεγράφη,
 Οὐδὲν τῶν τῶν ἔχεις ἢ πῶναι τῷ δούτῳ.

Dicunt, concinnam ad fidem orationis.
 Tempora autem Metonis adducunt mihi,
 Tempora, numerum digitorum quæ fugerunt.
 Sicut enim ille summus existens astrorum in rationibus,
 Horoscopo observato, atq; deprehensis stellis,
 Dixit corrumpendam mundanam omnem creaturam,
 Quando septem stellæ errantes
 In domum ipsius perniciosi frigidi Saturni,
 Simul concurrerint in aquarium:
 Brevis autem omnis est hominis vita,
 In numeros quorum dico, ait, temporum:
 Sic et nunc Chaldeorum atq; Aegyptiorum,
 Omnem generum multitudinem, nihil quicquam dicens
 Clarum, sufficiens, ad discrimen rationis,
 Tempora inducunt non mensurata.
 Et ex his invenire quomodo putant iudicium?
 Hæc de Metonis diximus temporibus.

DE HICETERIA DIFFERENTIA
 ab Hicesia, ut petere et peti.

400.

Hiceteria est, si quis fecerit obsecrationes,
 Imaginē ferēs in manibus, uel ramū, uel lampadem.
 Siue et chartam descriptam, habentem preces.
 Hicesia autem simpliciter, aduocatio in sermonibus.
 Petere autem et peti, in hoc differunt:
 Petere proprie dicimus, in non reddendis,
 Quæ non recipiuntur, ut usus, aut scenus.
 In his autem quæ redduntur, dicimus peti.
 Non ignem enim peto dicimus, neque reliqua uero petor.

DE MOESTA FOELICI
 uita. 401.

In uita beata aliquid triste non est.
 Si infuane enim quid habeat, non est beata.
 Pro eo autē quod est dulce amarum, nolo uitam habere.
 Dicimus in consolationibus, magis abusiue;
 Nolo uitam moestam foelicem possidere.
 Et Euripides autem inquit in fabula Medæ:
 Ne mihi sit moesta foelix uita,
 Neque beatitas, quæ meam cruciet memem.

DE BASANO ET COLOPHO-
 nio auro. 402.

Basanus lapis niger, probator auri.
 Aurum autem Colophonium, ex monte Asiæ.
 In Colophone autem manet hoc Asiæ,
 Aurum generatur optimum omnium terræ Græciæ.
 Ex quo uocatur Colophō, omne quod aliquib. præstat.

DE PIRITHOO ET THESEO.
 quæ præscripta est. 403.

De Pirithoo autem, atq; de Theseo,
 Perlatē historia tibi prius præscripta est,
 Octauam hanc habes autem in indice secundo.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΑΡΓΥΡΟΝ

τὴ τὸν ἐξ ἀλύβης, καὶ αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐν
δοῦν, καὶ μυρμηκίαν χρυσόν. ιστορία
τρῆς αὐτὶ μιᾶς. υ δ.

Αλύβη πόλις ἀρίστου τὸν ἀργυρὸν γονῶσα,
ὅς ὁ χρυσὸς λιττέλεξεν ὁμοῖος βοιωτῆς.
Τηλόβον ἐξ ἀλύβης, ὅθον ἀργύρεν ἐστὶ γυνέβλη.
Αλύβας δ' ἡ μεταπόντιος πόλις τῆς ἰταλίας.
Γαύτων χρυσῶν ἐλλαντικῶν, ὃ λολοφῶνός ἐρέτωρ.
Ὁ αἰγυπτίωρ, ἐρέτωρ ἢ καὶ τὸ λολοφῶνός.
Ὁν μόρον ψῆγμα γὰρ μήτερον δύσεσθαι καὶ ἄμμος,
ἀλλὰ καὶ βῆλοι, ἐγγιστὰ μέγας δρεβίνθων.
Ὁ μυρμηκίας ἢ ἰνδός, ἀπαντῶν ὑπὸ ρόβρῃ.
Μύρμηκες χρυσωρῆχοι γὰρ, μέγας ἀλωπέμων,
τῆς φιλίας τῆς αὐτῶν ἔχουσι χρυσόωρος.
Σάκκος λαβῶντες δ' οἱ ἰνδοί, καὶ ἀρομικὰς λαμῆλας,
Γῶλας ἐχούσας νεογνὰς, τῆς πώλας μὲν λυόντες,
αὐτοὶ μὲν αἰὲς ὁδούουσι ἐκείσε τὰς λαμῆλας.
Ταῖς ἢ νυφί ὁδούουσι, πῶσμονοι τῆς γεῦσης.
τῆς σάκκος ἢ πληρώσαντες, ἄξυντες τὰς λαμῆλας,
Φύγουσι, διωκόμενοι τοῖς μύρμηξιν ἐκείνοις.
Αἱ λαμῆλαι τῷ πῶθῳ ἢ τῶν πώλων τῶν οἰκείων,
τρεῖς αὐτὸν ὁδούουσι, καὶ φύγουσι ἐκείνους.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΥΚ ἘΦ'
ἀγορὰς, ἐπιξύω τῷ πῶναι. υ δ.

Πρὸ τῆς χαρτῶν ἀνέστησε, οἱ γραφοντὲς τῆς νόμου,
ἐν ματρικίοις ἐγγραφον, ἥτοι σάνισι ξύλοις,
καὶ ἐπὶ μέντοι ἀγορὰς ἀνέστη τὰς σανίδας,
δισπῶσαντο οἱ ὑπαρχοὶ ποιεῖσι τοῖς νόμοις.

Γραμματικὸς δ' ἀρίσταρχος, ὑπαρχὸν πτολεμαῖον,
ἐπεσε πρῶτος γραμματῆα χαρταῖς εἰς ῥόμῳ πείμναι.
Ὅτ' ἀτλάει ἐπεὶ γραμματικὸς ἐφύργη,
ἐκ τῆς τάχα ὁρμηθεῖς, τὰς χαρτὰς τὰς μεμβράνας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΕΠΙ ΧΡΥΣΑΙΣ ΔΕ
ψυχῆς λύρῃσι. υ δ.

Οἱ ἄξιοις τετραγῶνοι, τετράγωνοι ἢ αἱ λύρῃς.
Εἶχον ἢ οἱ μὲν ἄξιοις, νόμος τῆς ιδιότητος.
Αἱ λύρῃς εἶχον νόμος ἢ, τὰς πόρῃ δημοσίωρ,
στρατηγῶν τε, καὶ ἀρχῶν, καὶ ἰσοποίας,
καὶ εἰ τοιούτοισι ἐστὶ τῶν δημοσίωρ.
καὶ ἐπὶ, οἱ μὲν ἄξιοις ὑπάρχον ἀπὸ ξύλων.
Αἱ λύρῃς ἦσαν ἢ χαλκαὶ, ὃ μὲν τι ἀπὸ ξύλων.
Εὐρομ δ' αὐτὰς πορεύοντες, ὅθον λαλοῦνται λύρῃς,
Θεόπομπος ὡς ἐγραφε, τῷ πόρῃ συσθείας.

ἐκ τῆς, ὅτι ἡ ἐκ τῶν ξύλων αὐτῶν τε καὶ πόρῃ ὅθον.
ἵσταται **ΡΩΣ** ΕΠΙ ΜΟΝΗ ΤΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
λέῃ οἱ ἐλλανοδίηται τὸν νόμον τῶν ὅλων
πῶρ παρεβόσαν, καὶ τίνες οἱ ἐλ-
λανοδίηται. υ δ.

Τὴν ἰσοβίαν ἔχει μὲν τῆς ἀριστοπατέρας,
πλατῆς γεγραμμένη σοι πρῶτον ἰσοβίαις,
εἰς εἰσοδὸν καὶ ἐξίτον ἢ τῶν ὅλων συρῆσαι τόπον.
ἀρτι λαλῶν ἢ μαύθων, τίνες ἐλλανοδίηται.
ἐλλανοδίηται νῦν μοι, τῆς πόρῃ διατιθόντας
τῶν ὅλων πῶρ ἐδρῶν, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶτον.

Θέατρον

HISTORIA QVAE Dicit, ARGEN-

tum ex Alyba, et Aegyptium, et Indum,
et formicinum aurum: historiae tres
pro una. 404.

Alybe urbs, optimum argenti procreans,
Sicut aureus exposuit Homerus in Boetia,
Procul ex Alyba, unde argenti est procreatio.
Alybas autem Metapontius, urbs Italiae.
Omni auro Graecorum, quod est Colophonis, melius.
Aegyptiorum autem melius etiam Colophonio.
Non solum segmen enim parium invenitur, atq; arena, 330
Sed et globi proximi magnitudini cicorum.
Formicinum autem Indum, omnibus excellit.
Formicae enim auri fossores magnitudine vulpium,
In lustris suis habent aureos tumulos.
Saccos autem accipientes Indi, et cursores camelos,
Pullos habentes nuper natos, pullos relinquētes quidem,
Ipsi solis pergunt illuc cum camelis,
Noctibus autem tendunt, facientes uncinos.
Saccos autem cum impleverint, agentes camelos,
Fugiant insequuti à formicis illis. 340
Cameli autem desiderio pullorum suorum,
Currunt contemniunt, atq; fugiunt illas.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ QVAE Dicit, NON
in foro, liguo indice. 405.

Ante chartarum inuentionem, qui scribebant leges,
In matricijs scribebant, siue in asseribus ligneis,
Et in medio foro suspendebant tabulas,
Sicut modo principes faciunt in uenalibus.
Grammaticus autē Aristarehus, praefectus Ptolemaei,
Persuasit primus, literas papyris Romam mittere.
Attali autem deinde grammaticus inuenit,
Ex hoc forte impulsus, chartas atq; membranas. 350

DE HOC, IN AVREIS AVTEM
animae tabulis. 406.

Axones quadrangulares, triangulares autē cyrbeis.
Habebat autē alij quidē axones, nomos particulares.
Cyrbeis autem, habebant leges de rebus publicis,
Expeditionibus, magistratibus, atq; rebus sacris,
Et si quid aliud est huiusmodi rerum publicarum.
Et praeterea Axones erant ex lignis:
Cyrbeis autem erant aerea, non quidem ex lignis.
Inuenerūt autē illas, Corybantes: unde uocātur cyrbeis,
Theopompus ut scripsit in lib. de religione:
Vel quod inclinent supra atq; infra. 360

QVOMODO IN SOLA ARSTO-
patera, Hellanodice legem Olympiorum
transgressi sunt. et qui sine Hella-
nodice. 407.

Historiam habes quidem Aristopatera,
Latē descriptam tibi ante in historijs,
In uigesimo et tertio autem hanc inuenies loco.
Nunc autem probe discē, qui Hellanodice.
Hellanodice intellige mihi eos qui ante disponebant
Olympiorum festum, atq; certamen hoc.

Theatrum

Θιατρον πανελληνιον ἐν γὰρ ὁλυμπίᾳ.
Οἱ τὸ ἀγῶνος τότε ἢ τὰς ἑξήσας ἐφορῶντες,
Ἑλλανοδίῃ καὶ σύμμασιν ἐλέγοντο, ὡς ἐφύλ.

- 370 Ἦσαν Ἑλλανοδίῃ καὶ ἢ ἐν τῶν ἀμφικτυόνων,
Οἱ αὐτῶλοι ἢ μέλισσαι, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡλέρῃ.
Ἦσαν Ἑλλανοδίῃ καὶ οἱ αὐτῶλοι τριῶνδε.
Ὁ ἡρακλῆς ὁ μέγας γὰρ ἀπαίρων ἐξ ἀνθρώπων
τῷ αὐτῶλῳ ἱατέλεπον οὐκ ἔλῃ τὸν ἀγῶνα,
Οἰκτρομῆρ, δις σὺν βῆται, παῦν πορὶ τὸν ἑλάνειν.
Ἐξ ἢ μετὰ τοῖς αὐτῶλοις, τῆς Ἑλλανοδίας.

ΓΩΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝΕΣ, Εἰ ΜΟ,
ῆν βρασίδα, τὸν ῥιγασπίδαμ ῥομα
παρέβησαν. υ θ.

Κ Τέινθαι τὴν ῥιγασπίδαμ, καὶ σὺν λεπτὸν ἵκνῃντας,
Νόμος ὑπὲρ ἡλάνειν, οἱ μοῖαι ἢ τὸ δυνάμει.

- Θον τινὰ διαμάττειον, τὴν τάξιμ λακεδαιμόνα,
380 Ἀποχερθεῖ ἐκτενον ἢ μήτηρ ἢ οἰκία.
Εἰς ὃν καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸτο παρὸν γράφει.
» Τὸν παραδύντα ῥομας διαμάττειον ἐκτεπὶ μήτηρ,
» Τὸν λακεδαιμόνιον, ἀλακεδαιμόνιον.
Οὗτος νόμος τοῖς λακῶσι κτείνειν τὰς λεπτὸν ἵκνῃντας,
καὶ πάντας ἢ ῥιγασπίδας. ἐπὶ ἢ τῷ βρασίδα,
καὶ τοῦσαντίον γέγονον, ὅπῃ μοι καὶ λεπτέρ.
Γόρῃ ἀμφίπολιν αὐτῶν, ἅτε τὴν σφακτιδίαν.
Ἰσαντο οἱ πολλοὶ μοῖαι, εἰς γῆν οὐτεταρμονοῖ.
Βρασίδα ἀπειλῆσας ἢ τῷ ἡλέρῃ τῇ τε,
390 ὡς τὴν τελερὴν τὴν αὐτῇ ἀχρεῖς ἡμῖς μοῖαι
λακεδαιμόνιον ἀπὸς τὴν γῆν, συμβάλλειν πᾶσι μοῖαις,
ταῖς τῶν ξιφῶν ἢ συνηπῆς, καὶ χόρῃ τῶν αἰμάτων,
ἐκ τῷ λακεδαιμόνιῳ πλεονῶντος.
Ἐξ ὧν μοῖαι τῶν ἀσπίς εἰς θάλασσαν ἐχούθ.
Οὐ μόνον δ' ἐπ' ἀπ' ἐκτενον οἱ λακῶνες τὰν ἀνδρα,
ἀλλὰ καὶ σέρας ἀμοιβᾶς ἡμέτερον, καὶ δώρων.

Εἰ ΜΟ ΜΥΘΙΚΩΝ ΓΤΕΡΩΤΩΝ, ΔΑΙ-
δάλα, πορσεῖς, βορεαδίον, βελλόφον
φόντι, ἐγράφη ἢ. υ θ.

- Οἱ μῦθοι τὸν τε δαίδαλον, συνάμα ἱναρῶν,
Γόρῃ φασὶ τεκτῶναι, φόντι, ἐκ κρήτης μῖναι,
καὶ τεχνικῶς μὲν δαίδαλον χρώμονον τῇ πτόρῃ.
400 Σωβῶναι πρὸς τὴν ἱάμιλον πόλιν τῆς σικελίας.
ἱναρίου ἀτέχνως ἢ χρώμονον τῇ πτόρῃ,
καταπεσῆν, καὶ θανάτον σὺν εἰρὸν οὐ τῷ πελάγει,
ὁ ἀπ' αὐτῇ ἱναρίου μέχει καὶ νῦν ἡλεῖται.
Ταῦτα μὲν μῦθοι πλάττουσιν, τὸ δ' ἀληθές τοιοῦτον.
Ὁ δαίδαλος πτόμονος ὕχι μετῴως μῖναι,
ὡς πασιφᾶν συνόργων τῇ μῖνως συζύγῳ,
Εἰς τὸν τῷ ταύρῳ ὄρω, τῷ σφάτιγῳ καὶ μίξιν,
Σὺν ἱναρῷ τῷ ὕψ, ἐφ' οὐγὸν βαῖτες πλοῖον,
ἢ καὶ δυοῖν οὐ πλοῖοις ἢ οἰς πορ τῷ ὄρω τὰ λαίφ.
410 Ἐπεί δ' ἐν πλοῖοις δαίδαλος ἦλθεν εἰς σικελίαν,
ἱναρίου δ' ἀπέπληκτο γάλην καὶ ναυαγία,
ἔφασαν τεχνικῶς δαίδαλον πτόμονον τῇ πτόρῃ,
ἱναρίου χρωσάμονον δ' ἀτέχνῳ τῇ πτόρῃ,
Γεοῖν, ἀποπνιγῶναι τὸ εἰς πελάγος, ὁ ἐφύλ.
Ὁμοίως τούτοις πτόμων φασὶ καὶ τὰν πορσεῖα.

Κα

Theatrum enim panellenium erat Olympia.

Qui certaminis autem huius iudicia inspiciabant,
Hellanodice ab omnibus dicebantur, ut dixi.
Erant uero Hellanodice ex Amphictyonibus,
Aetoli autem maxime, et cum ipsis Helienfes.
Erant Hellanodice autem Aetoli, hoc modo:
Hercules ille magnus enim, cum discederet ex hominibus,
Aetolo reliquit Oxylo certamen, (ret.
Ut disponderet, et administraret, et quidvis de eo statueret.
A quo participes facti sunt Aetoli Hellanodice.

Q. V. O. MODO ET LACONES IN
solo Brasida, desertorum legem transgressi
sunt. 408.

Occidendi proiectores scui, atq; ordinis desertores,
Lex fuit Laconibus, arbitror autem Lycurgi.
Vnde quendam Damatrium, ordinem qui deseruit,
Manus sua occidit mater sua.
In quem et epigramma hoc scriptum est:
Prægressum leges Damatrium occidit mater,
Lacedæmonium Lacedæmonia.
Sic lex Laconibus occidendi desertores,
Et omnes proiectores scuti. in Brasida autem,
Et contrarium factum est, quod à me est dicendum.
Circa Amphipolim, siue Spbacleriam,
Stabant hostes in terra ordinati.
Brasidas autem minatus gubernatori tunc,
Ut triremem suam usq; ad dimidiam partem
Impellendo in terram, congregaretur cum hostibus,
Ensim autem concisionibus, et fusione sanguinis,
Ex dolore animi transuersus cum cecidisset,
Ex humeris huius parma in mare effusa est.
Non solum non occiderunt autem Lacones uirum,
Sed coronæ retributione munerarunt, et donorum.

DE FABVLOSIS ALATIS, DAEDALO,
Perseo, Boreadibus, Bellerophonē scri-
pta autem est. 409.

Fabula Dædalum simul cum Icario
Alas dicunt fabricantes, fugisse ex Creta Minoem.
Et artificiosè quidem Dædalum usum alas,
Seruatum fuisse ad Camulum urbem Siciliae.
Icarion sine arte autem usum alarum remigio,
Decidisse, et mortem inuenisse in pelago,
Quod ab ipso et Icarium hæctenus vocatur.
Hæc quidem fabule fingunt, uerum autem tale:
Dædalus ueritus non mediocriter Minoem,
Velut Pasiphae cooperatus Minois coniugi,
Ad Tauri amorem imperatoris, et mixtionem,
Cum Icario filio, fugerunt consensu naui,
Vel etiam duabus in nauibus, quibus alas erant uela.
Postq; aut recta nauigatione Dædalus uenit in Siciliam,
Icarium autem suffocatus est tempestate atq; naufragio,
Dixerunt artificiosissimè, Dædalum alatum fuisse,
Icarium autem usum sine arte remigio alarum,
Cecidisse, suffocatumq; fuisse in mari, quod dixi.
Simuliter his alarum iniquum et Perseum.

Et enim

Καὶ γὰρ τ' εἴρηκε καὶ ἀπ' οὗ, ἡσπόρ' ἡσπῶν τὰ λέρη,
Τὴν ἀδελφὴν λαμπρῶς, ὅς λέγειται αὐτοῖς.
Καὶ πάλιν ἡσπῶντα ἑρμὺ φασὶ λικτῆσαι,
Οτι ταχὺς ἦν τοῖς ποσσίν, ἢ καὶ ταχὺς πρὸς λόγους.

Καὶ ἵππος ἢ ὁ πῆγαςος, ὃ τὸ βέλλοφοντος,
Ορμῶν οἱ μῦθοι κλάτυσιν τῶν ἡσπῶν ὑπαρχόντων,
Μεθ' ἑσπῶν λατρευσάσθαι τὰ τροπαία ἐκείνα,
Τεῖρης ἢ ὀλκας, λέρη ἡσπῶν λαχύσας,
Καὶ δι' ὁδῶν τρέχουσα θαλάσσης πρυγαζόντων.
Εἰ δ' εἴπῃ, πῶς εἰς ἑρᾶν ὅτος ἀνέχθη, τ' ἐτ' ἔτι
Καὶ ἔθον λατρευσάσθαι, καὶ τὴν φῶσιν ἐχέειν,
Αὐτοῖς τοῖς ποσσίν, καὶ σφραγίστας μάθει.

Τοῖς οἷς τροπαίοις εἰργασθῶ, καὶ ταῖς συμμέτραις,
Εκώμασθαι, ἐφ' ὅρῳ μετὰ τοῖς τῶν τύφῳ,
Εφ' ὅρῳ ὑψηλότερα, καὶ ὑψὺς τῶν αἰθέρων.
Αὐτῶν δ' αἰφνης ἀντίρροπος ἐπ' ἡλίου δουλοκράτῃ,
Καὶ λατρευσάσθαι πρὸς βοῦν δεινῶν ἀνδρομυκτηρῶν,
Τῶν ὀφθαλμῶν σφραγίσθαι, τῶν πάλιν τῶν φησὶ τῶν.
Τὸν ἱσχυρόν γὰρ ἐκτετακέναι οἱ σόλῳμις πολέμου.
Τὴν θυγατέρα γὰρ ἢ ἰσχυρὴν, καὶ τεκνῶσαν,
Νόσος ἐξέειπεν ἐκτετακέναι τὰ ῥῆμα ἵππων.

Ἡ τὴν φῶσιν ὑπαρχόντων, ἢ τὴν τεκνῶσαν,
ἢ καὶ φρονῶν παρανοσῶν, ἢ ἐκ τῶν πρὸς τῶν τεκνῶν.
Διὸ καὶ ἐπ' ὅλῳ μὲν ἐπὶ τῆς ὀρμῆς.
Νῦν γὰρ λατρευσάσθαι πρὸς βοῦν, ὅς τε καὶ αἰφνης,
Τὰ δ' ἄλλα πείθῃ τῶν φησὶ τῶν.

Οἱ τῶν βορέων ἢ ὁ βορέων βασιλεὺς,
Οἱ φησὶ τῶν καὶ λατρευσάσθαι τῶν φησὶ τῶν.
Λέγονται πάλιν τῶν φησὶ τῶν, ὅς τε καὶ αἰφνης,
Καὶ ταῦτα ἢ ἰσχυρὴν, καὶ διηρονομίᾳ μέγα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΥΠΕΡΦΟΝΩ ΤΗΝ ΣΦΑΙ
ραν τὴν ἡλίου, ὑπερβαίνων τὴν αἴθρην,
καὶ τὴν διὸς παρελεύσθαι.

υ. υ.

Οὐκ ὀφείλει τὸ δῶρον τὰς σφαίρας, τὰς καὶ ζώας,
Τὴν ἀπλανῆ καὶ ἀσφῶν, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ πλανῶντων,
Κρόνον, διὸς, καὶ αἴθρην, ἡλίου, ἀφροδίτης,
Ερμῆ, καὶ τῆς σελήνης ἢ τῶν πάντων λατρευσάσθαι.
Οὕτως ὅντων ὑπαρχόντων τῶν αἰθέρων καὶ σφαιρῶν.
Οὐκ ὀφείλει τὸ δῶρον τὰς σφαίρας, τὰς καὶ ζώας,
Οἱμοὶ τὴν γὰρ τοῖς ἀσφῶν σφραγίσθαι, ὅς τε καὶ αἰφνης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

πόντι,
quintus;

ἢ ἑξ' ἡμῶν φαλαρίδι συνδύει
τετάρτον. υ. ι. α.

Οὐ φαλαρίδι ἀνδράγαυτος ὁ τύραννος ἐκείνος,
Οὐ τ' ἐτ' ἢ δικαυτάτος, καὶ παισοφός ὑπαρχόντων,
Εξ ἀστυπάλαιας ἦν, πατρίδος ἢ τῆς σάμης.
Υἱὸς ἢ ἡσπῶντος, ὃν ἦν ὁ βορέων,
Πατὴρ παυρολάῳ ἢ τινος τῶν ἡλίου λατρευσάσθαι.
Οὕτως ὅς τε καὶ αἰφνης, ὅς τε καὶ αἰφνης,
Εὐρὺς πλατύνει πάντα ἢ, εἰ θέλῃς, γιγναμμένη,
Ερμῆ, εἰς τῶν φησὶ τῶν καὶ πρὸς τῶν ἡσπῶν.
Οὕτως πικρὸς ὁ φαλαρίδι πᾶσι δουρῶν ματαίως,
Δεινὸν τῶν τῶν φησὶ τῶν διόξαν φησὶ τῶν,
Τῶν ἀποδείξαι πᾶσι τῶν πόντι ἀμύνοντες εἰς χρόνον,

Etenim tritremi et ipse, cuius ala uela,
Certamina absoluebat splendide, quæ dicitur absoluisse.
Et talaria alata Mercurij dicitur habuisse,
Quod celer erat pedibus, uel etiam celer ad orationes.

420

Et equus ille Pegasus, ille Belletrophontis,
Quem fabule fingunt alatum fuisse,
Cum quo perfecit trophæa illa,
Tritremis erat nauis, uela alata sortita,
Et per aquas currens maris ex fontibus ortas. (124,
Si aut dixeris, quomodo in celos iste reductus est, Tze
Et illinc decedit, atq; cecitatem accepit
Audito hoc cum ipfis, atq; apertissime disce.
In trophæis quæ fecit, atq; tranquillitibus,
Iactabat se, efferebatq; sublimis superbia,
Sapiebat altiora etiam altitudine ætheris:

430

Ipsi autē repente æquæ ponderosa superuenit calamitas,
Et decedit in profundum asperorum infortuniorum,
Oculisq; priuatur, filijs charissimis.
Isandrum enim occiderunt Solymes in bello,
Filiam autem nuptijs iunctam atq; parientem,
Morbus acutus rapuit. hæc proiectio equi.
Cecitas est autem, mors filiorum,
Vel et inemis alienatio, quæ ex luctu filiorum.
Quapropter errabat etiam in solitudine:
Mens enim, secundum Epicarmum, uidet atq; audit.

440

Alia autem sunt cæca. hæc et de hoc.
Boreæ autem filij, Thraciæ regis,
Qui Zetes atq; Calais habuerunt nomen,
Dicuntur uolare pilis, ueluti capillis ornati,
Et his autem gloriamus atq; elati multum.

DE HOC, DESPICIO ORBEM SOL-
larem, ascendo illum Martis, et illum
louis pertransco.

410.

Octo dicunt cæli orbis, atq; zonas,
Non errantē, et carentē astris, atq; septē cytonum,
Saturni, louis, et Martis, Solis, Veneris,
Mercurij, atq; lune autem, omnibus inferioris.
Sic octo sunt numero sphaeræ.
Proclus autem philosophus nouem has dicit,
Arbitror terram astris connumerans, sicut alij.

450

DE HOC, QVOD PYTHAGORAS
† sex menses cum Phalaride commoratus
est. 412.

Phalaris Agrigentinus tyrannus ille,
Qui Tzetze iustissimus et sapientissimus existens,
Ex Astypalæa quidem patria erat Sami,
Filius autem Leodamæus, coniunx Erythæe,
Pater autem Paurolai cuiusdam nomine uocati.
Iste quæcumq; fecerit, in alijs à me dictum est.
Inuenies late autem omnia, si uoles, descripta,
Nempe in trigesima et prima historia.

460

Iste amarulētus Phalaris ab omnib. opinatus temerē,
Ostendit hanc nugacem opinionem fuisse,
Dum declarauit apud se quinq; mensium tempore

Magnum

Τὸν

Τὸν μέγαν τὸν φιλόσοφον διέξει πωθογόραν,
Ὁς καὶ βραχὺς παρὰ τισιν ἡμέρας ἐκαρτέρει.

PAROIMIA H ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΟΜΦΑ
ἴω μᾶλλον, ἢ ἐπὶ νίκη τῇ ἐπὶ λούκτροις καὶ
μαυτινείας ἐπαμεινώνδας ἐκεί-
νος. υ ι β.

Επαμεινώνδας στρατῆγος θηβαίων ὑπεργυμνός, -
ὧς ἐθρύνετο τελευτῶν, πορρεπῶς θηβαίοις,
Επαμεινώνδα, λέγῃσι, θνήσκῃς, σὺ σοὶ καὶ θῆβαι,
Τέκνον οὐ βίω μὴ λιπὼν, τέκνον ἐκ σὼρ σπέρματῶν.
470 Αποκριθεὶς ὡς πρὸς αὐτὸς, τάδε καὶ θνήσκω λέγει.
Οὐ μόν' ὃ θνήσκω ἄτεκνος, ἀλλ' ὅτεκνος θηβαῖοι.
Δύο γὰρ ἰστάλετο παῖδά μου θνητέρας,
Τὴν ἐπὶ λούκτροις νίκη τε, καὶ τὴν οὐ μαυτινείᾳ.

PAROIMIA H ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΥ Ο ΕΜ-
βρόχθιος λίθος, τὸν λίθον εἰκόνιζε τῆς παυ-
σανίᾳ μητρός. υ ι γ.

Ο Πausanias τὰ πόρῳ φρονεῖν ἐκλεγε μόνος, (δος,
καὶ προδιδύς τοῖς πείρασιν ἢ πάντως τὰ τῆς ἐλλεί-
και διὰ τῷ μέλλων ἢ τῷ τοῖς ἀνακρίβηται,
τῷ ἰσθῶ προδραμε. πάντων δ' ἀπορρυμνών,
τί δέον πρότερον ἐπ' αὐτῷ, ἐξάγειν, μὴ ἐξάγειν,
ἡ τὴν μήτηρ ἀφασα τῷ παυσανίᾳ λίθον,
480 Τῷ ἰσθῶ οὐδὲν κτερόν οὐ τοῖς προθύροις.
ὃ γόντες λακωνεῖς, ἀνέκτισαμ τὰς πύλας.
καὶ λινδωνύων τῷ λιμῷ θνήσκειν οὐ παυσανίᾳς,
αὐτὸς αὐτὸν ἐκδίδωσι, καὶ σχοίνοις ἐξ ὀρόφα
Μικρὸν λυπέντος μέγος τι, ἀνέγειν καὶ θνήσκει.
Επεὶ ἢ νῦν τις μοναχὸς γελῶν τὰς αὐθόγας,
λίθον ἐμβάλλει σόματι, ὡς μὴ λαλοῖα δύνειν,
ὁ τρέφῃς τὸν ὑποκριτὰς πάντα καὶ τὸν δολίαν
Μισῶν, φησὶν εἰκόνιμα τὸν λίθον πεφυκέναι
τῷ λίθῳ ὑπὸρ ἐφημεν, μητρός τῷ παυσανίᾳ,
490 Τότε γιν, ἔδει καὶ αὐτῷ λίθοις φραγλῦναι σόμα,
καὶ ὅτως ἀθλιώτατα τὸν βίον ἐμμετρεῖσθαι.

ΑΛΛ' ΕΙ ΤΑ ΘΝΗΤΩΝ ΜΗ ΚΑΤΑΙ
σχυνέει γένεθλα, τὴν πάντα γῆν βόσκῃ
σαν ἡλὶς φλόγα αἰδιδέει, τοῖον δ'
ἀγὸς ἀνάλυτον τρέ-
φειν. υ ι δ.

Τὸτο πρὶ οἰδύποδος ὁ σοφοκλῆς πᾶ λέγει,
Μετὰ τὴν τύφλωσιν αὐτῷ, τὴν οὐ αὐτοχρεῖα.
Εἰ τῶν ἀνθρώπων ὅλα μὲν αἰσχυνέει τὸ γένος,
Αἰδιδέει καὶ τὸν ἡλιον, καὶ κρύφει ἐπὶ τῷ τῶν,
καὶ μὴ ἔπει φάνεσθαι λιπαράδην τοῖς πᾶσι,
Τοῖς τῶν ὄντα μισῶν καὶ γόνος καὶ πατέρους.

ΡΩΣ Ο ΞΕΡΞΗΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΜΕΤΑ-
βίμῳ αὐτῷ στρατιᾷ ἦδεν τε, καὶ ἅμα τὸς
ὀφθαλμοὺς διακρύων ἐμέσῳ
σόν. υ ι ε.

Εἰς πλάτος ἀπασαν τῶν τῶν τὴν ἰσορίαν,
Τετρακοσίων δισυῖραν οἱ κερμένον οὐ τὰς πρώταις.

PAROIMIA H ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΦΥ-
σεῖ θηραμνόνος. υ ι ς.

500 Ο Θηραμνόνος μαθητὴς ὑπῆρχεν οὐρ, πίδα,
Δόλιος

Magnum illū philosophū commemoratū esse Pythagoram,
Qui et paucos iuxta aliquos dies sustinuit.

PAROEMIA QVAE DICIT, GLO-
rior magis, quā in uictoria Leuctrica
et Mantimae, Epaminondas
ille. 412.

Epaminondas imperator Thebanorum existens,
Ut lugebatur mortuus perdolementer à Thebanis,
Epaminonda (dicentibus) mortuus es, tecum et Thebe
Filium in uita non linquens, filium ex tuis seminibus.
Respondens ad ipsos, haec et moriens dicit: (bani:
Haud uero haud morior orbis, sed fecūdus pater, o The
Dnas enim reliqui ex me filia,
Illam in Leuctris uictoriam, et illam Mantimae.

PAROEMIA QVAE DICIT, CVIVS
ponderosus lapis, lapidem effinxit Pausa-
niae matris. 413.

Pausanias ad Persarum res inclinare deprehensus,
Et uero prodens Persis omnino res Graeciae,
Et propter hoc autem ab his, uti necaretur periclitans,
In sanum profugit. omnibus autem dubitantibus
Quid opus esset agere de ipso, educere, non educere,
Huius mater allato Pausaniae lapide,
Fani posuit hunc in uestibulo.

Quod cognoscentes Lacones, clausurunt ianuas.
Atque periclitans fame mori Pausanias,
Ipse se ipsum exhibet, et funibus è tecto
Modica, decisa pars quaedam, delabitur atque moritur.
Quonia aut nunc quidā etiam monachus ridēs stultos,
Lapidem inicit ori, ne loquatur diu,
Tzetzes hypocritas omnes atque dolosos
Odiens, inquit, imaginem lapidem fuisse,
Lapidis quem diximus, matris Pausaniae.
Hoc est, oportebat et illius lapidibus obturari os,
Et sic miserrimē uitam emetiri.

SED SI MORTALIVM NON ERV-
bescitis natales, omnia saltem pascemem solis
flammam ueremini, hoc scelus in-
tectum nutriendo.

414.

Hoc de Oedipode Sophocles alicubi dicit,
Post cecitatem illius, quam manu propria fecit.
Si hominum nequaquam erubescitis genus,
Reueremini exurentem solem, et occulite exinde hunc, καὶ οὐρ
Et ne finatis uideri manifestum omnibus,
Tale existens piaculum generis atque patriae.

QVOMODO XERXES IN ILLO
innumerabili exercitu letatus sit, simulq;
oculos lachrymis impleuit ob-
ortis. 415.

HAbes latē totam hanc historiam,
Trigesimam secundam tibi positam inter primas.
PAROEMIA QVAE DICIT, ETIAM
natura Theramenis. 416.

Theramenes discipulus fuit Euripidis,

Ggg

Dolofus

Δόλιος, πανηγυρτατος, οδον λακκάδον ρέπων,
 Οδον αὐτὸν καὶ λόβορον ἐκάλειν ἐκωνύμως.
 ὑποδου- Κόβορος ἢ καθέσθικον εἶδος ὑποδουμάτων,
 μάτων Αεισφόροις καὶ διεξίοις ποσὶ προσαρμοτίζοντων.
 Ἀνδράσι τὲ καὶ γυναιξὶν ὡς αὐτὸς ἀρμόδιων.
 Οὗτος ἐπὶ τελέοντα τυράννων ὑπεργμῶνος,
 Γοτὲ τῶν ἐρέβει κατὰ τῶν ἀβλυαίων,
 Οὐτὲ τὸς ἀβλυαίους ἢ πάλιν κατὰ τυράννων.
 Φίλος ὁμῶτε καὶ ἐχθρὸς ὑπάρχων ἀμφοτέρους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΕΤΡΑΔΙ Δ' ΩΣ ΕΟΙ-
 καὶ γεννηθείς, ἄλλοις ποῶν. υ ι ζ.

ΤΟΝ ἠρακλίῳ λέγουσι μὴδὸς τετραδὶ
 Τεχθόντα, πολλὰ τέλη παθεῖν ἐν τῷ βίῳ,
 Ἀλλὰς τελευτᾶ προσηγῆς σὺν θυμῷ.
 Ἀφ' ὅπου ἐκράτησεν ἢ παροιμία,
 Ἄλλοις ποῶσι προσφυῶς λελογμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΓΕΓΗΡΑ-
 πῶτας τῶν μύθων μὴ ἔχωρ δαιμόνιον,
 ὠνῶμαι γυρλλίδιον. υ ι η.

Μῶσης τῆς τελεσίτιδος φέρεται μῦθος λέγων,
 Ἄλλος μὴ ἔχωρ δαίμονα, ἡγόρασε γυρῶν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΒΡΑΧΥΛΟ-
 γίας, καὶ τῆς αὐτιγραφῆς τῶν τῶν αἰνῶν. υ ι θ.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ ΛΑΚΩΝΩΝ, καὶ τῶν αἰνῶν,
 Εἰς τὴν τετάρτην εἰρηναίαν οὐρανῶν τῶν τῆς.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΩΤΟΥ ΤΟΥ ΡΟΤΑΜΟΥ, ΚΑΙ
 λόχων στρατιωτῶν, καὶ σπαρτίας τῆς πόλεως. υ ν.

ΕΥΡΩΤΑΣ ΡΟΤΑΜΟΥ Εἰς τὴν χώραν τῆς Λακωνίας,
 Ἀπὸ σφῶντα παλαιᾶς λέκωνος λεκλημονῆς.

Λόχος ἢ, καὶ ἡ οὐδὲν, τὸ ἐγκύρισμα λελεῖται.
 Ἀλλὰ καὶ λόχος τῶν στρατῶν οὐσῆμα τι τυχαίνει.
 Ο λόχος δ' ὅτος λέγεται, σίχτος καὶ δεκανία,
 Σωιστηκὸς ἀπὸ ἀνδρῶν ὀκτώ, ἔτε καὶ δέκα,
 Οὐστὶ καὶ ἄριστος ἐστὶ, καὶ λόχων πάντων ἡρεῖται.
 Τινὲς λόχοι ἐς δώδεκα καὶ μέχει δεκαῖς.
 Ἐχθροὶ τὴν ἐπαύριον, πρὸς τὸν στρατὸν τὸ πλῆθος,
 Σπαρτιάται δ' ἡ οὐσίονος λέγεται, καὶ σπαρτία ἢ ἡ πόλις.
 Ἡ πόλις αὐτὴ σπαρτία ἢ, τῆς χώρας τῶν ἀργείων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΓΑΥΡΑ,
 καὶ ὁ λυγῶς. υ κ α.

ΟΜΗΡΟΣ τὸν αὐτὸν ὄρα τῇ γάμμα ῥαφιδία,
 Ἐλόνη φῶρα λέγοντα πορὶ τῶν μονιῶν,
 Ἡτοὶ μὲν μονιῶνος ἐπιτροχάδων ἀγόρῃς,
 Γαῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λυγῶς, ἐπεὶ ὁ πολὺ μῦθος ἔστι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΙΜΑΙ ΔΕ ΤΗΣ ΣΥΜ-
 μαρίας καὶ τῆς τριτῆς. υ κ β.

ΦΥΛΑ, μέρος τὸ δέκατον τῆς πόλεως ὑπῆρχεν,
 Ρόλεως ἢ τῶν ἀβλυῶν. Δέκα φυλαὶ γὰρ εἶχον.
 Καὶ ὁστὶς γέγονεν ἐν δέκα δεικνύει.
 Αἰσχυρὸς γράφει τὴν φυλὴν δέκατον μέρος εἶναι.
 Τριτῆς δ' ἡ τὸ τρίτον τῆς φυλῆς. ἡ δὲ γὰρ συμμερία,
 ἡ ἀριθμὸς ἐξήκοντα συμμετῶν, ὁ πλείονων,
 ὡς γράφει Δημοσθένης πᾶς συμμετῶν τῷ λόγῳ.
 Ἐκ τῶν δέκα ἔκαστος ποιεῖσαι συμμερίας.
 ὡς νῦν σῶματα, ἔχουσιν ἐξήκοντα ἐκάστην.

Dolosus, astutissimus, hinc atq; illinc repens,
 Vnde et ipsum cothurnum uocabant cognomine.
 Cothurnus autem fuit species calceamentorum,
 Sinistris atq; dextris pedibus congruentium,
 Viris atq; mulieribus similiter conuenientium.
 Iste sub triginta tyrannis cum fuisset,
 Aliquando hos irritabat contra Athenienses,
 Aliquando Athenienses rursus autem contra tyrannos,
 Amicus simul atq; inimicus existens utrifq;.

DE HOC, QVARTA LVNA, VT
 apparet, genitus, alijs laboro. 417.

Herculem dicunt mensis quaternione
 Genitum, multa egra passum esse in uita,
 Certamina absolucem præceptis Eurysthei,
 Ex quo obtinuit paræmia,
 Alijs laborantibus ingeniose dicta.

DE HOC, IYXTA OBSOLETAS
 fabulas non habens demonium, emor-
 cellum. 418.

Muse trivialis fertur fabula dicens,
 Alius non habens demonem, emit gurunim.

DE LACONVM BREVILOQVEN-
 tia, et de rescripto horum, S I. 419.

DE breuiloquentia horum, atq; S I,
 In quarta dixi historia, que hic sunt.

DE EVROTA FLVIO, ET IN-
 fidijs militum, et Sparta urbe. 420.

EVrotas fluiuius est in prouincia Lacorum,
 Ab Eurota antiquo Lacone uocato,
 Lochos autem, et insidie, latibulum uocatur,
 Sed et lochos exercitus collectio quedam est.
 Lochos autem iste uocatur, manipulus atq; decuria,
 Que constiterit ex uiris octo, siue decem,
 Qui et optimus est, et manipulus omnibus melior.
 Quidam uero lochi ad duodecim, uel usq; ad sexdecim,
 Habent augmentum, iuxta exercitus magnitudinem.
 Sparta autem funiculus dicitur, et Sparta autem urbs,
 Vrbis autem Sparta ipsa prouinciæ Argiuorum.

PAROEMIA, PAVCA, ETSI
 non suauiter. 421.

Homerus Antenorcm in tertia Rhapsodia,
 Helena inducit loquemem de Menelao:
 Inde quidē Menelaus uolubiliter concionabatur, (erat.
 Pauca quidē, sed admodum dulciter, quoniā nō loquax

DE HOC, ARBITROR AVTEM
 et Symmoriā, atq; Trittyem. 422.

TRibus, pars decima urbis erat,
 Vrbis autem Athenarum. decē tribus enim habuit.
 Quamuis postea fuerunt undecim et duodecim.
 Aeschines scribit autem tribum decimam partem esse.
 Trittyes autem erat tertia pars tribus. sed symmoria
 Erat numerus sexaginta corporum, non plurium,
 Ut scribit Demosthenes alicubi in Symmoriarū oratiōe. 440
 Ex his opus erat uiginti facere symmorias,
 Ut nunc sunt corpora, habentē sexaginta unamquamq;.

καὶ τὰλλα σύγρη ἀκριβῶς συμμοριῶν τῷ λόγῳ.
Οὕτω λυβίως ἢ φυλῇ, τριτῆς, καὶ συμμορία.
Τὰ δὲ γι' συναγωγία, τριτῆς, καὶ συμμορίας,
Ἡμεῖς τανῦν εἰρήκειμον καταχρησιστοῦμεν.

Ἡ ΛΕΓΟΥΣΑ, ΑΠΟΚΟΤΤΑΒΙΖΩΝ.

καὶ αὐτὴ ἡ προεγραφή. ν κ γ.

Τίς ἐστὶ προπελατισμός, καὶ τίς ἡ παροιμία,
Λατιάγν τε, καὶ λότ[α]δος, καὶ ἐωλορησσία,
Εἰς πλάτος ἔγραψα τοπικῶν, καὶ γρίψας, σύγρη ταῦτα,
550 Εἰς τῶν ὀγδοηκοσίων καὶ πεντήκοντα ἱστορίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΙΝΕΣ ΛΕΓΟΝΤΑΙ

λυβίως ἀνέψιοι. ν κ δ.

Εἰς θέσις τῶν πνευματικῶν ἱστορίων τῶν τεσσάρων,
Ἀνεψίος σύρρησας, καὶ τὸς ἀδελφίδας δι,
καὶ υἱάδας, καὶ υἱόνος, καὶ τὸς θυγατρίδας τε,
καὶ δὲ τὸς ἀνέψιαδας, καὶ σαφιστάως μάθε.

ΤΙ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟΝ. ν κ ε.

Ἡ Σκολιὰ καταφυγὴ καὶ τῶν δυσάποσπαστων,
Ἐκ λαβυρίνθου τῶ ἱερῶν, ἱεροφυγίου ἐκλήθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ

ἱανόνος. ν κ ς.

Ο Πολυκλέτειος ἱανών, τοῖς ὀπίσθον ἔγραψεν,
Εἰς τὴν ἑκατοστήν καὶ ὀκτωήκοντα καὶ πρῶτην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝ ΦΙΔΙΟΥ,

πρὸς τὴν νίκην ἱππῶν. ν κ ζ.

560 Μετὰ τὴν πολυκλέτην ἡ λέγεται καὶ ἡ φεσίς.
Τὴν νίκην ἡ λέξις νῦν ἀντὶ τῆς φεσίς,
Ὁ νίκην, ἡ κατατάσσας πολὺν γινώσκων ἱωγράφος,
Ἐν τῇ ποικίλῃ τῇ σοφῇ ἱππικῇ οὐ ἱωγράφος,
Τέρας παρὶ ἱωγράφου τῆς ἑκάτω βλεφαρίσας,
καὶ τὸς μόνον οὐκ εἰς τοῖς πᾶσι διεσῆκε.
Τὸτο γὰρ ἐπιλήψιμον εἶχεν ὁ ἱππος μόνον,
τοῖς ἄλλοις πρὸς ἀκρίβειαν τοσούτον ἐργασμῶνος,
Ὡς μὴ δὲ αὐτὸν ὡς πρὸς αὐτὰ μέμψιν τὸν μῶμον εἶχε.

ΙΣΤΟΡΙΑ Ἡ ΛΕΓΟΥΣΑ, ΔΙΑΡΜΑ,

καὶ τὸ μεγαλοπρεπές, οὐ γὰρ τῷ ἀράκῳ,

συντόμῳ τε καὶ τῷ πρὸ

θανῶ. ν κ η.

Τέρας αἰετὸς λόγος ἀρετῆς λέγεται πεφυκέναι,

Ὁ ἰσοκράτης ῥήτωρ τε αὐτὸς, καὶ ἀλλοι δὲ μῶμος,

570 Ὁ θεοδίκης ἄμα τε, καὶ μινυκινός δι,

Συνὸς καὶ διονύσιος ὁ ἀλκαρχαῖος δι,

Φιλόστρατος, καὶ ἑτῶροι μῦθοι τῶν ῥητόρων,

Σαφές, μεγαλοπρεπείαν, συντόμον, πῶς αὐτὸν τε,

Μετὰ τῆς ἀρακτικῆς ῥητορικῆς σχηματῶν.

Ἐμπειροπλήτῳ πρὸ πάντων τε φιλόσοφος ὁ μέγας,

Λέγει γὰρ τὴν ἀσάφειαν μετὰ λόγον ὑπάρχουσαν.

Ὡς ἡλεωνόπαν τὸν θυμὸν, ὁ σοφολύτης πῶς λέγει.

Τὴν φρόνησιν ἡ σύμπαυτες γλαυκώπιδα βοᾷσι.

καὶ ὁ ἀσκήνης τεθνῆκός τὸ ἀσάφες πῶς λέγει.

580 Πρὸς τὴν δημοκρινῆς ἡ τῶτο φησὶν ὡς δὲ πῶς,
Μεγάλα βρονθῶν μῶμος πρὸς φίλῳ λαλῶσαι,
Τίς οὐκ ἐνὸν καὶ τεθνῆκός προσέμιον εἰρήκει.
Τέρας αἰετὸς λόγος ἀρετῆς ἀνδράσι,
Σαφές, μεγαλοπρεπείαν, συντόμον, πῶς αὐτὸν τε.

Et alia inuenies exacte in Symmoriarum oratione.

Sic proprie tribus, tritiss, atq; symmoriora.

Conuentus uero, tritiss, atq; symmoriora,

Nos iam diximus magis abusiue.

QVAE DICIT, APOCOTTABIZON.

Et ipsa praescripta est. 423.

Q Vis sit propelactissimus, et quae parcenia,

Latageq; ac cottabiz, et heolocrasia,

Perlate scripsi antea. Et cum uerteris, inuenies haec,

In harum octuagesima atq; quinea historia.

DE EO, QUI DICANTVR PRO-

prie Anepsij. 424.

N locum quinquagesimae historiae harum,

I Anepsios inuenies, atq; Adelphidas,

Et Hyidas, et Hyonos, Thygatradasq;

Et sane Anepsiadis, et clarissime disc.

QVID CRETAEE EFFUGIVM. 425.

O Bliqum effugium, et quo agere auellitur,

Ex Labyrintho Cretensiū, Cressphygetū notatū est.

DE POLYCLETI RE-

gula. 426.

P Obycletea regula in posterioribus scripta est,

In centesima et nonagesima prima.

DE STATVIS PHIDIAE, DE NI-

tonis equo. 427.

P Oist illam Polycleti autem, sita est et Phidie.

illam Niconis autem dicamus nunc, pro illa Phidie.

Nicon, uel secundum aliquos Polygnostus, pictor,

In uaria porticu equum cum depinxisset,

Pilos appinxit inferioribus palpebris,

Et huius solum gratia ab omnibus reprehensus est.

Hoc enim carpendum habuit equus solum,

In alijs tanta cum diligentia fabricatus,

Vt neq; ipse aduersus ea querelam Momus haberet.

HISTORIA QVAE DICIT SPA-

cium, et magnificeniam, cum specioso,

et breui, atq; probabili.

428.

Q Vatuor orationis uirtutes dicunt esse,

Isocrates rhetorq; ipse et Alcidas,

Theocletes unaq; et Minucianus quoq;

Cum quibus et Dionysius Halicarnassus,

Philostatus, atque alij mille rhetores:

Claritatem, magnificentiā, breuitatē, probabilitatemq;

Cum lepore rhetoricarum figurarum.

Empedocles autem amē omnes philosophus magnus,

Dicit enim obscuritatem, nigram pupillam esse:

Vt nigriusum animum alicubi Sophocles dicit.

Prudentiam autem omnes glaucoculam uociferantur,

Et Aeschines mortuam obscuritatem alicubi dicit.

De Demosthene autem hoc inquit quodammodo:

Magna fremdemem contra Philippum locutum fuisse,

Quiddam tenebricosum et mortuum procerum dixisse.

Quatuor haec uirtutes orationis sapientibus hominibus,

Claritas, magnificentiā, breuitas, probabilitasq;.

Αφείς μεγαλοπρέπειαν ἀφθόνιος ἢ λέγει.

Σαφές, αὐτοματον, πιθανόν, καὶ τὸν ἑλλενισμὸν δε.

Τέτ' ἴσως ἢ, τὸν ἑλλενισμὸν καὶ τὸν ἑλληνισμὸν λέγει,

Ὁργανα λέγει τὰ σαφῆς, ἀφθόνως, ὑπαρχαί.

νομίσεις οὐ τὸ σαφές ἢ, ἐτ' ὅρα ὡς ὁρᾷ αὐτὸς ἴσως.

Καὶ ἐτ' ὅρα ἐν ἑγγυχαῖς τῶν πορίτῳ ὑπάρχον.

Εἰς ὁρᾷ σαφῆ ἐν ἑγγυχαῖς, ἑλλενισμὸν προσδίδει.

Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ ΑΓΟΡΑΙΟΥ

προτυπώματος. υλβ.

Ερμῆς, τῆς καίας ὁ υἱός, ἐρμῆς ἢ καὶ ὁ λόγος.

Ερμῆς καὶ σύμπας ἀνδρείας, καὶ ὁ σωρὸς τῶν λίθων.

Ερμῆς καὶ πᾶς ὁ ἐρμηνεύς, εἰτε γλωσσῶν, ἢ λόγων.

Ερμῆς καὶ ἀγοραῖον ἢ προτύπωμα, ἢ πῶσα.

Η πῶσα χρυσοῦν ἢ, πρὸς τὸ τυπῶσι ζω.

Θόντες αὐτῆς ἐπαύωθον ἀργυρὸν ἢ χρυσὸν δε.

Ὁ πῶς τῆς ἑλλήνης τε ἐρμῆς γράφεται ἢ ἰῶτα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, Ο ΑΝ-

δρείας ὁ ἀμέργυλος. υλ.

Αμέργυλος εἶναι νοί μοι, τὴν τρύγα τῆς ἑλλείας.

Ὁργή γὰρ ἵατα ἰωνας, ὅ, τι πηλός, καὶ πῶσα.

Ὁσον ὀργάσαι λέγειται, καὶ τὸ πηλὸν μαλάξαι.

Αμέργυλος ὅ, τι φαμὸν τὴν τῆς ἑλλείας τρύγα,

Επὶ τὸ ἀμμάτος ὀργυλῶν, ὅ, τι πηλὸν ὑπαρχαί.

Η τρύγη ἑλλείας ἢ πηλός, ὁ χρυσιμὸν δέει.

Τὸ ἀπ' ἑλλείας, ἀμμά ἢ, ἀμμέργυλος τε ὁμοίως,

Διπλοῖς ἐγγράφεται τοῖς μὴ, ἑλλενισμὸν τῶν ἑλλείας.

Αμέργυλος ἢ ἵατα ἰωνας, ἐμ μὲν τε, καὶ ψιλῶται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΝ ΕΡΜΗΣ ΕΝ ΓΟ

λυπράτοις αὐτοῖς ἵατα-

θεῖο. υλ α.

ΕΝ ληθικοῖς διδασκαλίαις ὅπως ὀρφύς πᾶ λέγει,

Υμῶν σοφίαν, λόγους τε, καὶ τὸ προσέχειν βίβλους,

» ὅν δέ κεν αὐθρόπῳ πεπνυμένον ἴτορ αὐτάγει,

» Ες πολυθράστον αὐτῶν εἰσδύμενον ἐρμῆας,

» οὐδ' ὅς ποταμῶν ἀγαθῶν ἱατέθην ὁμιλοῦν

» Λίγα κεν ἀμφοτέρωσι μὴ ὀνείατα πολλὰ ἑμὶ ζωῶν.

» Οἶκα δ' ἀποσείχοι, προφυγῶν πολλὴν δακρυῶν οἴζυν.

Τὰς βίβλους, αὐτῶν τῶν ἐρμῶν ἱατονομῶν ὅ, τι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ, ΟΣ ΥΔΑ-

τι λωίλους χόρσι διεξίταται τὸν ἀρ-

ταξέξελ. υλ β.

Ὁ ἀρταξέξης βασιλεὺς πορσίδος ὑπεργυμνός,

Γαρήλαντι διὰ τιμῶν γεωργισμῶν τόπων.

Ὁ γεωργῶν ἐκείσε ἢ τιλῶν τῶν σὺν γινόμενων,

Ὡς εἶδε διδύχον ἑρμῆς τὸν βασιλέα τότε,

Ὅς διεξίωσται αὐτὸν μηδὲν ἑκτεμνός,

Κοίλους χόρσι ἐκ ποταμῶν τῶν ῥέοντος ἐκείσε

Υδωρ ἀπ' ἀρρυσάμενος, προσήγαγον ἐκείνῳ.

Ὁ ἢ τῆς προαφύσεως ἀγάμενος τὸν αὐτῶν,

Λομῶν τε ἐδέξατο, καὶ ἐπὶ οὐδὲν,

Καί πορ ἢ χόρσῳ ὑδάτος, ὅ, τι ἀγῶν τῶν τότε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΓΟΘΕΝ ΟΡΡΩ

δεῖν λέγομεν. υλ γ.

Τὸ ὀρρωδεῖν ἢ λῆξος μόν, σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι,

Εξ ὀρρῶ τῆς πορσιγόρας, τῶ καὶ μεσοπυγῆ.

ὁ τρέμα

Dimittens autem magnificentiā Aphthonius inquit,
Claritatem, breuitatē, probabilitatē, atq; hellenismum.
Tzetzes autem, hellenismum atq; propriam dictionem
Instrumenta dicit claritatis, ὁ Aphthoni, esse,
Non claritatis, diuersa sicut ipse arbitraris.
Etiam si diuersa fuissent, superflua fuissent.
Siquidem claritas fuit, hellenismo indigere.

590

DE MERCVRII FORENSIS PRAE-
figuratione. 429.

HERMES Maie filius, Hermes autem ὁ oratio.

Hermes ὁ omnis statua, ὁ cumulus lapidum.

Hermes et omnis interpres, siue linguarū, siue orationū.

Hermes ὁ forensis effigies, pix,

Pix aurificum, ad quam fingunt animantia,

Ponentes ipsi supra argennum, uel aurum etiam.

Pes etiam lecti, hermis. scribitur uero per iota.

PAROEMIA QVAE DICIT, STA-
tua ex amurca. 430.

AMURCAM esse cogita mihi, fecem olei.

AMURGE enim secundum Ionas, tum coenum, tum pix. 600

Vnde orgase dicunt, ὁ argillam subigere.

AMORGEN uero sic dicimus olei fecem.

Circa arene argillam, siue coenum esse.

Fex autem olei coenum, quod utile est coniuncturae.

Hapto, hapso, hamma, hammorge, ὁ similiter,

Duobus scribitur mm, regula uniuersali.

Amorge autem iuxta Ionas, uno m, atq; cum tenui.

DE EO, QVEM MERCVRIVS
in expetitis specubus posue-
rit. 431.

IN Lithicis doctrinis sic Orpheus alicubi dicit,

LAUDANS sapiētiā, orationesq; ὁ attendere libris:

QVEM autem hominum doctum cor suadet,

IN amabilem speluncam ingredi Mercurij,

Quo ille uariorum honorum deposuit copiam,

Statim utrisq; utilitates multas reportans,

Domum remittat, fugiens lachrymosam ærumnam.

Libros, autrum Mercurij denominans sic.

DE COLONO, QVI AQVA CA-
uis in manibus, recipit Artaxerxem.

432.

ARTAXERXES rex Persidis qui fuit,

PERTRANSIT per quosdam cultos locos.

Colonus illic autem existens benignus,

Ut uidit transuentem regem tunc,

QUIBUS susciperet ipsum neq; omnino habens,

Cauis manibus ex fluuiio fluente illic,

Aquam hauriens attulit illi.

Ille uero ob institutum admiratus hominem,

Placideq; suscepit, ὁ bibit suauiter,

QUI uis non indigens aqua, neq; sitiens tunc.

DE EO, VNDE ΟΡΡΩΔΕΙΝ
dicimus. 433.

ORRHODEN dictio quidem significat timere,

EX ORRHO columba, atq; ex natium medio,

Quod

ἄνθρωπος τῆς πόρις ὁρᾷς τῷ φόβῳ κραταυμοῦν.

ἢ ὅτι μοῖρος σώματος ὁ ὄρρος, ὁ καὶ ταῦρος,
τῶν φοβησάντων ἄνωθεν ἰδιοῦν τε καὶ ἰδίειν.

- 630 ἢ πλέον τῷτο ἔρεται ἐκ φόβου τῶν ἀλόγων,
ἀοὺ τῷ λέει τὴν ἑρᾶν οὐ τοῖς μικροῖς συσέλλαι.
ἢ ἐκ τῷ ὄρω, τὸ ὄρμω, καὶ λέω, τὸ δισμῷ δι.
τῶν ἁπομυώνων ἢ ὄρμω δέεται γὰρ, καὶ δισμῷται.
Εἴτ' οὐν ἐκ τῷ ὄρω, τὸ βλέπω, καὶ τῷ λέω.
Δισμῷται γὰρ καὶ τὸ ὄρω, τοῖς φόβῳ κραταυμοῖς.
Οἱ αἰολεῖς ἢ ψιλῶται καὶ διρρῶς πεφυκότες,
οὐκ ἔστιν αὐτῶν, καὶ γράφει διπλόρου.

ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΤΟΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑ-
ΔΑΙΣ, Τῷτο ἢ ἄρα λῖν, ὁ αἰ-
τιος. ὕλ. δ.

- Ασκληπιάδαι λέγονται κατὰ λυβίαν λέξιμ,
οσοὶ γονὺν ἐσχάσαιμ ἀσκληπιῖ σπορμάτωμ.
640 Νῦν ἢ κατὰ κατὰ χρῆσαιμ τῆς ἱατρῆς εἰρήναιμ.
ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΥΠΕΡ ΤΑ
ἰσχυροῦν ὑπὸ ῥήλλω, κατὰ τὸν οὐκ ἄλ-
μασιρ ἐκάνωμ βυλλῶν μνημον
φάλλωμ. ὕλ. ε.

ΚΡῆνιάτης φάλλωμ τίς πόνταθλος ὑπὲρ χεῖ, (ἄλμα,
Νηΐσας φάλλωμ, καὶ πυγμῶν, δίσκου, καὶ δρόμου,
καὶ τῶν μόν ἄλλωμ πῶς χεῖρ τὰς νίκας διαγράφωμ.
τῷ ἄλματος καὶ δίσκου ἢ, τῷτο τὸ μέτρον μάβει.

ἢ ἐπὶ ποντήναιμ πόδας πῆδαιμ φάλλωμ.

ἢ Δίσκου δ' ἐκάνωμ, ποντ' ἀπολαπομῶν.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΣΕΩΣ, ΒΟΡΕΑΔΩΣ, ΚΑΙ

βελλροφόντῃ, τρυγαίω τε καὶ λιανθά-
ρωμ. ὡρ τὰ μὲν ἐγράφη, τὰ
δ' ὕ. ὕλ. ς.

ΤΑ τῷ πόρσιος πρόδρομ, τῶν τε βορέα καὶ δωμ,
καὶ τὰ βελλροφόντῃ, ἡλῶς μοι προεγράφη.

τὰ τῶν τρυγαίωμ ἄνω καὶ νῦν ἢ, καὶ τὰ λιανθάρωμ.

- 650 Εμφύλιοι κατέτρυχοι πόλεμοι τὴν ἐλλάδα,
ταῖς τῶν λακῶν μᾶχαις τε καὶ ταῖς τῶν ἀθλιῶν.
Αριστοφάνης τότε ἢ ὁ ἰωμικὸς τυγαίωμ,
τελῶν ῥῆτωρ δανότατος, ὡς ἀθλιῶν ἄρα,
μὴ παθομῶν μινδαιῶς συμβόλοις τῆς εἰρήνης,
τοῖς ἐγορσιμαχῶν ἢ, καὶ βορυδωστέροις,
ὡς ὄρασις διάπυρος καὶ ὅτος τῆς εἰρήνης,
τὸ συμβολῶν φανόρως αὐτοῖς παρὶ εἰρήνης,
ὡς ἀπειθεῖσι καρεπῶς, ἄλλω ὁδῶν ἐτράπη.

Μιθῶν ἢ δανότατος χρῆσάμενος, ὡς λέωμ,

- 660 Αθῶναισι γλυκαίνουσι οὐ τρῶποις λιμωδίας,
παρὶ εἰρήνης ἐγράφη καὶ ἄλλα μὲν μυθία,
τὴν λυσιστράτῃ, ἀχαρῆς, καὶ ἄλλας λιμωδίας,
πραγματικῶς ταῖς θάσει παυσίφως συμβολῶν.
καὶ νῦν ὁμοῖως ἢ ποιεῖ πραγματικῇ μελέτῃ.
Αὐτὸ τῷ φαῖναι ἢ, ὃ χεῖ μᾶχας ὁμοῖως ἔχειμ,
ἀκροῦ πῶς γλυκαίνουσι πλάσμασι τε καὶ λόγοις,
Γραῖναι τῶν τῶν θυμῶν καὶ παῦ ἀνῆν ῥᾶσα.

τῷ τῶν πολέμων συνεχεῖ τῆς γεωργίας εἰσφορῆς,

ἀγαπητῶντας πολλὰ, καὶ τῆς ἀγρῆς ποθεινῆς,

- 670 Γεωργία, καὶ βότρυς τε, καὶ τῶς λαπῆς ὁπῶρας.

Γοβαίμ

Quod tremat, cum columba timore tenetur.

Vel quod pars corporis orrhoros, que et taurus,
lis qui metuumt, consuevit sudare, atq; madescere.

Vel potius hoc dictum est ex timore brutorum,

Que in timore caudam in femora contrahunt.

Vel ex ὄρω, impetum facio: et λέω, quod est ligo.

Formidantium enim impetus vincitur atq; ligatur.

Sive igitur ex ὄρω, uideo, et ligo:

Ligatur enim et visus timore correptis.

Aeoles autem tenuibus gaudentes, et r geminare soliti,

Simulq; extenuant ipsum, atq; scribunt duplici rho.

QVOD ASCLEPIADIS VIDE-
tur, hoc utiq; erat, Actius.

434.

Asclepiade dicuntur iuxta propriam dictionem,

Quot quot ortu habuerunt Aesculapij ex seminibus.

Nunc autem per abusum, medicos dixeram.

PAROEMIA, SUPER SEPTA
transijisti, iuxta illum saltibus famo-
sum Phayllum.

435.

Rotonates Phayllus quidam quinquercio fuit,

Qui uicit luctu, pugillatu, disco, et cursu, saltu,

Et aliorum quidem quomodo oporteat uictorias describere,

Saltus, atq; disci, huius metrum discite,

Sex super quinquaginta pedes saltauit Phayllus,

Discum autem iecit centum, quinque deficientibus.

DE PERSEO, BOREADIBVS, ET

Bellerophonte, Trygeo, atq; Scarabeis:

quorum partim quidem scripta, partim
autem non scripta. 436.

Gesta Persei prius, et Boreae filiorum,

Et Bellerophonis autem, probe a me descripta sunt.

Que autem de Trygeis, audi nunc, et Cantharis,

Cumilia uexabant bella Graeciam,

Laconum pugnis atq; Atheniensium.

Aristophanes autem tunc comicus existens,

Cum esset rebetor uehemens, ut Athenienses uidit

Non acquiescentes omnino consilijs pacis,

Iis uero qui excitarent pugnam, atq; turbulentiore,

Existens amator feruidus etiam ipse pacis,

Consulere aperte illis de pace,

Velut incredulis praetermittens, aliam uiam ingressus est.

Methodo autem uehementiae usus, ut par erat,

Obletamentis dulcibus, more comediae,

De pace scripsit, atq; alia innumera,

Lysistratem, Acharnes, et alias comedias,

Negocialibus constitutionibus prudenter consulens.

Et nunc similiter facit autem negociali exercitio.

Pro eo aut ut dicat, non oportet pugnas finitimas habere,

Audito quomodo dulcescibus figmentis atq; orationibus

Lenit horum animum, et totum absoluit facile.

Bellorum assiduitate colonos introducit,

Indignantes multum, agrosq; desiderantes,

Frumenta atq; racemos, et ceteros fructus.

Ggg 3 Desiderare

Γοῦθ' ἐν εἰρήνῃ τοῖς φρουρῶν, ὡς ἐν οὐλῇ εἰς γλῶσσιν,
 Ἐξ ἑρᾶν ὁ φροντιστῶν τις κατὰ γὰρ ἐν ἐκείνῃ,
 Ἐφ' οὐρανὸν ἑλθόντων τὸ ὑποφάγον ζῶον,
 Ἐν φάτναις πρῶτον ἐσθυσαν, ὡς πῦρ ἡσσαν ἢ νέον.
 Οὐδ' ὡς πρὸς ἐπιμύλαιαν διὸ οἰκέτας δόντες,
 Ἐν γὰρ διαχωρῆμασι ἐλπίσαν ἀνθρώπων,
 Μᾶλλον οὐ ὑποτόχοις ἢ βρεφῶν καὶ μερακίων.
 Ἐπειτὰ ὁ τρυγῶν ἢ τῶν ἐπωχνημόνος,
 Ἀνέρχεται πρὸς ἑρᾶν συνάμα καὶ οἰκῆται.
 Ἐν γὰρ τινὰ ἢ χέρονται ἰδιῶν μεσσηνῶν,
 Ἐγείρει ἀνθρώποι, βοᾷ, ὄρεται, λυγρὸν ταῦτα,
 Καὶ μύρα ἢ περὶ ἑρᾶν, μὴ τῇ ὁδῇ τῇ φίλῃ,
 Ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν καὶ πρὸς αὐτὰ ὁ λαὸς ἀφ' ἑρᾶν.

ὁμοιως † Τῶς ἐλθὼν εἰς ἑρᾶν, τὸν λαὸν μὲν ἐνέειπεν,
 Ἐπαπειλὸντα σωτὴρ ἐλὼν ἀνθρώποις ἢ μετρίαν.
 Μόλις ποτὲ εἰς σπῆλαιον λίθους κατεσφραγίσαν,
 Ἐφ' οὐρανὸν ἑλθόντων τις ἐκείνῃ, τὴν εἰρήνην,
 Κόρινθον καλλίστην νεαράν, σαρξὶ πεπαισχυμένην.
 Ἡς ὁ οἰκέτης τὰς πυλᾶς ἑσπας ἐν ὄγκῳ βλέπων,
 Ἀποβαλὼν τὴν πόρην ὡς τὴν τὸν σὺν ἀρκίαν,
 Δῖον πρὸς τὴν ἰσχυρότητα τῆς μάχης παραβάλλων,
 Οὕτως ἐνέοντες ἤγαγον ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν ἐκείνην.
 Ἐγὼς πῶς καὶ ζῶν τεχνικῶς ὁ λαμψὸς ὁ ῥήτωρ,
 Καὶ συμβολῶν μὴ δοκῶν, ἀρίστως συμβολῶν,
 Ὡς χρὴ λῦεν τὸν πόλεμον, αἰρεῖσθαι τὴν εἰρήνην.
 Ἐδὼς καὶ πᾶν κεφάλαιον πράγματι αὐτόθι,
 Τὸ φυσικόν, τὸ νόμιμον, τὸ δίκαιον συνάμα,
 Συμφόρον τε, καὶ διωκτὸν, ἐν ὁδοῖς, καὶ ἐν δόξῃ.
 Καὶ τοὶ πολλοὶ διὰ τοῦτο καὶ μόνον κεφαλῶν,
 Πραγματικῶς προβαίνοντα ὡς ἐπὶ Δημοσθένει,
 Ἐν μόνῳ τῷ συμφόρῳ οἱ ὀλιγοὶ λόγῳ.
 Παρ' ἄλλοις τῷ νομίμῳ ἢ δικαίῳ παρ' ἐτόχοις.
 Τισὶ δὲ τῶν τε, καὶ τρεῖς, καὶ τέσσαρις, ἢ πᾶσι.

ΔΑΙΔΑΛΟΥΣ ΤΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΚΑ-
 ρίους πρόβαλλον. ν λ β.

Τὰ δὲ Δαιδάλου, σύγγραμμά μοι, καὶ τὰ τῶν ἱκαρίων, (να,
 Ἐν αὐτῇ μὲν πρὸ πάντων σοὶ τῶν φύλλων γεγραμμέ
 Εἰς ὅνα καὶ δεκάτην τὴν ἰσορῶν τῶν πρῶτων,
 Πρὸς βοῆς τῶν μίνων ἢ πρὸς γράμματα μοι φέρεται.
 Ἐκεῖ ἢ μᾶλλον ἔγραψα ταῦτα πεπαισχυμένως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΥΚΜΑΤΩΝ ΤΗΣ
 αἰτίας γονῶν. ν λ β.

Τῶν αὐτῶν οἱ νεοσσοί, ὡς τῶν λοιπῶν ὀρνέων,
 Ἀπὸ ὧν εἰσβάσιμ ἐκφύειν αὐτῶν ἢ,
 Ἐκ σπορῶν αἰρέοντες τεχνῶντων, καὶ θαλάσσης.
 Καὶ γεγονότας νεοσσὸς ὁ αἰὲς γυνάξαι.
 Ἰσθ' ὅτι τὰς ἀκτίνων γὰρ ἐκείνους τῶν ἡλίου,
 Καὶ μὲν ἔν ἀναρδία μνηκτα προσβλέψουσιν ἐκείνας,
 Γινώσκον λείπει τὴν γονὴν, κατέχει τε, καὶ τρέφει.
 Εἰ δ' ὅτι αὐτὸς ἐξέωσι τῆς καλῆς ὁδοῦ.
 Φύλον δ' οἰκίτην ὄρνειν, ταῦτα λαβὼν τρέφει.
 Ταῦτό καὶ ὁ ὑποκόσμος τοῖς αἰετοῖς ποιεῖ δι,
 Ὡς καὶ αὐτὸς πᾶς ἔγραψα χρονογραφῶν ἱαμβοῖς.
 » Γονὰ μὲν ὡς χλυσὶν διόξεις βλέπει.
 » Ἐπ' αὐτῇ δ' αὐτῶν ἐκφυῖν τὸ σπυρμιον.

Desiderare pacē inuenire. tanq̃ uerò non esset in terra,
 E' cœlo studentes deducere illam:
 Inuenit scarabœum, stercus comedens animal,
 In præsepi primum cōstituerūt, uelut Pegasum nouum.
 Cuius ad curam duos seruos adhibentes,
 Cum excrementis pinguem fecerunt hominum,
 Magis autem humidioribus, infancium atq; puerorum.
 Deinde uerò uindemiator hoc uetus,
 Redit in cœlum simul cum famulo. (cœlo existens,
 In terra aut cacantē quendā conspicatus, iam medio in 680
 Surge homo, clamat, desode, absconde hæc,
 Et unguenta insperge, ne odore amico
 Ad terram, & ad ipsa scarabœus deducatur.

Interea profectus in cœlos, tumultum inuenit,
 Comminantem interitum hominibus non mediocrem.
 Vix tandem in specu lapidibus strato
 Inuenerunt, effosso illo, Pacem,
 Puellam pulcherrimā, iuuenem, carnibus impinguatam.
 Cuius famulus, nates bene tumidas uidens,
 Admiratur ualde tam bonam carnis constitutionem, 690
 Nempe ad gracilitatem Pugnæ comparans.
 Sic inueniam, duxerunt ad terram, illam. (tor,
 Intellexisti quomodo ludens artificiosè comœdus ora.
 Et consulere non uisus, optime consulit:
 Quod oporteat soluere bellum, eligere autem pacem.
 Inuenies & omne caput rei illic,
 Naturale, legale, iustumq; simul,
 Vitale, atq; possibile, probabile, egressionem.
 Atq; sepe per unum, & solum caput,
 Negociales concluduntur: sicut in Demosthene, 700
 In solo uili Olympiorum orationes.
 Apud alios autem legiimo, iusto apud alios,
 Quibusdā duobus atq; tribus, et quatuor, uel omnibus.

EI QVI DAEDALOS QVOSDAM
 & Icarios alis induit. 437.

QVæ de Dedalo, inuenies mihi, & quæ de Icario,
 Hic quidem amē quinque; folia scripta,
 In nonadecimaq; historiarum priorum,
 De boue Minois quæ titulum præfert.
 Illic enim magis scripsi hæc perlatè.

DE CONCEPTIBVS AQVILINI
 generis. 438.

AQUILARUM pulli, sicut cæterarum auium,
 Ab ouis consueuerunt nasci. ouis autem,
 Ex congressione maris genitis, & fœminæ.
 Atq; editos pullos aquila exercet.
 Statuit enim illos ad radios solis:
 Et si quidem inconniuent er aspexerint illos,
 Legitimam iudicat prolem, retinetq; ac nutrit:
 Si autem non, eos præcipitat è nido depulsos.
 Osifraga autem misericors auis, hos acceptos educat.
 Idemq; & crocodilus aquilis facit,
 Vt & ipse alicubi scripsi chronographorum iambis:
 Generat quidem oua, anserina existimes uidere. 710
 Postquàm autem ex ipsis eruperit pullus,

- 61 Ο θῆρ διασφῆς γίνεσθαι τῶν ἐγγόνων.
 62 ὁ μὲν γὰρ σὺν θύ τῃ λαβοὶ ζωλλίωται,
 63 Κώνωπα, μῦαν, αἰτέ τι τῶν παρὸντων,
 64 Κέκρικον αὐτὸ μὴ γόνυς εἶναι νόθον.
 65 Τρέφατε λοιπὸν, ὡς φυλάττον τέλῃ φύσει.
 66 Ο δ' αὖ γε νωθὸν ἀδρανὲς πάλιν ἴδοι,
 67 Ἀνέλκον σὺν θύ, ὡς δοκῶσας τῶν νόθων.

Τῶν αὐτῶν μὲν τὰ ὡς καὶ νεοσσοὶ τοιοῦτοι.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΓΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΓΥΓΙΑ-
ωμ, καὶ ὑπὸ νυμῶν. υ λ θ.

- 730 ΓΥΓΙΑΣ τινες ἢ ἀσκητοὶ λέγουσι, ζωὰ τίκται,
 Ἐχει καὶ γάλα, καὶ μαστῆς, καὶ ἑτοῖα τοιαῦτα.
 Ἐγὼ δ' ὡς θυρὸν ἀρρῖνας ἀπαντας εἶναι τίχρας,
 Οὕτω καὶ θῆλυ τὸ γυνῶν ἐφ' ὅσον σύμπευ γόνος.
 Γόντες δ' ἡμόρως πρὸς πυγὴν πετόμενοι ἀνέμοις,
 Ἰκνύμεν συλλαμβάνουσι, γονὴν ὑπὸ νυμῶν.
 Ἐν ἐκτὸν καὶ ἔκτοισι ἡμόρως ἢ γονῶσι
 Τὰ ὑπὸ νυμῶν ὡς αὐτῶν τοιαύταις ἀλλοίς,
 Ἐκ τῶν ὧν ἐκλέπτοι, καὶ νεοσσοὶ ποιοῦσι.
 Ἐν ἐκτὸν ἡμόρως ἢ καὶ ἔκτοισι ἑτοῖα,
 740 Μέχρι καὶ πῆστος αὐτῶν, ἐκτρέφουσι ἐκάντες.
 Γονὴν γυνῶν ὑπὸ νυμῶν ἔχει, τὴν θυλιν γόνων.
 Φανέει τὸν ἄνθρωπον ἢ ὁ γυνή, οὐκ αὐτὸν σημαίνει,
 Οἰάσσοι προκατέλεξα σαφῶς ἐξ αἰγυπῶν.

ΠΕΡΙ ΘΕΙΟΥ ΑΓΥΡΟΥ, ΚΑΙ ΤΙ
θεῖον ἡλεῖται. υ μ.

- 750 Θεῖον μὲν, τὸ θεῖον ὑπὸ ἀρχῆς σαφῶς νόει,
 Θεῖον καὶ τὸ θυμῖαμα, ὃ ἡδρανὸς τε θεῖον,
 Καὶ πᾶν σὺν τῷ τοῖσι θαυμαστὸν, θεῖον, καὶ οἱ ἀσφῆρες.
 Καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ ἀγγελοὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα, θεῖον.
 Θεῖον μὲν τὸ θυμῖαμα, ὅτῳ ἡλεῖται νόει,
 ὡς ἴστω τε καὶ ὀρχόμενον θεοῖς τῷ διεκπνέειν.
 760 Θεῖον ἢ τὸ θεῖον, ὡς ἡδρανὸν ὁμοῖον,
 Θεῖον γὰρ ὃ ἡδρανὸς βαρεῖαν ὁδὸν ἔχει.
 Πλὴν ὅσον ἀγγελὸς ἐστὶν ἐκτέλει ζωγραφίας,
 Πλεῖον πρὸς τὸ θεῖον, ἢ ἡδρανὸν ἀεικνύει.
 Γέγυσμαι τῆς τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐγὼν ἴδω πικρῶν.
 ὡς εἶπε ἀπερὸς αὐτῶν μέχρι τῆς νυθὸς ὑπὸ νυμῶν.
 Ἐπαθὼν τὴν καὶ γέλωτος τῷ φόβῳ τῷ ἀμέτρω.
 Τραῖαν τῆς πόλεως ἐγγὺς γὰρ μοι χωροῦντι,
 Σακπῆ χυθόντος ἡδρανὸς πρὸς δεξιὸν μὲ μέρος,
 Ἀφαιρεθῆναι ἡλπίσα τίχρας τὴν καὶ τὸν ὅμον.
 770 Ἐπὶ τὴν χεῖρα ἢ αὐτὸς, ὁδὸν παρὸντι,
 Οὐδὲ ἐφ' ὅσον ὁδὸν πρὸς δεξιὸν μὲ μέρος,
 Κόρην ὁδὸν ἢ πρὸς τὸν ὅμον προσεδόκω,
 Καὶ τεθνηκότα καὶ αὐτὸς μετὰ βραχείαν ὄραν.
 Ἀλλ' ἐν τῷ φόβῳ ζωθεὶς βολῆς ἡσπὸς ἐδόκω,
 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἡδρανὸς μικρὸν νεκρὸς αὐτῶν.
 Τὴν ὁδοῦ πρὸς τὸν ὅμον, οὐδὲ σπῆρον εἰς πῆτραν.
 Τοιαῦτα ἦν ἢ ὁδοῦ ἐν τῇ πληγῇ ἐκάντες,
 ὡς τὴν βολὴν φονήντα με, σπῆρον θανάτῳ ἐν τῇ τῆς.
 Τὴν ἢ ἡμῶν αὐτῶν, ἢ ἐποχὸς ὑπὸ νυμῶν.
 770 Τρόμος τρέμα δεινότερον, μέχρι καὶ βολαῖς.
 Οὕτως ὁδοῦ τῆς ἡδρανὸς πρὸς τὸν ὅμον ἐσχέον.
 Ἀφ' ὧς καὶ τὸ θεῖον, θεῖον ἡλεῖται.

Θεῖον

Fera iudex fit filiorum.

Qui enim statim acceperit ex animalculis,
 Culicem, muscam, siue aliquid locustarum,
 Iudicat illum non genere esse nothum:
 Educatq; deinceps, tanquam seruientem naturam.
 Quem autem rursus segnem, imbecillumq; uiderit,
 Inerficat statim, arbitrata spurium.
 Aquilarum quidem oua et pulli tales.

DE FOETIFICANTIBVS FOEMI-
nis uulturum, et subueneaneis. 439.

Vultures, quidā incōsiderati dicūt, animantia parere,
 Habereq; lac, et mamas, et cetera talia:
 Ego autem ut inueni, mares omnes esse tigrides,
 Sic et foemininum uulturum inueni omne genus.
 Quinq; autem diebus natibus uolantes contra uentos,
 His concipiunt prolem subueneaneam. οὐ ταύτας
 In centum autem et uiginti diebus procreant
 Subueneanea oua. in totidem uero alijs,
 Ex ouis extrudunt, et pullos generant.
 In centum autem et uiginti diebus alijs,
 Usq; ad alarum perfectionem ipsorum, educant illos.
 Prole uulturū subueneaneā habes, foeminis foetificātib. ὁρεοῖς
 Visus in somnis autem uultur, annum significat,
 Sicut tibi praedixi aperte ex Aegyptijs.

DE SVLPHRE IGNIS EXPERTE,
et cur Theion uocetur. 440.

Sulpur quidem, Thiaphion esse aperte scito.
 Sulphur etiam suffit, fulmenq; Theion,
 Et omne cum his mirandum, theion, et stelle.
 Et anima atq; angeli, et talia, theion.
 Theion quidem thymia, sic uocari cogita:
 Quasi pergens atq; proficiscens ad deos, dum suffit.
 Theion autem theiaphion, ut fulmini simile:
 Sulphureum enim fulmen grauem odorem habet.
 Verum ut fama est ex arte picturae,
 Amplior collatione sulphuris est fulminis acerbitas.
 Gustauit hunc odorem, atq; cognoui amaritudinem,
 Utinam experts illius hactenus fuisset.
 Accidit mihi aliquod et ridiculum, timore immenso.
 Traiani urbem prope enim mihi cuncti,
 Fulgure effuso fulminis ad dextram meam partem,
 Ablatos putauit pilos atq; humerum:
 Meapte autem manum ipse neq; omnino mouebam,
 Neq; uidebam omnino ad dextram meam partem,
 Fulmine percussus autem cecidisse humerū putabam,
 Et mortuum me futurum post breuem horam.
 Sed ex timoris animatus percussione, quā existimabam
 Ex odore fulminis ferē mortuus fui.
 Ab humero enim cum aberrasset, incessit petram.
 Taneus autem odor sublatus est ex uerberare illo,
 Ut tactum fugiens ego, ferē occiderim ex hoc:
 Mula autem ipsa, cuius infessor eram,
 Trepidē tremere uehementissime usq; ad uesperam.
 Sic nidoris fulminum periculum amarum feci.
 Ex quo et theiaphion, theiaphion uocatur.

Theion

καλέσθαι Θεὸν δ' αὐτὸν τὸν ὑψίστον πάντων καλέσθαι νοεῖ,
 ὡς ἐκ νεφῶν σωτὴρ ζωῆς, πῦρ Θεὸν ὑπερκόσμου,
 Οὐκ ὁμιλοῦν ἐν ξύλων ἢ ἐλαίῳ, καὶ τοῖσιν.
 ὡς θέας ἢ ἐπαίξιον, Θεὸν πάνθ' ὁμασθῶν τι.
 Καὶ οἱ ἄστροι Θεὸν ἢ, ἐκ τῶ Θεῷ, τὸ βλέπω.
 ἢ ἐκ τῶ Θεῷ πλέον δεῖ, ὅπως ἀλλοὶ τὸ τρέχω,
 Ὑψὺ ἢ τέ, καὶ οἱ ἄγγελοι, καὶ τὰ τοιαῦτα, Θεὸν.
 ἢ ἐκ τῶ βλέπειν ἅπαντα, νοεῖν τι, καὶ γινώσκειν.
 Εἴτ' ἔρ' ὡς ἀεικίνητα, ἐκ θέειν, καὶ τῶ τρέχω.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΑΥΤΟΣ Δ'

αἶν' ἐθέλῃσι μὴ ἴσεται, ὃ δέ τις
 ἄλλος. ν. μ. α.

Ομοῦρος τὸν λύνκωπα οὐ ὁδὸς εἶα φέρει,
 Πρὸς ὁδὸς εἶα λέγοντα μετὰ τὸ τυφλωθῆναι,
 Τὸ ποσειδάωνος ὁδὸς σὺ, ἦος ἐγὼ τυγχάνω.
 Αὐτὸς δ' αἶν' ἐθέλῃσι μὴ ἴσεται, ὃ δέ τις ἄλλος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΩΝ ΚΙ-

νῆς, ὡς πάντα λίθον κίνει. ν. μ. β.

Μετὰ πόρων τὸν πόλεμον, τὸν πόρῳ μαρτυρῶν,
 Ἀνδρὶ χρυσὸς ἐνέχρηστον τινὶ τῶν ἀβλυγῶν.
 Τὸ δὲ Τίδ' μὴ μὲν δ' ἀποδεδραῖν ἐμὴ ἢ τὸς κλῆσις,
 ὡς πάντα καλῶν ἢ λινεῖν, καὶ πάντα ἢ τὸς λίθους.
 Τὸ τοιοῦτον ἐκείνος ἢ, καὶ πᾶν ἀναμολύνων,
 Ὑπὸ πλῆτος ἐγέρσει, πλῆτος δὲ τῶν ἐκ μῶδων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΤΟΙΣ

ὀνυαλοῖς ἐδῆμασι. ν. μ. γ.

Εἶδημα ὀνυαλοῖς, στρατιωτῶν τὸ εἶμα,
 Ὅπως καθάδης λέγεται, ἀπὸ καθάδης πόρος.
 Οὐδ' ὀνυαλοῖς, βεὸς πολεμικὸς ὑπάρχει.
 Κατὰ τινος, ὁ ἄρης μὲν πᾶσι ὀνυαλοῖς ἦρας.
 Ἀλλοις ἦος τῶ ἄρης, ἐτέρους ἢ θοράκων.
 Ἀρριανῶ ἢ, ἄλλος τις, ἄρ' ἐστὶ φαρμακός.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΥΔΟΥ, ΚΑΙ ΡΟΘΕΝ

ὑπὸ λον φασκὶν, καὶ πόσα σημαίνει
 τὸ ὕλον. ν. μ. δ.

Υπὸ λον, τὸ πανῶρον τὸ καὶ σκολιὸν καλεῖται,
 Ἐκ τρεῶν μαζῶν, ὃ ἐξ ὕλον δοκεῖ μὲν ὑγιανεῖν,
 Ἔσθ' δ' ἐστὶ διὰ βορρῶν, γέμον ὁ φῶδης ἔλκους.
 Τέρας ἄρα ἢ τοῖς παλαιοῖς τὸ ὕλον διλοῖ τὰ δὲ.

infra chil. xiii
 640. est forte
 color, quem
 nos uermacula
 lingua in Ita-
 lia dicimus
 Verdoscuro.
 id est, uiride
 obscurum.
 † uel uberib.
 uel gingiuis,
 quibus pueri
 lac sugunt.

Τὸ ὑγιές, ὁλοκλήρως, ὁλὲθ' εἶον, ἴσχυρὸν τε.
 Οὐ τρεῖς τοῖς παλαιοῖς προσέθησι τὰ δύο,
 Τὸ μέρος τὸ τῶ σώματος, ὅπως καθάδης ὕλον,
 Καὶ πᾶν σὺν τῶ σώματι, καθάδης ἢ καὶ χύμας,
 Τῶ ἔλκ' μέρος σώματος, ὃς τῶ χύμα τῶν αἰσχυλῶν.
 Ἐκ τῶ ἔλκ' μέρος τῶν ἢ, τῶ μαλακῶ τῶν χύμασι.
 † Ὀδὸν αἰσιν ἐξήμελξας ἀντρεφές γάλα,
 Χλαυνῶν ἀνέμοσιν ἐπὶ ὕλον, ὕλον τε ἀπὸ ἡτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΚΕΡΔΑΛΕΩ

καὶ πόσον εἶρηται ὑπόδα
 λέον. ν. μ. ε.

Αὐτὸ τὸ ὑπόδα, λέγεται σύμπαν τὸ ὑπόδα λέον,
 ἢ ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος, λὺν καὶ ὑπόδα καλεῖται.
 Γαῖν γὰρ παντὸς γὰρ καθάδης τὸ ὑπόδα.

ΠΕΡΙ

Theion autem ipsum fulmen, rursus excludi cogita,
 Velut ex nubium contritione, ignis diuinus existens,
 Non materialis uero ex lignis, atq; oleo, et talibus.

Vt contemplatione aut dignū, theion omne admirandū,
 Et stelle uero theion, à θεῷ, quod est uideo.
 Vel à θεῷ potius, quod significat curro.

Animasq; et angeli, et huiusmodi, theion.

Vel ex eo quod uidet omnia, intelligitq; ac cognoscit, 780
 Sive itaq; semper mobilia, à contemplado, atq; curro.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ QVAE DICIT, IPSE

autem si uolueris, me debetur, neq; aliquis
 alius. 441.

Homerus Cyclopi in Odyssæa inducit,
 Ad Vlyssæm dicentem, postquam excæcatus esset:

Neptuni, Vlysses, filius ego sum,

Ipse autem si uolueris, me debetur, neq; aliquis alius. 442

DE HOC, OMNEM FVNEM MO-

ues, sicut omnem lapidem mouet. 442.

Post Persarū bellū, quod gestū est circa Marathonē,
 Viro oraculum est editum cuidam Atheniensium,

Memoriam autem meam aufugit huius nomen,

Vt omnem finem moueret, et omnes lapides.

Hoc autem faciens ille, et omnia submouens,

Ditissimus euasit, diuitijs inueniens Medorum. 790

ΠΑΡΟΙΜΙΑ QVAE DICIT, MAR-

tij uestimētis. 443.

Vestitus martius, militare paludamentum,
 Quod Cabades dicitur, à Cabade Persa.

Enyalius autem, deus bellator est,

Iuxta quosdā, Mars quidē filius Enyus existēs Iunonis,

Alijs filius Martis, alijs autem seruus.

Arrhiano autem alius quidam, à Marte iugulatus.

DE HYPVLO, ET VNDE HYPV-

lum dicimus, et quot significat
 ulum. 444.

Hypulum, astutum atq; peruersum uocatur,

Ex ulcere, quod foris quidem uidetur sanum esse,

Intus autem est exesum, plenum foetida sanie. 800

Quatuor autem ueteribus ulum indicat hæc,

Sanum, perfectum, perniciosum, † sursumq;.

Tzetzes autem antiquis addit duo: (ulon:

Et partē corporis, mamma, uel gingiuam, quā uocamus

Et omne quod est molle, inducit autem et usus,

Vli partis corporis, ex carminibus Aeschylī:

Ex Homero autem rursus, mollis usum:

† Vlis emulsiisti bene nutriendi lac.

Tunicis à uento tegendis, mollibusq; strangulis.

DE HOC, ET LVCRO: VN-

deq; dictum sit Cerdaleum.
 445.

Lucro dicitur, quicquid est lucrosū:

Vel à uirge, quam et Cerdo uocamus.

Admodum enim astutissimum est animans. 810

DE

ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΙΡΗΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ Η

Μεγαιρα. υ μ γ.

Η Μεγαιρα, ὁ φθόνος τί ἐστὶ, καὶ βασιανία,
ἀπὸ μεγάρας θαίμονος τινὸς φθοροῦ αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΚΑΝΩΝ ΕΡΙΝΥΩΝ, ΚΑΙ

Ἀλαστοῦρων τελχίνων. υ μ ζ.

Πᾶσαν βασιανίαν γίνωσκε, τὴν δὲ ὁμμάτων βλάβην,
διὰ φάτων βαίνουσαν, καὶ βλέψας ὁμμάτων (ὥν).
Πολλοὶ γὰρ ἐστὶν ὁφθαλμῶς, προσβλέψαι βλέπειν δέ.

Γὰρ ἑλλανοὶ ἢ δαίμονες τρεῖς ἦσαν ὄρινιες,
Ἡ τισιφὼν, Μεγαιρα, καὶ ἀλκωνὶ σὺ τῶνταυ.

820 Καὶ ὄρινις ἢ λέγουσι αὐτὰς ἐτυμολόγοι,
Ὡς οὐτὴ ὄρα καὶ τῇ γῇ τὴν οἰκονίαν ἐχούσας.
ἢ αὐθούσας τὰς ἀράς, τῶντις τὰς λιταράς.
Δι' ἑτα ὅτω τὸ λοιπὸν ἔδει το ῥη ἐκφορεῖν.
Ἐκ τῷ ὄρι μορίῳ ἢ καὶ νύσῳ τζέτης λέγει,
Αἱ ἄγαν διτγέρουσαι, ἢ διτγερδομοῖαι.
Εἴτ' οὐν ὄριδινες τε, καὶ ὄρινες ἐκ τούτων,
Ὡς ὄριδας νυμφόβουσαι, ἢ νύμφαι τῶν ὄριδων,
ἢ πλιόρ αἱ εἰς ὄριες καὶ ὄρις νύσβουσαι γι.
Ὅσον καὶ γράφεται μακρόν φησὶ, καὶ τὸ ἰᾶσα.

830 Γὰρ τὸ τίει τιμωρεῖν φονεῖς ἢ, τισιφὼν.
Ἡ Μεγαιρα ἐκλήθη ἢ, ἐκ τῷ ἁλοῖς Μεγαιρα.
Ἡ ἀλκωνὶ δ' ὡς ἀλκωνος ὕδατος ἐκδιήσεις.
Ἀλκωτορες, οἱ ἄλλας τι τηροῦντες, καὶ τὰς βλάδας.
Ὅ τζέτης, οἱ οὐ ἀλλοῖς ἢ τέροντες, καὶ τὰς βλάδας.
Τέρος τέρος, τὸ δάμασμα, ὡς ἐκ τῷ φέρω φόρος.
Τελχίνες ἦσαν ἢ τινὲς τῶν φθοροῦρων ἱώνων,
Ἀπταῖος, μεγαλήσιος, ὄρμονος τε καὶ λύνος,
Μιμῶν δ' ἡμῶν τε, καὶ νικῶν, ἴσως ἢ δὴ καὶ ἄλλοι.
Ὡς ἢ ἱοντρώδεις καὶ τραχῆς ἐκ τῷ ἐχίνῳ ζῶν,

840 Τζέτης ἢ τυμολόγησι, τελευτῶν ὄντας.
ἢ τέλος τι ἐχέον καὶ φαρμακῶδες ὄντας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΙΜ-

μέριον γὰρ ὄντα με, καὶ αὐτὸ
λοιπὸν. υ μ η.

Τοὺς λιμμέλεις οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπαρχῶν.
Γὰρ τὸν ταύρον τῶν σκυθῶν, καὶ τὴν μαῖωτι λίμην,
ὁ ἴσος ἀράτιστοι εἰσὶν, ἥλιον δ' ὀρῶντες. (ν λ ν)
Ἐρπύκται ἢ διαγύσσιν, οὐ τε νυκτὶ βαθείαι,
Ἡμέρας τις ἀραρόντα λαοὺς δ' αὐτοῖς τῷ σκότειν,
Ὅτ' αὐτὸν ἀγορεύει ὁ ἥλιος ὑπαρχῶν.
Ὅτ' αὐτὸν τῷ ἁερκίνῳ ἢ ὁ ἥλιος ὑπαρχῶν,
Ἡμέρας τις ἀραρόντα ὁλόφωτοι τελευτοῖν.

850 Ἄλλοι δ' ἄλλα ψυδίστατα λέγουσι πρὸς τούτων.
Ὁμηρος λιμμέλεις ἢ παρ' ἰταλίαν λέγει,
Καὶ ἀφωτίσας εἶσαι τούτοις φασὶν ὑπαρχῶν.
Καὶ τὸ τοῦ θόρυβου πολλῶν τοῖς φασὶν ὑπαρχῶν.
Εἰσὶ ἢ οἱ λιμμέλεις, μέρος βραχὺ καὶ δῆμος,
Ἐθνὸς τινὸς ἰταλικῆς αἰ ἢ οἰκίσας τούτοις,
Ἐρφαρχεῖ καὶ ἰσίοις ἢ, καὶ καταδούδοις τέποις.
Καὶ ὅτω ἥλιος αὐτοῖς ὁλόφωτος ἐπιλάμψει.
Ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστὶ οἰάχα λιμνιμόν,
ἢ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζονται τῶν δούδων.

ΠΑΡΟΙ-

DE MEGAERA, ET QVAE SIT

Megera. 446.

Megera, invidia est, et invidencia,
A Megera demone quodam invidentiſſimo.

DE INVIDIS ERINNYIS, ATQVE

Alastoribus Telchinis. 447.

Omne fascinū scito, quod fit per oculos nocumentum,
Per splendorem ingressum, et uisum oculorum.
Multis enim est oculus, qui aspectu ledere ualet.

ὁφθαλμοῖς

Apud Græcos autem demones tres erant Erinnyes,
Tisiphone, Megera, atq; Aleto cum his:
Et Erinnyes dicunt illas Etymologi,
Velut in Era id est terra, domicilium habentes:
Vel que compleant aras, hoc est execrationes,
Per eta autem opus esset syllabam ri efferre.
Ex eri autem particula, atq; nysso Tzetzes dicit,
Que ualde excitent, uel sine excite.
Sive etiam Eridoniesq; et Erinnyes ex hoc,
Velut contentionū pronube, uel sponsæ contentionum,
Vel potius que in cōtentiones atq; lites extimulēt sanē,
Vnde et scribi longo inquit, atq; iota.

A τίειν autem, punire fontes, Tisiphone:
Megera autem uocata est, ex eo quod malos odit.
Aleto autem, uelut non cessans in uindictas.

Alastores, qui balasq; seruant, et nocumenta.
Tzetzes autē, qui in miseris uexant, et calamitatibus.
Teiro toros est domitio, sicut a tribuo tributum.
Telchines autem erant quidam inuidi demones,
Aetæos, Megalesius, Ormenius, atq; Lycus,
Mimonq; simul, et Nicon, foris autem sanē et alij:
Velut autem aculeati, et asperi, ab echimo animamē,
Tzetzes etymum reddidit, teleuchimos existētes.
Vel telos aliquod echium atq; uenenosum existētes.

δαίμονες

PAROEMIA QVAE DICIT, CIM-

merium enim existētem me, atq; sine
sole. 448.

Cimmerios multi gentem dicunt esse,
Circa Taurum Scythicum, et Maotidem paludem,
Qui sine lumine sunt, solem non intuentes,
Inq; tenebris degunt, et nocte profunda.
Dies quadraginta. tempus autem illis est tenebrarum,
Cum in capricorno sol constiterit:
Cum autem in cancro sol fuerit,
Dies quadraginta perpetuum lumen habent.

Alij autem alia falsissima dicunt de his.
Homerus Cimmerios autem prope Italiam dicit,
Et priuatos lumine in eternum hos inquit esse,
Et hoc tumultū ingenē naturæ indagatoribus præbuit.
Sunt autem Cimmerij, portio breuis, atq; populus
Gemis cuiusdam Italicæ habitacula autem his,
In uallibus et cauis, atq; umbrosis locis.
Et sic sol ipsis omnino non illucet.
Illic et palus est Siacha uocata,
Vbi et folia cadentia merguntur arborum.

Hbb

PAROE-

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΑΛΛ' Ω

παλαμναίη καὶ ἀλτιήριε δαίμων. ν μ θ.

Πᾶς ὁ παλάμαις καὶ χερσὶν αὐτοχείρῃσι λτέννων
ἢ καὶ τὶ ὄργανον ἴσμενος, λαλεῖται παλαμναῖος.

Καὶ λαλῶσιν ἢ νῦν μαύθῃαντι τῶν ἀλτιήριων.

λ μ θ † Λιμῶς ποτὲ λιτέσκει μεγίστη τὰς ἀβλίνας.

Οἱ ἢ βορυνδλέσθουσι, καὶ γούς τῶν ἀρπάγων,

Ἐφοίτων παρετήρων τε πῶς λέντος λὺν μυλωνῶν,

Καὶ ἄλῃα, καὶ ἄλσῃα θέλοντες διαρπάξαι.

Ἐκ τούτων παύτας τὰς λιανὺς, φασὶν ἀλτιήριος.

Τζέτσης δ' ὡς τὸ παυσήριος, φασὶν, ἀπὸ τῶ παύω,

οὕτω τὸν ἀλτιήριον ἐκ τῶ ἀλτίω λέγει,

Τὸ τέστι, τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄδικον ποιουῦτα.

Δαίμων ἢ, καὶ ὁ ἐμπαίσιος λαλεῖται καὶ ἑτόριος,

Δαίμων ἢ καὶ ἐμπαίσιος ὑπάρχων, ὅσοι ὁρῶν.

Δαίμων καὶ πᾶς ὁ φονικὸς, καὶ ὑποκρίτης, τῷ τζέτση.

Ἐκ τῶ δαίβω ἢ φησὶ τὸ τὸν λαλῶσιν φέρει.

ΠΕΡΙ AMAZONΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΣΚΥΘΙΩΝ

δωμ, καὶ σαυρομάτων γυναικῶν. ν ν.

Οτι τὸ γούος μάχιμον τὸ τῶν ἀμαρτωλῶν,

τὸς παύτας ἀφαιρόν μοι, δεικτέον ἐξ ὁμῶν.

» Τὸ τρίτον λιτέσκει φωνὴν ἀμαρτωλῶν ἀντιανείρας.

Καὶ αἱ συνιδίδει πικρὰ καὶ ἀνδράσι συμπονῶσα

Καὶ μάχαις, καὶ τοῖς ὄργοις ἢ σύμπασιν ἑτέροις.

Μᾶλλον τὰ ὄργανα σύμπαντα ὄργωνται αἱ γυναῖκες.

Καὶ τῶν σαυρομάτων νοεὶ μοι τὰς γυναῖκας,

Σκυθῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἢ γούος ἐκπεφυκῆσαι,

Ὡς ὁρᾷ καὶ διονύσιος φησὶ περικηρῆσαι.

» Τὴν γὰρ τοὶ φιλότιμος ἀμαρτωλῶν ἐγούοντα,

» Τὴν ποτὲ δὴ μάχισσαν ἐπ' ἀνδράσι σαυρομάτην.

Οἱ σαυρομάται, σκύθαι ἢ, ὡς περὶ ἀνδρῶν λέγεται.

Εἰς πᾶν τὸ πᾶσαν ἢ εἰπεῖν ἐὼ τὴν ἰσορίαν.

Τὴν σκύθειαν πῶς ἔμαθον γὰρ ὅτι μικρῶς τὸ χαρῆς,

Μήπως πολλὰς ἐκείνων ἀγρόφους ἰσορίαν.

Ὅθεν μοι κρεῖττον ἐδόξε περὶ πατῶν βραχέως,

ἢ πλατυτάτως βραχέων ἰσορίων μνηδ' ἰλῶαι.

λ μ θ Τὰς ἢ λοιπὰς τὸ πᾶντος ἵππων ἀμνημονεύοντες,

Ὅθεν ὑμῖν ὀλίγον τε καὶ φίλον νομιστέον.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΤΑΣ

σακίδας, καὶ μαδσαγέτιδας.

ν ν α.

Τὸς σάκας ἔθνος γίνωσκε, ὡς δὲ ῥεῖμα τὸ σάκος,

Καὶ αἱ γυναῖκες τούτων ἢ συμμάχονται ἀνδράσι,

Ὡς καὶ ἱστορίας ἔρρηκε, καὶ ἑτόροι μύθοι.

» Αἱ τῶν σακῶν γυναῖκες ἢ, μάχονται δὴ ἀφ' ἵππων,

» Καὶ πάλιν ἢ στυλῶν ἀνδρῶν τις ἐκ τῶν μῆδων,

» Γυναῖκα τῶν σακιδῶν μὲν λαλῶσιν ἐξ ἵππων.

Τὸς μαδσαγέτας νοεὶ ἢ τὸς ἀβασγῶν ὑπάρχοντων.

Καὶ τούτων αἱ γυναῖκες ἢ τοῖς ἀντιτάτοις χρόνοις,

Σὺν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αὐτῶν, τὰς μάχαις ἐκαστέρων.

Καὶ τὸ γένος λαλῶν, μνηδ' ἐκ λαθῶν ἐκείνων,

Ὡς ἀβασγοὶ καὶ ἀλανοὶ, καὶ σάκας ἢ καὶ δακας,

Οἱ ῥῶς καὶ σαυρομάται ἢ, καὶ οἱ ἰδίως σκύθαι,

Καὶ πᾶν ὅπου πορροῖται ἔθνος ποταμῶν βορέων,

Κοινῶς καπονομάζονται σκύθαι, σκυθῶν τὴν λαλῶσα.

ΟΤΙ

PAROEMIA QVAE DICIT, SED

ὁ Palamnae atq; Aliterie demon. 449.

Q Vicinq; palmis atq; manibus suapte manu occidit, 860

Vel etiam aliquid operatur, uocatur Palamnaeus.

Et nomenclaturam nunc discite, illam Aliteriorum.

Fames o'im apprehendit maxima Athenas:

Turbulenciores autem, et ex genere furacium,

Circumbat, observabantq; ubi strepitus esset molarum,

Et comrita atq; farinae uolentes diripere.

Ex hoc omnes maleficos, dicimus Aliterios.

Tzetza autem, ut Paustorius (inquit) a pauo,

Sic Aliterium ex alito dicit,

Hoc est, eum qui peccata atq; iniurias facit.

870

Demon autem, etiam peritus uocatur iuxta alios,

Peritus quispiam atq; gnarus existens, ut dixi.

Demon et omnis occisor, et percussor, Tzetza:

A uerbo δαίβω, id est corrumpto, inquit, hoc nomē fert.

DE AMAZONIBVS, SCYTHIDIS,

et Sauromaticis mulieribus. 450.

Quod gens bellicosa Amazonum,

Omnes relinquemi mihi, ostendendum ex Homero:

Tertium, interfecit Amazonas uiriles.

Et Scythicae passim uiris collaborant,

Et in pugnis, atq; operibus etiam uniuersis alijs,

Præcipue opera omnia operantur mulieres.

880

Et Sauromatarum expende mihi mulieres,

Scytharum atq; Amazonum semine ortas,

Quemadmodum et Dionysius inquit sua in narratione:

Illi enim in amore Amazonidum fuerunt,

Quo olim sanè commixtae sunt cum uiris Sauromaticis.

Sauromatae autem Scythae, quos Peramades dicit.

Perlatè uerò omnem dicere praetermitto historiam,

Defectum enim uereor non mediocriter chartae,

Ne forte multas praetermittamus non scriptas historias.

Vnde mihi melius usum est, de omnibus breuiter,

890

Quàm latissimè breuium historiarum mentionē facere.

Reliquas autē indicis linquēs, in memoriā non reductas:

Vnde uobis quod parū est, etiā charū est arbitrandum.

HISTORIA QVAE DICIT, ET

Sacidas, et Massagetidas.

451.

SAcas gentem scito, quorum inuentum scutum:

Et mulieres horum autem pugnant cum uiris,

Vt Ctesias inquit, atq; alij complures.

Sacarum autem mulieres pugnant sanè ex equis.

Et rursus uerò Stryalius, uir quidam Medus,

Mulierem Sacam quidē deturbans ab equo.

Massagetarum autem reputa Abasgos esse.

Et horum mulieres autem primis temporibus

900

Cum uiris suis pugnam tolerabant.

Et hoc scito probè, neq; te lateat,

Vt Abasgi, et Alani, et Sacae atq; Dace;

Rhos atq; Sauromatae uerò, et qui propriè Scythae,

Et quaecumq; finitima gens flatibus Boreae,

Communiter denominantur Scythae. Scytharū nomine.

QVO'D

ΟΤΙ ΤΕΡΑΣ ΠΑΡ' ΑΣΣΥΡΙΟΙΣ ΕΔΟ-
και, στρατονομὸν σεμίραμις. υν β.

QVO'D PORTENTVM APVD AS-
syrios uidebatur, militans Semiramis. 452.

Τὴν μὲν τῆς σεμιράμιδος σύμψασαν ἰστορίαν,
Διακοσλὺν ἐγράψαμεν ἐβδόμηκοσπέμπτῳ.
910 Νῦν ἡ τῆς ἀσσυρίης τὴν σύρην, καὶ ἀσσυρίαν,
καὶ ὅπως ἐστρατεύετο σεμίραμις μοι μάθε.
ἀσσυριοὶ μὲν λέγουσι οἱ μεσοποταμίται,
Σύροι ἡ πάντες οἱ ἐν τῇσι κασίσι καὶ λιβάνῳ,
ὡν πόλεις, αὐτίχιστα, γάρζα, καὶ ἐλαῖς δις,
Μαράφης, καὶ ἀσκαλὸν ἡ, τρίπολις, καὶ ἰσπε,
Ἀζωτὸς τέ, καὶ ἑτάροι πόλεις ὑπὸ βραχέϊαι.
τῆς ἀσσυρίης ἔγνω μοι, σὺν τῇσι καὶ τῆς σύρης.
Τὴν ἡ σινώπην σύμψαντες, ἡλιδόσιρ ἀσσυρίαν,
ὡς τῇ συρίᾳ ὁμορὸν τισὶν ἐτυμολόγοις.

920 Ἄλλοις δ' ὅτι κατέστυραν κατακλυσμοῦ ἡ πᾶσα.
καὶ τὴν τῶν ἀσσυρίων ἡ γῆν ἀσσυρίαν λέγειν,
Συνάμα καὶ συρίαν ἡ, πλὴν δ' συρίαν ἡλιόλυ.

Τὸ δ' ὅπως ἐξεπέρθη σεμίραμις τὰ βάκτρα,
Εἰρητὴ ἐκείνης ἔγνωκας πλατείᾳ ἰσορίᾳ,
καὶ ταυροβάτην τὸν ἰνδῶν πάποτε σφισφόρον,
Δόλοισι βοιδιλέφαντας ποιήσασα, ἐντρέπει.
Ἐπεί δ' ἐκείνος ἔγνωκε μαθὼν ἐξ αὐτομόλου,
ὅτι μελαίνων μὲν βοῶν δερμάτα συρραφόντα,
εἰς μίμμη ἐγούοντο εἰδωλῶν ἐλεφαντῶν,

930 Ἀνθὼν εἰς ἡμάκων ἡ εἰσὶν ὀντέειμονα,
Ἀρτιστροφὴ συνέμειον, βολῇ τε ἀνωγνίῳ,
τὴν χεῖρα σεμιράμιδος τρώσας βολῇ λαμβάνει,
Γαλίντροπον ἐποίησε τὴν συρραγίῃ τῆς μάχης.
Σάζεται δ' ἡ σεμίραμις τῷ τάχει τῆς ἡμαλῆς.

ΠΕΡΙ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΚΥΝΗΓΕΤΟΥ,
ὡς παρ' ἑλλήσιμ. υν γ.

Δὺς παρὰ τοῖς ἑλλήσιμ ὑπῆρχον ἀταλάνται,
ἡ μὲν ἀρκίς καὶ λιωνγὸς, παρθονοπαῖς μήτηρ.
ἡ δ' ἡ παλαιστρινὴ μὲν, καὶ τῶν δρομακοκωτάτων,
τῷ μὲν πλεῖ παλαιστρινῶς ἀνθαμιλλισμοῦν,
Δρόμῳ νικῶσα πάντας ἡ πρὸ τῶν τῇ ταχυτῆτι,

940 Νικᾷται μελαίνωνι, μύλα χρυσὰ ῥιπτοῦτι.
καὶ ταῦτα ἡ συνάγουσα, καὶ ὅπως ἐπὶ θείῃσιν,
Μάλλον ἡ τῶν ὄρωτι πολλῶν κατασχέθισα.
τοῖς λαβ' ἡρὸν καὶ λέανδρον, ὡς γράφει μυσσῶς,
ἡ τῇσιν ἡπομέδοντι, ὡς τῷ μυσσῶς λέγει.
ὡς γράφει ἡ θεοκρίτος ὅτι κατ' ἐπὶ τῇσιν,
καὶ τῶν λοιπῶν κατακτείνει τοῖς θεοκρίταις.
ἡ ἡπομοῖς ὅσα δὴ τῶν παρθονοῦν ἐβίλε γάμοι,
ἡ μὲν δ' ὡς χερσὶν ἡλῶν, αὖνι δρόμον, αὖ δ' ἀταλάντης,
ἡ ὡς ἡλῶν, ὡς ἡμῶν, ὡς ἡ βαθυ ἀλλὰτ' ὄρωται.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ
ἐπὶ μυσσῶς θάμβος, ἡ ἰδὲ μα-
χομὸν. υν δ.

950 Δὺς μυσσῶς εἶπον σοι πρὸς δρόμον πεφυκέναι.
Νῦν ἡ μυσσῶς μοι νόσον λέγει, τῆς παρ' ὀλύμπου.
ἡ ἰδὲ ἡ σὺν γῶς ὑπῆρχε τῷ τῆλεφῳ,
ἡ ἡμῶν δ' ἐμάχῃ, καὶ αἱ σὺν ταῦτα πᾶσαι.

Κ Α Ι

Emiramidis quidem uniuersam historiam,
Ducentesimam scripsimus septuagesimam quintam,
Nunc autem Assyrios et Syros, atq; Assyriam,
Et quomodo militauerit Semiramis, à me discce.
Assyrij quidem dicuntur Mesopotamitæ,
Syri autem omnes qui sunt intra Casium atq; Libanum:
Quorum urbes, Antiochia, Gazæ, atq; Helais,
Maraphis, atq; Ascalon, Tripolis, atq; Iope,
Azotusq; et alie urbes non paucae.
Assyrios cognouisti ex me, cumq; his et Syros.
Sinopem uero omnes uocant Assyriam,
Velut Syriæ finitimam, quibusdam Etymologis.
Alij uero, quoniam detracta est diluuiio uniuersa:
Et illam Assyriorum terram Assyriam dicere,
Simulq; et Syriam, uerum non Syriam Cœlem.

Quomodo autem expugnarij Semiramis Bactra,
In illa cognouisti lata historia.
Et Taurobatem Indorum olim regem,
Dolis bouelephantes cum fecisset, in fugam uertit.
Postquam autem ille cognouit, discens ex transfuga,
Quod nigrorum bouum coria confuta,
Ad imitationem fuerunt simulacrorum elephantum,
Supernè autem in camelum sunt imposita,
Conuerso commixti sunt iactu iaculi,
Manu Semiramidis uulnerata ictu certo,
Reconuersum fecit conflictum belli.
Seruatur autem Semiramis celeritate cameli.

DE ATALANTE VENATRICE
apud Græcos. 453.

Δὺς apud Græcos fuerunt Atalante,
Illa quidem Arcas et uenatrix, Parthenopæi mater,
Hæc autē erat palestrica quidē, atq; cursus celerissimi.
Peleum quidem palestricē contra pugnans,
Cursu autem uincens omnes pedum celeritate,
Vincitur à Melanione, poma aurea iaciēte:
Et hæc colligens, et sic uicta:
Potius autem ab hoc amore multo correpta.
In his iuxta Herum atq; Leandrum, ut scripsit Musæus,
Vincitur ab Hippomedonte, non sicut Musæus ait.
Sed ut scribit Theocritus sic ad uerbum hæc,
Et carmina audi deinceps Theocriti:
Hippomenes quando sanè uirginem uoluit ducere, (aut ee
Pomis in manus acceptis, perficiebat cursum. Atalanta ee
Vt uidit, ut insaniuit, ut in profundum salijt amorem. ee

PAROEMIA QVAE DICIT, ET
apud Mysos stupor, Hiera cum expugna-
retur. 454.

Δὺς Mysias dixi tibi prius fuisse: (Olympum.
Nunc autē Mysos intellige me dicere, qui sunt apud
Hiera autem coniunx fuit Telephi,
In curru autem pugnabat, et quæ cum hac omnes.

H h h 2 E T

Αρτεμισία μία μὲν τῷ ἀλικαρνασσία,
 Ἡ τῷ μαυσώλῳ τῷ ἱερῷ στυγερῷ, ἀδελφὴ τε,
 τῷ ξέρξῃ συνεμάχετο, τῇ ἱερᾷ πόλει μάχη.
 Κλυθόντος ἡ τῷ πόρσει, διωκομένη τότε,
 Φοίνισαν ναὺν ἐβύθησαν αὐτανδρῶν τῇ προσκρούσει.
 ὁ οἱ διώκοντες αὐτὴν ἰδόντες ἀβύλαιοι,
 Σύμμαχοι εἶναι δόξαντες, ἀπέσχοντο διώκειν.
 Ὁ ξέρξης πολεμίαν ἡ τῇ ναὺν δολήσας εἶναι,
 Τὴν ἡ βυθίσασαν εἰδὼς ὅσαν ἀρτεμισίαν,
 Μεγάλως ἀνέβησαν ἐξ ἀγαλέεσθους.
 Οἱ ἄνδρες μὲν, ἐγόρον τῷ γυναικεῖ τῇ νυῖ μάχη,
 Αἱ ἡ γυναικεῖ ἐμπαιρῶν ἐξ ὄργῳ λαμπρῶν ἄνδρες.
 Μίαν ἀρτεμισίαν μὲν ἔχεις τὴν τῷ μαυσώλῳ.
 Ἀλλὴν ἀρτεμισίαν ἡ, τὴν ἐκατόμην ἔχεις,
 Ἀμφὶ καὶ στρατηγείας, γυναικῆς ἀμφοτέρως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΣ ΦΥΣΕΙΣ ΚΑΙΝΟ-

τομῶν, ὡς πορὶ ἐκείνος ὁ ξέρξης ὁ

βαρβαρος. υν σ.

Τὴν ξέρξης ταύτην τὴν ἀπασαν εἰς πλάτος ἰσοῦσαν,
 Τριακοστὴν δευτέραν τῇ σύρσεως οὐ ταῖς πρώταις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ, ΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΚΑΙ ΕΡ-

γοῖς ζῶν ἐλυστέλλουσιν ἀρχιμήδους, καὶ

τοῖς συγγράμμασιν ἐτί λυ-

σιτελεῖ. υν ς.

Τὴν ἀρχιμήδους σύρσιν ἡ, τριακοστὴν καὶ πέμπτην.

Τινὲς βιβλίον λέγουσιν ἐν γραφῇ ἀρχιμήδους,
 Ἐγὼ ἡ τὴν ἀνάγνωσιν διάφορα βιβλία,
 Τὰ ἰοντοβαρική, ἱατόπρωι τὰς ἐξάφεις,
 Καὶ τὰ ἐπιστάσια, καὶ ἐτόρα βιβλία,
 Ἐξ ὧν ἡρώων, ἀνθέμιος, καὶ πᾶς μηχανογράφος,
 Τὰ ὑδρική τε ἐγράψαν, καὶ τὰ πνευματικά τε,
 Βαρυδικὰ τε συμπαντὰ, καὶ θαλασσοδομέτας.
 Πολλὰ τοιαῦτα ἀνάγνωσιν βιβλία ἀρχιμήδους,
 Ἀνὼν οἱ πορὶ λέγουσιν ἐν μόνον γεγραφεῖναι,
 Γάσχω καὶ λέγω τὰ αὐτὰ, ἀπὸ ἐκείνου εἶπον,
 ὅς ἐχέτε κταν οὐ γυρομήδον ἡ τὸν παυλίτην,
 Ὅτ' αὐτὴν ἐδίδοι τὸν μοιχὸν ἐξέμνηον σὺν τῇ τέλει.
 Ἰδὼν γὰρ τὸτο ἐκπλαγείς, ἰαθ' ἐαυτὸν ἡπέρα,
 Εἶπορ' αὐτὸς ἐστίν, ἡ ἐτόρος τις ἄλλος.
 Ἐσῶς οὐκ ἐλογίσετο, καὶ ἔλεγε τοιαῦτα.
 Ἰδὼν τὸτο ὁ παῦλος μὲν ὑπάρχει τὸ παιδίον,
 Αὐτὴν τῷ παύλῳ μήτηρ ἡ, ἡ ἱαλαμονὴ τέλει,
 Οὗτος εἰμὶ δι' ἐγὼ γε. ἐγὼ ἡ τίς τυχαῖος;
 Ταῦτ' ὁ ἰαθὼν ταῖς βίβλοις ἡ τῷ ἀρχιμήδους λέγω.
 Ἰδὼν αὐτὰ, παιδίᾳ μὲν ὑπάρχουσιν οἱ παῦλοι,
 Ἡ δ' ἀρχιμήδους ἐγγραφῇ, μήτηρ αὐτῶν ἡ τέλει.
 Οἱ δ' ἀρχιμήδους λέγοντες ὑπάρχειν ἐν βιβλίῳ,
 Οὗτοι δὴ βιβλῶν. ἐγὼ εἰμὶ, ἐγὼ ἡ τίς τυχαῖος;
 Καὶ τίνα ἂν ἀνέγνωι, ἡ ὅναρ ταῦτα εἰδὼν;
 Ἐδίδον καὶ τὸν δάσκαλον ἔχειν ἡ χαρακτῆρα,
 Καὶ ἀπαν ἡ τὸ γινώσκοντα σαφές τῷ ἀρχιμήδους.

ΠΕΡΙ

Artemisia una quidem erat Halicarnassia,
 Illa Mausoli Carij coniunx, sororq[ue].
 Cum Xerxa autem militavit nauali pugna.
 Inclinata autem re Persica, insequuta tunc,
 Phoeniceam nauem demersit una cum uiris, impulsu.
 Id quod insequentes ipsam cum uid. ssene Athenienses,
 Sociam esse rati, substituerunt à persequendo.
 Xerxes autem hostilem nauem arbitratus esse,
 Eam autē quæ demerserat conficatus esse Artemisiam,
 Valde exclamauit ex Aegaleo monte:
 Viri mei fuerunt mulieres in praesenti pugna,
 Mulieres autem contra ex factis claris uiri.
 Vnam Artemisiam quidem habes illam Mausoli:
 Aliam uerò Artemisiam illam Hecatombi habes,
 Ambas et militares, et generosas ambas.

960

DE HOC, NATVRAS INNOVANS,
 quemadmodum ille Xerxes barbarus.

456.

Xerxa hanc omnem perlat: è historiam
 Trigesimam secundamq[ue] inuenies inter primas.

970

DE HIS, QVIBVS VERBIS

atq[ue] operibus uiuens profuit Archime-
 des, et libris adhuc prodest.

457.

Archimedes inuenies autem trigesimam et quintam.
 Quidā libellum dicunt unū scripsisse Archimedes,
 Ego autem huius legens uarios libellos,
 Cenerobarica, speculorum incensiones,
 Atq[ue] epistidia, et alios libellos,
 Ex quib. Heron, Anchemius, et omnis machinographus
 Hydricaq[ue] scripserunt, atq[ue] pneumatica,
 Et onerū tractrices machinas, atq[ue] thalassodometras.
 Multos tales cum legerim libellos Archimedis,
 Audiens qui dicunt unum solum scripsisse,
 Afficior et dico eadem, quæ ille dixit,
 Qui habuit Theclam coniugē, filium autem Paulitxen,
 Quando conspexit adulterum iacentem cum Thecla:
 Viso enim hoc exterritus, apud se dubitabat,
 Siquidem ipse est, uel diuersus quidam alius.
 Stans igitur cogitabat, atq[ue] dicebat talia:
 Ecce hic Paulus quidem est puer,
 Ipsa autem Pauli mater quæ uocatur Thecla,
 Iste autem sum ego sanē. ego autem quis sum?
 Idem et ego de libris Archimedis dico:
 Ecce ipsi, pueri quidem sunt Pauli:
 Archimedis autem scriptura, mater illorum Thecla:
 Archimedis autem dicentes esse unum libellum,
 Isti sanē: ego sum, ego autem quis sum?
 Et eos quos legi num in somnis eos uidi?
 Arbitrabar autem et Dorium habere characterem,
 Et omnis autem nota aperte Archimedis.

980

990

DE

ΠΕΡΙ ΚΑΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥ-

κους, ὧν τῶν ἐτορνημόρων ἐγγρά-
φῃ ἰ. υ ν η.

Ηιστορία Καστορος ἀμα καὶ πολυδύκους,
ταῖς πρώταις τριακοντὴ γέγραπται καὶ ὀγδόῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ ΝΟΣΗ-
ματος. υ ν θ.

1000 Ηρώδης, ὃν ἀκούομεν, ὁ βασιλεὺς Ἰούδα,
ὁ βρεφοκτόνος, καὶ αὐτὸς τρεῖς ἀποκτείνας παῖδας,
Κύπριδος ἀραβίου τοῦ υἱοῦ, καὶ αὐτικῶν τριῶν.
Καίσαρος χρόνοις σεβαστῶν, καὶ χρόνοις ἡλιοπατρῶν,
καὶ τῇ χειρὶ βρεφώδῃ ἢ σύγχρονος ἡλικίας,
Πατρὸς δ' ἢ ἐφ' ἡλικίᾳ ἀγνῶστῃ ὡς πατρὸς ἀγνοῦνται.
Πολλῶν νικᾷ τὸν φύσαντα, πανουργῶν τῶν τρύπων,
Θωπῶν ὑπὸν ἡρώδους πάντας τὰς ὑπερβολὰς.
Τὴν σμαρτῶν πόλιν γὰρ αὐτὸς ἐξαναστάς,
καίσαρι χειρὶ μόνῳ, τῷ σεβαστῷ ἐκείνῳ,

10 ἔθετο κλήσιν σεβαστῶν, αὐτὶ τὴν σμαρτῶν.
καὶ ἡλιοπατρῶν δωρεὰς ἐπέμπε βασιλεὺς.
καὶ ὅτε ὁ αὐτόντιος ἀνὴρ τῆς ἡλιοπατρῶν,
τὴν ἀδελφὴν τῆς καίσαρος ἀφ' ἧς ὀκτανία,
καὶ ὅτε ὁ αὐτόντιος ὁμῶς καὶ ἡλιοπατρῶν,
τὸν μέγαν πρὸς τὸν καίσαρα πόλεμον συνειρόμεν,
στέλλας ἡρώδους γράμματα, χροῖματά, καὶ τελεῖς.
Διπλὰ δ' ἦσαν τὰ γράμματα τὰ τότε δεδομένα,
τὰ μὲν πρὸς τὸν αὐτόντιον, πρὸς σεβαστὸν ἢ ἄλλα (πρὸς
τοῖς τῶν χρημάτων λογισαῖς καὶ τῶν γραμμάτων ἔ-

20 ἔγκρατ' ὁρᾷσαι τὴν μικρὴν, καὶ κατιδεῖν τὸ τέλος,
καὶ τῷ νικῶντι παρασχεῖν ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα,
τὰς ἢ πρὸς τὸν ἡρώδην ἐπιστολὰς συγκρῖναι.
Τὴν τῶν ἡρώδων γράφει πατρὸς ἀγνοῦνται.
κατασχεθεὶς μύθοις ἢ τῶν νοσημάτων θνήσκει,
ἀδελφῶν δὲ τῶν πυρετῶν, νοσημῶν ἐπιφανείας,
τὸν Κόλων δὲ διούκους καὶ σπασμοὺς, καὶ τῶν ποδῶν ὀγκώσῃ,
τὸ ἦτορ σπινθῶν τε σκῆληνας ἐγγενώσῃ,
καὶ ὀρθοπνοίᾳ, τῇ ἐμῇ μιαινομένη νόσῳ,
γὰρ ἦς καὶ βιαζόμενος πόλεον πασῶν τῶν ἄλλων,
30 καὶ πρὸς τὸν δέοντος κατὰ χροῖμα ἐκπνέουσαι βίον,
λαβὼν εἰς χεῖρας μάχαιραν δὴθον ὡς ξίφος μῆλον,
τὴν δεξιὰν ἀνέτεινεν ὡς αὐτὸν ἀνέλοι.
ἀνέβη δ' ὡς δολῶν, μετ' ὀφθαλμοῦ τὴν ἡλικίαν,
τὴν μάχαιραν ἀφ' ἧς παρῆν ἐκ τῶν χειρῶν ἐκείνου.
Υπόρου θνήσκει ἢ πικρῶς, ὁ διούκους ἀφορῶν τοῖς.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΤΟΝ ΓΑΡ

ὁμῶς ἡλιοπατρῶν, νυκτὶ ἐπέγνω

βραδυπώλοταίην. υ ξ.

Τὸν ἡρώδην ὁμῶς φησὶ πολλὰς ἡλιοπατρῶν,
τὸν ἡρώδην καὶ τὸν θανάτορ, ἀπὸ τῶν συμβαινόντων.
οἱ τὸ θανάτορ ἴπποι γὰρ ἐξέκτισαν τοῖς πασίν.
εἰς ἢ τραχύτατοι, τίς γὰρ αὐτὸς τὸν φύσει

40 ἀνὴρ καὶ ἡγὰρ ἔπος ἢ, εἰ θέλεις, τὸ ὁμῶς.
Εὐχὸς ἐμοὶ δάσκειν, ψυχὴν δ' αἰδῶ ἡλιοπατρῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΙΚΟΥ ΚΟΥ-

ραλίου διφροῦ. υ ξ α.

Τὰ τὸ θριαμβικὸν πάντα τὰ κεραλὶ διφρῶν,

ἔχει

DE CASTORE ET POLLUCE

in uicinis alternis scripta est au-
tem. 458.

Historia Castoris simul atq; Pollucis,
in primis, quadragesima scripta est, et octaua.

DE HERODIS AEGROTA-
tione. 459.

Herodes quem audimus, rex Iuda,
Infantium necator, et suos tres qui occidit filios,
Cypridis Arabissae erat filius, et Anipatri,
Caesaris temporibus Augusti, et temporibus Cleopatrae,
Et Christi infanti autem contemporaneus aetati,
Patris autem quem dixi ignobilis existens filius uersutissimi,
Multum superat parem aemulatumque moribus,
Adulando superans omnes excellentes.

Samaritanorum enim urbem ipse cum reaedificasset,
Caesaris in gratiam Augusti illius,
Posuit nomen Sebastien, pro Samaria.
Et Cleopatrae dona misit regia.

Et quando Antonius uir Cleopatrae,
Sorore Caesaris repudiata Octavia:
Et quando Antonius simul et Cleopatra,
Magnum illud contra Caesarem bellum concierunt,

Mittens Herodes literas, pecunias, triremes:
Duplices autem erant literae tunc datae,
Haec quidem ad Antonium, ad Augustum uero aliae,
Pecuniarum latoribus et literarum dixit,
Expectarent paululum, atque uiderent finem,
Et uinceni praeberem et literas, et alia:

Alteras autem ad uictum literas occultarent.
Quis Herodes scripserit astutiarum aliquam partem?
Corruptus autem compluribus morbis occidit,
Magna grauique febri, pruritu cutis extremae,
Coli doloribus, et conuulsionibus, et pedum tumore,
Aqualiculisque putrefactione, uermes quae producebat,
Et difficili spiratione, meo pessimo morbo.

Ex quo et coactius magis quam alijs omnibus,
Et ante decens tempus uolens efflare uitam, (cum,
Cum accepisset in manus cultum, uelut decorticaturus po-
Dextram extendit, seipsum ut interficeret.
Coniobrinus autem, ut opinor, Metroebus nomine,
Cultram eripuit e manibus illius.
Postea moritur autem amare doloribus intolerabilibus.

HISTORIA QVAE DICIT, HO-
mericum Clytopolum, nunc agnouit ma-
xime Tardipolum. 460.

Orcum Homerus inquit sepe clytopolum,
Orcum atque mortem, ab euenibus.

Mortis enim equi exaudibiles omnibus.
Sunt autem citissimi, quis enim eos effugerit?

Audi et ad uerbum autem, si uis, Homerum:
Votum mihi daturum esse, animam autem orco clytopolo.

DE TRIUMPHALI CURVLI

scilla. 461.

Triumphalis omnia curulis scilla,

Hhh 3 Habet

ἔχει τὸ ἐπιστόλιον· τί ἢ δέῃ γράφειν πάλιν;
 Ὅπως τὸν θριαμβεύοντα χέουσιν αὐτὸν λινναβάρεα,
 ἢ καὶ συνωπιδίῳ ἢ, ἢ ἀρμάϊος ἰσῶσι,
 καὶ στέφανον ἢ χρυσοῦν τῇ λιπαλῇ τιθῶσιν,
 ὅπου αὐτὸν λατρεύοντα φέρουσι τυπωθῶντα.
 καὶ τῇ χειρὶ διδόναι δαφνίον τὴν τιμὴν λιλάδου,
 καὶ βραχιονισθῆρας ἢ ἐμβαλλασιν ἐκένω.
 καὶ πάντας ἀριστύνοντας, σφαιροὺς σφαιροῦσιν,
 ἐξ ἀργυρᾶς τῆς ὕλης μὲν, γραπτοῖς ταῖς ἀριστέαις.
 καὶ πᾶς ἐπὶ τῷ ἀρμάϊος δημοσίος οἰκέτης,
 ὀπιθεὶς τὴν ἰσάγειαν τὸν στέφανον ἀνέχων,
 καὶ λέγων τῷ πρὸς τὸ ὄν, καὶ τὸ λατῶν βλέπει.
 πάντα τὸ ἐπιστόλιον ἔχει τὰ τῶν λιμῶν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΥ ΓΑΡ

ἐγὼ κρείττω πετρᾷ λαβίσθηκα, ἐπεὶ
 βορρὴ μικροπρεπὲς. υ ξ β.

Τῶν ἀποστόλων ἡ κρείττω, ὁ κορυφαῖος πέτρος,
 μικροπρεπὲς τι λέγοντες πρῶτον ὅτι τῇ σαρῶσαι,
 καὶ πρὸ φωνῆς ἀλέκτορος, τὰλλα σιγητέον.
 καὶ μετὰ ἀνέστασιν πάλιν πορὰ δευτέρου,
 τὸν ἰσχυρὸν ἐν λατρίᾳ βασιλεῖον θαλάσσης,
 βαλὼν αὐτὸν εἰς θάλασσαν ἀπὸ τῆς ἀλλιάδος,
 κλύδωνι προσεπάλασε, καρδίᾳς δισταθῶς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΟΛΙΓΟΪΣΤΕ ΕΙΣ ΤΙ

ἐδίστασας· ἀρὰ τοι εἰσκομον ἄξιον εἶναι,
 τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφᾶναι.

δα. υ ξ γ.

Ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἐμὸς δισάσονται τῷ πέτρῳ,
 ὅτι αὐτὸν οὐδένα ἐν ὕμῳ τῆς θαλάσσης.
 εἰς τί, ὡ ὀλιγόπιστε, ἐδίστασας· εἰρήνη.
 ἐγὼ καὶ ἐξ ὁμῶν ἢ πολλοῖσιν παρεθέμενος,
 τὸ, ἀρὰ δὴ τοι γε εἰσκομον ἄξιον εἶναι.
 καὶ δὴ καὶ παρεθέμενος καὶ τὸ ῥητὸν προσηνέως,
 τὸ, τρεῖς ἀντιπεφᾶναι ἢ ἀπὸ ἐνὸς φημί δε.
 ἦτοι θαυρόντος μὲν ἐνὸς, ἦτοι τῶν ἡγεμόνων.
 τρεῖς τὸς συνόργετουῦντας σε φανύσαι αὐτ' ἐκείνῳ.
 ὁ ἴσχυρος ὅτι ὅτι τὸς λόγους παρεσφέρεται,
 ἀλλὰ δεῖ φοβερὸν τινὰ κτείναντα τῶν ἐλλήνων,
 εἰσάγει ἐγκωμώμονον τῷ ἀνελῶν ἐκείνῳ.
 τῶν ἀπὸ τῶν τρώων ἢ πάλιν ἀνερμόνων,
 ἢ ἄλλον, εἴτ' οὐδ' αὖτα τὸν μέγαν παρεσφέρεται,
 τῷ δεῖφω λέγοντα ταῦτα κατ' ἔπος ὅτι.
 » Δεῖφω ἢ ἀρὰ δὴ τοι εἰσκομον ἄξιον εἶναι,
 » Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφᾶναι, ἐπεὶ σὺ πόρ' ὄνυχαι αὐτῶς.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΥ ΜΕΝ

γαρ βροτὴν λιπαλῇ καταγῆα
 κένεσται. υ ξ δ.

Ἐμπεδοκλῆς τίς ὁ θεός, τάδε κατ' ἔπος λέγει.
 » Οὐ μὲν γὰρ βροτὴν λιπαλῇ καταγῆα κένεσται,
 » Οὐ μὲν ἀπὸ νῶτον γε δύο κλάδοι αἰὸς ὄντι,
 » Οὐ πόδες, ἢ βοᾶ γούνα, καὶ μέδεια λαχρήντα,
 » ἀλλὰ φρενὶ ἰσθῆ, καὶ αἰσθητοῦ ἐπλεῖο μοῦνον,
 » φροῦσις ὡς μοῦν ἀπαντα λατῶς ὡς αἰσθητοῦ.

Habet epistolium: quid opus autem scribere rursus.
 Quomodo triumphaturum colorantes cinnabare,
 Vel etiam sinopide in currum statuunt,
 Et coronam auream in capite ponunt,
 Quaecumque perfecerit gestantem impressa.
 Et in manu dant laureum huic ramum,
 Et armillas autem induunt illi:
 Et omnes qui præclare rem gesserunt, corollis coronant, so
 Ex argentea materie quidem, inscriptis egregijs facinorib.
 Et quomodo in curru publicus minister,
 Ponit hunc stat coronam iustumens,
 Et dicens huic in aurem, Et quod à tergo est prospice,
 Omnia epistolium habet quæ opportuna sunt.

PAROEMIA QVAE DICIT, NON

enim ego melior Petro fui, passus sum ali-
 quid pusillanime. 462.

A Postolorum fundamentum, eximius Petrus,
 Abiecti animi quid tulit primum in crucifixione,
 Et ante canum galli: alia sunt tacenda.
 Et post resurrectionem rursus, lapsus secundo,
 Iesum meum conspiciens ambulancem in mari,
 Proiciens se in mare à piscatoria navi,
 Fluctibus collectabatur, corde dubitante.

60

DE HOC, MODICAE FIDEI CVR

dubitasti: num tibi uisi sumus dignum esse
 tres pro uno occidere.

463.

I Iesus quidem ille meus, dubitanti Petro,
 Quando seipsum iniecit undis maris,
 Cur, ὁ parum fidens dubitasti? dixerat.
 Ego autem ex Homero agglutinationem apposui,
 Hanc, igitur sanè tibi uisi sumus, dignum esse?
 Et sanè inclinaui et dictum illud decemer:
 Treis contra apparuisse autem pro uno sanè inquam,
 Siue mortuo quidem uno, siue duce,
 Treis benefacientes tibi apparere pro illo.
 Homerus autem non sic orationes inducit.
 Sed Deiphobum quendam qui occiderat Græcum,
 Inducit gloriabundum, eo quod occiderit illum.
 Tribus ex Troianis autem rursus interfecit,
 Vel alium, uel sanè Aiace magnum introducit,
 Deiphobo dicentem hæc ad uerbum sic:
 Deiphobe nunquid sanè tibi uisi sumus dignum esse,
 Tres pro uno occidisse, quoniam tu gloriaris sic.

70

80

PAROEMIA QVAE DICIT, NON

enim mortali capiti membra fabricata
 est. 464.

Em pedocles, quid sit deus, hæc ad uerbum dicit:
 Non enim mortali capiti ad membra iuncta sunt,
 Non quidem ab humeris duo rami emicant,
 Non pedes, non cita genua, nec pudenda lanuginosa,
 Sed mens sacra atque immensa est solum,
 Curis mundum omnem quæ mouet celeribus.

80

80

80

80

80

80

ΠΕΡΙ ΣΤΟΡΓΗΣ ΑΒΔΗΡΙΤΩΝ

πρὸς Δημόκριτον. υξε.

Ο Αβδηροδημόκριτος ὁ παῖς ἡγεσιφράτης,
 Τῆς ἡ λυσιπύπης μαθητῆς, τῷ μαθητῷ μελίσι,
 Ὅπως τοῖς ἀβδηρίταις μὴ ἐσθ' ἔργο ἀρρήτως,
 Καὶ οἷος ἐν, ἐργάφαιμον οὐ πλάττει πρὶν συμμέτρῳ,
 90 Ἐξήκοστῃ καὶ πρώτῃ ἡ ἱστορίῳ τῶν πρώτων.

ΠΕΡΙ ΤΑΡΙΧΩΝ ΙΧΘΥΩΝ

ὡξινῶν. υξε.

Ο Ξιανὸς ἰχθύας μοι ταρίχως εἶναι τὸς,
 Οἵ πορ βαρβαρίως καὶ ἰωνῶς βορζιτικά καλουῦνται.
 Οἱ ἡ σγυδίας λατοικοὶ χάρις καὶ χροσάνες,
 Ἀπὸ τῆς ὡξινῶς ποταμῷ, ὅς σφῶν τῇ χώρῃ ῥέει,
 Ὁξινῶν καλεῖν τὰ, ἵνα καὶ ἰωνῶς.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΞΕΡΞΟΥ, ΠΕ-

ρὶ ἀρτεμισίας ῥηθόντος, οἱ μὲν ἄνδρες μὲν
 γυναικὲς ἐγούοντο, οἱ ἡ γυναι-
 κες ἄνδρες. υξε.

ΕΝ ἱστορίῳ μὴ τῶν πρὶν τριακοσίων ἀντοδῶν,
 Ἐχας τὴν ξέρξου σύμπασαν εἰς πλάτος ἱστορίαν.
 Τὸς λόγους δὲ ἔσπορ ἔλεξε πρὶν ἀρτεμισίας,
 Καὶ πρὶν ποίας ἔλεξε τύτας ἀρτεμισίας, (πλῆν
 100 Εἰς τὴν τῶν νῦν τετρακοσίων ποντοκοσίων καὶ πέμ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΩΣΠΕΡ ΕΚΕΙΝΩ ΡΟ-

τῇ τῷ νελεῖ ὁ μιλῆσιος ἄγρον
 πορ. υξε.

Τῷ ἰσόδῳ παῖδες, μέδωρ τε καὶ ὁ τῷ νελεῖ ὑπὲρ χειρ,
 Καὶ ὁ μὴν μέδωρ ἐν χρυσῷ τῶν ἐλαίων τῶν δύο,
 Αἵ πορ παρὰ τοῖς οἰαλοῦ ἀπτελῶν,
 Εὐ γὰρ παρὰ τοῖς λατοικοῖς ἐτάχθη τῆς οἰκίας.
 Νελεὺς ἡ μαρτυρόμενος πρὶν τῆς ἀποικίας,
 Ηἴκον, ἡ θυγάτηρ σοὶ τὴν χώραν καταλέξει.
 Αἶψας δὲ ἐκείνης ἡἴκον δὸς ἀελλυγίστης,
 Γαῖος σφὸρ ἐπέσιον, καὶ φεγγομόνης τὰς,
 Ες ἰσάφρον, ἡ ἐς μιλῆτον, ἄγρον παρὰ τὴν πῆμα.
 110 Λοῖπον πρὶν τὴν μιλῆτον ἐκπλέει, καὶ ἰσάφρον.
 Καὶ πάλιν ἡ μαρτυροῦν τοῖς λατοικοῖς μαρτύροισι.
 Χρυσὸς ἐδόθη τῇ τῇ, ἡ χώραν λαβὼν ἐκείνῳ,
 Ὅς παρὰ τοῖς χροῖς τῆς αὐτῇ βῶλον τῶν γῆς βωλάκων.
 ὁ ὁ νελεὺς ἀκκοῦς, ὡς μὴν λυσιπύπῳ γράφει,
 Κίρην χυτρίως ἰσάφρον ἡπάρτισε πανύργως.
 Καὶ βῶλον ἔσχε παρὰ αὐτῆς, ἡ τοῖς πῶλον χυτρίως,
 Ὡς οὐ σφραγίσαι μέλλον τὴν τῇ δακτυλῷ.
 Ὁ μὴν λυσιπύπῳ ὅτῳ λέγει, λαβὼν τὴν βῶλον.
 Ἄλλοι ἡ ἄρτον λέγουσι ἀγροῖν ἐξαιτῆσαι.
 120 Ὁς ἀγρῶν τὴν αὐτῆς, ἡ ὁ νελεὺς αὐτῆς,
 Γῆς βῶλον τῇ τῇ δέδωκεν, εἴτε παρὰ ἄλλης λίθου.
 Καὶ ὅτῳ ὅτῳ ἐγκρατὴς ἐγούνο τῆς χώρας,
 Μάχην συνάφας ἰσάφρον ἰσάφροι καὶ μιλῆσιος.
 Ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλον λέγουσι τὸ τοῦ γεγονέναι,
 Καὶ οὐ ἐτόρξεν χώρας ἡ, ἡ μιλῆτοναβία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΚΑΝ ΜΙΑΝ ΩΡΑΝ ΟΥΚ

ἰσχύσας ἀγρυπνῆσαι μετ' αὐτῆς. υξε.

ΕΝ τῷ ἰσάφρον τῷ τῷ σφραγῆ καὶ πᾶσι σφραγῆ,

DE DILECTIONE ABDERITA-

rum erga Democritum. 465.

Abderodemocritus filius Hegesistrati,
 A Leucippi autem discipulus, discipuli Melissi,
 Quomodo diligebatur quidē ab Abderitis ineffabiliter,
 Et qualis erat, scripsimus latē antea, ut decebat,
 In sexagesima prima historiarum primarum.

DE CONDITIS SALE PISCE-

bus Oxianis. 466.

Oxianes pisces mihi conditos sale esse cogita,
 O Qui barbarē et communiter Berzítica vocantur.
 Sugdia autem accole, Chazarix atq; Cherjones,
 Ab Oxo flumio, qui eorum per regionem fluit,
 Oxiani vocantur, ut et Ionice loquar.

DE SERMONE XERXAE, DE

Artemisia dicentis, Viri mei mulieres fue-

runt, mulieres autem viri.

467.

Nhistorijs quidem prioribus trigessimā secundam
 I Habes Xerxe uniuersam perlata historiam.
 Verba autem quae dixit de Artemisia,
 Et de quali dixit haec Artemisia,
 In praesenti quadringentesima quinquagesima quinta.

DE HOC, SICUT ILLI OLIM

Neleo Milesius rusticus.

468.

Codri filij, Medonq; et Neleus fuerunt.
 C Et Medon quidem ex oraculo oliuinarum duarum,
 Que attritae spiritum perficiebant,
 In terra patriae constituere iussus est domicilium.
 Neleus autem oraculum petens de colonia,
 Audiuit, Filia tibi regionem recenserebit.
 Statim autem illam audiuit existente petulantissimam,
 Ferientem suum aqualiculum, atq; dicentem haec:
 In Clarū, uel in Miletū, ducēs Carib. aliquod infortunū.
 Hinc circa Miletum enauigat, atq; Cariam.
 Et rursus oraculum consulit ex oraculis Caricis.
 Oraculum uerò datum est huic, regionē accipere illam,
 Vbi praebuerit quispiam ipsi glebam ex terre glebis.
 Quod Neleus ut audiuit, sicut Lycophron scribit,
 Ciren figuli Caricam decepit astute,
 Et glebam accepit ab ea, siue lutum figuli,
 Vebit signaturus aliquid huius annulo.
 Lycophron quidem sic dicit accepisse glebam.
 Alij autem panem dicunt petijisse a rustico,
 Qui ignorans postulationem quam Neleus petebat,
 Terrae glebam huic dedit, siue iuxta alios, lapidem.
 Et sic iste dominus factus est regionis,
 Pugna commissa acri cum Caribus atq; Milesijs.
 Alij uerò erga alium dicunt hoc factum fuisse,
 Et in alia regione, non Miletocaria.

DE HOC, ETIAM VNAM HORAM

non potuisti uigilare mecum? 469.

Tὸς IN tempore crucis, et passione salubri,

Discipulos

Τὸς μαθητὰς τοῦ λόγιου ἐφ' ὧς ἔπειτα, ὡς ἔπειτα,
Τὰς φωνὰς ὡς πρὸς αὐτὸς, τὸ ῥαθυμὲν ἐκτρέψαν.
Καὶ μίαν ὥραν μετ' ἑμὲ ὑμῶν ἐπαγρυπνῆσαι,
Οὐδὲν ἔξισχύσατε. Ἰδοὺς ἀγρυπνεῖν ἡ,
Ὡς ἰδοὺς ταῖς χερσὶν εἰς φόνον παραδῶσα.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΣΤΡΙΔΟΣ, ΡΟΘΕΝ
ἐκλήθη. υ ο.

Η Γὰρ ὁ μὲν λόγος μὲν, νῦν ἄμας εἰς λαλεῖται,
Ἀπο δ' αὖτε τοῦ παιδὸς, κατὰ τινὰς τῶ ξαύθου,
Κατ' ἄλλου ὁξυθέρου ἡ, πόρος τινὸς τῶ γούα.
Ἐτορῶν, ἐξ ὀνόματος τινὸς ἀμαξονίδος.
Καθ' ἑκὸν καὶ τὴν ἐφ' ὧς, σινάπην, καὶ τὰς ἄλλας.
Ὁ μὲν ἡ σινάπη ἡ λίσσος τὴν λίσσιν πορεῖ.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΩΣΤΕΡ
τις φάλαρις ὡς, ἡ διονύ-
σιος. υ ο α.

ΤΥραννοὶ καὶ ἀμφοτέρω τῶν σικελῶν ὑπῆρχον,
Ὁ φάλαρις παλαιότερος ἐπὶ τῶ πυθαγόρῃ,
Ὁ δὲ γε διονύσιος πλάττειν αὐτοχρόνῃ.
Γὰρ τις πικρὸς ἡ οἰονταὶ τὸς τυράννους εἶναι.
Κατὰ τὴν δόξαν ἡ αὐτῶν κατὰ τῶν εἰρηκῶν.
Τὸ οἶοι οἱ ἀνδρες ἦσαν ἡ, καὶ οἷος ἔγινε λόγῳ,
Τὴν μὲν φάλαρις τραυῶς ἀνέστης ἰσοθῆαν,
Τετακιστὴν καὶ πρῶτον μὲν τῶ τῶ λαταλόγῳ,
Ἐπιγραφὴν ἡ φέρουσαν, ἡ αὐτὴν εἰρῆμιν ἰσται,
Γὰρ τὸ τὸν φάλαρις ὡς εἶχε γεγραμμένη.
Ἡ τὴν διονυσίαν ἡ λέγεται μοι ἰσοθῆαν,
Ἐν τῶ δ' αὖτε πίναντι τῶ πᾶν σμικροτάτῳ,
Τέτῃ ὡς καὶ εἰρηκῶν καὶ τελευτῶν ὡς,
Γὰρ τὸ τὸν λέγεται τῶ, τῶ διονυσίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΡΑΓΙΚΩΣ ΟΜΟΥ
καὶ πραγματικῶς. υ ι β.

ΤΟΙΣ λόγοις μὲν τὸ τραγικὸν ὁ χάρτης ἐπεδείκνυ,
Ἀνιὰ καὶ συμφορὰς, καὶ θλίψας καταγγέλλων.
Πραγματικῶς δὲ δεικνύει τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῶ ὄργῳ,
Ὡς εἰς τὴν θρῆσαν ποταμὸν περὶ, καὶ βιβρυμῶν,
Ὡς μάλιστα τὴν βραχὺτάτην ἀνταγωνιστὴν αὐτῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, Ο ΡΟΤΑ-
μὸς ὁ θῆλυς, ἡ θρῆσα τῶ ὄντι, καὶ
βαρβαρῶς. υ ο γ.

ΘΡῆσα θρῆσαν τις ποταμὸς, οὐ θῆλυς τῶ λέγεται.
Ὅπως ἡ θρῆσαν ἔλεξε, καὶ βαρβαρῶς ἐκείνου,
Ὅτι χαρτῶν τοῖς ὄντας ἐπαρῆξε, καὶ λόγῳ.
Ὡς πρὸς τὸν ἐπαρῆξαν αὐτῶν θρῆσαν τὸν ὄρφην,
Τὰς τελετὰς διδάσκοντα, τοῖς κατ' αὐτὰς βαρβαροῖς,
Καὶ λαφύλλῳ ἀπ' ἐρῆσαν εἰς ποταμὸν ἐκείνου,
Καὶ μυσικῶν τὴν θῆλυσαν καὶ θρῆσαν καὶ τὸς λίθους,
ἡ καταστρεφὴς ποταμὸς εἰς μέλανα τὸν πότον.

Μέλας ἡ πότος λέγεται, πύλας μετὰ τὴν.
Ἡ μυσικὴ συμπλέσσει τὴν λαφύλλῳ ὄρφην,
Καὶ λινυμένῃ τὰς χοροῖς ὑπ' αὐλαῖς αὐτέμοις,
Μέλος ὑπῆχε γοῶν, λινυμένῃ εἰς θρῆσαν.

F A P O I

Discipulos Dominus cum inuenisset dormientes;
Talia dixit ad illos, à torpendo auertens,
Etiam unam horam mecum uos uigilare
Neq; omnino ualuisse illud uigilat uerò.
Vi Iudeorum in manus ad eadem tradat.

130

DE AMASTRIDE, VNDE
dicta sit. 470. (catw)

QUAE apud Homerū Cromna quidē, nūc Amastris uo-
Ab Amastride filio iuxta quosdam Xanthi,
Secundum alios autem Oxyathri Persae cuiusdā genere,
Alijs, ex nomine cuiusdam Amazonidis,
Quemadmodum Ὁ Ephesum, Sinopem, Ὁ aliam.
Homero autem Sinope Cafos nomen fert.

HISTORIA QVAE DICIT, QVEM-
admodum aliquis Phalaris existens, uel
Dionysius. 471.

TYranni etiam ambo Siculorum fuerunt,
Phalaris antiquior tempore Pythagorae,
Dionysius autem Platoni coeuius fuit.
Omnes acerbos autem putant hos tyrannos esse.
Secundum opinionem autem eorum Ὁ ego nuper dixi.
Quales uiri erant autem, Ὁ quales ego iudico.
Phalaridis quidem clarē inuenies historiam,
Trigesimam Ὁ primam quidem in hoc catalogo,
Titulum autem ferentem, quem scrutando mihi quere,
De Teucro Phalaris quem habuit scribam.
Dionysij autem posita est à me historia,
In secundo indice admodum exiguo,
Tertia simul Ὁ uigesima ac ultima existens,
De carne dicens illo Dionysij.

140

150

DE HOC, TRAGICE SIMVL
atq; pragmaticē. 472.

N sermonibus quidem tragicum charta ostendit,
I Tristia, Ὁ calamitates, Ὁ afflictiones denuncians.
Re ipsa autem ostendit Ὁ haec ex operibus,
Vt in Thressam fluium delapsus, Ὁ madidus factus,
Vt uix minimum quid legeretur huius.

HISTORIA QVAE DICIT, FLV-
uius foemina, Thressa uerē, Ὁ Bar-
barus. 473. (tione)

Thressa Thracū quidam fluius, in foemina a appella-
Verē autem dixi Thressam, Ὁ Barbarum illum,
Quod chartam aquis lacerauerit, Ὁ orationes,
Sicut prius lacerauerunt Thressae Orpheum,
Sacra docentem, illos per se barbaros,
Et caput proiecerunt in fluium illum,
Et Musicen mulcentem feras atq; lapides:
Que detrabit fluius in nigrum pontum.
Niger autem pontus dicitur, pelagus Mitylene.
Musica autem una nauigans cum capite Orphei,
Et mota fidibus à canoris uentis,
Carmen resonat lugubre, mouens ad ciuiatum.

160

PAROE

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΟΙΩΝΟΣ

Διξίτω τὰ γὰρ ἀνιῶντά σε, οἰχθήσουσαι
σκυθῶ, εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολλῶν,
ῥοιόδοιο θαλάσσης.

υ ο δ.

170 Τινες κυβίως οἰωνοί, καὶ πῶθεν ἢ καλοῦνται, (λα.
Πρῶτα πρὸς πάντων μαύθαι, καὶ καθεξῆς καὶ τὰς
Γυνες κυβίως οἰωνοί. θῦλν γὰρ παῦν τὸ γένος.
Οἶαι καὶ μόναι κυβῶσαι ὡς, μὴ δ' ἐξ ἀρρένων.
Ὡς γὰρ ὑπ' ἐνέμα γονῶσι, ὡς προέπου.
Οὕτω κυβίως οἰωνοί καλοῦνται μὴταὶ γυναικας,
καὶ πάντα ἢ τὰ ὄρνεια, καταχρηστικῶς.
Οἰωνοσκοποὶ ἢ, οἱ περιπλῆεις τῶν ὀρνέων,
τὰς δεξιὰς τε βλέποντες, ἔτι τὰς ἐκ τῆς ἑως,
καὶ τὰς ἀπὸ τῆς δύσεως, ἀσπὸρ λαίως ἐκάλουν,
καὶ τὰς φωνὰς, καὶ τὰς βοὰς ἀκούοντες ἐκείνων,

180 Ἐπεινον οἶα μέλλουσι τὰ πράγματα γυνεῖσαι.
Αρ οὖν ἐξ ἑω δεξιοὶ ἐφ' ὀρτοῖο ὀρνεις,
καὶ τὰς φωνὰς προέπειμπον σύστημα λευκα μόνας,
καλλίστην τὴν ἀπὸ δασιν πρὸς λεγὸν γεγονοῖαι.
Αρ ἐκ μὲν τῆς ἐσπέριας ἢ, καὶ οὐκ ἀσέμοις φόροις,
Φαῖλον τὸ ἀποτίλεσμα πρὸς λεγὸν τελεδῆσαι
ἢ οἰωνοσκοπίας μὲν τὸ τοῦ τυχαίου εἶδος.

Ἄλλο δ' οἰωνοσκοπία μάστιγι λατίνων γόνος.
Ορνις τινὰς ἀγρίας μὲν, πλὴν γόνος λευκοφάγῃ,
κρατύνουτες ἐτιθέας συρ. λευκῶ δ' οἰωνοσκοπίας.
190 Κριθὰς αὐτοῖς ἐτίθεντο πρὸς βρῶσιν, καὶ ἐβρωι,
εἴτε αὐτὰς ἐδίδουσι σύμαρς ἀπὸ τῶν τρόπων,
εἴτε ἢ πληγὰς τὰς τῶν ῥαμφῶν ἀπὸ ῥῆτος τῶν τῶν.
καὶ ἔτι ἢ τὰ μέλλοντα προέλεγον γυνεῖσαι.

Ἄλλο οἰωνοσκοπία ορνέων τῶν λατοίκων,
ἐξ ἁρ' χάρας καὶ ὄνομα ἐγίνωσκον ἀπάντων,
Νικῶντων, ἡττωμένων τε, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων.
καὶ τὸ τοῦ σαφῆστα λέξω τοῖς ἀχάριστοις.
Κριθὰς ῥιπτοῦντες ὄρνιθι μὲν τῶν λατοίκων,
Ἄλφα καὶ βῆτα καὶ λοιπὰ, μέχει τὸ ω φοιχέαι,
200 Ἐρ χαρτίαις παρὸν γράφον, καὶ τὰς κριθὰς ἐτίθουν.

Εοκίπῃν ἐπὶ ταῖς λοιπῶν τυγῶν, πρὸς πολέμῳ,
Ἑλλῆν ἀρ' οὐκ ἐκείνῃ, εἴτε ἢ γονὴ βαρβαρῶν,
Γέτρος, ἢ παῖδες σέφοντο λήψαι τῶν ἀγῶνι,
ἢ καὶ μαχίαν ἢ βῆλιν μέλλει λαβεῖν εἰς γάμον.
αὐτὸν ἢ ὄρνιθι ἐλαβε κριθὴν τὸ ω φοιχέαι,
Εἴτα τὸ λ, ἑλλῆνα τὸν νικῶντα ἐδίδουν.
καὶ ἡ τὸ εἰς ἑλῆν ἢ καὶ μόνον κριθὴ τὸ τοῦ
αὐτὸ τὸ βῆτα τῆς κριθῆς ἐφ' ἑλῆν ὀρνιθι,
βαρβαροῖς προσημαίνει τὴν νίκην γεγονοῖαι.

210 Ταῦτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἢ λήσων καὶ πραγμάτων.
Ταῦτα οἰωνοσκοπία κυβίως ἐκαλεῖτο.
καὶ τὸ τῶν σύμπαυ μαιτ' συμα καταχρηστικῶς,
Κληδῶν, π' ἁμῶς, συματῆμα κυβῶν, ἢ ἀργῆ τε,
καὶ σύμπαυ τοῖς ὁμοῖοις, τίς ἀριθμοῖσι πάντα;
Εἰς ὄρος ἢ, καὶ ἐν μέσῃ θαλάσσης πολυρροῖα,
Οἰχθήσεται προέρεκα τὰς θύλας τὰς ἐκείνῃ,
ἐκ τῶν, τὸν ταῦτα γράφοντα χαρτίῳ κατακλυθῆναι
τὸ ποταμὸν τοῖς ῥέμασι, ὅπου ὁ καλῶς ἐβρῶσαν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ QVAE DICIT, AV.

gur dexterrimus. que enim te macore affi-
cium, peribunt dei manu, in mon-
tem, uel fluctus undosi ma-

ris. 474.

QVī nam proprie augures, et unde uero dicantur,
Primum ante omnia discere, et deinceps etiam alia.
Vultures proprie oioni: scemineum enim omne genus.
Cuiusmodi etiam sole concipiunt oua, neq; ex masculis,
Oua enim subiuentanea procreant, sicut praedixi.
Sic proprie oioni uocantur uultures.
Et omnes praeterea aues, magis abusiue.
Auspices autem, qui olim uolatus auium
Dextrosq; uidemes, siue illos ex aurora,
Et illos ab occasu, quos sinistros uocabant:
Et uoces atq; garritus audientes illarum,
Indicabant quales futurae res essent.

Si igitur ex aurora dextra deferebantur aues,
Et uoces praemittebant notabiles, temperatas,
Optimum euentum praedicebant fore.
Si uero ex uespere, atq; cum obscuris garritibus,
Malum exitum praedicebant futurum.

Vna augurij quidem haec est forma.

Aliud uero augurij discere Latinarum generis. (medie,
Aues quasdam agrestes quidem, uerum ex genere hordea co
Capietes cicurabant, tempore autem auguriorum
Hordea ipsis apponebant ad cibum, et spectabant,
Siue ipsa ederent facillimo modo,
Siue istibus rostrorum proijcerent illa:
Et sic futura praedicebant fore.

Aliud augurium auium domesticarum,
Ex quibus regiones et nomen cognoscebant omnium,
Vincenium, uictorum, et reliquorum omnium.
Atq; hoc clarissime etiam dicam ingratum.
Hordea proijcientes aui uni ex domesticis,
Alpha, beta, et reliqua, usq; ad omega elementum,
In chartis inscribebant, et hordea apponebant.
Considerabant postea forte de bello,
Graecus ne uictor, an genere Barbarorum,
Petrus an Paulus coronam accipiet in certamine,
Vel etiam Mariam, uel Zoem accepturus esset in nuptiam.
Si igitur aui accepisset hordeum elementum,
Deinde λ, Graecum uictorem ostendebat.
Et et uero declarabat etiam solum hordeum hoc.
Si autem ipsius beta hordeum tetigisset aui,
Barbaris praesignificabat uictoriam futuram.

Idem et in alijs uero nominibus et rebus.

Haec auguria proprie uocabantur.
Atq; hinc omne uaticinium, magis abusiue,
Sors, sternutatio, occurfus canum, latratuq;
Et quicquid est huiusmodi, quis numeraret omnia?
In montem uero, et fluctus maris undosi,
Perditum iri praedixi afflictiones illius,
Ex eo, quod scribens haec charta diluta fuerit
Flumij fluctibus, quem uocant Thressam.

lii Carmina

Τὰ ἔτη ταῦτα ἡ φησὶν ἐλκεῖν παρ' ὁμοῦ.
Hic ad. 6. Ως πρὸς αὐτὸν τὸν ἐκτορα, ὅπως ἀρχὴν βαλῶσα.

- 1) Δάσρ' ἐμείο κινὸς λακομαχαῖν ὁπρνοῖσας,
2) Ως ὅφειλ' ἡμᾶσι τῷ ὅτι με πρῶτον τέκε μήτηρ,
3) Οἵ χεῖδαι προφύσσας λακὴν ἀνέμοιο θύελλα,
4) Εἰς ὄρος, ἢ εἰς λίμνα πολυφλοῖσβοιο θαλάσσης.

ΠΕΡΙ ΑΓΥΡΤΕΥΤΩΝ. υ ο ε.

Α Γύρται τίνες λέγονται, καὶ πόθεν, μαῖνθάνε μοι.

Πρῶτον οἱ ὄντως ἀθληταί, καὶ τῶν φιλελευθέρων.

Αγῶνας σφαιρίτας μὲν ἤβλου, ὃχι δωρίτας,

Καὶ σφαιρον ἐλάμβανον μόνον τῆς νίκης δῶρα.

Εἶτα καὶ τὸς δωρίτας ἡ μετέρχοντο αγῶνας,

Τῆς πόλεως, ἢ χώρας δις, εἴτε τινος τῶν δήμων,

Τὰ δῶρα τοῖς νικῆσασιν ἐμύνηται ἀμοδίω,

Εἴτε καὶ ἀρχόντος οὐδὲ, ὡς ἀχιλῶντος πατρὸς κλυ.

Επεὶ ἡ λατινὴ βουαν πόλεσι, χώραις, δήμοις,

Καὶ βῆται, ὅς περ' ἐλεξα, ἀγῶνις αἱ δωρίται,

Οἱ ἀθληταὶ λαμβάνειν τι χρῆζοντες τοῖς ἀγῶσι,

Μὴ λείπειν, καὶ αὐτῶν ἡ, καὶ βουανῶν σφαιρίτας,

Νικῆσασιν διέτρεχον τὴν ἀγύρην τὸ πᾶν δῶρα.

Καὶ ὅπως σφαιρίτας χρῆμα ἡ ἀγύρην,

Καὶ λῶσις ἐσχον ἀγύρην, ὡς ἐκ τῶν ὧν ἀγύρην,

Αθροίσοντες λαμβάνοντες δῶρα, τῆς νίκης χάριν.

Ἄλλος γὰρ ἄλλοι αὐτοῖς ἐδίδοι τῶν τῷ πᾶν δῶρα,

ὃ εἶχον ἢ προαίρεσις καὶ δυνάμεις ἐνάσθαι.

Καὶ βῆται λατὰ χρῆσαι μὲν ἐλέγοντο ἀγύρην.

Κυρίως τὸς ἀγύρτας ἡ, καὶ μὲν ἀγύρτας νότα,

Καὶ μᾶλλον ἐκ τῶν ἀθλητῶν βῆται τὴν λῶσις ἐσχον.

Οἱ οἱ εἰσὶν οἱ παρ' ἡμῶν σὺμπαντες σφαιροφόροι,

Οποῖοι πόριτρεχον χώρας, καὶ προσαιτῶσι,

Καὶ ὅσοι κατ' ἀρχιμέλιον τὴν ἰαννασίαν,

Καὶ τῇ χειρὶ γονυῖται ἡ, καὶ φώτων τῇ ἡμέρᾳ,

Οποῖοι πόριτρεχον τὰς θύρας προσαιτῶντες,

Μετὰ ὧδων, ἢ ἐπωδων, ἢ λόγους ἐγκωμίων,

Καὶ δῶρον ὃν προφάσειν ψυδῶσι δυνάμεις,

Οὗτοι πάντες αὐτὸν λέγοντο κύριως μὲν ἀγύρται.

Μᾶλλον αὐτὸν σφαιροφόρος μοι σὺν μίσις τοῖς τῶν δῶρα.

Καὶ κατ' ἀρχιμέλιον λῶσις πόριτρεχον,

Καὶ προσαιτῶν ὃν τῷ λαβῶν ἀπὸρ λαλῶσι βῆται.

Μὲν ἀγύρται ἐφύρηντας τὴν ἀμοδίαν κλῆσις.

γαβρίας. Οἱ παλαιὸι ἀγύρται γὰρ, ὡς πόρ' βαβρίας γράφει.

Εἰς μυθιάμβους τοῖς χυλοῖς, ὃ τοῖς ἰάμβους λέγω,

Καὶ σὺ αὐτῶν καὶ ἑτέροι τῶν παλαιῶν καὶ νέων,

Εἰς ἄνθρωπον θούρτες ἀδωλον θεῶς αὐτῶν τῆς ῥέας,

Τυμπαῖοις πόριτρεχον τὰς πόδας προσαιτῶντες,

Μετ' ἐπασμάτων καὶ ὧδων, σιλῶν ἀρχιμέλιος.

Ακροῦ καὶ βαβρίας ἡ τινῶν χυλῶν ἰάμβων.

1) Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ λῶσιον ἐπράθη,

2) Οὗτος τις ἐν δυνάμει, ἀλλὰ δυνάμει μὲν.

Εἶτα παρελθὼν, καὶ κατεστῶν λέγει,

3) Οὗτοι ἡ λῶσιον πᾶσαν ἐξέβας πόδων,

4) Πόριτρεχον ἐλεγον, τίς γὰρ ἀγροῖων

5) Οὐκ οἶδον ἄτ' ἐν λῶσιον, ὡς ἐπικρῶν,

6) Τίς ἐν ἀπαρχαῖς ὅσων τῶν καὶ σίτων,

7) Ἀγῶν φέρων δίδωσι τυμπαῖον ῥέας.

Εἰς τὸν

Carmina autem haec inquit Helena apud Homerum,

Ad ipsum Heclorem, sic principium iaciens:

Leuir meae catellae dolose asperae,

Vitam die illo quando me primum peperit mater,

Abstulisset ferens mala uenai procella

In montem, uel undam resonantis maris.

DE CIRCULATORIBVS. 475.

Α Gyrtae qui nam dicantur, et unde, discite a me.

Primum qui uere athletae, et amantes libertatis.

Certamina coronata quidem certabant, non donata:

Et coronam accipiebant solum uictoriae donum.

Deinde et donata aggrediebantur certamina,

Urbis, uel regionis, uel alicuius populi,

Dona uictoribus exhibentium concinne:

Sive etiam principis unius, sicut Achilles Patrodo.

Postquam uero sublata sunt in urbibus, regionibus, populis,

Et haec quae dixi certamina donata:

Athletae accipere aliquid uolentes in certaminibus,

Non frondes atque flores autem, et herbarum coronas,

Sed uictores percurrebant coetum, multitudinem,

Et sic colligebant pecunias a coetu,

Et nomen obtinuerunt agyrtarum, uelut ex agyrti

Colligentes, accipientesque dona, uictoriae ergo.

Alius enim aliud quiddam ipsis dabat ex plebe,

Quod habebat uoluntas atque facultas cuiusque.

Et isti per abusum dicebantur quidem Agyrtae.

Proprie autem Agyrtae, et Menagyrtas scito,

Quamuis magis ex athletis isti nomen habuerunt,

Quales sunt apud nos omnes et signiferi,

Quotquot circumcurrunt regiones, et mendicant,

Et quotquot in mense primo Ianuario,

Et Christi natali autem, atque luminum die,

Quotquot circumcurrunt ad ianuas mendicantes,

Cum canilenis, epodis, uel uerbis encomiorum,

Et sane in praetextu falso probe formato:

Isti omnes dicuntur proprie Menagyrtae.

Magis autem signiferis mihi tu addideris tales.

Et in mensis primo tempore obseruabis circumcurrere,

Et mendicare, dum accipimus quae loquimur isti,

Menagyrtorum inuenisti congruens nomen.

Amici enim circulatores, sicut Babrius scribit,

In Mythiambis claudis, non iambis dico,

Et cum ipso alij et ueterum et iuniorum,

In asinum ponentes simulacrum deae suae Cybele,

Tympanis circumibant uicos mendicantes,

Cum carminibus et canilenis, lunc primo mense.

Audi uero et Babrii aliquot claudos iambos:

A Gallis circulatoribus in commune emptus est

Afinus quidam non fortunatus, sed infelix.

Deinde progressus et inferius dicit:

Isti autem circum omnem de more uicium

Circumeuntes dicebant, Quis enim rusticorum

Non nouit Attim album, quomodo cecus factus est?

Quis non primitias leguminum, atque frumentorum,

Puro strenus dat tympano Cybele?

Intelligis

Ἐγὼς δὲ μοι τῶν ἀγυρῶν τὴν φύσιν.

Τζέτζης ἀφ' ὧν ἔγραψεν ἀκριβῆ λόγῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΔΕΥΕΙΝ, ΚΑΙ ΠΕ-

ρι μαγδαλίας, καὶ κυνοβόρας. ἄλλο δ'

παρὰ τὴν κυνοβόραν, ἢ κυνάβρα,

καὶ ὁ γράσος ὁσμάι γὰρ

ἐπείνα. υ ο σ.

Χορδεύειν ἐστὶν, ὅτ' ὅρα προβάτων πορὶ κλέειν.

Ἀλλὰς ἢ κυνοβόρας δ', τὸ ἀλλαντίνον νόα.

Μαγδαλία δ', πλὴν μαῖα ἡρώων τε καὶ ἰχθύων.

Ἐλέον ζῶμοι διάφοροι, καὶ πλὴν μαῖα τοιάδε,

Ἀπόρ διδύσι χοίροις τε καὶ τοῖς κυσὶν ἐδίειν.

280 **Η** κυνοβόρα δ', κυνῶν τροφή καὶ μόνων,

Ὀσεία, καὶ τὶ ἐτόρον, ὡς αἵματ' αὖ μακίλλας.

Κυνάβραν πάλιν τῶν αἰγῶν εἶναι τὸν βρώμον νόα.

Ἐσάσον, ὅσ' μὲν ἀνθρώπων δ', τὴν πορὶ τὰς μασχάλας.

ΠΕΡΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΟΣ ΘΗΡΑΜΕ-

νης, καὶ πορὶ ἀρχιμήδους μὲν

χανῶν. υ ο ς.

Τὴν θηραμένην ἔχεις μοι οὐτ' αὖθα ἰσοθίαν,

Κεκοῦλιν ἐκκαίδεκατον, τετρακισιοσὺν τε.

Τὴν ἀρχιμήδους ἔχεις δ' ταῖς πρῆταις ἰσοθίαν,

Ὡς πρὸς τριακισίον πεπτοῖον τόπον ἐγγεγραμμοῦλιν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΗΜΕΤΕ-

ρον πάντως, ἀλλ' ὅχ' ἐτόρον τὸς ποιήσας.

εἶκαι τὸν πυραμῆντα. υ ο η.

Ο πυραμῆς, τὸ παλαιὸν μελίπηνον ὑπὲρ χην,

Ἐκ οἷα τε καὶ μέλιτος. ἔχων πῶς σκυσασίαν.

290 **Ω**σπορτανυὸ ὁσασμῆς, καὶ ἐτόρα μωρία.

Ἡμέτορον ποιήσας δ' εἶπον τὸν πυραμῆντα,

Ἡτοιτὸ νικτήριον, τὴν ἡδονὴν τῆς νίκης.

Εἴτ' ὅρ' γε καὶ τὸ ἐπαθλον, καὶ γὰρ τοῖς νικηφόροις,

καὶ ἐπαθλα ἐδίδοτο μελίπηντα ταῖς νίκαις,

Ἀριστοφάνης ὡς φησὶν, ἐξ ὧν ἡ ἀγὼ εἰρήνην.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΣΑΛΙΤΡΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ

λῶπος, πορὶ πείρας, ποδιναῖς, πορὶ

χοιρίνων, καὶ λοισίων.

υ ο θ.

Τὰ τῶν ἀλτιήνων τε, καὶ τὰ τῶν κλασῶρων,

Ὅπισθ' ἐν προεγράψαν. νυὶ δ' ἡ λεκτέον τὰλλα.

Λῶπος τὸ λέπος γράφεται μικρόν τὸ τῷ προμῦν.

Λῶπος δ' τὸ ἰμάτιον, διατὸ ὦν μεγάλον,

300 ὃ καὶ οὐτ' αὖθα νυὶ διλοῖ. πῶς δ', τὸ αἰδοῖον.

Κῆσποι δ' καὶ λοισιόποδες, ἑσπορ φαμὲν καὶ κλάπας,

καὶ ὅσα δ' ἡ κυνῶν τοῖς ποδῶν, ποδιναῖαι.

Τὰ τῶν ποδῶν δ' εἰδύρα, ὡς καὶ ἀριστοφάνης,

καὶ οἱ λοιποὶ δ' λέγουσι, χοιρίνων πορὶ κλάσιν.

καὶ πᾶν δ' τὸ πορὶ πόδες, ὡς μόδιον, λισκίνης,

καὶ λοισίων, καὶ τὰ ἐτόρα, χοιρίνας λέγουσι μοι.

Ἐν τοῖς σταθμοῖς, καὶ μέτροις δ' διοσκυρίδους λέγει,

Κοτύλας, ἥτοι μίνας τρεῖς, τὸν χοιρίνα ὑπ' ἀρχην,

Ἡγὼν δύο καὶ ἡμισυ σταθμὸν λισκίνης τυγαύειν.

310 **Δ**ίνα ὀγγίας οἶνον γὰρ ἐνάσθην μίνα ἔχει.

Ὅτ' αὖ διοσκυρίδης μὲν ὁ χοιρίνης ἡγῶν μέτρον.

Ἀριστοφάνης δ' ἀλλὰ χεῖ μέτρον τι οἷα λέγει,

Intelligis, ut opinor, Agrytarum naturam,

Ex his quae Tzetzes scripsit, exacta ratione.

DE VERBO CHORDEVEIN, ET

Magdalias, et Cynobora. aliud autem

praeter Cynoboram, Cinabra, et

Grasos: odores enim haec.

476.

Chordevein, est intestina omium connectere.

Farcimē autem colophassa, farcimina facere cogit.

Magdalia uerò, loturæ carnum atq; piscium.

Amplius iura uaria, et loturæ tales.

Quas dant porcis et canibus ad comedendum.

Cynobora autem, canum cibus tantum,

Osia et quiduis aliud, uelut sanguis macelli.

Cinabram uerò rursus caprarum esse escam scito:

Grasos autem odorem hominum, illum circa alas.

DE DEXTERITATE THERA-

menis, et de Archimedis machinis.

477.

Theramenis habes à me hic historiam,

Positam sextam et decimā quadringentesimāq;

Archimedis habes autem in primis historijs,

Ad trigésimum quintum locum inscriptam.

PAROEMIA QVAE DICIT, NO-

strum omnino, et non alterius cuiusdam

facies esse pyramuntē. 478.

Pyrampus, antiquitus mellis placenta erat,

Ex tritico et melle habens quodammodo apparatus;

Quemadmodum nunc sesamus, et alia complura.

Nostrium facies autem dixi pyramuntē,

Sive niceterium, uoluptatem uictorie:

Sive igitur et prēmium, etenim nicephoris.

Et prēmia dabantur placenta uictorijs,

Aristophanes ut ait, ex quo et ego dixi.

DE TRISALITRO, DE LOPO,

de Peo et Podocae, de Chae-

niciis, et Claeis.

479.

Quae de aliterijs atq; alastoribus,

Retro scripta sunt: nunc autem dicendum reliqua.

Lopos lepos scribitur, paruum illud caprae:

Lopos autem indumentum, per ὦ magnum,

Quod etiam nunc hic significat. peos autē, pudendum;

Cuspi autem, et Claeopodes, quos diximus, et Clapos,

Et quaecumq; affligunt pedes, pedicæ:

Tum pedum autem ferrea, ut Aristophanes,

Et reliqui dicunt, chœnicorum fert nomen:

Et quicquid est rotundum, ut modium, cribra,

Et annulum, et alia, chœnicas dicunt mihi.

In ponderibus autem et mensuris Dioscorides dicit,

Cotylas, siue minas tres, chœnicen esse,

Sive duo et dimidium pondo librarum esse.

Decem uncias uini enim quaelibet mina habet.

Sic Dioscoridi quidem chœnix, humidorum mensura.

Aristophanes autē alibi mensurā quandā tritici dicit

Τὸς δύο λέγων χοίνας, δωδεκάτον μεδίμνον,
 ἔχες ὑπ' ἀφαιταμοιβῇ παρενόπλιον διχοεικῶ.
 Ἐχες καὶ τὰ τὴν χοίνας, τὰ τὴν ἑλπίδ' ἀκτείου.
 Ἀπας ὁ πόρ' τράχυλον δισμὸς, συγκλίνων τὸ τομ,
 Κλοῖος ἱατονομάζειται, ἡλὼν τὸν ἡμονόον τάφω.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΓΙΛΑΤΕΙ ΤΑΙΣ ΤΙ
 μαίς, καὶ πόρ' πλακόντων, ἡαρυκείας,
 καὶ πιμμάτων. υ π.

Ἀγλατὴ φιλεῖται μόν', τὸ ἄγαν ἀπειλάνει,
 Καὶ δύο διασυνόμενα, ἀγλατὴ ὑπαρχει.
 Τὸ, ὁσπορ' ἄγος τε τινὲ καὶ μίσημα ἐλάνειν,
 Καὶ τὸ, ὡς ἄγιον τινὰ ἐλάνειν ἡατατρέχει.
 Οτι δ' ἄγος ὁ μισαρός, ἡπαύναξ ὅτω γράφει.
 Ὡς οἱ μόν' ἀγεί βραχὺν ἡαταρῶντο.

Ἐχες τὸ ἀγλατήμα, λεκτεῖον μοι τὰ ἄλλα.
 Ἐκ μέλιτος, ἢ ὅσων χαρὸς πᾶν σκύνσασμα πλακόντης,
 Ρέμα δ' ἐξ ἄρτων ἅπανα ποικίλῃ πλασθεγία,
 Καὶ ἐκ τῆς πέτρῃς πέμα ἢ, ἐν ἔχει μὴ καὶ μόνον.
 Ρέμμα ἢ πᾶν σελλόμονον, ὡς ἐκ τῆς πέτρῃς πέμψω,
 Διὰ τῶν δύο γράφει, ἢ δι' ὅσων τῶν μὴ ἢ,
 ἢ ἢ ἡαρυκεία, βρώμα τι ποικίλως ἡατυμοθον.
 Ἐξ ἧς ἅπαν συνάρτησιν, καὶ ἡδυσμάτων γέμον,
 Τὴν ἡλπίσιν ἡατεπλάτῃς φορέει, τὴν τῆς ἡαρυκείας,
 ἡδ' ἡ τῆς ὁ παγχόριος λεπτὸς εἰπεῖν ὅτι ἔχει,
 ὁσπορ' ἢ δι' τὸν μυτῶτον εἰπεῖν διηερωμόνως,
 Ρῶν ὅτι μόνον ἡδυσμα ποικίλῃ, ἐκ σπασόδων.
 Οἱ ἢ σοφοὶ καὶ τολμῆται, καὶ μηχανῶν, καὶ ταῦτα,
 Καὶ ἔτ' ὅρα μύθια ἢ, ὁσπορ' ἢ ὅσων εἰδον,
 Καὶ γράφοντες, καὶ λέγοντες λήγως καὶ πεφυγμένως,
 Ερυθειώσιν ἡδυσμα, τῆς ἀναιδέας, ὅσων.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ ΚΑΙ
 φαρμακῆ, καὶ πόρ' φαρμακῆς, καὶ
 φαρμακοπῶν. υ π α.

Τὴν πόρ' τὴν ἡαβαρμάτος σύμπασαν ἱστορίαν,
 ὁρῶν ἡαλῶμον φαρμακῆν, καὶ πόρ' φαρμακῆς,
 Καὶ τῶν λοιπῶν, ἡαγῶν μιν σαφῶς ἡαβωμόνως,
 Ταῖς νῦν δ' ἡαγῶν ἡαγῶν καὶ τῆς τῶν ἡαγῶν μόνων,
 Καὶ ἄλλοις τόποις ἢ τισί, ὅσων ἐῶμον ταῦτα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΝΥΝ
 ἡατὰ τὴν ἡαρυκείαν, σιγάται μόν' πύττω
 ἢ ἄλλοις, τιμᾶται ἢ ἡατῆς ἢ
 ἡατῶν. υ π β.

Ὁ ἡαρυκαῖος πύττω, πύττω ἀλύσει διελεμόνος,
 Παρ' ἐλπίδ' ἡαγῶν εἰρετὴν δεινὴν τε καὶ σοφῶδη.
 ἡατὰ νῦν δ' ὁ ἡαγῶν λυεῖ, καὶ πύττω ὁσῶν.
 Αὐτὴ ἢ ἄλλοις, ἡατῆς πᾶντων πύττω τῶν ὁσῶν.
 Ὅμως ἡατῆς ὁσῶν, καὶ τινες τῶν ἡαγῶν,
 Κλεπῶν ἡατῶν ἡατῶν, ἡατῶν τιμωτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΑΛΛΟΣ Δ' ΑΛΛΩ ΠΕ-
 ρουσι ἡατῶν ἡατῶν. ἢ γὰρ πᾶν
 των ἡατῶν ὁ μὸς θρόος, ἢ δι' ἡαγῶν, ἡατῶν
 γλῶσσαν μέμνηται, πολὺν κλεπῶν δ'
 εἰσιν ἡατῶν. υ π γ.

Ταῦτα ἐκ τῶν ὁσῶν μοι ἡατῶν, ἡατῶν.
 Ὅμως γὰρ τοῖς ἡατῶν ὅσων αὐτὸς εἰρετῶν,

Ἄλλος

Duas dicens chœnicas, duodecimam medimni,
 Heri à farinam mutuantem deceptus sum dichœnice.
 Habes et quæ de chœnice. quæ Clœi sunt, dicendum.
 Omne circa collum uinculum, inclinans illud,
 Clœos denominatur, frangens elatum forma.

DE VERBI AGELATEI HONO-
 ribus, et de placenis, caryceæ, et bella-
 rijis. 480.

Agelatei tenuatur quidem, pro ualde abigit,
 Et duo aspirata, hagelatei sunt.
 Partim, uelut uerendum quiddam, et scelus impellere: 320
 Partim, uelut sacrum quendam impellere ad currendum.
 Quod autem hages sit scelestus, Hipponax sic scribit:
 Sicut qui scelesto asino maledicebant.
 Habes agelatema. dicendum à me alia.

Ex melle uel saccaro omne condimentum, placenta.
 Pema uero, ex panibus omnis uaria compositio.
 Et ex petto autem pema, unum habet m, et solum.
 Penna aut omne quod mittitur, ut ex pempo pempso,
 Per duo mm scribetur, et non per unum tantum.
 Caryceæ autem, esca quedam uariè condita:
 Ex qua, omne bene conditum, atq; cōfectionibus plenum, 330
 Nomen obtinuit ferre illud caryceæ.

Quā Tzetza capacissimus minutatim dicere nō potest:
 Quemadmodum neq; Byttotum dicere de articulatē,
 Nisi quod solum edulium uarium, ex alijs.
 Sapientes aut, et audaces, etiā machinas, et huiusmodi
 Etiam alia nulle autem, quæ neq; in somnijs uiderunt,
 Et scribentes et dicentes nugaciter atq; confuse,
 Eryescunt minime. ô impudencia quam!

DE CATHARMATE, ATQVE
 pharmaco, et pharmaceo, et pharma-
 copola. 481.

Ilam de catharmate uniuersam historiam, 340
 Ictem uocamus pharmacum, et de pharmaceo,
 Et cæteris, scripsimus aperte exacte:
 Et nunc autem inuenies uigesimam et tertiā positam,
 Et alijs locis aliquot, unde sinamus hæc.

PAROEMIA QVÆ DICIT, ETIAM
 nunc iuxta illud Coryphæi, siletur qui-
 dem Petri catena, ueneratur autem
 furis furtum. 482.

Eximius Petrus antea catena uinctus,
 Proiectus est in carcerem durum atq; obscurum,
 Quem noctu angelus aperit, atq; Petrum seruat,
 Ipsa catena ueneranda, omnium fidelium generi.
 Verum mulieres nobiles, et quedam principes,
 Furacibus abbatibus habent furta preciosiora. 350

DE HOC, ALIUS AVTEM ALII
 faciunt surum semper existemium. non enim om-
 nium est meus rumor, neq; uox, sed lingua
 mista est, multū furaces autem
 sunt uiri. 483.

Hæc ex Homero mihi agglutinationes et accætiones.
 Homerius enim in carminibus suis sic dixit,

Alius

Ἄλλος δ' ἄλλω ὄρεται θῆρ' αἰεττογυῖάων.
 Ἐγὼ δ' ἐφύω, πέσει ἡλεπῶν αἰετογυῖάων.
 Οὐχ ὡς ἐχόντων τῶν ἡλεπῶν ἀθάνατον ὄσαν.
 Ἀλλ' ὡς αἰεττογυῖα τε καὶ ἄλλων φαινομένων.
 Καὶ πάλιν ἄλλοις ὁμοίως ὅτω παλὴν λέγει τόποις,
 Ὁ γὰρ πᾶντων ἦν ὁ μὲν θρόνος, ὃ δὲ ἀγῶνις,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμὲ μινῆ, πολὺν κλητοὶ δ' εἰσὶν αὐδρεῖς.
 360 Ἐγὼ δ' ἄλλω ἐλεξα, καὶ τὰ τὰ παρωδῆσας.
 Οὐ γὰρ πᾶντων ἐστὶν ὁ μὲν θρόνος, ὃ δὲ ἀγῶνις,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμὲ μινῆ, πολὺν κλητοὶ δ' εἰσὶν αὐδρεῖς.
 Οἱ πόλιν γὰρ τὴν αὐαῶσαν γιγνώσκοντες ἡρωσάντιν,
 Οὐχὶ μίαν φωνὴν εἰσὶν, καὶ ἴθις οὗτος μόνος,
 Μίαν γλῶσσ' ἢ πόλιν αὐαῶσαν, αὐδρεῖς τῶν πολὺν κλητῶν,
 Κρήτες, καὶ τῆροι, ἀλαιοὶ, ῥόδιοι τὲ καὶ χῆροι,
 Ἀπλῶς ἴθις τὲ σύμπαντος, τῶν ἀπασῶν χωροῦντες,
 Ἀπᾶντες οἱ ἡλεπῆσθ' οἱ, καὶ ἡλεπῆσθ' οἱ μόνον,
 Χαροτονοῦνται ἄλλοι τῇ πόλει ἡρωσάντιν.

370 Ὡς τις τοσούτους ὄρεται, αὐθιγὰς τῶν ἀσκήτων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΕΛΘΕ

γῆρ, ἐλθὲ τὴν ταχίστην, ἵνα καὶ σὺ τρι-
 καυδέατος ἄλλος τῇ ἡρωσάντιν
 γῆρῃ, καὶ λάβῃς πῦρ καμῶντα
 νικητικώτατον. ν. π. α.

Ο Νῶς ὅτος ἡλεπῆσθ' οἱ τῶν τῆσδε λεγομένων,
 Ἐλθὲ καὶ σὺ, ὡς πάλιν ἐπὶ τῇ πόλει ἡρωσάντιν,
 Ἄγιος γονυπόμονος, ὡς πάλιν οἱ ἄλλοι ἡλεπῆσθ' οἱ.
 Ἄλλος δ' ἐπὶ τρικαυδέατος, ὡς προδῆναι τῆσδε ἀχά.
 Ἄλλοι γὰρ πάντες δώδεκα οἱ ἡρακλείους ἦσαν.
 Οἱ τῆσδε μὲν ἄλλος ποτὲ δὲ διαγῶρας,
 Εἰς πανδοκίον ἀπελθὼν, χρῆσθαι φακὸν ἐφύσσει,
 Ὡς φύλον ἢ ἐφύσσει, σὺν τῶν τῶν ἡρακλείων
 Ἐύλιον ὄντα ἡλεπῆσθ' οἱ ἀγαλμα τῶν οὐδέχων,

380 Λεπὴν λεπὴν ἡλεπῆσθ' οἱ τῶν οὐδέχων,
 Εἰς τὴν πυρὰν οὐδέχων, καὶ πρὸς ἐκείνον εἶπε.
 Δώδεκα μὲν ἐτέλεσας, ὡς ἡρακλῆς, τὸς ἄλλους,
 Ἀγέῃ τρικαυδέατος ἄλλος ἡλεπῆσθ' οἱ τῶν οὐδέχων,
 Καὶ τὴν φακὸν νῦν ἐφύσσει. ὅπως δὲ διαγῶρας,
 Ἄλλος τῶν τρικαυδέατος, ὡς πάλιν προδῆναι εἶπε.
 Καθὼ τὸ τρικαυδέατος ὅτω προδῆναι εἶπον, (πῦρ).
 Προδῆναι δ' εἶπον, πλὴν ἡλεπῆσθ' οἱ πᾶντων τοις τοτέροις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑΥΤΟ ΕΡΕΦΟΝΘΕΙΝ

τῇ ἰδῶντος γυναικί. ν. π. ε.

Ἐρω πρὸς τὴν βασιλίστιν τῶν συρακουσίων,

Ἰῶς δ' ἐπὶ τῇ ἰδῶντος, ὡς ἐφημὲν τὸ σῶμα.

390 Ὡς δ' ἔφησε παρὰ τινος τῶτο συρακουσίου,
 Ἰδῶν σῶμα, λεγόντος, ὅς τὸ σὸν ἀμέτρωτος.
 Ἰδῶν ἡλεπῆσθ' οἱ τῇ εἰσὶν ὁ σὺν γῆρ,
 Ὡς προεπύθη μισθὸς ὡς πρὸς ἐκείνον, τῶτο.
 Ἡ δ', ἰδῶν, εἶρηκε, πᾶντων αὐθιγὰν τὸ σῶμα,
 Οὕτως ἐδῶκεν ἀνισωδέειν, ὡς τὸ σὸν ἢ μόνον.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, Ο ΘΕΤ,

ταλὸς μίμνησαι τὸν τῷ πηλῶς ἐκείνον
 θετῶν. ν. π. σ.

Ἀλλο θεσσαλονίκη τε, καὶ ἄλλο θεσσαλία.

Θεσσαλονίκη μὲν ἐστὶ πόλις, ἡ πρὸς τὴν θέρμην.

Κάτω

Alius autē alij sacrificabat deorū semper existentiū.
 Ego autem dixi, facium furum semper existentiū.
 Non tanq̃ habētibz furibz immortalem substantiam,
 Sed quod semper mutabiles, alijq; appareant.

Et rursus in alijs Homerus sic alicubi dicit locis,
 Non enim omnium fuerit meus rumor, neq; uox,
 Sed lingua mixta est, multum celebres autem sunt uiri.
 Ego autem rursus dixi, etiam hæc accinens,
 Non autem omnium meus est rumor, neq; uox,
 Sed lingua mixta est, multum furaces autem sunt uiri.
 Qui enim urbem regiam irrident Constanini,
 Non unius uocis sunt, et genis unius solum, ἰθις
 Mixtiones autem linguarum innumerarū, uiri furaces,
 Cretenses, Turcæ, Alani, Rhodij, atq; Chij,
 Summa genis uniuersæ, omniumq; regionum.
 Omnes furacissimi, atq; fucati,
 Designantur sancti in urbe Constanini.

Ὁ magnam contumeliam, hominibus inconsideratis.

PAROEMIA QVAE DICIT, VENI

igitur, ueni citissime, ut et tu tertium deci-
 mum certamen in Constanini urbe fias,
 et accipias placentiam iustorio-
 sissimam. 484.

Sensus hic fuit eorum que hic dicuntur,
 Veni et tu furacissime ad urbem Constanini,
 Sanctus futurus, quemadmodum alij fures:
 Certamen autē tertium decimum, uelut auctariū Txatache.
 Certamina enim omnino duodecim Herculis erant. μύλας
 Ex Melo autem impius olim Diagoras,
 In cauponam ingressus, uolens lentem coquere,
 Ut lignum non inuenit, inueniens Herculem,
 Lignum existē pulcherrimū ex statuis artificiosis,
 Minutim concidens hunc securi,
 In ignem proiecit, atq; ad illum dixit:
 Duodecim quidem absoluisi Hercules certamina,
 Age et tertium decimum certamen perface hoc, καὶ
 Et lentem nunc coquito. sic Diagoras,
 Certamen tertiumdecimum uelut auctarium dixit.
 Et ego tertiumdecimum sic auctarium dixi.
 Auctarium autem dixi, sed furū, atq; omnium huiusmodi.

DE HOC, IDEM PASSVS SVM
 quod Hieronis uxor. 485.

Hieron olim quidam rex erat Syracusanorum.
 Fætebat autem Hieronis quem diximus os.
 Ut audiuit autem a quodam hoc Syracusano,
 Hiero os (diceme) fætet tuum nimium:
 Hiero conquestus est sua cum uxore,
 Ut que nequaquam prædixisset sibi hoc.
 Illa autem, Hiero (dixit) omnium uirorum os
 Sic opinabar malè olere, non tuum autem solum.

PAROEMIA QVAE DICIT, THES-
 salus imitare illum Pelci Theffalum.

486.

Aliud Theffalonicæ, et aliud Theffalia.

A Theffalonicæ est quidam urbs, que antea Therme.

lii 3 E xian

Καί ταυτ' ἀπὸ τῶν τε καλῶς διδωδαιζομένων,
Εἰς τόπον ἐκκαθάρσεως σου τοῖς τριακοσίοις.
Ὅτι θεσσαλονικὴ μὲν πόλις ἡ πρώτη θόρυβος.

Ἡ θεσσαλία χώρα ἥ τις πόρ πολλὰ αὐτὴ πόλεις,
Λαρίσα, Φθία, Φαρσάλος, Τρίκε, καὶ ἄλλαι πόλεις,
οἵ τ' ἐσὶ καὶ θετταλοί, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ ἄλλοι.
Οἱ τὴν θεσσαλονικὴν ἢ πατρίδα λεκτομένην,
ὡς πόρ καὶ ἔγραψαν ἀπὸ φραγμὸν οὐ θέλει,
λέγουσιν θεσσαλονικεῖς, ὡς θετταλοί τὴν κλήσιν.
Ὅτι αὐτὸς εἰρήνευσεν, ὡς γράψαντες ἐκείνους.
Τί ἢ τὸ μῦθος ἐστὶν, ὅτι μιμῶσαι λέγουσιν;
Τὸ ἐστὶν, ὅτι κρέτισον, πρῶτον, οὐδὲν γὰρ τι.
Καὶ Ἀχιλλεύς ἐκείνους γὰρ ὁ θετταλὸς ὁ πάλαι,
αὐτοχρεῖα φόβηται κρετομένων, διατρώων.
ὡς ὁ μὲν παρὶς, ὅτι τὰ ἐπὶ λέγων,

ὅτι τὰ ἐχόντων αὐτομέδων, τὰ μὲν δὲ ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΣΥ ΔΕ ΔΕΞΙΟΣ, ΚΟ,
σὺν λαβῇ σου οἶτον συρφετῶν τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ πόρ τὴν σακελλίσαν, μὴ
διυλίσαι. ὑ π β.

Κοσκινὰ, ὅργανα εἰς καθάρσιν τῶν οἴων,
ἔστι καὶ ὡς κοσκινὸν τοῦτον τὸν πῶν τῆς ἐκκλησίας,
ἐν ᾧ ἀπλουτῶντες ὡς πρὸς γῆν, πάντας ἀτακτοὺς ἐκείνους.
Πληγαὶς ἀποκαθαίρουσιν ἀτακτοὺς τῶν ῥύπων.
ὁ πρὸ μικρῶ καὶ δέδρακε τινὲς τῶν διακόνων,
οὐ τῶν ἀσθμῶν καὶ κούρων, ἀλλὰ τὴν ἰσχυρὴν γόνυ.
ὡς σακελλίσαι, ἐφ' ἣν, μὴ διυλίσαι, μάστιγος.
Ἡθὺς, σακελλισθῆναι, τρυγοποιός, ἰλυσθῆναι,
ὅργανον ἐν καθάρσει, καθάρσιν ῥύπων οἴων.
Ἐπεὶ ἢ τροπικῶς ὅσον πόρ τινος ἀτάκτου,
κοσκινῶν εἰρηναῖος συρφετῶν οἶτον,
ἡτοι λαβῇ τὰ πρὸς τῶν τῶν τῶν ὡς κοσκινῶν,
θελὼν εἰπάμεν, καὶ ἐκκλησίου αὐτὸν οὐ τῆς σακελλίας,
καὶ τὸ τροπικῶς ὅσον, ὡς οὐ τρυγοποιός οἶτον,
εἰρηναῖος ὡς σακελλίσαι, ἀλλὰ μὴ διυλίσαι.
Τὸ ἐστὶν σοὶ περὶ τὸν ὅσον, ὁ σφοδρῶς λέγων,
ὅτι ἢ εἶπον τεχνικῶς διενόητος μεθόδῳ.
τὸ σακελλίσαι ὡς γὰρ, σημαίνει καὶ τὸ διυλίσαι.
τὸ σακελλίσαι τε αὐτὸν, καὶ ἐκκαθαίρει οἶτον.
καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἐμφασιν αὐτὸ καὶ ἰσχυρισμὸν οἶτον,
τὸ ἐκκαθαίρει ὅσον φησὶ ἐκ τῆς τῆς σακελλίας.
ὁ ἢ ἰσχυρῶς, καὶ τρυγοποιός, καὶ ἰλυσθῆναι σου τούτοις,
ἐπὶ τῶν οἶων λέγουσιν, ὡς μὲν καὶ τῆς σακελλίας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΚΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΕΥ-
δργάτας ἰσχυρῶν φαινομένων, τί μὲν ἔκ
καὶ ὡς. ὑ π β.

Δυστέρως ἢ ἰσχυρῶς ἔγραψεν ἰσοφία,
καὶ ἄλλως καὶ ἑτέρως ἢ ὡς διὰ τοῦτο ἔγραψεν.
Εἰς τόπον οὐκ ἐκκαθάρσεως καὶ οὐκ ἀποκαθάρσεως,
καὶ εἰς θιακοσιοστὸν ἐβδόμηκοστον τρίτον,
ὅπου πόρ καὶ πλατύς ὅσον ἢ ἰσοφία καί ταυτ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΩΣΤΡΑΚΙΣΜΕ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ
φαινομένων. ὑ π β.

Οφείδων τὸ ὡς ῥάσιον ἐλέχθη, μακάρι μοι,
καὶ τὸ, ἐφ' ὃν ἐβδόμηκοστον ὡς αὐτὸς ἢ σου τούτοις.

Extant autem quæ de hac probè docta,
In loco sextodecimo cum trecentis,
Sic Thessalonice quidem urbs, quæ antea Therme.

400

Thessalia autem regio, cuius multe urbes:
Larissa, Phthia, Pharsalus, Tricce, et aliæ multe,
Quique sunt Thessali, ut Achilles, atque alij.

Qui Thessalonicem autem patriam possident,
Quemadmodum et is cui scripserunt quæ dicimus hic,
Dicuntur Thessalonicenses, non Thessali nomine.

Sic autem ipsos diximus, ut scribunt illi.
Quæ autem est similitudo, quam imitandam dico?

Hæc est ministræ, age, operare aliquid.
Et Achilles enim ille Thessalus, qui olim,
Sua manu dicitur carnes incidisse, cõvivitque ordinasse,

410

Vt Homerus tradit, sic carmina dicens:
Tenebat aut Automedon, dividebat vero diuus Achilles.

DE HOC, TV VERO DEXTER
es cribro purgare triticum vulgatum ab
electo. et de coquo est, Sacellise,
non Diylise. 487.

Coscina, instrumenta sunt purgatoria tritici.

Est et cribrum initians in loco ecclesie,
Quo extenso ad terram, omne non ordine situm illuc,
Verberibus purgant ab inordinatis maculis.

Quod paulo ante et fecit alicui diaconorum,
Non ignotorum atque communium, neque inferioris generis,
Quomodo autem Sacellise dixi, non Diylise, disce.

420

Colum, sacculus, qualus, locusque,
Instrumentum unum est, purgans feces vini.

Quoniam autem magis tropicè, de quodā inordinato,
Cribrari dixi tanquam uile triticum,

Siue accipere quæ decerent locum cribri,
Volens dicere et include ipsum in sacculo,

Et hoc magis tropicè, uelut in scibus vinorum,
Dixi uelut saccis agitato, sed ne excolueris:

Hoc est tibi facilius, non sapientius dico.

Sic dixi autem artificiosè, uehementia methodo.

430

Sacellise enim seruat significare duo.

Sacculo colare ipsum, et emaculare vinum:

Et secundum emphasim etiam ipsum figuratum,

Inijcere, quem dixi, in carcerem sacculi.

Ethmos autem, et Trygæpos, atque Ilyster cum his,
De uino dicuntur, non etiam de sacculo.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ, ΕΤΙΑΜ ΚΙΡΑ ΜΥ-
nificos Ixion uisus est, quid enim non
suspenditur. 488.

Secundo Ixionis scripta est historia,

Quous aliter et diuersè, tamen bisariam scripta est,

In locum nonagesimum et nonum eorum quæ hic:

Inque ducentiesimum septuagesimum tertium.

440

Vbi et latius historia est posita.

DE HOC, OSTRACISMO EIECIT,
et de Phamufis. 489.

Vnde ostracismo expulsi, dictum sit, disce à me.

Et illud uero, Ephyllobolisen similiter cum hoc.

Atbe-

οὐδ' ἀλλοῖσι μίλλοντες τινὰ ὑπὸ ὀφθαλμοῖς,
 οὐ πρὸ τ' ὄρου ἐξώριζον ἐκείνου τῆς πατρίδος,
 μέχρις αὖ σιωπᾶσαντο ἡμέραν ὠρισμένην,
 καὶ μέχρι τούτου ἤκουσαν χιλίων καταγορεύων,
 συμποσυνόντων ἀριθμῶ τῶν κατ' αὐτὴν λεγόντων.
 εἰς ὄστρακον γὰρ γράφοντες τὸ ὄνομα ἐκείνου,
 450 ἔρριπτον ἐς κυνώσαργας. τόπος δ' ἀθλήσεως τῶτο,
 οὐ καὶ τὰς νόβας ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς προτέροις.
 ἐκείσε καὶ τὰ ὄστρακα ἐξοικῶν ἔρριπτον.
 ἂν ἢ ἡμέρᾳ τῇ τακτῇ χιλία ἐφουρέθη,
 αὐτομαθὴς ἐσέλλετο πρὸς τὴν ὑπὸ ὀφθαλμοῖς.
 εἰ δ' ἦσαν ἀποδέοντα τὰ ὄστρακα καὶ χιλίων,
 ἐν τῇ πατρίδι μόνων λῶν, ἐπιτυχῶν συγγνώμης.
 ὄστρακισμὸς ἐκλήθη μὲν ὅτ' αὖ, ἡ ἐξουσία,
 λῶν καὶ ὁ δικαιοτάτος ὑπέστη ἀριστέδης.

Μέλλων ἢ γελοιότατον τί φράσαι, γράφω ταύτην.
 460 κατ' ἀριστέδης τῶν πολλῶν τὰ ὄστρακα γραφόντων.
 τίς μαρὸς, ἀγράμματος, μή τι βλαβεῖς ἐκ τούτου,
 ἀλλὰ μηδὲ τὸ τίς ἐστὶ γινώσκων ἀριστέδης,
 τῷ ἀριστέδῃ προσελθὼν, καὶ ὄστρακον βασιλεύων;
 ἐκείνῳ λέγει, γράψον μοι οὐκ αὐθιὰ ἀριστέδης.
 οὐδ' ἂν ἐπικεισάμενος, ἐγγράψῃ τῷ ὄστρακῳ.
 Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ κυνώσαργας ἀπ' ἔρριπτον ἐκείνος,
 ὑποστροφοντά ἤρετο τῶτον ὁ ἀριστέδης.
 Ἄρα εἰς σέ τι ἐπραξὼν δεινὸν ὁ ἀριστέδης;
 ἐπώνυμος ἦ, μηδὲ ἰδίᾳ, μηδὲ γινώσκων τῶτον,
 470 ἀλλ' ὅτι πάντες γράφουσιν, εἴπω ὡς ταῦτα γράψης.
 νόσαντος ἢ καὶ δειξάντος τινὸς ἐκ τῶν παρόντων,
 ὅτι ὧ διαλέγεται, ἐστὶν ὁ ἀριστέδης,
 εἴπῃ, ἀπὸ τῶν καὶ αὐτῶν τὸ ὄστρακον ἐκείνου.
 ὁ ἀριστέδης εἶργε ἢ τῶτον ποιησέμεναι,
 ἐξῆς ἢ καὶ δούτορον ὄστρακον ὑπογράψαι,
 ὡς βάπτῃ γούτο μακρὰν ὄστρακιδεὶς τοῖς τῶν.
 ἡ ἐξουσία, ὅτ' αὖ ὄστρακισμὸς ἐκλήθη.

Ἐκφυλλοφόρουσι δ' αὐτῶν, ὅτ' αὖ λελυμένον πάλιν.
 ἐν τέτοις, οἷς ἔτι παρὼν ἐφουρέσει ὄστρακον,
 480 εἰς φύλλα παρρηγεγραφοῦ, ὥσπερ οὐ τοῖς ὄστρακοῖς.
 καὶ τὰ λοιπὰ ἐτέλῃ ἢ, ὡς οὐ ὄστρακοῖς ἐφίλιν.
 μόνον ἐς τὸ κυνώσαργας τὰ φύλλα ἢ ἐρρίπτον.
 εἰς τόπον στέγειν φύλλα ἢ διωάμενον, καὶ λυόντων.
 εἴτ' ἂν ἐκφυλλοφόρουσι φασὶν τὴν ἐξουσίαν,
 οὐκ ἀπὸ φύλλων καὶ γραφῆς, λυόντων αὐτῶν εἰρήναι.
 ἀλλ' ἐκ τῶν ἀπὸ δούδεων μὲν ἐκφυλλοφοροῦσιν,
 ἐν φθινοπώρῳ τῷ καιρῷ καὶ ταῖς πνοαῖς ἀνέμων.
 φάμεθα δέ μοι λεγέσθαι τοῖς νομογράφοις νόαι,
 490 τὰ ἔγγραφα λεγόμενα κατὰ τῶν ὑπὸ ὀφθαλμοῖς,
 ἀπορλαβράως καὶ πρυφῇ ταῖς ἀγοραῖς ριπιοῦνται.
 εἴτι καὶ μέθοις τοῖς ναοῖς, εἴτ' ἂν ἐτέροις τόποις.
 οἱ νόμοι τιμωροῦνται ἢ τῶν ταῦτα γιγναμένων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΡΟΥΣΑ, ΟΥ ΜΥΝ
 πλοῦτος, τὴν ὀρμὴν δ' ἀποστρέφει
 πρὸς αὐτὴν. υλ.

Τοῖς μύθοις τοῖς ἀσώτοις τε, καὶ σίχοις τῷ βασιλεῖ,
 Λέων ἐκ δούδεων πλάττεται, ὃ μὲν ἀραμὼν αὐχονί,
 ἐξ ὑπνῶ τῶτον ἤγαγεν οὐκ ἐθελήσασιν.

ἀλλοίκεται

Athenienses aliquem extorrem facturi,
 Non prius extrudebant illum à patria,
 Donec constituerent diem determinatum,
 Et usq; ad hanc audiebant mille accusatores,
 Ut excreceret numerus eorū qui contra illū dicerent.
 In testam enim scribentes nomen illius,
 Projiciebant in Cynosarges. locus autem Athenis hic,
 Quò et spurios projiciebant temporibus priscis.
 Illuc et testas exulantium projiciebant.
 Si igitur die præsstituto mille inuenire essent,
 Sine affectione mittebatur in exilium:
 Si autem essent pauciores teste quàm etiam mille,
 In patria manebat, adeptus uentiam.
 Ostracismus uocatum quidem est sic exilium,
 Quod et iustissimus tulit Aristides.

Dicturus autem rem maximè ridiculam, scribo hanc.
 Contra Aristidem multis testas scribentibus,
 Quidam scelestus, illiteratus, nihil laesus ab hoc,
 Sed neq; illud quis esset cognoscens Aristides,
 Aristide accedens, atq; testam portans,
 Illi dixit, Scribo tibi hic Aristides.
 Ille autem cum esset modestissimus, scripsit in testa.
 Postquam autem in Cynosarges proiecit ille,
 Reuersum percunctatus est hunc Aristides,
 Nunquid contra te effecit quidpiam graue Aristides?
 Respondente autem, neq; scire, neq; cognoscere hunc,
 Sed quia omnes scribunt, iussi ut hunc scriberes. τῶτον
 Inueniente autem atq; ostēdente quodam ex astantibus,
 Quò is cui loqueretur, esset Aristides:
 Dixit, ibo atq; auferam testam inde.
 Aristides prohibuit autem hoc ut faceret.
 Quererebat autem et alteram testam ut inscriberet,
 Ut celerius remoueretur longè per ostracismus talium.
 Exilium sic quidem ostracismus uocatum est.

Ecphyllophoresin autem ipsam sic uocamus rursus.
 In locis, quibus non aderat inuentio testarum,
 In folijs scribebant quemadmodum in testis:
 Et reliqua peragebant autem, ut in testis dixi:
 Solum, in Cynosarges folia non projiciebant.
 Sed in locum qui sustinere ualeret folia, et abscondere.
 Sine igitur Ecphyllophoresin dicimus exilium,
 Non à folijs et scriptura, quam modo dixi,
 Sed ab ijs quæ ex arboribus quidem folia decidunt
 Autumni tempore, et flatibus uentorum.
 Phamusa autem dici à legū scriptoribus mihi reputa,
 Descriptas nugæ contra potentes,
 Quæ clam atq; occultè in foro sparguntur,
 Sive in media templa, sive in alia loca.
 Leges autem puniunt eos qui has descripserint.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ QVAE DICIT, NON
 murem formidantibus, sed impetum exhor-
 rentibus. 490.

In fabulis Aesopi, atq; carminibus Babriæ,
 Leo dormiens fingitur, cuius mus percurrēs cervicem
 Ex somno hunc excitauit perterritum.

Vulpi

Ἀντί τῷ φρῦδον, γεγραφώς τὸ πρῶτον, ὡς νομίζω,
 Ἐκ λήθης πάντως ἢ δοκῶ, διό καὶ σῦρε τῶτον.
 Ἐκείνος ἡ κασιγὰς, καὶ γράφει τῷ τῷ τάδε·
 Χάρις θεοῖς, ἡμετέροις σέ φίλον μοι γονέειαι,
 Τοῦτον ἀμαθέστατον, ὅς γράφει μοι τὸ πρῶτον,
 Ἀντί τῷ ἀφανέστατον, πῶς τὸ πρῶτον ἐφύρει:

550 Ὡς ἔρ' οὐκ αὐθαγέγονον ἢ λήθην τῷ ἀγίῳ,
 Καὶ ἀντί φρῦδον γεγράφει τὸ πρῶτον, ὡς νομίζω,
 Καὶ ἄλλα ἢ πολλὰ, τίς αὖ ὄρει τὰ πύκτα;
 Οὕτως αὖτ' ὀλοφύρσεις, ὀλοφυγμός ἐτίθω.
 Μετάθεσις δ' ἢ γίνεσθαι νόμος τοῖς ἀμαθέσι,
 Ὀλοφυγμὸν ἢ λέγεις, νοῦσι τέ τ' ἐν θρυλῶν.
 Χάρις μεγίστη ἢ θεῶ, ὅτι ἔχ' ἔσθ' ὅροι ὅτοι
 Καὶ πρῶτον, ὅπ' ὁρ' ἐφικον, τὸ ἀφανὲς ἐκ λήθης.
 Καὶ τὸ τῷ γὰρ αὖ πᾶσι γινώσκουσιν ἐκ λήθης,
 Πρῶτον ἡ κατὰ νόμον ἀφανὲς τοῖς πᾶσι.

560 Πᾶς ἢ ἡμετέροις ὅρασις, καὶ τέχνης ἡ γινώσκουσιν,
 Μάστιγ' ἡ βαρύνουσι δόξας ἡ λέγων τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΙΟΥΛΟΥ, ΚΑΙ ΡΟΣΑ ΣΗΜΑΙ
 να. καὶ πορὶ ἔλθ. υ γ δ.

Ἰούλος ἐστὶ μὲν ἰχθύς, καὶ σπῶλεξ μινεῖται,
 Καὶ ἡ ἐξ ἀνθρώπων τριχῶν αὐτῶν τῶν τῷ γονεῖν.
 Καὶ ἰούλος ὁ ὕμνος μὲν, πολλὴ θρυλῶν τῇ ἡλῶσαι,
 Ὡς οὐκ ἐρμῇ διδασκαλία μοι καλῶς ὁρατοδότης.

570 Ἡ χορὸν τῆς ὀρθῆς ἐφ' ἡμετέροις πωλεῖται,

580 Δανδαῖς τῆς ἡλῶσαι, καὶ τῆς ἡλῶσαι ἰούλος.

Ταῦτα πορὶ ἰούλος μὲν. ἔξ ἢ δὲ τῷ ἡλῶσαι,
 Τὸ ἡλῶσαι, ἀνθρώπων, ὅλεθ' ἐν ὅροι, ὅροι τε.

570 Καὶ σὺ αὐτοῖς τὸ μαλακόν, καὶ σμάτος τὸ μόνον.
 Αὐτὸς τὰ δύο ταῦτα ἢ τοῖς ἄλλοις προσεβέβηκεν,
 Καὶ χρήσεις τῶν διδασκαλῶν ὅμοι' καὶ ἀσχύλῃ.
 Οἱ παλαιοὶ γὰρ ἔλεγον τὰ τῶν ἀσχύλῃ καὶ μόνῃ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ Η ΛΕΓΟΥΣΑ, ΠΑΡΕΜ

φρῦδον φῦτον ἐκ τῶν ὁμοίων ὁμοῖος ἐκεί-
 νῃ τὸν ὁμοῖον.

υ γ ε.

Ἐφρῦδον ὁρατοῦ τῶν ἡλῶσαι τῶν τῶν γονεῖν,
 Ἰούλος παῖς καὶ φρῦδον, ὡς ὁμοῖος μοι λέγει,
 Ὀρῦς ἢ βασιλῆος καὶ τῆς ἀσχύλῃ.

Υπὸ τῷ μόνον ἢ τῶν ἀνθρώπων,

Καὶ ἔπος ταῦτα ὁμοῖος παρὶ αὐτῶν μοι λέγει.

580 Ὡς δ' ὅτε τις τρέφει ὄρνιθ' ὅρνιθ' ἐκείνης ἐλαίῃς

590 Χώρῳ οὐκ οἰοπόλῳ, ὅθ' αἰεὶ ἀνθρώπων ὄρνιθ'.

600 Καλὸν τῆς ἀσχύλῃ, τὸ δὲ τε πνοαὴ δονεῖται.

610 Παντοῦ αὐτῶν, καὶ τε βρῖσι αὐτῶν ἀσχύλῃ.

620 Ἐλθὼν δ' ἐκ ἀπίνης αὐτῶν σὺν λαίλαπι πολλῇ,

630 Βόθρ' ἢ ἐξ ὁρῶν, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἐπὶ γαίῃ,

640 Τοῖον ἀσὶν παῖς ἢ δὲ σὺν μείλῃ σὺν φρῦδον.

650 Ἀτρεΐδης μινεῖται, ἐπὶ ἡμετέροις, τῶν ἡλῶσαι.

ΛΕΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΔΗΣ, Η ΛΕΓΟΥ

σα, ἡμετέροις ὁμοῖος αὐτῶν ἐκείνῃ.

κω. υ γ δ.

Κῶμος καὶ πότος, μετ' ὁμοῖον συμπίπτει καὶ τῶν ἡλῶσαι,
 Ὑμνός, ὁ γάμος ἢ μάλλον οἱ ὕμνοι τῶν.
 Ὑμνός ἢ λέγεται, ὡς οἱ ἐτυμολόγοι,

Pro phrudon cū scripsisset pruptō, ut arbitror, (rat illū
 Ex obliuione omnino aut opimor. quapropter et uirupe
 Ille Casitaurus, et scribit huic haec:

Gratia dijs, prohibentibus te amicū mihi esse,

Talem indoctissimū, qui scribis mihi prupton,

Pro obscurissimo ubi hoc usquam inuenisti?

Vt igitur obliuio hic fuit sancto,

Et pro phrudo scripsit prupton, ut opimor,

Et alia uerò multa, quis diceret omnia?

Sic pro olophrysi, ololygmos posuit est.

Mutatio autem non fit legis ab indoctis.

Ololygmon autem dicunt, intelliguntq; lamentationem.

Gratia autem maxima deo, quod non inuenerunt isti,

Et prupton, ut diximus, obscurum ex obliuione.

Nam et hoc fixam accepisset regulam,

Prupton dici quod obscurum est omnibus.

Omnis autem regularum amator, et artis praeses,

Temere sordidis auditionibus diceret huiusmodi.

DE IVLO, QVOTQVE SIGNIFI-
 cet. et de Vlo. 494.

Vlos est quidem piscis, et uermis multiplex,

Et flauicis pilorum qui sunt menci.

Et ulos hymnus quidē, uerum foemina appellatione,

Sicut in Mercurio docet me probe Eratosthenes,

Netrix lanam tractans in alto uestibulo,

Dandatus stans, pulchras cecinit camelenas.

Hec de iulo quidem. Sex significat autem ulon,

Sanum, infirmum, perniciosum, figuronq;

Et cum ipsis mollem, et oris partem,

Ego haec duo autem alijs apposui,

Et usus horum tradidi, Homeri atq; Aeschyl:

Amici enim dixerunt quatuor et sola.

PAROEMIA QVAE DICIT, SI-

milis plantarum in uerc. et qualiter

Homerus fingit Euphorbum.

495.

(re,

Euphorbus formosissimus erat quidā Troianus gene-

Filius Panthi atq; Phronidis, sicut Homerus mihi dī

Orpheus autem, Bucolionis atq; Abarbareae. (cit.

A' Menelao autem hoc interfecto,

Aduerbum haec Homerus de eo mihi dicit:

Sicut quando aut quis nutrit ramū uir uirescentē oliuae,

Regione in solitaria, ubi satis scatuerunt aquae,

Bona atq; uiuida, hunc autem flatu agitāt

Diuerforum uentorum, atq; graueiit flore albo:

Veniens autem repente uentus cum procella multa,

Funditusq; euerit, atq; extendit in terrā:

Talem utiq; Panthi filium bellicosum Euphorbum,

Atrides Menelaus postquam occidit, armis spoliavit.

DICTIO HISTORICA, QVAE EST,

Comos Hymenaeorum canere uideban-

tur. 496.

Comus et potus, cū cātibus cōiuiua et oblectamēta,

Hymenaeus, nuptiaeq; magis autem hymni earum.

Hymenaeus autem dicitur, sicut Etymologi,

K k k

Vel

ἢ ἐν τῆς διαρρήξεως παρθονικῆς ὑμῶνος,
ἢ ὅτι ὑμνος νέος τις, ψοῦδ' ἢ καὶ τὰ δῶα.
Οὐχ οὐκ ἔχει γὰρ διαρρήξιν ὑμῶνος,
Λοιπὸν ἔδ' ὑμῶνατος τυγχάνει κατὰ τὸν τύπον.

Γάλμ, εἰ ὁ μῶνος νέος ἢ ὑπάρχον, ὡς φασὶ μοι,
† Τὸν αὖ ψιλοῦν ἀν' ἐργασίας, ἢ μάλ' διὰ διφθόγγων.
Ψοῦδ' αὖ ταῦτα λαβέσκει τὰ δῶα, ἢ νῦν ἔπειρ.

Ἄλλοι ἱερῶν τῶν ἢ φασὶ, καὶ τὸ τοιοῦτον τιμώμενον,
Γὰρ τὸ ἄμα καίειν τε νυμφίον καὶ τὴν νύμφην.
Ἀφ' ἰσοθείας ἔτ' ὅροι διδῶσι ἢ τὴν λόγους.
Οἱ μὲν ἀργεῖον λέγοντες ὑμῶνατος τυγχάνειν,
Ρῶδα τῆς τέρψιχόρης ἢ παστὴ ἱφάνισμοι οἰοῦν.
Οἱ δ' ἀττικὸν ὑμῶνατος φασὶν, ἢ ἀργεῖον,
Εὐρῶν παρθόνων ἢ τινὰς ληστῶν ἀφ' ἑσπερίων.
Οὐκ ἔστιν οὐ γὰρ μοις ἐπέσει νομίμοις ἀρμολύκῃ.
Ἐν τοις δ' οἱ ὑμῶνατοι τῶν γόνων τῶν ἑλλήνων,
Εἰσὶ δ' αὖ ἐπ' ἀδελφῶν τοῖς χρόνοις τοῖς τῶν γάμων.
Τὸ μὲν ἑξάπυλον ὑμῶνατος ἀφ' αὐτοῖς πασάδος,
Τὸ δ' ἀττικὸν σύχονοι οὐνομορ συγγίαν.
Ταῦτα ἐποίησαν ἑλλῆνες τοῖς χρόνοις τοῖς τῶν γάμων,
Καλῶντες ὑμῶνατος τὸν ἀττικὸν ἐκείνου,
Καὶ γάμον νόμιμον αὐτοῖς, ὃν ἐπράξον ἐκείνους.
Ὡς ἐν τῇ τῇ οἱ ἑλλῆνες λαλῶσιν οὐ τοῖς γάμοις,
Καλῶν καὶ τὸν ταλασίον τὸ γόνος τῶν λατίνων.

Ἐχεις τὸ χρεὶς ἅπαν σοι ἀποφθιγόν τελέως,
Ρῶδας τὰς τῶν πινάκων γὰρ ἔμπορον ἰσοθείας.
Εἰ καὶ τῶν φθόνων πρὸς αὐτὸς σιωπῶντα φάμεν,
Μήπως ἢ χερσὶν ὅσιν τῇ βίβλῳ συγκαταλέγουται.
Ἐπεὶ ἢ ταῦτα ἐργασίας, καὶ τόπος ἐστὶ χερσὶν,
Διὸς τὸν ἀνδρῶν ἢ ἀναστῶν οὐ λόγους,
Καὶ πάντας ὅπως δὴ ποτε λυσίτελεις φανούτας,
Φέρεται ἐπὶ κῆρυκων, εἴτε τινῶν ἀφ' ἑσπερίων,
Καὶ γόνος τὸ ὁμήρειον ἀναστῶν τῇδε.
Ἡ δὲ καὶ πᾶν συνότα ἢ οὐκ ἔστι μόνον τὸν τύπον,
Τὸ γνῶναι σὺν τῇ συγγένει ὁμήρου τῇ καὶ παλαιῇ.
Τῇ τῆς ἀνδρῶν βίβλῳ γὰρ τὰλλα μοι προεργασίας,
Ὡς ὅτι τὰ καὶ ἑσπερίων καὶ τῇδε παρεργασίας.

Ὁμοῖος ὁ παλαιός, ἢ βέλτερος τῶν λόγων,
Ἡ δὲ γέμει τὸν ἑκταῖον, ἢ ἀλμυρῶν ὑδάτων,
Ἐπὶ τῇ πατρίᾳ λέγει τὴν τυγχάνειν ἀμφιβόλων.
Ἐπὶ τῇ πατρίᾳ γόνον, καὶ τῶν ἀμφιβόλων.
Σὺν ἢ συμφορῶν γίνωσκε τὸν ὁμοῖον ὑπάρχον,
Υἱὸν ἢ δὴ τὸ μέλινος ὄντα, καὶ τῇδε βέλτερος.
Ἐὼ τὰ μυθολογία γόνος τῆς τῶν λέγειν
Διδακταλὸν ὁμήρου ἢ τὸν πορνάπιδον νόον.
Συνόντες ἢ ὁμήρου ἢ τὴν ἑλλῆσιν ἀνδρῶν,
Γνώστορος εἴτε πάστορος θυγάτηρ, τὸ ἑμμάτιον.
Σεβίμων καὶ θεόλαος υἱὸν ἢ τὸ ὁμήρου,
Θυγάτηρ ἀρσيفون ἢ ἑμμάτιον σασίνος,
Στασίνος ὁ τὸν ἑμμάτιον συγγράμματ' ἀποῖσας,
Ἀπὸ οἱ πλείους λέγουσιν ὁμήρου ἀποφθιγόντα,
Εἰς προῖκα ἢ οὐδ' ἑμμάτιον ἀποφθιγόντα τῶν σασίνων.
Ἀρσيفون ὁ μάλιστα ἢ μαθητὴς ὁμήρου,
Καὶ δῶλος ἢ τῶν ποιητῶν ἑλλῆσιν ὑπῆρχε βύκων,
ὃν βύκων καὶ φάσκειν παλαιῶν τῇδε λέγει.

ἑμμάτιος

arnam & la-
gnam

Βιβλία

Vel ex ruptione uirginiae membrane,
Vel quod hymnus nouus quidam, falsa autem ambo.
Vidualis enim non habet fractionem membrane,
Igitur neq; Hymeneus est, secundum hos.

139

Rursus, si hymnus aut nouus fuit, ut dicunt mihi, (gum.
Syllaba e tenuē utiq; scriberes, haud uerò per diphthongon
Falsa igitur haec sunt duo, quae nunc dixi.

Alij uerò melius dicunt, & hoc notandum:
Eo quod una maneat sponsus atq; sponsa.
Ex historia uerò alij dant rationes,
Illi quidem Argium dicentes Hymeneum fuisse,
Filium Terpsichorae autem, in thalamo sublatum.
Alij uerò Atticum Hymeneum dicunt, non Argium,
Inuenisse autem uirgines quasdam à latronibus raptas,
Quas nuptijs persuasit legitimis coaptari.
Atq; inde Hymenaei à genere Graecorum,
Consueuerunt accipi temporibus nuptiarum,
Illum quidem precati obscuritatem thalami,
Atticum uerò obsecrantes legale matrimonium.
Haec agebam Graeci temporibus nuptiarum,
Vocantes Hymeneum Atticum illum,
Et nuptias legales, ipsis quas fecit ille.
Sicut ergo hunc Graeci uocant in nuptijs,
Ita uocat & Talasium gens Latimorum.

600

610

Habes debitum omne tibi persolutum perfectè,
Omnes enim tabularum diximus historias.
Etsi timore multas angustè conscripsi,
Ne fortè non cederent in libro concludi.
Quoniam autem has scripsi, & locus est papyri,
Decet autem munificos statuis donare in orationibus,
Et omnes quocunq; modo utiles usus:

620

Age uelut in tabellis atq; asserulis,
Etiam genus Homericum celebrabo hic,
Sed omnino breuiter, propter hoc solum,
Vt cognoscas tu, quae uxor Homeri, atq; filij.
In Auguste enim libro & alia à me praescripta sunt,
Quibus accommodatiora etiam hic adscribam.

Homerus ille sapiensissimus, mare orationum,
Verum repletum nectare, non salitis aquis,
Septem patriarum dicitur esse dubiarum,
Septem parentum german, atq; eorundem dubiorum.
Tu autem Smyrneum scito Homerum fuisse,
Filium autem sanè Meletis existem, & Critheidis.
Praetermitto fabulosa genera huius dicere.
Praeceptorem Homeri autem Pornapidem scito,
Coniunx autem Homeri erat nomine Eurydice,
Gnostoris, siue Pastoris filia Cumani.
Scriphon autem & Theolais filij Homeri,
Filia uerò Arsephone, quam duxit Stasius,
Stasius, qui Cypria uolumina conscripsit,
Quae quidem pleriq; dicunt Homeri fuisse,
In dotem autem cum pecunijs data esse Stasino.
Arctinus Milesius erat discipulus Homeri.
Et uerò seruius poëta nomine fuit Bycon,
Quem & Biconem & Phlascōn ludens Tzetza uocat.

630

640

Libri

Βιβλία τῶ ὁμήρου ἢ τρία εἰς καὶ τένα.

Ο χρόνος τῶν συγχρονῶν ἢ ἐκστρατείας δύο,
Θηβαϊκῆ καὶ τρωικῆ, ἡ κατὰ πολλοὺς ἐτὶ ὄντος.

Ο δ' ἀπολλόδορος αὐτὸν ὁ χρονογράφος λέγει.
Τελεῖν μετ' ὀγδοήκοντα ἔτη τῆς πρώτης μάχης.

650 Ησίοδος ἢ ἡμαξην, ὡς δὲ ἔοικεν ἐτὶ ὄντος,
Κατὰ τὴν οὐδενάτην μὲν αὐτὴν ὀλυμπιάδα.

Τοιαύτη τῶ ὁμήρου ἢ ἡ τελευταία συνέβη.

ἢ προχρονὸν θανάτου αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ἠρωτικόν,
Οὐ διωκθῆναι τὸ ἀνιγναι ἐκείνου ἐπιλύσαι.

Τὸν δὲ τελεῖν ἢ ὁ αὐτὸς, ἡ γὰρ τυφλὸς ἐν γῆρας,

Τὰ μυθικὰ ληρήματα τίς γὰρ φρονῶν ἐγγράφοι;

Ἀπανταχὲ διήρχετο τὰς χώρας τῆς ἑλλάδος,

Λέγων αὐτὸ ποιήματα, διχόμενος οὐτίμως.

Εἰς δ' ἀρκαδίαν ξενιθεῖς ἐπὶ τῷ Ἰφικλῆϊ,

660 Περὶ πατρίδος ὅρχηται ἐπὶ τὴν παρὰ λίαν.

Ὡς δ' εἴπῃ, ἀνδρες ἀλκιεῖς ἀρκαῖες ἐχέμεν τι;

Οἱ δ' ἀπεκρίβυσαν αὐτῷ, πρὸς φθέρων λαλῶντες,

Ὡς, ὅς ἐστιν ἐν ἡσυχίᾳ, ἡσυχία δ' ἐστὶν ἡσυχία,

Υπέρβρεφί λυτὸν μὲν, ὡς μὴ νόστος τὸτο.

Γὰρ δ' ὅντος ὠλίσθησι, καὶ λευκῶς εἰς πύργον,

Κλάττει πλυσσὰν τὴν δεξιάν, καὶ τελευτᾷ τριταῖος.

Εἴχῃ σφιν τὴν θάλασσαν τὴν νέκταρος οὐδέαδε,

Τὸν ἐλκῶνα τὸν σοφὸν μάλλον, αὐτὰς τὰς μύσας,

Αὐτὸν αὐτὸν ἀπύλωνα τὸν μεσηγέτην πλεόν,

670 Τὸν ὑπὲρ πάντας ἅπαντα, τὸν ὁμηρὸν τὸν μέγαν,

Εκ τίνων ἔδρασε, καὶ τίς, καὶ τίνας ἐκλογίσαι.

Δόλον, διδασκαλὸν αὐτῷ, τὸν μαθητὴν τέ τὸτος,

Τὸν χρόνον, καὶ τὰς βίβλους ἢ, πῶς τε καὶ πῶς οὐκ ἔστιν.

Λοιπὸν, τὰ τὸν πᾶν σφιν, τὸν σφραγίδα θεύτης,

Σφραγίδα καὶ συμπέρασμα ταύτης ἡμῶν τῆς βίβλου.

ΤΕΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΙΩ-
άννης τῷ τζέτσε, τῆς διὰ σίγῃν πολιτικῶν, ἄλφα
ἢ ἡκατομῆς, ὡς σίγῃν πολιτικῶν τὸ ποσοῦν, μὴ
εἰς μία, καὶ δυοῖς ἡμίσητοις πρὸς
τήνοντασιν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΕΙΝΣΔΕ ΙΟΑΝΝΙΣ

ΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΣΤΙ-

χοι ἡκατομῆς.

Η ΒΙΒΛΟΣ ΑΛΦΑ ΤΖΕΤΖΙ-

κῶν πονημάτων.

Οὐσας μέτρα φέρουσα τῆς ἀγυρτίδος,
† ἢ τὴν ποδῶν σύμβολον τῆς βίβ-
λου,
Πᾶσας ἢ μισαὶ διχρόνους καὶ τριχρό-
νους.

Καὶ τὴν τέχνην ὁδωμῶς αὐτῇ φίλος.

Καὶ τί γὰρ αὐτὴς τεχνικῶν γράφοι μέτρον,

Γόδας τὴν πανταχῶς, καὶ διχρόνους,

Καὶ πάντα λεπτοῦς ὡς χειρῶν ἀποξίος,

Ἰσὺν δοκούντων τεχνικῶν καὶ βαρβαρῶν,

Μάλλον ἢ, πολλὰ βαρβαρὰ τιμωμένων,

καὶ

Libri autem Homeri tres sunt et decem.

Actus huius cōtemporanea fuit expeditionibus duabus,
Thebaicæ atq; Troianæ, iuxta multos alios.

Apollodorus autem ipsum, temporum scriptor, dicit
Fuisse post octoginta annos Troianorum pugne.

Hesiodus autem floruit, ut inueni in alijs,
Circa undecimam quidem ipsam olympiadem.

Talis autem Homero finis obtigit.

Erat oraculo prædictū, illū moriturū, cū percontatus,
Non posset enigma illud soluere.

Pauper autem existens uir, et cæcus præ senectute,

Fabulosas enim nugæ quis sapiens scribat?

Quocumq; peragrabat regiones Græciæ,

Recitans sua poemata, exceptusq; magnificè.

In Arcadia autem hospitatus apud Creophylum,

Deambulaturus uenit ad maris littus.

Ut aut dixit, uiri piscatores Arcades, habemus ne quid-

illi uerò respōderūt ipsi, de pediculis loquentes: (perit:

Quod quos cepissent, nō habeant, habet aut quos nō ce-

Reuerfus est tristis, ut qui non intellexisset hoc.

Luto aut ibi existente lapsus est, atq; illusus ad petram,

Frangit costam dextram, et moritur die tertio.

Habes strictim ipsum mare nectaris hic,

Heliconem sapientem potius, ipsaq; Musas,

Imò ipsum Apollinem Musarum præsidem potius,

Illum super omnes omnia, Homerum magnum,

Ex quibus ortus est, et quis, et quos generat,

Seruum, præceptorem ipsius, discipulumq; huius,

Actatem atq; libros, ubi et quomodo mortuus est. (to,

Ceterū. quæ ad hūc pertineant finiamus, hoc sigillo posi-

Sigillo atq; conclusionē huius nostri libri.

ἡρεσφύλα
πρὸς

FINIS HISTORICI LIBRI IOAN-
nis Tzetze, qui constat uersibus Politicis, AL-
pha autem uocati: quorum uersuum politico-
rum summa, myrias una, et bis nulle, septim-
gemæ quinquaginta nouem.

T Z E T Z A E V E R S V S
Iambici.

LIBER ALPHA T Z E T Z I C O -
rum laborum.

V S A E metra strens circulatoris,
Que pedum concinnum non seruat
gressum,
Omnes autem odit dichronos, aut tri-
chonos,

Normaq; artis nequaquam illi amica.

Et quid enim quispiam artificioso scriberet metro,

Pedes autem seruaret ubiq; et bitemporeos,

Et omnia subtiliter, ut opus est, limaret,

Cum æquo in honore sine, artificiosa atq; barbara?

Præcipue aut, cum quæ multū barbara sunt, æstimateur,

Videtur hoc
esse uelut au-
diarium libri
Alpha dicti,
quanquam
neque sic re-
spondet uer-
suū numerus.

Kkk 2

Es

Τωδ' αἴσσεται τὲ καὶ λακκὸς ἐλπίσιν φέρει.
 Τὰ τῶν λόγων ἔχει ἢ πᾶν τὸν ἄνθρωπον.
 Ὅσοι γὰρ εἰσὶ τῶν ἀτέχνων βαρβαροί,
 Στίγμης τι πορῶν ἡ δακρυῶς τε θραμμοί,
 Καὶ ταῖς λακκῶν πωιδιῶς ἡ κνημοί,
 Τοιχωρυχοῦτες καὶ τομῆς βαλαντίω,
 Μάλλον δοκῶσι τεχνικοί πεφυκότες,
 Γαρεσφορεύονται δ' εἰς ἀνέκτορα κρότοις
 Συγκλητικοῖς. καὶ τὰ ταῦτα τοῖς πόρῃ λόγους,
 Σύμβουλος ἦν καθέτωρ τὸν συμφορῶν,
 Χρὴ τὸν πολίτην σύνεον γὰρ πατρίδι.
 Ἐπεὶ διηρθρώσαν ὑμῖν ἐ λέγω,
 Νῦν τῆς ἀγωγῆς, ὡς χρεῖν, καταρκτήτωρ.
 Ἐπὶ δ' οὐ πᾶσι τέτταρτον ἐνδράμοι χρόνον,
 Ἐν τῆς γενέθλης καὶ βοιωτῶν τῶν σπαργάνῃ,
 Ζητῶν ἔατε διεῖναι διδασκάλους,
 Σοφὸς κατ' ἄμφω, καὶ λόγοις καὶ πράγμασι,
 Τὸν κόσμον φέροντας εἰς μέγαν βίαν.
 Ρόρην δ' οὐ οἴκοις διεῖναι ὀρχηστῆρας
 Ἀγοντες αὐτὸν, ὡς διδασκάλους δότι,
 Μόνον ἐκείνους ταῖς σοφαῖς κατατοκίαις,
 ἔχοντα χόρτον καὶ λιθόφροτον ἰλίην,
 Κόσμον λαδύσαν ὀφείρου τοῖς ὀφείροις.
 Οὕτως ἐκείνους ἐγκαθυστέτω στίγμης.
 Ὡς αὖ τὸ πᾶν καὶ λόγοις μόνον τίως,
 ἕως τὸν πᾶν πρὸς τὸ δρᾶν τὰ τῆς τέχνης.
 Καὶ μὴν καταρθώσωμεν, ὅν σὺ βολίης.
 Εἰ δ' αὖ σφαλῶμεν, καὶ πάλιν ἐμβαλίσαι.
 Τίς γὰρ ἀναχθείς οἷς πόρῃ ἔπομεν τρόποις,
 Στραμνὴν τε τὴν γλῶσσαν οὐκ ἔχω μετ' ὀφείρω,
 Τύχης πῶν δὲ συστροφῶν καταγίγας.
 Μόνον ἢ πόρῃς, καὶ λακκῶν ταῖς θύραις,
 Καὶ γραμματισταῖς βαρβαροῖς παρδρόπῃ,
 Ὡς καὶ δοκῶσι τῶν λόγων ἀποτρέπεω.
 Οὕτως ἐκείνους διεῖναι τεθυμῶν,
 Οἴκοις τε πορῶν, καὶ λακκῶν ταῖς θύραις,
 Καὶ δὴ σὺ αὐτοῖς βαρβαροῖς διδασκάλους,
 ἵν' αὖ μετέλθῃς βίᾳ τῆς βίᾳ τότε,
 Θυνοποιοῦντων, ἢ μονοτρόπων τέχνων,
 ἢ τῶν λόγους σφύσσων, ἢ μάχης ἡρώτων,
 Γάτας ὑπὸ πῆλιν καὶ φανὴν νικηφόρους,
 Πολλὰ πόνον δίχα τε καὶ βραχὴ χρόνῳ.
 Ἡ σὺντροφος γὰρ βαρβαρῶν ἡ σωδία.
 Ρόρην μὲν οὐδὲν ἐνδράμοις σωτόνως,
 Ἐκείνους ἐλθὼν διεῖναι τοιχωρύχους,
 Ἐν τῶν αὐτῶν ἄλλος ἐκτομῆς βαλαντίω,
 Καὶ τις πορῶν σφύσσων, αἰσχρὸς οὐ λόγοις,
 Ὅλως φέρνγος οἰνεῶνας ἐκπνέων,
 Οἱ πᾶντες εἰς ἓν σιωδραμόντες, σὺν τόνως
 Εἰς ἄρᾳς ἀρῶν, ὡς αὐτοῖς φίλον.
 Τῶν διεῖναι καὶ σοφῶν, καὶ ἡσυχίας,
 Γλυῶσι μὲν αἰσχρῶς σφῶν καταπύσους λόγους.
 Καὶ πᾶν τις αἰνὴ σίγησις, σιωπῆς τρόποις,
 Καὶ οἶδον αὐτὸν ἐμφανῶς τοιχωρύχους,
 Ἀνθρωποῖς ἐξέγιστον, αἰσχίνην βίαν.

Ομοίως

Irridetur, atq; mali nomen fert:
 Quæ orationum sunt autem, se habent prorsus contrā.
 Quotquot enim sunt incruditi, barbari,
 Testiq; scortorum ignobilitate enutriti,
 Atq; camporum lufibus exercitati,
 Muros sodiemes, atq; sectores marsupiorum,
 Magis uidentur artificiosi esse.
 Irrepunt autem in palatia plausibus
 Senatorijs. Et hæc his quæ de orationibus.
 Consultus uenio, admonens utile:
 Decet enim ciuem probe decernere de patria.
 Postquàm uerò explicata sunt quæ nobis dico,
 Nunc educandi ratio, ut decet, ordiēda.
 Postquam puer quartum excurretis annum,
 A natali die, et infamilibus fascijs,
 Querere permittite dextros doctores,
 Sapientes circa utraq; et eloquentiam, et usum,
 Ornatum seremes ad usq; spectaculum.
 Scorti autem in ædes, apæ saltatricis,
 Ducemes ipsum, uelut præceptoribus date,
 Ut maneat in ipsis sapientibus domicilijs,
 Habentem fœnum, et lapidibus stratum lectum,
 Ornatum accipientem in cochlearum testis.
 Sic illis indormiat testis,
 Ut formetur etiam rationibus interea solis,
 Donec corroboretur ad agendum ea quæ sunt artis.
 Etsi quidem rectè instituerimus, probo consilio:
 Siue rursus labamur, et rursus probo consilio.
 Quis enim educatus quibus diximus modis,
 Stratumq; terram nactus cum conchis,
 Fortune pertimescat conuersionum procellas?
 Manens autem fornicarijs, et camporum in ianuis,
 Et grammatis in barbaris repat,
 Ut etiam credas rationibus abhorre, re,
 Sic ille commodè exacutus,
 Aedibusq; scortorum, et camporum in ianuis,
 Et sanè cum ipsis barbaris magistris,
 Quam aggressus fuerit uitæ seniam tunc,
 Sacrificantium, uel cucullatorum artem,
 Vel rationes amantem, uel pugne plausus,
 Omnes supergreditur, atq; apparebit uictor,
 Multo labore absq; et breui tempore.
 Collactanea enim barbarorum custodia,
 Scortum quidem istinc exiliens acriter,
 Inde profectus, aptus murorum effossor,
 Hinc alius decisor marsupiorum,
 Et quis unde rabula, turpis in uerbis,
 Totas fauce cellas uinarias efflans,
 Qui omnes in unum concurrentes, enixè
 In cælos eleuant, uelut ipsis amicis:
 Dextros autem et sapientes, et politos,
 Pollunt turpiter suis execrandis uerbis.
 Et ubi uir quispiam nobilis, grauis moribus,
 Etsi uideat ipsum perspicuè murorum effossorem,
 Hominem execrandum, turpiudinem uitæ,

duoyon

Kkk 3

Tamen

Ομως σιωπῶν παντελῶς ἄγει λόγοις.
 ἢ καὶ σιωπῶ τοῖς σοφοῖς ἀνακτόροις,
 Δεινὸς πλοῦθεις τὰς βολὰς τῶν βαρβαρῶν.

Πόσους παλαίους, ἐν τε τῶν νέων πόσους,
 Τοῖςδε δεινὸς ἐκτομῆς βαλάντιον,
 Καὶ πᾶσαν ἐξάγεισιν ἀσπουῖτας τέχνας,
 Οἷδας πρὸς ἄρουρον ἐνδρῶντας ταῖς τύχαις,
 Τῶν διεξῶν δύσλυνον αὐτλοῦτων βίον.
 Οὐδὲς ἐκείνου, τῆτονι βλέπεις πάλιν,
 Ἐν τῆς εἰσας ὡς πρὸς ἐσπέρην τρέπεις,
 Ἀβρεῖ πρὸς ἀρκτοῦ, εἰς τε τὸν νότον βλέπεις,
 Ἐλπίεις λύνειν τὰς βολὰς τῶν ὀμμάτων,
 Ἀπαν τὸ γῆς διέλθει λεπτῶς μοι πλάτος,
 Καὶ λέξω, οἷον εἰσέρχῃ πολλὴν πλέω.
 Τὸ διεξῶν τε καὶ σοφῶν, καὶ λυσίμων,
 ἢ τὸς χρυσαῖους, καὶ δολιχῶν παυσόφους,
 Φήμας φιλητῶν καὶ χοροῖς ὁμοτρόπων.

Εἰ γὰρ ἀγωγὴν συμφέρει τοιαύτῃ ἄγει,
 Καὶ ῥᾶστον ἐστὶ, καὶ βραχὺ κτᾶται πόνοι.
 Ποιῖ ἢ τιμᾶς καὶ σοφῶν ὑπὲρφέρειν,
 Τί μὴ ἱστᾷ αὐτὸν τὰ τέκνα παιδίσκουμον;
 Αἴρω μὲν ῥᾶς τὸς μακρὺς τιμῶν πόνας,
 Καὶ τῶν ἀκόρῳ σὺν μακρῷ πεφυκότας.

Τοιαύτῃ χρὴ καὶ δούσιν ἀσκήν τὰ τέκνα,
 Ἥξει λόγος τάχα ἢ τίς ἐξ ἀσκόπων,
 Ὡς τὸ παλαιῶν ἐκτρέχει τὸν νόμον,
 Δίκης τε πόρρω, τῇ ἱρατῇ ἢ τῇ αὐτῷ πόλει
 Οὐκ εἰς ἀσχρόν ἐξ ἀλόγου τῆς τρόπης,
 Καὶ σχετλιάζων ἐμπαθῶς εἰποι τάδε,
 Φοῦ τῆς τοσαύτης ἐκτροπῆς τῶν πραγμάτων.
 Ἐν ταῖς βανύσις τῶν τεχνῶν μόνει νόμος.
 Καὶ πᾶς ἐκείνων μὴ φυλάττω τὸν νόμον,
 Τωβάξεται τε, καὶ δοκεῖ τέχνης ἄπο.

Ἐν ταῖς λόγων τέχναις ἢ, πᾶν τὸν αὐτίον.
 Οἱ γὰρ βανύσις ἐκμαθόντες τὴν λόγον,
 Μᾶλλον δοκῶσι τῶν σοφῶν ὑπὲρφέρειν,

Χειρόνων Καλῶν τε παύτων πανταχῶς τῶν ἡγερόνων
 Κρεῖττον φρόντων, ὃν βροτοῖς ταύαντία.
 Καὶ συμφορᾶς φοῦ, φοῦ πικρᾶς δυσμοιρίας.
 αὐτὸς ἵππος ἐστὶ τεχνικῶς τρέχων δρόμος,
 ἢ καὶ λῶν τὴν διεξῶν θηραγρέτας,
 Καὶ χοῖρος αὐτὸς τῇ ἱακίῃς βελτίων,
 Καὶ πᾶσι ἄλλοις σιωπῇ φράζειν δέον.
 λῶν Γὰρ ἱρατῇ τῶν σὺν ὁλῶν ἐστὶ χειρόνων.
 Καὶ χοῖρος αὐτὸς, λαὸν τρέφεται βορβόροις,
 Τιμᾷ τὸ λῶν, ὃ πατὲρ τὰ βελτίων,
 Καὶ τῆξιν οἷδε μολαμῶς παρὰ τρέχων.
 Χοίριος ὁ πρῶτος γὰρ εἰ μὴ λαὸν θέλει,
 Μαθὼν ἱρατῇ τὸν πρῶτον, ὡς πρῶτος χειρόνων.
 Οἱ δ' αὖ μετ' αὐτὸν τὸς ἐφεξῆς ἀξίους.

Οὕτω τὰ κρεῖττω πανταχῶς τιμντῆα.
 Ἐν τοῖς βροτοῖς ἅπαν ἢ φοῦ τὸν αὐτίον.
 Μᾶλλον γὰρ ἡμῖν πᾶς οὐ τιμντῆος,
 Ἀμύσος, ἀσχρότος, καὶ σοφῶς φήμι φράζειν.
 Εἰ τίς ἢ μολαμῶς τεχνικῶς ἔγνω λόγους,

Tamen silentium omnino agit verbis.
 Quod et consistit sapientibus in palatijis,
 Vehementer ueritus impetitiones barbarorum.

Quot amicos, et ex iunioribus quot,
 Tales graues incisos martijorum
 Et omnem execrandam exercemes artem,
 Nouisti ad prosperum uenium probe delatos fortunis,
 Dextris infelicem exhaurientibus uitam?
 Vides illum, hunc aspicias rursus,
 Ab aurora ad uesperam usq; uerte te,
 Respice ad arctum, atq; in austrum intueri,
 Coniue circum iactus oculorum,
 Totam terrae percurrere minutatim mihi latitudinem,
 Et dicito, cuiusmodi partē conspicias multo ampliorem:
 Eam ne quae est proborum et sapientium, atq; politorum,
 An uulgares, et habitos sapientissimos,
 Rumoribus sycophanarum, et choris eiusdem farinae.

Si igitur educationem utile est talem colere,
 Et facile est, et breui acquiritur labore.
 Facit autem et honoribus sapientum excellere,
 Quid ni per hanc liberos erudiamus?
 Imprudens ille, qui praefacili, longos deligit labores,
 Et lucri expertes una cum longitudine existentes.

Tali autem oportet eruditione exercere filios.
 Adducet ratio forte autem quaedam inconsiderata,
 Quod amicorum excedit hoc legem,
 Iustitiamq; longē optima autem rursus in urbe,
 Opprobrium turpe ex turpi modo:
 Atq; dolens affectuose dicat haec,
 Heu tantam esse subuersionem rerum.

In mechanicis artibus durat lex.
 Et omnis illorum non seruans leges,
 Irridetur, atq; apparet artis expertus:
 In rationum artibus autem, omne diuersum.
 Sordide enim ediscetes aliquid rationis,
 Magis uidentur sapientibus praestare,
 Honestis omnibus ubiq; deterioribus
 Melius ferentibus in mortalibus aduersa,
 Et calamitatem heu, heu amaram infelicitatem.
 Si equus est, artificiose peragens cursus,
 Vel et canis quis aptus ad praedam capiendam,
 Et porcus ipse pessimo melior.
 Et in omnibus alijs breuiter dicere oportet,
 Omne quod melius est, praestantius est deterioribus.
 Et porcus ipse, etsi educetur in coeno,
 Veneratur id quod melius est, non calcit praestantiora:
 Et ordinem nouit nequaquam praeterire.
 Porcellus primus enim si sugere uult,
 Mammam tenet primam, ut primus tempore.
 Qui aut rursus post ipsum, eas quae deinceps congruenter.

Sic meliora ubiq; ueneranda.
 In hominibus uero totum heu diuersum.
 Magis enim nobis quilibet est uerendus,
 Indoctus, turpis, et sapientis famam gerit.
 Si quis uero Musarum arte cognouit rationes,

Καὶ

Ατq;

Καὶ τὰ ξυμπόσια, λυστράβου βαρβαρῶν.

Τοιαῦτα φαῖν σχετλιαζῶν τις, πόσι;
 Αἰσχρὺς λαλῶν τῶν τε, καὶ λυπηδόντας,
 Οἰκότερας τὲ προσφύεις γῆ † ματράχων,
 Ἀλλ' ὃ λατοικίῃ εἰς πόριβλεπτον πόλιν,
 Ως λυμῶνας τῶν τεχνῶν, καὶ βορβόρος,
 Τεχνῶν ἐκείνων τῶν σοφῶν καὶ ἰσομίων.
 Φίλιππον αἰνέσει τὲ τὸν μέγαν λόγους,
 ὃς ἐξ ἀπαύτων ἐξελῶν πολισμάτων,
 Μοιχὺς ποικίλος, καὶ λακῶν ἄπαν γένος,
 Ἐσαλόν οἰκίῃ εἰς πολύσματ' ἀνός,
 Ἐκείνος αὐτὰ τοῖς λακοῖς τῶν τοῖς λίσσας.
 Κλῆσις οὐ μὲν, τῶν πόνητῶν ἢ πόλιν,
 Γόλαι ἢ μοιχῶν λαλοῖς ἢ βινυρία.
 Οὕτως ἐκείνος διεῖξ' ἐλίσσει τότε,
 Σιμῶν διεῖλε τὸς λακὸς πολισμάτων.
 Ως πρὶν νόμος σόλωνος εἶπεν εἰργύνειν,
 Τῶν σωφρονισμῶν πορνικῶν σύμπαν γένος.
 Ἐχρῆν ἢ καὶ νῦν τὴν σοφίαν τάντλην ἐλίσσειν,
 Ἐχρῆν τὸν νόμον, καὶ τελεῖσθαι τὸν νόμον,
 Καὶ τὸς λακίους ἐξελάττειν ὡς τότε.

Τοιοῦτος ἔξει τις ἀπ' ἀσκόπου λόγος,
 Ως ἐκνομον τὸ πρῶγμα, καὶ πόρῳ δίκης,
 Ἀδοξία τε τῇ πόριβλεπτῳ πόλει,
 Καὶ σχετλιασμοὺς ὃ βραχὺς τῶν παραγμάτων.
 Ράστον δ' ἐκείνων ἐξελέγξει τὸν λόγον,
 Δείξει τε σαφὲρ καὶ τὴν μνηστομάτην.
 Αἰ νόμοι γὰρ, καὶ τὰ πάντα τῷ βίῃ,
 Τρεπλὺν φορὰν ἔχουσιν, καὶ τῶν σύρων,
 Καὶ λαῖνὰ καυοῖς γίνονται λαβημόρων.

Κομῶντα τὸ πρὶν ἦσαν ἀργεῖον γένος,
 Κείραντες αὐτῶν τὰς νόμας, ἥ τῃ μόνον
 ἔδοντο θισμὸν μὴ νομαῖν ἔτι βίῃ.
 Λάκων λαβῆλε πανσιλίῳ τὸς νόμους.
 Τιμὴς σφῆνδρος ὃ μικρὰς ἐκ τῶν νόμων,
 Κείρει μακρῶν τὰς πεδίων γλωσσίδας,
 Τάνταυς ποδιῶν, καὶ περὶ οὐκ ἀμείλιος,
 Καὶ τὴν γυναικίαν ἢ πρὸς τὸ συμφέρον,
 Ἐξυρὶ λεπτῶς, ὡς βαρυῶσαν μάχης.
 αὐτὸς ἢ καὶ νῦν τις σκοπῶν τὸ συμφέρον,
 Τὸ φορτιώδεις εἶλε τῶν νόμων βαρὺς,
 Ἄλλων δ' ἐλαφρὸν ἐμπάρῃ τῷ βίῃ.
 Ως οἱ τὰ πάντα δεξιοὶ νεανίαι,
 Τὰς φορτιώδεις ἐξελόντες διχρόνους,
 Καὶ συμπατοῦντες χοιρικῶν ὡς πόρ' ἰσχυρῶν,
 Εἰ τις λακῶν τε σιστ' ἀρᾶς τῶν φρονέας,
 Τῶν μετ' ἐκείνης τέχνης τε, καὶ τῶν ῥητόρων,
 Τίτῃ καὶ ἐξείργαστο, τί ψέγειν ἔχοι.
 Ἄλλως τε ποῖον νῦν καλεῖς νόμον λέγει.
 Ἐχει νόμον τεθόντα, τὸ πρὶν καλλίως,
 Σαφῆ γυναικί, καὶ σοφοῖς καὶ βαρβαροῖς.
 Ἔθος δ' αὐτὸς τὸ τοῦ φῆς, καὶ μὴ νόμον,
 Ἰσοδοσιῶν ἔθος τε καὶ νόμον νῦν.
 Δίκης δ' αὐτὸς ἐκ τῶν τῶν λέγεις, μάθε.
 Πολὺν δὲ καὶ ἰσχυρὸν νόμον συμφορῶν.

Μικρὸν

Atq; ordinem colit, secundum post barbaros tenet.

Talia diceret dolens quispiam, quot?
 Turpes uocans hos, atq; grassatores,
 Habitatores accommodos terre † Matrachon,
 Non autem qui habitent in conspicua urbe.
 Velut perniciēs artium, atq; cloacas,
 Artium illarum sapientum atq; ornatarum.
 Philippumq; laudabit quispiam magnum uerbis,
 Qui ex omnibus cum exceperet oppidis,
 Machos nequam, et maleficorum omne genus,
 Misit ad habitandum in oppida duo,
 Quae ipse maleficis hisce edificarat.
 Nomen uni quidem, scelerum erat urbs:
 Urbi autem adulterorum nomen erat Bimeria.
 Sic ille apto iudicio tunc
 A' uerendis segregauit maleficos urbibus.
 Sicut olim lex Solonis iubet arcere
 A' castis meretricum omne genus.
 Decebat autem et nunc sapiens hoc iudicium,
 Esse ratum, et adimplere legem,
 Et pessimos expellere, sicut tunc.

forte ranarū,
 βατράχων

Talis ueniet quispiam ab inconsultis sermo,
 Quod illegitima sit res, et longe à iustitia,
 Ignominiaq; illustri urbi,
 Et conquestio non parua rerum.
 Facile autem eorum arguere rationem,
 Ostendeq; putidam et falsam temere.
 Semper enim leges, et omnia uite,
 Mutabilem usum habent, et facile fluxa,
 Et noua nouis fiunt quotidie.

ἡ συνεί
 κεισις

Comantes antea erant Argiuorum populi,
 Tondentes suas comas, uicti
 Posuerunt decretum, non comandum amplius in uita.
 Lacon detraxit plenilunij leges,
 Honore priuatus non modico ex legibus.
 Tondet Macedo calceorum ligulas,
 His impeditus, et cadens in uineis.
 Et barbā autem ad utilitatem
 Totondit subtiliter, uelut grauem in pugnis.

ἀλάσιμον

Si igitur et quis nunc comemplans utile, et
 Graue sustulerit legum pondus,
 Aliud autem leue induxerit in uitam,
 Velut qui ad omnia dextri adolescens es,
 Graues eximemes accipites,
 Atq; conculcames porcinum uelut stercus,
 Si qua regula est perturbans mentes,
 Metricae artis atq; rhetoricae,
 Quid nouum operatus est, quid uituperare habens,
 Praefertim qualem nunc uocas legem, dicet
 Habes legem positam priore meliorem,
 Manifestam mulieribus, et sapientibus, atq; barbaris.
 Consuetudinem autem ipse hanc dicis, et non legem,
 Aequē ualentem consuetudinem et legem cogita.
 Iustitiam uero si extra hoc tu dicis: discet,
 Multum iusto melius est utile:

παῦλον

Parum

Μικρὸν γὰρ ἰδίηνισον, ὡς φῆς, τὸς λόγους.
 Ἀλλ' ἰσομοίρως νυνὶ γυναικὶς καὶ βρέφει,
 καὶ πᾶς βαύαντος, καὶ γοναὶ τῶν βαρβαρῶν,
 Δοκῆσι μὲν ἰσοί, μετ' ἐκείνοις λογογράφους,
 τῷ πάντα φόρτον ἐξελεῖν τῶτον νόμος.
 Τότε δ' αὖ ἔνθα τις τι ἀέλιον, λέγει.
 Ἀδοξίαν ποίαν ἢ τῇ πόλει λέγεις.
 Τὸ ἱερὸς ἐκείν, ἱερῆτον ἐν δόξῃ τρόπος,
 Πᾶσα δοκῆσι μὲν ἰσοί, μανθάνειν λόγους.
 καὶ πᾶς νομίζει διεξίς τὸς οὐ πόλει.

Τί δ' αὖ παρὰ φρεῖς τὰς βανύσας μοι τέχνας,
 ὅπως ἐκείναι μὲν φυλάττει νόμος,
 Αἱ τῶν λόγων δ' ἐχθρὸν πᾶν τὸν αὐτίκον,
 Ὡς ἀσμάθης εἶ, καὶ λόγων πολλῶν δέξαι.
 Γυναικὰ πολλοῖς συμμυγῆσαι ἀνδράσι,
 Ἐθνος τι τιμᾶ, καὶ θυγῆ τὰς ἱσομίας.
 Ἄλλοι, τελευτῶν τῶν ἐκείνων συζῶν,
 Κάπται ἡλιούρας, ὡς τεκόντες τὰ βρέφει,
 Τύτοι δ' ἐκείναι μάλ' αὖ εἰς τῷ τότε
 Λέτεις, πονῶσαι τῇ κοινῇ κατακλίσει.

Μισαὶ τὸ λυσιν, ὡς πόρ' οἶδας, αἰθίορ,
 Μέλαιν ἢ ἱερῆτον μύθων λυσιν ἔχαι.
 καὶ φύρ' ἴσα σῶς τοῖς ποσὶν αἰγυπῆσι,
 Χόρσ' δ' ἐκείνοις πλὴν ἐκπαλάσσειαι.
 Ἐν δ' αὖ ἀβύσσῳ ἦσαν οἱ δικαστοὶ
 Ἐκ τῶν ἀμύσων, οἱ σοφοὶ δ' ἐπὶ κέρει.
 Ἰσως ἐκείναι πᾶν μετέβαν ἐνθάδε.

Αἰσχρῶν ἢ τιμῶν ἀσμάθων, τί μοι λέγεις;
 Ὁν νυνὶ ἐπαυθῆς πρῶτον οὐ βίω τόδε.
 Αἰεὶ ἢ τιμῇ τῶν ἱερῶν ἡ βίω.
 Οὐχ ἡρακλῆς ἐκείνους λύνων ποῖσα,
 Ἐν τῷ εἰς τρυφῶντες αὐτῶν τοῖς πόνοις,

κοινῇ συν- ἀνδρὸς ποικίλ' ἐπὶ τῇ ἐπαύσει.
 λαβῇ καὶ τὸν δικαίον αὐτῶν ἀριστερῶν λέγει,
 οἶδας ἀνῶν, τὸ πρὶν ὡς τραυματισμῶν.
 τὸν φωνῶν αὐτῶν ἀρτί λέγει,
 τοῖς δ' αὖ δρᾶ, καὶ θανόντα φαρμάκων.
 Ἄλλος πόσους τε πᾶσι μελὶς ἴστας βίω,
 τὸς δ' ἐξαίρετος ἡμεῖς, ἀλλ' ἐς πόσους;
 Ὡς ἡλεοφῶντας, καὶ τρυφῶντας βαρβαρῶν.

οὐ τῶν δ' ἐξέως ἢ τῶν ῥώμης ἱερῶν,
 ἐκ μοι κινῶν ἐφ' ὅσον, ὅσον τὸν τρόπον.
 τοῖς δ' αὖ ἄλλοις ἐφ' ὅσον, ὅσον τὸν τρόπον.
 Ἄλλος ἐφ' ὅσον τῶν νυνὶ δὲ μύθων λέγει.
 τὸν ἀρχιμῆδον ὅσον τὸν μέγαν,
 Γρηγορὸν ἀντὶ τῶν λύνων γὰρ ὅσον τὸν βίον,
 οὐ μηχανῶν ἀρτίσας ἱσομῶν τὸν βίον.
 Ὁμοῖος αὐτός, ἢ θάλασσα τῶν λόγων,
 Τυφλὸς προσαιτῶν λύνων τροφὴν μόλις,
 Ἄλλων τρυφῶντων ὅσον τῶν ἐπαύσει.

οὕτω παλαιὸν ἐστίν, ὅσον τὸν τρόπον.
 Φίλιππος ὡς ῥά νιν τὸς ἱερῶν τότε.
 Γρὶ δ' αὖ φίλιππος τις αὐτῶν αἰγυπῆσι,
 Κλέπ' ἡλεοφῶντων, ὅσον τὸν τρόπον, λέγει.
 ὅσον τὸν τρόπον, ὅσον τὸν τρόπον, λέγει.
 Δέξας ἀπ' αὐτῶν χρῆσι μὲν τῶν βίω,

Γάμος

Parum enim iniuria affecit, ut inquis, rationes.
 Sed equali sorte nunc mulieres et infames,
 Et omnis illiberalis, et gentes barbaræ,
 Aestimantur æquales metricis, et logographis.
 Eo quod omne onus eximat hoc legis.
 Hoc autem si quis inuenerit quid honestius, dic.
 Ignominiam qualem autem urbi dicis:
 Lucrum excedens, melius probando more,
 Facile arbitrantur sic discere orationes,
 Et quiuis putat probos in urbe.

Quid rursus induces sordidas mihi artes,
 Ut ille quidem seruent leges,
 Quæ rationibus habent totum aduersum.
 Ut rudis es, et multarum rationum indiges.

Mulierem multis commixtam uiris,
 Gens quedam ueneratur, atq; odit pudici.
 Alij, cum pepererint illorum coniuges,
 Iacent decumbentes, ac si ipsi peperissent infames.
 His autem illæ magis sunt tunc

Ancille, subministrantes uane egrotationi.
 Odit quod album est, sicut nos, Aethiops,
 Nigrum autem melius mille albis ducit.
 Et commiscetur puls pedibus ab Aegyptijs,
 Manibus autem illis cœnum in massulas redigitur.
 Athenis autem erant iudices
 Ex indoctis, sapientes autem calumniabantur.
 Fortè illinc totum transtulerunt huc.

Turpium autem honorè imperitorū, quid mihi dicis?
 Non nunc uiget primum in uita hoc:
 Semper enim honor maleficorum fuit in uita.
 Non ne Hercules ille erat laborans quàm multæ
 Eurystheo deliciæ in illius laboribus,
 Viro nequam, neq; uiuere digno.

Et iustum rursus Aristidem dico,
 Nouisti audiens quondam ostracismo eiecctum.
 Phocionem quid opus est nunc dicere?
 Talem uirum, et mortuum ueneno.
 Alios autem quot? uitijs uiuentes in uita,
 Scelestosq; elatos: sed in quantum?
 Ut Cleophomas, atq; lasciuia exercebant barbaræ.

Tullius Seruius autem Romæ imperium
 Ex adulterinis inuenit, non castis moribus.
 Alios prætermitto nunc autem innumeros dicere.
 Archimedes non cogitas, illum magnum,
 Pauperem enim iste exanabat uitam,
 Ille machinis optimè exornans uitam.

Homerus ipse, mare rationum,
 Cecus mendicans erat, habens uictum egre,
 Alijs luxuriantibus, neq; uiuere dignè.

Sic antiquum est, non nouum, hoc.
 Philippus eiecit maleficos tunc:
 Ante autem Philippum, quidam rex Aegyptiorum,
 Furem cum inuenuisset, non diu facies, inquit:
 Neq; sapiens, nec rationibus æstimatum,
 Opmatius ab ipsis commodum afferre uitæ,

Nuptijs

Γάμοις θυγατρὶ συγγνῇ τῇ φιλατάῃ.
 Ἰσως ἢ καὶ νυνὶ συμφορῶντος οὐ βίω,
 Οἱ δυσμαθεῖς μονόντες ἀς λόγων τέχνης,
 Ταῖς λαμπρῖναις ἢ δεξιῶς ἡσκημένοι,
 Καὶ πᾶσι ἄλλοις ἐδιδρυμένοις τρόποις,
 Ἐχουσιν τιμὴν τῷ σοφῶν πλείω γούνη.
 Δε δεξιοὶ γὰρ ἐκτομᾶς βαλάντιον,
 Τιμῶντες αὐτῶν τῶν τεχνῶν τὰ φορτία,
 Ἐλαφρόν ἐργάζονται καὶ τέχνης βαρὺς,
 Γαῖσι, γυναιξί, καὶ γοναῖς βρεφύλλων.
 Καὶ πᾶς ἐκείνους ὁ χρεῶν τιμὴν ἔχει.
 Ἀλλὰς τίς τὸτδ καὶ πάλαι πεπρωμένος;

Ὅτος ἢ χαλκῶς ἰππικῶς πινυπέτω,
 Ἐμπροσθὺν ἐστὶν. ἐν ἢ τῶν ὀπιθίων,
 Ἀνθρώπος οἰκτρὸς, ζωγράφῳ τὸν νυνὶ βίω,
 Ὡς εἶπε τὸ περὶ ἀττικὸς σοφὸς Κραῖος.
 Εἴησι καὶ γὰρ τῷ κρατοῦντι τῷ τότε,
 Φθὺν συμφορὰς. ἀνθρώπος ἥτις ὦν ἔνυ.
 Ἐσθὶ χρόνος γὰρ τοῖς μεθύσθον χρόνοις,
 Ὅτ' αὐτὸν ὠδῆς, ἀσυνείας, καὶ ἡσυχίας,
 Καὶ πᾶς ἄμωσος εἰσρεῖς κτείνωσθαι,
 Κρείττω νομιδῇ τῶν σοφῶν καὶ ἡσυχίᾳ.

Οὕτω μὲν εἶπον ἀττικὸς πάλαι Κραῖος,
 ὅνον τι δεῖξας καὶ τὸν ἀνθρώπον τότε.
 Οὕτω τὸ λοιπὸν καὶ χρεῶν πάλαι ἀγέρ.
 Ἡ ἡσυχία καὶ δούσις ἢ περὶ ἔρῳ.

Τὸ τεχνικὸν ἢ, πάντα χεῖρ λῆρος μέγας.
 Ἡκῶσας, ἔγνωσ, ἐκλογίξῃ τὸ πρέπον.
 Ἀλλ' ἔκ ἀνάξας ἡδαιμῶς ὅτω, λέγεις,
 Τίς περὶ δ' ἀγῶν τὴν σοφίαν καὶ ἡσυχίαν,
 Ζῶντερον ἔξας τοιγαροῦν τὸ παιδίον.
 Ἄλλος γὰρ ἀνθεῖν νυνὶ οὐ ἀνθρώποις βίος,
 Οἷς γλῶσσαι τῶν πρώτων, καὶ λαλεῖ γλῶσσης πλείους,
 Οὗτοι δὲ οὐδὲ τῶν σοφῶν καὶ ἡσυχίᾳ.
 Τὰ δ' ἄλλα ἡσυχία, καὶ πλατὺς ἐστὶ γέλως.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΤΙΧΟΙ

ἡρωικοί.

ΤΖετσε ρητορὸς ἀδαιμόμονος ἡδὲ γε βίβλος,
 Ὡς φάσαν, οἱ περὶ ἔφαντο, ἀληθεῖα ταῦτα ἢ ἔπορον
 Οὐκ ἴδον, ὃ δὲ δάκνηα ρήτορος ὄργια μῦθος,
 Οὐδέ βιβλῶν γονόμην ἐμπείραμος, αἰρ' ἐνὶ γαίῃ,
 Γαντοῖν μὲν ὁρᾶται δαμμοσύνῃ ἐδιδάξαν.
 Ἀλλ' ἀνδρὲς ναίοντες ἀν' ἑλλάδα, βαρβαρίῃ τε,
 Ἡ μὲν ἐπ' ἡλών τε, καὶ ἐσπερίῃ ὑπὸ πύλαι,
 Ἡ δ' ὅσοι ἐς νοτίῳ τε, καὶ ἀρκτῶροιο λιπὺν θύει,
 Δῶντε θεμιστοπόλοιο ἰσθμῶς γίνεσθαι θεμιστοί.
 *ψία ἡδὲ βίβλος τζετσεῖα, δεῖδιαι δ' αἰνῶς,
 Μὴ λεία ἐφύμονα γνοῖν ρήτωρ ὁ λογογράφος,
 ὅρ κῆνοι ἡσυχίαν ἰμοῖον, ὁμοῖοι εἴησι.
 Υἱά ἡδὲ βίβλος, νοέοντες ἡμῶν δ' ἐμῆς,
 Ὡς ὀνύχων ἡμῶν οὐραεῖ χεῖρ τέκνα λεόντων.
 Γινόντες δ' οἷα λόγοισι σοφοὶ ἡμῶν πολῖται,
 Ἡμετέρους πόλιος βασιλῆδος ἐννατῆρες,
 Ἐλλυμῶν σοφίῃ συνηλθὲς ἡλῶσθαι ὄραναι.

ΣΤΙΧΟΙ

Nuptijs filie iungit charissima.
 Forte autem et nunc utiliter in uita,
 Imperiti manentes ad rationum artes,
 In furacibus autem dextre exercitati,
 Et omnibus alijs execrandis modis,
 Habent honorem sapientum amplius genere.
 Velut enim dextri sectores crumenarum,
 Cedentes ipsarum artium quaecumq; onera,
 Leue fecerunt omne artis pondus.
 Pueris, mulicribus, generibus infantilibus.
 Et quomodo illos non oporteat honorem habere,
 Praesertim hoc iam pridem factis dato?

Afinus autem cretus equestris prudenter fiat,
 Amē qui stet, in postremis autem
 Homo eger, depingens praesentem uitam,
 Vt dixit olim Atticus sapiens Cranus.
 Dixit enim etiam imperanti tunc,
 Heu calamitatem, homo deterior asino.
 Erit enim tempus, posterioribus temporibus,
 Quando asinimi, ignobiles, et penes,
 Et omnis indoctus ingerens feritatem,
 Melior reputabitur sapientibus atq; probis.

Sic quidem inquit Atticus olim Cranus,
 Asinum ostendens atq; hominem tunc.
 Sic demceps etiam necesse est liberos educare,
 Proba eruditio, quae olim fuit, elapsa est.
 Quicquid arte agitur, ubiq; nuge magnae.
 Audiuisti, cognouisti, reputa quod decet.
 Sed non educabis nequaquam sic, dicis,
 Primam autem eruditionem, sapientem atq; probam:
 Vivum mortuum habebis igitur puellum.
 Alia enim uiget nunc in hominibus uita:

Quibus lingua primum, et loquitur lingua amplius, Forte prae-
 Isti reputantur in sapientum atq; proborum numero: πτόρ, nates
 Alia uero muta, et perlatus est risus.

EIVSDEM VERSVS
 Heroici.

TZetxe autem rhetorice indocti hic liber:
 Sicut dixerunt, qui dixerunt, uera haec aut dixerunt,
 Non uidi, non didici eloquentis sacra Muse,
 Neq; librorum sui gnarus, qui in terra
 Variam mortalibus eruditionem tradiderunt.

Sed uiri habitantes per Graeciam, Barbariamq;
 Partim quidem ad auroram, atq; uespertinam oram,
 Vel quotquot ad austrum, uel arcturi semitas,
 Venite, iudices sacri estote iuris.
 Storcus hic liber TZetxius. dubito autem egrē,
 Num carnes coctas norit rhetor ille logographus,
 Quem illi praedicarunt similem, similes qui iune.
 Ludicra hic autem liber, intelligentes tamen iudicate,
 Sicut ex unguibus iudicant moneanos filios leonum.
 Noscetes aut qualiter rationibus sapientes iudicat ciues,
 Nostrae urbis regiae nouem praesides,
 Perditam sapientiam senatus lugete ueri.

LII VERSVS

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
 ἀμαθῆς, καὶ ἀρρητορσύντης, ὡς πορφεύρι οἱ θάλασσον
 τρεῖς, οἵα ῥήτορες, οἷς ἡρόδοτος λέγει βαρβαρώσι-
 γόρους ἐθνῶν ἀπαντῶν.

βαυαύσας ὦ Τὰς βέλους καὶ πεφυμένους φύσεις,
 Ἀνθρωπε τιμῶν, καὶ λατογῶν ἐς τόσον
 ὦ βαρβάρους λόγους τε, καὶ τέχνης νόθους,
 Σοφῆς νομίζων, τὸς σοφῆς δ' οὐναντίως.
 Οὐκ οἶδα πῶς φαῖναι ἤ, καὶ ποῶν τρόπῳ.
 Ἀλλ' εἰ διδασκὸν τεχνικῶς διδάσκει με.
 Σοφῆς ἐκείνους σὺ νομίζεις καὶ λέγεις,
 Τῷ τὰς ἀγγαῖς πανταχὺ πόριτρέχων.
 Τύτοις καλῆς ἢ τὸς σοφῆς οὐναντίως,
 Ως μὴ θεατὸς τῶν οὐ γήκωσι θύρας.
 Εἰ ταῦτα κέρρει τέρπει τὸν τρόπον θέλεις,
 Δέδοικα μὴ σοὶ τῇ σοφῇ τάντη κέρσει,
 Χείρων νομιδῆ καὶ βίος τῶν καυθαῶν.
 Λαπρὸς γὰρ ἐστὶν ἡδαιμῶν τινὶ θίει,
 Ἀλλ' ἔραυ' σφαιρῶσις αὐτὸν δεινύνει,
 Ἀστρα, σιελῶν, γῆ, θαλάσσης ἢ χύσις,
 Ἔργα τὰ λοιπὰ τῆς σοφῆς ἡσομαργίας,
 Οποῖος ἐστὶ, καὶ τις ὃ δὲ οὐκ ἔχει.
 Τὸς καυθαῶς ἢ πᾶς βλέπει καθημόρην,
 Ζωῖλλα δὲ σφῶνα, βορβόρ φῶσιρ,
 Καὶ τὰς ἐκείνων δυσγονεῖς σφαιρῶν.
 Οὕτω δὲ μοι, τὸς σοφῆς μὲν βαρβαῶς,
 Τὸς βαρβαῶς σοφῆς ἢ σὺ κέρρεις λόγοις,
 Γλυκῶν οὐκ αὐτοῖς τὸς αὐατόρων δόμους.
 Τὸς ἔγγρῶς ἢ, καὶ πολὺτας ὃ νόθους,
 Τῶν ἀρχικῶν τὰ τέχνη, καὶ σοφῇ γούνης,
 Θλίβων, παρῶν ὦν, ὦν ἔω κλέσσει γράφει.
 Ἀλλ' εἰ κέρραυς ὃ πῶν, καὶ τὴν δίκην,
 Καὶ γλῶττα εἰσαν μὴ βαλεῖ σε ταρτάρῳ,
 Ως πρὶν ἀδερῶν, ὡς λαβὰν θρυλλομένης,
 Ἐχρῶ σε τὸ φρόνημα καὶ οὐκ βασιλέως
 Φόβειν δι' αἰδῆς, μὴ κρινεῖς κατ' ἄξιαν,
 Ως ἐκ παρὰ τριφύλας λυδίας λίθου,
 Τὸς οὐκ ἐλέγξῃ τεχνικῶς λόγους,
 Ὑποδαῖς τιλοῦντας, εἰς ἐπαίνους βαρβαῶν.
 Λέγων σιθασέ, τῷ τρόπῳ τὸς βαρβαῶς,
 Οὕτως ἀνύφοις, τεχνικῶς διδάσκει με.
 αὐ τεχνικῶν ἢ ῥητόρων τοῖς πανσόφοις,
 Ερῶ, τί φράσεις, εἰπέ μοι τότε,
 Φαίτων ἐκείνων μὲν γὰρ τὸ τῷ λόγῳ.
 Ἀλλ' ὦ σοφίλεις, ὦ σοφίλλας παιδίον,
 Γνώμαις ἐπισφράγισαι τοὺς βιβλίον,
 Καὶ ποτ' ἀνδρῶν ἀνδρα θαυμάσαιμι ἔτι,
 ὅς μὲν οὐκ ὦν γοναῖσι εἶδ' ἀμαρτάνει,
 Ὅθ' οἱ δὲ κύντες ἀνυγόνες πεφρονόει,
 Τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν οὐ λόγους ἐπε.
 Ως αὐτεβλήθη ταῦτα τοῖς πρωτογράφοις,
 Ταῦτα δ' ἐφ' οὐκ ἐθέσαν ἰσχυρὸν λόγῳ,
 Τίτ' ἐστὶν κατεστρώσαν οὐ τῷ σιγῇ
 Ὑπογραφῶν δ' ἐσχέον λῦσι βλάπτει,
 Τίτ' ἐστὶν λογιστὴς τῶν παλαιῶν καὶ νέων.

TZETZOY

VERSUS IAMBICI EIVSDEM IN-
 docti atq; rhetoricæ imperiti, quemadmodū dicunt
 fanatici, uidelicet rhetores, quales Herodotus dicit
 barbariores generibus omnibus.

Ο' Profanas atq; permixtas naturas
 Homo honorans, atq; extollens in tantum,
 O' barbaras rationes, atq; artis spurias,
 Sapientes estimans, sapientes autem contrā,
 Non scio autem quomodo dicere, aut quali modo:
 Sed si docibile est, arte doce me.
 Sapientes illos tu arbitraris, et dicis,
 Vicos ubiq; circumcurrando.
 His autem uocas sapientes ex regione,
 Tāq; nō spectatores corū quæ sūt in adgestu, in ianuis.
 Si hæc iudicare hoc modo uis,
 Metuo ne tibi, sapienti hoc iudicio,
 Inferior iudicetur et deus scarabeis.
 Comprehensibilis enim est nequaquā aliquo spectaculo,
 Sed cœli globositas ipsum ostendit,
 Astra, luna, terra, maris effusio,
 Opera cætera sapientis opificij,
 Qualis est, tamen si quis non ualeat dicere.
 Scarabæos autem quauis uidet quotidie,
 Animalcula ægra, cœni naturam,
 Et illorum ignobilia orbiculata opera.

Sic uidetur mihi, sapientes quidem barbaros,
 Barbaros sapientes autem tu iudicas rationibus,
 Implens ipsis palatiorum ædes.
 Generosos autem, et ciues non nothos,
 Principum liberos, et sapientis generis,
 Cōtēres, propellēs, quorū prætermitto nomina scribere.
 Sed si fulmina non horres, et uindictam,
 Terraq; rupta ne proiciat te in tartarum,
 Sicut olim Abirum et Datham, uulgo celebratos:
 Oportebat te prudentiam canam regis
 Ferre cum rubore, ne iudicaret pro dignitate,
 Tanquam ex attritu Lydici lapidis
 Tuas arguat artificiosissimæ rationes,
 Falsas existentes, in laudes barbarorum,
 Dicens, ô Auguste, quo pacto barbaros
 Sic sanè exaltas, arte doce me.

Si artificiosorum autem rhetorum sapientissimis,
 Dixerit, quid dixeris, dic mihi tunc,
 Dicentibus illis neq; gry quidem rationis.
 Sed ô Sophocles, ô Sophilli fili,
 Semencijs figilla tuis libellam,
 Si unquam ô uiri uirum admirarer amplius,
 Qui nihil cum sit genere, deinde errer:
 Quando qui uidetur generosi esse,
 Talibus errent in rationibus uerbis.

Postquam collata sunt hæc cum primis scriptis,
 Hæc autem inuenta sunt robore orationum,
 Tzetze constrata sunt in secreto,
 Titulum autem habent quem uides,
 Tzetze censor amicorum et inniorum.

TZETZAB

TZETZOY EPISTO TZETZAE EPISTO

ΛΑΙ, ΔΙΑ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΙΝΩΝ

LAE, PROPTER QVASDAM

προφορηματων.

historias prescripus.

ΤΩ ΙΕΡΟΤΑΤΩ † ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

SANCTISSIMO METROPOLITA-

πατρῶν, ὡς ἀπό τινος.

rum patrum, veluti à quodam.

ῥακε ὡς ὁ
πρὸς ἡμᾶς
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ
ΛΙΤΩΝ

ΤΡΑΝΗ ΜΟΝ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΝ ΠΟΡΙ ΤΟ
ΓΡΑΦΕΙΝ ΤΙΝ ΓΛΩΤΤΑΝ ΕΣΧΗΝΑΜΕΝ, ὡς
ΙΕΡΟΤΑΤΕ ΔΕΙΣΠΟΤΑ· ὅσον καὶ ὑπε-
σελλόμεθα ἐπιστάλας τῇ σὴ ἀγιότητι,
καὶ τὴν πωθαγορέαν ἀσπουώτες ὁρώ-
μεθα σιωπῇ, καθὰ καὶ αὐτὸς ἡμῖν λυσιτελεῖσθαι.

καὶ τοὶ συγγενικοὶ πατροθεῖον· σφρηγὶν εἰδότες τη-
ροῦντα οὐ πρὸς ἡμᾶς. πολλὴν εἰ καὶ ταῖς γραφαῖς πωθα-
γορείου ἠσπόμεν τὴν σιωπῇ, ἀλλ' ὅχι καὶ τοῖς ὅροις
ἐπιστάλας. ὅτε πατρῶας φίλίας ἡμῶν ἀμνήμονες, ἀλ-
λά παντοίως τὰ πρὸς σὺν θοραπέειαν ἐσπόμεν.
βραδείας ἢ ὅχι ἡμῖς πρὸς τὰς ἀποδείξεις τῶν σῶν τελεσ-
μάτων ἐφάνημεν, ἀλλὰ καθὰ μὴ τὸν χρόνον πορίσιν,
ἐκὼν μὲν δὲ καὶ αὐτὸς γινώσκας τὴν ἐσφατείαν τοῦ
ἱερατικῆς ἡμῶν αὐτοκράτορος, τὴν πρὸς λιλικίαν καὶ
αὐτιόχειαν· ἐσέλασαν μὴ γὰρ παρ' ἡμῶν πορί τὴν
αὐτιόχειαν τότε, οἱ πρὸς γραφοί, ἔπως αἱ ἀποδείξεις τα-
χινώτορον γυνόντο, καὶ μάλιστα ὅτε ταύτας ἀποδείξαμε-
θα, τὸ πρὸς θεοῦ σεμνὴν λυσιτελεῖσθαι τὰς ἀπο-
νομίσματα· ἢ βραδύτης ἢ τῶν ἀποδείξεων τῶν τελεσ-
μάτων τῆς νῦν ἐγχορίας, ἢ ἄλλοθεν πόσον ἐγνόετο,
ἢ ἐκ τῆς μὴ τὸν γραμματικὸν ὑποχείριον εἶναι τῆς σῆς
ἀγιότητος· ἐπὶ ἢ καὶ τῆς μὴ σῶα περιβλήναι καὶ τὰ τε-
λέσματα· ὅμως καὶ ὅταν τὸ πρᾶγμα ἔχοντος, ἡμῖς
συγγενικοὶ ἀγάπῃ ἐπιδειξάμεθα, τὸ λείπον ἐσφα-
πύσασμεν, καὶ ταύτας ἀποληρώσαντες, ἀπεσάλαμεν
τῇ σὴ ἰερωτικῇ, τὴν σὺλογίαν τῇ πρὸς κλήρον ἀποσφά-
λῃ ἐλάσας, καὶ τῇ ἀγιωτικῇ σου τῇ χαρίσσει. πορίεχε
ἢ τὸ ἰερωτικὸν σου γράμμα, διδοῦναι μὴ τῇ σὴ ἀγιότητι, καὶ
εἰ τινος οὐ χρεῖα γυνόντων τῶν ὄντων καὶ γινομένων
αὐτῶν. ἐγὼ ἢ, σὺ ἰδίως, ὡς λέωμαι μὴ ὅσον τῶν αὐτῶν
θεῶν, ἢ τῆς σῆς ἀγίας συχῆς· εἰ δὲ τινος καὶ διδοῦναι ἐτέ-
ρου, ἢ ἀντὶ τῇ σὴ ἀγιωτικῇ ἐσέλασσε. πολλοῖς γὰρ διαβε-
βόνται τὸ φιλοτιμόμεν, καὶ μεγαλόδοτον, καὶ αὐτὸς ἢ
τὸ τοῦ λιλικίου ἐπίσταμαι. διὰ τοι τὸ τοῦ, καὶ εἰ τι-
νος ἐδιδόμην, ἢ εἰς πρὸς συγγενῇ καὶ ἀγνώμονα, καὶ
τῷ ὄντι ἀρχιερέα καὶ μεγαλόδοτον, καὶ μόνον τὸ δέον
ἐπιστάλας γράφειν με· ἢ ἰδὲ σὺ καὶ θεῶν
σὺ καὶ χαριδοῖς μοι.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΞΙΟΥΝΤΑ

μετ' ἀνθρωποσύνης, τὰ σφελόμενα παρ' αὐτῶν, δέχε-
σθαι καὶ ἰσχυρῶς τὰν λέξιν· ἐπιστάλας,
πρὸς ὃν ἐσέλαστο τὰ σφελόμενα.

ΗΝ ΠΑΡΕ ΤΗΣ ΣΗΣ ΙΕΡΩΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΣΑΛΕ-
ΣΑΝ ἡμῖν σὺλογίαν, θεοφιλέστατε ΔΕΙΣΠΟΤΑ,
ἐπιδειξάμεθα τὴν καὶ ἀπεδείξαμεθα, ἵνα τι καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐποιέω. ὅτε γὰρ ἡμῖν δοκεῖ τι ἡρεῖτον
ἀνθρωπίνως φίλίας δωρήματος, οὐδ' αὖτὸ λυσιτελεῖν
ἡμῖν

VBOBSCVRAM atq; incom-
ptam in scribendo lingua habuimus,
sanctissime domine: cuius gratia etiā
recusauimus nunc scribere sanctitati
tue, atq; Pythagoreū uidemur ex-
cuisse filem iu, sicut et tu nobis exprobrasti. Sanē etiam
paternē cōgeniti erga nos amoris nouimus te fuisse ob-
seruantiissimū. Verumenimvero etsi scriptis colimus si-
lencium Pythagoreū, non tamen etiam factis reticemus;
neq; paternae amicitiae immemores fuimus, sed multipli-
cius in te colendo festinauimus: neq; segnes nos circa
tuorum telesmatum demonstrationes uisi sumus, sed tem-
pore sanē prohibiti. Namq; et ipse tu scis expeditionem
fortis nostri Imperatoris in Ciliciam atq; Antiochiam.

Missā autem sume à nobis tunc in Antiochiam, quae iam
scripsimus, ut demonstrationes citius absolueremur. Et
uix serò illa accepimus, cum illa uenerandus atq; mul-
tum colendus dominus Adrianus reddidisset. Tarditas
autem demonstrationū telesmatum praesentis morae non
aliunde sanē processit, quam quòd non ad tuam sanctita-
tem paratum tabellarium haberemus: praeterea q; quòd
non sana ad te allata sine telesmata. Verum quamuis res
ita sese haberet, nos conuictam dilectionem ostendentes,
quod omissum est sarcinimus, atque has nugas ad tuam
sanctitatem misimus. Munificentiam primarij apostoli
accepi, atq; sanctitati tuae gratias egi. coninebat enim
et epistola tua, me tuam sanctitatem certiore facere,
et si usui nobis aliquid esset, ex his quae isthic apud te
essent. Ego uerò, probè nosti, quòd nulla re quae isthic
sit, indigeo, nisi tua sancta oratione. Si autem et aliqua
alia re indiguissem, sanctitati tuae non significassem. A
multis enim et gloriae studiū, et munificentia tua passim
celebratur. atq; ego ipse hoc optime noui. Quapropter
etsi cuiuspiam indigerem, non oportebat ad generosum
atq; beneuolum, et uerè pontificem, et munificentem,
et qui solum quòd deceat, nouerit, scribe-
re me. Sancta tua atq; diui-
na oratio mihi do-
netur.

AD EPISCOPVM EX DIGNITA-
te reputauem esse, cum animi candore, quae missa
ab ipso fuissent, accipi: et Ioanni ingrati animi
crimen inscribentem, ad quem remisit
quae missa fuerant.

TVA sanctissima manu missam nobis be-
nedictionem, Deo dilectissime domine, acce-
pimus, atq; exosculati sumus, ut aliquid etiā
liberius dicamus. Neque enim nobis quicquam sincere
atq; candidae amicitiae dono melius esse uidetur: etiam si

BASILEÆ, EX OFFICINA
IOANNIS OPORINI, ANNO
Salutis Humanæ M. D. XLVI.
Mense Martio.

A asing acats and by
 p. 3. asin awan houn
 buri ibid. / anizra balaha
 ab angphs wad ita ibid. it
 bura dita
 atz and f - raga f - raga p. 4
 alomona fily supparaz it 54 -
 pia oodit p. 4.
 d - p. 109 p. 7 / aion 8.

E supsorbus p. 5. / L

23.

F fily dani an stella
 gunti p. 10.

M mda fab la exphate
 p. 3. no gawad no
 p. 4. / narsas 7. / mma
 con 10 /

C Crogi sifh na et al
 maloma p. 1.
 codry p. 4. / clonna dno it gawad 6 /
 Cytz ara pphat wadi 8.

G Gziss sifh na et fab la
 exphate 3. it 4.

N nariss 9 5. / nirdia
 nioaduy - wadi 16. d.
 p. 8. naur dlyso Tngym
 p. 9 /

h Hy acuntz 4 5.
 hifigonna (andah 9)

O oops an 7 /
 oua anur wllibra 9 /

Derotang - hlyndyal angph
 3.

I Juliang. 7. Joun
 waga diti 10.

p. Citars 9 Jounok 7.
 proopuns aser. 7.

12
 6. Koda ad sum hbiw
 (ingubua d vuta
 p. 6.7. / e d p a n d e 8.

2

V. E. s. p. a. s. i. a. n. n. a. v. i. d. d. e. a. t. s. t. h. e. r. g. e. y. n. o. r. i.
 p. 3. a. d. i. t. u. a. d. f. i. l. i. u. m. t. e. h. i. m. a. r. p. a. t. h. i.
 v. i. t. u. d. e. i. a. h. e. r. a. p. i. l. o. g. i. a. n. o. s. v. i. d. e. b. / e. t. d. i. e. p. o. x. a. f. e. d. i. v. i. s.
 | v. i. l. l. g. a. u. r. a. t. 9 |

R. i. g. y. m. g. a. n. d. a. t. 9 |

2

S. i. v. i. d. e. a. 7. s. i. m. o. n. d. i. a
 q. a. d. e. 8.

x.

